

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

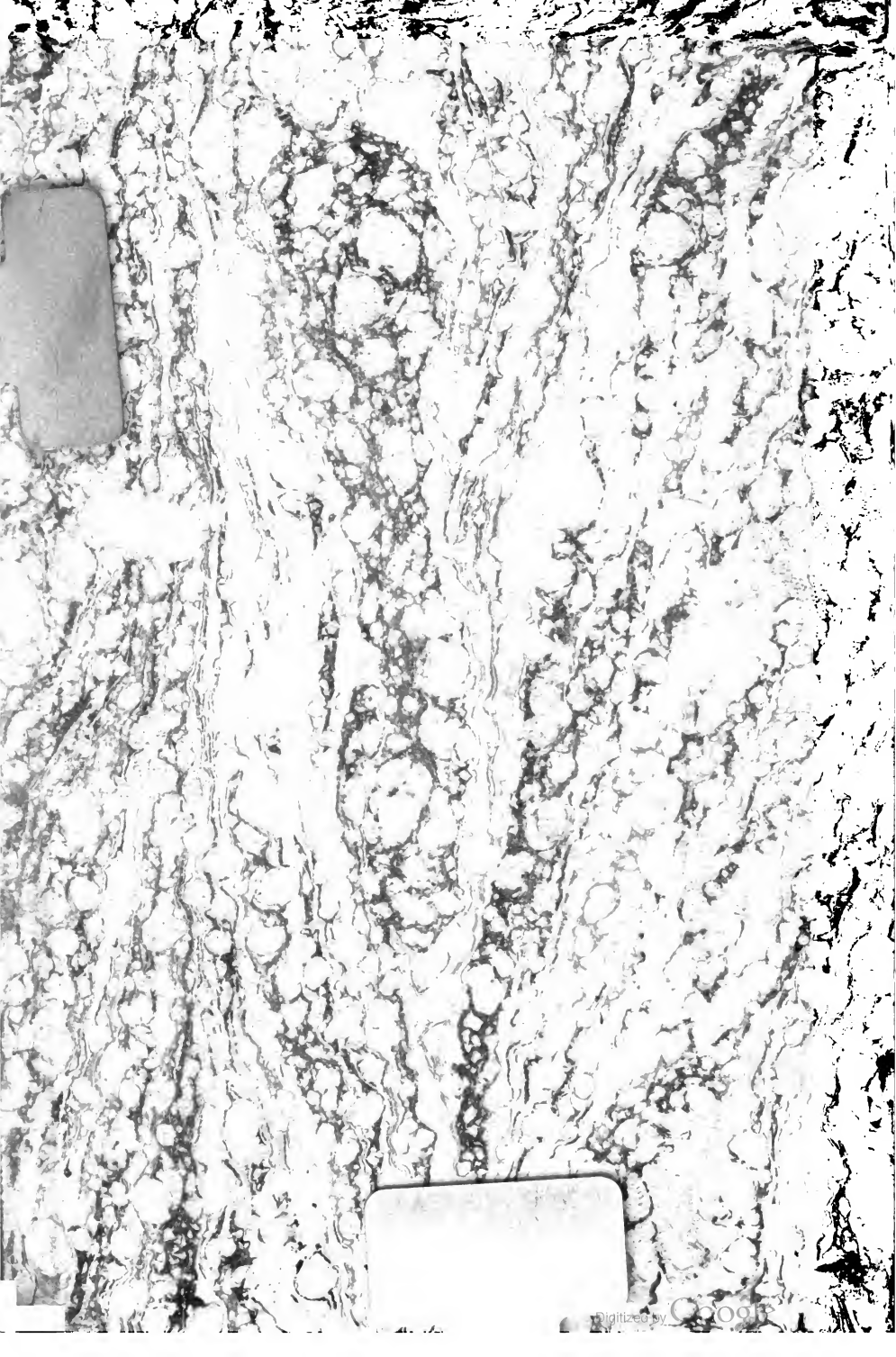
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NEDL TRANSFER

HN 3SBF B

2.50

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΠΛΗΡΕΣ

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Μ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ

Διδάκτορος τῆς Φιλολογίας καὶ καθηγητοῦ

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΝ

*Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων καὶ νεωτάτων Ἑλληνο-λατινικῶν
Λεξικῶν γερμανικῶν ἐκδόσεων, πλουτισθὲν δὲ καὶ συμπλη-
ρωθὲν κατὰ τὰς νεωτάτας ἐρεῦνας, ἐν τέλει δὲ περιλαμ-
βάνον καὶ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ τῶν Γεωγραφικῶν καὶ
Κυρίων ὀνομάτων.*

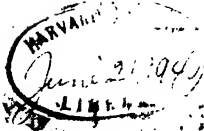
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Α. ΦΕΕΗ

1908

K P F 242

Όλα τα γνήσια αντίγραφα φέρουν την υπογραφή μου,
ού το έργο είναι κτήμα.

Αναστάσιος Δ. Φίλιππης

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Λατινικὴ Γλῶσσα, τῆς ὁποίας παραφυάδες εἶνε ὅλαι σχεδὸν αἱ νεώτεραι εὐρωπαϊκαί, εἰς τὴν ἐποχὴν μας εἶναι πλέον ἢ ἀπαραίτητος. Ἄν τὴν σήμερον ἐν τῇ διπλωματίᾳ ὡς διεθνῆς ἔχη καθιερωθῇ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, ἐν τῇ φιλολογίᾳ ὅμως τοιαύτη εἶναι ἡ Λατινικὴ, ἐν τῇ ἰατρικῇ καὶ φαρμακευτικῇ ἐπίσης, ἐν δὲ τῇ θρησκείᾳ τῶν Δυτικῶν μόνη ἡ Λατινικὴ. Εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτὴν ἔχουν γραφῇ τὰ σπουδαιότερα συγγράμματα τοῦ κόσμου. Τοιαύτην ἔχουσα ἀξίαν ἡ γλῶσσα αὕτη καὶ χρησιμότητα ἀποβαίνει ἀπαραίτητος παντὶ ἐπιθυμοῦντι τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν καὶ ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, αὐτόχρομα δὲ ἀνάγκη εἰς τοὺς μαθητάς, τοὺς φοιτητάς πασῶν τῶν Σχολῶν καὶ τοὺς ἐπιστήμονας ἐν γένει.

Μολονότι τόσον εἶναι χρήσιμος τὴν σήμερον ἡ Λατινικὴ πρὸς ἐκμάθησιν ὅμως καὶ κατανόησιν αὐτῆς ἐλάχιστα βοηθήματα ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν καὶ δὴ λεξικά νέα, τούτου δὲ ἕνεκα ἐπιθυμοῦντες ὅπως τὰ ἡμέτερα Κεραστάματα παράσχωσι πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην τοῦ Κικέρωνος, ἡ γνώσις τῆς ὁποίας σπουδαίως συμβάλλει καὶ εἰς τὴν τελείαν κατανόησιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, καθ' ὅτι αἱ δύο αὗται γλῶσσαι ἔχουσι τὴν αὐτὴν γραμματικὴν σύνταξιν, συμπληροῦντες δὲ ἐξ ἄλλου τὴν σειράν ἡμῶν τῶν λεξικῶν ξένων γλωσ-

σών, μετὰ τὸ πρό τινας ἐκδοθῆν ὑφ' ἡμῶν **Μέγα Λατινο-ελληνικὸν** λεξικὸν τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀειμνήστου Στεφ. Κουμανούδη, ἤδη προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἀντιστοίχου αὐτοῦ νεωτάτου

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἀνεθέσαμεν εἰς τὸν διαπρεπῆ καθηγητὴν καὶ ἀριστοῦχον διδάκτορα τῆς Φιλολογίας κ. **Χρήσιον Ἀδαμαντίου**, ὅστις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατρίψας ἐν Ρώμῃ καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν ἐγκύβας εἶναι ὁ μόνος ἐντριβὴς περὶ τὴν γλῶσσαν ταύτην καὶ ὅστις ἀόκνως καὶ μετὰ ζήλου ἐργασθεὶς συνέταξε τὸ παρὸν λεξικὸν, κατὰ τὸ ἐν Γερμανίᾳ σύστημα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Γερμανολατινικῶν τῶν **C. F. Ingerslew** καὶ **Karl Ernest Georges**, καὶ ἄλλων πλουτίσας αὐτὸ δι' ὅλων τῶν νεωτέρων λέξεων τῆς Ἑλληνικῆς, αἵτινες κατὰ συνθήκην ἐσχηματίσθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων λογίων καὶ ἐν χρήσει ὄσαι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ, ὡς αἱ λέξεις *αιμόπλοιοι, ἀστεροσκοπεῖον, ἀεροπλάνο, διδάκτωρ, ἠλεκτρονισμός, τηλεβόλον, τηλεφωνόν κλπ.* Αἱ νεώτεροι δὲ αὐταὶ λέξεις σημειοῦνται δι' ἀστερίσκου πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν τῆς ἀρχαίας.

Τὸ παρὸν ἡμῶν **Ἑλληνο-λατινικὸν** Λεξικὸν χάρις νὰ ᾗ διεξοδικὸν περιλαμβάνει ἐν αὐτῷ ὅλον τὸν πλοῦτον τῶν δύο γλώσσῶν καὶ ἔχει ἀφθόνον ὕλην ὥστε νὰ ᾗ τὸ μόνον ἀληθῶς κρηθιμὸν εἰς τὸν μεταχειριζόμενον αὐτὸ, εἶναι δὲ ἐξ ἄλλου καὶ τὸ τιμιώτερον ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ὁμοίων Ἑλληνικῶν πλεονέκτουσιν δὲ αὐτῶν δύναται εὐχερέστερον καὶ τελευτρώτερον νὰ κα-

θοδήγη τὸν ποιῶντα χρῆσιν αὐτοῦ εἰς τὴν πληρεστέραν καὶ ἀκριβῆ
κατανόησιν καὶ γραφὴν τῆς γλώσσης ταύτης.

Τοιοῦτον τὸ ἡμέτερον νεώτατον **Ἑλληνο-λατινικὸν** Λε-
ξικὸν παραδίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι
συμπληροῦμεν σπουδαίαν ἔλλειψιν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν φιλολογίαν·
εἰς τὸ κοινὸν δὲ ἤδη ἀπόκειται ὅπως ποιούμενον χρῆσιν αὐτοῦ ἐκ-
τιμῆσιν τὸ ἔργον ἀναλόγως τῶν ὑπὸ τε τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ
ἐκδότου καταβληθέντων πόνων καὶ δαπανῶν.

Ὁ ἐκδότης

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΦΕΞΗΣ

ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

- * Ὁ ἀστερίσκος δηλοῖ ὅτι ἡ λέξις εἶναι νεοελληνική.
 † Ὁ σταυρὸς σημαίνει τὰς ἐκκλησιαστικὰς λέξεις.
 — Σημαίνει ἐπανάληψιν τῆς ἰδίας λέξεως.
 || Δηλοῖ ἄλλαν σημασίαν τῆς λέξεως.
 = ἴσον ἢ ταυτοσήμαντον πρὸς τὴν ἀμέσως προηγουμένην λέξιν.

Αἰτ.	= αἰτιατικὴ (πτῶσις) ἴδ.	= ἴδε	
ἄκλ.	= ἄκλιτον	ἴστ.	= ἱστορία
ἀντ.	= ἀντωνυμία	ἰχθ.	= ἰχθύς
ἀόρ.	= ἀόριστος	κ. τ. τ.	= καὶ τὰ τριαῦτα
ἀπαρέμφ.	= ἀπαρέμφατος	κωμ.	= κωμικῶς
ἀπροσώπ.	= ἀπροσώπως	λατ.	= λατινικὴ
ἀ. ἢ ἀρσ.	= ἀρσενικόν	λ. ἢ λέξ.	= λέξις
ἀστρ.	= ἀστρονομία	μτγν.	= μεταγεγεστέρωσ
ἀφαιρ.	= ἀφαιρετικὴ	μτφ. ἢ μεταφ.	= μεταφορικῶς
ἄχρ.	= ἄχρηστος	μ.	= μετρικῶς
β. ἢ βοτ.	= βοτανικὴ, βοτάνη	μηχ.	= μηχανικὴ
γεν.	= γενικὴ (πτῶσις)	μουσ.	= μουσικὴ
γεωργ.	= γεωγραφία	μτχ. ἢ μετοχ.	= μετοχὴ
γεωργ.	= γεωργία	μυθ.	= μυθολογία
γραμμ.	= γραμματικὴ	ναυτ.	= ναυτικῶς
δ.	= δένδρον	νεοελ.	= νεοελληνικὴ (λέξις)
δηλ.	= δηλαδὴ	ὄρφ.	= ὄρφανός
δοτ.	= δοτικὴ (πτῶσις)	οὐ.	= οὐδέτερον
δυτ.	= δυτικός	οὐσ.	= οὐσιαστικόν
ἐν.	= ἐνικός	παθ.	= παθητικῶς, -ός
ἐλλειπτ.	= ἐλλειπτικόν	πληθ.	= πληθυντικὸς
ἐκκλ.	= ἐκκλησιαστικὸς	πρόθ.	= πρόθεσις
ἐντ. ἢ ἐντεῦθ.	= ἐντεῦθεν	ρ.	= ῥῆμα
ἐμπορ.	= ἐμπορικὸς	ρ. ἐνεργ.	= ῥῆμα ἐνεργητικόν
ἐνεργ.	= ἐνεργητικὸς	Σημ.	= σημεῖωσις
ἐπ. ἢ ἐπίθ.	= ἐπίθετον	σημ.	= σημασία
ἐπίρ.	= ἐπίρρημα	σύνδ.	= σύνδεσμος
ἐπιφ.	= ἐπιφώνημα	συνεκδ.	= συνεκδοχικῶς
ζ.	= ζῷον	τριτοπρ.	= τριτοπρόσωπον
ζωολ.	= ζωολογία	ὑπον.	= ὑπονοεῖται
θ.	= θῆλυκόν	φιλανθρ.	= φιλανθρωπικὸς
λατρ.	= λατρικὴ	φ.	= φυτόν

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

Ε Λ Λ Η Ν Ο - Λ Α Τ Ι Ν Ι Κ Ο Ν

Α

Α, α (ἄλφα), τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου· litera Α' ἀριθμ. α' = unus ἢ primus, α = milie. ἄ-, ἐν συνθέσει· 1) στερητικόν, ἰσοδυναμοῦν τοῖς λατινικοῖς in- (im-, il, ir. ne-, ve- 2) ἐπιτακτικόν: ἀγανής, valde hians· 3) ἀθροιστικόν: ἄλογος, ἄκοιτις, conjunx.

ἄ! ah!

ἄ, ἄ' ha, ha.

ἄ! aha!

ἀβαθής, ἐς, ἐπ. non profundus, a, um; valosus, a, um.

ἀβάθρος, ον, ἐπ. sine basi; fundamentō carens.

ἀβάκιον, τό, ἴδε:

ἀβακίσκος, δ, abaculus -i, ἄ.

ἀβακοειδής, ἐς, ἐπ. forman abaci habens.

ἀβάκχευτος, ον, ἐπ. Bacchanalium expers.

ἀβάνυσος, ον, non illiberalis, e.

ἄβαξ, δ, abacus, -i, ἄ.

ἀβάπτιστος, ον, immersabilis, -e.

ἄβαπτος, ον, non tinctus, a, um.

ἀβαββαριστος, ον, non barbarice.

ἄβαρβρος, ον, non barbarus, a, um

ἄβαρής, ἐς, pondere carens; levis.

ἀβασάνιστος, ον, non tortus, a, um

ἀνεξέταστος, inexploratus, α, um.

ἀβασανίστως, re non examinata; temere.

ἀβασίλευτον, τό, interregnum, οὔ.

ἀβασίλευτος, ον, rege carens; non regnatus, a, um.

ἀβασιλεύτως, sine rege.

ἀβασκανος, ον, invidia carens.

ἀβασκανον, τό, fascini amuletum

ἀβασκαντος, ον, 1) ab invidia tutus· 2) in fascinabilis, e.

ἀβασκάντως, ἀβασκάνως (= ἐκτός φθόνου)· sine invidia.

ἀβάστακτος, ον, qui portari nequit

ἄβατον, τό, adytum, -i οὔ.

ἄβατος, ον, 1) avius, a, um; inuius, a, um· 2) desertus, a um.

ἀβατώ-ω, inuium (inhabitable) reddo aliquid.

ἄβαφής, ἐς, ἀβαφος, ον, non tinotus, a, um.

ἄββᾶς, δ, abbas, ἄtis, ἄ.

ἀβδέλνυκτος, ον, non execrabilis.

ἀβδερικικός, abderiticus, a, um.

ἀβέβαιος, ον, incertus, a, um· μὴ σταθερός· inconstans, -ntis; instabilis, e.

ἀβεβαιότης, ἡ, dubitatio, -onis· μὴ σταθερότης, instabilitas, -atis ὅ.

iniirmitas, -atis, ὅ.

ἀβεβαίως, μὴ σταθερῶς· inconstanter· incerte ἢ incerto.

ἀβέβηλος, ον, non profanus, a, um.

ἀβελλανός, abellanus, a, um.

ἀβελτερία, ἡ, stoliditas. -atis, ὅ.

ἀβέλτερος, α, ον, insipiens, -n is;

ἀβελτέρως, insipienter, stulte.

ἀβλαστος, ον, non coactus, a, um;

ἀβιδστως, non coacte.

ἀβιβλς, ον, libris carens.

ἄβιος, ον, ἐπ. sine victu; egēnus.

ἄβιώτος, ον, non vitalis, -e.

ἄβιώτως, cum taedio vitae.

ἀβλάβεια, ἡ, innocentia, -ae, ὅ. incolumitas, -atis, ὅ.

ἀβλαβής, ἐς, innoxius, a, um;

ἄκακος, innocuus, a, am, innocens, -ntis; ἀβλαπτος, innoxius, a, um;

ἀκέραιος, incolumis, e.

ἀβλαβῶς, innoxie; illaese.

ἀβλαστῶ-ω, male germino.

ἀβλάσφημος, ον, non maledicus, a, um.

ἀβλέπτημα, τό, erratum, -i, ου.

ἀβλέπυρος, ἴον, παθεbris; carens.

ἀβλεψία, ἡ, caecitas, satis θ. β. γ.
=inconsiderantia, -ae, θ.

ἀβλητος, ον, invulneratus, a, um.

ἀβληχός, ἐς, sine balatu.

ἀβληχρός, ἄ, ὄν, mollis, e.

ἀβοηθησία, ἡ, auxilii defectus.

ἀβοήθητος, ον, ἐπ. auxilio destitutus, a, um.

ἀβοηθήτως, sine auxilio.

ἀβοητί, sine clamore.

ἀβόρηρος, ον, coeno carens.

ἀβόσκητος, ον, non pastus.

ἀβότατος, ον, herbis carens.

ἀβουλεύτως, inconsulto.

ἀβουλέω -ῶ, nolo.

ἀβουλησία, ἡ, defectio voluntatis

ἀβούλητος, ον, invitus, a, um, fortuitus, a, um.

ἀβουλήτως, praeter voluntatem.

ἀβουλία, ἡ, imprudentia, -ae, θ.

ἀβουλος, ον, inconsultus, a, um.

ἀβούλας, inconsulte.

ἄβρα, ἡ, ancilla, -ae, θ.

ἄβρεκτος, ον, in. non madefactus, a, um.

ἄβριθής, ἐς, levis, e.

ἄβρόβιος, ον, delicatus, a, um.

ἄβροδιαίτα, ἡ, vita mollis et delicata.

ἄβροδιαίτος, ον, molliter vivens.

ἄβροδιαίτως, molliter et delicate.

ἄβροκόμης, ὄ, cui coma mollis est;

ἄβρός, ἄ, ὄν, delicatus, a, um; mollis, -e.

ἄβροσύνη, ἡ, splendor, -oris, ἄ.

ἄβρότης, ἡ, πλ. desidia; -arum; molliti, -ae, θ.

ἄβροχία, ἡ, siccitas; -atis, θ.

ἄβροχος, ον, ἐπ. non madefactus a, um.

ἄβρόχως, sine pluvia.

ἄβρωμία, ἡ, absentia foetoris.

ἄβρωμος, ον, foetore carens.

ἄβρωός, delicatè; molliter.

ἄβρωσία, ἡ, jejunium, -i, ού.

ἄβρωτος, ον, inexcusus, a, um.

ἄβυσσοσ, ον, fundo carens; || ούα.
ἡ —, immensa profunditas.

ἄγαθός, ἡ, glomus, -eris, ου.

ἄγαθοδαίμων, ὄ, bonus genius.

ἄγαθοδότης, ὄ, bonorum dator.

ἄγαθομιθής, ἐς, boni speciem referens.

ἄγαθοεργέω -ῶ, benefacio alicui.

ἄγαθοεργία, ἡ, beneficentia, -ae.

ἄγαθοποιέω, -ῶ, bene ago, primum beneficio aliquem afficio (-eci), -ere.

ἄγαθοποιία, ἡ, beneficentia, -ae

ἄγαθοποιός, ὄν, ἐπ. beneficiarius, a, um.

ἄγαθός, ἡ, ὄν, ἐπ. bonus, a, um;

χρηστός, probus, a, um; γενναίος, εἰσοχος, fortis, is; praestans, -ntis;

χρήσιμος, ὠφέλιμος, utilis, e, εὐ-
τυχής, εὐμενής, secundus, a, um; εὐ-
τυχής, ὑγιής, felix, -icis; sanus, a, um.

ἄγαθότης, ἡ, bonitas, -atis, θ.

ἄγαθόφρων, ον, bene animatus.

ἄγαθονύα, ἡ, insita bonitas ingenii.

ἄγαθῶς, ἐπιρ. bene; probe.

ἄγαθωσύνη, ἡ, bonitas, -atis, θ.

ἀγάλακτες, ὄ, collectanei, -orum.

ἀγάλακτος, ον, lacte carens (ovis).

ἀγαλακτία, ἀγαλαξία, ἡ, lactis de factus.

ἀγαλλίασμα -ῶμαι, exsulto prae gaudio, vehementer laetor, -ari;

ἀγαλλίασις, ἡ, laetitia vehemens.

ἀγαλλίς, ἡ, flos quidam praeditus.

ἀγάλλομαι ἐπί τι, exsulto (-are) in aliqua re; oblecto me aliqua re.

ἄγαλμα, τό, ornamentum, -i, ου. simulacrum, signam, -i, ὄ. statua, -ae, θ.

ἄγαλμάτιον, τό, simulacrum parvum; statuicula, -ae, θ.

ἄγαλματογλύφος, ὄ, ὄσα. sculptor, -oris, ἄ.

ἄγαλματοποιέω -ῶ, ρ. simulacra conficio.

ἄγαλματοποιητική, ἡ, ars faciendi simulacra.

ἄγαλματοποιία, ἀγαλματοεργία, ἡ, simulacrorum confectio.

ἄγαλματοποιός, ὄ, simulacrorum fabricator; statuarius.

ἄγαμαι, ρ. admiror; (-atus sum, -ari) colo, magni facio.

ἀγάμητος (ἐπὶ ἀνδρ.) caelebs, -libis
 ἀγάμια, ἡ, caelibatus, -us, ἄ.
 ἀγάμος, ον, ἐπὶ ἀνδρός caelebs,
 -libis; ἐπὶ γυναικός (σπανίως) in-
 nupta, -ae; ἀγάμος βίος, caelebs
 vita; γάμος ἀγάμος, nuptiae innuptae,
 nuptiae inauspicatae ἢ malae.

ἀγαν, nimis, nimum* μηδὲν ἀγαν,
 ne quid nimis.

ἀγανακτέω -ῶ, indignor, doloris
 sensu afficio.

ἀγανάκτησις, ἡ, indignatio, -onis,
 θ. stomachus, -i, ἄ.

ἀγανακτετός, ἡ, ον, ἐπίθ. indi-
 gnere ferendus.

ἀγανακτικός, ἡ, ον, ad indigna-
 tionem propensus, a, um.

ἀγανακτικῶς, indignanter; irate.

ἀγανός, ἡ, ον, ἐπ. mitis.

ἀγάνωτος, ον, ἐπ. stanno non
 obductus, a, um.

ἀγαπάω -ῶ, ρ. ἀπο, -are; diligo
 (-exi), -ere.

ἀγάπη, ἡ, amor, -oris, ἄ. dilectio,
 -onis, θ.; ἐκκλ. αὶ ἀγάπαι, agape, -es,
 θ. convivia christianorum sacra.

ἀγάπημα, τό, res ἢ persona quae
 amatur; amor, -oris, ἄ.

ἀγάπησις, ἡ, dilectio, -onis, θ.

ἀγαπητικός, ἡ, ον, vim diligendi
 habens; peramans -ntis; ἐραστής,
 amator -oris, ἄ.

ἀγαπητικῶς, amanter.

ἀγαπητός, ἡ, ον, amabilis, -e, ca-
 rus, a, um; dilectus, a, um.

ἀγαπητῶς, amabiliter.

ἀγαρικόν, τό, agaricum (fungus).

ἀγαστός, ἡ, ον, admirandus, a, um.

ἀγαστῶς, mirabiliter.

ἀγγαρεία, ἡ, ministerium angarii.

ἀγγαρεῖος, α, ον, angarialis, e.

ἀγγαρευτής, δ; qui cogit anga-
 riam (servitium) praestare.

ἀγγαρεύω, mitto.

ἀγγαρος, δ, veredarius, -ii, ἄ. an-
 garius, ii, ἄ.

ἀγγειδίων, τό, vasculum, -i, οὐ.

ἀγγεῖον, τό, vas, vasis, οὐ. πλ.
 vasa, -orum; λατρ. vena, -ae, θ.

ἀγγειώδης, ες, vasi similis.

ἀγγελία, ἡ, nuntius, -ii, ἄ.

ἀγγελιαφορέω -ῶ, nuntium affero

ἀγγελιαφόρος, δ, nuntius, ii, ἄ.

ἀγγελικός, ἡ, ον, angelicus, a, um.

ἀγγελικῶς, angelice (vivo).

ἀγγέλω, nuntio, -are.

ἄγγελμα, τό, nuntius, -ii, ἄ.

ἀγγελιοσχεπέης, ες, ἐπ. angelica-
 tus, a, um.

ἄγγελος, δ, ἡ, nuntius, -ii, ἄ.

nuntia ae,, θ.; ἐκκλ. angelus, -i, ἄ.

ἀγγελτικός, ἡ, ον, ad nuntium
 pertinens; nuntius, a, um.

ἀγγούριον, τό, cucumis, -meris, ἄ.

ἄγε, ἄγετε, age, agite.

ἀγείρω, congrego, -are; -ομαι,
 congregor, -ari; convenio, ire.

ἀγειτόνευτος, ον, vicinis carens.

ἀγείτων, δ, ἡ, vicinum non habens.

ἀγελάζω, grego, -are; ἀγελάζομαι,
 gregatim vivo.

ἀγελαιός, α, ον, armentalis, -e;
 gregalis, -e; gregarius, a, um; μτφ.
 e trivio, vilis.

ἀγελαιοτροφικός, ἡ, ον, ἐπίθ. ad
 gregem alendum aptus, pecuarius.

ἀγελαιοτράφος, δ, qui gregem
 curat.

ἀγελαιών, δ, locus armenti.

ἀγελαιχέω -ῶ, praesens gregi.

ἀγελάρχης, δ, princeps gregis.

ἀγελάς, ἡ, bos, bovis, θ.

ἀγελαστέω -ῶ, risu abstineo, -ere;
 non rideo, -ere.

ἀγελαστὴ ἢ -εῖ, sine risu; serio.

ἀγελαστία, ἡ, risus abstinentia.

ἀγελαστος, ον, non ridens; tristis, e.

ἀγέλη, ἡ, grex, gregis, ἄ.

ἀγεληδόν, gregatim; acervatim.

ἀγελήτης, δ, qui e grege est.

ἀγελικός, ἡ, ον, gregalis, -e.

ἀγενεαλόγητος, ον, is, de cuius
 genealogia non constat.

ἀγένεια, ἡ, ignobilitas, -atis, θ.

ἀγένειος, ον, imberbis, e.

ἀγενής, ες, ignobilis, -e θ.

ἀγένητος, ον, ἐπ. non creatus ἢ
 factus, a, um.

ἀγεννησία, ἡ, sterilitas, -atis, θ.

ἀγέννητος, ον, non genitus, a, um

ἀγενῶς, ignobiliter.

ἀγερωχία, ἡ, superbia.

ἀγέρωχος, ον, superbus, a, um.

ἀγερώχως, superbe; insolenter.

ἄγευστος, ον, 1) παθητ. non gustatus, a, um, 2) ἐνεργ. qui non gustavit (mala).

ἄγεωμέτρητος, ον, ἐπ. geometriae ignarus.

ἄγεώρητος, ον, incultus, a, um. ἀγηλατέω -ῶ, piaculum exigo.

ἄγημα, τό, agmen, -inis, οὐ. ἄγημα Μακεδόνων, agema, -atis, οὐ.

ἄγηρασία, ἦ, juvenus perennis. ἀγήρατον, τό, (φυτ.), ageraton, -i, οὐ.

ἀγήρατος, ον, ἢ ἀγήρως, ον, qui non senescit; perennis, -e.

ἀγιαζέω, sanctifico, -are; —ομαι, sanctificor, -ari, ἀγιασθήτω τό ὄνομα σου, sanctificetur tuum nomen.

ἀγίασμα, τό, res sacra. ἀγιασμός, ὁ, consecratio, -onis ὁ.

ἀγιαστήριον, τό, sanctuarium, -ii. ἀγιαστής, ὁ, sanctificator, oris, ἄ.

ἀγιαστία, ἦ, sanctitas, ὁ. ἀγιαστικός, ἦ, ὄν, sanctificus, a, um

ἄγιον, τό, sanctuarium, ii, οὐ. ἀγιοποιέω ῶ, ρ. sanctum reddo.

ἄγιος, α, ον, sacer, a, um, sanctus, a, um.

ἀγιοτής, ἦ, sanctimonia, -ae, ὁ. ἀγίοω -ῶ, ρ. sanctifico, -are; —οῦμαι, sanctesco, -ere.

ἀγιστεία, ἦ, 1) sanctitas, atis, ὁ. 2) ritus sacer; cultus deorum.

ἀγιστεύω, deos colo. ἀγίως, sante; integre.

ἀγιωσύνη, ἦ, idē ἀγιοτής. ἀγκάλη, ἦ, ulna, -ae, ὁ.

ἀγκάλισμαι, (ἀγκάλιαζέω), ρ. ulnis amplector ἢ ἀπλ. amplector.

ἀγκάλις, (ἀγκάλια), ἦ, manipulus. ἀγκάλισμα, τό, quod ulnis amplectitur; quod in ulnis gestamus.

ἀγκίον, τό, vallicula, -ae, ὁ. ἀγκιστρεία καὶ ἀγκιστρία, ἦ, piscatio, quae sit hamo.

ἀγκιστρευτής, ὁ, hamiota, -ae ἄ. ἀγκιστρευτικός, ἦ, ὄν, hamatilis, e.

ἀγκιστρέω, hamo, -are. ἀγκιστριον, τό, hamulus, -i, ἄ.

ἀγκιστροδέτος, ον, ἐπ. hamo alligatus, a, um.

ἀγκιστροειδής, ἐς, ἀγκιστροῶδης, ἐς, hamatus, a, um.

ἀγκιστρον, τό, hamus, -i, uncus, i ἄ.

ἀγκιστροπώλης, qui hamos vendit. ἀγκιστρῶω -ῶ, hamo, -are.

ἀγκιστρωτός, ἦ, ὄν, hamatus, a, um; uncinus, a, um.

ἄγκος, τό, vallis, convalis, -is ὁ. ἄγκτήρ, ὁ, iibula.

ἀγκηριάζω, ligamento constringo. ἀγκηριασμός, ὁ, constrictio per ligamentum.

ἀγκύλιον, (εἶδος πέλιτης), ancile, -is. ἀγκύλη δόξατος, amentum, -i, οὐδ.

ἀγκυλόδους, ουν, dente curvo. ἀγκυλόπους, ὁ, curvis pedibus;

uncus, -edis. ἀγκύλος, η, ον, ἐπ. curvus, a, um;

uncus, aduncus, a, um. ἀγκυλώω -ῶ, ρ. curvo, -are; tur-

tuosum reddo, μέσ. —οῦμαι, (δόξω), amento, -are.

ἀγκύλωσις, ἦ, incurvatio, onis, ὁ. ἀγκυλωτός, ἦ, ὄν, incurvus, a, um.

ἄγκυρα, ἦ, ancora, -ae, ὁ. ἀγκύριον (σχοινίον), ancerales, -is, οὐδ.

τὰ ἀγκύρια, ancoralia. ἀγκυροβολέω -ῶ, ancoram jacio.

ἀγκυροειδής, ἐς, ancorae formam habens.

ἀγκυρωτός, ἦ, ὄν, ἐπίθ. ancoris firmatus, a, um.

ἀγκών, ὁ, cubitum, -i, οὐ. ἀγκωνίσκος, ὁ, parvum cubitum.

ἀγλαία, ἦ, splendor; ornatus, -us, ἄ. decus, -oris, οὐ.

ἀγλαζέω, ρ. illustro, -are; —ομαι, splendo, niteo, -ere.

ἀγλαΐσμα, τό, ornamentum, i, οὐ. ἀγλαΐσμός, ὁ, ornatus, -us, ἄ.

ἀγλαόμορφος, ον, formosus, a, um. ἀγλαός, (ἦ), ὄν, splendidus, clarus,

a, um; fulgens, -ntis. ἀγλαότιμος, ον, valde honoratus.

ἀγλαόφωνος, ον, ἐπ. praeclaram vocem habens.

ἄγλαυκος, ον, non caeruleus, a, um. ἄγλαῶπις, ἴδος, pulchros oculos habens.

ἄγλαῶς, splendide; praeclare. ἀγλευκής, ἐς, ἀγλυκής, ἐς, ἀγλευ-

κος, ον, minime dulcis; amarus, a, um.

ἄγλευκῶς, ἀγλυκῶς, amare. ἄγληνος, ον, rupulam non habens.

ἄγλισχος, ὄν, non viscosus, a, um.
 ἀγλυφος, ὄν, non caelatus, a, um;
 non sculptus, a, um.
 ἀγλωσσία, ἡ, inscitia loquendi.
 ἐγλωσσοσ, ὄν, linguam non habens; elinguis, e.
 ἔγμα, τό, fragmentum, -i, οὐ.
 ἀγνεία, ἡ, castitas, -atis, θ.
 ἀγνέω, castus sum; purus sum.
 ἀγνίζω, purifico ἢ expio -are; lustrō ἢ perlustro -are.
 ἀγνισμα, τό, purificatio, -onis, θ.
 ἀγνισμός, ὄς, expiatio, -onis, θ.
 februatō, -is, θ.
 ἀγνιστήριος, ὄν, ἀγνιστικός, ἡ, ὄν, expiatorius, a, um.
 ἀγνιστής, ὄς, purificus, -i, ἄ.
 ἀγνοέω -ᾶ, ignoro, -ᾶre, nescio, -ire—οὔμαι, ignoror, -ari.
 ἀγνόημα, τό, ignoratio -onis, θ.
 ἀγνοία, ἡ, innotitia, -ae, θ. ignorantia -ae, θ.
 ἀγνοσιός, purificans -ntis.
 ἀγνός, ἡ, ὄν, castus, a, um.
 ἀγνός, (φ.) ὄς, ἡ, vitex, -icis, θ.
 ἀγνότης, ἡ, castitas, -atis, θ.
 ἀγνυμι, (κατά-), irango (-fregi, fractum, -ere) aliqui. [tracto].
 ἀγνωμονέω -ᾶ, ingrate aliquem
 ἀγνωμώνως, ingrate.
 ἀγνωμοσύνη, ἡ, stoliditas, -tis, θ.
 ingratitude, -inis, θ.
 ἀγνώμων, ὄν, ingratus, a, um.
 ἀγνώριστος, ὄν, ignotus ἢ incongnitus, a, um.
 ἀγνώως -ᾶτος, ἐπ. ignotus, a, um; ingnarus, a, um; nescius, a, um.
 ἀγνώσια, ἡ, ignorantia, -ae, θ.
 ἀγνώστος, ὄν, ignotus, a, um.
 ἀγόγγυστος, ὄν, non murmurans.
 ἀγογγύστωσ, sine murmuratione.
 ἀγοήτευτος, ὄν, qui fascinari non potest. [clavis].
 ἀγόμφωτος, ὄν, nullis compactus
 ἀγόνατος, ὄν, genu carens.
 ἀγονία, ἡ, sterilitas, -atis, θ.
 ἀγονος, ὄν, non gignens; sterilis, e; infecundus, a, um.
 ἀγορά, ἡ, mercatus -us, ἄ. forum, -i, οὐ. ἡ τῶν ὀνίων ἀγορά, forum rerum venalium; commercium, i.

(emi, emptum, -ere), mercor.
 ἀγοραῖος, α, ὄν, iorensis, -is.
 ἀγορανομέω -ᾶ, aedilis sum.
 ἀγορανομία, ἡ, aeditas, -atis, θ.
 ἀγορανομικός, ἡ, ὄν, aedilicium.
 ἀγορανόμος, ὄς, aedilis, is, ἄ.
 ἀγορασεῖω, emturio, -ire.
 ἀγόρασις, ἡ, emptio, onis, θ.
 ἀγόρασμα, τό, res venales.
 ἀγοραστής, ὄς, emptor, -oris, ἄ.
 ἀγοραστικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. ad emendum pertinens.
 ἀγοραστός, ἡ, ὄν, emptus, a, um.
 ἀγοράστρια, ἡ, emptrix, -icis, θ.
 ἀγορεύω, contionor in foro; dico, -ere, loquor, -i.
 ἄγος, τό, veneratio, -onis, θ. piaculum, i, οὐ.
 ἄγρα, ἡ, captura, -ae.
 ἀγραμματία, ἡ, literarum ignorantia ἢ inperitia inscientia, -ae, θ.
 ἀγράμματος, ὄν, i literatus, a, um, indoctus, a, um.
 ἄγραμμος, ὄν, lineā carens.
 ἄγραπτος, ὄν, non scriptus, a, um.
 ἀγραυλέω -ᾶ, ruo, -are.
 ἀγραυλία, ἡ, rusticatio, -onis, θ.
 ἀγραυλος, ὄν, ruri pernoctans, agrestis, e.
 ἀγραφος, ὄν, inscriptus, a, um.
 ἀγράφως, sine scripto.
 ἀγρεύσιμος, ὄν, qui facile capi potest.
 ἀγρευσις, ἡ, captus, -us, ἄ.
 ἀγρευτής, ὄς, captor, -oris, ἄ.
 ἀγρευτικός, ad venandum captus
 ἀγρεύω, venatu capio.
 ἀγριάνω, ἀγριαίνομαι, saevio, -ii -vītum, -ire.
 ἀγριάμπελος, ἡ, labrusca, -ae, θ.
 ἀγριάς, ἡ, agrestis.
 ἀγριελαία, ἡ, oleaster, -stri, ἄ.
 ἀγριμαῖος, ὄν, ferinus, a, um.
 ἀγριόρνιθες, αἱ, gallinae ferae.
 ἄγριος, α, ὄν, ferus, a, um; saevus, a, um; ἐπὶ ἀγρῶν incultus, a, um; ἐπὶ φυτῶν agrestis, e; silvestris, e.
 ἀγριοσέλινον, τό, apium silvestre.
 ἀγριοσυκῆ, ἡ, ἀγριόσυκον, τό, ficus agrestis.
 ἀγροσταφυλῆς, ἡ, uva silvestris.

ἀγριότης, ἡ, feritas, atis, ὅ.
 ἀγριόχοιρος, ♂, ferus porcus.
 ἀγριόψυχος, ♂, ferox -ocis.
 ἀγριῶ-ῶ, exaspero, -are; ferum reddo; —οῦμαι, saevio, -ire.
 ἀγριόδης, ες, ferox, -otis.
 ἀγριωπός, ♂, terribilis aspectu; trux, -ucis; torvus, a, um.
 ἀγριωπῶς, vultu ἡ aspectu fero.
 ἀγρίως, sine culto; ferociter; immaniter; crudeliter.
 ἀγρογεῖτων, ♂, accolae, -ae, ἄ.
 ἀγροδιαίτος, ruricola. ruricularis, e; rusticanus, a, um.
 ἀγρόθεν, rure.
 ἀγρόθι, ruri, ex agro.
 ἀγροικία, ἡ, villa, -ae; ὅ. rusticitas, -atis ὅ.
 ἀγροικίζομαι, agreste ago.
 ἀγροίκιος, ♂, agrestis, e.
 ἀγροικός, (ἀγροίκος), ♂, agrestis, e; rusticus, a, um;
 ἀγροικότερος, subrustice.
 ἀγροίκως, rustice; inciviliter.
 ἀγροκήπιον, τό, hortus in agro; villa, -ae, ὅ.
 ἀγροκόμος, ♂, villicus, -i, ἄ.
 ἀγρόνδε, rus, in agrum.
 ἀγρονόμος, ♂, rusticus, a, um.
 ἀγρός, ♂, ager, -i, ἄ. rus.
 ἀγρότης, ♂, rusticus, -i, ἄ.
 ἀγροτικός, ἡ, ♂, agrarius, a, um.
 ἀγρότις, ἡ, rustica -ae, ὅ.
 ἀγροφύλαξ, ♂, agri custos.
 ἀγρυπνέω-ῶ, insomnis, sum.
 ἀγρυπνία, ἡ, insomnia, -ae, ὅ.
 ἀγρυπνος, ♂, insomnis, e.
 ἀγρυπνώδης, ες, ἐπ. insomniosus.
 ἀγρωστis, ἡ, assefolium, -i, οὐ.
 ἀγυιά, ἡ, via, -ae, ὅ. semita, ae, ὅ.
 ἀγυμνασία, ἡ, exercitationis omisio.
 [um
 ἀγύμναστος, ♂, inexercitatus, a,
 ἀγύναικος, ♂, ἀγύναιος, ♂, sine uxore, caelebs, -ibis.
 ἀγυτάζω, aerusco, -are.
 ἀγυτεια, ἡ, mendicitas, -atis ὅ.
 ἀγυττεύω, mendico, -are.
 ἀγύτης, ♂, circulator, -oris, ἄ.; mendicis, i, ἄ.
 ἀγυτικός, ἡ, ♂, circulatorius, a, um; mendax, -acis.

ἀγυτικῶς, in modum mendici.
 ἀγύτρια, ἡ, circulatoria, -icis, ὅ.
 ἀγγέμαχα (δπλα), τά, arma quibus cominus pugnatur.
 ἀγγι, prope; juxta.
 ἀγγιάλος, ♂, mari vicinus.
 ἀγγίνοια, ἡ, sollertia, -ae, ὅ.; ingenium, -ii, οὐ.; sagacitas, -atis, ὅ.
 ἀγγίνους, ♂, ingeniosus, a, um, sollers, -rtis·sagax, -acis.
 ἀγγίνως, argute; ingeniose.
 ἀγγιστεία, ἡ, propinquitas, -atis, ὅ.
 ἀγγιστεύς, ♂, propinquus, -i, ἄ.
 ἀγγιστεύω, e, genere propinquus sum; οἱ —οντες, propinqui.
 ἀγγιστροφον, τό, inconstantia, ὅ.
 ἀγγιστροφος, ♂, mutabilis, e.
 ἀγγιστρόφως, inconstanter.
 ἀγγονάω-ῶ, stangulo -are.
 ἀγγόνη, ἡ, suifocatio, -onis ὅ. suspendium, -i, οὐ. laqueus, -i ἄ.
 ἀγγω, angō (-nxi, -ere), stangulo, -are, aliquem —ομαι, angor.
 ἄγω, ago, (egi, actum, -ere); ἄγω καὶ φέρω (= ληλατῶ), ago et fero; duco (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἄγω τὸ στρατεύμα, duco exercitum; ἄγομαι γυναικα (γυμφεύομαι), uxorem duco; μετφ. θεὸν ἄγω (νομίζω) τινά, deum duco (aestimo, puto) aliquem.
 ἀγωγεύς, ♂, dux viae; lorum equi, habēna -ae ὅ.
 ἀγωγή, ἡ, ductus, -us, ἄ. portatio -onis, ὅ. (ἀνατροφή), educatio -onis, ὅ. δ κασικῆ, actio, -onis, ὅ.
 ἀγώγιμος, ♂, ductilis, e.
 ἀγώγιον, (φορτίη) onus, -eris οὐ. merx -cis, ὅ.
 ἀγωγός, ♂, ducens -ntis.
 ἀγών, ♂, certamen, inis, οὐ. (= μάχη) pugna, -ae ὅ. proelium, -i, οὐ. ὅ. περὶ τοῦ βλον ἀγών, dimicatio vitae; οἱ ἀγῶνες, ludi -orum, οὐ. πλ. οἱ ἐν Ἰπποδελομίῳ ἀγῶνες, ludi Circenses.
 ἀγωνάρεχος, ♂, praeses certaminis.
 ἀγωνία, ἡ, certatio, -onis, ὅ. exercitatio, -onis, ὅ.
 ἀγωνιάω-ῶ, anxius sum.
 ἀγωνίζομαι, (πρὸς τινα), certo, dimico cum aliquo (cum hoste), ἀγωνίζομαι περὶ τινος (ὑπὲρ τινος), certo

dimico de aliquo; configo, -xi, -ctum, -ere (acie, classe cum hoste).

ἀγωνικός, ἡ, ὄν, ad certamen pertinens, -ntis.

ἀγώνιος, ὄν, certaminum praeses.

ἀγώνιος, angulo carens.

ἀγώνισις, ἡ, certatio, -onis, ὄ.

ἀγώνισμα, τό, commissio, -onis, ὄ. studium -i, ὄ.

ἀγωνισμός, ὁ, certatio, -onis, ὄ.

ἀγωνιστήριον, τό, palaestra -ae, ὄ.

ἀγωνιστής, ὁ, certator, -oris, ἄ.

ἀγωνιστικός, ad certamina aptus.

ἀγωνιστικῶς, certatorum more.

ἀγωνοδίκης, ὁ, iudex certaminis.

ἀγωνοθεσία, ἡ, constitutio certaminis; editio ludorum.

ἀγωνοθετέω -ῶ, certamina (ludos) instituo; agonotheta sum.

ἀγωνοθέτης, ὁ, editor ludorum; agonotheta, -ae, ἄ.

ἀδαημοσύνη, ἡ, imperitia, -ae, ὄ.

ἀδαήμων, ὄν, imperitus, a, um,

ἀδαής, ἐς, ignarus, a, um.

ἀδακρυσ, υ, illacrimabilis, e.

ἀδακρυτή, sine lacrimis.

ἀδάκρυτος, ὄν, illacrimabilis, e.

ἀδαμάντινος, adamantinus, a, um.

ἀδάμας, ὁ, adamas, -ntis, ἄ.

ἀδάμαστος, ὄν, indomitus, a, um.

ἀδαπάνητος, ὄν, inconsumptus, a, um,

ἀδάπανος, ὄν, qui sine sumptu fit, gratuitus, a, um.

ἀδαπάνως, sine sumptu.

ἀδαρτος, ὄν, flagris non caesus.

ἀδαής, ἐς, metu carens.

ἀδεια, ἡ, securitas, -atis, permisum, -i, ὄ. facultas -atis, ὄ.

ἀδεικτος, ὄν, non monstratus, a, um

ἀδειλία, ἡ, intrepidas, -atis, ὄ.

ἀδειπνος, ὄν, incoenatus, a, um.

ἀδδειαστος, ὄν, incorruptus, a, um

ἀδδεδάστως, incorrupte.

ἀδδεδάπνυτος, ὄν, addecimis solvendis liber.

ἀδδεδκτος, ὄν, non acceptus, a, um.

ἀδδεδλή, ἡ, soror, -oris, ὄ.

ἀδδεδλιδή, ἡ, sobrina, -ae, ὄ.

ἀδδεδλιθοῦς, ἰδὲ ἀδδεδλιθώσας.

ἀδδεδλικός, ἡ, ὄν, fraternus, a, um; germanus, a, um.

ἀδδεδλικῶς, fraterne; germanitus.

ἀδδεδλιφῶθεος, frater dei.

ἀδδεδλιφοκτονέω -ῶ, iratre moccido; sororem occido.

ἀδδεδλιφοκτοκία, ἡ, fratricidium, -ii, ὄ. sororicidium, -ii, ὄ.

ἀδδεδλιφοκτόνος, ὁ, ἡ, fatricida, -ae, ἄ. sorocicida, ae, ἄ.

ἀδδεδλιφομιξία, ἡ, mixtio fratris et sororis.

ἀδδεδλιφῶπαις, nepos ex fratre, nepos ex sorore.

ἀδδεδλιφοποιέω -ῶ, fratrem facio.

ἀδδεδλιφοποιός, iratrem faciens.

ἀδδεδλιφός, ὁ, frater, -is ἄ.

ἀδδεδλιφότης, ἡ, germanitas, atis ὄ. fraternitas, -atis, ὄ.

ἀδδεδλιφός, ὄν, sine arboribus.

ἀδδεδλιφώδης, ἐς, glandulosus, a, um.

ἀδδεδλιφός, ὄν, laevus, a, um, inhabilis, e; inscitus, a, um.

ἀδδεδλιφός, laeve, inscite.

ἀδδεδλιφότης, ἡ, inscitia, -ae, ὄ.

ἀδδεδλιφώτος, ὄν, sine corio.

ἀδδεδλιφώτος, ὄν, non ligatus, a, um; non victus, a, um.

ἀδδεδλιφώτος, ὄν, dominum non habens; liber, a, um; ἐπι κτημ. vacuus, a, -um.

ἀδδεδλιφώτος, sine domino.

ἀδδεδλιφός, ὄν, irreligatus, a, um.

ἀδδεδλιφός, sine metu; intrepide.

ἀδδεδλιφός, ὄν, non morsus, a, um.

ἀδδεδλιφός, sine morsu.

ἀδδεδλιφία, ἀδδεδλιφότης, ἡ, incertitudo.

ἀδδεδλιφός, ὄν, incertus, a, um.

ἀδδεδλιφώ -ῶ, obscura aliquid.

ἀδδεδλιφώγηντος, ὄν, imperfectus, a, um; rudis e.

ἀδδεδλιφώτος -ῶ, gravissime angor; sollicitus sum.

ἀδδεδλιφία, ἡ, anxietas, -atis, ὄ.

ἀδδεδλιφώτως, anxie.

ἀδδεδλιφώσις, ὄν, non publicatus, a, um.

ἀδδεδλιφία, satis abunde.

ἀδδεδλιφία, ὁ, glandula, -ae, ὄ.

ἀδδεδλιφία, ὁ, orcus, -i, ἄ. tartarus, -i, ἄ; inferi, -orum.

ἀδδεδλιφάγος -ῶ, vorax sum.

ἀδδεδλιφία, ἡ, voracitas, -atis, ὄ.

ἀδδεδλιφάγος, ὄν, edax, -acis.

ἀδῆωτος, *ον*, non vastatus, a, um.
 ἀδιάβατος, *ον*, qui transiri non
 potest, non diductus, a, um.
 ἀδιάβλητος, *ον*, irreprehensus, a,
 um; irreprehensibilis.
 ἀδιαβλήτως, sine reprehensione.
 ἀδιάβροχος, *ον*, non maditus, a, um
 ἀδιάνγνωστος, *ον*, ad cognoscendum
 difficilis.
 ἀδιάδραστος, *ον*, inevitabilis, e.
 ἀδιάθετος, *ον*, (οὐ καταλιπὼν διαθή-
 κην), intestatus, a, um; (= ἀσθενής),
 male dispositus, a, um.
 ἀδιαθέτως, intestato.
 ἀδιαίρετος, *ον*, indivisus, a, um;
 individuus, a, um.
 ἀδιαίρετως, sine divisione.
 ἀδιάκλειστος, *ον*, non interclu-
 sus, a, um.
 ἀδιάκοπος, *ον*, non interruptus.
 ἀδιακόπως, sine interruptione.
 ἀδιακόσμητος, *ον*, inordinatus.
 ἀδιακρισία, ἡ, (= σύγχυσις) coniunctio,
 -onis, ὄ.; (= ἀνάλθεια) immodestia,
 -ae, ὄ. impudentia, -ae, ὄ.
 ἀδιάκριτος, *ον*, indistinctus, a,
 um; (= ἀναίδης) immodestus, a, um.
 ἀδιακρίτως, ἐπ. sine distinctione,
 (= ἀναιδῶς), immodeste.
 ἀδιάλειπτος, *ον*, incessans, -ntis;
 continuus, a, um.
 ἀδιαλείπτως, incessanter.
 ἀδιάλλατος, *ον*, implacabilis, e;
 inexorabilis, e.
 ἀδιαλλάκτως, implacabiliter.
 ἀδιάλυτος, *ον*, insolubilis, e.
 ἀδιαλύτως, insolubiliter.
 ἀδιαμέριστος, *ον*, ἴδς.
 ἀδιανέμητος, *ον*, indivisus, a, um.
 ἀδιανόητος, *ον*, incomprehensi-
 bilis, e; stultus, a, um.
 ἀδιανοήτως, stulte.
 ἀδιάπαντος, *ον*, non desinens,
 -ntis; perpetuus, a, um.
 ἀδιαπαύστως, perpetue.
 ἀδιάπλαστος, *ον*, rudis, e.
 ἀδιάπτωτος, *ον*, certus,
 ἀδιαπτῶτως, sine errore.
 ἀδιάπυρρετος, *ον*, impervius, a, um
 ἀδιάρρηκτος, *ον*, inabructus, a, um
 ἀδιασάφητος, *ον*, non explanatus,
 a, um.

ἀδιάσειστος, *ον*, incoccusus, a, um.
 ἀδιασκέδατος, *ον*, non dissipa-
 tus, a, um.
 ἀδιάσπαστος, *ον*, inseparabilis, e.
 ἀδιασπᾶστω; inseparabiliter.
 ἀδιάσταλος, *ον*, indistinctus, a,
 um; confusus, a, um.
 ἀδιάτακτος, *ον*, inordinatus, a, um
 ἀδιάτμητος, *ον*, non dissectus.
 ἀδιάρεπτος, *ον*, immotus, a, um;
 contumax, -acis.
 ἀδιατρέπτως, perversaciter.
 ἀδιατρεψία, ἡ, constantia, ae. ὄ.
 perversacia, -ae, ὄ.
 ἀδιατύπωτος, *ον*, informis, e.
 ἀδιαφθαρσία, ἡ, incorruptibilitas,
 -atis, ὄ.
 ἀδιαφθαργτος, *ον*, incorruptus, a,
 um; integer, -a, -um.
 ἀδιαφορέω -ῶ, rem aliquam ne-
 glectim transmitto.
 ἀδιαφορία, ἡ, indifferentia, -ae, ὄ.
 ἀδιάφορος, *ον*, indifferens, -ntis.
 ἀδιαφόρως, indifferenter.
 ἀδιάφρακτος, *ον*, non (inter)septus.
 ἀδιαχώριστος, *ον*, inseparabilis, e.
 ἀδιάνευστος, *ον*, qui falli nequit;
 non ementitus, a, um.
 ἀδίδακτος, *ον*, indoctus, a, um.
 ἀδιδάκτως, indocte.
 ἀδιεκδίκητος, *ον*, indeiensus, a,
 um; inultus, a, um.
 ἀδιεξίτητος, *ον*, ἐπ. sine transitu;
 inexplicabilis, e.
 ἀδιέξοδος, *ον*, impervius, a, um.
 ἀδιερεύνητος, *ον*, impervestigat-
 us, a, um.
 ἀδιευκρίνητος, *ον*, non bene di-
 stinctus, a, um.
 ἀδιήγητος, *ον*, inenarrabilis, e.
 ἀδικαιοπραγέω -ῶ, injuste ago.
 ἀδικαστος, *ον*, in iudicatus, a, um.
 ἀδικέω -ῶ, injustus ἢ injurius sum,
 injuste iacio ἢ ago; injuriā afficio
 aliquem; -οῦμαι, in uriam accipio ἢ
 patior, injuriā afficio.
 ἀδικημα, τό, injuria, -ae, ὄ.
 ἀδικία, ἡ, injustitia, ae, ὄ.
 ἀδικος, *ον*, injustus, a, um.
 ἀδίκως, injuste, injurie.
 ἀδιόδευτος, *ον*, inivus, a, um.
 ἀδιοίκητος, *ον*, non redactus in

ordinem, non constitutus, a, um.
 ἀδιόρατος, *ον*, non prospectus.
 ἀδιογράνωτος, *ον*, non perfecte formatus, a, um.
 ἀδιόρθωτος, *ον*, incorrectus, a, um.
 ἀδιορθώτως, sine correctione.
 ἀδιόριστος, *ον*, non distinctus, a, um; non determinatus, a, um.
 ἀδίστακτος, *ον*, indubitatus, a, um; certus, a, um.
 ἀδιατάκτως, sine dudio.
 ἀδιύλιστος, non percolatus, a, um.
 ἀδιγαστος, non dimidiatus, a, um.
 ἀδίψητος, *ον*, ἢ ἀδιψος, *ον*, non sitiens, -ntis siccus, a, um.
 ἀδοιόστως, non dudie.
 ἀδόκητος, *ον*, inopinatus, a, um.
 ἀδοκήτως, inopinate.
 ἀδοκιμαστος, *ον*, non probatus, a, um; non exploratus, a, um.
 ἀδοκιμάστως, temere.
 ἀδόκιμος, *ον*, non probatas, a, um; rejectus, a, um.
 ἀδολοσχέω -ῶ, garrigo, -ire.
 ἀδολέσχης, ἀδόλεσχος, *ος*, garrulus, -i, a. nugator, -oris, a.
 ἀδολεσχία, ἡ, garrulitas, -atis, *θ*.
 ἀδολεντος, qui sine dolo est.
 ἀδολιεύτως, sine dolo.
 ἀδολος, *ον*, doli carens, purus, a, um; sincerus, a, um.
 ἀδόλωος, sine dolo.
 ἀδόνητος, inconcassus, a, um.
 ἀδόξαστος, insperatus, a, um.
 ἀδοξέω -ῶ, existimationem perdo; ingloriosus sum.
 ἀδοξία, ἡ, mala existimatio; ignobilitas, -atis, *θ*.
 ἀδοξος, *ον*, ἐπ. inglorius, a, um; ignobilis, e.
 ἀδόξως, ignobiliter.
 ἀδορυφόρητος, *ον*, satellitibus non stipatus, a, um.
 ἀδουλία, ἡ, servorum inopia.
 ἀδουλος, *ον*, servore non habens.
 ἀδούλωτος, *ον*, non redactus in servitutem; liber, a, um.
 ἀδράνεια, ἡ, ignavia, -ae, *θ*.
 ἀδρατέω -ῶ, debilis sum.
 ἀδρανής, *ες*, ignavus, a, um.
 ἀδρέπανος, falce carens.
 ἀδρεπτος, *ον*, non carptus, a, um.

ἀδρός, *ος*, *ον*, grandis, e; adultus, a, um; maturus, a, um.
 ἀδρροσία, ἡ, defectus, oris.
 ἀδρότης, ἡ, granditas, -atis, *θ*.
 maturitas -atis, *θ*.
 ἀδρόω -ῶ, grandio, -ire, aliquid; -ῶμαι, grandio (οὐδ.).
 ἀδρυνσις, ἡ, maturitas, -atis, *θ*.
 ἀδρύνω, maturo aliquid; -ομαι, maturor, matureco.
 ἄδρυσ, (χώρα), quercubus carens.
 ἀδυναμέω -ῶ, non possum.
 ἀδυναμία, ἡ, *θ*. impotentia, -ae, *θ*.
 imbecillitas, -atis, *θ*.
 ἀδύναμος, *ον*, impotens, ntis.
 ἀδυνατέω -ῶ, impotens sum; non potis sum; nequeo.
 ἀδύνατος, *ον*, impossibilis, e; (= ἀσθενής), impotens, -ntis.
 ἀδυνάτως, impotenter.
 ἀδυσώπητος, *ον*, impudens, -ntis.
 ἄδυτον, τό, adytum, -i, *ον*.
 ἄδω, cano, cecini, cantum, -ere; canto, -are; ἄδεται, ferunt.
 ἀδώρητος, *ον*, indonatus, a, um.
 ἀδωροδόκητος, *ον*, ἀδωρολήπτος *ον*, (donis) incorruptus, a, um.
 ἀδωροδοκίητος, incorrupte.
 ἄδωρος, *ον*, integer, a, um.
 ἀεί, semper; perpetuo.
 ἀειβλαστέω -ῶ, semper germino.
 ἀειβλαστής, *ες*, semper germinans.
 ἀειβλάστησις, ἡ, perpetua germinatio.
 ἀειγενεσία, ἡ, sempiternitas *θ*.
 ἀειγενής, *ες*, sempiternus, a, um.
 ἀειδής, *ες*, invisibilis, e; deformis, e, ignotus, a, um.
 ἀειδουλία, ἡ, perpetua servitus.
 ἀειδουλος, perpetuus servus.
 ἀειζωος, *ον*, semper vivens.
 ἀειθαλής, *ες*, semper virens.
 ἀεικαρπος, semper fructus habens.
 ἀεικινήσια, ἡ, motus sempiternus.
 ἀεικίνητος, *ον*, semper motus, a, um; irrequies, -etis.
 ἀεικινήτως, cum perpetuo motu.
 ἀειλαμπής, *ες*, semper lucens.
 ἀειμνημόνευτος, *ον*, immortalis memoriae, (homo, res).
 ἀειμνήμων, *ον*, semper memor.
 ἀείμνηστος, *ον*, semper memo-

randus, a, um; memor.
 ἀειμνήστωσ, immortaliter.
 ἀειπαρθένωσ, semper virga.
 ἀειφανής, ἐσ, semper apparens.
 ἀειφωγγής, semper clarus.
 ἀειφλεγής, ἐσ, semper ardens.
 ἀειφρουρήτωσ, semper custoditus
 ἀειφυλλία, frondium perpetuitas.
 ἀειφυλλωσ, ον, semper frondens.
 ἀειχλωρωσ, ον, semper virens.
 ἀειχρηστωσ, ον, semper bonus.
 ἀειχροόνιωσ, ον, sempiternus, a, um
 ἀέμων, invitus, a, um.
 ἀελλα, ἡ, procella, -ae, θ.
 ἀελλώδησ, ἐσ, procellosus, a, um.
 ἀελλτωσ, ον, insperabilis, e.
 ἀέπτωσ, praeter spem.
 ἀέναωσ, ον, jugis, e.
 ἀενάωσ, jugiter.
 ἀέριοσ, ον, aerius, a, um.
 ἀεροβάμων, καὶ ἀεροβάτησ, per
 aërem incedens.
 ἀεροβατέω -ῶ, per aërem incedo;
 μεταφ. res inanes conjectos.
 ἀεροειδήσ, ἐσ, aëri similis.
 ἀερωμαχέω -ῶ, in aëre ἢ cum
 aëre pugno.
 ἀερωμαχία, ἡ, pugna in aëre.
 ἀερωμετρέω -ῶ, aërem metiot.
 ἀερόμικτωσ, ον, aëri immixtus.
 ἀερωπετής, ἐσ, ex aëre delapsus.
 ἀερωπέτησ, in aëre volans.
 ἀερωπορέω -ῶ, in aëre gradior.
 ἀερωπόρωσ, per aërem incedens.
 ἀερωφωγγής, ἐσ, splendens in aëre.
 ἀερωφόβωσ, aërem metuens.
 ἀερώω -ῶ, in aërem muto.
 ἀερώδησ, ἐσ, aëri similis, e.
 ἀέτιωσ, ον, aquilinus, a, um.
 ἀετιδεύσ, pullus aquilae.
 ἀετίτησ, (λίθος) aetites, -ae, ἄ.
 ἀετός, ὁ, aquila, -ae, θ.
 ἀετώδησ, ἐσ, aquilinus, a, um.
 ἀέτρωμα, τό, fastigium aediificio-
 rum; (ἀρχιτ.) aquilae, -arum.
 ἀζευκτωσ, ον, non ingatus; cae-
 lebs, virgo.
 ἀζηλία, ἡ, vacuitas ab aemulacione
 ἀζηλωσ, ον, sine aemulatione.
 ἀζηλότυπωσ, ον, non invidus, a, um
 ἀζήλωτωσ, ον, non invidendus;
 contemptus, a, um.

ἀζημία, ἡ, indemnitas, -atis, θ.
 ἀζήμιωσ, ον, impunitus, a, um.
 ἀζημίωσ, sine damno.
 ἀζημίωτωσ, ον, indemnus, e.
 ἀζήτητωσ, ον, non quaesitus, a, um
 ἀζυμοσ, ον, ἐπ. non fermentatus.
 ἀζρωσ, paris sine fermento.
 ἀζώτω, ἡ, defectus vitae.
 ἀζωνωσ, ον, sine zona.
 ἀζωωσ, ον, sine vita.
 ἀζωωτωσ, ον, discinctus, a, um.
 ἀηδήσ, ἐσ, insuavis, e; injuncun-
 dus, a, um.
 ἀηδία, ἡ, injucunditas, -atis, θ.
 taedium, -i, ὄ.
 ἀηδίζωμαι, fastidio, ire; ἀπροσ. tae-
 dot me (alicujus rei).
 ἀηδονιδεύσ, pullus luscinae.
 ἀηδονίωσ, ἡ, lusciniola, ae, θ.
 ἀηδών, ἡ, luscinia, -ae, θ.
 ἀηδῶσ, insuaviter.
 ἀήθεια, ἡ, insolentia, ae, θ. in-
 suetudo, -inis, θ.
 ἀήθησ, ἐσ, insolens, -ntis; inso-
 litus, a, um; desuetus, a, um.
 ἀήθωσ, insolite, insolenter.
 ἀήρ, ὁ, aër, aëris, ἄ.
 ἀήτητωσ, ον, invictus, a, um.
 ἀθαλάσσωτωσ, ον, maris expers.
 ἀθαμβει, intrepide.
 ἀθαμβήσ, ἐσ, intredidus, a, um.
 ἀθανασία, ἡ, immortalitas, -atis, θ.
 ἀθανατίζω, immortalem reddo.
 ἀθάνατωσ, ον, immortalis, e.
 ἀθαπτωσ, ον, insepultus, a, um.
 ἀθαρησής, ἐσ, timidus, a, um.
 ἀθανυμασία, ἡ, vacuitas admira-
 tionis.
 ἀθανυμασί, sine admiratione.
 ἀθαύματωσ, ον, ἐπίθ. expers
 admirationis.
 ἀθέατωσ, ον, invisibilis, e.
 ἀθεία, ἡ, impietas in deos.
 ἀθέλητωσ, ον, nolens, -ntis.
 ἀθειλήτωσ, sine voluntate.
 ἀθειλωσ, ον, immitis.
 ἀθεμέλιωσ, ον, ἀθεμελίωτωσ, ον,
 sine iumento.
 ἀθέμιστωσ, ον, sceleratus, a, um.
 ἀθεμιτογαμία, ἡ, incestae nuptiae.
 ἀθεμιτοποιώσ, infanda faciens.
 ἀθέμιτωσ, ον, injustus ἢ nefa-

rius, a, um; τὸ ἀθέμιτον, nefas.
 ἀθεμιτουργέω -ῶ, nefanda patro
 ἀθεμιτουργία, ἡ, iacinus nefar-
 rium, scelus, -eius, οὐ.
 ἀθεμιουργός, nefarie agens.
 ἀθεμίτως, nefarie.
 ἄθεος, ον, qui deum ἢ deos ne-
 gat; impius, a, um.
 ἄθεότης, ἡ, impietas in deos.
 ἀθεραπεία, ἀθεραπεία, ἡ, neg-
 ligentia cultus (corporis).
 ἀθεράπευτος, ον, incultus, a, um;
 (= ἀνίατος), insanabilis, e.
 ἀθεραπύτως, insanabiliter.
 ἀθέριτος, non messus, a, um.
 ἀθέρμαντος, ον, non calefactus,
 a, um.
 ἄθερμος, ον, calore vacans.
 ἄθεσμος, ον, lege carens; ini-
 quus, a, um.
 ἀθέσμος, contra leges.
 ἀθέσφατος, ineffabilis, e.
 ἀθειέω -ῶ, abrogo, -are (legem);
 aboleo -ere.
 ἀθεισις, ἡ, abrogatio, -onis, θ.
 improbatio -onis, θ.
 ἄθετος, abrogatus, a, um, inu-
 tilis, e.
 ἀθεωρητί, ἀθεωρήτως, sine con-
 sideratione.
 ἀθεώρητος, ον, non spectatus.
 ἀθείως, impie, sceleste.
 ἀθήλυντος, non effeminatus.
 ἀθήρ, arista, ae, θ. spica, -ae, θ.
 sagitta, ae, θ.
 ἀθήρευτα, ον, a venatore non
 captus; sine praeda venatoria.
 ἀθησαύριτος, ον, non repositus
 in thesauro.
 ἄθικτος, ον, intactus, a, um.
 ἄθλαστος, ον, non fractus, a, um.
 ἀθλίω, certo, -are.
 ἀθλημα, τό, certamen, -inis, οὐ.
 ἀθλησις, ἡ, certatio; onis, θ.
 ἀθλητής, δ, certator, oris, ἀ.
 ἀθλητικῆ, ἡ, athlerica, -ae, θ.
 ἀθλητικός, ἡ, ὄν, athleticus.
 ἀθλητικῶς, athleticē.
 ἄθλιος, a, ον, miser, a, um; in-
 felix, -icis; perditus, a, um.
 ἀθλιότης, ἡ, miseria, -ae, θ.
 ἀθλιπτως, ον, non compressus.

ἀθλίπτως, sine compressione.
 ἀθλίως, misere; male.
 ἀθλοθεσία, ἡ, ludorum ἢ praemio-
 rum constitutio.
 ἀθλοθετέω -ῶ, praemia constituo,
 ludos praebeo.
 ἀθλοθέτης, δ, qui praemium con-
 stituit ἢ praebet.
 ἄθλον, τό, praemium, -ii, οὐ.
 ἄθλος, δ, certamen, -inis, οὐ.
 ἀθλοφόρος, δ, premium reportans.
 ἄθολος, ον, ἀθόλωτος, ον, non
 turbatus, a, um.
 ἀθορύβητος, ον, non perturbatus,
 a, um, tranquillus, a, um.
 ἀθόρυβος, ον, sine tumultu; tran-
 quillus, a, um.
 ἀθορύβως, sine tumultu.
 ἄθραυστος, ον, intractus, a, um.
 ἄθρεπτος, ον, non nutritus, a, um,
 non nutriens.
 ἀθρέω, -ῶ, video.
 ἀθριάμβευτος, ον, ἐπ. qui non
 triumphat.
 ἀθρίγγωτος, non loricatus.
 ἄθριξ, δ, ἡ, depilis, e.
 ἀθροσί, sime strepitu.
 ἀθροίζω, coacervo, -are, colligo,
 ere; cogo; -ere; confercio, -ire;
 -ομαι, cogor, -i, conglobo, -ari.
 ἀθροισιμος, ον, congregabilis, e.
 ἀθροισις, ἡ, congregatio, -onis,
 θ. collectio, -onis, θ.
 ἄθροισμα, τό, congeries, -ei.
 ἀθροισματικός, ἡ, ὄν, collectivus.
 ἀθροιστής, δ, congregator; -oris,
 ἀ. collector, -oris, ἀ.
 ἀθροιστικός, ἡ, ὄν, ad congre-
 gendum aptus.
 ἀθροιστικῶς, catervatim.
 ἄθρονος, sine throno.
 ἀθρόος, a, ον, coacervatus, a, um,
 confertus, a, um.
 ἀθρόως, confertim.
 ἄθρυπτος, ον, non delicatus, a,
 um; non mollis, e.
 ἀθρύπτως, non delicate.
 ἀθυμέω -ῶ, moestus ἢ tristis sum;
 aeger animo sum.
 ἀθυμία, ἡ, tristitia, -ae, θ.
 ἀθυμος, ον, abjectus, a, um.
 ἀθύμως, triste; moeste.

ἀθυρίδωτος, ον, fenestris carens.
 ἀθύρματα, τά, crepundia, orum,
 cū. oblectamenta, orum, οὐ.
 ἀθυρογλωττέω -ῶ, ρ. petulanter
 loquor.
 ἀθυρογλωττία, ἡ, garrulitas, θ.
 ἀθυρογλωσσοσ, loquax, -acis.
 ἄθυρος, ον, sine januā; patens.
 ἀθυροστομέω -ῶ, ρ. petulanter
 loquor.
 ἀθυροστομία, ἡ, loquacitas.
 ἀθυροστομος, loquax.
 ἀθυροστομωσ, loquaciter.
 ἀθύρωτος, januā non clausus.
 ἀθῶσ, α, ον, innocens, -ntis.
 ἀθώότης, ἡ, innocentia, -ae, θ.
 ἀθώω -ῶ, libero aliquem re ἢ a
 re, absolvo, -ere.
 ἀθωράκιτος, lorica carens.
 ἀθῶσ, innocenter.
 ἀθῶσις, ἡ, liberatio a culpa,
 absolutio, onis, θ.
 αἱ! αἱ!
 αἰγαγρος, δ, ἡ, caprea -ae θ.
 αἰγίος, ον, caprinus, a, um.
 αἰγίωσ, ἡ, populus nigra.
 αἰγίωσ, δ, locus consitus popu-
 lis nigris.
 αἰγιάτης, δ, caprarius, -i, ἀ.
 αἰγιαλός, δ, litus, -oris, οὐ.
 αἰγιαλώδης, litoreus, a, um.
 αἰγίδιον, τό, capella -ae, θ.
 αἰγίοχος, δ, egida gestans.
 αἰγίπους, δ, capripes, -edis, ἀ.
 αἰγίς, ἡ, aegis, -idis.
 αἰγλή, ἡ, fulgor, -oris, ἀ.
 αἰγλήεις, iulgens, splendidus.
 αἰγοβοσκός, δ, pastor caprarum.
 αἰγογενής, caprigenus, a, um.
 αἰγόκερωσ, δ, capricornus, ἀ.
 brumale signum.
 αἰγοπρόσωπος, ον, caprinam fa-
 ciem habens.
 αἰγοπάγος, capriferus, a, um.
 αἰγυπτιάζω, Aegyptios imitor.
 αἰγῶν (-ῶνος), δ, caprile, -is, οὐ:
 αἰγῶνυξ, unguis capricas habens.
 αἰδέομαι -οῦμαι, veneror, timeo;
 me pudet.
 αἰδέσιμος, ον, venerabilis· αἰδέ-
 σμῶτατος, venerabilissimus.
 αἰδέσιμότης, ἡ, veneratio, onis, θ.

αἰδημονέω -ῶ, verecundus sum.
 αἰδημοσύνη, ἡ, verecundia, -ae,
 θ. pudicitia, -ae, θ.
 αἰδήμων, ον, pudens, -ntis.
 αἰδημόνωσ, verecunde.
 αἰδίος, ον, aeternus, a, um.
 αἰδιότης, ἡ, aeternitas, -atis, θ.
 αἰδοῖον, τό, veretum, -i, οὐ. αἰ-
 δοῖον γυναικός, cunnus, i, ἀ. ἰδὲ
 κύσθος.
 αἰδοῖος, ον, venerabilis, e.
 αἰδρῖς, inscius, a, um.
 αἰδῶσ, ἡ, pudor, -oris, ἀ.
 αἰθάλη, ἡ, iuligo, -inis θ.
 αἰθαλώδης, ες, iuliginosus, a, um.
 αἰθέριος, ον, aetherius, a, um;
 coelestis, e.
 αἰθεροειδής, ες, αἰθερώδης, ες,
 aetheris iormam habens.
 αἰθήμ, δ, aether -eris, -ros, ἀ.
 αἰθόμαι, ardeo, -ēre; αἰθόμαι ἔ-
 ρωτί τινοσ, ardeo (in) aliquo.
 αἰθουσα, ἡ, porticus, -us, θ. at-
 rium, -i, οὐ.
 αἰθηγενής, ες, in aethere natus.
 αἰθρία, ἡ, seremitas (coeli).
 αἰθριάζω, sereno (coelum).
 αἰθριον, τό, atrium, -i, cū.
 αἰθριος, ον, sudus, a, um.
 αἰθρυγμα, τό, splendor, -oris.
 αἰθω, incendio (-ndi -nsum, -ere).
 aliquid· ἰδὲ αἰθόμαι.
 αἰθων, fulgens; -ntis.
 αἰκτα, ἡ, αἰκισμός, δ, truciatus,
 -us ἀ. excrutiatio, -onis, θ.
 αἰκίζω, αἰκίζομαι τινα, crucio,
 discrucio, excrucio -are.
 αἰκισμα, τό, cruciamen, -inis, οὐ.
 αἰκιστής, δ, cruciator, -oris, ἀ.
 αἰκιστικός, ἡ, δν, cruciabundus,
 a, um; excruciables, e.
 αἰκιστικῶσ, cruciabiliter.
 αἰλλουρος, aelurus, i, ἀ.
 αἶμα, τό, sanguis -inis, ἀ. cruor,
 -oris, ἀ.
 αἶμαγωγός, sanguinem educens.
 αἶμασιά, ἡ, sepes, -is, θ.
 αἶμάσσω, ρ, cruentus sum; cru-
 ento, valnero.
 αἶματηρός, ἀ, δν, sanguinolentus,
 a, um; cruentus, a, um.
 αἶματηφόρος, ον, cruentifer, a, um.

αἱμάτινος, sanguineus, a, um.
αἱματοειδής, ἔς, sanguini similis; sanguineus, a, um.
αἱματοποιία, potatio sanguinis.
αἱματοποτέω-ῶ, sanguinem poto.
αἱματοπότης, sanguinem bibens.
αἱματορροία, sanguinatio, -onis, ὄ.
αἱματορρευτός, ον, αἱματοσταγής, ἔς, sanguine manans; cruentifer, a, um; crudus, a, um.
αἱματοφύγτος, ον, cruentus, a, um.
αἱματοχαρής, ἔς, sanguinarius, a, um, cruentus, a, um.
αἱματοχυσία, ἡ, effusio sanguinis.
αἱματώω -ῶ, cruento, -are.
αἱματώδης, ἔς, sanguinosus, a, um.
αἱμάτωσις, cruentatio, -onis, ὄ.
αἱμοβαφής, ἔς, sanguine ἢ cruore tinctus, a, um.
αἱμοβόρος, ον, αἱμόδιπος, ον, sanguinans -ntis.
αἱμομίκτης, δ, incestus, -i.
αἱμομιξία, incestum, -i, οὐ.
αἱμόπτυνος, ἡ, sputus sanguinis.
αἱμορραγέω -ῶ, sanguinis eruptione opprimor.
αἱμορραγία, sanguinis eruptio.
αἱμορροῦς -ῶ, sanguino, -are.
αἱμοσταγής, ἔς, crudus, a, um.
αἱμόρροια, ἰδὲ αἱματορροια.
αἱμόφυρτος, ἰδὲ αἱματοφύγτος.
αἱμοσταγής, ἔς, sanguine stillans.
αἱμοχαρής, ἔς, sanguinarius, a, um.
αἱμόχρους, sanguineus, a, um.
αἱμυλία, ἡ, lepor, -oris, ἄ.
αἱμύλος, lepidus, a, um.
αἱμωδέω -ῶ, ρ. dentium dolore afficior.
αἱμωδία, ἡ, dolor dentium.
αἱνεσις, ἡ, laudatio, -onis, ὄ.
αἱνέτης, δ, laudator, -oris, ἄ.
αἱνέω -ῶ, laudo, -are.
αἱνετός, ἡ, ὄν, laudabilis, ε.
αἱνίγμα, τό, aenigma, -atis, ὄ. res obscura.
αἱνιγματίας, αἱνιγματιστής, δ, qui sermone aenigmat. co utitur.
αἱνιγματώδης, ἔς, ambagiosus, a, um; obscurus, a, um.
αἱνιγματωδῶς, αἱνιγματικῶς, per ambages; obscure.
αἱνιγμός, δ, ambages, -um.

αἰνίττομαι, per ambages ἢ obscure loquor; alludo ad aliquid.
αἰνος, δ, laus, -udis, ὄ.
αἰξ, ἡ, capra, -ae, ὄ. capella, -ae, ὄ.
αἰόλισσι, αἰολικῶς, aeolice; Aeolum more.
αἰπεινός, αἰπήεις, excelsus, a, um.
αἰπολέω-ῶ, pastor caprarum sum.
αἰπόλιον, τό, grex caprarum.
αἰπόλος, δ, pastor caprarum.
αἰπύς, altus, a, um.
αἶρα, ἡ, lolium, i, οὐ.
αἶρομαι -ῶμαι, lego, eligo, deligo (-egi, -etum, -ere) aliquid; opto, -are; creo, -are, (aliquem consulem); dico (dictatorem, consulem); adscisco (regem).
αἶρειαρχέω -ῶ, auctor ac caput sectae sum.
αἶρειαρχής, αἶρειαρχος, δ, haeresiarcha -ae, ἄ.
αἶρεις, ἡ, electio, -onis ὄ, delectio, -onis; delectus, -us; ἐπὶ ἀρχόντων creatio, -onis; φιλοσοφική, ὄρησκεινική αἶρεις, secta, -ae; ὄ. hérēsis, -is, ὄ.
αἶρσιώτης, αἶρτικός, hereticus.
αἶρσιώτης, αἶρτικῆ, heretica.
αἶρέτης, δ, elector, -oris, ἄ.
αἶρέτος, ἡ, ὄν, electus, a, um.
αἶρέω -ῶ, capio (cepi, captum, ere) aliqui; capio occupo, expugno (urbem, terram); portior (urbe).
αἶρω, tollo, sustuli, sublatus, ere; leve, -are; μετφ. κραυγῆν, φωνήν, tollo clamorem, vocem; — τινά ἐπαίνοισι, tollo, efiero, aliquem laudibus; — ομαι, me surgo.
αἰσθάνομαι, ρ. sentio, (sensi, sensum, -ire) aliquid; oculis, auribus sentio ἢ percipio aliquid; mente percipio.
αἰσθημα, τό, sensus, -us, ἄ.
αἰσθησις, ἡ, sensus, -us, ἄ. animadversio, onis, ὄ.
αἰσθητήριον, τό, sensorium, i.
αἰσθητικός, ἡ, ὄν, sensu praeditus a, um; sensualis, e.
αἰσθητικῶς, sensualiter.
αἰσθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, e.
αἰσθητῶς, sensibiliter. [natio.
αἰσιοδοξία, ἡ, optima de rebus opi-

αἰσιόδοξος, ον, ἐπ. qui optime de rebus opinatur.

αἰσιος, α, ον, faustus, a, um; fortunatus, a, um.

αἰσίως, fauste; prospere.

αἰσυμνήτης, δ, rex (electus).

αἰσυμνήτις, ἡ, regina, -ae, θ.

αἰσχιστος, η, ον, turpissimus, a, um.

αἰσχίστως, turpissime.

αἰσχος, τό, turpitude, -inis, θ. dedecus, -oris, οὐ.

αἰσχροβίος, ον, ἐπ. qui turpem vitam vivit.

αἰσχροκέρδεια, ἡ, studium turpis quaestūs; avaritia, -ae, θ.

αἰσχροκέρδω -ῶ, turpiter lucrum facio.

αἰσχροκέρδης, ἐς, turpi lucro deditus, turpis lucri cupidus.

αἰσχροκέρδως, cum turpi lucro.

αἰσχρολογέω -ῶ, turpia loquor.

αἰσχρολογία, ἡ, sermo turpis.

αἰσχρολόγος, ον, turpia loquens; spurcidicus, a, um.

αἰσχροποιέω -ῶ, turpia facio.

αἰσχροποιός, spurcidicus, a, um.

αἰσχροπραγέω -ῶ, turpia ago.

αἰσχροπραγία, ἡ, turpis actio.

αἰσχροπερόσωπος, ον, foedus vultu.

αἰσχρός, δ, ὄν, foedus, a, um (vultu); turpis, e.

αἰσχροτής, ἡ, foeditas, -atis, θ. turpitude, nis, θ.

αἰσχροργέω -ῶ, turpia facio.

αἰσχροργία, ἡ, flagitium, -i, οὐ.

αἰσχροργός, turpia patrans.

αἰσχρός, foede; turpiter.

αἰσχύνη, ἡ, pudor, -oris, d. verecundia, -ae, θ; ignominia, -ae, θ.

dedecus, -oris, d.

αἰσχυντήλια, ἡ, verecundia, ae, θ.

αἰσχυντήλος, ἡ, ὄν, pudens, -ntis.

αἰσχύνομαι, ἀπο. me pudet (-duit

kai -ditum est, -ere) alicujus rei;

erubesco, -ere, revereor, -eri.

αἰσχύνω ἰνά, ignominia ἢ contumelia afficio (aliquem) corrumpo.

αἰτέω -ῶ, peto, -ere, postulo, -are;

posco -ere; deosco, -ere, aliquid

αἰτοῦμαι (=δέομαι σου) τοῦτο ποιεῖν;

peto te id ut facias; αἰτοῦμαι (=ἐκτε-

τεύω) τοὺς θεούς, exposco deos.

αἴτημα, τό, postulatum, -i, οὐ.

αἴτησις, ἡ, petitio -onis, θ. post-

ulatio, -onis, θ. rogatio, onis, θ.

αἰτητής, δ, petitor, ὄρις, δ.

αἰτία, ἡ, causa, ae, θ. (=λόγος)

ratio, -onis, θ. (=πῆρῆ); fons -ntis,

δ. (=ἀρχή), origo, -inis, θ. ἐπι πρσο.

auctor -oris, δ. (=κατηγορία, ἔγκλημα)

accusatio, -onis, θ.

αἰτίαμα, τό, criminatio, -onis, θ.

accusatio, -onis, θ.

αἰτιάομαι -ῶμαι, accusor, -are,

aliquem; ἐμὲ αἰτιά, me accusas;

— ἰνά πρός τινα, crimino aliquem

apud aliquem ἢ alicui; (=προφασι-

ζομαί) τι, causor aliquid.

αἰτίασις, ἡ, accusatio, -onis, θ.

culpa, -ae, θ.

αἰτιατικῆ, ἡ, accusativus (casus).

αἰτιατός, ἡ, ὄν, qui pro causa

affertur.

αἰτιολογέω -ῶ, rationem reddo,

αἰτιολογούμαι, causificor, -ari.

αἰτιολογία, ἡ, causatio -onis, θ.

αἰτιολογικός, ἡ, ὄν, causativus, a,

um. Ἐν τῇ γραμμ. causalis, e.

αἰτιολογικῶς, causaliter.

αἴτιον, τό, causa, -ae, θ. ratio,

-onis, θ. origo, inis, θ.

αἴτιος, (α), ον, culpandus, a, um;

δ —, auctor, -oris δ. δ αἴτιος τοῦ πο-

λέμου, auctor belli.

αἰτιώδης, ἐς, causalis, e.

αἰτιωδῶς, causaliter.

αἴφνης, subito; repente.

αἴφνιδιος, α, ον, subitus, a, um.

αἴφνιδίως, subito; repente.

αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas, -atis, θ.

αἰχμαλωτίζω, bello capio aliquem.

αἰχμαλωτιστής, captivator, -oris, a.

αἰχμάλωτος, ον, captivus, a, um.

αἰχμή, ἡ, cuspis, -idis, θ. mucro, δ.

αἰχμητής, δ, bellator, -oris, δ.

αἰών, δ, centum anni; seculum, -i,

οὐ. aevum, -i, οὐ; δ ἀνθρώπινος αἰών

ἢ βίος, aetas, -atis; δ χρυσοῦς —,

aurea aetas.

αἰώνιος, α, ον, aeternus, a, um;

perpetuus, a, um.

αἰωνιότης, ἡ, aeternitas, -atis, θ.

αἰωνίως, aeterno; aeterno ἢ aeter-

num; semper.

αἰωνόβιος, diu vivens.
 αἰώρα, ἡ, oscillum, -i, οὐ.
 αἰωρέω -ῶ, αἰωρίζω, sursum tollo,
 levo aliquem ἢ aliquid; — οὐμαι,
 me levo.
 αἰώρημα, τό, αἰώρησις, ἡ, elevatio,
 -onis, ὁ, suspensio, -onis, ὁ.
 ἀκαδημαϊκός, academicus, a, um.
 ἀκαθαρσία, ἡ, immunditia, -ae, ὁ.
 impuritas, -atis ὁ.
 ἀκάθαρτος, ον, immundus, a, um;
 impurus, a, um,
 ἀκάθεκτος, ον, incontinens.
 ἀκαθέκτως, incontinenter.
 ἀκαιρία, ἡ, intempestivitas.
 ἀκαιρολογέω -ῶ, intempestive ser-
 mocinor.
 ἀκαιρολογία, ἡ, intempestiva ser-
 mocinatio.
 ἀκαιρος, ον, intempestivus, a, um;
 importunus, a, um.
 ἀκαίρως, intempestive.
 ἀκακία, (δένδρον), acacia, -ae, ὁ.
 ἀκακία, ἡ, innocentia, -ae, ὁ.
 ἀκακος, ον, ab omni malitiā alie-
 nus; innocens, -ntis.
 ἀκάκως, innocenter.
 ἀκαλλής, ἐς, deiorinis, e.
 ἀκαλλίστητος, ον, qui non litavit
 ἢ perlitavit.
 ἀκαλλιστήτως, non litato.
 ἀκαλλόπιπτος, ον, incoratus.
 ἀκάλυπτος, ον, intectus, a, um.
 ἀκαλύπτως, intecte.
 ἀκάματος, ον, indefessus, a, um.
 ἀκαμάτως, indefesse; assidue
 ἀκαμπής, ἐς, inflexibilis, e.
 ἀκαμπόπους, (ἄλφος), qui pedes
 non flectat.
 ἀκαμπτος, ον, incurvabilis, e,
 inflexibilis, e, rigidus, a, um, per-
 tinax -acis.
 ἀκαμπία, ἡ, rigor, -oris, ἄ.
 ἀκανθα, ἡ, spina, -ae, ὁ.
 ἀκανθηφόρος, ον, spinifer, a, um.
 ἀκάνθινος, ον, spinosus, a, um.
 ἀκάνθις, ἡ, (π.) garduelis, -is, ὁ.
 ἀκανθοβόλος, ον, spinas emittens
 ἀκανθολόγος, ον, spinas colligens;
 μετφ. spinosus, a, um.
 ἀκανθος, ἡ, acanthus, -i, ὁ.
 ἀκανθοστεφής, ἐς, spinis ciatus

ἀκανθοφάγος, ον, spinas edens.
 ἀκανθοφορέω -ῶ, spinas fero.
 ἀκανθοφνέω -ῶ, spinas prodo.
 ἀκανθόχοιρος, ὁ, echinus terrestris
 ἀκανθόω -ῶ, spinosum reddo.
 ἀκανθούλλις, ἡ, acanthyllis -idis.
 ἀκανθώδης, ἐς, spinosus, a, um.
 ἀκανθών, σινεtum, -i, οὐ. du-
 metum, -i, οὐ.
 ἀκανόνιστος, ον, ad normam ἢ
 regulam non institutus.
 ἀκανονίστως, contra normam et
 regulam.
 ἀκάπνιστος, ον, cui fumus non
 adhibetur.
 ἀκαπτος, ον, fumo carens.
 ἀκαπαδόκητος, inexpectatus.
 ἀκάρδιος, ον, excors, -rdis.
 ἀκαρῆι, momento.
 ἀκαρῆς, ἐς, brevis, e.
 ἀκαριαίος, ον, momentaneus, a, um
 ἀκαριαίως, momentaliter.
 ἀκαρπέα -ῶ, sine fructu sum,
 sterilis sum.
 ἀκαρπία, ἡ, infecunditas, ὁ.
 ἀκαρπτος, ον, infructuosus, a, um.
 ἀκάρπως, sine fructu.
 ἀκάρπωτος, ον, ex quo nullus
 fructus percipitur; inutilis, e.
 ἀκαρτέρητος, ον, intolerabilis, e.
 ἀκαρτος, ον, intonsus, a, um.
 ἀκατάβλητος, ον, invictus, a, um.
 ἀκαταγέλαστος, non irrisibilis, e.
 ἀκαταγώνιστος, ον, inexpugna-
 bilis, e, invictus, a, um.
 ἀκαταδίναστος, ον, incondemna-
 tus, a, um.
 ἀκαταδούλωτος, ον, non in ser-
 vitudinem redactus.
 ἀκαταιτίατος, non accusabilis, e.
 ἀκατακάλυπτος, ον, non velatus,
 a, um; non tectus, a, um.
 ἀκατακόσμητος, ον, inexorna-
 tus, a, um.
 ἀκατάκριτος, ον, non damnatus.
 ἀκατακρίτως, indicta causa.
 ἀκατάληκτος, ον, non desinens,
 ntis; versus acatalectus.
 ἀκα αλήκτως, indesinenter.
 ἀκατάληπτος, ον, imprensibilis, e,
 imperceptus, a, um.
 ἀκαταλήπτως, incomprehensibi-

liter; obscurissime.
 ἀκατάλακτος, implacabilis, e.
 ἀκατάλακτως, implacabiliter.
 ἀκατάλληλον, τό, ἀκαταλληλό-
 τῆς, ἤ, incogruentia, -ae, ὅ.
 ἀκατάλληλος, ον, incongruus, a,
 um; impraestabilis, e.
 ἀκατάλληλως, incongruenter.
 ἀκατάλυτος, ον, indissolubilis, e;
 aeternus, a, um.
 ἀκαταμάχητος, ον, inexpugna-
 bilis, e; ineluctabilis, e.
 ἀκαταμέτρητος, ον, immetatus.
 ἀκατανάγκαστος, ον, qui cogi non
 potest; spontaneus, a, um.
 ἀκατανόητος, ον, qui intelligi ἢ
 mente comprehendi non potest, in-
 consideratus, a, um.
 ἀκατονόμαστος, innominabilis, e.
 ἀκαταμάχητος, invictus, a, um.
 ἀκατάπαυστος, ον, incessabilis e;
 continen, -ntis.
 ἀκαταπαύστος, incessabiliter.
 ἀκατάπληκτος, ον, impavidus, a,
 um; intrepidus, a, um.
 ἀκαταπλήκτως, impavide.
 ἀκαταπόλεμητος, ον, bello non
 superandus; a, um.
 ἀκαταπόνητος, ον, infatigabilis.
 ἀκαταπραΐντος, ον, implacabilis.
 ἀκατάρπιστος, imperfectus, a, um.
 ἀκατασκευαστος, non elaboratus
 ἀκατασκευαστως, non elaborate.
 ἀκαταστασία, ἤ, inconstantia, -ae,
 ὅ. confusio (rei alicujus).
 ἀκατάστατος, ον, inconstans, -ntis,
 inquiens, -ntis.
 ἀκατάστροφος, sinem non habens.
 ἀκατάσχετος, ον, qui coliberi ne-
 quit; effrenatus, a, um.
 ἀκατασχέτως, effrenate.
 ἀκατάφλεκτος, non flammatus.
 ἀκαταφρόνητος, ον, non condē-
 mnendus, a, um.
 ἀκατέργαστος, ον, inconfectus, a,
 um; rudis, e.
 ἀκατεύναστος, ον, insomnis e;
 vigilans, -ntis.
 ἀκατηγόρητος, ον, ἐπιθ. irrepre-
 hensibilis, e. [tus].
 ἀκατήχητος, ον, non dum initia-
 ἀκατοίκητος, ον, inhabitabilis, e.

ἀκατανόμαστος, ον, innominali-
 lis, e; ignobilis, e.
 ἀκατόρθωτος, ον, ἐπιθ. qui effici
 non potest.
 ἄκατος, ἤ, ἀκάτιον, τό, cymba,
 -ae, ὅ. acatium, -i, οῦ.
 ἄκαυστος, ον, non usus, a, um.
 ἀκέντητος, ον, stimulo non ictus;
 acu non pictus.
 ἄκεντρος, ον, stimulo carens.
 ἀκένωτος, ον, non evacuatus, a,
 um; non exhaustus, a, um.
 ἀέκομαι -οὔμαι, lenio, ire.
 ἀκέραιος, α, ον, sincerus, a, um;
 integer, a, um.
 ἀκεραϊότης, ἤ, sinceritas, -atis,
 ὅ. integritas, -atis, ὅ.
 ἀκεραϊως, sincere; integre.
 ἀκεραύνωτος, fulmine non ictus.
 ἀκέρδεια, ἤ, damnum -i, οῦ.
 ἀκερδής, ἐς, non lucrosus, a, um.
 ἀκερκος, caudā carens.
 ἀκερως, ον, ἐπ. excornis, e.
 ἀκείμιμος, ον, sanabilis, e.
 ἀκεσθής, ὁ, medicus, -i, ἄ. sar-
 tor, -oris, ἄ.
 ἀκεστός, ἤ, ὄν, reparabilis, e.
 ἀκέστρα, ἤ, acus, -us, ὅ.
 ἀκέστρια, ἀκεστρίς, ἤ, medica-
 trix, -icis; sartrix, -icis, ὅ.
 ἀκέφαλος, ον, caput non habens.
 ἀκεφάλως, sine capite.
 ἀκή, ἤ, acies, -ei, ὅ.
 ἀκηδεμόνητος, ον, quem nemo
 curat; neglectus, a, um.
 ἀκήδευτος, ον, inhumatus, a, um
 ἀκηδέω -ῶ, negligo, -ere.
 ἀκηδία, ἤ, incuria, -ae, ὅ.
 ἀκηλίδωτος, ον, immaculatus.
 ἀκηρυκτεῖ, sine denuntiatione;
 implacabiliter (pugno).
 ἀκήρυκτος, ον, non legitime in-
 dictus; implacabilis, e.
 ἀκήρωτος, ον, non oblitus cerā.
 ἀκίβδηλος, ον, non adulteratus,
 a, um; purus, a, um.
 ἀκιδανός, cuspidatus, a, um.
 ἀκινάνης, ὁ, acinaces, -is, ἄ.
 ἀκινδυνος, ον, tutus, a, um.
 ἀκινδύνης, sine periculo.
 ἀκινήσια, ἤ, immobilitas, ὅ.
 ἀκινήτεω -ῶ, immobilis eum.

ἀκίνητος, *on*, immotus, a, um;
 — *a* κτήματα, immobiles res.
 ἀκινήτως, sime moru, iirme.
 ἀκίς, ἡ, cuspis, -idis, ὄ.
 ἀκκίζομαι, simulate recuso.
 ἀκκισμός, ὄ, simulata recusatio.
 ἀκλάδευτος, *on*, imputatus, a, um.
 ἀκλαδος, ramis carens.
 ἀκλαστος, *on*, infragilis, e.
 ἀκλαυστί, sine fletu.
 ἀκλαυστος, *on*, indeploratus, a, um.
 ἀκλαυτος, *on*, lacrimarum expers.
 ἀκλεής, *es*, inglorius, a, um.
 ἀκλεΐα, ἡ, ignobilitas, -atis, ὄ.
 ἀκλειστος, ἴδε ἀκίητος.
 ἀκλεπτος, *on*, non furtivus, a, um.
 ἀκλεῶς, sine gloriā.
 ἀκληρέω -ῶ, exsors sum.
 ἀκληρία, ἡ, infelicitas, -atis, ὄ.
 ἀκληρος, *on*, exsors, -ortis.
 ἀκληρωτεῖ, citra sortem.
 ἀκλήρωτος, *on*, sorte non lectus.
 ἀκλήστος, inclusus, non clausus.
 ἀκλητί, sine vocatione.
 ἀκλητος, *on*, non vocatus, a, um.
 ἀκλιτος, *on*, indeclinabilis, e.
 ἀκλίτως, sine declinatione.
 ἀκλόνητος, *on*, inconcussus, a, um;
 illabefactus, a, um.
 ἀκλοπος, *on*, ἴδε ἀκλεπτος.
 ἀκλυδώνιστος, *on*, fluctibus non
 agitatus; tranquillus, a, um.
 ἀκλυδωνίστως, sine fluctibus.
 ἀκλων, ὄ, ramis carens.
 ἀκλωστος, *on*, non tortus, a, um.
 ἀκμάζω, floreo, -ui, -ere, aliqua
 re; vigeo, -ui -ere (μεταφορικῶς).
 ἀκμαῖος, a, *on*, florens, -ntis.
 ἀκμαίως, in flore; cum vigore.
 ἀκμή, ἡ, acies. -ει, ὄ. μεταφ. flos,
 — oris, ἄ. vigor, — oris, ἄ.
 ἀκμων, ὄ, incrus, -udis, ὄ.
 ἀκνημος, *on*, cruribus carens.
 ἀκοή, ἡ, auditus, us, ἄ. fama, -ae,
 ὄ. rumor, — oris, ἄ.
 ἀκοιλος, *on*, cavatatis carens.
 ἀκοίμητος, *on*, non dormiens.
 ἀκοινος, *on*, ἔπ. non communis,
 e; dissors, -rtis.
 ἀκινωησία, ἡ, cum nulla est so-
 cietas.
 ἀκινωηνητος, *on*, incommunicabi-

lis, e; insociabilis, e.
 ἀκοινωνήτως, sine communione.
 ἀκολάκευτος, *on*, ab adulatione
 alienus, a, um.
 ἀκολακεύτως, sine adulatione.
 ἀκολασία, ἴδε ἀκολαστία.
 ἀκολασταίνω, petulanter vivo; la-
 scivio; -ire.
 ἀκολάστημα, τό, factum petulans.
 ἀκολαστία, ἡ, intemperantia, -ae,
 ὄ. incontinentia, -ae, ὄ.
 ἀκόλαστος, *on*, non castigatus, a,
 um; impunitus, a, um; (= ἀκρατής)
 intemperans, -ntis; (= ἀσελγής) pe-
 turans, -ntis.
 ἀκολάστως, impunite; lascive.
 ἀκόλλητος, *on*, non glutinatus.
 ἀκολουθέω -ῶ (τινι), sequor, con-
 sequor, -utus sum, -i.
 ἀκολούθημα, τό, consequentia, ὄ.
 ἀκολούθησις, ἡ, ἴδε ἀκολούθημα.
 ἀκολουθητικός, ἡ, ὄν, sequax.
 ἀκολουθία, ἡ, adsectatio, -onis ὄ.
 comitatus, -us, ἄ.
 ἀκόλουθος, ὄ, ἡ, comes, -itis; pe-
 dissequus, -i, ἄ.; (ὄπαδος) sector, ἄ.
 ἀκολούθως, consequenter.
 ἀκόλυμπος, natandi inscius.
 ἀκομία, ἡ; calvitium, -ii, οὄ.
 ἀκόμματος, *on*, non fucatus, a, um.
 ἀκομος, *on*, coma carens; calvus.
 ἀκομψία, ἡ, inelegantia, -ae, ὄ.
 ἀκομψος; *on*, imcomptus, a, um;
 inelegans, -ntis; illepidus, a, um;
 τό ἀκομψον, inelegantia -ae, ὄ.
 ἀκόμψως, imcompte.
 ἀκονάω -ῶ, acuo (-ui), -ere.
 ἀκόνη, ἡ, cos, cotis, ὄ. ὄρυγή ἄ-
 κονών, cotaria, -ae, ὄ.
 ἀκόνησις, ἡ, actio acuenendi.
 ἀκονητής, ὄ, qui acuit.
 ἀκόνιον, τό, coticula, -ae, ὄ.
 ἀκοντί, invitō.
 ἀκοντίας (ὄφις), jaculus (serpens)
 ἀκοντίζω, jaculor, -ar.
 ἀκόντιον, τό, jaculum, -i, οὄ.
 ἀκόντισις, ἡ, jaculatio, -onis, ὄ.
 ἀκόντισμα, τό, jaculamentum, -i.
 ἀκοντισμός, ὄ, jaculatus, -us, ἄ.
 ἀκοντιστής, ὄ, jaculator, -oris, ἄ.
 ἀκοντιστικός, jaculatorius, a, um.
 ἀκοντοβόλος, jaculator, -oris, ἄ.

ἀκοντοφόρος, jaculator, -oris, ἄ.
 ἀκοπιάστος, ον, indefessus, a, um
 ἀκοπιάστως, sine labore.
 ἀκοπος, intefessus.
 ἀκόπριστος, ον, ἀκοπρος, ον, non
 stercoratus, a, um.
 ἀκόπως, sine fatigatione.
 ἀκορεστία, ἡ, insatietas, -atis, ὅ.
 insatiabilitas, -atis, ὅ.
 ἀκορεστος, ον, insatiatus, a, um.
 ἀκορεστώως, insatiabiliter.
 ἀκόρυφος, ον, verticem ἢ fastigium
 non habens.
 ἄκος, τό, reme lium, -i, οὐ.
 ἀκοσμέω-ω, immodeste me gero.
 ἀκόσμητος, ον, inornatus, a, um.
 ἀκοσμήτως, inornare.
 ἀκοσμία, ἡ, immodestia, -ae, ὅ.
 ἀκοσμος, ον, inornatus, a, um;
 inordonatus, a, um.
 ἀκόσμως, immodeste.
 ἀκούρευτος, ον, intonsus, a, um.
 ἀκούσιμος, qui audiri potest.
 ἀκούσιος, α, ον, non voluntarius,
 a, um; invitus, a, um.
 ἀκουσίως, invite.
 ἀκουσμα, τό, auditio, -onis, ὅ.
 ἀκουσματιον, τό, audi-ncula, ὅ.
 ἀκουστέος, α, ον, audiendus, ἄ,
 um; dignus qui audiatur.
 ἀκουστής, δ, audi-or, -oris, ἄ.
 ἀκουστικός, auditorius, a, um.
 ἀκουστός, sub auditum cadens.
 ἀκούω, audio, auribus percipio,
 aliquid; ἀκούω τινός ἢ παρά τινός
 τι, aliquid ex ἢ ab aliquo audio;
 ἀκροῦμαι τινος, audio aliquem, ope-
 ram do alicui; καλῶς, ἄριστα ἀκούω
 (= εὐδοκίῳ), bene audio (ab aliquo)
 ἄκρα, ἡ, summitas, -atis, ὅ. ex-
 tremitas, -atis, ὅ.
 ἀκράδαντος, ον, inconcussus, a,
 um, immotus, a, um.
 ἀκραιφνής, ἐς, purus, a, um; sim-
 cêrus, a, um, integer, a, um.
 ἀκραιφνῶς, sincêre.
 ἀκρασία, ἡ, intemperies, -ei, ὅ.
 ἀκράτεια, ἡ, incontinentia, ae, ὅ.
 ἀκρατής, ἐς, incontinens, -ntis;
 impos, -otis (= ἀκόλαστος), immo-
 deratus, a, um.
 ἀκράτητος, ον, qui cohiberi nequit;

indomitus, a, um.

ἀκρατίζομαι, jento, -are.
 ἀκράτισμα, τό, jentaculum, i, οὐ.
 ἀκρατισμός, jentatio -onis, ὅ.
 ἀκρατοποσία, ἡ, meri potatio.
 ἀκρατοποτέω -ω, merum potio.
 ἀκρατοπότης, δ, mero -onis, ἄ.
 ἀκρατος, ον, merus, a, um; mera-
 cus, a, um; ἀκρατος οἶνος καὶ οὐσ.
 δ ἀκρατος, τό ἀκρατον, meracum vi-
 num, merum vinum καὶ οὐσ. me-
 rum, i, οὐ.

ἀκρατῶς, ἐπιρ. incontinenter, im-
 modeste.

ἀκράχολος, ad iram proclivis; ira-
 cumdus, a, um.

ἀκριβεια, ἡ, accuratio, -onis, ὅ.
 ἀκριβής, ἐς, accuratus, a, um (ἐπι
 πραγ.); diiigens, -ntis (ἐπι προσ.);
 subtilis, e.

ἀκριβοδίκαιος, summo jure utens.
 ἀκριβολογέομαι -οὔμαι, subtiliter
 dissero, de aliqua re.

ἀκριβολογία, ἡ, subtilis disputatio.
 ἀκριβῶ -ω, diligenter exploro;
 probe calleo.

ἀκριβῶς, exacte; accurate.
 ἀκριβωσις, ἡ, diligentia, ae, ὅ.
 ἀκρίς, ἡ, locusta, -ae, ὅ.
 ἀκριδοφάγος, locustas comedens.
 ἀκρισία, ἡ, malum judicium; te-
 meritas, -atis, ὅ.

ἀκριτόμυθος, ον, inconsiderate et
 sine judicio loquens.

ἀκριτος, ον, injudicatus, a, um;
 (= ἀλόγιστος), temerarius, a, um.

ἀκρίτως, indicta causa, sine judi-
 cio; temere.

ἀκρόαμα, τό, acroama -atis, οὐ.
 ἀκροαματικός, ἡ, ὄν, acroamaticus.
 ἀκροάομαι -ῶμαι, ρ. audio, pareo;
 ausculto aliquem.

ἀκρόασις, ἡ, auditio -onis, ὅ.
 ἀκροατήριον, τό, auditorium, ii, οὐ.
 ἀκροατής, δ, auditor, -oris, ἄ.
 ἀκροβάμων, qui erectus in sum-
 mos pedum digitos incedit.

ἀκροβατέω -ω, pedibus suspensis
 incedo.

ἀκροβατικός, ἡ, ὄν, ad erecte in-
 cedendum pertinens.

ἀκροβολίζομαι, velitor, -ari.

ἀκροβολία, velitatio.
 ἀκροβόλισις, ἴδε :
 ἀκροβολισμός, jactatio, -onis θ.
 praeludium pugnae.
 ἀκροβουλή, veles, -itis, ἄ.
 ἀκροβουσία, ἡ, praeputium, ii, οὐ.
 ἀκρόβυτος, praeputiatus, a, um.
 ἀκρογωνιαίος, angularis, e.
 ἀκρόθερμος, valde calidus.
 ἀκροθιγής, ἐς, summis digitis (leviter) tactus.
 ἀκροθιγῶς, carptim; strictim; leviter; summatim.
 ἀκροθινιάζω, primitias offero.
 ἀκροθίνιον, (μᾶλλον δὲ) ἀκροθίνα, τά, primitiae, -arum, θ. πλ.
 ἀκρόκαρπος, ον, in summitate habens fructus.
 ἀκροκέραια, τά, cornua antennarum (navis).
 ἀκροκίδιον, iastigium columnae.
 ἀκρόκομος, ον, in extrema parte comatus, a, um.
 ἀκροκυματέω -ῶ, summis innato fluctibus.
 ἀκροκόλια, τά, trunculus, -i, ἄ.
 ἀκρόλιθος, in extremo lapideus.
 ἀκρολίγιον, τό, limbus retis.
 ἀκρολογέω -ῶ, summa colligo.
 ἀκρολόγος, ον, summa colligens.
 ἀκρολοφία, ἡ, summitas collis.
 ἀκρόλοφος, δ, summitas montis.
 ἀκρόμαλλος, δ, valde villosus.
 ἀκρομαγής, ἐς, valde insanus.
 ἀκρομάσθιον, τό, papilla, -ae, θ.
 ἄκρον, τό, apex, -icis, ἄ. cacumen, -inis, οὐ. culmen, -inis, οὐ.
 ἀκροπαγής, ἐς, ἐπίθ. in extrema parte defixus.
 ἀκροπενθής, valde tristis.
 ἀκροποδητή, summis pedum digitis
 ἀκρόπολις ἡ, arx, arcis, θ.
 ἀκρόπολος, excelsus, a, um.
 ἀκρόπρωρον, summa pars prorae.
 ἀκρόπτειρον, τό, extrema alae pars.
 ἀκρόρριζος, leviter radicatus.
 ἀκρορρίνιον, nasi summitas.
 ἀκρορρῖμιον, τό, extrema temonis pars.
 ἄκρος, α, ον, summus, a, um, supremus, a, um, τὸ τοῦ ὄρους ἄκρον, summus mons; μετφ. τὰ ἄκρον ἀγα-

θόν, summum bonum; εἰς ἄκρον (=σφοδρα) summe summopere; extremus, a, um; ἄκροις δακτύλοις, extremis digitis.
 ἀκροσαπής, leviter putrescens.
 ἀκροσίδηρος, in extremo ferreus.
 ἀκρόσοφος, sapientissimus.
 ἀκροσσοσ, sine fimbriis.
 ἀκροστήθιον, summa pars pectoris
 ἀκροστιχίς, ἀκρόστιχον, initium versus; carmen, in quo primae versusum literae nomen (ἡ sententiam) efficiunt.
 ἀκροστόλιον, τό, ornamentum navis in prora.
 ἀκροστόμιον, τό, extrema pars oris
 ἀκροσφαλής, lubricus, a, um.
 ἀκροτελεύτιος, extremus, a, um.
 ἀκρότατος, ἴδε ἄκρος.
 ἀκρότης, ἡ, summitas, -atis, θ, extrematis, -atis, θ.
 ἀκρότητος, ον, non pulsatus.
 ἀκροτομέω -ῶ, decacumino, -are.
 ἀκρότομος, (πέτρα), abrupta rupes ἢ ἀπλῶς rupes -is, θ.
 ἄκροτος, plausu carens.
 ἀκροφανής, qui apparere incipit.
 ἀκροφύλαξ, δ, arcis custos.
 ἀκρόφυλλος, ον, ἐπ. in cacumine frondosus.
 ἀκρόχειρ, ἡ, pars anterior brachii.
 ἀκροχειρία, ἀκροχειρισμός, manibus certamen.
 ἀκροχειρίζομαι, manibus certo.
 ἀκροχειριστής, qui manibus certat
 ἀκροχολέω -ῶ, excandesco iras; irascor, -i.
 ἀκροχολία, ἄ, iracundia, ae, θ.
 ἀκρόχολος, ον, iracundus, a, um.
 ἄκρυπτος, ον, non occultus, a, um
 ἀκρόσταλλος, non glaciatus, a, um
 ἀκρωλένιον, τό, summitas cubiti.
 ἀκρωμία, ἀκρώμιον, ἀκρωμῖς, summitas humeri.
 ἄκρον, (ἄκρον μέλους) δ, acro, onis.
 ἀκρώνυξ, ἀκρόνυχος, qui summis unguibus stat ἢ vadit.
 ἀκρωνυχία, summis unguibus.
 ἀκρωνυχία, ἡ, extremitas unguum; extremitas montis.
 ἀκρόρεια, ἡ, summa pars (vertex) montis; jugum collis.

ἄκρωτος, summe, eximie.
 ἀκρωτηριάω, trunco ἢ detrunco
 aliquid; (corpus) mutilo.
 ἀκρωτηριάσις, ἀκρωτηριασμός,
 mutilatio, -onis, θ.
 ἀκρωτηριασμα, τό, quod reseca-
 tur ab summi is corporis.
 ἀκρωτήριον, τό, extremitas, -atis,
 θ. cacumen, -inis, οὐ. γεωγρ. pro-
 monturium; -i, οὐ.
 ἀκταία, ἡ, sambucus -i, θ.
 ἀκταῖος, α, ον, litoralis, e.
 ἀκταιωρέω -ῶ, litus custodio.
 ἀκταιωρία, ἡ, litorum custodia.
 ἀκταιωρος, litorum custos.
 ἀκτένιστος, ον, impexus, a, um.
 ἀκτῆ, ἡ, litus, -oris, οὐ. ora (ma-
 ritima) ae; θ. κύρ. ὄν. Acte, es, θ.
 = Attica.
 ἀκτέα-ῆ, ἡ, farina -ae, θ.
 ἀκτημοσύνη, ἡ, paupertas, θ.
 ἀκτῆμων, pauper, -eris.
 ἀκτησία, ἡ, inopia, -ae, θ.
 ἀκτινοβολέω -ῶ, radio καὶ ra-
 dior; (ἀποθ.) —ῶν, radians, -ntis.
 ἀκτινοβολία, radiatio, -onis, θ.
 ἀκτινοβόλος, radiosus, a, um.
 ἀκτινοειδής, ἐς, radiis similis.
 ἀκτινοφόρος, radios ferens.
 ἀκτινωτός, ἡ, ὄν, radiatus, a, um.
 ἀκτιος, ον, litoralis, e.
 ἀκτίς, ἡ, radius, -ii, ἄ. μικρὰ ἀ-
 κτίς, radiolus, -i, ἄ.
 ἀκτιστος, ον, inconditus, a, um,
 non aedificatus, a, um.
 ἀκυβέρνητος, ον, ἐπίθ. sine gu-
 bernatore.
 ἀκύβευτος, qui rem in aleam non
 dat, qui nihil fortunæ permittit.
 ἀκύλιστος, ον, qui non volvitur.
 ἀκύμαντος, ον, fluctibus non agi-
 tatus; tranquillus, a, um.
 ἀκυμάντος, tranquille, placide.
 ἀκυριεύτος, ον, nullius dominio
 subiectus.
 ἀκυρολογέω -ῶ, improprie loquor
 ἀκυρολογία, ἡ, sermonis impro-
 prietas.
 ἀκυρος, ον, irritus, a, um.
 ἀκυρώω -ῶ, irritum reddo; ἀκυρώ
 νόμον, legem abrogo.
 ἀκύρωσις, ἡ, abrogatio, -onis, θ.

ἀκύρωτος, ον, non sancitus, a,
 um, irritus, a, um.
 ἀκωκή, ἡ, acies, -ei, θ.
 ἀκόλυτος, ον, impraepectus, a,
 um; non impeditus, a, um.
 ἀκολύτως, neminē prohibente,
 impraepecte.
 ἀκωμώδητος, ον, non derisus in
 comoedia.
 ἀκωμωδήτως, sine derisu in co-
 moedia.
 ἄκων, ἄκουσα, ἔκων, nolens, in-
 vitus, a, um; ἄκων ποιῶ τι, invi-
 tus facio aliquid.
 ἄκωνος, sine cono.
 ἄκωπος, ἀκόπητος, remo ἢ re-
 mis carens.
 ἀλαστροίτης, (λίθος), alabastrites.
 ἀλαστροειδής, ἐς, alabastris ior-
 mam habens.
 ἀλάβαστρος, δ, ἀλάβαστρον, τό,
 alabaster -stri, ἄ. alabastrum, -i, οὐ.
 ἀλαστροφόρος, alabastra ferens.
 ἀλαβής, ἐς, anā carens.
 ἀλαζονεία, ἡ, arrogantia -ae, θ.
 jactatio, onis θ. venditatio, onis θ.
 ostentatio, -onis, θ. gloriatio, onis θ.
 ἀλαζονεύομαι, jacto me; glorior.
 ἀλαζονικός, ἡ, ὄν, arrogans.
 ἀλαζονικῶς, arroganter.
 ἀλαζών, δ, ἡ, ἐπ. jactor, -oris
 (homo), arrogans, -ntis; || οὐσ.
 ostentator, -oris.
 ἀλάθητος, ον, quem nihil latet.
 ἀλαλαγή, ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός,
 ululatus, -us, ἄ.
 ἀλαλάζω, clamō alala, clamorem
 bellicum edo.
 ἀλαλητός, δ, clamor militaris.
 ἀλάλητος, ον, inenarrabilis, e.
 ἄλαλος, ον, mutus, a, um.
 ἀλαμπής, ἐς, non splendus.
 ἄλας, τό, sal, salis, ἄ.
 ἄλαστος, ον, quem non potest
 oblivisci; intolerabilis (luctus).
 ἀλάστωρ, scelestus; —δαίμων, dæ-
 mon scelerum ultor.
 ἀλάτινος, e sale factus.
 ἀλατοδοχεῖον, τό, salinum, -i, οὐ.
 ἀλατοπόλης, silinator, -oris, ἄ.
 ἀλατοπωλία, ἡ, salis commercium
 ἀλάχανος, ον, oleribus carens.

ἀλγείνως, ἡ, ὄν, dolens, -ntis; molestus, a, um; gravis, e.
 ἀλγείνως, dolenter; moleste.
 ἀλγέω -ῶ, doleo (lui, -ere).
 ἀλγηδών, ἡ, dolor, -oris, ἄ.
 ἄλγημα, τό, aegritudo, -inis, ὅ.
 ἄλγος, τό, dolor, -oris, ἄ. maeror, -oris, ἄ. molestia, -ae, ὅ.
 ἀλγύνω, dolore afficio (aliquem).
 ἀλδαίνω, alo, -ere.
 ἀλέα, ἡ, tepor, -oris, ἄ.
 ἀλέθω, molo (-ui, -itum), -ere.
 ἀλείαντος, ὄν, non laevigatus.
 ἄλειμμα, τό, unctio, -onis, ὅ.
 ἀλειμματώδης, unguento similis.
 ἀλειπτήριον (ὀμαίτιον ἐν βάλαντῳ), unctorium, ii, οὐ.
 ἀλείπτῃς, ὄ, unctor, -oris, ἄ.
 ἀλειπτικός, ἡ, ὄν, ad unguendum pertinens.
 ἀλειπτικῶς, more unctorum.
 ἄλειπτρον, τό, (vas) unguentarium.
 ἀλειτουρηγία, ἡ, immunitas, ὅ.
 ἀλειτούρηγτος, immunis, e.
 ἀλείφω, ungo (unxi, unctum, -ere) aliquem; -ομαι, ungor; unctio; (= χρίω) lino (livi, litum, ere) aliquid aliqua re.
 ἄλειψις, ἡ, unctio, -onis, ὅ.
 ἀλεκτορείος, ὄν, gallinaceus.
 ἀλεκτοριδεύς, ὄ, pullus gallinaceus.
 ἀλεκτορίς, ἡ, gallina, ae, ὅ.
 ἀλεκτοροφονία, gallicinium, ii.
 ἄλεκτος, ὄν, i. e. infabilis, e.
 ἄλεκτρος, sine lecto; μεταφ. (= ἄγαμος), caelebs, -libis.
 ἀλεκτρων, ἀλέκτωρ, ὄ, gal.us-i, ἄ.
 ἀλεξήτειρα, ἡ, propulsatrix, -icis, ὅ.
 ἀλεξήτηρ, ὄ, propulsator, -oris, ἄ.; defensor, -oris, ἄ.
 ἀλεξήτριον, τό, remedium, i, οὐ.
 ἀλεξήτηριος, ὄν, depulsorius, a, um.
 ἀλεξίκακος, ὄν, malum depellens.
 ἀλεξιφάρμακον, τό, remedium adversus venenum; antidotum, -i, οὐ.
 ἀλέξω, -ομαι, defendo (hostes), ἀλεπίδωτος, ὄν, squamis carens.
 ἀλέπιστος, non decorticatus, a, um.
 ἄλες (τὰ ἄστεια), sales; salsa.
 ἄλεσις, ἡ, actio molendi.
 ἀλεστός, molendus, a, um.
 ἀλεστήρ, ὄ, molitor, oris, ἄ.

ἀλετρις, ἡ, molitrix, -icis, ὅ.
 ἀλεύριον τό, farinula, -ae, ὅ.
 ἄλευρον, τό, iarina, -ae, ὅ. iar, iarris.
 ἀλευροποιέω -ῶ, iarinam iacio.
 ἀλευρώδης, farinaceus, a, um.
 ἀλευρών, farinarium, -ii, οὐ.
 ἀλέω -ῶ, molo (-ui, -itum) -ere.
 ἀλήθεια, ἡ, veritas, -atis, ὅ.
 ἀληθευτικός, ἡ, ὄν, verax, -acis.
 ἀληθεύω, vera loquor, verus sum.
 ἀληθής, ἔς, ἐπ. verus, a, um; verax, acis' || ἐπίο. ἄληθες; ain, aisme?
 ἀληθίζομαι, vera dico.
 ἀληθινός, ἰδε ἀληθής.
 ἀληθινῶς, vere, veraciter.
 ἀληθογνωσία, ἡ, veri cognitio.
 ἀλήθω, ἰδε ἀλέθω.
 ἀληθῶς, vere; profecto.
 ἄληπιος, ὄν, qui capi nequit.
 ἀλήπτως, ita, ut capi nequeat.
 ἀλήστευτος, ὄν, non direptus.
 ἀλητέα, ἡ, erratio, -onis, ὅ.
 ἀλητεύω, ergo, arc, mendico, -are.
 ἀλήτης, ὄ, ergo, ἄ. mendicus, ἄ.
 ἀλθαία, ἡ, althaea, -ae, ὅ.
 ἄλθα (συνάδροσις), congregatio.
 ἀλιὰ (ἀλατοδοχείον), salinum, -i.
 ἀλίξω, salio, -ire, aliquid.
 ἀλιβάνωτος, thuris accensi expers.
 ἀλιβαντος, mari immersus.
 ἀλιβatos, per mare vadens.
 ἀλιβρεκτος, mari conspersus.
 ἀλιβρωτος, a mari exesus.
 ἀλιγείτων, mari vicinus.
 ἀλιγενής, ἔς, mari genitus.
 ἀλιεία, ἀλίεσμα, piscatus, -us, ἄ.
 ἀλιεύς, ὄ, piscator, -oris, ἄ.
 ἀλιεντικός, ἡ, ὄν, piscatorius.
 ἀλιεντικῶς, more piscatorio.
 ἀλιεύω, piscor, -ari.
 ἄλιθος, minime lapidosus.
 ἀλικλυστος, qui mari alluitur.
 ἀλικτυσπος, maris undis verberatus.
 ἀλικός, ἡ, ὄν, maritimus, a, um.
 ἀλικώδης, salsus, a, um.
 ἀλιμενία, ἡ, delectus portuum.
 ἀλιμενος, ὄν, portu carens.
 ἀλιμικτος, ὄν, mari permixtus.
 ἀλινδέομαι -οῦμαι, velutor, -ari.
 ἀλινδοσις, volutatio in pulvere.
 ἄλιος, ἰα, ὄν, marinus.
 ἀλίπαστος, sale conspersus.

ἀλίπεδον, τό, solum mari vicinum.
 ἀλιπής, ἔς, pinguedine carens.
 ἀλιπλάνητος, per mare vagus.
 ἄλις, satis; abunde.
 ἄλισις, ἀλισμός, salitura, -ae, θ.
 ἀλισκομαι, capior, captus sum, capi; ἡ πόλις ἐάλω, urbs capta est, (καί μεταφ. μαρία, ἔρωτι).
 ἀλιστός, salitus, a, um; salsus.
 ἀλιτενής, ἔς, usque ad mare patens; maritimus, a, um; humilis, e; vadosus, a, um.
 ἀλιτήριος, δ, sceleratus, a, um.
 ἀλιτηριώδης, execrabilis, e.
 ἄλική, ἡ, robur, -oris, οὐ.
 ἄλικη, ἡ, (ζ.) alces, -is, θ.
 ἄλικμος, ον, robustus, iortis.
 ἀλικυών, ἡ, alcyon, -onis, θηλ.
 alcedo, -inis, θ.
 ἀλλά, sed; at; verum, etiam' ἀλλ' ὅμως; sed tamen, attamen' ἀλλά καί, se l etiam' οὐ μόνον—ἀλλά καί, non solum—sed etiam; ἀλλ' οὐδέ, non modo non—sed ne.
 ἀλλαγῆ, ἡ, ἀλλαγμός, δ, mutatio -onis, θ. commutatio θ.
 ἀλλαγμα, τό, permutatio, -onis, θ; id, quod permutatur.
 ἀλλαντοειδής, ἔς, farciminosus.
 ἀλλαντοποιέω -ῶ, farcimina facio.
 ἀλλαντοποιός, ἀλλαντοπώλης, δ, fartor, -oris, ἄ. botularius -ii, ἄ.
 ἀλλαντοπωλέω -ῶ, farcimina vendo
 ἄλλαξις, ἡ, mutatio, -onis, θ.
 ἄλλᾶς, δ, farcimen -nis, οὐ.
 ἀλλάσσω, ἀλλάττω, muto -are.
 ἀλλαχῆ, alia, alibi, alio, aliorum
 ἀλλαχόθεν, aliunde.
 ἀλλαχόθι, alibi.
 ἀλλαχόσε, aliorum.
 ἀλλαχοῦ, alibi.
 ἀλλεπαλληλία, ἡ, alternatio, -onis, θ. continuitas, -atis, θ.
 ἀλλεπάλληλος, ον, alternus, a, um; continuus, a, um.
 ἄλλη, aliter, aliorum.
 ἀλληγορέω -ῶ, allegorice loquor ἢ interpreter.
 ἀλληγορημα, per allegoriam dictum; interpretatio allegorica.
 ἀλληγορητής, δ, qui allegorice interpretatur.

ἀλληγορία, ἡ, allegoria, ae, θ.
 ἀλληγορικός, allegoricus, a, um.
 ἀλληγορικῶς, allegorice.
 ἀλληλέγγυοι, qui mutuo spondent.
 ἀλληλένδετος, ον, ἔπ. mutuo junctus, a, um.
 ἀλληλογραφία, ἡ, mutua scriptio.
 ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se interficere.
 ἀλληλοκτονία, ἡ, mutua caedes.
 ἀλληλοκτόνοι, οἱ, qui se mutuo occidunt.
 ἀλληλομαχέω -ῶ, mutuo pugno.
 ἀλληλομαχία, ἡ, mutua pugna.
 ἀλληλουχία, ἡ, contextus, -us, ἄ.
 ἀλληλοφαγεῖν, mutuo devorare se.
 ἀλληλοφαγία, ἡ, mutua devoratio ἢ vexatio.
 ἀλληλοφάγοι, mutuo se devorantes
 ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.
 ἀλληλοφθορία, mutua perditio.
 ἀλληλοφονία, mutua caedes.
 ἀλλήλων, -οις, -ους, inter nos, inter vos; ἀγαπᾶτε ἀλλήλους; amate alius alium; invicem.
 ἀλλογενής, ἔς, alienigena, -ae, θ.
 peregrinus, -i, ἄ.
 ἀλλογλωσσία, diversitas linguae.
 ἀλλογλωσσος, ον, aliena lingua utens; peregrinus, a, um.
 ἀλλοδαπός, ἡ, ὄν, externus, a, um; extraneus, a, um.
 ἀλλοδοξέω -ῶ, falsa opinor.
 ἀλλοδοξία, ἡ, falsa opinio.
 ἀλλοεθνής, ἔς, alius gentis, diversae nationis.
 ἀλλοεθνία, diversitas nationis.
 ἄλλοθεν, aliunde.
 ἄλλοθι, alibi; alias.
 ἄλλοτις, α, ον, diversus, a, um.
 ἀλλοιότης, ἡ, diversitas, θ.
 ἀλλοιότροπος, ον, mutabilis, e.
 ἀλλοιόχρους -ους, varii coloris.
 ἀλλοιόω -ῶ, alieno, -are; muto; immuto ἢ commuto, aliquid;—οὔμαι, mutor -ari.
 ἀλλοίωμα, ἀλλοίωσις, mutatio.
 ἀλλοίως, diverse.
 ἀλλοιωτικός, ἡ, ὄν, ad mutandum aptus.
 ἀλλόκοτος, ον, praeter consuetudinem; alienus, a, um.

ἀλλοκότης, absurde.
 ἄλλομαι, salio -ire, salto -are.
 ἀλλόμορφος, aliter formatus.
 ἀλλοπερόσαλλος, *ον*, mutabilis, e; inconstans, -ntis.
 ἄλλος, ἦ, ο, alius, a, ud, alter; οὐδὲν ἄλλο ἤ, nihil aliud quam ὁ ἄλλος (= ὁ λοιπός) ceterus, a, um. *πά ἄλλα*, (= τὰ λοιπὰ) cetera.
 ἄλλοσε, alio, aliorsum.
 ἄλλοτε, alias.
 ἄλλοτριάζω, alieno arimo sum.
 ἄλλοτριολογέω-ῶ, absurda loquor
 ἄλλοτριονομέω-ῶ, aliena tribuo.
 ἄλλοτριοπράγέω-ῶ, alienas res ago
 ἄλλοτριοπραγία, alienorum cura.
 ἄλλοτριοπραγισύνη, mala sedulitas in alienis (rebus).
 ἄλλότριος, α, *ον*, alienus, a, um.
 ἄλλοτριότης, ἦ, alienatio, -ῶν, ὅ.
 ἄλλοτριοφάγέω-ῶ, alienis vivo.
 ἄλλοτριοφάγος, ἦ, aliena comedens.
 ἄλλοτριοφρονέω-ῶ, diversa sentio
 ἄλλοτριῶ-ῶ, alieno, -are; ab alieno -are, aliquid; *μετφ.* ἄλλοτριῶ *τενὰ τινος*, alieno aliquid ab aliquo.
 ἄλλοτριῶς, *ἰδε* ἄλλότριος.
 ἄλλοτριώσις, ἦ, alienatio, -ῶν, ὅ.
 ἄλλοτρώπις, alio modo, aliter.
 ἄλλου (*κοιν.* ἄλλου), alibi.
 ἄλλοφρονέω-ῶ, aliud in animo habeo; aliter intelligo, aliquid. *μετφ.* insanio, -īre.
 ἄλλοφροσύνη, ἦ, insania, -ae, ὅ.
 ἄλλόφρων, insanus, a, um.
 ἄλλοφρῆς, *ἔς, ἐπίθ.* qui alius natura est.
 ἄλλοφυλος, *ον*, alienigenus.
 ἄλλοφωνία, ἦ, diversitas linguae
 ἄλλόφωνος, *ον*, alia voce utens.
 ἄλλοχρῶς-ῶ, colorem mutuo.
 ἄλλόχρους, -*ουν*, discolor, -*ορις*.
 ἄλλως, aliter (*ισχυρ.*) secus, praecius; aliorsum ἢ aliorsum: ἄλλως *τε καί*, praesertim.
 ἄλμα, τό, saltus, -us, ἄ.
 ἄλμαία, ἦ, muria, -ae, ὅ.
 ἄλμαϊός, α, *ον*, salsus, a, um.
 ἄλμευσις, ἦ, salsura, -ae, ὅ.
 ἄλμεντής, ὅ, salgamarius, -ii, ἄ.
 ἄλμενύω, salio (-ire) aliquid.
 ἄλμη, ἦ, salsugo, -inis, ὅ.

ἄλμιος, *ον*, *ἰδε* ἄλμαϊός.
 ἄλμυρίζω, salsus sum.
 ἄλμυρότης, ἦ, salsitudo, ὅ.
 ἄλμυρός, ἄλμυρώδης, *ἔς, ἰδε* : ἄλμώδης, *ἔς*, salsus, a, um.
 ἄλοάω-ῶ, trituro (aliquid).
 ἄλοεῦομαι, a ra ione aberro.
 ἄλόγημα, τό, error, -*ορις*, ἄ.
 ἄλογία, ἦ, rationis privatio.
 ἄλογιστέω-ῶ, stulte ago.
 ἄλογιστία, ἦ, incogitantia, ae, ὅ. temeritas, -atis, ὅ.
 ἄλόγιστος, *ον*, incogitabilis, e.
 ἄλογίστως, inconsiderate.
 ἄλογος, *ον*, rationis expers, ratione egens; absurdus, a, um.
 ἄλογώδης, *ἔς*, rationis expers.
 ἄλόγως, sine ratione, temere.
 ἄλόη, ἦ, alioe, -es, ὅ.
 ἄλοιδότης, ἄλοιδορός, *ον*, conciviciis non obnoxius.
 ἄλοιδορήτως, sine conciviciis.
 ἄλοιφή, ἦ, unctio, -*ορις*, ὅ. unguentum, -i, ὅ.
 ἄλοπήγία, τό, salidina, -ae, ὅ.
 ἄλοπηγός, ὅ, salinator, -*ορις*, ἄ.
 ἄλουργίς, ἦ, vestis purpurea.
 ἄλουργός, ἦ, ὄν, purpureus, a, um.
 ἄλουσία, ἦ, illuvies, -ei, ὅ.
 ἄλουτος, *ον*, illotus, a, um.
 ἄλοφος, *ον*, cristam non habens.
 ἄλοχος, ἦ, conjux -ugis, ὅ.
 ἄλς, ἄλός, sal, salis, ἄ. mare, ὅ.
 οἱ ἄλεις, (τὰ δαστεία), sales (τὰ ἀλοπήγεια), sainae, -arum, ὅ.
 ἄλσις, ἦ, saltatio, -*ορις*, ὅ.
 ἄλσοκομέω-ῶ, lnci curam gero.
 ἄλσοκομία, ἦ, luei cura.
 ἄλσος, τό, lucus, -i, ἄ. nemo, -*ορις*, ὅ. saltus, -us, ἄ.
 ἄλσώδης, *ἔς*, nemorosus, a, um.
 ἄλτηρες, οἱ, halteres, um, ἄ.
 ἄλτικός, ἦ, ὄν, saltatorius, a, um.
 ἄλκυίς, ἦ, salsa aqua.
 ἄλκυός, *ἰδε* ἄλμυρός.
 ἄλύμαντος, *ον*, illaesus, a, um
 ἄλύπητος, *ον*, ἐπ. tristitia non adfectus.
 ἄλυπήτως, citra dolorem.
 ἄλυπία, ἦ, laetitia, -ae, ὅ.
 ἄλυπος, *ον*, doloris expers, dolore non adficiens, laetus, a, um.

ἀλύπως, sine dolore.
 ἀλυσίδετος, *ον*, catenarius.
 ἀλυσιδόω -*ω*, catenis vincio.
 ἀλυσιδωτός, *ή, όν, έπ*, hamis con-
 sertus, *α, um*.
 ἄλυσις, *ή*, catena, -*ae, θ*.
 ἀλυσιτέλεια, *ή*, inutilitas, -*atis, θ*.
 ἀλυσιτελής, *ές*, inutilis, *ε*.
 ἀλυσιτελῶς, inutiliter.
 ἄλυτος, *ον*, insolutus, *α, um*.
 ἀλύτως, insolubiliter.
 ἄλυχνος, *ον*, lampade carens.
 ἄλφα, *τό*, alpha.
 ἀλφάβητος, *ον*, alphabetum, -*ι*,
 οὐ. abecedarium, -*ι, οὐ*.
 ἀλφιτεῖον, *τό*, pistrinum, οὐ.
 ἀλφιτικός, polentarius, *α, um*.
 ἀλφιτοειδής, farinae similis.
 ἄλφιτον, *τό*, polenta, -*ae, θ*. farina
 hordeacea.
 ἀλφιτοπώλης, farinae venditor.
 ἀλφιτοφάγος, polentam comedens
 ἀλφιτόχρως, candidus, *α, um*.
 ἄλφος, albus, *α, um*.
 ἀλώβητος, *ον*, illaesus, -*α, um*.
 ἀλώδης, salis similis.
 ἀλώϊος (τῆς ἄλω), arealis, -*ε*.
 ἄλων -*ωνος, ή*, area, -*ae, θ*.
 ἄλωνύμαι, in areā trituro fru-
 mentum.
 ἀλώνητος, sale (τ. ἔ. vili pretio)
 emptus, vilissimus.
 ἄλωνίζω, in areā versor; in areā
 trituro frumentum.
 ἀλώνιον, *τό*, parva area.
 ἄλωνοτριβέω -*ω*, in area trituro.
 ἄλωπέκεος, vulpinus, *α, um*.
 ἄλωπεκῆ, *ή*, pellis vulpina.
 ἄλωπεκία, ἄλωπεκίαισις, *ή*, deflu-
 vium capilli.
 ἄλωπεκίζω, vulpinor ari.
 ἄλωπέκιον, *τό*, vulpecula, -*ae, θ*.
 ἄλωπεκίς, *ή*, catulus vulpis,
 ἀλώπηξ, *ή*, vulpes, -*is, θ*.
 ἄλωπεκώδης, *ες*, vulpinus.
 ἄλωπόχρους, vulpinum colorem
 habens.
 ἄλωσις (*ω*), *ή*, area, -*ae, θ*.
 ἄλωσις, *ή*, expugnatio, -*onis, θ*.
 ἄλωτός, *ή, όν*, captus, *α, um*.
 ἄμα 1) πρόθ. cum; ἄμα τῷ ἡλίῳ
 ἀνίσχοντι, cum ortu solis; 2) σύνθ.

χρόν. simul simul ac, simulaque,
 simul ut, ἄμα ἀπῆλθε, simul ut (si-
 mul ac) abiit.

ἀμάθεια, *ή*, inscitia, -*ae, θ*.
 ἀμαθής, *ές*, literarum expers, in-
 doctus, *α, um*.
 ἄματος, *ή*, sabulo -*onis, θ*.
 ἀμαθώδης, sabulosus, *α, um*.
 ἀμαθῶς, inscite; inscipienter; in-
 docte; imperite.

ἀμάλλακτος, ἀμάλλακτος, *ον*, qui
 molliri nequit; durus, *α, um*.

ἀμανίται, *οί*, fungi, -*orum, ά.πλ.*

ἀμάντευτος, non vaticinans.

ἀμαξα, *ή*, currus, *ι, ά*. vehicu-
 lum, *ι, οὐ. φορηγός*—, plaustrum, *ι*,
 οὐ. ὀδοπορικῆ—, rheda, -*ae, θ*. ἀρ-
 μάμαξα, carpentum, *ι, οὐ*.

ἀμαξάριον, *τό*, parvus currus.

ἀμαξεύω, plaustrum ago.

ἀμαξήλατος, vehicularis, *ε*.

ἀμαξία -*ος*, lapis magnitudine ve-
 his, magnus.

ἀμάξιον, ἀμαξίς, plostellum, -*ι*.

ἀμαξιτός ὁδός, via vehicularis.

ἀμαξοπηγέω -*ω*, plaustra fabricor.

ἀμαξοπηγία, *ή*, plaustrarum fa-
 bricatio.

ἀμαξοπηγός, ἀμαξοποιός, plau-
 strarius -*ι, ά*. capentarius -*ι, ά*.

ἀμαξουργία, plaustri fabricatio.

ἀμαξουργός, ἴδε ἀμαξοπηγός.

ἀμάρα, *ή*, aqueductus, -*us, ά*.

ἀμαράκινος, amaracinus, *α, um*.

ἀμάραντος, *ον*, non marcescens,
 οὐ. amarantus, -*ι, ά*.

ἀμαρτάνω, aberro (a scopo, *α*
 via); ergo, pecco (in aliquem).

ἀμάρτημα, *τό*, peccatum, -*ι, οὐ*.
 delictum -*ι, οὐ*.

ἀμαρτία, *ή*, error, -*oris, ά*. pec-
 catio, -*onis, θ*.

ἀμαρτύρητος, testimonio non com-
 probatus, testibus carens.

ἀμαρτύρητος, testibus non iirmatus.

ἀμαρτωλή, *ή*, peccatrix, -*icis, θ*.

ἀμαρτωλός, *δ*, peccator, -*oris, ά*.

ἀμαρυνή, *ή*, coruscatio, -*onis, θ*.

ἀμαρύσσω, corusco, -*are*.

ἀμάσσητος, immasticatus, *α, um*.

ἀμασίγιωτος, *ον*, ἀμάστικτος, *ον*,
 non flagellatus, *α, um*.

ἀμαυρός, ἄ, ὄν, obscurus, a, um.
 ἀμαυρότης, ἡ, obscuritas, -atis, θ.
 ἀμαυροφανής, ἐς, obscuram lucem emittens.

ἀμαυρόω-ῶ, obscuro, -are.

ἀμαυρώς, obscure.

ἀμαυρώσις, ἡ, obscuratio, -onis, θ. — ὀφθαλμῶν, caligo, -inis, θ.

ἀμαυρωτικός, ἡ, ὄν, obscurandi vim habens.

ἀμάχαιρος, sine gladio.

ἀμαχεί, ἀμαχητεί, absque pugna, sine controversia.

ἀμάχητος, ὄν, non pugnans, -ntis; invictus, a, um.

ἀμαχος, ὄν, invictus, a, um.

ἀμάω-ῶ, demeto (essui) -ere.

ἄμβιξ, ὁ, ὅλα, -ae, θ. ambiga.

ἀμβλυώνιον, obtusus angulum.

ἀμβλυώνιος, obtusum angulum habens. [vim habens.

ἀμβλυντικός, ἡ, ὄν, hebetandi

ἀμβλύω, hebetatio, -are, retundo (-tudi, -tūsum -ere); praestringo; —ομαι hebesco -ere, obcalesco ἢ concalesco, -ere.

ἀμβλύ, ἐπίρ. obtuse.

ἀμβλύς, εἶα, ὕ, hebes, -etis (telum, visus), obtusus, a, um; ἀμβλύς τόν νοῦν, νοῖς —, hebes, brutus, tardus, stupidus.

ἀμβλυτέρως, obtusius.

ἀμβλύτης, ἡ, hebetatio, -onis, θ. stupor, -oris, ἄ.

ἀμβλυώπτεω-ῶ, oculis non satis prospicio, caectio, -ire.

ἀμβλωπία, ἡ, visus obtusus.

ἀμβλωπός, ὄν, oculis non satis prospiciens, oculis hebetioribus.

ἄμβλωμα, τό, abortus, -us, ἄ.

ἄμβλωσις, ἡ, abortio, -onis, θ.

ἀμβροσία, ἡ, ambrosia, -ae, θ.

ἀμβροσιακός, ambrosiacus, a, um.

ἀμβροσίος, amprosius, a, um.

ἄμβυξ, ἴδε ἀμβιξ.

ἄμβων, ὁ, pulpitum, -i, οὐ, suggestus, -us, ἄ.

ἀμεθεξία, ἡ, quum quis alicuius rei expertus est.

ἀμεθόδευτος, ὄν, ἀμέθοδος, ὄν, arte carens, male ordinatus et digestus.

ἀμέθυσος, ὄν, non ebrius, a, um; sobrius, a, um.

ἀμέθυστος, ὄν, ἐπ. ἴδε ἀμέθυσος· || οὐσ. (λίθος) amethystus (lapis).

ἀμείβω, muto, permuto; facio mutuum cum aliquo; ἀμείβομαι τινά τι, remuneror aliquem aliqua re. ἀμειδής, ἐς, ἀμειδαστος, ὄν, non ridens, tristis.

ἀμείλικτος, ὄν, implacabilis, e.

ἀμείνων, ὄν, melior, melius, -oris.

ἀμεινίς, ἡ, mutatio, -onis, θ.

ἀμείωτος, ὄν, non imminutus, a, um, integer.

ἀμέλω, mulgeo (-ali, -lctum -ere) μεταφ. haurio.

ἀμέλει, ἐπίρ. profecto.

ἀμέλεια, ἡ, neg.igentia, -ae, θ.

ἀμελετησία, ἡ, inconsiderantia, θ.

ἀμελέτητος, ὄν, immeditatus, a, um; non praeparatus, a, um.

ἀμελετήτως, immeditate, sine praeparatione.

ἀμελέω-ῶ, neglero (-exi -ctum -ere); desum (alicui, officio); desero, praeterrmitto, -ere; —ομαι negligor, -ctus sum, -i.

ἀμελής, ἐς, negligens, -ntis.

ἀμελητί, negligenter.

ἀμελητήρ, ὁ, mulctra, -ae, θ.

ἀμελλητί, ἀμελλήτως, sine mora, sine cunctatione.

ἄμελξις, ἡ, mulsura, -ae, θ.

ἀμελώς, negligenter.

ἄμεμπτος, ὄν, ἀμεμφής, ἐς, inculpatus, vituperabilis.

ἀμέμπτως, inculpate.

ἀμεμψίμοιρος, ὄν, qui sorte sua contentus est.

ἀμέργω, stringo, exprimo;

ἀμέρεια, ἡ, individuitas, -atis, θ.

ἀμερής, ἐς, individuus, a, um.

ἀμεριμνέω-ῶ, securus sum.

ἀμεριμνησία, ἡ, securitas, θ.

ἀμεριμνος, ὄν, securus, a, um.

ἀμεριμνως; sine cura; secure.

ἀμέριστος, ὄν, individuus, a, um.

ἄμεσος, ὄν, medio carens.

ἀμέσως, nullo iaterveniente.

ἀμετάβατος, ὄν, intransitivus.

ἀμεταβάτως, intransitive.

ἀμετάβλητος, ὄν, ἀμετάβολος, ὄν,

immutabilis, e; immutatus.
 ἀμετάδοτος, *ον*, qui nihil impertit; avarus, a, um.
 ἀμετάθετος, *ον*, immutabilis, e; constans, ntis; fixus, a, um.
 ἀμεταθέτως, constanter.
 ἀμετακίνητος, *ον*, immobilis, e.
 ἀμετακινήτως, immutabiliter.
 ἀμετάκλητος, non revocabilis, e.
 ἀμετακλήτως, irrevocabiliter.
 ἀμεταμέλητος, *ον*, ἀμετανόητος, *ον*, quem non poenitet, ἀμεταμελήτως, ἀμετανοήτως, sine ulla poenitentia.
 ἀμετάπειστος, *ον*, pertinax, acis. ἀμεταπειστως, pertinaciter.
 ἀμετάπλαστος, non transformatus.
 ἀμεταποίητος, immutabilis, e.
 ἀμετάπλοτος, *ον*, immutabilis, e.
 ἀμετάστροφος, *ον*, immutabilis, e.
 ἀμετάτρεπτος, *ον*, immutabilis, e.
 ἀμετατρέπτως, immutabiliter.
 ἀμετάτροπος, *ον*, immutabilis, e.
 ἀμεταχείριστος, *ον*, intractabilis, e.
 ἀμέτοχος, *ον*, non particeps; expers -rtis.
 ἀμέτρητος, *ον*, immensus, a, um.
 ἀμετρήτως, sine mensurâ.
 ἀμετρία, ἡ, immensitas -atis, θ.
 ἀμετροβαθής, immense pro: undus.
 ἀμετροεπής, sine modo loquax.
 ἀμετρον, τό, immensum, -i, οὐ.
 Ἴδε καὶ ἀμετρία.
 ἀμετροπαθής, sine modo patiens.
 ἀμετρος, *ον*, immensus, a, um.
 ἀμέτρως, immodice, infinite.
 ἀμήν, vere, certe.
 ἀμητήρ (θεριστής), messor, ἄ.
 ἀμητήριον, τό, falx (messoria).
 ἀμητικός, ἡ, *ον*, messorius, a, um.
 ἀμητος (θέριστος), messis, -is, ἄ.
 ἀμήτωρ, matre orbis ἢ orbatus.
 ἀμηχανέω -ῶ, haesito, -are; (= ἀπορῶ), egeo, -ere.
 ἀμηχανία, ἡ, difficultas, -atis, θ; angustiae rerum; egestas, θ.
 ἀμήχανος, *ον*, ineptus, a, um; minime sollers; impossibilis, e.
 ἀμηχάνως, nullo modo.
 ἀμίαντος, *ον*, immaculatus, a, um; impolutus, a, um; || οὐσ. δ ἀμίαντος (λίθος), amiantus, -i, ἄ.

ἀμιγής, ἔς, non mixtus, a, um.
 ἀμιγῶς, citra mixturam.
 ἀμικτος, *ον*, immixtus, a, um.
 ἀμίκτως, absque mixturâ; pure.
 ἀμίλλα, ἡ, aemulatio, onis, θ.; certamen, -inis, οὐ. contentio, -onis.
 ἀμιλλάσμαι -ᾶμαι, aemulor, -ari; certo, -are; contendo, -ere.
 ἀμιλλητικός, ad certamen aptus.
 ἀμιλλητικῶς, certatim.
 ἀμίμητος, *ον*, inimitabilis, e; ἐν εὐρύτερα σημασίᾳ : divinus, a, um.
 ἀμιμήτως, divine.
 ἀμίξια, ἡ, nullum commercium.
 ἀμίς, ἡ, (οὐροδοχείον), matula, ae, θ.
 ἀμισής, ἔς, non odiosus, a, um.
 ἀμισία, ἡ, defectio odii.
 ἀμισθί, sine mercede.
 ἀμισθία, ἡ, defectio mercedis.
 ἀμισθος, *ον*, mercedem non merens; gratuitus, a, um.
 ἀμισθῶτος, *ον*, mercede non conductus, a, um.
 ἄμμα, τό, nexus, us, ἄ. ἄμμα σχοινίου, commissura funis.
 ἀμματίζω (κοιν. ματίζω), vincio.
 ἀμμοκονία, ἡ, arenatio, θ.
 ἄμμος, ἡ, sabulum, οὐ. arena, θ.
 ἀμμόδης, arenosus, arenarius.
 ἀμμωνιακόν, sal ammoniacus.
 ἀμνάς, ἡ, agna, -ae, θ.
 ἀμνεῖος, *ον*, agrinus, a, um.
 ἀμνημόνετος, *ον*, immemoratus; a, um; immemorabilis, e.
 ἀμνημονέω -ῶ, ibliviscor.
 ἀμνημοσύνη, ἡ, immemoria, θ.
 ἀμνήμων, immemor, -oris.
 ἀμνησικακέω -ῶ, illatae injuriae obliviscor.
 ἀμνησικακία, ἡ, injuriae oblivio.
 ἀμνησικακος, injuriae immemor.
 ἀμνηστεία, ἡ, abolitio iacti.
 ἀμνηστευτος, *ον*, ἐπ. matrimonii expers.
 ἀμνηστος, *ον*, oblivione deletus.
 ἀμνός, θ, agnus, -i, ἄ.
 ἀμόγητος, indefessus, a, um.
 ἀμοιβαδῖς, ἀμοιβαδόν, mutue.
 ἀμοιβαῖος, α, *ον*, mutuus, a, um; alternus, a, um; vicis.
 ἀμοιβαίως, muto, mutue.
 ἀμοιβή, ἡ, mutatio, altenatio,

—onis, θ. remuneratio, —onis, θ. pretium, —ii, οὐ.

ἀμοιρέω-ῶ, expers sum (rei).

ἀμοιρία, ἡ, infortunitas, -atis.

ἀμοιρος, ον, expers, -itis; carens, (ἀτυχῆς), infortunatus, a, um.

ἀμόλυπτος, ον, impollutus.

ἀμορφος, ον, inculpatus, a, um.

ἀμόρηγῃ, ἡ, amurca, -ae, θ.

ἀμοργίς, ἡ, vestis purpurea.

ἀμορφία, ἡ, deformitas, -atis, θ.

ἀμορφος, ον, ἐπ. deformis, e; in-formis, e.

ἀμόρφως, deformiter.

ἀμόρφωτος, ον, iniformis, e; (=ἀνεμορφώσεως), incultus, a, um.

ἀμουσία, ἡ, imperitia, -ae, θ.

ἀμουσος, ον, musices imperitus; aversus a Mussia; indoctus.

ἀμούσως, inepte, indocte.

ἀμοχθεί, sine labore.

ἀμόχθητος, ον, ἀμοχθος, ον, indefessus, a, um; labore carens, iners, —rtis.

ἀμόχθως, citra laborem.

ἀμπέλινος, ἀμπέλειος, ον, viteus, a, um; vitigenus, a, um.

ἀμπέλιον, ἀμπελίς, viticula, —ae.

ἀμπελος, ἡ, viii, —is, θ.

ἀμπελουργέω-ῶ, vites colo.

ἀμπελουργία, ἡ, vineae cultus.

ἀμπελουργική, ἡ, ars vinitoris.

ἀμπελουργικός, vineaticus, a, um.

ἀμπελουργός, δ, vinitor, —oris, δ.

ἀμπελόφυλλον, τό, frons vitea.

ἀμπελόφυτος, ον, viteus, a, um.

ἀμπελώδης, ες, vitibus abundans

ἀμπελών, δ, vinetum, —i, οὐ.

ἀμπεχόνη, ἀμπέχονον, vestitus, —us, δ, amictus, —us, δ.

ἀμπέχω, amicio, (-icui —ictum, —ire); —ομαι, me amicio.

ἀμπυξ, δ, vatta —ae, θ. rota, ae, θ.

ἀμυγδαλέα —ἡ, ἀμύγδαλος, ἡ, amygdalus, —i, θηλ.

ἀμυγδάλεος, amygdaleus, a, um.

ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλίς, ἡ, amygdala, —ae, θηλ.

ἀμυγδάλιος, amygdalinus, a, um.

ἀμυγδαλίτης, δ, amygdalis similis

ἀμυγδαλοειδής, ἐς, amygdalaceus.

ἀμυγδαλον, τό, amygdalum, —i, οὐ.

ἀμυγδαλώδης, amygdalae similis.

ἀμυγμα, τό, laceratio, onis, θ.

ἀμυδρός, δ, ὄν, obscurus, a, um.

ἀμυδρότης, ον, obscuritas, —atis.

ἀμυδρώω-ῶ, obscuro, —are.

ἀμυδρῶς, obscure.

ἀμύδρωσις, obscuratio, —onis, θ.

ἀμύελος, ον, medullā carens.

ἀμύητος, ον, non initiatus, a, um;

μετρ. alienus a re aliqua.

ἀμύθητος, ον, inenarrabilis, e. innumerabilis, e.

ἄμυθος (ποίησις), sine fabulis.

ἀμυκτικός, ἡ, ὄν, ἐξ. vin habens lacerandi.

ἄμυλον, τό, amyllum, —i, οὐ.

ἄμυλος, ον, non molitus, a, um.

ἄμυνα, ἡ, propugnatio, —onis; ultio, —onis, θηλ.

ἀμυντήρ, δ, propugnator, —oris, δ. deensor, —oris, δ ultor, —oris, δ.

ἀμυντήριος, ον, ἀμυντικός, ἡ, ὄν, ad defendendum aptus.

ἀμύνω, (= ἀποκρούω) defendo, —rae = ἐπερασπίζω τινά; propugno pro aliquo (= ομαι defendo; —ομαι (= ἐκδικῶ) τινά, defendo aliquem, vindictam ab aliquo sumo.

ἀμύριστος, ον, ἄμυρος, ον, sine unguentis.

ἀμύσσω, rado unguibus, lacero.

ἀμυσταγώγητος, ον, mysteria non edoctus, a, um.

ἀμυχή, ἡ, ulcus parvum; vulnus leve; laceratio, —onis, θ.

ἀμφήρης (ναῦς), ἀμφηρικόν (ἀνάτιον) ambiremis, e.

ἀμφήριστος, ον, anceps, —itis.

ἀμφί· 1) ambi, εὐχρηστον ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει· 2) circa ἢ circum μετ' αἰτιατ. α') ἐπὶ τόπον· ἀμφὶ τὸν ποταμόν, circa flumen· β') ἐπὶ χρόνον καὶ ἀριθμοῦ· ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, circa meridiem· γ') ἔχω, εἶμι, διατρέβω ἀμφὶ τι, curo aliquid, studiosus sum aliquid rei.

ἀμφιασις, ἀμφιασμα, ἀμφιασμός, amictus, —us, δ.

ἀμφιβάλλω, circumjicio, —ere, aliquid; (= ἀπορῶ) dubito—are; μέσ. —ομαι, accingor.

ἀμφίβιον, τό, amphibium, —i, οὐ.

ἀμφιβληστροειδής, ἒς, retis forma habens.

ἀμφίβληστρον, τό, rete jaculum ἢ ἀπλ. rete, -is, οὐ. ἢ jaculum, -i.

ἀμφιβολία, ἡ, ambiguitas, -atis, ὅ. dubitatio, -onis, ὅ.

ἀμφίβολος, ὄν, ambiguus, a, um. dubius, a, um, anceps, -pitis.

ἀμφιβόλως, ambigue; dubie.

ἀμφιγνόω -ᾶ, dubito, -are.

ἀμφιδέξιος, ὄν, aequimanus.

ἀμφιδόξω -ᾶ, anceps sum.

ἀμφιδόξος, ὄν, anceps, -itis.

ἀμφιέννυμι, convestio, -ire; amicio, -ire; induo, -ere; -ννυμαι, me amicio aliquid, induo me aliquid.

ἀμφίσις, ἀμφίσιμα, ἀμφισυμός, amictus, -us, ἄ. amicium, -inis, οὐ.

ἀμφιστρίς, ἡ, amiculum, -i, οὐ.

ἀμφίσηκτος, utrinque junctus.

ἀμφιθαλής, ἒς, undique filidus, a, um; ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοί, fratres germani.

ἀμφιθάλλω, undique vireo.

ἀμφιθέατρον, τό, amphitheâtrum.

ἀμφιθλάω -ᾶ, undique irango.

ἀμφίθυρος (οἶκος), utrinque, januam habens (domus).

ἀμφικάλυπτα, circumtego, -ere.

ἀμφίκειμαι, circumjaceo, -êre.

ἀμφικέφαλος, ὄν, biceps, -itis.

ἀμφίκοιλος, utrinque cavatus.

ἀμφικτύωνες, οἶ, vicini, -orum.

ἀμφικτυονικός, ἡ, ὄν, amphictyonicus, a, um; — ὄν συνέδριον, concilium amphictyonum.

ἀμφικυρτος, ὄν, utrinque curvus.

ἀμφιλαφής, ἒς, amplius, a, um; patulus, a, um; densus.

ἀμφιλαφῶς, ample; dense.

ἀμφιλέγω, discepto, -are.

ἀμφιλεκτός, ὄν, dubius, a, um.

ἀμφιλέκτως, dubie.

ἀμφιλογία, ἡ, disceptatio, -onis, ὅ.

ἀμφίλογος, ὄν, ambiguus.

ἀμφιλόγως, ambigue; dubie.

Ἀμφίλοχοι, οἶ, Amphilochi, -orum Ἄργος τό Ἀμφιλοχικόν, Argos Amphilochium.

ἀμφιλύκη, ἡ, dubia nox.

ἀμφιον τό, indumentum, -i, οὐ.

ἀμφιπιέζω, undique premo.

ἀμφιπλέκω, circumnecto.

ἀμφιρρεπής, ἒς, ἀμφίρροπος, ὄν, ambiguus, a, um.

ἀμφίρροπος, ὄν, circumfluus.

ἀμφισβήτητω -ᾶ, controversor, con-tendo, litigo; — περί τιος, discepto de aliqua re.

ἀμφισβήτησις, controversia, -ae, ὅ. disceptatio, ὅ.

ἀμφισβήτησιμος, ὄν, controversus, a, um; disputabilis, e.

ἀμφισβητικός, ἡ, ὄν, proclivis ad disceptandum.

ἀμφισβήτητος, ὄν, dubius, a, um.

ἀμφισβητούμενος, ἡ, ὄν, controversus, a, um.

ἀμφίσκιος, ὄν, undique umbram habens.

ἀμφίστομος, ὄν, duplici ore praeditus; (= δίστομος) bipennis, e.

ἀμφιταλαντεύομαι, dubito, -are.

ἀμφιταράσσω, undique turbo.

ἀμφιτρής, ἒς, ἀμφίτρητος, ὄν, ab utraque parte perforatus.

ἀμφιφαής, ἒς, ἀμφιφανής; ἒς, mane et vesperi conspicuus.

ἀμφίχρυσος, ὄν, inauratus, a, um.

ἀμφορεύς, ὅ, amphora, -ae, ὅ.

ἀμφορέϊσκος, amphora parva.

ἀμφορικός, amphorarius, a, um.

ἀμφοτερίζω, ρ. in utramque partem vergo.

ἀμφότερος, a, ὄν, uterque, utraque; συνήθ. ἀμφότεροι, αι, a, utri-que, utraque utraque.

ἀμφοτέρωθεν, utrinque.

ἀμφοτέρωδι, utrobique.

ἀμφοτέρωσε, in utramque partem.

ἀμφω, ἀμφοῖν, ambo, ae, o.

ἀμώμητος, ὄν, irreprehensibilis, e.

ἀμώμητως, irreprehensibiliter.

ἄν, σύνθ. 1) δυνατικός, ἐκφραζόμενος ἐν τῇ λατινικῇ διά τῆς ὑποτακτικῆς ὡς ἄν ἴσως ἄν ἐρωτήσατε, iorsan quaeratis 2) ὑποθετικός:

(= εἰν, ἦν), si.

ἀνά, 1) πρόθ. μετ' αἰτ. α') τοπικῶς ἄνά τὸν ποταμόν, adverso flumine. β') χρονικῶς ἄνά πᾶσαν ἡμέραν, quotidie γ') τροπικῶς ἄνά κράτος, per vim, totis viribus, fortiter δ') μετ' ἀριθμητ. ἀνά διακόσια:

circa ducenta· 2) ἐπιρ. ἐν συνθέσει ἀνικαθιστώμενον ἐν τῇ λατινικῇ διὰ τοῦ red: ἀναβλαστάνω, regenermino.

ἀναβάδην, ascendendo.

ἀναβαθμίς, ἢ, ἀναβαθμός, δ, gradus scalae.

ἀναβάθρα, ἡ, scala navis.

ἀνάβαθρον, τό, scala, -ae, θ. pulpitum, -i, οὐ.

ἀναβαίνω, scando (-ndi, -nsum), -ere; ascendo (-ndi, -nsum) -ere; conscendo (-ndi, -nsum) -ere, τό ὄρος, ascendo, conscendo montem ἀναβάλλω, sursum jacio, τὰ ὄμματα, oculos tollo; μέσ. α') —ομαι, τὴν τήβεννον ἐπὶ τὸν ὄμον, rejicio togam in humerum· β') —ομαι, τὴν ἡμέραν, profero diem.

ἀναβαπτίζω, rebaptizo.

ἀναβαπτιστής, ἀναβαπτισμα, ἀναβαπτισμός, anabaptismus, -i, δ.

ἀναβάσιμος, ον, ubi ἢ quo ascendere possumus.

ἀνάβασις, ἡ, ascensio θ. ascensus; consensto equi.

ἀναβαστάζω, ρ. in meos humeros porto.

ἀναβάτης, δ, ascensor, -ōris, δ. eques, -itis, δ.; (= ὄχειν) admisarius (equus, asinus).

ἀναβατικός, ἡ, ὄν, ad equos ascendendos peritus, a, um.

ἀνάβατος, ὄν, ascendit is, e.

ἀναβιβάζω, ascendere facio ἢ ju-beo aliquem ἢ aliquid.

ἀναβιβρώσκω, corrodo, -ere.

ἀναβιώω -ῶ, revivisco, -ere.

ἀναβίωσις, ἡ, recātus in vitam.

ἀναβλαστάνω, egermino, -are.

ἀναβλάστησις, regerminatio.

ἀνάβλεψις, intuitus in sublime.

ἀναβλέπω, ρ. attollo ἢ erigo oculos —εις τὸν οὐρανόν, suspicio (in) coelum.

ἀναβλητικός, dilatorius, a, um.

ἀναβλύζω, scareo -ere.

ἀνάβλυσις, ἡ, scatebra, -ae, θ.

ἀναβοάω -ῶ, exclamo -are.

ἀναβόησις, ἡ, exclamatio, -onis, θ.

ἀναβολεύς, δ, scala, -ae, θ.

ἀναβολή, ἡ, rejectio, -onis; dilatio — δικης, advocatio, θ.

ἀναβράζω, bullio ἢ ebullio, -ire; exaestuo, -are, asso.

ἀνάβρασις, ἡ, ἀναβρασμός, δ, ebullitio, -onis, θ.

ἀναβρέχω, rursus madefacio.

ἀναβρυχάομαι -ῶμαι, fremo, -ere.

ἀναβρύω, scateo, -ere.

ἀναβρωτικός, corrosivus, a, um.

ἀναγαλλίς, (φ.) ἡ, anagallis.

ἀναγγελία, ἡ, renuntiatio, -onis.

ἀναγγέλλω, remando, -are.

ἀναγελάω -ῶ, rideo, -ere.

ἀναγεννάω -ῶ, regenero, -are; —ῶμαι, renascor, -i.

ἀναγέννησις, ἡ, regeneratio, θ.

ἀναγινώσκω, (= ἀναγνωρίζω), recognosco, agnosco (-ovi, -itum, -ere); lego -gi, -ctum, -ere; praelego, interpretor.

ἀναγκάζω, cogo (-egi, -actum, -ere); compello; —άζειν τινα τι, cogere aliquem ad aliquid.

ἀναγκαῖος, α, ον, necessarius, a, um; τὰ —α πρὸς, necessaria ad.

ἀναγκαῖότης, ἡ, necessitudo, -inis; necessitas, -atis, θ.

ἀναγκαῖως, necessarie.

ἀνάγκασμα, τό, necessitas, θ.

ἀναγκαστικός, ἡ, ὄν, vim cogendi habens.

ἀναγκαστός, ἡ, ὄν, coactus, a, um.

ἀναγκαστώδης, coacte.

ἀνάγκη, ἡ, necessitas, -atis, θ. (= ἀναγκαῖον) necesse, ἀκλ. ἐπιθ.

ἀναγλυπτικός, ἡ, ὄν, anaglypticus, a, um.

ἀνάγλυπτος, ον, ἀνάγλυφος, ον, sculptus, a, um; caelatus, a, um.

ἀναγλυφή, ἡ, caelatura, -ae, θ.

ἀνάγλυφον, τό, sculptura, -ae, θ.

ἀνάγλυφος, caelo, -are.

ἀνάγνιστος, ον, non expiatus.

ἀναγνός, ον, incestus, a, um.

ἀναγνωρίζω, incogno (novi, -nitum -ere); agnosco.

ἀναγνώρισις, ἡ, agnitio.

ἀνάγνωσις, inseite.

ἀνάγνωσις, ἡ, (= γνῶσις), agnitio,

θ. (= τὸ ἀναγινώσκειν), lectio, -onis,

θ. recitatio, interlectio, -onis, θ.

ἀνάγνωσμα, τό, agnitio, θ.

ἀναγνωστέος, α, ον, legendus.

ἀναγνωστήριον, τό, locus in quo lectiones fiunt.

ἀναγνώστης, ὁ, lector, recitator. **ἀναγνωστικός**, ἡ, ὄν, ad legendum aptus, a, um.

ἀναγνώστρια, ἡ, lectrix, -icis θ. **ἀναγόμεναι**, ἡ, publica pronuntiatio; proclamatio, -onis, θ.

ἀναγορεύω, publice pronuncio; proclamo, declaro, pronuncio; creo **ἀναγραμματίζω**, anagramma facio **ἀναγραμματισμός**, anagramma.

ἀναγραφή, ἡ, scriptio, -onis, θ. scriptum, -i, εὔ, perscriptio, θ.

ἀναγράφω, scribo, conscribo, perscribo (-psi, -ptum, -ere).

ἀνάγω· 1) = αἶρω, tollo, -ere, τὴν κεφαλὴν, caput· 2) = ἐπαγάω, reduco (-xi, ctum -ere)· 3) — τινὰ εἰς τοὺς θεούς, refero aliquem in numerum deorum· 4) — εἰς τιμάς, edūco aliquem· 5) — τὴν ναῦν, ἀνάγομαι, navem portu ἢ ex portu educo, e portu solvo· 6) = ἀνατρέγω, educo, -are, aliquem.

ἀναγωγή, ἡ, reductio, -onis, θ. (= ἀνατροφή), eductio, -onis, θ.

ἀνάγωγος, ὄν, male institutus, a, um; indoctus, rusticus.

ἀναγώγως, indocte; rustice.

ἀναγώνιστος, ὄν, qui non certat. **ἀναδέικνυμι**, declaro, -are, aliquem (consulem); designo, creo.

ἀνάδειξις, ἡ, designatio (consulum); elevatio, -onis, θ.

ἀναδεκτικός, ad recipiendum aptus, a, um.

ἀναδενδράς, ἡ, arbustiva vitis; rumpus, -i, ἄ.

ἀνάδεισις, ἡ, religatio, -onis, θ.

ἀναδεσμεύω, religo revincio.

ἀνάδειος, ὄν, revinctus, a, um.

ἀνοδεύω, irriro, -are; misceo.

ἀναδέχομαι, recipio (-cepi, -eptum, -are) aliquid.

ἀναδέω, religo (aliquem ἢ aliquid), redimio (-ii, -itum, -ire, aliquem ἢ aliquid aliqua re).

ἀνάδημα, τό, anadéma, -atis, ὄν.

ἀναδιδάσκω, denuo ἢ melius doceo; rursus, doseo, drama.

ἀναδίδωμι, sursum do; emitto,

produco, reddo, -ere.

ἀναδικάζω, denuo judico; causam denuo instruo.

ἀναδιπλασιάζω, ἀναδιπλώω, -ᾶ, duplico, reduplico, -are.

ἀναδιπλασιασμός, ἀναδίπλωσις, duplicatio, θ. reduplicatio.

ἀναδιφάω -ᾶ, investigo, -are.

ἀνάδοσις, ἡ, productio, -onis, θ. ἐπὶ ἰδάτ. scaturigo, -inis, θ.

ἀνάδοτος, ὄν, redditus, a, um.

ἀναδοχή, ἡ, receptum, -i, ὄν.

ἀνάδοχος, ὁ, receptor, ἄ. expro-mittens, -ntis, sponsor, ἄ.

ἀναδρομή, ἡ, ascensio, -onis. θ. recursus, -us, ἄ.

ἀναδύομαι, emergo -rsi, -rsum -ere. Ἀφροδίτη ἀναδυομένη, Venus e mari emergens.

ἀνάδυσις, ἡ, emersus, -us, ἄ.

ἀναζάω -ᾶ, revivisco -ere.

ἀνάζεμα, τό, ἀνάξεις, ἡ, aestus aquae ierventis.

ἀναζεύγνυμι· 1) equos jungo· 2) ἐπὶ στρατοῦ. signa ἢ castra moveo· καὶ ἀπλῶς, moveo· 3) ἐπὶ στόλου, solvo, -ere.

ἀνάζευξις, ἡ, castrorum motio; reductus domum.

ἀναζέω, eiiervo ἢ effervesco, -ere. ebullio, -ire; exaestuo, are.

ἀναζητέω -ᾶ· 1) requiro (-sivi, situm) -ere aliquem ἢ aliquid· 2) inquirō, (-ere) aliquid.

ἀναζητήσεις, ἡ, inquisitio, θ.

ἀναζυγῶ -ᾶ, adjungo, aliquid.

ἀναζυμόω -ᾶ, fermento -are.

ἀναζύμωσις, ἡ, fermentatio, θ.

ἀναζωγραφέω -ᾶ, delineo.

ἀναζώννυμι, ἀναζωννύω, accingo ἢ succingo (-nxi, -nctum -ere).

ἀναζωγονέω -ᾶ, recreo, aliquem — οἶμαι, revivisco, -ere.

ἀναζωπυρέω -ᾶ, rursus incendo; reficio, -ere, aliquem ἢ aliquid; recreo, -are, reforveo, -ere.

ἀναζωπυροῦμαι, revivisco, -ere.

ἀναζωπύρησις, ἡ, refectio virium,

ἐναζωτικός, ἡ, ὄν, recreans -ntis,

ἀναθάλλω, repullesco, -ere.

ἀναθάλλω, refoveo, -ere.

ἀναθαρρέω -ᾶ, animum recipio.

ἀναθαρρύνω, 1) iudiciam reddo
2) animum recipio.

ἀνάθεμα, τό, anathema, -atis, οὐ.
execratio, -onis, ὁ.

ἀναθεματίζω, anathematizo, ali-
quem; execror, -ari.

ἀναθεματισμός, ὁ, execratio.

ἀναθερμαίνω, recalcacio, -ere, ἢ
—ομαι, recalesco, -ere.

ἀνάθεσις, ἡ, consecratio, ὁ. de-
dicatio, ὁ. attributio, -onis, ὁ.

ἀναθέω, ρ. recurro, -ere.

ἀναθεωρέω, -ῶ, diligenter con-
sidero, aliquid.

ἀναθεώρησις, ἡ, respectio, ὁ.

ἀνάθημα, τό, donum (deo obla-
tum), votum, -i, οὐ.

ἀναθηματικός, ὁ, ὄν, deis obla-
tus, a, um; votivus, a, um.

ἀναθλίβω, exprimo, elido.

ἀνθοδέσμη, ἡ, florum fasciculus.

ἀναθολόω, -ῶ, turbo, -are.

ἀναθορυβέω, -ῶ, tumultuo, -ari.

ἀνάθρεμμα, τό, alumnus, -i.

ἀναθρέω, -ῶ, exacte considero.

ἀναθρηγέω, -ῶ, defleo, -ere.

ἀναθρῶσκω, prosilio, -ire.

ἀναθυμίαμα, τό, suffitio, onis, ὁ.

ἀναθυμιάσις, ἡ, exhalatio, ὁ.

ἀναθυμιάω, -ῶ, exhalare facio.

ἀναίθεια, ἡ, impudentia, -ae, ὁ.
improbitas, -atis, ὁ.

ἀναιδέομαι -οῦμαι, ἀναιδεύομαι,
impudens sum.

ἀναιδήμων, inuerecundus, a, um.
ἀναιδής, εἰς, impudens, impudi-
cus, a, um; improbus.

ἀναιδῶς, impudenter.

ἀναιμαντί, incruente.

ἀναιμακτος, ον, incruentus, a, um.

ἀναιματος, ἀναιμος, exsanguis, e.

ἀναιμία, ἡ, sanguinis defectus.

ἀναιμωτέ -τέ, sine cruore.

ἀναίρεσις, ἡ, ablatio, onis ὁ. su-
blatio, -onis (=θανάτωσις) interfe-
ctio, onis, ὁ. caedes, -is, ὁ.

ἀναίρετης, ὁ, interemptor, -oris.

ἀναιρετικός, ὁ, ὄν, exitialis -e;

ἀναιρετικός, negative.

ἀναίρεω, -ῶ, aufero, tollo, -ere;
(=φονεύω) interficio, -ere.

ἀναισθησία, ἡ, privatio sensuum;

stupor, -oris, ὁ. stupiditas.

ἀναισθητέω -ῶ, non sentio.

ἀναισθητος, ον, insensus, a, um
insensibilis e, stupidus.

ἀναισθητός, sine sensu ἐντ. stu-
pide, stolidè, duriter.

ἀναισχυντέω -ῶ, impudens sum.
ἢ impudenter ago.

ἀναισχυντία, ἡ, impudentia.

ἀναισχυντος, ον, impudens, -ntis,
impudicus, a, um.

ἀναισχύντως, impudenter.

ἀναίτια, ἡ, innocentia, -ae, ὁ.

ἀναίτιος, ον, causā ἢ culpa ca-
rens; immerens, immeritus.

ἀναίτιως, sine causa.

ἀνακαγχάζω, cachinnor, -are.

ἀνακαθαίρω, repurgo, expurgo,
-are; purifico, -are.

ἀνακάθαρσις, ἡ, purgatio.

ἀνακαθαρτικός, purgativus, a, um.

ἀνακάθηναι, eretis sedeo.

ἀνακαθίζω -ομαι, me erigo

ἀνακαινίζω, innovo ἢ renovo -are.

ἀνακαινήσις, ἡ, ἀνακαινισμός, ὁ,
innovatio ἢ renovatio.

ἀνακαινιστής, ὁ, renovator, -oris.

ἀνακαίω, accendo, -ere.

ἀνακαλέω -ῶ, nomino revoco, -are,

aliquem de exilio; devoco, -are.

ἀνακαλύπτω, revêlo; retego; —

ομαι τὴν κεφαλὴν, caput adaperio.

ἀνακάλυψις, ἡ, revelatio.

ἀνακαμπή, ἡ, curvatura, -ae, ὁ.

ἀνακάμπτο, reflecto, -ere; rever-
tor, redeo.

ἀνάκαμψις, ἡ, reversio, -onis, ὁ.

ἀνάκειμαι, 1) dedicatus sum 2)

addictus sum, alicui rei 3) ἀνά-

κεῖται εἰς τινα, ad aliquem res re-

fertur.

ἀνακεράννυμι, commisceo, per-

miscéo, (-scui -ixtum -ere) ali-

quid re ἢ cum re.

ἀνακεφαλαίωω -ῶ, recapitulo..

ἀνακεφαλαίωσις, recapitulatio.

ἀνακηρύκτος, ον, praeconis voce

renunciatus.

ἀνακηρύξις, ἡ, renunciatio, -onis.

ἀνακηρύσσω, voce praeconis re-
nuntio; plocamo, declaro.

ἀνακινέω -ῶ, cieo (aequora), su-

scito (undas); *μετφ.* excito.
ἀνακίνησις, commotio, -onis, *θ.*
ἀνακλάζω, clango, -ere.
ἀνακλαίω, vehementer fleo.
ἀνάκλασις, *ή*, reflexio.
ἀνακλαυθμός, ilectus -us, *ἀ.*
ἀνακλάω -*ῶ*, refringo, -ere; re-
 percutio, -ere (lumen); -*ῶμαι*, re-
 fringor, -i, repercutior.
ἀνάκλισις, *ή*, inclamatio, *θ.* apel-
 latio, *θ.* revocatio.
ἀνακλητικόν, *τό*, signum recep-
 ptus *τό* -σαλπίζω, receptui cano.
ἀνάκλιτρον, *τό*, reclinatorium.
ἀνακλίνω, reclino -are, aliquid
 -ομαι, me reclino; *ἔπιτις κατακλί-
 νομαι*, recumbo, -ere.
ἀνάκλισις, *ή*, discubitus, -us, *ἀ.*
ἀνάκλιτος, reclinator, a, um.
ἀνακλώθω, filumretorqueo; *μετφ.*
ἐπὶ Μουσῶν τὸν μίτον ἀνακλώθω,
 stamina revolvo.
ἀνακογχύζω, concha impleo.
ἀνάκοιλος, *ον*, cavus, a, um.
ἀνακοιμῶμαι, redormio, -ire.
ἀνακοινῶ -*ῶ*, communico ali-
 quid cum aliquo; -*οῦμαι* *τι περι-
 τινος*, impertio.
ἀνακοίνωσις, communicatio.
ἀνακολλάω -*ῶ*, conglutino, ate.
ἀνακόλλησις, conglutinatio, *θ.*
ἀνακολούθια, insequentia, *θ.*
ἀνακόλουθον, *τό*, (*σχ. λόγου*): ana-
 colúthōn -i, *οὐ*.
ἀνακόλουθος, insequens,
ἀνακολούθως, insequenter.
ἀνακομάω -*ῶ*, comas recupero.
ἀνακομιδή, *ή*, reportatio, -onis,
θ.; reditus, -us, *ἀ.* (*ἐκκλ.*) delatio
 mortuum.
ἀνακομίζω, reporto; refero, -erre;
 -ομαι, revehor, revertor, -i.
ἀνακοπή, *ή*, impedimentum, *οὐ*.
ἀνακόπτω, retundo, -re.
ἀνακουφίζω, relevo, -are, allevo *ή*
 sublevo, -are, aliquid, *καὶ μετφ.*
 fortunam, calamitatem alicujus.
ἀνακούφισις, *ή*, allevatio, *θ.*
ἀνακραδαίνω, vibro (hastam):
ἀνακράζω, exclamo, -are.
ἀνακρέμαμαι, suspensus sum.
ἀνακρεμάννυμι, suspendo (-ndi,

-nsum, -ere); -*ννμαι*, suspendo me.
ἀνακριβής, *ές*, non certus, a, um.
ἀνακρίνω, quaestionem habeo ali-
 cuius; inquirō in aliquem *ἐπὶ δίκης*,
 cognosco, -ere.
ἀνάκρισις, *ή*, quaestio, onis, *θ.* -*δί-
 κης*, cognitio, -onis, *θ.*
ἀνακριτής (*δίκης*), cognitor.
ἀνακριτικός, *ή, ὄν*, cognitionalis, e.
ἀνακριτικῶς, cognitionaliter.
ἀνακροτέω -*ῶ*, plaudo, ere.
ἀνάκρουσις, *ή*, (*τῆς νεῶς*), inhi-
 bitio, onis, *θ.*; *μυσο*, praelusio *θ.*
ἀνακρούω 1) *ἀνακρούω ἵππον χα-
 λινῶ*, inhibeo equum frenis 2) *ναῦν
 ἢ πρύμναν* -ομαι, inhibeo remis *ή*
 inhibeo navem (retro) *ή ἀπλῶς* in-
 hibeo; *μυσο*, *ἀνακρούομαι*.
ἀνακτάομαι -*ῶμαι*, recupero -are,
 aliquid; reparo, -are; recipio; -ere,
 aliquid - *μαὶ τινα φίλῶ*, compre-
 hendo aliquem amicitia.
ἀνάκτησις, *ή*, recuperatio, -onis,
θ.; conciliatio, -onis, *θ.*
ἀνακτητικός, *ή, ὄν*, recuperandi
 vim habena.
ἀνακτίζω, restauro, -are.
ἀνάκτησις, *ή*, instauratio, *θ.*
ἀνάκτορον, *τό*, palatium, *οὐ*.
ἀνάκτωρ, *ς*, rex, regis.
ἀνακνύω -*ῶ*, permissceo, -ere.
ἀνακνύέω -*ῶ*, *ἀνακνύλόω* -*ῶ*,
 in orbem ago; repeto, -ere.
ἀνακύκλισις, *ἀνακύνκλωσις*, *ἀνα-
 κνυλισμός*, circumactio, *θ.*
ἀνακνυλισμός, revolutio, -onis, *θ.*
ἀνακνύω, revolveo.
ἀνακύπτω, emergo.
ἀνάκνυτος, *ον*, recurvus, a, um.
ἀνακωδονίζω, sono exploro.
ἀνακωλύω, arceo, -ere.
ἀνακωμωδέω -*ῶ*, conice irideo.
ἀνακωχή, indutiae, *θ.* *πλ.*
ἀναλακτίζω, calcitro, -are.
ἀναλαμβάνω, resūmo (-mpsi,
 mptum) -ere; recipio, -ere (aliquid);
μετφ. - *θάλασσο*, recipio animum *ή*
 colligo me; - *ἐξ ἀσθενείας*, recreo
 (*ή* recreor) ex morbo recolligo me
 a valetudine; morbo valesco, ere, (ex
 morbo) recupero, -are.
ἀναλάμπω, reluceo, -luxi, -ere;

resplendo, -ere arlesco.

ἀναλαμπή, ἡ, fulgor repens.

ἀνάληγτος, *ον*, doloris expers, crudelis, e, inhumanus.

ἀναληγσία, ἡ, indolentia, -ae, *θ*. crudelitas, *θ*. inhumanitas, *θ*.

ἀναληγώς, sine dolore, dure.

ἀναλέγω (= συλλέγω)· colligo, -ere; -ομαι, lego, -ere.

ἀνάλεκτα, *τά*, analecta, orum.

ἀνάλεκτος, *ον*, collecticius, a, um.

ἀνάληψις, ἡ, resumptio, -onis, *θ*; convalescentia; *ἐκκλ.* (= ἀνύψωσις), elevatio, -onis, *θ*.

ἀναλίσκω, absumo, insumo, consumo, impendo.

ἀνάλιτος, *ον*, insulsus, a, um.

ἀναλις, *δ*, ἡ, impotens, -ntis.

ἀναλλοίωτος, immutabilis, e.

ἀνάλλομαι, insilio, -ire.

ἀνάλυσις, *ον*, insulsus.

ἀναλυσιον, *τό*, pulpitum, -i, *οὐ*.

ἀναλογέω-ῶ, consentaneus (a, um) sum alicui· proportionalis (e) sum alicui; respondeo.

ἀναλογία, ἡ, portio ἢ proportio, *θ. κατ'*—*ν*, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, (pro) portione; *γραμμ.* aequabilitas, -atis.

ἀναλογίζομαι, ratiocinor, -ari; recogito, -are; reputo, -are; recenseo; recolo aliquid.

ἀναλογικός, proportionalis, e.

ἀναλογισμός, *δ*, ratiocinatio, *θ*. recogitatio, *θ*. reputatio, *θ*.

ἀνάλογος, *ον*, consentaneus, a, um, proportionatus, a, um.

ἀναλόγως, ex (pro) portione, portione; pro rata parte.

ἀναλύω-ῶ, *ἴδε ἀναλίσκω*.

ἀναλύξω, singulto, -are.

ἀνάλυσις, ἡ, solutio, *θ*.; resolutio, *θ*. dissolutio, *θ*.

ἀναλυτικός, ἡ, *ον*, resolvens.

ἀναλύω, solvo -ere; resolvo, -ere, dissolvo (aliquid).

ἀνάλωμα, *τό*, sumptus -us, *ἀ. con-* sumptio -onis, *θ*.

ἀνάλωσις, ἡ, absumptio, *θ*.

ἀναλωτής, *δ*, consumptor, -oris, *ἀ.*

ἀναλωτικός, ἡ, *ον*, absumens.

ἀνάλωτος, inexpugnabilis, e.

ἀναμαλάσσω, remollio, -ire.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀναμανθάνω, de integro disco.

ἀναμαρμαίρω, splendesco, -ere.

ἀναμαρτησία, ἡ, immunitas ab errore: impeccantia, -ae, *θ*.

ἀναμάρτητος, *ον*· 1) qui errare non potest· 2) impeccabilis, e.

ἀναμαρτήτως, *ἐπίρ.* sine errore.

ἀναμασάομαι-ῶμαι, remando, -ere· rumino, -are.

ἀναμάσσω, poluo, -ere; ciiingo, -ere, pinso.

ἀναμάχομαι, denuo pugno.

ἀνάμεικτος, non emulsus, a, um.

ἀναμέλω, cano, celebri cantu.

ἀναμειγμένος, mixtim.

ἀναμένω, exspecto aliquem ἢ aliquid· opperior, -pertus sum, -iri, aliquem· praestolor· *ἀμετ.* remaneo (maneo), -ere.

ἀνάμεσος, *ον*, intermedius.

ἀνάμεστος, *ον*, plenus.

ἀνάμεστόω-ῶ, repleo -ere.

ἀναμετρέω-ῶ, metior denuo ἢ accurate· delibero, -are.

ἀναμέτρσις, ἡ, dimensio.

ἀναμηρηκ(δο)ῶμαι, remando.

ἀναμηρύκησις, ἡ, ruminatio.

ἀναμίγδην, permixte.

ἀναμίγνυμι, permisceo.

ἀνάμικτος, *ον*, permixtus, a, um.

ἀναμίλλητος, non controversus.

ἀναμινήσκω, reduco ἢ redigo alicui aliquid in memoriam ἢ aliquid in memoriam alicujus· moneo, admoneo—*ομαι*, redigo in memoriam, admoneor aliquid; recordor aliquid.

ἀναμίξ, *ἐπίρ.* permixte.

ἀνάμιξις, ἡ, permixtio, *θ*.

ἀναμισθαρέω-ῶ, denuo merce dem capio.

ἀναμμα, fax accensa.

ἀνάμματος, nodo carens.

ἀνάμνησις, ἡ, admonitio, *θ*. recordatus, *ἀ.*

ἀναμνηστικός, ἡ, *ον*, recordativus, a, um.

ἀναμορφῶ-ῶ, reformo, -are.

ἀναμόρφωσις, ἡ, reformatio, *θ*.

ἀναμορφωτής, *δ*, reformator, *ἀ.*

ἀναμφήριστος, *ον*, non impugnatu, a, um; non controversus.

ἀναμφιρῆστος, sine controversiā.
 ἀναμφίβηλος, ον, non ambignus.
 a, um; non dubius, a, um.
 ἀναμφιβόλως, sine dubio.
 ἀναμφιστος, ον, non indutus.
 ἀναμφιῆστος, sine vestibus.
 ἀναμφιλέκτος, ον, non controversus, a, um; non dubius.
 ἀναμφιλέκτως, ἐπίρ. certe.
 ἀναμφίλογος, ἴδε ἀναμφιλέκτος.
 ἀναμφισβήτητος, ον, non controversus, a, um, indubitabilis, e.
 ἀναμφισβητήτως, haud dubie.
 ἀνανδρεία, ἡ, mollitia, -ae, θ.
 ἀνανδρος, ον, effeminatus, a, um, muliebris, e; mollis, -e; (ἐπί γυναίκ.) innupta, -ae, vidua, -ae, θ.
 ἀνάνδρως, ἐπί. effeminate.
 ἀνανδρόω-ω, eviro, aliquem.
 ἀνανεάζω, renovello, aliquid.
 ἀνανεόω -ω, ἀνανεόομαι -οῦμαι, renovo, -are, instauro, -are; restituo, -ere; integro ἢ redintegro.
 ἀνάνευσις, ἡ, 1) renutus, -us, ἄ. 2) recusatio, -onis, θ.
 ἀνανευστικός, ἡ, ὄν, recusans, -ntis; negans, -ntis.
 ἀνανευστικῶς, recusando.
 ἀνανεύω, 1) renuo, -ere. 2) renuto, -are. 3) recuso, -are (aliquid).
 ἀνανέωσις, ἡ, renovatio, θ.
 ἀνανεωτικός, ἡ, ὄν, ad renovandum aptus, a, um.
 ἀνανήφω, sobrius flo; respisco; (ἐνεργ.) soprio, -are.
 ἀνανήχομαι, sursum nato.
 ἀνανθέω -ω, refloresco, -ere.
 ἀνανθής, ες, flore carens.
 ἀνανταπόδοτος, non redditus.
 ἀνάντης, ες, acclivis, e ἢ acclivus, a, um; arduus, a, um.
 ἀναντίρρητος, controversiam excludens; quem contradicere non potest.
 ἀναντιρρήτως, sine controversia.
 ἀναξ, δ, princeps, -ipis; rex, regis, ἄ. dominus, -i, ἄ.
 ἀναξάινω. 1) rursus carmino. 2) — τό τραύμα, refrico vulnus; μετφ. refrico.
 ἀναξηραίνω, exsiccō, -are.
 ἀναξηρασία, ἡ, siccatio, θ.
 ἀναξηρατικός, ἡ, ὄν, ad exsic-

candum aptus, a, um.
 ἀναξία, ἡ, indignitas, -atis, θ.
 ἀναξιοπάθεια, ἡ, tractatio indigna.
 ἀναξιοπαθέω -ω, indigna patior.
 ἀναξιοπαθής, ες, indigna patiens.
 ἀναξιόπιστος, ον, fide indignus.
 ἀνάξιος, α, ον, indignus, a, um.
 ἀναξιότης, ἡ, indignitas, θ.
 ἀναξίως, indigne.
 ἀναξυρίδες, αἱ, braccæ, -arum.
 ἀνάπαιστος, δ, anapaestus (pes).
 ἀναπαλαίω, luctam redintegro.
 ἀνάπαλιν, retrorsum, retro; τὰν-παλιν, (ex) contrario.
 ἀναπαλλοτριώτος, ον, qui (quæ quod) abalienari non potest.
 ἀναπάλλω, evibro, -are, aliquid.
 ἀνάπαλοις, ἡ, vibratio, θ.
 ἀναπαράστασις, repræsentatio.
 ἀνάπαυλα, ἡ, quies, requies, -etis, θ. respiratio, θ.
 ἀνάπαυμα, τό, quies, -etis, θ.
 ἀναπαύσμος, ον, ad requiescendum aptus, a, um.
 ἀνάπαυσις, ἡ, ἴδε ἀνάπαυλα.
 ἀναπαυ(σ)τήριον, τό, locus quietis; tempus quietis.
 ἀναπαύω, sedo, -are; do requiem alicui —μαι, quiesco, -ere; requiesco -ere ἐπί ἕπρον καὶ θανάτου acquiesco, -ere.
 ἀναπαφλάζω, exaestuo, -are.
 ἀναπειθῶ τινά, consuadeo, persuadeo, -ere, alicui.
 ἀναπεινάω -ω, rursus esurio.
 ἀναπειρα, ἡ, experimentum, -i, οὐ.
 ἀναπειράομαι -ωμαι (τινος); iterum experior, iterum tento.
 ἀναπειρῶ, ρ. transiigo, -ere.
 ἀναπέμπω, mitto (aliquem) in locum superiorem — θυσωδίαν, malum odorem emitto (—ἀποπέμπω), remitto, -ere.
 ἀναπέπτω, recoquo, aliquid.
 ἀναπετάννυμι, ἀναπεταννώω, pandō, expando, -ndi; -nsium, ere, aliquid; aperio (-ui, -ertum, ire); —μαι, pandor, -passus sum, -i.
 ἀναπέτομαι, ἀνίπταμα, evolo -are; subvolo, -are; ἐπί ἀψύχων' sublimes feror.
 ἀναπήγνυμι, afigo aliquid.

ἀναπηδάω -ᾶ, insilio, ire, (ἐπὶ τὸν ἵππον, in equum) exsilio, -ire; exsulto, -are; resilio.

ἀναπήδησις, ἡ, insultatio, -onis, θ; exsultatio, -onis, θ.

ἀναπηγία, ἡ, mutilatio, -onis, θ.

ἀνάπηρος, ον, mutilus, a, um.

ἀναπηρόω -ᾶ, mutilo, trunco.

ἀναπίμπλημι, compleo, impleo, expleo, -ere; refero, -ire.

ἀναπίνω, resorbeo, -ere.

ἀναπίπτω, recido, -ere, recumbo -ere; me rejicio.

ἀναπιστεύω, confido, -ere.

ἀνάπλασις, ἰομάτιο de integro.

ἀνάπλασμα, τό, commentum, ἰ, οὐ.

ἀναπλάττω, denuo fingo, reformo; comminiscor.

ἀναπλέω, innecto, -ere.

ἀνάπλευσις, ἡ, adverso flumine (ἢ contra aquam) navigatio.

ἀναπλέω, adverso flumine, navigo ἢ subvehor; παθ. ἀναπλεῖται ὁ ποταμός, flumen navigatur; ἀνάγομαι, in altum provehor.

ἀνάπλεως, ὄν, plenus, a, um.

ἀναπλημμυρέω -ᾶ, redundo.

ἀναπληρόω -ᾶ, impleo, supplēo.

ἀναπληρωμα, supplementum, οὐ.

ἀναπληρωματικός, explendo aptus

ἀναπλήρωσις, ἡ, ἰ) expletio, -onis, θ. 2) συγκερ. supplementum, οὐ.

ἀνάπλους, navigatio in altum.

ἀναπλύνω, eldo, ere.

ἀνάπλυσις, ἡ, ablutio, -onis, θ.

ἀνάπνευσις, ἡ, recreatio.

ἀναπνευστικός, ἡ, ὄν, respirationi serviens; spiritalis, -e.

ἀναπνέω, respiro, -are; animam ἢ spiritum duco; animum colligo.

ἀναπνοή, ἡ, respiratio, -onis, θ. spiritus, -us, ἄ., halitus, -us, ἔ.

ἀναπόδεικτος, ον, non demonstrabilis, e; improbabilis, e.

ἀναποδείκτως, sine probatione; absque demonstratione.

ἀναπόδεκτος, ον, non recipiendus.

ἀναποδισμός, ὁ, retrocessus, ἄ.

ἀναπόδραστος, inefugibilis, -e.

ἀναποδράστως, inevitabiliter.

ἀναπόκριτος, ον, παθ. cui non respondetur; ἐνεργ. non respondens.

ἀναπόδραστος, ον, quo frui non possumus ἢ non licet.

ἀναπολέω -ᾶ, denno verso, μεταφ. revolvo, (animo), revoco ἢ refero in mentem aliquid, retracto aliquid mecum.

ἀναπόλησις, revocatio in mentem.

ἀναπολόγητος, ον, indefensus.

ἀναπόλυτος, ον, indissolubilis, e.

ἀναπορεύομαι, sursum procedo.

ἀναπόσβεστος, non extinctus.

ἀναπόσπαστος, inseparabilis.

ἀναποσπάστως, inseparabiliter.

ἀναπράττω, (=εἰσπράττω)· exigo, -ere (pecunias).

ἀναπρεσβεύω, legatos mitto.

ἀναπτερόω -ᾶ, pennis ἢ alis instruo aliquem; μετφ. animum alii cui reddo -οῦμαι, (μετφ.) erigor.

ἀναπτος, ον· 1) intactus, a, um·

2) non accensus, a, um.

ἀνάπτυξις, ἡ, expansio, θ. apertio θ. explicatio, θ.

ἀναπτύσσω, expando, -ere, expli-co, are; explāno, -are.

ἀναπτύω, exsquo, -ere.

ἀνάπτω, (=προσάπτω), affigo, -ere suspendo, -ere. μετφ. attribuo; (=ἀνάπτω φῶς), incendio, accendo.

ἀναπνύθάνομαι (τι παρὰ τινος) requiro (-isivi, itum, -ere; percontor (-atus sum, -ari).

ἀναπνύω -ᾶ, accendo, -ere.

ἀναπωλέω -ᾶ, rursus vendo.

ἀνάργυρος, ον, argento ἢ pecuniā carens; μετφ. incorruptus, a, um.

ἀνάρδευτος, ον, non irrigatus.

ἀνάρετος, ον, virtute carens.

ἀναρθρος, ον, inarticulatus, a, um. γραμμ. sine articulo.

ἀναριθμέω -ᾶ, enumero, -are.

ἀναριθμητος, innumerabilis.

ἀναρκτης, domino carens.

ἀναρμόδιος, ον, non congruens,

-ntis; inconveniens; inconcinuus, a, um; incompetentes.

ἀναρμοδίως, non convenienter, incompetentes.

ἀναρμοστέω -ᾶ, non congruo cum aliquo ἢ alicui, non quadro.

ἀναρμοστία, ἡ, incongruentia, θ.

ἀνάημος, ον, incongruens, ntis,

incompetens, abhorrens.

ἀναρμόστως, incongruenter, incompetenter, abhorride.

ἀναρπίξω, abripio, corripio (-ipui, -eptun, -ere), raptio.

ἀνάρπαστος, ον, raptus, a, um.

ἀναρρέω, reiluo, ere.

ἀναρρήγνυμι, reiringo, effringo (-egi, -actum, -ere) rescindo.

ἀνάρρηξις, ἡ, diruptio, -onis, θ.

ἀνάρρησις, renunciatio.

ἀναρρίπιξω, suscito, aliquid.

ἀναρρίπτω, in altum jacio; *κινδύον*, temere adeo periculum.

ἀναρρήχομαι -ῶμαι, enitor in altum (in montem).

ἀναρρήχησις, ἡ, actio enitendi in altum (locum).

ἀνάρρηξις, ἡ, actio jaciendi.

ἀναρροφῶ -ῶ, resorbeo, -ere.

ἀναρρόφησις, ἡ, resorptio, -onis, θ.

ἀναρρυνθίμιξω, ordino, aliquid.

ἀναρρώννυμι, ἀναρρωνύω (*τινά*), robur alicui reddo -μαι, revalesco, -ere; convalesco -ere.

ἀνάρρωσις, convalescentia, θ.

ἀναρτάω -ῶ, suspendo (-di, -sum, -ere), aliquid -ῶμαι α') *ἀναρτάωμαι τὰς ἐλπίδας εἰς τινα*, spem meam in aliquo pono - εἰς τινα ἢ πρὸς τινα, alicui adhaereo β') - τινα, adligo aliquem γ') *ἀνήρηται τι*, aptus sum ex aliquo.

ἀνάρτησις, ἡ, suspensum, -i, οὐ.

ἀνάρτητος, ον, non conditus.

ἀναρχία, ἡ 1) defectus magistratūs; effrenata multitudinis licentia, soluta licentia.

ἀναρχος, ον, principio carens.

ἀνάρχως, sine principio.

ἀνασβέννυμι, deleo, -ere.

ἀνάσεισις, ἡ, concussio, θ.

ἀνασειώ, concutio, -ere.

ἀνασθμαίνω, graviter anhele.

ἀνάσιμος, resimus, a, um.

ἀνασιμόω -ῶ, nasum supinor.

ἀνασκαλεύω, sarculo refodio; *μετφ.* scrutor, aliquid.

ἀνασκάπτω, effodio (-fodi, -fossum, -ere) eruo, exaggero (terram) evello radicitus, convello, aliquid; excscindo, ere,

ἀνασκαφή, effossio, -onis, θ.

ἀνασκεδάννυμι, dissipio, -are.

ἀνασκέπτομαι, considero, -are.

ἀνασκευάζω, -ομαι, recreo, in-stauro, reparo, -are, aliquid: *στρατ.* sarcinas ἢ vasa colligo, castra moveo; destruo aliquid (dicta, testes) refūto, confūto, convineo.

ἀνασκευαστικός, ἡ, ον, ad refutandum aptus.

ἀνασκευή, ἡ, reversio, -onis θ.

refutatio, -onis, θ. coniutatio, θ.

ἀνασκιρτάω -ῶ, exsilio (lui, -ire), exsulto, -are.

ἀνασκολοπιζώ, cruci ligo ἢ aifigo, aliquid; -ομαι cruci figor ἢ aifigor (ab aliquo).

ἀνασκολόπισις, ἡ, actio affigenti aliquid in crucem.

ἀνασκοπέω -ῶ, considero, -are.

ἀνασκοπήσις, consideratio, θ.

ἀνάστασις, ἡ, actio revellendi.

ἀνάστατος, ον, revulsus, a, um.

ἀνασπῶω -ῶ, revello ἢ convello, extraho, -ere, aliquid - τινα ἐκ τοῦ κινδύνου, eripio aliquid ex periculo.

ἀνασπογγίζω, spongiā detergeo.

ἀνασσα, ἡ, regina, -ae, θ.

ἀνάσσω, regno, -are.

ἀνασταλτικός, ἡ, ον, cohibendi vim habens.

ἀναστάσιμος, ον, ἐπ. resuscitandi vim habens.

ἀνάστασις, ἡ, erectio, -onis, θ.

ἀνάστασις ἐκ θανάτου, resurrectio, -onis, θ.

ἀνάστατος, ον, eversus, a, um; vastatus, a, um; extorris, e.

ἀναστατώω -ῶ, evertō, vasto.

ἀναστάτως, ἡ, vastatio, -onis, θ.

ἀνασταυρόω -ῶ, cruci affigo aliquid; in crucem ago aliquid.

ἀνασταύρωσις, ἡ, suspensum, οὐ.

ἀνάστειος, ον, inurbanus, a, um.

ἀναστέλλω, adtollo (oculos); succingo (vestem); (= ἐμποδίζω) reprimō aliquid ἢ aliquid.

ἀναστεναγμός, ὁ, suspirium, i, οὐ.

ἀναστενάζω, suspiro, -are.

ἀνάστερος, ον, sine stellis.

ἀναστέφω, coronō, -are.

ἀνασθηλώ-ῶ, erigo cippum.
 ἀνασθηλώσις, ἡ, erectio simulacri.
 ἀνάστημα, erectio, statura.
 ἀνασθηρίζω, erigo aliquid.
 ἀναστολή, ἡ, actio reprimendi.
 ἀναστομόω -ῶ, aperio -ire.
 ἀναστόμωσις, ἡ, actio aperiendi.
 ἀναστρατεύομαι, militiam itero.
 ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo.
 ἀναστρέφω, inverto (-ti, -sum, -ere), aliquid; praepostero, aliquid· ἀμετ. (= ἐπιστρέφω), revertor ἢ re-
 deo.—ομαι (= διατρέβω), versor, -ari.
 ἀναστρος, ον, sine stellis.
 ἀναστροφάδην, ordine inverso.
 ἀναστρόφη, ἡ, inversio, θ. (-ἐπι-
 στρόφη), reditus, us, ἀ. reversio, θ.
 ἀνάστρφος, ον, conversus, a, um; praeposterus, a, um.
 ἀναστρόφως, conversim. [-ere.
 ἀνασύρω, subduco -duxi, -ctum,
 ἀνασφάδάζω, recalcitro -are.
 ἀνάσχεσις, ἡ, elevatio, -onis.
 ἀνασχετικός, patiens, -ntis.
 ἀνασχετός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 ἀνασχίζω, rescindo, discindo.
 ἀνασῶζω, servo; reservo.
 ἀνασωρεύω, coacervo (aliquid).
 ἀναταράσσω, ordines colloco, -are, aliquid, καὶ μετφ. aliquem; turbo, perturbo; misceo, permisceo.
 ἀνάτασις, ἡ, extensio, -onis, θ.
 ἀνατάσσω, ordine colloco, -are.
 ἀνατατικός, ἡ, ὄν, extensus.
 ἀνατείνω, tollo, extollo (oculos)· —τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, ad-
 tendo manus coelo; extendo, -ere, attollo, erigo.
 ἀνατειχίζω, instauro muros.
 ἀνατέλλω, surgo, ere, orior ἢ exorior (-ortus sum, oriri); ἀνατέλλωντος τοῦ ἡλίου, sole oriente.
 ἀνατέμνω, reseco, disseco (-se cui, -sectum, -are, aliquid).
 ἀνατήκω, τι, liquefacio; μετφ. liquefacio aliquem· παθητ. —ομαι, liquefio; liquesco.
 ἀνάτηξις, ἡ, liquatio, -onis, θ.
 ἀνατιθῆμί (τινὶ τι) dedico, -are; consacro, -are, committo, trado, alicui aliquid; — τινὶ τι, tribuo alicui aliquid, confero aliquid in aliquem

—εμαί τι (= μεταθέτω), ordinem aliquid rei immuto, sententiam muto, revoco aliquid.

ἀνατίκτω, rursus pario.
 ἀνατιμάω -ῶ, augeo pretium (rei alicujus).

ἀνατίμησις, ἡ, auctio pretii.
 ἀνατιναγμός, ὁ, concussio, θ.
 ἀνατινάσσω, vehementer quatío.

ἀνατιπράω -ῶ, perfero, -are.
 ἀνατλάω -ῶ, tolero, -are.

ἀνατοκίζω, ienus ex fenore capio.
 ἀνατοκισμός, renovatio, -onis, ἀ.

ἀνατολή, ἡ, ortus, ἀ. oriens.
 ἀνατολικός, ἡ, ὄν, orientalis, e.

ἀνατομή, ἡ, dissectio, -onis θ.
 ἀνατομική, ἡ, anatomica, -ae, θ.

ἀνατομικός, anatomicus, a, um.
 ἀνατρεπτικός, ἡ, ὄν, subvertens.

ἀνατρέπω, subverto, evertō, -ere, diruo, -ere; confuto.

ἀνατρέφω; nutrio, alo (alui, altum, ere, aliquem ἢ aliquid)· μετφ. educo, aliquem.

ἀνατρέχω, curro in altum locum, recurro, recedo.

ἀνάτρησις, ἡ, perioratio, θ.
 ἀνάτρητος, perioratus, a, um.

ἀνατριβω, frico, are, attero -ere.
 ἀνατριχόμαι -οῦμαι, capillos recupero.

ἀνατριχώμαι, capillos recupero. [peratio.

ἀνατριχίωσις, ἡ, capillorum recu-
 ἀνάτριψις, ἡ, fricatio, onis θ.

ἀνατροπέυς, ὁ, eversor, oris, ἀ.
 ἀνατροπή, ἡ, eversio, -onis, θ.

ἀνατροφεύς, ὁ, nutritor, -oris ἀ.
 ἀνατροφή, ἡ, nutritio, educatio.

ἀνατυλίττω, religo.
 ἀνατυπώω -ῶ, reformo, aliquid;

μέσ.—οῦμαι (τι), imaginor, aliquid.
 ἀνατύπωμα, τό, species rei.

ἀνατύπωσις, ἡ, formatio, -onis, θ. imaginatio, -onis, θ.

ἀναυδος, ον, mutus, a, um.
 ἀναύδως, sine voce; tacite.

ἀναυλος, ον, sine titibus; imperitus
 tibiarum· sine nauo.

ἀναυμάχητος, sine pugna navali.
 ἀναύξητος, ον, qui non augsctit;

γραμ. sine augmento.
 ἀναυρος, sine aurā.

ἀναύχηγ, ὁ, ἡ, cervice carens.

ἀναφαίνω, manifesto aliquid. —
ομαι, appareo; exsisto (-titi, -ere);
πλούσιος ἐνεφάνη, dives exstitit;
exorior ἢ coorior -iri. [potest.
ἀναφαίρετος, ον, qui auferri non
ἀναφανδόν, aperte; palam; clare.
ἀναφέρω τι, sursum iero in altum
erigo, tollo, extollo, aliquid; pro-
fero, produco, aliquid (= λέγω, διη-
γοῦμαι, ἀναγγέλλω τι) refero, defero;
ἀναφέρω τινὰ εἰς τοὺς θεοὺς, in nu-
merum deorum aliquem refero.
ἀναφεύγω, refugio, effugio.
ἀναφθέγγομαι, exclamo, -are.
ἀναφθεῖρομαι, intereo -ire.
ἀναφλέγω, inflammo, -are; μετφ.
excito, -are —ομαι, inflammor, -ari,
μετφ. exardesco.
ἀνάφλεξις, ἡ, inflammatio, -onis.
ἀναφλογίζω, inflammo, -are.
ἀναφλύζω, (ἐπι ὕδ.), aestuo, -are.
ἀναφορά, ἡ, erectio, -onis, ὁ.
relatio, -onis, ὁ. relatus, -us, ἄ.
ἀναφορικὸς, ἡ, ὄν, relativus, a, um
ἀναφορικῶς, relative.
ἀναφράσσω, aperio, -ire.
ἀναφροδισία, ἡ, invenustas, atis,
ὁ. inelegantia, -ae, ὁ.
ἀναφρόδιτος, invenustus, a, um.
ἀναφρονιζέω, reputo, cogito.
ἀναφρος, ον, sine spuma.
ἀναφυγή, ἡ, reingium -ii, οὐ.
ἀναφυράω -ῶ, ἀναφύρω, commi-
sceo, permisceo (-ui, -ere).
ἀναφυσάω -ῶ, inflo, -are; μετφ.
ἀναπεφυσημένος, (= τετυφωμένος),
inflatus, a, um.
ἀναφύσημα, τό, res inilata.
ἀναφύσεις, ἡ, inilatio, -onis.
ἀναφυτεύω, denuo planto.
ἀναφύω, produco (-xi, -ctum, -ere);
—ομαι, cresco (-xi, -cretum, -ere);
exorior (-ortus sum -iri), recrescor, i.
ἀναφωνέω -ῶ, alte voce pronun-
tio, exclamo, -are.
ἀναφώνησις, ἡ, exclamatio, ὁ.
ἀναχαίνω, dehisco, -ere.
ἀναχαιτίζω, ferocio, -ire, contu-
macem me praebeo; parere recu-
so; (= ἐμποδίζω), colibeo, inhibeo.
ἀναχαίτησις, ἡ, actio cohibendi ἢ
reprimenti.

ἀναχαλάω -ῶ, relaxo, -are.
ἀναχαράσσω, excito, -are.
ἀναχέω, refundo, -ere; —ομαι, in-
fundor, diffundor.
ἀναχρέμπτομαι, extussio, -ire.
ἀνάχρεμψις, actio extussendi,
ἀναχρονίζω, tempora permuto.
ἀναχρονισμός, ὁ, permutatio tem-
porum.
ἀνάχυσις, ἡ, refusio, -onis, ὁ;
—θαλάσσης, aestuarium, -i, οὐ.
ἀνάχωμα, τό, agger, -eris, ἄ.
ἀναχωμάτησις, aggeris extractio.
ἀναχώννυμι, aggero, -are.
ἀναχωρέω -ῶ, cedo ex (de) loco;
recedo, -ere ex illo loco; secedo
in otium (= ἀπέρχομαι), profici-
scor, -i.
ἀναχώρημα, secessus; recessus, us.
ἀναχώρησις, ἡ, secessio, -onis, ὁ.
recessus; proiectio.
ἀναψηλαφάω -ῶ, (desuper) con-
tracto, aliquid; investigo.
ἀναψηλάφησις, ἡ, contractio,
ὁ. investigatio, ὁ. examinatio, ὁ.
ἀναψηφίζω, denuo in suffragium
mitto; —ομαι, repeto suffragia.
ἀναψις, ἡ, accensus, -us, ἄ.
ἀναψυκτήρ, ὁ, qui recreat.
ἀναψυκτικός, reirigatorius.
ἀναψυχή, refrigeratio, ὁ. recrea-
tio, -onis, ὁ. requies, -ētis, ὁ.
ἀναψύχω, refrigero, -are —ομαι
recreor, -ari.
ἀνδρον, τό, terra suggesta, agger,
-eris, ἄ. συνήθ. πλ. τὰ —α, altiora
fluvium labra, aggeres.
ἀνδραγαθέω -ῶ, fortiter me gero,
bonum virum me praesto.
ἀνδραγάθημα, actio viri fortis.
ἀνδραγαθία, ἡ, fortitudo, ὁ.
ἀνδραδέλφη, ἡ, glos, gloris.
ἀνδράδελφος, ὁ, mariti frater.
ἀνδραποδίζω, —ομαι (τινα), ad-
sero aliquem in servitum; sub co-
rona vendo aliquem.
ἀνδραποδία, ἡ, servitus, -utis, ὁ.
ἀνδραποδιμός, redactio (alicu-
jus in servitum, plagium, -i, οὐ).
ἀνδραποδιστής, qui in servitum
redigit, plagiator, -oris, ἄ.
ἀνδράποδον, τό, mancipium, ve-

nalis, ἄ. τὰ —α, venalicia, οὐ. πλ.
 ἀνδραποδώδης, ες, servilis, e.
 ἀνδράριον, τό, homuncio, ἄ.
 ἀνδρεία, ἡ, virtus, -utis, θ. for-
 titudo, inis, θ. constantia, -ae, θ.
 ἀνδρείκελον, simulacrum, i, οὐ.
 ἀνδρείκελος, viro similis.
 ἀνδρείος, α, ον, virilis, e, fortis,
 e; ἀνδρείος ἀνήρ, vir fortis.
 ἀνδρείως, viriliter, fortiter.
 ἀνδρράστρια, virorum amatrix.
 ἀνδρία, ἴδε ἀνδρεία.
 ἀνδριαντοειδής, statuæ simiis.
 ἀνδριαντοποιῶς, status facio.
 ἀνδριαντοποιᾶ, (ars) statuaria.
 ἀνδριαντοποιός, statuarius, -i, ἄ.
 ἀνδριάς, δ, statua, -ae, θ.
 ἀνδρίζομαι, me virum plæbeo vi-
 riliter, fortiter ago.
 ἀνδρικός, ἡ, ὄν, viratus, a, um;
 virilis, e; fortis, e; strenuus, a, um,
 ἀνδρικῶς, viriliter; iortiter.
 ἀνδροβόρος, hominem vorans.
 ἀνδρόβρωτος, ον, ab hominibus
 devoratus.
 ἀνδρογένεια, virorum genitura.
 ἀνδρογύνη, ἡ, androgyne, -es, θ.
 ἀνδρογύνης, δ, ἀνδρόγυνος, δ, an-
 drognus, i. ἄ. hermaphroditus, -i,
 ἄ. μεταφ. eifeminatus; debilis.
 ἀνδροκοιτέω —ῶ, cum viro concubo
 ἀνδροκτονέω —ῶ, viros interficio.
 ἀνδροκτονία, homicidium, ii, οὐ.
 ἀνδροκτόνος, homicida, -ae, ἄ.
 ἀνδροληψία, hominum prehensio.
 ἀνδρολογία, ἡ, delectus -us, ἄ.
 ἀνδρομανής, virorum amore insa-
 niens.
 ἀνδρομάχος, cum viris pugnans.
 ἀνδρόπαις, puer virili animo.
 ἀνδροποιός, virum faciens.
 ἀνδρόπορος, scortum masculinum
 ἀνδροπρεπής, ἐς, virum decens.
 ἀνδροφαγέω, —ῶ, carne humanā
 vescor.
 ἀνδροφαγός, carne humanā vescens
 ἀνδροφθόρος, homini perniciosus
 ἀνδροφονέω —ῶ, homines occido.
 ἀνδροφονία, ἡ, homicidium, -ii, οὐ.
 ἀνδροφόνος, ἀρσ. homicida, -ae,
 ἄ.; θηλ. interfectrix conjugis.
 ἀνδρόφωνος, virilem vocem habens

ἀνδρόω —ῶ, virum facio; μεταφ.
 commasculo, —οῦμαι vir f.o.
 ἀνδρόδης, ες, virilis, e.
 ἀνδρών, δ, ἀνδρωνίτις, δ, andron,
 -onis, ἄ. andronitis, -dis, θ.
 ἀνέγγυος, ἡ, non desponsa.
 ἀνεγείρω, expergefacio al quem
 —ομαι, expergiscor, resurgo, —ere
 (ἐπι οἴκοδ.) exstruo (domum); stau-
 tuo, constituo; μεταφ. excito, confirmo.
 ἀνέγερσις, ἡ, suscitatio —on.s, θ.
 constituo, θ. erectio, —onis, θ.
 ἀνέγκλητος, ον, inculpatus.
 ἀνεθίζομαι, insuesco.
 ἀνέθιστος, ον, non inssuetus.
 ἀνείδεος, ον, informis, e.
 ἀνείκαστος, incomparabilis, e.
 ἀνειλέω —ῶ, involvo, —ere, aliquid.
 ἀνεμένος, η, ον, remissus, a, um
 (=ράθυμος) dissolutus, a, um.
 ἀνεμένως, remisse, odissolute.
 ἀνειμῶν, non vestitus, a, um.
 ἀνείρω, inhabeo, —ere; arceo.
 ἀνειρξίς, inhibito —onis, θ.
 ἀνείσοδος, inaccessus, a, um.
 ἀνέκαθεν, inde a majoribus; inde
 a temporibus antiquissimis; inde
 ab initio.
 ἀνεκβίαστος, ον, inviolabilis, e.
 ἀνεκβιάστως, inviolabiliter.
 ἀνεκδιήγητος, ον, inenarrabilis, e.
 ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter.
 ἀνεκδίκητος, ον, inultus, a, um.
 ἀνεκδοτος, ον, non editus (liber).
 ἀνεκλάλητος, ον, ineifabilis, e.
 ἀνεκλειπτος, inexhaustus, a, um.
 ἀνεκλειπτως, sine fine; semper.
 ἀνεκλεκτος; ον, non electus, a, um.
 ἀνεκκληκτος, ον, παθη. impa-
 vidus; ἐνεργ. non perterrens.
 ἀνεκπλήκτως, impavide.
 ἀνεκπλήρωτος, ον, incomplebilis.
 ἀνεκπλυτος, ον, illutus, a, um.
 ἀνεκρίζωτος, non eradicatus, a, um
 ἀνεκτικός, ἡ, ὄν, patiens, —ntis.
 ἀνεκτός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 ἀνεκτότης, ἡ, patientia, θ.
 ἀνεκτῶς, tolerabiliter.
 ἀνεκφραστος, ον, ineffabilis, e.
 ἀνεκφώνητος, ον, ineifabilis, e.
 ἀνεκφράστω; ineffabiliter.
 ἀνέλαιο; sine oleo.

ἀνελεγκτος, ον, irrefutatus, a, um, ἀνελεημοσύνη, immisericordia, θ. ἀνελεήμων, ἀνελεής, immisericors rdis, crudelis, -e. ἀνελευθερία, illiberalitas. ἀνελεύθερος, ον, illiberalis, e. ἀνελευθέρως, illiberaliter. ἀνέλιγμα, τό, convolutio, -onis, θ. ἀνέλιξις, ἡ, evolutio -onis, θ. μετφ. explicatio, -onis θ. ἀνελίσσω, evolvo (volvi, volutum, -ere); μετφ. explico, -are. ἀνελκῶ -ῶ, exulcero, -are. ἀνελκῶω, ἀνέλκω, subduco (-xi -ctum -ere), aliquid (navem); tollo sustuli, sublatum, -ere. ἀνέλκωσις, ἡ, ulceratio, -onis, θ. ἀνέλκωτος, ον, non ulceratus, a, um ἀνελλήνιστος, ον, non graecus. ἀνελλιπής, ἐς, cui nihil deest; integer, -a, -um, totus, a, um. ἀνελλιπῶς, integre; plene. ἀνελπις, ἐς, qui est sine spe. ἀνελπιστος, ον, insperatus. ἀνελπίστος, insperato ἀνεμῶ -ῶ, evomo, -ere. ἀνεμῶτος, ον, indivisus, a, um. ἀνεμίζω, ventilo; are; -ομαι, a vento agitor. ἀνεμῶεις, εσσα, εν, ventu plenus. ἀνεμοζάλη, tempestas turpida. ἄνεμος, ὁ, ventus, -i, ἄ. οὐριος ἀνεμος, ventus secundus. ἀνεμῶ -ῶ, ventilo, -are; -οῦμαι, a vento agitor. ἀνέμπληστος, ον, insatiabilis, e. ἀνεμπόδιστος, non impeditus. ἀνεμῶδης, ἐς, ventosus, a, um. ἀνεμῶλιος, ον, (=κενός) ventosus, a, um; vanus, a, um. ἀνεμώνη, ἡ, (φ.) anemone, -es, θ. ἀνευδαής, ἐς, non indigens -ntis. ἀνευδαῶς, large; abunde, ἀνευδοίαστος, indubitatus, a, um. ἀνευδοίαστος, indubitanter. ἀνευδοτος, ον, non remissus. ἀνευδότης, non remisse; studio. ἀνευδότης, non indutus, a, um. ἀνευεργής, inefficax, acis. ἀνευθουσίαστος, ον, non afflatus divino spiritu. ἀνευόχλητος, ον, illacessitus, a,

um; imperturbatus, a, um. ἀνευόχλητος, tranquille. ἀνευταφίαστος, insepultus, a, um. ἀνευτενυκτος, ον, non affabilis, e; insociabilis, e; difficilis, -e. ἀνευδάλειπτος, ον, indelebilis. ἀνευξάντητος, inexhaustus, a, um. ἀνευξαριθμητος, innumerabilis, e. ἀνευξαρχία, ἡ, libertas, -atis. ἀνευξάρτητος, ον, non dependens; liber, a, um. ἀνευξέλεγκτος, ον, irrefutatus. ἀνευξέλεγκτως, sine refutatione. ἀνευξυγαστος, ον, illaboratus, a, um; imperfectus, a, um. ἀνευξευρήνητος, ον, qui pervestigari non potest, obsconditus. ἀνευξέταστος, ον, inexpertus, a, um; inexaminatus, a, um. ἀνευξετάστος, inexplorate. ἀνευευμένιστος, implacabilis, e. ἀνευεύρετος, non inventus, a, um. ἀνευήγητος, ον, inexplicatus, a, um; inexplicabilis, e. ἀνευήγητος, inexplicabiliter. ἀνευία, ἡ, tolerantia, -ae, θ. ἀνευίθρησκαία, religiosa tolerantia ἀνευίθρησκος, qui tolerat religionem alicujus. ἀνευικακῶ -ῶ, mala tolero. ἀνευικακία, ἡ, tolerantia (malorum); patientia, -ae, θ. ἀνευικακος, ον, tolerans malorum ἢ injuriarum; patiens, -ntis. ἀνευικάκως, animo malorum patiente. ἀνευίλαστος, ον, ἀνευιλῶτος, ον, implacabilis, e. ἀνευίτηλος, ον, indelebilis, e. ἀνευίχνιαστος, investigabilis. ἀνευίθοδος, ον, exitum non habens; (=οὐ δαπαηρός), non impensus. ἀνευίθωδος, sine impensā. ἀνευπαίσθητος, ον, qui sentiri (animadverti) non ἢ vix potest. ἀνευπαίσθητος, citra sensum. ἀνευπάλλακτος, ον, non altermans. ἀνευπανόρθωτος, ον, non emendabilis e; irrecuperabilis, e. ἀνευπαφος, ον, intactus, a, um. ἀνευπαχθής, ἐς, non molestus. ἀνευπαχθῶς, non moleste.

ἀνεπηρέαστος, ον, innoxius.
 ἀνεπίβατος, inaccessus, a, um.
 ἀνεπιβούλευτος, ον, qui non insidiatur; ab insidiis tutus.
 ἀνεπιβούλως, non insidiosus.
 ἀνεπίγραφος, ον, carens inscriptione ἢ titulo.
 ἀνεπίδεκτος, ον, non capax.
 ἀνεπίδικος, ον, non controversus.
 ἀνεπίδοτος, ον, non crescens.
 ἀνεπιεικεία, ἡ, iniquitas, -atis, ὅ.
 ἀνεπιεικής, ἔς, iniquus, a, um.
 ἀνεπιεικῶς, inique; injuste.
 ἀνεπίκλητος, irreprehensus.
 ἀνεπίληπτος, ον, irreprehensus.
 ἀνεπίληπτος, sine reprehensione.
 ἀνεπίλητος, ον, qui nullā obli-vione deletur.
 ἀνεπιμέλητος, non curatus, a, um.
 ἀνεπίμικτος, non permixtus; ab omni commercio se junctus.
 ἀνεπιμιξία, ἡ, defectio commercii.
 ἀνεπίμονος, ον, non permanens.
 ἀνεπίμωμος, ον, irreprehensibilis.
 ἀνεπινόητος, ον, incogitabilis, e.
 ἀνεπίπλατος, non iictus, a, um.
 ἀνεπίπληκτος, non reprehensus.
 ἀνεπιπλήτως, sine reprehensione.
 ἀνεπιπληξία, ἡ, vacuitas a re-
 prehensione; impunitas, -atis, ὅ.
 ἀνεπισήμαντος, non insignis, e.
 ἀνεπισκέπτος, inexplicatus, a, um.
 ἀνεπισκέπτως, inconsideranter.
 ἀνεπισκεύαστος, irreparabilis, e.
 ἀνεπιστασία, ἡ, inconsiderantia.
 ἀνεπίστατος, non consideratus.
 ἀνεπιστάτως, inconsiderate.
 ἀνεπιστημόνος, inscite, imperite.
 ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, inscientia, ὅ.
 ἀνεπιστήμων, insciens, -ntis.
 ἀνεπιστρέπει (φεύγω), sine reditu, s. ne reversione (fugio).
 ἀνεπίσχετος, non inhibitus, a, um.
 ἀνεπίσχετως, sine inhibitione.
 ἀνεπίτευκτος, ἴδ. ἀνεπιτυχής.
 ἀνεπιτήδειος, ον, non idoneus, a, um, non aequus.
 ἀνεπιτηδείότης, inhabilitas, ὅ.
 ἀνεπιτηδέος, non idonee.
 ἀνεπιτηδέως, inaffectedatus.
 ἀνεπιτηδέυτως, non accurate.
 ἀνεπιτήμητος, irreprehensus.

ἀνεπιτρόπουτος, ον, ἀνεπίτροπος, ον, tutoribus carens. [petitu.
 ἀνεπιτυχής, ἔς, non, consequens
 ἀνεπιχειρήτος, insuperabilis, e.
 ἀνεπονεΐδιαιτος, irreprehensibilis, e.
 ἀνεραστία, ἡ, vita amoris expers.
 ἀνέραστος, ον, non amatus, a, um; non amans; sine amore.
 ἀνέργαστος, ον, illaboratus, a, um; rudis, e.
 ἀνερεθίζω, irritō, aliquem.
 ἀνερεύομαι, eructo, aliquid.
 ἀνερευνάω -ᾶ, investigo, -are, aliquid; requiro, anquiro.
 ἀνερεύνησις, ἡ, investigatio, ὅ.
 ἀνερεύνητος, ον, investigabilis.
 ἀνερμάτιστος, ον, non saburra-tus, a, um, non stabilis, e.
 ἀνερμήνευτος, inexplicabilis, e.
 ἀνερμηγεύτως, inexplicabiliter.
 ἀνέρπω, sursum serpo.
 ἀνέρρω, pereō, ire.
 ἀνερυθριάω -ᾶ, erubescō -ere.
 ἀνερυθρίατος, ον, non erube-scens, -ntis; stue pudore.
 ἀνερυθρίαστως, sine pudore.
 ἀνέρχομαι, sursum eo; ascendeō (-di, -nsum, -ere).
 ἀνερωτάω -ᾶ, interrogo -are.
 ἀνεσθίω, devoro, -are.
 ἀνεσίμος, remissus, a, um.
 ἀνεσις, ἡ, remissio, -onis, ὅ. aber-ratio -onis ὅ; avocatio -onis, ὅ.
 ἀνέσπερος, vespera carens.
 ἀνέστιος, domo et patriā carens.
 ἀνεστραμμένος, η, ον, praeposte-rus, a, um.
 ἀνεστραμμένος, praepostere.
 ἀνέτοιμος, ον, imparatus, a, um.
 ἀνετος, ον, remissus, a, um.
 ἀνέτως, remisse; laxe.
 ἄνευ, s. ne (μετ' ἀφαιρ.)· ἄνευ ἐμοῦ, sine me; citra (μετ. αἰτιατ.)· ἄνευ ἀρετῆς, citra virtutem; abaque (μετ' ἀφαιρ.)· ἄνευ ὑποθέσεως, absque argu-mento.
 ἀνεύθυνος, qui rationes non red-dit; crimine carens.
 ἀνευθύνης, non redditus rationibus.
 ἀνευλάβεια, ἡ, negligentia -ae, ὅ. irreligio, -onis, ὅ.
 ἀνευλαβής, ἔς, irreligiosus.

ἀνευλαβῶς, irrel' g ose.
 ἀνεύρεσις, repertio, θ. inventio, θ.
 ἀνεύρετος, non repertus, a, um.
 ἀνευρίσκω, reperio, -peri, -per-
 tum, -ire; —ομαι, reperior, -iri.
 ἀνευρος, ον, enervis, enervatus.
 ἀνευρύνω, dilato, aliquid.
 ἀνευχάριστος, ingratus, a, um.
 ἀνεύχομαι, rursus precor.
 ἀνέφελος, ον, non nubilus, a, um.
 ἀνεφθοσ, ον, non coctus, a, um.
 ἀνέφικτος, ον, quem (quam, quod)
 quis assequi non potest, cogitati-
 one non assequendus, a, um.
 ἀνέχομαι, tolero -are, aliquid;
 patior, passus sum, pati (mala);
 perfero, -tuli, -latum -ferre (ia-
 mem, frigus); —ινα, perfero ali-
 quem; sustineo, -ere (mula) sus-
 tendo, -are, aliquid.
 ἀνέχω, sursum teneo; tollo (su-
 stuli, sublatum, tollere); erigo
 (-exi, -etum -ere; inhibeo (-ui,
 -itum) -ere, aliquid; ἀμετ.
 ἀμετ. promineo.
 ἀνεψιά, ἡ, fratris filia ἢ sororis
 filia (= ἐξαδέλφη) α' ἢ ἐκ πατρός,
 patruelis, -is, θ. β' ἢ ἐκ μητρός,
 consobrina, -ae, θ.
 ἀνεψιός, δ, fratris filius ἢ soro-
 ris filius (= ἐξαδελφος) α' δ ἐκ
 πατρός, patruelis, -is, α; β' δ ἐκ
 μητρός, consobrinus, -i, α.
 ἀνηβάω-ῶ ἀνηβάσκω, repubesco.
 ἀνηβος, ον, impubes, -eris.
 ἀνήδομαι, gaudium retraho.
 ἀπήδονος, ον, illaetabilis, e.
 ἀνήδυντος, ἀνήδυστος, insuavis, e.
 ἀνηθον, (φ.), anethum, -i, σθ.
 ἀνήκεστος, ον, insanabilis, -e,
 intolerabilis, e.
 ἀνήκεστως, insanabiliter.
 ἀνηκοία, ἡ, auditionis defectio;
 inperitia, -ae.
 ἀνήκοος, ον, qui non audit; igna-
 rus, a, um; imperitus.
 ἀνηκουστέω -ῶ, non audio; non
 sum dicto audiens.
 ἀνηκουστία, inaudientia, ae, θ.
 ἀνήκουστος, ον, inaudibilis, e.
 ἀνήκω, ascendo, -ere; cresco,
 -ere; τὸ βιβλίον ἀνήκει εἰς ἐμέ, li-

ber mens est ἢ ego possideo librum
 ἀνηλεής, ἐς, immisericors, -rdis.
 ἀνηλεῶς, crudeliter.
 ἀνηλιάζω, soli expono.
 ἀνηλικιότης, ἡ, aetas infirma.
 ἀνήλικος, ον, impubes, -eris.
 ἀνήλιος, ον, sine sole; opacus.
 ἀνήλωτος, non fixus clavo.
 ἀνήμελκτος, non mulctus, a, um.
 ἀνήμερος, ον, immansuetus, a,
 um; crudelis, e; ferus, a, um.
 ἀνημερότης, ἡ, feritas, -atis; in-
 clementia, -ae, θ.
 ἀνηνεμία, ἡ, tranqu lilitas, θ.
 ἀνήνεμος, ον, sine ventis.
 ἀνήνυτος, ον, irritus, a, um.
 ἀνήνυτως, sine effectu.
 ἀνήνωρ, δ, ἡ, non virilis.
 ἀνήρ, δ, vir, viri, α. ἀνήρ κα
 γυνή, vir mulierque (σύζυγος), vir,
 maritus -i, α.
 ἀνήρεστος, ον, qui non placet.
 ἀνηροσία, ἡ, arandi defectio.
 ἀνήροτος, ον, non aratus, a, um.
 ἀνήσυχος, ον, inquietus, a, um.
 ἀήτητος, ον, invictus, a, um.
 ἀνηχέω -ῶ, renono, -are.
 ἀνθαιρέτομαι -οὔμαι (τινα ἢ τί τι-
 νος), antepono, -ere, praefero -ere.
 ἀνθαμιλλῶμαι -ῶμαι (τινι), certo,
 contendo cum aliquo.
 ἀνθάπτομαι, attingo (aliquid);
 ἔργον, manum in opus impono (= καθάπτομαι τινος), reprehendo ali-
 quem.
 ἀνθεινός, floridus, a, um.
 ἀνθειγμός, volutatio contraria.
 ἀνθέλικω, contra (in contrariam
 partem) traho, retraho aliquid —
 ομαι, contra trahor (ab aliquo).
 ἀνθέμιον, τό, spira, -ae, θ.
 ἀνθεμῶεις, ἔσσα, εν· 1) floridus,
 a, um· 2) floribus ornatus.
 ἀνθεξις, ἡ, retentio, -onis, θ.
 ἀνθερών, δ, mentum, -i, σθ.
 ἀνθέω -ῶ, floreo, ἢ illoresco.
 ἀνθηδών, δ, apis, -is, θ.
 ἀνθήλιος, soli similis.
 ἀνθηρός, α, ον, floridus, a, um.
 ἀνθηρότης, ἡ, flos aetatis.
 ἀνθηρῶς, floride; florenter.
 ἀνθησις, ἡ, floritio, onis, θ.

ἀνθίζω, floribus orno, aliquid ; flores emitto.

ἀνθινος, ον, florens, a, um.

ἀνθίστημι, exadversum colloco, aliquid; συνηθέστ. — αμαί (τινι) resisto (-stiti -ere) alicui.

ἀνθοβαφής, ἐς, pulchre coloratus

ἀνθοβολέω -ῶ, flores jacio.

ἀνθοβόλησις, ἡ, jactura florum;

ἀνθοβόλος, ον, ilores jaciens.

ἀνθοδιαίτος, in floribus vivens

ἀνθοδόκος, flores recipiens.

ἀνθοκομέω -ῶ, ilores curo.

ἀνθοκόμος, ον, flores fovens; floriger, era, erum.

ἀνθολογέω -ῶ, flores lego.

ἀνθολογία, ἡ, collectio florum;

μεφ. collectio carminum minorum

ἀνθολόγος, florilegus, a, um.

ἀνθόμοιος, ον, prae similis.

ἀνθομολογέομαι -οὔμαι (πρὸς τινα), vicissim consentio cum aliquo. — οὔμαι τινι, adstipulor, alicui

ἀνθομολόγησις ἡ, ἀνθομολογία, ἡ, promissum mutuum.

ἀνθονομέω -ῶ, flores depascor.

ἀνθονόμος, ilores depascens.

ἀνθοποιός, ilores procreans.

ἀνθοπωλέω -ῶ, flores vendo.

ἀνθοπώλης, δ, ilorum venditor.

ἀνθόπωλις, ἡ, florum venditrix.

ἀνθορμέω -ῶ, sto contra in statione (paratus ad pugnandum).

ἄνθος, τό, flos, -oris, ἄ. ἄνθος

ἐκφέρω, florem emitto; μετφ. — ἡβης (ἀκμή τῆς ἡλικίας), flos aetatis; — τῆς πόλεως, flos civium. — νεότητος (νεολαίας), flos juventutis.

ἀνθοσμίας (οἶνος), δ, floribus fragrans (vinum).

ἀνθοφορέω -ῶ, flores fero.

ἀνθοφόρος, ον, floriger, a, um.

ἀνθοφυής, ἐς, froriparus, a, um.

ἀνθρακεύς, δ, carbonarius, ἄ.

ἀνθρακένω, carbones conficio.

ἀνθρακιά, ἡ, carbonum congeries; carbones ardentis.

ἀνθράκιον, τό, carbunculus, -i, ἄ.

ἀνθράκιος, niger ut carbo.

ἀνθρακοειδής, carbonibus similis.

ἀνθρακοπώλης, δ, carbonum venditor.

ἀνθρακώ -ῶ, in carbones redigo; — οὔμαι, carbonesco, -ere.

ἀνθρακώδης, carbonem referens.

ἄνθραξ, δ, carbo, -on s, ἄ. ἄνθραξ (λίθος) carbunculus, -i, ἄ. ἄνθραξ (νόσος) carbo, -onis.

ἀνθρωπάριον, ἀνθρωπίον, ἀνθρωπίσκος, homullus, -i. ἄ. homuncio, -onis, ἄ. homunculus, -i, ἄ.

ἀνθρώπειος, εἷμα, ον, humanus.

ἀνθρωπειως, hominum more.

ἀνθρωπίζω, homines imitor. —

ομαι, homo fio.

ἀνθρωπικός, humanus, a, um.

ἀνθρωπικῶς, humaniter.

ἀνθρώπινος, η, ον, humanus, a,

um; τό — γένος, genus humanum,

humanitas, -atis, ὅ.

ἀνθρωπίνως, humane.

ἀνθρωπισμός, humanitas, -atis, ὅ.

ἀνθρωποειδής, ἐς, humanam formam habens.

ἀνθρωποθηρία, ἡ, venatio.

ἀνθρωποθυσία, ἡ, immolatio humanum; humana hostia.

ἀνθρωποθυτέω -ῶ, ρ. hominem immolo

[occido.

ἀνθρωποκτονέω -ῶ, ρ. homines

ἀνθρωποκτονία, homicidium, οὔ.

ἀνθρωπόκτονος, ον, ab hominibus caesus, a, um.

ἀνθρωποκτόνος, homicida, -ae, ἄ.

ἀνθρωπολογία, ἡ, de homine dissertatio.

ἀνθρωπολόγος, δ, de hominibus loquens ἡ disserens.

ἀνθρωπόμιμος, homines imitans.

ἀνθρωπύμορφος, ον, formam ἡ figuram humanam habens.

ἀνθρωποποιᾶ, ἡ, hominis creatio.

ἄνθρωπος, δ, homo, -inis, ἄ.

ἀνθρωπότης, ἡ, 1) humana natura. 2) genus humanum.

ἀνθρωποτόκος, puerpera, ae, ὅ.

ἀνθρωποφαγέω -ῶ, homines voro

ἀνθρωποφαγία, ἡ, esus hominum

ἀνθρωποφάγος, ον, homines vorans; humana carne vescens.

ἀνθρωποφθόρος, ον, ἐπ. homines perdens.

ἀνθυβρίζω, vicissim contumeliā afficio, aliquem.

ἀνθυλακτέω -ῶ, vicissim latro.
 ἀνθύλλιον, τό, flosculus, i, ἄ.
 ἀνθυπατεία, ἡ, proconsulatus, ἄ.
 ἀνθυπατεύω, proconsul sum.
 ἀνθυπατικός, proconsularis, e.
 ἀνθύπατος, δ, pro consule ἢ pro-
 consul, -is, ἄ.
 ἀνθυπείλω, vicissim cedo.
 ἀνθύπειξις, ἡ, cessio mutua.
 ἀνθυπηρετέω -ῶ, officia mutua
 praesto; vicissim gratificor.
 ἀνθυπισχέτομαι -οὔμαι, repromitto,
 -ere.
 ἀνθυποβάλλω, objicio loquenti.
 ἀνθυποκαθίστημι, in locum alterius
 substituo.
 ἀνθυποκρίνομαι, vicissim simulo.
 ἀνθυποπιτέω, vicissim suspicor.
 ἀνθυπουργέω -ῶ, beneficium penso
 ἀνθυπουργήμα, τό, ἀνθυπούργ-
 γησις, ἡ, officium mutuum.
 ἀνθυποφορά, (σχ.ρ.), afflictio, θ.
 ἀνθυποχωρέω -ῶ, vicissim recedo
 ἀνθυποχώρησις, recessus mutuus.
 ἀνθυφισταμαι, vicissim sustineo.
 ἀνθώδης, ες, florulentus, a, um.
 ἀνία, ἡ, tristitia, ae, θ. maeror, ἄ.
 ἀνιαρός, ἄ, ὄν, moerens, -ntis;
 moestus, a, um; tristis, is.
 ἀνιαρός, moeste; triste.
 ἀνιάτος, on, ἀνιάτρευτος, on, in-
 sanabilis, e; immedicabilis, e.
 ἀνιάτως, insanabiliter.
 ἀνιάω -ῶ, moerore afficio aliquem;
 contristo, -are, aliquem; — ὦμαι,
 moereo, -ere.
 ἀνιδριτί, ἀνιδρωτί, sine sudore.
 ἀνιδρος, on, ἀνιδρωτος, on, qui
 non sudavit; sudore expers.
 ἀνιδρώω -ῶ, adsudescio, -ere.
 ἀνιδρωσις, ἡ, collocatio, onis, θ.
 ἀνιδρωτος; on, instabilis, e.
 ἀνιδρύω, colloco, -are, aliquid.
 ἀνιδρωσις, ἡ, sudatio -onis, θ.
 ἀνιερος, on, profanus, a, um.
 ἀνιερώω -ῶ, consacro, voveo.
 ἀνιέρωσις, consecratio, -onis, θ.
 ἀνήμι, emitto, -ere, aliquid (fo-
 lia); remitto, -ere, aliquid; permitto
 alicui aliquid; — εἶμαι εἰς τι πρὸς τι,
 totum me do ἢ permitto alicui rei.
 ἀνίκανος, on, insufficientis, -ntis,

non aptus, non idoneus.
 ἀνικανότης, ἡ, ineptia, -ae, θ.
 impotentia, -ae, θ.
 ἀνίκητος, on, invictus, a, um.
 ἀνίλαστος, implacidus, a, um.
 ἀνίλεως, immisericors, -rdis.
 ἀνίουλος, impubes, -eris.
 ἀνιππος, qui est sine equo.
 ἀνίπταμαι, evolo, -are.
 ἀνιπτος, on, illotus, a, um.
 ἀνισάριθμος, on, diversus numero.
 ἀνισόμετρος, on, diversus mensurā.
 ἀνισομήκης, diversae longitudinis.
 ἀνισος, on, iraequalis, e.
 ἀνισότης, ἡ, inaequalitas.
 ἀνισώω -ῶ, inaequo, aliqui d.
 ἀνίστημι, erigo (-exi, -ctum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid; surgo, ere; (στρατ.)
 moveo -ere (signa, castra; — αμαι,
 surgo, consurgo, -ere; ἀνίσταμαι πο-
 λεμῶν, consurgo ad bellum, —μαι
 ἐκ νεκρῶν exsisto ab inferis; —μαλ
 τινι (τιμῆς ἐνεκα), assurgo, alicui.
 ἀνιστορέω -ῶ, interrogo.
 ἀνιστόρητος, on, qui historsa non
 novit. [storiae.
 ἀνιστορήτως, sine cognitione hi-
 ἀνίσχιος, elumbis -e.
 ἀνίσχυρος, on, invalidus, a, um.
 ἀνίσχω, (ἀμετ.) orior, oriri ἄμ
 ἡλλο ἀνίσχοντι, ab sole orto.
 ἀνίσωσις, inaequaliter; impariter.
 ἀνίσωσις, ἡ, adaequatio, -onis, θ.
 ἀνιχθῆναι, piscibus carens.
 ἀνιχνυσις, ἡ, investigatio, θ.
 ἀνιχνευτος, on, investigabilis, e.
 ἀνιχνεύω, investigo, indago.
 ἀνιώδης, ες, molestus, a, um.
 ἀνοδία, ἡ, iter impervium.
 ἀνοδμος, on, odore carens.
 ἀνοδος, on, invius, a, um.
 ἀνοδος, ἡ, ἴδε ἀνάβασις.
 ἀνόδους, edentulus, a, um.
 ἀνοδύρομαι, lamentoria, -ari.
 ἀνοησία, ἡ, insipientia, -ae, θ.
 ἀνοητέω -ῶ, insipiens sum; im-
 prudens sum; desipio, -ere.
 ἀνόητος, on, insipiens, -ntis.
 ἀνοήτως, insipienter.
 ἀνόθευτος, on, non spurius.
 ἀνοια, ἡ, amentia -ae, θ.
 ἀνοιγμα, τό, apertura, -ae, θ.

ἀνοίγνυμι καὶ ἀνοίγω, aperio, -ui, -ertum, -ire; recludo -si, -sum -ere; pando, pandi, passum, -ere patefacio; ἀμετ. ἀνέφωμαι, pateo, -ui, -ere ἢ θύρα ἀνέφωται, janua patet. ἀνοίδησις, ἡ, tumor, -ois, ἄ. ἀνοίχειος, (α), ον, non familiaris, e; inconueniens, ntis. ἀνοικειότης, ἡ, mores a familiaritate alieni inconuenientia, θ. ἀνοικείως, inconuenienter. ἀνοικίζω, μεταβ. α') ἐπὶ πόλεως γυρσὺν αἰθίοιο β') ἐπὶ ἀνδρ. migrare facio; ἀμετ. migro, -are. ἀνοίκισις, habitationum mutatio, ἀνοικισμός, δ, instauratio, θ. ἀνοικοδομέω -ῶ, instauro aedificium; reaedifico, aliquid. ἀνοικοδομή, ἡ, ἀνοικοδόμησις, ἡ, instauratio aedificium. ἀνοικοδόμητος, non exstructus. ἀνοικονόμητος, ον, male dispositus, a, um; prodigus, a, um; qui regi non potest. ἀνοικος, ον, sine domo. ἀνοικτιζῶν, immisericors, -rdis. ἀνοικτός, ἡ, δν, apertus, a, um. ἀνοικτος, ον, immisericors, -rdis. ἀνοικτως, sine misericordia. ἀνοικώζω, ingemisco, ere. ἀνοίξις, ἡ, reclusio, -onis, θ. ἀpertio, -onis, θ. (=ἐαρ), ver, veris. ἀνολβία, ἡ, miseria, -ae, θ. ἀνόλβιος, ον, infelix, miser. ἀνολκή, ἡ, tractio sursum. ἀνολοφύρομαι, lamentor, -ari. ἀνομβρία, ἡ, pluviae inopia. ἀνομβρος, ον, imbribus carens. ἀνομέω -ῶ, leges transgredior. ἀνόμημα, τό, flagitium -ii, οὐ. ἀνομία, ἡ, contemptus legum; iniquitas, -atis, θ. ἀνομίλητος, ον, insociabilis, e. ἀνόμματος, oculorum expers. ἀνομοθέτητος, ον, sine lege et ordine. ἀνόμοιος, (α), ον, dissimilis, e; dispar (alicui), disparilis, e. ἀνομοιότης, ἡ, dissimilitudo, -inis θ. disparilitas, -atis, θ. ἀνομοιῶ -ῶ, dissimilem facio. ἀνομοίως, dissimiliter.

ἀνομοιῶσις, dissimilitudo, θ. ἀνομολογέομαι -οῦμαι (περὶ τινος), assentior de aliqua re. ἀνομολογία, ἡ, assensio, onis, θ. ἀνομος, ον, illegitimus a, um, iniquus, a, um; improbus, a, um. ἀνόμως, sine lege, illegitime. ἀνους, ουν, amens, -ntis;; stultus. ἀνοπλος, ον, inemis, e. ἀνόπλως, sine armis. ἀνόργανος, sine instrumentis. ἀνοργίαστος, orgiis non initiatus. ἀνορεκτέω -ῶ, iastidio cibum. ἀνορεξία, ἡ, iastidium cibi. ἀνορθογραφέω -ῶ, mendose scribo; labor in scribendo. ἀνορθογραφία, ἡ, mendum scripturae ἢ μόνον mendum, -i, οὐ. ἀνορθόγραφος, ον, mendosus. ἀνορθῶω -ῶ, erigo ἢ surgo; -τι, rescario; μετφ. sustento (civitatem); -οῦμαι, surgor, i. ἀνόρθωσις, ἡ, reparatio, -onis. ἀνορθωτής, δ, reparator, -oris. ἀνορημος, statione navium carens. ἀνόρηφος, ον, tecto carens. ἀνορύσσω, ἀνορύττω, efodio (-odi, -ossum, -ere), aliquid. ἀνορχέομαι -οῦμαι, salto (-âre). ἀνόσητος, ον, non aegrotus. ἀνοσία, ἡ, bona valetudo. ἀνόσιος, α, ον, nefarius, a, um. ἀνοσιότης, ἡ, impietas, -atis, θ. ἀνοσιουργέω -ῶ, nefas committo. ἀνοσιούργημα, scelerata actio. ἀνοσιουργία, ἡ, impietas, -atis, θ. ἀνοσιουργός, impie agens. ἀνοσίως, nefarie, impie. ἀνοσμος, ον, sine odore. ἀνοσος, ον, morbo carens; salubris, e. ἀνόστεος, sine ossibus. ἀνοστος, ον, irredux, -ucis; (=μηδρων γοστιμάδα), nihil sapiens. ἀνουθέτητος, non admonitus. ἀνούσιος, ον, substantiâ carens. ἀνοχτός, δ, retinaculum, -i, οὐ. ἀνοχή, ἡ, tolerantia, -ae, θ. patientia, -ae; θ. -καί, indutiae. ἀνταγορεύω -ῶ, redamo, -are. ἀνταγορεύω, obloquor (alicui).

ἀνταγωνίζομαι (τινι), repugno,
 -are, alicui, concerto, -are.
 ἀνταγωνιστής, δ, concertator, ἀ.
 ἀνταδικέω-ῶ (τινα), vicissim inju-
 riā afficio, aliquem.
 ἀντάδω, cantu respondeo.
 ἀνταίρω, contra attollo; rebello,
 contra arma fero.
 ἀνταιτέω -ῶ, peto pro aliquo.
 ἀντακολουθέω-ῶ, vicissim sequor.
 ἀντακοντίζω, contra jaculor.
 ἀντακούω, vicissim audio.
 ἀνταλλαγῆ, ἡ, permutatio, θ.
 ἀντάλλαγμα, τό, commutatio, -onis,
 θ. pretium redemptionis.
 ἀνταλλάσσω, mutō, commuto.
 ἀνταμείβομαι (ἀνταμείβω)· gra-
 tiam refero (alicui ob aliquid), re-
 muneror (aliquem).
 ἀνταμοιβή, ἡ, retributio, -onis, θ.
 remuneratio, θ.
 ἀνταμύνομαι, ulciscor, -i.
 ἀντανάγω καὶ ἀντανάγομαι, (ἐπι-
 σιόλου)· ex adverso in hostem ἢ
 obviam hosti prodeō.
 ἀντανάκλαισις, ἡ, reflactio, θ.
 ἀντανάκλω -ῶ, repercutio, -ere.
 ἀντανάφερω, refero, -erre.
 ἀντανάχωρῶ -ῶ, vicissim recedo.
 ἀντάνειμι, contrasurgo.
 ἀντανίσταμαι, contra insurgo;
 resisto, -ere.
 ἀντάξιος, α, ον, aequali pretio,
 existimatione pari.
 ἀνταπαιτέω -ῶ, reposco, -ere
 ἀνταπειλέω -ῶ, contra minitor.
 ἀνταπαστρέπτω, contra fulgare.
 ἀνταποδείκνυμι, contra demonstro
 ἀντοποδίδωμι, vicissim reddo; re-
 tribuo, -ere, alicui aliquid.
 ἀνταπόδοσις, ἡ, retributio, -onis,
 θ. reciproca talio.
 ἀνταποδότης, δ, retributor, ἀ.
 ἀνταποδοτικός, retribuens; ἀντω-
 νυμία — αι, pronomina correlativa.
 ἀνταποκρίνομαι, respondeo, -ere.
 ἀντοπόκρισις, ἡ, responsio, θ.
 ἀνταποκτείνω, mutuo occido.
 ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio.
 ἀνταπόλλυμι, vicissim perdo.
 ἀνταπολογίζομαι -οῦμαι, vicissim
 excuso; vicissim defendo.

ἀνταποπέμπω, vicissim emitto.
 ἀνταποστέλλω, vicissim mitto.
 ἀνταποτίω, vicissim solvo.
 ἀνταριθμέω -ῶ, contra numero.
 ἀνταρκέω -ῶ, par sum ad resi-
 stendum alicui.
 ἀνταρκτικός, (πόλος)· septentrionali
 oppositus; antarcticus, i, ἀ.
 ἀνταρσία, ἡ, rebellio, -onis, θ.
 ἀντάρτης, δ, rebellis, is, ἀ.
 ἀντασπάζομαι, vicissim saluto ali-
 quem; resaluto aliquem.
 ἀνταυάζω, resplicendo, ere.
 ἀνταύγεια, ἡ, lucis ἢ splendoris
 repercussio.
 ἀνταυτέω -ῶ, lucem ἢ splendorem
 remitto, -ere.
 ἀνταυγής, splendorem remittens.
 ἀντεγγράφω, alicujus loco scribo.
 ἀντεγείρω, contra erigo.
 ἀντεγκαλέω -ῶ, contra accusso;
 vicissim criminor.
 ἀντέγκλησις, accusatio mutua.
 ἀντεχειρίζω, contrarium trado.
 ἀντεισάγω, vicissim induco.
 ἀντεισφέρω, contra infero, in lo-
 cum alterius infero, aliquid.
 ἀντέκθεισις, ἡ, expositio contraria.
 ἀντεκκόπτω, vicissim excindo.
 ἀντεκπέμπω, contra emitto.
 ἀντεκπλέω, obviam navigo.
 ἀντεκπλήσσω, vicissim terreo.
 ἀντεκτίθῃμι, contra expono.
 ἀντεκφέρω, vicissim effero.
 ἀντελπίζω, contra spero.
 ἀντεμβάλλω, vicissim injicio; con-
 tra irruo.
 ἀντεμβιβάζω, substituo, -ere.
 ἀντεμβολή, substitutio, -onis, θ.
 ἀντεμπήγγυμι, vicissim infigo.
 ἀντεμπίπλημι, vicissim impleo.
 ἀντεμπύπτω, vicissim incendio.
 ἀντενέδρα, ἡ, mutuae insidiae.
 ἀντενεδρεύω, contra insidior.
 ἀντενέργεια, ἡ, contraria actio.
 ἀντενεργέω -ῶ, contra operor.
 ἀντεξάγω, vicissim educo.
 ἀντεξανίσταμαι, contra surgo.
 ἀντεξαπατάω-ῶ, vicissim decipio..
 ἀντεξελαύνω, contra produco.
 ἀντεξέρχομαι, contra prodeō in
 aciem.

ἀντεξέταζω, vicissim examino.
 ἀντεξέτασις, comparatio.
 ἀντεξορμάω -ῶ, contra irruo.
 ἀντεξόρμησις, contrarius incursus
 ἀντέξωσις, ἤ, expulsio mutua.
 ἀντεπάγω, irruo (in hostem).
 ἀντεπεξέρχομαι, ex adverso pro-
 gredior in hostes irruentes.
 ἀντεπερωτάω -ῶ, restipulor, -ari.
 ἀντεπερωτήσις, restipulatio, -onis
 ἀντεπιβαίνω, contra eo; invado.
 ἀντεπιβουλεύω, contra insidior.
 ἀντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.
 ἀντεπίθεσις, ex adverso adgressio
 ἀντεπιθυμέω -ῶ, vicissim cupio
 παθητ. vicissim concupiscor.
 ἀντεπικηρώσω, vicissim proclamo
 ἀντεπικουρέω -ῶ, vicissim auxilior
 ἀντεπικρατέω -ῶ, vicissim vinco
 ἀντεπιμελέομαι -οὔμαι, vicissim
 curam gero (alicujus rei).
 ἀντεπινοέω -ῶ, vicissim excogito
 ἀντεπιπλέω, obviam hosti navigo
 ἀντεπιστέλλω, rescribo; τινί
 γράμματα, litteras alicui remitto.
 ἀντεπιστρατεύω, vicissim bellum
 infero, alicui ἢ ad aliquem.
 ἀντεπιστρέφω, csntra converto.
 ἀντεπιστροφή, conversio contraria
 ἀντεπιτάσσω, contra impero.
 ἀντεπιτίθεμαι, me alicui injicio,
 hostiliter aliquem ingredior.
 ἀντεπιχειρέω -ῶ, contra adgredior
 ἀντεπιχειρήσις, ἤ, ex adverso ad-
 gressio.
 ἀντεραστής, δ, rivalis, -is, ἄ.
 ἀντεράστρια, ἤ, rivalis, -is, θ.
 ἀντερᾶω -ῶ (τινος), redamo, ali-
 quem; ἀντερῶ τινι, rivalis sum ali-
 cui: ἐρῶ καί—, amo et contra amo.
 ἀντερεῖδω, fulcio, -ire; renitor,
 -i; resisto, -ere, alicui.
 ἀντέρεισις, ἤ, renisus, -us, ἄ.
 ἀντέρεισμα, fulcimentum, -i, οὐ.
 ἀντερωτάω -ῶ, vicissim interrogo
 ἀντεστραμμένως, vice versa.
 ἀντευεργέτημα, gratia relata.
 ἀντευεργέτης, qui gratiam refert.
 ἀντευνοέω -ῶ, redamo, alicquem.
 ἀντευποιέω -ῶ, beneficium ren-
 tendo; gratiam refero, alicui.
 ἀντευφραίνω, vicissim oblecto.

ἀντευχαριστέω -ῶ, vicissim gra-
 tias ago, alicui.
 ἀντεφενερίσκω, contra invenio.
 ἀνεφορμάω -ῶ, vicissim irruo in
 aliquem (in hostem).
 ἀντέχω τι, τινός, ante aliquid te-
 neo aliquid; — τινί, sustineo, ali-
 quid, sustendo; resisto, alicui; su-
 stento, aliquem συγγ. ἀπολ. su-
 stento; ἐξαρκῶ τινι, sufficio, -ere;
 —ομαι τινος, adhaereo alicui rei;
 diligenter tueor aliquid.
 ἀντηρίς, ἤ, sublica, -ae, θ.
 ἀντηγέω -ῶ, contra consono; re-
 sono, -are; vocem remitto.
 ἀντήχησις, ἤ, resonantia, -ae, θ.
 (= ἤχῳ), vox reciproca.
 ἀντί, πρόθ. contra, adversus; pro
 (μετ' ἀφαιρ.) ἀντί ὑπάτου, pro con-
 sule; (μετὰ γενικῆς) ἀντί τινος, vice
 alicuius.
 ἀντιβαίνω, obviam eo; adversor,
 -ari, alicui.
 ἀντιβάλλω, contra jacio.
 ἀντιβασιλεία, ἤ, procuratio regni.
 ἀντιβασιλεύς, δ, vicarius regis.
 ἀντιβασιλεύω, regis vicarius sum
 ἀντιβλέπω, contra tueor, adver-
 sum intueor, aliquid; obtueor.
 ἀντιβοάω -ῶ, contra clamo, cla-
 more respondeo; reclamo -are.
 ἀντιβολέω -ῶ (τινα), obsecro.
 ἀντιβολία, ἤ, obsecratio, onis, θ.
 ἀντιγεραίρω, vicissim honoro.
 ἀντιγνωμονέω -ῶ, dissentio.
 ἀντιγραφεύς, δ, contrascriba, ae,
 ἄ. scriptor, -oris.
 ἀντιγραφῆ, ἤ, descriptio, oris, θ.
 rescriptum, -i, οὐ.
 ἀντίγραφον, τό, exemplum i, οὐ.
 exemplar, -aris οὐ.
 ἀντιγράφω, exscribo, describo.
 ἀντιδάκνω, remordeo, -ere.
 ἀντιδεξιόομαι -οὔμαι, vicissim
 amice excipio, aliquem; resaluto,
 aliquem.
 ἀντιδέχομαι, vicissim accipio.
 ἀντιδημαγωγέω -ῶ, vicissim po-
 pulum mihi concilio.
 ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo.
 ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor
 ἀντιδιαίρεσις, divisio in contraria.

ἀντιδιαίρῶ -ῶ, in contraria divido
 ἀντιδιαστολή, ἤ, distinctio.
 ἀντιδιατάσσω, contra cōspono.
 ἀντιδιατίθῃμι, contrarie dispono.
 ἀντιδιδάσκω, contraria doceo.
 ἀντιδίδωμι, do (alicui) vicissim.
 ἀντιδιήγησις, narratio contraria.
 ἀντιδικάζομαι, contra (aīquem)
 litigo, are.
 ἀντιδικασία, ἤ, ἀντιδικία, ἤ, lis
 (causa) contra aliquem.
 ἀντιδικέω -ῶ, contra aliquem litigo
 ἀντιδικός, adversarius in lite.
 ἀντιδογματίζω, contraria dogma-
 ta doceo.
 ἀντιδοκέω -ῶ, ἀντιδοξέω -ῶ, o-
 pinionis contrariae sum.
 ἀντιδοσις, ἤ, retributio, -onis, θ.
 (= ἀμοιβή), remuneratio, θ.
 ἀντιδοτον, remedium adversus ve-
 nenum.
 ἀντιδουλεύω, mutuo servio.
 ἀντιδουλος, qui servi loco est.
 ἀντιδουπος, contra sonans.
 ἀντιδρασις, ἤ, actio contraria.
 ἀντιδράω -ῶ, vicissim facio· con-
 tra ago; repugno, alicui.
 ἀντιδωρεά, ἤ, remuneratio.
 ἀντιδωροῦμαι, remuneror, -ari.
 ἀντιδωρον, ἐλάχιστον ἀντιδωρον,
 minimum mutuum munus; (ἐκκλ.)
 panis consecratus.
 ἀντιζηλία, ἤ, aemulatio, θ.
 ἀντίζηλος, ον, aemulus, a, um.
 ἀντιθάλλω, mutuo foveo, -ere.
 ἀντίθεος, ον, similis deo.
 ἀντιθεραπεύω, vicissim colo.
 ἀντιθερμαίνω, vicissim calefacio.
 ἀντίθεσις, ἤ, oppositio, -onis, θ.
 ἀντίθετος, ον, oppositus, a, um.
 ἀντιθλίβω, contra premo.
 ἀντίθυρος, ον, januae oppositus.
 ἀντικαθαίρῶ -ῶ, vicissim evertō
 ἀντικαθέζομαι, ἀντικάθημαι, ρ.
 contra aīquem sedeo; in conspe-
 ctu hostium castra pono.
 ἀντικαθίστημι, contra (adversus)
 aliquem statuo, oppono; — τινά
 (ἢ τί) τινος, substituo aliquem (ἢ
 aliquid) alteri, pro altero, in locum
 alterius.
 ἀντικαίω, e contrario uro.

ἀντικακουργέω -ῶ, vicissim ma-
 lum infero, alicui.
 ἀντικαλέω -ῶ, vicissim voco.
 ἀντικανονικός, ἤ, ὄν, contra ca-
 nones constitutus, a, um.
 ἀντικαρτέρῶ -ῶ, iortiter fero.
 ἀντικαταλλαγῆ, permutatio, θ.
 ἀντικατασκευάζω, contra adparo.
 ἀντικατάστασις, ἤ, substitutio,
 -onis, θ. restitutio, -or is, θ.
 ἀντικατηγορέω -ῶ, vicissim accuso
 ἀντικατηγορία, ἤ, concertativa ac-
 cusatio.
 ἀντίκειμαι, ex adverso oppositus
 sum; obsto, obsum, alicui.
 ἀντικείμενος, η, ον, contraversus,
 a, um, adversarius, a, um; oppo-
 situs; —ον, τό, objectum -i, οὐ.
 ἀντικείμενως, ex contrario.
 ἀντικελεύω, contra jubeo.
 ἀντικινέω -ῶ, contra moveo.
 ἀντικίνησις, motus contrarius.
 ἀντικλαίω, vicissim pluro·
 ἀντίκλεις, ἤ, clavis adulterina.
 ἀντικλίνω, contra declino.
 ἀντικνήμιον, τό, tibia -ae, θ.
 ἀντικορλάζω, vicissim punio.
 ἀντικοπῶ, retundo, aliquid; οὐδ.
 resisto.
 ἀντικοσμέω -ῶ, vicissim orno.
 ἀντικρίνω, comparo, -are.
 ἀντικρουσις, ἤ, repulsus, -us, ἄ.
 ἀντικρούω, repello (puli, pulsum,
 ere) resisto, aliquem.
 ἀντικρύ, ex adverso; regione.
 ἀντικρύς, rectā; plane.
 ἀντίκτυπος, ον, contra sonans,
 obstrepens, -ntis.
 ἀντικωλύω, vicissim impedio.
 ἀντιλαβή, ἤ, ansa -ae, θ. μετφ.
 ansa reprehensionis.
 ἀντιλακτίζω (τινί), recalcitro.
 ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio,
 aliquid; μέσ. —ομαί τινος, repre-
 hendo, aliquid; intellego (xi, -ctum,
 ere) (= βοηθῶ τινί), opitulor -ari,
 alicui.
 ἀντιλάμπω, refulgeo, (ulsi -ere).
 ἀντιλαμψις, ἤ, refulgentia, -ae, θ.
 ἀντιλέγω, contradio; obloquor,
 resisto, repugno rei alicui, dico
 contra aliquid, non convenio rei

alicui; (= ἐρίζω), certo, -are.
ἀντίλεκτος, *ον*, contradicibilis.
ἀντίλεξις, *ἡ*, contradictio, *θ*.
ἀντιληπτικός, *ἡ*, *όν*, tenax, -acis (alicujus rei). [bilis, e.
ἀντιληπτός, *ἡ*, *όν*, comprehensibilis.
ἀντιλήπτορας, *ος*, defensor, -oris, *δ*.
ἀντιληψις, *ἡ*, adprehensio, -onis, *θ*. perceptio, -onis, *θ*. intelligentia, -ae, *θ*.
ἀντιλογία, *ἡ*, contradictio, *θ*.
ἀντιλογικός, *ἡ*, *όν*, contradictorius ἢ — *ἡ* (τέχνη), sophisticus, *θ*.
ἀντίλογος, *ον*, contra dicens.
ἀντιλύσεις, *αι*, mutua molestia.
ἀντιλυτρόω -*ω*, pro redemptionis pretio liberum dimitto. *Μέσα* = λυτρόω ἀπολύομαι τινα, redimo.
ἀντιμαρτυρέω -*ω*, **ἀντιμαρτύρομαι**, contrarium testor.
ἀντιμαρτύρησις, *ἡ*, testimonium contrarium.
ἀντιμάχησις, *ἡ*, repugnatio, *θ*.
ἀντιμάχομαι, contra pugno; repugno, -are; reductor, -ari.
ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; mutuo.
ἀντιμέλλω, vicissim cunctor.
ἀντιμέμφομαι, vicissim queror.
ἀντιμετάθεσις, mutua transmutatio, -onis, *θ*.
ἀντιμετάστασις, *ἡ*, in contrariam partem tranlatio.
ἀντιμετατάσσω, locum muto.
ἀντιμετρέω -*ω*, remetior; rependo -ndi, -nsum, -ere, aliquid.
ἀντιμέτωπος, *ον*, fronte adversa stans; ex adverso stans.
ἀντιμηχανάομαι -*ω*μαι, arte et fraude contrariā utor.
ἀντιμισέω -*ω*, vicissim odi.
ἀντιμισθία, *ἡ*, remuneratio, -onis, *θ*. merces, -edis, *θ*.
ἀντιμυκνάομαι -*ω*μαι, remugio.
ἀντιμυκτηρίζω, vicissim irrideo.
ἀντιμωλία δίκη, causa, in qua uterque adversarius ipse adest.
ἀντινήχομαι, nato contra.
ἀντινομία, *ἡ*, legum inter se pugna
ἀντινομοθετέω -*ω*, legem fero adversum. [moneo.
ἀντινουθετέω -*ω*, *ο*. vicissim ad-

ἀντιξοέω -*ω*, contr arius sum.
ἀντιξοός, *ον*, adversus, contrarius.
ἀντιξόως, contrarie.
ἀντίον, adversus; contra.
ἀντίος, *α*, *ον*, adversus, *α*, um.
ἀντιπάθεια, *ἡ*, aversio, -onis, *θ*.
ἀντιπαθέω -*ω*, aversor, -ari.
ἀντιπαθής, contrarius, *α*, um.
ἀντιπαθητικός, aversabilis, e.
ἀντιπαίζω, obluo, ere.
ἀντιπαλαστής, collectator, -ois.
ἀντιπαλαίω, reductor, -ari.
ἀντιπαλος, *ον*, obluctator, *δ*. adversarius, *α*, um; par, -aris; aequus, *α*, um (κίνδυνος periculum, ποιῆη ποena) ὅθεν:
ἀντιπάλως, (= ἰσπάλως) aequo Marte (pugna).
ἀντιπαράβαλλω (τι πρός τι), comparo aliquid cum re aliqua.
ἀντιπαράβολή, comparatio, *θ*.
ἀντιπαράγγελία, *ἡ*, imperium contrarium.
ἀντιπαράγγελλω, alia atque anteā impero ὁ — *ων* (ἀρχήν), competitor, -oris, *δ*.
ἀντιπαράθεσις, comparatio, *θ*.
ἀντιπαραινέω -*ω* vicissim cohortor
ἀντιπαράκειμαι, a regione jaceo.
ἀντιπαραπλέω, praeternavigo adversus hostem.
ἀντιπαρασκευάζομαι, vicissim instruo; apparo (bellum).
ἀντιπαρασκευή, *ἡ*, apparatus ex parte contraria.
ἀντιπαράταξις, *ἡ*, acies contra aciem instructa.
ἀντιπαρατάσσω, *ο*. contra statuo (colloco) in acie, contra constituo (instituo) aciem, copias; — *ομαι*, contra in acie consisto.
ἀντιπαρᾶτίθηναι, contra pono, oppono; confero, cum aliquo.
ἀντιπαραχώρῶ -*ω*, in vicem cedo.
ἀντιπαραχώρησις, mutua cessio.
ἀντιπαρέρχομαι, ex adversa parte obviam eo praetereo.
ἀντιπαρέχω, refero, retribuō.
ἀντιπαρηγορέω -*ω*, vicissim consolor, aliqueum. [sento.
ἀντιπαρίστημι, vicissim reprae-
ἀντιπαρρησιάζομαι, vicissim li-

bere et intimide loquor.
ἀντιπάσχω, vicissim patior.
ἀντιπέμνω, contra mitto.
ἀντιπέρα, **ἀντιπέρας**, **ἀντιπέραν** (τινός), e regione (alicujus).
ἀντιπεριλαμβάνω, *ϑ.* vicissim amplector.
ἀντιπεριπλέκω, ex adverso circum navigo.
ἀντιπερισπασμός, distractio, *ϑ.*
ἀντιπερισπάω — *ῶ* (τὸν πόλεμον), hostem alio quo convertere vim cogō; distineo hostem.
ἀντιπεριστρέφω, verto in contrariam partem.
ἀντιστροφή, *ἡ*, circumactio in partem contrariam.
ἀντιπιέζω, vicissim premo.
ἀντιπύρρημι, vicissim incendo.
ἀντιπίπτω, contra cado; obnitor, repugno, alicui.
ἀντιπλέκω, vicissim necto.
ἀντιπλέω, contra navigo.
ἀντιπληρόω, — *ῶ*, vicissim impleo; suppleo, —ere.
ἀντίπλοια, navigatio ex adverso.
ἀντιπνέω, reflō.
ἀντίπνοια, *ἡ*, reflātus —us, *ἀ.*
ἀντίπνος, spirans adversus.
ἀντίποδες, *οἱ*, adversipedes, um, antipodes, —um, *ἀ.* *πληθ.*
ἀντιποθέω — *ῶ*, vicissim desidero
ἀντιποιέω — *ῶ* (τινά τι)· vicissim facio, retribuō (aliquid alicui), *μεσ.* — *οῦμαι* τινος, studiosus sum alicujus rei; affecto (= *οἰκειοποιούμαι* τι) vindico allquem.
ἀντιποίησης, *ἡ*, affectatio, —onis, *ϑ.* vindiciae, —arum, *ϑ.* *πλ.*
ἀντιπολέμω — *ῶ* (τινι), belligero adversus aliquem.
ἀντιπολιορκέω — *ῶ*, vicissim obsideo
ἀντίπολις, *ἡ*, urbs urbi opposita et aemula.
ἀντιπολίτευσις, *ἡ*, contraria factio (in reipublica).
ἀντιπολιτεύομαι, factionem contrariam sequor (in reipublica)· *οἱ ἀντιπολιτευόμενοι*, qui factionem contrariam sequuntur.
ἀντιπονοῦμαι, vicissim laborō.
ἀντιπορεύομαι, contra eo.

ἀντιπορθέω — *ῶ*, vicissim vasto.
ἀντίπραξις, *ἡ*, actio contraria; pugnatio, —onis, *ϑ.*
ἀντιπράττω, contra facio.
ἀντίπροικια, (*ἐπίο.*), vili pretio.
ἀντιπροπίνω, mutuo propino.
ἀντιπρόποισις, propinatio mutua.
ἀντιπροσαγορεύω, resaluto.
ἀντιπροσφέρω, vicissim affero.
ἀντιπρόσωπος, *δ*, vicarius, —i, *ἀ.*
ἀντιπροσωπεύω, vicarius alicujus, sum.
ἀντιπρότασις, opposita propositio.
ἀντιπροτείνω, 1) vicissim porigo *δὴλ.* manum· 2) contra propono.
ἀντίπρωρος, *ον*, qui proram habet in aliquem adversa; adversus, a, um
ἀντίπτωσις, permutatio casuum.
ἀντιπυνθάνομαι, *ϑ.* vicissim interrogo.
ἀντίπυργος, turri similis.
ἀντιπυροσύω, *ϑ.* vicissim signum ignibus do.
ἀντιρρέω, contra fluo.
ἀντίρρησις, contradictio, *ϑ.*
ἀντιρρητικός, contradictorius.
ἀντίρροια, *ἡ*, aqua reflua.
ἀντιρροπία, *ἡ* aequilibrium, *οὔ.*
ἀντίρροπος, *ον*, aequalibris, *ε.*
ἀντιρρόπως, aequaliter.
ἀντισῶζω, **ἀντισῶω** — *ῶ*, aequo, exaequo, —are; parem reddo, aliquid.
ἀντισηκῶω — *ῶ*, rependo (ndi, —nsum —ere), aliquid· *μετφ.* *ἀντισηκῶ τί τινος*, repenso ἢ compenso aliquid aliqua, *re.*
ἀντισήκωμα, aequipondium, *οὔ.*
ἀντισήκωσις, *ἡ*, par ἢ aequum pondus ἢ momentum; *μετφ.* compensatio, —onis, *ϑ.*
ἀντισημαίνω, contra significo.
ἀντισιωπάω — *ῶ*, alternis sileo.
ἀντισκώπτω, *ϑ.* vicissim irrideo; — *ομαι*, v. cissim irredeo ab aliquo.
ἀντισπάω — *ῶ*, in contrariam partem traho, aliquid.
ἀντισπείδω, contra contendo.
ἀντιστάθμωω — *ῶ*, **ἀντιστάθμιζω**, rependo, compenso.
ἀντιστάθμησις, compensatio, *ϑ.*
ἀντίσταθμος, *δ*, aequale pondus habens.

ἀντιστασιδῶ, factionem contrariam sequor; contendo cum aliquo.
ἀντιστασιαστῆς, qui est contra-
r. ae factionis.

ἀντίστασις, ἡ reluctantio, ὁ.
ἀντιστατέω -ῶ, obsisto, alicui.
ἀντιστάτης, ὁ, adversator, ἀ.
ἀντιστήριγμα, fulcimentum, -i, οὐ.
ἀντιστηρίζω, fulcio, -ire.
ἀντιστοιχέω -ῶ, oppositus (parallēlus) sto.

ἀντιστοιχία, opposita collocatio.
ἀντιστοιχος, ον, oppositus ἢ parallelus, a, um; μετφ. aequalis, e.
ἀντιστρατεύομαι, adversus (aliquem) milito; adversor, alicui.
ἀντιστρατηγέω -ῶ, hostium dux sum; propraetor sum.

ἀντιστρατήγος, propraetor, ἀ.
ἀντιστρατιώτης, miles hostilis.
ἀντιστρατοπεδεία, ἡ, ἀντιστρατο-
πέδευσις, ἡ, castorum positio ad-
versum castra hostium.

ἀντιστρατοπεδέω, castra ex ad-
verso pono.

ἀντίστρεπτος, inversus, a, um.
ἀντίστρέφω, in contrarium ver-
to; reciprocō, -are.

ἀντιστροφή, ἡ, inversio, ον'ς, ὁ.
ἀντίστροφος, oppositus.

ἀντιστρόφος, contrario modo.
ἀντισύγκλητος, senatus adversus.

ἀντισυγκρίνω, comparo, -are.
ἀντισφάττω, vicissim occido.

ἀντισυγρίζομαι (πρός τι) obni-
tor, alicui.

ἀντισφῶ, vicissim servo.
ἀντίταγμα, τό, exercitus hostibus
oppositus.

ἀντιτακτικός, (πρός τι) vim re-
pugnandi habens.

ἀντιτακίας, proquaestor, -oris.
ἀντίταξις, ἡ, repugnantia, ὁ.

ἀντίτασις, ἡ, adversatio, -onis, ὁ.
ἀντιτάσσω, oppono (-sui, -situm
-ere) aliquem ἢ aliquid alicui—ομαι
τινι, me oppono.

ἀντιτείνω, (τινι, πρὸς τι), renitor,
resisto, repugno.

ἀντιτειχίζω, contra munio.
ἀντιτειχισμα, τό, munitio opposita

ἀντιτέρπω, vicissim delecto.

ἀντιτεχνέω -ῶ, aliquem in arte
aemulor.

ἀντίτεχνος, ον, aemulus in arte
aliqua.

ἀντιτίθημι, contrapono ἢ oppono.
ἀντιτιμῶ -ῶ, vicissim honoro;
contra aestimo.

ἀντιτίμημα, τό, ἀντιτίμησις, ἡ,
aestimatio litis.

ἀντίτιμος, ον, ejudem pretii; τό
ἀντίτιμον, pretium, -ii, οὐ.

ἀντιτιμωρέομαι -οῦμαι, vicissim
punio, -ire, aliquem.

ἀντιτιτρώσκω, vicissim vulnero.
ἀντιτολμῶ -ῶ, vicissim audeo.

ἀντι-οξεύω, sontra sagittas mitto;
telum rejicio.

ἀντιτρέφω, vicissim alo.

ἀντιτρέχω, curro contra.

ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor.
ἀντιτυπέω -ῶ, repercutio, -ere.

ἀντιτυπία, ἡ, repercutus, -us, ὁ.
ἀντίτυπον, τό, exemplum, i, οὐ.

ἀντίτυπος, ον, repercutus; ἀντι-
τυπός τινι, oppositus.

ἀντιτύπτω, repercutio, -ere.
ἀντιφάνεια, species repercussa.

ἀντιφάρμακον, τό, remedium ad-
versus venenum.

ἀντίφασις, ἡ, contradictio, ὁ.
ἀντιφατικός, contradictorius.

ἀντιφάσκω, contradico, -ere.
ἀντιφέρομαι, obviam me fero;
resisto, -ere, repugno, -are.

ἀντίφημι, contradico, -ere.
ἀντιφθέγγομαι, resono, -are; con-
tra respondeo, -ere.

ἀντιφθεγμα, τό, resonantia, ὁ.
ἀντιφθογγος, ον, resonus.

ἀντιφιλέω -ῶ, redamo, -are.
ἀντιφίλησις, ἡ, amor mutus.

ἀντιφιλία, ἡ, amicitia mutus.
ἀντιφιλοδοξέω -ῶ, gloriae cupi-
ditate certo cum aliquo.

ἀντιφιλοσοφος, ὁ, inimicus phi-
losophiae.

ἀντιφιλοτιμέομαι -οῦμαι, aemulor
cum aliquo.

ἀντιφιλοφρονέομαι -οῦμαι, bene
volentiam ἢ comitatem reddo.

ἀντιφονεύω, vicissim interficio.
ἀντίφραγμα, septum oppositum.

ἀντίφραξις, ἡ, obstructio, -onis, θ.
 ἀντίφρασις, ἡ, antiphrasis, -is, θ.
 ἀντίφραττω, contra obstruo.
 ἀντίφρων, hostili animo.
 ἀντιφυλάσσω, vicissim custodio
 (-ivi, ire); —ομαι, caveo.
 ἀντιφωνέω -ᾶ, contra dico res-
 pondeo, -ere.
 ἀντιφώνησις, ἡ, contradictio, -onis
 θ; responsio, -onis, θ.
 ἀντιφωνος, ον, dissonans, -ntis.
 ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.
 ἀντιχαρίζομαι (τινι), mutuum gra-
 tiam refero, alicui.
 ἀντιχασμάομαι -ᾶμαι, vicissim
 oscito, -are.
 ἀντίχειρ, ὁ, pollex.
 ἀντιχειροτοπέω -ᾶ, contraria scisco
 (suffragia ferendo).
 ἀντιχειροτρνία, ἡ, suffragatio con-
 traria.
 ἀντιχορδος, ον, contrarium sonum
 chordis edens; contrarius.
 ἀντιχόρηγος, antichoragus, -i, ἄ.
 ἀντιχρησις, ἡ, mutuus usus.
 ἀντιψάλλω, vicissim psallo.
 ἀντιψέγω, vicissim reprehendo.
 ἀντιψηφίζομαι, contra deceruo.
 ἀντιψύχω, vicissim refrigero.
 ἀντλέω -ᾶ, sentino; haurio.
 ἀντλησις, ἡ, haustus, -i, ἄ.
 ἀντλητήρ, ἀντλητής, ὁ, haustor,
 -oris, ἄ. sentinator, -oris, ἄ.
 ἀντλητήριον, sentinaculum, οὖ.
 ἀντλία, sentina, -ae, θ.
 ἀντικοδομέω -ᾶ, contra aedifico.
 ἀντοίομαι, contra opinor.
 ἀντόκνυμι, vicissim juro.
 ἀντονομάζω, nomen commuto.
 ἀντονομασία (στ. λόγου)· pronomi-
 natio, -onis, θ.
 ἀντοργίζομαι, vicissim irascor.
 ἀντόρυξις, ἡ, contraria fossura.
 ἀντορύσσω, contra fodio.
 ἀντοφείλω, vicissim debaseo.
 ἀντοφθαλμέω -ᾶ, coram intueor;
 —πρός τινα, = resisto -ere, alicui.
 ἀντοχεύς, ὁ, scuti fibula.
 ἀντοχή, ἡ, iimitas, -atis, θ. con-
 stantia, -ae, θ.
 ἀντοχυρόω -ᾶ, contra munio.
 ἀντροδιάπιτος, in antris vivens.

ἄντρον, antrum, οὖ. caverna, θ.
 ἀντροφυής, in antris natus.
 ἄνιυξ, ἡ, ordi, currus.
 ἀντιδῆ, ἡ, carmen alteri respon-
 dens, cantus.
 ἀντιδός, qui cantu mutuo res-
 pondet.
 ἀντωθέω -ᾶ, repello, -ere.
 ἀντωμοσία, ἡ, jusjurandum vel
 accusatoris vel rei.
 ἀντωνέομαι -οῦμαι, contra liceor;
 (=ἀνταγοράζω) redimo, -ere.
 ἀντωνομασία, pronominationio.
 ἀντωνυμία, pronomén, -inis, οὖ.
 ἀντωνυμικός, pronominalis, e.
 ἀντωνυμικῶς, loco pronominis.
 ἀντωρόομαι, contra rugio.
 ἀντωφέλω -ᾶ, vicissim adjuvo.
 ἀνύβριστος, contumeliae expers.
 ἀνυγραίω, rursus humecto.
 ἀνύδατος, ον, aqua carens.
 ἀνύδρευομαι, ex fonte haurio.
 ἀνύδρευτος, non rigatus, a, um.
 ἀνύδρεια, ἡ, aquae inopia.
 ἀνυδρος, aqua carens; aridus.
 ἀνυλος, ον, non vilosus, a, um;
 incorporeus, a, um.
 ἀνυμναιος, hymenaeo carens.
 ἀνυμνέω -ᾶ, celebros, decando.
 ἀνύμφευτος, ἡ, innupta.
 ἀνυμφος, qui sponsam non habet,
 caelebs, -libis.
 ἀνυπαίτιος, ον, insons, -ont.s.
 ἀνύπαρκτος, ον, qui non est; com-
 menticius, iictus, a, um.
 ἀνυπαρξία, ἡ, nihilum, -i, οὖ.
 ἀνυπέρβλητος, ον, insuperabilis, e.
 ἀνυπερθετος, incunctabilis, e.
 ἀνυπερθέτως, incunctanter.
 ἀνυπεύθυνος, ον, cui dictorum
 factorumve non est ratio redenda.
 ἀνυπήκοος, ον, non obediens.
 ἀνύπηγος, ον, imberbis, e.
 ἀνυπηρέτητος, ministris carens.
 ἀνυπόγραφος, ον, inscriptus, a, um
 ἀνυπόδησία, ἡ, pedum nuditas.
 ἀνυποδητέω -ᾶ, calceis careo.
 ἀνυπόδητος, ον, excalceatus.
 ἀνυποκρισία, ἡ, sinceritas, -atis.
 ἀνυπόκριτος, ον, non simulatus.
 ἀνυποκριτός, sincere.
 ἀνυπομονέω -ᾶ, impatiens sum.

ἀνυπομονησία, ἡ, impatientia.
 ἀνυπομόνητος, ον, impatiens, -ntis
 ἀνυπομόνης, impatienter.
 ἀνυπόπτος, ον, non suspectus, a, um; ἐνευ. non suspiciens.
 ἀνυπόπτως, sine suspicionē.
 ἀνυπόστατος, ον, insuperabilis, invictus, fundamēdo carens.
 ἀνυποστόλωσ, sine timore.
 ἀνυποτακτέω -ῶ, non subigor; non obedio.
 ἀνυπότακτος, ον, non subactus, a, um; indomitus, a, um.
 ἀνυποταξία, inobedientia, -ae, ὅ.
 ἀνυποτιμήτος, impunitus, a, um.
 ἀνυποφόρητος, intolerabilis, e.
 ἀνύπουλος, non simulatus.
 ἀνύσιμος, ἀνυστικός, ἀνυτικός, ἡ, ὄν, efficax, -acis, utilis, e.
 ἀνυσίμως, efficaciter; utiliter.
 ἀνύστακτος, non obdormiens.
 ἀνυστός, ἡ, ὄν, qui effici potest.
 ἀνύτω, ἀνύω, perficio, -ere; perago, -ere, aliquid.
 ἀνυφαίνω, retexo, -ere.
 ἀνύφαντος, ον, intextus, a, um.
 ἀνυψώω, elevo; erigo — οὔμαι, erigo, -i.
 ἄνω· 1) sursum — κάτω, sursum (et) deorsum (=coniuse)· 2) supra· 3) οἱ ἄνω (δὴλ. θεοί), superi, -orum.
 ἀνώγειον, τό, ἀνώγειον, τό, (ἀπ.) ἀνώγειον, τό, superior contignatio domūs; coenaculum, -i; ὄν.
 ἄνωδος, non canens (avis).
 ἀνώδυνος, ον, doloris expers dolore vacuus ἢ vacans, anodynus.
 ἀνωδύνης, sine dolore.
 ἄνωθεν, 1) desuper; de supero, ex supero; 2) = ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, de caelo· 3) οἱ ἄνωθεν, maiores nostri, veteres, antiqui· 4) ἐν τοῖς ἀνωθεν χρόνοις, in antiquis temporibus.
 ἀνωθεῖω -ῶ, sursum impello.
 ἀνώθησις, ἡ, impulsio sursum versus.
 ἀνωκισμέτος, η, ον, in locis superioribus habitans.
 ἀνώλεθρος, ον, interitū expers.
 ἀνωμαλία, ἡ, iniquitas; asperitas; inconstantia.
 ἀνωμαλίωσ, inaequale reddo.

ἀνώματος, ον, iniquus, a, um; inaequaliter; e; salebrosus, a, um; anomalus, a, um.
 ἀνωμάτως, inique, inaequaliter.
 ἄνωμος, ον, humeris carens.
 ἀνωμοτί, sine iurejurando.
 ἀνώμοτος, ον, injuratus, a, um.
 ἀωννυμία, ἡ, defectio nominis.
 ἀώννυμος, ον, nomine vacans, sine nomine; inceleber, ignobilis; —a, scripta.
 ἀωννύμως, sine nomine.
 ἀνωρία, ἡ, intempestivitas.
 ἄνωρος, ον, intempestivus.
 ἀνώροφος, ον, tectum non habens.
 ἀνώτατος, η, ον, summus, a, um. supremus, a, um.
 ἀνωτάτω, in supremo loco.
 ἀνώτερος, α, ον, superior, -rius.
 ἀνωτέρω, superius; supra.
 ἀνωφέλεια, ἡ, inutilitas, -atis.
 ἀνωφελής, ἐς, inutilis, e.
 ἀνωφελῶσ, inutiliter.
 ἀνωφέρεια, ἡ, acclivitas, ὅ.
 ἀνωφερής, ἐς, acclivis, e.
 ἀνώφλιον, τό, limen superius.
 ἀνώχυρος, ον, non munitus.
 ἀξεναγαγήτος, ον, hospitio non exceptus, a, um.
 ἀξενία, ἡ, inhospitalitas, ὅ.
 ἄξενος, ον, inhospitalis, e.
 ἄξεστος, ον, radendo non politus; impolitus, a, um, rudis; e.
 ἄξια, ἡ, aestimatio, -onis ὅ. pretium -ii, ὄν, dignitas, atis ὅ.
 ἀξιαγάπητος, ον, amabilis, e.
 ἀξιάγατος, ον, admiratione dignus.
 ἀξιάκουστος, ον, auditu dignus.
 ἀξιάπαινος, ον, laude dignus; dignus, qui laudetur.
 ἀξιεπιθύμητος, ον, dignus, qui expetatur.
 ἀξίεραστος, ον, amabilis, e.
 ἀξινάριον, τό, ἀξινίδιον, τό, dolabella, -ae, ὅ.
 ἀξίνη, ἡ, ascia, -ae, ὅ. dolabra, -ae, ὅ. securis, -is, ὅ.
 ἀξιοδάκρυτος, ον, lacrimatilis; e; flebilis, e.
 ἀξιοζήλωσ, ον, ἀξιοζήλωτος, ον, dignus aemulatione.
 ἀξιοζήλωσ, laudabiliter.

ἀξιόθάνατος, *ον*, morte dignus.
 ἀξιόθαύμαστος, *ον*, dignus admiratione; admirabilis, e.
 ἀξιόθαυμάστος, admirabiliter.
 ἀξιόθόρατος, *ον*, spectabilis, e; ad-spectabilis e; conspectabilis, e.
 ἀξιόθρηνος, *ον*, ἀξιοθρήνητος, *ον*, miserandus, a, um.
 ἀξιοκαταφρόνητος, *ον*, contemptu dignus, contemnendus, a, um.
 ἀξιοκοινωνήτος, societate dignus.
 ἀξιοκίνητος, *ον*, dignus, qui possideatur.
 ἀξιόληπτος, *ον*, receptu dignus.
 ἀξιόλογος, *ον*, mentione dignus; praestans, -ntis; egregius, a, um.
 ἀξιολόγως, egregie.
 ἀξιομακάριστος, *ον*, beatus.
 ἀξιόμαχος, *ον*, par viribus.
 ἀξιόμάχως, paribus viribus.
 ἀξιομίσητος, dignus odio.
 ἀξιομνημόνευτος, *ον*, memoriâ dignus, a, um; memorabilis, e.
 ἀξιόνικος, *ον*, victoriâ dignus, palmâris, e.
 ἀξιοπαθέω -ῶ, merita patior.
 ἀξιοπενθής, *ες*, luctu dignus.
 ἀξιοπιστία, *ῆ*, iides, e; *θ*.
 ἀξιοπιστος, *ον*, fide dignus; ἐπιμαίτιρ. *σγγγρ.* gravis (testis); idoneus (auctor); locuples, -etis (auctor).
 ἀξιοπίστως, cum fide; fideliter.
 ἀξιοποινος, *ον*, poena dignus.
 ἀξιοπρέπεια, *ῆ*, dignitas, -atis.
 ἀξιοπρεπής, *ες*, dignus, a, um; decôrus, a, um.
 ἀξιοπρεπώς, digner; decôre.
 ἀξιοπροστάτευτος, *ον*, ἐπιθ. prae-side dignus.
 ἄξιος, *α, ον*, pretium habens· πολλοῦ ἄξιόν ἐστί τι, res habet pretium
 μετφ. dignus (μετ. ἀφαιρ.) ἄξιος ἐ-
 στίν ἀγάπης· dignus est amore ἢ
 (μετὰ τοῦ qui καὶ ὑποταχτ). dignus,
 qui ametur ἄξιόν ἐστι (μετ' ἀφαρμ.)
 dignum est = τῷ decet, convenit, ἄ-
 ξιός τινός εἰμι, mereo ἢ mereor ali-
 quid· ἄξιος ἐπαίρον εἰμί, mereor lau-
 dem· ἄξιος τι γίγνομαι (εὐεργετῶ
 τινα), demereo aliquem, mereo ἢ
 promereo ab aliquo (de me)· οὐδε-

νος ἄξιον ἡγοῦμαι τι, aliquid nihili
 iacio.

ἀξιοσκεπτος, *ον*, dignus (a, um)
 consideratione.

ἀξιοπούδαστος, *ον*, dignus studio.

ἀξιοτίτης, *ῆ*, digaitas, -atis.

ἀξιοτίμητος, *ον*, pretiosus.

ἀξιοτίμος, *ον*, honore dignus, ho-
 norabilis, e, honestus, a, um.

ἀξιοφίλητος, *ον*, dignus amore;
 amabilis, e; amandus, a, um.

ἀξιοχρεως, *ον*, fide dignus, ido-
 nens debitor.

ἀξιώω -ῶ, τινά τινας (= τιμῶ τινά
 τινα), dignor (-atus sum, ari) ali-
 quem aliqua re, dignum censeo ali-
 quem al qua re, καὶ ἀπολύτ. ἀξ.ῶ
 τινα = aestimo, honoro aliquem;
 postulo, peto, desidero aliquid.

ἀξιώμα, τό, dignitas, -atis, τὸ τοῦ
 στοατηροῦ ἀξίωμα, dignitas impera-
 toria; auctoritas, -atis: μέγαν ἀ-
 ξιώματός εἰμι, auctoritate valeo ἢ
 floreo, magna auctoritate sum; ho-
 nos, -oris, gradus honoris, meri-
 tum, οὐ; φιλοσ. αξίωμα, -atis.

ἀξιοματικός, *ῆ, ὄν, 1)* dignitate,
 auctoritate praeditus, a, um, gra-
 vis, e, *2)* ad αξίωμα pertinens.

ἀξιοματικῶς, cum dignitate, cum
 auctoritate graviter.

ἀξίως, merite; pro merito.

ἀξιώσις, *ῆ*, dignatio, -ōnis; di-
 gnitas -atis; postulatio -ōnis.

ἀξυλία, *ῆ*, lignorum inopia.

ἄξυλος, *ον*, lignis carens.

ἄξυρος, *ον*, irrasus, a, um.

ἄξυτος, *ον*, impolitus, a, um.

ἄξων, ὁ, axon, -ōnis.

ἄοδος, *ον*, inodorus, a, um.

ἄοζος, *ον*, nodis carens.

ἄοιδμος, *ον*, celeber, -is, e.

ἄοιδός, ὁ, cantor, -ōris, cantator,
 -oris, ἡ —, cantatrix.

ἀοίκητος, *ον*, non habitatus.

ἄοικος, *ον*, domo carens; pauper.

ἄοινία, *ῆ*, abstinentia a vino.

ἄοινος, *ον*, vtno carens; (= οἶνον
 ἀπεχόμενος) abstemius.

ἀοκνία, *ῆ*, impigritas, -atis, *θ*,

ἀοκνος, *ον*, impiger, -gra, -g rum.

ἀόκνως, impigre; strenue.

ἀόκνωσ, impigre; strenue.
 ἄοπλοσ, ον, inermis e.
 ἀόρατοσ, ον, invisibilis, e.
 ἀόρατωσ, invisibiliter.
 ἀόρητοσ, ον, qui non irascitur;
 lenis, e; lentus, a, um.
 ἀόρητωσ, sine ira; leniter.
 ἀόριστοσ, ον, infinitus, a, um.
 ἀοριστώδησ, indefinitivus, a, um.
 ἀοριστωσ, infinite; indefinite.
 ἄορνοσ, avibus carens.
 ἄορτή, ἡ, aorta, -ae, θ.
 ἄορτήρ, δ, lorum, qua ensis ad-
 penditur.
 ἀόρησ, δ, eunuchus, -i, ἀ.
 ἀοσμία, ἡ, odoris defectio, odor
 malus, foetor, -δρισ, ἀ.
 ἄομοσ, ον, inodorus, a, um; foe-
 tidus, a, um.
 ἀοκλησία, ἡ, tranquillitas, -atis, θ.
 ἀόκλητοσ, ον, tranquillus, e.
 ἀπαγγελία, ἡ, renuntiatio, -οισ.
 θ. (=προσφορά,) pronuntiatus, us, ἀ.
 ἀπαγγέλλω, renuntio; refero; pro-
 nuntio.
 ἀπαγγελεύσ, δ, renunciator, ἀ.
 ἀπαγγελτικόσ, ἡ, όν, aptus ad
 renuncianđum.
 ἀπαγε, apage, abi ilicet.
 ἀπαγήσ, έσ, non compactus.
 ἀπαγίδεντοσ, laqueo non captus,
 ἀπαγίωτοσ, ον, non solidus.
 ἀπαγόρευμα, τό, interdictum, ού.
 ἀπαγόρευσισ, ἡ, interdictio, θ. (=
 κάματοσ), defatigatio, θ.
 ἀπαγορευτικόσ, ἡ, όν, prohibito-
 rius a, um; vetans, -ntis.
 ἀπαγορεύω, interdico, -ere, alicui
 re aliquā; veto, -are, (=καταπονού-
 μαι) ἀπαγορεύω ποιών τι fatigor ali-
 quid facere.
 ἀπαγριόω -ώ, eifero (aliquem ἢ
 aliquid); -οῦμαι, efféro.
 ἀπαγριόωσισ, ἡ, eiferatio, -δνισ, θ.
 ἀπαγροικίω, rusticum aliquem
 facio — ομαι, ad mores rusticos
 reducor.
 ἀπαγρονίζω, strangulo, suifoco,
 -ομαι, strangulor.
 ἀπάγγω, ἴδε ἀπαγρονίζω.
 ἀπάγω, abduco, avoco; -ομαι, ab-
 ducor.

ἀπαγωγή, ἡ, abductio, θ. dedu-
 ctio, θ. reductio, θ.
 ἀπάδω, in cantu discrepo· μεταφ.
 discrepo, -are; dissentio.
 ἀπαθανάτιζω, immortale reddo
 ad deos ἢ inter deos refero.
 ἀπαθανάτιωσισ, consecratio, θ.
 ἀπάθεια, ἡ, impatentia, -ae, θ.
 indolentia, ae, θ. lentitudo, θ.
 ἀπαθήσ, έσ, nom obnoxius affe-
 ctibus; impatiens.
 ἀπαθώσ, sine ullo affectu.
 ἀπαιδαγωγόσ, ον, qui educatore
 caret; indocilis, incultus.
 ἀπαιδευσία, ἡ, incitia, -ae, θ.
 ἀπαιδεντοσ, ον, indoctus, a, um;
 ineruditus, a, um; imperitus.
 ἀπαιδεύτοσ, indoctus; imperite.
 ἀπαιθριάω, seréno, -are.
 ἀπαιρω, tollo, aufero, (aliquid)· επί
 πλοίου, solvo navem, ἢ proficiscor,
 discedo (navi).
 ἄπαισι, δ, ἡ, liberis carens.
 ἀπαισιοδοξία, ἡ, pessima de re-
 bus opinatio.
 ἀπαισιοδόξοσ, ον, qui pessima de
 rebus opinatur.
 ἀπαισίωσ, a, ον, infaustus, a, um;
 inauspicatus, a, um; Cirus.
 ἀπαισίωσ, inauspicato.
 ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo;
 prae pudore aliquid non facio.
 ἀπαιτέω -ώ, repeto; reposco, fla-
 gito, exigo, -ere, condico.
 ἀπαιτήσισ, ἡ, repetitio, θ.
 ἀπαιτητήσ, δ, repetitor, -ορισ, ἀ.
 ἀπαιτητόσ, a, ον, repetendus.
 ἀπαιτητικόσ, saepe repetens.
 ἀπαιτητόσ, ἡ, όν, debitus, a, um.
 ἀπαιωρέω -ώ, suspendo, -ere; —
 οῦμαι, impendo, -ere.
 ἀπακριβόω -ώ, diligenter facio;
 diligenter elaboro aliquid.
 ἀπακτέωσ, a, ον, abducendus.
 ἀπάλαιοτοσ, ον, ineluctabilis, e.
 ἀπαλείφω, oblitero, aliquid.
 ἀπάλειψισ, ἡ, litára, -ae, θ.
 ἀπαληθεύω, veruu dico.
 ἀπάλλαγή, ἡ, liberatio, θ; — τοῦ
 βίου, excessus, -us, ἀ.
 ἀπαλλακτικόσ, absolutorius.
 ἀπαλλάττω, (τινά τινοσ), libero,

exsolvo;—ομαι *τινος*, liberor aliquare;—ομαι *τῶν κινδύνων*, defungor periculis.—ομαι *ἀπό τινος*, digredior ad aliquo.

ἀπαλλοτριόω-ω (τι), abalieno.
ἀπαλλοτριώσις, abalienatio, θ.
ἀπαλόθριξ, ὁ, ἡ, mollicomus, i.
ἀπαλοιφή, ἡ, litura, -ae, θ.
ἀπαλός, ἡ, ὄν, mollis, e; tener, a, um; ἐξ ἀπαλῶν ὀνύγων, de tenero ungui, a tenero; delicatus.
ἀπαλόσαρκος, carne mollis
ἀπαλότης, ἡ, mollitia, -ae, θ.
ἀπαλύνω, mollis.—ομαι, (μετ.) mollesco, teneresco.

ἀπαλώδης, ες, mollis, delicatus.
ἀπαλῶς, molliter; delicate.
ἀπαμβλόω-ω, abortio, -ire.
ἀπαμβλύνω, hebetō, āre, debilito;—ομαι, hebesco, -ere.
ἀπαμείβομαι, respondeo, -ere.
ἀπαμύνω, defendo propello.
ἀπαμφιέννυμι, vestimenta trahō; exuo aliquem veste.

ἀπαναίνομαι, renuo, -ere.
ἀπαναισχυντέω-ω, impudenter megero; impudenter ago.

ἀπαναίσκω, absumo, aliquid.
ἀπανάλωσις, consumptio, -onis, θ.
ἀπανδρίζομαι (πρός τι), virum (fortem) me gero (ad aliquid).

ἀπανδρόω-ω, virilem reddo;—οῦμαι, virilis fio.

ἀπανθέω-ω, defloresco, -ere.
ἀπάνθησις, ἡ florum fluxus.
ἀπανθίζω, decerpo, defloro;—ομαι optimum colligo.

ἀπάνθισμα, τό, optimi collectio,
ἀπανθρακίω-ω, in carbones redigo, aliquid; exuto; exuro (aliquid).
ἀπανθρώπομαι-οῦμαι, ἀπανθρώπεύομαι, homines fugio.

ἀπανθρώπια, ἡ, inhumanitas, θ.
ἀπάνθρωπος, ὄν, inhumanus, immanis; inhospitalis.

ἀπανθρώπιος, inhumane.
ἀπανίστημι (τινα), surgere aliquem jubeo;—ομαι, surgo, discedo.
ἀπάνουργος, incallidus, a, um.

ἀπανούργως, incallide.
ἀπανταχῆ, ἀπανταχοῦ, ubique, ubivis, omnibus locis.

ἀπανταχόθεν, undique, ex omnibus partibus.

ἀπανταχόσε, quoquo-versus.
ἀπαντάω-ω, (φιλικῶς) occurro; (ἐχθρικῶς), obviam eo (hostibus); occurro (malo);—πρός τι, respondeo a l aliquid.

ἀπάντησις, ἡ, occursus, -ūs, ἄ.; responsio, -ōnis, θ.

ἀπαντιεῦν, e regione.
ἀπαντλέω-ω, dehaurio, depleo.
ἀπαξ, semel.

ἀπαξάπας, simul omnis, e.
ἀπαξία, ἡ, indignitas, -ātis, θ.

ἀπάξιος, α, ὄν, (τινος), indignus.
ἀπαξιώ-ω (τι), dedignor.

ἀπαξίωσις, ἡ, dedignatio, θ.
ἀπαπτος, ὁ, ἡ, sine avo.

ἀπαράβατος, ὄν, inviolatus.
ἀπαράβατος, inviolatē; sancte.

ἀπαράβλητος, incomparabilis.
ἀπαράγγελτος, ὄν, non denunciatus, a, um, injussus, a, um.

ἀπαράγγελλος, injussus.

ἀπαράγραπτος, ὄν, vetustate non infirmatus, a, um.

ἀπαράδεκτος, ὄν, non acceptus.

ἀπαραιτήτος, inevitabilis.
ἀπαραιτήτως, inexorabiliter.

ἀπαρακαλύπτως, manifeste.
ἀπαράκλητος, ὄν, non invitatus.

ἀπαρακολούθητος, incomprehensibilis, e.

ἀπαράλλακτος, non differens.

ἀπαράλλακτος, sine ullā differentia; per omnia similiter.

ἀπαράμιλλος, ὄν, nihil par habens; incomparabilis, e.

ἀπαραμύθητος, inconsolabilis, e.
ἀπαραμύθητως, inconsolabiliter.

ἀπαράπειστος, ὄν, qui persuaderi non potest.

ἀπαραποίητος, ὄν, non adulteratus, a, um; genuinus, a, um.

ἀπαραποίητως, genuine.

ἀπαρασάλευτος, inconcussus.
ἀπαρασλεύτως, inconcusse.

ἀπαρασκευασία, ἡ, defectio parationis.

ἀπαρασκέυαστος, ὄν, ἀπαράσκευτος, ὄν, imparatus a, um.

ἀπαρασκέυως, sine paratione; ex

tempore (dicere κτλ.).

ἀπαράτητος, inobservatus.
 ἀπαράφθορος, ον, incorruptus.
 ἀπαράφυλακτος, ον, incautus.
 ἀπαράφυλάκτως, incaute.
 ἀπαράχαρκατος, non adulterinus.
 ἀπαράχώρητος, ον, cedere nescius
 constans, ntis; non remissus.
 ἀπαράχωρήτως, constanter:
 ἀπαργυρόω -ῶ, in argentum muto
 ἀπαρέγκλιτος, indeclinabilis, e.
 ἀπαρεγκλίτως, indeclinabiliter.
 ἀπαρεμπόδιστος, non impeditus.
 ἀπαρέμφατος, ἡ, ἀπαρέμφατον,
 τό, infinitivus, -i, ἄ. (modus).
 ἀπαρενόχλητος, ον, minime per-
 turbatus, a, um.
 ἀπαρέσκω, displiceo, -ēre.
 ἀπάρεστος, ον, non placens.
 ἀπαρηγόρητος, ον, inconsolabilis.
 ἀπορηγορήτως, inconsolabiliter.
 ἀπαρθένευτος, virginatis expertus.
 ἀπάρθενος, ον, non amplius virgo
 ἀπαριθμέω -ῶ, enumero.
 ἀπαρίθμησις, ἡ, dinumeratio, ὅ.
 ἀπαρκτίας, ὅ, septentrio, ἄ.
 ἀπαρνεόμαι -οὔμαι, adnego.
 ἀπάρνησις, ἡ, abnegatio, ὅ.
 ἀπαρνητής, ὅ, abnegator, -oris, ἄ.
 ἀπαρόρητος, non incitatus.
 ἀπαρορητήτως, sine incitatione.
 ἀπαρρησιαστος, ον, qui libere lo-
 qui non audet;=meticulosus.
 ἀπαρσις, ἡ, protectio, -ῶν, ὅ.
 ἀπαρτάω -ῶ, suspendo; παθητ.—
 ὦμαι, suspendo me; separo.
 ἀπάρτι, ex hoc tempore.
 ἀπαρτία, ἡ, perfectio, -ῶν, ὅ.
 νεοελ. integra summa.
 ἀπαρτίω τι, perfectum iacio.
 ἀπάρτησις, ἡ, perfectio, ὅ.
 ἀπαρχαίω, ἀπαρχαίω -ῶ, anti-
 quum reddo; obsolefacio.
 ἀπαρχαιοῦμαι, vetustate exolesco,
 obsolesco, -ere, obsolefio.
 ἀπαρχή, ἡ, primitiae, -ῶν, ὅ.
 ἀπάρχομαι, primitias solo et de-
 cerpo ἀπάρχομαι τοῖς θεοῖς, liba-
 menta diis do.
 ἀπας, σα, αν, universus, a, um.
 ἀπαστράπτω, fulguro, -are.
 ἀπασχολέω -ῶ, facesso (exhibeo)

alicui negotium (negotia); occupo,
 distineo;—οὔμαι, distineor occupa-
 tione || —ημένος, η, ον, distentus.
 ἀπασχολία, ἡ, occupatio, ὅ.
 ἀπατάω -ῶ, iallo; decipio; frando.
 ἀπατεών, ὅ, homo ad falendum
 paratus ἢ instructus; homo fraudu-
 lentus; fraudator.
 ἀπάτη, ἡ, fraus, -dis, ὅ. dolus
 malus; fraudatio.
 ἀπατηλός, ἡ, ον, fallax, -acis, frau-
 dabilis, e, fraudulentus.
 ἀπατηλῶς, fallaciter; dolose.
 ἀπάτητος, ον, non tritus, a, um.
 ἀπατμίζω, emitto vaporem.
 ἀπατρις, cui patria non est.
 ἀπάτωρ, απατο, -oris, ἄ.
 ἀπανυγάζω, splendorem edo.
 ἀπανύγασμα, τό, splendor, ἄ.
 ἀπανυδάω -ῶ, defatigor; -ἄρι.
 ἀπανύδησις, ἡ, defatigatio, ὅ.
 ἀπανυθαδιάζομαι, ἀπανυθαδί-
 ζομαι, arroganter me gero.
 ἀπανύλλομαι, seorsum pernocto.
 ἀπανύξις ἡ, decrementum, -i οὔ.
 ἀπανυσί, continenter; perpetue.
 ἀπανυστος, ον, continens
 ἀπανύστως, continenter.
 ἄπαχος, ον, non pinguis, e.
 ἀπαχρεῖω -ῶ, inutile reddo.
 ἀπεγνωσμένως, desperate.
 ἀπέδιλος, ον, exalceatus, a, um.
 ἀπεθίζω, desuefio.
 ἀπειθαρχία, obediētiaē recusatio
 ἀπειθεια, ἡ, inobediētia, ὅ.
 ἀπειθέω -ῶ (τινι), non obedio,
 alicui; non pareo, alicui.
 ἀπειθής, ἐς, dicto non audiens;
 immodestus, a, nm.
 ἀπειθῶς, inobediēter.
 ἀπεικάζω, adsimulo, -ἄρε.
 ἀπεικασμα, τό, ἀπεικάνισμα, τό,
 εfigies, -ἔε, ὅ. simulacrum, οὔ.
 ἀπεικονίζω, depingo, -ere.
 ἀπεικότης, non probabiliter.
 ἀπειλέω -ῶ (τινι), minor, mi-
 nitor, alicui aliquid.
 ἀπειλή, ἡ, minae, ἄrum ὅ. mina-
 tio ἢ comminatio, -ῶν, ὅ.
 ἀπειλητικός, minax, acis.
 ἀπειλητικῶς, minaciter.
 ἄπειμι, absumo, -esse.

ἀπειμι, (ἀπειρομαι, θὰ ἀπέλω) ·
 abeo, -ire; proficiscor, -i.
ἀπειράνεις, iniinitis modis.
ἀπειράριθμος, innumerabilis, e.
ἀπειράκτος, ον, inoffensus.
ἀπειράστος, intentatus.
ἀπειργω (τινά τινος), arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re; prohibeo ἢ cohibeo (-ui, -ere) aliquem (ab) aliqua re ἢ ab aliquo.
ἀπειρήμα, ἴδε ἀπαγορεύω.
ἀπειρία, ἡ, imperitia, -ae, θ. incipienti, θ. ineperientia θ.
ἀπειρία, ἡ, (τὸ ἀπειρον), spatium immensum; infinitas, -atis, θ.
ἀπειρξίς, ἡ, cohibitio, -ouis, θ.
ἀπειροβαθής, ἐς, immensae profundatis.
ἀπειρογάμος, caelebs, -libis.
ἀπειροκακος, ον, minime malus a, um; innoxius, a, um.
ἀπειροκαλία, ἡ, ignorantia boni honestique; turpitude, -inis.
ἀπειροκάλος, ον, indecōrus, a, um; ineptus, a, um.
ἀπειροκάλως, indecōre; inepte.
ἀπειροπληθής, innumerabilis.
ἀπειροπόλεμος, ον, bellorum imperitus ἢ expers.
ἀπειρος, ον, (μὴ ἔχων πέρας), infinitus, a, um; immensus.
ἀπειρος, ον, (μὴ ἔχων πείραν), imperitus a, um.
ἀπειρος, infinite. [inexperte.
ἀπειρος, (ἀνεπείρας), imperite.
ἀπεκδέχομαι, exspecto, -āre.
ἀπεκδύομαι, me exuo; μετφ. depōno aliquid (consuetudines).
ἀπέκδυσσις, ἡ, depositio vestis.
ἀπεκείθεν, illinc.
ἀπεκφέρω, effero, -erre.
ἀπελασία, ἡ, ἀπέλασις, ἡ, abactus, -ūs, d. abigeatus, -us, d.
ἀπέλαστος, ον, inaccessus.
ἀπελάτης, δ, abator, -ōris, d; adi-gator, -oris, d.
ἀπελαύνω, (τινά ἢ τι), depello aliquem ἢ aliquid abigo; —ομαι τινος; excludo ab aliqua, -re.
ἀπέλεγξις, ἡ, refutatio, -onis, θ.
ἀπέλεγχο, refuto; (=ἀνυκνεύω), refello.

ἀπελέκτος, ον, indolatus.
ἀπελευθερία, ἡ, libertinitas.
ἀπελεύθερος, δ, libertus, -i, d.
ἀπελευθερόω -ω, adsero aliquem manu in libertatem; manumitto, -ere, libero, -are.
ἀπελευθέρωσις, ἡ, manumissio, -onis, θ. libertio, -onis, θ.
ἀπελευθερωτής, δ, manumissor, -oris, d. liberator, -oris, d.
ἀπέλευσις, ἡ, abitus, -us, d.
ἀπελπίζω τινός ἢ τι, despero -are, aliquid ἢ alicui rei ἢ de re· ἀπελπίζω τινά, ad desperationem adduco aliquem; ἀηλιπισμένος, desperatus.
ἀπελπισία, desperatio -iōnis, θ.
ἀπεμπολάω (-έω) -ω, vendo, (-didi, -ditum, ere) καὶ vendito.
ἀπεμπόλησις, ἡ, venditio, θ.
ἀπεμπολητής, δ, venditor, -ōris, d.
ἀπεμφορξής, ἐς, dissimilis, e.
ἀπέναντι, e regione; contra.
ἀπενθής, ἐς, luctu carens.
ἀπένθητος, ον, indeflētus.
ἀπέοικα, absimilis sum.
ἀπεπλος, peplo carens.
ἀπεπτέω -ω, crudito, -are.
ἀπεπτος, ον, crudus, a, um.
ἀπεραντολογέω -ω, ρ. sine fine loquor. [ne fine.
ἀπεραντολογία, ἡ, loquacitas si-
ἀπέραντος, ον, infinitus, a, um.
ἀπέρατος, ον, impervius, a, um.
ἀπεργάζομαι, conicio, perficio, -ere, aliquid.
ἀπεργασία, ἡ, confectio, -ōris, θ.
ἀπεργαστικός, ἡ, δν, efficiens.
ἀπερείδω, (=προσηλῶ) defigo, -ere—ομαι, innitor, alicui.
ἀπέρεσις, ἡ, actio innitendi.
ἀπερεύομαι, eructo, -are.
ἀπέρημος, valde desolatus.
ἀπερημόω -ω, omnino desolo; —ομαι, omnino desolor aliqua re.
ἀπεριβλεπτος, ον, incantus.
ἀπεριγραπτος, ον, non circumscriptus, a, um; indefinitus.
ἀπεριγράφτως, non circumscripte; indeiinite.
ἀπεριεργία, ἡ, incuriositas.
ἀπεριεργος, ον, incuriosus.
ἀπεριέργως, non exquisite.

ἀπεριήγητος, inexplicatus, a, um.
 ἀπερικάλυπτος, ον, detectus,
 ἀπερικάλυπτως, aperte.
 ἀπερικόσμητος, inornatus.
 ἀπερίοριστος, ον, indeterminatus
 a, um, indefinitus.
 ἀπερίσκεπτος, ον, inconsideratus
 a, um; incautus, a, um.
 ἀπερισκέπτως, inconsiderate.
 ἀπερίσκεπτα, imprudentia, -ae θ.
 ἀπερίσπαστος, ον, non negotiis
 distractus, a, um.
 ἀπερίτμητος, impraepudiatu.
 ἀπίριτος, ον, simplex, -icis.
 ἀπίριτως, simpliciter.
 ἀπερίσρακτος, ον, son septus.
 ἀπερυσθιάω -ωδ, depudescō.
 ἀπερύκω (τι ἀπό τινος), repello
 aliquid ab aliquo.
 ἀπέρχομαι, abeo; -ίρε; decedo,
 discedo; proiiscor.
 ἀπεισθίω, exedo aliquid.
 ἀπεισθίω, adaequo, -are.
 ἀπεισκαίος, ον, abominandus.
 ἀπεύχομαι, deprecor, -āri, abo-
 minor, -āri; destor, -aii.
 ἀπεφθός, χρυσός, aurum coctum.
 ἀπεχθάνομαι τινι, inuisus sum ab
 aliquo; odio sum alicui.
 ἀπέχθεια, ή, odium, offensa.
 ἀπεχθής, ές, odiosus, a, um.
 ἀπεχθητικός, odio obnorius.
 ἀπεχθώς, odiōse.
 ἀπέχθομαι, odio sum alicui.
 ἀπεχυρόω -ωδ, mumo (locum).
 ἀπέχω τινά, (= κωλύω), abstineo
 (aliquem) —τί τινος, (= ἀπέργω τί
 τινος), defendo aliquid ab aliquo;
 οὐδ. absum, -esse; disto, -āre; μέσ.
 —ομαί (τινος), abstineo tempero ab
 aliqua re.
 ἀπεψία, ή, cruditas, -atis, θ.
 ἀπηκριβωμένως, summā cum di-
 ligentiā.
 ἀπηκτος, non concretus.
 ἀπηλιότης (ἀνεμος), subsolanus,
 -i, ā. (ὑπον. ventus).
 ἀπήνεια, ή, inclementia, θ.
 ἀπήνεμος, vento carens.
 ἀπήνη, ή, rheda, -ae, θ.
 ἀπηνής, ές, inclemens, -ntis.
 ἀπηνώδς, inclementer.

ἀπηρητισμένως, plane; perfecte.
 ἀπηρυσθιασμένως, impudenter.
 ἀπήρωτος, ον, non mutilatus.
 ἀπηχέω -ωδ, dissono; resono.
 ἀπήχησις, ή, resonantia, -ae.
 ἀπηχής, ές, absonus, a, um.
 ἀπηχώς, absone.
 ἀπίαστος, (= ἀπιαστος), qui capi
 nequit; incomprehensibilis, e.
 ἀπίεστος, ον, impressus, a, um.
 ἀπίθανος, ον, improbabilis, e.
 ἀπιθανότης, incredulitas, θ.
 ἀπιθάνως, increduliter.
 ἀπικρος, ον, non amārus.
 ἀπικρόχολος, non iracundus.
 ἄπιον, τό, pirum, -i, οὐ.
 ἄπιος, ή, pirus, -i, θ.
 ἀπιοειδής, forman aqii habens.
 ἀπίσσωτος, non picatus, a, um.
 ἀπιστέω -ωδ, diiido, non credo,
 alicui; παθ. —εἶταί τι ὑπό τινος, ali-
 quid ab aliquo non creditur.
 ἀπιστία, ή, infidelitas, θ.
 ἀπιστος, ον, infidelis, e.
 ἀπίστως, infideliter, peride.
 ἀπισχνάινω, emacio, -are.
 ἀπισχυρίζομαι, fortiter me oppo-
 no, alicui ή ad aliquid.
 ἀπλανής, non vagabundus iner-
 rans; —ἀσθήρ, stella inerrans.
 ἀπλανώς, sine errore.
 ἀπλαστος, ον, informis, e; non
 fictus, non simulatus.
 ἀπλάστως, non icte.
 ἀπλεκτος, non nexus, a, um.
 ἄπλετος, ον, inaccessus, a, um,
 ingens, -ntis, immensus.
 ἀπλευρος, ον, sine lateribus.
 ἀπλευστος, ον, innavigabilis, e.
 ἄπληκτος, ον, non percussus.
 ἀπλήρωτος, ον, inexplibilis, e.
 ἀπλησίαστος, ον, inaccessus.
 ἀπληστία ή, insatietas, -ātis, avi-
 ditas; avaritia, θ.
 ἀπλήστως, insatiabiliter.
 ἀπλοίζομαι, simpliciter ago.
 ἀπλοϊκός, ή, ον, simplex.
 ἀπλοϊκώς, simpliciter.
 ἄπλοκος, ον, non plicatus.
 ἀπλοῦς, ή, οὖν, simplex.
 ἄπλους, ἀπλωτος, innavigabilis.
 ἀπλότης, ή, simplicitas, -ātis, θ.

ἀπλουτος, divitiis carens.
 ἀπλώω -ῶ, explicio (vestem).
 ἀπλυσία, ἡ, illuvies, -ἔι, θ.
 ἀπλυτος, ον, illōtus, a, nm.
 ἀπλωμα, expansio, -δονis, θ.
 ἀπλῶς, simpliciter, candidē.
 ἀπνευστί, uno spiritu.
 ἀπνευστία, ἡ, spiritūs repressio.
 defectio spiritūs.
 ἀπνευστιάζω, spiritum reprimo.
 ἀπνευστος, ον, qui respirare non potest; exanimatus, a, um.
 ἀπνοια, ἡ, tranquillitas, θ.
 ἀπνοους, ουν, flatu ἢ respiratione carens; exanimis..
 ἀπό (τινος), 1) ἐπὶ τόπου, a, ab, abs-de-ex μετ' ἀφαίρ. 2) ἐπὶ χρόνου, a, ex, post, de; 3) ἐπὶ ἀρχῆς, καταγωγῆς· ἀπὸ Πριάμου γεγονώς Priami de gente. 4) ἐπὶ αἰτίου ἀπὸ μίσους, ab odio· ἀφ' ἑαυτοῦ, a se· ἀπὸ τῆς παιδείας ἐπιφανής· ex doctrina nobilis 5) ἐπὶ ἕλης, ἀπὸ κέδρου, ex cedro, 6) ἐπὶ ἄλλων σχέσεων· ἀπὸ τῆς νόσου ἐλευθεροῦμαι, a morbo liberor.
 ἀποβάθρα, ἡ, scala navalis.
 ἀποβαίνω, egredior; (=συμβαίνω) evenio, -ire; cado, -ere; καλῶς ἀπέβη, bene accidit; τὸ ἀποβησόμενον, axitus, -us, ἄ.
 ἀποβάλλω, ῥῆμ. abjicio; rejicio aliquem.
 ἀπόβασις, ἡ, exscensio, θ.
 ἀποβελίζω, de veru demo.
 ἀποβιάζομαι, vi repello.
 ἀποβιβάζω, depono ἢ expono.
 ἀποβιβάζομαι, (ex navī) egredior; in terram exeo.
 ἀποβιβασμός, δ, exscensio, θ.
 ἀποβιβρώσκω, comedo, -ere.
 ἀποβίωω -ῶ, vitā decedo.
 ἀποβίωσις, ἡ, obitus, -ῆς, ἄ.
 ἀποβλέπω, πρὸς τι, ocuvos, converto ἢ admoveo ad aliquid; — εἰς τινα, εἰς τι, intueor in aliquem, in aliquid.
 ἀπόβλημα, τό, quod abjicitur.
 ἀπόβλητος, ον, abjectus.
 ἀποβλύζω, scateo, -ἔρε.
 ἀποβολεύς, qui rejicit (arma).
 ἀποβολή, ἡ, abjectio, -ονis.
 ἀποβουκόλω -ῶ, ἀποβουκολίζω,

aberrare facio (aliquem).
 ἀποβουκόλημα, deceptio, θ.
 ἀποβράζω, aestuando expuo aliquid; ἀμετ. deiervesco, -ere.
 ἀποβρέχω, perfundo, -ere.
 ἀποβρίθω, degravo -are.
 ἀποβροχθίζω, glutio, aliquid.
 ἀποβροχίζω, illaqueo, -are.
 ἀπόγαιος, ον, apogaeus, a, um; a terra remotur.
 ἀπογαλακτίζω, ablacto, -are.
 ἀπογαλακτισμός, ablactatio, θ.
 ἀπογαλακτόμαι -οῦμαι, lac fio.
 ἀπόγειος, (αὔρα, πνεῦμα), ventus qui e terra iertur.
 ἀπογεισῶω -ῶ, subgrundā munio.
 ἀπογείσωμα, τό, subgrundā, ae, θ.
 ἀπογεμίς, exonero, aliquid.
 ἀπογεννάω -ῶ, produco, -ere.
 ἀπογέννημα, ἀπογέννησις, proles, -i; θ. fetus, -us, ἄ.
 ἀπογεύομαι τίτος, degusto.
 ἀπογηράσκω, consenesco, -ere.
 ἀπογίνομαι, absuam, -esse.
 ἀπογινώσκω, non agnoco, -ere; repudio -are, improbo, -are.
 ἀπογλύφω, derādo aliquid.
 ἀπογλωττίζω, elinguo, -ἄρε.
 ἀπόγνοια, desperatio, -δονis, θ.
 ἀπόγνωσις, desperatio, -δονis, θ.
 ἀπογνώστης, δ, qui desperat.
 ἀπογόνη, ἡ, progeries -ἔι, θ.
 ἀπόγονος, oriundus, a, um.
 ἀπογραφή (τιμητικῆ), census, ῆς, ἄ. ἀπογραφὴν πολιτῶν ποιοῦμαι, censuo cives.
 ἀπόγραφον, τό, exemplum ἢ exemplar (libri, litterarum).
 ἀπογράφω, (=ἀντιγράφω) exscribo, describo, transcribo; in tabulas refero (nomen)· —ομαι, censeor, -sus sum, -eri; adscribor.
 ἀπόγυμνάξω, omnino exerceo; —ομαι, valte me exerceo.
 ἀπόγυμνόω -ῶ, nudo, denūdo.
 ἀπόγυμνωσις, ἡ, nudatio, -δονis.
 ἀπογυναικῶω -ῶ, effemino, -are.
 ἀποδάκνω, demordeo, -ἔρε.
 ἀποδακρῶω, lacrimare desino.
 ἀποδείκνυμι, demonstro, -are, — νόμους, leges promulgo· — στρατηγόν, ducem creo aliquem· —, τεκ-

μηροίς, argumenti, demonstro aliquid.

ἀποδεικτικός, demonstrativus.

ἀποδεικτός, demonstrabilis, e.

ἀποδειλίαισις, ἡ, timiditas, ὁ.

ἀποδειλιάω -ῶ, ignavus ac timidus fio; reformido prae timore.

ἀπόδειξις, ἡ, demonstratio, ὁ. convictio, ὁ. argumentatio; probatio ἢ adprobatio, -ōnis, ὁ. specimen, inis, ὁ.

ἀποδειπνέω -ῶ, coenam finio.

ἀπόδειπνος, qui coenatus est.

ἀποδεικνάωσις, decimatio, ὁ.

ἀποδεικνάω -ῶ, addecimo.

ἀποδεικτέος, recipiendus.

ἀποδέκτης, ὁ, receptor.

ἀποδέκτος, ἡ, ὁν, dignus, qui recipiatur; acceptus, a, um.

ἀποδεικτῶς, grate; jucunde.

ἀποδέρω, deglōbo, -ere.

ἀπόδειξις, ἡ, religatio, -ōnis, ὁ.

ἀποδεσμεύω, religo.

ἀποδέχομαι, ρ. recipio, -ere, aliquid; accipio, -ere, aliquid. Ὅθεν ὁ ἀποδεχόμενος (ὁ ἀποδέκτης), acceptor, -oris, ἂ.

ἀποδέω, alligo, -are.

ἀποδέω, absum, desum, -esse ἀποδέω τινός, desum aliquid.

ἀποδηλώω -ῶ, demonstro.

ἀποδημέω -ῶ, absum (domo, ad urbe); peregre sum; peregrinor.

ἀποδημητής, peregrinator, ἂ.

ἀποδημία ἡ, peregrinatio.

ἀπόδημος, ὁ, ἡ, absens (domo, ab urbe); pereger, -gris.

ἀποδιδάσκω, dedoceo, -ére.

ἀποδιδράσκω, fugio, effugio, auſugio; profugio.

ἀποδίδωμι, reddo (-idi, -itum, -ere); solvo, persolvo; retribuō. ἀποδίδομαι (πωλῶ) τι, vendo (-didi, -ditum, -ere) aliquid, ἀποδόμην τῆς ἀξίας, justo pretio vendidi.

ἀποδικάζω, absolvo, -ere.

ἀποδιορίζω, limitibus segrego.

ἀποδιώκω, abigo (bestias); pello, expello, ejicio.

ἀποδιώξις, ἡ, expulsio, -onis.

ἀποδοκῆ, non placet.

ἀποδοκιμάζω, repudio.

ἀποδοκιμασία, ἡ, repudiatio, -onis, ὁ. improbatio, -onis, ὁ.

ἀποδοκιμαστῆος, α, ον, repudians; improbabilis, e.

ἀπόδομα, τό, donum, -i, ὁ.

ἀποδοσίμος, ον, qui reddi debet.

ἀπόδοσις, ἡ, redditio, ὁ. solutio, ὁ. χάριτος, relatio gratiae; γραμμαπάδοσις, -is, ἂ.

ἀποδοτέος, α, ον, reddendus.

ἀποδότης, ὁ, redditor, -ōris, ἂ.

ἀποδοχῆς, ὁ, acceptor, ἂ.

ἀποδοχή, ἡ, receptio, -ōnis, ὁ. approbatio, -onis, ὁ.

ἀπόδρασις, ἡ, iuga, -ae, ὁ.

ἀποδρέπω -ομαι, decerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid; demeto.

ἀποδύρομαι, lamentor, -ari.

ἀποδυτήριον, apodyterium, ὁ.

ἀποδύω, exuo, -ere, aliquid. —ομαι, me exo. ἀποδύομαι τὴν ἐσθῆτα, exuo (δηλ. mihi) vestem; rejicio vestem dd corpore; —πρὸς τι, ἐπὶ τι, ἐπὶ τι, accingor, aggredior ad aliquid.

ἀποξέγγνυμι, ἀποξενγνύω, de- jugo, -are; dejungo, sejungo, dis- jungo, -ere.

ἀπόξω (τινός), oleo (-ui, êre).

ἀποξωγράφω -ῶ, pingo.

ἀποξώννυμι, discingo.

ἀποθάλλω, defloresco, -ere.

ἀποθαρρέω -ῶ, magnopere fido.

ἀποθανμάζω (τι) emiror valde miror, aliquid.

ἀποθεάομαι -ῶμαι (τινὰ ἀπερχόμενον), prosequor abeuntem oculis.

ἀποθεμελιώω -ῶ, funditus evertō.

ἀποθεῖω -ῶ, κυρ. ex homine deum facio (aiquem), inter deos ἢ in deorum numerum refero (aliquem); μψ. summis laudibus in coelum tollo aliquem.

ἀποθεράπευσις, ἡ, cultus, -us, ἂ. medela, -ae, ὁ.

ἀποθεραπέυω, medicor, -ari.

ἀποθερίζω, demeto, -ere.

ἀπόθεσις, ἡ, depositio, ὁ; —ἀρχῆς, abdicatio, -onis, ὁ.

ἀποθεσιάζω, vaticinor, -âri.

ἀποθετικὸν (ῥήμα), depōnens-ntis τὰ ἀποθετικά, deponentia.

ἀποθέω, aufugio, -ere.
 ἀποθεωρέω -ῶ, longe prospecto.
 ἀποθεώρησις, prospectus, ἄ.
 ἀποθεώσις, ἦ, relatio inter deos, consecratio, ὁ. μετφ. nimiae laudes, apotheosis, -is, ὁ.
 ἀποθηκάριος, ἦ, horrearius, ἄ.
 ἀποθήκη, ἦ, conditorium, -i, ὠ.
 -οίκιας, cella, -ae, ὁ.
 ἀποθηλόνω, effemino, -āre.
 ἀποθηριόω -ῶ, efero, -are, alioquem ἢ aliquid; ἀποθηριόομαι, efferme; ἀποθηριωθεῖς, eiferatus, a, um.
 ἀποθηριώσις, ἦ, feritas, ὁ.
 ἀποθησαυρίζω, recondo, -ere.
 ἀποθησαυρισμός, ὁ, conservatio pecuniarum ἢ alius rei.
 ἀπόθνητος, non concupitus.
 ἀπόθλιάω -ῶ, deiingo, -ere.
 ἀπόθλιβω, exprimo aliquid.
 ἀπόθλιψις, ἦ, expressio, -ōnis, ὁ.
 ἀποθνήσκω, morior; vita decedo ἢ ἀπλῶς decedo; cedo e vitā; occumbō mortem ἢ morte; τεθνηκώς = mortuus, defunctus.
 ἀποθρασύνω, animum addo; -ομαι, animum sumo; audax fio.
 ἀπόθραυσις, ἦ, fractura, ae, ὁ.
 ἀποθραύω, defringo, confringo; -ομαι, frangor, -i; defringor, -i.
 ἀποθρύπτω, effemino.
 ἀποθυμίασις, evaporatio, ὁ.
 ἀποθύω, solvo, reddo vota.
 ἀποθωρακίζομαι, thoracem exuo.
 ἀποίητος, ὄν, iniectus, a, um.
 ἀποικέω -ῶ, demigro.
 ἀποίκησις, ἦ, demigratio, ὁ.
 ἀποικία, ἦ, colonia, -ae, ὁ.
 ἀποικίζω; in coloniam emitto (aliquos).
 ἀποίκιλος, ὄν, ἀποίκιλτος, ὄν, simplex, -icis; non ornatus.
 ἀποίκισις, ἦ, ἀποικισμός, ὁ, (coloniae) deductio, -ōnis, ὁ.
 ἀποικοδομέω -ῶ, edificando obstructuo, aliquid.
 ἀποικος, (πόλις), colonia, ae, ὁ. ὁ ἔποικος, colōnus, -i, ἄ.
 ἀποίμαντος, ὄν, pastore carens.
 ἀποιμῶζω, lamentor, ἄρι.
 ἀποινεί, impunitē, sine poena.
 ἀποίχομαι, abstineo me ab aliquā

re, (=ἀποθνήσκω), e vita discedo; morior, -i.
 ἀποιωνίζομαι, abminor, -ari.
 ἀποκαθαίρω, purgo ἢ expurgo (-āre) aliquid, emaculo.
 ἀποκάθαγμα, τό, purgamentum. -i, ὠ. μετφ. homo abjectus.
 ἀποκάθαρσις, ἦ, expurgatio.
 ἀποκαθαριστικός, purgatorius.
 ἀποκαθεύδω, seorsum ab aedibus dormio.
 ἀποκαθηλώω -ῶ, reficio, -ere.
 ἀποκαθήλωσις, ἦ, refixus, ἄ.
 ἀποκάθημαι, seorsum sedeo.
 ἀποκαθίζω, consido, -ere.
 ἀποκαθίστημι, restituo, -ere. -τήν ειρήνην, reconcilio pacem.
 ἀποκαίω, aduro ἢ deuro.
 ἀποκαλέω -ῶ, adpello, -are.
 ἀποκαλυπτικός, revelatorius.
 ἀποκαλύπτω, revelo, -are.
 ἀποκάλυψις, ἦ, revelatio, -ōnis, ὁ. detectio, ὁ. ἐκκλ. apocalypsis, ὁ.
 ἀποκάμνω, iatigor ἢ defatigor, relanguesco; ἀποκαμών, ἀποκεμηκώς, fatigatus ἢ defatigatus.
 ἀπόκασις, ἦ, tonsura, -ae, ὁ.
 ἀποκαρτέρω -ῶ, inedia mortem mihi conscisco.
 ἀποκαρτέρομαι, ἦ, mors quaesita per inedia.
 ἀποκατάστασις, ἦ, restitutio in pristinum statum.
 ἀπόκαυσις, ἦ, ἀπόκαυμα, τό, am-bustio, -ōnis, ὁ.
 ἀποκείμαι, repositus sum; μετφ. ἀποκείμενος, η, ὄν, repositus. ἰ
 ἀποκείρω, detondeo.
 ἀποκεκαρμένος, detosus, a, um.
 ἀποκεκαλυμμένος, aperte.
 ἀποκενῶω -ῶ, exinanio, -are.
 ἀποκεντόω -ῶ, transfigo.
 ἀποκενώσις, ἦ, exinanitio, ὁ.
 ἀποκεφαλίζω, caput alicuius praecido. -οθείς, decervicatus.
 ἀποκεφαλισμός, ὁ, (ἀποκεφαλίσις, ἦ), capitis, praecisio.
 ἀποκεφαλιστής, ὁ, carnifex, ἄ.
 ἀποκηρύκτος, ὄν, abdicatus.
 ἀποκηρύξις (νίου), abdicatio.
 ἀποκηρύττω, abdicō aliquem.
 ἀποκινέω -ῶ, amoveo, removeo,

—οῦμαι, amoveor, me amoveo.
 ἀποκλίνησις, ἡ, amotio, -onis, θ.
 ἀποκλαδέω, ramos, abscondo.
 ἀποκλαίω, deileo, -ere.
 ἀποκλαυμα, τό, deploratio, θ.
 ἀποκλάω -ῶ, defringo, -ere.
 ἀπόκλεισις, ἡ, exclusio, -ōnis, θ.
 praeclusio, -onis, θ.
 ἀπόκλειστος, ον, exclusus, a, um.
 ἀποκλείω, excludo (-si, -sum, -ere)· ἀποκλείω ὑνά τινος, excludo aliquem aliqua re; praecludo.
 ἀποκληρονόμος, exhères, -ēdis.
 ἀπόκληρος, ον, exsors (-tis) alijus rei; exhères; exheredatus.
 ἀποκληρώω -ῶ, sortior, -iri; sorte lego; sorte privo.
 ἀποκληρώσις, ἡ, electio per sortes; exheredatio, -onis, θ.
 ἀποκλίνης, ἐς, declivis, e.
 ἀποκλίνω, declino (aliquid).
 ἀπόκλισις, ἡ, declinatio, θ.
 ἀποκλύζω, adluo, -ere.
 ἀπόκλυσις, ἡ, eluvies, -ei, θ.
 ἀποκνέω -ῶ, metu ab aliquo deterreor, per ignaviam recuso aliquid; dubito; — ῥός τι, piger, ignavus sum ad aliquid.
 ἀποκνίζω, vellico, -are.
 ἀπόκνισις, ἡ, vellicatio, θ.
 ἀποκοιμάσθαι -ῶμαι, secubo, are; obdormio, -ire.
 ἀποκοιμίζω, coloco (aliquem) in lecto; —ομαι, obdormio, -ire.
 ἀποκοιτέω -ῶ, secubo, -are.
 ἀποκολάπτω, sculpendo aniero.
 ἀποκολούω, (= κολοῦω), demutilo.
 ἀποκολυμβάω -ῶ, abnāto, -are.
 ἀποκομάω -ῶ, comis nudor.
 ἀποκομιδή, ἡ, deportatio, θ.
 ἀποκομιζέω, deporto -are asporto, -are; aveho ἢ deveho.
 ἀπόκομμα, τό, absegmen, οὐ.
 ἀποκοπή, ἡ, praecisio, -onis, θ.
 ἀποκόπτω, decido, recido, praecido; amputo aliquid. — τὴν ἐλπίδα, spem incido.
 ἀποκοσμέω -ῶ, ornatu privo aliquem. — οῦμαι, ornatum depono.
 ἀποκουφίζω, sublevo, -are.
 ἀπόκληρμος, ον, praeceps.
 ἀποκρίνω, secerno (-crēvi, -crē-

tum, -ere; eximo (-emi, -emtum, -ere) aliquem ἢ aliquid; —ομαι, respondendo, -ndi, -nsum, -ēre.
 ἀπόκρισις, ἡ, responsio, θ.
 ἀποκροτέω -ῶ, crepito, -are.
 ἀποκρουσις, ἡ, depulsio, -onis, θ.
 ἀποκρουστικός, depulsorius.
 ἀποκρούω -ομαι ἢ τι repello (-pui, -pulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid (hostem, impetum).
 ἀποκρύπτω, occulto, -are, aliquid, abdo, -ere; abscondo; celo, abstrudo, -ere, ὁ ἀποκρύπτων, occultator, -oris, ἄ.; —ομαι, occulto; me recondo; me abstrudo.
 ἀποκρυσταλλέω -ῶ, in glaciem mutuo; —ομαι, congelatio ἢ —or.
 ἀποκρυστάλλωσις, congelatio, θ.
 ἀπόκρυφος, ον, secretus, a, um, occultus, a, um; abditus.
 ἀπόκρυψις, ἡ, occultatio.
 ἀποκτάσθαι -ῶμαι, alieno, -are; emancipo, -are, aliquid; νεογ. ἀποκτάω -ῶ = πορίζομαι, κτώματι τι, mihi aliquid paro ἢ comparo; (mihi) pario (peperi) aliquid.
 ἀποκτείνω, interficio, occido.
 ἀποκτηνόμασι -οῦμαι, pecus fio.
 ἐπόκτησις, ἡ, (= ζημία) detrimentum, οὐ. (= κτήσις), comparatio, θ.
 ἀπόκτητος, ον, alienatus, a, um.
 ἀποκνέω -ῶ, enitor, pario, -ere.
 ἀποκνήσις, ἡ, enixus, ἄ.
 ἀποκνυλινδέω -ῶ, ἀποκνύω, devolve (-lvi, -ātum, -ere) aliquid.
 ἀποκνύσις, ἡ, ἀποκνύσιμα, τό, voverdo (alicujus) amotio.
 ἀποκνυρώω -ῶ, (= ἀκυρον ποιῶ) νόμον· abrogo, -are, (legem).
 ἀποκνυρτέω -ῶ, omnino curvo.
 ἀποκνύρωσις (νόμον), abrogatio.
 ἀποκνώσις, ἡ, impeditio; θ.
 ἀποκνώω, impedio, prohibeo.
 ἀπολαγγάνω (τι), forte accipio.
 ἀπολακτιζέω, calce terio ἢ repello (aliquid); sperno, aspurnor.
 ἀπολάκτισμα, τό, ἀπολακτισμός, ὁ, calcitratus, -ūs, ἄ.
 ἀπολαμβάνω, accipio (rem mihi debitam); — χάριν, gratiam accipio; recipio (= διακόπω, κωλύω), intercipio, cohibeo, detineo.

ἀπολαμπρύνω, splendillum reddo —ομαι, illustris fio.

ἀπολάμπω, eifulgeo, renidescō.

ἀπόλαυσις, ἡ, iructus, -us ἄ. perfructio, -onis, ὅ. usus, ἄ. ἡ τῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις, fructus voluptatum; voluptas, -ātis, ὅ. delectatio.

ἀπολαυστικός, voluptatibus.

ἀπολαύω (τινός), fruor aliquā re; —τινος, fructum capio ἢ recipio ex aliquo; — εἰρήνης, ἡδονῆς, pace, voluptate fruor, perfruor.

ἀπολαίνω, lēvigo lēvo.

ἀπολέγω, delibo, -are (aliquid, flores); (= ἐκλέγω), eligo.

ἀπολείπω, relinquo, desero aliquem ἢ aliquid (exercitum, signa); ἀμετ. deficio; αἱ δυνάμεις ἀπολείπουνσι, vires deficiunt; desisto, —ομαι τινος, relinquor ab aliquo (ἐν ἀγῶνι); superor, vincor ab aliquo; ἀπολείπουνσι, vires deficiunt; desisto —ομαι τινος, superor, vincor ab aliquo; ἀπολείπομαι, ἀρετῆς, παιδείας, non adsequor virtutem, eruditionem.

ἀπολείω, delambo, -ere; abligurio, -ire; delingo, -ere.

ἀπόλειψις, relictio, ὅ. desertio.

ἀπύλεκτος, ον, electus, a, um.

ἀπόλεμτος, bello non vexatus.

ἀπόλεμος, ον, inbellis, e.

ἀπολεπίσω, decortico are.

ἀπολεπτύνω, extenuo, aliquid.

ἀπολευκαίνω, deablo, aliquid.

ἀπολήγω, exeo in aliquid.

ἀποληρέω -ῶ, nugor, -ari.

ἀπόληψις, ἡ, (παράλαβή), receptio, ὅ. (ἐμπόδις), interclusio, ὅ.

ἀπολιθόω, -ῶ, in lapidem verto ἢ muto (aliquid); —ομαι, in lapidem mutor; lapidesco; μεταφ. stupreo, -ēre, obtorpesco -ere.

ἀπολιθώσεις, mutatio in lapidem.

ἀπολιθώκητος, ον, qui obsideri neguit, non obsessus, a, um.

ἀπολις (-ιδος), (ἐπι προσ.) urbem patriam non habens, sine patriā; (ἐπι χωρῶν), nullam urbem habens.

ἀπολισθαίνω, ἀπολισθαίνω, salente vestigio labor; delabor.

ἀπολίτευτος, ον, nulli civitati ad-

scriptus; (ἄγροικος) incivilis, e.

ἀπόλλυμι, amitto, perdo ἢ deperdo — τὸ θάρρος, animo deficio, animum demitto — τὴν μάχην, proelio vincor, inferior discedo; — (διαφθείρω), perdo ἢ deperdo, perimo (-ēmi, -emptum, -ere) aliquid ἢ aliquem (civitatem, amicos). Παθῆν. —ομαι, pereō, deereo, intereo, ἡ ναῦς ἀπόλετο, navis interiit.

ἀπολογέομαι, -οῦμαι, me defendo (verbis), excuso, -are — περί τινος, defendo aliquam rem.

ἀπολόγημα, τό, defensio.

ἀπολογητικός, ἡ, ὄν, ad defendendum aptus; defensorius, a, um.

ἀπολογία, ἡ, defensio, ὅ. dictio causae, oratio defensoria.

ἀπολογίζομαι, rationes reddo.

ἀπολογισμός, ὁ, ratio, -onis, ὅ.

ἀπόλογος, ὁ, narratio.

ἀπόλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ἀπόλουσις, ἡ, ablutio, -onis, ὅ.

ἀπολούω, abluo (-ui, -futum, -ere), —ομαι, abluor, -i.

ἀπολούρομαι, deploro, -are.

ἀπολυμαίνομαι, purgator.

ἀπολύμανσις, ἡ, purgatio, ὅ.

ἀπολυμαντικός, ἡ, ὄν, ad purgandum aptus.

ἀπολυπράγμων, ον, rerum alienarum incurius.

ἀπολύσιμος, ον, qui absolvi potest; dignus qui absolvetur.

ἀπόλυσις, ἡ, absolutio, -onis, ὅ. — (παῦσις), missio.

ἀπολυτήριος, ον, ad examen finale pertinens — ος ἐξέτασις, examen finale — ον, τό, testimonium finalis, examinis, documentum.

ἀπολυτικός, absolutorius.

ἀπόλυτος (= τέλειος), absolutus.

ἀπολύτως (= τελείως); absolute.

ἀπολυτρόω -ῶ, redimo, -ere.

ἀπολύτρωσις, ἡ, redemptio.

ἀπολύω, (ἐπι δικαστῶν), absolvo — τινά τῆς δουλείας, manu mitto aliquem — τοῦ δεσμοῦ τρέφειν, e custodia emitto, vinculis exsolvo, aliquid; (= παῖω τινά τῆς ἀρχῆς), mitto, dimitto aliquem — μέσ. —οιαι, redimo.

ἀπομάθησις, ἡ, doctrinae obli-
vio; desuetudo, -imis, ὁ.
ἀπομαίνομαι, desaevio, -ire.
ἀπομάκρυνσις, ἡ, remotio, ὁ.
ἀπομακρύνω, amoveo, -ομαι·
removeo (ex loco aliquo).
ἀπομακρύνω, δ, abstergens.
ἀπομαλακίζομαι, ἀπομαλθακῶ-
μαι, effeminatus sum.
ἀπομανθάνω, dedisco -ere, ali-
quid; desuesco.
ἀπομαντεύομαι, futura praedico.
ἀπόμαξις, ἡ, detergendi actio.
ἀπομαραίνω, sicco (aliquid), exsiccō
(agros)· μετφ. debilito (aliquid)·
-ομαι, marcesco, elanguesco.
ἀπομαρτυρέω -ῶ, adtestor aliquid
ἀπομάτω, abstergeo.
ἀπομαστιγῶ -ῶ, virgis caedo.
ἀπομάχομαι (τινα ἐπὶ τινι)· val-
de in cūso aliquid alicujus rei.
ἀπομένω, permaneo, -ēre.
ἀπομερίζω, divido, -ere.
ἀπομετρέω -ῶ, demetior.
ἀπομέτρησις, ἡ, demensio. ὁ.
ἀπομηκύνω, longiorem reddo
(rem aliquam); extendo, aliquid.
ἀπομιμέομαι -οῦμαι, (plane) imi-
tor (aliquem ἢ aliquid).
ἀπομίμησις, ἡ, imitatio, ὁ.
ἀπομνησκόμαι, memoriā teneo;
recordor, -ari, aliquid.
ἀπομισθῶν -ῶ, abloco aliquid
mercede eloco, aliquid.
ἀπομισθῶμα, res mercēde locata.
ἀπομνημόνευμα, τό, dictum me-
morabile res memorabilis· τὰ ἀπο-
μνημονεύματα, memorialia scripta·
ἀπομνημονεύματα Ξενοφάντος, Xe-
nophontis commentarii (de Socra-
te), Xenophontis memorialia.
ἀπομνημόνευσις, ἡ, memoratus,
-tis, ἄ. commemoratio, -ōris, ὁ.
ἀπομνημονεύω, memoro, com-
memoro.
ἀπόμνημι, abjūro aliquid.
ἀπόμοιρα, ἡ, pars, -rtis, ὁ.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀπομονῶ -ῶ, solum relinquo;—
οῦμαι, solus relinquo; excludo, -i.
ἀπόμοσις, ἡ, abjuratio, ὁ.
ἀπομοχλέω -ῶ, vecte amolior.
ἀπομυζᾶω -ῶ, sūgo aliquid; μετφ.
exhaurio.
ἀπομύζησις, ἡ, sugendi actio·
μετφ. expilatio, -onis.
ἀπομυκάομαι -ῶμαι, emugio.
ἀπομυκτηρίζω, derido, irrido.
ἀπομύττω, emungo -ere; ἀπομύτ-
τομαι, me emungo ἢ emungor.
ἀπομωρόω -ῶ, ἀπομωραίνω, pla-
ne iatum reddo· -οῦμαι, -αίνο-
μαι, plane fatuus fio.
ἀπομωρόω -ῶ, torpeo aliquid
ἢ aliquid· -οῦμαι, torpesco.
ἀπομάρκωσις, perfectus torpor.
ἀπονεκρῶω -ῶ, mortuum reddo·
-οῦμαι, emorior (-emori).
ἀπονεκρωσις, ἡ, mors -rtis, ὁ.
ἀπονεμητής, δ, distributor, ἄ.
ἀπονέμω, tribuo, attribuo.
ἀπονενοημένος, demens.
ἀπονενοημένως, desperate.
ἀπονεύω, abnūto.
ἀπονηρευσία, ἡ, simplicitas.
ἀπονήρευτος, ον, simplex.
ἀπονηστεύω, ἀπονηστιζομαι, je-
junium finio.
ἀπονητί, sine labore.
ἀπόνητος, ον, labore carens.
ἀπονήχομαι, enato, abnato.
ἀπονία, ἡ, desidia, -ae, ὁ. iner-
tia, -ae, ὁ; indolentia, ὁ.
ἀπονίπτω, -ομαι, abluo.
ἀπόνιμμα, τό, sordes elutae.
ἀπονέομαι -οῦμαι, mentem abji-
cio, dementio, -ire; despero.
ἀπόνοια, desperatio, dementia.
ἀπονομή, ἡ, distributio.
ἀπονος, ον, labore carens; faci-
lis, e; desidiosus, non dolens.
ἀπονοστέω -ῶ, redeo (domum).
ἀπονόστισις, ἡ, reditus, -us, ἄ.
ἀπονοσφίζω, sejungo, privo.
ἀπονουθετέω -ῶ, dissuadeo.
ἀπονουθετεύω, abnocto, -are.
ἀπονουστάζω, dormito, -are.
ἀπονηχίω, unguis reseco· ἀπο-
νηχίζομαι τὰς χεῖρας, manibus meis
ungues rereco.

5

ἀπονούχισμα, unguium segmentum ἀπόνης, sine labore.
 ἀπόξενος, inhospitalis, ε.
 ἀποξενῶ -ῶ, peregre (in exsilium) abigo (aliquem) μετφ. — τινά τινος, alieno, abalieno aliquem ab aliquo — οὔμαι, extra patriam commoror ἢ dego (vitam) μετφ. — οὔμαί τινος, aliquem ἢ voluntatem alicujus mihi abalieno.
 ἀποξένωσις, ἡ, commoratio extra patriam; μετφ. alienatio, θ.
 ἀποξέω -ῶ, ἀποξύνω, abrado ἢ erado aliquid; deleo, aliquid.
 ἀποξηραίνω, exsisco, adsisco; — ομαι, adsiccesco, exsiccesco; ἀπεξηραμμένος, exustus.
 ἀποξύνω, praeacuo, exacuo.
 ἀποξύρω, -ῶ, ἀποξύρω, tondeo, detondeo — ερε; abrado — ερε.
 ἀποξύρομαι, rado, derado.
 ἀπόξυσις, ἡ, rasura — ae, θ.
 ἀπόξυσμα, τό, ramentum, — i. σὺ. ἀποπαίζω (= παύομαι παίζων) deludo (— si, — sum, ere).
 ἀποπαλαιῶν -ῶ, antiquo, — ἄρε — οὔμαι, consensco, — ερε.
 ἀπόπαππος, θ, abavus, i, ἀ.
 ἀποπαρθενεύω, devirgino.
 ἀποπατέω -ῶ, ventrem facio ἢ exonero, adsellor.
 ἀποπάτημα, τό, excrementum corporis.
 ἀπόπατος, θ, latrina, — ae, θ.
 ἀπόπανσις, ἡ, finis, is, ἀ.
 ἀποπαύω, compesco; cohibeo — ομαι τινος, desisto (ab) re aliqua.
 ἀπόπειρα, ἡ, experientia, θ. periculum — conatus.
 ἀποπειράομαι -ῶμαί (τινός), periclitor; experior, conor, aliquid ἢ aliquem.
 ἀποπελεκῶ -ῶ, securi decido.
 ἀπόπεμπος, ον, dimissus, a, um,
 ἀποπέμπω (= ἀποστέλλω), ablego; (= ἀφήμι, διαλύω), mitto, dimitto; — ω ἢ — ομαι τὴν γυναῖκα, dimitto uxorem, uxorem missam iacio, uxorem repudio; (= δπίσω πέμπω), remitto.
 ἀπόπεμψις, ἡ, ablegatio.
 ἀποπενθέω -ῶ, desino lugere.

ἀποπερατώ -ῶ, ad finem perduco — iinio, — ire, aliquid.
 ἀποπεράτωσις, ἡ, perductio ad finem; finis, — is, ἀ.
 ἀποπέδρομαι, crepitum ventris emitto; pedo, (πεπέδι, peditum) — ere.
 ἀποπέτομαι, avolo ἢ devolo, are.
 ἀποπήγνυμι, congelo (aliquid), ἀποπήγνυμαι, congelasco, — ερε.
 ἀποπηδάω -ῶ, desilio absilio, — ire — resilio, — ire.
 ἀποπιέζω, exprimo — ερε.
 ἀποπίσις, ἡ, expressio, θ.
 ἀποπίμπλημι, expleo — satio.
 ἀποπίνω, ebibo — exhaurio.
 ἀποπίπτω, decido, — ερε.
 ἀποπλανῶν -ῶ, seduco, — ere; decipio — ere, aliquem; — ὠμαι, evagor, devagor; erro, decerro, — are.
 ἀποπλάνησις, ἡ, error, — oris, ἀ.
 ἀποπλάσσομαι, eifingo, — ερε.
 ἀποπλέω, solvo navem.
 ἀποπληκτικός, apoplecticus.
 ἀπόπληκτος, ον, attonitus.
 ἀποπληξία, ἡ, apoplexia, ae, θ.
 ἀποπληρώω -ῶ, expleo, — ere, aliquid — μετφ. periculo aliquid.
 ἀποπλήρωσις, ἡ, expletio, θ.
 ἀποπλήρωσω, attonitum (stupidum) reddo aliquem.
 ἀπόπλους, θ, discessus (navis).
 ἀπόπλυμα, τό, aqua sordida.
 ἀποπλύω, eluo, — ερε aliquid.
 ἀπόπνευσις, ἡ, exhalatio, θ.
 ἀποπνέω, exhalo, exspiro.
 ἀποπνίγω, suffoco; μετφ. opprimo; — ομαι, suffocor.
 ἀποποιέομαι — οὔμαι, rejicio, — ere, aliquid; recuso, — are.
 ἀποποίησης, ἡ, rejectio, θ.
 ἀποπομπικός, θ, depulsorius.
 ἀποπομπή, ἡ, amandatio, — onis, θ. demissio, — onis, θ.
 ἀποπροβόμαι, discedo, — ερε.
 ἀποπροσβέω, ρ. acta legationis expono.
 ἀποπρώω, serrā deseco.
 ἀποπροβαίω, procul abeo.
 ἀποπτος, ον, qui spectari ex alto potest; ἐξ — ον, ex speculā.
 ἀποπτύω, exspuo ἢ despuo; μετφ. respuo, — ere, aliquid.

ἀποπνυθάνομαι, ῥημ. sciscitor ex aliquo.

ἀποπυρίζω (= ὀπτῶ) asso.

ἀποπυρῶ -ῶ, inflammo -are;

-οῦμαι, ignesco, -ere.

ἀποπουματίζω, operculum detraho

ἀποργίζω, irrito, -are, aliquem

-ομαι, irascor, -i, alicui

ἀπόρευτος, ον, inviatus, a, um.

ἀπορέω -ῶ, (= ἄπορός εἰμι), in ino

piâ (in penuriâ) sum -περί τινος,

dubius, incertus sum de aliquâ re,

dubito; haesito, -are.

ἀπόρημα, τό, dubitatio -onis, ὁ.

ἀπορηματικός, dubitativus.

ἀπόρητος, inexpugnabilis.

ἀπορία, ἡ, (= σπάνις), penuria, ae, ὁ.

(= ἐνδεία), moria, -ae, ὁ. (ἀμηχανία),

penuria, (inopia), consilii

(= ἀμφιβολία) dubitatio, -onis, ὁ.

ἀπορος, ον, (ἐπὶ ποταμ. θαλάσ. κλ.)

inviatus, a, um; non pervius, a, um;

(= ἐνδείης τινος), inops, egenus ali-

cujus rei (= ἀμφίβολος), dubius ἢ

incertus.

ἀπορραίνω, adspargo, -ere.

ἀπορραπίζω, colaphis redundo.

ἀπορράπτω, consuo -ere.

ἀπορρέω, effluo, defluo (-xi) -ere

μετφ. emano, -are.

ἀπορρηγγνυμι, ἀπορρηγγύω, ab-

rumbo; defringo.

ἀπόρρησις (ἀπαγόρευσις), interd-

dictio, -onis, ὁ.

ἀπόρρητος, ον, non effabilis e,

interdictus, a, um; vetitus.

ἀπορρήτως, secreto, clam.

ἀπορριγέω -ῶ, exhorreo, -ère.

ἀπορριζῶ -ῶ, radicibus evello.

ἀπορρίνημα, τό, iimatura, ae, ὁ.

ἀπορρίπτω, abjicio, rejicio.

ἀπορρίψιμος, ον, rejiciendus, a,

um; repudiandus; malus.

ἀπόρριψις, ἡ, abjectio, -onis, ὁ.

dejectio, ὁ; improbatio.

ἀπορροή, ἀπόρροια, ἡ, defluvium,

ὁ. effluvium, defluxio.

ἀπορροφάω -ῶ, absorbeo, -ere.

ἀπορρόφωσις, ἡ, absorptio, onis.

ἀπορρώνυμι, debilito, aliquem.

ἀπορρώξ, ὁ, ἡ, abruptus, a, um;

deruptus, a, um; praeruptus.

ἀπορῦντω, defodio, aliquid.

ἀπορφανίζω, orbum facio, ali-

quem; -ομαι, orbus fio.

ἀπόρφυρος, ον, sine purpura.

ἀποσαρῶ -ῶ, verrendo aufero.

ἀποσάτω, depono clitellas.

ἀποσαφέω -ῶ, ἀποσαφηνίζω, ex-

plano, -are, aliquid.

ἀποσβέννυμι, ἀποσβεννύω, re-

stinguo; exstinguo, -ere (ignem)

- τὴν φλόγα τινός, deflammo ali-

quid; deleo (memoriam alicujus);

-ομαι (= ἀποθνήσκω), exstinguor,

morior.

ἀπόσσεισις, ἡ, decussio, -onis, ὁ.

ἀποσειώ, decutio, excutio; -ομαι

τὸν ζυγόν, excuto jugum.

ἀποσεμνῶ -ῶ, ἀποσεμνώνω, ma-

gnifico celebros, laudibus efiero

(aliquem); -ομαι, me jacto.

ἀποσημαίνω, indicio; -ομαι, si-

gno quodam dissuadeo.

ἀποσῆπτω, putrefacio, aliquid.

ἀπόσῃψις, ἡ, putrefactio. ὁ.

ἀποσιγήσις, ἡ, reticentia, -ae, ὁ.

ἀποσιμῶ -ῶ, simum reddo.

ἀποσιτέω -ῶ, cibo me abstineo.

ἀποσιτία, ἡ, abstinentia a cibo.

ἀποσιωπάω -ῶ, conticesco; taceo,

abticēe, -ere.

ἀποσιώπησις, ἡ, reticentia, ae,

ὁ. (σχ. ῥητ.) abscisso, -onis, ὁ.

ἀποσκάπτω, iodiens subverto

aliquid fossâ separo, aliquid.

ἀποσκεδάννυμι, dissipio, -are.

ἀποσκεπάξω, ἀποσκέπω, detego

(-xi, -ctum, -ere) aliquid.

ἀποσκευάξω, -ομαι, vasa aufero,

sarcinae colligo.

ἀποσκευή, ἡ, vasa -orum, ὁ.

sarcinae -arum, ὁ. impedimenda.

ἀποσκηνῶ -ῶ, seorsum habito.

ἀπόσκηνος, ον, seorsum habitans.

ἀποσκηνώ -ῶ, tentorium moveo

ἀποσκήπτω, ρ. ruo.

ἀποσκιάζω, obumbro, aliquid.

ἀποσκίασμα, τό, obumbratio, ὁ.

ἀποσκιρῶ -ῶ, induro.

ἀποσκιρῶμα, τό, durities, -ei, ὁ

ἀποσκιρτάω -ῶ, résilio.

ἀπόσκληρος, ον, edurus, a, um,

ἀποσκληρώω -ῶ, ἀποσκληρύνω,

nduro, eduro (aliquid); — οὔμαι, duresco, nduresco, eduresco.

ἀποσκοπέω -ῶ, speculor, aliquid ἀποσκορακίζω, ad corvos abire jubeo; rejicio, aliquid.

ἀποσκορακισμός, rejectio.

ἀποσκορπίζω, dispergo, -ere.

ἀποσκοτιζώ, tenebras amoveo.

ἀποσκυλεύω, spolio, aliquid.

ἀποσκόπτω (τινά, εἰς τινα), maledictus insector aliquem.

ἀποσμήγω, detergo, -ere.

ἀποσμηκρῶ -ῶ, ἀποσμηκρύνω, extenuo, -ere; imminuo.

ἀποσοβέω -ῶ, abigo aiquid — τι ἀπό νινος, repello aliquid ab aliqua re.

ἀποσόβησις, ἡ, depulsio, ὅ.

ἀποσοφῶ -ῶ, sapientem (aliquem) redco — οὔμαι, sapiens fio.

ἀποσπαργανῶ -ῶ, iasciā exsolvo.

ἀπόσπασμα, τό, lacinia. -ae, ὅ.

ἀποσπασμάτιον, τό, parvum iramentum.

ἀποσπασμός, ὁ, abstractio, ὅ.

ἀποσπῶ -ῶ, abstraho, detraho aliquem ἢ aliquid ἀποσπῶμαι ἀπό νινος, avellor aliqua re.

ἀποσπείρω, semino.

ἀποσπένδω, libo, -are.

ἀποσπογγίζω, spongiā abstergeo. ἀποσπόγγισμα, τό, sordes spogiā detersae.

ἀπόσταγμα, τό, stilla -ae, ὅ.

ἀποστάξω, ἀποσταλάξω, stillo,

ἀποσταγμένος, ἡ, ον, stillatus.

ἀποσταθμάω -ῶ, adpendo, -ere; demetior (aliquid).

ἀπόσταξις, ἡ, destillatio, ὅ.

ἀποστασία, ἡ, defectio, ὅ.

ἀπόστασις, ἡ, abstancia, -ae, ὅ.

ἀποστατέω -ῶ, deicio ab aliquo; rebello -are.

ἀποστάτης, ὁ, defector, -oris, ἀ. ἐκκλ. apostata -ae, ὅ.

ἀποστέγασμα, τό, tegmen, οὔ.

ἀποστέγω, tego, -ere, aliquid.

ἀποστέλλω, mitto ἢ missum (aliquid), dimitto (aliquem) ἀποστέλλω

τινά (προσβευτήν), lego aliquem ὄθεν: ὁ ἀποσταλιμένος, legatus, -i, ἀ.

ἀποστενῶ -ῶ, coarcto, aliquid.

ἀποστέρῶ, amare desino; orii, ere; contemno, -ere, aliquem.

ἀποστερέω -ῶ (τινα τι, τινά νινος), privo aliquem te aliqua, deiraudo alicui aliquid.

ἀποστερήσις, ἡ, privatio, ὅ.

ἀποστερητής, ὁ, defraudator, ἀ.

ἀποστεφανῶ -ῶ, coronā privo.

ἀποστηθίζω, memoriter recito.

ἀποστήθισις, ἡ, ex memoriā recitatio.

ἀπόστημα, τό, intervallum, i, οὔ. (λατρ.) vomica, ὅ. apostēma.

ἀποστίβω, splendo' renidescio.

ἀπόστιλψις, ἡ, splendor -oris, ἀ.

ἀποστολεύς, ὁ, qui mittit.

ἀποστολή, ἡ, missio, ὅ. dimissio, ὅ. ablegatio, -onis, ὅ.

ἀποστολικός, ἡ, ὄν, apostolicus.

ἀποστολικῶς, more apostolico.

ἀπόστολος, ον, missus ὁ —, legatus, ἀ. ἐκκλ. apostolus, ἀ.

ἀποστομίζω, ἀποστομῶ -ῶ, ob-tundo, -ere (aliquid).

ἀποστόμωσις, ἡ, oris occlusio.

ἀποστραγγάλισω, adstrangulo.

ἀποστρατεία, ἡ, emerita militia.

ἀποστρατεύω, ἀποστρατεύομαι, stipendia conficio, emereo stipendia ἢ emereo.

ἀπόστρατος, ὁ, miles stipendiis conlectus; emeritus, -i, ἀ.

ἀποστρατοπεδεύω, castra moveo.

ἀποστρεβλῶ -ῶ, luxo (membrum)

ἀποστρέφω, averto aliquid — τόνς ὀφθαλμούς ἀπό νινος, declino ex aliquo lumina — ομαί τ' avertor aliquid abhorreo ab aliqua re.

ἀποστροφή, ἡ, aversio, -onis, ὅ. declinatio abominatio, ὅ.

ἀπόστροφος (ἀποστραμμένος), aversus, a, um ἢ apostrophus, ὅ.

ἀποστρώγγνυμι, demo clitellas.

ἀποστώφω, adstringo aliquid.

ἀποσυλλάω -ῶ (τινα), exspolio aliquem, depulcor.

ἀποσύλησις, ἡ, exspoliatio, ὅ.

ἀποσύνησις, ἡ, dissolutio, ὅ.

ἀποσυντίθηνμι, dissolvo, -ere.

ἀποσυρίττω, exsililo, -āre.

ἀποσύρω, detraho, -ere.

ἀποσφάζω, jugulo, macto.

ἀποσφαιρώ -ω, in globi formam redigo (aliquid); decirino.

ἀποσφάλλω, a viā aberrare facio, in errorem induco.

ἀποσφενδονάω -ω, ἀποσφενδονίζω, fundā emitto (aliquid).

ἀποσφιγγω, constringo, aliquid. ἀπόσφιξις, ἡ, constrictio, θ.

ἀποσφραγίζω, resigno, aliquid.

ἀποσφράγισμα, resignaculum.

ἀποσφραγιστής, qui resignat.

ἀποσχεδιάζω, ex memoria recito; temere ago aliquid.

ἀπόσχεσις, ἡ, abstinencia, θ.

ἀποσχίζω, abscindo, reseco.

ἀπόσχισις, ἡ, abscissio, -ōnis, θ.

ἀπόσχισμα, τό, abscissum, οὐ.

ἀποσκολιάζω (τινί), vaco rei.

ἀποσφύζω, salvum deduco (aliquem aliquo).

ἀποσωρεύω, cumulum destruo.

ἀποταμιεύω, -ομαι, repōno (fructum, cibum), recondo.

ἀποταμιευμένος, ἡ, ον, repositus (ἢ repostus, a, um).

ἀπόταξις, ἡ, renuntiatio, θ.

ἀποτάσσω, sepono, separo, aliquid. -ομαι (τινί), renuntio (alicui).

ἀποτεινῶ, extendo aliquid (aciem, verba) τὸν λόγον — πρὸς τινα, compello aliquem μεθ. —ομαι, contendo -ere.

ἀποτειχίζω, muro obstruo.

ἀποτειχισίς, ἀποτειχισμός, obstructio per murum.

ἀποτελειόω -ω, perficio, aliquid.

ἀποτέλεισις, ἡ, confectio. -ōnis, θ. consummatio, -ōnis, θ.

ἀποτέλεσμα, effectus, ἄ. eventus, ἄ.

ἀποτελεσματικός, ἡ, ὄν, effectum habens; efficax, -acis.

ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi; efficienter.

ἀποτελεσματικός, ἡ, ὄν, effectivus, a, um; efficiens, -ntis.

ἀποτελευνάω -ω, termino -are.

ἀποτελευτήσις, determinatio.

ἀποτελέω -ω, efficio, -ere (opus); pericio, -ere (aliquid).

ἀποτέμνω, abscindo, aliquid, reseco, aliquid; deputo.

ἀποτεματίζω, determino.

ἀπότευξις, ἡ, repulsa, -ae, θ.

ἀποτεφερόω -ω, in cinerem reddo aliquid. —ομαι, cineresco.

ἀποτήκω, liquo aliquid.

ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαί τι, depōno, repono. —την ἀρχήν, abdico magistratum.

ἀποτίλλω, depilo, devello.

ἀποτίναγμα, quod excutitur.

ἀποτινάσσω, excutio aliquid.

ἀποτινῶ, luo, pendo, rependo.

ἀπότισις, ἡ, pensio, -ōnis, θ. solutio ἢ exsolutio.

ἀπότοκος, ον, enātus, a, um.

ἀποτολμάω -ω, audeo, -ere.

ἀποτομέυς, δ, qui abscindit.

ἀποτομή, ἡ, abscissio, -ōnis, θ.

ἀπότομος, ον, ἐπὶ ὀρέων καὶ πετρῶν, absc. ssus abruptus; μετφ. severus, a, um crudeis, e.

ἀποτόμως, absc. abrupte.

ἀποτραχύνω, exaspero, aliquid. —ομαι, asperum me praebeo.

ἀποτραχηλίζω, strangulo, -are.

ἀποτροπετικός, ἡ, ὄν, avertendi ἢ dissuadendi vim habens.

ἀποτρέπω, 1) avertō ἢ devertō aliquid. 2) depello. ῥόσον, depello morbum, 3) — τινός, dissuadeo aliquid. 4) — τινά ἀπὸ τινος, dehortor aliquem ab aliquo. —ομαί τι, avertor ἢ aversor aliquid.

ἀποτρέφω, nutrio ab aliqua re.

ἀποτρέχω, currendo abeo.

ἀπότρεψις, ἡ, aversio, -ōnis, θ.

ἀποτριβή, detrimentum, -i.

ἀποτριβῶ, 1) detero, aliquid. —ομαι, deteror; μετφ. —ομαί τι (= ἀποποιῶμαι), recuso aliquid, rejicio aliquid.

ἀποτριχώω -ω, depilo, -are.

ἀποτροπῆσις, ὄν, depulsorius; (= μυσσρός), aversabilis.

ἀποτροπή, ἡ, dehortatio, -ōnis, θ. dissuasio, -ōnis, θ.

ἀποτροπιάζομαι, aversor.

ἀποτροπιασμός, δ, aversatio, θ. abominatio, θ. detestatio.

ἀποτρύω, exhaurio, -ire, ἄ.

ἀποτρύγω, abrodo, -ere (παύομαι τε ὄγων), edere desino.

ἀποτυγχάνω (τινός), 1) non asse-

quor, aliquid 2) — ἐν τινι, iortunam adversam in aliqua re habeo.
3) — τῆς ἐλπίδος, decido spe.

ἀποτυλόομαι — οὔμαι, obcalesco.

ἀποτυμπανίζω, fustibus (ἢ virgis) concido, aliquem; crudeliter interficio aliquem.

ἀποτυπόω — ᾧ, defingo· exprimo, —ere, aliquid· deformato.

ἀποτύπτω, verberare desino.

ἀποτύπωμα, τό, eifigies, —ei, ὅ.

ἀποτύπωσις, ἡ, expressio — iōnis, ὅ. deformatio, —ōnis, ὅ.

ἀποτυφλόω — ᾧ, excaeco, —are.

ἀποτύφλωσις, ἡ, caecitas, ὅ.

ἀποτυχία, ἡ, frustratio, ὅ, infortunium, οὐ. repulsa.

ἀπους, ουν, ped bus carens.

ἀπουσία, ἡ, absentia, ae, ὅ.

ἀπουσιάω, bonorum partem do alicui (= ἀπόνειμι), absum.

ἀποφαίνω, ostendo, demonstro planum iacio (aliquid) —ομαι, pronuntio, —are.

ἀπόφασις, ἡ, pronuntiatio, —onis, ὅ. enuntiatio, —onis, ὅ.

ἀποφαντικός, ἡ, ὄν, pronuntia-bilis, e; enuntiativus, a, um.

ἀποφαντικῶς, certe definite.

ἀποφασίζω, ἴδε διαγιγνώσκω.

ἀπόφασις, ἡ, (= ἀρνησις), negatio, —onis, ὅ. (= γνώμη), consilium, i, οὐ.

ἀποφάσκω, nego, aliquid.

ἀποφατικός, ἡ, ὄν, negativus.

ἀποφατικῶς, negative.

ἀποφανρίζω, detrecto aliquem.

ἀποφέρω, aufero, —ere, aliquid.

ἀποφεύγω, efiugio —ere, aliquid· proiugio, —ere, aliquid.

ἀποφευξίς, ἡ, evitatio —onis, ὅ.

ἀπόφνημι, abnuo, —ere; denego.

ἀποφθέγγομαι, sententiose dico.

ἀπόφθεγμα, τό, dictum, —i, οὐ.

ἀποφθεγματικός, ἡ, ὄν, apophthematica loquens.

ἀποφθείρω, perdo, —ere, aliquid.

ἀποφιδόω — ᾧ, fiscellā capistro.

ἀποφλεγμαινώ, deflagro, are.

ἀποφλοιάω — ᾧ, decortico, —are.

ἀποφοιτάω — ᾧ, abeo (—ire), discedo (—ere) e scholā.

ἀποφοίτησις, abitus e schola.

ἀποφορά, ἡ, (εἰσφορά), vectigal, —alis, οὐ. tributum, —i, οὐ. (ἀναπνοή), exhalatio, —onis, ὅ. adspiratio.

ἀποφορτίζομαι, onus depono.

ἀπόφραξις, ἡ, obstructio, ὅ.

ἀποφράξ (ἡμέρα), nefastus.

ἀποφράττω, obstruo, aliquid.

ἀποφρέττω, torreo, —ere, aliquid.

ἀποφυάς, ἡ, propago, —inis, ὅ.

ἀποφυγή, fuga.

ἀποφυλλίζω, folia amputo.

ἀποφυλλίσις, foliorum amputio.

ἀποφυσάω — ᾧ, aifio, deflo —are.

ἀπόφυσις, pars ossis extuberans.

ἀποφυντεύω, deplanto —are.

ἀποφύω, surculum emitto.

ἀποφώλιος, ον, 1) vanus, a, um, irritus, a, um 2) procligiosus.

ἀποχαιρετίζω (τινά), iubeo aliquem valere, dico alicui valere; μεταφ. re nuntio alicui.

ἀποχαλινῶω — ᾧ, eifreno, —āre.

ἀποχαράκω — ᾧ, 1) aggere includo, aliquid 2) depalo, aliquid.

ἀποχαράσσω (= ἀποξέω), rado.

ἀποχειμάζει, hiems desinit.

ἀποχειροβίωτος, ον, victitans labore manu.

ἀποχειροτονέω — ᾧ, manibus sublatis re iicio, improbo —are (aliquid).

ἀποχειροτονία, ἡ, rejectio —onis, ὅ. improbatio, —onis, ὅ.

ἀποχετεύω, derivo (aliquid).

ἀποχέτευσις, ἡ, derivatio, ὅ.

ἀποχέω, eifundo, —ere.

ἀποχή, ἡ, distantia, —ae, ὅ. abstinentia, —ae, ὅ. apocha, ὅ.

ἀποχοιρῶω — ᾧ, in porcum muto

ἀποχοίρωσις, in porcum mutatio.

ἀπόχορδος, ον, absonus, a, um.

ἀποχράομαι — ᾧμαι, utendo absumo aliquid; interficio.

ἀποχράω — ᾧ, oraculum edo ἡ ὄ.

ἀποχρεμπτικός, exscreabilis, e.

ἀποχρέμπτομαι, exscreo aliquid.

ἀπόχρεμψις, ἡ, exscreatio, ὅ.

ἀπόχρη (= ἀρκεί), suff. cit.

ἀποχρίω, relino (aliquid).

ἀποχρῶν — ᾧσα, sufficiens, satis.

ἀποχρῶντως, sufficienter.

ἀπόχρωσις, ἡ, decoloratio, ὅ.

ἀπόχυσις, ἡ, effusio, -ōris, ὅ. ἀποχολόω -ῶ, claudum reddo. ἀποχώννυμι, vallo ἢ aggere claudo aliquid. ἀποχωρέω -ῶ, cedo aliquo loco ἢ cedo ex (de) loco: (= ἀπέρχομαι) secedo (a, de loco, in locum). ἀποχώρημα, excrementum, οὐ. ἀποχώρησις, ἡ, abitus, us. ἀποχωρίζω, sejungo (-nxi, -nctum -ere); separo -are; aliquem. ἀποχώρισις, ἡ, separatio, ὅ. ἀποψάω -ῶ, abstergeo. ἀποψεύδομαι, mantior -iri. ἀποψηφίζομαι, 1) suifragio meo antiquo abrogo, rejicio (aliquid); (= ἀψῶ) libero. ἀποψηφίσις, ἡ, rejectio, -ōnsi, ὅ. liberatio, ὅ. absolutio. ἀποψηχάω τι, destringo, -ere. ἀποψηχλόω -ῶ, deglabro, -are, lepilo, -āre; μετφ. nudo. ἀποψίλωσις, ἡ, depilatio, ὅ. ἀψοψις, ἡ, despectus, -us, ἀ. aspectus, us, ἀ. conspectus -ūs, ἀ. ἀπόψυξις, ἡ, reirigeratio, ὅ. ἀποψύχω, refrigero, aliquid. ἀποψύχομαι, defrigesco, reirigesco; tepesco. ἀπραγέω -ῶ, desideo, -ere; ἀπραγία, ἡ, desidia, ὅ. otium, οὐ. ἀπραγμόνως, incuriōse. ἀπραγμοσύνη, ἡ, incuria, -ae. ἀπραγμων, ον, incuriosus, a, um, otiosus, a, um; reses, -idis. ἀπρακτέω -ῶ, nihil ago. ἀπρακτος, ον, irritus, a, um, (= μὴ πραχθείς) infectus, a, um' (= ἀργός) deses, -idis. ἀπρακτως, re infectā. ἀπραξία, ἡ, 1) otium, -i, οὐ. 2) ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀπραξία, justitium, -i, οὐ. ἀπρατος, ον, invenditus, a, um. ἀπραῦντος, ον, implacabilis, e. ἀπρέπεια, ἡ, indecentia, ὅ. ἀπρεπής, ἐς, indecens dedecor. ἀπρεπώς, ἐπιρ. indecenter, indecore, dedecorose, ἀπρίξ, mordicus. ἀπροαιρέτως, involuntarius, a, um. ἀπροαιρέτως, involuntarie.

ἀπροβούλευτος, ον, inconsultus, non praemeditatus. ἀπροβουλεύτως, inconsulto. ἀπροβουλία, ἡ, temeritas, ὅ. ἀπροβούλωσις, improvide. ἀπροσδιόριστος, ον, indefinitus. ἀπροσδιόριστως, indefinite. ἀπροθέτως, 1) sine certo consilio· 2) sine praepositione. ἀπροθύμος, ον, invītus. ἀπροθύμως, non alacriter; non libenter; segnius. ἀπροικος, ον, indotatus. ἀπροκαλύπτως, praetextu nullo; aperte; palam. ἀπροκόπος, sine progressu. ἀπρομελέτητος, ον, praemeditatus, a, um. ἀπρονοησία, ἡ, imprudentia. ἀπρονοητέω -ῶ, imprudenter ago. ἀπρονόητος, ον, improvidus. ἀπρονοήτως, imprudenter. ἀπροόπτος, ον, improvisus. ἀπροόπτως, improvise. ἀπροόρατος, ον, improvidus. ἀπροοράτως, ex improvīso; ἀπροπαρασκευαστος, ον, impraeparatus, a, um. ἀπροόρατος, ον, inaccessus. ἀπροόβλητος, impugnat. ἀπροόδεκτος, ον, non admittendus. ἀπροοδιόριστος, ον, indetermined, a, um. ἀπροοδ. οριστως, indefinite. ἀπροοδόκητος, ον, inexpectatus, a, um; inopinatus. ἀπροοδοκίησις, praeter expectationem ἢ opinionem. ἀπροόσεκτος, ον, inobservans. ἀπροοσέκτως, non attente. ἀπροοσεξία, ἡ, inobservantia, ὅ. ἀπροσηγόρητος, ον, non ulli adiaibilis, e, 2) insalutatus. ἀπροόσιτος, ον, inaccessus. ἀπροόσκλητος, ον, 1) non advocatus (ἐπι δίκην)· 2) = ἀκλητος, invocatus, a, um. ἀπροόσκοπος, ον, inoffensus. ἀπροοσκόπως, inoffense. ἀπροόσληπτος, ον, non assumptus. ἀπροόσμαχος, ον, inexpugnabilis. ἀπροόσμιτος, ον, insociabilis, e.

ἀπροσόρμιστος, ον, stationem navium nullam habens.

ἀπροσπέλαστος, inaccessus.

ἀπροσπάτευτος, ον, a lujtore ἢ patrone carens; desertus.

ἀπρόσφορος, ον, incommodus.

ἀπροσφώνητος, insalutatus.

ἀπρόσψαντος, ον, intactus.

ἀπροσωπόληπτος, ον, respectu personarum carens, neutrius partis studiosus; ἐντεῦθ.—aequus.

ἀπροσωπολήπτως, nullā personarum ratione habita, sine partium studio· ἐντεῦθ.—aeque.

ἀπρόσωπος, ον, 1) personam non habens· 2) aspectu turpis· γραμμ. impersonalis, e.

ἀπροσώπως, impersonaliter.

ἀπροφάσιτος, ον, ἐπ. praetextu carens.

ἀπροφασίστως, sine praetextu.

ἀπροφυλάκτος, incautus.

ἀπροφυλάκτως, incaute.

ἀπταιστος, ον, immunis a peccatis; irreprehensibilis, e.

ἀπταιστος, sine peccato.

ἄπτερος, ον, 1) non alatus, a, um. 2) implumis, e.

ἄπτέρυγος, ον, alas non habens.

ἄπτέρωτος, ον, alis carens.

ἄπιλος, ον, implumis, e.

ἄπτόητος, ον, intrepidus.

ἄπτομαί (τινος), 1) tango (tetigi, tactum, -ere) aliquid, contingo, (-tigi, -tactum, -ere) aliquid.

ἄπτω, 1) = ουνάπτω, necto -are, aliquid· 2) = ἀνάπτω, accendo.

ἄπτωτος, ον, 1) qui non labitur·

2) = ἄκλιτος, indeclinabilis, e. ἄπτώτως, 1) citra lapsum· 2) sine casu ἢ casibus.

ἄπυγος, ον, dep̄tgis, e.

ἀπύθμενος, ον, ἐπίθ. fundum non habens.

ἄπυκνος, ον, non densus.

ἀπύλωτος, ον, portā carens.

ἄπυος, ον, sine pure.

ἄπυργος, ον, turres non habens.

ἄπύρετος, ον, qui sine febris est.

ἄπυρεξία, ἡ, intermissio febris.

ἄπύρηγος, ον, nucleum non habens; apyrēnus.

ἄπυρος, ον, ἀπύρωτος, ον, ignis expers; apyros.

ἄπυστος, ον, ignotus, a, um.

ἄπώγων, ὁ, imberbis, e.

ἄπωθέω -ᾶ, repello (-puli -pulum, -ere) aliquem ἢ aliquid, rejicio (-jeci, -jectum, -ere) detruo· μέσ. —οῦμαι, repello, propulso (aliquem ἢ aliquid).

ἄπώλεια, ἡ, perditio, -onis, ὁ. interitus, -us, ᾶ.

ἄπώματος, ον, sine operculo.

ἄπωμοσία, ἡ, ἀπώμοσις, ἡ, abjuratio, -onis, ὁ.

ἄπωμοτικός, qui abjurare solet.

ἄπώματος, ον, qui abjuratur.

ἄπωσις, repulsio ὁ.

ἄπωστικός, repulsorius, a, um.

ἄπώτατος, ἡ, ον, remotissimus, a, um; longissimus, a, um.

ἄπωτάτω, remotissime.

ἄπώτερος, α, ον, remotior.

ἄπώτερω, remotus, longius.

ἄρα, ergo, igitur, itaque.

ἄρα; ἄρά γε; num?

ἄρά, ἡ, 1) = εὐχή, preces, -um πλ. 2) = κατάρα, imprecatio, ὁ.

ἄραβδος, ον, virgā carens;

ἄραβικῶς, ἀραβιστί, Arabice.

ἄραιόδους, dente tenui.

ἄραιόθριξ, rarifl. us, a, um.

ἄραιός, ᾶ, ὄν, rarus tenuis.

ἄραιότης, ἡ, raritas, ὁ. tenuitas -ᾶtis, ὁηλ.

ἄραιόφυλλον, rara folia habens.

ἄραιῶς, rare; raris intervallis.

ἄραιῶς -ᾶ, disraro ἢ rarefacio, aliqui d; —οῦμαι, rarefio.

ἄραιῶμα, τό, lacuna, -ae, ὁ.

ἄραιώσεις, ἡ, laxatio -onis, ὁ.

ἄράομαι -ᾶμαι, 1) = ἰκετεῖνω, precor, -ari, alicui aliquid· 2) = καταράομαι, imprecor.

ἄρασσα, tundo· fligo, ere.

ἄραχναῖος, α, ον, ἀράχνης, ον, arāneus, a, um.

ἄράχνη, ἡ, aranea, -ae, ὁ.

ἄράχμιον, τό, araneola, -ae, ὁ.

ἄραχνιόομαι -οῦμαι, ὀημ. araneis squaleo.

ἄραχνιώδης, ἀραχνοειδής, ἐς, araneōsus, a, um.

ἀρβύλη, ἡ, calceus, -i.
 ἀργαλέος, α, ον, molestus.
 ἀργαλέως, moleste.
 ἀργεῖω (-ῶ, 1) ἀργός εἰμι, cesso
 -are: 2) = ἀχολάζω, vaco, -are: 3)
 = ἀπρακτῶ, desideo, -ere.
 ἀργία, ἡ, cessio -onis, θ. desidia.
 -ae, θ. — σχολείων, δικαστηρίων,
 θ. ieriae, -arum.
 ἀργίλλος, δ, argilla, -ae; θ. ἐξ
 ἀργίλλου, argillaceus, a, um.
 ἀργιλώδης, ες, argillosus.
 ἀργολογία, ἡ, sermo supervacaneus
 ἀργοποιός, ὄν, desidiosus.
 ἀργός, (ἡ), ὄν, 1) segnis, e; pi-
 ger, a, um; otiosus, a, um.
 ἀργυραμοιβικός, ἡ, ὄν, ad argen-
 tarios pertinens.
 ἀργυραμοιβός, δ, argentarius.
 ἀργυράσπιδες, argyraspides, ἄ.
 ἀργυρεῖον, τό, argentaria, -ae, θ.
 ἀργύρεος -τός, argenteus.
 ἀργύρειος, ον, argentarius.
 ἀργυρεύω, argentum effodio.
 ἀργυρήλατος, ex argento factus.
 ἀργυρίδιον, τό, nummulus, i, ἄ.
 ἀργυριοθήκη, ἡ, argentarium, -ii.
 ἀργύριον, τό, argentum, i, οὐ. pec-
 unia, -ae, θ.
 ἀργυροειδής, ες, argento similis;
 argenteus, a, um.
 ἀργυροθήκη, ἡ, 1) argentarium,
 -ii, οὐ. 2) arca, -ae, θ.
 ἀργυροκοπιεῖον τό, moneta, θ.
 ἀργυροκόπος, δ, argentarius.
 ἀργυρολογεῖω -ῶ, pecunias exigo.
 ἀργυρολογία, ἡ, pecuniae exactio,
 coactio argentaria.
 ἀργυρολόγος, ον pecuniam exigens
 ἀργυρομανής, ες, argento mixtus
 ἄργυρος, δ, argentum; pecunia.
 ἀργυρότοφος, argento arcu decōrus
 ἀργυροῦς ἰδὲ ἀργύρεος.
 ἀργυροφάκος, δ, argentarius faber.
 ἀργυρόω -ῶ, argentum illino rei
 alicui.
 ἀργυρώδης, ες, argentōsus, a.
 ἀργυρορυχία, τά, argentaria
 metalla.
 ἀργύρωμα, τό, vas argenteum.
 ἀργυρώνητος, ον, emptus pecuniā
 ἐντεῦθ. = servus.

ἀργῶς, otiose, segriter.
 ἀρδεύεις, irrigatio.
 ἀρδευτής, δ, irrigator, ἄ.
 ἀρδεύω, irriigo -are.
 ἀρδευτός, ὄν, irriguus, a, um.
 ἀρδην, funditus; omnino.
 ἀρειμάνιος, ον, martius.
 ἀρειμανιότης, ἡ, fortitudo.
 ἀρειμανίως, fortiter.
 ἀρέσκεια ἡ, placentia, -ae, θ.
 ἀρεσκύσμαι (= κολακεύω) τινα,
 adsentor alicui; blandior.
 ἀρεσκευτικός (= κολακευτικός),
 blandus, a, um; comis, e.
 ἀρεσκευτικῶς, blandē.
 ἀρεσκόντως, grate, jucunde.
 ἀρέσκω (τινί), placeo (-ui καὶ itus
 sum, -ere) alicui — ομάλ τινα, con-
 tentus sum aliqua re.
 ἀρεστός, ἡ, ὄν, 1) placens, pla-
 citus, a, um: 2) gratus, a, um.
 ἀρεστῶς, grate (dicere).
 ἀρετή, ἡ, virtus, -ūtis, θ.
 ἀρθρικός, ἡ, ὄν, articularis, e.
 ἀρθριτικός, ἡ, ὄν, 1) articularius,
 a, um: 2) arthriticus, a, um.
 ἀρθρῖτις, ἡ, arthritis, -idis, θ.
 ἀρθρον, τό, 1) articulus, -i, ἄ. 2)
 artus, -uum, ἄ.
 ἀρθρόω -ῶ, articulo, -are.
 ἀρθρώδης, ες, articulosus.
 ἀρθρωσις (λόγος), articulatio.
 ἀρίγνωτος, ον, valde notus; fa-
 mosus, a, um, clarissimus.
 ἀρίθλος, ον, valde manifestus, a,
 um; valde clarus, a, um.
 ἀριθλῶς, manifeste; clare.
 ἀριθμέω -ῶ, numero, -are.
 ἀριθμοίς, ἡ, numeratio, θ.
 ἀριθμητικός, numeralis, e.
 ἀριθμητική, ἡ, arithmetica. θ.
 ἀριθμητικῶς, 1) numerando: 2)
 arithmetica ratione.
 ἀριθμητός, numerabilis, e.
 ἀριθμός, δ, numerus, -i, ἄ.
 ἀριστα, optime.
 ἀριστάω -ῶ, prandeo, pransito;
 jento, -are.
 ἀριστεία, ἡ, facinus praeclearum.
 ἀριστεῖον, τό, praemium, τὸ.
 ἀριστερά, ἡ, sinistra, θ. laeva.
 ἀριστερός, ἄ, ὄν, sinister, -tra,

-trum; laevus, a, um.
 ἀριστερόχειρ, scaeva, -ae, ἄ.
 ἀριστευμα, ἴδε ἀριστία.
 ἀριστεύς, δ, princeps.
 ἀριστιεύω, optimus sum.
 ἀριστιζῶ, ε. prandium praebeo (alicui).
 ἀριστοεπέω -ῶ, recte loquor.
 ἀριστοεπής, recte loquens.
 ἀριστοί, οἱ, optimates.
 ἀριστοκρατέομαι -οὔμαι, sub dominatu optimatum sum; ab optimatibus gubemor.
 ἀριστοκρατία, ἡ· 1) dominatus (potestas) optimatum· 2) = οἱ ἀριστοκρατικοί, optimates, -ium.
 ἀριστοκρατικός, ἡ, δν, optimatum fautor; οἱ -οί; optimates, -ium; principes -um.
 ἀριστοκρατικῶς, more optimatum ἀριστοκρατικός, optimus vates.
 ἀριστον, τό, prandium, -i.
 ἀριστος, η, ον, optimus, a, um, εἶ τι δὲ praestantissimus· ἀριστα, optime; egregie.
 ἀριστοτέχνης, optimus artifex.
 ἀρκετός, ἡ, δν, satis.
 ἀρκετῶς, sufficienter; satis.
 ἀρκέω -ῶ, sufficio (-ere) alicui ἢ aliquid; -οὔμαι τι, contentus sum aliqua re.
 ἀρκούντως, satis.
 ἀρκειος, ον, ursinus, a, um.
 1. ἀρκτικός, ἡ, δν, ordiens, -ntis; -οἱ χρόνον, tempora primitiva.
 2. ἀρκτικός, ἡ, δν, septentrionalis, e; arcticus, a, um.
 ἀρκτικῶς, ἐπιρ. ad septentriones versus.
 1. ἀρκτος, ursus, ursa.
 2. ἀρκτος (τὸ ἄστρον), ἡ, arctos, -i, ἄ. septentrio, -ōnis, θ.
 ἀρκτούρος (ἄστρον), arcturus, -i, ἄ.
 ἀρктоφύλαξ, δ, arctophylax, ἄ.
 ἀρκτηῶς, α, ον, arctous, a, um, septentrionalis, e.
 ἀρκυς, ἡ, cassis, -is, ἄ.
 ἄρμα, τό: 1) currus -ūs, ἄ. 2) es-sedum, -i, οὔ.
 ἀρμάμαξα, ἡ, ἴδε ἄμαξα.
 ἀρμάτιος, curul's, e.
 ἀρματηλασία, agitatio currūs.

ἀρματηλατέω -ῶ, currum ago; aurigo, -are.
 ἀρματηλάτης, δ, agitator, currūs; anriga, -ae, ἄ.
 ἀρμάτιον, τό, parvus currus.
 ἀρματοδρομέω -ῶ, curru vehor; aurigo, -are.
 ἀρματοδρομία, ἡ, certamen curule; aurigatio, -ōnis, ἄ.
 ἀρματομαχέω -ῶ, ρημ. ex curru certans.
 ἀρμενίζω, velificor, -ari.
 ἄρμενον, τό, velum nav's.
 ἀρμογή, ἡ, compago, -inis, θ.
 ἀρμόδιος, α, ον, aptatus, concin-nus, conveniens.
 ἀρμοδίως, apte; competenter.
 ἀρμοζόντως, congruenter.
 ἀρμόζω, apto quadro -ω τινὶ τὴν θυγατέρα, illiam connubio jungo alicui = ρυθμίζω, tempore (citharam nervis)· ἀρμόζει = προσήκει, πρέπει, convenit -ομαι πρὸς τινα ἢ πρὸς τι, obtempero, -are, alicui.
 ἀρμολογέω -ῶ, coagmento.
 ἀρμολόγησις, coaptatio.
 ἀρμονία, ἡ, 1) coaptatio, -ōnis, θ. 2) = ἀναλογία, competentia, θ. 3) = συμφωνία, concentus -us, ἄ. ἐν-τεῖθ. = modulatio.
 ἀρμονικός, ἡ, δν, harmonicus.
 ἀρμός, δ, 1) coagmentum, -i, οὔ. 2) compages, -is, θ. 3) compactura, -ae, θ. 4) ἀρμοιγεῶς, commis-surae navis.
 ἀρμόσσω, ἴδε ἀρμόζω.
 ἀρμοστής, δ, gubernator, ἄ.
 ἀρμοστός, ἡ, δν, conveniens.
 ἀρνακίς, ἡ, pellis ovilis.
 ἄρνειος, ον, agninus, a, um.
 ἀρνεῖομαι -οὔμαι, 1) nego -are, aliquid ἢ alicui aliquid· ὄθεν: ὁ ἀρνούμενος, negator· 2) inittior, -atus sum, -ari, aliquid.
 ἀρνευτήρ, δ, urinator, -oris, ἄ.
 ἀρνησίθεος, deum negans.
 ἀρνήσιμος, ον, negandus, a, um.
 ἀρνησις, ἡ, 1) negatio, -ōnis, θ. 2) inittatio -ōnis, θ.
 ἀρνητικός, ἡ, δν, 1) negativus, a, um· 2) inittialis, e.
 ἀρνητικῶς, negative; negando.

ἀρνίον, τό, agnellus -i, ἄ.
 ἀρνόγλωσσον, τό, plantago, ὅ.
 ἀρόσιμος, ὄν, arabilis, -e.
 ἀροτήρ, ἀρότης, ὁ, arator.
 1. ἀροτός, ὁ, tempus arandi.
 2. ἀροτός, ἡ, ὄν, 1) (ἀροθείς),
 arvus a um 2) arabilis, e.
 ἀροτριάζω, ἀροτριάω -ῶ, aro, exa-
 ro, -are (agrum).
 ἀροτριασις, ἀροσις, aratio, ὅ.
 ἀροτρον, τό, arātrum, i, οὐ.
 ἀρουρα, ἡ, arvum, i, οὐ.
 ἀρουραῖος, arvalis, e' ὁ ἀρουραῖος
 μῦς, agrestis (rusticus) mus.
 ἀρώω -ῶ, ἴδς ἀροτριάζω.
 ἀρπάγην, raptim.
 ἀρπαγή, ἡ, raptio, -onis, ὅ. rap-
 ptus, -ūs, ἄ. rapina, ae, ὅ.
 ἀρπάγη, ἡ, harpago, ὅ.
 ἀρπαγμα, τό, rapina, ae, ὅ.
 ἀρπαγμός, ὁ, raptus -ūs, ἄ.
 ἀρπάζω, rapio' rapto, eripio, -ere;
 aufero' spolio, -are.
 ἀρπάκτειρα, ἡ, raptrix, ὅ.
 ἀρπακτήρ, ὁ, raptor, ἄ.
 ἀρπακτικός, ἡ, ὄν, rapax, -ac's;
 τό -όν, rapacitas, -ātis, ὅ.
 ἀρπακτικός, raptim.
 ἀρπαξ, ὁ, ἡ, rapax, raptor.
 ἀρπαξίβιος, rapto vivens.
 ἀρπασμα, τό, rapina, -ae, ὅ.
 ἀρπη, ἡ, harpa, -ae, ὅ.
 ἀρραβδος, ὄν, sine virgá.
 ἀρράβδωτος, non virgatus.
 ἀρραβών, ὁ, arrha, -ae, ὅ. des-
 ponsatio, -onis, ὅ.
 ἀρραβωνίζω, do arrham; despon-
 deo despono (alicui filiam).
 ἀρραβωνίζομαι, α') ἐπὶ ἀνδρός,
 despondeo mihi aliquam β') ἐπὶ
 γυναικός' despondeo alicui.
 ἀρραγής, ἐς, infractus, a, um.
 ἀρραντος, non madefactus.
 ἀρραφος, ὄν, ἀρραφής, ἐς, incon-
 sutus, inconsutilis, e.
 ἀρρενικός, masculinus, a, um.
 ἀρρενογενής, ἐς, virilis, e.
 ἀρρενογονία, ἡ, masculorum ge-
 neratio.
 ἀρρενογόνος, ὄν, ἐ:ἴθ. mares ge-
 nerans.
 ἀρρενότης, ἡ, virilitas, -atis, ὅ.

ἀρρενοτοκέω -ῶ, ρ. partum v.ri-
 lem edo.
 ἀρρενοτόκος, masculum pariens.
 ἀρρενώω -ῶ, masculum reddo.
 ἀρρενώδης, masculus; iortis.
 ἀρρενωπία, ἡ, aminus virilis.
 ἀρρενωπός, ἡ, ὄν, qui virili facie
 est; virilis, iortis, e' τό -όν, mas-
 cula facies; viril tas, -atis, ὅ.
 ἀρρενωπός, vi:iter; fortiter.
 ἀρρεπής, ἐς, stabilis.
 ἀρρηκτος, ὄν, iniractus, a, um.
 ἀρρηκτως, imfracto modo; iirme.
 ἀρρημοσύνη, ἡ, taciturnitas.
 ἀρρημων, taciturnus; mutus.
 ἀρρην, ἐν, mas,maris; masculus,
 a, um; virilis, e.
 ἀρρησία, ἡ, silent um, -i, οὐ.
 ἀρρητος, ὄν, indictus, a, um.
 ἀρρήτως, ineffabiter.
 ἀρριζος, ὄν, radicibus carens.
 ἀρριζωτος, ὄν, qui radices non egit
 ἀρριν, ἀρρις (-ιτος), naso carens.
 ἀρρυθμείω -ῶ, rhythmo careo.
 ἀρρυθμία, ἡ, dissonantia, -ae, ὅ.
 ἀρρυθμος, ὄν, rhythmo carens,
 innumerus; inconcinuus.
 ἀρρύθμως, sine rhythmo.
 ἀρρυτιδωτος, rugas non habens.
 ἀρρωστέω -ῶ, aegrōto, -are.
 ἀρρωστήμα, τό, aegrotatio, ὅ.
 ἀρρωστία, ἡ' 1) aegritudo, -inis,
 ὅ. 2) in Valentia, -ae, ὅ.
 ἀρρωστος, ὄν' 1) aegrōtus, a, um,
 2) aeger, -gra, -grum' ἀρρωστός εἰμι,
 aegro corpore sum.
 ἀρρώστως, invalide.
 ἀρρενικόν, τό, arsenicum, οὐ.
 ἀρρενικός, ἡ, ὄν, masculinus.
 ἀρρενοκοίτης, ὁ, concubitor mas-
 culorum; cinaedus, -i, ἄ.
 ἄρσις, ἡ' 1) elevatio, -on's, ὅ. 2)
 ablatio, -ōnis, ὅ. 3) ἐν τῇ μετρικῇ
 arsis, -is, ὅ.
 ἀρτάω -ῶ, suspendo (ndi, -nsum,
 -ere)' οὐν, ὅ. παθητ. ἀρτῶμαι (ἐκ
 τιτος) pendo (ex, ab arbore).
 ἀρτέμων, ὁ, artemon, -onis, ἄ.
 ἀρτηρία, ἡ, arteria, -ae, ὅ.
 ἀρτηριακός, ἡ, ὄν, arteriacus.
 ἀρτηριώδης, arteriae simiis.
 ἄρτι, modo; nuper; recens.

ἀριάζω, par impar ludo.
 ἀριάλωτος, ον, modo captus.
 ἀριβαφής, ἐς, nuper tinctus.
 ἀριβλαστής, ἐς, ἀριβλαυτος, ον, recens germinans.
 ἀριβρεχής, nuper irrigatus;
 ἀριγάμος, qui modo uxorem duxit; recens nuptus ἢ nupta.
 ἀριγενής, ἀριγέννητος, modo natus; recens genitus.
 ἀριδίδακιος, ον, modo doctus.
 ἀριδόμος, ον, recens extractus.
 ἀριθανής, recens mortuus, a, um.
 ἀρικάυτος, ον, nuper ustus.
 ἀριλήπτος, ον, nuper acceptus.
 ἀριμαθής, ἐς, ἐπίθ. qui nuper discere coepit.
 ἀριμελής, ἐς, ἐπίθ. qui membris est integris.
 ἀριος, ο, ον, integer, -gra, -grum periectus; sanus; πρὸς τι, aptus ad rem; ἀριθμ. par, paris.
 ἀριότης, ἡ, integritas, θ.
 ἀριπλουτος, recens divens.
 ἀρισκαπτος, recens fossus.
 1. ἀριτοκος, ον, nuper natus.
 2. ἀριτόκος, quae nuper peperit editus; novus, a, um.
 ἀριφρονέω -ῶ, sanā mente praeditus sum.
 ἀριφυής, ἐς, recens natus.
 ἀριώς, modo; nuper.
 ἀριδοαία, ἡ, panis distributio.
 ἀριδοτέω -ῶ, panem distribuo.
 ἀριθήκη, ἡ, panarium, οὐ.
 ἀριτοκοπεῖον ἴδε ἀριτοποιεῖον.
 ἀριτοκοπέω -ῶ, pistrinum exerceo
 ἀριτόκος, pistor, -ōris, ἄ.
 ἀριτόκreas, artocreas, -atis, οὐ.
 ἀριτοποιεῖον, τό, pistrinum, οὐ.
 ἀριτοποιέω -ῶ, panem conficio; panem coquo.
 ἀριτοποιία, ἡ, furnaria, θ. (ars).
 ἀριτοποιικός, ἀριτοποιητικός, pistorius; furnarius.
 ἀριτοποιός, ὁ, ἡ, 1) panfex -icis, 2) pistor -ōris, ἄ. 3) iurnarius, i, ἄ.
 3) ἡλ. pistrinx, -icis, θ.
 ἀριποτεῖον, τό, furnus, ἰ, ἄ.
 ἀριόπτης, ὁ, furnarius, ἄ.
 ἀριτοπωλεῖον, τό, taberna.

ἀριτοπωλέω -ῶ, panes vendo.
 ἀριτοπώλης, ὁ, venditor panis.
 ἄριτος, ὁ, panis, -is, ἄ.
 ἀριτοσιτέω, -ῶ, pane vescor.
 ἀριτοφάγος, qui pane vescitur.
 ἀριτοφόρον, τό, panarium, οὐ.
 ἀριτοφόρος, ον, panem ferens.
 ἀριτυμα, τό, condimentum, οὐ.
 ἀριτυματικός, condimentarius.
 ἀριτυσις, ἡ, conditio, -ōnis, θ.
 ἀριτυτής, ὁ, conditor, ἄ.
 ἀριτυτικός, conditaneus.
 ἀριτύνω, (ἀριτύ), τι, condio (-ii, -itum -ire), aliquid.
 ἀριυτήρ, ὁ, haustum, -i, οὐ.
 ἀρύω, ἀρύσμαι = ἀντῶ, haurio, (hausi, haustum, -ire).
 ἀρχάγγελος, ὁ, archangelus, ἄ.
 ἀρχαίζω, antiquos imitor.
 ἀρχαϊκός, ἡ, ὄν, antiqua rusticitate imbutus, a, um; antiquos prae se ferens; stultus, a, um.
 ἀρχαϊκῶς, antiquo more.
 ἀρχαιογράφος, ὁ, antiquarius, ἄ.
 ἀρχαιόθεν, antiquitus.
 ἀρχαιολογία, ἡ, antiquitates, θ.
 ἀρχαιολογικός, antiquarius.
 ἀρχαιοπρεπῶς, prisce.
 ἀρχαος, α, ον, antiquus, a, um; Justinus, a, um; vetus, -eris.
 ἀρχαιότης, ἡ, 1) antiquitas, -ātis θ. αἱ ἀρχαιότητες, τὰ ἀρχαία (μνημεῖα) antiquitates, -um, ἀρ. πλ.
 ἀρχαιρεσία, ἡ, creatio, -ōnis (magistratum); ἀρχαιρεσία ἐπάτων, comitia consularia.
 ἀρχαϊσμός, archaismus, i, ἄ.
 ἀρχαῖος, antique, more antiquo.
 *ἀρχάριος, ὁ, ἡ, tiro, onis, ἄ.
 ἀρχέγονος, ον, 1) primigenius, a, um 2) originalis, e.
 ἀρχεῖον, τό, archifum.
 ἀρχέκακος, ον, origo malorum.
 ἀρχέτυπον, τό, primum exemplar, specimen, -inis, οὐ.
 ἀρχέτυπος, ον, 1) archetypus, a, um 2) originalis, e.
 ἀρχή, ἡ, initium, -ii, οὐ, principium, -ii; — λόγον, exordium, -ii, οὐ; ἡ ἀρχή, αἱ ἀρχαί (τὰ στοιχεῖα), initia, elementa αἱ ἀρχαί (=οἱ ἀρχοντες), magistratus, πλ.

ἀρχηγέτης, ἀρχηγέτης, ἀρχηγός, praeses, -idis (ζ) auctor, -oris τοῦ γένους, generis; της συνομοσίας, conspirantū 2) princeps (familiae).
 ἀρχῆθεν, ab initio; principio.
 ἀρχιάτρος, δ, archiater, i, ἄ.
 ἀρχιβουλος, princeps consilii.
 ἀρχιγραμματεὺς, δ, scribarum praefectus; cancellarius, ii, ἄ.
 ἀρχιδεσμοφύλαξ, ἀρχιδεσμώτης, praefectus carceris.
 ἀρχιδιάκονος, archidiaconus, -i, ἄ.
 ἀρχιδικαστής, praefectus iudicium
 ἀρχιεπίσκοπος, archiepiscopus, ἄ.
 ἀρχιερατεύω, ῥημ. summus sacerdos sum.
 ἀρχιερατικός, pontificius, a, um.
 ἀρχιερεία, ἀρχιερωσύνη, ἡ, anti-stitium, -i, οὐ. pontificatus, ἄ.
 ἀρχιερεὺς, δ, 1) antistes, -itis, ἄ. 2) pontifex, -icis. [princeps.
 ἀρχιευνοῦχος, δ, eunochorum
 ἀρχικός, ἡ, ὄν, 1) aptus ad regendum 2) imperiosus, a, um.
 ἀρχικυβερνήτης, δ, archigubernus
 ἀρχιληστής, latronum princeps.
 ἀρχιμάγειρος, δ, magister coquorum; archiniagirus, i, ἄ.
 ἀρχιμανδράτης, archimandrita.
 ἀρχιοινοχός, princeps pocillatorum.
 ἀρχιπειρατής, archipirata, -ae, θ.
 ἀρχιποιμὴν, pastorum princeps.
 ἀρχιεραβδόχος, lictor primus.
 ἀρχιοστράτηγος, δ, imperator exercitus.
 ἀρχισυνάγωγος, archisynagōgus.
 ἀρχισωματοφύλαξ, δ, praefectus satellitum.
 ἀρχιτεκτονία, ἡ, architectura, θ.
 ἀρχιτεκτονικός, architectonicus.
 ἀρχιτέκτων, δ, architectus, -i, ἄ.
 ἀρχιτελώνης, magister portitorum.
 ἀρχιτρικλίνος, magister convivii.
 ἀρχομαι (ἀρχίζω), initium facio exordior (-orsus sum, -iri): inchoo, -are (aliquid): τὸ ἔτος ἀρχεται, annus incipit: ἔαρ ἤρξατο, coepit ver; (= ὑπὸ ἀρχὴν εἶμι), sub imperio sum; pareo (-ui, -ere) alicui: οἱ ἀρχόμενοι, parentes, -ium, ἄ. πλ.
 ἀρχω, 1) primus aliquid facio 2)

= ἀρχὴν ἔχω, cum imperio ἢ in imperio sum: 3) ἄρχω τινός, impero alicui; guberno (āre).

ἀρχων, δ, 1) princeps 2) magister, -stri 3) (ἐν Ἀθήναις), archon, -ontis; magistratus -ūs.

ἀρωγή, ἡ, auxilium, -ii, οὐ.
 ἀρωγός, δ, opitulator, -oris, ἄ.
 ἀρωμα, τό, odoramentum, -i, οὐ.
 ἀρωματίζω, aromatis imbuo.

ἀρωματικός, ἡ, ὄν, ἴδε:
 ἀρωματώδης, ες, aromaticus.
 ἀρωματοπώλης, δ, odorarius, -i, ἄ.
 ἀσάλευτος, ον, inconcussus.

ἀσάλευτος, inconcusse.
 ἀσάνδαλος, sandaliis carens.
 ἀσαπής, ες, imputribilis, e.

ἀσαπῶς, imputribiliter.
 ἀσάσαι -ᾶμαι, 1) satior, -āri; 2) fastidio, -ire, aliquid 3) — ἐπὶ τινι (σικχαλινομαι) pertaedet me alijus rei.

ἀσάρωτος, ον, qui non verritur, non versus est.
 ἀσάφεια, ἡ, obscuritas, -atis, θ.
 ἀσαφήνιστος, ον, inexplicabilis, e.

ἀσαφής, ες, obscurus, a, um.
 ἀσαφῶς, obscure.
 ἀσβεστος, ον, inextinguibilis, e.

ἀσβεστος, ἡ, calx viva.
 ἀσβόλη, ἡ, fuligo, -inis, θ.
 ἀσβολώδης, fuliginosus.

ἀσβολώω -ῶ, fuligine in'icio.
 ἀσέβεια, ἡ, impietas, -atis, θ.
 ἀσεβέω -ῶ, impius sum.

ἀσεβημα, τό, facinus impium.
 ἀσεβής, ες, irreligiosus, a, um.
 ἀσεβῶς, impie; irreligiose.

ἄσειστος, ον, inconcussus
 ἄσειστος, inconcusse.
 ἄσελγαίνω, ἄσελγέω -ῶ, lascivio; protervio, -ire.

ἄσίλγεια, ἡ, lascivia, -ae, θ. lascivitas, -atis, θ.; petulantia.
 ἄσελγῶς, lascive, lasciviter.

ἄσελγής, ες, lascivus, a, um, 2) petulons -ntis.
 ἄσελγητος, ἡ, illud s nox.

ἄσημνος, ον, inonestus.
 ἄσημότης, ἡ, indecētia, -ae, θ.
 ἄσημνος, inoneste.

ἄση (σικχαλία) 1) iasticium, -i,

οὐ. taedium, i, οὐ.
 ἀσημαντος, ον, 1) non signatus, a, um. 2) ἀσημος, obscurus, a, um, ignobilis, -e; non serius.
 ἀσημειωτος, ον, non notatus.
 ἀσημος, ον. 1) — ἄργυρος, χρυσός, argentum. 2) obscurus, a, um.
 ἀσημότης, ἡ, ignobilitas.
 ἀσημως, ignobilitate.
 ἀσηπτος, ον, non putrefactus.
 ἀσθένεια, ἡ, imbecillitas, atis, θ. invalentia, -ae, θ. morbus, -i, ἀ. ἐπὶ ψυχῆς, aegritudo, -inis, θ.
 ἀσθενέω -ῶ, aegroto. aegreo.
 ἀσθένημα, τό, aegrotatio, θ.
 ἀσθενής, ἐς, imbecillus, a, um; invalidus, a, um; aegrotus.
 ἀσθενικός, ἡ, ον, parum firmus; minus validus.
 ἀσθενόω -ῶ, debilito, -are.
 ἀσθενῶς, infirme; aegre.
 ἀσθμα, τό, suspirium, -ii, οὐ.
 ἀσθμαίνω, anhēlo, -are.
 ἀσθματικός, ἡ, ον, anhēlus.
 ἀσινής, ἐς, innoxius, a, um.
 ἀσινῶς, innoxie.
 ἀσιτέω -ῶ, abstineo a cibo.
 ἀσιτία, ἡ, inedia, -ae, θ.
 ἀσιτος, ον, impastus, a, um.
 ἀσκάλευτος, ον, non sarritus.
 ἀσκανδάλιτος, non ofiensus.
 ἀσκαρδαμυκί, oculis rectis ἢ intētis (intueor).
 ἀσκαρδαμυκτέω -ῶ, non nictor.
 ἀσκαρδάμυκτος, ον, non nictans.
 ἀσκαύλης, δ, utricularius, -i, ἀ.
 ἀσκαφος, ον, non fossus, a, um.
 ἀσκελής, ἐς, cruribus carens.
 ἀσκέπαστος, ἀσκεπής, ἀσκεπος, intactus, a, um.
 ἀσκεπτος, ον, inconsideratus.
 ἀσκέπτως, inconsiderate.
 ἀσκεύαστος, ἀσκευής, ἀσκενος, non preparatus, a, um.
 ἀσκέω -ῶ, exerceo, -ere, aliquem, exercito.
 ἀσκησις, ἡ, exercitatio, -ōnis, θ. exercitio, -onis, θ.
 ἀσκητήριον, τό, 1) gymnasium, -ii, οὐ. 2) † monasterium, -ii, οὐ.
 ἀσκητής, 1) exercens aliquid; 2) athlētā, θ. 3) † monachus, -i, ἀ.

ἀσκητικός, exercitativus, a, um.
 ἀσκίαστος, ον, non obumbratus.
 ἀσκίδιον, ἀσκίον, utriculus, -i, οὐ.
 ἄσκιος, ον, umbrā carens.
 ἄσκοπος, ον, inutilis, e.
 ἀσκόπως, inutiliter.
 ἀσκός, δ, uter, -tris, ἀ.
 ἀσκοφορέω -ῶ, utrem fero.
 ἀσκοφόρος, ον, utem ferens.
 ἀσχύλευτος, ον, non spoliatus.
 ἄσμα, τό, cantus, -ūs, ἀ. carmen -inis, οὐ.
 ἄσματιον, τό, canticulum, -i.
 ἀσμενίζω (τινὶ ἢ τι), libens (lubens) suscipio aliquid.
 ἄσμενος, η, ον, libens ἢ lubens, -ntis; jucundus, a, um.
 ἀσμένως, libenter ἢ lubenter.
 ἀσβλοικος, soloecismus carens.
 ἀσοφία, ἡ, insipientia, -ae, θ.
 ἀσοφος, ον, insipiens, -ntis.
 ἀσόφως, insipienter.
 ἀσπάζομαι, amplector (-exus sum, -ecti) aliquem; amplector — τι, amplector aliquid (virtutem) (=χαίρεινίζω), saluto, -are (aliquem).
 ἀσπαίρω, palpiro; trepido.
 ἀσπάλαξ, δ, talpa, -ae, θ.
 ἀσπάραγος, δ, asparagus, -i, ἀ.
 ἀσπαρτος, non satus.
 ἀσπασμός, δ, amplexus.
 ἀσπαστός, ἡ, ον, gratus, a, um.
 ἀσπαστῶς, lubenter.
 ἀσπειστος, ον, implacabilis, e.
 ἀσπερμος, ον, semine carens.
 ἀσπιδοειδής, ἐς, clypei formam habens; scutaneus, a, um.
 ἀσπιδοπηγός, ἀσπιδοποιός, clypeorum fabricator.
 ἀσπιδουῆχος, clypeum tenens.
 ἀσπιδοφορέω -ῶ, clypeum fero.
 ἀσπιδοφόρος, ον. 1) clypeatus, a, um. 2) scutatus, a, nm.
 ἀσπίς, ἡ, clypeus, -i, ἀ.
 ἀσπίλος, ον, ἀσπίλωτος, ον, immaculatus, a, um.
 ἀσπλαγχία, ἡ, durities animi; duritia, θ. inhumanitas.
 ἀσπλαγχος, ον, immisericors.
 ἀσπλάγχως, sine misericordiā.
 ἀσπληγος, ον, lenis expers.
 ἀσπονδεί, implacabiliter.

ἀσπονδέω -ῶ, foedus non facio.
 ἀσπονδος, *ον*, sine foedere; (=ἀ-
 διάλλακτος), implacabilis, e.
 ἀσπόνδως, implacabiliter.
 ἀσπούδαστος, *ον* 1) neglectus, a,
 um 2) indictus studio.
 ἀσπονδεί, sine studio.
 ἀσάριον, τό, as, assis, ἄ.
 ἀσταθής, ἐς, instabilis, -e.
 ἀστάθμητος, *ον*, instabilis, -e.
 ἀστακός, δ, astacus, -i, ἄ.
 ἀστακτί, non stillatim.
 ἀστακτος, *ον*, ἀστάλακτος, *ον*,
 non destillans, -ntis.
 ἀσταλής, ἐς, vestibus non indutus
 ἀστασία, ἡ, instabilitas.
 ἀστασιαστος, sedit one carens.
 ἀστατέω -ῶ, inconstans sum.
 ἀστατος, *ον*, instabilis, e.
 ἀστατως, inconstanter.
 ἀσάφυλος, *ον*, uvis carens.
 ἀσταχυς, δ, spica, -ae; ὄ.
 ἀστεγαστος, *ον*, non tectus.
 ἀστεγος, *ον*, tecto carens.
 ἀστεύομαι, ἀστεύομαι, urba-
 nitates erimans utor; jocos.
 ἀστειολόγος, *ον*, urbanus, a, um.
 ἀστεῖος, α, *ον*, urbanus, a, um;
 festivus, a, um; facētus.
 ἀστειώτης, ἡ, urbanitas. ὄ.
 ἀστεῖως, urbane, iacēte.
 ἀστεῖσμός, δ, urbanitas. ὄ.
 ἀστελέχος, *ον*, trunci carens.
 ἀστέφανος, *ον*, 1) non gemebun-
 dus, a, um 2) qui non gem.t.
 ἀστεπτος, *ον*, non coronatus.
 ἀστερηγής, ἐς, inamabilis, e.
 ἀστερῶ, in stellam verto; stellō
 (-are) aliquem.
 ἀστερίος, *ον*, stellaris, e.
 ἀστερίσκος, δ, stellula, -ae, ὄ.
 ἀστερισμός, δ, sidus, -eris, οὐ.
 ἀστεροειδής, ἐς, stellaris, e.
 ἀστεροῦς, εσσα, εν, stellatus.
 ἀστεροσκοπος astrorum observator
 ἀστεροφειγής, stellimicans.
 ἀστεροφόρος, *ον*, stellifer, a, um;
 ἀστέφανος, *ον*, ἀστεφάνωτος, *ον*,
 incoronatus, a, um.
 ἀστή, ἡ, civis, -is, ὄ.
 ἀστηλος, *ον*, columnis carens.
 ἀστήρ, δ, stella, ae, ὄ.

ἀστήρικτος, *ον*, instabilis, -e.
 ἀστιβής, ἐς, ἀστιβος, *ον*, non
 calcatus; impervius, a, um.
 ἀστικός, ἡ, ὄν, 1) urbanus, a, um
 2) civicus, a, um.
 ἀστικός, *ον*, nullo stigmate si-
 gnatus.
 ἀστικῶς, urbanatim; urbane.
 ἀστοιχείωτος, *ον*, elementis ca-
 rens; indoctus, a, um.
 ἄστομος, *ον*, inorus, a, um.
 ἀστοργία, ἡ, animus durus; in-
 humanitas -atis; impietas, ὄ.
 ἄστοργος, *ον*, amoris expers; du-
 rus, a, um; impius.
 ἀστόργως, 1) duriter 2) impie.
 ἀστός, δ, civis, -is, ἄ.
 ἀστόχαστος, *ον*, 1) non collinea-
 tus, a, um 2) (=ἀλόγος), incon-
 sideratus, a, um.
 ἀστοιχέω -ῶ, aberro a scopo.
 ἀστόχημα, τό, erratum, -i, οὐ.
 ἀστοχία, ἡ, 1) aberratio a scopo
 imprudendia, -ae, ὄ.
 ἄστοχος, *ον*, non bene collineans,
 non bene conciliens.
 ἀστόχως, imprudenter.
 ἀστράβη, ἡ, sella lignea.
 ἀστραβής, ἐς, non tortus, a, um.
 ἀστραγαλίξω, talis ludo.
 ἀστράγαλος, δ, talus, -i, ἄ.
 ἀστράϊος, α, *ον*, stellaris, e.
 ἀστραπή, ἡ 1) fulgur, -ōris, ἄ.
 2) iuguratio, -ōnis, ὄ.
 ἀστραπηφόρος, fulgura ferens.
 ἀστράπτω, (κνρ. καὶ μεταφ.) 1)
 fulguro, -are τριτοπρ. ἀστράπτει,
 fulgurat 2) fulgeo (iulsi, -ere).
 ἀστρατηγῆτως, sine duce.
 ἄστρεπτος, *ον*, qui nequit flecti;
 durus, a, um; immobilis, e.
 ἀστροβολέομαι -οῦμαι, ἀστροβο-
 λίζομαι, sideror (-atus sum, -ari).
 ἀστρολογέω -ῶ, ρημ. astrologicam
 tracto.
 ἀστρολογία, ἡ, astrologia, -ae, ὄ.
 ἀστρολόγος, δ, astrologus, -i, ἄ.
 ἀστρομαντεία, ἡ, astrologia, -ae.
 ἄστρον, τό, sidus, -eris, οὐ.
 ἀστρονομέω -ῶ, ρ. astronomiam
 tracto.
 ἄστρονομία, ἡ, astronomia, -ae, ὄ.

ἀστρονομικός, astronomicus, a, um
ἀστρονόμος, δ, stellarum ἢ astro-
 rum contemplor; astronomus, -i, ἄ.
ἀστροφαής, astrilucus, a, um.
ἀστροφεγγής, stellimicans.
ἀστροφόρος, ον, astrifer, a, um.
ἀστροφος, ον, irretortus, a,
ἀστρωτος, ον, non stratus.
ἄστυ, τό, 1) urbs (-bis (ἰδίως Roma)
 2) astu (ἰδίως Athenae).
ἀστυάναξ, δ, urbi imperans.
ἀστυγείτων, ον, urbi vicinus.
ἀστυλος, ον, columnis carens.
ἀστυνομία -ῶ, aedilis sum.
ἀστυνομία, ἡ, aedilitas, -atis, θ.
ἀστυνομικός, aedilicius, a, um.
ἀστυνόμος, δ, aedilis, -is, ἄ.
ἀσύγγνωστος, indignus veniā.
ἀσυγκέραστος, intemperatus.
ἀσύγκριτος, incomparabilis, e.
ἀσυγκρίτως, incomparabiliter.
ἀσύγχυτος, ον, inconiusus.
ἀσυγχύτως, inconiusabiliter.
ἀσυγχώρητος, ον 1) non permit-
 tendus, a, um; 2) inconcessus, a,
 um; inconcessibilia, e.
ἀσυγχωρήτως, citra veniam.
ἀσύζευκτος, ον, inconjugus.
ἀσύλητος, ον, inspoliatus, a, um.
ἀσυλία, ἡ, sanctitas loci.
ἀσύλληπτος, incomprehensus.
ἀσυλλόγητος, inconsideratus.
ἀσυλλογίστως, inconsiderate.
ἄσυλον, τό, asylum, -i, οὐ.
ἄσυλος, ον, inspoliatus, a, um.
ἀσυμβούλευτος, nullo consulto
 utens. [ium].
ἀσυμμετρία, ἡ, inconuenientia par-
ἀσύμμετρος, ον, inconueniens par-
 tibus non symmetros, -on.
ἀσυμμέτρως, sine symmetriā.
ἀσυμπαθής, ἐς, inclemens.
ἀσυμπαθώς, sine misericordiā.
ἀσύμπλεκτος, ον, inconnexus.
ἀσύμφορος, ον, inutilis, e.
ἀσυμφόρως, inutiliter.
ἀσυμφυής, ἐς, non coalescens.
ἀσυμφωνία, ἡ, dissensus, -ūs, ἄ.;
 dissonantia -ae, θ.
ἀσύμφωνος, ον, absonus, a, um;
 dissonus, a, um || discors.
ἀσυμφώνως, absone; dissonē.

ἀσυναίρετος, non contractus.
ἀσυναίρετως, absque contractionē.
*ἀσύναιρος, ον, non collectus.
ἀσύναιπος, ον, incoibilis, e.
ἀσυνάρμοστος, ον, ἀσυνάρητος,
 ον, inconnexus, a, um.
ἀσυναρμόστως, ἀσυναρητήτως, non
 connexe.
ἀσύνδετος, ον, con copulatus, a,
 um; dissolutus, a, um.
ἀσυνδέτως, sine copulā.
ἀσυνδύαστος, non copulatus.
ἀσυνδύαστως, sine copulationē.
ἀσυνείδητος, ον, non conscius
 (alicujus rei).
ἀσυνείδητως, inscio alio.
*ἀσυνείδησία, ἡ, mala conscientia.
ἀσυνεσία, ἡ, imprudentia, -ae, θ.
 stultitia, ae, θ.
ἀσύνετος, ον, imprudens -ntis.
ἀσυνέτως, imprudenter; stulte.
ἀσυνηγόρητος, patrono carens.
ἀσυνήθεια, ἡ, 1) insuetudo, -inis,
 θ. 2) insolentia, -ae, θ.
ἀσυνήθης, ἐς, insuetus, a, um.
ἀσυνήθως, insuete; insolenter.
ἀσύνθετος, ον, non compositus,
 a, um simplex, -icis.
ἀσυνόδευτος, non comitatus.
ἀσύντακτος, ον, incompositus, a,
 um; inordinatus, a, um.
ἀσυντάκτως, imcompositē, incon-
 dite, inordine.
ἀσυνταξία, ἡ, inordinatio, θ.
ἀσυντέλειος, ον, imperfectus.
ἀσυντέλειστος, imperfecto.
ἀσύντηνος, non contentus.
ἀσυστασία, ἡ, confusio, -ōnis, θ.
ἀσύστατος, ον 1) non cohaerens,
 -ntis 2) non commendatus.
*ἀσυστόλως, non submisso modo.
ἄσφακτος, ον, non caesus,
ἀσφάλεια, ἡ, cautio, -ōnis, θ.
 cautela, -ae, θ. securitas, -atis, θ.
ἀσφαλής, ἐς, tutus, a, um; peri-
 culo vacuus; securus.
ἀσφαλίζω, tutum reddo ἢ praes-
 to (aliquem ἢ aliquid), in tuto col-
 loco (aliquid); confirmo.
ἀσφάλισμα, τό 1) firmamentum,
 -i, οὐ. 2) cautio, -ōnis, θ.
ἄσφαλτος, ἡ, lutamentum, inis, οὐ.

ἀσφαλτώ -ῶ, bitumine illino.
 ἀσφαλτώδης, bituminosus, a, um.
 ἀσφαλῶς, tuto; secure; certe.
 ἀσφυγκτος, non constrictus.
 ἀσφόμελος, δ, albūcus, -i, ἄ.
 ἀσφράγις, ον, non obsignatus, a, um; sine signo.
 ἀσφυκτέω -ῶ, pulsu careo.
 ἀσφυξία, ἡ, 1) defectio pulsūs.
 2) suffocatio, -ōnis, θ.
 ἄσχετος, non cohībendus, a, um; intolerabilis, e, (= οὐκ ἔχων σχέσιν) (ad aliquid) relationem non habens.
 ἀσχετως, 1) immoderate *2) sine relatione (ad aliquid).
 ἀσχημάτιστος, ον, figurā carens.
 ἀσχηματιστως, sine figurā.
 ἀσχημονέω -ῶ, indecōre ago.
 ἀσχημόνας, turpiter.
 ἀσχημοσύνη, ἡ, turpitude, θ.
 ἀσχημων, ον, turpis, e; indecoris, e; indecens.
 ἀσχιδής, ἐς, καὶ ἄσχιστος, ον, non fissus, a, um.
 ἀσχολέω -ῶ (τινά), occupo ἢ occupatum teneo aliquem (aliqua re); — οὔμαι περι τι, occupatus sum in re aliqua.
 ἀσχολία, ἡ, occupatio, -onis, θ.
 ἀσχολος, ον, occupatus, a, um.
 ἀσχόλω, sine otio.
 ἀσώματος, ον, incorporalis, e; † = ἄυλος, inconcretus, a, um.
 ἀσωμάτως, incorporaliter.
 ἀσωτεῖον, τό, ganeum, -ii. cθ.
 ἀσωτεύομαι, 1) nepōtor, -āri; he-luor -ari 2) prodigo.
 ἀσωτία, ἡ, luxuria, -ae, θ.; libido, -inis, θ. profusio, θ.
 ἄσωτος, ον, luxoriosus, a, um; dissolutus, a, um; prodigus, a, um, nepos, -otis.
 ἀσώτως, 1) luxuriose 2) dissolute 3) prodige.
 ἀσωφρόνιστος, ον, non emendatus
 ἀτακτέω -ῶ, 1) inordinatus sum 2) tumultuo, -ari.
 ἀτακτος, ον, inordinatus; inquietus, a, um.
 ἀτάκτως, ἐπιθ. inordinate; inquiete; petulanter.

* Ἑλληγο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀταλαίπωρος, non aerumnosus.
 ἀταλαιπώρως, sine aerumnā.
 ἀταλαιπώρητος, ον, aerumnas non perferens.
 ἀταλαιπώρητως, sine aerumnis.
 ἀταμίευτος, ον, non reconditus; ἐνεργ. qui nihil recondit.
 ἀταξία, ἡ, inordinatio, -onis, θ. tumultuatio, -onis, θ.
 ἀταπεινωτος, minime abjectus.
 ἀτάρακτος, ον, ἀτάραχος, ον, imperturbatus; tranquillus.
 ἀταράκτως, ἀταράχως, imperturbate, sine pavore; tranquille.
 ἀταραξία, ἡ, tranquillitas, θ.
 ἀταρῆχεντος, sale non conditus.
 ἀτασθαλία, ἡ, petulantia, -ae, θ.
 ἀτάσθαλος, ον, petulans -ntis.
 ἀταφία, ἡ, jactura sepulcri.
 ἀταφος, ον, insepultus, a, um.
 ἄτε, utpote; quippe; quia, quod (μεθ' ὀριστ.).
 ἄτεγκτος, ον, μετφ. durus, a, um; inexorabilis, e.
 ἀτέγκτως, μετφ. duriter.
 ἀτέγκιστος, ον, muris non cinctus; immunitus, a, um.
 ἀτέκμαρτος, ον, de quo nullum certum indicium est; obscurus.
 ἀτεκμάρτως, sine indicio certo.
 ἀτεκνέω -ῶ, liberis careo.
 ἀτεκνία, ἡ, orbitas liberorum.
 ἄτεκνος, orbis, a, um, (liberis).
 ἀτεκνώω -ῶ (= ὀρφανίζω τῶν τέκνων), orbo (aliquem) liberis ἢ filiis.
 ἀτέλεια, ἡ, 1) imperiectio, -onis, θ. 2) immunitas (a tributis).
 ἀτέλειωτος, ον, imperiectus.
 ἀτελεσφόρητος, ον, non ad finem perductus, a, um.
 ἀτελεσφορήτως, infructuose.
 ἀτελεύτητος, ον, non terminatus.
 ἀτελευτήτως, aeternae; semper.
 ἀτελής, ἐς, 1) imperiectus, a, um 2) = ἀφορολόγητος, immunis, e 3) = ἀμύητος, non initiatus, a, um.
 ἀτελῶς, imperfecte.
 ἀτελώνητος, ον, ex quo (de quo) vectigal non penditur.
 ἀτενής, ἐς, intentus, a, um.
 ἀτενίζομαι, ἀτενίζω (τινά), ρ. in-

tento oculos in aliquem.
 ἀτενῶς, intentis oculis; rectā.
 ἀτερμάτιστος, ον, infirmus, a, um.
 ἀτερπής, ἑς; insuavis, e.
 ἀτεχνής, ἀτεχνος, sine arte.
 ἀτεχνία, ἡ, imperitia.
 ἀτεχνίτετος, ον, ἀτέχναστος, ον,
 non elaboratus arte.

1. ἀτέχνης, sine arte (artificio);
 2. ἀτεχνῶς, prorsus; plane.
 ἄτη, ἡ; damnum, -i, οὐ.
 ἄτηκτος, ον, non liquefactus.
 ἀτημέλεια, ἡ, incuria, -ae, θ.
 ἀτημέλει -ῶ, negligo.
 ἀτημέλης, ἑς, negligens, -ntis.
 ἀτημέλητος, ον, neglectus.
 ἀτημελήτως, negligenter.
 ἀτιθά(σ)σειτος, ον, indomitus.
 ἀτίθα(σ)σος, ον, indomitus, a,
 um: ἐπὶ προσ. effrenatus, a, um.
 ἀτιμάζω, inhonesto, -are, aliquid;
 contemno, aliquid — παρθένον,
 pudicitiam virgini eripio, devir-
 gino, -are.

ἀτίμητος, ον, inhonoratus, a, um;
 inhonorus; inaestimabilis, e.
 ἀτιμία, ἡ, 1) ignominia, -ae, θ.
 dedecus, -oris ὀ; infamia, ae, θ.
 ἀτιμος, ον, 1) inhonoratus, a, um;
 inhonoris, e' 2) dehonestus, a, um;
 3) ignominiosus, a, nm.
 ἀτιμῶ -ῶ, maximā deminutione
 capitis aliquem afficio.

ἀτιμωρησία, ἡ, impunitas, θ.
 ἀτιμωρητί, ἀτιμωρήτως, impune,
 impunitē.

ἀτιμώρητος, impunitus, a, um.
 ἀτίμως, inhonore; ignominiose.
 ἀτίμως, ignominiosa damnatio.
 ἀτιμωτικός, ἡ, ον, ignominiosum
 reddens (aliquem ἢ aliquid).
 ἀτιμωτικῶς; cum infamia.
 ἀτίνακτος, ον, inconcussus, a, um.
 ἀτλητος, ον, intolerat iis, e.
 ἄτητος, ον, non sectus, a, um.
 ἀτιμίζω, vapore, -are.
 ἀτμοειδής, ἑς, vaporalis, e.
 ἀτμοειδῶς, vaporaliter. [vigans.
 *ἀτμόπλοιον, τό, navis vapore na-
 τῆς, δ, ἀτμῆς, ἡ, vapor, -oris, ἄ.
 ἀτμόσφαιρα, ἡ, aër circumjectus;
 coelum, -i, οὐ.

ἀτμώδης, ες, vaporosus, a, um.
 ἀτοιχος, ον, pariete carens.
 ἄτοκος, ον, 1) sterilis, e' 2) abs-
 que usurā: ἄτοκον χρέημα, pecu-
 nia (mutuo data) sine usura.
 ἀτόκως, sine usurā.
 ἀτολμέω -ῶ, non audeo.
 ἀτολμία, ἡ, timiditas, -atis, θ.
 ἀτολμος, ον, non audens, -ntis.
 ἀτόλμως, sine audaciā; timide.
 ἄτομος, ον, insecabilis, e.
 ἀτονέω -ῶ, languero, -ere.
 ἀτονία, ἡ, languor, -oris, ἄ.
 ἄtonos, ον, languidus, a, um.
 ἀτόνως, languide.
 ἀτόξευτος, sagittā non ictus.
 ἄτοξος, ον, qui sine arcu est.
 ἀτόπημα, τό, factum et dictum
 ineptum.

ἀτοπία, ἡ, 1) insolentia, -ae θ.
 2) ineptia, θ. 3) absurditas, θ.
 ἄτοπος, ον, 1) insolens, 2) ineptus,
 a, um' 3) absurdus, a, um.
 ἀτόπως, insolenter; inepte.
 ἀτόρευτος, ον, non tōrnatu, a, um.
 ἄτρακτος, δ, fusus, -i, ἄ.
 ἀτραπός, ἡ, 1) semita, ae' 2) cal-
 lis, -is, ἄ. 3) limes, -itis, ἄ. 4) τροπ.
 via, -ae, θ.

ἀτραυματίστος, ον, 1) invulnera-
 tus, a, um: 2) invulnerabilis, e.
 ἀτρέμα, quiete; tranquille.
 ἀτρεμέω -ῶ, immotus maneo.
 ἀτρεμής, ἑς, intrepidus, a, um.
 ἀτρεμία, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἄτρεπτος, ον' immutatus, a, um;
 immutabilis, e.

ἀτρέπτως, immutabiliter.
 ἀτρεπία, ἡ, immutabilitas.
 ἀτρητος, ον, non terebratus.
 ἀτρήτως, sine foramine.
 ἀτριβής, ἑς, non tritus, a, um.
 ἀτριπτος, ον, non tritus, a, um.
 ἀτριχος, ον, sine capillis.
 ἀτριψία, ἡ, imperitia, -ae, θ.
 ἀτρομέω -ῶ, intrepidus sum.
 ἀτρόμητος, ον, ἄτρομος, ον, in-
 trepidus, a, um; impavidus.
 ἀτρόμως, intrepide; impavide.
 ἀτροπος, ον, immutabilis, e' ἢ
 *Ατροπος, Atropos, i, θ.
 ἀτροφέω -ῶ' 1) alimentis careo.

2) marcesco, -ere.
 ἀτροφία, ἡ, 1) inedia, -ae, θ. 2) atrophía, -ae, θ.
 ἀτροφος, ὁ, 1) impastus, a, um. 2) ἐνεργ. non alens, -ntis.
 ἀτρογγήτος, ὄν, ἀτρογγής, ἔς, non vindemiatus, a, um.
 ἀτρύτος, ὄν, (μετφ.) indefessus. ἀτρυτός, sine defatigatione.
 ἀτρυτώνη, indomita (Minerva).
 ἀτρωτος, ὄν, 1) invulneratus, a, um. 2) invulnerabilis, e.
 ἀτρώτως, sine vulnere.
 ἀττικός, ἡ, ὄν, atticus, a, um. ἀτικῶς, attice.
 ἀτύλωτος, ὄν, sine callo.
 ἀτυμβος, ὄν, insepultus, a, um.
 ἀτύπωτος, ὄν, 1) non formatus, a, um. *2) non impressus, a, um.
 ἀτυφος, ὄν, minime fastosus.
 ἀτυχέω -ῶ, infelix sum.
 ἀτύχημα, τό, infortunium -ii, οὐ.
 ἀτυχής, ἔς, infelix, -icis.
 ἀτυχία, ἡ, inelicitas, -atis, θ. ἀτυχῶς, infelicitate.
 αὐ (μάλ. πλεοναστ. αὐ πάλιν, αὐ κί.) rursus (rursum); iterum; denuo
 αὐαίνω, arefacie, -ere; exsicco; -ομαι, aresco, -ere.
 αὐασμός, ὁ, siccitas, -átis, θ.
 αὐγάω, αὐγάξομαι, luce meâ collustro aliquid.
 αὐγασμα, αὐγασμός, splendor.
 αὐγή, ἡ, spendor, -âris, â. lumen -inis, â.; aurora, ae, θ.
 αὐδρία, αὐδρος, ἰδὲ ἀνδρία, ἀνδρος.
 αὐθάδεια, (=αὐταρέσκεια), ἡ, admiratio sui. 2) = ἀδαιρηγία, ἀπειθία, pertinacia, θ. temeritas, θ.
 αὐθάδης (=αὐταρέσκος), valte sibi placens; ἀπειθήσις, pettinax, -acis.
 αὐθαδιάζομαι (*αὐθαδιάζω) contumax sum, pertinaciter resisto.
 αὐθαδῶς, contumaciter.
 αὐθαίρετος, ὄν, voluntarius.
 αὐθαιρέτως. 1) sponte; ultro. 2) ex libidine, ad libidinem.
 αὐθέντης, ὁ, dominus, -i, â.
 αὐθεντία (κύρος), auctoritas.
 αὐθεντικός, ἡ, ὄν, certo auctore; fide dignus.

αὐθεντικῶς, certo auctore.
 αὐθημερόν, eodem die.
 αὐθήμερος, eodem die factus.
 αὐθιγενής, indigena, -ae.
 αὐθις (μάλ. πλεοναστ. αὐθις, αὐ), rursus (rursum); iterum.
 αὐθόρμητος, ὄν, injussus, a, um.
 αὐθόρμητως, sponte; ultro.
 αὐθύπαρκτος, ὄν, αὐθυπόστατος, ὄν, per se subsistens.
 αὐθωρεί (-ωρ), eâdem horâ.
 αὐλαία, ἡ, aulaeum, -i, οὐ.
 αὐλακίζω, sulco -are, aliquid.
 αὐλαξ, αὐλακισμός, sulcus, -i, â.
 αὐλάρχης, ὁ, aulae princeps.
 αὐλειον, τό. 1) vestibulum, -i, οὐ. 2) atrium, -i, οὐ. ovile, οὐ.
 αὐλειος, a, ὄν. 1) aulicus, a, um. 2) αὐλειος θύρα, fores. -ium, â. πλ.
 αὐλέω -ῶ, tibia cano.
 αὐλή, ἡ, aula, -ae, θ.
 αὐλλημα, τό, αὐλλοίσις, ἡ. 1) tibicinium, -i, οὐ. 2) filatus, -us, â.
 αὐλλητήρ, αὐλλητής, ὁ, tibicen, â.
 αὐλλητικός, ἡ, ὄν, auleticus.
 αὐλλητρια, αὐλλητρίς, tibicina, -ac.
 αὐλλία, ἡ, materiae defectus.
 αὐλλίζομαι. 1) = διατίβω, stabulor. 2) = διανυκτερεύω, pernocto.
 αὐλλικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. 1) = τοῦ αὐλοῦ, aulicus, a, um; 2) οἱ αὐλλοὶ (οἱ τῆς βασιλέως αὐλλῆς), aulici, -orum, â. πλ.
 αὐλιον, τό, stabulum, -i, οὐ.
 αὐλισμός, ὁ, pernoctatio, -onis, θ.
 αὐλλός, ὁ, tibia, -ae, θ; fistula, -ae, θ; ilatus, -us, â.
 αὐλος, ὄν, materiae expers.
 αὐλών, ὁ, vallis, θ. convallis, -e.
 αὐξάνω. 1) augeo (-xi -ctum -ere) aliquid ἢ aliquem; *2) = αὐξάνομαι, ἡ τιμὴ τοῦ σίτου αὐξάνει, pretium frumenti augetur. 3) αὐξάνομαι a) augeo (οὐδ.), augeor, -ctus sum, -eri; β) cresco, crevi, cretum, crescere; γ) accresco -ere.
 αὐξησης, ἡ, auctus, -ûs, â; incrementum, -i, οὐ. accessio, -onis, θ. amplificatio, θ.
 αὐξητικός, auctificus, a, um.
 αὐξομείωσις, ἡ, auctio et diminutio; fluxus et refluxus maris.

ἀϋπνία, ἡ, 1) insomnia, -ae, θ. 2) vigilia, -ae, θ.

ἀϋπνος, ον, insomnis; vigil.

αὔρα, ἡ, aura, -ae, θ.

αὔριον, cras' ὁ αὔριον, crastinus, a, um; ἡ αὔριον, crastinus dies.

αὔροφόρητος, αὐρά ablati.

αὐστηρός, ἄ, ὄν' 1) austrērus, a, um; 2) sevērus, a, um.

αὐστηρότης, ἡ' 1) austeritas, θ.

(vini, magistri) 2) severitas.

αὐστηρώς' 1) austēre' 2) severe.

αὐταδέλφη, ἡ, (soror) germana.

αὐτάδελφος, (irater) germanus.

αὐτανδρος, ον, cum ipsis viris.

αὐτάρ, sed, autem; ceterum.

αὐταρέσκεια, ἡ, nimius amor sui,

admiraatio sui.

αὐτάρεσκος, ον, valde sibi placens; sui admirator.

*αὐταρέσκως, ἐπιρ. modo valde sibi placenti.

αὐτάρκεια, ἡ' 1) sufficientia, -ae, θ.

2) frugalitas, -atis, θ.

αὐταρκέω -ᾶ, sufficio, -erē.

αὐτάρκης, ἐς' 1) sibi sufficiens' 2) contentus, a, um.

αὐτε' 1) rursum' 2) postea.

αὐτεξούσιον, τό, αὐτεξουσιότης, ἡ, liberum arbitrium.

αὐτεξουσία, libere.

αὐτεπάγγελτος, ον, ultro aliquid faciens.

αὐτεπαγγέλω, (meā, tuā, suā) sponte, voluntate ultro.

αὐτήκοος, ον, qui suis aliquid auribus audit; arbiter, ἄ.

αὐτίκα, actutum statim.

αὐτοβούλω, suā sponte.

αὐτογνωμονέω -ῶ, ρ. ex arbitratu meo facio.

αὐτογνώμων, ον, qui suo consilio et arbitrio aliquid gerit.

αὐτόγραφον, τό, suā manu scriptum; exemplar, -ar's, ἄ.

αὐτόγραφος, ον, suā manu scriptus' αὐτόγραφος ἐπιστολή, litterae suā manu scriptae.

αὐτόδηλος, ον, per se manifestus.

αὐτοδίδακτος, ον, a se ipso doctus

αὐτοδιδάκτως, naturae instinctu.

*αὐτοδικαίως, ipso jure.

αὐτοδικέω -ῶ' 1) ipse meis legibus utor; * 2) injuriam acceptam ipse ulciscor.

*αὐτοδικία, ἡ, ultio facta ab ipso qui injuriam accepit.

αὐτόθεν, istinc, illinc.

αὐτόθι, istic, illic, ibi.

αὐτοκασίγητος, frater germanus

αὐτοκέλευτος, ον, non imperatus, a, um; spontaneus, a, um.

αὐτοκατασκευαστος, naturalis, e.

αὐτοκέφαλον, τό, = αὐτὴ ἡ κεφαλή, ipsum caput.

αὐτοκίνητος, ον, qui per se movetur' * τὸ αὐτοκίνητον, quod a se movetur, quod sesse movet.

αὐτόκλαδος, ον, cum ipsis ramis.

αὐτόκλητος, ον, non vocatus, a, um, non ipivittutus, a, um.

αὐτοκράτειρα, ἡ, imperatrix, θ.

αὐτοκρατορέω, imperator sum.

αὐτοκρατορία, ἡ, plena potestas; principatus, -us, ἄ.

αὐτοκρατορικός, ἡ, ὄν, imperatorius, a, um; imperialis, e.

αὐτοκρατορικῶς, imperialiter.

αὐτοκράτωρ, nullius imperio subjectus; imperator, -oris.

αὐτόκτητος, ον, proprius, u, um.

αὐτοκίνητος, ον, naturalis, e.

αὐτοκτονέω -ῶ, mihi ipse mortem conscisco (-ivi, -ere).

αὐτοκτονία, ἡ, mors voluntaria.

αὐτοκτόνος, qui sibi ipse mortem conscivit; se ipse intericiens.

αὐτολεξεί, ad verbum, verbo pro (de, e) verbo.

αὐτομάθεια, ἡ, sine praeceptore instructio.

αὐτοματεῖ (-τί); sponte, ultro.

αὐτόματος, ον' 1) fortuitus, a, um, fortuito eveniens' 2) spontaneus, a, um; 3) automatatus, a, um, τὸ αὐτόματον (μηχανή), automatium, -i, οὐ.

αὐτομάτως, fortuito; sponte.

αὐτομολέω -ῶ (πρὸς τινα), transeo (-ire) transiugio; perfugio.

αὐτομόλησις, ἡ, αὐτομολία, ἡ, transfugium, -ii' οὐ. desertio, -onis.

αὐτόμολος, transfuga, -ae, ἄ; desertor, -oris, ἄ.

αὐτομόλως, more transfugae.
 αὐτονομέομαι -οὔμαι, meis legibus me gubernare.
 αὐτονομία, ἡ, libertas publica.
 αὐτόνομος, ον, nullus imperio subjectus; liber, a, um.
 αὐτοπαθής (ἀντωνυμία), pronomen reciprocum.
 αὐτόπιστος, ον, per se credibilis.
 αὐτοποίητος, ον, a se ipso factus.
 αὐτοπροαίρετος, ον, libero arbitrio agens; ultro susceptus; ultro-neus, a, um.
 αὐτοπροαίρετος, (meâ, tuâ) suâ personâ (adesse).
 αὐτόπτης, δ, testis oculatus ἢ ἀπλῶς, testis; arbiter; -tri, â.
 αὐτός, ἡ, δ' 1) ipse, a, um; αὐτός (= ὁ ἴδιος) ἐποίησα, ipse feci 2) is, ea, id (ἐν ταῖς πλαγαῖς αὐτῆς πτώσεων ἐπὶ μὴ αὐτοπαθείας, μάλιστα δὲ γενικῆ, ejus, eorum, earum ὡς γενικῆ κτητικῆ), τὰ τέκνα αὐτῶν, liberi eorum 3) αὐτός καθ' ἑαυτόν, per se (solus) 4) ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, (ταυτό), idem, eadem, idem αὐτόσε, eodem, istuc.
 αὐτοσχεδιάζω, ex tempore ἢ subito facio (dico) aliquid.
 αὐτοσχεδιάσμα, τό, opus ex tempore (subito) iactum.
 αὐτοσχεδιασμός, δ' 1) extemporalitas -atus, ὅ. 2) subitaria dictio.
 αὐτοσχεδιαστής, δ, qui ex tempore (subito) facit (dicit).
 αὐτοσχεδῖος, α, ον, ex tempore (subito) factus; subitarius, a, um.
 αὐτοσχεδῖως, ex tempore.
 αὐτότατος, ipsissimus.
 αὐτοτέλεια, αὐτοτελειότης, δ, absoluta perfectio.
 αὐτοτέλης, ἐς, per se absolutus; ipse sibi sufficiens.
 αὐτοτέλως, absolute; perfecte.
 αὐτοῦ (= αὐτόθι), ibi; illic.
 αὐτοουργέω -ῶ, ipse facio (aliquid)
 αὐτοουργός, ον, auctor rei ὁ αὐτοουργός (= τεχνίτης) opifex -icis, â.
 αὐτοφυής; ἐς 1) nativus, a, um, ἄντρον αὐτοφυές, nativum specus 2) naturalis, e (saxum) 3) δένδρον αὐτοφυές, arbor suâ spontis.

αὐτοφυῶς, suapte naturâ.
 αὐτόφωρος, ον, deprehensus ἢ comprehensus in ipsa re.
 αὐτόχειρ, δ, ἡ, qui se ipsum accidit; suicida, -ae, â.
 αὐτοχειρῖ, suâ manu.
 αὐτοχειρία, ἡ, caedes sui ipsius; suicidium.
 αὐτόχθων, indigena, -ae, â. ὁ αὐτόχθονες, primigeni.
 αὐτόχρημα, re ἢ re ipsa; plane.
 αὐτόχροος, ους, nativi coloris.
 αὐτόχυμος, ον, succo suo.
 αὐτόχυτος, ον, per se fusus.
 αὐτοψεί, cum suis oculis.
 αὐτοψία, ἡ, oculata inspectio.
 αὐχένιος, ad cervicem pertinens.
 αὐχημα, αὐχησις, gloriatio, -onis.
 αὐχητής, δ, gloriator, -ōris, â.
 αὐχὴν, δ, cervix, -icis, ὅ.
 αὐχμέω -ῶ 1) = ξηρός εἰμι, areo, -ere 2) = οὐπῶ, squalo, -ere.
 αὐχμηρός, â, ὄν 1) = ξηρός, aridus, a, um 2) = οὐπαρός, squalidus, a, um, paeditus, a, um.
 αὐχμηρώδης, equalide.
 αὐχμός, δ' 1) = ξηρασία, ariditas ὅ. 2) = οὐπος, squalor, â.
 αὐχμώδης, ἐς, aridus, a, um.
 ἀφαίμαξις, ἡ, sanguinis detractio; sanguinis (e)missio.
 ἀφαιμάσσω, sanguinem demo ἢ detraho, (e)mitto, depleo.
 ἀφαίρε(η)μα, τό, quod aufertur.
 ἀφαιρέσις, ἡ 1) ademptio, ὅ. 2) abstractio, ὅ. 3) ablatio, ὅ.
 ἀφαιρετική (πτώσις), ablativus (ὑποκ. casus).
 ἀφαιρέτης, δ, ablator, -oris, â.
 ἀφαιρέω -ῶ 1) demo, -mpsi, -mptum, -ere aliquid -οὔμαι (τινὶ τι, τινός τι, τινά τι) adimo alicui aliquid; auiero (abstuli, ablâtum, auierre) alicui aliquid 2) = ἐλαττώ, deminuo, -ere (aliquid).
 ἀφάλλομαι, desilio, -fre.
 ἀφαμαρτάνω, aberro (a re).
 ἀφάνεια, ἡ, obscuritas, -atis, ὅ.
 ἀφανής, ἐς, obscurus, a, um.
 ἀφανίζω, obscuro, -are; aboleo (ἐνι, -itum -ère) aliquid; consumo, (-psi, -ere) aliquid; deleo -ere;

excido, -ere, destruo, ere; —ομαι: 1) abolesco, ere 2) evanesco, -nui, -ere 3) occido, -ere.

ἀφάνισις, ἡ, ἀφανισμός, δ 1) abolitio, -onis, θ. 2) deletio, -ōnis, θ. delētus, -us, ā. 3) occidio.

ἀφανιστής, δ, destructor, ā. ἀφαντος, ον, ab aspectu remotus — γίγνομαι, ex oculis evanesco.

ἀφανῶς 1) occulte 2) obscure. ἀφαρπάξω (τί τινος), abripio —ripui, -reptum, -ere) aliquid ab aliquo; deripio aliquid de aliquo.

ἀφασία, ἡ loquendi impotentia: ἐντεῦθ. a) stupor, -ōris β) silentium, -i, οὐ.

ἄφατος, ον, ineffabilis, e.

ἀφάτως, ineffabiliter.

ἀφέγγεια, ἡ, lumine defectus.

ἀφεγγής, ἔς, lumine carens.

ἀφειδρών, δ, latrina, -ae, θ.

ἀφριδέω —ῶ, non parco alicui) contemno —ere, aliquid.

ἀφριδής, ἔς, non parcens (aliqui); largus, a, um (aliquid rei ἢ aliqua re) profusus, a, um.

ἀφριδία, ἡ, profusio, -onis, θ. ἀφριδῶς 1) profuse; effuse 2) = δαυριδῶς, large.

ἀφρευτικός, ἡ, δν, abstinens.

ἀφέλεια, ἡ, simplicitas, -ātis, θ.

ἀφέλης, ἔς, 1) simplex, -icis 2) ἐπι λόγον, candidus, a, um.

ἀφελῶς 1) simpliciter 2) candidē: λαν ἀφελῶς, candidule.

ἀφελκῶ —ῶ, exulcero, -are.

ἀφελκυσίς, ἡ, abstractio, -ōnis, θ.

ἀφελκύνω, ἀφελκύνω, abstraho || —ομαι ἀπό τινος ἐπὶ τι, abstrahor ab aliqua re in aliquid.

*ἀφρευγγυος, non fide dignus.

ἀφέρπω, clam me subduco.

ἄφρασις, ἡ 1) emissio, -onis, θ.

ἄφρασις ἀλμαλώτου, ἀπομάχου, missio, -ōnis, θ. 2) = ἀποπομπή, διάλυσις, dimissio, -ōnis, θ. 3) = συγχώρησις, indulgentia, -ae, θ.

ἀφρευτός, α, ον, dimittendus.

ἀφρευτήρια (ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ), carceres μεταφ. principium, -ii, οὐ.

ἀφρευτήριος, ον, missilis, e.

ἀφρευτής (ὁ βάλων), missor, ā.

ἀφρευτικός, ἡ, δν, (e)mittendi vim habens.

ἄφρευτος, ον, dimissus, a, um || liber, era, erum.

ἀφρευτικός, ον, inevitabilis, e.

ἀφρευτικός, inevitabiliter.

ἀφρευήμα, τό, decoctum, -i, οὐ.

ἀφρευήσις, ἀφρευσις, ἡ, decoctio, -onis, θ.

ἀφρευώ, decoquo, -ere, aliquid.

ἀφή, ἡ, tactio, θ. tactus, -us, ā. contactus, -us ἢ contagio, -onis.

ἀφρηγέομαι —οῦμαι 1) = ἡγοῦμαι τινος, duco aliquid ἢ aliquid 2) = διηγοῦμαι τι, narro, denarro.

ἀφήγημα, τό, ἀφήγησις, ἡ, narratio, -onis, θ. narratus, -us, ā.

ἀφρηγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἀφρηγματικῶς, narrative.

ἀφρηγητής, δ, narrator, -ōris, ā.

ἀφρηδύνω τι, jucundum reddo.

ἀφήκα: ἴδε ἀφήμι.

ἀφρηνιάζω, habenas excutio, frena non patior || non pareo, rebellio.

ἀφρηνίασις, ἡ, ἀφρηνιασμός, δ, frenorum excussio || rebellio, θ.

ἀφρηρημένος, η, ον, abstractus.

ἀφρησυχάζω, conquiesco, -ere.

ἀφθαρασία, ἡ, incorruptibilitas, -atis || immortalitas —ātis, θ.

ἀφθαρτος, ον, incorruptibilis, e || immortalis, e || incorruptus.

ἀφθεγκτος, ον, mutus, a, um.

ἀφθεγξία, ἡ, ineffabilitas, θ.

ἀφθιτος, ον, immortalis, e.

ἀφθογγος, ον, mutus, a, um.

ἀφθόνητος, ον, non invidiosus.

ἀφθονήτως, non invidiose.

ἀφθονία, ἡ 1) abundantia, -ae, θ. 3) copia, -ae, θ. 3) ubertas, -atis, θ. 4) affluentia, -ae, θ.

ἀφθονος, ον, κυρ. non invidiosus, a, um? μεταφ. ἐνταῦθ. 1) abundus, a, um 2) copiosus, a, um 3) uber, -eris ὕδατα ἀφθονα, aquae uberes 4) exuberans, -ntis.

ἀφθόνως 1) abunde ἢ abundanter 2) copiose 3) affluenter 4) ἀφθονώτερα, uberius, ἀφθονώτατα, uberrime.

ἀφθορία, ἡ, incorruptela, -ae, θ.

ἄφθορος, ον, incorruptus, a, um
 ἀφιδρώω -ῶ, resudo, -are.
 ἀφιδρώσις, ἡ, desudatio, θ.
 ἀφιερώω -ῶ, dico ἢ dedico, -are,
 aliquiḗ ἀφιερώω (προσφρονῶ) τινι βιβλίον, librum alicui dedico
 ἀφιέρωμα, τό, donarium, -ii, οὐδ.
 ἀφιέρωσις, ἡ, dedicatio, -onis, θ.
 ἀφίημι· 1) emitto (-isi, -issum, -ere) aliquid (telum, fulmina)· 2) mitto (-ere) aliquid (telum hastam ἢ aliquem)· 3) ἀποπέμπω, διαλύω, mitto, dimitto (-ere) aliquid· ἢ aliquem, ἐντεῦθεν ἀφιερμαί (=ἀφισταμαί) νινος, dimitto aliquid· 4) ἀπολύω, ἀπαλλάττω, α') remitto, -ere· β') absolvo (-vi, -ūtum, -ere) aliquem (α) re· γ') excuso aliquem (ab) re· δ) ἐλάττω, βάλλω τι, mitto, permitto aliquid.
 ἀφικνέομαι -οῦμαι· 1) venio ἢ advenio, (-ēni, -entum, -ire)· 2) pervenio (in portum)· 3) adtingo ἢ cadio aliquid· μεταφ. α') ἀφικνούμαι (ἔρχομαι) εἰς φόβον, in timorem pervenio· β') ἀφικνούμαι εἰς πᾶν κακόν, εἰς τὸ ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀφικνούμαι, ad extremam calamitatem adigor (-actus sum, -i).
 ἀφιλανθρωπία, inhumanitas, θ.
 ἀφιλάνθρωπος, inhumanus.
 ἀφιλανθρώπως, inhumane.
 ἀφίλητος, ον· 1) non dilectus, a, um· 2) cui osculum non datum est
 ἀφιλία, ἡ, amicorum defectus.
 ἀφιλοδοξία, ἡ, gloriae contemptus
 ἀφιλοδόξος, non gloriae cupidus.
 ἀφιλοδέξως, ἐπιρ. sine gloriae cupiditate.
 ἀφιλοκαλία, ἡ, rerum honestarum inscitia· || ineptia, ae, θ.
 ἀφιλόκαλος, ον, honesta non amans· || ineptus, a, um.
 ἀφιλοπόλεμος, ον, non bellicosus.
 ἀφιλόπωνος, ον, ignavus, a, um.
 ἀφίλος, ον, amicus carens.
 ἀφιλοστοργία, caritatis defectus.
 ἀφιλοστοργος, ον, a caritate alienus, durus, a, um.
 *ἀφιλοστόργως, duriter.
 ἀφιλοτεχνία, ἡ, contemptus liberorum.

ἀφιλοτιμία, ἡ, ambitionis defectus· || impudentia, -ae, θ.
 ἀφιλότιμος, ον, non cupidus honoris· || impudens, -ntis.
 ἀφιλοχρηματία, ἡ, divitiarum contemptus.
 ἀφιλοχρημάτος, ον, divitiarum contemptor.
 ἀφίξις, ἡ, adventus, -us, α.
 ἀφιππάζομαι, ἴδε·
 ἀφιππεύω, equo avehor.
 ἀφιππος, ον, 1) equitandi imperitus, a, um· 2) ἀμὴ ἰππασμος, non equitabilis, e.
 ἀφίσταμαι, avolo, -are,
 ἀφίστημι (τινά νινος), demoveo aliquem de re; impello (aliquem) in defectionem· || ἀφίσταμαι ἀπέστην νινός· 1) ἀποχωρῶ νινος, abcedo (-cedi, -cessum -ere) ab aliquo (ab illo); absisto (-stiti, -ere) re ἢ ab re· 2) ἀπολείπω νινά, deficio (-ēci, -fectum, -ere) ab aliquo (a republica); 3) ἀποσείωμαι, secedo, -ere· 4) ἀπαύομαι νινος, desisto (-stiti, -stitum, -ere) aliquid re.
 ἀφλερής, ἐς, venis carens.
 ἀφλεκτος, ον, inaccensus, a, um.
 ἀφλόγιστος, ον, non inflammatus
 ἀφλογος, ον, igni carens.
 ἀφλοιος, ον, cortice carens.
 ἀφνειός, ον, dives, -itis.
 ἄφρων (=ἀφρονης) repente.
 ἀφρόβητος, ον, non metuens.
 ἀφοβία, ἡ, animus metu vacuus; fortitudo, -inis, θ. audentia, θ.
 ἄφοβος, ον, metu vacuus.
 ἀφόβως, sine metu ἢ timore.
 ἀφόδευμα, τό, stercus, -or.s, οὐδ.
 ἀφοδευτήριον, τό, latrina, -ae, θ.
 ἀφοδος (ἀπέρχομαι), discessus, α.
 ἀφοίτητος, ον, inaccessus.
 ἀφολίδωτος, non squameus.
 ἀφόμοιος, ον, absimilis, e.
 ἀφομοίω -ῶ (τί νινι ἢ πρός τι), simile alicui reddo alicui· || —οῦμαι νινι, similis alicui fio.
 ἀφομοίωσις, ἡ, adsimulatio, θ.
 ἀφοπλίζω, armis exuo (aliquem); arma adimo alicui· || —ομαι, arma exuo (ὑπον. mihi).

ἀφοράω -ῶ (πρός τι, εἰς τι, πρὸς τινα) 1) adspicio (-exi, -ectum -ere) ad aliquid, ad aliquem 2) respicio (ad aliquem, ad aliquid *3) ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ (σέ, αὐτόν) = τὸ κατ' ἐμὲ (κατὰ σέ, κατ' αὐτόν), quod ad me (ad te, ad eum) attinet ἢ pertinet.

ἀφόρητος, ον, intolerabilis, -e; intolerandus, a, um.

ἀφορητής, intoleranter.

ἀφορία, ἡ, sterilitas, -atis, θ. ἐπι γῆς infecunditas, -atis, θ.

ἀφορίζω, 1) definio (-ire) aliquid; 2) finibus includo, limito, termino (-āre) aliquid 3) ἀφορίζω (ἀποχωρίζω) τι ἀπό τινος, τί τινος, separo aliquid ab aliqua re (Asiam ab Europā) 4) ἀφορίζω (=ἀποκρίνω) τι, τινὰ ἢ ἀπό τινος, segrego aliquid ἢ aliquid ab aliquo 5) † = ἀναθεματίζω, excommunico, -are, aliquem ἐντεῦθ. ἀφωρισμένος, excommunicatus.

ἀφορισμός, ὁ, 1) separatio, -ōnis 2) brevis sententia 3) † = ἀναθεματισμός, excommunicatio, θ.

ἀφοριστικός, ἡ, ὄν, ad determinandum idoneus, a, um.

ἀφοριστικῶς, sententiis brevibus ἀφορμᾶς -ῶς, me proripio (ex aliquo loco); proficiscor, abeo.

ἀφορμή, ἡ, (μετφ.), origo et fons alicujus, rei ἐντεῦθ. 1) causa, -ae, θ. 2) materia, -ae (alicujus rei) 3) = κατρός, occasio, -ōnis, θ. 4) = εὐπορία, facultas, -atis, θ. opes.

ἀφορμίζω, e portus navem educo **ἀφορολόγητος, ον**, 1) sterilis, -e 2) ἐπι γῆς, infecundus, a, um.

ἀφορτος, ον, sine onere.

ἀφοσιῶ -ῶ, 1) = καθάιρω, expio, -are, aliquid (τήν πόλιν), urbem 2) ἀφοσιῶ (=καθιερῶ) τι τινι, devoto ἢ devoveo aliquid alicui || μέσ. —οῦμαί τι, = ἐξαγγίζω τι, expio aliquid (signa, scelus) *2) ἀφοσιῶμαι τινι (εἰς τινα, εἰς τι); me devoveo alicui, me do et addico alicui rei; ἀφωσκωμένος, η, ον, devotus, a, um; ἐντεῦθ. deditus et addictus alicui.

ἀφοσιώσις, ἡ, 1) = ἀγκισμός, ex-

piatio, -ōnis, θ. 2) = καθιέρωσις, devotio, -ōnis, θ. *3) ἀφοσιώσις εἰς τινα, εἰς τι, studium (alicujus) in aliquid.

ἄφρακτος, ον, non septus, a, um; non munitus, a, um.

ἄφραστος, ον, inefabilis, e.

ἀφρίζω, spumo, -are, spumesco.

ἀφρισμός, ὁ, spumatus, -us, ἄ.

ἀφρόγαλα, τό, spuma lactis.

ἀφροδισιάζω, venero (-āre); ἄφροδισιάζων (ἀσελγής), venerens.

ἀφροδισιασμός, ὁ, res venerae.

ἀφροδισιακός, ἡ, ὄν, ad res venerarias pertineus.

ἀφροδίσιος, α, ον, venerus, a, um τὰ ἀφροδίσια, res venerae.

ἀφρονέω -ῶ, desipio, -ere.

ἀφροντις, ὁ, ἡ, securus, a, um.

ἀφροντισία, sine cura.

ἀφροντιστία, ἡ, 1) securitas, -atis, θ. 2) ἐπι κακοῦ, socordia, ae, θ.

ἀφρόντιστος, ον 1) securus, a, um 2) ἐπι κακοῦ, socors, -rdis.

ἀφροντίστως, sine cura, secure.

ἀφρόνως, sine ratione.

ἀφρός, ὁ, spuma, -ae, θ.

ἀφροσύνη, ἡ, amentia -ae, θ.

ἀφροῦρητος, ον, ἀφρουρος, ον, non custoditus ἢ incustoditus.

ἀφρώδης, ες, spumosus, a, um.

ἀφρων, ον, rationis expers.

ἀφύη, ἡ, aphyra, -ae, θ.

ἀφύης, ες, naturā non aptus ad aliquid || stolus, a, um.

ἀφυσία, ἡ, natura ad aliquid inepta || stultitia, -ae, θ.

ἀφυστος, ον, inevitabilis, -e.

ἀφύκτως, inevitabiliter.

ἀφυλακτέω -ῶ, mihi non caveo.

ἀφύλακτος, ον, incautus, a, um 2) incustoditus, a, um.

ἀφυλάκτως, incaute.

ἀφυλαξία, ἡ, incantēla, -ae, θ.

ἀφυλλος, ον, ἀφύλλωτος, ον, foliis carens.

ἀφυσπνίζω, ρ. expergefacio (aliquem et somno).

ἀφύσητος, non inflatus, a, um.

ἀφύτευτος, non plantatus, a, um.

ἀφυσῶς, naturā inhabili inepte || stulte, stolidē.

ἀφώνητος, *ον*, privatus voce.
 ἀφωνία, ἡ, defectus vocis.
 ἄφωνος, *ον*, mutus, tacitus.
 ἀφώνως, sine voce, tacite.
 ἀφωρισμένος, ἰδέ ἀφορίζω.
 ἀφωρισμένως, separatim.
 ἀφώτιστος, *ον*, non illuminatus.
 a, um, illuminus, a, um.
 ἀθάλιος, *ον*, ἀκαλινωτός, *ον*,
 ireno carens || μεταφ. (ἀκόλαστος)
 effrenātus, a, um.
 ἀκαλινωτός, effrenate.
 ἀχανής, ἒς, 1) vastus, a, um; τό
 ἀγαρῆς πέλαγος, mare vastum 2)
 immensus, a, um.
 ἀχάρακτος, *ον*, 1) nullis notatus
 signis 2) non incisus (literis).
 ἀχαράκωτος, *ον*, 1) vallo non
 munitus *2) sine lineis.
 ἀχαρῆς (-ιτος), 1) = ἀηδής, in-
 gratus 2) = ἀκομπος, illepidus.
 ἀχαριστία, ἡ, ingratus, ae, θ. in-
 gratitudo, -inis, θ.
 ἀχάριστος, *ον*, ingratus, a, um;
 ἀχάριστος εἰμι εἰς τινα, ingratus sum
 in aliquem.
 ἀχαριστίας, 1) animo ingrato; 2)
 = μη εὐχαρίστως, ingratis.
 ἀχαρίτως = ἀκόμψως, illepide.
 ἀχάτης, θ, achates, -ae, ἄ.
 ἀχειλος, *ον*, labris carens.
 ἀχειρ, ἀχειρος, θ, ἡ, sine manibus.
 ἀχειροποίητος non manibus factus
 ἀχειροτόνητος, *ον*, suffragiis non
 electus.
 ἀχειρωτός, *ον*, indomitus, a, um.
 ἀχθομαί (τινος, τινι, ἐπὶ τινί τι),
 gravor (-āri) aliquid; doleo -ēre,
 aliqua re.
 ἀχθος, τό, 1) onus, -eris, cū 2)
 molestia, -ae, θ. 3) dolor, -oris, ἄ.
 ἀχθοφορέω -ῶ, 1) onera fero;
 sustineo 2) bajulo, -are.
 ἀχθοφορία, ἡ, actio onera ferendi.
 ἀχθοφόρος, *ον*, gerrulus, a, um.
 δ ἀχθοφόρος, bajulus, -i, ἄ. ger-
 rulo, -onis, ἄ.
 ἀχίτων, *ον*, tunicā carens.
 ἀχλαινος, *ον*, laenam non habens
 ἀχλόητος, *ον*, ἀχλοος, *ον*, viridi-
 tate destitutus, non virens.
 ἀχλύς, ἡ, caligo, -inis, θ.

ἀχλυώδης, ἒς, caliginosus, a, um.
 ἄχνη, ἡ, palea, θ. spuma, θ.
 ἀχνοος -ους, lanugine carens.
 ἀχολία, ἡ, animus aequus.
 ἀχολος, *ον*, bile carens, lenis, e.
 ἀχορδος, *ον*, sine fidibus.
 ἀχόρευτος, *ον*, choreis carens; *δ
 μη χορευσας, qui non saltavit.
 ἀχορτασία, ἡ, insatietas, θ.
 ἀχόρταστος, *ον*, insatiatus, a, um.
 ἀχος (λύπη), τό, moeror, -oris, ἄ.
 ἀχραντος, *ον*, impollutus, a, um;
 purus, a, um; sanctus, a, um.
 ἀχράντως, impollute; sancte.
 ἀχρεῖος, *ον*, 1) ἀχρηστος, inutilis,
 e; *2) = αἰσχος, turpis, -e.
 ἀχρειότης, ἡ 1) inutilitas, -ātis;
 θ. *2) = αἰσχερότης, turpitude, θ.
 ἀχρειώς, 1) inutiliter, *2) turpiter
 ἀχρηματία, ἡ, inopia, -ae, θ.
 ἀχρήματος, *ον*, carens pecunia,
 inops, -opis; pauper, -eris.
 ἀχρηστέω -ῶ, 1) inutilis sum 2)
 inusitatus sum 3) obsolesco, -ere.
 ἀχρηστία, ἡ, inutilitas, θ.
 ἀχρηστως, inutiliter; inusitate.
 ἀχρεῖ, ἀχρεῖς, 1) προθ. a) usque
 ad, in (ἐπὶ δὲ πόλιον καὶ χωρῶν
 ἄνευ τῆς ad, in); ἀχρεῖ τοῦ θεους, us-
 que ad montem ἢ ad montem us-
 que; μετ' ἀφαιρ. (καὶ ἐπιτάσ.): ἀχρεῖ
 λαβῆς, capulo tenus 2) σύνθ. ἀχρεῖς
 οὐ: donec, dum.
 ἀχριστος, *ον*, non unctus, a, um.
 ἀχροέω -ῶ, sum sine colore.
 ἀχροία, ἡ, coloris carentia.
 ἀχρονος, *ον*, expers temporis.
 ἀχρώνως, sine tempore.
 ἀχρους, -ουν, 1) sine colore; 2)
 = ὀχρῶς, pallidus, a, um.
 ἀχρυσος, *ον*, auro carens.
 ἀχρωμάτιστος, non coloratus.
 ἀχρώματος, *ον*, ἀχρωμῶς, *ον*, co-
 loris expers, sine colore.
 ἀχυλος, ἀχυμος, exsuccus.
 ἀχύριος, *ον*, 1) e paleis constans;
 palearis, e 2) straminis, a, um.
 ἀχυροθήκη, ἡ, palearium, -ii, οὐ.
 ἀχυρον, τό, acus, -eris, οὐ. pa-
 lea ae, θ. stramen, -nis.
 ἀχυρώδης, ἒς, acerosus, a, um.
 ἀχυρῶν, θ, palearium, -ii, οὐ.

ἀχώνευτος, *ον*, 1) ἐπὶ μέταλλων, non flatus ἢ conflatus, a, um; 2) ἐπὶ μέταλ. καὶ τροφῆς, non coctus. ἀχώρητος, *ον*, qui capit nequit. || immensus, a, um. ἀχώριστος, *ον*, inseparabilis, e. ἀχωρίστως, inseparabiliter. ἀψαντος, *ον*, 1) intactilis, e 2) intactus, a, um. ἀπρηγής, *ές*, ἀπρεκτος, *ον*, irreprehensus, a, um. ἀπρωγῶς, ἀπρέκτως, sine reprehensione. ἀπυδέεια, *ῆ*, veritatis amor. ἀπυδέω -ῶ, ἀπυευστέω -ῶ, non mentior, -itus sum, -iri. ἀπυδής, *ές*, ἀπυευστος, *ον*, non mentiens, -ntis; verax, -ācis. ἀπυδῶς (ἀπυσύτως), veraciter. ἀπηλάφρητος, *ον*, intactus, a, um. ἀπήφιστος, *ον*, suffragiis non creatus ἢ electus, a, um. ἀψηφος, *ον*, suffragio carens. ἀψηφοφόρητος, *ον*, qui nondum suffragium tulit. ἀψίδνυμος, *ον*, ἀψικάρδος, *ον*, animum movens.

ἀψικορία, *ῆ*, fastidium, -ii, οὐ. ἀψικόρος, *ον*, fastidiosus. ἀψικόρως, fastidiosose. ἀψιμαχέω -ῶ, velitor, -ari. ἀψιμαχία, *ῆ*, velitatio, -ōnis, θ. ἀψίνθιον, τό, absinthium, -i, οὐ. ἀψίς, *ῆ*, 1) fornix -icis, θ. 2) arcus, ἴς, ἄ. 3) testudo, -inis, θ. ἀψογος, *ον*, non reprehensus. ἀψόγως, sine reprehensione. ἀψοφητί, sine strepitu. ἀψόφητος, *ον*, ἀψοφος, *ον*, nulum strepitum edens. ἀψυκτος, *ον*, non refrigeratus. ἀψυχέω -ῶ, exanimor, -ari. ἀψυχία, *ῆ* 1) exanimatio, -ōnis, θ. 2) timiditas ātis, θ. ἀψυχος, *ον*, inanimus, a, um. ἀψυχρος, *ον*, non frigidus. ἄωρία, *ῆ*, intempestivitas, θ. ἄωρος, *ον* 1) intempestivus, a, um 2) immaturus 3) immixtus, e. ἄωρως, intempestive. ἄωτων, τό, ἄωτος, δ (τό ἄνθος, τό ἔξοχον), ἴλος, ἄ. || μετφ. optimum. ἄωτος, *ον*, inauritus, a, um, sine artibus; ansa carens.

B

B, β (βῆτα), τὸ δεύτερον γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, litera B'. ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν β = duo ἢ secundus, τὸ δὲ β = duo millia. βαβαί! babae! papae! hui! βάδην, pedetentim. βαδίζω 1) = βηματίζω, gradior, gressus sum, -i 2) = βαίνω, περιπατῶ, ingredior, -i, ambulo, -are 3) incedo (-essi, -essum, -ere) 4) = βαίνω, χωρῶ, cedo, vado, invado, eo. βάδιαις, *ῆ*, βαδιμός, δ, gressus, -ūs, ἄ. ingressus, -ūs, ἄ. βάδισμα, τό 1) ingressus, -ūs, ἄ. 2) gradus, -ūs, ἄ. βαθέως 1) profunde 2) alte 3) penitus 4) = εἰς βάθος, depresso. βαθμηδόν 1) gradatim; gradibus

ἢ per gradus 2) pauiatim. βαθμῖς, *ῆ* 1) basis, is, θ. 2) gradus, us, ἄ. (κνρ. καὶ μετφ.). βαθμός, δ, gradus, -us. βάθος, τό, profunditas, -atis, θ. βάθρον, τό, gradus, -us, ἄ. scamnum, -i, οὐ. subsellium, -i, οὐ. βαθύγηρος, decrepitus, a, um. βαθύδενδρος, arboribus obsitus. βαθύμαλλος, *ον*, villosus, a, um. βαθύνους (homo) alti sensūs. βάθυνοις, *ῆ*, depressio, -ōnis, θ. βαθύνω, deprimo aliquid (φρέα πυτεῦμα) ἐντεῦδ.; = excavo aliquid. βαθύπεπλος, longo peplo. βαθύπικρος, valde amarus. βαθύπλουτος, *ον*, praedives, -itis. βαθυπώγων, promissam ἢ densam barbam habens.

βαθύρριζος, altas radices habens. **βαθύς**, εἶα, ὕ, profundus, a, nm; altus, a, um. || *μετφ.* — ὕ γήρας, provecta senectus; — εἶα γνώσις, cognitio accurata ἢ subtilis.

βαθύσκιος, ον, altā umbrā tectus; umbrosus, a, um.

βαθύτης, ἡ, profunditas, -atis, θ. **βαθύφωνος**, gravem vocem edens.

βαίω· 1) gradior, ingredior (-gressus sum, -i)· 2) cedo, incedo, procedo, (essi, -ere); eo (-ire)· 3) ἐν τῇ μετρικῇ· βαίνειν μέτρον, versum scandere.

βαίον, **βαῖς**, ramulus palmae.

βαιοφόρος, ον, palmiger, a, um.

βακηλός (ἀνόητος), baceolus, -i, δ.

βακτηρία, **βάκτρον**, baculum, οὐ.

βακτηρίδιον, τό, bacillum, i, οὐ.

1. **βάκχειος**, α, ον, bacchana. is.

2. **βακχίος**, bacchius, bacchēus,

βάκχευμα, τό, **βάκχευσις**, ἡ, bacchatio, -onis, debacchatio, θ.

βακχευτής, bacchator; bacchans.

βακχεύω (μαίνομαι)· bacchor, -ari; debacchor, -ari.

βακχικός, ἡ, ὄν, bacchicus, a, um.

βαλανεῖον, τό, balneum, -i, οὐ. balnearia, -orum, ἄ. πλ.

βαλανεύς, ὁ, balneator, -oris, ἄ.

βαλανευτικός, ἡ, ὄν, balnearis.

βαλανίς, ἡ· 1) balneatrix, -icis, θ. 2) = γάλανος, glans, -ndis, θ.

βαλανοειδής, ἐς, glandis formam habens.

βάλανος, ἡ, glans -ndis, θ.

βαλάντιον, τό, crumēna, -ae, θ.

βαλαντιοτομέω-ῶ, crumēnas seco; manducolor, -ari

βαλαντιοτόμος, manticularius, i, ἄ.

βαλανώδης, ἐς, glandi similis.

βαλβίς (ἀφειρητά), ἡ, carceres.

βαλλίζω, salto, -are

βαλλισμός, ὁ, saltatio, -onis, θ.

βάλλω· 1) ἀφίημι, jacio (-ēci, actum, -ere) aliquid· jaculor· ἐπὶ σκοπὸν βάλλω τὰ βέλη, destino sagittas· || *μετφ.* ἐπὶ σκοποῦ βάλλω, quod expeto (ἢ propositum) consequor· 2) = πλῆττω, paio, ferio, -ire; ico, -ere; percutio -ere· 3)

= τίθημι, pono, -ere, aliquid· || μέσ.

βάλλομαι (παρὰ πεζοῖς) = jacio.

βάλσαμον, τό, balsamum, -i, οὐ. **χρῆσμα**, **βαλσάμον**, balsameum unguen.

βαλσαμίνος, ον, balsaminus, a, um.

βαλσαμώδης, ἐς, balsamōdes, -is.

βάμμα, τό, tinctura, -ae, θ.

βάνασος, ον· 1) sedentarius, a, um· ἐντεῦθεν· opifex -icis; ἄ. τέχνη

βάνασος, ars illiberalis· 2) ἐπὶ ἡ-

θῶν, illiberalis, e; haud ingenuus,

a, um, rusticus, a, um.

βανουστοχέω-ῶ, **βανουστοχ-**

γέω-ῶ, opificum artem ἢ servilem

artem exerceo.

βανουστοργός, ὁ, opifex, -icis, ἄ.

βανουστοργία, ἡ, opific.um, -i,

οὐ. opificum ars ἢ servilis ars.

βανουσώδης, ἐς, rusticus, a, um.

βανούσως, rustice; illiberaliter.

βαπτίζω, mergo, immergo (-rsi,

-rsum, -ere); obruo, -ui, -utum,

-ere aliquid ἢ aliquid· *φατίζομαι*,

me immergo ἢ immergor· ||

† baptizo.

βάπτις, ἡ, **βάπτισμα**, τό, **βα-**

πτισμός, ὁ· 1) immersio -onis,

θ. 2) † baptismus, -atis, οὐ. ἡ -mus.

βαπτιστής, ὁ, baptista, -ae, ἄ.

βαπτός, ἡ, ὄν, tinctus, a, um.

βάπτω· 1) immergo (-rsi, -rsum,

-ere) aliquid rei (ferrum aquae)·

2) inficio, -ere, aliquid· 3) tingo

(-nxi, -nctum, -ere) aliquid· 4) im-

buo, -ere.

βαραθρον, τό, vorāgo, -inis, θ.

βαραθρώδης, ἐς, voraginosus.

βαρβαρίζω, barbaros imitor.

βαρβαρικός, barbaricus, a, um.

βαρβαρικῶς, barbarice.

βαρβαρισμός, ὁ, barbarismus, -i, ἄ.

βαρβαριστί, barbarice.

βάρβαρος, ον, barbarus, a, um.

βαρβαρότης, ἡ, barbaria, -ae, θ.

βαρβάρως, barbare.

βαρβιτίζω, barbiton pulso.

βάρβιτος, ἡ, barbitos, -i, θ.

βαρέως, graviter; moleste.

βάρημα, τό, gravitas, -ātis, θ.

βάρις (-ιδος), ἡ, navis, -is, θ.

βάρος, τό· 1) pondus, -eris, οὐ.

2) onus, -eris, οὐ. 3) gravitas, -atis.

βαρυνάλητος, *ον*, βαρυνάλης, *ες*, grav.ter dolens.

βαρυνηκοῖω -ῶ, difficulter audio.

βαρυνηκοῖα, *ἡ*, grav.tas auditās.

βαρύνκοος, *ον*, surdaster, a, um.

βαρυνητής, *ες*, gravisonus, a, um.

βαρυνθυμέω -ῶ, aeger animi sum; tristi amino sum; tristis sum.

βαρυνθυμία, *ἡ*, aegrimonia, -ae, *θ*. βαρυνθυμίας, *ον*, aeger anini (*ἡ* animo); tristitiā affectus; iratus.

βαρυνθύμως, aegro animo; aegre: βαρύνω· 1) gravo, -are· 2) premo, -ere aliquid, *ὄθεν*: *ὀνω* βεβαρημένος, = vino pressus· 3) = ἐπιβαρύνω, ἐνοχλῶ, ingravo, -are, aliquidem ἢ aliquid; -ομαι· a') gravor, -arib') = πληροῦμαι, gravesco, -ere· γ') μεταφ. = ἐνοχλοῦμαι, ingravesco, -ere· δ') μεταφ. = χαλεπῶς φέρω, gravor, aegre fero.

βαρυνσις, *ἡ*, gravatio, -onis, *θ*.

βαρυντικός, *ἡ*, *όν*, gravabilis, e

βαρυνπενθής, *ες*, graviter lugens; gravi luctu oppressus.

βαρῦς, *εἶα*, *ύ*, gravis, e (*κρη. και μεταφ.*)· *ὄθεν* 1) = βριθύς, gravis, e; ponderosus, a, um· 2) βαρῦς ἦχος, gravis sonus· 3) = ἐπαχθής, ὀχληρός, gravis, e; molestus, a, um.

βαρυστενάχων, graviter gemens.

βαρύστονος, graviter suspirans.

βαρύτης, *ἡ*· 1) gravitas, -atis· 2) pondus, -eris; *θ*. [carus, a, um.]

βαρύτιμος, *ον*, pretiosus, a, um;

βαρυντοπέω -ῶ, (*γραμμ.*) accentum gravem pono.

βαρύντονος, *ον*· 1) valde intentus; graviter sonans· 2) ἐπι συλλαβῶν, accetum gravem habens.

βαρύφθογγος, *ον*, ἐπιθ. gravem sonum edens.

βαρύφορτος, graviter onustus.

βασανίζω· 1) tero aliquid in coti-cula· ἐντεῦθ. = examino, exploro, -are, aliquidem ἢ aliquid· 2) torqueo (tors; tortum, -ère), al'quem ἢ aliquid; -ομαι, torqueor, crucior.

βασανισμός, *δ*· 1) exploratio, -onis, *θ*. 2) excruciatio, -ónis, *θ*.

βασανιστήριον, *τό*· 1) tormentum, -i, *ού*. 2) carnificina, -ae, *θ*.

βασανιστής, *δ*· 1) tortor, -oris, *ά*.

2) cruciator, -ōris, *ά*. 3) aflicta-tor, -oris, *ά*. 4) carnifex, -icis, *ά*.

βασανίστρια, *ἡ*, quae torquet.

βάσανος, *ἡ*· 1) lapis Lydius, coti-cula, -ae, *θ*. ἐντεῦθ. = examen, -inis *ού*. exploratio, -onis, *θ*. 2) tormenta, -orum· 3) cruciatus -ūs. *ά*. excruciatio, -onis, *θ*. 4) carnificina; -ae, *θ*.

1. βασιλεια, *ἡ*, regina, -ae, *θ*.

2. βασιλεια *θ*, imperium regium; regnum, -i, *ού*.

βασιλειον, *τό*, regnum, -i, *ού*. βασιλειος, *ον* (του βασιλέως)· re-gius, a, um, *δ* βασιλειος θρόνος, so-lium regium, sedes regia.

βασιλεύς, *δ*, rex, -gis, *ά*.

βασιλευτός, *όν*, regi subjectus.

βασιλεύω, regnō, -are.

βασιλίζω, regi iaveo (-ère).

βασιλικός, *ἡ*, *όν*, regalis e; re-gius, a, um· ἡ βασιλική στολή, re-gius ornatus· ἡ βασιλική (στοά, ἐκ-κλησία), basilica, -ae, *θ*. οἱ βασι-λικοὶ (= οἱ αὐλικοὶ), aulici, -orum. βασιλικῶς, regaliter.

βασιλῆς, *ἡ*, regina, -ae, *θ*. 2) βα-σιλις (οἰκία), regia, -ae, *θ*.

βασιλίσκος, *δ*, regulus, -i, *ά*.

βασιλίσσα, *ἡ*, regina, -ae, *θ*.

βάσιμος, *ον*, meabilis, e· ἐντεῦθ. stabilis, e; firmus, a, um.

βάσις, *ἡ*· 1) = βαδισμός, gressus, -us, *ά*. 2) = θεμέλιον, fundamen-tum, -i, *ού*. crepido, -inis, *θ*. ba-sis, -is, *θ*. 3) ἐν τῇ μετρ. rhythmus, numerus.

βασκαίνω (τινά)· 1) fascino ἢ ef-a-scino aliquidem· 2) βασκαίνω (φθονῶ) τινα, invideo alicui.

βασκανία, *ἡ*· 1) effascinatio, -onis, *θ*. 2) = φθόνος, invidia, ae, *θ*.

βάσκανος, *ον*· 1) qui fascinat (ali-quem)· 2) = φθονερός, invidus, a, um· 3) οὐσιαστ. obrectator, -ōris, *ά*. sycophanta, -ae, *θ*.

βασκάνως, animo inv.do.

βάσταγμα, *τό*, onus, -eris, *ού*.

βαστάζω· 1) fero, -erre; porto, -are· aliquid· 2) sustineo, -ere, aliquid.

βαστακτὸς, ἡ, ὄν, portatus.
βάταλος· 1) (= κίναιδος), cinae-
 duc· **2)** = τραυλός· linquā haesi-
 tans, baibus (περὶ Δημοσθένους).
βατώω (ἐπὶ ἄρρενος) coeo alicui;
 —ομαι (ἐπὶ θήλειως), coeo alicuj.
βατήρ, ὁ· 1) limen —inis, οὐ. **2)** =
 βαλβίς, meta, —ae, θ.
βατία, ἡ, rubētum, —i, οὐ.
βάτινος, rubeus, a, um; e rubo.
βάτον, τό, rubum, —i, οὐ.
βάτος, ἡ· 1) rubus, —i, ἄ. **2)** sen-
 tis, —is, θ. vepres, —is, θ.
βατός, ἡ, ὄν, pervius, a, um.
βατράχειος, ad ranas pertinens.
βατράχιον (βοτ.), ranunculus, —i.
βατραχομυομαχία, ranarum et
 murium pugna; batrachomyoma-
 chiae.
βατραχος, ὁ, rana, —ae, θ.
βατταρίζω (= τραυλίζω) balbutio.
βατταρισμός, ὁ, titubantia, θ.
βατταριστής, balbus, a, um.
βαττολογέω —ῶ, ρ. blatio, gar-
 rio, —ire.
βαττολογία, ἡ· multiloquium, —i.
βαττολόγος, garrulus, —i, ἄ.
βαττώδης, ες· 1) rubens, rubo
 similis· **2)** spinis obsitus (locus).
βαυξω (ύλακτῶ), baubor, —ari.
βαυναλάω —ῶ, βαυκαλίζω, sopio
 aliquem cantu (more nutricum).
βαυνάλημα, τό, cantus nutricum
 (que sopiunt infantes).
βαυνάλιον, τό, βαυκαλις, ἡ, gello
 ἢ gillo, —onis, ἄ.
βαφεῖον, τό, officina tinctōris.
βαφεύς, ὁ· 1) infector, —oris, ἄ.
2) tinctor, —ōris, ἄ.
βαφή, ἡ· 1) infectio, —ōnis, θ. **2)**
 tinctura, —ae, θ.
βαφικός, ἡ, ὄν· 1) infectivus, a,
 um· **2)** ad tincturam pertinens· ἡ
 βαφικὴ (ὑποπ. τέχνη), ars tinctoria.
βάψιμος, ὄν, tingendus, a, um.
βάψις, ἡ, tinctio, —ōnis, θ.
βδέλλα, ἡ· 1) hirudo, —inis, θ. **2)**
 sanguisuga, ae, θ.
βδέλυγμα, τό, monstrum, —i, οὐ.
βδελυγμία, ἡ, βδελυγμός, ὁ· 1)
 fastidium, —i, οὐ. **2)** detestatio, —onis,
 θ. abominatio, —onis, θ.

βδελυκτός, ἡ, ὄν, abominandus ἢ
 abominabilis.
βδελυκτῶς, abominanter.
βδελυρός, ἄ, ὄν· 1) foedus, a, um·
2) teter, —tra, —trum· **3)** obscœ-
 nus, a, um.
βδελυρῶς, forde, obscœne.
βδελύττομαι (τι), abominor, —ari;
 detestor; aversor, —ari, aliquid.
βέβαιος, α, ὄν, stabilis, e· ἀσφα-
 λής· firmus, a, um; certus, a, uni·
 exploratus, a, um.
βεβαιότης, ἡ, stabilitas, —atis, θ.
 iirmitas, θ.; confirmatio, θ.
βεβαιῶ —ῶ, stabilio, —ire, aliquid;
 — και —οῦμαι, firmo, comfirmo,
 —are, aliquid; affirmo, —are.
βεβαίωμα, τό, firmamentum, οὐ.
βεβαίως· 1) stabiliter, constan-
 ter· **2)** firme ἢ firmiter· **3)** certo·
4) explorete· **5)** coniiirmate.
βεβαίωσις, ἡ, affirmatio, —onis,
 θ. confirmatio, —onis, θ.
βεβαιωτής, ὁ· 1) confirmator, —o-
 ris, ἄ. **2)** affirmator, —ōris, ἄ.
βεβαιωτικός, confirmativus.
βεβαιωτικῶς, confirmative.
βεβαρημένος, ἡ, ὄν, pressus, a,
 um, (aliqua re).
βέβηλος, ὄν· 1) profānus, a, um·
2) = βεβηλωμένος, defanatus.
βεβηλότης, ἡ, profanitas, θ.
βεβηλώ —ῶ, profano, —are, ali-
 quid· **2)** exauguro· **3)** violo.
βεβήλως, profane.
βεβήλωσις, ἡ· 1) profanatio, θ.
2) exauguratio, θ. **3)** violatio, θ.
βεβιασμένως, coacte.
βεβουλευμένως, consulto.
βελοθήκη, ἡ, pharetra, —ae, θ.
βελόνη, ἡ, acūs, —us, θ.
βελονοειδής, acus formam habens
βελονοπώλης, ὁ, acuorius, —ii, ἄ.
βελοποιῶ —ῶ, tela fabrico.
βελοποιία, ἡ, telorum fabricatio.
βελοποιός, ὁ, telorum fabricator.
βέλος, τό, telum, —i, οὐ.
βελτιῶ —ῶ, meliorem facio, ali-
 quid; μέσ. melior (—us) iio.
βέλτιον, βελτιόνως, melius.
βέλτιωτα, optime; recte.
βέλτιστος, ἡ, ὄν, optimus, a, um.

βελτίων, ον, melior, -oris, ἄ. melius, -oris, οὐ.

βελτιώσεις, ἡ, melioratio, θ.

βέμβιξ, ἡ, turbo, -inis, ἄ.

βῆμα, τό, 1) gradus -us, ἄ. 2) passus, -ūs, ἄ. 3) βῆμα δικαστοῦ ἢ οτρατηγοῦ, tribunal -alis οὐ. 4) ορητορικὸν βῆμα, suggestus, -ūs. ἄ. 5) τὸ ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ βῆμα, rostra -orum, οὐ. πλ.

βηματίζω, gradior, (-essus sum, -i)

βῆξ, ἡ, tussis -is, -i, θ.

βῆσσα, ἡ, saltus, -us, ἄ.

βήσσω (βήχῳ), tussio -ire.

βηχικός, ἡ, ὄν, tussicularis, e.

βία, ἡ· 1) vis (air. v; m. ἀφ. vi)· 2) violentia, -ae, θ. *3) = σπουδή, festinatio; -onis, θ.

βία, ἐπιρ. per vim.

βιάζω, σνήθ. βιάζομαι· 1) vim afferō (alicui); violō, -are, aliquem· —ομαι (φθελῶ) παρθένον, violō, vitio, virginem· 2) = βιάζω ἀναγκάζω τινά, cogo aliquem (ut faciat aliquid)· παθητ. βιάζομαι α) = ἀναγκάζομαι, cogor *β) = ἐπιεργαίωμαι, festino -are:

βιαίως, α, ον, violentus, a, um.

βιαίως, vi; violenter; coacte.

βιαιότης, ἡ, violentia, -ae, θ.

βιασμός, δ, vis illata; violatio, θ.

βιαστής, δ, coactor, -oris, ἄ.

βιαστικός, ἡ, ὄν, 1) βιαστικός νόμος, lex violenta· *2) = ἐπιεργόμενος σπεύδων, festinans, -ntis; festinabundus, a, um; festinus, a, um; ἐντεῦθ. ἐπιρ. βιαστικῶς ἢ βιαστικά, (=διά σπουδῆς) festinanter.

βιβλικός, ἡ, ὄν, litteratus, a, um.

βιβλίδιον, βιβλιαρίδιον, βιβλιδάριον, βιβλιάριον, τό, libellus, -i, ἄ. libellulus, -i, ἄ.

βιβλινός, βιβλινός, a, um.

βιβλιογραφία, ἡ, librorum scriptio
βιβλιογράφος, δ, librorum scriptor
*βιβλιοθηκάρχος, δ, bibliothecarius, -i, ἄ. promus librorum.

βιβλιοθήκη, ἡ, bibliotheca -ae, θ. ὁ ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης, a bibliothecā· μικρὰ βιβλιοθήκη, bibliothecula, -ae, θ.

βιβλιόκαπλος, δ, libellio, -ōnis, θ.

βιβλίον, τό, 1) libellus, -i, οὐ. *2) = βίβλις, liber, bri, ἄ. βιβλία (κατάστιχα) λήμματος καὶ ἀναλώματος, codices accepti et expensi, βιβλίον συγγράφου, librum conacribo, βιβλίον ἐκδόδου, librum edo.

βιβλιοπωλεῖον, τό, taberna libraria ἢ ἀπλ. libraria, -ae, θ.

βιβλιοπώλης, δ, librarius, -i, ἄ.

βιβλιοφόρος, δ, libriger, -eri, ἄ.

βιβλιοφυλάκιον, τό, librarium, οὐ.

βιβλιοφύλαξ, δ, promus librorum

βίβλος, ἡ, 1) bibulus, -i, θ. 2) = βιβλίον, liber, -bri, ἄ.

βιβρώσκω, comedo depasco.

βινέω -ῶ, futuo ἢ conituo, -ere.

βιογραφία, ἡ, vita, -ae.

βιομηχανία, ἡ, industria in vitā sustentandā.

βιομήχανος, industriosus ad vitam sustentandam.

βιοπόνος, victum labore quaerens.

βιοποριστικός, victum suppeditans.

βίος, δ, vita, -ae, θ.

βιοτεύω, vivo, -ere.

βιοτή, ἡ, vita, -ae, θ.

βιώω -ῶ, vivo (vixi, victum, -ēre).

vitam ago, vitam dego.

βιώσιμος, ον, qui potest vivere.

βιωτικός, ἡ, ὄν, ad vitam pertinet· —ἡ μέριμνα, cura vitae.

βιωτός, ἡ, ὄν, vitalis, e.

βιοφελής, ἐς, vitae utilis, e.

βλαβερός, ἄ, ὄν, 1) nocens -ntis; noxius, a, um; 2) = ἐπιζήμιος, damnosus, detrimentosus.

βλαβερός, nocenter; damnose.

βλάβη, ἡ, 1) noxa, -ae, θ. noxia, -ae, θ. 2) incommodum, -i, οὐ. 3) damnnum, -i· 4) detrimendum, -i, οὐ. 5) laesio, -onis, θ.

βλακεία, ἡ, languor, -oris, ἄ.

βλακεύω, 1) langueo -ere; 2) = τρυφῶ, delicate vivo· 3) μέσ. θρούπτομαι, delicias facio.

βλακικός, ἡ, ὄν, languens; languidus· ἐντεῦθ. = stupidus, a, um.

βλακικῶς, languide; stupide.

βλακώδης, ἐς, languidus, a, um, ignavus; ἐντεῦθ. = socors, -rdis.

βλάξ, δ, ἡ, languens, -ntia, languidus; ἐντεῦθ. = socors, -rdis.

βλαπτικός, ἡ, ὄν, noxius, a, um.
 βλάπτω τινά, noceo (-cui, -ere)
 alicui' —μαι, mihi nocetur.
 βλαστάνω, germino, -are.
 βλάστη, ἡ, βλάστημα, τό, ger-
 men, -nis, οὐ. germinatio, -onis, θ.
 βλάστησις, ἡ, germinatio, θ.
 βλαστικός, ἡ, ὄν, ad germinan-
 dum pertines.
 βλαστολογέω -ῶ, pampino, -are.
 βλαστολογία, ἡ, pampinatio, θ.
 βλαστός, ὁ, germen, -inis, οὐ.
 βλασφημέω -ῶ, 2) maledico (ali-
 cui) 2) † blasphemio, -are.
 βλασφημία, ἡ, βλασφήμια, τό,
 1) maledicentia -ae, θ. maledictum,
 -i, οὐ. 2) † blasphemia, -ae, θ.
 βλάσφημος, ὄν, 1) maledicens,
 -ntis; maledicus, a, um 2) † blas-
 phemus, a, um.
 βλασφήμως, maledice.
 βλέψις, ἡ, laesio, -onis, θ.
 βλέμμα, τό, 1) aspectus, -ūs, ἄ.
 2) obtūtus (oculorum).
 βλέννα, ἡ, mucus, -i, ἄ.
 βλενωδής, mucosus, a, um.
 βλεπτικός, ἡ, ὄν, acute cernens.
 βλέπω, oculos conjicio in ali-
 quid ἢ aliquem, aspectum ἢ oculos
 converto aliquo, ἐντεῦθ. aspicio.
 video, tueor, aliquid ἢ aliquem.
 βλεφαρίζω (=καρδαμύττω), nicto,
 -are; palpebro; -are.
 βλεφαρίς, ἡ, cilium, -i, οὐ.
 βλέφαρον, τό, palpebra, -ae, θ.
 βλέψις, ἡ, intuitus, us, ἄ.
 βλήμα, τό, jactus, -us, ἄ. ictus, ἄ.
 βλητήρ, ὁ, jaculator, -oris, ἄ.
 βλητός, ἡ, ὄν, jactus, ictus, a, um.
 βληχάομαι -ῶμαι, balo, -are.
 βληχῆμα, τό, βληχῆμός, ὁ, ba-
 latus, -us, ἄ.
 βληχρός, ἄ, ὄν, debilis, e.
 βληχρός, debiliter, leniter.
 βλητομά(μ)μας (=μωρός), bliteus,
 a, um; frutex, icis.
 βλίτον, τό, blitum, -i, οὐ.
 βλίττω (μέλι), exseco (meli).
 βλοσυρός, ἄ, ὄν, torvus, a, um.
 βλοσυρότης, ἡ, torvitas, -atis, θ.
 βλοσυρός, torviter.
 βλύσις, βλυσμός, scatebra, -ae, θ.

βλύω (βλύζω), scateo, -ere.
 βλωμός, ὁ, bucca panis.
 βόαγρος, ὁ, bos ferus.
 βοῶ -ῶ· 1) boo -are; vociferor,
 -ari· 2) clamo, -are; clamito, -are·
 3) inclamo, conclamo, -are.
 βόειος, a, ὄν, bubulinus, bubu-
 lus, a, um· βόειον κρέας, caro bubula.
 βοή, ἡ· 1) clamor, oris, ἄ. 2) vo-
 ciferatio, -onis, θ. 3) ἐπὶ πολλῶν,
 convicium, ii, οὐ. conclamatio.
 βοηγενής, ἐς, bove genitus.
 βοήθεια, ἡ, auxilium, ii, οὐ.
 βοηθῶ -ῶ, clamans accuto· ὀθ.
 1) auxilium alicui fero, auxilior
 alicui; 2) συνήθ. βοηθῶ τινι· ἔρχο-
 μαι βοηθήσω ὑμῖν, auxilio vobis ven-
 tio· 3) νοελ. βοηθοῦμαι ὑπὸ (παρά)
 τινος, auxilium (subsidiū) accipio
 ab aliquo.
 βοηθήμα, τό, adjumentum, οὐ.
 βοηθητικός, ἡ, ὄν, auxiliaris, e.
 βοηθός, ὁ, auxilians, -ntis.
 βοηλάτης, ὁ· 1) bovum abactor·
 2) ubsequa, -ae, ἄ.
 βοθρεύω, βοθρεύω, βοθρεύω -ῶ·
 1) foveas efodio· 2) in foveā obruo.
 βοθροειδής, ἐς, in scrobis modum;
 cavatus, a, um.
 βόθρος, ὁ, scrobis, θ. fornea, θ.
 βοῦδιον, βόδιον, τό, 1) buculus,
 -i, ἄ. 2) bucra, ae, θ. vaccula, -ae, θ.
 βοιωτός, ὁ, Boeotus, -i, ἄ.
 βολβοειδής, ἐς, βολβώδης, ἐς, bul-
 bosus, a, um.
 βολβός, ὁ, bulbus, -i, ἄ.
 βολή, ἡ, jactus, -ūs, ἄ.
 βολίς, ἡ, jaculum, -i, οὐ.
 βόλος, ὁ, jactus, -ūs, ἄ.
 βομβέω -ῶ, bombito -āre, bom-
 bum edo; tinnio, -ire; ἐπὶ μελισσῶν,
 susurro, -are.
 βομβηδόν, bombum edendo.
 βόμβησις, ἡ, susurrus, (apum).
 βόμβος, ὁ, bombus, -i, ἄ. ἐπὶ με-
 λισσῶν. susurrus.
 βομβύκιον, τό, pupus bombycis.
 βόμβυξ, ὁ, bombyx -ycis, ἄ.
 βομβώδης, susurro similis.
 βόνασος (εἰδ. βός), bonasus, -i, ἄ.
 βοοειδής, ἐς, ἐπίθ. formam bovis
 habens.

βορά, ἡ, pastus; -us; cibus, -i.
βόρβορος, ὁ 1) coenum, i, οὐ. 2)
 lutum, -i, οὐ. 3) limus, -i, ἄ.

βορβορέω -ῶ, ρ. coene aliquem
 collino.

βορβορώδης, ες, coenosus, a, um;
 limosus, a, um.

βορέας, βορρᾶς, ὁ, boreas, -ae, ἄ.
 ventus a septentrionibus oriens;
 aquilo, -dnis, ἄ.

βορειανατολικός, ἡ, ὄν, inter se-
 ptentriones et orientem solem spe-
 ctans.

βορειανατολικῶς, inter septentri-
 ones et orientem solem.

βορειοδυτικός, ἡ, ὄν, inter se-
 ptentriones et occasum solis spe-
 ctans.

βορειοδυτικῶς, inter septentrio-
 nes et occasum solis.

βόρειος, (α), ὄν, βορεινός, ἡ, ὄν.
 1) boreus; borealis, e' 2) aquilo-
 naris, e' 3) septentrionalis, e.

βορός, ὁ, vorax, -ācis.

βοσκή, ἡ, pastus, -us, ἄ.

βοσκήμα, τό, pecu, -u, οὐ. βοσκή-
 ματα (= κτήνη), pecua καὶ pecuda.

βοσκηματώδης, ες, pecuarius.

βοσκησις, ἡ, pastio, -onis, θ.

βοσκός, ὁ, pastor, -oris, ἄ.

βόσκω, pasco (pavi, pastum, -ere)
 -ομαι, pascor, alo me' μεταφ.

βόσκομαι (= τέρομαι) τι, pascor
 aliqua re.

βόστρυξ, βόστρυχος, ὁ 1) ὁ τε-
 χηγτός, cincinnus, -i, ἄ. 2) ὁ φου-
 κός, cirrus, -i, ἄ.

βοστρυχηδόν, in cincinnati modum

βοστρυχίζω, βοστρυχῶ -ῶ 1) =
 ὄλιον ποιῶ, crispo, -are; — τὰς

τρίχας, torqueo capillos.

βοστρύχιον, τό, cincinnulus, -i, ἄ.

βοστρύχωμα, τό, cincinnati.

βοτάνη, ἡ, herba, θ. gramen, οὐ.

βοτανίζω 1) exherbo, -are; 2)
 runcō ἢ eruncō -are, aliquid.

βοτανικός, herbarius, a, um, ἡ

βοτανική, herbaria, -ae.

βοτάνιον, τό, herbula, -ae, θ.

βοτανισμός, ὁ, botanismus, -i, ἄ.

βοτανώδης, ες, herbitus, a, um.

βοτανολόγῶ -ῶ, herbas colligo.

βοτήρ, -οτής, ὁ, pastor, -oris, ἄ.

βοτρυδόν, modo racemi.

βοτρυνοειδής, ες, racemo similis.

βότρυς, ὁ, racēmus, i, ἄ. uva, -ae.

βοτρυώδης, ες, racemosus.

βούβαλος, ὁ, bubalus, -i, οὐ.

βουβών, ὁ, inguen, -inis, οὐ.

βουθυσία, ἡ, immolatio boum.

βουθυτέω -ῶ, boves immolo.

βουθυτής, ὁ, boves mactans.

βούκεντρον, ὁ, stimulus boum.

βούκερως, bucerus, a, um.

βουκέφαλος, taurino (magno) ca-
 pite praeditus, κύρ. ὄν. Bucepha-
 lus, -i.

βουκινίζω, bucino, -are.

βουκολέω -ῶ 1) boves pasco,
 bubulcito, -are' 2) μετφ. inani spe
 pasco ἢ lacto, (aliquem).

βουκολικός, ἡ, ὄν, pastoricius.
 τὰ βουκολικά (ποιήματα), carmina
 pastoricia; bucolica.

βουκόλος, ὁ, bubulcus, -i, ἄ.

βουλαίος, α, ὄν, qui in curiā est;
 consiliarius, a, um.

βούλευμα, τό 1) consilium, -ii,
 οὐ. 2) consultum, -i' 3) decretum -i

βούλευσις, ἡ, consultatio, θ.

βουλευτήριον, τό, curia, -ae, θ.

βουλευτής, ὁ 1) ἐν Ρώμῃ, sena-
 tor, -oris, ἄ. 2) τῶν ἰσοπολιτῶν
 πόλεων, decurio, -onis, ἄ.

βουλευτικός, ἡ, ὄν 1) = συμβου-
 λευτικός, consiliarius, a, um' 2) =
 συγκλητικός, senatorius.

βουλευόμεναι (= σκέπτομαι) περί τι-
 νος, consulo de re' (= φροντίζω)
 περί τινος, consulo alicui' (= προ-
 τίθεμαι), consilium capio alicujus
 rei' (= δοκεῖ μοι τι), consulo, de-
 libero aliquid.

βουλεύω, senator sum.

βουλή, ἡ, voluntas, -atis, θ. con-
 silium, -ii, οὐ. || (= σύλλογος, συνέ-
 δριον), α) consilium, -ii, οὐ. συγκα-
 λῶ τὴν βουλήν, consilium convoco.
 β) senatus, -us, ἄ. συνηλθεν ἡ βου-
 λή, habitus est senatus.

βούλημα, τό, voluntas, θ.

βούλησις, ἡ, voluntas, -atis.

βουλευτικός, ἡ, ὄν, voluntarius.

βουληφόρος, qui consilium dat.

βουλιμία, βουλιμίαισις, ἡ, iames magna; fames non tolerabilis.

βουλιμιάω -ῶ, fame intolerabili labdō; adesurio, -ire.

βούλομαι, volo (-lui, velle); **βούλει, visne?** οὐ βούλομαι, nolo (-lui nolle): οὐ βούλομαι ποιεῖν τι, nolo aliquid facere· μάλλον βούλομαι, malo (-lui, malle).

βουνός, δ· 1) = σωρός, agger, -eris ἄ. 2) clivus, -i, ἄ. 3) collis, -is, ἄ.

*4) τὸ βουνόν, mons, -ntis, ἄ.

βουνώδης, ες, montuosus, a, um.

βούπαις, δ, puer grandis.

βοῦς, δ, ἡ, bos, bovis, ἄ. θ. ἄρ-σιν βοῦς, taurus i, ἄ. θήλεια βοῦς, vacca, -ae, θ.

βουστάσιον, τό, bovine.

βουτρόφος, boves alens.

βουτύρινος, butyro factus.

βούτυρον, τό, butyrum, -i, οὐ.

βουφάγος, boves vorans.

βουφόνος, boves mactans.

βοῶδης, ες, bove similis.

βοῶν, δ, bovine -is, οὐ.

βοῶνητος, ον, bove emptus.

βοῶπις, ἡ, bovinos oculos habens

βραβείον, τό, praemium, -i, οὐ.

palma, -ae, θ. honor, -oris, ἄ.

βραβευτής, δ, certaminis iudex; arbiter, -tri, ἄ.

βραβεύω, praemia, brabêa tribuo (alicui): *βραβεύομαι, praemium, brabêum, palmam accipio.

βράγχια (ἰχθύων), branchiae.

βραγχιάω -ῶ, raucio, -ire.

βραγχιοειδής, branchiis similis.

βράγχος, τό, raucitas, -âtis.

βραγχός, ἡ, ὄν, raucus, a, um.

βραγχώδης, ες, raucus, a, um.

βραδέως, tarde, sero.

βραδυβάμων, tarnigradus, a, um.

βραδύγαμος, sero se matrimonio jungens.

βραδύγλωστος, ον, tardiloquus.

βραδύκαρπος, sero dans fructus.

βραδυκίνητος, ον, tardus, a, um.

βραδυμαθής, ἐς, tarde discens.

βραδύνοια, ἡ, tarditas (ingenii).

βραδύνους, ον, tardo ingenio, tardus, a, um; tardicors, -rdis.

βραδύνω (πυρά ἢ τι), tardo ἢ re-

tardo, -are, aliquem ἢ aliquid; demoror ἢ remoror aliquem· || οὐδ. **βραδύνω, -ομαι, tardor, -ari, tardesco, ere.**

βραδυπλοέω -ῶ, tarde navigo.

βραδύπνους, aegre respirans.

βραδυπορέω -ῶ, tarde progredior.

βραδυπόρος, ον, tarde gradiens.

βραδύπους, ον, tardigradus, a, um

βραδύς, εἶα, ὕ, tardus, a, um;

serus, a, um' || (= **νωθρός**), segnis, e.

βραδυτής (βραδύτης), ἡ· 1) tarditas, -âtis, θ. 2) = **νωθρία**, segnitia, -ae.

βραδυτόκος, ον, tarde pariens.

βράζω· 1) = **παφλάζω**, bullio, -ire·

2) ἐπι παθ. **ferveo, ere· *3)** = **ἔψω** τι, coquo, -ere, aliquid.

βράκαι, αἶ, braccæ, -arum.

βρακοποιός, δ, braccarius, -i, ἄ.

***βρακοφόρος, ον,** braccatus.

βρασμός, δ, bullitus -us, ἄ. — **τῆς** ψυχῆς, fervor, -oris, ἄ.

βραχέως, brevis· **βραχύτερον,** brevius, **βραχύτατα,** brevissime.

βραχίων, δ, brachium, -i, οὐ.

βράχος, τό, 1) = **τέλαρος, vadum**

-i, cū. *2) = **πέτρα,** cautes, -is, ἄ.

βραχύβιος, brevis vitae, brevis, e.

βραχυβιότης, ἡ, brevitatis.

βραχυκαταληκτέω -ῶ, in brevem syllabam desino.

βραχυκατάληκτος, ον, in brevem syllabam desinens.

βραχυκομάω -ῶ, ρ. brevem coman gero.

βραχύκωλος, brevica crura habens

βραχυλογέω -ῶ, brevis sum in loquendo.

βραχυλογία, ἡ, brevilocquentia, -ae, θ. brevitatis, -atis, θ.

βραχυλόγος, ον, brevilocuens.

βραχύνω, brevio, -ire. abbrevio,

-are; **συλλαβήν,** corripio syllabam.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνπτερος, parvas alas habens.

βραχύρριζος, breves radices habens

βραχύς, εἶα, ὕ, brevis, e, parvus,

a, um; exiguus, a, um.

βραχύστομος, ον, brevis ore.

βραχυσύλλαβος, ον, brevibus syllabis constans.

βραχύτητα, ἴδε βραχείως.
 βραχύτης, ἡ, 1) brevitās, -atis, θ.
 2) parvitas, θ. 3) correptio, θ.
 βραχυτράχηνος, ον, brevi collo.
 βραχύφυλλος, βρεῖα habens folia
 βραχυχρόνιος, ον, ἐπιθ. breve
 tempus durans.
 βρέγμα, τό, sinciput, -itis, οὐ.
 βρέμω, iremo, -ere; mugio, -ire.
 βρένθος, δ, fastus, -us, ἄ.
 βρενθύομαι (ἐπί τι), superbio,
 -ire, aliqua re.
 βρεφικός, ἡ, ὄν, infantilis, e.
 βρεφοκτονία, inianticidium, οὐ.
 βρεφοκτόνος, δ, infanticida, ἄ.
 βρέφος, τό, 1) foetus (in utero).
 2) inians, -ntis, -i, ἄ.
 βρεφοτροφεῖον, τό, brephotro-
 phium, -i, οὐ.
 βρέχω, rigo (aliquid), irrigo (ali-
 quid), madefacio (aliquid), tingo,
 -ere (aliquid.), ἄπροσ. βρέχει pluit.
 || —ομαι, medesio, medesco.
 βρέζα (=σίκαλις), secāle, -is, οὐ.
 βριθός (=βαρύς), gravis, e.
 βριθώ (τινί), gravis, sum, onu-
 stus sum, aliqua re.
 βριμάομαι -ῶμαι (τινί), irascor.
 βριμη, βριμήνια, iracundia, -ae, θ.
 βριμηδόν, cum fremitu.
 βρόγχα, τά, pulmonis concava.
 βρόγχος, δ, guttur, -uris, οὐ.
 1. βρόμος (=θόρυβος), fremitus.
 2. βρόμος, δ, avēna, -ae, θ. ἐκ
 βρόμον, avenaceus, a, um.
 βρομώδης, ἴδε θορυβώδης.
 βρονταῖος, α, ον (=τῆς βροντῆς),
 tonitralis, e.
 βροντάω -ῶ, tono (-ui, -āre) ||
 ἄπροσ. βροντᾶ, tonat.
 βροντή, ἡ, tonitrus, -us, ἄ.
 βροντώδης, es, tonans; -ntis.
 βρότειος, βροτήσιος, mortalis, e.
 βροτολογός, ὄν, homines pessam-
 dans, animinibus perniciosus.
 βροτός, δ, mortalis.
 βρότος, δ, tabum, -i, οὐ. cruor, ἄ.
 *βροχερός, α, ὄν, pluvius, a, um.
 βροχή, ἡ, pluvia, -ae, θ.
 βροχθίζω, glut.o, -ire, aliquid.
 βρόχθος, δ, guttur -uris, οὐ.
 βρόχος, δ, laquens, -i, ἄ.

βρονάζω, abundo, -are aliqua re.
 βρυγμός, δ, stridor dentium; fren-
 dor, -oris, ἄ.
 βρύον, τό, muscus, -i, ἄ.
 βρυοφόρος, musci fertilis.
 βρύσις, ἡ, fons, -ntis, ἄ.
 βρυχαλέος, α, ον, rugiens.
 βρυχάομαι -ῶμαι, rugio, -ire; fre-
 mo, -ere; ὁ λέων —ᾶται, leo fremit.
 βρυχή, βρυχετός (=τρισημός), fren-
 dor -oris, ἄ. stridor dentium.
 βρυχηθμός, rugitus, -us, ἄ.
 βρυχητής, δ, qui rugit.
 βρυχητικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. fromi-
 tum faciens.
 βρύχιος, ον, aquā mersus.
 βρύχω (τιζῶ), irendo (dentibus).
 βρύω (τινί), turgeo re aliqua.
 βρυώδης, es, mucosus, a, um.
 βρυῶμα, τό, (=ἔδεσμα), esca, -ae,
 θ. cibus, -i, ἄ. || δυσαῶδία, graveo-
 lentia, -ae, foetor, -oris, ἄ.
 βρωμάομαι -ῶμαι, rudo, -ere.
 βρωμέω -ῶ, (=κακῶς δίζω), foeteo,
 -ere.
 βρώμης, ἡ, (=ὄγκηθμός), runditus.
 βρώμος, δ, foetor (hircorum).
 βρωμώδης (βρωμερός), foetidus.
 βρωμολόγος, foetores loquens.
 βρωσείω, esurio, -ire.
 βρώσιμος, ον, esculentus, a, um.
 βρώσις, ἡ, esus, -us, ἄ. cibus. -i.
 βρωτήρ, δ, esor, -oris, ἄ.
 βρωτικός, ἡ, ὄν, aptus ad come-
 dendum.
 βρωτός, ἡ, ὄν, cibo idoneus.
 βιβλίος, ἡ, ον, ex byblos factus.
 βύβλος, ἡ, cyperus papyrus· ἐν-
 τεῦθ. ἡ βίβλος, liber bri, ἄ.
 βύζην, confertim; dense.
 βυθάω -ῶ, in profundo sum.
 βυθίζω, demergo (-si -rsum, -ere) |
 aliquem ἢ aliquid; βυθίζομαι, a) de-
 mergor, -sus sum, -i β) pessum
 eo ἢ abeo.
 βυθός, δ, profundum, -i, οὐ.
 βυκανάω -ῶ, βυκανίζω, bucino.
 βυκάνη, (καμπ. σάλπιγξ), bucina.
 βυκάνημα, bucinum, -i.
 βυκανιστής, δ, bucinator, ἄ.
 βύρσα, ἡ, aluta, -ae; θ. corium.
 βύρσινος, ον, alutacius, a, um.

βυρσοδευέω -ᾶ, subigo ἢ confitio corium ἢ pellem.

βυρσοδέψης δ, coriarius, i, ᾶ.

βυρσοδεψικός, ἢ, ὄν, coriarius.

βυρσοποιός, δ, coriarius, -ii, ᾶ.

βυρσοπώλης, δ, coriorum venditor
βύσσινος, η, ον, ἐπίθ. byssinus, a, um.

βυρσοδομεύω, in profundo extruo (aliquid); in animo volvo.

βυσσός (=βυθός), fundus maris.

βύσσος (βαμβάκιον), byssus. θ.

βύω (πληρῶ), farcio (aliquid).

βώδιον, τό, buculus, -i, ᾶ.

βῶλαξ, ἢ, gleba, -ae, θ.

βῶλάριον, βῶλιον, τό, glebula.

βωληδόν, glebatum.

βωλοειδής, ἐς, glebae similis.

βωλοκοπέω -ᾶ, glebam refringo; deocco, -are.

βῶλος (γῆς), δ, gleba, -ae, θ.

βωλώδης, ἐς, glebosus, a, um.

βωμισκος, δ, arula, -ae, θ.

βωμοειδής, ἐς, arae similis.

βωμολοχεύομαι, βωμολοχέω -ᾶ, scurram ago.

βωμολοχία, ἢ, scurrilitas, θ.

βωμολοχικός, ἢ, ὄν, scurrilis, e.

βωμολόχος, δ, scurra, -ae. θ.

βωμολόχως, scurriliter.

βωμός, δ, 1) ara, -ae, θ. 2) altare, -is ἢ altarium, -ii, οὐ.

Γ

Γ, γ (γάμμα), τὸ τρίτον γράμμα, littera Γ ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν γ' = tres, ἢ tertius, τὸ δὲ γ tria millia.

γαγάτης (λίθ.) δ, gagates -ae, ᾶ.

γαγάμη, γάγαμον, sagēna, -ae.

γάγγλιον, τό, ganglion, -i, οὐ.

γαγγλιώδης, ἐς, ganglio similis.

γαγγραινα, ἢ, gangraena, -ae, θ.

γαγγραινόομαι -οὔμαι, gangraena laboro ἢ corripior.

γαγγραινώδης, gangraenae similis

γαγγραινώεις, gangraenae obreptio

γάζα, ἢ, gaza, -ae. θ. fiscus, -i, ᾶ.

γαζοφυλάκιον, τό, aerarium, -i, οὐ.

γαζοφύλαξ, δ, praefectus aerarii.

γαῖα, ἢ, terra, -ae θ.

γαιοκτήμων, possessor (agrorum)

γαῖσον, γαῖδος, gaesum, -i, οὐ.

γαῖσφ ὠπλισμένος, gaesatus, a, um.

γάλα, τό, lac, lactis, οὐ.

γαλαθνήτος, ὄν (θηλαζόμενος), lactans, -ntis; lactens, -ntis.

γαλακτίζω, lacteo, -ere, γαλακτί-

ζων, lacteolus, a, um.

γαλακτικός, ἢ, ὄν, lacteus, a, um.

γαλάκτινος, η, ον, lacteus, a, um.

γαλακτίτης (λίθος), galactites, ᾶ.

γαλακτοειδής, ἐς, lacteus, a, um.

γαλακτόομαι -οὔμαι, lactesco, -ere.

γαλακτοποσία, ἢ, usus lactis ad bibendum.

γαλακτοποτέω -ᾶ, lac bibo.

γαλακτοπότης, δ, qui lac bibit.

γαλακτοπώλης, δ, lactifer, -eri, ᾶ.

γαλακτοτροφέω -ᾶ, lacte alo.

γαλακτοτροφία, ἢ, lactatus, -us, ᾶ.

γαλακτοῦχος, ον, lactans, -ntis;

lactaris, e; lactarius, a, um.

γαλακτοφαγέω -ᾶ, lac comedo.

γαλακτοφαγία, ἢ, lactatus, -ūs, ᾶ.

γαλακτοφάγος, ον, lac comedens.

καλακτοφόρος, ον, lac ferens.

γαλακτόχρους, ουν, lacticolor,

-oris; lacteus, a, um.

γαλακτώδης, ἐς, lacteus, a, um.

γαλάκτωσις, ἢ, mutatio in lac.

γαλαξίας, δ, 1) via lactea, orbis

(circulus) lacteus· 2) = γαλακτίτης

(λίθος), galactites.

γαλοειδής, γαλεώδης, mustelinus.

γαλή, ἢ, 1) mustela, -ae, θ. meles,

-is, 2) = αἰλουρος, feles, -is, θ.

γαληναῖος, α, ον, tranquillus.

γαλήνη, ἢ, tranquillitas, -atis, θ.

tranquillum, -i, οὐ.

γαληνιδέω -ᾶ, tranquillus sum.

γαληνίζω, tranquillo (mare).

γαλήνιος, ον, γαληνός, ὄν, tran-

quillus, a, um.

γαληνότης, ἡ, tranquillitas (tua).
 γαληνώω -ῶ, tranquillo, -are.
 γαληνῶς, tranquille.
 γαλιδεύς, catulus mustelae.
 γαλλικός, γαλατικός, Gallicus.
 γαλλικῶς, γαλλιστί, gallice.
 Γάλλος, Γαλάτης, ὁ, Gallus, -i, ἄ.
 γαλουχέω -ῶ, laeto, -are.
 γαλουχία, ἡ, lactatus, -us, ἄ.
 γαμβρός, ὁ, gener, -eri, ἄ.
 γαμετή, γαμέτις, ἡ, nupta, -ae, θ.
 uxor, -oris, θ. marita, -ae, θ.
 γαμέτης, ὁ, maritus, -us, ἄ.
 γαμέω -ῶ (τινα), 1) α) = νυμφεύομαι τινα (γυναίκα), duco aliquam uxorem, in matrimonium duco aliquam, matrimonio aliquam mihi jungo. *β) = συγγλυνομαι τιμι (γυναικί), coeo alicui: γαμέομαι -οῦμαι (τιμι) = ἐπανδρεύομαι τινα, nubo ἢ denubo (-psi, -ptum, -ere) alicui (viro ἀνδρῶ).
 γαμήλιος, ὄν, 1) nuptialis, e, τὸ γαμήλιον δῶρον, donum, nuptiale, ἡ γαμήλιος εὐνή, lectus genialis, ἡ γαμήλιος πομπή, pompa nuptialis, ἡ γαμήλιος ἐσθῆς, vestis nuptialis. 2) conjugalis, e.
 γαμησίω, nupturio, -ire.
 γαμικός, ἡ, ὄν, 1) nuptialis, e. 2) conjugalis, e. 3) matrimonialis, e.
 γάμμα, τό, gamma, -ae, θ.
 γαμμοειδής, ἐς, gammatus.
 γαμοκλοπέω -ῶ, scortor, -ari.
 γαμοκλοπία, ἡ, adulterium, -i, οὐ.
 γαμοκλόπος, ὁ, adulter, -eri, ἄ.
 γάμος, ὁ, 1) nuptiae, -arium, ἄ. πλ. 2) connubium, -i, οὐ. 3) conjugium, -ii. 4) matrimonium, -ii, οὐ. γάμφω συζεύγνυμαι, matrimonio conjungor.
 γαμψός, ἡ, ὄν, aduncus, a, um. γαμψοὶ ὄνυχες, adunci ungues.
 γαμψότης, ἡ, aduncitas, -atis.
 γαμψόω -ῶ, curuo (aliquid).
 γαμψώνυξ, γαμψώνυχος, aduncos ungues habens.
 γανᾶω -ᾶ, splendo -ere.
 γάνος, τό, splendor -oris, ἄ.
 γανῶω -ῶ, splendidum redo (aliquid). ἐντεῦθ. γεγαυμένα, stanno obducta aera.

*γανῶνω (γανῶω): α) stanno obduco aera. β) nigro colore obliquo aliquid ἢ aliquem.
 γάνυμαι (ἀγαλλομαι): laetor, -ari, γεγανυμένος (ἐπι) τιμι, laetatus, gavisus aliqua re.
 γάνωμα, τό. 1) splendor, oris, ἄ. 2) actio obducendi aera -stanno. *3) actio oblinendi nigro colore.
 γάρ. 1) enim. 2) nam (ἐπι ἐρωτησων): τίς γάρ; nam quis? 3) ἐπι εὐχῆς: εἰ γάρ, utinam.
 γαργαλίω, adtillo ἢ titillo.
 γαργάλισμα, γαργαλισμός, tilillatio γαργαρεῶν, -is, uva (in palato); gurgulio, -onis, θ.
 γαργαρίζω, gargarizo, -are.
 γαργάρισμα, τό, gargarisma, οὐ.
 γαργαρισμός, ὁ, gargarizatio.
 γάρρον, γάρρος, garum, -i, οὐ.
 γαστήρ, ἡ, venter, -tris, ἄ. uterus.
 γάστρα, ἡ, gastrum, -i, οὐ.
 γαστρίδιον, γαστρίων, ventriculus γαστρίδουλος, ventri deditus.
 γαστρίζω, ventrem impleo.
 γαστριμαργία, ἡ, ingluvies, -ei, θ. gula, -ae, θ.
 γαστρίμαργος, ὄν, gulosus.
 γαστροειδής, ἐς, ventruosus, a, um.
 γαστρονήμη, sura, -ae, θ.
 γαστρολογία, γαστρονομία, ἡ, leges de ventre alendo.
 γάστρων, ventriosus.
 γαυριάω -ῶ. 1) insoltesco, -ere, superbio, -ire. 2) gestio, -ire.
 γαῦρος, ὄν, insolens, -ntis.
 γαυρότης, ἡ, superbia, -ae, θ.
 γαυρόω -ῶ, insolentem reddo. γαυρόομαι -οῦμαι, insolesco, -ere.
 γαῦρος, insolenter.
 γε. 1) = μάλιστα, quidem, equidem, ἔγωγε, ego quidem. 2) = μάλιστα, ἴσα ἴσα, adeo. 3) = βεβαίως, certe. 4) = τοῦλάχιστον, saltem, τοῦτό γε, saltem hoc.
 γέα, ἡ. ἰδὲ γῆ.
 γεγηθότως, cum gaudio.
 1. γεγονός, τό, factum -i, οὐ. eventum -i, οὐ. eventus, -us, ἄ.
 2. γεγονός, υἷα, ὅς. 1) genitus, a, um. 2) ortus, a, um. 3) natus, a, um. 4) creatus, a, um.

3. γεγωνός, *vīa*, vociferans -ntis, γεγωνία τῇ φωνῇ, alta voce.
 γεινάμενοι, οἱ, parentes, -ntum.
 γαικόμοδος, δ, agricola, -ae, ἄ.
 γείσον, γείσωμα, τό 1) subgrunda, -ae, θ. 2) supercilium, i, οὐ.
 γείσωσης, ἡ, subgrundatio, -onis, θ.
 γειτριάζω, γειττιῶ, γειτονεύω, vicinus sum; vicinor, -ari.
 γειτνιασίς, γειτονιά, vicinitas, -atis, θ. vicinia, -ae, θ.
 γείτων, vicinus, a, um.
 γέλασμος, ον, ridiculus, a, um.
 γελασίνος, ον, risor, -oris, ἄ.
 γέλασμα, τό, risus, -ūs, ἄ.
 γελαστής, δ 1) risor, -ōris, ἄ. 2) = χλευαστής, irrisor, -oris, ἄ.
 γελαστικός, plocclivis ad ridendum
 γελαστός, ἡ, ὄν 1) risu dignus
 ridiculus 2) ridens, -ntis.
 γελᾶω -ᾶ, rideo(-si, -sum, -ēre).
 γελαιογραφία, ἡ, depravata imitatio.
 γελῶσις, α, ον, ridiculus.
 γέλως, δ, risus, -ūs, ἄ.
 γελωτοποιῶ -ᾶ, scurror, -ari.
 γελωτοποιᾶ, ἡ, scurrilitas, -ātis, θ.
 γελωτοποιός, ὄν, scurrilis, e, δ
 γελωτοποιός, scurra, -ae, θ.
 γεμίζω (τιγὰ ἢ τί τινος), onero aliquem ἢ aliquid aliqua re -ομαι, impleo, compleo me (aliqua re).
 γεμιστός, ἡ, ὄν, oneratus, a, um.
 γέμω (τινός), plenus, (a, um), sum; refertus, a, um sum.
 γενάρχης, δ, auctor gentis.
 γενεά, ἡ 1) gens, -ntis, θ. genus, -eris. οὐ. 2) γενεὰ ἀνθρώπων, aetas hominum, saeculum, -i, οὐ. 3) ortus, -us, ἄ. natales, -ium 4) progenies, -ēi. θ. 5) = τὸ ἐπιγγόμενον γένος, posteritas, -ātis, θ.
 γεναλογέω -ᾶ τινα· originem alicujus exquiro *γεναλογοῦμαι (ἐκ τινος), genus duco ab aliquo.
 γεναλόγημα, generis tabula.
 γεναλογία, ἡ, genealogia, θ.
 γεναλογικός, ad genealogiam perticens.
 γεναλόγος, δ, genealogus, -i, ἄ.
 γενέθλια, τά, natalicia, -orum, οὐ πλ. dies natalis.

γενεθλιάζω, diem natalem ago.
 γενεθλιακός, ἡ, ὄν, natalicius.
 γενεθλιάς (ἡμέρα)· dies natalis.
 γενέθλιος, ον, natalis, e, natalicius, a, um, ἡ γενέθλιος ἡμέρα, τὸ γενέθλιον, dies natalis.
 γενειάζω 1) ἐπὶ παιδός· pubesco, -ere 2) ἐπὶ ἀνδρ. barbatus sum.
 γενειάς, ἡ, barba, -ae, θ.
 γενειάσκω, pubesco, -ere.
 γενειάτης, δ, ἡ, barbatus, γενειᾶτις, barbata.
 γενειᾶω, -ᾶ, barbatus sum.
 γένειον, τό 1) = πάγων, barba, -ae, θ. 2) = γνάθος, mentum, -i, οὐ. gena, -ae, θ.
 γενεσιάρχης, δ, generis auctor.
 γενέσιος, ον, natalis, e.
 γενεσιουργός, ὄν, causa originis.
 γένεσις, ἡ 1) ortus, -us, ἄ. 2) creatio, -onis, θ. 3) generatio, -onis, θ. 4) genesis, is, θ.
 γενέτειρα, ἡ, genitrix, -icis, θ.
 γενετή, ἡ, nativitas, -atis, θ.
 γενέτης, δ 1) genitor, -oris, ἄ. 2) auctor generis· progenitor, -oris
 γενετήσιος ὄρη· coeundi appetitus
 γενέτωρ, γεννήτωρ, genitor, -oris
 γενητός, ἡ, ὄν 1) natus, a, um 2) nativus, a, um.
 γενικός, ἡ, ὄν, generalis, e, ἡ γενική (πᾶσις), genetivus (casus).
 γενικῶς, generatim.
 γέννα, ἡ, ortus, -us, ἄ. *partus, -us.
 γενναῖος, α, ον 1) ingenuus, a, um, generosus, a, um, nobilis, e 2) = ἀνδρείος, fortis, e.
 γενναίως 1) generose 2) iortiter.
 γενναιότης, ἡ 1) generositas, θ. 2) fortitudo.
 *γενναιοφροσύνη, ἡ, generositas, -atis, θ. magnanimitas, -atis, θ.
 *γενναιοφρών, δ, ἡ, generosus.
 *γενναιοψυχία, ἡ, magnanimitas.
 *γενναιοδύνητος, ον, magnanimus.
 γεννάω -ᾶ, genero; gigno, pario (peperi, partum) -ere; progenero (aliquem) || μετώ. (=ποιῶ) efficio (damnum, discordiam, luxuriam).
 γεννάομαι -ᾶμαι, nascor, natus sum, nasci; gignor, genitus sum· gigni.

γέννημα, τό· 1) progenies, ei, θ.
2) fructus, -us, á.

γέννησις, ἡ, genitura, -ae, θ.
γεννητής, ὁ, genitor, -ōris, á.
γεννητικός, ἡ, ὄν, genitialis, e.
γεννητός, ὄν, genitus, a, um.
γενήτρια, ἡ, generatrix, icis, θ.
γενήτωρ, δ, generator -ōris, á.
γένος, τό, genus, eris, οὐ. gens,
gentis' θ. || (=καταγωγή), origo,
-inis, θ. || (=φῶλον), sexus, -us,
á. saeculum, -i, οὐ. τὸ ἄρρεν, τὸ
θῆλυ γένος, virilis muliebris sexus
ἢ genus.

γένυς (γνάθος), ἡ, mala -ae, θ.
γεοῦχος, ὄν, terram habens.
γεραῖός, á, ὄν, senectus, a, um.
γεραίω· 1) honōro (aliquem), γε-
ραίω τιὰ δώροισι, honoro aliquem
donis· 2) † γεραίω τὸ θεῖον προσ-
φοραῖς, auctifico, -are.

γεράνιον (φ.), geranium, -i, οὐ.
γέρας, ἡ, grus, gruis, á.
γεραρός, á, ὄν, venerandus, a, um.
γέρας, τό· (πληθ. γέρα), munus
honorificum; honos, -oris, á.
γερόντιος, á, ὄν, senilis, e.
γεροντικός, ἡ, ὄν, senilis, e.
γεροντικῶς, sen liter.
γερόντιον, τό· 1) senecio, -onis,
á. 2) vetulus, -i, á.

γεροντοειδής, ἐς, seni similis.
γεροντοκομεῖον, τό, locus, ubi
senes aluntur, gerontocomium, i, οὐ.

γερούσια, ἡ, senatus, -us, á.
γερούσιάζω, senator sum.
γερούσιαστής, δ, senator, -oris, á.
γέρον, τό· 1) cratis, -is, θ. 2)
scutum vimineum.

γέρον, δ, senex, senis, á.
γεῦμα, τό· (=γεῦσις) gustus, -i,
á. sapor, -oris, á. *2) prandium, i, οὐ.
γεῦσις, ἡ· 1) gustus, -ūs, á. gū-
status -ūs, á. sapor, -oris, á.
γευστήριον, τό, gustatorium, οὐ.
γευστικός, ἡ, ὄν, gustatorius.
γεῦω (τινὰ τινα)· gustandum prae-
beo alicui aliquid· || μείω: —οἰαί τι-
νος, gusto ἢ degusto aliquid.

γευστός, ἡ, ὄν, qui gustari potest;
gustatus, a, um.

γέφυρα, ἡ, pons, -ntis, á.

γεφύριον, τό, ponticulus, -i, á.
γεφυροποιέω -ῶ, pontem facio.
γεφυροποιός, δ, pontifex, -icis, á.
γεφυρώ -ῶ (πόταμόν)· pontem
facio in flumine.

γεφύρωμα, τό, pons, -nis, á.
γεφύρωσις, ἡ, pontium exstructio.
γεφυρωτής, δ, pontes exstruens.
γεωγραφέω -ῶ, terras describo.
γεωγραφία, ἡ, geographia, -ae,
θ. terrarum descriptio.

γεωγραφικός, ἡ, ὄν, geographi-
cus, ad descriptionem terrarum per-
tinetis.

γεωγράφος, δ, terrarum descriptor
γαιωδασία, ἡ, terrae divisio.
γεώδης, ἐς, terreus, a, um.
γεώλοφος, tumulus terrenus.
γεωμετρέω -ῶ, terram metior;
disco geometriam.

γεωμέτρης, δ, geometra, -ae, á.
agrimensor, -or, s, á.

γεωμετρία, ἡ, geometria, -ae, θ.
γεωμετρική, ἡ, geometrice, -es, θ.
γεωμετρικός, ἡ, ὄν, geometricus.
γεωμιγής, ἐς, terrae mixtus.

γεωπονέω -ῶ, terram colo.
γεωπονία, ἡ, agricultura, -ae, θ.
γεωπονικός, ἡ, ὄν, agricoliaris, e.
γεωπόνος, δ, agriculor, -ōris, á.
agricola, -ae, á.

γεωργέω -ῶ, agricol'or, -ari.
γεώργημα, τό, ager cultus.
γεωργήσιμος, ὄν, ad colendum
idoneus; fertilis, e.

γεωργία, ἡ, agricultura, -ae, θ.
γεωργικός, ἡ, ὄν, agricolaris, e.
γεωργός, δ, agricola, -ae, θ.
γεωρχέω -ῶ, terram fodio.

γεωρχός, δ, terram fodiens.
γεωφύλαξ, δ, custor agri.
γῆ, ἡ, terra, -ae, θ. || (ὁ ἀγρός),
terrenum, -i, cū.

γηγενής, ἐς, terrigenus, a, um.
γῆδιον, τό· 1) terrula, ae, θ. 2)
agellus, -i, á.

γῆθεν (ἐκ γῆς)· e terra.
γηθέω -ῶ, gaudeo, laetor, -ari.
γῆθος, τό, gaudium, -i, οὐ. lae-
titia, ae, θ.

γηθόσυνος, ὄν, laetus, a, um.

γηθοσύνης, laete.

γῆνιός, *ον*, terrenus, a, um.
γῆλοφος, *δ*, tumulus terrenus;
collis, -is, *ἄ*.

γάπεδον, *τό*, fundus, -i, *ἄ*.
γηραῖός, *ἄ*, *όν*, γηραλέος, *α, ον*,
senex, senis, *ἄ*. senectus, a, um.
γηρας, *τό*, senectus, -ūtis, *θ*.
γηράσκω, γηράω -*ῶ*, *ο*. senesco,
(-nui, -ere), senex fio.

γηροκομείον, *ἴδε* γεροντοκομείον.
γηροκομέω -*ῶ*, curam senis gero;
senem alo.

γηροκομία, *ἡ*, cura senis.
γηροκόμος, curam senum habens
γιγάντειος, *ον*, *ἴδε* :
γιγαντιαῖός, *α, ον*, gigantæus.
γιγαντομαχία, *ἡ*, gigantomachia.
γιγαντόφρονος, *ον*, gigantum in-
terfector.

γιγαντώδης, *ες*, *ἐπίθ*. giganti
similis.

Γίγας, *δ*, Gigas, -ntis, *ἄ*. οἱ Γί-
γαντες, Gigantes, -um.

γίγγλυμος, *δ*, cardo (januae).
γίγγλυμώδης, cardine similis.

γίγνομαι, γίνομαι, 1) γίγνομαι *τι-
νος* (στ.) ἀπό τινος (=γεννώμαι φθο-
μαι), a) nascor (natus sum, -sci)
aliquo· β) orior (ortus snm, -iri)
ab aliquo: *ἔτι δὲ* corrior, exorior·
γ) exsisto (-stiti, -ere); vado (-ere)·
δ) gignor genitus snm, -i), creor
(creatus sum, -ari) ex aliqua re 2)
παθῆτ. τοῦ ποιῶ, fio, factus sum,
fieri· 3) γίγνομαι πρὸς τι, περὶ τι,
ἐν τινι (=κατάγινομαι), versor in
aliqua re· 4) γίγνομαι ὑπὸ τι, sub-
jicio me sub aliquid· 5) μετ' *ἐπιπρ*.
γίγνεται σοι καλῶς, κακῶς, bene,
male tecum agitur· 6) *ἐπὶ εὐχῶν*
γένοιτο! dii prohibent! *δ* μὴ γένετο!
quod abominor!

γινώσκω, γινώσκω, nosco, (novi,
notum, -ere) aliquem ἢ aliquid; ||
-ομαί *νιν*, cognoscor ab aliquo:
γινῶθι σαυτόν, nosce te' (*ἐπίσταμαι*)
scio, (scivi, scitum, -ire) aliquid· ||
(φρονῶ, κρίνω) sentio (sensi, sen-
sum -ire): || ἡγοῦμαι, renseo (-sui,
-ēre), existimo, -are: || γινώσκω
χάριον, gratias sum, gratiam habeo
alicui· || γινώσκω γυναῖκα, (=αγγι-

γνομαι γυναίκα), cognosco ieminam;
coeo feminae.

γλάρος (πιτηρόν), larus, -i, *ἄ*.
γλαύκινος, glaucinus, a, um.
γλαυκοειδής, *ες*, noctuinus.
γλαυκόμματος, γλαυκόφθαλμος,
caesiōs oculos habens.
γλαυκός, *ἡ, ὄν*; glaucus, a, um;
caesius, a, um.
γλαυκότης, *ἡ*, caesitas (-atis, *θ*.
γλαυκώδης, *ες*, noctuae similis.
γλαυκῶπις (*Ἀθηνα*), ἡ, caesia
Minerva.

γλαῦξ, *ἡ*, doctua, *θ*. ulula.
γλαφυρία, γλαφυρότης, *ἡ*, ievit-
tas, -atis, *θ*. elegantia, -ae, *θ*.
γλαφυρός, *ἄ, ὄν*, levis elegans.
γλαφυρῶς, eleganter.
γλεύκινος, *ον*, musteus, a, um.
γλευκοπότης, *δ*, musti amans.
γλεύκος, *τό*, mustum, -i. *εὐθ*.
γληνώδης, *ες*, glutinosus, a, um.
γλισχροῦμαι, tenax sum.
γλίσχρος, *α, ον*, (γλοιώδης) glu-
tus, a, um; ἄγαν φειδιωλός, nimium
parcus, a, um.

γλισχροτής, tenacitas, *θ*. sordes *θ*.
γλίσχρος, sordide.
γλίχομαι (τινος, *περὶ τινος, τι*), glic-
co, -ere (aliquid): γλίγ. τῆς βασι-
λείας, glisco regnare, *ἐντεῦθ*. =cu-
pio, -ere, aliquid; adpeto, -ere,
aliquid.

γλοῖος, *δ*, strigmentum, -i, *οὐθ*.
γλοιώδης, *ες*, glutus; a, um.
γλούτια (οἱ γλοντοί), nates, -ium.
γλουτός, *δ*, clunis, -is *θ*. natis,
οἱ γλοντοί, nates, -ium.

γλυκάδιον, *τό*, acetum, -i, *οὐθ*.
γλυκάζω, γλυκαίνω, dulco, -are· ||
μετφ. lenio, -ire || γλυκάζομαι, γλυ-
καίνομαι, dulcesco, dulcui, -ere.
γλύκανσις, *ἡ*, dulcedo, -inis, *θ*.
γλύκασμα, γλυκασμός, dulcedo.
γλυκερός, *ἄ, ὄν*, dulciculus, a, um.
γλυκίζω, dulce reddo (aliquid).
γλυκέως, dulciter.
γλύκα, *ἡ*, dulcitas, -atis, *θ*.
γλυκύδακρυς (*ἔρω*), (amor) dui-
ces fundens lacrymas.

γλυκολόγος, *ον*, suaviloquens.
γλυκύμηλον, *τό*, malum praedule.

γλυκύμορφος, *ον*, suavem formam habens, *ἐντεῦθ*. = dulcis, suavis.

γλυκυπάρθενος, suavi, virgo.

γλυκύπικρος, *ον*, dulcis et amarus.

γλυκύρριζα, *ἡ*, glycyrrhiza, -ae, *θ*.

γλυκός, *εἶα*, *ὅ*, dulcis, *ε'* || *ὦ* γλυκύτατε, dulcissime || *ἡδύς*, *χα-
ρίεις*, suavis, *ε*.

γλύκυσμα, γλυκύσματα, dulce, -is, *οὐ*. dulcia, -orum, *οὐ*. *πλ*.

γλυκύτης, *ἡ*, dulcitas, -atis, *θ*.

γλυκύφθογγος, *ον*, dulcisonus.

γλυκυφωνία, dulcis, suavis vox.

γλυκύφωνος, *ον*, suavis vocem habens.

γλύμμα, *τό*, sculptum (opus).

γλυπτήρ, *ἴδε*:

γλυπτής, *δ*, sculptor, *δῆρις*, *ἀ*.

γλυπτός, *ἡ*, *ον*, sculptus, *α*, *um*.

γλύφανον, γλυφεῖον, *τό*, scalprum, -i, *οὐ*. caelum, -i, *οὐ*.

γλυφή, *ἡ*, sculptura. -ae, *θ*.

γλυφίς, *ἡ* 1) crena, -ae, *θ*. 2) =

γλύφανον, scalprum, -i, *οὐ*.

γλώσσα καὶ γλῶττα, *ἡ*, lingua, *θ*.

γλωσσαλγία, *ἡ*, garrus, -ire.

γλωσσαλγία, *ἡ*, loquacitas, *θ*.

γλώσσαλος, *ον*, lingulus, *α*, *um*; linguosus, *α*, *um*.

γλωσσικός, *ἴδε* γλωττικός.

γλωσσοειδής, *ἔς*, lingulatus, *α*, *um*.

γλωσσοτομία, *ἡ*, elinguatio, -onis.

γλωσσοτομέω, *ᾶ*, elinguo, -are.

γλωσσώδης, *ες* 1) linguae simiis 2) loquax, -acis.

γλωττίδιον, *τό*, lingula, -ae, *θ*.

γλωττιαῖος, *α*, *ον*, linguae clavis.

γλωττίζω, lingua osculor.

γλωττικός, ad linguam pertinens.

γλωττίς, *ἡ*, ligula ἢ lingula, -ae, *θ*.

γλωττίσμα, γλωττίσμός, φλέγμα *τῆ* γλώσση) osculum ope linguae.

γλωττοπέδη, *ἡ*, lingua vinculum.

γλωχίν (αἰχμή), *ἡ*, cuspis, -idis, *θ*.

γνάθος, *ἡ*, maxilla, *θ*; bucca, *θ*.

γναφεῖον, *τό*, officina fullonis.

γναφεύς, *δ*, fullo, -δnis, *ἀ*.

γναφευτικός, γναφικός, *ἡ*, *ον*, fullonicus, *α*, *um* ἢ γναφευτική, fullonica, -ae, *θ*. (*ἔπον*. ars).

γναφεύω, fullonicam exerceo.

γνήσιος, *α*, *ον*, genuinus, *α*, *um*,

ἐντεῦθ. = legitimus, *α*, *um*.

γνησιότης, *ἡ*, origo genuina.

γνησίως, genuine; legitime.

γνοφερός, γνοφώδης, caliginosus,

α, *um*, tenebrosus, *α*, *um*.

γνοφῶω, *ᾶ*, obtenebro; caligo.

γνόφος, *δ*, caligo *θ*.; tenebrae.

γνωμάτευμα, *τό*, iudicium, -i, *οὐ*-sententia, -ae, *θ*.

γνωματεύω, sententiam dico.

γνώμη, *ἡ*, (*νοῦς*, *λογικόν*), mens,

-ntis, *θ*. animus, -i, *ἀ*. || sententia,

-ae, *θ*. ἡ *περὶ* τινος γνώμη, sententia de re: || βουλή, consilium, -i,

οὐ || κρίσις, iudicium, -i, *οὐ* || δόξα,

opinio, -onis, *θ*.

γνομικόν, *τό*, sententia: dictum.

γνωμικός, *ἡ*, *όν* 1) gnomicus, *α*,

um 2) sententiosus, *α*, *um*.

γνωμικῶς, sententiose.

γνωμοδοτέω, *ᾶ*, opinionem dico.

γνωμοδοτήσεις, *ἡ*, opinio, *θ*.

γνωμολόγος, sententias collicens.

γνωμονικός, *ἡ*, *όν*, gnomonicus,

α, *um*; γνωμονικός τινος, peritus

alicujus rei; sciens aliquid.

γνώμων, *δ*, (γνώστης), cognitor,

-oris *ἀ*. gromon. -δnis, *ἀ*. index,

-icis; γωνιάμετρον, norma, -ae.

γνωρίζω, *πρὶ* τι, notum facio ali-

quid alicui || *συνήθ*. agnosco, cog-

nosco, aliquem.

γνώριμός (τινος, τινι) notus, *α*, *um*;

nobilis, *ε* (alicui).

γνωριμία, *ἡ*, notitia, *ae*, *θ*.

γνώρισις, *ἡ*, cognitio, -δnis, *θ*.

γνώρισμα, *τό*, indicium, -i, *κύ*.

nota, -ae, *θ*. signum, -i, *οὐ*.

γνωρισμός, *δ*, agnitio, -onis, *θ*.

γνωσιμαχέω, *ᾶ*, (πρός τινα) di-

versam orionem habens decerto

cum aliquo.

νώσις, *ἡ* 1) cognitio, -onis, *θ*.

2) γνωριμία, notitia, -ae, *θ*.

γνωστήρ, γνώστης, *δ*, cognitor,

-oris, *ἀ*. agnitor, -oris, *ἀ*.

γνωστικός, *ἡ*, *όν*, ad cognoscen-

dum aptus, intelligens, -ntis; *τό*

γνωστικόν, intellectus, *us* || συνετός,

ἡ, *όν*, ratione praeditus, *α*, *um*,

prudens, -ntis.

γνωστός, *ἡ*, *όν*, notus, *α*, *um*.

γούω -ω, gemo (-ui, -ere).
 γογγύζω, murmuro, fremo, -ere.
 γογγύλη, ἤ, rapum, -i, οὐ.
 γογγύλιον, rapulum, -i, οὐ.
 γογγυσμός, Ἰ) murmur' 2) θ. fremor, -oris. ἄ.
 γογγυστής, δ, murmurator, ἄ.
 γοερός, ἄ, ὄν, flebilis, e; miserabilis, e; lametabilis, e.
 γοερώς, flebiter.
 γόης, δ, Ἰ) praestigiator, ἄ. 2) incantator, ἄ. 3) saccularius.
 γοητεία, ἤ, Ἰ) praestigiarius, -arum, θ. incantamentum, -i, οὐ. *2) μεταφ. eximia venustas; gratia, -ae, θ.
 γοητευτικός, praestigiosus.
 γοητευτικῶς, praestigatorum more
 γοητεύω, incanto, -are aliquem; praestigiō -are aliquem' || μεταφ. permulceo, delenio animum alicujus *—ομαι, incantor; μεταφ. incredibili voluptate perfundo me.
 γοητις, γοητεύτρια, ἤ, quae incantat; praestigiatrix, icis.
 γόμος, δ, onus navis.
 γομός -ω (γαμίζω), onero -are.
 γομφίος (τραπεζίνης), mo. aris, -is, ἄ. οἱ γομφίοι (δόδοντες), maxillares ἢ molares dentes).
 γόμφος, δ, clavus, -i, ἄ.
 γομφώω -ω, clavis, firmo.
 γομφώδης, ες, clavo similiis.
 γόμφωμα, τό, compages, -is, θ.
 γόμφωσις, ἤ, coagmentatio per clavos; compactura, -ae, θ.
 γομφωτήριον, τό, coagmentatorium, -i.
 γομφωτός, ἤ, ὄν, clavis compactus
 γονατίω, genua flecto; — τινάω, in genua procumbere aliquem jabeo
 γονατόμαι -οὔμαι, geniculo.
 γονατώδης, ες, geniculatus.
 γονεὺς, δ, gedor, -oris, ἄ. γονεῖς,
 γονή, ἤ, (γέννησις), genitura, -ae; || τὸ σπέρμα, semen genitiale; genitiale; genitura, -ae, θ. || γόνος fetus, -us, ἄ. proles, -es, θ.
 γονικός, ἤ, ὄν, genitalis, e; genitabilis, e; ἐντεῦθ. = fecundus.
 γονιότης, ἤ, fecunditas -atis, θ.
 γονίμως, genitaliter' || fecunde.
 γονιμώδης, ες, fecundus, a, um.

*γονυκλιπῶς, ἴδε γονυπετῶς.
 γόνος, δ, ietura, -ae, θ. proles, -is, θ. || γένος, genus, -eris, ἄ.
 γόνυ, τό, genu, -u (-ūs), οὐ. γόνατα, genua, -uum.
 γονυκλινέω -ω, genua flecto ἢ inclino; aggentulor, -ari.
 γονυκλινής, ες, genua flectens.
 γονυκλισία, ἤ, geniculatio, -onis, θ. || † supplicatio, -oais, θ.
 γονυσατέω -ω (τυλι), ad genua (genibus) alicujus accido ἢ procumbo; supplex oro aliquem' || ἀμετ. (προσπίπτω εἰς τὰ γόνατα), in genua procumbo.
 γονυπετής, ες, ad genua alicujus accidens procumbens, projectus; supplex, -icis.
 γονυπετῶς (ἴκετεύω τινά), supplex me ad pedes alicujus projicō.
 γόςος, δ, luctus, -ūs, ἄ.
 γοργός, ἤ, ὄν, Ἰ) terribilis, e; torvus, a, um; 2) alacer, -is, e, agilis, -e; acer, -is, -e; strenuus, a, um.
 γοργότης, ἤ, Ἰ) ierocia, -ae, θ. 2) acritas, -atis. θ. alacritas -atis, θ. agilitas, -atis, θ.
 γοργόφθαλμος, aspectu horrendus
 γοργόπος, ἴδε γοργόφθαλμος.
 γοργῶς, alacriter; strenue.
 γοῦν, quidem; saltem; certe; igitur
 γοῦδης, ες, lugubris, e.
 γραβδην, depictim, scriptim.
 γραῖα, ἤ, anus, -us, θ. γίγνομαι
 γραῖα, anilitor, -ari.
 γραῖδιον, τό, anicula, -ae, θηλ. vetula, -ae, θ.
 γραικίζω, graecisso; graecor.
 γραικιστί, graece.
 Γραικός, δ, Graecus, a, um, οἱ Γραικοί, Graeci, -drum.
 γραϊκός, ἤ, ὄν, anilis, e.
 γράμμα, τό, litera, -ae, θ.
 γραμμαρίον, τό, scrupulum, οὐ.
 γραμματεία, ἤ, Ἰ) = τὸ τοῦ γραμματέως ἔργον, scriptus, -us, ἄ. 2) = τὸ τοῦ γραμματέως ἀξίωμα, scribatus, us, ἄ. 3) = φιλολογία, literatura, -ae, θ.
 γραμματεῖον, τό, tabula, -ae, θ.
 γραμματεὺς, δ, Ἰ) γραμ. δημόσιος, scriba, -ae, ἄ. 2) γραμμ. ιδιωτικός,

-scriptor, -oris, ἄ. 3) γραμμ. ἐπι-
κρατείας, regendarius, -i, ἄ.
γραμματεύω, scriba sum.
γραμματικός, ἡ, ὄν, 1) grammat-
ticus, a, um ἢ γραμματικῆ, gram-
matica, -ae, θ. 2) literatorius.
γραμματικός, ἐπίρ. 1) gramma-
tice 2) literate.
γραμμάτιον, τό, libellus, -i, ἄ.
γραμματιστής, δ, ludi magister;
literio, -ōnis, ἄ.
γραμματιστικός, literatorius.
γραμματοδιδασκαλεῖον, τό, lite-
rarius ludus. [gister.
γραμματοδιδάσκαλος, δ, ludi ma-
γραμματοκομιστής, δ, tabellarius
γραμματοφυλάκιον, τό, tabula-
rium, -i, οὐ.
γραμματοφύλαξ, tabularius, ἄ.
γραμμῆ, ἡ, linea, -ae, θ; lineatio
γραμμικός, ἡ, ὄν, linealis, -e.
γραμμικός, lineatim.
γραμμοειδής, ἐς, lineae similiis.
γραπτός, ἡ, ὄν, scriptus, a, um.
γραῖσος, δ, hircus, -i, ἄ.
γραστίς, ἡ, gramen, -inis, οὐ.
γραῦς, ἡ, anus, -i, θ. vetula, θ.
γραφεῖον (γραφίς), stilus, -i, ἄ.
γραφεύς, δ, scriba, -ae, θ.
γραφῆ, ἡ, scriptio, θ; (τὸ γεγραμ-
μένον, τὸ σύγγραμμα) scriptum, -i,
οὐ. scriptura -ae, θ. ἐπὶ κειμένων,
lectio, -ōnis, θ.
γραφικός, ἡ, ὄν, scriptorius.
γραφίς, stilus, -i, ἄ.; ἢ τοῦ ζω-
γράφου —, penicillum, -i, οὐ.
γράφω, 1) scribo (-psi, ptum, -ere)
aliquid (γράμματα, literas, ἐν βι-
βλίῳ in libro); ζωγραφῶ, pinco!
(-nxi, -ctum, -ere) ἐπὶ δίκης δη-
μοσίου, γράφωμαι τινά τιος (=κατη-
γορῶ τινός τι), accuso aliquem ali-
cujus rei; οἱ γραφάμενοι, accusatores
ρηγοροῦ -ᾶ, vigilo, -are.
ρηγόρος, ὄν, vigil, -ari.
ριπέω, piscor, -is.
ρίπτος, δ, rete piscatorium.
ρίφος, δ, griphus; aenigma.
ριφότης, ἡ, obscuritas, θ.
ριφώδης, ἐς, gripho similiis.
ριφώδως, aenigmatische.
ρονονθοκοπέω -ᾶ (τινα), pugnās

aliquem caedo ρονθοκοπεῖσθαι, pu-
gnis certo cum aliquo.
ρονονθος, δ, pugnis, -i, ἄ.
ροῦ, εἴρηστον ἐν τοῖς : οὐδὲ ροῦ,
nec tantillum quidem.
ροῦζω, ρουλιζέω, grunnio -ire.
ρουλισμός, δ, grunnitus, -us, ἄ.
ροῦλος (ροιδίον), δ, porculus, -i.
ρουπός, ἡ, ὄν, aduncus, a, um,
ρουπή ρις, nasus aduncus.
ρουπότης, ἡ, aduncitas, -atis, θ.
ρουπόω -ᾶ, aduncum reddo.
ροῦτη, ἡ, scruta, -drum, οὐ.
ρουτοπόλης, δ, scrutarius, -i, ἄ.
ροῦψ (ὄρ. μὲθ.) δ, gryps, -yphis.
ρύalon, τό, cavitās, -atis, θ.
ροῦνάω, exerceo (-ui, -itum,
-ēre), exercito (-āre) aliquem; —
ομαι, me exerceo ἢ exerceo in
aliqua re (in dicendo, in venando)
ροῦροσμένος, exercitatus, a, um.
ροῦροσις, ἡ, exercitatio, θ.
ροῦροσιστὴρ, δ, praefectus gym-
nasii sum; gymnasiarcha sum.
ροῦροσιστὴρ, δ, praefectus gym-
nasii; gymnasiarcha, -ae, ἄ.
ροῦροσιστὴρ, τό, gymnasium, -ii, οὐ.
ροῦροσις, exercitatio, -ōnis, θ.
ροῦροσισμῶς, τό, exercitamentum,
-i, οὐ. exercitium, -i, οὐ.
ροῦροσιστὴρ, gymnasium, οὐ.
ροῦροσιστὴς, δ, exercitator, ἄ.
ροῦροσιστικός, ἡ, ὄν, gymnasticus,
a, um; exercitatorius, a, um, ἢ ρο-
ροσιστική, gymnastica, -ae, θ.
ροῦροσιστὴρ, οἱ, leves milites.
ροῦροσιστία, ἡ, levis armatura.
ροῦροσιστικός, ἡ, ὄν, ad leves mi-
lites pertinens.
ροῦροσιστεύω 1) sum nudus 2) =
ροῦροσιστὴς εἰμι, sum levis miles.
ροῦροσιστικός, ἡ, ὄν, gymnasticus, a, um.
ροῦροσιστὴρ, gymnopaediae.
ροῦροσιστός, nudus pedem.
ροῦροσιστός, ἡ, ὄν, nudus, a, um.
ροῦροσιστός, ἡ, nuditas, -ātis, θ.
ροῦροσιστός -ᾶ τινα ἢ τί τιος, nudo
(-are) aliquem ἢ aliquam aliqua re;
ροῦροσιστός τινα ἢ τί τιος, nudo ἢ
aliquid aliqua re; aperio -ire (τὴν
κεφαλὴν, caput); aperto, -are, ρο-
ροσιστός τὴν μάχισσαν, stringo, educo.

γύμνωσις, ἡ, nudatio, ὁ.
 γυμνῶς, nude.
 γυναικαδέλφη, ἡ, uxoris soror.
 γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
 γυναικάριον, τό, muliercula, ἄ.
 γυναικεῖς, α, ον, muliebris, e.
 γυναικεῖα στολή, muliebris vestis' ||
 οὐα. τό γυναικεῖον (γυναικῶν), gynaecium.
 γυναικειῶς, muliebriter.
 γυναικοειδής, ἐς, mulieri similis.
 γυναικοκρατέομαι -οὔμαι, mulieri pareo.
 γυναικοκρατία, muliebre imperium.
 γυναικομανής, mulierosus.
 γυναικομανία, mulierositas, ὁ.
 γυναικόμορφος, ον, mulieris formam habens.
 γυναικοπρεπής, mulieres decens.
 γυναικώδης, ἐς, muliebris, e.
 γυναικωδῶς, muliebriter.

γυναικῶν, ὁ, gynaecium, -i, οὐ.
 γυναικωνίτις, ἡ, gynaeconitis, -idis, ὁ.
 γύναιον, τό, muliercula, -ae, ὁ.
 γυνή, ἡ, femina -ae, ὁ. mulier, -eris, ὁ.; σύζυγος, uxor, -ōris; conjux, -ūgis, ὁ.
 γυπαῶδης, vulturinus, a, um.
 γυρεύω, circumiens quaero.
 γυρίζω, verto (aliquid); ἐπιστρέφω, revertor, -i.
 γῦρις, ἡ, pollen, -inis, οὐ.
 γῦρος, ὁ, gyrus, -i, ἄ.
 γυρόω -ῶ, gyro, -are.
 γρῦν, ὁ, vultur, -uris, ἄ.
 γυροπωλεῖον, τό, cretaria, -ae, ὁ.
 γύψος, ἡ, gypsum, creta, -ae.
 γυψόω -ῶ (τι), gypso, -are.
 γωνία, ἡ, angulus, -i, ἄ.
 γωνιαῖος, α, ον, angularis, -e.
 γωνιώω -ῶ, angulo, -are.
 γωνιώδης, ἐς, angulosus, a, um.

Δ, δ (δέλτα), τό τέταρτον γράμμα, litera Δ' ὡς ἀριθμητ. σημείον τό μὲν δ', = quatuor ἢ quartas, a, um, τό δὲ δ, = quatuor millia.
 δαγκάνω, ἴδε δάκνω.
 δαδῖον, τό, iacula, -ae, ὁ. taeda, ὁ.
 δαδουχέω -ῶ, facem praefero.
 δαδουχία, ἡ, facium gestatio.
 δαδοῦχος, ον, taedam gestans;
 taedifer, a, um' δαδοῦχοι, sacerdotes Cereris.
 δαδοφορέω -ῶ, taedam fero.
 δαδοφόρος, ον, taedifer, a, um.
 δαημοσύνη, ἡ, peritia, -ae, ὁ.
 δαήμων, ον, sciens, -ntis.
 δαιδάδεος, α, ον(= τεχνικός) daedalus, a, um; artificiosus, a, um.
 δαιδάλλω, artificiose facio.
 δαιδαλμα, τό, artificium, -ii, οὐ.
 δαιμονέω -ῶ, δαιμονιάω -ῶ, δαιμονίζομαι, a daemone agitor; furo e correptus sum; insano, -ire.
 δαιμονιακός, daemoniacus.
 δαιμόνιον, τό' 1) numen, -is, οὐ.

genius, -ii, ἄ. daemonion, -ii, οὐ.
 || † genius malus; diabolus, -i, ἄ.
 δαιμονιάτης, ον, a daemone percussus, a, um.
 δαιμόνιος, (α), ον, divinus, a, um' ἐντεῦθ. eximius, excellens, -ntis.
 δαιμονιώδης, daemonio similis.
 δαιμονίως, divinitus, eximie.
 δαιμονολάτρης, daemonicola.
 δαιμονόληπτος, ον, a daemone correptus, a, um.
 δαίμων, ὁ, ἡ, numen, -is, εὐ.
 genius, -ii, ἄ. daemon, -onis; ἄ.
 || † genius malus; diabolus, -i, ἄ.
 δαῖς (δαιτός), ἡ, daps, -pis, ὁ.
 δαιτυμών, ὁ, epulo, -onis, ἄ.
 δάκνω (τινὰ ἢ τι), mordeo (mormordi, morsum, -ēre) aliquem ἢ aliquid' δάκρομαι, mordeor (-ēri).
 δακρυῖδιον, τό, lacrymula, -ae.
 δάκρυον, τό, lacrima, -ae, ὁ.
 δακρυποιοῦς, ον, lacrimas ciens; flebilis, e.
 δακρυρροέω -ῶ, in lacrimas ef-

iundor· **δακρυρι οών**, lacrimabundus
δακρύρροος, ον, lacrimas fundens.
δακρυτός, ή, όν, lacrimabilis, e.
δακρυχέων, ουσα, ον, lacrimas

iundens; lacrymis obortis.
δακρύω, lacrimo, are (έν γένει)
fleo, -ere (έν λύπη); lacrimas fundo,
profundo· **δακρύω τινά**, lacrymo.
δακρυώδης, ες, lacrimosus, a,
um; lacrimabilis, e.

δακτυλήθρα, digitabulum, ού.
δακτυλίδιον, τό, anellus, -i, ά.
δακτυλικός, ή, όν· 1) digitalis, e·
2) dactylicus, a, um.

δακτυλιοθήκη, dactyliotheca.
δακτυλιοργός, ό, anularius, ά.
δακτύλιος, ό, anulus, -i, ά.
δακτυλοδεικτώ -ώ, digito mon-
stro (aliquem)· **δακτυλοδεικτούμαι**,
digitis monstor.

δακτυλοειδής, ες, digito similis.
δάκτυλος, ό· 1) digitus, -i, ό μέ-
γας δάκτυλος, pollex, -icis, ά. ό λι-
χαρός δάκτυλος, index, -icis, ά. ό
μέσος δάκτυλος, digitus medius, ό
παράμεσος δάκτυλος, digitus medi-
cus (καί medius) ή minimo proxi-
mus, ό μικρός δάκτυλος, ό μύωψ,
digitus minimus· 2) = **μετρικός πός**,
dactylus.

δακτυλωτός, ή, όν, digitatus.
δακός, ό, titio, θ. torris, -is, ά.
δαμάζω· 1) domo (-ui, -itum, -äre)
aliquem ή aliquid (bestiam, hostes)
*2) επί άνθρ. και άνθρωπίων πα-
θών, coerceo (juventutem, cupi-
ditates); cohibeo (iracundiam, ani-
mum).

δάμαλις, ή· 1) juvenca, -ae· 2)
vitula, -ae, θ. 3) vaccula, -ae, θ.

δάμαλος, ό· damalis, -onis, ά.
δάμαρ, ή, uxor, -oris, θ.
δάμασις, ή, domitura, -ae, θ.
δαμαστήρ, ό, domitor, -ōris, ά.
δαμαστήριος, α, ον, domans, -ntis
δαμάτειρα, ή, domitrix, -icis, θ.
δανείζω (τινί τι)· 1) mutuum do
(alicui aliquid), commodo (alicui
aliquid); επί τόκω, pecuniam fene-
pero; **δανείζομαι τι παρά τινος**, mu-
tuo, aliquid ab aliquo; mutuam su-
mo ab aliquo.

δάνειον, τό, mutuum, -i, ού.
δανεισμός, ό, feneratio, -onis, θ.
δανειστής, ό, fenerator -oris, ά.
creditor, -oris, ά.

δανειστικός, ή, όν, feneratorius.
δαπανάω -ώ, insumo, consumo
(-mpsi, -ptum, -ere) aliquid; im-
pendo, (-di, -sum, -ere) aliquid
in aliquid.

δαπάνη, ή· insumptio, -ōnis, θ.
consumptio, -ōnis, θ.

δαπάνημα, τό, sumptus, -ūs, ά.
δαπανηρός, ά, όν, impensus, a,
um; sumptuosus, a, um.

δαπανηρός, impense.

δαπανητικός, sumptuarius.

δάπεδον, pavementum, -i, ού.

δάς (δαδός), ή, taeda, -ae, θ. =
λαμπάς, fax, facis, θ. || pinus, -us.

δασέως, dense; spiritu aspero.

δασμολογέω -ώ, tributa exigo.

δασμολογία, ή, tributorum exactio.

δασμολόγος, ό, tributorum exactor

δασμός, ό, tributum, -i, ού.

δάσος, τό, fruticetum, -i, ού.

δασόφρως, densis superciliis praedi-
ditus, a, um.

δασυγένειος, ον, densam barbam
habens.

δασύθριξ, densos capillos habens.

δασύμαλλος, ον, pilosus, a, um.

δασύνω· 1) pilosum reddo (ali-
quid· **δασύνομαι**, pilosus fio· 3)
denso -are· 4) spiritu aspero signo.

δασυπώγων, densam barbam ha-
bens.

δασύς, ε·α, ύ, densus, a, um·
μαλλιαρός, pilosus, a, um; hirsu-
tus, a, um; **τό δασύ πνευμα, ή δα-
σεια**, spiritus asper· **τά δασέα (σύμ-
φωνα)**, aspiratae.

δασύσκιος, ον, umbrosus, a, um.

δασύστερνος, ον, hirsutum pectus
habens.

δασύτης, ή· 1) densitas, -ätis, θ.
2) aspiratio vocis.

δασυχαίτης, densam jubam habens

δασώδης, ες, silvester, -stris, stre.

δανκείον, τό, rubia, -ae, θ.

δαΰκος, τό, carota, -ae, θ.

δαφναίος, δάφνινος, laureus.

δάφνη, ή, laurus, -i, θ.

δαφνηφορέω -ῶ, laurum gesto; laureatus sum.

δαφνηφορία, ἡ, lauri gestatio.

δαφνηφόρος, ον, laurifer.

δάφνιος, **δάφνινος**, ον, laureus, a, um; laurinus, a, um.

δαφνίς, ἡ, bacea laurea.

δαφνίτης, ἡ, laurcus, a, um.

δαφνοειδής, ἑς, lauri similis.

δαφνών, ὄ, lauretum, -i, οὐ.

δαφνίλεια, ἡ, atundantia, -ae, θ.

δαφνιλεόματι, largior, -iri.

δαφνιλής, ἑς, largus, a, um.

δαφνιλῶς, abundanter; largiter.

δέ, autem, vero, sed.

δέδια, **δέδοικά** (τινα ἢ τι), timeo, formido aliquem ἢ aliquid.

δέσεις, ἡ, precatio, -onis, θ. precatus, -us, -a, prex, -ecis, θ.

δεητικός, ἡ, ὄν, precarius, a, um.

δεῖ (πρόκει), oportet (-ui -ēre);

χρῆς ἐστὶ : **δεῖ τινα** τινος, opus est alicui res ἢ (ἀπρος.) re: **δεῖ ἡμῖν στρατηγῶν**, nobis dux (duce) opus est.

δεῖγμα, τό, 1) specimen -inis, οὐ.

δείκνυμι, **δεικνύω**, indico (-āre) aliquid; ostendo (-ndi, -nsum -ere alicui a liquid.

δεικτῆρ, **δεικτής**, ὄ, demonstrator.

δεικτικός, ἡ, ὄν, ostentivus, demonstrativus, **δεικτικῆ ἀντωνυμία**, pronomen demonstrativum.

δειλαίνω, timidus sum.

δείλαιος, α, ον, miser, era, erum.

δείλη, ἡ, crepusculum. i, οὐ. ἐν-τεῦθ. = vespera.

δειλία, ἡ, timitidas, -ātis, θ.

δειλασις, ἡ, pavor, -ōris, ἄ.

δειλιάω-ῶ, formido, -are.

δειλινός, ἡ, ὄν, vespertinus.

δειλός, ἡ, ὄν, timidus, a, um.

δειλῶς, timide.

δειλόψυχος, timidi animi.

δεῖμα, τό, formidamen -inis, οὐ.

δειμαίνω, timeo, -ere, alicui.

δεῖνα (δεινος) ὄ, ἡ, τό, quidam,

quaedam, quodam καὶ quiddam.

δεινοπαθέω -ῶ, indigne patior.

δεινός, ἡ, ὄν, 1) terribilis, e; horribilis, e; formidabilis, e; immanis, e; dirus, a, um 2) acer, acris,

-acre, gravis, e: **δεινός ἔρω**, acer,

gravis amor-3) fortis, e; excellens,

-ntis, ὄθ. **δεινός** (μετ' ἀπασεμφ. ἢ αἰτιατ. ἢ **δεινός** περί τι) peritus, a, um; aliqua re), ὄθ. **δεινός λέγειν**,

facundus, a, um; eloquens, -ntis 4) mirabilis, e, (λόγος, πρᾶγμα) 5) intolerabilis, e (βίος, ἀναισχυντία).

6) τὸ **δεινόν**, periculum, -i, οὐ. τὰ **δεινά**, pericula mala.

δεινότης, ἡ, 1) atrocitas, -ātis, θ. 2) acrimonia, ae, θ.

δεινώω -ῶ, exaggero (aliquid).

δεινώς, εὐχρ. ἐν τοῖς: **δεινώς μέλας**, nimis niger, **δεινώς ἔχων**, male habere, **δεινώς φέρειν** aegre ferre.

δεινώσις (σχ. ρητ.) exaggeratio.

δείξις, ἡ, ostensio, θ. ostentatio, θ. ἐπίδειξις, declamatio.

δειπνέω -ῶ, coeno, -are: **δειπνηκῶς**, coenatus, a, um; **εἰῶθα** **δειπνεῖν**, coenito, -are.

δειπνητήριον, τό, coenaculum, -i οὐ. coenatorium, -i, οὐ.

δειπνητικός, ἡ, ὄν, coenaticus, a, um; coenatorius, a, um.

δειπνίζω (τινά), coenam do (praebeo) alicui.

δειπνοθήρας, **δειπνολόχος**, parasitus.

δειπνον, τό, coena, -ae, θ.

δειράς, ἡ, jugum montis.

δειρή, ἡ, 1) cervix, -icis, θ. collum, -i, οὐ. 2) jugum montis.

δειροπέδη, ἡ, columbar, -aris; οὐ.

δειροτομέω -ῶ, decollo, -are.

δεισιδαιμονέω -ῶ, ρ. superstitiosus sum.

δεισιδαιμονία, ἡ, superstatio, -onis

δεισιδαίμων, superstitiosus, a, um.

δέκα, decem, ἀνά **δέκα**, deni, ae, a, οἱ **δέκα** (ἄνδρες), decemviri, -orum.

δεκαδάκτυλος, ον, decem digitos habens; denarius, a, um.

δεκαδεκαρχία, ἡ, 1) decuriatus, -ūs, ἄ. 2) decemviratus, -us, ἄ.

δεκάδαρχος, ὄ, decuriv, -onis, ἄ. παρὰ Ρωμ. decemvir, -i, ἄ.

δεκάδελτος, lex et decem tabulis.

δεκαδικός, ἡ, ὄν, decurialis, e.

δεκαεννέα, undeviginti.

δεκαῆξ, sedecim.

δεκαεπτὰ, septendecim.

δεκαετηρίς, ἡ, decennium, -i, οὐ.
 δεκαετής, ἐς, decem annorum;
 decennis, e.
 δεκαετία, ἡ, decennium, -i, εὐ.
 δεκάζω (δώροις διαφθείρω), de-
 curio, -are; corrumpo aliquem (pe-
 cuniā, praemio).
 δεκάκις, dec es.
 δεκακισχίλιοι, αι, α, decem millia
 δεκάκλιτος, decem lectos habens.
 δεκάλιτρος, ον, decem librārum.
 δεκάλογος, δ, decalogus, -i, ἀ.
 *δεκανεύς, δ, decurio, -onis, ἀ.
 δεκανία, ἡ, decuria, -ae, θ.
 δεκαοκτώ, decedviginti.
 δεκάπηγος, qui est decem cu-
 bitorum.
 δεκαπλασιάζω, decemplicatum facio,
 δεκαπλασιασθεὶς, decuplatus.
 δεκαπλάσιος, α, ον, decemplic.
 δεκαπλασίως, decies tantum.
 δεκαπλοῦς, οὖν, decemplic.
 δεκάπους, ονν, decem pedes ha-
 bens decem pedibus instructus.
 δεκάρχης, δ, decemvir, -i, οἱ δε-
 κάρχαι, decemviri, -orum.
 δεκαρχία, ἡ, decenviratus, ἀ.
 δεκαρχικός, ἡ, ὄν, decemviralis, e
 δεκάς, ἡ, decuria, θ.; decas.
 δεκασμός, δ, corruptela (pecu-
 niis, praemiis); largitio, -ōnis.
 δεκάστηλος (ναός), decastylus.
 δεκαταῖος, α, ον, decem dierum;
 decimo die.
 δεκατευτής, δ, decimanus, -i, ἀ.
 δεκατεύω· 1) decimo -āre· 2) ἀ-
 γρός δεκατενόμενος, ager decimanus
 δεκάτευσις, ἡ, decimatio.
 δεκάτη, ἡ, decima, -ae, θ.
 δεκατημόριον, τό, decima pars.
 δεκατηφόρος, ον, decimas ferens.
 δέκατος, η, ον, decimus, a, um.
 δεκατρεῖς, -τρία, tredecim.
 Δεκέμβριος, δ, December, -bris, ἀ.
 δεκτικός, ἡ, ὄν, ad recipiendum
 aptus, a, um.
 δεκτός, ἡ, ὄν, acceptus, a, um.
 δελεάζω, inesco -are, aliquem· ||
 μεταφ. α) allicio ἢ illicio· β) deci-
 pio (-ἔρι, -ere, aliquem· || -ομαί
 τινι, allicior (-ctus, sum) aliqua re
 δέλεαρ, δελέασμα, τό, esca, -ae,

θ. μεταφ. illecebrae -ārum, illecta-
 mentum, -i, οὐ. fraus, -udis, θ.
 δελεασμός, δ, actio inescandi.
 δελεαστικός, ἡ, ὄν, ad illiciendum
 aptus, ad decipiendum aptus.
 δέλτα, τό, delta.
 δελτάριον, δελτίον, tabella, θ.
 δέλτος, ἡ, pugillares -ium, ἀ.;
 tabella, -ae, θ. codicillus.
 δέλφαξ, δ, porcus, -i, ἀ.
 δελφίν, δ, delphin, delphinus, -i.
 δελφινοειδής, delphino similis.
 δελφύς (μήτρα), uterus, -i, θ.
 δέμα, τό, vinculum, -i, οὐ; illi-
 gamentum, -i, οὐ. iasciculus, -i, ἀ.
 δέμας, τό, corpus; statura, ae.
 δεμάτιον, τό, fasciculus, -i, ἀ.
 δέμω, δέμομαι (οἶκον) aedifico.
 δενδράς, ἡ, arboribus frequens.
 δενδρήεις, δενδρόεις, arboreus.
 δενδρίζω, δενδρόμαι, arboreasco.
 δενδρικός, ἡ, ὄν, arboreus.
 δενδρίον, τό, arbuscula, -ae, θ.
 1. δενδρόκομος, arboribus ornatus.
 2. δενδρόκομος, δ, arborator, ἀ.
 δενδροκοπέω-ῶ, arbores excindo
 δενδρολίβανος, ἡ, ros marinus.
 δένδρον, τό, arbor, θ. arbustum.
 δενδρόμοι -οῦμαι, arboreasco.
 δενδροτομέω -ῶ, arbores excin-
 do; ἐντεῦθ. = vasto, popolor, -ari.
 δενδροτομία, ἡ, arborum excissio·
 ἐντεῦθ. = vastatio -onis, θ.
 δενδροτόμος, ον, arbores excin-
 dens.
 δενδροφυτέω -ῶ, arbusto, -are.
 δενδροφυτεία, ἡ, arborum con-
 sitio; συγκ. arbores, -orum, θ.
 δενδρόφυτος, ον, arboribus con-
 situs, a, um.
 δενδρώδης, ἐς (δενδροειδής), ar-
 bore similis; πολύδενδρος, arboreus,
 a, um; arbuteus, a, um.
 δενδρών, δ, arborētum -i, οὐ.
 δεξαμενή, ἡ, receptaculum aquae·
 ὑπόγειος δι' ὑδάτων, cisterna, -ae, θ.
 δεξιόθεν, dextrā, dexterā.
 δεξιόμοι-οῦμαι (τινα) prehendo
 dextram alicujus· δεξιόμοιθα ἀλ-
 λήλους, conserimus dextras.
 δεξιός, ἀ, ὄν, dexter, -tra (-tera),
 -trum (-terum); δεξιώτερος, dexte-

rior δεξιότατος, dextimus* || μεταφ. (ἐπιδέξιος), dexter, a, um; sollers, -rtis.

δεξιότης, ἡ, dexteritas -ātis, θ.

δεξιωμα, τό, bona seceptio.

δεξιῶς (= ἐπιδεξιῶς) dextre ἢ dextere; δεξιώτερον, dexterius.

δεξιῶσις, ἡ· 1) exceptio liberalis; bona receptio; (ζήτησις ἀρχῆς), ambitio, -onis, θ.

δέομαι (ἐνδεής εἰμι), egeo (-ui, -ēre); δέομαι τιος· α) οὐκ ἔχω τι· egeo aliqua re ἢ alicujus rei· β) = ἔχω χρεῖαν τιός, opus est mihi res (re)· δέομαι τιος τι· α) = αἰτῶ τινα ἢ παρά τιός τι, rogo (-āre) aliquem (ab aliquo) aliquid· β) δέομαι σου δοῦναί μοι τοῦτο, te rogo, ut mihi hoc des· γ) = αἰτοῦμαι παρά τιός τι, iacetūo τινά, oro aliquem (ab aliquo) aliquid.

δέον (δεόντος)· necessarium· ἐν δέοντι· (δῆλ. καιρῶ), εἰς δέον· oportune· || ἴδε δέων.

δεόντως, decenter; commode.

δέος, τό, formido, θ. metus· -us.

δέπας, τό, patera, -ae, θ.

δέρας (δέρμα) τό, pellis, -is, θ. τό χροσόμαλλον δέρας, exuviae pecudis.

δέρη, ἡ, cervix -icis, θ.

δέρκομαι, video; aspicio, -ere.

δέρμα, τό, 1) dellis, -is, θ. 2) corium -i, οὐ. 3) δ χρώς, cutis, is, θ. τό δέρμα τῆς ραγός, cutis uvae.

δερμάτινος, η, ον, corio factus; scorteus, a, um.

δερμάτιον, τό, pellicula, -ae, θ.

δερματογράφος, δ, pelliō, -onis, ἄ.

δερματώδης, es, corio similis.

δέρω (μαστιγῶ), verbero, -are; virgibus caedo (aliquem).

δέσις, ἡ, 1) vincula -ae, θ. 2) ligatio, -onis, θ. 3) nodus, -i, ἄ.

4) ἐν τῇ τραγῳδ. implicatio, θ.

δεσμά, τά, vincula -orum, οὐ.

δέσμευσις, ἡ, vinculus, -ūs, ἄ.

δέσμευτής, δ, vincitor, -oris, ἄ.

δέσμευόν, in vincula conjicio aliquem; catenis vincio (aliquem).

δέσμη, ἡ, fasciculus, -i, ἄ. fascis, -is, ἀνθέων —, fasciculus, -i, ἄ.

δέσμιος, α, ον, vinctus, a, um.

δεσμίς, ἡ, fasciculus, -i, ἄ.

δεσμός, δ, (πλ. οἱ δεσμοί), 1) retinaculum, cύ. 2) vinculum, οὐ. ἴδε δεσμά.

δεσμοφύλαξ, δ, carcerarius, -i, ἄ.

δεσμῶν -ῶν, in vincula conjicio.

δεσμοκτήριον, τό, carcer, -eris, ἄ.

δεσμώτης, δ, δεσμῶτις, ἡ, catenis vinctus, -a; carcere inclusus, -a.

δεσπόζω, dominor (in aliquem, in aliqua re), δεσπόζομαι (= ἀρχομαι), dominor.

δέσποινα, ἡ, domina, domna.

δεσποινίς, ἡ, domicella, -ae, θ.

δεσπόσυνος (τοῦ δεσπότου), dominicus; herilis· || ἡ δεσποσύνη, filia herilis; domicella, -ae, θ.

δεσποτεία, ἡ, dominatus, ἄ.

δεσπότης, δ, dominus, -i, ἄ. herus, -i, ἄ. dominator, -oris, ἄ. || † ἀρχιερεὺς, archiereus, -i, ἄ.

δεσποτίδιον, τό, dominulus, ἄ.

δεσποτικός, ἡ, ον, dominicus· || τυραννικός, imperiosus, a, um.

δεσποτικῶς, more dominorum; imperiose.

δετός, ἡ, ον, vinctus a, um.

δεῦρο, δευρί, huc.

δεῦτε (= δευρ' ἴτε), huc adeste.

δευτεραῖος, α, ον, die secundo, δευτεραῖοι ἡλθον, postridie venerunt.

δευτερεύω, secundus sum.

δευτερογάμος -ῶν, secundas nuptias ago.

δευτερογαμία, ἡ, nuptiae secundae.

δευτερογάμος, iterum maritatus.

δευτερόκλιτος, ον, secundae declinationis.

δευτερολογέω -ῶν, secundo loco verba facio.

δευτερολογία, repetitio in oratione.

δευτερονόμιον, deuteronomium.

δέυτερος, α, ον, secundus, a, um;

(ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἶδους) alter, -era, -erum· || ἐπίρ. δεύτερον, τὸ δεύτερον secundum; iterum.

δευτεροτόκος, secundo pariens.

δευτερότοκος, secundo partu editus.

δευτερόω -ῶν, itero -are, aliquid.

δευτέρωμα, δευτέρωσις, iteratio.

δέω, mafeacio (aliquid).

δέφομαι, masturbor, -ari, τὸ δέ-

φροσθαι, masturbatio, -onis, θ. ὁ δεφρόμενος, masturbator, -oris, ἄ.

δεχήμερος, decem dies durans.

δέχομαι (λαμβάνω), accipio (-cēpi, -ceptum -ere) aliquid (donum, conditionem) || excipio (-ere) aliquid (:mpetum· ἐντεῦθ·=sustineo, -re, alicquem; τοὺς πολεμίους, hostes); δέχομαι (ξενίζω) τινά, excipio alicquem (hospitio) || recipio (-ere) alicquem ἢ aliquid || (χωρῶ) capio.

δέψω -ῶ, depso (-ui, -ēre).

1. δέω (δένω), ligo, religo, -arē, alicquem ἢ aliquid || δένω ὥστε μὴ ἐλευθέρως κινεῖσθαι, vincio, devincio (vinxi, vinctum, -ire) alicquem ἢ aliquid; μετφ. obstringo, (-inxi, -ctum, -ere) alicquem.

2. δέω, δεΰν, abest; opus est. πολλοῦ δέω, multum ubest (ut) ἴδε δέον.

δέων, δέοντος, ἐνός δέων ἑκατοστός, undecentesimus, ἐνός δέοντος εἰκοσίων, undeviginti

δή, 1) βεβαιωτ. sane; profecte· 2) ἀναφ. εἰς τὰ προλεχθ. igitur· 3) εἰρων. viduiticet, scilicet· 4) ἐμφαντ. α) demum νῦν δή, nunc demum· β) ἄγε δή, en age! 5) ἐπὶ ἐρωτ. nam, τίς δή; τί δή; quisquam ἢ quinam? 6) ἐπὶ ἀριθ. cunque, πέντε ἢ ὄσοι δή, quinque vel quotcunque fuerint· 7) καὶ δή καί, atque adeo.

δήγμα, morsus, ἄ. admorsus, ἄ.

δηγμός, δ, morsus, -us, ἄ.

δήθεν (εἰρων.), scilicet, videlicet.

δήκτης, δ, mordex -icis.

δηκτικός, ἦ, δόν, mordax, -acis.

δηκτικῶς, mordaciter.

δήλα δή, 1) videlicet, scilicet· 2) prefecto.

δηλέομαι, deleo -ere.

δηλητήριον, τό, virus, -i, οὐ. venenum, -i, οὐ. *δηλητηριάζω τινά, veneno alicquem neco· *δηλητηριάζομαι, veneno sumpto morior.

δηλητήριος (βλαπτικός), nocivus.

δηλητηριώδης, ες, venenatus.

δήλον δετι, scilicet, nimirum.

δηλοποιέω -ῶ, manifestum facio

δήλος, η, ον, manifestus, a, um; apertus, a, um.

δηλόω -ῶ, 1) manifesto, -are; manifestum reddo aliquid· 2) acclaro, declaro (-are) aliquid· 3) patefacio, -ere, aperio, (-ire) aliquid· 4) indico (-are) aliquid· διά δακρῶν δηλώ τὴν λύπην, lacrimis icdico dolorem· 5) δηλώ τί τινι, εἰς τινά, πρὸς τινά (=ἀγγέλλω τινί τι), certiorum facio alicquem de re· 6) =μηνύω profiteor, -eri || παθητ. δηλοῦσθαι, pateiieri; manifestum fieri δήλωσις, ἦ, 1) manifestatio, -ionis, θ. declaratio, -onis, θ. 2) indicium cū. 3) professio, θ.

δημαγωγέω -ῶ, populum (plebem) ago ἢ duco ad me (blanditiis κτλ.); ad me pellicio populum.

δημαγωγία, ἦ, regimen populi, ἀλλὰ καὶ corruptela populi.

δημαγωγικός, ἦ, ὄν, 1) ἐπὶ καλοῦ popularis, ε· 2) ἐπὶ κακοῦ, seditiosus, a, um.

δημαγωγός, δ, 1) κατὰ τοὺς παλαιούς ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ κ. λοῦ, vir popularis, qui populi causam agit; plebis dux, populi auctor, σχεδ. δε ψεκτῶς: contionator, -oris, ἄ. 2) =δημηγέτης homo seditiosus; civis trubulentus.

δημαρχέω -ῶ, tribunus plebis sum

δημαρχία, ἦ, tribunatus plebis.

δημαρχικός, ἦ, ὄν, tribunicius.

δήμαρχος, δ, tribunus plebis ἢ μόνον, tribunus, -i, ἄ.

δημεγέρτης, δ, homo seditiosus; vulgi turbator.

δημεραστής, δ, populi studiosus.

δήμευσις, ἦ, confiscatio, θ.

δημέω, confisco, are, aliquid.

δημηγορέω -ῶ, conciónor (-atus sum, -āri); concionem habeo.

δημηγορία, ἦ, concio, -ōnis, ἄ.

δημηγορικός, ἦ, ὄν, ἐπίθ. concionalis, e.

δημηγόρος, δ, concionator, -oris.

δημηλασία, ἦ, exi ium, i, οὐ.

δημοπρασία, ἦ, auctio, -onis, θ. subhastatio, -oris, θ.

δήμιος, ον, (δημόσιος): publicus, a, um, ὁ δήμιος (ύπον. δοῦλος), carnifex, -icis, ἄ.

δημιουργέω -ῶ, ρ. iabrico, -are ἢ

fabricor, -ari, aliquid, aedifico, -are creo, -are, aliquid.

δημιούργημα, τό· 1) fabrica, θ. opificium, οὐ. 2) creamen, οὐ.

δημιουργία, ἡ, creatio, -onis, θ.

δημιουργικός, ἡ, ὄν, fabrilis, e.

δημιουργός, δ· 1) opifex, -icis, ἄ.

2) artifex· 3) aedifex, -icis, θ. fabricator, ἄ· 4) creator ἄ· 5) (δνομα ἀρχῆς) demiurgus, ἄ.

δημογέραν, δ, senior in populo honoratus.

δημοδιδάσκαλος, δ, populi doctor; ludimagister, -tri, ἄ.

δημοκοπέω -ῶ, populum colo.

δημοκοπία, ἡ, captatio gratiae populi; adulatio populi.

δημοκόπος, δ, plebicola, ἄ.

δημοκρατέομαι -οὔμαι, imperio populi utor.

δημοκράτης, δ, homo popularis.

δημοκρατία, ἡ· 1) multitudinis dominatus; imperium populare ἡ populi; ratio ἡ potestas populi. ἀκριβέστ. ea imperii forma qua vis omnis penes populum est: || ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas, in qua omnia per populum geruntur; respublica. [faveo.]

δημοκρατίζω, imperio populari
δημοκρατικός, ἡ, ὄν, ad imperium populi pertinens; popularis, -e, ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas in qua omnia per populum geruntur; civitas popularis.

δημοκρατικῶς, populariter.

δημόσιον, τό, publicum, -i, οὐ. τὰ δημόσια ἀνοῦμαι publicum agito· ἐξέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον (εἰς τὸ ἀνερόν), egredior in publicum.

δημόσιος, α, ον, publicus.

δημοσιώνης, δ, publicanus, -i, ἄ.

δημοσίως, publice.

δημοτελής, ἐς, publicis expensis factus; publicus, u, um.

δημοτελῶς; publicis expensis; publice.

δημότης, δ· 1) = εἰς τῶν τοῦ δήμου, plebejus, -i, ἄ· 2) = μέλος τοῦ αὐτοῦ δήμου, tribulis, -is, ἄ.

δημοτικός, ἡ, ὄν· 1) plebejus, α, um ἡ δημοτικὴ (ἡ τῶν πολλῶν) τάξις,

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ordo plebejus; plebitas, -atis, θ. 2) = φιλόδημος, popularis, -e.

δημοτικῶς, populariter.

δημώδης, ἐς, vulgaris, e; popularis, e, — ἡ ἄματα, sarmina popularia.

δημοφελῆς, ἐς, populo utilis, e.

δημοφελῶς, populo utiliter.

δῆν, (πολὴν χρόνον)· diu.

δηνάριον, τό, denarius, -i, ἄ.

δῆξις, ἡ, morsus, -us, ἄ.

δῆσώ -ῶ, vasto, depopulo.

δῆποθεν, (= ὅθεν ἄν) undecunque δῆποτε, εὐχρ. ἐν τῷ: τί δῆ ποτε· quid tandem?

δῆπου, utique; profecto.

δῆτα, iam sane; iam profecto.

διά· 1) μετὰ γενικ. per: α) ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς ἀγορᾶς, per forum· β) ἐπὶ χρόνον διὰ δέκα ἡμερῶν, per decem dies· γ) ἐπὶ ὄργ. τρόπον, αἰτίας· δι' ἐπιστολῶν, per literas· 2) μετ' αἰ. per, propter: διὰ τὴν ἡλικίαν, per aetatem, διὰ τοῦτο διὰ ταῦτα, propter hoc, propterea.

διαβαδίζω, huc illic gradior.

διαβάθρα, ἡ, scala nautica; pons.

διαβαίνω· 1) = διασκελίζω, divarico, -are· 2) transeo (-ii, -itum, -ire), ποταμόν, flumen· 3) transmitto (isi, -issum, -ere), ποταμόν flumen, θάλασσαν, mare· 4) διαβαίνω ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν, trajicio ex Africa in Italiam· 5) = διέρχομαι, transmeo, -are.

διαβάλλω, (διαβιβάζω), traduco·

διαβαίνω, trajicio, -ere· || συνήθ.

διαβάλλω (= σοκοφαντῶ) τινα, calumnior (-atus sum, -ari) aliquem; -ομαι, crimino, -atus sum, -ari (ab aliquo)· χωρίζω ἀπ' ἀλλήλων, disjungo, -ere (aliquem de aliquo).

διάβασις, ἡ· 1) transitus -us, ἄ.

transitio, -ōnis, θ. 2) trajectory.

διαβατέος, (ὁ ποταμός)· trajiciendum est flumen.

διαβατήριον, τό, syngraphus ἄ.

διαβατήρια, τά, sacrificia pro felici transitu.

διαβάτης, δ, qui trajicit.

διαβατικός, transmeatorius,

διαβατός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. transmea-

bilis, e; qui transiri potest.
διαβεβαίωμαι -οὔμαι (τι, περί τινος) 1) adsevēro, -are, aliquid, de aliquo 2) adsero, -ere, aliquid 3) affirmo, -are, aliquid.
διαβεβαίωσις, ἡ, affirmatio, ὁ.
διαβεβαιωτικῶς, adsevēre.
διάβημα, τό, transitus, -ūs, ἄ.
διαβήτης, ὁ, diabētes, -ae, ἄ.
διαβιβάζω, trajicio (ἐci, -ectum, -ere) aliquid ἢ aliquid.
διαβιβασμός, (διαβίβασις) transmissio, -on s, ὁ.
διαβιβρώσκω, peredo, corrodo, -ere, aliquid διαβιβρώσκομαι ὑπό τινος, me aliquid peredit.
διαβίωσις, ἡ, tota vita.
διαβλέπω, oculos iixos teneo; perspicio, -ere; visu penetro.
διαβλητικός (συκοφαντικός), ἡ, ὄν, calumniosus, a, um.
διαβλητικῶς (συκοφαντικῶς), percalumniam; calumniose.
διαβόητος, ὄν, 1) divulgatus, a, um 2) famosus, a, um.
διαβολεύς, ὁ, calumniator, ἄ.
διαβολή, ἡ, calumnia, -ae, ὁ.
διαβολικός, ἡ, ὄν 1) calumniosus a, um, 2) † diabolicus, a, um.
διαβολικῶς, 1) criminoſe. *2) modo diabolorum.
διάβολος (διαβολεύς), calumniator -oris, ἄ. criminator, -oris ἄ. || † diabolus, i-, ἄ.
διαβόλος (διαβολικῶς), calumniose.
διαβομβέω -ῶ, perstrepo, -ere.
διαβουκολέω -ῶ, permulceo συνήθ. decipio (-epi, eptum, -ere) aliquid.
διαβουλεύωμαι, delibero, -are.
διαβουλία, ἡ, consilium, -i, οὐ.
διαβούλιον, τό, deliberatio -onis, ὁ. consultatio, ὁ. consilium, -i.
διαβρεχής, διάβρεχος, madidus, a, um; uvidus, a, um; udus, a, um.
διαβρέχομαι, madefio, emadescō. (-rei alicujus); forma, -ae ἐντεῦθ.
διαβρέχω, madefacio aliquid.
διάβρωμα, τό, vetustate exesum.
διάβρωσις, ἡ, consumptio, -onis.
διαβρωτικός ἡ, ὄν, peredens, -ntis
διάβρύω, infercio, -ire.
διαγγελία, ἡ, relatio legati.
διαγγέλλω (κινί πρός τινα) alicui

(ad aliquem) nuntium perfero; denuntio, -are 2) διαγγέλλω τι, ὅτι, divuigo aliquid 3) μέσ. διαγγέλλεσθαι (= ἀλλήλοις διαγγέλλειν), internuntiare.
διάγγελμα, τό, nuntium allatum.
διάγγελος, ὁ, internuntius, -i, ἄ. στρατ. optio, -onis, ἄ.
διαγγελεύς, ὁ, nuntius, -i, ἄ.
διαγελῶ -ῶ, (καταγελῶ) derideo aliqueo || οὐδ. ἐπι ἀνέμ. θαλάσ. serenus fio.
διαγίγνομαι, 1) duro -are; permaneo, -ere 2) = μεταξὺ γίγνομαι (χρονικ.) : a) intersum (-fui, -esse) : τριάκοντα ἔτη διεγέροντο, anni triginta interfuerunt 3) intercedo (-cessi, -cessum -ere) : διεγέροντο ὀλίγα ἡμέραι, intercesserunt pauci dies.
διαγινώσκω, (ἀκριβῶς γινώσκω), pernosco (-ovi, -notum, -ere) aliquid ἢ aliquid; (διακρίνω) dignosco (-ere); = (διακρίνω, κρίνω τι) : dijudico, -are, aliquid; discerno, -ere; = (δοκεῖ μοι ἀποφασίζω) cerno ἢ decerno, constituo, ἢ συνήθ. de libero, -are, aliquid.
διαγκυλόωμαι -οὔμαι, prendoamentum jaculi ad jaculandum.
διαγκωνίζομαι, cubitu innitor.
διαγκωνισμός, ὁ, nixus in cubitum.
διάγλυμμα, τό, opus caelatum.
διάγλυπτος, ὄν, sculptus ἢ persculptus, a, um; caelatus, a, um.
διαγλύφω, sculpo ἢ persculpo.
διαγνώμη, ἡ, decretum, -i, οὐ.
διάγνωσις, ἡ, 1) deliberatio, -onis; **διάγνωσιν ποιῶμαι (δοκεῖ μοι)**, delibero aliquid 2) dijudicatio, -onis 3) — νόσον, diagnose
διαγνώστης, ὁ, qui dijudicat.
διαγνωστικός, ἡ, ὄν, dignoscendi et dijudicandi peritus, a, um.
διάγραμμα, τό, extrema lineamenta (-rei alicujus); forma, -ae ἐντεῦθ. α') = σχῆμ. γεωμετρ. geometrica forma β') μουσ. διάγραμμα οὐ.
διάγραπτος, ὄν, interlitus.
διαγραφή, ἡ 1) delineatio, ὁ. 2) = περιγραφή, descriptio, ὁ. 3) — ῥ. φειλήματος, adtributio.
διαγράφω, 1) (σκιαγραφῶ), deli-

neo (-āre) aliquid; 2) perscribo, -ere (planitium) 3) = περιγράφω, describo (-ere) aliquid (locum) 4) = καταγράφω, conscribo 5) τὰ ἀφειλόμενα χρήματα, delego pecuniā 6) = ἐξαιλείφω τι, α) circumscribo aliquid; β) interlimo, -ere, aliquid γ) liturā deleo (aliquid).

διαγρυνέω -ᾶ, insomnem noctem transigo; pervigilo (noctem), ἐντεῦθ. διαγρυνῶν, pervigil, -is, θ.

διαγρυνητής, ὁ, pervigil, -is.

διαγυμνάω, maxime exerceo, (τὸ σῶμα, corpus) || μέσο. exerceo me.

διάγω, suffoco, -are.

διάγω, 1) = διαβιβάζω, traduco (-xi, -ctum, -ere) 2) διάγω τὴν νύκτα, perago noctem 3) διάγω ἡλικίαν, χρόνον, βίον, gero aetatem, tempus, vitam 4) διάγω (= ἀναλίσκω) τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν, tero tempus, diem 5) = διαβιβῶ, dego (degi, -ere) 6) μετὰ μετχ. = διατελῶ: διάγω σκοπῶν, perpetuo considero.

διαγωγή, ἡ, 1) traductio, -onis, trajectus, -us, ἄ. 2) διαγωγή (βίον) vitae institutum; vita -ae, θ. ἐντεῦθ. *διαγωγή (τρόπος τοῦ φέρεσθαι, τρόποι), ratio se gerendi ἢ ἀπλ. ratio, mores.

διαγώνιον τό, portorium, -i, οὐ.

διαγωνιάω-ᾶ, valde anxius sum.

διαγωνίζομαι (τινι, πρὸς τινα), 1) decerto ἢ delucto (-are) cum aliquo 2) dimicho cum aliquo 3) acriter pugno.

διαγώνιος, ον, diagonalis, e.

διαγωνιμός, ὁ, certamen, -inis, οὐ. dimicatio, -ōnis, θ.

διαγώνισις, ἡ, διαγώνισμα, τό, certatio, θ. dimicatio.

διαδέχομαι, 1) excipio (-cepi, -ceptum, -ere) 2) succedo (-cessi, -cessum, -ere) alicui, in locum alicujus; αἱ διαδεξάμενοι (οἱ διάδοχοι τῶ Ἀλεξάνδρου), successores, -um.

διαδέω, evincio ἢ revincio (-vinxi, -vinctum -ire) aliquid; redimio.

διάδηλος, ον, manifestus, a, um.

διαδηλώω-ᾶ, manifestos, -are.

διαδήλωσις, ἡ, manifestatio, θ.

διαδηλωτής, ὁ, manifestator, ἄ.

διάδημα, τό, 1) insigne, regium diadēma, -atis 2) (τερέων, βρωμὸν κλπ.), vitta, -ae, θ. 3) = ταινία, redimiculum, -i, οὐ. fascia, -ae, θ.

διαδιδράσκω, diffugio -ere.

διαδίδωμι, 1) = διανέμω, distribuo aliquid 2) dido -ere aliquid, διεδῶθη φήμη, didita est fama 3) = διαθροῦλῶ, divulgo -are, aliquid.

διαδικάζω, dijudico (-āre) aliquid. -ομαι, causam ago.

διαδικασία, 1) disceptatio -onis 2) lis, litis, θ. actio, -onis, θ. 3) causa, -ae, θ.

διαδικέω-ᾶ, iudicio contendo.

διάδικος, ὁ, litigator, -oris, ἄ.

διάδοσιμος, ον, qui propagatur.

διάδοσις, ἡ, distributio, -onis, θ.; = διαθρόγλισις, divulgatio, θ.; = ἐξάπλωσις, propagatio, -ōnis, θ.

διαδοχή, ἡ, successio, -onis, θ.

διαδοχή ἀρχῆς, successio imperii; hereditas, -atis θ; ἐκ διαδοχῆς, vicissim, in vicem.

***διαδοχικός**, successivus, a, um.

***διαδοχικῶς**, vicissim; sensim.

διάδοχος, ον, excipiens -ntis; succedaneus, a, um || οὐσ. successor, ἰ. heres, ἄ. οἱ διάδοχοι (Ἀλεξάνδρου), successores, um.

διαδραματίζω, 1) perago fabulam * 2) τροπ. σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τούτῳ διεδραμάτισε, magna in ea re fuit auctoritas ejus.

διαδρομέω-ᾶ, discurro, -ere.

διαδρομή, ἡ, discursatio, θ.

1. **διάδρομος, ὁ**, transitus, -us, ἄ.

2. **διάδρομος, ον**, discurens, -ntis; (= ὁ διαδραμών), discursator -oris.

διαδύομαι, permeo aliquid ἢ per aliquid; = διαφεύγω, effugio, -ere aliquid ἢ aliquid.

διάδυσσις, ἡ, 1) permeatio, -onis, θ. 2) = ἐκφυγή, effugium, -ii, οὐ.

διαδυτικός, ὁ, ον, penetralis, e; penetrabilis, e.

διαζεύγμός, ὁ, disjunctio, θ.

διαζεύγνυμι, διαζεύγνῶ, 1) disjugo, -are; disjungo (-xi, -ctum, -ere) aliquid ἢ aliquid. || μέσο. διαζεύγνυμαι. disjungor (-netus sum,

-i), ἐπὶ ἀνδρός, repudio uxorem.

διάζευξις, ἡ, disjunctio, -onis, ὁ. separatio, -onis, ὁ. 2) = διάλυσις γάμου, divortium, -ii, ἔδ.

διαζευκτικός, ἡ, ὄν, disjunctivus, α, um, ὁ ἀζευκτικός σύνδεσμος, particula disjunctiva.

διαζευκτικῶς, disjunctive.

διάζομαι, licia telae addo.

διαζύγιον, τό, divortium, -i, ἔδ.

διάζωμα, **διάζωσμα**. cinctulum, -i, ὄν. subligar, -aris, ὄν.

διαζώννυμι, **διαζωννύω**, praecingo, -nxi, -nctum, -ere).

διαθέρζω, 1) = διάγω τὸ θέρος, aestivo (-are) 2) = θερίζω, demeto.

διαθερμαίνω, concalefacio.

***διαδέσιμος**, ὄν, is, ea, id, quo uti possumus ἢ aliquis uti potest; paratus, a, um.

διάθεσις, ἡ, 1) dispositio, -ōnis, ὁ. 2) — σώματος καὶ ψυχῆς, affectio, -ōnis; 3) — πρὸς τινα, voluntas animus erga aliquem 4) — ῥήματος, genus verbi 5) = διαθήκη,

testamentum, -i, ὄν.

διαθέτης, ὁ, 1) dispositor, -oris, *2) = ὁ διαθήκην ποιούμενος, testator, ἄ.; ἡ διαθέτις, testatrix, ὁ.

διαθέω, discuro; transcurro -ere.

διαθήκη, ἡ, testamentum, -i, ὄν. tabula testata, διαθήκην ποιῶμαι (διατίθεμαι), testamentum facio ἢ testor, ἀκυρῶ τὴν διαθήκην, irritum facio, rumpo testamentum.

διαθιγῆ, ἡ, tactio, -onis.

***διάθλασις**, ἡ, contusio, -ōnis, ὁ. **διαθλάω** -ῶ (πρὸς τινα), concerto cum aliquo.

διάθραυστος, ὄν, fragilis, -e.

διαθραύω, confringo, -ere.

διαθρέω -ῶ, dispicio, -ere.

διάθρησις, ἡ, dispectio, -onis, ὁ.

διαθροέω -ῶ, = διαθροιλῶ.

διαθροιλῶ, colligo, -ere.

διαθροιλῶ -ῶ, 1) rumore dissero: ἐντεῦθ. = divulgo, -are, aliquid, διαθερῶληται, divulgatum est 2) διαθροιλῶ τινα, celebros aliquem.

διαθρούλησις, ἡ, divulgatio, ὁ.

διαθρούπτω, 1) diffirgo, -ere; 2) μετφ. ἐκδηλώνω, effemino, -are,

aliquem, διαθρούπτομαι α) παθητ. cifeminor, -ari; διατεθρομμένος, effeminatus β) μέσ. putide me gero.

διάθρουγίς, ἡ, effeminatio, ὁ.

διαθρώσκω, persilio; dissulto.

διάθυρα, τά, prothyra.

διαιθριάζω, dissereno; ἀπροσ. διαιθριάζει, disserenscit.

διαιθρος, ὄν, serenus, a, um.

διαιθρόω -ῶ, serenum facio.

διαίρεσις, ἡ, 1) = μερισμός, divisio, -onis, ὁ. divisus, -us, ἄ. 2) = ἔρις, dividia, -ae, ὁ.

διαιρετός, α, ὄν, dividendus.

διαιρέτης, ὁ, divisor, -oris, ἄ.

διαιρετικός, ἡ, ὄν, dividens.

διαιρετός, ἡ, ὄν, 1) divisibilis, e 2) dividiuus, a; um.

διαίρῶ -ῶ, 1) divido (-isi, -isum -ere) 2) distribuo, -ere 3) partio, -ire καὶ partior, -ire 4) = διασπῶ, distraho, -ere 5) = διακρίνω

distinguo, -ere 6) = διορίζω, διαχωρίζω, dimoveo -ere 7) = ἐξηγοῦμαι u: διαίρῶ περὶ τιτος, expono de re aliqua.

διαίρω, 1) tollo, attollo, -ere, aliquid (τὸν ἀνῆνα cervicem); μετφ. διαίρω τὸ στόμα, aperio. os 2) trahicio, (-ere), ἐς Σικελίαν, in Siciliam 3) μέσ. = μεταρσιοῦμαι, elevo me (in aliquid).

διαισθάνομαι, persent'o, -ire.

διαίσθησις, ἡ, perceptio, -onis, ὁ.

διαισχύνομαι, erubesco, -ere.

διαίτα, ἡ, vitae ratio; vita -ae, ὁ. victus, -us, ἄ. 2) λαϊκὴ διαίτα, diaeta, -ae, ὁ. 3) = διαιτητικὴ ἀπόφασις, sententia arbitri ἐντεῦθ. = arbitrium, -ii, ὄν. arbitratio, ὁ.

διαιτώ -ῶ, 1) alo, -ere; nutrio, -ire aliquem 2) ἐπὶ λαίωθ' diaetam praescribo 3) μέσ. διαιτῶμαι, victito, -are 4) = εἶμαι διαιτητής, arbiter sum; arbitror, -ari.

διαίτημα, τό, vitae institutio.

διαιτητήριον, τό, domicilium, -, ὄν. conclave, -is, ὄν.

διαιτητής, ὁ 1) arbiter, -tri, ἄ. 2) disceptator, -oris, ἄ.

διαιτητικός, ἡ, ὄν, arbitrarius.

διαιτητικῆ, ἡ, diaetetica, -ae, ὁ.

δαιωνίζω 1) perpetuo, -are, aliquid 2) perpetuo duro.

διακαής, ἑς, perustus, a, um, διακαθαίρω, διακαθαρίζω, com-mundo aliquid.

διακάθαρος, ἡ, compurgatio -onis διακαθέξομαι, separatim sedeo. διακάθημαι, persedeo, ere ἐπι στρατ. considero, -ere.

διακαίω, peruro -ussi, -ustum, -ere) aliquid; ἡ διακεκαυμένη ζώνη, zona perusta.

διακάμπω, inlecto, are, aliquid διάκαμψις, ἡ, inflexio -onis, ὁ. διακαπηλεύω, caupōnor, -ari.

διακαπνίζω, iumigo, -are. διακαρτερέω -ῶ, (ἐπιμένω τινι) persevero (in aliqua re).

διακαρτέρησις, perseverantia, -ae. διακατέχω 1) possideo (-ēdi, -es-sum, -ere), aliquid 2) obtineo, -ere; impedio, -ire, aliquid,

διακατοχή, ἡ, possessio, -onis, ὁ. διακάτοχος, ὁ, possessor, ἄ. διάκαυμα, τό, διάκαυσις, ἡ, aestus perurens.

διακαῶς, ardentier. διακείμαι (τινι ἢ πρός τινα) aifectus animatus sum) erga aliquem οὔτω διακείμαι τὴν γνῶμην (= οὔτω φρονῶ), sic sentio.

διακείρω, tondeo ἢ detondeo. διακεκαυμένος, ἡ, ον, perustus, a, um; ἡ —η ζώνη, zona perusta.

διακεκριμένος, ἡ, ον, discretus, a, um, distinctus, a, um, ἐντεῦθ. = excellens, -ntis, insignis, -is.

διακεκριμένος, discrete. διακέλευσμα, adhortatio, ὁ. διάκενος, ον, intervacans.

διακενόω -ῶ, exinanio, aliquid. διακεντέω -ῶ 1) perpungo, -ere, aliquid 2) διακεντῶ τινα, confodio -ere, aliquid.

διακεντήσις, ἡ, perpunctio, ὁ. διακενώσις, ἡ, inanitas, -atis, ὁ. διακεράννμι, permisceo -ere.

διακερυνέω, effuse (ridere). διακεχωρισμένος, ἡ, ον, discretus, a, um; separatus, a, um.

διακεχωρισμένος, discrete. διακήρυξις, ἡ 1) licitatio, -ōnis, ὁ. 2) praedictio, -ōnis, ὁ.

διακηρύττω, per praeconem nuntio, aliquid; praedico, -are, aliquid. διακινδυνεύω, periculum adeo.

διακινέω -ῶ, permoveo, -ere. διακίνησις, ἡ, motio, -onis, ὁ. διάκλασις, ἡ, confractus, -us, ἄ. διακλάω -ῶ, periringo; -ere; aliquid μετφ. (= διαθρύπτω), eitemino -are.

διάκλεισις, ἡ, disclusio, ὁ. διακλείω (ἀ-δκλείω), discludo, praeccludo || μετφ. — τινα τινος, intercludo alicui aliquid ἢ aliqua re.

διακλήρω -ῶ (κλήρω διανέμω): sorte distribuo aliquid; —οῦμαι, sortior (-itus sum, -iri).

διακλήρωσις, ἡ, sortitio. διακλίνω, declino -are, ἐντεῦθ. vito, -are (aliquid).

διάκλισις, ἡ, declinatio, -onis, ὁ. διακλονέω -ῶ, concutio, -ere.

δακλύζω, diluo, perluo, colluo. διακλυμός, ὁ, collutio, -ōnis, ὁ.

διακναίω (= ἀποξῶ), abrado καὶ ἐν γένη=corrumπο (aliquid). διακνήθω, rado, -ere.

διακνίζω (τινά) vellico, -are. διακοιλίω, excavo, -are, aliquid.

διάκοιλος, ον, cavus, a, um. διακολυμβάω -ῶ, internato, -are, trano, -are.

διακομιδή, ἡ, pervectio, -ōnis, ὁ. διακομίζω (μετακομίζω) 1) perveho, transveho (-ere) aliquid ἢ aliquid; —ομαι, transvehor (-ctus sum, -i) 2) transporto, (-are) aliquid ἢ aliquid.

διακομιστής, ὁ, pvector, -ōris, ἄ. — ἐπιστολῶν, tabellarius, -i.

διακομπέω -ῶ, glorior -ari. διακονάω -ῶ, peracuo; exacuo.

διακονέω -ῶ 1) ministro, -are, alicui 2) adpareo, -ere, alcui.

διακόνημα, τό, ministerium, -ii, ὁ. διακόνησις, ἡ, ministratio, -ōnis, ὁ.

διακονία, ἡ 1) ministerium, -i 2) adpartitio 3) diaconatus, -us.

διακονικός, ministratorius, a, um. διακόνισσα, ἡ, diaconissa, -ae.

διακονίω, pulvere perlino (aliquid ἢ aliquid).

δαιωνίζω 1) perpetuo, -are, aliquid 2) perpetuo duro.

διακαής, ἑς, perustus, a, um, διακαθαίρω, διακαθαρίζω, com-mundo aliquid.

διακάθαρος, ἡ, compurgatio -onis διακαθέξομαι, separatim sedeo. διακάθημαι, persedeo, ere ἐπι στρατ. considero, -ere.

διακαίω, peruro -ussi, -ustum, -ere) aliquid; ἡ διακεκαυμένη ζώνη, zona perusta.

διακάμπω, inlecto, are, aliquid διάκαμψις, ἡ, inflexio -onis, ὁ. διακαπηλεύω, caupōnor, -ari.

διακαπνίζω, iumigo, -are. διακαρτερέω -ῶ, (ἐπιμένω τινι) persevero (in aliqua re).

διάκονος, δ. 1) minister, -i, ἄ. 2) † diaconus, -i, ἄ.

διακοντιῶ, jaculor, -ari.

διακόντισις, ἦ, jaculatio, -ōnis.

διακοπή, ἦ, intercisio, -ōnis, φ. ρητ. — αἰ, interruptio — τῶν μαθημάτων, ielias, -arum || — λόγῳ, interpellatio, φ.

διακόπτω 1) dissecō (-cui, -ctum, -are, intercido (-idi, -isum — ere aliquid. 2) = διασπῶ; διαλύω, perfringo, -ere aliquid (phalangem). *3) — τινὰ λέγοντα, interrumpo orationem alicujus, interpello aliquem; — ομαι, interpellor.

διακορεύω, devirgino, stupro.

διακορής, διάκορος, satur, -ura, -urum; satiatus, a, um.

διακόρω, satiate; abunde.

διακοσιάνικς, ducentis.

διακόσιαι, αἰ, α, ducenti, -ae, -a, ἀνά (κατά) — ος, (-ας, -α), duceni, -ae, -a, δ — α ἔχων (λυβάνων), ducenarius, a, um.

διακοσιστός, ducentesimus.

διακοσμέω — ὦ* ordino (-are) aliquid; exorno (-are) aliquid. ὁ διακοσμῶν τι, ordinator, exornator.

διακόσμησις, ἦ 1) ordinatio -ōnis. φ. 2) exornatio, -ōnis, φ.

διακοσμητικός, exornans, -ntis. **διάκοσμος**, δ, digestio rerum, ordinatio || (διακόσμησις), exornatio, φ.

διακουφίζω, adlevo, sublevo.

διακούω, audio ad finem usque, ἢ ἀπλῶς, audio, -ire.

διάκομις, ἦ, intercisio, -ōnis.

διακραδαίνω, quasso, -are.

διακρατέω — ὦ, retineo aliquid.

διακρατήσις, ἦ, retentio, -ōnis, φ.

διακριβῶ — ὦ, accurate examino (aliquid); μέσ. διακριβοῦμαι περί τι, diligenter examino aliquid || πάθη. μετχ. διακριβωμένος, η, ον' α) ἐπὶ ἀνθρ. accurate eductus ἢ formatus, a, um. β) ἐπὶ τεχν. exquisitus, a, um.

διακρίβωσις, ἦ, accuratio, φ.

διακρίνω 1) = κρίνω discerno (-crevi, -cretum, -ere) aliquid; se- cerno (-ere) aliquid; — ομαι, (ἀορ.

διακρίθην), discernor, secernor. 2) = κρίνω, judico, -are, aliquid. 3) = διαστέλλω, distinguo, (-nxi, -nctum, -ere) aliquid || διακριμι- μένος, η, ον' ἰδέ ἐν λέξει.

διακρισις, ἦ 1) = χωρισμός, dis- cretio, -ōnis, φ. 2) (= διαφορά α) distinctio, -ōnis, φ. β) discrimen, -inis, οὐ. ἀνευ διακρίσεως, sine dis- crimine. 3) = διάγνωσις κρίσις, di- judicatio, -ōnis, φ. 4) modestia, -ae, φ. verecundia(in) postulando.

διακριτέον, discernendum.

διακριτής, δ, adjudicator, -ōris, ἄ.

διακριτικός, ἦ, ὄν. 1) vim discernendi habens. 2) σημεῖα — ἄ, signa, quibus aliquis (ἦ aliquid) discernitur ab aliquo (ἦ ab aliqua re). 3) modestus, a, um.

διακριτικῶς 1) separatim. *2) modeste, verecunde.

διακριτος, ον, distinctus, a, um.

διακροστικός, depulsorius.

διακρούω 1) pulsando transigo (σφῆρας, cuneos). 2) pulsando exa- mino (κεκριμὸν σκεῦος, vas fictile) ἐντεῦθ. = exploro, -are || μέσ. — ομαί τινα ἢ τι. 1) = ἀποκρούω, pro- pulso, -are. 2) = ἀποφεύγω, eifu- gio. 3) = ἀναβάλλω, differo — erre. 4) = ἀπατῶ, percutio, — ere.

διάκτορος, δ, nuntius, -i, ἄ.

διακυβερνάω — ὦ, gubernō, -are.

διακυβέρνησις, ἦ, gubernatio, φ.

διακυβεύω 1) = κυβεύω, aleā (ἢ aleam) ludo. 2) μετφ. = διακινδυνεύω, aleam adeo, in aleam do (a- liquid).

διακυνάω — ὦ (λόγους), confundo.

διακυνιδέω — ὦ, διακυνίω. per- volvo, -ere, aliquid.

διακυνιάνω (τὸ πέλαγος) concito,

-are (mare) || — ομαι (μετφ.) fluctuo

διακύνανσις, ἦ, fluctuatio, φ.

διακύνπτω, prospicio, -ere.

διακωδονίζω 1) = ἐξετάζω, ex- plo-ro — are. 2) = θρυλλῶ τι, crepo (-ui, itum, -are) aliquid.

διακωλυτής, δ, impeditor, ἄ.

διακώλυσις, ἦ, impediō, φ.

διακωλύω impediō, -ire.

διακωμωδέω — ὦ, comice decan-

to· ἐντεῦθ. = ludibrio habeo (aliquem).

διακοπή, ἡ, intermissio, ὁ.

διαλαβή, ἡ, prehensio, -onis, ὁ.

διαλαγχάνω, sortito divido aliquid. (χρήματα, pecunias).

διαλακίζω, calcitro, -are.

διαλαλέω -ῶ· 1) colloquor (cum aliquo)· 2) = διαθρῦλώ, divulgo, -are, aliquid.

διαλάλησις· 1) collocutio, -onis, ὁ. 2) = διαθρῦλησις, divulgatio, ὁ.

διαλάλητος, celebratus.

διαλαμβάνω· 2) singillatim accipio (aliquid)· **διαλαμβάνω τί τι** (μάλ. ἐν τοῖς ποικι. διείληφα καὶ διείλημαι)· dirimo, divido separo, distinguo aliquid aliqua re· || **μετφ.** ἀνυλαμβάνομαι τί· mente comprehendendo; intelligo -ere, aliquid.

διαλαμπής, ἐς, splendens, -nt's.

διαλυμπρύνω, splendidon, -are.

διαλάμπω, transiulgeo, -ere.

διάλαμπυς, ἡ, splendor, ἄ.

διаланθάνω· 1) perquam lateo· 2. fallo, -ere; clam eifugio, aliquem· 3) = ἀποκρύπτομαι, delitescio, -ere.

διαλέγω -ῶ (ἐπὶ τι)· perdoleo.

διαλέγω, deligo (-εξι, -ectum, -ere) aliquid· || **μέσ.** διαλέγομαι (ἀόρ. διελέγην)· **τινὶ πρὸς τινα**· α) loquor ἢ colloquor cum aliquo· β) sermo cinor (-atus, sum, -ari) cum aliquo

διάλειμμα, τό, intervallum, -i, οὐ.

διαλείπω (=διάλειμά τις ποιῶ)· intermitto, (-isi, -issum, -ere) aliquid ἢ aliqua re; desino: continuo -ere; pergo -ere; intermitto, disto.

διαλείφω, perungo· ὅθ. = deleo.

διαλείχω, perlambo, -ere.

διάλειψις, ἡ, intermissio, ὁ.

διαλεκτέον, disserendum.

διαλεκτική (τέγνη), disputatrix, ὁ. ars disserendi; dialectica, ὁ.

διαλεκτικός, ἡ, ὄν· 1) dialecticus; disserendi peritus· ἐντεῦθ. = disertus, a, um· 2) = ὁ διαλεγόμενος, disputator, -oris, ἄ.

διαλεκτικῶς, disputatorie.

διάλεκτος, ἡ, sermo, -onis, ἄ.

διάλεξις, ἡ, dissertatio, ὁ.

διαλελυμένος, η, ον, dissolutus.

διαλελυμένος, d'ssolute.

διαλεπίζω, delibo, -are.

διαλεπτόνω, attenuo, -ere.

διαλευκαίνω, album facio· || **μετφ.** clarum facio; explico.

διάλευκος (ὑπόλευκος), subalbus.

διάλιθος, ον, gemmatus, a, um.

διαλλαγή, ἡ, permutatio, -onis, ὁ.

(=καταλλαγῆ), reconciliatio, ὁ.

διάλλαγμα, τό, permutatio, ὁ.

διαλλακτήρ, διαλλακτής, ὁ, reconciliator, ἄ. pacificator, ἄ.

διαλλακτήριος, ον, reconciliandi vini habens.

διαλλακτικός, ἡ, ὄν, paciicatorus, a, um· pacificus, a, u.

διαλλάσσω καὶ διαλλάττω, muto, permuto aliquid aliqua re· reconcilio aliquid cum aliquo ἢ alicui· || —ομαι πρὸς τινα, reconcilior cum aliquo, redeo in gratiam cum aliquo

διάλλομαι, transilio, -ire.

διάλαμα, τό, saltus, -us, ἄ.

διαλογή, ἡ, delectus, ἄ. — τῶν ψήφων, dinumeratio calculorum.

διαλογίζομαι, puto· || **διαλογ.** περιτινος, diss. το de aliqua re; **διαν** — τι, del'bero, -are, aliquid; reputo, -are, aliquid.

διαλογικός, ἡ, ὄν, ad colloquium pertinens; in dialogo scriptus.

διαλογισμός, ὁ, ratiocinatio, ὁ.

διάλογος, ὁ, colloquium, ἄ. sermo, -onis ὁ, dialogus, -i, ἄ.

διαλοιδορέομαι -οῦμαι, conviciis mutuis lacero.

διαλοιδόρησις, ἡ, maledictio, ὁ.

διαλυμαίνομαι, valde noceo.

διάλυσις, ἡ, dissolutio, ὁ. solutio, -onis· (ἀποπομπή), dimissio, -onis, ὁ. — γάμον, divortium, οὐ.

διαλυτέον, dissolvendum (est).

διαλυτής, ὁ, dissolutor, -oris, ἄ.

διαλυτικός, ἡ, ὄν, aptus (a, um) ad dissolvendum.

διαλυτός, ἡ, ὄν, dissolubilis, e.

διαλύω, dissolvo, (-olvi, -olutum -ere), aliquid ἢ aliquem; dirimo, -ere (bellum, amicitiam); — **διαβολήν**, diluo calumniam· || **μέσ.** —ομαι (ἐκ τινος), digredior, abeo.

διαμαλάσσω, emollio, -ire.

διαμαρτάνω, erro, aberro, -are.
 διαμάρτημα, διαμαρτία, error.
 διαμαρτυρία, ἡ, 1) contestatio, φ.
 2) ἐπὶ δημόσων, intercessio, φ.
 διαμαρτύρομαι, valde obtestor.
 διαμασάομαι -ῶμαι, commanduco
 διαμάσσημα, τό, mansum, -i, οὐ.
 διαμάσσεις, ἡ, commanducatio.
 διαμαστιγώνω -ῶ, flagello, -are.
 διαμαστιγώσεις, ἡ, flagellatio.
 διαμάχη, ἡ, depugnatio, φ.
 διαμάχομαι, compugno, -are.
 διαμείβω, permuto, -are.
 διαμειδιάω -ῶ, subrideo, -ere.
 διαμειρακεύομαι (τινι), pueriliter
 ago cum aliquo.
 διάμειψις, ἡ, dermutatio, φ.
 διαμελαίνω, nigriico, -are.
 διαμελιστί, membratim.
 διαμελετάω -ῶ, meditor, ari.
 διαμελίζω, membratim caedo.
 διαμελισμός, δ, concisio in frus-
 tra; laceratio, -onis, φ.
 διαμέλλησις, ἡ, cunctatio, φ.
 διαμελλήτης, δ, cunctator, á.
 διαμέλλω, cunctor, -ari.
 διαμέμφομαι, (=πέγω) τινός, in-
 cuso aliquem.
 διαμένω, permaneo, -ere; rema-
 neo; duro ἢ perduro, -are.
 διαμερίζω, dispertio -ire.
 διαμερισμός, δ, dispertitio, φ.
 διάμεσος, ον, intermedius.
 διάμεστος, ον, differtus, a, um.
 διαμετρέω -ῶ, emetior ἢ dime-
 trior (-mensus sum, -iri) aliquid.
 διαμέτρησις, ἡ, *dimensio, φ.
 διάμετρος, ἡ, distermina, φ. dia-
 metros, φ. diameter.
 διαμήνυσις, ἡ, admonitio, φ.
 διαμηνύω, indico, -are.
 διαμηχανάομαι -ῶμαι, molior,
 machinor, -ari.
 διαμίγνυμι, permisceo, -ere.
 διαμισθόω -ῶ, eloco, aliquid.
 διαμμος, ον, arenosus, a, um.
 διαμνημονεύω, in memoriam ali-
 cuius revoco aliquid; (=μέμνημαι)
 commemoro -are, aliquid; memi-
 ni, -isse aliquid· ἔχον διαμνημο-
 νεύεται, commemoratur ἢ traditur
 habuisse.

διαμοιβή, ἡ, permutatio, -onis, φ.
 διαμοιράω (*διαμοιράζω), partio,
 dispertio -ire; distribuo, -ere, *δια-
 μοιράζομαι πρὸς τινα, partior ali-
 quid cum aliquo.
 *διαμοίρασμα, τό, partitio, φ.
 διαμονή, ἡ, 1) permansio, -onis, φ.
 stabilitas, -atis, φ. *2) = διατριβή,
 commoratio, -onis, φ. ἐντεῦθ. ha-
 bitatio, φ. domicilium, -i, οὐ.
 διαμορφώω -ῶ, informo, -are.
 διαμόρφωσις, ἡ, conformatio, φ.
 διαμορφωτικός, ἡ, ὄν, aptus (a,
 um) ad conformandum.
 διαμοχλεύω, dimoveo, -ere. [sus-
 διαμπάζω, διαμπερές, genitus; pror-
 διαμοφισβητέω -ῶ, controversor,
 -ari; altercor, -ari.
 διαμοφισβήτησις, ἡ, altercatio, φ.
 διαναγινώσκω, perlego, aliquid.
 διαναπαύω, recreo (aliquem); δι-
 αναπαύομαι, recreor, -ari.
 διαναπνέω, respiro, -are.
 διαναπνοή, ἡ, respiratio, -onis, φ.
 διανεμησις, ἡ, distributio, φ.
 διανεμητής, δ, distributor, á.
 διανεμητικός, ἡ, ὄν, distributivus.
 διανέμω, distribuo, (-ui, -utum,
 -ere) aliquid ἢ alicui aliquid, διανέ-
 μομαι τι πρὸς τινα, partior aliquid
 cum aliquo.
 διανεμημένως, distribute.
 διανανοημένως, cogitate.
 διανεύω, 1) προσνεύω τινί, innuo,
 -ere, alicui· 2) διανεύω τι=ἐκφρεύ-
 ω vito, -are.
 διανέω (=διανήχομαι) τι, eno, -are,
 aliquid; trano, -are, aliquid ἢ per
 aliquid (τὸν ποταμόν, flumen).
 διανήχομαι=διανέω.
 διανθίζω, froribus pingo.
 διανίπτω, perluo, -e, e,
 διανίστημι, excito, -are, incito,
 -are, aliquem, διανίσταμαι, assurgo,
 -ere; surgere conor.
 διανοέομαι -οῦμαι, 1) διαλογίζο-
 μαί τι, agito animo, ἢ in animo, ἢ
 mecum aliquid ἢ de aliqua re· 2)
 ἐν νῷ ἔχω τι (ποιεῖν τι) cogito, -are
 aliquid.
 διανόημα, τό, cogitatum, -i, οὐ.
 διανόησις, ἡ, cogitatio -onis, φ.

διανοητέον, cogitandum.
 διανοητικός, ἡ, ὄν, ad cogitationem pertinens; ingeniosus.
 διανοητός, ἡ, ὄν, intelligibilis, e.
 διάνοια, ἡ· 1) = σκέψις, cogitatio, -onis, φ. 2) = νοῦς, πνεῦμα, mens, -ntis, φ. ingenium, -i, οὐ. 3) = νόησις, intellectus, -us, ἄ. 4) = βουλή, σκοπός, consilium. -i, οὐ.
 διανοίγω, adaperio, -ire.
 διανομέυς, δ· 1) distributor, -oris, ἄ. *2) διανομεῖς ταχυδρομεῖν, tabellarius. -i, ἄ.
 διανομή, ἡ, distributio, φ.
 διανοσφίζομαι, (= σφετερίζομαι, οικειοποιούμαι χεῖματα), intercipio pecunias e publico.
 διανυκτερεύεις, ἡ, pernoctatio.
 διανυκτερεύω, pernocto, -are.
 διάνυσις, ἡ· 1) confectio itineris· 2) decursus, -us, ἄ.
 διανύω, perficio, aliquid; — ὁδόν, emetior iter.
 διάξηρος, ὄν, persiccus, a, um.
 διαξίφιζομαι, ρῆμ. digladiator (cum aliquo).
 διαξίφισμός, digladiatio, φ.
 διαπαιδαγωγέω -ω· 1) pueros duco ἢ instituo ἐν γένει, duco, rego, -ere· 2) oblecto ἢ delecto.
 διαπαιδεύω, ρ. instituo ἢ doceo (a. aliquem).
 διαπάλη, ἡ, colluctatio, -onis, φ.
 διαπάλλω, concutio; quasso.
 διαπαντός, semper.
 διαπαρθένευσις, devirginatio.
 διαπαρθενεύω, ρῆμ. devirgino (aliquam).
 διαπάσσω, conspergo, -ere.
 διαπασών (ἔπον. χορδών), diapason.
 διαπατάω -ω, iallo, -ere.
 διάπανσις, intermissio, -onis, φ. cessatio, -onis, φ.
 διαπαύω, inter laborem requisicere facio; διαπαύομαι, inter laborem requiesco. [-ari, alicui].
 διαπειλώω -ω (τινι), interminor.
 διάπειρα, ἡ, tentatio aliquid· διαπειρώμαι τινος, periclitor aliquid.
 διαπίρω· 1) transfigo, -ere, aliquid· 2) διαπέρω τινά, coniodio aliquem.

διαπέμπω· 1) transmitto, -ere· 2) dimitto, -ere, (literas, nuntios, equites), διαπέμπω ἀγγέλους ἢ διαπέμπομαι πρὸς τινα, nuntios ad aliquem dimitto; nuntios ad aliquem dimitto· || παθητ. dimittor, -i.
 διάπεμψις, ἡ, transmissio, φ.
 διαπενθέω -ω, lugeo, -ere.
 διαπέπτω, percoquo, -ere.
 διαπεραίνω, ad finem perduco, aliquid absolbo, -ere, aliquid.
 διαπεραιώω -ω, trajicio (-jeci, -etum, -ere); transveho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· || -οῦμαι, transvehor (navibus).
 διαπεραιώσις, ἡ, trajectio, φ.
 Διαπέραμα, τό· 1) trajectus, -i, ἄ. 2) iretum, -i, σί.
 διαπεράω -ω· 1) transjicio, -ere, transmitto, -ere, (aliquid)· 2) ἀμετ. διαπεράω εἰς νῆσον, transeo in insulam.
 διαπεραστικός, penetrans.
 διαπετάννυμι, dispano, -ere, expando -ere; aperio, -ire.
 διαπέτομαι, pervolo ἢ intevolo.
 διαπήγνυμι, compingo, aliquid.
 διαπηδάω -ω, transilio aliquid; saltu supero aliquid.
 διαπήδησις, ἡ, transitus.
 διαπιέζω, interprimo, -ere.
 διαπικραίνω, ρῆμ. exacerbo, -are aliquem.
 διάπικρος, ὄν, penitus amarus.
 διαπίμελος, ὄν, praepinguis, e.
 διαπίμπλημι, compleo, -ere.
 διαπίμπρημι, peruro, -ere.
 διαπιπράσκω, ρῆμ. divendo, -ere aliquid.
 διαπίπτω· 1) elabor, (quasi e maribus), ὅθεν = ἐπι λόγων α') excido, -ere; emano in vulgus' (εἰς τὸ στράτευμα, in exercitum· β') λόγος τις διαπίπτει (= διαφεύγει) ἐκ τοῦ στόματος, verbum (e) ore excidit· 2) excido aliqua re (τῆς ἐλπίδος, spe).
 *διαπιστευτήρια (γράμματα), litterae ad fidem faciendam aliqui datae; litterae fiduciariae.
 διαπιστέω (τινι τι), fidei alicuius committo aliquid.
 διαπιστέω -ω, prorsus diffido.

διαπλανᾶω-ῶ, a recta v'a abduco aliquid; seduco, -re, aliquid. || —ῶμαι (περιπλανῶμαι διά ντος), pererro aliquid.

διάπλασις, ἡ, formatio, onis, ὁ. conformatio, -onis, ὁ.

διαπλάσσω καὶ διαπλάττω, f.ingo, -re; effingo; formo aliquid.

διαπλαστικός, ἡ, ὄν, effigiendi vi praeditus, a, um.

διαπλάτνω, dilato, -are, aliquid.

διαπλέκω 1) Intertexo, -ere; pertexo, -ere, aliquid. || μεταφ. — τὸν βίον, pertexo (finio vitam) 2) = διαλύω, refexo, texturam solvo. || μεταφ. τὸν στρατὸν — (δισπῶ τὴν τάξιν), diduco exercitum.

διάπλεος, ον, difertus, a, um.

διαπλέω, transnavigo, -are, aliquid; — τὴν Συκελίαν, transvehor in Siciliam. — τὸ πέλαγος, transmitto mare.

διαπληκτίζομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione. ὀθεν=altercor, -ari, cum aliquo.

διαπληκτισμός, ὁ, altercatio.

διάπλοος -ους, trajectus, -us, ἄ. transmissio, -onis, ὁ.

διαπλῶνω, perluo, -ere.

διάπνευμα, τό, perflatus, -us, ἄ.

διάπνευσις, ἡ, perflatio, -onis.

διαπνευστικός, ἡ, ὄν, perflabilis.

διαπνέω, perflo, -are ταῖς ἀφραῖς

διαπνέομαι, ab auris perflor.

διαπνοή, ἡ, perflatus, -us, ἄ.

διαποτίζω, pedibus metior aliquid.

διαποδισμός, huc illuc saltus.

διαποθήσκω, emorior, -i.

διαποικίλλω, ubique vario, aliquid; variago, -are, a liquid.

διαποικίλος, ον, variegatus, a, um.

διαπολέμησις, ἡ, belli confectio.

διαπολιτεία, διαπολιτεύομαι, ἰδέ ἀντιπολιτεία, ἀντιπολιτεύομαι.

διαπολιορκέω -ῶ, ῥῆμ. constanter obsideo.

διαπομπή, ἡ, transmissio, -onis.

διαπονέω-ῶ, διαπονέομαι -οῦμαι

τι 1) = ἐκπροῶ, elaboro, -are, aliquid; excolo, -are, aliquid; subigo, -ere, aliquid (agrum) 2) διαπονῶ τὰ σώματα, τοὺς νέους, exerceo cor-

pora, juvenes 3) διαπονοῦμαι τι (=προνῶ εἰς τι), elaboro in re.

διαπόνησις, ἡ, elaboratio, ὁ.

διαπόντιος(=θαλάσσιος), ον, trans-

marinus, a, um; permarionus.

διαπορεύομαι, transeo (-ii, -itum, -ire) aliquid; iter facio per locum

aliquid. διαπορεύομαι τὴν θάλασσαν, transeo carpo mare.

διαπορεύσιμος, pertransibilis, e.

διαπορέω -ῶ, addulito -are.

διαπόρησις, ἡ, addubitatio, ὁ.

διαπορητικός, ἡ, ὄν, dubitans.

διαπορητικῶς, dubitanter.

διαπόρθμευσις, ἡ, trajectio.

διαπορθμεύω, transporto, -are.

διαπραγματεύομαι, negotior, -ari;

— περὶ εἰρήνης, de pace ago, con-

diciones pacis fero et audio.

διαπραγματεύσις, ἡ, actio (de re)

διάπραξις, ἡ, confectio negotii.

διαπράττω -ομαι, perago (-ere),

transigo, -ere, perficio -ere. aliquid

διαπρέπεια, ἡ, excellentia, ὁ.

διαπρεπής, ἔς, -eximius, a, um;

illustris, e; excellens, -ntis.

διαπρέπω, aliis ἢ inter alios ex-

cello; alicui rei excello.

*διαπρεπῶς, eximie; excellenter.

διαπρέσβευσις, ἡ, legatio, ὁ.

διαπρεσβεύομαι, legatos mitto.

διαπρίω, serrā disseco; — τοὺς

ὀδόντας, frendo (dentibus).

διαπρύσιος, α, ον, late penetrans;

qui late exauditur (praeco).

διαπρυσίως, late.

διαπτύω, conspuo, -ere.

διάπτωσις, lapsus, -us, ἄ.

διαπύλιον, τό, portorium, -i, ον.

διαπυνθάνομαι τι (παρά τινας)

percontor, aliquid ex (ab) aliquo.

διάπυρος, ον, ardens, -ntis; ve-

hemens, -ntis.

διαπύρως, ardentem, flagranter.

διαρθρῶω -ῶ 1) articulis suis

distinguo; 2) ἐπὶ λόγον articulo,

-are, aliquid.

διάρθρωσις, ἡ 1) artuum comis-

sura 2) explanata vocis impressio;

clara pronuntiatio,

διαρίθμέω -ῶ, dinumero, -are.

διαρίθμησις, ἡ, dinumeratio, ὁ.

διάρκεια, ἡ· 1) perduratio, θ. 2) spatium (temporis): diuturnitas, -atis, θ. perpetuitas, -atis, θ.
διαρκέω -ῶ· 1) sufficio, -ere (ad aliquid)· 2) duro, perduro, -are.
διαρκής, ἔς· 1) = ἀρκετός, sufficiens -ntis· 2) perdurabilis, e.
διαρκῶς· 1) sufficienter· *2) ad siduo; sine intermisu.
διαρπαγή, ἡ, direptio, -onis, θ.
διαρπάζω, diripio.
διαρραγή, ἡ, dirruptio, -onis, θ.
διαρραίνω, respergo, -ere.
διαρραφή, sutura, -ae, θ.
διαρραίνω, διαρραγνίζω, adspergo, (-si, -sum), -ere.
διαρράπτω, consuo, -ere.
διαρρέω διά τινος, perfluo (-xi, -xum, -ere per aliquid); ἰδρωτι — ρμαι, sudore perfluor; diluo· || μετφ. = ἀφανίζομαι, dilabor, -i.
διάρρηγμα, τό, fragmentum, οὖ.
διάρρηγμα· 1) dirringo ἢ confringo, (-egi, -actum, -ere) aliquid· 2) = διαλύω, dirumpo· || μετφ. — ρμαι, dirumpor, -uptus sum, -i.
διαρρήδην, diserte; aperte.
διάρρηξις, ἡ, diruptio, θ. f. ssio, -onis, θ. || μετφ. abruptio;
διαρρινέω -ῶ, perlino, -are.
διαρριπίζω, ventilo, aliquid.
διαρρίπτω· 1) disjicio, -ere· 2) dissipio, -ere.
διάρριψις, ἡ, disjectus, -us, ἄ.
διαρροή, ἡ, meatus, -us, ἄ.
διάρροια, ἡ, profluvium alvi ἢ ventris; dejectio alvi.
διαρρυθμίζω, compingo, -ere, ἐν τῷ· = ordinio, -are, aliquid.
διαρρύθμισις, ἡ, ordinatio, θ.
διάρρους, fluxus, -us, ἄ.
διάρρυστος, ον, irriguus, a, um.
διαρρωνύω, corrobore.
διάρσις, ἡ, elatio, -onis, θ.
διασάλευσις, ἡ, consussus, -us, ἄ.
διασαλεύω, vehementer concutio.
διασαλπίζω, pervulgo (aliquid).
διασάττω reiercio, -ire.
διασαφέω, -ῶ· διασαφηνίζω, manifestum reddo.
διασαφήνισις, διασαφήσις, ἡ, explicatio, -onis, θ. explanatio, θ.

διασαφητικός, explicativus, a, um
διάσεισις· 1) quassatio, -onis, θ. 2) concussio, -cnis, θ.
διάσειστος, ον, concussus, a, um.
διασείω· 1) quatio, -ere; quasso, -ere (oliquid)· 2) discutio ἢ concutio, -ere (aliquem ἢ aliquid).
διασημαίνω· 1) significo, -are aliquid· 2) signum do (τῇ σάλπιγγι, tubā)· 3) = ἐπίσημον ποιῶ τι, insignio, -ire, aliquid.
διάσημος, ον, insignitus, a, um; insignis, -e.
*διασημότης, ἡ, celebritas, θ.
διασκαλεύω, ρῆμ. sarculo terram verso.
διασκάπτω, perfodio, -ere, aliquid; defodio, -ere.
διασκεδάζω· 1) oblecto, (aliquem aliqua re)· 2) ἀμετ. me oblecto ἢ oblector (re aliqua)· 3) διασκεδάγγνυμι.
διασκεδάννυμι· 1) dissipo, -ere; dijicio -ere (aliquid, aliquem)· 2) difero, -erre, aliquid.
*διασκέδασις, ἡ, delectatio, θ.
*διασκεδαστικός, ἡ, ὄν, oblectatorius, a, um.
διασκελίζω, crura distendo.
διασκεπτικός, deliberativus, a, um.
διασκέπτομαι, dispicio, -ere.
διασκευάζω· 1) adorno -are; compono, -ere, aliquid· 2) εἶς. = παρασκευάζομαι, instruo me, apparo me ut· 3) opus iterum perpolio; emendo, -are.
διασκευοστής, δ, corrector, ἄ.
διασκευή, ἡ· 1) apparatus, -us; 2) iterata recensio libri.
διάσκειψις, ἡ, dispictus, -us, ἄ.
διασκηνώ -ῶ, ρῆμ. in tentoria discedo. [tollo].
διασκηνόω -ῶ, tentoria seorsum διασκηρτάω -ῶ, persulto, -are.
διασκοπέω -ῶ τι, dispicio -ere.
διασκοπέησις, ἡ, consideratio, θ.
διασκορπίζω, dissipo, -ere.
διασκορπισμός, δ, dispersus, ἄ.
διασκώπτω, scomata jacio.
διασπαθῶ -ῶ, proiuse infuso (τὴν ἐνοσίαν, rem familiarem).
διασπαράττω, dilacerō, -are.
διάσπασις, divisio, θ.

διασπᾶω -ᾶ, 1) divello (-eli, -ul-sum, -ere) aliquid. 2) diduco, -ere, aliquid. || —ᾶμαι diducor. || 3) distraho, -xi, -ctum, -ere (aliquem ἢ aliquid). || μετφ. ἢ ἑξου-
τίς αὐτόν διασπᾶ (=περισπᾶ), eum cura distrahit.

διασπείρω, 1) disseminō, -are, aliquid. 2) dispergo, -ere. —ομαι, β) dispergor, -sus sum, -i, β) dispalor ἢ dispalesco, -ere.

διασπορά, ἡ, disseminatio.

διασταλικός ἡ, ὄν, ad distinguendum aptus, a, um.

διασταλικῶς, ἐπίρ. distinguendi causa.

διάστασις, ἡ, 1) distantia, -ae, ὅ. 2) ἔρις, dissidium, -ii, εἰ.

διαστανυῶν -ᾶ, vallo munio.

διαστέλλω, diduco, -ere (aliquid); —ομαί τι, distincte dico aliquid.

διάστερος, stellis distinctus.

διάστημα, τό, 1) intervallum, -i, οὐ. 2) spatium, -ii, οὐ..

διαστίλλω, dispungo.

διαστίλω, intermico, -are.

διάστιξις, ἡ, inter punctio, ὅ.

διαστοιβάζω, perstipo, instipo.

διαστολή, ἡ, 1) =ἐκτασις, dilatatio -onis, ὅ. ἐντ. παρά γραμμ. = prolongatio brevis syllabae. 2) =διάκρισις, distinctio, -onis, ὅ. 3) interbunctio, -onis, ὅ.

διαστράπτω, fulguro -are.

διαστρατηγέω -ᾶ, 1) praetor sum; 3) διαστρατηγῶ τι ἢ τινα, dolis et insidiis peto.

διαστρεβλόω -ᾶ, distorqueo.

διαστρέφω, 1) detorqueo, distorqueo, pertorqueo (-rsi, -rtum, -ere) aliquid. 2) perverto, -ere (aliquid. 3) inverto (-ere). || διεστραμμένος, ἡ, ον. α) detortus, a, um. β) perversus, a, um. γ) depravatus, a, um.

διαστρεφῶ, ἡ, 1) distorsio, -onis, ὅ. 2) perversio, -onis, ὅ.

διάστρεφος, ον, 1) detortus, a, um. 2) perversus, a, um.

διαστρώννυμι, interno, -ere.

διαστρομός, ὁ, 1) distractio, -onis, ὅ. 2) =χλευασμός, cavillatio, ὅ.

διαστρομικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. cavillatorius, a, um.

διασύρω, 1) distraho, -ere, aliquid; (=διαλύω) τὴν σύνοδον, distraho concilium. 2) irrideo, -ere, aliquid. 3) διασύρω τινα, traduco, a quem; cavillor, ἄρι.

διασφενδονάω -ᾶ, **διασφενδονίζω**, fundā abjicio; disjiceo.

διασφηνόω -ᾶ, cuneis difindo. || διασφηνωμένος, discuneatus.

διασχίζω, diffindo (idi, -issum).

διάσχισις, ἡ, discissio, -onis, ὅ.

διασώζω, servo conservo, -are (aliquid ἢ aliquidem). || —ομαί τι, mihi conservo aliquid.

διάσωσις, ἡ, conservatio, ὅ.

διαταγή, 1) ordinatio, ὅ. 2) mandatum, -i, οὐ. 3) νοεὸν. jussum.

διάταγμα, τό, ordinatio, ὅ. βασιλικὸν —, edictum regium.

διατάκτης, ὁ, disposito.

διάταξις, ἡ, (=τακτοποίησις), dispositio, ὅ. (=διαταγή), ordinatio.

***διατάραξις**, ἡ, conturbatio, ὅ.

διαταράσσω καὶ **διαταράττω**, 1) perturbo ἢ conturbo, -are. 2) consterno, -are.

διαταραχή, ἡ, perturbatio, ὅ.

διάτασις, ἡ, intensio, -onis, ὅ.

διατάσσω καὶ **διατάττω**, 1) =τακτοποιῶ, dispono, -ere, aliquid; 2) =προστάτω, impero, -are, aliquid. 3) =κελεύω, jubeo, -ere.

διαταφρεύω, iossā munio (urbem)

διατείνω, 1) =ἐκτείνω τι, distendo -ere. aliquid; 2) =ἐντείνω τι, intendo, -ere, aliquid. 3) =συντείνω, σπεύδω, pertendo, -ere. 4) =διήκω, pertineo, -ere. || μέσ.—ομαι 1) =ἐντείνομαι, contendo, -ere; connotor, -ere. 2) =πειρώμαι, enitor, -ixus sum, -i. 3) =ισχυρίζομαι τι, contendo, -ere, aliquid.

διατειχίζω, dirimo aliquid muro interjecto.

διατειχισμα, τό, 1) murus intermedius. 2) μεσότοιχον, intergerinus paries.

διατελέω -ᾶ, 1) =ἐπιτελώ τι, perago -ere; aliquid; 2) μετὰ μετοχής =οὐ. διαλείπω α) pergo, -ere: καὶ

διὰ τοῦ semper ἔχων δι' τελῶν, semper habeo· β) perpetuo, -are· γ) διατελῶ πορευόμενος, continuo iter. διατέμνω, diseco (-cui, -ctum, are), a liquid· || — ομαι (ὑπό τινος) dissecor, (ectus sum) aliqua re.

διατήκω, liquefasio, -ere.

διατηρέω -ᾶ, 1) servo, conservo, -are· 2) = διαφυλάττω, tueor, -eri.

διατήρησις, ἡ, conservatio, φ.

διατίθημι, 1) = εἰς τὴν τάξιν τίθημι, dispono, -osui, -ere, aliquid·

2) = καθίστημι, instituo, -ere, aliquid· 3) = συντάττω, compono· -ere

(τὰς τάξεις, ordines)· 4) = καταπαύω:

(τὸν πόλεμον) compono (bellum)· || μέσ. διατίθεμαι· 1) constituo, -ere·

— διαθήκην, testamentum facio·

3) εὖ, κακῶς, εὐμενῶς — πρὸς τινα,

bene, male, benigne afficior ad aliquem.

διατίλλω, pervello, -ere.

διατιμάω -ᾶ, aestimo, -are.

διατιμησις, ἡ, aestimatio, φ.

διατιμητής, ὁ, aestimator, ἄ.

διατιτράω -ᾶ, διατιτράινω, per-

fero, -are, aliquid.

διατιτρώσκω, transigo -ere.

διατομή, ἡ, incisio, -onis, φ.

διάτονος, ον, distentus, a, um.

διατραγασθεὶς -ᾶ, tragicorum more augeo, aliquid.

διατρανώω -ᾶ, perspicuum (plannum) reddo, aliquid.

διατρένωσις, ἡ, declaratio.

διατρέπω, avertō a sententia priorē, dehortor aliquem ab aliquo.

διατρέφω, nutrio, -ire, aliquem.

διατρέχω, percurro (curri-cursum, -ere) aliquid; discurro.

διάτρησις, ἡ, perforatio, φ.

διάτρητος, ον, perforatus, a, um

διατριβή, ἡ· 1) = ἀναβολή, mora, -ae, φ. 2) = διαμονή, conversatio, φ. 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα —, studium, -i, οὐ· φ. 4) = πραγματεία, tractatio, -onis, φ. dissertatio, -onis, φ.

διατριβῶ· 1) = κατατρέβω, con-

terō (-trivi -tritum, -ere)· 2) = βραδύνα, remoror (οὐδ.) mora est

imhi· 3) — ἐν τινι τόπῳ, commo-

ror (-ari); 4) (= σπουδάζω) περὶ τι, studeo.

διατροπή, ἡ, mutatio mentis.

διατροφή, ἡ, cibus, -i, ἄ.

διατρυσάω -ᾶ, perforo, -are.

*διατρύπησις, ἴδε διάτρησις.

διατρώγω, peredo (-ēdi -ēsum, -ere) aliquid.

διᾶττω, celere motu penetror; ὁ

—ων ἀστήρ, trajectio stellae; stelia

transvolans· οἱ —ες ἀστέρες, decida

sidera.

διατυπῶ -ᾶ· 1) infirmo, -are, aliquid· 2) depingo, -ere.

διανγάζω, pelluceo.

διανγεία, ἡ, pelluciditas, φ.

διανγής, ἐς· 1) translucidus, a, um·

2) clarus, a, um.

διανλακίζω, persulco (aliquid).

διαφαίνω· 1) ostendo, -are· 2) eluceo, pelluceo, -ere· || μέσ. —ομαι,

eluceo, pelluceo, -ere; in conspectum venio· μετφ. —ομαι ἐκ τινος

(ἐκ τοῦ λόγου), pelluceo ex aliqua

re (ex oratione).

διαφάνεια, ἡ, pelluciditas, φ.

διαφανής, ἐς, pellucidus, a, um,

tralucidus, a, um.

διαφερόντως, eximie, egregie.

διαφέρω· 1) = διακομίζω, perfero,

-tuli, -latum, -erre· 2) = διαδίδωμι,

differo, -erre (aliquid)· 3) = ἀνα-

βάλλομαι τι, differo, -erre, aliquid·

4) διαφέρω τινός· α) differo ab aliquo· β) = ὑπερέχω τινός, excello

(-llui, -elsum, -ere), alicui δθ. δια-

φέρων (= προέχων), excellens, -ntis,

γ) = κρείττων εἶμι, praesto, -are, (aliqua re)· δ) = διαφωνῶ, dissentio, -ire: discrepo, -ere· ε) θεν —ο-

μαί τινι ἢ πρὸς τινα, dissentio cum

aliquo, dissideo ab aliquo ἢ eum

aliquo· ε) intersum alicui· 5) —

τινά ἀρετήν, vincō, supero aliquem

virtute· 6) τριτοπῶ. διαφέρει (= μέ-

λει τινί)· α) refert -erre· β) interest.

διαφεύγω· 1) effugio (-ugi, -ere),

aliquid· 2) = ἐκφεύγω, profugio,

-ere· 3) evito, -are (aliquid).

διαφημίζω, spargo rumorem, δια-

φημίζω τινά· α) differo aliquem

rumore· β) diffamo aliquem.

διαφθείρω· 1) corrumpo (-ûpi, -uptum -ere) aliquid ã aliquem διαφθείρω γυναίκα, corrumpo, stupro feminam· || ð διαφθείρων, corruptor, -oris, ð. ã ã διαφθείρουσα, corruptrix, -icis, ð.
διαφθορά, ã, corruptio, ð.
διαφθορέύς, ð, corruptor.
διαφήμι· = ἐὼ τινα διελθεῖν, permitto aliquem· 2) (= διαλύω) τὸ στρατεύμα, dimitto exercitum.
διαφιλονικέω -ῶ, pervicaciter contendendo (cum aliquo).
διαφιλονικία, ã, contentio, ð.
διαφλέγω, exuro (animos).
διαφορά, ã· 1) differentia, -ae, ð. 2) discrimen, -inis, -on· 3) = δάστασις, dissidentia, -ae, ð. 4) = διχόνοια, dissidium, -ii, -on· dissensio, -onis, ð. 5) ἀλλοιότης, diversitas
διαφορέω -ῶ· 1) differo, -erre· 2) συνήθ. diripio, -ere.
διάφορος, -ον· 1) differens, -ntis· 2) = διαφερόμενός τινα, dissidens, -ntis; dissentiens -ntis; ἐντ. = adversarius inimicus, hostis· 3) = ποικίλος, disgruus, a, um· 5) = ἔξιχος, eximius, a, um· 6) τὸ διάφορον· a) = ἡ διαφορά, differens, -ntis, -on· ð) = τὸ ὠφέλημα, commodum, -on·
διαφόρως· 1) differenter· 2) diverse· 3) varie.
διαφορότης, ã, differentia, ð.
διάφραγμα, τό· 1) interseptum ã disseptum, -i, -on· 2) praecordia, -orum, -on· diaphragma, -atis, -on· ð.
διάφραξις, ã, interseptio, ð.
διαφράττω, intersepio, dissepio.
διαφρίσσω, inhorresco, -ere.
διαφροντίζω, curo, -are.
διαφρύγω, frigo, -ere.
διαφυγή, ã, efigium, -i, -on·
διαφνή, **διαφνάς**, fissura, -ae, ð.
διαφυλάσσω και διαφυλάττω· 1) conservo, -are· 2) custodio, -ire, aliquem· 3) = διασφάζω, tueor, -eri.
διαφύσησις, ã, perplatio.
διαφυντεύω, transplato, -are.
διαφύομαι, internascor, -i.
διαφώνεω -ῶ· 1) ὀσφωνός εἰμι, dissono, -are· 2) πρὸς τινα ἢ τινα, dissentio (-nsi, -nsum, -ire), cum

aliquo· 3) ἀπρὸσ. διαφωνεῖται (= ἀβέβαιόν ἐστι), discrepat.
διαφωνία· 1) = δυσφωνία, dissonantia· 2) = ἀσυμφωνία, dissensio.
διάφωνος, -ον· 1) dissonus, a, um· 2) = διχόφωνος, dissentaneus, a, um.
διαφωτίζω, illumino, -are.
διαχαράσσω και διαχαράττω, secorro ferro· || μεταφ. describo.
διαχειμάζω, hiberno, -are.
διαχειρίζω· 1) = μεταχειρίζομαι τι, tracto, -are, aliquid· 2) —ομαι δημόσια χρήματα, tracto pecuniam publicam· 3) administro, -are, aliquid.
διαχείρησις, ã· 1) tractatus, -us· 2) adm nistratio, -onis, ð.
*διαχειριστής, ð, administrator.
διαχέω, difundo (-ûdi, -ûsum, -ere) aliquid.
διαχράομαι -ῶμαι· 1) utor, -i (a liqua re)· 2) συνήθ. διαχράομαι τινα, interficio aliquem.
διάχρυσος, -ον, auro distinctus, a, um, aureus, a, um.
διάχυσις, ã· 1) diffusio, -onis, ð. 2) placatio, -onis, ð.
διαχυτικός, ã, ðν, ἐπίθ. ad exhilarandum aptus.
διαχώννυμι, aggere arceo.
διαχωρέω -ῶ· 1) = διέρχομαι, pervado aliquid· 2) διαχωρεῖ τινα, alvum exonerat.
διαχωρίζω, ð. disseparo, -are· || —ομαι (= ἀποχωρῶ), discedo, -ere.
διαχώρισις, ã, disseparatio, ð.
διαχωρισμός, ð, disseparatio, ð.
διάχωσις, ã, aggeris oppositio.
διαψεύδω· 1) = ἀπατῶ, fallo, -ere decipio, -ere; —ομαι νινος ἢ περὶ νινος, me fallit aliquid· 2) = (ἐξελέγω τινα ψευδόμενον ἢ τι ψευδές), mendacii aliquem coarguo.
*διαψευσις, ã· 1) = ψεύδος, mendacium, -ii, -on· *2) convictio mendacii ἢ falsi.
διάψυξις, ã, refrigeratio.
διαψύχω, refrigero (aliquid).
διγαμέω -ῶ, ῥῆμ. alteras nuptias celebroy.
διγαμία, ã, secundae nuptiae.
δίγαμμα, τό, digamma, -atis, -on

δίγαμος, ον, bimaritus, a, um.
διγενής, ἐς, duorum generum.
δίγλωσσος, ον, bilinguis, e.
δίδαγμα, τό, praeceptum, -i, οὐ.
διδασκῆριος, ον, διδασκτικός, ἡ, οὐ, aptus ad docendum; praeceptivus, a, um; docendi peritus.

***διδασκαλία, ἡ**, doctoris dignitas.
 ***διδασκατορικός, ἡ, ον**, ad dignitatem doctoris pertinens.

διδασκός, ἡ, ον, qui doceri potest; disciplinabilis, e.

διδασκτρον, τό, praemium ἢ merces magistri; mineral, -ālis, οὐ.

***διδάκτωρ, δ**, doctor, -oris, ἄ. || — τῆς γερμικῆς, jur.s doctor.

διδασκῶς, ἡ, per nocturnam.

δίδαξις, ἡ, doctrina-ae.

διδασκαλεῖον, τό, magistratio, -onis schola, -ae, θ.

διδασκαλία, ἡ, doctrina, -ae, θ.

διδασκαλικός, ἡ, ον, aptus ad docendum; docenti peritus, a, um.

διδάσκαλος, δ, magister, -i, ἄ.

διδάσκαλος, ἡ 1) magistra, -ae, θ. 2) praeceptrix, -icis, θ.

διδάσκω 1) doceo, -ere aliquem aliquid 3) = παραδίδωμι τι, trado, ere 4) διδάσκω θεῶμα, fabulam do

ἡ doceo * || παθητ. διδύσκομαι 1) = μαρτάνω τι, disco, didici, -ere (aliquid) 2) διδάσκομαι ὑπό τινος, doceor ab aliquo.

δίδαχη, ἡ 1) doctrina, θ. *2) — ἀπ' ἀμβωνος, sacra contio.

διδραχμον, τό, didrachmum, οὐ.

δίδυμος, ον, geminus, a, um.

διδυμότης, ἡ, geminitudo, θ.

δίδωμι 1) do, dedi, datum, -are (aliqui aliquid) 2) χαρίζομαι τί τινι, dono aliquid alicui 3) = ἀπονέμω, praebeo 4) δίδωμι ἑμαυτὸν τινι, me in potestatem alicujus trado 5) = παραδίδωμι, dedo, -ere.

διεγείρω 1) excito e somno *2) διεγείρω τινά εἰς τι, excito aliquem ad aliquid.

διέγερσις, ἡ, excitatio, -onis, θ.

διεγερτικός, ἡ, ον, ἐπίθ. excitandi vim habens.

διεδρον, τό, bissellium, -i.

διεδρος, ον, dissidens, -ntis.

διεξευγμένως, disjunctim.

διείρω, disso, -ere.

***διείσδυσις, ἡ**, introitus.

***δνεισδύω**, intro, -are (intra, ad, in aliquid), introeo, -ire.

διεκδικέω -ᾶ 1) defendo, ulciscor aliquem ἢ aliquid *2) διεκδικῶ τι, postulo, -are, aliquid.

***διεκδίκησις, ἡ**, postulatio, θ.

***διεκδικητής, δ**, qui vindicat rem ad se ἢ sili.

διεκδρομή, ἡ, excursus, -us, ἄ.

διεκμυζάω -ᾶ, exsugo, -ere.

διεκπεραίνω, expedio; finio.

διεκπεράω -ᾶ, transeo, -ire.

***διεκπεραιῶ** -ᾶ, rem expedio, -ire

***διεκπεραιώσις, ἡ**, expedio (rei).

***διεκπεραιωτής, δ**, qui rem expedit.

διεκπίπτω, per medium elaboro.

διεκπλέω (τὸν Ἑλλήσπ.) pernavigo, -are, ἐπὶ ναυμαχίας classem hostilem nave perumpo.

διεκπλοος, ους, δ, transitus navis per medias hostium naves.

διεκπορεύομαι, egredior per.

διέκτασις, ἡ, extentio, θ.

διεκφεύγω, effugio, -ere.

***διεκφυγή, ἡ**, effugium, -i, οὐ.

διεκχέω, eiiundo -ere.

διελαύνω, 1) transigo ἢ transadigo aliquid (ensem per pectus) 2) διελαύνω τινά (λόγην, δορατίω) transiigo, percutio, transfodio aliquem (hastá) 3) transmitto, -ere, aliquid.

διελέγγω, redarguo, -ere.

διελίττω, evolvo (aliquid).

διελκύνω καὶ διέλω, 1) diduco, -ere, aliquid 2) pertraho, aliquid.

διεμβάλλω, injicio, -ere, aliquid.

διένεξις, ἡ, dissidium, -ii, οὐ.

διενεργέω -ᾶ, operor -ari.

διενόχλησις, ἡ, molestia, θ.

διεξάγω, 1) διεξάγω τὸν βίον ἀπὸ τινος, vitam traduco ἢ ἀπλ. vivo aliqua re 2) καταπαύω, compono -ere, aliquid 3) διενθύνω, rego.

διεξαγωγή, ἡ, administratio, θ.

διεξατμίω, evepero, -are.

διέξιμι, pertranseo -ire || μετφ. oratione persequor.

διεξερευνητής, δ, perscrutator.
 διεξέρχομαι, petranseo, -ire' ||
 μετρ. percurro, -ere, aliquid.
 διεξικνέομαι -οὔμαι, pervenio.
 διεξοδικός, ἡ, ὄν, (=ἐκτεταμένος),
 prolixus, a, um; longus, a, nm'
 *τό διεξωδικόν, prolixitas, θ.
 διεξοδικότης, ἡ, prolixitas, θ.
 διεξοδικῶς, copiose.
 διέξοδος, ἡ, transitus, -ūs, ἄ.
 transactio, θ, exitus, -us, ἄ.
 διέπω, administro, -are; rego -ere
 gubernare, -are, aliquid.
 διεργάζομαι 1) =πιτελῶ, conii-
 cio, -ere 2) =φονεύω, intericio.
 διερεθίζω, irritō, -are, aliquem.
 διερεθίσμα, irritamentum, οὐ.
 διερεθισμός, δ, irritatio, θ.
 διερευνάω -ᾶ, perscrutor, -ari;
 indāgo, -are, aliquid.
 διερεύνησις, ἡ, perscrutatio.
 διερευνητής, δ, perscrutator.
 διερευνητικός, ἡ, ὄν, ad explo-
 randum aptus, a, um.
 διερμηνεύσις, interpretatio, θ.
 διερμηνευτής, δ, interpres.
 διερμηνεύς, δ, interpres, -etis, ἄ.
 διερμηνεύω, interpretor, -ari.
 διέρχομαι 1) transeo, -ire, (per
 aliquid) 2) = διαβαίνω (ποταμόν),
 transeo (flumem) || μετρ. transeo,
 percurro, aliquid || ἐπὶ χρόνον praee-
 tereo, -ire.
 διερωτάω -ᾶ 1) rogitō -are, ali-
 quem percontor.
 δίσις, ἡ, diesis, -is, θ.
 διεσκεμμένως, considerate.
 διεστραμμένως, distorte, prave.
 διετηρίς, ἡ, biennium, οὐ.
 διετής, ἐς, biennis, e.
 διευθετέω -ᾶ, bene colloco.
 διευθέτησις, ἡ, bona ordinatio.
 *διεύθυνσις, ἡ 1) directio, -onis,
 θ. 2) administratio, -onis, θ. || —
 ἐπιστολῆς, epistolae inscriptio, sub-
 scriptio, -onis, θ.
 διευθυντής, δ, rector -oris, ἄ.
 gubernator, -oris, ἄ.
 διευθύνω 1) dirigo (-exi, -ectum;
 -ere) aliquid ἐντεῦθ. = rego, ere;
 administro, -are 2) = ναῦν, rego,
 moderor, -ari (navem) *3) — ἐπι-

στολήν πρὸς τινα inscribo epistolam
 alicui || —ομαι α') διευθύνομαι ἐπὶ
 τινος, regor ab aliquo β) διευθύ-
 νομαι πρὸς τι, dirigo me ad; vado ad.
 διευκρινέω -ᾶ, discerno, -ere.
 διευκρίνησις, ἡ, discretio, θ.
 διευλαβέομαι -οὔμαι, valde caveo
 mihi, aliquid, metuo, (aliquid).
 διευρύνω dilato, -are.
 διεφθαρμένως, η, ον, μετ. cor-
 ruptus, a, um.
 διεφθαρμένως, corrupte.
 δίζυγος, ον, bijugus, a, um.
 διηγέομαι -οὔμαι 1) narro, -are,
 (aliquid) 2) edissero.
 διήγημα, τό, narratus, -ūs, ἄ.
 διηγηματικός, ἡ, ὄν, ad narratio-
 nem pertinens; narrativus, a, um.
 διηγηματικῶς, narrative.
 διήγησις, ἡ, narratio, -onis, θ.
 διηγητής, δ, narrator, -oris, ἄ.
 διηθέω -ᾶ, percolo, -are, aliquid;
 liquo, -are, (vinum).
 διήθησις, ἡ, percolatio, θ.
 διήκω 1) = διατείνω, pertineo,
 -ere (ad) 2) = διέρχομαί τι, pervā-
 do, -ere, aliquid.
 διηνεκής, ἐς, perpetuus, a, um,
 continuus, a, um.
 διηνεκῶς, perpetuo; continue.
 διηρημένος, η, ον 1) divisus, a,
 um, dividiuus, a, um; 2) = μεμε-
 ρισμένος, partitus, a, um 3) = δι-
 εσπαρμένος, distractus, a, um.
 διηρημένως, divise.
 διθυραμβικός, ἐπιθ. dithyrambi-
 cus, a, um.
 διθύραμβος, δ, dithyrambus, ἄ.
 δίημι, dimitto.
 δικνέομαι -οὔμαι, pervenio.
 δίστημι 1) μεταβ. seorsum sta-
 tuo (aliquid) ἐντεῦθ. α) dirimo,
 -ere β) dissidere facio 2) ἀμετ.
 δίσταμαι, διέστην, δέστηκα, α) =
 ἀπέχω, disto, -are β) διέστηκα (=
 διαφέρω) τινός, disto alicui.
 δισχυρίζομαι 1) (dicendo) cor-
 tendo, -ere, aliquid 2) adseverō,
 -are; aliquid 3) perseverō.
 δισχυρισμός, δ, adseveratio, θ.
 δικάζω, judico, -are, (aliquem ἢ
 aliquid) δικάζομαι (τιν: ἢ πρὸς

πνα), judico cum aliquo contendo.

δικαιοδοσία, ἡ· 1) jurisdiction, -onis, θ. 2) conventus, -us, ἄ.

δικαιοδότης, ἄ, juridicus, -i, ἄ.

δικαιοκρίτης, δ, justus judex.

δικαιολογέομαι -οὔμαι· 1) causam dico; 2) excuso me de re.

*δικαιολογητικός, ἡ, δν, ad justificandum pertinens ἢ idoneus.

δικαιολογία, ἡ, causae suae defensio; excusatio, θ.

δικαιον, τό, jus, juris, οὐ.

δικαιος, α, ον, justus, a, um.

δικαιοσύνη, ἡ· 1) justitia, θ. 2)

aequitas, θ. 3) jus, juris, οὐ.

δικαίωω -ῶ, justum censeo, aliquid || δικαιούμαι, jus habeo.

δικαίωμα, τό· 1) just factum· 2) jus, juris, οὐ. privilegium, -i, οὐ.

*3) potestas, -atis, θ.

δικαίως, juste; recte.

δικαίωσις, ἡ· 1) defensio causae· 2) justa petitio· 3) justificatio.

δικαιωτής, δ, justiciator.

δικανικός, ἡ, δν, forensis, -e.

δικανικῶς, modo judiciali.

δικάσιμος ἡμέρα, dies fastus; dies justicii; vadimonium, -ii.

δικαστήριον, τό, judicium, -ii, οὐ. forum, -i, οὐ. tribunal, οὐ.

δικαστής, δ, judex, -icis, ἄ.

δικαστικός, ἡ, δν, judicialis, e.

δικαστικῶς· 1) judicium more· *2) lege ἢ jure.

δικατάληκτος, ον, ἐπίθ. dupliciter desinens.

δίκελλα, ἡ, bidens, -ntis.

δίκερως, bicornis, e.

δικέφαλος, ον, biceps, -etis.

δίκη, ἡ· 1) = δικαστήριον, jus, juris, οὐ. justitium, -ii, οὐ. 2) = δια-

δικασία, lis, litis, θ. causa, -ae, θ. 3) ποινή, poena, -ae, θ.

δικηγορέω -ῶ, causas dico.

δικηγορία, ἡ, causidicatio, θ.

δικηγορικῶς, more causidicorum

δικηγόρος, δ· 1) (ὡς κατήγορος), actor, -oris, ἄ. 2) (ὡς συνήγορος), patronus, -i, ἄ. 3) (δ ἐπί μισθῷ),

causidicus.

δίκην, instar (μετὰ γεν.) δίκην τινός, instar alicujus.

δικλῆδες, αἱ, valvae, -arum; θ.

διογραφία, ἡ, causarum scriptio.

διογράφος, δ, causarum scriptor.

δικολάβος, δ, causidicus, -i, ἄ.

δικόρυφος, ον, bivertex, -icis.

δίκρανον, τό, furca, -ae, θ.

δίκρανος, δίκρους, bifurcus.

δίκροτος (τραήρης, ναῦς), biremis, -is, θ. bicrotum, -i, οὐ.

δίκρονος, duos tubos habens.

δικτάτωρ, δ, dictator, -oris, ἄ.

δικταωρέω, dictaturam ago.

δικτατωρία, ἡ, dictatura, θ.

δικτατωρικός (τοῦ δικτάτωρος), 1) κρη. dictatorius, a, um; 2) τροπ. imperiosus, a, um.

*δικτατωρικῶς, dictatoris modo, ἐντεῦθ. = imperiose, superbe.

δικτυάλωτος, ον, reti captus.

δικτυοειδής, ἐς, retiformis.

δίκτυον, τό, rete, -is, οὐ.

δικτυοπλόκος, δικτυοποῖς, retiflex, -icis.

δικτυώδης, ἐς, reti similiis.

δικτυωτόν, τό, reticulum, οὐ.

δικτυωτός, reticulatus, a, um.

δίκωπος, ον, biremis, e.

δίλημμα, τό, dilemma, οὐ.

δίλιτρον, τό, bilibra, -ae, θ.

δίλογια, ἡ, duplex significatio.

δίλοφος, bivertex, -icis.

δίλοχια, ἡ, duplex cohors.

διμερής, ἐς, bipartitus, a, um.

διμερῶς, bipartito.

δίμετρος, ον, dimeter, -tra -trum.

δίμηνος, bimestris, e.

δίμιτος, duplex licium habens.

διμναῖος, das mnas valens.

διμοιρία, ἡ· 1) duplex partio· 2)

= ἡμιλοχία, dimidia cohors.

δίμοιρος, ον, bipartitus, a, um.

δινέομαι -οὔμαι, versor, -ari.

δίτη, ἡ, turbo, -inis, ἄ.

δινήεις, εν, vorticosus, a, um.

δίνος, δ, turbo, -inis, ἄ.

δινώδης, ἐς, turbineus, a, um.

διό, propter quod.

διογενής, ἐς, Iove natus.

διογκόμαι -οὔμαι, tumesco, -ere.

διόγκωσις, ἡ, tumor, -oris, ἄ.

διοδεία, ἡ, transitus, -us, ἄ.

διωδένω, permeo; transeo, -ire.

δίδοδος, ἡ, transitus, -us, á.
διοικέω -ῶ· 1) administro, -are·
 2) rego -xi, -ere.
διοίκησις, ἡ· 1) administratio, -onis
 θ. 2) gubernatio, onis, θ.
διοικητής, δ, administrator, -oris,
 á. gubernator, -oris, á.
διοικητικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. admini-
 strativus, a, um.
διοικοδομέω -ῶ, obstruo, -ere.
διοίχομαι, transeo, pereo.
διοισθαίνω, labor, dilabor (-psus
 sum, -i)· ἐπιεῦθ. = laboro, -i.
διόλλυμι, διολλύω, disperdo (-di-
 di, -ditum, -ere) aliquid.
διόλου· 1) omnino· *2) = οὐδαμῶς,
 minime nequaquam.
διομαλίζω, διομαλύω, complano,
 -are; aequale reddo (aliquid).
διόμνυμι, deiero, -are; aliquid.
διομολογέομαι -οὔμαι, confiteor
 (-fessus sum, -eri) aliquid.
διομολόγησις, ἡ, confessio.
διόπερ, propter quod.
1. διοπος, δ· 1) rector, -oris, á.
 2) curator navis.
2. διοπος, ὄν, ἐπίθ. duo foramina
 habens.
διοπτέω· 1) inspicio, -ere· 2)
 curo, -are, navem.
διοπτήρ, διόπτης, inspector.
διόπτρα, ἡ, διόπτρον, τό, dioptra,
 -ae, θ. specular, -aris, οὐ.
διορατικός, ἡ, ὄς· 1) perspicax,
 -acis· 2) pervidens, -ntis.
διορατικῶς, perspicaciter.
διορατικότητας, ἡ, perspicacitas, θ.
διοράω -ῶ, (ἀόρ. διείδον·) 1) per-
 spicio ἢ dispicio (-exi, -ctum, -ere)
 aliquid· 2) pervideo, -ere.
διοργανῶω -ῶ· 1) apte compingo·
 2) conformo, -are.
διοργάνωσις (διοργανισμός), con-
 formatio, -onis, θ. compositio, θ.
διορθῶω -ῶ· 1) emendo, -are· 2)
 corripo, -ere.
διόρθωμα τό, emendatum, -i.
διόρθωσις, ἡ· 1) emendatio, -snis,
 θ. 2) correctio, -onis, θ.
διορθωτός, α, ὄν, ἐπίθ. corrigen-
 dus, a, um.
διορθωτής, δ· 1) emendator, -oris

2) corrector, -oris, á.
διορίζω· 1) διορίζω τι ἀπό τινος,
 distermينو aliquid ab aliqua re· 2)
 = χωρίζω, discerno, -ere; 3) = δια-
 κρίνω, distinguo, -ere (aliquid)·
 *4) διορίζω τινα εἰς ὑπόουρημα, praec-
 ficio aliquid muneri.
διορισμός, δ· 1) distermnatio -onis·
 θ. 2) definitio, -onis, θ. *3) nomi-
 natio, -onis, θ.
διορύσσω καὶ διορύττω, perfodio
 (-ōdi, -ossum, -ere) aliquid.
δίος, α, ὄν, divus, a, um.
δίσιμος, ὄν, oderatus, a, um.
διουρητικός, διουρητικός, ἡ, aquae
 deductio.
διοχετεύω, ρήμ. deduco aquam
 (per canalem).
διοχυρόω -ῶ, munio (aliquid).
διοχύρωσις, ἡ, munio, θ.
δίπλαξ, ἡ, laena duplicata.
διπλασιάζω, duplico, -are.
διπλασιασμός, δ, duplicatio.
διπλάσιος, α, ὄν· 1) duplus, a, um·
 2) duplex, icis.
διπλασιῶω -ῶ, duplico, -are.
 *διπλασιῶς, duplo majus.
δίπλεθρος, ὄν, duo jugera ae-
 quans· τὸ δίπλεθρον, duplex ju-
 gerum.
διπλῆ (=διπλῶς), dupliciter; bis.
διπλόη -ῆ, duplicitas, -atis, θ. ||
 μεταφ. vitium.
διπλός -οὐς, ἡ, οὐν, duplus, a,
 um; duplex, -icis, θ.
διπλώω -ῶ· 1) duplico, -are, -ali-
 quid· 2) = διπλώνω, πτύσσω, plico,
 -are, complico, -are.
 *διπλώω· 1) = διπλώωσις, πτύξις,
 plicatura, -ae, θ. 2) diploma, οὐ.
 *διπλωμάτης, δ, legatus, -i, á.
 homo peritus rerum tractandarum
 *διπλωματία, ἡ· 1) juris gentium
 scientia· 2) corpus legatorum.
 *διπλωματικός, ἡ, ὄν, ad legatos
 pertinens.
 *διπλωματικῶς, per legatos.
διπλωσις, ἡ· 1) duplicatio, -onis,
 θ. 2) = πτύξις, plicatura, -ae, θ.
δίπους, ὄν, bipes, -edis.
διπρόσωπος, ὄν, biions, -ntis.

δίπτερος, ον, bipennis, f.
δίπτυχος, ον, duplex, -icis.
δίπυλος, ον, duas portas habens·
 τὸ Δίπυλον, Dipylon, -i, οὐ.
διπυρέτης (ἀρετος), ἄ, bis coctus
 (pannis).
δῖς, bis.
δισέγγονος, θ, adnepos, ἄ.
 ***δισεκατομύριον**, millies mille
 millia (δραχμῶν· drachmarum).
δίσεκτος, θ, **δίσεκτον, τό**, bisex-
 tus -i, (dies); bisectum, -i, οὐ.
δίσεφθος, ον, bis coctus.
δισκοβολέω -ῶ, discum jacio.
δισκοβολία, jactus disci.
δισκοβόλος, θ, discobolus, -i, ἄ.
 ***δισκοπότηρον, τό**, calix, -icis, θ.
δίσκος, θ· 1) discus, -i, ἄ. 2) δῖ-
 σκος τοῦ ἡλίου, orbis solis· 3) = πῖ-
 ναξ, repositorium, -ii, οὐ.
δισκοφόρος, θ, eiscum ferens.
δισύλλαβος, θ, bisyllabus, a, um.
δισταγμός, θ, dulitatio, θ.
διστάζω, dubito, -are.
διστακτικός, ἦ, ὄν, ἐπιθ. dubita-
 tivus, a, um.
διστακτικός, θ, dubie; dubitatum;
 dubitanter.
δίστασις, ἦ, dubitatio, θ.
δίστεγος, ἴδε διώροφος.
δίστιχος, ον· 1) = δίστοιχος· 2)
 duobus versibus constans.
δίστοιχία, ἦ, duplex ordo.
δίστοιχος, duo ordines habens.
δίτοκος, bis pariens.
δίστομος, ον· 1) geminum os ha-
 bens; 2) duo habens ostia.
δισχιδής, ἔς, bifidus, a, um.
δισχίλιοι, αἰ, α, duo millia.
δίτροχος, ον, duas rotas habens.
δίτρός, ἦ, ὄν, duplex, icis.
δίττως, dupliciter.
διῦλλίζω, percolo, -are; deliquo, -are
 aliquid || μετφ. subtiliter examino,
 -are, aliquid.
διῦλλισις, ἦ, percolatio, θ.
διῦλλιστήριον, colum, -i, οὐ.
διῦφαίνω, in tertexo, -ere.
διφθέρα, ἦ· 1) pellis, -is, θ. 2)
 membrana, -ae, θ. 3) scortea, -ae, θ.
διφθερίας, διφθερέτης, διφθερεῖ-
της, pellitus, pellita.

διφθέρινος, ον, pellicius, a, um.
δίφθογγος, ἦ, diphthongus, θ.
διφορέω -ῶ· 1) bis fructum fero·
 2) διφορεῖται λέξις, verbum du-
 plici modo effertur.
διφρηλασία, ἦ, aurigatio, θ.
διφρηλάτης, θ, auriga, -ae, θ.
δίφρος, θ· 1) δίφρος ἀμάξης, ca-
 psus, -i, 2) ἡ ἄμαξα, vehiculum, -i·
 οὐ. 3) = ἔδρα, sella, -ae.
διφυνής, ἔς, duplicis naturae, bi-
 partitus, a, um; geminus, a, um.
δίφυλλος, ον, bina folia habens.
δίφωνος, ον, bilinguis, e.
δίχα· 1) bifariam; 2) = χωριστά,
 separatim· 3) = ἀνευ, sine.
διχάζω, bifariam divido (rem); bi-
 partio, -ire, aliquid; ἀμεταβ. = δι-
 χάζομαι, diducor, dividor.
διχασμός, divisio, -onis, θ.
διχῆ, θ, bipartito, bifariam.
διχογνωμέω -ῶ, dissentio, -ire.
διχόνοια, ἦ, disscordia, -ae, θ.
διχόνοος, -ους, -ουν, discors, rdis;
 dissentiens, -ntis.
διχορδος, ον, ἐπιθ. duabus chor-
 dis tentus.
διχοτομέω -ῶ, bifariam divido,
 bipartio, -ire, aliquid || *—οὔμαι,
 bifariam dividor, in duas partes
 dividor.
διχοτόμησις, διχοτομία, ἦ, divi-
 sio in duas partes; dimidiatio, θ.
διχότομος, θ, dissectus, a, um.
δίχρονος, ον, anceps (svllaba).
δίχρους, -ους, -ουν, δίχρωμος, ον,
 bicolor, -oris.
δίψα, ἦ, δίψος, τό, sitis, -is.
διψαλέος, α, ον, siticulosus, a,
 um; sitiens, -ntis.
διψάω -ῶ, sitio, -ire.
διώβολον, τό, duplex obolus.
διώγμα, τό, id quod persequimur;
 persecutio, -onis, θ.
διωγμός, θ, persecutio, -onis, θ.
διωθέω -ῶ, dispello, -ere || —οὔ-
 μαι (= ἀπωθῶ), repello, -ere.
διώθησις, ἦ, depulsio, -onis, θ.
διώκτης, θ, persecutor, ἄ.
διώκτρια, ἦ, persecutrix, -icis, θ.
διώκω = καταδιώκω, persequor,
 insequor (-utus sum -i) || ὁ διώκων

(=ὁ κατηγορός), accusator, -oris.
διώνυμος, *ον*, binominis, e.
δίωξις, *ῆ*, persecutio, -onis, *θ*.
διωγία, *ῆ·1*) binae horae *2) προ-
 θεσμία, tempus constitutum.
διωρισμένος, *η, ον·1*) discretus
 a, um *2) περί λαβόντος ὑπόσχη-
 μα, constitutus, (a, um), in munere.
διώροφος (δλίπτος)· duplicem con-
 tignationem habens.
διῶρυξ, *ῆ*, canalis -is, *ἀ. θ*.
δμωή, *ῆ*, serva, ancilla, -ae, *θ*.
δμωός, *δ*, servus, -i, *ἀ*.
δνοφερός, *ἀ, ὄν*, caligenosus, a, um.
δνόφος, *δ*, caligo -inis.
δόγμα, *τό·1*) dogma, (a, um, *οὐ. 2*)
 = ψήφισμα, scitum, -i, *οὐ. scitus, -us*.
δογματίζω, dogmata trado; dog-
 matizo, -are.
 *δογματική, doctrina de dogmatis.
δογματικός, dogmaticus, a, um.
δογματικός, dogmatice.
δοθιήν (-ήνος), *δ*, furunculus, *ἀ*.
δοκέω -ῶ· *1*) videor, visus sum,
 videri (πάντοτε προσωπικῶς): *δθεν*,
α') δοκῶ μοι, δοκῶ, videor mihi ἢ
 videor· *β')* ἐπὶ ὀνειρ. ἔδοξεν αὐτῇ
 τεκεῖν, visum est ei parere· *γ')* ἀ-
 πρόσ. δοκεῖ μοι, videtur mihi placet
 mihi, volo· εἴ σοι δοκεῖ (καλὸν
 εἶναι), si tibi videtur· *δθ*. τὸ δο-
 κοῦν τι, quod alicui placet· *δ*) δε-
 δόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, de-
 cretum (statutum) esse a senatu et
 a populo· *ἐντεῦθ*. τὸ δεδομένον, =
 placitum, decretum· *ε')* παρενθετ.
 εἰ δοκεῖ, si placet, si ita videtur·
ς') ἐμοὶ δοκεῖν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, = mea
 sententiā, meo iudicio· *2*) puto
 -are; existimo, -are.
δόκησις, *ῆ*, opinio, onis, *θ*.
δοκησίσσος, *δ*, qui sibi videtur
 sapiens esse.
δοκίς, trabecola, -ae, *θ*.
δοκιμάζω, probō -are, aliquid, ἢ
 aliquid; exploro, -are, aliquid.
δοκιμασία, *ῆ*, probatio, -onis, *θ*.
δοκιμαστής, *δ*, explorator, -oris, *ἀ*.
δοκιμαστήριος, *ἀ*, ad explorandum
 (ἢ ad probandum) pertinens.
δοκιμαστικός, *ῆ, ὄν*, ad proba-
 tionem pertinens,

δοκιμή, *ῆ*, probatio, -onis, *θ*.
δοκιμιον, *τό*, specimen, -inis, *οὐ*.
δόκιμος, *ον*, probatus, a, um,
 (argentum· homo); *δόκιμος συγγρα-*
φεύς, assiduus scriptor.
δοκός, *ῆ*, trabs, -abis, *θ*.
δολερός, *ἀ, ὄν*, dolosus, a, um.
δολερῶς, dolose; fallaciter.
δολεῦμαι, dolose ago.
δόλιος, *α, ον*, dolosus, a, um.
δολιότης, *ῆ*, fraudulentia, -ae, *θ*.
δολιχοδρομέω -ῶ, longissimum
 curriculum curro ἢ decurro.
δολιχος, curriculum longissimum.
δολίως, dolose.
δολοπλοκία, *ῆ*, dolus, -i, *ἀ*.
δολοπλόκος, *ον*, dolos nectens.
δόλος, *δ*, dolus, -i, *ἀ. fraus, -udis*,
θ. fallacia, -ae, *θ*.
δολοφονέω -ῶ, dolo interficio,
 aliquid; *ἐδολοφονήθη*, dolo inter-
 fectus est (ab aliquo).
δολοφονία, *ῆ*, caedes dolo patrata.
δολοφόνος, *δ*, sicarius, -i, *ἀ*.
δολῶω -ῶ· *1*) dolose ago; decipio,
 -ere· *2*) = *νοθεύω*, adultero, -are.
δῶλωμα, *τό·1*) fraus, -udis, *θ*.
 *2) = *δέλεαρ*, esca, -ae, *θ*.
δῶλων, *δ*, dolon -onis, *ἀ*.
δῶλωσις, *ῆ*, fraus, -udis, *θ*.
δῶμος, *δ*, domus, -i, *θ*.
δονέω -ῶ, agito, -are, aliquid· ||
 δονοῦμαι (σαλεύω), vacillo, -are· ||
 μεταφ. τὸ ἔθνος δονεῖται ὑπὸ ἀδικιῶν,
 injuriis agitur populus.
δόνημα, *τό*, motus, -us, *ἀ*.
δόνησις, *ῆ*, agitatio, -onis, *θ*.
δόξα, *ῆ·1*) = *γνώμη*, opinio, -onis,
 2) = *κλέος*, gloria, -ae, *θ*. 3) = *ὑπό-*
ληψις, existimatio, -onis, *θ*.
**δοξάζω·1) = *ἐγκωμιάζω*, glorior,
 celebroy (aliquid ἢ aliquid)· 2) =
 δοξολογῶ, glorifico, -are, (deum)·
 3) = *οἰομαι*, opinor, opinatus sum,
 ari, (aliquid).
δοξασία, opinio, opinatio, *θ*.
δόξασμα, *τό*, opinatus, -us, *ἀ*.
δοξαστής, *δ*, opinator, -oris, *ἀ*.
δοξαστός, *ῆ, ὄν·1*) opinatus, a,
 m· 2) = *ἐνδοξος*, gloriosus, a, um.
δοξαστῶς, opinabiliter.
δοξολογέω -ῶ, laudibus celebroy;**

glorifico, -are, aliquem.
δοξολογία, ἡ, collaudatio, ὁ.
δοξομανής, ἔς, qui insano gloriae amore tenetur, gloriae avidus.
δορά, ἡ, pellis, -is, ὁ.
δοράτιον, τό, parva hasta.
δοριάλωτος, ον, bello captus.
δορκάς, ἡ, dorcas, -adis, ὁ.
δόρπον, τό, caena, -ae, ὁ.
δόρυ, τό, hasta, -ae, ὁ. **δόρυ βάλλω**, hastam jacio ἢ mitto.
δορούμαχος, hasta pugnans.
δορυφορέω -ῶ (τινα)·stipo, -are; comitor aliquem ut satelles, ἐντεῦθ. = tueor (aliquem)· || μετφ. assessor, -ari.
δορυφορία, ἡ, satellium, -i, οὐ.
δορυφόρος, ον· 1) hastatus, a, um, 2) ὁδορυφόρος, hastarius, -i, ἄ. satelles, -itis, ἄ. stipator, -oris, ἄ. 3) ἐν γένει· comes, -itis, ἄ. ὁ.
δός, **δοτε**, cedo, cette.
δόσις, ἡ, donatio, -onis, ὁ.
δοτειρα, quae dat donatrix.
δοτήρ, **δοτήης**, ὁ, dator, -oris, ἄ.
δοτικός, ἡ, ὄν, dativus, a, um.
δοτός, ἡ, ὄν, datus, a, um.
δουλεία, ἡ· 1) servitus -utis, ὁ. 2) = οἰκετία, famulatus, -us, ἄ. 3) ἐργασία, negotium, -i, οὐ. opera, ae, ὁ.
δούλειος, ον, servilis, e.
δούλευμα, servitium, -i.
δουλεύω (τινί)· 1) servio, -ivi, -itum, ire (alicui)· 2) οἰκέτης εἰμί, ancillor, -ari, alicui.
δούλη, **δουλῆς**, ἡ, 1) serva, -ae, ὁ. 2) ancilla, -ae, ὁ.
δουλικός, ἡ, ὄν, servilis, e· || *τό **δουλικόν** (=δοῦλοι), servitia, -orum· || ancillaris, e; famularis, e.
δουλικῶς, serviliter.
δουλοπρεπῶς, serviliter.
δούλος, η, ον, servus, a, um· || (=οἰκέτης), famulus, -i, ἄ.
δουλοσύνη, ἡ, servitus, -utis, ὁ.
δουλοφροσύνη, ἡ, servilis animus.
δουλόφρων, servilia sentiens.
δουλόω -ῶ, in servitutem redigo, aliquem· || -οῦμαι, subijcio me imperio alicujus.
δούλωσις, ἡ, servitus -utis.

δουπέω -ῶ, strepitum eddo.
δούπος, ὁ, sonitus, -us, ἄ.
δούρειος ἵππος, ligneus equus.
δοχείον, τό, 1) conceptaculum, -i, οὐ. *2) vas, vasis. οὐ;
δράγμα, τό, dragma, manipulus, -i, ἄ.
δράκαινα, ἡ, 1) dracaena, -ae, ὁ. 2) colubra, -ae, ὁ.
δρακόντειος, ον, 1) sanguinus, a, um· 2) **Δρακόντειοι νόμοι**, leges Draconis, τ. ἔ. leges atroces.
δράκων, ὁ, draco, -onis, ἄ. anguis, -is, ἄ. (ποιητ.), eoluber, -bri, ἄ.
δραῦμα, τό, 1) = πρᾶξις, ἔργον, factinus -oris, οὐ. 2) **συνήθ.** fabula.
δραματίζω, fabulam ago.
δραματικός, scenicus, a; um· οἱ -οὶ ποιηταί, poetae fabularum.
δραματικῶς, scenice.
δράξ, (δρακός), ὁ, ἡ, pugillus, ἄ.
δραπέτευσις, ἡ, fuga, -ae, ὁ.
δραπετεύω, fugio; profugio.
δραπέτης, ὁ, fugitivus, -i, ἄ.
δραπέτις, ἡ, fugitiva, -ae, ὁ.
δραῖσις, ἡ, 1) actio, -onis, **θηλ.** actus, -us, ἄ. 2) effectus, -us, ἄ.
δράττομα (τινος); prehendo (-ndi, -nsum -ere), aliquem ἢ aliquid· || μετφ. — τῆς εὐκαιρίας, utor occasione.
δραστήριος, α, ον, 1) efficax, -acis; 2) factiosus, a, um· 3) strenuus, a, um· 4) gnavus, a, um.
δραστηριότης, ἡ, efficacia ἢ efficiencia, -ae, ὁ. gnavitas, ὁ.
δραστηρίως, gnaviter; strenue.
δράστης, ὁ, 1) = δραπέτης· 2) ὁ δράσας, iactor, -oris, ἄ.
δραστηκός, ἴδε δραστήριος.
δραχμή, ἡ, denarius, -i, ἄ. drachma, -ae, ὁ.
δράω -ῶ, ago, -ere, facio, -ere.
δρεπάνη, ἡ, falx, -cis, ὁ.
δρεπανηφόρος, ον, falcatus.
δρεπάνιον, τό, falcula, -ae, ὁ.
δρεπανοειδής, ἔς, falcatus, a, um.
δρέπανον, τό, falx, -cis, ὁ.
δρέπω, **δρέπομαι** (τι), carpo; decerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid· **δρέπω ἀπό τοῦ δένδρον μῆλον**, decerpo pomum arbore.
δριμέως, acriter; vehementer.

δριμύς, εἶα, ὕ, acer, -cris, -cre
μετφ. — ὕς χειμῶν, acris hiems.

δριμύτης, ἦ, acritudo -inis, θηλ.
acritas, -atis, θ. acrimonia, θ.

δρομαῖος, (α), ὄν, 1) currens,
-ntis; currax, -ac s.

δρομαίως, cursim.

δρομάς (κάμηλος), dromas, -adis.

δρομεύς, δ, cursor, -oris, θ.

δρομικός, ἦ, ὄν, cursualis, e.

δρομικῶς, cursu; celeriter.

δρόμος, δ, 1) cursus, -us, ἄ. 2)
curriculum, -i, οὐ. 3) = περίπατος,
ambulatio, -onis *4) = ὁδός, via, θ.

δρόμων, δ, dromo, -onis, ἄ.

δροσερός, ἄ, ὄν, 1) roscidus, a,
um; roridus, a, um; roralis, -e;
rorulendus, a, um *2) δροσερόν ὕ-
δωρ frigida aqua.

δροσαίω, 1) roro, -are; 2) irrôro,
-are, aliquid,

δρόσος, ἦ, ros, roris, ἄ.

δροσῶω -ᾧ, roro, -are.

δροσώδης, ες, rorulentus.

δρύινος, η, ὄν, 1) quercus, a, um,
querneus, a, um *2) roboreus, a,
um; robur, -oris, οὐ.

δρυμός, δ, 1) silva, -ae, θηλ. 2)
quercetum -i.

δρυμώδης, ες, silvosus, a, um.

δρυοβάλανος, δ, glans querna.

δρυοκολάπιτης, δ, picus, -i, ἄ.

δρῦς, ἦ, quercus, θ. robur.

δρύφακτον, δρύφακτος, robo-
rarium, -ii, οὐ.

δρυφακτώω -ᾧ, cancellis saepio.

δρυώδης, ες, quercubus plenus.

δυναδικός, dualis; binarius.

δυναίω, duplico, -are.

δνάς, ἦ, 1) numerus binarius *2)

δρος φιλοσοφ. dyas-adis, θ. *3) par,
paris, ἄ. jugum, -i, οὐ.

δυνικός (ἀριθμός), dualis, -is.

δύναμαι, 1) possum, potui, posse;
queo, -ii, -itum, -ire *2) valeo, -ui,
-itum, -ere.

*δυναμική (ἐπιστήμη), disciplina
quae exponit de virium naturâ et
affectibus.

δύναμις, ἦ, 1) vis, vim, vi; (αι-
φυσικαί) δυνάμεις, vires, -ium *2)
= ῥώμη, ισχύς, robur, -oris, ἄ. 3)

= ἰξουσία, potestas, -atis, θ. 4) =
τὸ δύνασθαι, potentia, ae, θ.

*δυναμόμετρον, τό, machina, quae
ad vires mediandas utilis est.

δυναμῶω -ᾧ, confirmo ἢ roboro
(aliquem ἢ aliqui) *1) || δύναμῶμαι,
potens fio; vires acquiro.

δυναστεία, ἦ, 1) potentatus, -us,
ἄ. 2) potentia, -ae, θ; *3) = οἰκία
βασιλείων, domus, -us, ἄ. series
regum.

δυναστεύω, potentatum obtineo,
potentiator sum *1) || -ομαι, poten-
tia alicujus subjectus sum.

δυναστής, δ, potentatum habens;
potentiator, -oris, ἄ. dynastes, -is.

δυνατός, ἦ, ὄν, 1) = δυνάμενος τι-
νος, potens (-ntis) alicujus rei *2)

δυνατός εἰμι, δύναμαι *1) possum
δυνατόν, οὐ δυνατόν ἐστί, potest,
non potest (fier) *β) potis -ός εἰμι
= ἔνναμαι, potis sum *2) = ἰσχυρός,
validus, a, um *3) δυνατός κατά τι,
πρός τι, bonus, idoneus, aptus ad
aliquid *4) possibilis, e.

δυνατόω -ᾧ, potentem reddo.

δυνατώω, potenter; valide.

δύο, duo, -ae, -o.

δύομαι, ἴδε δύο.

δυσάλητος, ὄν, dolore alterius
vix affectus (a um).

δυσαλλοίωτος, ὄν, vix mutabilis,
e; difficulter mutatus, a, um.

δυσάλωτος, ὄν, difficilis captu.

δυσανάβατος, ὄν, ἐπίθ. adscensu
difficilis.

*δυσαναλογία, ἦ, inaequalitas, θ.

*δυσανάλογος, ὄν, inaequalis, e.

*δυσαναλόγως, inique.

δυσανασχέτωω -ᾧ (ἐπί τι), indig-
nōr, -ari, aliquid.

δυσανασχέτως, iniquo animo.

δυσασπόμενος, ὄν, vix demo-
strandus, a, um.

δυσασπόμετος, ὄν, aegre reddendus
δυσασπαστος, ὄν, qui aegre
avellitur ἢ sejungitur.

δυσαρρεσκια, aegritudo, θ.

δυσάρρεστος, ὄν, displicens, -ntis.

δυσαρρεστέω -ᾧ, 1) morosus (non

hilaris) sum *2) δυσαρρεστώ, δυσα-
ρεστοῦμαι τι (= ἀπαρρεσκοῦμαι τι),

mihī aliquid displicet: *3) *δυσάρεστος* *ἴνα* (=ἀνιῶ), doleo ἢ offendo ἢ irritō aliquem· *δυσάρεστοῦμαι*, molestum mihī est aliquid; irascor alicui.

δυσάρεστος, *ον*, 1) morosus, a, um·
2) injucundus, ingratus.

*δυσάρεστος, injucunde.
δυσβάστατος, difficilis portatu.
δύσβατος, *ον*, impervius, a, um; invius, a, um.

δυσγνώριστος, agnitu difficilis.
δύσγνωστος, difficilis cognitu.
δυσδαιμονέω -ῶ, infelix sum.
δυσδαιμονία, ἡ, infelicitas. -atis.
δυσδαίμων, *ον*, infelix, -icis.
δυσδιάβατος, *ον*, transitu difficilis· *ποταμός* *δυσδιάβατος*, ilumen difficili transitu.

δυσδιάγνωστος, *ον*, qui difficulter internosci potest.

δυσδιάκριτος, *ον*, qui difficulter discerni potest.

δυσδιάλυτος, *ον*, ἐπιθ. aegre dissolvendus.

δυσδιαφύλακτος, *ον*, qui difficulter custodiri potest.

δυσδιάδοκτος, difficilis eruditu.

δυσδιέξοδος, *ον*, aegre pervius.

δυσδιερεύνητος, *ον*, difficili in-vestigatu.

δυσδιήγητος, enarratu difficilis.

δυσδιοίκητος, administratu difficilis

δυσδιόρθωτος, *ον*, qui aegre emendari potest.

δυσείρετος, excitatu difficilis.

δυσείδεια, ἡ, deformitas, θ.

δυσειδής, *ές*, deformis, -e.

δυσειδῶς, turpiter.

δυσείπλους, aegre patens navibus

δυσέκβατος, exitu difficilis.

δυσεκκόμιστος, aegre expotandus

δυσέκλυτος, aegre solvendus.

δυσέκπλους, *δυσέκπλωτος*, unde vix enavigari potest.

δυσέκπλωτος, *ον*, vix eluendus.

δυσελπιστέω -ῶ (*τινι*, ἐπι *τινι*, *περὶ τινος*)· despéro -are.

δυσελπιστία, ἡ, desperatio, θ.

δυσελπιστως, sine spe.

δυσεντερία, ἡ, dysenteria, -ae θ.

δυσεντερία -ῶ, ῥημ. dysenteria labδρο.

δυσεντερικός, ἡ, *όν*, disenteria labδrans; dysentericus, a, um.

δυσεξέλεγκτος, *ον*, ἐπιθ. difficile refellendus.

δυσεξεύρετος, inventu difficilis.

δυσεξερεύνητος, *ον*, ἐπιθ. investigatu difficilis.

δυσεξηγητος, *ον*, qui difficile explicari potest; vix explicandus.

δυσεξίλαστος, aegre placabilis.

δυσεξίτηλος, *ον*, vix debilitis.

δυσεξίτηλος, difficilis exitu.

δυσεπανόρθωτος, *ον*, ἐπιθ. vix emendabilis.

δυσεπίβατος, aditu difficilis.

δυσεπινόητος, *ον*, ἐπιθ. difficilis intellectu.

δυσερεύνητος, inscrutabilis, e.

δύσερις, *ι*, ἐπιθ. (ἐριστικός) contentiosus, a, um.

δυσερμήνευτος, *ον*, ἐπιθ. explicatu difficilis.

δυσερμηνέτως, obscure.

δύσερως (-ῶτος) *δ*, ἡ, perditē ἢ misere amans· *ἔρως* *δύσερως*, infelix amor.

δυσερῶτως, perditō amore.

δυσεύρετος, *ον*, inventu difficilis,

δυσεύρετος *δ φίλος*, difficile est reperiri amicum.

δυσήνεμος, *ον*, ventis vexatus.

δυσήνιος, *ον*, frenis vix regendus.

δυσήτητος, vix vincendus.

δυσηχής, *ές*, horrisonus, a, um.

δυσθαλής, *ές*, aegre vrescens.

δυσθέατος, *ον*, 1) horribilis visu· 2) obscurus; a, um. *3) = ἀθέατος, invisus, a, um.

δυσθεράπευτος, *ον*, qui difficulter sanari potest.

δυσθέρμαντος, *ον*, ἐπιθ. calefactu difficilis· *ἐντεθ*. = frigidus, -a, (hiems).

δυσθεώρητος, *ον*, qui aegre contemplari potest.

δύσθραυστος, *ον*, ἐπιθ. aegre frangendus.

δυσθυμέω -ῶ, maestus, ἡ tristis sum; aeger animo sum.

δυσθυμία, ἡ, animi aegritudo ἢ

abjectio, animi dejectio tristitia, -ae, θ. moeror, -oris á.

δύσθυμος, ον, maestus, a, um, tristis, e.

δυσθύμως, aegro, animo triste.

δυσίατος, ον, sanatu difficilis.

δυσίερος, ον, impius, a, um.

δύσις, ἡ, 1) = **κατάδουσις**, submersio, -onis, θ. 2) = **αἱ δύσμαι**; occidens, -ndis; occasus, -us (solis); πρὸς ἥλιον **δύειν**, πρὸς **δυσμάς**, ad occidentem (solem).

δύσκαμπτος, ον, inflexibilis, e.

δυσκατανόητος, ον, vix percipiendus, a, um; obscurus, a, um.

δυσκαταφρόνητος, ον, vix contemnendus, a, um.

δυσκατέργαστος, ον, vix officinendus **δυσκατόρθωτος, ον**, 1) qui difficile emendatur. *2) qui aegre efficitur.

δυσκέραστος, ον, male mixtus.

δυσκινήσια, ἡ, difficilis motus.

δυσκίνητος, ον, 1) qui difficulter movetur. 2) = **ἀμβλύς τὸν νοῦν**, ingenii tardi; tardus, a, um.

δυσκινήτως, 1) difficile ad movendum. 2) **δυσκινήτως ἔχω**, animo obtuso sum.

δυσκλεής, ἔς 1) inglorius, a, um; 2) infamis, e.

δύσκλεια, ἡ, ignominia, -ae; θ. infamia, -ae θ.

δυσκλεῶς, cum famâ malâ

δυσκληρέω -ῶ, 1) male sortior. 2) infortunatus sum.

δύσκληρος, ον, infortunatus, a, um.

δυσκοίλιος, ον, 1) cui alvus est adstricta. 2) difficilis ad concoquendum

***δυσκοιλίότης**, alvus adstricta.

δυσκολεύω (τινά), difficultatem affero alicui; **δυσκολεύομαι** (= **δυσκολίαν ἔχω**), difficultatem habeo.

δυσκολία, ἡ, morositas, -atis, θ. difficultas, -atis, θ.

δυσκόλλητος, ον, vix glutinandus.

δύσκολος, ον, 1) morosus, a, um. 2) difficilis, e; — **ὄν ἐστι φίλον εὐρεῖν**, difficile est reperiri amicum.

δυσκόλως, morose; difficile ἢ difficulter.

δυσκόμοτος, diifcilis portatu.

δυσκραής, ἔς, δύσκρατος, ον, male temperatus, a, um.

δυσκρασία, ἡ, intemperies, -ei, θ.

δυσκράτητος, αεγρε retinendus.

δύσκτητος, possessu difficilis.

δύσληπτος, ον, captu difficilis || **μτφ.** difficilis ad percipiendum.

δύσλυτος, ον, vix solvendus, a, um. non solutus, a, um.

δυσμάθεια, tarditas in discendo.

δυσμαθέω -ῶ, indocilis sum.

δυσμαθής, ἡ, indocilis, e.

δυσμαθῶς (ἔχω), indocilis sum.

δυσμαί, αἱ, occasus, -us, á.

δυσμάθητος, ον, ἐπιθ. aegre manducandus.

δυσμάχητος, ον, δύσμαχος, ον. vix expugnabilis, e, invictus, a, um.

δυσμένεια, ἡ, malevolentia, θ.

δυσμενής, ἔς, malevolens, -ntis; malevolus, a, um.

δυσμενῶς, inimice, hostiliter.

δυσμετάβλητος, ον, difficilis mutatu.

δυσμετάδοτος, ον, qui aegre impertit ἢ imperditur.

δυσμετακίνητος, ον, ἐπιθ. aegre movendus.

δυσμετάκλητος, ον, irrevocabilis, e.

δυσμετακόμοτος, -ον, difficilis transportatu.

δυσμετάπειστος, ον, qui aegre persuaderi potest.

δυσμετάτρεπτος, ον, 1) vix mutabilis. 2) vix exorabilis.

δυσμεταχειρίστος, ον, quem tractare difficile est.

δυσμικός, ἡ, ὄν, occidentalis, e.

δυσμίμητος, ον, vix imitabilis.

δυσμνημόνευτος, ον, 1) aegre memoriâ tenendus; aegre memoratus.

2) aegre memoriâ tenens.

δυσμόθεν, ab ocaasu solis.

δύσμοιρος, ον, inelix, -icis

δυσμοίριος, infeliciter.

δύσμορος, mala morte periens.

δυσμορφία, ἡ, deformitas, -atis.

δύσμορφος, ον, deformis, -e.

δυσμόρφως, deformiter.

δυσνίκητος, αεγρε vincendus.

δυσνοέω -ῶ, 1) **δυσνοῶ τινι**, infensus sum alicui. 2) aegre intelligo.

δυσνόητος, ον, aegre intellegendus a, um, non intellegibilis, e.

δύσνοια, ἡ, animus iniensus; malevolentia, -ae, θ.

δύσνοος, -ους, -ουν, malevolus, -a, -um; infensus, a, um.

δυσσοικονόμητος, ον, 1) difficilis administratu; qui regi non potest 2) intolerabilis, e.

δυσσιώνος, ον, abominosus, a, um

δυσόρατος, ον, vix videndus.

δυσόρμιστος, δύσορμος (λιμήν), navium appulsui incommodus.

δυσσομία, ἡ, malus odor.

δύσομος, foetulentus, a, um.

δυσουρέω-ῶ, aegre urinam reddo.

δυσουρία, ἡ, dysuria, -ae, θ. urinae difficultas.

δυσπαρακολούθητος, ον, vix intelligendus, a, um.

δυσπαραμύθητος, ον, ἐπιθ. vix consolabilis.

δυσπαρατήρητος, ον, ἐπιθ. aegre observandus.

δυσπαραγγόρητος, ον, ἐπιθ. vix consolabilis.

δυσπειθεία, ἡ, inobedientia, θ.

δυσπειθής, ἔς, aegre obediens; contumax, -acis.

δυσπειθῶς, inobedienter.

δύσπειτος, ον, ἐπιθ. cui aegre persuadeas.

δυσπενθέω -ῶ, graviter lugeo.

δυσπενθής, ἔς, graviter lugens.

δυσπεπτεύω -ῶ, crudito, -are.

δύσπεπτος, ον, difficilis ad concoquendum; crudus, a, um.

δυσπερβαίωτος, δυσπεράστος, transitu ἢ trajectu difficilis.

δυσπερίγραπτος, ον, aegre describendus; difficilis descriptu.

δυσπεψία, ἡ, dyspepsia, -ae, θ. cruditas, -atis, θ.

δυσπιστέω -ῶ, difficulter credo; diffido (-ismus sum, -ere), alicui.

δυσπιστία, ἡ, diffidentia, -ae, θ.

δύσπιστος, ον, qui difficile credit; incredulus, a, um.

δυσπλάτως, diffidenter.

δυσπνόω -ῶ, spirandi difficultate labore.

δύσπνοια, dyspnaea, -ae, θ. dif-

ficultas (angustia) respirationis.

δύσπνοος -ους, non aptus ad respirandum; ex adverso spirans.

δυσπόριστος, ον, non parabilis, e.

δυσπραγέω -ῶ, infelix sum in rebus gerendis; male rem gero.

δυσπραγής, ἔς, infelix, -icis.

δυσπραγία, δυσπραξία, ἡ, infelicitas, -atis (in rebus agendis).

δυσπρόσιτος, ον, qui aegre adiri potest; inaccessibilis, e.

δυσπρόσραμαχος, aegre oppugnabilis

δυσσεβεία, ἡ, impietas, -atis.

δυσσεβέω -ῶ, impius sum.

δυσσεβής, ἔς, impius, a, um.

δυσσεβῶς, impie.

δύσσειστος, aegre concutiendus.

δυστάλας, -αινα, -αν, valde miser.

δυστεκνία, infelicitas prolis.

δύστεκνος, ον, infelix liberis.

δύστηκτος, ον, aegre liquabilis.

δύστηνος, ον, infelix, -icis.

δυστοκίω -ῶ, difficulter pario.

δυστοκία, difficultas pariendi.

δύστοκος, aegre pariens.

δύστομος, difficilis caesus.

δύστομος, graviter gemens.

δυστόχαστος, conjectu difficilis.

δυστοχία, ἡ, aberratio a scopo.

δυστροπία, ἡ 1) morositas, -atis, θ. 2) obstinatio, -onis.

δύστροπος, ον 1) morosus, a, um, difficilis, -e 2) acerbus, a, um; tristis, -e 3) obstinatus, a, um, contumax, -acis.

δυστρόπως 1) morose 2) animo offirmato.

δυστυχέω -ῶ 1) infelix sum; infortunatus sum 2) miser sum.

δυστύχημα, infortunium, -i, οὐ.

δυστυχής, ἔς, infelix, -icis; infortunatus, a, um.

δυστυχία, ἡ 1) infelicitas, -atis, θ. infortunitas, -atis, θ. 2) miseria, -ae, θ.

δυστυχῶς, infeliciter.

δυσνυτερία, ἡ, ventris tortura.

δυσφημέω -ῶ (=δυσφημιζω), dif-famo, -are, infamo, -are, aliquem ἢ aliquid.

δυσφημία, ἡ, diffamia, -ae, θ. infamia, -ae, θ. infamatio, θ.

δύσφημος, *ον*, famosus, a, um.
δυσφορέω -ῶ· 1) aegre porto, aliquid· 2) *σνήθ*. aegre fero, aliquid indignor, -ari, aliquid.
δυσφορέα, *ή*, telerandi difficultas; indignatio, -onis, *θ*.
δύσφορος, *ον*· 1) aegre portandus (clypeus)· 2) *μετφ*. intolerabilis, e.
δυσφόρως, moleste; aegre.
δυσφωνία, *ή*, insuavitas soni.
δυσχεραίνω· 1) *ἀγαγκιῶ τι*, indignor, (-atus sum, -ari) aliquid· 2) *δυσχεραίνω τι* ἢ *τι* (=βαρύνομαι), gravor (-atus sum, -ari) aliquid· 3) = *ἀποστρέφομαι τι*, abhorreo, -ere· 4) — *τι* (λυποῦμαι *ἐπί* *τι*), piget me alicujus rei· 4) (= *δυσχερῆς ποιῶ τι*), difficile reddo aliquid (rem).
δυσχερεία, *ή*· 1) difficultas, -atis, *θ*. 2) angustia, -ae, *θ*.
δυσχερής, *ές*· 1) difficilis e· 2) commodus, a, um· 3) arduus.
δυσχερῶς, difficile; aegre.
δύσχροια, *ή*, decoloratio, *θ*.
δύσχρους, *ονν*, decolor, -oris, *ἀ*.
δυσχωρία, *ή*, difficultas loci.
δυσώδης, *ες*, foetidus, a, um.
δυσωδία, *ή*; foetor, -oris, *ἀ*.
δυσώνυμος, *ον*, infausti nominis.
δυσωπέω -ῶ (*τινα*)· absterreo-ere, aliquem; precibus aliquem commoveo· *ἐντεῦθ*. = precibus flecto aliquem || — *οἶμαι*· precibus flecto *δύτης*, *δ*, urinator, -oris, *ἀ*.
δυτικός, *ή*, *όν*, occidentalis, e.
 1. *δύω*, *τάντῶν τῶ δύω*.
 2. *δύω*, *δύνω*, *δύομαι*, subeo sub aliquid, mergor, -i· *ἐντεῦθ*. *ἐπί ἡλίου καὶ ἀστρων*· cado, occido (-idi, -asum, -ere)· *ὁ ἥλιος δύεται*, sol cadit.
δώδεκα, *οί*, *αί*, *τά*, duodecim.
δωδεκαδάκτυλος, *ον*, duodecim digitos habens.

δωδεκαετηρίς, *ή*, duodecennium
δωδεκαετής, *ές*, duodecennis, e; duodecim annorum.
δωδεκαετία, *ή*, duodecennium, -i.
δωδεκάκις, duodecies.
δωδεκάκπηχς, *υ*, *ἐπίθ*. duodecim cubitorum.
δωδεκαπλάσιος, *ον*, *ἐπίθ*. duodecies tantum.
δωδεκαπλασίως, duodecies.
δωδεκάς, *ή*, duodecim.
δωδεκασύλλαβος, duodecim syllabarum.
δωδεκατημόριον, duodecima pars.
δωδέκατος, duodecimus, a, um.
δῶμα, *τό*· 1) domus, -i, *θ*. 2) triclinium, -i, *οὔ*.
δωμάτιον, *τό*, conclave, -is, *οὔ*.
δωρεά, *ή*, donario, -onis, *θ*.
δωρεάν, gratis; gratuito.
δωρομαι -οἶμαι (*τινί* *τι*), dono, -are; dono ἢ muneri do (alicui aliquid); munero ἢ muneror (alicui aliquid).
δῶρημα, *τό*, donum, -i, *οὔ*.
δωρηματικός, *δωρητικός*, *ή*, *όν*, munificus, a, um, liberalis, e.
δωρητής, *δ*, donator, -oris, *ἀ*.
*δωρήτρια, *ή*, donatrix, -icis, *θ*.
δωρητός, *ή*, *όν*, donabilis, e.
δωριάζω, *δωρίζω*, dorienses imitor, doricā dialecto utor.
Δωριανός, *Δωρικός*, *Δῶρειος*; Dorius, a, um; Doricus, -a, um.
δωρικῶς, doricē.
Δωριεῖς, *οί*, Dorienses, -ium.
δωριστί, doricē.
δωροδοκέω -ῶ, dona accipio.
δωροδοκία, *ή*, corruptio per donis
δωροδόκος, *δ*, qui dona accipite, qui se donis corrumpi sinūt.
δωροδότης, *δ*, donator, -oris, *ἀ*.
δωροληπέω -ῶ, *ἴδε* *δωροδοκέω*.
δωρολήπτης, *δ*, munera accipiens.
δῶρον, *τό*· 1) donum, -i, *οὔ*. 2) munus, -eris, *οὔ*.

E

Ε, ε, (ἔ ψιλόν), τὸ πέμπτον γράμμα τοῦ Ἑλλην. ἀλφαβήτου, littera ε, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μεν ε' = quinque ἢ quintus, τὸ δὲ ε = quinquies mille ἢ quinque millia.

ἔ ε'! eh! eheu!

ἔ, ἄντων. se ἢ sese.

ἔα! ehem! eho!

ἔάν, 1) si: 2) (ἐπὶ ἐπαπαλήψεως) cum (μετὰ προκμ. ὀριστ.) ἔάν μή, nisi, ἔάν δέ μή, si minus.

ἔαρ, τό, ver, veris, οὐ. tempus verum, vernum, -i, οὐ.

ἔαρίζω, 1) vernum tempus dego: 2) = θάλλω· τὰ δένδρα ἔαρίζει, arbores vernant.

ἔαρινός, ἡ, ὄν, vernus, a, um.

ἑαυτοῦ, -ἡς, -οῦ, ἢ αὐτοῦ, -ἡς, -οῦ, ἑαυτῶν ἢ αὐτῶν κτλ. 1) sui, sibi, se ἢ sese (ἐπὶ ἀμέσου ἢ ἐμμέσου αὐτοπαθείας): 2) = ἀλλήλων, -οις, -ους, inter se: πόλεμον ἐποιήσαντο ἑαυτοῖς, (= ἀλλήλοις), bellum inter se gesserunt: 3) ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ) -ἡς, -οῦ, πληθ. ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτῶν (αὐτῶν): suus, a, um (ἐπὶ ἀμέσου ἢ καὶ ἐμμέσου αὐτοπαθείας): τὸν ἑαυτοῦ (αὐτοῦ) υἶόν ἐπιθυμῶ ἰδεῖν, suum gnatum videre cupit.

ἑάω -ᾶ, 1) sino, -ere, aliquid fieri ut aliquid fiat: 2) omitto; -ere: 3) permitto, -ere: patior aliquid, fieri.

ἑβδομαίος, α, ὄν, septimo die aliquid faciens.

ἑβδομάς, ἡ, 1) = ἐπτάς, septenarius numerus: 2) hebdomas, θ.

ἑβδομήκοντα, οἶ, αἰ, τὰ, septuaginta· ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἑβδομήκοντα, septuageni, -ae, a; ἕξ ἑβδομήκοντα συγκείμενος, septuagenarius, a, um.

ἑβδομηκοντούτης, ὁ, septuagenarius homo.

ἑβδομηκοντούτις, ἡ septuagenaria

ἑβδομηκονταετία, ἡ, tempus septuaginta annorum.

ἑβδομηκοντάκις, septuagies.

ἑβδομηκοστός, ἡ, ὄν, septuagesimus, a; um.

ἑβδομος, ἡ, ὄν, septimus, a, um.

ἑβένινος, ὄν, ebeninus, a, um.

ἑβενός, ἡ, 1) ebenus, -i, θ. 2) τὸ ἑβένινον ἔξυλον, ebenum, -i, οὐ.

ἑβραῖζω, 1) ebraice loquor: 2) Hebraeos imitor.

ἑβραϊκός, ἡ, ὄν, Hebraicus, a, um

ἑβραῖος, ὁ, Hebraeus, -i, ἄ.

ἑβραϊστί, Hebraice.

ἑγγάμιος, ὄν, nuptialis, e.

ἑγγαμος, matrimonio conjunctus· ἐπὶ γυναικ. nupta· *ὁ ἑγγαμός βίος, vi matrimonialis.

*ἑγγαστριμυθία, ars ventriloqui.

ἑγγαστριμυθός, ventriloquus, -i, ἑγγαστρόω -ᾶ, (ἑγγαστρώω)· gravido ἢ gravidam reddo aliquam· ||

*-ομαι· gravida (praegnans) iio.

ἑγγεῖος, ὄν, qui in terra est.

ἑγγίνομαι, ἑγγίνομαι, 1) ingenerasco -sre, alicui; innascor, (-natus sum, -i), alicui ἢ in aliquo· ἐντεῦθ. = insum (-fui, -esse) alicui ἢ in aliquo: 2) ἐπὶ χρόνον· intersum -fui, -esse: 3) ἀπρόσ. ἑγγίγγεται, licet, fieri potest.

ἑγγίζω, 1) = πλησιάζω τί τινι· propinquo ἢ adpropinquo -are, aliquid alicui: 2) = ἀπτομαι, tango· -ere, aliquid ἢ aliquid.

ἑγγιστα, proxime.

ἑγγλυμα, τό, insculptum, -i, οὐ.

ἑγγλύφω, insculpo (-psi -ptum, -ere) aliquid alicui rei; ἑγγεγλυμμένος, ἡ, ὄν, insculptus, a, um.

ἑγγομφός, ὁ, clavis infigo ἢ firmo aliquid.

ἑγγόνη, ἡ, neptis, -is, θ.

ἑγγονός, ὁ, nepos, -otis, ἄ.

ἑγγράματος, ὄν, 1) = ἑγγραφός, scriptus, a, um: *2) γραμμάτων ἐμπειρός, literatus, a, um.

ἑγγραφή, ἡ, inscriptio, -onis, θ.

ἔγγραφον, τό, scriptum, -i, οὐ.
ἔγγραφος, ον, scriptus, a, um; conscriptus; a, -um || *—ἐξέτασις, scriptum examen ἢ tentamentum.

ἔγγραφω, 1) inscribo, -ere, aliquid ἢ aliquid alicui· 2) conscribo, -ere, aliquem· 3) — ὄνομα εἰς τοὺς πίνακας (εἰς τοὺς καταλόγους), nomen in babulas refero.

ἔγγραφως, literis scripto.

ἔγγυάω -ῶ, 1) κερξ, trado ut pignus· 5) συνήθ. = ἀρραβωνίζω: ἐγγυῶ τιμὴν τὴν θυγατέρα, spondeo ἢ despondeo alicui filiam meam; pasciscor nuptias filiae cum aliquo || -ῶμαι· 1) = ἀρραβωνίζομαι· despondeo mihi aliquam· ὄθεν· ὁ ἡγγυημένος (= ὁ μνηστὴρ), sponsus, -i, ἢ ἡγγυημένη (= ἡ μνηστή), sponsa, -ae, θ. pacta -ae, θ. 2) = ἐγγύησιν παρέχω: sponsionem facio, sponsione me obstringo, spondeo, -ere.

ἔγγυή, ἢ, **ἐγγύησις**, ἢ, 1) ἐν γένει· sponsio, -onis, θ. ἐγγύησιν δίδωμι, sponsionem facio, sponsione me obstringo· 2) fidejussio, -onis, θ. 3) ἐπὶ χρηματ. πράξεων, satisfactio, -onis, θ. satisfactio, -onis, θ. ἐγγύην παρέχω, satisfactio -ere; satisfacio, -ere.

ἐγγυητής, θ, 1) ἐν γένει· sponsor, -oris, ἄ. 2) ἐν ποινικαῖς δίκαις· vas vadis, ἄ. 3) ἐν χρηματ. ἢ πολιτικαῖς πράξεσι· praes -aedis, ἄ.

ἐγγυητικός, fidejussorius, a, um.

ἐγγυητός, ἢ, ὄν, sponsus, a, um.

ἐγγύθεν, cominus, prope.

ἐγγύθι, prope.

ἐγγύνασμα, τό, exercitatio.

ἐγγυμνάσω, exerceo, -ere.

ἐγγύς, 1) ἐπιθετικῶς· propinquus, a, um· ἐν τοῖς ἐγγύς τῆς πόλεως, in propinquis urbis locis· συγκρ. ἐγγύτερος ἢ ἐγγύτερον (ἐγγυτέρω) ὄν, propior, -oris, propius, -oris· ὑπερθ. ἐγγύτατος, η, ον, ἢ ἐγγύτατα (ἐγγυτάτω) ὄν, proximus, a, um· 2) ἐπιρρηματ. propinque, prope· συγκρ. ἐγγύτερον, ἐγγυτέρω, propius ὑπερθ. ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω, proxime.

ἐγγύτατος, ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω,

ἐγγύτερος, ἐγγύτερον, ἐγγυτέρω, ἴδε ἐγγύς.

ἐγγύτης, ἢ, propinquitas, -atis, θ. μετφ. similitudo, -inis, θ.

ἐγγείρω, 1) excito, -are, aliquem ἢ aliquid, ἐγγείρω τινα ἐκ τοῦ ὕπνου, excito ἢ expergefacio aliquem e somno· 2) ἐγγείρω (= παροξύνω) τινα πρὸς τι εἰς τι, excito aliquem ad aliquid· 3) ἐγγείρω (= διεγγείρω) τι, incito, -are, aliquid· 4) = αἰρώ, ἀνίστημι, ὀρθῶ τι, excito || μέσ. -ομαι· α) ἐκ τοῦ ὕπνου, expergefio, -factus sum· ἐνευθ. ἐγγήγορα, θ ἴδε· β) ἐπὶ ἀνύχων· erigo, -i.

ἐγγέσιμος ὕπνος, somnus ex quo ex citari quis potest.

ἐγερσις, ἢ, excitatio, -onis, θ.

ἐγερτήριον, τό, 1) = παρορμημα, incitamentum, -i, οὐ. *2) = σάλπιγμα ἑωθινόν, matutinus tubae sonus.

ἐγερτί, vigilanter.

ἐγερτικός, ἢ, ὄν, 1) excitans, -ntis· *2) = παρορμητικός, expergeficus.

ἐγερτός, ἢ, ὄν, expectatus, a, um. **ἐγκαθειργησθῆναι**, ἐγκαθειργηθῆναι, ἐγκαθειρῆσθαι, includo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

ἐγκάθειρτος, inclusus, a, um.

ἐγκάθειρξις, ἢ, inclusio, -onis, θ.

ἐγκάθετος, ον, subornatus, a, um· ὁ ἐγκάθετος (= ὁ ἐνεδρευτής), insidiator, -oris, ἄ.

ἐγκάθημαι, insedeo, -ere.

ἐγκαθιδρύω, colloco in loco (aliquid) || ἐγκαθιδρῶμαι, situs sum in-; ἐγκαθιδρυμένος, θ, ον, collocatus, a, um (in loco).

ἐγκαθίζω, colloco, -are.

ἐγκαθίημι (= ἐμβάλλω), immitto, -ere, aliquid in aliquid.

ἐγκάθισμα, insidiae, -arum, θ.

ἐγκαθίστημι, 1) colloco, -are aliquem ἢ aliquid· 2) = καθίστημι, constituo, -ere, aliquem· 3) interpono, -ere, clam submitto.

ἐγκαίνια, τά, encaenia, -orum, οὐ.

ἐγκαινίζω, 1) = ἀνακαινίζω, renovo instauro, -are· 2) = καθιερώ, consecro, -are; dedico, -are.

ἐγκαινισις, ἢ, ἐγκαινισμός, θ, renovatio, -onis, θ. dedicatio, θ.

ἐγκαίρια, ἡ, opportunitas, -atis.
ἐγκαίριος, ον, oportunus, a, um.
ἐγκαίριως, opportune.

ἐγκαίω, inuro (-ussi, -ustum, -ere, aliquid: *ἐγκαίω* (=ἐγτυπῶ) *τινί τι*, inuro aliquid alicui· ὄθ. *ἐγκεκαυμένος*, η, ον, inustus, a, um.

ἐγκαλέω -ῶ (*τινί τι* = κατηγορῶ *τινός τι*), accuso aliquem alicujus rei· || *παθητ.* -ομαι, accusor, -ari.

ἐγκαλλοπίζομαι, glorior, -ari.

ἐγκαλλόπισμα, ornamentum, -i.

ἐγκαλύπτω, obtego, -ere, *συνήθ.* μέσ. *ἐγκαλύπτομαι*, velo me.

ἐγκάλυψις, ἡ velatio -onis, θ.

ἐγκάρδιος, ον, 1) qui in corde est· *2) = ἐκ τῆς καρδίας, *ἐγκάρδιος φίλια*, summa ἢ intima amicitia, *ἐγκάρδιος φίλος*, amicissimus.

ἐγκάρδιος (=ἐκ τῆς καρδίας, ἐκ τῆς ψυχῆς)· ex animo.

ἐγκαρπος, ον, fecundus.

ἐγκάρσιος, α, ον (= πλάγιος; λοξός)· obliquus, a, um.

ἐγκαρσίως (= πλάγιως)· oblique.

ἐγκαρτερός -ῶ (*τινι*), patienter (forti animo) fero, sustineo.

ἐγκαρτερῆσις, ἡ, perseverantia.

ἐγκατα, τά, intestina, -orum.

ἐγκαταβαίνω, descendo in.

ἐγκατάκλειστος, inclusus, a, um.

ἐγκατακλείω, includo, -ere.

ἐγκατακλίνω (εἰς τι), reclino, depono (alicui)· **ἐγκατακλίνομαι** (*τινι*) accumbo, -ere.

ἐγκαταλέγω, 1) — λίθους, congero (-are) lapides· 2) = στρατολόγῳ, militibus accencio· 3) = προσαρθμῶ *τι τινι*, adnumero (-are).

ἐγκαταλείπω, intus relinquo, aliquid; derelinquo, -ere, aliquem ἢ aliquid· || *ἐγκαταλελειμμένος*, η, ον, derelictus, a, um.

ἐγκατάλειψις, ἡ, derelictio.

ἐγκαταλείπω, ἴδε *ἐγκαταλείπω*.

ἐγκατασιρρόω -ῶ, 1) in scirrum induro· 2) ἐπὶ κηλῶ. invetero -are.

ἐγκατασπείρω, spargo ἢ dispergo in· *ἐγκατασπαρμένος*, sparsus ἢ dispersus in·

ἐγκατασφάζω, trucido in·

ἐγκατατάσσω καὶ **ἐγκατατάττω**,

inter alios colloco ἢ inserto.

ἐγκατατέμνω, concido in·

ἐγκατατίθῃμι, depono in-, repono in-, condo in·

ἐγκάτοικος, incolae, -ae, ἀ.

ἐγκανμα, τό· 1) = *ἐγκεκαυμένος*: ὄλον ἐγκανμα ἐμμένει ταῖς ψυχαῖς, inustum animis hominum est· 2) pictura encaustica· 2) pustula ex ustione.

ἐγκανσις, ἡ· 1) pictura encaustica· 2) = καῖσις, exustio, -onis, θ.

ἐγκανστής, ὁ, pictor.

ἐγκανστικός, encausticus, a, um.

ἐγκανστος, ον, encaustus, a, um.

ἐγκειμαι (*τινι*)· 1) jaceo in aliqua re; insuo in aliqua re· 2) = ἐπικειμαι *τινι*, insto (-ití, -are), alicui.

ἐγκεντρίζω, inserto (surculum).

ἐγκεντρίς, ἡ· 1) aculeus, -i, ἀ. 2) calcar, -aris, ὄθ.

ἐγκεντρισις, ἡ· **ἐγκεντρισιμός**, ὁ, insitio, -onis, θ.

ἐγκεντρος, ον, aculeatus, a, um.

ἐγκεντρόω -ῶ (=κεντρόω)· 1) aculeum infigo· *2) = ἐγκεντριζώ.

ἐγκεφαλιακός, cerebellaris, e.

ἐγκεφαλίτης, ad cerebrum pertinet.

ἐγκέφαλος, ὁ, cerebrum, -i. ὄθ.

ἐγκλειστος, ον, inclusus, a, um.

ἐγκλείω ἢ **ἐγκλήω**· 1) includo, (-si, -sum, -ere) aliquid· 2) *ἐγκλείω ἐν τινι*, εἰς τι, ἐντός *τινος*, includo in rem, in re ἢ re.

ἐγκλημα, τό· 1) = κατηγορία, accusatio, -onis, θ. crimen, -inis, ὄθ. *2) = κακούργημα, crimen, -inis, facinus, -oris, ὄθ.

ἐγκληματικός, criminalis, e.

ἐγκληματικῶς, criminaliter.

ἐγκλησις, (κατηγορία)· 1) accusatio· θ. 2) = μέμψις, reprehensio, θ.

ἐγκλητέος, α, ον, reprehensione dignus, a, um.

ἐγκλητος, ον, accusatus, a, um.

ἐγκλιμα, enclima; inclinatio.

ἐγκλίνω· 1) inclino, -are, aliquid· 2) — *τινά*, in fugam verto aliquem· 3) inclino in fugam, fugio·

4) *ἐγκλίνομαι*, a) inclinor, -atus, sum, -ari; β) *ῥαγματικῶς*.

ἐγκλις, ἡ, inclinatio, ὁ.
ἐγκλιτικός, ἡ, ὄν, inclinativus.
ἐγκοίλος, ὄν, cavus, a, um.
ἐγκόλαμμα, τό, sculptura, -ae.
ἐγκόλαπτος, insculptus, a, um.
ἐγκολάπτω (τί τιμ)· 1) insculpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid alicui· 2) incido (-idi, -isum, -ere), alicui alicui.
ἐγκολλάω -ᾶ, agglutino, -are.
ἐγκόλιον, τό· 1) sacrum amuletum· 2) liber in sinu portandus; liber portatorius.
ἐγκόλιος, ὄν, in sinu jacens.
ἐγκολπῶ -ᾶ· 1) in sinum collo· 2) —οῦμαι τι, ampektor, adscisco aliquid· *3) —οῦμαι τινα ἢ τὴν μερίδα τινός, partes alicujus sequor.
ἐγκοπή, ἡ, incisio; incisura.
ἐγκοπος, ὄν· 1) laboriosus, a, um· 2) iessus, a, um.
ἐγκόπτω· 1) incido, -ere· 2) impedio, -ire; interpello, -ere.
ἐγκόσμιος, ὄν, qui est in mundo, terrester· τὰ —a, curae humanae cupiditates terrestres.
ἐγκράτεια, ἡ· 1) abstinencia, ὁ, continentia, ὁ, 2) potentia.
ἐγκρατεύομαι, abstinens ἢ continens sum; contineo me.
ἐγκρατέω -ᾶ τινος=ἐγκρατῆς εἰμί τινος, in potestate habeo aliquem ἢ aliquid.
ἐγκρατῆς, ἐς, abstinens, -ntis; continens, -ntis; temperans.
ἐγκρατῶς, abstinenter.
ἐγκρίνω, adopto, -are· ἐντεῦθ.= admitto, -ere; adprobo, -are· ἐγκρομένους, ἐγκριθείς, admissus.
ἐγκρισις, ἡ, adoptatio, ὁ.
ἐγκριτος, ὄν, admissus, a, um· ἐντεῦθ.=praestans, -ntis.
ἐγκρύπτω, condo, -ere; occulto, -are, aliquid.
ἐγκύησις, ἡ, gravidas, -atis, ὁ.
ἐγκυκῶ -ᾶ, immisceo, -ere.
ἐγκυκλώ -ᾶ, circumvolvo, -ere.
ἐγκύκλιος, ὄν, encyclos, ὄν· 1) = κυκλικός, in orbem actus; circularis (chorus)· 2) = ἐτήσιος, anniversarius, a, um· 3) ἢ ἐγκύκλιος

παίδεια, cursus artium liberariorum; disciplinarum orbis.

ἐγκυκλίως orbiculatim.

ἐγκυκλοπαίδεια, = ἐγκύκλιος παίδεια ἐντεῦθ. τὸ νεώτ. encyclopaedia
ἐγκυκλος, ὄν, orbicularis, e.
ἐγκυκλώ -ᾶ, και ἐγκυκλόομαι-οῦμαι, circo incluno; circumago· || μέσ. circumeo; cingo, -ero.

ἐκύκλωσις, ἡ, circuitus, -us, ἄ.

ἐγκυκλίδεω -ᾶ, involvo, -ere.

ἐγκυκλίνθησις, ἡ, volutatio, -onis.

ἐγκυκλίω, involvo, -ere.

ἐγκυμονέω -ᾶ, grvida sum.

ἐγκύμων, ὄν, ἐγκυος, ὄν· 1) ἐπὶ ἀνθρ. gravidus, a, um, 2) ἐπὶ ἀνθρ. και ζῶων, praegnans, -ntis; 3) ἐπὶ ζῶων fetus, a, um· 4) ἐγκύμων (πλήρης) τινός, gravidus ἢ praegnans, aliqua re.

ἐγκύπτω, 1) pronus incumbo, propendes incumbo. 2) ἐγκύπτω εἰς τι a) inspicio in aliquid. *β) μετφ. ἐγκύπτω (ἐνέκνω) εἰς τι εἰς τὰ γράμματα, pronus incumbo (incubui) in aliquid, in literas.

ἐγκυρτος, ὄν, incurvus, a, um.

ἐγκύω praegnans sum.

ἐγκωμιάζω, 1) laudo, -are, aliquem ἢ aliquid; 2) praedicō.

ἐγκωμιαστής, ὁ, laudator, -oris.

ἐγκωμιαστικός, laudativus.

ἐγκωμιαστός, ἡ, ὄν, laudabilis e.

ἐγκώμιον, τό, laus, -udis, ὁ. praedicatio, ὁ. praeconium, ii, cū.

ἐγκώμιος, 1) = ἐπιχώριος, indigena 2) ἐγκώμιος ὕμνος, carmen quo laudes alicujus celebrantur.

ἐγρήγορα, ἴδε·

ἐγρηγορέω -ᾶ (ἀγρυπνῶ)· vigilo, -are, ἐγρηγοράω, vigilans, -ntis.

ἐγρηγορότως, vigilanter.

ἐγρήγορις, (= ἀγρυπνία) ἡ, vigilantia, ae, ὁ. vigilatio, ὁ.

ἐγχαράξις, ἡ, incisio, -onis, ὁ.

ἐγχαράσσω και ἐγχαράττω, (τι τιμ) inculpo (-psi, -btum, -ere), aliquid alicui rei ἢ in re; incido.

ἐγχειρέω -ᾶ, 1) aggredior, -i; 2) = προσβάλλω τινα, aggredior aliquem.

ἐγχείρημα τό, coeptum, -i, οὔ.
ἐγχείρησις, ἡ, 1) incepto alicuius

rei. *2) — *ιατρική*, actio secandi.
ἔγχειρίδιος, *ον*, manualis, e; *ἐντεῦθ*.
ἔγχειρίδιον, τό, α) = *μαχαίριον*, sica, a, um, ὅ. culter, -tri, ἄ. β) *ἔγχειρίδιον* (βιβλίον) manuale, -is, οὐ.
ἔγχειρίζω, (*τινί τι*) in manus alicujus trado aliquid, trado.
ἔγχειρησις, ἡ ἢ *ἔγχειρισμός*, δ, actio tradendi in manus.
ἔγγελος, ἡ, anguilla, -ae, ὅ.
ἔγγεω (*τί τι*) inundo (- fudi, fusum, -ere) aliquid rei ἢ in rem *ἐγκυημένος*, η, *ον*, infusus, a, um.
ἔγχορδος, *ον*, chordis intentus, *ἔγχορδον ὄργανον*, fides (-ium).
ἔγχος, τό, hasta -ae, ὅ.
ἔγχρώματος, *ον*, coloratus, a, um.
ἔγχυλίω, in succum redigo.
ἔγχυλίωμα, succus expressus.
ἔγχυλος, *ον*, succulentus, a, um.
ἔγχυμα, τό, infusum.
ἔγχυμος, *ον*, succulentus, a, um,
ἔγχύνω, infundo -ere.
ἔγχυσις, ἡ, infusio, -onis, ὅ.
ἔγχυτος, *ον*, infusus, a, um.
ἔγχωρέω -ω, (= *συγχωρέω*) concedo, -ere *συνήθ*. *ἀπρως ἔγχωρεῖ*, licet, *εἶτι ἔγχωρεῖ* = etiam nunc tempus est.
ἔγχωριος, (α), *ον*, indigena; domesticus, a, um; patrius a, um,
ἔγχωριως, more regionis.
ἔγχωσις, ἡ, impletio cavi terrâ aggestâ.
ἐγώ, ego, *μετ' ἐμοῦ*, mecum, τό *κατ' ἐμέ*, quantum in me est ἢ *μεῖς γε*, nos quidem.
ἐγῶμαι (= *ἐγὼ οἶμαι*) *εὐχρ. ἐν τῇ ἐκφράσει* ὡς *ἐγῶμαι*, ut opinor.
*ἔδαφιαῖος, usque ad solum.
ἔδαφίως, 1) pavimento, -are; 2) solo aequo (domum).
ἔδαφιον, τό, namerus capitis.
ἔδαφος, τό, solum, -i, οὐ.
ἔδεσμα, τό 1) cibus (*ἐν γένει*) 2) τό *τεχνικῶς παρεσκευασμένον*, esca, -ae, ὅ) τό *πολυτελές*, dapes (πληθ.) 4) — *τα edulia*, -ium, οὐ.
ἔδεσματοθήκη, penaria sella.
ἔδεστος, ἡ, ὄν, edulis, e.
ἔδνα, τά, munera nuptialia.
ἔδομαι, (*μελ. τοῦ ἐσθίω*) edam.

ἔδος, τό, sedes, -is, ὅ. 2) *ἐδάλιον*. sedile, is, οὐ. 3) *sellâ*, -ae, ὅ. 4) = *πρωκτός*, *podex hominis* 5) = *ἀπόπατος*, *latrena*, -ae, ὅ.
ἔδράζω, colloco, -are, aliquid.
ἔδραῖος, α, *ον* 1) *sedentarius*, a, um 2) = *στερεός*, *stabilis*, e.
ἔδραιότης, ἡ, *stabilitas*, ὅ.
ἔδραιώω -ω, *stabilio*, -ire.
ἔδραιώμα, *firmamentum*, -i, οὐ.
ἔδραιώς, *stabiliter*.
ἔδραιώσις, ἡ, *stabilitas*, ὅ.
ἔδρευώ, *sedeo*; *habito*.
ἔδυν (*ἀόρ. τοῦ δύνωμαι*) ὁ ἥλιος *ἔδυν*, sol occasus est.
ἔδωδή, ἡ ἢ *cibus*, i, ἄ.
ἔδώμιμος, *esculentus*, a, um.
ἐδάλιον, τό 1) *sedes*, -is, ὅ. 2) *sedile*, -is, οὐ.
ἔζομαι, *sedeo*, -ere.
ἔθειλονται, -τί *ultra*; *sponte*.
ἔθειλοντής, *voluntarius*.
ἔθειλούσιος, *ον*, *voluntarius*, a, um, *sponte aliquid faciens*.
ἔθειλουσιως, *ultra*; *sponte*.
ἔθέλω, *volo* (*volui*, *velle*); *cupio* (-ipi, -itum, -ere), aliquid.
ἔθίζω 1) *assuefacio*, -ere *ἔθίζομαι* 1) *assuesco* ἢ *consuesco* (-evi, -ere) *ἔθίζομαι ποιεῖν τι*, *assuesco* ἢ *consuesco* *facere aliquid*, *εἰθισμένος*, η, *ον*, *assuetus*, ἡ *consuetus*, a, um 2) *εἰώθα*, *εἰθισμαι* a) *soleo* (*solitus sum*, -ere): *εἰώθε ψεύδασθαι*, *solet mentiri*, ὡς *περ εἰώθασαν*, *ut solent*, *εἰωθώς*, *εἰθισμένος*, *solitus*, a, um, *τὸ εἰωθός*, *solitum* β) *consuevi*: *εἰθισμαι*, *εἰώθα τοῦτο ποιεῖν*, *consuevi hoc facere* γ) *διὰ τοῦ μὸς*; ὡς *περ εἰώθα*, *sicut meus est mos*.
ἔθιμος, *ον* (= *εἰθισμένος*), *consuetus* ἢ *assuetus*, a, um, *τὸ ἔθιμον*, *mos*; *consuetudo*.
ἔθισμός, δ, *consuetudo*, -inis, ὅ.
ἔθνάρχης, δ, *gentis princeps*.
ἔθνικος, ἡ, ὄν 1) *genti alicui proprius*: *Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον*, *Universitas nationis graecae* 2) *† ethnics*, a, um; *gentilis*, e, *οἱ ἔθνικοι*, *gentes* ἢ *nationes*.
ἔθνος, τό, *gens*, -ntis, ὅ. *natio*.

ἔθος, τό 1) mos, moris, ἄ. 2) consuetudo, inis, θ.

εἰ 1) σύνθ. ὑπόθετ. α) si: εἰ βούλει, δώσω σοι, si vis, dabo tibi β) (ἐπί ἐπαγαλήψ.)· si (μετά παρατ. ὑποτ.) ἢ cum (μετά παραμ. ἢ ὑπερσυντελ. ὄριστ.): εἰ τις κινεῖτο καὶ μηδέποτε ἤσυχον ἔχει, si quis se commoveret ac nunquam interquiesceret γ) εἰ δὲ μή, sin minus· εἰ ἄρα, si forte 2) σύνθ. ἐρωτημ. εἰς πλάγ. ἔρωτ. α) an: οὐκ οἶδα, εἰ ἀληθὴς ἐστίν ἢ αἰτία, nescio an vera causa sit β) num: ἔρωτῶ, εἰ οὕτως ἔχει, quaero, num ita sit σκοπεῖτε, εἰ δεῖ δοκεῖν, videte, num dubitandum sit γ) ne: ἐπήρето, εἰ ἐξέλη, quaesivit, ne liceret· ἔρωτῶ, εἰ ὀρθῶς μὲνημαι, quaero, rectene meminērim.

εἶα! eja! εἶα δὴ! eja age!

εἰάξω, eja clamo.

εἰδέχθαι, ἦ, aspectus taetre; deformitas, -atis, θ.

εἰδεχθῆς, ἔς, deformis, e.

εἰδεχθῶς, deformiter; taetre.

εἰδημόνως, scienter.

εἰδήμων, sciens, -ntis; peritus.

εἰδήσις, ἦ· 1) scientia, -ae, θ.

peritia, -ae, θ. *2) νεοελ.—ἄγγελία,

nuntius, -i, ἀ denuntiatio, θ.

εἰδικός, ἦ, ὄν, specialis, e.

εἰδικότης, ἦ, specialitas, -atis, θ.

εἰδικῶς, specialiter.

εἰδοί, αἶ, idus, -uum, θ. ταῖς τοῦ

Μαρτίου εἰδοῖς, idibus Martii.

εἶδον· vidi ἴδ. ὄραω.

εἰδοπριέω -ῶ· 1) formam eificio, repraesento, -are· *2) νεοελ. in dico, denuntio, -are.

εἰδοποιήσις, ἦ· 1) repraesentatio, -onis, θ. *2) νεοελ. denuntiatio, significatio, -onis, θ.

εἰδοποιῶ, ἦ, repraesentatio, θ.

εἰδοποιός, ὄν, speciem efficiens.

εἶδος, τό, species, -ei, θ.

εἰδότης, scienter; perite.

εἰδοφορέω -ῶ· speciem rei effingo.

*εἰδυλλιακὸς βίος, vita rustica·—ἡ ποιησις, poesis pastoralis.

εἰδύλλιον, τό, idyllium, -ii, οὐ.

εἰδωλολατρία, ἦ, cultus idoli.

εἰδωλολατρεῶ -ῶ, idololatra sum.

εἰδωλολάτρης, δ, idololatra, -ae, θ.

εἰδωλον, τό· 1) simulacrum, -i, οὐ. 2) † idolum, -i, οὐ.

εἰεν, esto; haec hactenus.

εἴθε, utinam.

εἰθισμένος, η, ον, consuetus, a, um.

εἰθισμένως, consuete.

εἰκάσω· 1) similem facio· || —ομαι, similis sum· 2) —συγκρίνω, adsimilo, -are; comparo, -are· 3) = τεκμαίρομαι, conjicio, -ere; conjecto.

εἰ καί, etsi.

εἰκάς, ἦ· 1) numerus vicenus· 2)

vigesimus dies mensis.

εἰκασία, ἦ, conjectura, -ae, θ.

εἰκαστής, δ, conjector, -oris, a.

εἰκαστική, ἦ, ars statuaria.

εἰκαστικός, ἦ, ὄν, conjecturalis, e.

εἰκαστικῶς, conjecturaliter.

εἰκῆ, temere.

εἰκονίζω, imago, -are.

εἰκονικός, ἦ, ὄν· 1) imaginalis, e· 2) fictus, a, um.

εἰκονικῶς· 1) imaginaliter· 2) ficte, simulate.

εἰκόδιον, τό, imaguncula, -ae, θ.

εἰκόνημα, τό· 1) simulacrum, -i, οὐ. 2) νεοελ. imago (sancta).

εἰκονογράφω -ῶ, depingo, -ere.

εἰκονογραφία, ἦ, effigies, -ei, θ. imago, -inis, θ.

εἰκονογράφος, imagines pingens.

εἰκονακλάστης, δ, imaginum (sanctarum) ruptor, -oris, ἄ.

εἰκονομαχέω -ῶ, imagines oppugno. [gnatio.

εἰκονομαχία, imaginum oppu — εἰκονομάχος, imagines, e templis deturbans.

εἰκονοποιός, imagines faciens.

εἰκονοστάσιον, sanctuarium, -i, οὐ.

εἰκός, (-ότος), 1) par; aequum· 2)

verissimile, probabile. consentaneum rationi consentaneum.

εἰκοσαετής, εἰκοσαετής, qui diviginti annorum est, ὄ—, vicenarius, ἄ.

εἰκοσαετία, vicennium, -ii, οὐ.

εἰκοσαετής, (-ίδος), ἦ, quae viginti annorum est.

εἰκοσάκις, vicies.

εἰκοσακισχίλιοι, viginti millia.
 εἰκοσαπλάσιος, εἰκοσαπλασίον, εἰκοσαπλούς, vices tantus.
 εἰκοσάς, = τῷ εἰκάς.
 εἰκοσι, viginti.
 εἰκοσιδύο, duo et viginti.
 εἰκοσιεννέα, undetriginta.
 εἰκοσιέξ, sex et viginti.
 εἰκοσιεπτά, septem et viginti.
 εἰκοσιοκτώ, viginti octo.
 εἰκοσιπέντε, viginti quinque.
 εἰκοσιτέσσαρες, viginti quatuor.
 εἰκοσταίος, die vicésimo.
 εἰκοστός; ἤ, ὄν, vicesimus ἢ vigesimus, a, um.
 εἰκότως, merito, jure.
 εἶκω, cedo, -ere.
 εἰκών, ἡ· 1) imago, -inis, efigies, -ei, θ. 2) ῥητ. similitudo, θ.
 εἰκώς, μετχ. τοῦ ἔοικα.
 εἰλεός, ὁ, ileus volvulus.
 εἰλικρίνεια, ἡ, sinceritas, -atis.
 εἰλικρινής, ἐς, sincerus, a, um.
 εἰλικρινῶς, sincere.
 εἶλον, εἰλόμην, ἰδέ αἰζέω -ῶ.
 εἶλω, volvo, convolo, involvo.
 Εἰλωτες, οἱ, Helôtes, -um, ἄ.
 εἰλωτία, ἡ, servitus, -utis, ἄ.
 εἰλωτεύω, servio, -ire.
 εἰλωτικός, ἡ, ὄν, heloticus,
 εἰμαρμένη, ἡ, εἰμαρμένον, τό, factum, -i, οὐ. iatalitas, -atis, θ.
 εἰμαρμένος, η, ὄν, fato destinatus, a, um, fatalis, e.
 εἰμαρταί, fato destinatum est.
 εἰ μή· 1) nisi· 2) ni (=nisi).
 1. εἶμι, sum (fui, esse) 1) ἀγαθός ἔστιν ὁ θεός, deus est bonus· 2) ἔστι (μετ' ἀπαρέμφ. = ἔξεστι), est, licet· 3) ἔστι μοι (=ἔχω), est mihi; ἔστι μοι βιβλία, sunt mihi libri. 4) ἔστιν ὅς, est qui, εἶσι τινες, sunt quidam· 5) μετὰ προθέσ. εἶμι ἀπό τινος, ortus sum ab aliquo· 6) εἶμι τινος (κτῆμα, ἔργον), sum alicujus.
 2. εἶμι, (μέλλον τοῦ ἔρχομαι = θὰ ἔλθω, θὰ ὑπάγω)· ibo, -is, -it, κτλ εἰμι βοηθήσων αὐτῶ, ibo eisubsidio. Ἡ ἀπαρέμφ. καὶ ἡ μετοχὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἔχουσι σημασίαν μέλλοντος, αἱ δὲ ἄλλα ἐγκλίσεις ἐνεστώτους· ἴδε ἔρχομαι.

εἶπερ, si quidem.
 εἶπον, dixi.
 εἶποτε, (εἶ ποτε) si quando.
 εἶργνυμι, in carcerem conjicio.
 εἶργω, arceo (-ui, -ere)· μετφ. ὁ νόμος εἶργει μὴ ἀποκτείνειν, lex vetat, ne quis interficiat.
 εἶρηναῖος, α, ὄν, pacificus, a, um; pacatus a, um.
 εἶρηναίως, paciice; amice.
 εἶρήνευσις, pacificatio, -onis, θ.
 εἶρηνεύω· 1) paco ἢ pacifico (are, aliquem ἢ aliquid· 2) ἀμεν. in pace vivo, pacem ago.
 εἶρήνη, ἡ, pax, pacis, θ. μετφ. *α) = ὁμόνοια, concordia, -ae, θ. β) = ἡσυχία, pax, tranquillitas· γ) Εἰρήνη (θεά), Pax.
 εἶρηνικός, ἡ, ὄν, pacis studiosus ἢ pacem amans; pacificus, a, um, ἐντεῦθ. = tranquillus, a, um.
 εἶρηνικῶς, pacate.
 εἶρηνοδίκης, ὁ, fœtialis, -is, ἄ. pacificator, -oris, ἄ.
 εἶρηνοποιέω -ῶ, pacifico, -are.
 εἶρηνοποιήσις, pacificatio, -onis.
 εἶρηνοφύλαξ, ὁ, pacis custos.
 εἶρκτη, ἡ, carcer, ἄ. vincula, -orum, ὄν. custodia, -ae, θ.
 εἶρμός, ὁ, series, -ei, θ.
 1. εἶρω (=συνεῖρω) sero (-ui), -ere· εἶρω (= πλέκω) στεφάνους, flores coronos nexo.
 2. εἶρω (ποιητ.) dico, -ere.
 εἶρων, ὁ· 1) = κρυφίνους, dissimulato, -oris, ἄ. 2) = σκώπτης, cavillator, -oris, illuso, -oris, ἄ.
 εἶρωνεία· 1) = κρυοποίησις ἀγνοίας, dissimulatio, -onis, ἡ, *2) = χλευασμός, illusio, -onis, θ.
 εἶρωνεύομαι· 1) dissimulate loquor· καὶ ἐν γένει dissimulo, -are· 2) = σκώπτω, derideo, -ere.
 εἶρωνευτής, ὁ, cavillator, ἄ.
 εἶρωνευτικός, εἶρωνικός, ἡ, ὄν, dissimulatione loquens; simulatus, a, um; ironicus, a, um.
 εἰς καὶ ἐς· 1) in (μετ' αἰτιατ.)· ἀφικνοῦμαι εἰς χώραν· venio in regionem· ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας, Athenas venit· 2) ad· εἰς Ἀφροδίτης (δῆλ. ναόν), ad Veneris (δῆλ. aedem)· 3)

λόγους ποιῶμαι εἰς τὸν δῆμον, verba facio ad populum. 4) ἐπὶ χρόνον· εἰς ἑνιαυτόν, in unum annum. ἐς θέρος, in aestatem. 5) quod attinet ad: εἰς μὲν ταῦτα, quod ea attinet. 6) δι' ἐπισημασίας: εἰς καλόν, opportune. 7) ἐπὶ ἀριθμ. circiter, ad: εἰς μυρίους, ad decem millia.

εἰς, μία, ἓν, unus, una, unum (γεν. unius, δοτ. uri).

εἰσαγγελεύς, ὁ, delator, -oris, ἄ.

εἰσαγγελία, ἡ, delatio, -onis, θ.

εἰσαγγελτικός, εἰσαγγελικός, ἡ, ὄν, delator.us, a, um.

εἰσαγγέλλω, ῥημ. defero (-tuli, -latum, -ere).

εἰσάγω, 1) = εἰσορμίζω τι, invehō, -ere ἢ importo, -are, aliquid. 2)

εἰσάγω τινὰ πρὸς τινα, introduco aliquem ad aliquem. 3) εἰσάγω τινὰ λέγοντα, induco aliquem dicentem.

εἰσαγωγέυς, ὁ, introductor, ἄ.

εἰσαγωγή, ἡ, 1) = εἰσορμὴ, in- vectio, -onis, θ. 2) introductio, -onis, θ. 3) — βιβλίον, proemium.

εἰσαγωγικός, ἡ, ὄν, ad introductio- nem aptus; introductor.us.

εἰσαγωγίμος, ὄν, importatitius, a, um, introductus, a, um.

εἰσακοντίζω, jaculor in-.

εἰσακούω, 1) — τινός, audio, aus- culto aliquem. 2) — τὰς δεήσεις, exaudio preces. 3) — τινὶ (ὑπακούω), exaudio aliquem; obedio alicui.

εἰσάλλομαι (εἰσηθῶ) εἰς τι, insi- lio (-ire) in aliquid.

εἰσάπαξ ἢ εἰς ἅπαξ, semel.

εἰσαριθμέω -ῶ, adnumero, -are.

εἰσαῦθις, posthac.

εἰσαι, εἰς ἀεί, semper.

εἰσαύριον ἢ εἰς αὔριον, in cra- stinum; in posterum diem.

εἰσβαίνω, ingred or, (-gressus sum, -i), in aliquid conscendo.

εἰσβάλλω, 1) = ἐμβάλλω, injicio (-jeci, -jectum, -ere), aliquid alicui. 2) = βία εἰσέρχομαι, invado.

εἰσβασις, ἡ, ingressus, -us, ἄ.

εἰσβατός, ἡ, ὄν, quem, quam, quod ingredi possumus.

εἰσβιάζομαι, (= βία εἰσέρχομαι),

irrumpe, -ere, in aliquid.

εἰσβιάζω (εἰς τὰς ναῦς), impono in naves (in classem).

εἰσβολή, ἡ, 1) ingressus, -us, ἄ. 2) invasio, -onis, θ.

εἰσδέχομαι, recipio (-cepi; - ce- ptum -ere) aliquem: ἢ aliquid.

εἰσδύσις, ἡ, introitus, -us, ἄ.

εἰσδύω, εἰσδύομαι. 1) subeo, -ire, penetro, -are; insinuo, -are.

εἴσειμι, ἴδε εἰσέρχομαι.

εἰσέλασις, ἡ, irruptio, -onis, θ.

εἰσελαύνω, equo invehor ἢ in- gredior, -i.

εἰσέρπω, εἰσερπίζω, irrepo (-psi, -ptum, -ere), id aliquid; irrepto.

εἰσερπυσμός, ὁ, irreptio, θ.

εἰσέρχομαι, 1) ineo (ii, -itum, -ire) in aliquid; ingredior (-essus sum, -i) in aliquid; introeo, -ire, in aliquid; intro -are, in aliquid.

εἰσέτι, in posterum quoque.

εἰσέχω, introrsus pertineo.

εἰσηγέομαι -οῦμαι, 1) introduco (-xi, -ctum, -ere), aliquid; 2) — νόμον, legem rogo.

εἰσηγῆσις, ἡ, 1) introductio, -onis, θ. 2) suasio, -onis, θ. 3) εἰσηγῆσις νόμον, rogatio, -onis, θ.

εἰσηγητής, ὁ, introductor (-oris alicujus rei), auctor, -oris, ἄ.

εἰσήμι, inmitto -ere.

εἰσικνέομαι -οῦμαι, pervenio in- εἰσικήριον; tabella (admissionis).

εἰσικήριος, ὄν, ad ingressum per- tinentis; εἰσικήριος λόγος, oratio ad- ditionalis.

εἰσορμὴ, ἡ, in vectio, -onis, θ.

εἰσορμίζω, invehō (-xi, -ere), ali- quid; importo, -are, aliquid.

εἰσορμῶ, coopto, -are.

εἰσορμῶ, feriendo inmitto.

εἰσηγέομαι, innato, -are.

*εἰσοδεῖα, ἡ, fructuum perceptio, frugum perceptio; seges, -etis, θ- messis, -is, θ.

*εἰσοδεύω, fructus percipio.

*εἰσόδημα, τό, reditus, -us, ἄ.

εἰσοδος, ἡ, ingressus, -us, ἄ.

εἰσορᾶω -ῶ, intueor, -eri.

εἰσορμᾶω -ῶ, irruo, -ere.

εἰσορμίζω, in portum invehō. ||

—ομαι, invehor in portum.
είσοχή, ἡ, quod introrsum ver-
git; locus depressus; cavum.

εἰμπέμπω (==εμβάλλω), immitto,
-ere, aliquid (φόρον metum).

εἰσπεράω -ῶ, transeo, -ire.

εἰσπέτομαι, involo, -are.

εἰσπηθάω -ῶ (εἰς τι), insilio (-si-
lui, -ire) alicui ἢ aliquid.

εἰσπίπτω (εἰς τινα, εἰς τι)· incido
(-cidi, -ere) in aliquem.

εἰσπλέω, navigo ἢ navi invehor
(in locum aliquem).

εἰσπλοος -ους, invectio in portum

εἰσπνέω, spiriritu duco (aërem).

εἰσπνοή, ἡ, respiratio, -onis, ὅ.

εἰσπορεύομαι, intro; introeo.

εἰσπράκτωρ, ὁ, exactor, -oris, ἄ.

εἰσπραξις, ἡ, exactio, -onis, ὅ.

εἰσπράττω, exigo, (-egi, -ere)

aliquid ab aliquo.

εἰσρέω, influo (-xi, -xum, -ere)·

ἄορ. εἰσερρῆν (=εἰσερρευσεν), in-
fluxit.

εἰσρους, ὁ, influxus, ἄ.

εἰσροή, εἰσρυσίς, influxio, -onis.

εἰστίθημι, impono, (-posui, -posi-
tum, -ere), aliquid in aliquid.

εἰσφέρω (ἄορ. εἰσήνεγγον), 1) in-
fero (intulu, illatum -ere); ingero

(-gessi, -ere), aliquid· 2) περι χρη-
μάτων, φόρων· α) infero, -ferre;

confero, -ferre· β) χρήματα, εισφο-
ράς εἰσφέρω, pecuniam tributa sol-
vo, pendo· 3) νόμον εἰσφέρω, le-
gem fero, legem rogo· 4) =εἰσάγω,
induco, -ere.

εἰσφορά, ἡ, 1) pecuniae collatio·

2) =φόρος, tributum, -i, cῶ. 3) il-
latio (legis).

εἰσφορέω -ῶ, infero, importo.

εἰσφράττω, sepio -ire, aliquid.

εἰσφύρω, immisceo, -ere.

εἰσχέω, infundo, -ere.

εἰσχωρέω -ῶ, penetro in aliquem
locum, pervado, -ere.

εἶσω, εἶσω, intra (μετ' αἰτιατ.).

εἰσωθέω -ῶ, intra pello.

εἶτα, postea deinde, tam.

εἶτε—εἶτε, sive—sive.

εἶωθα, εἰωθώς, ἴδε ἐθίζω.

εἰωθότως, more solito.

ἐκ (πρὸ φωνηέντ.) ἐξ 1) ex ἦ e (e
πρὸ συμφ. ex πρὸ συμφ. καὶ φω-
νήεντος), μετ' ἀφαιρ. : ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ, e caelo· 2) de (μετ' ἀφαιρ.)
εἰς ἐξ ἐκείνων, unus de illis· 3) ab
ἦ a (μετ' ἀφαιρ.) : ἐκ παίδων, a
pueris.

ἐκάνην, ἴδε καίομαι.

ἐκάς, procul.

ἐκασταχῆ, ἐκασταχοῦ, ubique.

ἐκασταχόθεν, undique.

ἐκασταχόθι, passim.

ἐκασταχόσε, quoquo versus.

ἐκαστος, ἡ, ον, 1) quisque, quae-
que, quodque ἢ quidque (γεν. cu-
jusque)· 2) omnis, e: ἐκαστος ἄν-
θρωπος, omnis homo· 3) ἐκαστος
χωρὶς, ἐκαστος ἰδίᾳ, εἰς ἐκαστος, ἐ-
καστος ἕνα, (μίαν, ἓν)· singuli, sin-
gulae, singula (γεν. singulorum κτλ.)

ἐκástοτε, semper.

ἐκάτερος, α, ον, uterque, utraque,

utrumque.

ἐκατέρωθεν, utrinque.

ἐκατέρωθι, utrobique.

ἐκατέρως, utroque modo.

ἐκατέρως, in utramque partem.

ἐκατόγγιστρο, centimanus, a, um.

ἐκατόμβη, ἡ, hecatombe, -es, ὅ.

*ἐκατομύριον, τό, decies centum
millia; decies centena millia.

*ἐκατομμυριοῦχος, mille millia
habens; locupletissimus, a, um.

ἐκατόμποιλις, ἡ, centum urbes
hahens.

ἐκατόμπους, ουν, centipes, -edis.

ἐκατόμυλλος, ον, centum por-
tas habens.

ἐκατόν, οί, αἰ, τά, centum.

ἐκατονταετηρίς, ἡ, centenaria ae-
tas; seculum, -i, οῦ.

ἐκατονταετής, ἐκατονταέτης, cen-
tum annorum; centenarius.

ἐκατοντάκις, centies.

*ἐκατοντάλιτρον, centumpondium

*ἐκατονταπλασιάζω, centuplico.

ἐκατονταπλάσιος, α, ον, centu-
plex, -icis; centuplicatus, a, um.

ἐκατονταπλασίως, in centuplum;

centies tantum.

ἐκατόνταρχος, centurio, -onis, ἄ.

ἐκατοντάς, ἡ, centenarius nume-

rus : centuria, -ae. θηλ.
ἑκατοντούτης, -ης, centum annorum; centenarius, -a.
ἑκατοστημόριον, centesima pars.
ἑκατοστός, centesimus, a, um.
ἑκατοστής, ἡ, centuria, -ae, θ.
ἐκβαίνω, evado (-si, -sum, -ere) 2) exeo, -ire; **ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς**, exeo de (ex) naxi 3) egredior, -i 4) **ἐκβαίω τῆς οἰκίας**, egredior domo 4) **ἐκβαίνει** (=συμβαίνει, ἀποβαίνει) evenit, accidit.
ἐβάλλω, ejicio (-jeci, -ectum, -ere), **τινά τῆς οἰκίας**, aliquem domo || **ἐβάλλω τοὺς στρατιώτας τῶν ἐσπέρων**, milites ex praesidiis et stationibus deturbo ***ἐβάλλω φωνήν**, vocem emitto.
ἐκβασίς, ἡ 1) egressus, -us, θ. 2) eventus, -us, ἀ. exitus, -us, ἀ.
ἐκβιάζω 1) vi expello aliquid; **exturbo aliquid ἢ aliquem** *2) violo, -are, aliquem.
ἐκβίασις, **ἐκβιασμός**, violentia.
ἐκβιβάζω, e navi expono, educo, -ere, aliquem.
ἐκβλάστησις, ἡ, germinatio, -onis.
ἐκβλύζω, scateo, -ere.
ἐκβοάω -ῶ, exclamo, -are.
ἐκβοηθέω -ῶ (ἐκ τῆς πόλεως); **crupcionem ex oppido facio**.
ἐκβολάς, ἡ, scoriae argenti.
ἐκβολή, ἡ, ejectus, -us, θ.
ἐκβόσκω, depasco -ere.
ἐκβράζω (**περὶ θαλάσσης**) in litus ejicio, aliquid.
ἐκβρασμα, τό 1) quod in litus ejectum est *2) **μυφ.** -α (**καθάρματα**), faex populi; sentina reipublicae **ἐκγίγνομαι** 1) enascor, -i. (ab aliquo) 2) **ἐκγίγνομαι τοῦ ζῆν**, discedo e vita 3) **ἐπὶ χρόνον** = **παρέρχομαι**, praetereo, -ire.
ἐκγονος, ον 1) ortus, a, um 2) **ἐκγονοί α)** = **τέκνα**, soboles β) = **ἀπόγονοί**, posterī, -orum.
ἐκγράφω 1) = **ἀντιγράφω**, exscribo, -ere 2) = **ἐξαιλέω**, deino, -are.
ἐκγυμνάζω, exerceo, -ere.
*ἐκγύμνασις, δ, exercitatio, θ.
ἐκγυμνώω -ῶ, nudo, -are.
ἐκδαρσις, **ἐκδαρμα** (= **ἐξέγδαρμα**)

1) **cutis laceratio** 2) **pellis detractio**
ἐκδεῖκνυμι, ostendo, -ere.
ἐκδέρω (= **γδέρω**) 1) **detraho pellem (bestiae alicui)** *2) = **ἀμύττω τὸ δέσμα**, **cutem lacero**.
ἐκδεσμεύω, religo ex aliqua re.
ἐκδετος, religatus (ex equis).
ἐκδέχομαι 1) = **διαδέχομαι**, **ἀναλαμβάνω** excipio (-cepi, -ptum, -ere) 2) = **προσδέχομαι**, **περιμένω**, **exspecto**, -are.
ἐκδηλος, ον, evidens, -ntis.
ἐκδηλώω -ῶ, patefacio, -ere, aliquid; **manifesto**, -are.
ἐκδήλωσις, manifeste, manifestatio.
*ἐκδήλωσις, ἡ, manifestatio.
ἐκδιδάσκω, edoceo, ere.
ἐκδιδράσκω, aufugio, -ere.
ἐκδίδωμι 1) = **ἐκφέρω τι**, edo (-didi, -ditum, -ere), aliquid 2) = **παραδίδωμι**, **dedo**, -ere, aliquem 3) = **προδίδωμι**, **prodo**, -ere 4) **ἐκδίδωμι θυγάτρα**, do ἡ colloco iuliam in matrimonium 5) = **μισθῶ τι**, **loco**, -are, aliquid 6) **ἐκδίδωμι ἀργύριον** (= **δανείζω**), **colloco pecuniam fenore** 7) **δὲ ποταμὸς ἐκδίδωσιν** (= **ἐκβάλλει**) **εἰς τὴν θάλασσαν**, **flumen in mare editur**.
ἐκδιηγέομαι -οῦμαι, **inarro**, -are.
ἐκδικάζω (**δίκην**), **judicium exerceo**, de lile ἢ de causa judico.
*ἐκδικασις, ἡ, **actio judicandi**.
ἐκδικέω -ῶ, **vindico**, -are || -οῦμαι, **ulciscor**, -i.
ἐκδίκησις, ἡ, **ultio**, -onis, θ.
ἐκδικητικός, ἡ, **ον**, **ultorius**, a, um
ἐκδικητής, δ, **ultor**, -oris, ἀ.
ἐκδικήτρια, ἡ, **ultrix**, -icis, θ.
ἐκδικος, ον 1) = **ἀδικος**, **injustus**, a, um 2) = **ἐκδικητής**, **ulciscens**.
ἐκδικῶς, **injuste**.
ἐκδιψάω -ῶ, **valde sitio**.
ἐκδιψος, ον, **valde sitiens**.
ἐκδιωκτέος, α, ον, **abigendus**.
ἐκδιώκω, expello (-puli, **pulsum**, -ere), aliquem.
ἐκδιώξις, ἡ, **expulsio**, -onis, θ.
ἐκδορά, ἡ, **cutis laceratio**.
ἐκδόρια (**φάρμακα**), **medicamenta** **cutem rodentia**, ***ἐκδόριον**, τό, **causticum**, -i, οἶ.

ἔκδοσις, ἡ· 1) = παράδοσις, deditio, -onis, θ. 2) = μίσθωσις, locatio, -onis, θ. 3) ἔκδοσις βιβλίου, editio, θ. 4) = γύμφευσις, desponsatio, θ.

ἔκδοτός, α, ον, edendus, a, um.

***ἔκδοτης**, δ, editor, -oris, ἄ.

ἔκδοτος, ον· 1) = παραδεδομένος, deditivus, a, um· 2) ἔκδοτος τινι deditus alicui in aliqua re· ἔκδοτος εἰς πᾶσαν ἀκολασίαν, omni intemperantiae, vitam suam addictus.

ἔκδοτος, deditim.

***ἔκδούλευσις**, ἡ, ministerium, -ii, οὐ. opera, -ae, θ.

ἐκδοχείον, τό, excipulum, -i, οὐ.

ἐκδοχή, ἡ· 1) exceptio, -onis, θ. 2) = ἐρμηνεία, interpretatio, θ.

ἐκδρομή, ἡ, excursio, -onis, θ.

ἐκδύσις, ἡ, exutio; spoliatio, -onis.

ἐκδύω, exuo (-ui, -utum, -ere).

ἐκεῖ, illic· ἐκεῖθεν, illinc· ἐκεῖδι, illic, ili.

ἐκεῖνη, illo modo.

ἐκεῖνος, η, ον, ille, illa, illud.

ἐκεῖνος, illo modo.

ἐκεῖσε, illuc.

ἐκχειρία, ἡ, indutiae, -arum, θ.

ἐκζέω, effervesco; ebullio.

ἐκζεῖσις, ἡ, fervor, -oris, ἄ.

ἐκζητέω -ῶ, exquiro, -ere.

ἐκζητήσις, ἡ, exquisitio, -onis, θ.

ἐκζητητής, δ, inquisitor, -oris, ἄ.

ἐκζοφω -ῶ, obscuro, -are.

ἐκηβόλος, longe jaculans.

ἐκθάλλω, foveo, -ere.

ἐκθαμβέω -ῶ, obstupefacio, -ere, aliquem· ἐκθαμβοῦμαι, obstupeo, (-iectus sum, -iieri).

ἐκθαμβος, ον, obstupidus.

ἐκθάπτω, e terra effodio.

ἐκθεδόμεαι -ῶμαι, contempior.

ἐκθεατρίζω, per theatrum traduco, ἐντεῦθ· = traduco ignominiose.

ἐκθειάζω, 1) = ἀποθέω, consecro, -are, aliquem· 2) = ἐγκωμιάζω, consecro, laudibus extollo.

ἐκθειασμός, δ, consecratio, θ.

ἐκθεμα, τό, publice expositum.

ἐκθεσις, ἡ, 1) expositio (infantis)· 2) explicatio, -onis, θ. 3) = σύνθεσις, compositio, -onis, θ. scriptio,

-onis, θ. 4) expositio, -onis, θ. **ἐκθεσμος**, ον, lege vetitus (a, um); contra leges; inhonestus.

ἐκθέσμως, contra leges.

ἐκθέτης, δ, 1) expositus· *2) qui (publice) exponit (aliquid).

ἐκθετος, ον, expositus, a, um; relictus, a, um; — βρέφος, *τό ἐκθετον; infans relictus, nothus, -i, ἄ.

ἐκθέω, excurro, -ere.

ἐκθέωσις, ἡ, consecratio, θ.

ἐκθηλάζω, exsugo, -ere.

ἐκθηλυνσις, effeminatio, θ.

ἐκθηλύνω, effemino, -are, enervo, -are; mollio, -ire, aliquem

*—ομαι, mollior, -iri, ἐκτεθηλυμένος, vir effeminatus; vir mollis.

ἐκθλίβω, 1) exprimo, -ere, aliquid· 2) ἐν τῇ γραμμ. elido, -ere, aliquid (γράμματα, literas).

ἐκθλιμῖς, ἡ, 1) expressio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. elisio, -onis, θ.

ἐκθνήσκω, 1) = λειποθυμῶ, animo linquor· 2) emorior.

ἐκθρεψῖς, ἡ, educatio, -onis, θ.

ἐκθρονίζω, regno expello, aliquem

ἐκθρόνισις, expulsio e regno.

ἐκθρώσκω, exsilio; prosilio.

ἐκθυμος, ον, 1) alacer, -is, -e; fortis, e· 2) ardens, -tis; fervidus.

ἐκθύμως, 1) alacriter· *2) ardentem; vehementer; acri studio.

ἐκθύω, sacrifico, -are; —ομαι, expio, -are; lustro, -are.

ἐκκαθαίρω, ἐκκαθαρίζω, expurgo, -are; mundo, -arer aliquid.

ἐκκάθαρος (ἐκκαθάρισις), ἡ, purgatio, θ. mundatio, θ.

ἐκκαίω, 1) exuro (-ussi, -ustum, -ere), aliquid· 2) μετφ. = ἐξάπτω τινά, accendo, -ere, aliquem· 3) μετφ. —ομαι ardeo, -ere.

ἐκκαλέω -ῶ, evoco, -are, aliquem· συνήθ. ἐκκαλοῦμαι, evoco, -are.

ἐκκαυμα, τό, fomes, -itis, ἄ.

ἐκκαυσις, ἡ, accensio, -onis, θ.

ἐκκενῶ -ῶ, ῥῆμ. evacuo, -are, aliquid.

ἐκκεντέω -ῶ, pungo, ere.

ἐκκεντρικός ἀνήρ, abnormis homocujus mores ab usu vitae differunt; homo temerarius.

ἔκκεντρος, ον, ἐπιθ. qui est extra centrum.

ἔκκεντρότης, ἡ, 1) egressio ex centro · 2) furor, -oris, ἄ.

ἐκκένωσις, ἡ, exinatio, θ.

ἐκκεχυμένως, effuse.

ἐκκηρύσσω καὶ **ἐκκηρύττω**, praeconis voce in exsilium mitto.

ἐκκινῶ -ῶ, 1) exagito, -are; excito, -are · 2) = ξενικῶ, me in viam do, iter ingredior.

ἐκκλείω, 1) = ἀποκλείω, excludo · 2) = ἐμποδίζω, prohibeo.

ἐκκλέπτω, furtim subduco.

ἐκκλησία, ἡ, 1) ἐκκλ. ἐν ἣ συνελήθον καὶ οὐκ ἐνηγοφώρουσιν · a) contio, -onis, θ. β) concilium, -i, οὐ. 3) ἐκκλησία ἐν ἣ ἐνηγοφώρουσιν καὶ ἐνηγοφώροντο, comitia, -orum, οὐ. πλ. 4) † templum, -i, οὐ. ecclesia, -ae, θ.

ἐκκλησιαίζω, concionor, -ari || -ομαι, eo in ecclesiam.

ἐκκλησιαστής, ὁ, 1) concionator, -oris, ἄ. 2) † ecclesiastes, -ae, ἄ.

ἐκκλησιαστικός, ἡ, ὄν, 1) concionalis, e · 2) † ecclesiasticus, a, um

ἐκκλησις, ἡ, 1) evocatio, -onis, θ. 2) provocatio, -onis, θ.

ἐκκλητικός, ἡ, ὄν, evocatorius.

ἐκκλητος, ον, 1) evocatus, a, um · 2) ad quem provocatur · 3) de quo provocatio est · 3) ἐκκλητος δίκη, causa provocata.

ἐκκλίνω, 1) = ἀποφεύγω, declino, -are aliquid · 2) συνήθ. ἀμετ. = ἐκτρέπομαι (ἀπό νινος), me declino, καὶ οὐδ. declino, -are.

ἐκκλίσις, ἡ, declinatio, θ.

ἐκκοιλίω, excavo, -are.

ἐκκοιλιάζω (= ξεκκοιλιάζω), e ventre eximo; exentero, -are.

ἐκκοκίζω, grana eximo.

*ἐκκοκισμός, excusus granorum. **ἐκκολάπτω**, ρ. 1) exsculpo (-psi, -ptum, -ere), aliquid · 2) ἐκκολάπτω ὡά, νεοττούς, excludo ova, pullos.

ἐκκόλαψις, exclusio pullorum.

ἐκκολυμβάω -ῶ, enato, -are.

ἐκκομιδή, ἡ, 1) exportatio, -onis, θ. 2) = κηδεία, funus, -eris, ἄ.

ἐκκομίζω, 1) exporto, -are, aliquid · 2) νεκρόν — (= κηδεύω), mortuum ettero.

ἐκκοπή, ἡ, excisio, -onis, θ.

ἐκκοπρέω -ῶ, **ἐκκοπρίζω**, stercus edo; alvum levo.

ἐκκοπρόμαι -οὔμαι, in stereus ἢ coenum mutor.

ἐκκόπτω 1) excido (-ili, -isum -ere), aliquid · 2) ἐκκόπτω τὰς θύρας, τὰς πύλας, excidendo portas · 3) ἐκκόπτω νινός τι, coerceo aliquid aliquid (τὴν θρασύτητα, audaciam).

ἐκκρεμής, ἐς, (= κρεμάμενος) pendulus, a, um · τὸ ἐκκρεμῆς ὄρολόγιον, oscillatorium horologium.

ἐκκριμα, τό, excrementum, οὐ.

ἐκκρίνω 1) excerno -crevi, -cretum, -ere aliquem ἢ aliquid. 2) seligo, -egi, -ctum. -ere · 3) ἐκκρίνεται, excernitur, effluit.

ἐκκρισις, ἡ · 1) excretio, -onis, θ. 2) excrementum, -i, οὐ.

ἐκκριτικός, ἡ, ὄν, excernendi vim habens.

ἐκκρούσις, ἡ, excussus, -us, a.

ἐκκρούω, excutio (-ussi, -ere), aliquid ἢ aliquid · ἐντεῦθ. = expello (-fli, pulsum -ere), aliquid.

*ἐκκύβευσις, ἡ, sortitio, -onis, θ.

ἐκκυβεύω 1) = διακυβεύω, jaceo aleam, jactā alea periclitor || παθῆν. in alea perdo · 2) ἐπὶ λαχείου, sortem duco; sortior, -iri.

ἐκκυλίω, **ἐκκυλινδέω** -ῶ, **ἐκκυλινδῶ**, evolvo (-olvi, -olutum, ere) aliquid (πέτρας, sava) · ἐκκυλίωμαι me evolvo (ex).

ἐκκύπτω, promineo (-ui, -ere); — τὴν κεφαλὴν, prospicio.

ἐκκωφάω -ῶ, **ἐκκωφῶ** -ῶ. surdum facio · ἐκκωφῶ τινα, alicujus aures obtundo · ἐντεῦθ. = ἀμβλύνω, obtundo.

ἐκλαμβάνω, 1) excipio, -ere, aliquid · 2) recipio, -ere, aliquid · 3) — ἔργον, conduco opus faciendum · 4) = ἐννοῶ τι, accipio (excipio), -ere, aliquid. *5) — τινα ἀντί τινος, accipio aliquid pro aliquo.

ἐκλαμπρότης, ἡ, excellentia, θ.

ἐκλαμπρύνω, illustro, -are.

ἐκλάμπω, offulgeo (-lsi, -ere);
 ἐκλαμψις, ἡ, fulgor, -oris, ἄ.
 ἐκλανθάνομαι, obliviscor, -i.
 ἐκλαξέω, exculpo; -ere.
 ἐκλατομέω -ῶ, lapides excido.
 ἐκλειάνω, levigo -are, aliquid.
 ἐκλέγω, 1) = διαλέγω, lego, (-gi, -ctum, -ere); eligo, -gi, -ctum, -ere; opto, -are, aliquid. 2) περι φόρων, χρημάτων = εἰσπράττω, exigo, -ere, (tributum). 3) = αἰροῦμαι, eligo, deligo, creo.
 *ἐκλειπτική, ἡ, linea eclipctica.
 ἐκλείπω, 1) desero, (-lui, -rtum, -ere) aliquid 2) ἀμετ. = ἐλλείπω, deicio (-eci, -ctum, -ere): ἡ σελήνη ἐκλείπει, luna deficit.
 ἐκλειψις, ἡ, defectio, -onis, θ.
 ἐκλεκτός, α, ον, eligendus ἢ diligentus, a, um.
 ἐκλεκτικός, ἡ, ὄν, qui eligit; eligens, -ntis.
 ἐκλεκτός, ἡ, ὄν, electus.
 *ἐκλεκμένως, η, ον, solutus.
 ἐκλεκμένως, solute.
 ἐκλεξις, ἡ, delectus, -us, ἄ.
 ἐκλεπίσω, ἐκλέπω. 1) decortico -are 2) ἐπι πτηνῶν = ἐκκόλλω, excludo, -ere, (pullos, ova).
 ἐκλείπτω, ἡ, 1) corticis detra-ctio 2) pullorum exclusio.
 ἐκλιπαρέω -ῶ, exoro, -are, ἐκλιπαρήσις, ἡ, deprecatio.
 ἐκλιπής, ἐς, deficiens, -ntis.
 ἐκλογέομαι -οῦμαι, excuso, -are.
 ἐκλογεύς, δ, 1) exactor vectigalium *2) elector, -oris, ἄ.
 ἐκλογή, ἡ, 1) electio, θ. delectus, us, ἄ. 2) = εἰδύλλιον ecloga, θ.
 ἐκλογικός, ἡ, ὄν, ad deligendos magistratus pertinens.
 ἐκλυσις, ἡ, 1) = λύτρωσις, exsolatio, -onis, θ. liberatio, -onis, θ. 2) = ἐξασθένσις, imbecillitas, *3) = διαφθορά ἢ θῶν, morum corruptela; dissolutio, -onis, θ.
 *ἐκλυτος, ον, dissolutus, a, um, ἐκλύτρωσις, ἡ, redemptio, θ.
 ἐκλύτως, solute.
 ἐκλύω, 1) = λύω, ἀπαλλάττω, exsolvo (-olvi, -lutum, -ere) aliquid ἢ aliquid 2) = ἐξασθενίζω, enervo.

ἐκμαγεῖον, τό, simulacrum rei alicujus expressum (in gypso, in cera); imago expressa.
 *ἐκμάθησις, ἡ, actio ediscendi (aliquid);
 ἐκμαίνω, furio, -are, aliquem: -ομαι, furo, ere;
 ἐκμανής, ἐς, furens, -ntis.
 ἐκμανθάνω, edisco, -ere, aliquid.
 ἐκμάσσω, καὶ ἐκμάττω, 1) = ἀποψῶ extergeo, abstergeo, (-rsi, -rsum, -ere) aliquid 2) = ἐκτυπῶ, exprimo, -ere, aliquid.
 ἐκμεταλλεύω, fodinas exhaurio -ομαι, fodinas exerceo || μετφ. -ομαι τὴν ἀγνοίαν τινος, quaestum ex errore alicujus exerceo.
 *ἐκμετάλλευσις (γῆς), ἰνδι cultura ἐκμετρέω -ῶ, καὶ ἐκμετρέομαι, -οῦμαι, emetior ἢ dimetior, -i, *ἐξ-εμέτησεν τὸ ζῆν, τὸν βίον, vitam finivit; mortuus est.
 ἐκμέτρησις, ἡ, dimensio, θ.
 ἐκμετρος, ον 1) modum excedens 2) immodicus, a, um.
 ἐκμέτρως, immodice.
 ἐκμηκίζω, ἐκμηκύνω, extendo.
 *ἐκμηθενίζω 1) ad nihilum redigo 2) vilito, -are, aliquid ἢ aliquid; -ομαι, in nihilum me extinguo; evilesco, -ere.
 *ἐκμηθένισις, ἡ 1) in nihilum exstinctio 2) vilitas -atis, θ.
 ἐκμηγνύω, enuntio, -are.
 ἐκμίμησις, ἡ, imitatio exacta.
 ἐκμισθῶ -ῶ, loco -are; eloco, -are, aliquid ἢ aliquid.
 ἐκμισθωσις, ἡ, locatio, -onis, θ.
 *ἐκμισθωτής, δ, locator, -oris, ἄ.
 ἐκμυζῶ -ῶ, sugo, -ere, aliquid ἐκμύζησις, ἡ, suctus, -us, ἄ.
 ἐκμυκῶμαι -ῶμαι, emugio, -ire.
 ἐκναρκῶ -ῶ, obtorpesco, -ere.
 ἐκνευρίζω, enervo, -are; ἐκνευρωσμένος, η, ον, enervatus, a, um; enervis, e.
 ἐκνεύρισις, ἡ, enervatio, θ.
 ἐκνομος, ον, non legitimus, a, um, legibus repugnans.
 ἐκούσιος, α, ον, spontaneus, a, um; voluntarius, a, um.
 ἐκουσίως, sponte (meā, tuā, suā).

ἐκπαγλος, ον, terribilis, e.
 *ἐκπαιδευσις, ἡ, eruditio, ὁ.
 *ἐκπαιδευτήριον, paedagogium.
 ἐκπαιδευτικός, ἡ, ὄν, ad educationem, ad institutionem ad eruditionem pertinens.
 ἐκπαιδεύω, instituo (-ui, -utum, -ere), alicquem; erudio, -ire.
 ἐκπαλαι, jamdudum; olim.
 ἐκπαντός, omnino, prorsus.
 ἐκπαρθενεύω, devirgino, -are.
 ἐκπειράω -ῶ, tento, alicquem.
 ἐκπέμπω, emitto, -ere.
 ἐκπεμπῆς, ἡ, emissio, -onis, ὁ.
 ἐκπεραιῶν, ad finem perduco.
 ἐκπεράω -ῶ, trajicio, -ere.
 ἐκπεριπλέω, circumnavigo, -are.
 ἐκπετάννυμι, extendo, -ere.
 ἐκπέτασις, ἡ, expansio, -onis, ὁ.
 ἐκπέτομαι, ἐκπέταμαι, evolo, -are.
 ἐκπήγνυμι, congeleo, -are.
 ἐκπηδάω -ῶ, exsilio, -ire.
 ἐκπήδημα, τό, saltus, -us, ἄ.
 ἐκπηξις, ἡ, congelatio, -onis, ὁ.
 ἐκπιέζω, exprimo, -ere.
 ἐκπίεσις, ἡ, expressio, -onis, ὁ.
 ἐκπιστήριον, prelum, -i, οὐ.
 ἐκπίμπλημι, impleo, -ere.
 ἐκπίνω, ebido, -ere.
 ἐκπιπράσκω, vendo, -ere.
 ἐκπίπτω 1) excido (-idi, -ere) 2) ejicior (-ctus, sum, -i) ἐκπεσών (= ἐξορισθεῖς) τῆς πόλεως, ejectus e civitate 3) ἐκπίπτω (= ἐκδιώκομαι) ἀπό τινος, ejicior ab aliquo 4) ἐκπίπτω (= ἐξοκέλλω) εἰς τὴν γῆν, ejicior in terram.
 ἐκπλατύνω, dilato, -are.
 ἐκπλεος, ον, καὶ ἐκπλεως, ον, expletus, a, um (aliqua re) ἐντεῦθ. = integer, a, um; sufficiens, -ntis.
 ἐκπλέω, enavigo, -are.
 ἐκπληκτικός, ἡ, ὄν, horrendus, a, um; terribilis, e.
 ἐκπληκτικῶς 1) cum terrore *2) miro in modo.
 ἐκπληκτος, ον, attonitus, a, um; stupefactus, a, um.
 ἐκπληξις, ἡ 1) consternatio, -onis, ὁ. 2) stupor, -oris, ἄ.
 ἐκπληρώω -ῶ, expleo, -ere.
 ἐκπληρώσις, ἡ, expletio, ὁ.

ἐκπληρωτής, ὁ, qui explet (aliquid), qui facit jussa.
 ἐκπλήσσω καὶ ἐκπλήττω = 1) ἐκκρούω, ἐκδιώκω, excutio, -ere 2) = καταπλήττω, percello (-culi, -culsum, -ere) alicquem.
 ἐκπλοος, -ους, ὁ, enavigatio, -onis.
 ἐκπλύνω, eluo, -ere, aliquid.
 ἐκπλυσίς, ἡ, actio eluendi.
 ἐκπλυτος, ον, elutus, a, um.
 ἐκπνευσις, ἡ, exspiratio, ὁ.
 ἐκπνέω, efflo, -are, aliquid; exspiro, -are, aliquid.
 ἐκπνοή, ἡ, exspiratio, -onis, ὁ.
 ἐκπνοος, -ους, -ουν 1) exspirans, -ntis 2) exanimatus, a, um.
 ἐκποδών, e medio, de medio.
 ἐκποίω -ῶ, abalio, -are, aliquid; vendo (-didi, -ere), aliquid.
 ἐκποίησης, ἡ, abalienatio, -onis, ὁ. venditio, -onis, ὁ.
 1. ἐκπολεμέω -ῶ 1) ad bellum lacesso 2) = καταπολεμῶ, debello, -are, vinco, -ere, alicquem.
 2. ἐκπολεμῶ -ῶ (τινά νιν, πρόσ τινα), intensum (hostem) reddo alicquem alicui, ἐκπολεμοῦμαι νιν, intensus (hostis) fio alicui.
 ἐκπολέμωσις, ἡ, inimicitiae, πλ.
 ἐκπολιορκέω -ῶ, urbem (obsidione) expugno; obsidione capio.
 ἐκπολιορκησις, ἡ, expugnatio.
 *ἐκπολιτίζω, ad humanitatem informo; -ομαι, excoior, -i.
 *ἐκπολιτισμός, ὁ, humanitas, -atis, ὁ. cultus, -us, ἄ. cultus vitae.
 *ἐκπολιτιστικός, ἡ, ὄν, qui (quae) mores humaniores docet; qui morum magister.
 ἐκπονέω -ῶ 1) = ἐξεργάζομαι τι, elaboro, -are, aliquid 2) — τὴν τροφήν, cibos digero 3) = πόνω κατορθῶ τι, laborando consequor, aliquid ἢ ut (μεθ' ὑποτακτικῆς).
 ἐκπορεύομαι, exeo, -ire; egredior, -i; procedo, -ere.
 ἐκπόρευσις, ἡ, processio.
 ἐκπορευτός, procedens.
 ἐκπορθέω -ῶ, devasto (urbem).
 ἐκπορθησις, devastatio (urbis).
 ἐκπορίζω, suppedito, -are; -ομαι, impetro, consequor, -i.

ἐκπύρνευσις (μετφ.) contemptus, -us, ἄ. dedecus, -oris, ἄ.

*ἐκπύρνευω (μετφ.) in contem-
ptionem adduco, aliquid; —ομαι,
in contemtionem venio.

ἐκπύρνωσσω καὶ ἐκπύρνωττω· 1) per-
ficio, aliquid· 2) = ἐξελπηρῶ, exi-
go· (χρήματα, pecunias).

ἐκπύρνω, serrā exseco.

ἐκπύρνοθεσμέω -ῶ, diem praestitu-
tum non obeo.

ἐκπύρνοθεσμος, ον, qui diem prae-
stitutum non servat.

ἐκπύρνοθεσμός, post diem prae-
stitutum.

*ἐκπύρνωσπέω -ῶ, ῥῆμ. personam
alicujus gero.

ἐκπύρνω -ῶ, exterreo, -ere; con-
sterno, -are; —οῦμαι, exterreor, -i;
ἐξελπητοημένος, exterritus.

ἐκπύρνωμα, ἐκπύρνωσμα, sputum, -i.

ἐκπύρνωξις, ἡ, explicatio, -onis.

ἐκπύρνω, exspuo, -ere, aliquid.

ἐκπύρνωσις, ἡ· 1) prolapsio, -onis,
θ. 2) ejectio, -onis, θ. οὐ. *3) —

τῶν τιμῶν, diminutio, -onis, θ. de-
ductio, -onis, θ.

*ἐκπύρνωτος, ον, delapsus, a, um.

ἐκπύρνωθάνομαι, ῥῆμ. inquirō in-
terrogando.

ἐκπύρνωτος, ον, iervidus, a, um.

ἐκπύρνω -ῶ, incendio, -ere, ali-
quid· —οῦμαι, incendo; excandesco

*ἐκπύρνωσοκρότησις, ἡ, fragor, ἄ.

*ἐκπύρνωσοκροτέω -ῶ, detono, -are.

ἐκπύρνωσις, inflammatio, -onis, θ.

ἐκπύρνωμα, τό, poculum, -i, οὐ.

ἐκπύρνωματίζω, vasis obturamen-
tum detraho; recludo, -ere.

ἐκπύρνω, efiluo -xi, -ere.

ἐκπύρνωθην· 1) effirgo, -ere, ali-
quid· 2) erumpo (-upi, -ptum,
-ere), aliquid· || μετφ. —νυμαι εἰς

τινα (=λόγοις κατὰ τινος ἐπιπύρνω),
erumpo iram ἢ stomachum in ali-
quem.

ἐκπύρνωξις, ἡ, eruptio, -onis, θ. ||
μετφ. —οργῆς, eruptio irae.

ἐκπύρνω -ῶ, eradico, -are.

ἐκπύρνωσις, ἡ, eradicatio, -onis, θ.

ἐκπύρνωθης, ὁ, qui eradicat.

ἐκπύρνωμα, τό, purgamentum, -i.

ἐκπύρνωθην, ilando excito· || μετφ.
=ζωπυρῶ, excito, -are, aliquid.

ἐκπύρνω καὶ ἐκπύρνω -ῶ, ejicio
(-eci, -ctum, -ere), aliquid.

ἐκπύρνωξις, ἡ, projectio, -onis, θ.

ἐκπύρνω, ἐκπύρνωσις, ἐκπύρνωσις, effluvium
-i, οὐ. fluxio, -onis, θ.

ἐκπύρνωθην, ον· 1) extra rythmum,
rythmo carens· *2) = ἐκνομος, ab-
normis, contra leges.

ἐκπύρνωθην, ἡ, profluvium, -i, οὐ.

ἐκπύρνωθην, ἡ, carnibus nudo.

ἐκπύρνωθην -ῶ, obesum facio· ἐκ-
σαρκούμαι, obesus sio

ἐκπύρνωθην, ἡ, carnis excrescentia.

ἐκπύρνωθην -ῶ, everro (-erri, -er-
sum, -ere), aliquid.

ἐκπύρνωθην, declaro, -are.

ἐκπύρνωθην -ῶ, plane sileo.

ἐκπύρνωθην, ἡ, silentium, -i, οὐ.

ἐκπύρνωθην -ῶ, conticesco, -ere.

ἐκπύρνωθην, ἡ, eifodio, -ere.

ἐκπύρνωθην, ἡ, evulsio, -onis, θ.

ἐκπύρνωθην -ῶ, evello, -ere, aliquid.

ἐκπύρνωθην, libo, -are.

ἐκπύρνωθην, semen emitto.

ἐκπύρνωθην, spongiā deleo.

ἐκπύρνωθην, ἡ· 1) motus rei e loco
suo· 2) — λογισμῶν, mentis amotio;

amentia, -ae, θ. 3) stupor,
-oris, ecstasis, θ.

ἐκπύρνωθην, ἡ, attonitus, a,
um; mente alienatus, a, um.

ἐκπύρνωθην, emitto, -ere.

ἐκπύρνωθην· 1) coronam aufero· 2)
coronā exorno.

ἐκπύρνωθην, memoriter recito.

ἐκπύρνωθην, ἡ, expeditio, θ.

ἐκπύρνωθην —ομαι, educo milites
in expeditionem.

ἐκπύρνωθην —ομαι, castra loco
extra (urbem).

*ἐκπύρνωθην (λόγῳ)· verbum effero.

ἐκπύρνωθην, stratum aufero.

ἐκπύρνωθην καὶ ἐκπύρνωθην τινά, ex-
sibilo, -are, aliquem.

ἐκπύρνωθην, eripio, extraho, -ere.

ἐκπύρνωθην -ῶ, καὶ ἐκπύρνωθην
-νίζω, fundā ejaculor, aliquid.

ἐκπύρνωθην, exsigno, -are.

ἐκπύρνωθην, e periculo servo.

ἐκπύρνωθην, extense ἢ extente.

ἑκταῖος, α, ον, sexti die.

ἑκτακτος, ον, non ordinarius, extraordinarius.

ἐκταράσσω καὶ ἐκταράττω· perturbo, conturbo; —ομαι, perturbor et exterreo (aliqua re).

ἑκτασις, ἡ, 1) extensio. θ. 2) spatium, —i, οὐ. distantia, ae, θ. 3) —φωνήεντος, productio, θ.

ἐκτάσσω καὶ ἐκτάττω, instruo copias ἢ aciem, exercitum ordino; —ομαι, in acio collocor ἢ instruo.

ἐκτατός, exporrectus; extensus. ἐκτεθλημύμενος, ἰδὲ ἐκθληνῶ.

ἐκτείνω, 1) extendo (-ndi, -nsum καὶ ntum), -ere, aliquid; —ομαι, extendor (-nsus sum, -i)· 2) protendo, -ere, aliquid· 3) = μηκύνω τι, produco, -ere.

ἐκτελευτάω —ῶ, finio, -ire.

ἐκτέλεισις, ἡ, 1) confectio, θ. perfectio, θ. 2) exsecutio, θ.

*ἐκτελεστής, δ, exsecutor, ἄ.

ἐκτελέω —ῶ, conicio, perficio (-feci, -iectum, -ere); perago, -ere, aliquid.

ἐκτέμνω, exseco (-cui, -ctum, -are) aliquid· μάλιστα δέ: ἐκτέμνω τινὰ (= εὐδουχίζω); exseco ἢ castro aliquem· οἱ ἐκτεμνημένοι (= ἐκτομαίαι), exsecti, -orum, ἄ.

ἐκτενής, extensus, a, um,

ἐκτενωῶς· 1) prolixè· 2) extense.

ἐκτεταμένως, extense.

ἐκτῆκω, eliquo, -are, μεταφ. deleo, extinguo, -ere, adiquid· —ομαι ὑπό τινος, extrabesco aliqua re.

ἐκτημόριος, ον, sextantarius, a, um τό—ον, sextans, -ntis, ἄ.

ἐκτηξις, ἡ, liquatio, -onis, θ.

ἐκτίθημι, 1) = ἔξω τίθημι, expono (-sui, -situm, -ere) aliquid ἢ aliquem· 2) = προτίθημι, propono, -ere, expono, -ere, aliquid· ἐκτίθημι νόμον, legem propono· 3) = ἐκτίθημι, διηγούμαι, δηλώ τι, expono rem (ἢ de re); explico, aliquid· 4) = ἐκδίδωμι, edo, -ere, (ibrum)· *5) ἐκτίθημι τινα εἰς κίνδυνον, aliquem in periculum adduco.

ἐκτίκτω, partu edo.

ἐκτίλλω, evello, -ere, aliquid.

ἐκτιμάω —ῶ, 1) = διατιμῶ, aestimo, -are, aliquid· 2) = λαο τιμῶ, aestimo, valde honoro aliquem.

ἐκτίμησις, ἡ, aestimatio, θ.

ἐκτιναγμός, δ, ἐκτίναξις, ἡ, excussio, percussio, -onis, θ.

ἐκτινάσσω, excutio, (-ussi, -ussum, -ere).

ἐκτίνω, (ἀποτίνω πληρώνω)· 1) solvo ἢ persolvo (solvi, solum, ere) aliquid· 2) luo, -ere, aliquid· 3) ἐκτίνω εὐεργεσίαν τινί, reddo, refero alicui beneficium· 4) ἐκτίνω δίκην ἢ ζημίαν, mulctam subeo.

ἐκτισις, ἡ, persolutio, -onis, θ.

ἐκτιτρώσκω, abortum facio.

ἐκτομή, ἡ, exsectio, -onis, θ.

ἐκτομίας, δ, exsectus, -i, ἄ.

ἐκτονόω —ῶ, debilito, -are.

ἐκτοξεύω, 1) emitto telum; jaculo, -ari· 2) jaculo perimo (aliquem ἢ aliquid).

ἐκτοσιζω, loco moveo· ἐντεῦθ. relègo, extermino, (aliquem).

ἐκτόπιος, ον, peregrinus, a, um,

ἐκτοπισμός, δ, relegatio, θ.

ἐκτοπος, ον, insolens, -ntis.

ἐκτορνεύω, tornando efformo.

ἐκτος, η, ον, sextus, a, um.

ἐκτός, extra.

ἐκτοτε, ex eo tempore.

ἐκτραγωδέω —ῶ, tragice describo (aliquid).

ἐκτραχηλίζω, 1) excutio de collo. 2) collum ἢ cervicem frango· *3) ἐκτραχηλίζομαι εἰς τι, praeceps feror in aliquid.

ἐκτραχύνω, exaspero, -are, aliquid· μεταφ. ἐκτραχύνω τινὰ (= παροξύνω), exaspero aliquem.

ἐκτρέπω, 1) = ἀποτρέπω, avertō, -ere· 2) deflecto, -ere.

ἐκτρέφω, enutrio (-ivi, -itum, -ire) educo, -are.

ἐκτρέχω, excurro, -ere· ἐξέδρομον, excursionem feci.

ἐκτρισις, ἡ, foramen, -imis, οὐ.

ἐκτριβή, ἐκτριψις, ἡ, extritio, θ.

ἐκτριβω, extero (-trivi, -tritum, -ere), aliquid; 2) ἐκτριβω (ἀποξέω) τὸν ἰόν, extero rubiginem.

ἐκτροπή, ἡ, deflexus, us, ἄ.

ἐκτροπος, *ον*, deflexus, a, um.
 ἐκτρυνάω -ᾶ, vindemio, -are
 ἐκτρυνίζω (οἶνον) defaeco.
 ἐκτρύχω, attergo; consumo, -ere.
 ἐκτρώω, erōdo, -ere, aliquid.
 ἐκτρωμα, τό, abortus, us, ἄ.
 *ἐκτρωματικός, ἦ, ὄν, (= τερατώδης), monstruosus, a, um.
 ἐκτρωσις, ἦ, abortus, -us, ἄ.
 ἐκτρωτικός, ἦ, ὄν, abortivus.
 ἐκτυλλίσσω, evolvo, -ere.
 ἐκτυπος, *ον*, expressus, a, um, impressus, a, um.
 ἐκτυπόω -ᾶ, 1) exprimo, aliquid· 2) imprimo, -ere· *3) — βιβλίον, librum edo ἢ emitto ἢ vulgo.
 ἐκτύπωμα, τό, effigies expressa.
 ἐκτύπωσις, ἦ, 1) expressio, -onis, ὁ. 2) — βιβλίον, editio, ὁ.
 ἐκτυφλώω -ᾶ, excaeco, -are.
 ἐκτύφλωσις, ἦ, excaecatio, ὁ.
 ἐκτυφλόμαι -οῦμαι, tumidus, superbus fio.
 ἐκφαίνω, in lucem edo aliquid; patefacio aliquid· — ομαι, appareo, -ere; patefio, -fieri.
 ἐκφανής, ἐς, manifestus.
 ἐκφανσις, ἦ, patefactio.
 ἐκφαντικός, enuntiativus.
 ἐκφραυλίζω, 1) detracto ἢ detracto -are, aliquem ἢ aliquid· 2) elevo, vilito, -are, aliquid.
 ἐκφραυλισμός (ἐκφράυλις), detractatio, -onis, ὁ.
 ἐκφέρω, effero (extuli, elatum, -ere), aliquid ἢ aliquem; — *μαι*, α) effero mihi ἢ mecum· β) — ομαι ὑπό τινος, effero aliqua re· γ) — ομαι πρὸς τι, feror in aliquid· δ) ἐκφέρεται (= κηδέσεται), effertur.
 ἐκφεύγω, effugio (-gi, -ere), *συνήθ.* — διαφεύγω τι: ἐκφεύγω κίνδυνον, effugio periculum.
 ἐκφλέγω (ἐκφλογίζω), exuro (-usi, -ustum, -ere), aliquid· *μετφ.* — (ἐκκαίω) τι, exuro, inflammo.
 ἐκφλογόω -ᾶ, inflammo, -are.
 ἐκφλογώσις, ἦ, inflammatio.
 ἐκφοβέω -ᾶ, exterreo, -ere, aliquem· — οῦμαι, extimesco.
 ἐκφόβησις, ἦ, terror, -oris, ἄ.
 ἐκφορά, elatio, ὁ. funus, -eris, ἄ.

ἐκφορέω -ᾶ, effero, -ferre.
 ἐκφόρησις, ἦ, exportatio, ὁ.
 ἐκφοροῦν -ᾶ, exonero, -are; onus eximo (alicui)* ἐκφοροῦν πλοῖον, merces e navi expono.
 *ἐκφορῶσις, ἦ, oneris detractio.
 *ἐκφοροῦται, exonerator, -oris.
 ἐκφράζω· 1) eloquor, -i· 2) verbis exprimo aliquid· *3) — ομαι, dico, -ere; loquor, -i.
 ἐκφρασις, ἦ· 1) descriptio, -onis, ὁ. 2) elocutio, -onis, ὁ.
 ἐκφραστικός, ἦ, ὄν· 1) eloquendi facultate praeditus· *2) significans, -ntis.
 ἐκφρων, *ον*, demens, -ntis.
 ἐκφυγή, ἦ, effugium, -i, ὁ.
 ἐκφυλισμός, depravatio generis.
 ἐκφυλλίζομαι, degenero, -are; ἐκφυλλισθεὶς, degeneratus, a, um.
 ἐκφυλος, *ον*· 1) non ejusdem tribus, ἐντεῦθεν. peregrinus, externus, a, um· 2) inusitatus, a, um· 3) in naturalis, e· *3) — ἐκτραπείς τοῦ γένους, degener, -eris.
 ἐκφυσάω -ᾶ, efflo, -are, aliquid.
 ἐκφύσημα, ἐκφύσησις· efflatio.
 ἐκφυσίς, ἦ, germinatio, -onis, ὁ.
 ἐκφύω· gigno; — ομαι, enascor.
 ἐκφωνέω -ᾶ, pronuntio, -are.
 ἐκφωνήσις, pronuntiatio, -onis, ὁ.
 ἐκχαλκεύω, ἐκχαλκουργέω -ᾶ, ex aere fabricor (aliquid).
 ἐκχέω (ἐκχύω)· effundo (-udi, -usum, -ere), aliquid; — ομαι, me effundo ἢ effundor.
 ἐκχρέμπτομαι, expuo, -ere.
 ἐκχυλίξω, exsucco, -are, aliquid.
 ἐκχυσις, ἦ, effusio, -onis, ὁ.
 ἐκχωνεύω (νόμιμα)· conilo, -are.
 ἐκχωρέω -ᾶ· 1) excedo (-cessi, -cessum, -ere)· 2) ἐκχωρᾶ ἐκ τοῦ ζῆν (= ἀποθνήσκω)· 3) ἐκχωρᾶ (= παραχωρᾶ) τινὶ τινος ἢ τι, concedo alicui aliqua re ἢ aliquam rem.
 ἐκχώρησις, ἦ· 1) excessus, -us, ἄ. 2) — παραχώρησις, cessio, ὁ.
 ἐκψύχω, animam efflo.
 ἐκών, ἐκούσα, ἐκόν, volens, -ntis; voluntarius, a, um; sponte.
 ἐλαία, ἦ, oliva, olea, -ae, ὁ.
 ἐλαιοδόχος, *ον*, olearius, a, um·

ἐλαιοδόχον ἄγγειον, vas olearium.
 ἐλαιοκομία, ἡ, olearum cultura.
 ἐλαιοκόμος, ον, olearum cultor.
 ἔλαιον, τό, oleum, -i, οὐ.
 ἐλαιοπωλεῖον, taberna olearia.
 ἐλαιοπώλης, δ, olearius, i, ἄ.
 ἔλαιος (ἄργυραία) oleaster, -tri, ἄ.
 ἐλαιοτριβεῖον, ἐλαιουργείον, τό, factorium, οὐ. olivaria mola.
 ἐλαιουργός, δ, olearius, -ii, ἄ.
 ἐλαιουργία, olearum plantatio.
 ἐλαϊόφυτος, ον, oleis consitus.
 ἐλαϊόχρους, ουν, oleaginus, a, um.
 ἐλαϊώ -ῶς, oleo ungo.
 ἐλαϊώδης, ες· 1) oleosus, a, um· 2) oleagineus, a, um.
 ἐλαϊών, δ, olivetum, -i, οὐ.
 ἐλασία, ἡ, 1) abactus, -us, ἄ. ἐν-τεῦθ. =expulsio -onis, θ. 2) equitatio, -onis, θ. 3) pompa. -ae, θ.
 ἔλασμα, ἐλασματίον, lamina, -ae.
 ἐλασσόνος, ἐλαττόνος, minus.
 ἐλασσόω -ῶ καὶ ἐλαττώω -ῶ, deminuo, imminuo, -ere, aliquid; -οῦμαι, deterior fio.
 *ἐλαστικός, ἡ, ὄν, mollis, -e.
 *ἐλαστικότητα, ἡ, intentio, θ.
 ἐλάσσων καὶ ἐλάττων, ον, 1) minor. -oris; minus, -oris· 2) deterior, -ius (-oris); inferior, -ius (-oris)· ἴδε μικρός.
 ἐλάτη, ἡ, abies, -ietis, θ.
 ἐλατήρ, δ, agitator, -oris, ἄ.
 *ἐλατήριον, τό, quod impellit, quod movit, ἐντεῦθ. =motorium, οὐ.
 ἐλάτης, δ, agitator, cursor, -oris.
 ἐλατικός, impellendi vim habens.
 ἐλάτινος, ον, abietarius, a, um.
 ἐλατός, ἡ, ὄν, ductilis, e.
 ἐλαττώω -ῶ, ἴδε ἐλασσόω -ῶ.
 ἐλάττωμα, τό, 1) diminutio, θ. 2) amissio (oculi)· 3) = ἤματα, clades, θ. *4) νεολ. defectus.
 *ἐλαττωματικός, vitiosus, a, um.
 ἐλάττωσις, ἡ, deminutio, θ.
 ἐλαττωτικός, diminutivus, a, um.
 ἐλαύνω, 1) agito, -are, aliquid. 2) impello (-pui, -pulsum, -ere), aliquid ἢ aliquid· 3) (=ἄγω), τεῖχος, murum duco· 4) =ἀπελαύνω, expello, -ere, aliquid· 5) ἐλαύνω εἰς τι, irrumpo in aliquid· -ομαι, agit-

tor, -ari; impellor, -ari.
 ἐλάφειος, ον, cervinus, a, um.
 ἔλαφος, δ, cervus, -i, ἄ. ἢ ἔλαφος cerva, -ae, θ.
 ἐλαφρίζω, 1) =ποιῶ ἐλαφρόν, levo· ἢ allevo, -are, aliquid· 2) ἐλαφρός: εἰμι, levis sum.
 ἐλαφρός, ἄ, ὄν, levis, e.
 ἐλαφρότης, ἡ, levitas, -atis, θ.
 ἐλαφρόνω, allevo, -are.
 *ἐλαφρώς, leviter.
 *ἐλάφρωσις, ἡ, allevatio, θ.
 ἐλάχιστος, η, ον, minimus, a, um; ἐλάχιστα (ἐπιρ.) minime; minimum, ἴδε μικρός.
 ἐλεγειακός, elegiacus, a, um.
 ἐλεγείον, τό, elegion, -ii, οὐ.
 *ἐλεγκτής, δ, quol coarguit (rationes); censor, -oris, ἄ.
 ἐλεγκτικός, ἡ, ὄν, vim habens. retellendi ἢ retutandi.
 *ἐλεγκτικόν συνέδριον, suprema rationum curia.
 ἐλεγκτός, ἡ, ὄν, reprehensibilis, e; refutabilis, e.
 ἐλεγχος, δ, 1) = ἀπίδειξις, argumentum -i, οὐ. convictio, θ. 2) =ἀνασκευή, refutatio, θ. 3) =πίναξ, index, -icis, ἄ. elenchus, -i, ἄ.
 ἐλέγχω, 1) =μέμφομαι, arguo, (-ui, -utum, ere; 2) =ἐξελέγω, coarguo, -ere· 3) =ἀνασκευάζω, ἀνατρέπω· α) convinco, -ere, aliquem ἢ aliquid· γ) refuto, -are, aliquem ἢ aliquid· δ) refello, -ere, aliquem ἢ aliquid· ε) ἐν τῇ ῥητορικῇ, reprehendo, -ere, aliquid.
 ἐλειονολογέω -ῶ, miserabiliter dico· ἐντεῦθ. = οἰκτεῖρω, misero, -are, aliquem.
 ἐλειονολογία, ἡ, oratio miserabilis, ἐντεῦθ. =miseratio, -onis, θ.
 ἐλεινός, ἡ, ὄν, miserabilis, e.
 ἐλεινότης, ἡ, miseria, ae, θ.
 ἐλεινώς, miserabiliter.
 ἐλεέω -ῶ τινα, 1) misereor (miseritus sum, misereri) alicujus· 2) miseresco -ere, alicujus καὶ ἀπροσ. me miserescit alicujus· 3) ἐλεῶ (=οἰκτεῖω) τινα νίτος, miseror aliquem alicujus rei.

ἐλεημοσύνη, ἡ, 1) = συμπάθεια, misericordia, ae, ὅ. 2) stīps, stipis, ὅ. (pauperibus) || † eleemosyna.

ἐλεήμων, ον, misericors, -rdis: ἐλειογενής, ἐς, in palutibus natus.

ἐλειος, ον, palustris, e.

ἐλελεῦ, eleleu.

ἐλελιζω, eleleu clamo.

ἐλελισφακος, δ, eleiāsphacos, á.

ἔλεος, δ, τό, misericordia, ὅ.

ἐλευθερία, ἡ, libertas, -atis, ὅ.

ἐλευθεριάζω, liber sum.

ἐλευθέριος, ον, liberalis, e.

ἐλευθεριότης, ἡ, liberalitas.

ἐλευθερίως, liberaliter; libere.

ἐλεύθερος, α, ον, liber, a, um.

ἐλευθεροστομία, libertas loquendi

ἐλευθεροστόμος, libere loquens.

ἐλευθερόω -ῶ, libero, aliquem.

ἐλευθέρως, libere.

ἐλευθέρωσις, ἡ, liberatio, -onis, ὅ.

ἐλευθερωτής, δ, liberator, -oris, á.

ἐλευσις, ἡ, adventus, us, á.

ἐλεφαντικός, ἡ, ὄν (ἐλεφαντίασει νοσῶν) elephantiasis, a, um.

ἐλεφαντίασις, ἡ, ἐλεφαντισμός, δ, elephantiasis, -is, ὅ.

ἐλεφαντιάω -ῶ, ῥῆμ. elephantiasis laboro.

ἐλεφάντινος, eburneus, a, um.

ἐλεφαντώδης, ες, elephantinus.

ἐλέφας, δ, 1) elephantus, -i, á.

elephas, -ntis, ἄρ. 2) = ὀδοῦς ἐλέφαντος, ebur, -dris. á. elephas, á.

ἐλιγματώδης, tortuosus, a, um.

ἐλιγματωδῶς, tortuose.

ἐλιγμός, δ, 1) volumen, -inis, οὐ. vortex -icis, á. —οι ὀδῶν, ambages

viarum, -um || —ὄφραως spira, -ae, ὅ.

ἐλική, ἡ, 1) = ἡ μεγάλη ἄρκτος, ursa major. 2) = εἶδος ἱτέας, salix, -icis, ὅ. helice, -es, ὅ.

ἐλικοειδής, ἐς, tortilis; e.

ἐλικοειδῶς, tortuose; ílexuose.

ἐλικτήρ, δ, armilla, -ae, ὅ.

ἐλικτός, ἡ, ὄν, tortuosus, a, um,

1. ἐλιξ, δ, ἡ, ἐπιθ. (= καμπύλος) in-tortus, a, um; camur, a, um.

2. ἐλιξ, ἡ, 1) = ἐλικτήρ, armilla -ae, ὅ. 2) —ἀμπέλου, clavicula, -ae, ὅ. 3) ἡ μηχανή helix, -icis, ὅ.

ἐλιξις, ἡ, volutatio, -onis, ὅ.

ἐλίσσω καὶ ἐλίττω, volvo, (volvī volutum, volvere)· aliquid, —ομαι volvor (volutus sum, volvi).

ἐλκηθρον, τό, 1) traha, -ae, ὅ. 2) buris, -is, ὅ.

ἔλκος, τό, ulcus, -eris, οὐ.

ἐλκόω -ῶ, exulcero, -are, ἐλκοῦμαι, exulceror, -ari.

ἐλκτικός, ἡ, ὄν, tractorius, a, um.

ἐλκυσίς, ἐλκυσμός, tractio, ὅ.

ἐλκυστήρ, δ, 1) forceps -īpis, ὅ. 2) capistrum, -ī, οὐ.

ἐλκυστικός, ἡ, ὄν, tractorius, a, um; attractivus, a, um.

ἐλκυστός, ἡ, ὄν, tractus, a, um.

ἔλκω (ἐλκῶ), 1) traho (-xī, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) ἔλκω (ἢ ἐλκομαι) τὸ ξίφος, nudo gladium ὅ.

—τὸν χρόνον (=παράλκω, ἀναβάλλομαι), duco tempus· 4) —τὸ γένος ἀπό τιος, originem ab aliquo duco.

5) ἐλκομαι· α) παθητ. ἔλκομαι ὑπό τιος, trahor, attrahor ab aliquo ἢ

a re aliqua (ὑπὸ τῶν ἡδονῶν voluptatibus)· β) μέσ. ἔλκομαι τινα ἢ τι, ἔλκω πρὸς ἐμαυτὸν τινα ἢ τι, ad me traho, attraho aliquem ἢ aliquid; duco aliquid.

ἐλκώδης, ες, ulcerosus, a, um.

ἐλκωμα, τό, ulcus, -eris, οὐ.

ἐλκωσις, ἡ, ulceratio, -onis, ὅ.

ἐλκωτικός, ulcera faciens.

ἐλλανοδίκαι, οἱ, iudices sacrorum certaminum apud Graecos.

ἐλλανοδικέω -ῶ, sum iudex sacrorum certaminum.

ἐλλέβορος, (φυτόν), helleborus, á.

ἔλλειμμα, τό, defectus, -us, á.

*ἔλλειμματίας, reliquator, -oris.

ἔλλειπής, ἀδόκ. ἄντι ἐλλίπης.

ἔλλειπτικός, defectivus, a, um.

ἔλλείπω, 1) = παραλείπω τι, relinquo, -ere, praetermitto, -ere, aliquid. 2) deficio, -ere, α) μετὰ πραγμά τι ἐλλείπει τινα, res deficit aliquem· β) ἀμετ. = λείπω: ἐλλείπει μοι τι, mihi deficit aliquid· γ) ἐλλείπω ἐν τι, inferior sum in aliqua re· δ) τὸ ἐλλείπον = ἔλλειψις, defectus, us, á. 3) desum, -esse: οὐδὲν ἐλλείπει αὐτῷ, nihil ei deest.

ἔλλειψις, ἡ, 1) = παράλειψις, prae-

terminatio, θ. omissio, θ. 2) defectus, ἀ. 3) ἐν τῇ γραμ. εἰψία, θ.

Ἑλλην, δ, Hellen, -ēnis, ἀ. Graecus, -i, ἀ. οἱ Ἑλληνες, Graeci, Graji, Achivi, -orum, ἀ.

ἑλληνίζω, graecor, -ari; || ἑλληνίζων, graecanicus, a, um.

ἑλληνικός, ἡ, ὄν, graecus, a, um. τὰ Ἑλληνικά, Graeca, graecae litterae τὸ Ἑλληνικόν, Graeci, -orum.

ἑλληνικῶς, graece; graeco more.

ἑλληνισμός, δ, Hellenismus, -i, ἀ. Graecismus, -i, ἀ.

ἑλληνομιτής, δ, 1) imitator (aemulus) Graecorum; professor linguae Graecae; graecanicus.

ἑλληνομιτί, graece.

ἑλληνοκοπέω -ω, 1) graecorum gratiam capto 2) graecorum more dissero.

ἑλλημενίζω, (*ἑλλημενίζομαι), in portu sum, in portum venio.

ἑλλημενικός, ἡ, ὄν, ἑλλημενίος, ὄν, ad portum pertinens, τὰ ἑλλημενικά τὸ ἑλλημένιον, portorium, -i, οὐ.

ἑλληπιός, ἐς, cui deest aliquid, ἐντεῦθ. imperiectus, a, um; deiectus, a, um; defectivus, a, um.

ἑλληπιῶς, imperfecte.

ἑλλόγιμος, ὄν, 1) = ἐπιφανής, clarus, a, um; nobilis, e. 2) = λόγιος, doctus, facundus, a, um.

ἑλμινθιάω -ω, lumbricis iniestor ὁ ἑλμινθίων, lumbricosus, a, um.

ἑλμινς, ἡ, lumbricus, -i, ἀ.

ἑλξίς, ἡ, tractio, attractio.

ἑλος, τό, palus, -udis, θ.

ἑλπίζω, spero, -are. || ἐλπίζεται, speratur, spes est.

ἑλπίς, ἡ, spes, -ei, θ. ἐνλοτε δὲ καὶ opinio, exspectatio.

ἑλπισμα, res sperata, spes.

ἑλπιωτικός, ἡ, ὄν, in spe positus, a, um; sperans, -ntis.

ἑλπιστός, ἡ, ὄν, sperabilis, e.

ἑλπομαι (= ἐλπίζω) spero, -are.

ἑλυτρον, τό, involucreum, -i, οὐ.

ἑλώδης, ἐς, paluster, tris, tre.

ἑμαντοῦ, ἡς, mei ipsius ἑμαντοῦ, -ῆν, me ipsum ἢ memet.

ἑμβαδίζω, incedo, -ere.

ἑμβαδόν, τό, area, -ae, θ.

ἑμβαθύνω 1) profundum facio 2) — τινί, penetro in aliquid.

ἑμβαίνω 1) ingredior (-gressus sum -i) in aliquid 2) μετφ. ἐμβαίνω εἰς, adeo ad aliquid (εἰς κίνδυνον, ad periculum).

ἑμβάλλω 1) immitto, -ere 2) in-jicio, (-eci, -ectum, -ere) aliquid alicui 3) μετφ. ἐμβάλλω τινά εἰς τρόμον, aliquid in terrorem conjicio 4) ἐμβάλλω εἰς τὴν πολεμίαν, invado iu regionem hostium 5) ἐμβάλλω τι εἰς τι, insero aliquid alicui ἢ in rem.

ἑμβάμμα, τό, embamma, οὐ.

ἑμβαπτίζω, ἐμβαπτω (τί τινι) 1) intingo (-nxi, -nctum, -ere), aliquid (in) re ἢ in rem 2) immergo (-si, -sum, -ere) aliquid in rem.

ἑμβάς (ὑποκοιτών), soccus, -i, ἀ.

ἑμβασίς, ἡ, ingressus, -us, ἀ.

*ἑμβασμα, τό, introitus, -us, ἀ.

ἑμβατεύω, pedem infero; — εἰς τὴν κληρονομίαν, adeo ἢ cerno hereditatem || *—, penetro in aliquid; pervideo, -ere, aliquid.

ἑμβατήριος, ὄν, ad incedendum pertinens, τό — ὄν, cantus bellicus.

ἑμβάτης, δ, sessor, -oris, ἀ.

ἑμβατός, ἡ, ὄν, iacilis accessu.

ἑμβιβάζω, induco, -ere.

ἑμβλέπω, intueor (-itus sum, -eri) aliquid, in aliquid ἢ aliquid; oculos intigo (alicui).

ἑμβλημα, τό, emblemata, -atis, οὐ.

ἑμβολάς, ἡ, arbor insita.

ἑμβολεύς, δ 1) pessulus, paxillus, -i, ἀ. 2) embolus, -i, ἀ.

ἑμβολή, ἡ, 1) = εἰσβολή, invasio, -onis, θ. irruptio, -onis, θ. 2) = εἰσόδος, ingressus -us, ἀ. 3) ἐπὶ ποταμ. ostium, -i, οὐ.

*ἑμβολιάζω, insero, -ere.

*ἑμβολίασις, ἡ, ἑμβολιασμός, δ, insitio, -onis, ἀ.

*ἑμβολιαστής, δ, insitor, -oris, ἀ.

ἑμβολιμαῖος, α, insertus, a, um.

ἑμβόλιμος, ὄν, intercalaris, e.

ἑμβολισμός, δ, intercalatio, θ.

ἑμβολον, τό, ἑμβολος, δ, 1) rostrum, -i, οὐ. 2) οἱ ἑμβολοι (= τό

ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα), rostra, -orum' 3) ἐν τῇ μηχαν. embolum, -i.

ἐμβρέχω, impluo -ere; tingo, -ere, ἐμβραχεῖς, tinctus, a, um.

ἐμβροδεία, ἡ, gravitas, -atis, ὅ.

ἐμβροδείης, ἐς, gravis, -is.

ἐμβροδῶς, graviter.

ἐμβρόντητος, ον (= ἔκθαμβος), attonitus, a, um.

ἐμβροχος, ον, 1) madeiactus, a, um' 2) (βρόχος) illaqueatus, a, um.

ἐμβροδοχός, ον, fetum recipiens.

ἐμβροκτόνος, fetum necans.

ἐμβρονον, τό, fetus, -us, ἄ.

ἐμβυθίζω, immergo, -ere.

ἐμβυκανάω -ῶ, buccina cano.

ἐμέ, me' ἴδε ego.

ἐμεσις, ἡ, vomitio, -onis, ὅ.

ἐμεσμα τό, vomitus, -us, ἄ.

ἐμετικός, ἡ, ὄν, vomitorius.

ἐμετος, ὅ, vomitio, -onis, ὅ.

ἐμέω -ῶ, vomo (-ui, -itum, -ere).

ἐμπαίνομαι, (εἰς ui) furo -in.

ἐμμανής, ἐς, furibundus, a, um.

ἐμμανός, furiose.

ἐμμέλεια, ἡ, modulatio, ὅ.

ἐμμελής, ἐς, 1) modulatus, a, um'

2) concinnus, 3) elegans.

ἐμμελῶς, modulate.

ἐμμενής, ἐς, permanens, -ntis.

ἐμμένω, 1) ἐμμένω τινὶ ἢ ἐν τινι, permaneo (-nsi, -ere), persevero, -are, 2) = μένω, διαρκῶ, maneo, -ere; duro, -are.

ἐμμεσος, ον, 1) ὁ ἐν μέσῳ ὢν, intermedius, a, um. *2) = πλάγιος, οὐκ ἀπ' εὐθείας, indirectus, a, um.

*ἐμμέσως, oblique; non rectā.

ἐμμετρος, ον, metricus, a, um.

ἐμμέτρως, versibus; carmine.

ἐμμήνιος ον, menstruus, a, um, τὰ ἐμμήνια (τῶν γυναικῶν), menstrua, -orum, οὐ.

ἐμμίγνυμι, immisceo, -ere.

ἐμμισθός, ον, mercenarius.

ἐμμίσθως, mercede.

ἐμμονή, ἡ, perseverantia, -ae, ὅ.

ἐμμονός, ον, permanens, -ntis.

ἐμοί, mihi ἴδ: ego.

ἐμός ἡ, ὄν, meus, a, um.

ἐμπάθεια, ἡ, gravis affectus; per-

turbatio animi; concitatio, ὅ.

ἐμπαθής, ἐς, gravi affectu commotus, (a, um); affectuosus.

ἐμπαθῶς, affectuosus; affecte.

ἐμπαιγμός, ὅ, illusio, -ionis, ὅ. ludibrium, -i, οὐ. irrisus, -us, ἄ.

ἐμπαίζω τινί, illudo (-si, -sum, -ere,) alicui, in aliquem; -ομαι ὑπό τινος, ludibrio sum alicui.

ἐμπαίκτης, ὅ, illusor, -oris, ἄ.

*ἐμπαικτικῶς, irrisive.

ἐμπαλιν, retrorsum.

ἐμπεδος, ον, stabilis, -e.

ἐμπεδώ -ῶ, 1) stabilio, -ire, aliquid' 2 = τηῶ τι ἐμμένω τινί, ob-

servo, -are, aliquid.

ἐμπεδώσεις, ἡ, 1) stabilitas, -atis, ὅ. 2) observatio, -onis, ὅ.

ἐμπεδως, firmiter; certo.

ἐμπειρία, ἡ, peritia, -ae, ὅ.

ἐμπειρικός (ιατρός) empericus.

ἐμπειροπόλεμος, peritus belli.

ἐμπειρος, ον, peritus, a, um.

ἐμπείρω, infigo, -ere.

ἐμπείρως, perite.

ἐμπεριβάλλω, complector, -i.

ἐμπεριέχω, contineo, -ere.

ἐμπερικλείω, includo, -ere.

ἐμπεριλαμβάνω, comprehendo.

ἐμπετάννυμι καὶ ἐμπεταννύω, ex-

tendo, -ere, aliquid.

ἐμπέτασμα τό, auleum, -i, οὐ.

ἐμπεφυρμένως, confuse.

ἐμπήγνυμι, infigo, (-xi, -xum, -ere), aliquid alicui' ἐμπήγνυμαι, (ἐνεπάγην, ἐμπέπηγμαi), infixus, sum.

ἐμπηδάω -ῶ, insilio, -re, alicui.

ἐμπηξίς ἡ, infixio, -onis, ὅ.

ἐμπυέζω, imprimo, -ere.

ἐμπίνω, imbibo, ebibo, -ere.

ἐμπίπλημι τινα ἢ τι τινος' impleo (-evi, -pletum, -ere), aliquem ἢ aliquid aliqua -re' || ἐμπίπλωμαι, (ἐνεπλήσθην) impleor, ἢ impleo me ἢ expleo me alicujus rei.

ἐμπύρημι, (= πυρῶν) incendo, (-ndi, -nsum, -ere), aliquid.

ἐμπύπτω, 1) intido, (-cidi, -ere)' 2) invado, (-si, sum, -ere): 3) cado -ere, ἐμπύπτω εἰς ἄθνημα, animus cadit ἢ animo cado.

*ἐμπιστευτικῶς, secreto.

ἐμπιστεύω τινί, confido alicui' || —ομαι τινί τι· alicui credo.

ἐμπιστος, ον, fidelis, e.

*ἐμπιστοσύνη, ἡ, fides, -ei, θ.

ἐμπλάσσω καὶ ἐμπλάττω (= ἐπι-χρίω)· illino, -ere, aliquid alicui.

ἐμπλαστρον, τό, emplastrum, οὐ.

ἐμπλαστρώ -ω, illino, -ere.

ἐμπλέκω· 1) implico, -are; implecto, -ere —ομαι, implicor ἢ implector· 2) intexo, -ere.

ἐμπλεος, ον, καὶ ἐμπλεως, ον, impletus, a, um, (aliqua re).

ἐμπλέω, innavigo, -are.

ἐμπλησις, ἡ, impletio, -onis, θ.

ἐμπλήττω, obstupefacio, -ere.

ἐμπλοκή, ἡ, implexio, -onis, θ.

ἐμπνευσις, ἡ, insufflatio, θ.

ἐμπνευστὸν ὄργανον, tibia, -ae, θ.

ἐμπνέω, 1) insuilo, -are· 2) inspiro, -are· 3) ἐμπνέω τινί τι, inspiro ἢ adspiro alicui aliquid· || —ομαι, inspiro, (inspiratus sum), -ari. 4) =

ἐμπνους εἰμί, spiro, -are,

ἐμπνοή, ἡ, spiratio, -onis, θ.

ἐμπνοος -ους, ουν, spirans, -ntis.

ἐμποδίζω, impediō, (-ivi, -itum, -ire), aliquem ἢ aliquid; impedimento sum ἢ impedimentum affero (rei alicui), obsto· || —ομαι, impedior, (-itus sum, -iri).

ἐμπόδιος, ον, qui est impedimento· || τό—ον, impedimentum, -i, οὐ.

ἐμπόδισμα, τό, ἴδε·

ἐμποδισμός, δ, impedimentum.

ἐμποδιστής, qui impidet.

ἐμποδιστικός, ἡ, ὄν, cui est vis impediementi.

ἐμποδῶν (= ἐν ποσὶν ὄν)· ante pedes· ἐντεῦθ. α) οὐδὲν ἐμποδῶν, nihil impedimento est· β) ἐμποδῶν

τινὶ εἰμι ἢ γίγνομαι, officio alicui ἢ rei alicui.

ἐμποιέω -ῶ· 1) insero (aliquid rei alicui ἢ in aliquid)· 2) immitto -ere, alicui aliquid· 3) — ἐπιθυμίαν, injicio cupiditatem· 4) — λήθην, oblivionem induco· 5) — ὀργήν, concito, commoveo iram.

ἐμπολάω -ῶ, negotior; mercor.

ἐμπολεμέω -ῶ, bellum gero in-

ἐμπολέμιος, ον, bellicus, a, um.

ἐμπόλεμος, ον· 1) aptus ad bellum· *2) τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη, bellantes populi.

ἐμπορεῖον, τό, commercium.

ἐμπόρευμα, τό, mercimonium.

ἐμπορευομαι· 1) proiciscor, peregre absum· 2) commercium ἢ mercaturam facio; mercator, -ari.

ἐμπορεία, ἡ· 1) = ἐμπόριον, mercatura, -ae, θ. 2) ἐμπόρευμα, mercimonium, -ii, οὐ.

*ἐμπορικόν, τό, taberna, -ae, θ.

ἐμπόριον (ἐμπορεῖον), τό· 1) ἐμπορικός τόπος, commercium, -i, οὐ. *2) νεοελ. mercatura, -ae, θ.

negotiatio, -onis, οὐ.

ἐμπορικός, ἡ, ὄν, negotiatorius, a, um; mercatorius, a, um.

ἐμπρακτος, ον, actuosus, a, um.

ἐμπράκτως, actuose.

ἐμπρεπής, ἐς, eximius; excellens, ἐμπρέπω· 1) excello, -ere· 2) deceo· || ἀπρός, ἐμπρέπει, decet.

ἐμπρησμός, δ, incensio, -ionis, θ. incendium, -i, οὐ.

ἐμπρηστής, δ, incensor, -oris, ἄ.

ἐμπρῶς, serrā incido.

ἐμπροθέσμος, ον, intra constitutum diem aliquid iaciens.

ἐμπροθέσμως, intra praestitutum diem ἢ tempus.

*ἐμπρός, porro; ante; || ἐμπρός! perge ἢ pergite.

ἐμπροσθεν, ante; antea.

ἐμπροσθιος, ον, anterior, -oris, anticus, a, um.

*ἐμπροσθοφυλακή, ἡ, primum agmen.

ἐμπνυσις, ἡ, sputus, -us, ἄ.

ἐμπνυσμα, τό, sputum, -i, οὐ.

ἐμπνύω εἰς τι inspuo, -ui, -ere.

ἐμπνέω -ῶ, purulentus sum.

ἐμπύησις, ἡ, suppuratio, θ.

ἐμπνητικός, suppuratorius.

ἐμπνύσκω, suppurō, -are.

ἐμπυρον, τό, pus, puris, οὐ.

ἐμπύρευμα, τό· 1) incensio, -onis, θ. 2) = ἔνασμα, scintilla latens sub cinere.

ἐμπυρέω, incendo, -ere, aliquid· || μεταφ. inflammo, -are.

ἐμπύρωσις, incensio.

ἔμπυρος, *ον*, ignitus, a, um.
 ἔμπυρόω -ῶ, incendo, -ere.
 ἐμφαίνω, speciem praebeo ἔντιθεθ.
 1) praefero (-tuli, -latum, -erre),
 aliquid 2) indicio, aliquid.
 ἐμφάνεια, ἡ, aspectus, -us, ἄ.
 ἐμφανής, ἔς, conspicuus, a, um;
 manifestus, a, um.
 ἐμφανίζω, ante oculos pono; os-
 tendo, -ere, patefacio, -ere || —
 omai, appereo, -ere.
 ἐμφάνισις, ἡ 1) indicium, -i, οὐ.
 *2) visio, -onis, θ. visus, -us, ἄ.
 ἐμφανσις, ἐμφασις, ἡ 1) spe-
 cies expressa 2) species, -ei, θ. 3)
 significatio, -onis, θ.
 ἐμφαντικός, ἐμφατικός, ἡ, ὄν,
 significabilis, -is; significans.
 ἐμφαντικῶς, ἐμφατικῶς, signi-
 ficanter; cum emphasi.
 ἐμφανῶς, manifeste; aperte.
 ἐμφιλοχώρησις (ἐμφιλοχωρία),
 ἡ, jucunda commoratio in-
 ἐμφιλοχωρέω -ῶ, libenter com-
 moror in aliquo loco.
 ἐμφλέγω, inflammo, -are.
 ἐμφοβός, *ον*, timens, -nt s.
 ἐμφοιτάω -ῶ, commeo in-
 ἐμφοιτήσις, ἡ, introitus, -us, ἄ.
 ἐμφορέω -ῶ, importo, -are ||
 μεσ. — οὐμαί τινος 1) repleor ali-
 qua re 2) immodice utor aliqua re.
 ἐμφραξις, ἡ, obstructio, θ.
 ἐμφράσσω καὶ ἐμφράττω, obstruo
 (-xi, -ctum, -ere), aliquid.
 ἐμφρονέω -ῶ, sapio, -ere.
 ἐμφροντις, soll'citus, a, um.
 ἐμφρόνως, prudenter.
 ἐμφρων, *ον*, mentis compos; pru-
 dens, -ntis; sapiens, -ntis.
 ἐμφνής, ἔς, naturalis, e.
 ἐμφύλιος, *ον*, intestinus, a, um.
 ἐμφύλιος πόλεμος, intestinum bel-
 lum, bellum civile.
 1. ἐμφυλλος, *ον*, folia habens.
 2. ἐμφυλος, *ον*, ἐπίθ. ejusdem
 tribus.
 ἐμφύρω, immisceo, -ere.
 ἐμφυσάω -ῶ, inflo, -are.
 ἐμφύσημα, τό, ἐμφύσησις, ἡ, in-
 flatio, θ. insufflatio, θ.
 ἐμφυσώω -ῶ, inflo, -are || ἐμπε-

φυσισμένος, ἡ, *ον* (=τετυφωμένος),
 inflatus, a, um.
 ἐμφυσις, ἡ, ingeneratio, θ.
 ἐμφύτευσις, ἡ, insitio, -onis, θ.
 ἐμφυτεύω, insero, -sevi, -ere.
 ἐμφυτός, *ον*, 1) ingeneratus, a,
 um; innatus, a, um (in nobis) 2)
 ingenitus, a, um 3) φυσικός, nati-
 vus, a, um 4) ἡ ἐμφυτός ὀρμή, in-
 stinctus, us, ἄ.
 ἐμφύω τινί τι, ingenero, -are,
 alicui, aliquid || μέσ. — omai, (ἐνέ-
 φυν, ἐμπέφυκά) τινι ἢ ἐν τινι, in-
 nascor (-atus sum, -i), alicui ἢ in
 aliquid.
 ἐμφωλεῶ, lateo in-; latebras
 quaero in-; me abdo in-.
 ἐμφωνός, *ον*, voce praeditus, a,
 um; canorus, a, um; vocalis, e.
 ἐμψυξίς, refrigeratio, -onis, θ.
 ἐμψυχός, *ον*, animatus, a, um;
 animans, -ntis.
 ἐμψυχόω -ῶ, 1) animam indo.
 alicui *2) animum addo, alicui;
 incito, -are, aliquid.
 ἐμψύχωσις, ἡ 1) animatio, -onis.
 θ. *2) incitatio, -onis, θ.
 ἐν 1) in (μετ' ἀφαιρετ.): α') ἐπι
 τόπον· ἐν Ἑλλάδι, in Graeciā β')
 ἐπι χρόνον· ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, (in)
 hoc tempore γ') ἐν ἐμοί γε, ἐν σοί
 γε, quantum in me, quantum in
 te 2) inter, ἐν τῷ μεταξύ, inter ea
 (ἢ interea) 3) ad, apud (μετ' αλ-
 τιατ.): ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχη, pugna
 ad (apud) Mantineam 4) p̄nes
 (μετ' αἰτιατ.) 5) coram (μετ' αἰτιατ.)
 6) ex (μετ' ἀφαιρετ.): ἐν ποτηρίῳ
 πίνω, ex poculis bibo 7) ἐν συνθέ-
 σει: in, ad, apud, inter.
 ἐναβρόνομαί τινι, me jacto re.
 ἐναγής, ἔς, execrabilis, e.
 ἐναγκαλιζέσθαι, amplector, -i; λοχ-
 ρότ. complector, -i, aliquid.
 *ἐναγκαλισμός, complexus, -us, ἄ.
 ἐναγχος, nuper; recens; modo.
 ἐνάγω 1) induco, -ere 2) δικαστ.
 accuso, -are, aliquid || ὁ ἐνάγων
 (δικαστικῶς), petitor, -oris, ἄ. ἡ ἐν-
 άγουσα, petitrix, -icis, θ. ὁ ἐναγό-
 μενος, reus, -i, ἄ. ἡ ἐναγομένη, rea.
 ἐναγωγή, ἡ, accusatio, -onis, θ.

ἐναγωνίζομαι, certo in re.
ἐναγώνιος, ον, ad certamina pertinens.

ἐναγωνίως, sollicitè; anxie.

ἐναέριος, ον, aërius, a, um.

*ἐναερίως, in aëre.

ἐναίσιμος, ον· 1) fatalis, e; 2) opportunus, a, um; 3) faustus, a, um; *4) ἐναίσιμος διατριβή, dissertatio inauguralis.

ἐνάλιος, ον, marinus, a, um.

ἐναλλαγῆ, ἡ, alternatio, -onis; θ.

ἐναλλάξ, alternatim; alterne.

ἐνάλλαξις, ἡ, alternamentum, -i.

ἐναλλάσσω καὶ ἐναλλάττω τί τινος, immuto aliquid pro aliquo.

ἐνάλλομαι, insilio, -ire.

ἐναμιλλόμαι -ῶμαι τινὴ ἢ πρὸς τινα, contendo cum aliquo.

ἐνάμιλλος, certans cum aliquo.

ἐναμίλλως· 1) pariter· *2) per contentionem.

ἐναμμα, τό, vinculum, -i, οὐ.

ἐνανθρώπησις, inhumanatus.

ἐνανθρώπησις, ἡ, inhumanatio.

ἐναντι, adversus; coram.

ἐναντιολογέω -ῶ, contradico.

ἐναντιολογία, contradictio, θ.

ἐναντιολόγος, contradicens.

ἐναντίον, coram; contra.

ἐναντιόδομαι -οὔμαι· 1) adversor (-satus sum, -ari) alicui· 2) ob-sisto (-stiti, -ere) alicui· 3) repugno, -are, alicui· 4) oppono me ἢ opponor alicui.

ἐναντίος, α, ον· 1) qui est e regione; adversus, a, um; oppositus, a, um· 2) contrarius, a, um· || τὸναντίον, ἐπίρρ. contrario· 3) ἀντίπαλος, adversarius, a, um· ὁθ. οὐσ. ὁ ἐναντίος, inimicus, -i, ἀρ. hostis, -is, ἀ.

ἐναντιότης, ἡ, repugnantia, θ.

ἐναντιώμα, τό, quidquid adversatur· ἐντεῦθ. = obstaculum, οὐ.

ἐναντιωματικός, ἡ, ὄν, adversativus, a, um.

ἐναντίως, contrarie.

ἐναντιώσεις, contrarietas, θ.

ἐναπόθεσις, ἡ, depositio, in-.

ἐναπόκειμαι τινι, iusum, alicui.

ἐναπολείπω, relinquo in-.

ἐναπόλειψις, ἡ, relictio in-.

ἐναπόλλυμαι, interficio in-, ἐναπόλλυμαι, pereo in.

ἐναπολογέομαι -οὔμαι, defendo.

ἐναπομάσσω καὶ ἐναπομάντω, ex-primo in (cerâ).

ἐναπομένω, remaneo in-.

ἐναπόνησις, ἡ, ablutio in-.

ἐναποπλύνω, abluo in-.

ἐναποταμιεύω, recondo in-.

ἐναποτίθημι, depono in-.

ἐναποτυπῶ -ῶ, inprimō || —οὔμαι, me inprimō ἢ imprimor.

ἐνάπτω, alligo, -ere.

ἐνάργεια, ἡ, evidentia, -ae, θ.

ἐναργής, ἐς, evidens, -ntis.

ἐναργῶς, evidenter.

ἐνάρετος, ον, virtute praeditus, a, um; ὁθ. probus, a, um.

ἐναρέτως, cum virtute; probe.

ἐναρθρός, ον· 1) articulatus, a, um, — φωνή, vox explanata ἢ clara· 2) articulum habens.

ἐναρθρῶ -ῶ, articulo, -are.

ἐνάρθρως, articulate.

ἐναριθμῶ -ῶ, adnumero, -are.

ἐναριθμησις, enumeratio, θ.

ἐνάριθμος, ον, adnumerandus, a, um, ὁθ. = bonae existimationis.

*ἐναρκτηῖος λόγος, oratio aditivalis.

ἐναρκτηικός, inchoativus, a, um.

ἐναρμόζω καὶ ἐναρμόττω, concinno, -are; concinnus sum, alicui.

ἐναρμόνιος, ον· 1) = εὔαρμωστος, concinnus, a, um· *2) = ἄρμονικός, concinens -ntis; canorus.

*ἐναρμονίως, canore; modulate.

ἐνάρμωστος, adaptatus, a, um.

ἐναρξίς, ἡ, inchoatio, θ.

ἐνάρχομαι· 1) inchoo, -are, aliquid· 2) incipio, -ere, aliquid.

ἐνασκέω -ῶ, exerceo, -ere.

ἐνασμενίζω (= ἐνασμενίζομαι), delector, -ari, aliqua re.

ἐνασπάζομαι, amplexor, -ari.

ἐναστρος, ον, stellatus, a, um.

ἐνασχολέομαι -οὔμαι, in aliqua re occupatus sum; vaco alicui rei.

*ἐνασχόλησις, ἡ, occupatio, θ.

ἐνατος, ον, nonus, a, um.

ἐναυλίζομαι, pernocto, -are.

ἔναυλος, ον, tibis personans; in auribus adhuc sonans.

ἔναυξάω, in aliquo loco augeo· ὀθ.—αλο· || —ομαι, cresco.

ἔναυσμα, τό, fomes, -itis, ἄ.

ἔναύω, accendo, -ere.

ἔνδακνω, immordeo, -ere.

ἔνδακρος, υ, lacrymans, -ntis.

ἔνδακρύω ἐπί τινι lacrymor.

ἔνδασος, υ, hirsutus, a, um.

ἔνδεεστερον, ἔνδεεστερώς, non satis; minus quam.

ἔνδεής, ἐς· 1) = ἄπορός τινος· α') egenus, a, um; β') egens, -ntis; pauper, -eris, alicujus rei· 2) = ἀπολειπόμενος, inferior· 3) = μὴ ἐπαρκής, non sufficiens, -ntis.

ἔνδεια, ἡ, indigentia, -ae, ὄ.

ἔνδεικνυμι· 1) ostendo, -are· 2) ἔνδεικνυμι (=καταμηνύω) τινὰ ἢ τι νινί, indico aliquid ἢ aliquid alicui· 3) demonstro, -are.

ἔνδεικτικός, ἡ, ὄν, indicabilis, e· || *ὄσ· —όν, scriptum testimonium.

ἔνδειξις, ἡ· 1) = ἀπόδειξις, demonstratio, -onis, ὄ. 2) = καταμηνύσις, indicatio, -onis, ὄ.

ἔνδεκα, οἱ, αἱ, τά, undecim.

ἔνδεκάκις, undecies.

ἔνδεκατος, undecimus, a, um.

ἔνδελεχεια, ἡ, continuata motio; continuatio, -onis, ὄ. adsiduitas, atis, ὄ.

ἔνδελεχής, ἐς, continuus, a, um; perpetuus, a, um.

*ἔνδελεχῶς, continue; adsiduo.

ἔνδεσις, ἡ, illigatio, -onis, ὄ.

ἔνδεσμένω, illigo, -are.

ἔνδεχεται· 1) fieri potest· *2) probabile, possibile est.

ἔνδεχόμενον, τό, possibile.

ἔνδεχόμενος, η, ον, possibilis, e.

1. **ἔνδεω**, illigo, -are; devincio, -ire·

ἔνδεδεμένος, illigatus, devinctus.

2. **ἔνδεω** (= ἔλλειπω), deficio, -ere· || ἄπροσ. ἔνδει νινί τι. (= ἔλλειπει νινί εἰς τινα), deest, deficit, opus est alicui aliquid· || μέσ· —ομαι τιρος (= πάσχα ἔλληειννί τινος)· α')

deficior, aliqua re· οὐδενός ἔνδει, nulla re deficeris· β')

geo) -ere, aliqua re ἢ alicujus rei. **ἔνδεῶς**, non sufficienter.

ἔνδηλος, ον, manifestus, a, um. **ἔνδημέω** -ῶ, apud meum populum dego.

*ἔνδημικός, ἡ, ὄν, alicujus populi proprius, a, um.

ἔνδημιος καὶ ἔνδημος, qui domi ἢ in patria est.

ἔνδιαθετος, ον, mente conceptus **ἔνδιαιτάομαι -ῶμαι**, inhabito.

ἔνδιαίτημα, τό, habitatio, ὄ.

ἔνδιασπείρω, alicubi dissemino.

ἔνδιατάσσω, ordino in-.

ἔνδιατρέβω, in aliquo loco verso; — τινί, immoror alicui rei.

*ἔνδιαφέρομαι (μοὶ ἔνδιαφέρει), meā interest, meā refert.

ἔνδιαφθείρω, alicubi perdo.

ἔνδιαχειμάζω, alicubi hiberno.

ἔνδιδωμι· 1) = ἐγχειρίζω, in manus trado· 2) = παραδίδωμι, dedo, -ere· ἔνδιδωμι ἑμᾶντόν τοῖς πονηροῖς, me improdis dedo· 3) ἔνδιδωμι ὑποψίαν, ἔνδιδωμι καιρόν, praebeo suspicionem, praebeo occasionem· 4) = ὑποχωρῶ, cedo, -ere; remitto, -ere· 5) dedo, permitto me, πρὸς τὰς ἡδονάς, voluptatibus.

ἔνδικος, ον, justus, a, um.

ἔνδικως, juste; merito.

ἔνδιον, τό, domicilium, -i, οὄ.

ἔνδιος, ον, 1) meridianus, a, um.

2) sub divo agens, ποιμὴν pastor.

ἔνδοθεν, intrinsecus; intus.

ἔνδοθι, intus.

ἔνδοιάζω, dubito, de aliqua re.

ἔνδοιασμός, ὄ, dubitatio, -onis, ὄ.

ἔνδοιαστής, ὄ, dubitator, -ōris, ἄ.

ἔνδοιαστικός, dubitanter.

ἔνδοιαστός, dubitabilis, e.

ἔνδοιαστῶς, dubie.

ἔνδομυχος, ον, intimus, a, um;

intus latens· *ἔνδομυχος πεποιθήσις,

firma opinio, persuasio, -onis, ὄ.

*ἔνδομύχως, intime; intus.

ἔνδον, intus μάλ. δε—οἴκοι, domi.

ἔνδοξος, ον, gloriosus, a, um.

ἔνδοξότης, ἡ, celebritas, ὄ.

ἔνδοξως, gloriose.

ἔνδοσιμον, τό, incitatio, ὄ.

ἔνδοσις, ἡ, remissio, -onis, ὄ.

ἐνδοτάτος, η, ον, intimus, a, um.
 ἐνδοτάτω, intime, maxime intus.
 ἐνδοτέρως, α, ον, interior (-ius).
 ἐνδοτέρω, interior.
 *ἐνδοτικός, ἡ, ὄγ, qui cedit.
 ἔνδυμα, τό, indumentum.
 *ἐνδυμασία, ἡ, vestitus, -us, ἄ.
 ἐνδυναμῶ -ῶ, corrobore, -are, aliquem ἢ aliquid, *ἐνδυναμοῦμαι, me corrobore *ἐνδυναμωμένος, η, ον, corroboratus, a, um.
 ἐνδυναστεύω, auctoritate valeo.
 ἐνδύσις, ἡ, 1) ingressus (τῆς λύπης doloris) 2) vestitus, -us, ἄ.
 ἐνδύω, 1) induo (-ui, utum, -ere) ἐνδύω τινά χιτῶνα, induo aliquem (ἢ alicui) tunicam 2) —ομαι (ἄδρ. ἐνέδυν), me induo ἢ induor 3) μετφ. ἐνδύω ἑμαυτόν, me induo, me implico (in aliquid).
 ἐνεία, ἴδε ἐνεία.
 ἐνείδρα, ἡ, insidiae, -arum, θ.
 ἐνείδρευμα, τό, insidiae, θ.
 ἐνείδρευτής, δ, insidiator, a.
 ἐνείδρευτικός, ad insidias aptus.
 ἐνείδρευω τινά, insidior (-atus sum, -ari), alicui.
 ἐνεθίζω, insuefacio, -ere.
 ἐνειλῶ -ῶ, implico, -are.
 ἐνεيمي (= ἐνπαύρω), insum (-fui, -esse) || ἄπροσ. ἔνεστι ἢ ἐνι, licet fieri potest, ἐνόν, quum liceat, liceret.
 ἐνείρω, insero (-serui, -ere), in-sero, -are, aliquid alicui rei.
 ἐνεκα (ἐνεκεν), 1) propter 2) gratia ἢ causa.
 ἐνελλίσσω, καὶ ἐνελλίττω τι εἰς τι ἢ ἐν τινι involvo, -ere, aliquid aliqua re; —ομαι, me involvo aliqua re.
 ἐνενήκοντα, nonaginta.
 ἐνενηκονταετής, ἐνενηκοντούτης, ἐνενηκοντούτις (-ιδος), nonaginta annos natus, nata.
 ἐνενηκοντάκις, nonagies.
 ἐνενηκοστός, ἡ, ὄν, nonagesimus.
 ἐνεός, ἡ, ὄν, 1) mutus, a, um 2) stultus ἢ stupidus, a, um.
 ἐνεότης, ἡ, defectus vocis.
 ἐνεργάζομαι, in aliqua re elaboro ἐνετέθ. || = efficio, -ere (aliquid) ||

μετφ. (= ἐμβάλλω), inicio, insero.
 ἐνέργεια, ἡ, 1) actio, -onis, θ. in agendo vis 2) efficacia, -ae, θ. 3) strenuitas, -atis, θ. 4) ἐν τῇ ἰατρ. potentia, potestas (herbae).
 ἐνεργῶ -ῶ, 2) operor, -ari 2) — τι· efficio, agō -ere, aliquid *3) ὑπέρ τινος, pro aliquo aliquid.
 ἐνεργητέος, α, ον, agendus, a, um.
 ἐνεργητικός, ἡ, ὄν, 1) activus, a, um 2) efficax, -acis.
 ἐνεργητικῶς, active; efficaciter.
 ἐνεργός, ὄν, vim agendi habens ἐνετέθ. efficax, -acis; gnavus, a, um; strenuus, a, um.
 ἐνεργῶς, actuose; -efficaciter.
 ἐνερεῖδω τινί τι, impingo || —ομαι, innitor aliqua re.
 ἐνερεύγω, eructo, -are.
 ἐνεσις, ἡ, immissio, -onis, θ.
 ἐνεστι, licet ἴδε ἐνεيمي.
 ἐνεστίδομαι -ῶμαι, epulor in-.
 ἐνεστώς, -ῶσα, ὄς, instans -ntis; praesens -ntis.
 *Ἐνετοί, οἱ, Veneti, -orum, ἄ.
 ἐνεχυράζω, 1) ἐνεχυράζω τι (= ἐνεχυρόν λαμβάνω τι), pignus capio aliquid; pigneror, -ari, aliquid 2) ἐνεχυράζω τινί τι (= ἐπέχυρον τίθημι τί τινι), pignero, -are, aliquid alicui.
 ἐνεχυρασία, pignatio, θ.
 ἐνεχυραστής, δ, pignerator.
 ἐνεχυρον, τό, pignus, -oris, οὐ.
 ἐνέχω, intus habeo || —ομαι, α') tepeor, -eri, (aliqua re). β') = ἐνοχός εἰμι τινι, obnoxius sum alicui rei; reus sum alicui rei· ὀθ. ἐνεχόμενος (= ἐνοχός) τινι, obnoxius, (a, um) alicui rei. γ) haereo in aliqua re.
 ἐνζυμος, δ, ἡ, iermentatus.
 ἐνζυμῶ -ῶ, iermento in-.
 ἐνηβάω -ῶ, pubesco, -ere.
 ἐνηβος, ον, puber, -eris.
 ἐνήδομαι· aliqua re delector.
 ἐνηδύω, exhilaro, -are.
 ἐνηλικιότης, ἡ, matura aetas imperio, sua tutela.
 ἐνήλικος, ον, ἐνήλιξ, δ ἡ, 1) pubes, -eris, περί κόρης, nubilis, matura 2) qui est sui juris.
 *ἐνήμερος, ον, qui scit de re.

ἐνηχέω -ᾧ, insono, -are.
 ἐνηχος, **ον**, sonans, -ntis.
 ἐνθα, 1) = αὐτοῦ, ἐκεῖ, hic, ibi, illic: 2) ἀναφορ. = ὅπου, ubi: ἐκεῖ, ἐνθα εἰσίν, ibi, ubi est: 3) χρονικ. ἐνθα δὴ = τότε δὴ, tum vero.
 ἐνθάδε, (ἢ ἐντον.), ἐνθαδὶ, 1) hic; -κεῖται hic jacet: 2) = εἰς τοῦτον τὸν τόπον, huc: 3) = τότε, tum.
 ἐνθάπτω, (παθητ. ἄορ. ἐνετάφη) in aliquo loco sepelio.
 ἐνθαρσέω -ᾧ, aliqua re confido.
 *ἐνθάρρυνσις ἢ, incitamentum.
 *ἐνθαρρύνω animum addo.
 ἐνθειος, **ον**, suphurat, a, um.
 ἐνθεμα (= ἐκβολάς), insitum, οὐ.
 ἐνθεν, inde hinc.
 ἐνθένδε, hinc.
 ἐνθεος, **ον**, καὶ ἐνθους, **ονν**, divino spiritu ἢ numine afflatus, (a, um); entheus, a, um.
 ἐνθερμος **ον**, calidus, a, um.
 ἐνθέρωως, inflammanter.
 ἐνθεισις, ἢ, interpositio, θ.
 ἐνθεσμος, **ον**, legitimus, a, um.
 ἐνθετος, **ον**, insertus, a, um.
 ἐνθήκη, ἢ, entheca, -ae, θ.
 ἐνθλασις, ἢ, ἐνθλασμα, τό, cavitas in capite ex contusione.
 ἐνθλάω -ᾧ (σημειῶν) imprimo.
 ἐνθλίβω, infringo; imprimo.
 ἐνθουσιάζω: 1) = ἐνθουσιῶ, divino furore agor: *2) ἐνθουσιάζω τινά, divino spiritu aliquem incito; || *ομαι, divino ardore incendor.
 *ἐνθουσιασμένος, **η,ον**, divino ardore incensus.
 ἐνθουσιασις, ἢ, afflatus divinus; inflatus ἢ spiritus divinus.
 ἐνθουσιασμός, **ος**, 1) afflatus divinus. 2) ardor animi.
 ἐνθουσιαστής, **ος**, 1) = ἐνθεος, divino spiritu afflatus: *2) immodicus admirator.
 ἐνθουσιαστικός, **η,ον**, divino spiritu inflammatus, a, um.
 ἐνθουσιῶ -ᾧ, 1) divino furore agor; insanio, -ire: *2) ἐνθουσιάζομαι, divino ardore incendor.
 ἐνθουσιῶδης, **ης**, 1) numine afflatus; *2) immodicus admirator.
 ἐνθουσιῶδώς, summo ardore ani-

mi; summa admiratione.
 ἐνθρονίζω, in solio, (in throno) colloco, aliquem: || -ομαι in solio (in throno) sedeo.
 ἐνθρόνισις, ἐνθρονισμός, in throno (aliquis) collocatio.
 ἐνθρονος, **ον**, in solio sedens.
 ἐνθρουλλέω -ᾧ, ἐνθρουλλίζω, immurmuro, -are.
 ἐνθρούπτω τί τι, intero, -ere.
 ἐνθρώσκω, insilio, -ire.
 ἐνθυμέομαι -οῦμαι: 1) μετ' αὐτ. = ἐν θυμῷ ἔχω tu cogito, -are aliquid ἢ de aliqua re: 2) = μετὰ γεν. πράγμ. = φροντίζω περὶ τινος, rationem habeo alicujus: *3) μέμνημαί τινος: a') memini, memoria teneo aliquid, reminiscor, -sci;
 ἐνθύμημα, τό, 1) cogitatio, -onis, θ. 2) εἶδος συλλογ. enthymema, cō. 3) = δῶρον μνήμης χάριν διδόμενον, monumentum amoris.
 ἐνθυμηματικός, ἢ, **ον**, enthymemate constans.
 ἐνθύμησις, ἢ, 1) cogitatio, -onis, θ. *2) = ἐνθύμημα 3).
 ἐνθυμίζω, admoneo, commoneo, -ere, commonefacio, -ere.
 ἐνθυμιῶ -ᾧ, suffio, -ire.
 ἐνθύμιος, **ον**, 1) qui curae est alicui: 2) curarum plenus: *3) ἐνθύμιον = ἐνθύμημα, 3).
 ἐνθυμος, **ον**, animosus, a, um.
 ἐνθωρακίζω, lorico, -are.
 ἐνι (= ἐνεσι) 1) inest: 2) licet.
 ἐνιαῖος, **α,ον**, unicus, a, um: τὸ ἐνιαῖον, unitas -atis, θ.
 ἐνιαῖως, unine.
 ἐνιαύσιος, **α,ον**, annuus, a, um, unius anni.
 ἐνιαυσίως quotannis.
 ἐνιαυτός, **ος**, annus, -ī, ᾀ.
 ἐνιαχοῦ, alicubi non nusquam.
 ἐνιδρύω, colloco in-.
 ἐνίημι, 1) immitto, -ere, aliquid: 2) injicio, -ere, aliquid: 3) ἀμετ. ἐνίει δηλ. εἰατόν, penetrabat.
 ἐνικός, ἢ, **ον**, singulus, a, um, singularis, e.
 ἐνικῶς, singulariter.
 ἐνιοι, **αι,α**, nonnulli, -ae, a.
 ἐνίοτε, interdum; aliquando.

ἐπίστημι, statuo ἤ colloco inter; interpono, -ere, aliquid. || μέσ. ἐπίσταμαι· α')=ἐπιέρχομαι, insto, -are· β') ἐπίσταμαι (=ἐπικίμαι) τῷ πολέμῳ, insto, insisto hosti· γ')=ἀνθίσταμαι, obisto, resisto, -ere, alicui· δ') περὶ τῶν δημάτων· intercedo, -ere· ε') ἐν τῇ νομικῇ=ἐνοτάσιν ποιῶμαι, recuso, -are. || οὐδ. ἀρχομαι, incipio, -ere, θέρους ἐνισταμένον, aestate incipiente ἢ ineunte ἐπισημαίνωμαι· ἐνὶ innitor, -ari. *ἐπίσχυσις, ἡ, confirmatio, θ. ἐπίσχύω· 1)=κατασχύω, invalesco, -ere· 1) confirmo, -are; corroboro, -are· 2) ἐπισχύω τὸ στένευμα, exercitum augeo. ἐννέα, οἶ, αἶ, τά, novem. ἐννεαπλάσιος, novemplex, -cis. *ἐννεαπλασιῶς, novies. ἐννοῶ -ῶ, ἐννοέομαι, -οῦμαι· 1) =ἐν νῷ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are· 2)=κατανοῶ, intellego (-xi, -ctum -ere)· 3) περὶ λέξεων =σημαίνω, significo, -are. ἐννόησις, ἡ, cogitatio, -onis, θ. ἐννοία, ἡ· 1) cogitatio, θ. 2) sententia, -ae, θ. 3) notio, θ. ἐννομος, ον, legitimus, a, um. ἐννόμως, legitime. ἐνοικέω -ῶ, habito; inhabito. || μετφ. διατρίβω ἐν τινι, habito in re. ἐνοικήσιμος, ον, inhabitabilis, e. ἐνοικήσις, ἡ, inhabitatio, θ. *ἐνοικιάζω· 1)=μισθῶ οἰκίαν, loco domum· 2)=μισθοῦμαι οἰκίαν, conduco domum. *ἐνοικίασις, ἡ· 1) inquilinatus, -us, ἄ. 2) locatio, -onis, θ. *ἐνοικιαστής, δ· 1) inquilinus, -i, ἄ. aedium conductor· 2) locator, ἄ. ἐνοικίλω, in aedibus colloco. || μετφ. insero, -ere. || -μαι, versor. *ἐνοίκιον, τό, merces habitationis; locarium, -i, οὐ. ἐνοικοδομέω -ῶ, inaedifico. ἐνοικος, δ, ἡ, incola, -ae, ἄ. θ. ἐνόν, ἴδε ἐνεμι. ἐνοπλίζω, armo, -are. ἐνόπλιος, ον, in armis. ἐνοπλος, ον, armatus, a, um. ἐνόπλωσις, vi et armis.

ἐνοράω -ῶ, video in aliquo; animadverto in aliquo. ἐνόρασις, ἡ, spectatio, -onis, θ. ἐνόρειος, ον, montanus, a, um. ἐνορθιάζω, erigo, -ere. *ἐνορθιακός, ἡ, ον, parochialis, e. *ἐνορθία, ἡ, parochia, -ae, θ. *ἐνορθίτης, -ις, parochialis. ἐνορκος, ον, juratus, a, um. || *οἱ ἐνορκοί, judicer jurati. ἐνόρκως, adhibito jurejurando. ἐνορμάω -ῶ, irruo (in aliquid). ἐνορμίζω (=προσορμίζω), navem appello. || ἐνορμίζομαι, adpellor. ἐνορξέομαι -οῦμαι, salio in. ἐνορξής, ἐνορξος, ἐνορξίς, δ, testiculos habens. ἐνότης, ἡ, unitas, -atis, θ; ἐνουράνιος, ον, coelestis, e. ἐνοφθαλμίζω, inoculo, alicuid. ἐνοφθαλμισμός, δ, inoculatio. ἐνοχή, ἡ· 1) obligatio, -onis, θ. 2) culpa, -ae, θ. ἐνοχλέω -ῶ τινι· molestus sum alicui; molesto, -are, aliquem. || -οῦμαι ὑπό τινος, molestiae est mihi aliquid. ἐνόχλησις, ἡ, molestia, -ae, θ. ἐνοχος, ον· 1) obligatus, a, um· 2) obnoxius, a, um· 3) noxius, a, um; noxiosus, a, um· 4) sons, santis. ἐνώω -ῶ· 1) unio ire; aliquid· 2) jungo ἢ conjungo. || -οῦμαι, me cenjungo (cum aliquo) ἢ conjungor (-ctus, sum, -i). ἐνρίπτω, in jicio (-eci, ectum, -ere) aliquid alicui. ἐνρῦθμος καὶ ἔρρῦθμος, ον, numeros habens; rhythmis constans. ἐνρῦθμως, ον, numeralum. ἐνσαρκος, ον, carnalis, e. †ἐνσαρκῶω -ῶ, incarno, -are. †ἐνσαρκωσις, ἡ, incarnatio, θ. ἐνσαρόω -ῶ, verro, -ere. ἐνσάττω, infarcio, -ire. ἐνσβέννυμι, exstinguo, -ere. ἐνσεῖω τινι τι· incutio, -ere. ἐνημαίνω καὶ ἐνημαίνομαι· 1) significo, -are· 2) exprimo, -ere· 3) imprimo, -ere. ἐνημος, ον, signatus, a, um.

ἐνοικήπρω 1) incutio, -ere; immitto -ere, aliquid 2) ἀμετ. ruo, irruo, -ere.

ἐνοικιρρόμαι -οῦμαι, scirrhum duco; in scirrhum degenero.

ἐνοσπείρω, insemino, -are.

ἐνοσπερμος, ον, semen habens.

ἐνοστάζω, ἐνοσταλάζω, instillo.

ἐνοστασις, ἡ, 1) = ἀρχή, εἰσαγωγή τινος, exordium rei institutae 2) pugna contentio, θ. 3) argumentum contrarium, (ad refellendum adversarium).

ἐνοστατικός, instans et urgens.

ἐνοστέλλω, orno, -are.

ἐνοστερνίζω, in pectore figo || -ομαι, in pectoris sinum recipio;

ἐνοσφηνόω -ᾶ, cuneum intrudo.

ἐνοσφραγίζω, signum imprimo.

ἐνοσφράγισις, ἡ, impressio, -onis, θ.

ἐνοσώματος, ον, corporeus, a, um.

ἐνοσωματώω -ᾶ, corpore amicio.

ἐνοτάλαμα, τό, mandatum, -i, οὐ.

ἐνοτασις, ἡ, intentio, -onis, θ.

ἐνοτάσσω καὶ **ἐνοτάττω**, interjicio.

ἐνοταῦθα, 1) hic, hoc loco ἐν ἴστωρ.

ἐνοτηγήσειν, ibi 2) hac in re.

ἐνοταφιάζω τινά, sepelio, (-pelivi καὶ pelii, -pultum), -ire, aliquem

-ομαι, sepelior, -iri.

ἐνοταφιασμός, ὁ, sepultura, -ae, θ.

ἐνοτάφιος, ον, sepulcralis, e.

ἐνοτείνω, ἐνοτείνωμαι τι, 1) intendo (-ndi, -ntum, -ere), aliquid 2) ad-

tendo, -ere. [quo loco.

ἐνοτειχίζω, murum aedifico in ali-

ἐνοτειχίω, muro cinctus, a, um.

ἐνοτειχισις, ἡ, muri constructio in aliquo loco.

ἐνοτεκνος, ον, liberos habens.

ἐνοτέλεια, ἡ, perfectio, -onis, θ.

ἐνοτελής, ἐς, perfectus, a, um.

ἐνοτέλλω καὶ **ἐνοτέλλομαι** τινί τι,

mando, -are, alicui aliquid.

ἐνοτελώς, perfect; absolute.

ἐνοτέμνω, 1) incido (-idi, -isum, -ere), aliquid.

ἐνοτερικός, ἡ, ὄν, intestinus.

ἐνοτεροκήλη, ἡ, ramex, -icis, ἄ.

ἐνοτερον, τό, intestinum, -i, οὐ.

ἐνοτεταμένος, η, ον, intentus, a, um.

ἴδε intendo.

ἐνοτεταμένος, intente.

ἐνοτεῦθεν, hinc, ex eo; exinde.

ἐνοτευκτήριον, τό, locus ad conveniendum destinatus.

ἐνοτευξίς, ἡ, 1) occursus, -us, ἄ.

2) congressio, -onis, θ. 3) colloqui um, -i; οὐ.

ἐνοτευκτικός, ἡ, ὄν, affabilis, e.

ἐνοτεγνος, ον, 1) peritus, a, um

2) artificiosus, a, um.

***ἐνοτέχνης**, 1) affabre; artificiose.

2) solerter; perite.

ἐνοτήκω, liquefactum instrillo (μόλυβδον plumbum). || μετφ. α) injicio, -ere β) ἐνοτήκομαι τῷ φιλεῖν, liquor amore.

ἐνοτίθημι, impono, (-osui, -ositum, -ere); infero (-tuli, -latum, -erre).

μετφ. = ἐμποιῶ τινί τι, immitto.

ἐνοτίκτω, pario in ἡ pario intus,

μετφ. ἐμφύω τινί τι, ingenero, -are; inserto, (-sevi, -ere).

ἐνοτιμάω -ᾶ, honoro, -are.

ἐνοτιμος, ον, honorabilis, e.

ἐνοτιμότης, ἡ, honor, -oris, ἄ.

ἐνοτιμος, honorate, honorifice.

***ἐνοτοιχίζω**, muro singo, a; aliquid

|| ἐνοτοιχισμένος, η, ον, pariete ἡ muro conditus, a, um.

ἐνοτοκος, ον, pariens. -ntis. ***ἐνοτοκον** δάγειον, fenus, -oris, ἄ.

ἐνοτολή, ἡ, mandatum, -i, οὐ.

***ἐνοτολοδόχος**, ὁ, procurator.

ἐνοτομα, τά, insecta, -orum, οὐ.

ἐνοτομή, ἡ, incisio, -onis, θ.

ἐνοτομος, ον, incisus, a, um || τό

ἐνοτομον, insectum, -i, οὐ.

ἐνοτονος, ον, intentus, a, um.

ἐνοτόνω, intente, vehementer.

ἐνοτόπιος, ον, indigena, -ae, ἄ.

ἐνοτορνεύω, torno rado.

ἐνοτορνος, ον, tornatus, a, um.

ἐνοτός 1) intus 2) intra.

ἐνοτόσθια, τά, intestina, -orum.

ἐνοτρέπω, 1) inverte, ἡ verito, -ere, aliquid (τὰ νῶτα terga). 2) κατα-

σχύνω, pudore afficio aliquem || ἐνοτρέπομαι, 1) = αἰδοῦμαι, pudore afficior, pudore suffundor, 2) ἐνοτρέπομαι τινά, revereor aliquem, 3) ἐνο-

τρέπομαι τινος, (= ἐπιμελοῦμαι τινος), curo aliquid *4) νεοελ. ἐνοτρέπομαι

τι, me pudet alicujus re.

ἐντρέφω τινά ἢ τί τινι innutrio (-ivi, itum, -ire), alicui. || — ομαί τινι, innutrior ἢ erudior aliqua re.

ἐντρέχεια, ἡ, solertia, -ae, θ.
ἐντρέχεις, ες, ἔν τινι, solers, (rtis) in aliqua re.

ἐντριβής, ἐς τιν·, diligenter versatus in aliqua re;

ἐντριβώ τί τινι, infrico, (-cui, -are) aliquid alicui· || μετρ. κόλαφον—τινί, alapam incutio alicui, και μέσ. — ομαί τινι πληγάς, verbera infrico alicui.

ἐντριμμα (= ψιμίδιον), fucus, -i, ἀ. cerussa -ae, θ.

ἐντριψις, ἡ, infrictio, -onis, θ.

ἐντρομος, ον, tremens, -nt s.

*ἐντροπαλός, ἡ, ον, (= αἰδήμων), verecundus, a, um.

ἐντροπή, ἡ· 1) = αἰδώς, pudor, -oris, ἀ. verecundia, -se, θ. *2) νεοελ. = ὄνειδος· — φέρει, pudor est.

*ἐντροπιάζω τινά, pudefacio, -ere, aliquid· || — ομαί, pudore confundor; derideo· || ἐντροπισσόμενος, η, ον, pudore confusus, a, um; pudefactus, a, um.

ἐντρονάω -ῶ, deliciis utor.

ἐντροφήμα, τό, deliciae, -arum.

ἐντροφήσις, ἡ, luxuria, -ae, θ.

ἐντρούχομαι τινι, molestus sum.

ἐντροχάνω τινί, incido in aliquem ἢ in aliquid; (casu) invenio aliquem ἢ aliquid, occurro aliqui. Ἐντεῦθ. α') περὶ ἀνθρ. compello aliquem; β') περὶ βιβλ. lego, -ere, lego librum, ὁθ. οἱ ἐντροχάνοντες, ii, qui librum legunt ἢ legent; lectores, τοῖς ἐντροχόμενοις, iis, qui hunc librum legent.

ἐντροπος, ον, impressus, a, um.

ἐντροπόω -ῶ· 1) imprimo, -ere, aliquid alicui· *2) μεταφ. ἐντροπόω τι, τῇ ψυχῇ, animo ἢ in animo aliquid imprimo.

ἐντύπωμα, τό, impressum, -i, οὐ.

ἐντύπωσις, ἡ, impressio, θηλ. || *μετρ. ἰσχυράν —σιν ἐνεποίησε τοῖς ἀκροαταῖς ὁ λόγος, aculeum in audientium animis oratis reliquit.

ἐντυχία, ἡ, colloquium, -ii, οὐ.

*Ἐνυάλιος· 1) οὐσ. = Enyalios, Mars, τῷ Ἐνυάλῳ ἠλάλαξαν, clamorem bellicum in Enyalis honorem sustulerunt· παρὰ τοῖς Ρωμ. = Quirinus, -i, ἀ. δ — λόφος, collis. Quirinalis· 2) ἐπιθ. bellicosus, a, um.

ἔνυγρος, ον, humidus, a, um.

ἔνυδρόβιος, ον, aquatilis, e..

ἔνυδρος, ον, aquaticus, a, um.

ἔνυλος, ον, maheria constans.

ἔνυπάρχω τινί, insum alicui.

ἔνυπνιαζώ και ἔνυπνιαζομαι (= ἔν ὑπνῷ ἰδεῖν); somnio, -are.

ἔνυπνιαστής, ὁ, somniator, -oris.

ἔνυπνιον, τό, somnium, -i, οὐ.

ἔνυπνιος, ἔνυπνιος, somnialis; e..

ἔνυπνώω -ῶ, dormio in..

ἔνυπόγραφος, ον, subscriptionem habens, subscriptus, a, um.

ἔνυπογράφω, subscribo, -ere..

ἔνυπόθηκος, ον, pro quo pignus:

capitur; pignoratus, a, um.

ἔνυπόκειμαι, subjaceo -in.

ἔνυπόστατος, ον, ἐπιθ. sustentantiam habens.

ἔνυπότακτος, ον, obediens, -ntis.

ἔνυφαινω τί τινι, intexo (-xui, -xtum, -ere) aliquid alicui.

ἔνυφαντός, intextus, a, um..

ἔνυφασμα, quod intextum est.

ἔνυφίστημι (= ἐντίθημι), insero, -ere, μέσ. insum.

ἔνϕ ἢ ἔν ϕ· 1) dum· *2) cum ἢ quum (μεθ' ὑποτακτ.).

ἔνωθέω -ῶ, compello, in..

ἔνωμοτάρχης και ἔνωμόταρχος, ὁ praefectus agminis militum juratorum. [ratorum..

ἔνωμοτία, ἡ, agmen militum juratorum· 1) juratus; juramento obstrictus· 2) conjuratus.

ἔνώπιόν τινος, coram aliquo.

ἔνωσις, ἡ, unio· θ. adunatio, θ..

ἔνώτια, τά, inaures, -ium, θ.

ἔνωτίζομαι, auribus percipio.

ἔνωτικός, ἡ, ον, unitivus, a, um.

ἔνωχρος, ον, pallidus, a, um.

1. ἐξ, προθ. ἴδε ἐκ.

2. ἐξ, οἱ, αἱ, τά, sex.

ἐξαγγελία, ἡ, nuntiatio, -onis, θ..

ἐξαγγέλλω τί τινι, enuntio, -are: aliquid alicui.

ἐξαγγελτικός, ἡ, *όν*, nuntians.
ἐξαγκωνίζω· 1) cubito extrudo aliquem· 2) vincio manus alicujus post tergum.
ἐξαγοράζω, redimo (-emi, -emptum -ere) aliquem ἢ aliquid.
ἐξαγοράσιμος, redimendus, a, um.
ἐξαγόρευσις, ἡ, indicatio rei aranae ἢ silendae.
ἐξαγορεύω τι, effutio aliquid.
ἐξαγριάνω, **ἐξαγριόω**-ω, eifero, are aliquem ἢ aliquid· || — οὔμαι, eiferasco, -ere, me eifero.
ἐξαγρίωσις, ἡ, exasperatio.
ἐξάγω· 1) educo (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) **ἐξάγω** τινά ἐπί τι, εἰς τι (=παρορμῶ), induco, impello aliquem in aliquid, excito aliquem ad aliquid, ἐντεῦθ. **ἐξάγομαι** (μάλιστ. δὲ ὁ ἀόρ. **ἐξήχθη**) μετ' ἀπαρμφ. impellor impulsus sum ad aliquid faciendum· 3) **ἐξάγω** τι, a) = **ἐκκομίζω** τι, exporto, -are, aliquid· β) = **ἐκβάλλω** τι, expello, -ere, aliquid.
ἐξαγωγεύς, ὁ· 1) deductor, -oris, ἄ. 2) exportator, -oris, ἄ.
ἐξαγωγή, ἡ· 1) eductio, -onis, ὅ. 2) exportatio, -onis.
ἐξαγωγίμος, *ον*, qui (quae, quod) exportatur.
ἐξαγωνίος ἢ **ἐξάγωνος**, *ον*, sexangulus, a, um; hexagonus, a, um· || τὸ **ἐξάγωνος**, sexangulus, i, ἄ.
ἐξαδάκτυλος, sex digitos habens.
ἐξάδελφος, ὁ, α') ὁ ἐκ πατρός, patruelis, -is, ἄ. patruelis frater· β') ὁ ἐκ μητρός, consobrinus, -i, ἄ. πληθ. patruelis.
ἐξάδελφος καὶ **ἐξαδέλφη**, ἡ, 1) ἡ ἐκ πατρός, patruelis, -is, ὅ. patruelis soror. 2) ἡ ἐκ μητρός, consobrina, -ae.
ἐξάδω· 1) excanto, -are· 2) occino, -ere· 3) decanto, -are.
ἐξάεδρος, sex latera habens.
ἐξαέτης ἢ **ἐξαετής**, ἐς, sexennis, e, sex annorum.
ἐξαετία, ἡ, sexennium, -i, οὐ.
ἐξαήμερος, *ον*, sex dies durans.
ἐξαιμάσσω, valde cruento (τὸν ἱππον equum)· || μετφ. **ἐξαιμάσσω** τὰς

λίπας, reirico dolorem.
ἐξαιματόω-ω, in sanguinem verto.
ἐξαιρέσιμος, *ον*, exemptitis, e.
ἐξαιρέσις, ἡ, 1) exemptio, -onis· ὅ. 3) exceptio, -onis, ὅ. *3) **ἐξαιρέσις** δικαστοῦ, μάργωρος, judicis, testis rectio, improbatio, repudiatio.
ἐξαιρέτα, optime.
ἐξαιρέτός, α, *ον*, eximendus, a, um; cjiendus, a, um.
ἐξαιρετικός, ἡ, *όν*, 1) eximendivim habens. *2) = **ἐξαιρετός**, eximivus ἢ praecipuus, a, um.
*ἐξαιρετικῶς, proprie;
ἐξαιρέτος, *ον*, exemptus, a, um, ἐντεῦθ. = eximius, a, um.
ἐξαιρέτός, eximendus, a, um.
*ἐξαιρέτως, ex:nie.
ἐξαιρέω-ω, καὶ **ἐξαιρέομαι**-οὔμαι· τι 1) = **ἐκβάλλω**, eximo (-emi, emptum, -ere)· aliquid 2) = **ἐξέλκω**, α') excipio, -ere, aliquid β') extraho, -ere. 3) **ἐξαιρέω** τινος τὸν φόβον, eripio alicui timorem· 4) **ἐξαιρούμαι** τινά ἢ τι, α') **ἐξαιρέτω** ποιῶ τινά, ἡ, τι, exceptio aliquem ἢ aliquid. ἐντεῦθ. **παθητ.** οὐδενός **ἐξαιρουμένου**, nullo excepto, β') **ἐκλεγω** τινά ἢ τι, eligo ἢ seligo aliquem ἢ aliquid· δ) = **ἐκπυρῶ**, expugno, -are, *6) **ἐξαιρέω** τινά τινος, (ὑψηροῦς, βάρους), re ἢ ex re eximo, libero, solvo, exsolvo, aliquem.
ἐξάίρω, 1) tollo (extollo), -ere, 2) efferro ἢ profero, -erre, aliquid. 3) **ἐξάίρω** ἐμαυτόν, efferro me· ὅθ. **ἐξαιρούμαι**, tollo me, efferro me; efferor (aliqua re).
ἐξαισίος, (α), *ον*, modum excedens, inusitatus, a, um.
ἐξαισίως, mirum in modum.
ἐξαιτέω-ω, posco ἢ exposco (-ere), expostulo, -are· || — οὔμαι, mihi posco ἢ exposco aliquid.
ἐξαιφνης, 1) subito, per subitum.
ἐξαιφνης γιγνώμενος, subitarius, a, um, 2) repente.
ἐξακόμοι -οὔμαι, medeor, -eri, alicui, sano, -are, aliquid.
ἐξάκσις, ἡ, sanatio, -onis, ὅ.
ἐξάκις, sexies.
ἐξακισμύριοι, sexagies mille..

ἑξακισχίλιοι, αι, α, sexies mille.
ἑξακισχιλιόστος ἦ, ὄν, sexies millesimus, a, um.

ἑξακολουθέω-ῶ, 1)—τινι, sequor aliquem· *2) νοεῖν. — τι continuo, -are, aliquid || οὐδ. pergo (μετ' ἀπαρσιμῶν)·

*ἑξακολούθησις, ἦ, 1)continuatio, -onis, θ. 2) series, -ei, θ.

ἑξακολουθητικῶς, continenter ; **ἑξακοντίω**, jaculor, ari, και ἐν γεν. telum ejicio ἢ emitto.

ἑξακόντισις, ἦ, jaculatio, θ.
ἑξακόντισμα, τό, quicquid emissum est.

ἑξακοντισμός, θ, jaculatus, -us ; **ἑξακόσιοι, αι, α**, sexcenti, ae, a. **ἑξακοσιοστός, ἦ, ὄν**, sexentesimus, a, um.

*ἑξακουστός (ἑξακουσμένος), η, ον, ceber illustris, e.

ἑξακούω ἡνός, exaudio aliquid.

ἑξακριβῶω -ω, 1) diligenter elaboro (facio) aliquid. 2) perquirō aliquid· || *ἑξηκριβωμένως, perquisite.

ἑξακριβωσις, ἦ, inquisitio, -onis, θ. perquisitio, -onis, θ.

ἑξακτιός, α, ον, educendus, a, um.

ἑξαλειπτόν, delendum (est).

ἑξάλειψω, 1)—ἀλείψω, χρίω, ungo, -ere; illino, -ere, aliquid. 2)συνήθ. — ἑξάλειψω, deleo, -ere; obliero, -are, aliquid (τὰ γράμματα litteras).

ἑξάλειψις, ἦ, deletus, -us, ἀ.

ἑξάλασσω και ἑξάλαττω· 1) immuto, -are, permuto, -are, aliquid· || ἑξηλλαγμένος, η, ον, mutatus, a, um, 2) ἀμετ. decedo, -ere.

ἑξάλλομαι, prosilio, exilio, -ire.

ἑξάλλος, ον, ab aliis diversus· δθ. 1) inusitatus, a, um, 2) egregius, a, um· *3) ἑξάλλος ἐκ χορῶς ἐγένετο, gaudio elatus est.

*ἑξαλμυρίζω, salem eximo.

ἑξάλος, ον, 1) mari exemptus, a, um· 2) (ἀντίθ. ὑφάλος), e mari exstant.

ἑξάλσις, ἦ, saltus, us, ἀ.

ἑξαμαρτάνω, 1) pecco, -are; erro, -are· 2)—τι non adsequor, aliquid· 3) ἐν τινι (=ψευδομαί τινος), erro in

aliqua re· 4) — εἰς τινα (= ἀδικῶ τινα), injuria afficio aliquem· 5) — εἰς τι, περί τι, pecco in aliquid.

ἑξαμβλώω -ῶ, abortio, -ire.

ἑξαμβλώνω, penitus habeto.

ἑξάμβλωμα, τό, abortus, -us, ἀ.

ἑξάμβλωσις, ἦ, abortio, -onis, θ.

ἑξάμειβω, immuto, -are.

ἑξάμειψις, ἦ, immutatio, θ.

ἑξάμέλω, emulgeo, -ere.

ἑξάμελέω -ῶ, prorsus neglego.

ἑξάμετρος, ον, hexameter ἢ hexametrus, a, um.

ἑξαμηνία, ἦ, semestre tempus.

ἑξαμηνιαῖος, α, ον, και ἑξάμηνος, ον, semestris, e.

ἑξαναγκάζω· 1) τινά ποιεῖν τι, cogo aliquem ut faciat aliquid· 2) — τὴν ἀργίαν πληγαῖς, desidiam verberibus expello· 3) — τὸ ἀληθές, verum exprimo· 4) — τάλαντα παρά τινος, extorqueo talanta ab aliquo· 5) — ομαι ὑπό τινος, cogor, urgeor aliqua re.

*ἑξαναγκασμός, θ, coactus, us, ἀ.

ἑξανάγω, educo, -ere· || — ομαι, in altum vela do, solvo, -ere.

ἑξαναλίσκω και ἑξαναλώω -ῶ, absumo ἢ consumo (-mpsi, -ere; ἐντεῦθ. — ἑξαντῶ, exhaustio, -ire.

ἑξαναπληρῶω -ῶ, repleo, -ere.

ἑξανάπτω· 1) ἀναρτῶ, suspendo, -ere· 2) — πάλιν ἀνάπτω, rursum accendo, ere.

ἑξανασπῶω -ῶ, evello, -ere.

ἑξανάστασις, ἦ, 1) expulsio ex sede· 2) † reditus in vitam.

ἑξαναφέρω· 1)—ἀνω φέρω, sursum fero· 2) ἀμετ. — ἀναλαμβάνω, recreo, -are· *3) —, rursum fero.

ἑξανδραποδίζω και ἑξανδραποδίζομαι· 1) — τινά, in servitutum adsero aliquem· 2) — πόλιν, in meam potestatem redigo (subigo) oppidum· 3) παθητ. alicujus imperio me subjicio.

ἑξανδραπόδιος, ἦ, ἑξανδραποδισμός, θ, abreptio in servitutum; servitium, -i, οθ.

ἑξανεμίζω, ventilo, -are.

ἑξανθέω -ῶ· 1) effloresco, -ere· 2) — ἀπανθῶ, defloresco, -ere· 3)

ἐπὶ νόσον, pustulis scateo.
ἐξάνθημα, τό· 1) quod effloruit·
 2) ἐπὶ νόσον, papula, -ae, θ.
ἐξάνθησις, efflorescendi actio.
ἐξανθίζω· 1) floribus orno· 2) =
 ἐξανθῶ, papulo, -are.
ἐξάνθισμα, τό, papula, -ae, θ.
ἐξανίημι, emitto, -ere.
ἐξανίστημι· 1) excito, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) surgere cogo, expello, eicio aliquid· 3) ἐξανίστην, ἐξανίσταμαι· α') surgo ἢ exsurgo, -ere· β') † ὁ Κύριος ἐξανεστή, Dominus surrexit, in vitam rediit· *γ') ἐξεγείρομαι, surgo (contra aliquem ἢ aliquid).
ἐξανοίγω, aperio, -ire.
ἐξάνοιξις, ἡ, apertio, -onis, θ.
ἐξανορθῶ -ῶ, rursum erigo.
ἐξαντλώ -ῶ· 1) exhaurio (-si, -stum, -ire), aliquid· *2) μετφ. ἐξαντλῶ τὴν ὑπομονήν, rumpo patientiam· || —οῦμαι (=ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις), exhaurio vires; conficior· || ἐξηνημένος, -, ον, exhaustus, fessus, confectus, a, um.
 *ἐξάντησις, ἡ, exhaustio, θ.
ἐξανύω καὶ ἐξανύτω (=περαινῶ), perficio, -are, aliqui'd.
ἐξαπαλλάσσω καὶ —ττω τινά τι-νος, libero aliquem aliqua re.
ἐξάπαντος, certo, certe.
ἐξαπατάω -ῶ· 1) frustor, -ari, aliquem· 2) decipio (-epi -eptum, -ere), aliquem· 3) verba do alicui.
ἐξαπάτη (=ἐξαπάτησις), deceptio.
ἐξάπηχυς, υ, sex cubitorum.
ἐξαπινάιος, α, ον (=ἀπροσδόκητος), repens, -ntis; repentinus.
ἐξαπίνης (=ἀίφνης), repente.
ἐξαπλασίος, α, ον, ἐξαπλασίων, ἐξαπλοῦς, sexies tantum.
ἐξάπλευρος, ον, sex jugerum.
ἐξάπλευρος, sex latera habens.
ἐξαπλόω -ῶ, expando (-ndi, -nsum, -ere) aliquid; explico, -are· *—οῦμαι· α') extendor, -i· β') diffundor, -i.
ἐξάπλωσις, ἡ, expansio, θ.
ἐξαποθνήσκω, emorior, -i.
ἐξαπόλλυμι, funditis perdo, aliquem, ὄθ. interficio aliquem· ||

—υμαί, ἐξαπόλωλα, pereo, perii.
ἐξαποστέλλω, ablego, -are.
ἐξαποστολή, ἡ, ablegatio, θ.
ἐξαπτέρυγος, ον, sex alas habens
 τὰ —α (Σεραφεῖμ), sexalaria.
ἐξάπτω· 1) = προσδένω, annecto (-exui) -ere; 2) = ἀνάπτω, accendo, -ere, aliquid· || μετφ. ἐξάπτω τινά, accendo aliquem· —ομαι, accendō (-nsus, sum, -i); excitor, -ari.
ἐξαράσσω καὶ ἐξαράττω, exturbo, -are; effringo, -ere.
ἐξαργυρίζω καὶ ἐξαργυρόω -ῶ τι, pecuniā permuto, aliquid.
 *ἐξαργυρώσις, ἡ, permutatio pecuniā.
ἐξαρθρόω -ῶ, luxo = are· ἐξαρθῶ τὸν ὄμον, ejicio armum.
ἐξάρθρωμα, τό, ἴδ.:
ἐξάρθρωσις, ἡ, luxatura, -ae, θ. ὀ.
ἐξαριθμῶ -ῶ, ennumero, -are.
ἐξαριθμῶσις, ἡ, enumeratio.
ἐξαρκέω -ῶ, sufficio, (-feci) -ere· || ἀπρος. ἐξαρκεῖ μοι, sufficit mihi.
ἐξαρκής (=ἐξαρκῶν)· sufficiens.
ἐξαρκούντως, sufficienter.
ἐξαρνος, ον, qui negat.
ἐξαράζω, eripio, -ere), aliquid.
ἐξαροῖς, ἡ, elatio, -onis, θ.
ἐξαράτῶ -ῶ, suspendo (-ndi, -nsum, -ere), aliquid ex aliqua re· || —ομαι, dependeo, -ēre.
ἐξάρτημα, τό, adpendix, -icis.
ἐξάρτησις, ἡ, suspensio, -onis.
ἐξαρίζω, perago, -ere.
ἐξάρτισις, adparatus (navis).
ἐξάρτυσις, ἡ, instructio, -onis.
ἐξαράτῶ, instruo, -ere, aliquid.
ἐξαρόω, exhaurio, -ire.
ἐξαρχος, inceptor, -oris.
ἐξάρχω, incipio ἢ incepto (facere aliquid); auctor sum alicujus rei.
 1. ἐξάς, ἡ, senarius numerus; he-xas, adis, θ.
 2. ἐξᾶς, ὀ (δύο οὐγκίαί)· sextans.
ἐξασθενέω -ῶ, viribus deficio·
 *ἐξασθένησις, ἡ, virium defectio (imminutio, infractio).
ἐξασκέω -ῶ· 1) — τινα, exerceo (-cui, -ere); exercito, -are, aliquem· || —οῦμαι (περὶ τι, πρὸς τι, εἰς τι), me exerceo ἢ exerceor in

aliqua re· 2) ἐξασκῶ τι (τέχνην),
exerceo, ἢ profiteor aliquid (artem)

*ἐξάσκησις, ἡ, exercitatio, ὁ.

ἐξαστιχος, ον, sex constans ver-
sibus; hexastichus, a, um.

ἐξαστραπτω, refulgeo, -ere.

ἐξασύλλαβος, ον, ἐπίθ. sex sylla-
bis constans.

ἐξάστυλος, ον, sex columnas ha-
bens: hexastylos.

ἐξασφαλίζομαι (= ἐξασφαλίζω)
τι tutum reddo aliquid in tuto
colloco aliquid || —ομαι (ἐξασφαλι-
σθην), tutum me praesto (ab ali-
qua re).

*ἐξασφάλις, ἡ, securitas, ὁ.

ἐξατμίζω, exhalo, -are || —ομαι,
evaporor, -ari.

*ἐξάτμις, ἡ, exhalatio, ὁ.

ἐξαφανίζω, e conspectu tollo, ἐν-
τεῦθ. = deleo, extinguo.

ἐξαφανίζομαι (ἐξαφανισθην), e
conspectu me tollo.

ἐξαφανίσις, ἡ, ἐξαφανισμός, ὁ,
deletio, ὁ. deletus; -us, ἄ.

ἐξαφήμι, dimitto, -ere.

ἐξαφρίζω, despumo, -are.

ἐξαφρίζω, ἡ, despumatio, -onis.

ἐξαχῆ, ἐξαχῶς, sexies.

ἐξαχρειώω -ᾶ· 1) inutilem reddo

*2) νεοσλ. vilem reddo aliquem ||
—οῦμαι (ἐξαχρειώσθην), evilesco.

ἐξάνθαμος, ὁ, sex psalmi.

ἐξάνθις, ἡ, inlammatio, ὁ. || μετφ.
= ὁ παροξυσμός τῆς ψυχῆς, inlammatio
animi.

ἐξεγείρω· 1) exsuscito, -are, ali-
quem ἢ aliquid· 2) excito, -are,
aliquem ἢ aliquid || —ομαι (ἐξη-
γέσθην), expergiscor.

ἐξεγερτικός, ἡ, ὄν, excitabilis, e.
ἐξέγερσις, ἡ· 1) experefactio,
-onis, ὁ. 2) excitatio, -onis, ὁ.

ἐξεδάφίζω, iunditus evertō.

ἐξέδρα, ἡ· 1) exedra, -ae, ὁ. *2)
suggestus, us, ἄ.

ἐξεικονίζω· 1) ex exemplari ef-
fingo (aliquid)· 2) per imaginem
exprimo (significo) aliquid, descri-
bo aliquid.

*ἐξεικόνισις, ἡ, expressio alicu-
jus rei per imaginem.

ἐξείμι (ἐξέρχομαι)· exeo (-ii, -i-
tum, -ire); egredior, -i.

ἐξειργασμένος, perfecte.

ἐξείργω (= κολύω)· cohibeo, -ere,
aliquem ab aliquo).

ἐξελασία, ἐξέλασις, ἡ, expulsio,
-onis, ὁ. discessus, -us, ἄ.

ἐξελαύνω· 1) expello, (-uli, -ul-
sum, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2)
ἀμετ. progredior, -i, ἐντεῦθεν ἐξε-
λαύνει, inde progreditur.

*ἐξέλεγξις, ἡ, convictio, ὁ.

ἐξελέγγω· 1) redarguo (-ui, -itum,
-ere), aliquem ἢ aliquid· 2) con-
vincto (-ici, -ere), aliquem· 3) re-
futo, -are, aliquem· 4) reprehendo,
-ere, aliquem || —ομαι ὑπό τινος,
redarguor.

ἐξέλκεσις (= ἐξοδος)· exitus, -us, ἄ.

ἐξελιγμός, ὁ, ἐξέλιξις, ἡ, evolu-
tio, -onis, ὁ. explicatio, -onis, ὁ.

ἐξελίσσω καὶ ἐξελίττω (= ἀναπτύσ-
σω)· 1) evolvo, (-olvi, -olutum, -ere)·
aliquid || μετφ. — βιβλίον (= ἀνα-
γινώσκω), evolvo librum· 2) expli-
co, -are, aliquid.

ἐξελκῶ -ᾶ, exulcero, -are.

ἐξελκυσμός, ὁ, extractio, ὁ.

ἐξελκύνω καὶ ἐξέλκω, extrahō (-xi,
-ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

ἐξέλκωσις, ἡ, exulceratio, ὁ.

ἐξελληνίζω, graecum facio (aliquid)
graece verto ἢ reddo aliquid.

ἐξεμέω -ᾶ, evomo, aliquid.

ἐξεμπεδώω -ᾶ (συνθήκας), sancio.

ἐξεναντίας, contra.

ἐξέννυμι, exuo, -ere.

ἐξεπίτηδες, consulto.

ἐξέρασμα, τό, vomitus, us, ἄ.

ἐξερῶω -ᾶ (ξερῶ), vomo, -ere,
ἐντεῦθ. = effundo, -ere.

ἐξεργάζομαι, 1) καταπραΰνω, ἀπο-
τελώ, absolvo, -ere· 2) — ἀγρόν,
agrum colo· 3) λόγον elaboro ora-
tionem.

ἐξεργασία ἡ, elaboratio, ὁ.

ἐξεργαστικός, efficax in agendo.

ἐξερεθίζω, irrito, -are.

*ἐξέρουγμα, τό, ructu ejectum.

ἐξερεύγω, eructo, -are.

ἐξερευνάω -ᾶ, pervestigo (inves-
tigo), -are, aliquid.

ἔξερεύνησις, ἡ, perscrutatio, ὁ.
ἔξερευνητής, ὁ, perscrutator.
ἔξερευνητικός, ἡ, ὄν, ad investigandum acutus ἢ aptus.
ἔξερσξίς, ἡ, eructatio, ὁ.
ἔξερσημόω-ᾶ, desolo, -are;—οὔμαι devastor, -ari.

ἔξερσηνέω, interpretor, -ari.
ἔξερπύς καὶ **ἔξερπω**, ρ. erēpo (-psi); -ere.

ἔξερσθριάω-ᾶ, erubescō, -ere.
ἔξέρχομαι, 1) exeo, (-ii, -itum-ire); — τῆς οἰκίας, exeo domo ἢ foras 2) ἐπὶ χρόνου= λέγω δ' ἐναντιός· ἔξερξε-ται annus exit 3) egredior, (-essus, sum, -i): 4) ὁρμαίς ἐξῆλθε τῆς οἰκίας, foras excurrit.

ἔξεσι, 1) ἔξεστί μοι ποιεῖν τι, in mea potestate est ut aliquid faciam. 2) licet (-uit, -ere) || ἔξόν, quum liceat, quum sit in nostrâ potestate situm.

ἔξετάζω, 1) examino, -are, aliquid 2) = ἐρευνᾶ τι, inquirō aliquid ἢ de aliqua re 3) ἔξετάζω (ἀνακρίνω) τινά, interrogo aliquid, inquirō in aliquid 4) ἔξακριβῶ τι explorō, -are, aliquid 5) —, (=δοκιμάζω τι), tento aliquid 6) τὴν στρατιάν, recenseo (lustro) exercituum 7) — τινὰ πρὸς τινα, comparo aliquid cum aliquo 8) νεοε. ἐπὶ μαθητῶν ἔξετάζω τινά, examino aliquid, industriae alicujus speciem capio || —ομαι α')—ομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris β')—ομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ') ἐπὶ μαθητῶν speciem et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari.

ἔξέτασις, ἡ, 1) examen; -inis, οὐ. examinatio, -onis, ὁ. 2) ἔξέτασις (ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio, (exercitus).

ἔξεταστής, ὁ, examinatio.
ἔξεταστικός, ἡ, ὄν, ad examinandum pertinens ἢ aptus, (a, um); examinatio, a, um.

***ἔξευγενίζω**, 1) nobilito, -are; 2) ad humanitatem informo.

***ἔξευγενισμός**, ὁ, humanitas, ὁ.
ἔξευμενίζω τινά, aliquid propi-

tium facio ἢ reddo || ἔξευμενίζομαι, propitius fio.

ἔξευνουχίζω, eunuchum facio.
ἔξεύρεσις, ἡ, inventio, -ionis, ὁ.
ἔξεύρημα, solerter inventum.
ἔξευρίσκω, 1) invento, -ire, 2) reperio, -ire, aliquid.

ἔξευτελίζω, in contemptionem adduco (aliquem) || —ομαι, in contemptionem venio; evilesco, -ere.

ἔξευτελισμός, ὁ, 1) contemptio, -onis, ὁ. contemptus, us, ἄ. 2) ἐπὶ τιμῆς, vilitas, -atis, ὁ.

***ἔξευτελιστικός**, ἡ, ὄν, contumeliosus, a, um.

***ἔξευτελιστικῶς**, contumeliose.

ἔξέχω 1) emineo, -ere 2) μετφ. (=διαπρέπω): πάντων ἔξέχω, inter omnes emineo || ἔξέχων, emineus, -ntis.

ἔξηγέομαι -οὔμαι, 1) =προπορεύομαι, praeceo, -ire; viam monstro. 2) =ἐκθέτω: ἔξηγοῦμαι τὴν ἐμὴν γνώμην, explicō meam sententiam 3) διηγούμαι τι, enarro, -are, aliquid 4) = ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω interpretor, (-atus sum, -ari).

ἔξηγησις, ἡ, 1) explicatio, 2) = ἐρμηνεία, interpretatio, ὁ.

ἔξηγητής, ὁ, interpretator, ἄ.
ἔξηγητικός, interpretatorius.

ἔξήκοντα, οἰ, αἰ, τά, sexaginta.
ἔξήκονταετής, ὁ, sexagenarius, ἄ.
ἔξήκονταετία, sexaginta anni.

ἔξήκοντάτις, sexagies.

ἔξηκοστός, sexagesimus, a, um,
ἔξηκριβωμένος, diligentissimus.

ἔξήκω, (ἐπὶ χρόν.), praeterii.
*ἔξήμερῶναι, incet, i. lucet.

*ἔξήμερωμα, τό, prima lux.
ἔξήμερῶω-ᾶ, mansuefacio, (-eci, -atum, -ere), a. i. quem ἢ aliquid — οὔμαι, mansuefio -eri.

ἔξήμερωσις, ἡ mansuetudo.
ἔξῆς, 1) deinceps; 2) deinde. 3) καὶ τὰ ἐξῆς, et cetera.

ἔξιδιασμός, ὁ, vindicatio, -onis.
ἔξιδρώω-ᾶ, exsudo, -are.

ἔξιδρωσις, ἡ, exsudandi actio,
ἔξίλημι, emitto, -ere.

ἔξικνέομαι -οὔμαι 1) —εἰς τι, ἐπὶ τι, πρὸς τι, pervenio, adtingo ali-

quid· 2) —τινος (= ἐπιτυγχάνω τινός), consequor, adipiscor aliquid.

ἐξίλασκαμαι τινα· propitium reddo. aliquem; placō, -are, aliquem.

ἐξίλασμα, τό, placamen, ov̄.

ἐξίλασμός, ό, placatio, θ.

ἐξίλαστήριος, α, ον, ἐξίλαστικός, ή, όν, ἐπίθ. vim placandi habens.

ἐξίλεόω -ώ, propitio aliquem.

ἐξίλέωμα, τό, placamen, ov̄.

ἐξίλέωσις, ή, placatio, θ.

ἐξίλεωτικός, ή, όπ, placans.

ἐξίπτάσκαμαι, ἐξίπτεύω, equo evehor; equo exeo.

ἐξίπταμαι, evolo, -are.

ἐξις, ή· 1) ἐξις ἐπιστήμης, όπλων, habere scientiam, arma· 2) = κατάστασις, διάθεσις, constitutio· 3) = συνήθεια, consuetudo, -inis, θ.

ἐξισάζω, adaequo, -are.

ἐξίση, ἐξίσου, aequaliter.

ἐξισόω -ώ· aequo, -are; —οδματινι, adaequo aliquem.

ἐξίστημι, de statu ή de loco demoveo aliquem ή aliquid, ἐντενθ. 1) —τινα τοῦ φρονεῖν, alicui mentem alieno. || —αμα τοῦ φρονεῖν, mente alienor· 2) = μεταβάλλω, διαφθελρω, immuto, -are· 3) ἐξίσταμαι (ἀόρ. ἐξίστην) = ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι, decedo, (-essi, -ere).

ἐξιστορέω -ώ· 1) exquiro, -ere· *2) = ἱστορῶ τι, narro, aliquid.

*ἐξιστόρησις, ή, narratio, θ.

ἐξίσωσις, ή· 1) exaequatio, θ.

*2) ἐν τῇ ἀλεγεβρ. aequatio, -onis, θ.

ἐξίτηλος, ον, evanidus, a, um.

ἐξίχνησις, ή, ἐξίχνιασμός, ό, investigator, -oris, á.

ἐξίχνηεύω, ἐξίχνιαζώ, investigo.

*ἐξοβελίζω, ἐξοβελισμός, ἴδε ὀβελίζω, ὀβελισμός.

ἐξογκόω -ώ, tumidum reddo, tumefacio, aliquid· || —οῦμαι· 1) tumesco, (-ui, -ere); extumeo, -ere· || ἐξογκωμένος, η, ον, extumidus, a, um· 2) μετφ. = ἐπαίρομαι, alte tumesco.

ἐξόγκωμα, τό, ἐξόγκωσις, ή· 1) tumor, -oris, á. tumencia, -ae, θ. 2) extuberatio, -onis, θ.

ἐξοδεύω· 1) = ἐξέρχομαι, exeo, -ire· *2) = ἐξοδιάζω.

ἐξοδιάζω, sumptus ή impensas facio; impendo, -ere.

ἐξοδικός, ad exitum pertinens.

ἐξοδον, τό· 1) impensa, -ae, θ. sumptus, -us, á. *2) νεοελ. ἀνεκ ἐξόδων, sine sumptu.

ἐξοδος, ή· 1) exitus, -us, á. 2) = ἐκοτρατεία, expeditio, -onis, θ. 3) = ἐφοδος, impetus, -us, á. 4) μία τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων, exodus, -i, θ.

ἐξοδαίνω, ἐξοιδέω -ώ, extubero, -are; extumesco, -ere.

ἐξοίδησις, ή, extuberatio, θ.

ἐξοικεύω -ώ, familiare metificio, adsuefacio aliquem aliqua re· || —οῦμαι τινι, adsuesco (-evi, -ere), aliqua re.

ἐξοικέω -ώ, emigro, -are.

ἐξοίκησις, ή, emigratio, -onis, θ.

ἐξοικίζω, domo ή patria expello· ἐξοικίζω πόλεις, urbes devasto· ||

ἐξοικίζομαι, emigro, -are.

ἐξοικισις, ή, ἐξοικισμός, ό, edomo ή e patria expulsio.

ἐξοικοδομέω -ώ, exaedifico, -are.

ἐξοικοδόμησις, exaedificatio, θ.

*ἐξοικονομέω -ώ, aliquid alicui supposito.

*ἐξοικονόμησις, collatio pecuniae.

ἐξοκέλλω (ἐπί νεώς), in vadum ή ad scopulos allidor, in litus ejicior, in terram deferor.

ἐξολισθαίνω, elabor, -i.

ἐξολίσθησις, ή, lapsus, -us, á.

ἐξολκή, ή, extractio, -onis, θ.

ἐξόλλυμι, exstinguo, -ere.

ἐξολόθρευσις, ή, internecio.

ἐξολόθρευτικός, ή, όν, internecivus, a, um.

ἐξολοθρευτής, ό, qui internecet; vastator, oris, á.

ἐξολοθρεύω· 1) interneco, -are; deleo, -ere· 2) exscindo, -ere· 3) exstinguo, -ere, aliquem ή aliquid· *4) —ομαι, funditus pereor; deleor (-letus, sum, -i).

ἐξομαλίζω· 1) complano, -are; depiano, -are· || *2) μετφ. explano, -are (aliquid).

ἔξομιλέω -ῶ *τινί*, consuetudinem habeo cum aliquo.

ἔδῳνυμι (= ἐνδῳκῶς ἀρνῳμαι ἢ ἀπορρίπτω) *τι*· e juro, (-avi, -atum, -are), aliquid· || *τῆξῳμοσεν*, fidem Christi deserit.

ἔξομοῖῳ -ῶ, consimilem efficio; assimilo, -are.

ἔξομοῖσιν, ἢ, assimilatio, *θ*.

ἔξομολογῳμαι -οῦμαι· 1) confiteor (-fessus sum -eri) aliquid· † 2) mea peccata sacerdoti indico, aperio, patefacio· 3) *περὶ ἱερῶς*: ἔξομολῳῶ *τινα*, peccata confitentem (indicantem) audio.

ἔξομολῳσιν, ἢ· 1) confessio, -onis, *θ*. † 2) delictorum (peccatorum) confessio.

† **ἔξομολογητής**, *ἱερῆς*, sacerdos qui confitentes audit.

ἔξονειδιστικῶς, ἢ, *όν*, *ἐπιθ*. qui exprobrat.

ἔξονομάζω, nomine voco.

***ἔξοντόω** -ῶ (**ἔξοντόωνω**), funditus tollo; exstinguo, -ere.

***ἔξόντωσιν**, ἢ, extinctio, *θ*.

ἔξονυχίζω· 1) ungues rescico· || 2) *μετφ*. = *μετ** *ἀκριβείας ἔξετάζω*, ad ungues, extendo (aliquid).

***ἔξονυχισμός**, *δ*, ad ungues examinatio alicujus rei.

ἔξοπῳσω, retro; postea.

ἔξοπλίζω, armo ἢ armis instruo (milites); copias omnibus rebus instruo· || —ομαι, armis me induo; armatus in acie consisto.

ἔξοπλισμός, *δ*, armatura, -ae, *θ*.

ἔξοργίζω, ad iram incito aliquem.

ἔξορία, ἢ, 1) exsilium, -i, *οῦ*. 2) *εἰς ὠρίσμι*. τόπον, relegatio, *θ*. *3) *εἰς ἔκουσταν ἔξοριαν ἀπῆλθεν*, in voluntarium exsilium abiit.

ἔξορίζω *τινά*· 1) extermino (-are) aliquem; in exsilium ago (ejicio, projicio, pello) aliquem; 2) *ἀπὸ ὠριμῆνον τόπου ἢ εἰς ὠρίσμι*. τόπον — *τινά*, relēgo (-avi) aliquem· 3) *μετφ*. *ἔξορίζω* *ἀγροίτητα*, ἀσέβειαν, expellere saevitiam, impietatem.

ἔξορισμός, *δ*, exsulatio, *θ*.

ἔξοριστός, *όν*, extorris patriā.

ἔξορκίζω *τινά*· 1) adigo (aliquem)

jusjurandum; 2) obsecro, -are.

ἔξορκισιν, ἢ, adjuratio, -onis, *θ*.

ἔξορκισμός, *δ*, 1) adjuramentum,

-i, *οῦ*. † 2) exorcismus, -i, *ᾶ*.

ἔξορκιστής, *δ*, adjurator.

ἔξορμάω -ῶ, erumpo, ere;

ἔξορμέω -ῶ, e statione navium discedo· || *μετφ*. — *ἐκ τοῦ νοῦ*, sanā mente destituor.

ἔξορμησιν, ἢ· 1) eruptio, *θ*. 2) = *παρόρμησιν*, cohortatio, *θ*.

ἔξορκίζω *ναῦν*, *ρ*. e portu educonavem.

ἔξορνεῖσιν, ἢ, effossio, -onis, *θ*.

ἔξορῳσσω καὶ **ἔξορῳττω**, effodio (-ōdi, ossum, -ere) aliquid.

ἔξοστεῖζω *τι*, exosso aliquid.

ἔξοστρακίς, aliquem testularum suffragiis e civitate ejicio.

ἔξοστρακισμός, *δ*, testularum suffragiis (e civitate) ejestio.

ἔξοστῳσιν, ossis exturbatio.

ἔξοτρῳνω, exhortor, -ari.

ἔξουδενέω -ῶ, **ἔξουδενῳ** -ῶ, **ἔξουδενίζω** *τινά*, pro nihilo duco aliquem, in contemptum adduco aliquem· || —ομαι, in contemptum venio.

ἔξουδένησιν, **ἔξουδένισιν**, **ἔξουδενισμός**, contemptio.

ἔξουθενέω -ῶ *τινα*, pro nihilo duco aliquem.

ἔξουθένημα, contemptus, *ᾶ*.

***ἔξουδτεγῳ** -ῶ, irritum facio (aliquem ἢ aliquid).

ἔξουσία, ἢ· 1) facultas, -atis, *θ*.

2) potestas, -atis, *θ*. 3) imperium, -ii, *οῦ*. *ἔξουσία τῆς Ἀσίας*, imperium Asiae· 4) magistratus, -us, *ᾶ*.

ἔξουσιάζω, potestatem habeo.

ἔξουσιαστής, *δ*, penes quem summa imperii est.

***ἔξοφλησιν**, ἢ, solutio, *θ*.

***ἔξοφλέω** -ῶ, nomen solvo.

ἔξοχή, ἢ· 1) eminentia, ae, *θ*. 2) = *προοχή*, prominentia, -ae, *θ*. 3)

= *ὑπεροχή*, praestantia, -ae· *4) *νεοελ*. rus, ruris, *ᾶ*. praedium, -ii, *οῦ*.

ἔξοχος, *όν*· 1) eminens, -ntis; 2) excellens, -ntis; praestans.

***ἔξοχότης**, ἢ, eminentia, -ae, *θ*. excellentia, -ae, *θ*.

ἔξωχος, eminenter.

ἔξυβρίζω· 1) insolenter me gero·
*2) — τινά, insulto (in) aliquem.

ἔξυβρισις, ἡ· 1) insolentia, -ae,
θ. *2) contumelia, -ae, θ.

*ἔξυβριστικός, ἡ, ὄν, contumeliosus, a, um.

ἔξυμνέω -ῶ, versibus (carmine), persequor ἢ concelebro aliquem ἢ aliquid.

*ἔξυμνησις, ἡ, versibus (carmine) celebratio, -onis, θ.

ἔξυπηρετέω -ῶ, servio, -ire.

ἔξυπνέω -ῶ, 1) evigilo, -are· 2) somno excutior.

ἔξυπνίζω πνά, ex somno expergo aliquem.

*ἔξυπνισμα, τό, expergefatio.

ἔξυπνος, ὄν· 1) expergefatus, a, um; *2) = νοήμων, intelligens.

ἔξυφαίνω, pertexo, -ere: || μετφ. dolos necto; molior aliquid.

ἔξυψώω -ῶ, exalto, -are.

*ἔξυψωσις, ἡ, exaltatio, -onis, θ.

ἔξω· 1) ἐπὶ κινήσ. foras, ἔξελθε· ἔξω, egredere foras, exi ἡ ἰ foras·

2) ἐπὶ σιάσ. ioris, ἔξω (ἐκτός) τῆς οἰκίας δειπνεῖν, foris cenare· 3) ἔξω τινός, extra aliquid· 4) ὁ ἔξω, externus, a, um.

ἔξωθεν, extrinsecus.

ἔξωθέω -ῶ· 1) extrudo (-si -sum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) expello (-uli, -nsum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 3) — τοὺς πολεμικοὺς ἐκ τοῦ χαρακώματος, de turbo hostes. ex ἡ de vallo· *4) ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὄθων ἔξωσθη, rex Graeciae Otho e sedibus expulsus et exterminatus est· *5) μετφ. ἔξωθῶ τινα εἰς τι, impello (incito) aliquem ad aliquid faciendum· || — εἰς τι, impellor (incitor) ad aliquem faciendum.

ἔξωσθησις, ἡ· 1) expulsio, -onis, θ.

*2) impulsio (incitatio), -onis, θ.

ἔξωσθρα, ἡ, fores, -ium, πλ.

ἔξωσθης, ες, perditus, a, um· μετφ. = διεφθαμένος, perditus homo.

ἔξωμοσία, ἡ, abjuratio, -onis, θ.

*ἔξωμότης, ὁ, qui fidem Christi deserit.

ἔξωντόμαι -οῦμαι, redimo, -ere.

ἔξώνησις, ἡ, redem(p)tio, -onis, θ.

ἔξωραίζω, exorno are aliqui· || —ομαι exorno me (re aliqua).

ἔξωσις, ἡ, expulsio, -onis, θ.

ἔξώστης, ὁ· 1) = ὁ ἔξωθῶν, expulsor, -oris· *2) νεολ. ἔξώστης οἰκίας, podium, -i, οὐ.

ἔξώτατος, ἡ, ὄν, extimus, a, um.

ἔξωτάτω, extime.

ἔξωτετικός, externus, a, um.

ἔξωτερος, α, ὄν, exterior, -ius.

ἔξωφυλλον, integumentum libri.

ἔοικα, 1) simihs sum· 2) video, -eri· 3) ἀπροσ. εἰκεν· α') = ἀρμόζει, decet· β') = δοκεῖ, videtur· || εἰκῶς (=πιθανός), veri similis; credibilis.

ἔορτάζω, diem festum ago.

ἔορτάσιμος, ὄν, festus, a, um.

ἔορτασις, ἔορτασμα, ἔορτασμός, festivitas, θ. celebratio, θ.

ἔορταστής, qui diem festum agit.

ἔορταστικός, ἡ, ὄν, festus, a, um; solempnis, e.

ἔορτή, ἡ, festus dies.

ἔορτολόγιον, τό, fasti.

ἔός, ἡ, ὄν, suus, a, um.

ἐπαγγελία, ἡ· 1) = κήρυξις, denuntiatio, -onis (πολέμων, belli)· 2) = ὑπόσχεσις, promissio, -onis, θ. promissum, -i, οὐ. † 3) ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, terra promissa.

ἐπαγγέλλω· 1) = κηρῦντω· α') denuntio, -are· β') indicō (-xi, -ctum -ere)· γ) ἐπαγγέλλω (=άτιτω) τινὶ φόρον, indico alicui tributum· 2) ἐπαγγέλλω στρατιάν εἰς τοὺς οὐμιάχους, impero exercitum sociis· 3) μέσ. —ομαι τι = ὑποσχετομαι· α') promitto (-si, -ssum, -ere) aliquid· β') ἐπαγγέλλομαι τινὶ τι (=ὑποσχετομαι), polliceor alicui aliquid· γ) profiteor (-fessus sum, -eri).

ἐπάγγελμα, τό· 1) poollicitum, -i, οὐ. promissio, θ. 2) professio.

*ἐπαγγελματίας, ὁ, qui artem aliquem profitetur ἢ exercet.

ἐπαγγελτικός· promittens, -ntis.

ἐπαγρυσπνέω -ῶ τινι· vigilo ἡ invigilo (-are) alicui rei.

ἐπαγρῦπνησις, ἡ, vigilantia, θ.

ἐπάγω· 1) induco (introduco), -ere; infero, -erre, aliquid· 2) = ἔξωθεν ἄγω, importo, -are, aliquid; 3) — τι (= προσκομίζω, εισκομίζω τι), adporto, -are; invehō, -ere, aliquid· 4) — ἡμέρας (= παρεμβάλλω), intercalo, -are· ἐντεῦθ· ἐπακταὶ ἡμέραι, dies intercalati· 5) — τινὶ τὸν στρατόν, adduco exercitum adversus aliquem· || 6) — οἶμαι τινά· α') = ἔξωθεν ἄγω, προσκαλῶ, accio aliquem· β') = ἐφέλω, θέλω τινά, adlicio, adlecto aliquem· γ') — οἶμαι μάρτυρας, produco, profero testes· 8) — οἶμαι τι, contraho mihi aliud.

ἐπαγωγή, ἡ· 1) — τῶν ἐπιτηδείων, invectio commeatūs· 2) — ἐπὶ τινα, impetus adversus aliquem· 3) ἐν τῇ λογ. inductio, θ.

ἐπαγωγικός, inductivus, a, um.

ἐπαγωγικῶς, inductive.

ἐπαγωγός, ὄν, adducens, -ntis.

ἐπαθλον, τό, praemium, -i, οὐ.

ἐπαινετός, α, ον, laudandus, a, um.

ἐπαινήτης, δ, laudator, -oris, ἄ.

ἡ ἐπαινέτις, λαδatrix, -icis, θ.

ἐπαινετικός, ἡ, ὄν, laudatorius, a,

um; laudativus, a, um.

ἐπαινετικῶς, laudative.

ἐπαινετός, ἡ, ὄν, laudabilis, e.

ἐπαινετῶς, laudabiliter.

ἐπαινέω — ᾧ, 1) = ἀποδέχομαι τι,

adprobo, -are, aliquid. 2) = ἐπαινῶ,

laudo, -are, aliquem ἢ aliquid· —

οὔμαι, laudor, (-atus sum) ab ali-

quo. laudem habeo de aliquo.

ἐπαινος, θ, 1) laus, -udis, θ. 2)

= ἐπικήδειος λόγος, laudatio, -onis.

ἐπαίρω, 1) tollo, adtollo, (-ere)

aliquid; effero, (-erre), aliquid, τὴν

χεῖρα, manum· || μεταφ. ἐπαίρω τινά

εἰς τὰ ἄστρα, (= ἐκθειάζω), tollo ali-

quem ad astra ἐπαίρω τινά ἐπαίνοις,

effero aliquem laudibus. 2) μέσ.—

οἶμαι τι (τὴν βακτηρίαν, τὸ ῥόπαλον),

tollo ἢ adtollo aliquid (baculum

meum, clavam meam)· || μεταφ. α')—

οἶμαι, ὑπό νιμος, eiferor aliqua re,

(ὑπό ἐπιθυμίαν, cupiditate, ὑπό εὐθυ-

μίας laetitia); β')—οἶμαι τινι, ἢ ἐπὶ τινι,

me efero aliqua re· || ἐπηρημένος,

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

η, ον, inflatus, a, um; superbus, a, um.—*3) ἐν τῇ γεωλ. τὸ ἐπαίρω (= παίρω) (ἀόρ. ἐπήρα) σημαίνει· α') τὸ ἰλο, -ere; col. ligo, -ere· β') sumo; sumpsi, -ere), aliquid; capio (cepi, -ere), aliquid· γ') φάρμακον, medicam potionem sorbeo.

ἐπαισθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, e.

ἐπαισθητῶς, admodum.

ἐπαισχύνομαι τινι ἢ τι· me pudet

alicujus rei.

***ἐπαιτία**, ἡ, mendicatio, θ.

ἐπαιτέω — ᾧ, mendico, -are.

ἐπαίτης, θ, mendicus, -i, ἄ.

ἐπαίτησις, ἡ, mendicatio, -onis, θ.

ἐπαίτιος, ον, 1) obnoxius, a, um;

reus, -i· 2) = ἐπιμειπιος, vituperabilis, e.

ἐπαῖω, audio, -ire percipio, -ere;

sentio, -ire; intelligo, -ere.

ἐπαιωρέω — ᾧ, suspendo supra ali-

quid.

ἐπακμάζω, vigeo, -ere.

ἐπακολουθέω — ᾧ τινι, 1) subse-

quor, (-cutus sum, -i), aliquem ἢ

aliquid; 2) consequor, (-cutus sum

-i) aliquid· 3) (ἐπὶ τούτοις) ἐπιηκολού-

θησε σιωπή, silentium consecu-

tum est.

ἐπακολούθημα, τό, 1) quod con-

sequitur ex alio; adpendix, -icis, θ.

*2) consequentia, -ae, θ.

ἐπακολούθησις, ἡ, consequentia,

-ae, θ. consecutio, -onis, θ.

ἐπακόλουθος, ον, consequens.

ἐπάκουος, ον, audiens, -ntis.

***ἐπακουμβάω** — ᾧ, nitor (aliqua re).

ἐπακούω, 1) — τι, audio, (-ire) ali-

quid· 2) — τινός· α') ἐπὶ πράγμ. exau-

diō, aliquid· β') ἐπὶ προσ. audio ali-

quem ἢ preces alicujus.

ἐπακριβῶω — ᾧ καὶ ἐπακριβόμαι

— οὔμαι, exacte facio, aliquid.

ἐπακροάομαι — ᾧμαι, exaudio, -ire.

ἐπακρος, ον, 1) in acutum desin-

ens· *2) τὸ — ον τῆς εὐτυχίας, cul-

men felicitatis ἢ summa felicitas.

ἐπάκτιος, ον, litoralis, e.

ἐπακτός, ἡ, ὄν, 1) = εἰσαγόμενος,

advecticius, a, um· 2) = ξένος, pe-

regrinus, a, um. 3) ἐπακτός ὄρκος,

jusjurandum delatum.

ἐπαλείφω, inungo, (-nxi, -nctum, -ere), aliquid ἢ aliquid alicui.

ἐπαληθεύω, 1) μεταβ. verum aliquid reddo; confirmo, (-are), aliquid. *2) ἀμετ. verus evado.

ἐπαλλαγὴ, ἡ, permutatio, θ.

ἐπαλλάξ, alteine.

ἐπάλλαξις, ἡ, alternatio, θ.

ἐπαλλάσσω καὶ ἐπαλλάττω, alterno, -are, ἐπὶ τοὺς δακτύλους, mico.

ἐπαλληλία, ἡ, series continua.

ἐπάλληλος, ον, alius post alium; creber et continuus, (a, um).

ἐπαλλήλως, serie continua.

ἐπαλξις, ἡ propugnaculum, -i, οὐ.

|| ἐπάλξεις, pinnae, -arum.

ἐπαμείβω, permuto, -are.

ἐπαμοιβός, ον, alternus, a, um.

ἐπαμύντωρ, ο, auxiliator, -oris, ἄ.

ἐπαμύνηοις, ον, auxilior, -ari.

ἐπαμφοτερίζω, 1) in utramque partem vergo, 2) in neutram partem transeo. 3) ambigue loquor.

ἐπαμφοτερισμός, ambiguitas, θ.

ἐπαμφότερος, ον, ambiguus, a, um.

ἐπὶν, postquam.

ἐπαναβαίνω, conscendo, -are.

ἐπανάβασις, ἡ, adscensio, -onis, θ.

ἐπαναβιβάζω, super adscendere facio aliquem ἢ aliquid.

ἐπαναβοάω -ῶ, acclamo, -are.

ἐπαναγιγνώσκω καὶ ἐπαναγιγνώσκω, relego, -ere; aliquid.

ἐπαναγκάζω, compello, -ere; cogo, -ere, ἐπαναγκασθεὶς, coactus.

ἐπάναγκες, necessariae.

ἐπανάγω. 1) reduco (-xi, ctum, -ere) aliquem (τοὺς φρυγάδας, exsules). 2) — *τι εἰς τι ἢ ἐπὶ τι*, reduco (refero) aliquid ad aliquid. 3) — (*γαῦν*), navem proveho in altum. || μέσ. —ομαι, provehor portu. οὐδ. refero pedem.

ἐπαναγωγὴ, ἡ, reductio, -onis, θ.

ἐπανακάμπτω. 1) reflecto, -ere. 2) redeo, -ire.

ἐπανάκαμψις, ἡ, reditus, -us, ἄ.

ἐπανάκλησις, ἡ, revocatō, -onis, θ.

ἐπανακλίνω, reclino (aliquem).

ἐπανάκλισις, ἡ, retrocessio, θ.

ἐπανακοινωνῶ -ῶ *τινὶ τι* commu-

mio alicui aliquid (consultandī causa).

ἐπανακομίζω, refero, reduco (aliquid). παθητ. = redeo, -ire.

ἐπανακράζω, rursus exclamo.

ἐπανακρούω, retro inhabeo navem, curram etc.

ἐπανακτάομαι -ῶμαι, recuperō, -are; colligo me (animum, vires).

ἐπανακυκλέω -ῶ καὶ ἐπανακυκλώω -ῶ, revolveo, -ere; repeto.

ἐπανακύκλισις καὶ ἐπανακύκλωσις, ἡ, revolutio, -onis, θ.

ἐπαναλαμβάνω. 1) repeto, aliquid. 2) iterō, -aliquid.

ἐπαναλέγω, verba iterō.

ἐπαναληπτικός, iterativus, a, um.

ἐπανάληψις, ἡ, repetitio, -onis, θ. iteratio, -onis, θ.

ἐπανάπαυσις, ἡ, requies, -etis, θ.

ἐπαναπαύομαι *τιν'* acquiesco re aliqua; contentus sum re aliqua.

ἐπαναπίπτω *τιν'* incido supra.

ἐπαναπλέω. 1) *ναῦν* navigo in ἡ supra aliquo. 2) contra aliquem navigo. 3) retro navigo.

ἐπαναπνέω, iterum respiro.

ἐπανάστασις, ἡ, seditio, -onis, θ. rebellio, -onis, θ. motus, -us, ἄ.

*ἐπαναστάτης, rebellio, -onis, ἄ.

*ἐπαναστατικός, ἡ, ον, ἐπίθ. seditiosus, a, um.

ἐπαναστρέφω καὶ -ομαι, revertor, -i; redeo, -ire.

ἐπαναστροφή (σχ. ζητ.) reversio.

ἐπανάστασις, ἡ, intensio, -onis, θ.

ἐπανατείνω, extendo, -ere, aliquid (*τὰς χεῖρας manus*). || μέσ. —ομαι *βάκτρον τινὶ*, sublatum baculum intendo alicui. ἐντεῦθ. = mitor alicui aliquid.

ἐπανατέλλω, exorior, -iri.

ἐπαναφέρω. 1) refero, -erre, aliquem ἢ aliquid. 2) — *τι εἰς τι*, refero aliquid ad aliquid. 3) — *εἰς τὸ καθήκον*, ad officium reduco ἢ revoco. || **νεοελ.* — *τι εἰς τὴν μνήμην τινός*, in memoriam alicujus reduco aliquid. — *τὴν τάξιν*, ordinem restituo.

ἐπαναφορὰ, ἡ. 1) relatio, -onis, θ. reductio, -onis, θ. 2) (σχ. ζητ.)

epanaphora, -ae, θηλ.

ἐπάνειμι· 1) ascendo, -ere· 2) revenio, -ire· 3) rursus disputo.

*Ἐπανειλημμένως, iterum et saepius; iterum atque iterum.

ἐπανέλευσις, ἡ, reditus, -us, ἄ.

ἐπανέρχομαι, redeo, -ire· || μετφ. ἐπὶ λόγον· ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν —, ad propositum redeo.

ἐπανήκω, redeo, -ire.

ἐπανθέω -ῶ, effloreo, -ere; effloresco, -ere.

ἐπανθίζω, floribus spargo.

ἐπάνθημα, ἐπάνθημα, τό, quod in superficie inest ἢ apparet.

ἐπανίημι (= χαλαρώνω), remitto, -ere; laxo, -are.

ἐπανίστημι, excito aliquem adversus aliquem· || —μαι (ἐπαρέστην, ἐπανίστηκα), adsurgo contra aliquem; rebello, -are.

ἐπάνοδος, ἡ· 1) reditus, -us, ἄ. reditio, -onis· *2) κατὰ τὴν —ον, in reditu.

ἐπανορθόω -ῶ, in integrum restituo aliquid; corrigo aliquid.

ἐπανόρθωμα, τό, recte factum; emendatio, -onis, θ.

ἐπανόρθωσις, ἡ, emendatio, -onis, θ. || σχ. ορημ. epanorthosis, θ.

ἐπανορθωτής, δ, emendator, ἄ.

ἐπανορθωτικός, ἡ, ὄν, qui emendare potest; emendatorius, a, nm.

ἐπαντλέω -ῶ· 1) haustam aquam infundo· 2) μετφ. impleo, -ere.

ἐπάνω· 1) supra, super; insuper· 2) — τινός, adversus aliquem (incurro)· 3) = περισσότερον ἀπό, supra quam· *4) γεωλ. ἐπάνω κάτω, prope, fere, ferme, propemodum.

ἐπάνωθεν, desuper.

ἐπάνωθεν, supra (aliquem).

ἐπάξιος, a, ὄν, dignabilis, e.

ἐπαξιόω -ῶ, dignum censeo.

ἐπαξίως, digne.

ἐπαξιόωσις, ἡ, aestimatio, θ.

ἐπαπειλέω -ῶ, insuper minor ἢ ἀπλ. minor, -ari, minas alicui intendo· || *γεωλ. ἐπαπειλεῖται βροχῇ, pluvia imminet.

ἐπαράομα -ῶμαλ τινί τι· imprecor alicui aliquid.

ἐπαράσσω, illido, -ere.

ἐπάρατος, ὄν, execrabilis, e.

ἐπάργυρος, inargentatus, a, um.

ἐπαργυρόω -ῶ, argentum illino alicui rei· || ἐπηργυρωμένος, η, ὄν, argento obductus, a, um.

*Ἐπαργύρωσις, ἡ, argento illinimentum, -i, οὐ.

ἐπάρκεια, ἡ· 1) auxilium, -i, οὐ.

2) suppeditatio, -onis, θ. *3) sufficientia, -ae, θ.

ἐπαρκέω -ῶ· 1) propulso, -are, aliquid· 2) opitulor, opem fero, alicui· 3) παρέχω τι, suppedito, -are, aliquid· 4) = ἐξαρκῶ, sufficio, -ere· 5) ἀπρόσ. ἐπαρκεῖ, satis est.

ἐπαρκής, ἐς, suiiciens, -ntis.

ἐπαρκῶς, sufficienter.

ἐπαρσις, ἡ· 1) elevatio, θ. 2) = ἕπερηφάνεια, superbia, -ae, θ.

ἐπαρχέω -ῶ, praefectus sum.

ἐπαρχία, ἡ· 1) praefectura, -ae, θ. 2) provincia, -ae, θ.

ἐπαρχικός (ἐπαρχιακός), ἡ, ὄν, provincialis, e.

ἐπαρχιώτης, δ, ἐπαρχιώτης, ἡ, provincialis, -is, ἄ. θ.

ἐπαρχος, δ· 1) praefectus, -i, ἄ.

2) ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας· proconsul (ἐπαρχος ὑπατικῆς ἐξουσίας); propraetor (ἐπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας).

ἐπασχολέω -ῶ, occupo, -are.

ἐπανγάζω, luminis radiis illustro aliquid· || ἀπρόσ. ἐπανγάζει, (dies) illucescit.

ἐπανύγασμα, τό, splendor, ἄ.

ἐπανυλέω -ῶ, tibiā accino.

ἐπανυλίζομαι, prope stabulor.

ἐπαύλιον, τό· 1) villula, -ae, θ. 2) τὰ ἐπαύλια, repotia, -orum, οὐ. πλ.

ἐπαυλις, ἡ, villa, -ae, θ.

ἐπαύλισις, ἡ, ἐπανυλισμός, δ, stabulatio, -onis, θ.

ἐπαυξάνω, adaugeo (-xi, -ctum, -ere), aliquid. || —ομαι, incrementum capio; increseo, -ere.

ἐπαύξησις, ἡ, incrementum, οὐ.

ἐπαύριον, cras.

ἐπαφή, ἡ· 1) contactus, -us, ἄ. contractatio, -onis, θ. *2) μετφ. societas, -atis, θ.

ἐπαφήμι τί τινι· immitto (-si, -ssum, -ere) aliquid alicui ἢ in aliquem.

ἐπαφρίζω, spumo, -are.

ἐπαφροδισία, ἡ, venustas.

ἐπαφροδίτος, ον, amabilis, e.

ἐπαφροδίτως, amabiliter.

ἐπάχθεια, ἡ, molestia, -ae, θ.

ἐπαχθής, ἔς, onerosus, a, um; molestus, a, um.

ἐπαχθῶς, moleste.

ἐπαχλύω, tenebris tectus sum.

ἐπεγείρω· 1) = ἐξεγείρω, excito, -are· 2) = ἐξυπνίζω τινά, expergefacio aliquem e somno.

ἐπεί· σύνδ. 1) χρόν. quum, postquam· 2) αἰτιολ. quum, quoniam, quando· 3) ἐνίοτε nam ἢ enim.

ἐπειγώ· 1) (= ὀνόθω, βιάζω τινά ἢ τι, urgeo aliquem ἢ aliquid· 2) ἄνευ πίωσ. urgeo, -ere; insto, -are· 3) — ἢ —ομαι τι (= ἐπισπεύδω τι, ἐπιταχύνω τι)· accelero, -are, aliquid; propero, -are, aliquid· || οὐδ. festino, -are, propero, -are.

ἐπειδάν, postquam, quoniam.

ἐπειδή, postquam, quum.

ἐπειδή περ, quandoquidem.

ἐπειδόν (περὶ πραγμ. χροσολο ὧν ἡ λυπηρῶν), vidi.

ἐπεικάζω, conjicio, -ere.

1. ἐπειμι· 1) sum super, supersto (πύργοι turres), ἐντεῦθ. a') praesum, praepositus sum· β') immineo, -ere· 2) sum post, futurus sum· 3) = ἐνεμι, insum, -esse.

2. ἐπειμι (ἐπέρχομαι)· 1) post venio succedo, -ere, sequor, -i· 2) ἔχθρ. invado, -ere, aliquem ἢ in aliquem· 3) ἐπήει ὁ χρόνος, aderat tempus· ἴδε καὶ ἐπέρχομαι.

ἐπειξίς (=κατάσπευσις), acceleratio, -onis, θ. praeparatio, θ.

ἐπεὶ περ, quoniam.

ἐπεισακτος, ον, advectionis ἢ invectionis, a, um.

ἐπεισέρχομαι· 1) supervenio inopinato· 2) ἐπισέρχεται τὰ πάντα, omnes res introducuntur· 3) in mentem venio.

ἐπεισῶδιον, τό, episodion, -ii, οὐ.
1) ἐν ποιήματι = narratio interjecta;

ab re digressio; *2) = τύμβαν, casus. ἐπεισῶδιος, ον, superinductus, a, um; adventicius, a, um.

ἐπειτα· 1) deinde: πρῶτον μὲν — ἐπειτα δέ, primum—deinde· 2) postea· 3) ἐπὶ ἔρωρ. itane vero?

ἐπεὶ τοι, quum autem.

ἐπέκεινά τινος· 1) ultra aliquid· 2) trans.

ἐπέκτασις, ἡ, extentio.

ἐπεκτείνω, insuper extendo, -ere; protendo, -ere; —ομαι· a') extendor, -i, ἐπεκτεινόμενον (φωνήεν), anceps· *β') ἡ νόσος ἐπεκτείνεται (ἐπεξετάθη), morbus porrigitur (porrecta est).

ἐπεκτέω, insuper effundo.

ἐπέλασις, ἡ, invasio, -onis, θ.

ἐπελαύνω, invado (in aliquem).

ἐπέλευσις, adventus repentinus.

ἐπελπίζω· 1) — τινά (= ἐλπίδα ἐμποιῶ τινι), in spem adduco aliquem· 2) — τινί (ἐν τινι), spem pono in aliquo, spem habeo in aliquo.

ἐπεμβαίνω· 1) ingredior (in locum)· 2) — τινί (= χλευάζω τινά), insulto in aliquem· *3) intervenio.

ἐπεμβάλλω, superinjicio, -ere, aliquid; intersero, -ere, aliquid.

ἐπέμβασις, ἡ· 1) incursus, us, d.

*2) interventus, -us, d.

ἐπεμβολή, ἡ, insertio, -onis, θ.

ἐπεμπίπτω, superincido, -ere.

ἐπεμφέρω, insuper infero.

ἐπενδίδωμι· 1) insuper addo· 2) remitto, -ere; concedo, -ere.

ἐπένδυμα, τό, ἐπενδύτης, δ, perindumendum, -i, οὐ.

ἐπενδύω (ἐπενδύομαι), ρημ. superinduo, -ere.

*ἐπενέργεια, ἡ, vis (vi, vim); effectus, -us, d.

*ἐπενεργέω — ὦ εἰς τι, vim habeo ad aliquid ἢ in re aliqua; εἰς τινά, moveo, aliquem ἢ animum aliquus.

*ἐπένθεισις, ἡ, insertio literae.

*ὀπενθύμις, ἡ, admonitio, θ.

*ὀπενθυμίζω, admoneo, -ere.

ἐπέντασις, ἡ, intentio, θ.

ἐπεντείνω, insuper intendo.

ἐπεντίθημι, interpono, -ere.
ἐπεξάγω· 1) educo exercitum ad-versus aliquem· 2) διεξέρχομαι τι τῷ λόγῳ, edissero aliquid.

ἐπέξειμι (ἐπεξέρχομαι) τινί· 1) erumpo ad aliquem; aggredior aliquem; 2) = δικαστικῶς διώκω, accuso (are, aliquem· 3) = ἐκδικούμαι, τιμωρῶ, ulciscor, -i; punio, -ire· 4) = διηγοῦμαι, oratione per-curro aliquid.

ἐπεξελαύνω, provehor, equo ad-versus (aliquem).

ἐπεξεργάζομαι, elabōro, -are, ali-quid; polio, -ire, aliquid.

ἐπεξεργασία, ἡ, elaboratio, ὁ.

ἐπεξευρίσκω, ultra adinvenio.

ἐπεξηγέομαι -οῦμαι, explicatio-nem addo.

*ἐπεξηγέω -ῶ, explano, -are.

ἐπεξηγήσεις, ἡ, copiosior expo-sitio; explanatio, -onis, ὁ.

ἐπέπρωτο, fatum erat.

ἐπέραστος, ον, amatus, a, um.

ἐπεργάζομαι, ρ. 1) illicite aro (alienum agrum)· 2) = γλύφω, sculpo, -ere, aliquid.

ἐπεργασία, ἡ· 1) aratio (in alie-no agro)· 2) = ἐπεξεργασία, expo-litio, -onis, ὁ.

ἐπερεθίζω, irrito, are.

ἐπερεθισμός, ὁ, irritatio, ὁ.

ἐπερείδω, valde firmo aliquid· || μέσο. — ομαί τινι, innitor, (-nixus sum, -i), alicui ἢ aliqua re.

ἐπέρισμα, τό, fulcrum, -i, οὐ.

ἐπερεύω, evomo in aliquem; — ομαι (περι ποταμ.) effundor in.

ἐπέροχομαι, 1) advenio, -ire; acce-do, -ere, (in)· 2) ἐχθρ. invado, (-ere) alicui· 3) ἐν γένει περι κακῶν· acce-do alicui, ingruo, -ere· 4) insequor, -i. ἡ νύξ ἐπῆλθε, nox insecta est· 5) ἐπέροχομαι τὸν φόνον τινός, ulci-scior alicujus mortem· 6) = διέρχομαι τι, transeo, -ire, aliquid· || μετφ. = διηγοῦμαι, insequor, -i, aliquid.

ἐπερωτάω -ῶ, (ἀσφ. ἐπηρόμην) τὸν θεόν, τὸ χρηστήριον, consulo, (con-sulvi) deum, oraculum.

ἐπερώτησις, ἡ, 1) consultacio, -onis, ὁ. *2) interpellatio.

ἐπεσπευσμένως, festinanter.

ἐπέστη, ἴδε ἐφίσημι.

ἐπέτειος, ον, annuus, a, um; an-niversarius, a, um.

*ἐπετηρίς, ἡ, dies anniversarius.

ἐπευφημέω -ῶ, fausta acclamo ἢ ἀπλ. acclamo (aliquem).

*ἐπευφημία, ἐπευφήμις, ἡ, ἐ-πευφημισμός, ὁ, acclamatio, ὁ.

ἐπευχῆ, ἡ, precatio, -onis, ὁ.

ἐπεύχομαι τοῖς θεοῖς, precor, (-atus sum, -ari), deos ἢ ad deos· ἐπεύ-χομαι τινί τι, α') ἐπὶ κακοῦ, = κατα-ροῦμαι τινί τι, precor alicui aliquid β') ἐπὶ ἀγαθοῦ = εὐχομαι τινί τι, pre-eor alicui aliquid.

ἐπευωνίζω, vili pretio vendo.

ἐπέχω, 1) ἐπέχω τινί τι, impono alicui aliquid· 2) = διενθύνω πρὸς τι, dirigo versus aliquid. 3) ἐπέχω τινί (δῆλ. τὸν νοῦν) = διαλογίζομαι, cogito, mihi propono· 4) ἐπέχω τιγὰ ἡ τι, retineo, inhibeo aliquem ἢ aliquid· 5) κραγῆ, κλανθμός, ἄνε-μος, σκότος ἐπέχει τι, clamor, fletus, metus, caligo tenet, (obtinēt, pos-sidet) aliquid· 6) = περιμένω exspe-cto, -are (ὄλιγον χρόνον, breve tempus)· 7) ἐπέχω νιός (τῆς πορείας, τοῦ λόγου), desisto aliqua re, (iti-nerē, sermone)· *8) ἐπέχει μοι τόπον (θέσιν) πατρός, est mihi parentis numero.

ἐπήβολος, ον, (ἐπιστήμης, παιδείας) compos, -otis (scientiae, disciplinae) φρενῶν ἐπήβολος, mentis compos.

ἐπηγορέω -ῶ, τινί τι, accuso (-are) aliquem de re aliqua.

ἐπήκοος, ον, 1) qui rem audit· ἐπήκοος παρὰ τινος γίγνομαι, audior ab aliquo. 2) εἰς ἐπήκοον, = in lo-cum, unde aliquid audiri potest· 3) ἀναγινώσκω εἰς ἐπήκοον, = recito, ut ab omnibus audiar.

ἐπηλλαγμένως, vicissim.

ἐπηλυγάζω, umbro, -are, ali-quid· ἐπηλυγάζομαι τεγο με· ἐπη-λυγάζομαι τινα, abscondo me pone aliquid.

ἐπηλυσ, ὁ, ἡ, adventa, -ae, ἂ. ὁ.

ἐπήλυσις, ἡ, adventus, -us, ἂ.

ἐπηνέμιος, ον, ventosus, a, um.

ἐπήρατος,ον, amabilis; jucundus. ἐπηρεάζω *τινί*, vexo aliquem· ἐπηρεάζω *τινά*, aliquem in iuria lacesso· ὁ ἐπηρεάζων vexator, -oris, ἄ. ἢ ἐπηρεάζουσα, vexatrix, -icis, θ. ἐπηρεασμός, ὁ, ἐπήρεια, ἡ, vexatio, -onis, θ. in iuria, -ae, θ. impetus hostilis.

ἐπηρεαστικός, ὁ, ὄν, vexativus, a. ἐπηρεαστής, ὁ, vexator, -oris, ἄ. ἐπηρεμέω-ῶ *τινι*, acquiesco in· ἐπηρεφής, ἐς, tectus, opacus. ἐπηρμένος, η, ον, infulas, a, um; superbus, a, um· ἴδε ἐπαίρω.

ἐπηρμένως, elate; superbe. ἐπηρόμην, ἴδε ἐπερωτάω -ῶ.

ἐπηήσαν, (ἐπήεσαν) ἴδε ἔπειμι, 2.

ἐπηχέω -ῶ, adsono, -are.

ἐπήχησις, ἡ, adsonatio, -onis, θ.

ἐπί· 1) μετὰ γενικ. α') super (μετ' αἰτ.): ἐπὶ τοῦ τῦμ. οὐ στήλην ἴστημι,

supertumulum statuto columellam β') in (μετ' ἀφαιρ.): ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω, in humeris fero· ἐπὶ τοῦ ὄρους, in monte γ') coram (μετ' ἀφαιρ.): ἐπὶ μαρτύρων, coram testibus δ') ἐφ' ἐνός, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεττάρων ἄγειν, singulos, ternos, quaternos jubeo milites ire ε') a, ab (μετ' ἀφαιρ.): ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, a secretis ζ') ἐπὶ γρόνου ἐπὶ Κέκροτος, Cecropis tempore· ἐπὶ Κύρου, Cyro regnante· οἱ ἐφ' ἡμῶν (=οἱ σύγχρονοι ἡμῶν), hujusce aetatis homines, qui hodie vivunt· ὡσαύτ. ἐπ' εἰρήνης, pace· ἐπὶ πολέμου, bello 2) μετὰ δοτικ. α') apud (μετ' αἰτιατ.): ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κείται, apud mare situm est β') ad (μετ' αἰτιατ.): ἡ ἐπὶ τῷ Τρεβία μάχῃ, pugna ad Trebiam, ἐπὶ πᾶσιν, ad omnia; omnino γ') penes (μετ' αἰτιατ.): ἐπὶ τῷ Πομπηῶ ἐστὶ κρῖνειν, penes Pompejum est iudicium ἐπ' ἐμοῖ ἐσσι, penes me est δ') εἰμὶ ἐπὶ *τινι*, in alicujus potestate (ἢ manibus) sum ε') οἱ ἐπὶ *τινι*, qui alicui rei praesunt ζ') super, (μετ' αἰτιατ.): τραῦμα ἐπὶ τραύματι, vulnus super vulnus· ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις σφάττονται, alii super alios trucidantur, ἐπὶ τῷ δειπνῶ,

super caenam ζ') μέγα φρονῶ ἐπὶ *τινι*, superbo aliqua re, γελῶ ἐπὶ *τινι*, de aliquo rideo· χαίρω ἐπὶ τῇ λύπῃ *τινός*, gaudeo alicujus dolorem· ἠ') ἐπὶ κέρδει, lucri nomine θ') ἐπὶ μισθῷ, ad mercedem, ἐπ' ἀγαθῷ, in commodum, utilitati, ἐπὶ βλάβῃ, ἐπὶ ζημίᾳ, damno, noxae, ἐπὶ τ' ὑπῶ, eo consilio, ea, conditione, ἐπὶ τούτοις, his conditionibus, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧτε, sub ea conditione, ut· ἐφ' ᾧ μὴ, sub ea conditione, ne (ἵποτακτ.) 3) μετ. αἰτιατ. α') in (μετ' αἰτιατ.): ἀναβαίνο ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ τὸ ὄρος, adscendo in equum, in montem, τὸ ἐπ' ἐμέ, quantum id me est· ἐπὶ πολὺν χρόνον, in multum temporis β') ad (μετ' αἰτιατ.): παροομῶ τὴν νεολαίαν ἐπὶ τὰ κακουργήματα, ad facinora juventum incendo γ') ἐπὶ *τινα* χρόνον, per aliquid tempus, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, tres dies, triduum, ἐπὶ πολὺ, longe.

ἐπιβάθρα, ἡ, pons e navi in terram.

ἐπιβάθρον, τό, naulum, -i, οὐ.

ἐπιβαίνω, conscendo (-ndi, -nsum, -ere), ἐπιβαίνω (ἐπέβην) τῆς νεώς, ἵπλου, conscendo (conscendi) navem (ἢ in navem) equum (ἢ in equum)· ἐχθρικ. ἐπιβαίνω *τινι*=προσβάλλω *τινά*, invado aliquem ἢ aliquid, ἐπιβαίνω τῆς πολεμίας (=ἐμβάλλω), invado (in) regionem hostium, τῆς Λακωνικῆς, in Laconiam.

ἐπιβάλλω· 1) injicio (-eci, -ctum, -ere) 2) impono (-osui, -ere)· ἐπιβάλλω ζημίαν ταῖς πολιτείας, multam civitatibus impono· ἐπιβάλλω τοῖς ἠττημένοις φόρον, victis tributum impono ἢ impero 3) ἐπιβάλλω (=παρέχω) φόβον τῇ ψυχῇ, importo anim metum 4) ἐπιβάλλω χεῖρας *τινι*, manus injecto (infero) alicui· ὄθ. ἐχθρ. ἐπιβάλλω *τινί*, εἰς, tu, aggreddior alicum ἢ aliquip. 5) ἐπιβάλλω τὴν διάνοιαν πρὸς *τι*, animum adverto in aliquid, operam do alicui rei 6) τὸ ἐπιβάλλω (*τινι* μέρος), pars debita alicui *7) νεοελ. α') ἐπιβάλλω σιωπῆν, alicui silentium

impono, aliquem silere jubeo· β') ἐπιβάλλω ὄρκον, difero jusjurandum· γ') τοῦτο ἐπιβάλλει μοι ἢ ἐμὴ θέσις, hoc meum munus mihi imponit, (imperat)· δ') ὁ καθηγητῆς οὗτος ἐπιβάλλεται τοῖς μαθηταῖς, iste professor discipulis incutit reverentiam sui· ἐπιβεβλημένος, η, ον, impositus, a, um· μοι εἶνε ἐπιβεβλημένον, impositum (imperatum) est mihi.

ἐπιβαπτίζω, immergo, -ere.

ἐπιβαρέω -ᾶ, aggravatio, -are.

*ἐπιβαρύνω, ἦ, onus, -eris, οὐ.
ἐπιβαρύνω, ingravo aliquem ἢ aliquid· || μετφ. ingravo aliquid· -ομαι, ingravor (aliqua re).

ἐπιβασίς, ἦ, consensio, -onis, θ.

ἐπιβασκαίνω, invideo, -ere.

ἐπιβαστάζω, fero in (manibus κτλ.)
ἐπιβατεύω Συρίας, sum epibata, ἐπιβατεύω Συρίας, invado in Syriam.

ἐπιβήτης, δ, vector, -oris, ἀ.

ἐπιβατικός, ἦ, ὄν, ad class arrios pertinens.

ἐπιβεβαιῶ -ᾶ· 1) ratum facio, confirmo (aliquid)· *2) ἢ εἰδήσις αὐτῆ δὲν -οὔται, hic nuntius non confirmatur.

*ἐπιβεβαιώσεις, ἦ, confirmatio.

ἐπιβεβλημένος, η, ον, idē ἐπιβάλλω.

ἐπιβήτωρ, δ· 1) ἐπὶ νεῶν, vector, -oris, ἀ. 2) ἐπιβ. ἵππων, eques, -itis, ἀ. 3) ἐπιβήτωρ ἵππος, ὄνος = ὄγενης, admissarius (equus, asinus).

ἐπιβιβάζω· 1) in navem impono, aliquem ἢ aliquid· *2) -ομαι, in snavam conscendo.

*ἐπιβίβασις, ἦ, in navem conscensio, -onis, θ.

ἐπιβλαβής, ἐς, noxius, a, um.

*ἐπιβλαβῶς, nocenter.

ἐπιβλάπτω, insuper noceo.

ἐπιβλέπω· 1) intueor (in aliquem ἢ in aliquid)· *) = ἐποπτεύω, inspicio, -ere; curo, -are aliquid.

ἐπιβλεφαρίς, ἦ, palpebra, θ.

*ἐπιβλεψις, ἦ, inspectio, θ.

ἐπιβλημα, τό, amiculum, -i, οὐ.

ἐπιβλής (= μοχλός)· obex, obicis, ἀ.

*ἐπιβλητικός, ἦ, ὄν, qui se imponit; ἐντεῦθ. = gravis, e.

*ἐπιβλητικός, gravior.

ἐπιβοάω -ᾶ· 1) acclamo, -are, aliqui· 2) -ᾶμαι (= ἐπικαλούμαι) τινα, inclamo aliquem.

ἐπιβοήθεια, ἦ, auxilium, -ii, οὐ.

ἐπιβοηθέω -ᾶ τινι, insuper auxiliator alicui.

*ἐπιβοηθητικός, ἦ, ὄν, secundarius, a, um.

ἐπιβοηθητικῶς, secundo.

ἐπιβόητος, difamatus, a, um.

ἐπιβολή, ἦ· 1) injectus, a, um.

ἐπιβολή, ἦ· 1) injectus, us, ἀ. 2)

— χειρῶν, injectia manum· 3) = φόρος, tributum, -i, οὐ. 4) — τῆς διανοίας, animadvertio, -onis, θ. 5) = ἡμῖα, mulcta, -ae, θ.

ἐπιβοσκίς, ἦ, proboscis, -idis, θ.

ἐπιβουλευτής, ἦ, insidiator, ἀ.

ἐπιβουλεύω τινα = ἐπιβουλεύομαι

τινα, consilium capio adversus aliquem ὅθ. insidior (-atus sum, -ari)

alicui, ὁ ἐπιβουλεύων, insidiator, ἀ.

ἐπιβουλή, ἦ, consilium adversus

aliquem, ὅθ. insidiae, θ.

ἐπιβουλος, ον, insidiosus, a, um.

ἐπιβούλωσ, insidiosus; dolose.

ἐπιβραδύνω, cunctor, -ari.

ἐπιβρέμω, admurmuro, -are.

ἐπιβρόχω, perfundo, -ere.

ἐπιβύω (= ἐπιφράττω), obturo, -are.

ἐπιβώμιος, ον, arae impositus.

ἐπίγειος, ον, qui super terra est.

ἐπιγαμέω -ᾶ, q. uxorem superinduco.

ἐπιγαμία, ἦ, 1) affinitas, -atis, θ.

2) connubium, -ii, cὐ.

ἐπιγάμος (= ἐν ὧρα γάμον), nubilus.

ἐπιγαυρόω -ᾶ, superbium facio, aliquem· — ὀμῶμαι τινα, aliqua re (τῇ ἐντολῇ mandatis).

ἐπίγειος, ον· 1) terrestris, e· *2)

— ἀγαθὰ, bona hujus mundi.

ἐπιγείως, supra terram.

ἐπιγέννημα, τό, id, quod agnatum est μετφ. (παρὰ τοῖς Στωϊκ.),

id quod efficitur ex re aliqua.

ἐπιγέννησις, ἦ, agnatio, θ.

ἐπιγίγνομαι· 1) post nascor; agna-

sor, -i, ὄθ. οἱ ἐπιγιγνώμενοι, οἱ ἐπιγεγόμενοι, posteri, -orum, ἄ. 2) succedo, -ere; subsequor, -i; insequor, -i; 3) ἐχθρῖκ. — τινι, irruo in aliquem, καὶ ἐπὶ πραγμ. ἄνεμος, νόσος, χειμῶν ἐπιγίγνεται, ventus, morbus, hiems supervenit (irrum-pit).

ἐπιγιγνώσκω καὶ ἐπιγιγνώσκω· 1) = ἀναγνωρίζω, agnosco, -ere· 2) = γιγνώσκω, cognosco, -ere (aliquem)· 3) ἐπὶ δικαστ. = κρίνω, judico.

ἐπιγλύφω, insculpo, -ere.

ἐπιγλωσσίς καὶ ἐπιγλωττίς, ἡ· 1) epiglossis, -idis, ὅ. 2) μουσικ. δαγάνων, ligula, -ae, ὅ.

ἐπιγνώμων, ὄν, sciens, -ntis (aliquid)· || οὖσ. arbiter; -tri, ἄ.

ἐπιγνωρίζω, demonstro.

ἐπιγνώσις, ἡ, agnitio, -onis, ὅ.

ἐπιγονάτιον, τό, mappula, -ae, ὅ.

ἐπιγονατίς, ἡ, patella (in genu).

ἐπιγονή, ἡ, ietus, -us, ἄ.

ἐπίγονος, ὄν, agnatus, a, um.

ἐπίγραμμα, τό, titulus, -i, ἄ eloquium (sepulcri ἢ monumenti),

ἐπιγραμματίζω τινά, epigramma facio ad aliquem.

ἐπιγραμματογράφος, ἐπιγραμματοποιός, epigrammatum scriptor; epigrammatarius, -ii, ἄ.

ἐπιγραφή, ἡ· 1) inscriptio, -onis, ὅ. 2) titulus, -i, ἄ.

ἐπιγράφω· 1) ἐπιγρ. τί τινι, inscribo (-psi, -ptum, -ere) aliquid rei alicui (statuae ἢ in statua)· 2) — τι, inscribo aliquid (statuas)· 3) — ἐπιστολήν τινι, inscribo alicui epistolam· 4) adscribo, -ere· 5) subscribo, -ere· 6) — ομαι (= προσποιῶμαι) ὄνομα φιλοσόφου, inscribo (adscribo) mihi nomen philosophi.

ἐπιγυμνάζω, insuper exerceo.

ἐπιδάκνω, mordeo, -ere.

ἐπιδαψιλεύομαι (*ἐπιδαψιλεύω) τινί τι, largior (-itus, sum, -iri) alicui alicui.

ἐπιδείκνυμι τινί τι· 1) ostendo (-nti, -ere), monstro ἢ demonstro (-are) alicui alicuid· 2) μάλιστ. = εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμι τι, ostento ἢ

jacto, (-are), aliquid· 3) μέσ. — νυματ. φιλαν, πονηρίαν, ostendo (declaro); meam συνήθ. = εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμι τι τῶν ἐμαντοῦ, ostento jacto (-are) aliquid.

ἐπιδεικτικός, ἡ, ὄν· 1) demonstrativus, a, um· 2) ἄνθρωπος (= ἀλαζονικός), homo jactitabundus ἢ jactans.

ἐπιδεικτικῶς, cum ostentatione; cum jactatione.

ἐπίδειξις, ἡ· 1) demonstratio, -onis, ὅ. 2) ostentatio, -onis, ὅ. 3) oratio ad ostentationem comparata.

ἐπίδειπνον, τό, coena secundaria; mensa secunda.

ἐπιδεικτικός, ἡ, ὄν· 1) capax, -acis· ἐπιδεικτικός νοῦς, capax mens· *2) — μαθήσεως, ad accipiendam doctrinam facilis.

ἐπίδημα, τό, obligatio -onis, ὅ. ἐπίδενω, obligo, -are.

ἐπίδεξις, ὄν, qui est ad dextram· ἐντεῦθ. α') = faustus, a, um; β') elegans, -ntis· γ') = ἐπιτήδειος, dexter, -tera, terum; hapilis, e.

ἐπίδεξιότης, ἡ, dexteritas, ὅ.

ἐπίδεξιως, dextere (dextre).

ἐπίδεομαι τινος, egeo ἢ indigeo alicujus rei ἢ aliqua re.

ἐπίδερμις, ἡ, summa cutis.

ἐπίδεις, ἡ, obligatio (vulneris); ἐπίδεσμέω, obligo (vulnus).

ἐπίδεσμος, fascia, -ae, ὅ.

ἐπίδεχομαι, insuper accipio (-ere) aliquid ἢ aliquid· || recipio.

1. ἐπίδew (ἐπίδew), obligo, -are.

2. ἐπίδew (= ἐχω χρεῖαν), egeo, -ere, indigeo, -ere (aliqua re)· || ἄπροσ. ἐπίδει, opus est.

ἐπίδεῶς, non sufficienter.

ἐπίδηλος, ὄν, manifestus, a, um.

ἐπίδηλως, manifeste.

ἐπιδημέω -ῶ· 1) domi, in patria sum; inter populum versor· 2) ἐπὶ ἀσθεν. κ.λ. per totum populum diffusus sum· 3) — ἔκ τινος ἀπὸ τινος, alicunde domum (in patriam) redeo· 4) peregre advenio.

ἐπιδημησις, ἡ, adventus, us, ἄ.

ἐπιδημητικός, domi manens.

ἐπιδημία, ἡ· 1) adventus, us, ἄ.
*)=λοιμός, pestilentia; -ae, θ.

ἐπιδήμιος, ον· ἐπίθ. 1) in populum versans; domesticus, a, um· 2) ἐπὶ ἄσθεν. totum populum occupans.

ἐπιδίδωμι· 1) insuper do (alicui aliquid)· 2) ἐπὶ προικ. dotem do· 3) ἀπλ. do, trado, reddo aliquid· 4) ἀμεταβ. cresco; augeor; incrementum capio.

ἐπιδιεξέρχομαι, ἐπιδιέρχομαι, percenseo, -ere.

ἐπιδικάζω τινί τι, adjudico, adscribo, alicui addico aliquid· || —ομαι τινός, jure peta aliquid.

ἐπιδικασία, ἡ, adjudicatio, θ.

ἐπιδίκος, controversus, a, um.

ἐπιδινέω —ῶ, in orbem -ago.

ἐπιδιορθῶ —ῶ, recorro, -ere, aliquid; retracto, -are, aliquid.

ἐπιδιορθώσεις, ἡ, retractacio, θ.

ἐπιδιωγμός, θ, persecutio, θ.

ἐπιδιώκω· 1) =καταδιώκω, insequor aliquem· 2) θηρεύω τι, persequor, -i; consector, -ari, aliquid; adpeto, -ere, aliquid.

ἐπιδίωξις, ἡ· 1) = ἐπιδιωγμός· 2) =θηρεύσις τινος, consecratio (-onis) alicujus rei.

ἐπιδοκιμάζω τι, proba, approbo, comprobo (-are) aliquid; res mihi probatur probatum est).

*ἐπιδοκιμασία, ἡ, approbatio.

ἐπίδομα, τό, additamentum, -i, οὐ. || *salarium, -ii, οὐ.

ἐπιδοξάζω, insuper puto.

ἐπίδοξος, existimatus, a, um.

ἐπιδόρησμα, τό, ἴδε.

*ἐπιδόρησιον, τό, mensa secunda

ἐπιδόσιμος, qui munere datur.

ἐπίδοσις, ἡ, 1) accessio, θ. 2) = πρόοδος, proiectus, -us, ἄ.

*ἐπίδρασις, ἡ, actio, -onis, θ. vis (vi, vim), θ.

*ἐπίδραῶ —ῶ, vim ad aliquid ἦ in aliqua re habeo.

ἐπίδρομή, ἡ, incursum, -us, ἄ. incursio, -onis, θ.

ἐπίδρομος, ον· 1) accessu facilis; planus, a, um· 2) μεταφ. facilis, e; acceptus, a, um.

ἐπιείκεια, ἡ, aequitas, θ.

ἐπιεικής, ἔς· 1) decens, -ntis· 2) moderatus, a, um· 3) συνήθ. clementer; -ntis; indulgens, -ntis.

ἐπιεικῶς· 1) decenter· 2) moderate· 3) = ἱκανῶς, satis, 4) συνήθ. clementer; indulgenter.

ἐπιζάω —ῶ τινι, supersum, (-fui, esse), alicui; superstes sum alicui; (μετγν.) supervivo, -ere.

ἐπιζεύγνυμι, adjungo, -ere.

ἐπίζευξις, ἡ, adjunctio.

ἐπίζηλος, ον, invidendus, a, um; raeclarus, a, um.

ἐπίζημιος, damnosus, a, um.

ἐπιζημιώσις, damnose.

ἐπιζητέω —ῶ, 1) requiro, -ere, (rem amissam)· 2) desidero, -are, (rem amissam).

ἐπιζητήσιμος, desiderabilis, e.

ἐπιζητήσεις, ἡ, requisitio, θ.

ἐπιζώννυμι, praecingo, -ere.

ἐπιθαλάμιος, ον, nuptialis, e οὐ.

ἐπιθαλάμιον, nuptiale carmen; epithalamium; -ii, οὐ.

ἐπιθαλασσιδίου, καὶ ἐπιθαλάσσ(τ)ιός, ον, maritimus, a, um.

ἐπιθάλλω, foveo, -ere.

ἐπιθανάτιος, ον, 1) capitis damnatus· 2) = θανατηφόρος, mortifer (mortibus).

ἐπιθάνατος, ον, morti vicinus.

ἐπιθαρρέω —ῶ, 1) confido, -ere, alicui· 2) fiduciam summo (adversus aliquem).

ἐπίθεμα ἢ ἐπίθημα, τό, quidquid imponitur.

ἐπίθεισις, ἡ, 1) impositio, -onis, θ. 2) = προσβολή, invasio, θ.

ἐπιθετικός, ἡ, ὄν, aggressu promptus, a, um.

ἐπίθετος, ον, adjectus, a, um, τὸ ἐπίθετον ἢ τὸ ἐπίθετον ὄνομα· α') nomen adjectivum· *β') γροελ. = ἐπώνυμον, cognomen, -inis, θ.

ἐπιθῶω, incurro -ere.

ἐπιθεωρέω —ῶ, 1) prospicio, -ere, aliquid.*2) ἐξετάζω τι, inspicio, -ere, aliquid.*3) — τὸν στρατόν, exercitum recenseo ἢ illustro.

ἐπιθεώρησις, ἡ, 1) consideratio, -onis, θ. 2) inspectio, -onis, θ. 3) —

στρατοῦ, copiarum recensio, lustratio, -onis, ὅ.

ἐπιθεωρητής, ὁ, inspector, ἄ.

ἐπιθήκη, ἡ, additio, -onis, ὅ.

ἐπιθρύπτω, effemino, -are.

ἐπιθρόσκω, insilio (aliquid).

ἐπιθύμω -ῶ, 1) cupio, (-ivi καὶ -ii, -ere), aliquid· 2) desidero, -are, aliquid· 3) διακῶς, πάνν—percupio, -ere cupide adpeto, aliquid.

ἐπιθύμημα, τό, 1) cupiditas, ὅ. desiderium, -i, οὐ. 2) res adpetita.

ἐπιθύμησις, ἡ, adpetitio, ὅ.

ἐπιθυμητός, α, ον, desiderandus, a, um; adpetibilis, e.

ἐπιθυμητής, ὁ, adpetitor, ἄ.

ἐπιθυμητικός, ἡ, ὄν τιός, cupiens, -ntis; cupidus, a, um.

ἐπιθυμητικός, cupide.

ἐπιθυμητός, ἡ, ὄν, desiderandus, a, um; desiderabilis, e.

ἐπιθυμητῶς, desiderabiliter.

ἐπιθυμία, ἡ, 1) cupiditas, -atis, ὅ. cupido, -inis, ὅ. 2) desiderium, -i, οὐ. 3) votum, -i, οὐ. 4) σαρκική—concupiscentia, -ae, ὅ. libito, -inis, e.

ἐπιθύμιος, ἴδε ἐπιθυμητικός.

ἐπιθύω, ἐπιθύομαι, post alium sacrificio, ἐν γέν. sacrificio.

ἐπιθωρακίζομαι, lorifcor, -ari.

ἐπικαθαίρω -ῶ, diruo, -ere.

ἐπικαθαίρω, ἐπικαθαρίζω, perpurgo, -are, aliquid.

ἐπικάθαρις, ἡ, perpurgatio, ὅ.

ἐπικαθέζομαι, insido, -ere.

ἐπικαθεύδω, indormio, -ire.

ἐπικάθημαι, insideo aliquid.

ἐπικαθίζω, insideo, -ere.

ἐπικαθήμι, demitto in-

ἐπικαθίστημι τινά τιν' 1) substituo (-ui, -utum, -ere) aliquem in locum alterius· 2) sufficio aliquem alicui ἢ in locum alicujus.

ἐπικαινίζω, renovo, -are.

ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas, ὅ.

ἐπικαιρίως καὶ ἐπικαιρός, ον' 1) opportunus, a, um· 2) idoneus, a, um (εἰς τι, ad aliquid)· 3) = ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um.

ἐπικαιρίως, ἐπικαιρῶς, opportune.

ἐπικαίω, aduro; praeuro, -ere.

ἐπικαλέω -ῶ· 1) = προσκαλέω, advoco, -are· 2) = ἐγκαλέω, accuso, -are· 3) = ἀποκαλέω, ἐπ' νομάζω, adpello, -are; cognomino, -are· ἢ — οὔμαι (= ἐπονομάζομαι), adpellor (-atus, sum, -ari); cognomen habeo· ἐπικάλυμμα, τό, tegmen, οὐ.

ἐπικαλύπτω, contego, -ere, aliquid· ἐντεῦθ. = ἐπισκοπῶ τι, obscuro, -are, aliquid.

ἐπικάλυψις, ἡ, obvolutio, ὅ.

ἐπικαμπής, ἐς, incurvus, a, um.

ἐπικάμπτω· 1) incurvo, -are, aliquid· 2) inflecto, -are, aliquid· 3) μετφ. ἐπικάμπτω (= κάμπτω) τινά, inlecto aliquem.

ἐπικαρπία, ἡ· 1) fructus, -us, ἄ. fructuum proventus· 2) fructus pecuniae· 3) vectigal, -alis, οὐ. 4) μετφ. fructus, utilitas.

ἐπικάρσιος, ον, frugifer, a, um.

ἐπικαταλαμβάνω, anteverto (alicui καὶ aliquid); occupo, -are, a. i. quem.

ἐπικαταλλαγή, ἡ, collybus, -i, ἄ.

ἐπικαταμένος, immoror, -ari.

ἐπικαταράομαι -ῶμαι, ins errexsecror, -ari.

ἐπικατάρατος, ον, execratus, a, um; execrabilis e.

ἐπικατέχω, retineo super.

ἐπικατοικέω -ῶ, inhabito, -are.

ἐπικατονομάζω, dedico alicui.

ἐπικαννα, τό, adustio, -onis, ὅ.

ἐπικανσις, ἡ· 1) adustio, ὅ. 2) = ἐρνοίβη (τοῦ αἴτου), robigo.

ἐπικανστος, praestus, a, um.

ἐπίκειμαι· 1) super impositus sum· ἰθ. = jaceo super (aliquid)· 2) ἐπίκειμαι τιν' α') immineo alicui· β') insto, -are, alicui.

ἐπικείρω, adtondeo, -ere.

ἐπικέλευσις, ἡ, adhortatio, ὅ.

ἐπικελευστής, ὁ, adhortator, ἄ.

ἐπικελευστικός, ἡ, ὄν, ad impetum adhortans.

ἐπικελεύομαι τιν' (ad) hortor alicui.

ἐπικερδής, ἐς, lucrosus, a, um.

ἐπικερδές, τό, lucrum, -i, οὐ.

ἐπικερδῶς, lucrose.

ἐπικηδέιος, ον, funebris, e.

ἐπικήρυνξις, ἡ· 2) praemii pronun-
ciatie 2) proscr. ptio, θ.

ἐπικήρυνσσω καὶ ἐπικήρυντώ· 1)
proemium publice polliceor· 2) pro-
scribo (-ere) aliquid.

ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um.

ἐπικινδύνως, periculose.

ἐπικλαίω, deileo, -ere.

ἐπικλάω -ῶ· 1) frango, -ere; fle-
cto, -ere· 2) συνήθ. μεταφ. ilecto
animum alicujus ad misericordiam.

ἐπικλεῖς, ἐς, cebeber, -is, e.

ἐπικλεῖω, insuper celebros.

ἐπικλείω, occludo, -ere.

ἐπικλήμα, τό, accusatio, θ.

ἐπικλήν, cognomine.

ἐπικλήρος, ἡ, filia heres.

ἐπικληρόομαι -οῦμαι, sortior.

ἐπικλήρωσις, ἡ, sortitio, θ.

ἐπικλήσις, ἡ, (ἐπωνυμία), cog-
nomen, θ. || invocatio (deorum).

ἐπίκλητος, ον· 1) advocatus, a,
um· 2) nobilis, e; cebeber, -is, e.

ἐπικλινής, ἐς, declivis, e.

ἐπικλινῶς ἔχω, proclivis sum ad-

ἐπικλίνω πρός τι, inclino ad-

ἐπικλύζω, inundo, aliquid.

ἐπικλύσις, ἡ, ἐπικλυσιμός, δ, in-
undatio, -ionis, θ.

ἐπικλώθω, νεο; -ere; fatalia sta-
mina duco (περὶ Μοιρῶν)· ὀθ. =
destino alicui aliquid.

ἐπικόλιος, ον, cavus, a, um.

ἐπικοιμάομαι -ῶμαι, indormio.

ἐπικοιμίζω, indormire facio.

ἐπικόινος, ον, communis, e.

ἐπικοινώω -ῶ καὶ ἐπικοινόομαι
-οῦμαι τινί τι, communico, -are,
alicui aliquid.

ἐπικοινοῦνέω -ῶ τινι, commune
est mihi cum aliquo.

ἐπικοινωνία, ἡ, communio, θ.

ἐπικοινωνός, ὄν, particeps, -ipis.

ἐπικοιτέω -ῶ, excubo ad-

ἐπικολλάω, agglutino, -are;
-ῶμαι τινι, ad haerere alicui.

ἐπικόλλημα, agglutinatum, -i.

ἐπικολπώω -ῶ, s'nuo, -are.

ἐπικόλωνος ὁδός, via in colle.

ἐπικομίζω, adporto, -are.

ἐπικόμος, ον, comatus, a, um.

ἐπικομπάζω, gloriol aliqua re.

ἐπικομψεύω, exquisite orno.

ἐπικόπτω· 1) praecido, -ere· 2)
incido, -ere. 3) μεταφ. reseco, -are,
aliquid.

ἐπικός, ἡ, ὄν, epicus, a, um.

ἐπικοσμέω -ῶ, exorno, -are.

ἐπικόσμημα, ornamentum, -i.

ἐπικόσμησις, ἡ, ornatus, -us, ἄ.

ἐπικούρειος, epicureus, a, um.

ἐπικουρέω -ῶ τινι, auxiliol, -ari,

alicui; || -τινί τι· α') defendo ai-
quid ab aliquo· β') praebeo alicui
aliquid.

ἐπικούρημα, auxilium, -i, ὀθ.

ἐπικουρία, ἡ· 1) auxilium, -i, ὀθ.

2) = τὸ ἐπικουρικόν, auxilia, -orum;
(copiae) auxiliol.

ἐπικουρικός, ἡ, ὄν, auxiliol, e.

ἐπικόουρος, δ, auxiliol, ἄ.

ἐπικόουρον, τό, capitulum co-
lumnol.

ἐπίκρασις, ἡ, temperatio, θ.

ἐπικράτεια, ἡ· 1) = ἀρχή, ἐξουσία,
ditio, θ. potestas, -atis, θ. *2) =

κράτος, imperium, -i, ὀθ. regnum.

ἐπικρατέω -ῶ· 1) ὑπερισχύω, prae-
valeo, -ere· 2) - τινος (= κυρίως

εἰμί τινος), aliquid ditione teneo.

ἐπικρατής, ἐς, in potestate sua
habens, potens alicujus rei· || —

ἑστέρος, α, ον, praevalens, prae-
pol-
lens, -ntis; major, superior.

ἐπικράτης, ἡ, praevalentia, θ.

ἐπικρέμαμα τινι· 1) suspensus
sum super aliquid. 2) μεταφ. = ἐπι-

κειμαί τινι, impendeo alicui.

ἐπικρεμάννυμι, suspendo super
aliquid.

ἐπίκρημος, ον, praeceps, -itis.

ἐπίκριμα, τό, decretum, -i, ὀθ.

ἐπικρίνω· 1) = ἐπιδοκιμάζω τι, ad-
judico, -are; approbo, -are, ali-

quid *2) = ἐλέγχω, ἀσθηῶς κρίνω
τι, reprehendo, -ere; aliquid.

ἐπίκρισις, ἡ· 1) adjudicatio, ap-
probatio, -onis, θ. 2) = ἀσθηῶ

κρίσις, censura, -ae, θ.

ἐπικριτής, δ, censor, -oris, ἄ.

ἐπικροτέω -ῶ, applaudo (-si,
-sum, -ere).

*ἐπικρότης, ἡ, plausus, -us, ἄ.

ἐπικόρουσις, ἡ, percussio, θ.

ἐπικρούω (τὸν ἥλον), figo ἢ de-
figo clavum.

ἐπικρύπτω, abscondo, -ere.

ἐπίκρυψις, ἦ, occultatio, ὄ.

ἐπικτάομαι -ῶμαι, insuper ac-
quiro (φίλους amicos), ἢ ἀπλ. ac-
quiro (aliquid).

ἐπίκτησις, ἦ, acquisitio, ὄ.

ἐπίκτητος, ον, acquisitius, a, um.

ἐπικυνέω -ῶ, iterum concipio.

ἐπικύημα, τό· 1) fetus post alium
conceptus· *2) — τῆς φαντασίας, fe-
tus imaginatio.

ἐπικυκλος, δ, epicyclus, -i, ἄ.

ἐπικυκλινδέω -ῶ, ἐπικυκλίνδω, ἐ-
πικυκλίω, supervolvo, -ere.

ἐπικυματίζω, innato, -are.

ἐπικυμάτωσις, ἦ, fluctuatio, ὄ.

ἐπικύπτω, pronus incumbo.

ἐπικυρόω -ῶ· 1) comprobo, -are;
confirmo, -are, aliquid· 2) ἐπὶ νό-
μων, κ. ὄμ. sancio (-nxi, -nctum,
-ire) aliquid.

ἐπίκυρτος, ον, incurvus, a, um.

ἐπικυρτώω -ῶ, incurvo, -are.

ἐπικύρωσις, ἦ, comprobatio.

ἐπικωλύω, impedio; prohibeo.

ἐπικώμιος (ἔμνος), laudatorius.

ἐπικωμωδέω -ῶ, cavillor, -ari;
irrideo, -ere, aliquid.

ἐπίκωπος, ον· 1) ἐπ. ναῦς, remi-
gio instructa navis· 2) = κωπηλάτης,
remex, -igis, ἄ.

ἐπιλαγχάνω, post alium sorte
eligor· ὄθ. ἐπιλαχών, post alium
(sort tum) electus.

ἐπιλαμβάνω· 1) insuper accipio,
aliquid· 2) συνήθ. prehendo ἢ com-
prehendo (-ere) aliquid· 3) occu-
po, -are, aliquid· 4) — ομαι· α')
— ομαι τινος τοῦ ἑματίου, prehendo
ἢ adprehendo aliquem pallio· β')
= καθάπτομαι τινος, ἐπιτιμῶ τινι, re-
prehendo aliquem ἢ aliquid; γ')
= ἐπιτιγχνάνω τι, nanciscor, -i; adi-
piscor, -i, aliquid· δ') = ἀπτομαι τι-
νος, ἐπιχειρῶ τινι, capesso, -ere,
aliquid.

ἐπιλάμπω, luceo super aliquid·
ἐνεῦθ. = fulgeo (-si, -ere).

ἐπιλανθάνομαι τινος, obliviscor
(-itus sum, -i) alicujus in oblivio-

nem alicujus rei venio.

ἐπιλέγω· 1) praetera (deinde) di-
co, dictis addo· 2) = ἐκλέγω, lego,
-ere; seligo, -ere· 3) μέσ. — ομαι,
mihī seligo; eligo, -ere.

ἐπιλείωω -ῶ, levigo, -are.

ἐπιλείπω· 1) deficio (-eci, -ec-
tum, -ere)· τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε,
commeatu defecerunt· 2) relin-
quo, -ere.

ἐπιλείχω, superficē lampo.

ἐπιλείψις, ἦ, defectio, ὄ.

ἐπιλέκτος, ἐπιθ. lectus, selectus.

ἐπιλέκτως, eligendo.

ἐπιληπτικός, ἦ, ὄν, morbo co-
mitiali ἢ sacro laborans.

ἐπιληπτος, ον· 1) reprehensus,
a, um· 2) morbo sacro laborans.

ἐπιλημοσύνη, ἦ, oblitio.

ἐπιλήμων, ον, obliviosus, a, um.

ἐπιληστικός, ἦ, ὄν, obliviosus, a,
um; oblivionem afferens (al cui).

ἐπιληψία, comitialis morbus; sac-
cer morbus; epilepsia, ὄ.

ἐπιλήψιμος, ον, vituperandus, a,
um; vituperabilis, e.

ἐπιληψίμως, culpabiliter.

ἐπιληψις, ἦ· 1) adprehensio,
-onis, ὄ. 2) ,prehensio, ὄ.

ἐπιλιμνάζω, superstagno.

ἐπιλογισμός, δ, computatio.

ἐπίλογος, δ, exitus, us, ἄ.

ἐπίλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ἐπίλυσις, ἦ, solutio, -onis, ὄ.

ἐπιλύτης, δ, explicator, ἄ.

ἐπιλύω· 1) solvo, -ere, aliquem·
ὄθ. libero, -are, aliquem· 2) solvo
ἢ explico aliquid.

ἐπιμάθεια, ἦ, sapientia sera.

ἐπιμαρτυρέω -ῶ, ε. testimonio
confirmo.

ἐπιμαρτύρησις, ἦ, attestatio, ὄ.

ἐπιμαρτυρία (θεῶν), obtestatio
(deorum).

ἐπιμαρτύρομαι, obtestor (-atus-
sum, -ari) aliquem.

ἐπίμαρτυς, δ, testis factae rei.

ἐπιμαχία, ἦ, societas defensio-
nis; foedus ad bellum defenden-
dum initum.

ἐπίμαχος, ον, facilis oppugnatu.
ἐπιμεδίαμα, τό, adrisio, -onis, ὄ.

ἐπιμειδιάω -ῶ, adrideo, -ere.
 ἐπιμελαίνομαι, nigresco, -ere.
 ἐπιμελαίνω, superficiem (alicujus rei) nigram facio.
 ἐπιμέλεια, ἡ, cura ὁ. curatio.
 ἐπιμελέομαι -οὔμαι καὶ ἐπιμέλομαι τινος, curo, -are, aliquid.
 ἐπιμελής, ἐς, diligens, -ntis.
 ἐπιμελητής, δ, (pro)curator, ἄ.
 ἐπιμελήτρια, ἡ, procuratrix, ὁ.
 ἐπιμελῶς, diligenter.
 ἐπίπεμπτος, ον, reprehensus, a, um; culpabilis, e.
 ἐπιπέμπτος, culpabiliter.
 ἐπιπέφομαι, reprehendo, -ere; vitupero, -are, (al.cui aliquid).
 ἐπιπεμψις, ἡ, reprehensio, ὁ.
 ἐπιμένω, 1) permaneo, -ere, 2) persto, -are in sententia 3) persevero, -are.
 ἐπιμετρέω -ῶ, 1) in mensura addeo 2) προσμετρέω, admetior, (mensus sum, -iri).
 ἐπίμετρον, τό, auctarium, οὐ.
 ἐπιμηθέομαι -οὔμαι, sero reputo.
 ἐπιμηθής, ἐς, qui sero reputat.
 ὁθ. improvidus, a, um.
 ἐπιμήκης, ἐς, ablongus, a, um.
 ἐπιμήνιος, ον, menstruus, a, um, τὰ ἐπιμήνια α') = τὰ καταμήνια (γυναικῶν), menstrua, -orum γ') — α) ιερά, menstrua sacra.
 ἐπιμηχανάομαι -ῶμαι, molior.
 ἐπιμήχανος, machinator.
 ἐπιμίγνυμι, admisceo, (-iscui, -ere) alicui rem || συνηθ. μεσ. — γνυμαι = ἐμιζέω ἔχω, commercium habeo;
 ἐπίμικτος, ον, admixtus, a, um.
 ἐπιμιμησκόμαί τινος, recorder (-atus sum, -ari), aliquid.
 ἐπιμίξ, mistim; promiscue.
 ἐπιμίξια, ἡ, commercium, οὐ.
 ἐπίμιξις, ἡ, admixtio.
 ἐπιμίσιδος, ον, mercenarius.
 ἐπιμισθοφορά, (* ἐπιμισθιον), merces extraordinaria.
 ἐπιμνημονεύω, memoro, -are.
 ἐπιμοιχεύω, insuper adultero.
 ἐπιμονή, ἡ, perseverantia, -ae, ὁ. constantia, -ae, ὁ. pervicacia, -ae, ὁ. obstinatio, -onis, ὁ. || *μετ' — ἡς,

perseveranter; constanter.

ἐπίμονος, ον, perseverans, -ntis;

constans || τό — ον = ἡ ἐπιμονή.

ἐπιμόνας, perseveranter.

ἐπίμοχθος, ον, operosus, a, um;

laboriosus, a, um.

ἐπιμόχθως, operose; laboriose.

ἐπιμοχλόω -ῶ, pessulum obdo.

ἐπιμυθεύομαι, affabulor, -are.

ἐπιμύθιον, τό, epilogus fabulae;

affabulatio, -onis, ὁ.

ἐπιμυκτηρίζω, insuper irrideo.

ἐπίνειον, τό 1) statio navium;

portus -us, ἄ. 2) urbs maritima.

ἐπινέμησις, ἡ, indictio, ὁ.

ἐπινέμω 1) = διαρέω, distribuo,

-ere 2) = βόσκω ἐπὶ ξένου ἀγροῦ,

pasco in alieno agro 3) μέσ. — ομαί

τι (ἐπὶ πυρός), depasco (-avi, -ere),

aliquid.

ἐπίνευσις, ἡ, nutus, -us, ἄ.

ἐπινεύω τινί, innuo (-ui, -ere),

alicui ὁθ. = adnuo, -ere.

1. ἐπινέω, in superficie aquae

nato.

2. ἐπινέω (= ἐπικλώω), sine fa-

talia stamira destino (περὶ Μοιρῶν)

3. ἐπινέω (= ἐπισωρεύω), accu-

mulo.

ἐπινήφω, sobrius sum.

ἐπινήχομαι, innato, -are.

ἐπινίκιος, ον, triumphalis, e (κατὰ

Ῥωμ. ἔθνη) ἐπινίκιος ἐσθής, tri-

umphalis vestis || τὰ ἐπινίκια α')

= ἡ ἐπινίκιος θυσία, supplicatio, -onis,

θ. β') = νικητήρια, praemium (victoriae).

ἐπινοέω -ῶ 1) = ἐν νῶ ἔχω, σκέ-

πτομαι, cogito, -are, aliquid 2) =

ἐξευρίσκω, excogito, -are; invenio,

-ire, aliquid 3) ἐπὶ ψευδοῦς com-

miniscor, -i, aliquid.

ἐπινόημα, τό 1) inventum, -i, οὐ.

2) = πλάσμα, commentum, -i, οὐ.

ἐπινόησις, ἡ, inventio, ὁ.

ἐπινοητής, δ, inventor, ἄ.

ἐπινοητικός, ἡ, ὅν τινος, solers

in aequa re.

ἐπινοήτρια, ἡ, invetrix, icis, ὁ.

ἐπίνοια, ἡ 1) cogitatio, -onis,

θ. 2) = ἐπινόημα, commentum, -i,

οὐ. 3) sollertia, -ae, ὁ.

ἐπινομή πυρός· pervasio incendii.
 ἐπινομία, ἡ, pastio communis.
 ἐπιμονίς, ἡ, strena. -ae, ὅ.
 ἐπινοσέω -ῶ, ultra aegroto.
 ἐπίνοσος, morbosus, a, um.
 ἐπινοτιζῶ, irrōro, -are.
 ἐπινότιος, ον, super dorsc positus
 ἐπιξέω, in superficie rado.
 ἐπιξύω, rado, -ere.
 ἐπιορκέω -ῶ, pejero ἢ perjuro.
 ἐπιορκητικός, perjurus, a, um.
 ἐπιορκία, ἡ, perjurium, -i, οὔ.
 ἐπιορκός, ον, perjurus, a, um.
 ἐπιόρκως, perjure; perfide.
 ἐπιούσιος ἄρτος· 1) quotidianus
 panis· 2) = ὁ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας,
 panis crastinus.
 ἐπίπαν, in universum.
 ἐπίπαππος, ὁ, atavus, -i, ἄ.
 ἐπιπάσσω τι ἐπὶ τι, inspergo ali-
 quid alicui.
 ἐπίπατος, ον, inspersus, a, um.
 ἐπιπαταγέω -ῶ, adstrebo, -ere.
 ἐπιπαφλάζω, infervesco, -ere.
 ἐπίπεδος, ον, planus, a, um.
 *ἐπιπεδέω -ῶ τι· in planum ali-
 quid deduco; exaequo, aliquid.
 *ἐπιπεδώσις, ἡ, exaequatio, ὅ.
 ἐπιπειθής, ἐς, obediens.
 ἐπιπέλομαι, accedo, -ere.
 ἐπιπεμπτος, ον, sesquiquintus.
 ἐπιπέμπω· 1) insuper mitto (ali-
 quid)· 2) (περὶ τῶν ἐκ θεοῦ πεμ-
 πομ.) mitto, immitto, -ere.
 ἐπιπεμφίς, ἡ, missio, -onis, ὅ.
 ἐπιπέταμαι, advolo, -are.
 ἐπιπετάννυμι, expando, -ere.
 ἐπιπήγνυμι, ῥημι. in superficie
 congelo.
 ἐπιπηδάω -ῶ· 1) insilio, ire· 2)
 insulto, -are.
 ἐπιπήδησις, ἡ, insultura, ὅ.
 ἐπιπιέζω, imprimio, -ere.
 ἐπιπιεσμός, ὁ, impressio, ὅ.
 ἐπιπίμπλημι, insuper impleo.
 ἐπιπίνω, insuper bibo.
 ἐπιπίπτω ἑνὶ· 1) irruo, -ere, in
 aliquem ἢ in aliquid· 2) incido,
 -ere, in aliquem ἢ in aliquid· 3)
 repente invado, -ere, aliquem.
 ἐπιπλα, τό, supellex, -ctilis, ὅ.
 ἐπιπλανάομαι -ῶμαι, erro.

ἐπιπλάνησις, ἡ, vagatio, ὅ.
 ἐπιπλάττω, illino (aliquid alicui)
 ἐπίπλαστος, ον, illitus, a, um.
 ἐπιπλέκω, implico, -are.
 ἐπιπλέον, amplius.
 ἐπίπλεος, ον, piensus, a, um.
 ἐπίπλευσις, ἡ, ingressus (navis).
 ἐπιπλέω· 1) supra navigo, -are;
 navigo, -are· 2) = ἐπιπολάζω, super-
 nato, innato, -are· 3) — ἑνὶ, clas-
 se invado aliquem ἢ aliquid.
 ἐπιπληκτικός, increpatorius.
 ἐπιπληκτικός, increpative.
 ἐπιπλημμυρέω -ῶ, inundo, -are.
 ἐπίπληξις, ἡ· 1) increpatio, -onis,
 ὅ. 2) objurgatio, -onis, ὅ.
 ἐπιπληρόω -ῶ, adimpleo, -ere.
 ἐπιπλήσσω καὶ ἐπιπλήττω τινὰ
 ἢ τινι· 1) increpito, -are, aliquem
 ἢ alicui· 2) increpo, -are, aliquem·
 3) objurgo, -are, aliquem· 3) in-
 vehor (verbis) aliquem.
 ἐπιπλοκή, ἡ, implicatio, ὅ.
 ἐπίπλοκος, implicitus, a, um.
 ἐπιπλον, τό, supellex, -lectilis, ὅ.
 ἐπίπλοον, τό, omentum, -i, οὔ.
 ἐπίπλοος-ους, ὁ, navigatio adver-
 sus aliquem.
 *ἐπιπλόω -ῶ τὴν οἰκίαν· domum
 supellectilij instruo.
 ἐπίπνευσις, ἡ, inspiratio (divina).
 ἐπιπνέω ἑνὶ· 1) afflo, -are. θεῶν
 πνεύματι ἐπιπνέομαι, divino spiritu
 afflor· 2) adspiro, -are, alicui· 3)
 inspiro, -are, aliquem.
 ἐπίπνοια, ἡ, afflatus divinus.
 ἐπίπνοος-ους (= ἐμπνευσμένος),
 afflatus, a, um.
 ἐπιποθέω -ῶ, admodum desidero.
 ἐπιπόθησις, desiderium, -i, οὔ.
 ἐπιπολάζω 1) = ἐπιπλέω, innato,
 -are; fluito, -are, 2) = ὑπερισχῶ,
 emineo, -ere; potens sum. 3) = ὑπερ-
 πολάζω, redundo, -are.
 ἐπιπόλαιος, ον, in superficie ex-
 stans; superficialis, e. ἐνεσθ. a· 1) =
 φανερός, σαφής, evidens, -ntis; pers-
 picuus, a, um· β'· 1) = κοῦφος, levis,
 e; parum subtilis.
 *ἐπιπολαιότης, ἡ, levitas, ὅ.
 ἐπιπολαίως, leviter; sumatim.
 ἐπιπόλασις, ἡ, innatio, ὅ.

ἐπιπολιδομαι-οὔμαι, canesco.
 ἐπιπόλιος, ον, fere canescens.
 ἐπίπονος, ον, operosus, a, um.
 ἐπιπόντιος, ον, qui est supra mari.
 ἐπιπόνως, laboriose.
 ἐπιπορεύομαι, 1) proficiscor ad;
 eo ad· 2) eo ἢ proficiscor per; 3)
 incurso fines hostibus.
 ἐπιπορητέω -ῶ, fidula necto.
 ἐπιπορητής, ἦ, fibula, -ae, θ.
 ἐπιπροσβένομαι, 1) legatus eo ali-
 quo. 2) ἐπ. πρὸς τινα, legatos mit-
 to ad aliquem.
 ἐπίπροσθεν, 1) = ἔμπροσθεν, ante;
 ἐπ' ὄφθαλμῶν ἔχω, ante oculos ha-
 beo· 2) = ἐνώπιον, coram: 3) = ἐμ-
 πόδιον γίνεσθαι τι, alicui impedi-
 mento sum.
 ἐπιπροσθένεω -ῶ· 1) objectus sum;
 interjectus sum. 2) — τι, obstruo
 lumen alicui· || — οὔμαι (ὑπό τινος),
 obscuror, -ari.
 ἐπιπρόσθησις, ἦ· 1) obumbratio,
 -onis, θ. 2) impeditio, θ.
 ἐπίπτησις, ἦ, advolatus, -us, ἄ.
 ἐπιπτώω, inspuo, -ere.
 ἐπίπτωσις, ἦ, accidentia, -ae, θ.
 ἐπίπτωμα, τό, operculum, -i, οὐ.
 ἐπιπωμάζω, operculo claudio.
 ἐπιπράϊνω, ἐπιπραντίζω· insper-
 go (-si, -sum, -ere) aliquid alicui.
 ἐπίπραμα, τό, adsummentum, -i, οὐ.
 ἐπιπραντίσις, ἦ, ἐπιπραντισμός, θ,
 inspersio, -onis, θ.
 ἐπιπραντίζω, bacillo percutio· ||
 μετφ. reprehendo, vitupero (alii-
 quem).
 ἐπιπράπτω, adsuo, -ere.
 ἐπιπρέπεια, ἦ, propensia, θ.
 ἐπιπρεπής, ἐς, propensus, a, um;
 proclivis, e (ad aliquid).
 ἐπιπρέπω ἐπὶ τι, propensus ἢ
 proclivis sum ad aliqui.
 ἐπιπρεπῶς, propense. [-ere.
 ἐπιπρέω· 1) influo, -ere· 2) affluo,
 ἐπιπρήγγνυμι, scindo, -ere.
 ἐπίπρημα, τό, adverbium, -i, οὐ.
 ἐπιπρηματικός, adverbialis, e.
 ἐπιπρηματικῶς, adverbialiter.
 ἐπίπρηνος, ον, nasutus, a, um.
 ἐπιπρίπτω, ἐπιπρίπτέω -ῶ τι, ||
 τι· conjicio in aliquem aliquid.

ἐπιρροή, ἐπίρροια, ἦ· 1) = ἐπίρ-
 ροις, influxio, -onis, θ. effusio,
 -onis, θ. 2) = ἀφθονία, affluentia,
 -ae, θ. *3) = δόναμις, influxus, -us.
 ἐπιρροπή, ἦ, inclinatio, -onis, θ.
 ἐπιρροφέω -ῶ, sorbeo, -ere.
 ἐπιρρόφημα, sorbitio.
 ἐπιρρυνθμίζω, ad numeros redigo
 ἐπιρρυνταίνω, in superficie sor-
 dido.
 ἐπίρρυνσις, ἦ, influxio, -onis, θ.
 ἐπίρρυντος, ον, irriguus, a, um.
 ἐπιρρώννυμι τι ἢ τι, corroboro,
 -are, aliquem ἢ aliquid· || — ννμαι,
 me corroboro.
 ἐπίρρωσις, corroboramentum.
 ἐπίσαγμα, τό, clitellae, -arum, θ.
 ἐπισαθρός, ον, fragilis, e.
 ἐπισαλεύω, agitor, -ari.
 ἐπισάττω, clitellas impono.
 ἐπισείω· 1) incutio, -ere, aliquid·
 2) μετφ. ἐπισείω τὸν δῆμον, πόλε-
 μον, populum excito, bellum in-
 fero· 3) ἐπισείω Πέρσας, incutio
 terrorem Persis.
 ἐπίσημα, τό, signum, -i, οὐ.
 ἐπισημαίνω· 1) = σημαίνω, ἐμψάλω
 τι, significo, -are, aliquid· 2) =
 προσσημαίνω τι, portendo, -ere, ali-
 quid; significo, -are, aliquid· 3)
 μέσ. — ομαι τι, acclamatione testor
 aliquid.
 ἐπισημασία, ἦ, significatio, θ.
 ἐπισημειῶ -ῶ· 1) adnoto, -are,
 aliquid· 2) μέσ. plausu approbo ali-
 quid.
 ἐπισημείωσις, ἦ, adnotatio, θ.
 ἐπίσημος, ον· 1) = σεσημασμένος,
 signatus, a, um· 2) = ἐπιφανής, in-
 signis, e· 3) τὸ ἐπίσημον· α') signum
 in numis, in navibus· *β') τὸ ἐπί-
 σημον τῆς ἡμέρας, solemnitas diei·
 *γ') — ἔγγραφον, litterae publicae
 auctoritatis.
 ἐπισημότης, ἦ· 1) nobilitas, -atis,
 θ. celebritas, -atis, θ. 2) μετ' ἐπιση-
 μότητος, solemniter.
 ἐπισήμως, 1) significanter. *2)
 νεοελ. publice.
 ἐπίσης ἢ ἐπ' ἴσης, aequae.
 ἐπίσημος, paullulum aduncus.
 ἐπισιτίζω, cibaria praebeo, -ere.

—ομαι, 1) cibaria sumo, —ere, 2) frumentor —ari.

ἐπισητισμός, ὁ, ἐπισητίσις, ἡ, frumentatio —onis, ὅ.

ἐπισκάζω, claudico, —are.

ἐπισκάπτω, fodio, circummodio.

ἐπισκεδάζω, ἐπισκεδάγνυμι, dissipio, —ere dispergo, —ere.

ἐπισκεπάζω, contego, —ere.

ἐπισκέπτης, ὁ, 1) inspector, —oris, ἄ.

ἄ. *2) visitator, —oris, ἄ.

ἐπισκέπτομαι, 1) viso, invisio, invisito aliquem; sultatum a.iquem venio. 2) —τι, = ἐξετάζω τι, inspicio, —ere, aliquid.

ἐπισκευάζω τι, instauro, —are, aliquid; reñicio, —ere, aliquid.

ἐπισκευαστής, ὁ, instaurator; ἄ.

ἐπισκευαστικός, ἡ, ὄν, instraurator, a, um.

ἐπισκευή, ἡ, instauratio, ὅ.

ἐπίσκεψις, ἡ, 1) inspectio, —onis, ὅ. *2) salutatio, ὅ.

ἐπισκηνόω —ῶ, inhalito, —are.

ἐπισκήπτω τι εἰς τινα, τί τινα, 1) injicio, inposo alicui aliquid. 2) κερανός εἰς τὰ δένδρα ἐπισκήπτει, fulmen arboribus incumbit. 3) = ἐντέλλομαι τί τι τι, mando, —are, alicui aliquid. 4) μέσ. —ομαι τί τι, incumbo, innitor alicui ἢ aliqua re.

ἐπίσκηψις, ἡ, impositio, ὅ.

ἐπισκιάζω, 1) adumbro, —are, aliquid. 2) opaco, —are, aliquid. 3) —τινά ἢ τι (κυρ. και μετφ.) obumpro, —are, aliquem ἢ aliquid.

ἐπισκίασις, ἡ, obumbratio, ὅ.

ἐπισκίασμα, τό, umbra iuxta.

ἐπισκίασμός, ὁ, obumbratio, ὅ.

ἐπίσκοιος, ὄν, opacus, a, um.

† ἐπισκοπεῖον, domus episcopi.

† ἐπισκοπεύω, episcopus sum.

ἐπισκοπέω —ῶ, inspicio, —ere.

† ἐπισκοπή, ἡ, episcopatus, ἄ.

† ἐπισκόπησις, ἡ, inspectio ὅ.

† ἐπισκοπικός, episcopalis, e.

1. ἐπίσκοπος, ὁ, (= ἐπότης) inspector || † episcopus, —i, ἄ.

2. ἐπίσκοπος (= ἐπί σκοπὸν βάλλον), scopum feriens.

ἐπισκοτέω —ῶ, ἐπισκοτιζώ, obscuro, —are; aliquid.

ἐπισκότησις, ἡ, obscuratio.

ἐπισκύνιον (τὸ δέρμα τῶν κοχχῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ), episcynium, —i, ὄν. supercilium, —i, ὄν.

ἐπισκώπτης, ὁ, irrisor, ἄ.

ἐπισκώπτω, 1) irrideo, —ere, aliquem ἢ aliquid. 2) ἀμετ. —χαριεντίζομαι, jocos, —ari.

ἐπίσκωψις, ἡ, irrisio, —onis, ὅ.

ἐπίσώω —ῶ, adaequo, —are.

ἐπίσπασις, ἡ, adtractio, ὅ.

ἐπίσπαστήρ, ὁ, adtractor, ἄ.

ἐπίσπαστικός, ἡ, ὄν, adtractivus.

ἐπίσπαστος, adtractus, a, um.

ἐπίσπᾶω —ῶ, adtraho, —ere, aliquem ἢ aliquid.

ἐπισπένδω, libo (aliquid alicui).

ἐπισπύδω, 1) accelero, —are. 2) propero. —are, aliquid.

ἐπίσπενσις, ἡ, acceleratio, ὅ.

ἐπίσπληνος, ὄν, lienosus, a, um.

ἐπίσπονδή, ἡ, foedus, —eris, ὄν.

ἐπίσπορά, ἡ, satio iterata.

ἐπίσπουδάζω, 1) incito ad aliquid. 2) ἀμετ. accelero, —are.

ἐπίσταγμα, τό, instillatio, ὅ.

ἐπιστάζω τί τι τι, instillo, —are, aliquil alicui.

ἐπισταθμάομαι —ῶμαι, pondero, —are; accurate pensito, aliquid.

ἐπισταθμεύω, stabulor, —ari.

ἐπιστάθμη, ἡ, amussis, —is, ὅ.

ἐπισταθμία, ἡ, stabulatio, ὅ.

ἐπισταλάζω, instillo, —are.

ἐπίσταμαι, scio, —ire, aliquid; peritus sum alicujus rei.

ἐπισταμένος, scite; perite.

ἐπίσταξις, ἡ, destillatio, (sanguinis).

ἐπιστασία, ἡ, 1) consideratio. 2) = ἐπίβλεψις, inspectio, —onis, ὅ. 3) = ἀρχή, praefectura, —ae, ὅ.

ἐπίστασις, ἡ, commoratio, ὅ. ἐντεῦθ. 1) consideratio, ὅ. 2) ἐπίβλεψις, inspectio, ὅ.

ἐπιστατέω —ῶ, praefectus sum alicui rei; praesum alicui rei.

ἐπιστάτης, ὁ, qui praest ἢ profectus est alicui rei; curator.

ἐπιστάτις, ἡ, quae praest alicui rei; curatrix, —icis, ὅ.

ἐπιστεγάζω, obtego, —ere.

*Ἐπιστέγασμα, τό, tectum, -i, οὐ.
*Ἐπίστεγον (πλοίου), pars superior
navis ad puppim.

ἐπιστέλλω· 1) mitto ad· 2) ἐπιστέλλω
τινί, (= γράφω τινί ἐπιστολήν),
scribo litteras alicui ἢ ad aliquem·
3) per litteras certiore facio ali-
quem· 4) mando ad aliquem.

ἐπιστέφω, impleo mero.
ἐπιστήθιος, ον, in pectore recum-
bens (Ioannes)· ἐντεῦθ. ἐπιστήθιος
φίλος, intimus, -i, ἀ.

ἐπιστηλόω - ᾧ, ρήμ. columnam
impono.

ἐπιστήμη, ἡ, scientia, -ae, θ.
ἐπιστημονικός, ἡ, ὄν, cui scien-
tia inest; scientiificus, a, um.

ἐπιστημονικῶς, scientiifice.

ἐπιστημοσύνη, ἡ, scientia, θ.

ἐπιστημόνως, scienter; docte.

ἐπιστήμων, sciens, doctus.

ἐπιστηρίζω, magis stabilio.

ἐπιστητός, ἡ, ὄν, cadens sub sci-
entiam.

ἐπιστίζω, notis compungo.

ἐπιστίβω, splendo, -ere.

ἐπίστιχος, ον, serie positus.

ἐπιστοιβάζω, coacervo, -are.

ἐπιστολεύς, δ· 1) legatus classis·

2) = γραμματιφόρος, tabellarius, ἀ.

ἐπιστολή, ἡ, epistola, -ae, θ. li-
terae, -arum, θ.

ἐπιστολιαφόρος, δ· 1) = ἐπιστο-
λεύς, 1· 2) tabellio, -onis, θ.

ἐπιστολικός, ἡ, ὄν, epistolaris, e.

ἐπιστολιμαῖος, (α), ον, 1) episto-
laris, e· 2) -αι δυνάμεις, copiae,

quae non nisi in litteris habentur,
copiae promissae, non missae.

ἐπιστόλιον, τό, epistolium, -ii, οὐ.

ἐπιστολιοφόρος, qui epistolas fert.

ἐπιστολ(ι)ογράφος, ον, epistolas
scribens.

ἐπιστομίζω = ἀποστομίζω, os ob-
turo, loquentem reprimo.

ἐπιστόμιον, τό, oris obturaculum;
epistomion, -i, οὐ.

ἐπιστομίς, ἡ, postomis, -idis, θ.

ἐπιστομός - ᾧ, obturo, -are.

ἐπιστρατεία, ἐπιστράτευσίς, ἡ,
expeditio adversus aliquem.

ἐπιστρατεύω, -ομαι, expeditio-

nem suscipio adversus aliquem.

ἐπιστρατοπεδεύω, -ομαι, castra
moveo adversus aliquem.

ἐπιστρεφής, ἔς, sollers, -rtis.

ἐπιστρέφω, 1) converto, -ere, τὰς
ὄψεις πάντων ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτόν,
omnium oculos convertit (ad se)·

2) πρὸς τὰ ὀπίω στρέφω τι, retro-
go, -ere, aliquid· 3) μέσ. ἐπιστρέφο-
μαι (ἐπεστράφην), respicio (respexi)

-ere· 4) οὐδ. = ὑποστρέφω, revertor
(reversus sum, reverti)· ἐπιστρέφω

εἰς τὸν οἶκόν μου, revertor domum
meam, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, do-
mum reversus est· 5) ad rectam

viam converto ἢ reduco aliquem
(errantem).

ἐπιστροφή, ἡ, 1) conversio, -onis,
θ. 2) = ἐπανάκαμψις, reversio, θ.

reditus, -us, ἀ. 3) προσοχή, φροντίς,
animadversio, θ. cura, -ae, θ.

ἐπίστροφος, reciprocus, a, um.

ἐπίστροφως, diligenter.

ἐπίστροφωμα, τό, instragulum, -i.

ἐπίστρώννυμι, interno, (-avi,
-atum, -are) aliquid.

ἐπίστρωσις ὁδοῦ, stratus viae sa-
xulis ἢ silice.

ἐπιστύλιον, τό, epistylum, οὐ.

ἐπισυλλέγω, insuper colligo.

ἐπισυμμαχία ἡ, ἴδε ἐπιμαχία.

ἐπισυνάγω, insuper colligo.

ἐπισυναγωγή, congregatio, θ.

ἐπισυναθροίζω, adaggero, -are.

ἐπισυναλλάττω, concilio.

ἐπισυνάπτω, adjungo, -ere; ad-
necto alicui alicui.

ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, θ.

ἐπισυνδέω, connecto.

ἐπισύνδεσμος, δ, vinculum, οὐ.

ἐπισύνειμι, convenio in unum.

ἐπισυνέχω, duco (uxores). 1

ἐπισυνίστημι τινά τινι, commendo
aliquem alicui || -αμαί τινι, insur-
go in aliquem.

ἐπισυνουκίζω, colonos addo.

ἐπισυντίθημι, insuper compono.

ἐπισυντρέχω, concurro ad.

ἐπισυρρίζω, ἐπισυρρίζω, sibilo ad-
sibilis excipio; exsibilo, -are.

ἐπισυρρέω, confluo, -ere.

ἐπισύρω, ἐπισύρωμαι, 1) adtraho,

-ere; post me traho. 2) = διασύρω, obtrecto, -are. 3) negligo, -ere.

ἐπιούσταις, ἡ, conjuratio, θ.

ἐπισφάξω καὶ ἐπισφάττω ἵνα τι jugulo aliquem super aliquem.

ἐπισφαλής, ἔς, instabilis, e.

ἐπισφάλλω, fallo, decipio, -ere.

ἐπισφαλῶς, lubrico.

ἐπισφραγίζω, obsigno, -are, συνήθ. μέσ. —ομαι τι, (μετφ. consigno, -are, aliquid.

ἐπισφράγισις, ἡ, ἐπισφράγισμα, τό, obsignatio, -onis, θ.

ἐπισφραγιστής, δ, obsignator, ἀ.

ἐπίσχεσις, ἡ, retentio, θ.

ἐπισχίζω, iniindo, -ere.

ἐπισχναίνω, macrum reddo.

ἐπισχυρίζομαι, fortiter resisto.

ἐπισχυρίζω, corroboro, -are.

ἐπισχύω (= ἐνισχύω)· 1) validum reddo· 2) ἀμετ. invalesco, -ere.

ἐπίσχω, 1) cohibeo, -ere. 2) re-primo, -ere.

ἐπισωματοῦμαι, corporeus fio.

*ἐπισώρευσις, ἡ, cumuatiō, θ.

ἐπισωρεύω, cumulo, -are; acervo, coacervo, -are; aliquid· || *—ομαι, cumulor, -ari.

ἐπιταγή, ἡ, mandatum, -i, οὐ.

ἐπιτάγμα, τό, 1) mandatum, -i, οὐ. imperatum, -i, οὐ. 2) cohors subsidiaria.

ἐπιτάδε, (ἐπι τάδε), citra.

ἐπιτακτήρ, δ, aliis, imperans.

ἐπιτακτικός, ἡ, ὄν, imperiosus,

a, um· || *—ἡ φωνή, vox imperans.

ἐπιτακτικῶς· 1) imperiose· 2) imperabiliter.

ἐπιτακτοὶ, οἱ, triarii, -orum, ἀ.

ἐπιτακτος, imperatus, a, um.

ἐπιτανύω (ἐπιτείνω), intendo.

ἐπιτάξις (= ἐπιταγή), mandatum.

ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, θ.

ἐπιταράσσω, ἐπιταράττω, per-turbo, conturbo, -are.

ἐπιτάσις, ἡ· 1) intentio, -onis, θ. 2) incrementum, -i, οὐ. 3) exaggeratio, -onis, θ. 4) vehementia (hiemis).

ἐπιτάσσω, ἐπιτάττω· 1) impero, -are· 2) = ὀπισθεν τοποθετῶ, col-loco post aliquid 3) —ομαι· α')

= προστάττομαι, imperor, -ari· β') = ὀπισθεν τοποθετοῦμαι, α') locum in acie habeo post aliquem· β') collocor post aliquid.

ἐπιτατικός, ἡ, ὄν, intendens, -ntis; augens, -ntis.

ἐπιτακτικῶς, intendento.

ἐπιτάφιος, ὄν, funebilis, e.

ἐπιταχύνω, accelero, -are.

ἐπιτάχυνσις, ἡ, acceleratio, θ.

ἐπιτείνω· intendo (-ndi-tentum, -ere) aliquid, μετφ. intendo, au-geo, -ere, aliquid· || μέσ. —ομαι, augeor (auctus sum -eri); accre-sco, -ere.

ἐπιτειχίζω, munio, -ire· —ομαι, munior adversus aliquem.

ἐπιτειχισις, ἡ, extractio ἢ mu-nitio adversus aliquem.

ἐπιτειχισμα, τό, propugnaculum contra aliquem (extractum).

ἐπίτειχος, τό, ἐπίθ. murus super-murum.

1. ἐπιτέλεια, ἡ, perfectio, -onis, θ..

2. ἐπιτέλεια, ἡ, magistratus, ἀ..

*ἐπιτελεῖον, τό, ἐπιτελεῖς, οἶ, duces, coercitis primores.

ἐπιτέλειος, ὄν, periectus, a, um..

ἐπιτελειῶ -ῶ, perficio, -ere.

ἐπιτελειωσις, ἡ, perfectio, θ.

ἐπιτέλειος, ἡ· 1) perfectio, θ. 2) functio, θ. 3) executio, θ.

ἐπιτελεστικός, ἡ, ὄν, efficax.

ἐπιτελέω -ῶ· 1) = ἀπότηλω, per-ficio ἢ efficio, -ere, aliquid· 2) = πράττω τι, iungor ἢ periungor (-ctus sum, -i) aliqua re· 3) ex-sequor, -i (τά προσταχθέντα man-data)· 4) = ἐορτάζω, celebros, -are.

ἐπιτελής, ἔς, ad iinem perdu-ctus; absolutus.

ἐπιτέλλω· 1) = ἐντέλλομαι, mando, -are· 2) = ἀνατέλλω, orior, -iri.

ἐπιτέμνω· 1) = περικόττω, ampu-to, aliquid; incido, aliquid· 2) μετφ. = συντέμνω, facio compendii.

ἐπιτερπής, ἔς, delectans, -ntis.

ἐπιτερπῶς, delecto, -are.

ἐπιτερπῶς, delectabiliter.

ἐπιτεταμένως, vehementer.

*ἐπιτετηθευμένος, ἡ, ὄν, eifecta-tus, a, um.

ἐπιτετηδευμένως, affectate.
 ἐπιτετραμμένος, δ, procurator.
 ἐπιτετμημένος, concise.
 ἐπιτευκτικός, impetrabilis, e.
 ἐπιτευξις, ἡ, impetratio, ὁ.
 ἐπιτεχνάζομαι, ἐπιτεχνάζομαι-ῶ-μαι, machinor molior.
 ἐπιτεχνησις, ἡ, machinatio, ὁ.
 ἐπιτεχνητός, ἡ, ὄν, arte factus.
 ἐπιτήδειος, α, ὄν 1) = πρόσφορος, idoneus, a, um; opportunus, a, um 2) ἐπιτήδειός τινι, amicus, benevolus alicui. ὁθ. = necessarius, a, um 3) τὰ ἐπιτήδεια (τοῦ στρατεύματος), commeatu, us, ἄ. 4) = δεξιός, habilis, e; peritus, a, um.
 ἐπιτηδειότης, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilitas, -atis, ὁ. peritia, -ae, ὁ.
 ἐπιτηδείως, opportune.
 ἐπιτήδης, consulto.
 ἐπιτήδευμα, τό 1) studium, -i, ὄν. 2) professio, ὁ. ars, -rtis, ὁ.
 ἐπιτήδευσις, ἡ 1) studium accuratum; industria, -ae, ὁ. *2) = προσποιήσις, affectatio, ὁ.
 ἐπιτηδευτός, affectatus, a, um.
 ἐπιτηδέων 1) tracto, aliquid 2) studiose aliquid facio 3) nimiam curam aliquid facio ὁθ. = affecto, -are, aliquid ὄν) —ομαι, exerceor.
 ἐπιτήκτος, ὄν, in superficie infusus, a, um.
 ἐπιτηρέω -ῶ, (= τηρῶ), observo, -are || * = ἐπαγρυπνῶ τινι, invigilo, alicui.
 ἐπιτήρησις, ἡ 1) observatio, -onis, ὁ. *2) inspectio, -onis, ὁ.
 ἐπιτηρητής, δ 1) observator, -oris, ὁ. *2) inspector, -oris, ἄ.
 ἐπιτηρητικός, ἡ, ὄν, qui observare solet; observans -ntis.
 ἐπιτίθημι, impono (-sui, -situm, -ere) 1) —εμαί τινι α') impono alicui (aliquid) β') προσβάλλω τινά, adior, -iri γ') ἐπιτίθημαί τινι δ) ὑβρῶν, maledictis aliquem lacesso.
 ἐπιτιμάω -ῶ 1) honore prosequor 2) = ὑπεριτιμῶ, pretium augeo 3) ἐπιτιμῶ τινι (= ἐπιπλήττω τινι) α') reprehendo -ndi, -nsum,

-ere) aliquem β') objurgo, -are, aliquem.

ἐπιτίμησις, ἡ 1) = ὑπεριτίμησις, praetii auctio 2) = ἐπιπλήξις, reprehensio, -onis, ὁ.

ἐπιτιμητής, δ, reprehensor.

ἐπιτιμητικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. increpatorius, a, um.

ἐπιτιμητικῶς, increpativē.

ἐπιτίμιον, τό, multa, -ae, ὁ.

ἐπιτίμιος, ὄν 1) qui integrum jus civitatis habet *2) νεοελ. πρόεδρος, honorarius praeses.

ἐπιτόκιον, τό, usura, ae, ὁ.

ἐπίτοκος, ἡ, partui vicina.

ἐπιτολμάω -ῶ, audeo, -ere.

*ἐπιτομεύς, δ, breviator, ἄ.

ἐπιτομή, ἡ, epitome, -es, ὁθλ. epitoma, -ae, ὁ. compendium:

ἐπιτόμος, compendiarus, a, um.

ἐπιτόμως, summam.

ἐπιτόνος, ὄν, intentus, a, um.

ἐπιτοξεύω, jaculor aliquem.

*ἐπιτόπιος, ὄν, loci ἢ locorum.

*ἐπιτοπίως, in ipso loco.

ἐπιτραφιδέω-ῶ, tragice decanto, ὁθ. exaggero, -are aliquid.

ἐπ τραπέζιος, ὄν, ἐπίθ. qui super mensam est.

ἐπιτραυματίζω, insuper vulnero.

ἐπιτραχήλιος, ὄν, qui supra colulum est || —ον (ιερέως), stolla, ὁ.

ἐπιτραχύνω, exaspero, -are.

ἐπιτρεπτικός, ἡ, ὄν, qui libenter permittit.

ἐπιτρέπω 1) permitto (-isi, -isum, -ere); committo, -ere 2)

defero, erre 3) sino (-sivi, -ere) *4) ἀπρὸς ἐπιτρέπεται, licet (licuit).

ἐπιτρέφω, alo, -ere; nutrio, -ire.

ἐπιτρέχω (ἀδρ. ἐπέδρομον), incurro, -ere; incurso, -are.

ἐπίτρησις, ἡ, terebratio, in superficie.

ἐπιτίριβω 1) adtero, -ere 2) frice, -are 3) affligo, -ere; noceo.

ἐπίτριπτος, ὄν 1) contritus, a, um 2) μετφ. perditus, a, um.

*ἐπίτριψις, ἡ, fricatio, frictio, ὁ.

ἐπίτριμος, ὄν, perterritus, a, um.

ἐπιτροπεία, ἡ, procuratio, ὁ.

ἐπιτρόπεις, ἡ, tutela, -ae, ὁ.

ἐπιτροπεύω· 1) procurator sum· 2) — τινὰ δευφανόν, utelam alicujus gero· 3) —ομαι, sum sub tutela (alicujus).

ἐπιτροπή, ἡ· 1) procuratio, -onis, θ. 2) tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπικός, ἡ, ὄν· 1) procuratorius, a, um· 2) tutelarís, e.

ἐπιτροπος, ὁ, procurator, -oris· 2) — δευφανοῦ, tutor, ἄ. *3) νεοελ. — ναοῦ, procurator templi.

ἐπιτροχάδην, cursim et breviter.

ἐπιτροχάζω, percurro, -ere.

ἐπιτροχασμός, ὁ, percursio, θ.

ἐπιτροχος, ὄν, velox; lubricus.

ἐπιτροχῶς, cito; velociter.

ἐπιτυγχάνω· 1) — τινί, incido in aliquem; ἐπιτυχῶν, quilibet obvius; vulgaris, e· 2) — τινός, nanciscor (-nactus sum· -i) aliquid· 3) οὐδ. καὶ παθητ. = ἐπιτυχῶς, ἀποβαίνω, faliciter (prosperare) evenio.

ἐπιτυλίσσω, evolvo (librum).

ἐπιτύμβιος, ὄν, super sepulcro positus.

ἐπιτυχῆς, ἐς, adsequens ἢ adipis cens aliquid.

ἐπιτυχία, ἡ, adeptio, θ.

ἐπιτυχῶς, feliciter.

ἐπιφαινομαι, appareo, -ere.

ἐπιφάνεια, ἡ, 1) = ἐμφάνεια, apparentia, θ. 2) superficies, -ei, θ. 3) = λάμψις, τιμή, dignitas, θ. praestantia, -ae, θ. *4) κατ' ἐπιφάνειαν specie.

ἐπιφανής, ἐς, conspicuus, a, um; illustris, e; insignis, e.

ἐπιφανῶς, insigniter.

ἐπιφασίς, ἡ· 1) apparentia, -ae, θ. 2) ostentatio.

ἐπιφέρω (ἀόρ. ἐπήνεγκον)· 1) impono, superpono, -ere, aliquid· 2) affero (-tuli) aliquid· 3) infero (-tuli)· 4) — τινί συμφοράν, infero, invehō alicui calamitatem· 5) ψευδῆ αἰτίαν —, falsum crimen obijicio· 6) (= ἀποδίδωμι) τινί τὴν αἰτίαν τινός, adsigno alicui aliquid· 7) = ἐπάγω, subjungo, -ere· 8) —ομαι· α') ἐπιφ. τι, mecum fero aliquid· β') = ἐφορμῶ, invehor, i.

ἐπιφευκτός, fugiendus, a, um.

ἐπιφημίζω (—ομαι), famae ἢ nominis alicujus adscribo ἢ ἀπλ. adscribo, -ere· ὁθ. = adsigno, -are; tribuo, -ere· 2) pervulgo, are.

ἐπιφήμισμα, τό, ἐπιφημισμός, ὁ· 1) omen, -inis, οὐ. 2) favor, -oris, ἄ. acclamatio, -onis, θ.

ἐπιφθέγγομαι, adsono, -are.

ἐπιφθεγμα, τό, acclamatio, θ.

ἐπιφθονέω — ᾧ τινί τι, invideo, -ere, alicui aliquid.

ἐπιφθονος, ὄν· 1) ἐνεργ. = φθνερός, invidus, a, um· 2) παθητ. = ἀξικμιστος, invidendus, a, um· 3) = φθόνον διεγείρων, invidiosus.

ἐπιφθόνως, invidiose.

ἐπιφθορος, ὄν, exitiosus, a, um.

ἐπιφλεγής, ἐς, incensus, a, um.

ἐπιφλέγω, incendo, -ere.

ἐπιφλογίζω, inflammo.

ἐπιφόβος, ὄν, horribilis, -e.

ἐπιφόβως, terribiliter.

ἐπιφοιτάω — ᾧ, venio ἢ ventito ad ἢ in-; accedo ad.

ἐπιφοίτησις, ἡ, adventus, ἄ.

ἐπιφορά, ἡ· 1) investio, -onis, θ. impetus, -us, ἄ. impressio.

ἐπιφορέω — ᾧ, comporto, -are.

ἐπίφορος, ὄν· 1) ferens, -ntis· — ἄνεμος, ventus secundus· 2) — εἰς τι, πρὸς τι, proclivis ad aliquid (πρὸς ἠδονήν, ad libidinem).

ἐπιφόρος ἐχὼ πρὸς τι, proclivis sum ad aliquid.

ἐπιφορτίζω, insuper onero, aliquem· || *negotium alicui mando· || —ομαι (ἀόρ. ἐπεφορτίσθη) τι, suscipio (suscepi), aliquid.

ἐπίφραγμα, obturamentum, -i.

ἐπιφράζομαι, intelligo.

ἐπίφραξις, ἡ, obstructio, θ.

ἐπιφράττω, obstruo, -ere aliquid.

ἐπιφρίττω, inhorreo, -ere.

ἐπιφυλάσσω, observo, -are.

ἐπιφυλλίζω· 1) racemor, -ari, θ. 2) μετφ. accurate exquiro, -ere aliquid.

ἐπιφυλλίς, ἡ· 1) racemus (relictus)· κλήμα ἐπιφυλλίδα φέρον, racemarius, -i, ἄ. 2) epiphyllis, -idis, θ.

ἐπίφυσις, ἡ, accretio, θ.

ἐπιφυντεύω, insuper sero.

ἐπιφύω, insuper produco, -ere; —ομαι· α') adnascor, innascor alicui· β') complector, -i.

ἐπιφωνέω -ῶ, exclamo, -are.

ἐπιφώνημα, τό· 1) acclamatio, -onis, φ. 2) interjectio, φ.

ἐπιφωνηματικῶς, interjertive.

ἐπιφώνησις, ἡ, acclamatio, φ.

ἐπιχαίρω· 1) = χαίρω ἐπὶ τινι, laetor aliqua re; ex re aliqua laetitiam et gaudium percipio· 2) = ἐπιχαίρεκακῶ, malis alienis laetor.

ἐπιχαλκός, ον, aere obductus.

ἐπιχαράσσω καὶ ἐπιχαράττω τι τινι· incidō, -ere; insculpo.

ἐπιχαρής, ἐς, aliqua re gaudens.

ἐπιχαρίζομαι, gratificor, -ari.

ἐπίχαρις, ἐπίχαρι (-τιος)· gratus, a, um; jucundus, a, um.

ἐπιχαρίτως, cum gratie ἢ venustate; venuste; lepide.

ἐπιχαρμα, τό· 1) res laetabilis· 2) irrisio miseri.

ἐπιχειρέω -ῶ τινι· 1) manum injicio alicui, adior (-iri) aliquem· 2) μεταφ. α') ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι, adior facere aliquid· β') συνήθ. ἐπιχειρῶ τινι (νεοελ. τι), aggredior (-gressus sum, -i) aliquid ἢ ad aliquid· γ') conor (-atus sum, -ari), aliquid· δ') — πολλοῖς, molior multa.

ἐπιχειρήμα, τό· 1) inceptum, -i, οὐ. conatus, -us, ἄ. 2) ἐν τῇ ρητ. aggressio, -onis, φ.

ἐπιχειρηματίας, in suscipiendo audax; ausis promptus.

ἐπιχειρήσις, ἡ· 1) aggressio, -onis, φ. 2) rei susceptio· *3) — ἐμπροκῆ, negotiatio, φ.

ἐπιχειρητικός, (*ἐπιχειρηματικός), ἡ, ὄν, sollers in rebus aggrendiendis.

ἐπιχειρίζομαι· 1) manus admoveo· *2) = ἐπιχειρῶ, 2.

ἐπιχειροῦν, τό· 1) (=μοσθός, τιμή)· manupretium, -i, οὐ. 2) συνήθ. (ἐπὶ κακῆς σημασίας) ἐν τῷ πληθυντ. ἐπιχειροῦ κακίας, pretium ἢ poena malitiae· *3) ἔλαβε τὰ ἐπιχειροῦ τῆς κακίας του, poenas malitiae dedit.

ἐπιχέω, infundo (-fudi, -fusum, -ere), aliquid· —ομαι, infundor (-i).

ἐπιχθόνιος, δ, terricola, -ae, ἄ.

ἐπιχλευάζω, illudo, -ere, aliquid.

ἐπιχλαινώ, tapefacio, aliquid.

*ἐπιχόλερος, ον, infestus cholera.

ἐπίχολος, ον, biliosus.

ἐπιχορηγέω -ῶ, insuper praebeo;

insuper subministro et suppedio.

ἐπιχορήγημα, ἐπιχορηγία (*ἐπιχορήγησις), suppeditatio, φ.

ἐπίχρσις, ἡ, inunctio, φ.

ἐπίχριστος, ον, inunctus, a, um.

ἐπιχρίω, inungo, -ere, aliquid aliqua re· || —ομαι, inungor, -i.

ἐπιχρονίζω, immoror, -ari.

ἐπιχρυσός, ον, inauratus, a, um.

ἐπιχρυσόω -ῶ, inauro, (aliquid).

ἐπιχρωματίζω, coloro, -are.

ἐπίχρωσις, levis coloris inductio.

ἐπίχρσις, ἡ· infusus, -onis, φ.

ἐπίχρωμα, τό, agger, -eris, ἄ.

ἐπιχώννυμι, aggere munio.

ἐπιχωρέω -ῶ· 1) accedo, -ere· 2) concedo, -ere.

ἐπιχώρησις, ἡ, concessio.

ἐπιχωριάζω, indigena sum· || ἄ-πρόσ. ἐπιχωριάζει, alicubi in usu est

ἐπιχώριος, (α), ον· indigena, -ae,

ἄ. φ. patrius, a, um.

ἐπίχωσις, ἡ, aggestus, -us, ἄ.

ἐπίψανσις, ἡ, tactus, -us, ἄ.

ἐπιψαύω, leviter attingo.

ἐπιψηφίζω (=καλῶ τινα ἐπὶ ψῆ-φον)· in suffragium mitto aliquem·

—ομαι ἢ ἐπιψηφίζω τι, suffragio meo confirmo ἢ comprobō aliquid.

ἐπιψηφισις, ἡ· 1) suffragatio, -onis· *2) suffragio confirmatio alicujus rei.

ἐπίψογος, ον, reprehensione dignus, a, um.

ἐπιψύχω, refrigero, -are.

ἐπιών, -οῦσα, -όν· ἴδε ἐπειμι· 2.

ἐποικέω -ῶ, aliis ejectis habito; sedem figo in loco aliquo.

ἐποικία, ἡ, colonia, -ae, φ.

ἐποικίζω· 1) colonos adduco; in coloniam deduco aliquos· 2) aedifico (murum)· 3) = ἐπιτεχνίζω.

ἐποίκιον, τό· 1) villa, -ae, φ.

casa, -ae, φ. 2) suppellex, -ilis, ἄ.

ἐποίκισις, deductio in coloniam.

ἐποικοδομέω -ῶ, inaedifico, -are.

ἐποικοδομή, ἐποικοδόμησις, ἡ, inaedificatio, -onis, ὄ.

ἐποικος, ὄ, colonus, -i, ἄ.

ἐπικέλλω, illido, -ere.

ἐπολισθαίνω, illabor, -i.

ἔπομαι τι· 1) sequor (-cutus sum, -i), aliquem ἢ aliquid· 2) consequor, -i, aliquem ἢ aliquid· || ἐπόμενος, η, ον, consequens, -ntis.

ἔπομβρος, ον, imbre abundans; pluviosus, a, um.

ἐπομένως, exinde.

ἐπόμενυμι καὶ ἐπομύω, jusjurandum interpono.

ἐπονειδίξω, exprobro, -are.

ἐπονειδιστος, ον, probrosus, a, um; exprobrabilis, e, ού.

ἐπονειδίτως, probrose.

ἐπονομάξω, cognomino, -are.

ἐπονομασία, cognominatio, ὄ.

ἐποποιῖα, ἡ, scriptio carminis heroici.

ἐποπτεία, ἡ, inspectio, ὄ.

ἐποπτεύω, inspicio, -ere.

ἐπόπτης, ὄ, inspector, ἄ.

ἐποπτικός, ἡ, ὄν· 1) ad inspectorem pertinens· 2) ad inspectionem aptus, a, um.

ἐπόπτει, ἐπόπτρια, inspectrix.

ἐποπτος, ον, conspicuus, a, um.

ἐπορύσσω, ἐπορύττω, fodio.

ἐπορχτόμαι -οὔμαι, insulto.

ἔπος, τό· 1) = ῥῆμα, λέξις, verbum, -i, ού. vocabulum, -i, ού. 2) carmen heroicum ἢ ἐν γένει carmen, τὰ ἔπη· 3) hexameter (versus).

ἐποτρύνω, instigo, -are, (ad aliquid); excito, -are.

ἐπουλώω -ῶ, cicatricem induco; obduco vulneri cicatricem.

ἐπούλωσις, vulneris glutinatio.

ἐπουράνιος, α, ον, coelestis, e.

ἐπουρέω -ῶ, mingo super.

ἐπουριάξω, ἐπουριζώ· 1) vento secundo impello· 2) μετφ. incito, -are; obsecundo, -are.

ἐπουρέω -ῶ, secundo vendo utor.

ἐπουσιώδης, ες· 1) substantiae adjunctus· 2) non essentialis, e· || γεολ. secundarius, a, um.

ἐπουσιώδως, non essentialiter.

ἐποφθαλμιάω -ῶ τι· oculos ad-

jicio alicui ἢ ad aliquid.

ἐποχρεία, ἐποχρέτενσις, ἡ, derivatio, -onis, ὄ.

ἐποχρετεύω, derivo, -are, aliquid.

ἐποχρεύω, iterum in eo (feminam).

ἐποχρέω -ῶ, inveho, -ere; συνήθ. — ἔμαι, invehor (-vectus sum, -i).

ἐποχή, ἡ· 1) = ἐπίσχεσις, retentio, -onis, ὄ. 2) μετ' ἐποχῆς, inhibito cursu· 3) ἀστέρων ἐποχαί, status siderum; constellatio· *4) = ὦρα, tempus, -oris; aetas, -atis, ὄ.

ἐπόχησις, ἡ, invectio, ὄ.

ἐποχυρόω -ῶ, magis munio.

ἐποψ, ὄ, upupa, -ae, ὄ.

ἐποψις, ἡ· 1) = ἀποψις, prospectus, -us, ἄ. 2) = ὄψις, conspectus, -us, ἄ. *3) γεολ. ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψιν, hoc modo.

ἐπτά, septem.

ἐπταετής, ες, (ἐπταέτης), septem annorum.

ἐπταετία, ἡ, septennium, -ii, ού.

ἐπταετής, ἡ, septennis, -is, ὄ.

ἐπταήμερος, ον, septem dierum.

ἐπτάκις, septies.

ἐπτακισχίλιοι, septies millia.

ἐπτακοσιάκις, septingenties.

ἐπτακόσιοι, αι, α, ἐπίθ. septingenti, ae, a.

ἐπτακοσιοστός, ἡ, ὄν, septingentesimus, a, um.

ἐπτάλοφος, ον, septicollis· || ἡ— Ρώμη, septemgemina Roma.

ἐπτάμηνησ, ον, septemmestris, e.

ἐπταμόριον, τό, septima pars.

ἐπταπλασιάξω, reddo (aliquid), septulo majus.

ἐπταπλάσιος, α, ον, septemplex, -icis· || τό — ον, septulum, -i, ού.

ἐπταπλασίως, septifariam.

ἐπτάπλευρος, ον, septem latera habens.

ἐπταπλοῦς, ἡ, οὔν, septemplex, -icis· || τό — οὔν, septulum, -i, ού.

ἐπτάπους, ον, septipes, -idis.

ἐπτάπυλος, ον, heptapylus, a, um.

ἐπτάς, ἡ, septenarius numerus, heptas, -atis, ὄ.

ἐπταχῆ, septiariam.

ἐπτάχορδος, ον, septem chordas habens.

ἐπιτοημένως, trepide.
 ἐπωάζω, ovis ἢ ovo incubo ἢ ἀπλ.
 incubo, -are; ova excludo.
 ἐπώασις, ἐπώασμός, incubatio.
 ἐπωδή, ἡ, incantamentum, οὐ.
 1. ἐπωδός (ἐπίδω)· incantator,
 -oris, ἄ.
 2. ἐπωδός, δ, epōdos, -i, ἄ.
 ἐπώδυνος, ον· 1) dolorem affe-
 rens· 2) gravi dolore affectus, (a, um)
 ἐπώδύνως, cum grave dolore.
 ἐπωθέω -ῶ, impello, -ere.
 ἐπώμιον, τὸ, superhumeralē, -is.
 ἐπώμιος, ον, superhumeralis, e.
 ἐπώμις, ἡ· 1) summa humeri pars·
 *2) superhumeralē, -is,
 ἐπωμοσία, ἡ, jusjurandum ad
 confirmationem alicujus dicti.
 ἐπώμοτος, ον, ἐπίθ. jurejurando
 confirmans.
 ἐπωνυμία, cognomen, -inis, οὐ.
 ἐπωνύμιον, cognomentum, -i.
 ἐπώνυμον, cognomen, -inis, οὐ.
 ἐπώνυμος, ον· 1) additus ad no-
 men; cognominatus, a, um· 2)
 cognominis, e· 3) —οι ἀρχαί, consu-
 lues· 4) — ἀρχων, archon qui an-
 no nomen dat; archon eponymus.
 ἐπωσις, ἡ, impulsio, -onis, θ.
 ἐπωφέλεια, ἡ, utilitas, -atis
 ἐπωφελέω -ῶ, insuper juvo., θ.
 ἐπωφελής, ἐς· 1) utilis, e· *2) =
 πολυκερδής, quaestuosus, a, um.
 ἐπωφελῶς· 1) utiliter· *2) quae-
 stuose.
 ἐρανίζω· 1) stipem colligo· 2) —
 τινί, stipem confero alicui· 3) —
 ομαι· α') pecunias mihi cogo· β')
 μετφ. —ομαι τι, corrogo (colligo)
 aliquid.
 *ἐράνισμα, excerptiones, um, θ.
 ἐρανισμός, δ, corrogatio, θ.
 ἐρανιστής, δ· 1) symbolae colla-
 tor· 2) qui aliquid corrogat (colli-
 git).
 ἐρανος, δ· 1) = συνδρομή, aeris col-
 latio; stips, stipis, θ. 2) δ ἐπὶ συμ-
 ποσίον ἐρανος, symbola, -ae, θ.
 *ἐρασιτέχνης, δ, amator, ἄ.
 ἐράσιμος, α, ον, amabilis, e.
 ἐρασιμότης, ἡ, amabilitas, -atis, θ.
 *ἐρασιμῶς, amabiliter.

ἐραστής, δ, amator.
 ἐραστός, ἡ, δν, amabilis, e.
 ἐράστρια, ἡ, amatrix, -icis, θ.
 ἐρατεινός, ἡ, δν, amabilis, e.
 ἐράω -ῶ (ἀόρ. ἠράσθη) τινός, amo,
 -are, aliquem ἢ aliquam· || ἐρώμαι
 ὑπό τινος, amor ab aliquo ἢ ab
 aliqua, ἡ μετφ. οὐσ. δ ἐρώμενος (νε-
 οελ. δ ἐρωμένος), amicus, -i, ἄ.
 amasius, -ii, ἄ. ἡ ἐρωμένη, amica,
 -ae, θ. meretrix, -icis, θ.
 ἐργάζομαι· 1) ἀμετ. operor, -ari·
 opus facio; laboro, -are, 2) μεταβ.
 laboro, -are, aliquid.
 ἐργαλεῖον, τό, instrumentum, οὐ.
 ἐργασία, ἡ· 1) operatio, θ. 2)
 opera, -ae, θ. οὐ· 3) labor, -oris, ἄ.
 ἐργάσιμος, ον· 1) qui colli potest
 δθ. cultus, a, um· 2) operarius, a,
 um· *3) νεοελ. ἡμέρα —, profestus
 dies.
 ἐργαστήρ, δ, operarius, -i, ἄ.
 ἐργαστηριάρχης, δ, officinator, ἄ.
 ἐργαστήριον, τό· 1) = ἐργοστάσιον,
 officina, -ae, θ. 2) taberna, -ae, θ.
 ἐργαστικός, ἡ, δν, operosus, a,
 um; efficax, acis.
 ἐργατεύομαι, laboro, -are.
 ἐργάτης, δ· 1) operarius, -ii, ἄ.
 2) operator, -oris, ἄ.
 ἐργατικός, ἡ, δν· 1) operarius, a,
 um· *2) = φιλεργος, operam amans;
 industriosus, a, um.
 *ἐργατικῶς, operose.
 *ἐργατικότης, ἡ, amor operis; in-
 dustria, -ae, φ.
 *ἐργάτις, ἡ, operaria, -ae, θ.
 *ἐργοδηγός, δ, curator operum.
 ἐργοδοτέω -ῶ, opus loco.
 ἐργοδότης, δ, operis locator.
 ἐργολαβέω -ῶ· 1) conduco opus
 faciendum· 2) δημόσιον ἔργον ἐργο-
 λαβῶ, redīmo, -ere, (opus)· *3)
 νεοελ. favorem ἢ amorem capto
 alicujus.
 ἐργολαβία, ἡ· 1) operis faciendi
 conductio· 2) = κερδοσκοπία, quae-
 stus, us, ἄ. *3) νεοελ. captatio fa-
 voris ἢ amoris; amatio, θ.
 *ἐργολαβικῶς λαμβάνω, conduco,
 -ere, aliquid.
 ἐργολάβος, ἐργολήπτης, δ· 1)

conductor, -oris, á. 2) redemptor, -oris* 3) νεοελ. ἐργολάβος, captator favoris ἢ amoris alicujus.

ἔργον, τό· 1) facinus, -oris, οὐ. factum, -i, οὐ. 2) opus, -eris, οὐ. 3) res, rei, θ. *4) νεοελ. = ἐπιτήδευμα, ars, artis; θ. artificium, -i, οὐ.

*ἔργοστασιάρχης, ὁ, fabricator, á.

*ἔργοστάσιον, τό, fabrica, -ae, θ.

ἐργόχειρον, τό, opus manuum.

ἐργώδης, ες, operosus, a, um.

ἐργαδῶς, diuiculter.

ἐρῶω, facio, -ere.

*ἔρεα, ἡ, lana, -ae, θ.

ἐρεβλίνθινος, ον, ciceri similis.

ἐρεβλίνθη, ἐρεβλίνθος, cicero, οὐ.

ἐρεβώδης, ες, tenebrosus, a, um.

ἐρεθίζω, irrito, -are, aliquem.

ἐρεθισμα, τό, irritamentum, οὐ.

ἐρεθισμός, ὁ, irritatio, -onis, θ.

ἐρεθιστικός, ἡ, ὄν, irritans, -ntis; irritabilis, e, lacessens, -ntis.

*ἐρεθιστικότης, irritabilitas, θ.

ἐρεθιστής, ὁ, irritator, -oris, á.

ἐρείδω, pono, -ere; fulcio, -ire, aliquid· || μέσος· — οὐμὲν τι, nitor ἢ innitor (-nixus ἢ nisus sum, -i), alicui ἢ aliqua re.

ἐρείκη, ἡ, erice, -es, θ.

ἐρεικώδης, ες, erice piensus.

ἐρείπιον, ἐρείπια, ruinae, -arum, θ. rudera, um, οὐ.

ἐρείπιος, ον, ruinosus, a, um.

ἐρειπίωω -ῶ, destruo, -ere.

ἐρειπιώδης, ες, ruinosus locus.

*ἐρειπίωω -ῶ, eruo; diruo.

ἔρεισις, ἡ, iulfura; innixus, á.

ἔρεισμα, τό· 1) firmamentum, -i, οὐ. fulcimentum, -i, οὐ. 2) μετώπ. praesidium, -i, οὐ.

ἐρέσσω, ἐρέττω, remigo, -are.

ἔρεσχελία, ἡ· 1) ludificatio, -onis. θ. 2) contentiosa disputatio.

ἔρέτης, ὁ, remex, -igis, á.

ἔρετικός, ἡ, ὄν, ad remos pertinens· τὸ ἐρετικόν = οἱ ἐρέται, remiges, -um, á. remigium, -i, οὐ.

ἔρετμός, ὁ, remus, -i, á.

ἔρετμός -ῶ, remis instruo (manus).

ἔρευγμα, τό, ἔρευγμός, ὁ, ructus,

-us, á. mugitus, -us, á.

ἔρευγματώδης, ἔρευγμάδης, ες· ructus movens.

ἔρευγομαι, ructo, -are· ἔρευγομαι τι (= ἐξεμῶ τι), ructo ἢ eructo aliquid (φλόγας flammās).

ἔρεύθω, iube facio, -ere.

ἔρευτικός, ἡ, ὄν, ructum movens.

ἔρευνα, ἡ· 1) indagatio, θ. 2) scrutatio, θ. ποιῶ κατ' οἶκον—αν, domum scrutor· 3) = ἐξέτασις, quaesitio, θ.

ἔρευνώω -ῶ, τι· 1) indago, -are, aliquid· 2) inquirō in aliquid; quaero de re aliqua.

ἔρευνητής, ὁ· 1) indagator, á. 2) scrutator, á. 3) inquisitor, á.

ἔρευνητικός, ἡ, ὄν, scrutans, -ntis; quaerens, -ntis.

ἔρευνητικῶς, quaestionaliter.

ἔρευνήτρια, ἡ, scrutatrix, -icis; θ.

ἔρευξις, ἡ, eructatio, -onis, θ.

ἔρημάς, ὁ, 1) deserta frequenter

*·) νεοελ. = ἀφανίζω, devasto, -are.

ἔρημην, ἴδε ἔρημος, 4.

ἔρημία, ἡ· 1) desertum, -i, οὐ. deserta, -orum, οὐ. 2) penuria, -ae, θ. 3) viduitas.

ἔρημικός, solitarius, a, um.

ἔρημίτης, ὁ, erimēta, -ae, á.

ἔρημος (ἡ) ον· 1) deserta· 2) ἔρημος τινος, carens aliqua re; 3) ἡ ἔρημος, desertum, -i, οὐ. solitudo, -inis, θ. 4) ἔρημον τὴν δίκην ἐκλεῖπω, vadimonium desero· ὄθ.

ἔρημη δίκη, vadimonium desertum;

ἔρημην καταγιγνώσκω (καταδικάζω), in contumaciam contemno.

ἔρημώω -ῶ· 1) vasto· 2) devasto· 3) — τινος, privo aliqua re.

ἔρημωσις, ἡ, vastatio, θ.

ἔρημωτής, ὁ, vastator, á.

ἔρημωτικός, ἡ, ὄν, vastans.

ἐριβῶλαξ, ἡ, glebosus, fertilis.

ἐρίγδουπος, ον, valde sonans.

ἐρίδηλος, ον, valde manifestus.

ἐριδμαίνω, (= ἐρεθίζω)· irrito, -are.

ἐρίζω πρὸς τινα· 1) = ἀμυλλῶμαι, contendo, -ere; concerto, -ere, cum aliquo, 2) = διαφέρομαι, litem habeo cum aliquo· 3) = ἀμ-

φισβητῶ, litigo (-are) cum aliquo

de re 4) = φιλονικῶ rixor (-atus sum, -ari) sum aliquo de re 5) = λογομαχῶ, concerto, -are; jurgio contendō.

ἐρινεὸς, δ, capriiicus, -i, θ.

ἐρινεώδης, ες, caprificis obsitus.

ἔριον, τό, lana, θ. lanicia, -ae, θ.

ἐριοπωλέω -ῶ, lanam vendo.

ἐριοπώλης, δ, lanæ venditor.

ἐριοπώλιον, τό, emporium lanæ.

ἐριουργεῖον τό, lanificii officina; texitrinum, -i, σὺ.

ἐριουργέω -ῶ, lanam facio.

ἐριουργία, ἡ, lanificium, -ii, οὐ.

ἐριουργός, ον, lanificus, a, um.

ἐριοφόρος, ον, laniger, a, um.

ἔρις, ἡ 1) = ἀμιλλα ἀγῶν, contentio, -onis, θ. 2) = διαφορά, lis, litis, θ. litigium, -ii, οὐ. 3) = φιλονικία,

rixæ, -ae, θ. 4) = λογομαχία, jurgium, -ii, οὐ. 5) Ἔρις (ἡ θεά), Lis, Litis, θ.

ἐριστής, δ, litigator. -oris, ἀ.

ἐριστικός, contentiosus, a, um.

ἐριστικῶς, contentiose.

ἐρίτιμος, ον, honorabilis, -e.

ἐρίφειος, ον, haedinus, a, um.

ἐρίφη, ἡ, haedulea, -ae, θ.

ἐρίφιον, τό, hoedulus, -i, ἀ.

ἐρίφος, δ, hacdus, -i, ἀ.

ἐριώδης, ες, lanatus, a, um.

ἐρκεῖος καὶ ἔρκειος, α, ον, ad aulam pertinens.

ἔρκος, τό, septum, -i, οὐ. sepes, -is, θ. μετ. α') — ὀδόντων, septum dentium β') — Ἀχαιῶν Ἀχιλλεύς, Grajum murus Achilles.

ἔρμα, τό 1) = ἔρειαμα, fulcrum, -i, οὐ. 2) ἔρμα πλοῖων, saburra, -ae.

ἐρμάζω, saburro, -are.

ἔρμαιον, τό 1) lucrum insperatum 2) inventum, -i, οὐ.

ἔρμαφροδίτης, hermaphroditus.

ἐρμηγεία, ἡ 1) interpretatio, -onis, θ. 2) explicatio, -onis, θ.

ἐρμηγεύς, ἐρμηγευτής, δ, interpres, -etis, ἀ. interpretator, ἀ.

ἐρμηγνευμα, interpretamentum.

ἐρμηγευτικός, ἡ, ὄν, interpretatorius, a, um.

ἐρμηγεύω, interpretor (-atus sum, -i) aliquid; explico, aliquid.

ἐρπετός, ἡ, ὄν, reptiliis, e. τό ἐρπετόν, serpens, -ntis, θ.

ἔρπης (νόσος), herpes, -ētis, ἀ.

ἔρπυσμός, δ, reptatio, -onis, θ.

ἔρπυστικός, ἡ, ὄν, reptiliis, e.

ἔρπω, repo, -ere; serpo, -ere.

ἔρρινον, τό, nasale, -is, οὐ.

ἔρρυνθμισμένως, modulate; apte.

ἔρρυνθμος, modulatus.

ἔρρω, aegre -eo, || προστ. ἔρρε ἡ συνηθέστ. ἔρρ' ες, κόρακας, abi in malam rem, abi ἡ i in malam crucem.

ἔρρωμένος, η, ον, corrobotatus, a, um; anima fortis.

ἔρρωμένος, val.de; firmiter.

ἔρρις, ἡ, nexus ilexus, -us, ἀ.

ἔρύθημα, τό, rubor, -oris, ἀ.

ἔρυθραίνω, rubeiatio, -ere || — ομαι, rubeco, ere.

ἔρυθραῖος, (= ἔρυθρός) rubens.

ἔρυθρίασις, ἡ, rubor, -oris, ἀ.

ἔρυθρία -ῶ, erubesco, -ere.

ἔρυθρός, ἀ, ὄν, ruber bra brum.

ἔρυθρόστικτος, ον, rui'ris masculis distinctus, a, um.

ἔρυθρότης, ἡ, rubedo, -inis, θ.

ἔρυθρόχρους, ους, rubicolor.

ἔρυθρόδης, ες, subruber.

ἔρύκω, arceo, -ere.

ἔρυμα, τό, tutamen, -inis, οὐ.

ἔρυσιβάω -ῶ, aerugine laboro.

ἔρυσίβη, ἡ, rubigo, -inis, θ.

ἔρυσιβόομαι -οῦμαι, ρημ. rubigine vitior.

ἔρυσιβώδης, ες, rubigine similis.

ἔρυσίπελας, τό, erysipelas, σὺ.

ἔρυσις, ἡ, tractus, -us, ἀ.

ἔρυστός, ἡ, ὄν, tractus, a, um.

ἔρύομαι, custodio, -ire.

ἔρχομαι (παρὰτ. ἡ, μελ. εἶμι καὶ ἦξω, ἀόρ. ἦκον καὶ ἦλθον, παρκμ. ἐλήλυθα καὶ ἦκα) venio, pervenio (veni, ventum, -ire); eo (ivi, itum, ire)

ἔρωδῖς, δ, ardea, -ae, θ.

ἔρώμενος, -η, ἴδε ἐρώω -ῶ.

ἔρωος, δ 1) amor, -oris, ἀ. 2) cupiditas, -atis, θ. studium, -ii, οὐ.

*ἔρωταπόκρισις, ἡ, interrogatio et responsio.

ἔρωτάω -ῶ, (μελ. ἐρωτήσω καὶ ἐρήσομαι, ἀόρ. ἐρώτησα καὶ ἐζώμη) ..

1) interrogo (-avi, -atum, -are, aliquem aliquid ἢ de aliqua re || — ὁμαί τι, interrogor aliquid || ὁ ἔρω-τώμενος, η, ον, qui (quae, quod) interrogatur 3) rogo (-avi, -atum, -are): 3) — τί τίνα, quaero (-sivi, sītum, -ere) aliquid ab (ex, de) aliquo 4) — τὸ μαντεῖον, consulto oraculum.

*ἔρωτεύομαι, ῥῆμ. amore eapior, implicor.

ἔρώτημα, interrogatio, -onis.

ἔρωτηματικός, ἦ, ὄν, interrogatorius, a, um.

ἔρωτηματικῶς, interrogative.

ἔρώτησις, ἦ, interrogatio, ὅ.

ἔρωτικός, ἦ, ὄν, 1) amatorius, a, um 2) in amorem valde propensus (juvenis) 3) amatori conveniens 4) τὰ —ά, res amatoriae.

ἔρωτικῶς, amatorie.

ἔρωτοδιδάσκαλος, ὁ, artem amandi tradens.

ἔρωτόληπτος, ὄν, amore captus.

ἔρωτοληψία, ἦ, perditus amor.

ἔρωτομανέω —ῶ, furiose amo.

ἔρωτομανής, ἐς, furiose amans.

ἔρωτομανία, ἦ, iurius amor.

*ἔρωτοτροπία, lenocinium, -ii, οὐ.

*ἔρωτότροπος, placendi studiosus

ἔρωτύλος, ὁ, parvus amator.

ἐς, ταῦτο τῷ εἰς.

ἑσάπαξ, semel.

ἑσθής, ἦ, vestis, -is, ὅ.

ἑσθίω, edo (edi, esum, ere) aliquid: μέλ. ἔδομαι, edam (es, et) ἄορ. ἔφαγον, edi (-isti, -it) μετφ. abauimo. —ere.

ἑσθλός, ἦ, ὄν, bonus, a, um.

ἑσκεμμένος, considerate.

ἑσμὸς μελιτῶν, examen apum.

ἑσοδεία, ἦ, fructuum perceptio; frugum perceptio; messis, ὅ.

ἑσοδόν, τό, reditus, -us, ἄ.

ἑσπέρα, ἦ 1) vesper, -eri, ἄ. vespera, -ae, ὅ. 2) = αἱ ὄνομαί, occidens, -ntis, ἄ. π: ὁς ἑσπέραν (= πρὸς ὄνομας), ad occidentem 3) μετφ. ἑσπέρα τοῦ βλον, summa sectus.

ἑσπερινός, vespertinus, a, um.

ἑσπερίζω, vesperi edo; coeno.

ἑσπερίος, vespertinus, a, um.

*ἑσπερίς, vespertina oblectatio.

ἑσπέρισμα, τό, vesperna, -ae, ὅ.

ἑσπευσμένως, festinanter; festinate

ἑστία, ἦ, focus ἄ. Ἑστία (ἦ θεά),

Vesta, ὅ. || αἱ Ἑστιάδες, Vestates.

ἑστίασις, ἦ, 1) epulatio, ὅ. οὐ. 2)

ἦ δημοσία — epulum, -i, οὐ. 3)

μετφ. ἦ τῶν λόγων — dicendi epulae.

ἑστιάτοριον, coenaculum, -i, οὐ.

ἑστιάτωρ, ὁ, convivator, ἄ.

ἑστιάω —ῶ 1) convivio excipio,

aliquem; 2) — γενέθλια, convivio natalem celebros 3) — ὦμαι, epulor.

ἑσφαλμένως, falso; perperam.

ἑσφιγμένως, strictim.

ἑσχάρα, ἦ, 1) focus, -i, ἄ. *2) =

σκά: a, craticula, -ae, ὅ.

ἑσχάριον, τό, 1) foculus, -i, ἄ.

2) craticula, -ae, ὅ.

ἑσχατιά, ἦ, extemitas, -atis, ὅ.

ἑσχατόγηρος, decrepitus.

ἑσχατος, η, ον, ultimus, a, um;

extremus, a, um || μετφ. τὸ —ον

τοῦ κινδύνου, res extremae.

ἑσχάτως 1) = εἰς ἑσχατον βαθμόν,

ad ultimum, ad extremum. *2)

νεοελ. = τελευταῖον, νεωστί, proxime.

ἑσω, τανὸ τῷ εἰσω.

*ἑσώβρακον, feminalia, -ium, οὐ.

ἑσώθεν, intrinsecus.

*ἑσώκλειστος ἐπιστολή, epistola

inclusa (in epistola).

ἑσώτατος, η, ον, intimus, a, um.

ἑσωτερικός, ἦ, ὄν, internus, a,

um; interior, us.

*ἑσωτερικῶς, intus.

ἑσώτερος, α, ον, interior, -us.

ἑσωτάτω, interior.

ἑτάζω, examino, -are.

ἑταίρα, ἦ 1) = σύντροφος, φίλη, so-

dalis, -is, ὅ. amica, -ae. ὅ. 2) =

πόρνη, meretrix, -icis, ὅ.

ἑταιρεία, ἦ 1) = φίλια, sodabitas,

ὅ. 2) = ἑταιρεία, societas 3) — πλν-

τική, factio, -onis, ὅ.

ἑταιρεῖος, sodalicus, a, um.

ἑταιρέω —ῶ (= ἐπὶ μισθῷ πορ-

νεύομαι), mereo, —ere.

ἑταιρεία, ἴδς ἑταιρεία.

ἑταιρίδιον, meretricula, -ae, ὅ.

ἑταιρίζομαι, meretricium facio.

ἑταιρικὸς, ἡ, ὄν. 1) sodalicus, a, um. 2) = πορνικός, meretricus, a, um. *3) = συντροφικός, socialis, e. **ἑταιρισμὸς** (=πορνικός φίλος), meretricius quaestus.
ἑταιριστής, ὁ, scortator, ἄ.
ἑταιρίστρια, meretrix, -icis, θ.
ἑταῖρος, ὁ. 1) = φίλος, sodalis, -is, ἄ. 2) μετοχ. κοινοῦ ἐπιχειρ. socius, -i, ἄ. ἑταῖρος ἐν ἐμπορίῳ, in mercaturis faciendis socius.
ἑτασις, ἑτασμός, examinatio, θ.
ἑτερογαμία, ἡ, aliae nuptiae.
ἑτερογενής, ἔς, heterogeneus.
ἑτεροδοξέω -ῶ. 1) falsae sum opinionis. 2) † orthodoxiae non adsentis.
ἑτεροδοξία, ἡ, opinio diversa ἢ prava.
ἑτεροδοξος. 1) qui est alterius opinionis ἢ sectae. 2) † non orthodoxiae adsentiens.
ἑτεροεθνής, ἔς, diverso populo.
*ἑτεροθαλής (ἀδελφός, ἀδελφή), frater, soror diversa matre natus a.
ἑτερόθρησκος, alterius religionis.
ἑτερόκλιτος, ὄν, heteroclitus, a, um; —a, diversiclinia, -orum, οὐ.
*ἑτεροπροσωπία, ἡ, quum supjectum diversae personae est.
ἑτεροπροσωπέω -ῶ, ρ. personā differo.
ἑτερόρρυθμος, rythmi diversi.
ἕτερος, α, ὄν. 1) alter, era, erum. || ἄλλειπτι. ἢ ἕτερα (θῆλ. ἡμέρα), secundus dies. 2) ulius, a, ud; diversus, a, um.
ἑτεροσήμαντος, ὄν, diversae significationis.
ἑτέρωθεν, altera ex parte.
ἑτέρωθι, alibi; alio loco.
ἑτερώνυμος, ὄν, diversi nominis.
ἑτερώνυμος, diverso nomine.
ἑτέρως, alio modo; aliter.
ἑτέρωσε (=ἄλλοσε), alio.
ἑτέρωσις, ἡ, alteratio, -onis, θ.
ἑτης (=ἑταῖρος), socius, -ii, ἄ.
ἑτησία, οί, etesiae, -arum, ἄ.
ἑτήσιος, ὄν, annuus, a, um.
ἑτησίως, quotannis.
ἔτι, adhuc etiam; ἔτι μᾶλλον, magis etiam.

ἑτοιμάζω, paro, adparo, (-avi, -atum, -are) aliquid; —ομαι εἰς, me paro ad (aliquid).
ἑτοιμασία, ἡ, paratio, θ.
ἑτοιμοθάνατος, ὄν, paratus ad moriendum.
ἑτοιμολογία, facilitas loquendi.
ἑτοιμόλογος, ὄν, facile loquens.
ἑτοιμόπτωτος, ἑτοιμόρροπος, ὄν, ploclivis ad lapsum.
ἑτοιμος, ὄν, paratus, a, um.
ἑτοιμότης, ἡ promptitudo, -inis, θ. *2) νεοελ. — πνεύματος, animus praesens.
ἑτοιμῶς, parate; prompte.
ἔτος, τό, annus, -i, ἄ. κατὰ πᾶν τρίτον ἔτος, tertio quoque anno.
*ἔτυμνηγορία, sententia iudicium.
ἔτυμολογέω -ῶ, verborum origines quaero ἢ indago.
ἔτυμολογία, ἡ, originatio, θ.
ἔτυμολογικός, ἡ, ὄν, ad originem verbi pertinens.
ἔτυμολόγος, ὁ, qui studiose exquirat unde verba sint ducta.
ἔτυμον, τό, etymon, -ii, οὐ. stirps verbi.
εὖ, bene, ἀμεινρον, melius, ἀριστα, optime, εὖ ἔχει, bene est.
εὐαγγελίζομαι. 1) laeta nuntio. 2) † evangelium praedico.
εὐαγγελικός, evangelicus, a, um.
εὐαγγελικῶς, evangelice.
εὐαγγέλιον, τό, 1) laetus nuntius. 2) † Evangelium, -i, οὐ.
εὐαγγελιστής, evangelista, -ae, ἄ.
Εὐαγγελισμός, ὁ, Adnuntiatio, -onis, θ.
εὐάγγελος, fausta adnuntians.
εὐαγής, ἔς, sanctus, a, um.
εὐάγωγος, ὄν, ductilis, e.
*εὐαγώγως, obsequenter.
εὐαγῶς, sancte; pure; rite.
εὐαερία, ἡ, tranquillitas coeli.
εὐάερος, ὄν, bonum (salubrum) aërem habens.
εὐαίρετος, ὄν, expugnatu facilis.
εὐαίσθησία, ἡ. 1) sensuum vigor. 2) — τῶν νεύρων, exquisitior nervorum sensus. *3) νεοελ. mollitia, -ae, θ. animi mollitia.
εὐαίσθητέω -ῶ, bene sentio;

acri sensu peditus sum.

εὐαίσθητος, ον 1) sensu valens; cum sensuum vigore *2) *νεοελ.* mollis, e, *καρδία* — animus commotior.

εὐαισθητῶς ἔχω τινός bene sentio aliquid.

εὐάλωτος, ον, captu facilis, e; expugnabilis, e.

εὐάν, evoe; evohoe.

εὐανάγνωστος, ον, facilis ad legendum; lectu facilis.

εὐαναγνώτως, ita ut facile legi possit.

εὐανδρέω -ῶ, fortibus viris abundo **εὐανδρία, ἡ**, abundantia fortium (acrium) virorum.

εὐανδρος πόλις bonos, acres ἢ iortes viros habens civitas.

εὐάνεμος, ον, bene a ventis perilatus, a, (insula, domus).

εὐάνθεμος, ον, floridus, a, um.

εὐανθέω -ῶ, bene floreo.

εὐανθής, ἔς 1) pulchre floridus, a, um 2) floribus abundans.

εὐάνοικτος, ον, apertu iacilis.

εὐαπάτητος, ον, facilis deceptu.

εὐαπόδεικτος, demonstratu facilis

εὐαπόδεκτος, ον, acceptus, a, um.

εὐαπόδοτος, ον, redditu facilis.

*εὐαρέσκεια, ἡ, benevolentia, φ. benignitas, φ. gratia, φ.

εὐαρεστέω -ῶ τινι placeo, -ere, alicui || *μέσ*. — *οὐμαί τινι*, delector, oblector, laetor, re aliqua.

εὐαρεστήριος, placatorius, a, um.

εὐαρεστήσις, ἡ, placabilitas.

εὐαρεστία, ἡ, placencia, -ae, φ.

εὐαρεστός, ον *τινι ἢ πρὸς τινα* bene placens, alicui *ἐντεῦθ*. = gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐαρέστως, jucunde.

εὐαριθμητος, εὐαριθμος, ον, numerabilis, e; numeratu facilis, *ἐντεῦθ*. = non multus, paucus, a, um.

εὐάρμοστος, ον, concinnus, a, um; aptus, a, um.

εὐαρμόστως, apte.

εὐβατος, ον, aditu facilis.

εὐβολος, ον, felix in jactu.

εὐβοτρως, εὐβότρως, pulchros racemus habens.

εὐβουλος, ον, qui bene consultit; consultus, a, um.

εὐγαμία, ἡ, felices nuptiae.

εὐγαμος, ον, felix nuptiis.

εὐγε, enge; bene; repte.

εὐγείος, ον, fertile solum habens.

εὐγένεια, ἡ, nobilitas, -atis, φ.

εὐγένειος, ον, bene barbatus.

εὐγενής, ἔς 1) nobili genere natus ἢ ortus; generosus, a, um 2) nobilis, e.

εὐγενικός, ἡ, ον, nobilis, e.

εὐγενῶς 1) generose; nobiliter *2) — *φέρομαι*, gero me ut homini nobili decet.

εὐγεώρητος, ον, arabilis, e.

εὐγεως, ον, iertile solum habens

εὐγηρία, ἡ, felix senectus.

εὐγήρως, ον, senio felix.

εὐγλυπτος, ον, bene sculptus.

εὐγλωττία, ἡ, facundia, -ae, φ.

εὐγλωττος, ον, disertus, a, um;

iacundus, a, um.

εὐγλωττέω -ῶ, facundus sum.

εὐγλώττως, iacunde.

εὐγλώχιν, φ, cuspide bonâ.

εὐγνωμονέω -ῶ 1) aequo animo sum *2) grato animo sum.

εὐγνωμόνως 1) prudenter *2) grato animo.

εὐγνωμοσύνη, ἡ 1) aequitas animi; bona mens *2) *νεοελ.* gratus animus.

εὐγνώμων, ον 1) aequus et bonus vir; benignus, a, um *2) *νεοελ.* in aliquem gratus, a, um.

εὐγνωστός, ον, cognitu iacilis, e.

εὐγομφος, ον, bene clavatus.

εὐγονία, ἡ, fecunditas, -atis, φ.

εὐγονος, ον, iecundus, a, um.

εὐγραμμία, accurata delineatio.

εὐγραμμος, ον, bene delineatus, a, um.

εὐδαιμονέω -ῶ, felix sum.

εὐδαιμονία, ἡ, ielicitus, -atis, φ.

εὐδαιμονίζω τινά, beatum aliquem praedico.

εὐδαιμονικός, ἡ, ον 1) ad felicitatem pertinens 2) beatus.

εὐδαιμόνως, feliciter; beate.

εὐδαιμων, ον, felix, -icis.

εὐδάκρυτος, ον, valde luctuosus.

εὐδαιπνέω -ῶ, bene coeno.
 εὐδαιπνία, ἡ, bona coena.
 εὐδηλος, ον, evidentissimus.
 εὐδία, ἡ, serenitas, -atis, ὅ.
 εὐδιάβατος, ον, qui (quae) facile
 transitur.
 εὐδιάβλητος, εὐδιάβολος, ον, quem
 facile calumniari possumus.
 εὐδιάγνωστος, ον, facile discer-
 nendus, a, um.
 εὐδιάζομαι, serenus sum.
 *εὐδιαθεσία, ἡ, hilaritas, ὅ.
 εὐδιάθετος, ον 1) bene disposi-
 tus, a, um 2) bene affectus ani-
 mo 3) bene vendendus.
 εὐδιάθραπτος, ον, fragilis, e.
 εὐδιάμετρος, ον, facilis divisus.
 εὐδιάκριτος, facile discernendus.
 εὐδιάλλακτος, ον, placabilis, e.
 εὐδιάλλακτως, placabitur.
 εὐδιάλυτος, ον, facile dissolutus.
 εὐδιάφθορος, ον, εὐδιάφθορος, ον,
 valde corruptibilis.
 εὐδίδακτος, ον, docilis, e.
 εὐδικία, ἡ, bonum iudicium.
 εὐδίδος, ον, transitu facilis.
 εὐδιόρθωτος, ον, ementabilis, e.
 εὐδιος, ον, serenus, a, um.
 εὐδμητος, ον, bene aedificatus.
 εὐδοκέω -ῶ 1) bene volo; placet
 mihi 2) — τινι, ἐν τινι, bene
 afficio erga aliquem 3) θεοῦ εὐ-
 δοκοῦντος, deo propitio.
 εὐδοκία, ἡ, bona voluntas, pene-
 volentia, -ae, ὅ.
 εὐδοκιμέω -ῶ, bona fama sum;
 bona existimatione sum.
 εὐδοκίμησις, ἡ, celebratio, ὅ.
 εὐδόκιμος, ον, probatus, a, um.
 εὐδοκίμως, probabiliter.
 εὐδοξέω -ῶ, bene audio.
 εὐδοξία, ἡ 1) bona gloria 2)
 bona existimatio.
 εὐδοξος, ον, gloriosus, a, um; il-
 lustris, e.
 εὐδρομέω -ῶ, bene curro, -ere.
 εὐδρομία, ἡ, celeritas, -atis, ὅ.
 εὐδρομος, ον, celer, -is, e.
 εὐδρόμως, celeriter.
 εὐδω, dormio, -ire; quiesco, -ere.
 εὐειδής, ἐς, speciosus, a, um;
 formosus, a, um.

εὐεκτέω -ῶ, bono corporis ha-
 bitu sum; recte valeo.
 εὐέλεγκτος, ον, qui facile repre-
 henditur, refellitur.
 εὐέλκτος, ον, facile volvendus.
 *εὐελπίζω τινά in bonam spem
 adduco al quem || —ομαι, bonam
 spem habeo.
 εὐελπεις, ὁ, ἡ 1) qui bene spe-
 rat; bona spe fretus, a, um || 2)
 παθητ. de quo bene speratur 3)
 οὐσ. τὸ εὐελπι, bona spes.
 εὐελπιστέω -ῶ, bonam spem ha-
 beo (de aliqua re).
 εὐελπιστία, ἡ, bona spes.
 εὐεξάλεκτος, facile deletibilis.
 εὐεξαπάτητος, ον, ἐπίθ. facilis
 deceptu.
 εὐεξαπτος, ον, accensu facilis.
 εὐεξέλεγκτος, ον, qui facile re-
 futari potest.
 εὐεξία 1) bonus habitus 2) pro-
 sperus et bonus status reipublicae
 εὐεξίλαστος, ον, exorabilis, e.
 εὐεπεια, ἡ 1) faciundia, -ae, ὅ.
 disertitudo, -inis, ὅ. 2) elegans dic-
 tio; pulchra locutio.
 εὐεπήκοος, ον, exaudibilis, e.
 εὐεπηρέαστος, injuriis obnoxius.
 εὐεπής, ἐς, faciundus, a, um.
 εὐεπῶς, iacunde; diserte.
 εὐεπίβατος, ον, qui facile con-
 scendi potest; facilis consensu.
 εὐεπίβλεπτος, ον, facile inspi-
 ciendus; facile sub oculos cadeus.
 εὐεργεσία, ἡ, beneficentia, -ae, ὅ.
 beneficium, -ii, οὐ.
 εὐεργετέω -ῶ τινα 1) beneficio
 alicui ἢ erga aliquem || —ομαι,
 beneficiis afficio (-ectus sum, -i)
 ab aliquo 2) de aliquo mereo.
 εὐεργέτημα, beneficium, -i, οὐ.
 εὐεργέτης, ὁ, erga aliquem benefi-
 ficus, -i, ἄ. qui beneficium contu-
 lit; benefactor, -oris, ἄ.
 εὐεργετικός, beneficus, a, um.
 εὐεργετικῶς, benefice.
 εὐεργέτις, ἡ, benefica, -ae, ὅ.
 εὐερέθιστος, ον, irritabilis, e.
 εὐέστιος, ον, bene habitans.
 εὐζυμος, ον, bene fermentatus.
 εὐζωέω -ῶ 1) bene vivo *2) laute

vivo, in deliciis vivo.

εὐζωΐα, ἡ· 1) vita commoda; vita beata· 2) vita lautior, vita voluptatum plena; deliciae.

εὐζωμος, ον, julentus, a, um.
εὐζωνος, ον, bene cinctus, a, um, (—στρατ.) || ἐλαφρός, expeditus.

εὐζως, ον, beate vivens.

εὐήθεια, ἡ, innocentia, -ae, θ.
εὐήθης, ες, bonis moribus praeditus, a, um; simplex, -icis.

εὐήθως, stulte.

εὐήκοια, ἡ· 2) facilis audiendi· 2) obedientia, -ae, θ.

εὐήκοος, ον, facile audiens; facile exaudiens.

εὐηκόως, obedienter.

εὐήλατος, ον· 1) locus equitabilis· 2) facile ductilis.

εὐήλιος, ον, apricus; a, um.

εὐήμερέω -ῶ, diem ieliciter transigo; vitam felicem dego.

εὐήμερημα, τό, res prospero successus; successus, -us, ἄ.

εὐημερία, ἡ· 1) diei serenitas· 2) μεταφ. prosperitas, felicitas, θ.

εὐηνεμία, ἡ, prope, filatus.

εὐήνεμος, ον· 1) bonos ventos habens· 2) μεταφ. serenus, a, um.

εὐήνιος, ον, habenis ductilis; tractabilis, e; mitis, e.

εὐηνίως, moderate; facile.

εὐήνεστος, ον, effectus facilis.

εὐήροτος, bene aratus, a, um.

εὐήρης, ες, εὐήχος, ον, bene sonans; sonorus.

εὐθάλεια, ἡ, bona germinatio.

εὐθάλεω -ῶ, bene germino.

εὐθαλής, ες, floridus, a, um.

εὐθάνατος, ον, bene moriens.

εὐθάρασεια, ἡ, fiducia, -ae, θ.

εὐθαροσέω -ῶ, forti animo sum.
εὐθαροής, ες, fiducia praeditus, a, um; audax, -acis.

εὐθαροῶς, cum iudicia.

εὐθαροσία, ἡ, fiducia, -ae, θ.

εὐθέατος, ον, aspectu facilis.

εὐθεΐα, ἡ, (ὑπον.) γραμμή, recta linea, ἴδε εὐθύς.

εὐθεράπεντος, ον· 1) facile sanabilis, e; sanatu facilis, e· 2) facile colendus, a, um.

εὐθέτεω -ῶ, ρημ. concinne dispono, aliquid.

εὐθέτησις, commodo dispositio.

εὐθέτιζω, apte dispono aliquid.

εὐθέτος, ον, apius, a, um· || *εν·

εὐθέτω χρόνω, suo tempore.

εὐθέτως, apte; commode.

εὐθέως, statim; repente.

εὐθήκτος, ον, bene acutus.

εὐθηνέω -ῶ τινί τινας (=ἄφθορον·

ἔχω τι), exubero, -are, aliqua re.

*εὐθηνά (=εὐώνως) πωλῶ ἀγοράζω τι, parvo pretio ἢ ἀπλ. parvo vendo, emo aliquid.

εὐθηνεία, **εὐθηνία**, ἡ· 1) abundantia, -ae, θ. *2) =εὐωνία, parvum pretium; vilitas, -atis, θ.

*εὐθηνός, ἡ, ὄν, parvi pretii.

εὐθικτος, ον· 1) tactu facilis· 2) ἐνεργ. dicax, -acis.

εὐθλαστος, ον, valde fragilis.

εὐθροπτος, ον, fragilis, e.

εὐθύ (=κατ' εὐθείαν), recta.

εὐθυβολέω -ῶ, recta jaculor.

εὐθυβολία, ἡ, rectus jactus.

εὐθυβόλος, ον, recta ad scopum tendens; recta fariens.

εὐθυβόλως, recte.

*εὐθυγραμμία, ἡ, limea recta.

εὐθύγραμμος, ον, rectis lineis constans.

εὐθυδικέω -ῶ, recte judico,

εὐθυδικία, ἡ, iudicium rectum.

εὐθύδικος, ον, recte judicans.

εὐθυμέω -ῶ· 1) laeto ἢ hilari animo sum· 2) μεταφ. exhiloro, oblecto, -are, aliquem· 3) μέσ. = εὐθυμῶ, (εὐθυμουμαι ἐπὶ τινι, laetor de re.

εὐθυμία, ἡ, laetitia, -ae, θ.

εὐθυμος, ον, laetus, a, um.

εὐθύμως, laete; hilariter.

εὐθυνα καὶ **εὐθηνία**, πληθ. εὐθυναὶ καὶ εὐθῦναι· 1) πληθ. = τὸ διδόναι λόγον, praestatio, -onis, θ. ratio, -onis, θ. *2) νεοελ. εὐθύνη, periculum, -i, ού. culpa, ae, θ.

εὐθυνσις, ἡ, directio, -onis, θ.

εὐθυντήρ, ὁ, rector, -oris, ἄ.

εὐθύνω· 1) rego (rexi, -ctum, -ere) aliquid· 2) dirigo, -ere, aliquid· 3) =ομαι· α') = ἐπεθύνομ:

εἰμι, rationi reddendae obnoxius sum; β') — ομαί τινα, accuso, -are, aliquem.

εὐθυρρημοσύνη, ἡ, oratio recta; oratio sine circuitione.

εὐθυρρημῶν, ον, qui aperte et sine circuitione loquitur, ὀθ. = veridicus; epertus.

εὐθύρριζος, ον, rectis radicibus.

1. **εὐθύς, εἶα, ὕ**· 1) rectus, a, um· 2) μετφ. ἀνήρ —, vi, rectus· ἐν-τεῦθ. = probus, sincerus, a, um.

2. **εὐθύς** (= παραρρημα)· 1) statim; confestim; 2) εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, inde a principio.

εὐθυτενής, ἐς, ἐπίθ. in directum tendens.

εὐθύτης, ἡ, rectitudo, -inis, θ.

εὐθύφρων, ὄν, rectus; prudens.

εὐίατος, ον, sanatu facilis.

εὐίδρωτος, ον, facile sudans.

εὐίλατος (= εὐμενής), propitius.

εὐίππος, ον, bonos (praestantes) equos habens.

εὐκαής, ἐς, qui facile uritur.

εὐκαιρέω -ᾶ· 1) oportunitatem nanciscor· 2) = σχολή μοί ἐστι, vacat mihi; vaco, -are.

εὐκαιρία, ἡ, opportunitas, -atis, θ. tempus opportunum.

εὐκαιρος, ον, opportunus, a, um.

εὐκαιρως, opportune.

εὐκαμπτος, ον, flexibilis, e.

εὐκαμπία, ἡ, flexibilitas, θ.

εὐκαρδίδος, ἰορτι animo.

εὐκαρπία, ἡ, fertilitas, θ.

εὐκαρπος, ὄν, fructuosus, a, um.

εὐκατάληπτος, ον, comprehensus ἢ perceptu facilis.

εὐκατανόητος, ὄν, intellectu facilis.

εὐκατάστατος, ον· 1) bene constitutus, a, um· *2) γενεῶν. = πλούσιος, dives, itis; opulentus, a, um.

εὐκατάφορος, ον, πρὸς τι, praiceps, propensus ad aliquid.

εὐκαταφρόνητος, ον· 1) contemptibilis, e; aspernabilis, e; θ. *2) οὐκ εὐκαταφρόνητος, insignis, e; ingens, -ntis.

εὐκαταφρονήτως, ἐπίθ. contemptu digne.

εὐκατέργαστος, ον· 1) effectu fa-

ciles· 2) superatu facilis· 3) facile subactus, a, um.

εὐκατηγόρητος, ον, qui facile accusari potest.

εὐκατόρθωτος, ον, facile perficiendus, a, um.

εὐκίνησια, ἡ, agilitas, θ.

εὐκίνητος, ον, agilis, e.

εὐκινήτως, agiliter.

εὐκλαδος, ὄν, frondosus; ramosus.

εὐκλαστος, ον, fractu facilis.

εὐκλεής, ἐς, gloriosus, a, um.

εὐκλεια, ἡ, gloria, -ae, θ.

εὐκλείζω, cerebro, -are.

εὐκλεινος, ον, valde clarus.

εὐκλεῶς, gloriose.

εὐκοίλιος, ον· 1) facilem alvum faciens· *2) facilem (fluentam) alvum habens.

***εὐκοιλιότης, ἡ**, facultas alvi.

εὐκοινωνησία, ἡ, affabilitas, θ.

εὐκοινωνητος, ον, affabilis, e.

εὐκολία, ἡ, facultas, -atis, θ.

εὐκόλλητος, ον, qui facile agglutinari potest.

εὐκολος, ον, facilis, e.

εὐκόλως, facile.

εὐκόλυμβος, ον, urinandi peritus.

εὐκομος, ον, bene cometus, a, um.

εὐκοπία, ἡ, facultas, -atis, θ.

εὐκοπος, ον, facilis, e.

εὐκόπως, facie.

εὐκοσμέω -ᾶ, modeste me gero.

εὐκόσμητος, ον, bene ornatus.

εὐκοσμία, ἡ, decencia, -ae, θ.

εὐκοσμος, ον· 1) bene ornatus, a, um· 2) modestus, a, um.

εὐκόσμως· 1) ordinate; compositae; decore· 2) modeste.

εὐκραής, ἐς, bene temperatus· ||

εὐκραῆς κλίμα, temperatio coeli.

εὐκρασία, ἡ, bona temperies; temperatura, -ae, θ.

εὐκρατος, ον, bene temperatus· (μάλιστα περὶ κλίμ. κ. τ. ὄμ.)· temperatus, a, um.

εὐκράτως, temperate.

εὐκρατῶς ἔχω τι, firmiter teneo.

εὐκρηνος, ὄν, bcno fonde praeditus.

εὐκρινέος, ον, hordeis abundans.

εὐκρίνεια, ἡ, distinctio, θ.

εὐκρινέω -ᾶ, bene distinguo.

εὐκρινής, ἔς, bene discretus ae, distinctus, ῥ, um.
 εὐκρινῶς, discrete.
 εὐκρισία, ἡ, bonum iudicium.
 εὐκριτος, ον' 1) bene iudicandus, a, um' 2) perspicuus, a, um.
 εὐκροτος, ον, clare sonans.
 εὐκρυπτος, ον, bene latens.
 εὐκταῖος, α, ον, optabilis, e.
 εὐκταίως, optabiliter.
 εὐκτήριος οἶκος, oratorium, -ii, οὐ. sacrarium, -i, οὐ.
 εὐκτητος, bene partus, a, um.
 εὐκτικός, ἡ, ὄν, optans, -ntis.
 εὐκτικῶς, optando.
 εὐκτιστος, ον, bene structus, a, um; eleganter conditus et aedificatus, a, um.
 εὐκτός, ἡ, ὄν, optabilis, e.
 εὐκτῶς, optabiliter.
 εὐκύλιστος, ον, volubilis, e.
 εὐκύμαντος, fluctuosus.
 εὐκωπος, ον, ἐπίθ. bonis remis instructus.
 εὐλάβεια, ἡ' 1) = προφύλαξις, circumspectio, -onis, ὁ. 2) = φόβος, σέβας, timiditas, -atis, ὁ. reverentia, -ae, ὁ.
 εὐλαβεῖμαι -οὔμαι' 1) † φοβοῦμαι τινα, pertimesco, -ere; metuo, -ere, aliquem' 2) = φυλάττομαι τι, φοβοῦμαι τι, caveo mihi ἢ ἀπλ. caveo, -ere, aliquid; vereor, -eri, aliquid' 3) = αἰδοῦμαι τι, religio, mihi est' 4) — τὸν θεόν, deum revereor' 5) = φεύγω τι, fugeo, -ere aliquid.
 εὐλαβής, ἔς' 1) = φυλακτικός, circumspectus, a, um; 2) = δειλῶς ἔχων πρὸς τι, timidus, a, um' 3) = εὐσεβης, religiosus, a, um.
 εὐλαβῶς, 1) timide; caute' 2) = εὐσεβῶς, religiose.
 εὐλαλος, ον' 1) eloquens, ntis, ὁ. 2) = φλύαρος, loquax, -acis.
 εὐληκτος, ον, facile cessans.
 εὐληκτος, ον' 1) captu facilis, *2) ἐντεῦθ. μετφ. intellectu facilis; clarus, a, um.
 εὐλήπτως, ita ut facile capi queat' *ἐντεῦθ. μετφ. clare.
 εὐλίμενος, ον, bonum portum habens' || *τὸ —ον, bonitas portus.

εὐλογέω -ῶ, benedico, -ere.
 εὐλογητός, ἡ, ὄν, benedictus, a, um; laudatus, a, um.
 εὐλογία, ἡ' 1) benedictum, -i, οὐ. 2) benedictio, -onis, ὁ.
 εὐλόγιστος, ον, qui recte ratiocinatur; prudens, -ntis.
 εὐλογίστως, prudenter.
 εὐλογος, ον, rationalis, e.
 εὐλογοφανής, ἔς, qui rationabilis videtur; speciosus, a, um.
 εὐλόγως, rationabiliter.
 εὐλύγιστος, ον, flexibilis, e. ὁ.
 εὐλυσία, ἡ, facilis solutio.
 εὐλυτος, ον, facilis ad solven um; expeditus, a, um.
 εὐμάθεια, ἡ, docilitas, -atis, ὁ.
 εὐμαθής, ἔς' 1) docilis, e. 2) παθητ. intellectu ἢ cognitu facilis.
 εὐμαθῶς, cum docilitate.
 εὐμαρεια, ἡ, facilitas, -atis, ὁ.
 εὐμαρής, ἔς, facilis, e.
 εὐμαρῶς, facile; commode.
 εὐμεγέθης, ἔς, ingens, ntis; procerus, a, um.
 εὐμέθοδος, ον, ratione procedens; methodicus, a, um.
 εὐμεθόδως, artificio et via.
 εὐμέλεια, ἡ, bona modulatio.
 1. εὐμελής, ἔς, cui bona modulatio est; apte modulatus, a, um.
 2. εὐμελής, ἔς, validus membris.
 εὐμένεια, ἡ, benevolentia, ὁ.
 εὐμενής, ἔς, benevolus, a, um.
 εὐμενίζω, placo, -are.
 εὐμενῶς, benevole; benigne.
 εὐμεταβλησία, ἡ, mutabilitas, ὁ.
 εὐμετάβλητος, εὐμετάβολος, ον, mutabilis, e; inconstans.
 εὐμετάδοτος, ον' 1) = ἐλευθέριος, liberalis, e. 2) παθητ. facile cum aliis communicatus.
 εὐμετάθετος, ον, facilis transportatu; iacile mutabilis, e.
 εὐμετακίνητος, facile movendus.
 εὐμετακόμιστος, ον, transportatu facilis, e.
 εὐμετάπειστος, ον, cui facile aliud persuadetur.
 εὐμεταχειρίστος, tractabilis, e.
 εὐμετρία, ἡ, justa mensura.
 εὐμετρος, ον, modum servans.

εὐμέτρως, moderate.
 εὐμήκης, es, procērus, a, um.
 εὐμηρος, formosa iemora habens.
 εὐμηχανία, ἡ, industria θ.
 εὐμηχανος, industrius, a, um.
 εὐμηχάνως, ingeniose.
 εὐμοιρέω -ῶ· 1) bona sorte utor·
 2)—τινος, sortior aliquid.
 εὐμοιρία, bona sors; felicitas.
 εὐμοιρος, ον, bona sorte utens;
 felix, -icis.
 εὐμοίρως, feliciter.
 εὐμολπία, elegantia cantus.
 εὐμολπος, ον, bene canens.
 εὐμορφία, ἡ, formositas, θ.
 εὐμορφος, ον, insignis formâ; pul-
 cher, a, um.
 εὐμουσία, ἡ, musica elegantia;
 musicus lepor.
 εὐνάξω, sopio· || μετφ. tranquil-
 lum reddo· || —ομαι, cubitum eo.
 εὐνή, ἡ· 1) cubile, -is, οὐ. 2) =
 φαλεύς, lustrum, -i, οὐ.
 εὐνητος, ον, bene textus.
 εὐνικτος, ον, qui facile vincitur.
 εὐνοέω -ῶ τινι, bene affectus sum
 erga aliquem.
 εὐνόητος, ον, intellectu facilis.
 εὐνοια, ἡ, benevolentia, -ae, θ.
 εὐνοϊκός, benevolus, a, um.
 εὐνομέω -ῶ, bonis legibus utor· ||
 οννήθ. μεσ.—οῦμαι, bonis legibus
 utor ἢ administrator.
 εὐνομία, ἡ, bonae leges.
 1. εὐνομος, bonis legibus utens.
 2. εὐνομος, bona pascua habens.
 εὐνοος, -ους, ονν, benevolus, a,
 um, εὐνοος τινι, benevolus alicui ἢ
 ad aliquem.
 εὐνουχίζω, castro, -are
 εὐνουχιστής, δ, castrator, ἀ.
 εὐνοῦχος, δ, eunuchus, -i, ἀ.
 spado, -onis, ἀ.
 εὐνωος, (=εὐνοϊκῶς)· benevole.
 εὐνωτος, bonum dorsum habens.
 εὐξείνος, εὐξείνος, ον, hospitalis,
 e. Εὐξείνος πόντος, Euxinum mare
 ἢ Euxinus, -i, ε.
 εὐοδία, ἡ, facilis via· || μετφ. pros-
 peritas, -atis, θ.
 εὐοδόομαι -οῦμαι, felici successu
 utor; prospere evenio.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Δεξικὸν

εὐόδος, ον, pervius, a, um· || μετφ.
 prosperum successum habens.
 εὐόδωσις, prosperus successus.
 εὐοῖ, evoe.
 εὐοικός, bonam domum habens.
 εὐόργητος, iracundus, a, um.
 εὐοργήτως, iracunde.
 εὐόρεκτος, bene appetens cibos.
 εὐορκέω -ῶ, religiose juro.
 εὐορκησία, εὐορκία, ἡ, sanctum
 jusjurandum.
 εὐορκος, εὐορκωτος, ον, vere ju-
 rans; non perjurus, a, um.
 εὐόρκως, religiose jusjurandum
 servando.
 εὐόρητος πρὸς τι, proclivis ad.
 εὐορμος, ον, tutam stationem na-
 vium habens.
 εὐοσμέω -ῶ, bene oleo.
 εὐοσμία, ἡ, fragrantia, -ae, θ.
 εὐοσμος, ον, bene olens.
 εὐοψέω -ῶ, obsoniis abundo.
 εὐπάθεια, ἡ· 1) passibilitas, -atis,
 θ. 2) voluptas, -atis, θ. laetitia,
 -ae, θ. 3) felicitas, -atis, θ.
 εὐπαθέω -ῶ, 1) facile aliqua re
 afficio· 2) felicitate utor· 3) εὐπα-
 θῶ πρὸς τι, laetor aliqua re· 4) =εὐ-
 γαίω, valeo, -ere.
 εὐπαθής, ες, propensus ad pati-
 endum; passibilis, e.
 εὐπαθῶς, passibiliter.
 εὐπαιδευτος, ον, valde eruditus,
 a, um; doctus, a, um.
 εὐπαιδέυτως, erudite, docte.
 εὐπαράφορος, ον, qui facile mente
 alienatur.
 εὐπαρηγόρητος, εὐπαρήγορος, ον,
 facile consolabilis, e.
 εὐπαρηρησιαστος, libere loquens.
 εὐπαρηρησιδωτος, liberâ oratione.
 εὐπάρφος, ον, 1) insigni limbo
 praetextatus ἢ ἀπλ. praetextatus, a,
 um, 2) veste laticlavata utens.
 εὐπατριδής, δ, patricius, -i, ἀ.
 εὐπάτωρ, δ, nobili patre natus.
 εὐπειθεια, ἡ, obsequentia.
 εὐπειθέω -ῶ, obsequor. -i.
 εὐπειθής, ες, obsequens.
 εὐπειθῶς, obedienter.
 εὐπεπτος, ον, facilis concoqui;
 τροφή—, cibus facilis concoqui.

εὐπερίγραπτος, εὐπερίγραφος, ον, qui facile describi potest.

εὐπερίληπτος, ον, qui facile complectitur ἢ comprehenditur.

εὐπεριόριστος, ον, bene circumscriptus, a, um.

εὐπέτεια, ἡ, facilitas, -atis, θ.

εὐπετής, ἔς, facilis, e.

εὐπετώς, facile; sine molestia.

εὐπεψία, ἡ, facilis concoctio.

εὐπηκτος, ον, bene compactus.

εὐπιστία, ἡ, credulus, -atis, θ.

εὐπιστος, ον, credulus, a, um.

εὐπλαστος, ον 1) qui facile fingi potest; facilis fictus 2) bene formatus, a, um.

εὐπλοεῖω -ῶ, feliciter ἢ prospere navigo.

εὐπλοία, ἡ, prospera, secunda navigatio.

εὐπλόκαμος, ον, crinitus, a, um; cincinnatus, a, um.

εὐπλοκος, ον, bene textus, a, um.

εὐπλοος, ους, navigatu facilis, e.

εὐπνοεῖω -ῶ, facile spiro.

εὐπνοία, ἡ 1) facilis spiratio 2) bonus ventorum flatus 3) suavis odor, oris, ἄ.

εὐπνοος, ους 1) bene spirans 2) spiratui aptus 3) salubrem aërem habens.

εὐποιεῖω -ῶ, benefacio (-feci, factum -ere).

εὐποίητος, bene factus, a, um.

εὐποιία, ἡ, beneficentia, θ.

εὐποιητέος, α, ον, beneficio afficiendus, a, un.

εὐπολέμητος, debellatu facilis.

εὐπόρευτος, ον, facile pervius.

εὐπορέω -ῶ υνος, abundo, -are, aliqua, -re.

εὐπόρθητος, expugnatu facilis.

εὐπορία, ἡ 1) facultas, -atis, θ. copia, -ae, θ. 2) = πλοῦτος, opulentia, -ae, θ. ubertas, θ.

εὐπορος, ον 1) pervius, a, um; expeditus, a, um 2) = πλούσιος, uber, -eris.

εὐποτος, ον, potatu facilis.

εὐπραγέω -ῶ, felix sum.

εὐπραγής, ἔς, felix, -icis.

εὐπραγία, ἡ, res secundae.

εὐπραξία, ἡ, bona actio.

εὐπρέπεια, ἡ 1) decor, -oris, ἄ-decentia, -ae, θ. decōrum, -i, οὐ.

2) = μεγαλοπρέπεια, species, -ei, θ.

εὐπρεπής, ἔς 1) decorus, a, um;

decens 2) speciosus, a, um.

εὐπρεπίζω, decoro, exorno, -are.

εὐπρεπῶς, decore; decenter.

εὐπρόσδεκτος, ον, acceptus, a,

um; gratus, a, um.

εὐπροσηγορία, ἡ, affabilitas, θ.

εὐπροσηγορος, ον, affabilis, e.

εὐπροσηγόρωος, affabiler.

εὐπρόσιτος, ον, accessibilis, e.

εὐπρόσδοτος, ον 1) accessu ἢ aditu facilis.

εὐπροσωπείω -ῶ, εἶμ. aspectu pulcher sum.

εὐπροσωπία, ἡ, honesta species.

εὐπρόσωπος, ον 1) pulcher aspectu;

2) = εὐπρεπής, speciosus.

εὐπροσώπως, speciose.

εὐπώγων, δ, bene barbatus.

εὐρεσις, ἡ, inventio, -onis, θ.

εὐρετέος, invenienda, a, um.

*εὐρετήριον, inventarium, οὐ.

εὐρέτης, δ, inventor, -oris, ἄ.

εὐρετικός, ἡ, δν, inveniendi facultate praeditus, a, um.

εὐρετρα (*εὐρετήκια), τά, praemium datum inventori rei amissae.

εὐρέτρις, εὐρέτρια, inventrix.

εὐρέως, late.

εὐρημα, τό, inventum, -i, οὐ.

εὐρημοσύνη, ἡ, facundia, -ae, θ.

εὐρήμων, ον, facundus, a, um.

εὐριπος, δ, euripus, -i, ἄ. fretum

-i, οὐ. μάλιστα δὲ δ τῆς Εὐβόλας

ποιθμός, Euripus, -i, οὐ.

εὐρίσκω, invenio, -ire || -ομαι,

invenior, -iri.

εὐροεῖω -ῶ 1) bene fluo, -ere 2)

= εὐ πράττω, feliciter ago.

εὐροία, ἡ 1) = ὑδάτων, facilis fluxus aquarum 2) = ἀφθονία, affluentia, -ae, θ. copia, -ae; θ. 3) ἐπι

λόγην, flumen orationis.

εὐροος, ους, ον 1) ἐπι ποταμ.

bene fluens, -ntis 2) = ἀφθονος, affluens, -ntis, θ. 3) = λόγος oratio

volubilis.

εὐρος, τό, latitudo, -inis, θ.

εὐρὺ (=εὐρέως)· late.
 εὐρυθμία, ἡ, concinnitas, θ.
 εὐρυθμος, ον· 1) =εὐθυμικός, ἐμ-
 μελής, numerosus, a, um; 2) con-
 cinnus, a, um.
 εὐρύθμως, numerose.
 εὐρυκρείων, lalē rex.
 εὐρυμέδων, late regnans.
 εὐρυμέτωπος, ον, latam frontem
 habens.
 εὐρύνω, dilāto, -are, aliquid.
 εὐρύπυλος, latas portas habens.
 εὐρύς, εἶα, ὕ, latus, a, um.
 εὐρυσθενής, ἐς, valde potens.
 εὐρύστερος, ον, latum pectus
 habens; pectorosus, a, um.
 εὐρυστομία, ἡ, vastitas, -oris.
 εὐρύστομος, latum os habens.
 εὐρύτης, ἡ, latitudo, -inis, θ.
 εὐρυτος, ον, bene fluens.
 εὐρυφωνία, ἡ, vastus sonus.
 εὐρυφωρος, ον, late sonans.
 εὐρυχωρία, ἡ, locus amplus; spa-
 tiositas, -atis, θ.
 εὐρύχωρος, ον· 1) amplus, a, um;
 2) =χωρητικός, capax, -acis.
 εὐρυχώρως, spatiosē; late.
 εὐρώς, ὄ, situs, -us ἄ.
 εὐρωστέω -ᾶ, valetudine bona
 utor; valeo, -ere.
 εὐρωστία, ἡ, bona valetudo.
 εὐρωστος, ον, robustus, a, um.
 εὐρώστως, robuste.
 εὐρωτιάω -ᾶ, situm duco.
 εὐσαρκία, ἡ, corpulentia, θ.
 εὐσαρκος, ον, corpulentus, a, um;
 carnosus, a, um.
 εὐσφεία, ἡ, pietas, -atis, θ.
 εὐσβεβέω -ᾶ, pius sum.
 εὐσβεής, ἐς, pius, a, um.
 εὐσβεῶς, pie; religiose.
 εὐσειστος, motibus obnoxious.
 εὐσημος, ον, signis quibusdam
 clarus, a, um; illustris, e.
 εὐσηπιτος, ον, facile putrescens.
 εὐσθένεια, ἡ, robur, -oris, οὐ.
 εὐσθενής, ἐς, validus; robustus.
 εὐσθίαστος, εὐσθικός, ον, umbro-
 sus, a, um; opacus, a, um.
 εὐσπλαγχνία, misericordia, θ.
 εὐσπλαγχνίζομαι τινα, misericor-
 diā in aliquem commoveor.

εὐσπλαγχνος (*εὐσπλαγχνικός),
 misericors, -ordis.
 εὐστάθεια, ἡ, constantia, θ.
 εὐσταθής, ἐς, constans, -ntis.
 εὐσταθῶς, constanter.
 εὐσταλής, ἐς· 1) bene vestitus,
 decenter ornatus, a, nm· 2) =κόσμιος,
 decorus, a, um.
 εὐσταλῶς, decenti ornatu.
 εὐστερνος, ον, ἐπίθ. bonum pe-
 ctus habens.
 εὐστολος, bene ornatus, a, um.
 εὐστομέω -ᾶ· 1) bene canto, -are·
 2) lingua faveo, -ere
 εὐστομος, ον· 1) bonum os habens.
 εὐστομία, ἡ· 1) os bonum· 2) bona
 pronuntiatio; sermone bonus· 3) sa-
 por ori gratus.
 2) bene pronuntians; bene dicens
 ἢ canens· 3) =εὐφραδής, disertus,
 a, um· 4) =νόστιμος, sapidus, a, um.
 εὐστόμως, canore; modulate.
 εὐστοχέω -ᾶ τινος· 1) ictu certo
 ferio aliquid· 2) μετφ. sollerter
 conjicio (-ere) aliquid.
 εὐστοχία, ἡ· 1) dexteritas in ja-
 culando ἢ in tangendo scopo· 2)
 sollertia conjectandi.
 εὐστοχος, ον· 1) περί θηλ. recte
 ad scopum tendens, a scopo non
 aberrans· 2) μετφ. sollers, -rtis;
 ingeniosus, a, um.
 εὐστόχως, dextre.
 εὐστρεπτος, bene tortus, a, um.
 εὐστροφία, ἡ, flexibilitas, θ.
 εὐστροφος, ον, versatilis, e.
 εὐστρωτος, bene status, a, um.
 εὐσυνειδησία, bona conscientia.
 εὐσυνειδήτος, ον, bonam consci-
 entiam habens.
 εὐσυνειδήτως, ἐπίρ. cum bona
 conscientia.
 εὐσυνεσία, ἡ, prudentia, θ.
 εὐσύνετος, ον, prudens, -ntis
 εὐσυνέτως, prudenter.
 εὐσύντακτος, ον· 1) bene compo-
 situs, a, um· 2) bonam habens
 constructionem.
 εὐσυνταξία, bona constructio.
 εὐσύστατος, ον, bene consistens.
 εὐσφυρος, ον, pulchros habens
 pedes.

εὐσχετος, ον, bene retinendus.
εὐσχημονέω -ῶ· 1) honeste megero; 2) decens, honestus sum.

εὐσχημόνως, decenter; speciose.

εὐσχημος, speciosus, a, um.

εὐσχημοσύνη, ἡ, decor, ἄ.

εὐσχημων, ον, decens, -ntis.

εὐσχημῶς· 1) decore; speciose·*2)

— ἀποποιούμαι τι, speciose recuso aliquid.

εὐσχιστος, ον, fissilis, e.

εὐσώματος, εὐσωμος, ον, corpulentus, a, um.

εὐτακῆς, ἐς, facile liquescens.

εὐτακτέω -ῶ· 1) ordinem seruo·

2) facio, quae debeo· 3) modeste me gero; modestus, sum.

εὐτακτος, ον· 1) ordinatus, a,

um· 2) modestus, a, um.

εὐτάκτως, ordinate.

εὐταξία, ἡ, bonus ordo.

εὐτεκνος, ον, felix liberis.

εὐτέλεια, ἡ, vilitas, -atis, ὅ.

εὐτέλης, ἐς, vilis, e.

εὐτέλως, viliter.

εὐτερπῆς, ἐς, amoenus, a, um.

εὐτεχνία, ἡ, peritia, -ae, ὅ.

εὐτηκτος, ον, facile liquabilis.

εὐτοκέω -ῶ, facile pario.

εὐτοκία, ἡ, facilis partus.

εὐτοκος, ον, facile pariens.

εὐτολμέω -ῶ, audeo. -ere.

εὐτολμία, ἡ, audacia, ae, ὅ.

εὐτολμος, ον, audax, -acis.

εὐτομος, ον, sectu facilis.

εὐτονέω -ῶ, validus sum.

εὐτονία, ἡ, vigor, -oris, ἄ.

εὐτονος, ον, validus, a, um.

εὐτόρνευτος, εὐτορνος, ον· 1)

tornu ἢ tornatu facilis· 2) bene ἢ pulchre tornatus, a, um.

εὐτράπεζος; μάλιστα—οι· qui bene instructa mensa utuntur.

εὐτραπελία, ἡ· 1) = ἀστειότης, urbanitas, ὅ. lepor, ἄ. 2) = βωμολοχία,

scurrilitas, ὅ.

εὐτράπελος, ον· 1) = ἀστεῖος, urbanus, a, um; 2) = βωμολόχος, scurrilis, e· 3) ὁ εὐτράπελος, scurra, a.

εὐτραφῆς, ἐς, bene nutritus, a.

um, ἐντεῦθ. pinguis, e.

εὐτραφία, ἡ, corpus bene nutri-

tum· ἐντεῦθ. corpulentia, ὅ.

εὐτραφῶς, pinguisiter.

εὐτρεπίζω· 1) = παρασκευάζω, ad-

parō, -are; instruo, aliquid· 2) =

διευθετῶ, compono, aliquid· 3) εὐ-

τρεπιζομαι, me paro ἢ adparo· εὐ-

τρεπισμένος, ἡ, ον, α') paratus, a,

um· β) compositus, a, um.

εὐτρεπισμός, ὁ, adparatio, -onis.

εὐτρεπτος, ον, mutabilis, e.

εὐτρεψία, ἡ, mutabilitas, -atis, ὅ.

εὐτρητος, ον, bene perforatus, a, um.

εὐτριπτος, ον, tritu facilis, e.

εὐτριτος, ον, bene tritus, a, um.

εὐτροπία (= πανουργία)· versutia.

εὐτροπος, ον, versutus, a, um.

εὐτροφέω -ῶ, bene nutrior.

εὐτροφία, ἡ, bona nutritio.

εὐτροφος, ον· 1) bene nutritus, a,

um· 2) ἐνεργ. bene nutriens.

εὐτροχος, ον· 1) bene currens;

agilis, e· 2) bonas rotas habens.

εὐτρώγγητος, ον, vindemitu facilis.

εὐτυκτος, ον, bene elaboratus.

εὐτύπωτος, ον, cui signum facile

imprimi potest.

εὐτυχέω -ῶ· 1) prospera fortuna

utor; fortuna mihi favet; felix sum·

εὐτυχῶ ἐν τινι, rem bene gero·*2)

vesel. ἠτύχησα γὰ ζῶ ἐν Ἀθήναις,

contigit mihi Athenis vivere.

εὐτύχημα, τό, felicitas, -atis, ὅ.

casus secundus, τὰ εὐτυχήματα,

fortunae.

εὐτυχής, ἐς· 1) περὶ προσ. felix,

-icis; fortunatus, a, um· εὐτυχῆς

ἐπὶ τινι, felix aliqua re· 2) περὶ

πραγμ. prosper, a, um; faustus.

a, um; felix, -icis.

εὐτυχῶς· 1) feliciter· 2) prospere,

bene.

εὐτυχία, ἡ, felicitas, -atis, ὅ.

prosperitas, -atis, ὅ· εὐτυχίαν τινι

παρέχω, prospere alicui.

εὐύαλος, ον, e pulchro vitro fac-

ctus.

εὐύδρῶ -ῶ, aquā abundo.

εὐύδρεια, ἡ, copia aquarum.

εὐύδρος, ον, aquā abundans.

εὐύμνια, ἡ, celebritas, -atis, ὅ.

εὐύμνος, ον, hymnis celebratus.

εὐύπέμβλητος, ον, facile supera-

bilis, e; superatu facilis, e.

εὐνόληπτος, ον· 1) spectabilis, e· *2) bonae existimationis (homo)

εὐνόχωρητος, ον, facile cedens.

εὐνόφαντος, ον, bene textus, a, um.

εὐφαντασιώτος, ον, qui facile concipit visiones.

***εὐφάνταστος, ον**, fecunda imaginatione praeditus, a, um.

εὐφέγγεια, ἡ, splendor, -oris, ἄ.

εὐφεγγής, ἔς, splendidus, a, um.

εὐφημέω -ῶ· 1) εὐφ. θεούς, ce-

lebro deos· 2) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν

τῇ προστακτ. α') ἐπὶ θυσίῳ· εὐφη-

μεῖτε, favete linguis· β') εὐφήμει

(ὦ ἄνθρωπε), bona verba quaeso,

desine male loqui, sile.

εὐφημία, ἡ· 1) bona fama· ἡ ὑ-

στερον εὐφημία, fama post mortem·

2) honorifica appellatio, laus, -udis,

θ. 3) bonum omen· εὐφημίας ἔνεκα,

boni ominis causa· 4) fausta accla-

matio· εὐφημiais παντοδαπαῖς ὑπε-

δέγοντο, omnibus faustis acclama-

tionibus excipiebant· μετ' εὐφη-

μίας, μετ' εὐφημιῶν, faustis accla-

mationibus.

εὐφημισμός (σχ. λόγου)· imminu-

tio, -onis, θ. verbi mitigatio, -onis,

θ. euphemismus, -i, ἄ. κατ' εὐ-

φημισμόν, per euphemismum.

εὐφημος, ον· 1) (ἀντίθ. δύσημος),

honorificus ἢ honestus, a, um;

laudabilis, e· εὐφημος μνεία, hone-

sta mentio· 2) εὐφημα φώνει, εὐ-

φημος ἴσθι, fave linguis· 3) iau-

stus, a, um· 4) πρὸς τὸ εὐφημον

ἐξηγοῦμαι, in bonam partem inter-

pretor.

εὐφήμως, honesto verbo; faustis

ἢ bonis verbis.

εὐφθαρτος, ον, corruptibilis, e.

εὐφθογγέω -ῶ, bene sono, -are.

εὐφθογγος, ον, bene sonans ἢ

cantans; canorus, a, um.

εὐφίλητος, ον, amatus, a, um;

dilectus, a, um; carus, a, um.

εὐφλεκτος, ον, inflammatu faci-

lis, εὐφλεκτος ὕλη, facilis inflam-

matu materia.

εὐφορέω -ῶ, ferax sum; uberes

fructus fero.

εὐφόρητος, ον, tolerabilis, e.

εὐφορία, ἡ, feracitas, -atis, θ. fertilitas, -atis, θ.

εὐφορος, ον· 1) portatu facilis,

e· 2) ἐπὶ ἀνέμου, secundus (ventus)·

3) ἐπὶ γῆς, ferax, -acis; fertilis, e·

4) εὐφορός τιος, ferax alicujus.

εὐφράδεια, ἡ, facundia, -ae, θ.

εὐφραδής, ἔς· 1) = σαφής, clarus,

a, um· 2) = δεινός λέγειν, facundus,

a, um; disertus, a, um.

εὐφραδῶς, facunde; diserte.

εὐφραίνω, hilaro, exhilaro, oblec-

to, -are, aliquem· καὶ οἶνος εὐ-

φραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, et vinum

hilarat cor hominis· εὐφραίνομαι,

me oblecto, laetor (aliqua re); gau-

deo, -ere.

εὐφραντικός, εὐφραντός, ἡ, ον,

jucundus, a, um.

εὐφραστός, ον, pronunciatu fa-

cilis.

Εὐφράτης, δ, Euphrates, -is, θ.

εὐφροσύνη = εὐφροσύνης.

εὐφροσύνη, ἡ, laetitia, -ae, θ.

libentia, -ae, θ. Κύρ. ὄν. Libentia.

εὐφροσύνης, ον, laetitiam affe-

rens; laetus, a, um; jucundus, a, um.

εὐφροσύνης, ἡ, laetitia, -ae, θ.

εὐφρουρος, ον, bene custodiens.

εὐφρων, ον· 1) hilaris, e; laetus,

a, um· 2) ενεργ. exhilarans.

εὐφυνής, ἔς· 1) bene crescens; be-

ne a natura factus, a, um· 2) =

ἀγγίλους· α') sollers, -rtis; ingeni-

osus, a, um· εὐφυνής (= ἐπιτήδειος)

περὶ τι, ingeniosus, (a, um), ad

aliquid· β') acutus, a, um; sub-

tilis, e; sagax, -acis.

εὐφυνία, ἡ, bona indoles; inge-

niūm, -i, οὐ πολλὴ εὐφυνία, benigna

ingenii vena.

***εὐφνολογία, ἡ**, acute dictum;

aculei, -orum, ἄ.

εὐφύλακτος, ον, custoditu ἢ ser-

vatu iacilis, e.

εὐφυλλος, ον, foliis densus, a, um.

εὐφυνῶς, ingeniose; acute, saga-

citer.

εὐφωνία, ἡ, bona vox; vox cano-

ra; vocalitas, -atis, θ. sonus dul-

cis ἢ suavis.

εὐφωνος, ον, bonam ἢ suavem vocem habens; canorus, a, um; vocalis, e.

εὐφώνως, bona ἢ suavi voce; **εὐφώρατος, ον**, deprehensu facilis. **εὐχαίτης** (ἱππος), bene jubatus. **εὐχάλινος, εὐχάλινωτος** (ἱππος), bonum habens frenum; bene frenatus (equus).

εὐχαλκος, ον, ex pulchro aere factus; ex aere purpure factus.

εὐχαρις, ι, gratus, a, um; factus, a, um; gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐχαριστέω -ᾶ. 1) gratum me praebeo; jucundus sum; satisfacio (-ere), alicui εὐχαριστοῦμαι, mihi satisfacio; contentus sum εὐχαριστεῖται ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τύχῃ, sorte sua contentus videri. 2) εὐχαριστῶ τινι, gratiam (gratias) ago alicui εὐχαριστῶ σοι, gratias ago tibi εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ τῇ πρόξ ἡμὲ εὐνοίᾳ, gratias tibi ago ob tuam erga me benevolentiam εὐχαριστῶ, gratia est.

εὐχαριστήριος, ον, quo gratiae aguntur, εὐχαριστήρια, gratulatio, -onis, θ. θύσιας εὐχαριστηρίους τοῖς θεοῖς ἀποδιδούς, gratulans diis εὐχαριστ. ἐπιστολή, εὐχαριστήριον (γράφμα), litterae gratias agendis.

εὐχαριστήσις, ἡ, delectatio, oblectatio, -onis, θ. παρέχω εὐχαρίστησιν, delecto, -are ἐξ εὐχαρίστησεως, delectationis animi causa.

εὐχαριστία, ἡ, gratiarum actio; gratia, -ae, θ. ἡ θεῖα Εὐχαριστία, Eucharistia, -ae, θ.

εὐχάριστος, ον 1) = εὐχαρις, gratus, a, um; suavis, e 2) = εὐγνώμων, beneficii memor, gratus, a, um.

*εὐχαρίστως, grate; laeto ἢ libenti animo; libenter.

εὐχειλος, ον, pulchra labia habens **εὐχέμερος, ον** 1) ad hiberna accommodatus, a, um 2) salubri frigori expositus, a, um.

εὐχειρία, ἡ, manuum dexteritas. **εὐχειρος, εὐχειρ**, promptus manu.

εὐχείρωτος, ον, qui facile capitur; superabilis, e.

εὐχέλαιον, τό, extrema unctio. **εὐχερεία, ἡ**, facilitas, -atis, θ. μετ' εὐχερείας, facile.

εὐχερής, ἐς, facilis, e, εὐχερῶς πρόσσδος πρὸς τινα, facilis aditus ad aliquem εὐχερῆς ἐστι, facile est, in promptu est.

εὐχερῶς, iacile; prompte. **εὐχέτης, δ**, qui precatur (pro aliquo); praecator, -oris.

εὐχή, ἡ 1) precatio, -onis, θ. εὐχαί preces, -um 2) optatio, -onis, θ. optatum, -i, οὐ. 3) votum, -i, οὐ. αὶ εὐχαὶ καλῶς ἀποβαλνοῦσι, vota cadunt κατ' εὐχὴν α') ad votum β') = ὡς ἠχόμην (οὐ, εἶο), κατὰ νοῦν, optato.

εὐχίλος, ον, pabulo abundans. **εὐχίλος-ους**, bene virens (hortus).

εὐχλωρος, ον, pulchre viridus. **εὐχολόγιον, τό**, libellas precum.

εὐχομαι 1) precor (-atus sum, -ari) 2) precibus exposco aliquid; opto, -are, aliquid 3) εὐχομαί τι (= τάξω τι), voveo (vovi votum, -ere) aliquid.

εὐχορτος, ον, gramine abundans. **εὐχρηματέω -ᾶ**, pecuniosus sum; pecuniis abundo.

εὐχρηματία, ἡ, opulentia, θ. **εὐχρηματος, ον**, pecuniosus, a, um.

εὐχρηστέω -ᾶ, τιν' utilis sum alicui rei || — οἶμαι α') commode tractor ab aliquo β') = ἐν χρήσει εἶμι, in usu sum; usurpo, -are.

εὐχρηστία, ἡ, usus commodus. **εὐχρηστος, ον** 1) commodus, a, um; utilis, e 2) ἐν χρήσει, in usu;

usualis, e; usitatus, a, um.

εὐχρηστως, commode. **εὐχροέω -ᾶ**, bono sum colore.

εὐχροία, ἡ, bonus color. **εὐχρως, -ους**, bono praeditus colore.

εὐχυλία, ἡ, gratus sapor. **εὐχυλος, ον**, succosus, a, um.

εὐχυμία, ἡ, bonus succus. **εὐχυμος, ον**, sapore praestans; sapidus, a, um.

εὐχώριστος, ον, separatu facilis. **εὐχωρος, ον**, late patens; amplius.

εὐψυκτος, ον, facilis refrigeratu.

εὐψυχέω -ᾶ, forti animi sum; animosus sum· εὐψύχει (περὶ νεκρῶν), have pia anima!

εὐψυχος, ον, animosus, a, um; magnanimus, a, um.

εὐψύχως, animose.

εὐώδης, ες, bene olens; odorativus, a, um.

εὐωδία, ἡ, suavitas odoris.

εὐωδιάζω, odorem suavem reddo || —ομαι, bene odoror.

εὐώλετος, εν, ἐπιθ. pulchra habens brachia.

εὐώνητος, εὐωνος, ον, boni pretii; vili pretio; vilis, e.

εὐωνία, ἡ, vilitas annonae; vilitas, -atis, θ.

εὐώνυμος, ον· 1) bono nomine praeditus, a, um; celebris, is, e. 2) =ἀριστερός, laevis, a, um.

εὐώνως, vili pretio; viliter.

εὐώπεις, pulchros oculos habens.

εὐώχεω -ᾶ τινα, convivio ἢ epulis accipio aliquem· || —οῦμαι, convivor, -atus sum, -ari; epulor, -atus sum, -ari.

εὐωχητής, δ, epulo; conviva.

εὐωχητικός, ἡ, ον, epularis, e.

εὐωχία, ἡ, epulae, -arum, θ.

ἐφάλλομαι, insilio; supersilio.

ἐφαλμος, ον, murica conditus.

ἐφαλος, ον, maritimus, a, um.

ἐφαλσις, ἡ, assultus, -i, ἄ.

ἐφάμιλλος, ον· 1) de quo certatur; de quo est certamen. 2) =ζηλωτής, ὁμοιος, aemulus, a, um; aequalis, e.

ἐφαμίλλως, 1) aequaliter· *2) certatim.

ἐφάπαξ, semel.

ἐφαπλώω -ᾶ, ehpando, -ere; dif-fundo super· || —οῦμαι, expandor, -i; extendor, -i.

*ἐφάπλωμα, τό, tegimen lecti.

ἐφάπτω (=δένω)· adligo, -ere, aliquid· α') μέσ. —ομαι τινος, adtingo (-ere) aliquid· β') μετφ. —της ἀληθείας, τοῦ ἀληθοῦς, comprehendo veritatem.

ἐφαρμογή, ἡ· 1) commissura, -ae, θ. 2) accommodatio, -onis, θ. *3) adplicatio, -onis, θ. usus, -us, ἄ.

ἐφαρμόζω τι τινι· 1) accommodo (-avi, -atum, -are) aliquid alicui ἢ ad rem; 2) νεοελ. —ομαι, α') —εται καλῶς, bene -aptum ἢ accommodatum est; β') οὐδέποτε ὁ νόμος —εται, numquam lex in usu est· γ') τοῦτο ἐν τῇ παρουσίᾳ ὑποθέσει οὐκ —εται, non hoc cadit it hanc rem, alienum est ab hoc.

ἐφάρμοδις ἡ, adplicatio, θ.

*ἐφαρμοσίμος, ον, qui potest accommodatus esse.

ἐφαρμοστέος, α, ον, adplicandus, a, um; aptandus a, um.

ἐφαρπάζω, rapio, -ere.

ἐφεδρεία, ἡ· 1) =κάθισμα, sessio, -onis, θ. 2) περὶ στρατ. subsidiaria acies; subsidia, οὐ. πλ. copiae subsidiariae.

ἐφεδρεύω· 1) ἐπικάθημαι, insideo, -ere· 2) =ἐνεδρεύω, subsideo (-ere) alicuique; insidior (-ari) alicui· 3) ἐφεδρός εἰμι, in subsidiis sum, οἱ ἐφεδρεύοντες, subsidiarii.

ἐφεδρος, ον, subsidiarius, a, um.

ἐφέζομαι, insideo, -ere.

ἐφενκτικός, ἡ, ον· 1) inhibens, -ntis; 2) ἐφενκτικοὶ (δῆλ. φιλόσοφοι), cunctatores, haesitatoribus.

ἐφενκτικῶς, dubitanter.

ἐφελκόομαι —οῦμαι, ulceror.

ἐφελκτικός, attractorius, a, um.

ἐφελκυστής, δ, attractor, ἄ.

ἐφελκυστικός, ἡ, ον· 1) attractorius, a, um· 2) ἐνεργ. attrahens.

ἐφελκύνω, ἐφέλκω, attraho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· μεσ. —ομαι, ad me traho.

ἐφελξίς, ἡ, attractio, -onis, θ.

ἐφεξῆς· 1) =κατὰ σειράν, ordine πάντες ἐφεξῆς, ad unum omnes· 2) —εἶτα, deinceps; deinde.

ἐφεπτομαι τινι· 1) sequor, -i; comitor, -ari, aliquem· 2) ἐχθρ. sequor, insequor, -i, aliquem.

ἐφερμῆνευσις, inderpretatio.

ἐφερπέζω καὶ ἐφέρεπα, arrēpo ἢ irrēpo, -ere; reptando eo.

ἐφείσιμος δίκη, causa de qua fit appellatio ἢ provocatio.

ἐφρσις, ἡ· 1) =ἐπιθυμία, appetitus, -us, ἄ. desiderium, -i, οὐ. 2) περ

δίλης, appellatio, -onis, θ. provocatio, -onis, θ.

ἐφέστιος, ον, ad focum sedens; qui in eadem est domo.

ἐφαστρίς, ἡ, amiculum, -i, οὐ.
ἐφέτης (ἐφέται)· 1) iudex (iudices) causarum capitalium· 2) iudex (iudices) ad quem (quos) appellatio iit; ephēta, ephētae.

ἐφετικά ῥήματα, verba desiderativa
*ἐφεινός, ἡ, ὄν, ἴδε φεινός.

ἐφέτος, ἴδε φέτος.

ἐφετίνδα παίζειν, pila ludere.

ἐφεύρεμα, τό, inventum, -i, οὐ.

ἐφευρέσις, ἡ, inventio; -onis, θ.

ἐφευρέτης, ὁ, inxentor. -oris, ἀ.

ἐφευρετικός, ἡ, ὄν, ad invenientium ingeniosus, a, um.

ἐφευρίσκω, invenio (vēni, -ventum, -ire) aliquid.

ἐφέπω, recoquo, -ere.

ἐφήβαιον, τό, pubes, is, θ.

ἐφηβάω, -ῶ, pubesco, -ere.

ἐφηβεία, ἐφηβασύνη, ἐφηβότης, ἡ, pubertas, -atis, θ.

ἐφηβεύω, pubesco; puber sum.

ἐφηβικός, ἡ, ὄν, ad ephebos ἢ puberes pertinens.

ἐφηβος, ον, pubes ἢ puber, -eris.

ἐφηγέομαι, -οῦμαι reum indicio iudicibus.

ἐφήγησις, ἡ, delatio rei iudici.

ἐφήδομαι τι, delector aliqua re.

ἐφηδύνομαι, suavius reddo aliquid.

ἐφήκω, pervenio, -ire.

ἐφήλιξ ὁ, ἡ, adultus, -a.

ἐφηλῆς, ἡ, ephēlis, -ilis, θ.

ἐφηλος, ον, ephelidas laborans.

ἐφηλώω, -ῶ, clavis adfigo, aliquid.

ἐφηλωτός, ἡ, ὄν, clavis adixus.

ἐφημερευτής, ὁ, diurnus curator.

ἐφημερεύω· 1) diurnam curatio-nem habeo· 2) † = εἶμαι ἐφημέριος, sacerdos sum.

† ἐφημερία, ἡ, sacerdotium, οὐ.

ἐφημέριος, α, ον, unius, diei || † ὁ-ος, sacerdos, -odis, ἀ.

ἐφημερίς, ἡ, diarium, -i, οὐ. e-phemeris, -itis, θ. [unius diei.

ἐφήμερος, ον, diurnus, a, um;

ἐφησυχάζω τι, in aliqua re acquiesco (-evi, -ere).

ἐφθαρμένως, corrupte.

ἐφθοπώλης, ὁ, qui cocta vendit
ἐφθοπωλείον, τό, locus ubi cocta veneunt.

ἐφθός, ἡ, ὄν, coctus, a, um.

ἐφιάλης, ὁ· 1) incubo, -onis, θ. nocturna supressio· 2) γεοελ. μεφ. οὔτος (ὁ ἀνθρ.) μου εἶνε —, ille mihi permolestus est.

ἐφιδρώω, -ῶ, insudo, -ere.

ἐφιδρωσις, ἡ, tenuis sudor.

ἐφισάνω τι, insideo aliquid.

ἐφίημι· 1) injicio, -ere; immitto, -ere, aliquid· 2) remitto, -ere, aliquid· 3) ἐπὶ δικῶν — εἰς τινα, — εἰς ἕτερον δικαστήριον τὴν δίκην, adpello (-are) ad aliquem, provo-co ad iudicem majorem.

ἐφικνέομαι -οῦμαι τιος· 1) adsequor (-cutus sum, -i) aliquid· 2) — τι ἢ ἐπὶ τι, pervento in (-locum)· 3) ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων ἡ μνήμη ἐφικνείται, post hominum memoriam.

ἐφικτός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. quem adsequi (adipisci) possumus, ὁθ. = adsequabiliis, e.

ἐφιπτάζομαι, ἐφιπτεύω, equito super.

ἐφίππιον, τό, sella (equi).

ἐφιππος, ον, qui equo vehitur; eques, -itis.

ἐφίπταμαι, involo, advolo, -are.

ἐφίστημι (ἐπιστήω, ἐπίστησα)· 1) — τί τι, sisto, colloco aliquid juxta aliquid· 2) — τινά τι, (= προῖστημί τινά τιος) praeficio aliquem alicui rei || ἐπίστην τινί, ἐφείστηκά τι, ἐφίσταμαι τι, praesum (praefui) alicui rei· 3) — (ἐπέστησα) τὸν νοῦν (τὴν διανοίαν) τι, adverto animum ed rem, animo incumbo ad rem· 4) — τι (= σταματῶ τι), sisto, reprimo, inhabeo, coerceo aliquid· 5) ἐφίσταμαι τι, immineo (-ere) alicui· 6) ἐπέστη ἡ ἡμέρα, ὁ καιρὸς (ἡ ὥρα), dies tempus institit (pervenit).

ἐφοδεία, ἡ, circuitio, -onis, θ.

ἐφοδεύω· 1) circumeo, -ire, aliquid· 2) vigilias circumeo.

ἐφοδιάζω· 1) — τινά, ad viam

instruo aliquem; instruo aliquem rebus necessariis: *2) — πόλιν, φρούριον, στρατόν, commeatum in urbem, in castellum infero; frumentum ἢ commeatum exercitui provideo: 3) — οἶμαι, instruo (ctus sum, -i) aliqua re.

ἐφόδιον, τό: 1) = ὁδοιπόριον, viaticum, -i, ὀδ. 2) = τὰ ἐπιτήδεια, commeatus, -us, ἄ. 3) subsidium, adjuvamentum, -i, ὀδ.

1. ἐφοδος, ἡ: 1) = διόδος, commeatus, -us, ἄ. *3) ἐξ ἐφοδῶν ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, impressione iacta urbem expugnaverunt.

2. ἐφοδος (= περίπολος), ὁ: circitor, -oris, ἄ.

3. ἐφοδος, ὄν, ad quem aditus est ἐφόλιον, τό, scapha, -ae, θ. ἐφολικός, ὄν, artrahens, -ntis. ἐφοπλίζω, paro, -are.

*ἐφοπλισμός (πλοῦ) armamenta. ἐφορατικός, ἡ, ὄν, aptus ad res inspiciendas.

ἐφορέω -ῶ: 1) intueor, -eri; perlustro, -are, aliquid: 2) = προσεῶ, prospicio, -ere: 3) ἐπεῖδον, ες, εν, vidī, vidisti, vidit.

ἐφορεία, ἡ: 1) inspectio, θ. *2) οἱ ἔφοροι, inspectores, -um ἄ.

ἐφορέύω, inspector sum.

ἐφορμάω -ῶ τινι, impetu facio, irruo (-ui, -ere) in aliquem.

ἐφορμέω -ῶ, in statione sum.

ἐφορμησις, ἡ, impetus, us, ἄ. ἐφορμίζω, navem ad stationem adpello.

ἐφορμισις, ἡ, statio in portu.

ἐφορμος, ὄν, qui in statione est.

ἐφορος, ὄν, inspiciens, -ntis, ὁ ἔφορος, inspector, -oris, ἄ.

ἐφ' ὄσον, quantum; quoad.

ἐφυβρίζω τινά ἢ τι, contumeliā alicui aliquem.

ἐφυβριστής, ὁ, contumeliosus.

ἐφέγγυος, ὄν, idoneus sponsor alicujus rei || ἐγγύον, τό, sponsio, -onis, θ. fides, -ei, θ.

ἐχεμυθέω -ῶ, linguam contineo; verba suppresso; sileo, -ere.

ἐχεμυθία, ἡ, taciturnitas, θ.

ἐχεμυθος, ὄν, ἐπιθ. linguam cohi-

rens; taciturnus, a, um.

ἐχεφρονέω -ῶ, prudens sum.

ἐχεφροσύνη, ἡ, prudentia, θ.

ἐχέφρων, ὄν, prudens, -ntis.

ἐχεφρόνως, prudenter.

ἐχθαίρω καὶ —ομαι τινα, cdi aliquem.

ἐχθές, χθές, heri.

ἐχθεσινός, hesternus, a, um.

ἐχθιστος, ἡ, ὄν, invisissimus, infensissimus.

ἐχθος, τό, cdius; inimicitiae.

ἐχθρα, ἡ, inimicitiae, -arum, θ. hostilitas, -aiis, θ.

ἐχθρεύω τινί, (—ομαι τινα) inimicus sum alicui.

ἐχθρικός, ἡ, ὄν, inimicus, a, um; hostilis, e.

ἐχθρικός ἔχω (διάκειμαι) πρὸς τινα inimicus sum alicui.

ἐχθρός, ἄ, ὄν: 1) = μισητός, inviusus (a, um), alicui: 2) = δυσμενής, inimicus, a, um; iniustus, a, um: 3) = πολέμιος, hostilis, e.

ἐχθρῶς, iniense; hostiliter.

ἐχίδια, ἡ, vipera, -ae, θ.

ἐχῖνος, ὁ, echinus, -i, ἄ.

ἐχινάδης, ες, echinatus, a, um.

ἐχίς, ὁ, anguis; vipera.

ἐχίτης (λίθος) echites, -ae, ἄ.

ἐχμα, τό, retinaculum, -i, ὀδ.

ἐχόμενος, proximus, a, um.

ἐχομένως, protinus; statim.

ἐχόντως νοῦν, prudenter.

ἐχυρός, ἄ, ὄν, munitus, a, um.

ἐχυρότης, ἡ, munitio; firmitas.

ἐχυρόω -ῶ τινι, munio; iirno, -are.

ἔχω: 1) μεταβ. α') = ἔστι μοι τι, habeo (-ui, itum, -ere), aliquid; est mihi aliquid: β') = παρέχω, habeo, affero: γ') = κατέχω, κρατῶ, habeo, teneo, obtineo, -ere: δ') = κέκτημαι, habeo, possideo, -ere: ε') (μετ' ἀπαρεμφ.) = δύναμαι, habeo, possum: 2) ἀμεταβ. (μετ' ἐπιρ.) = διακείμεαι, me habeo; sum: πῶς ἔχει ὁ φίλος; amicus quomodo se habet? 3) περιφρ. ἔχω μαθῶν, habeo exploratum: ἔχω θανμάσας, admiror: 4) ἔχομαι: α') παθητ. = κατέχομαι, teneor (-eri), ab aliquo ἢ aliqua re: β') μέσ. ἔχομαι τινος ἢ ἐν

-τινι, haereo (haesit, -ere), ali-
qua re.

ἐπιπλῶς, ἡ, ὄν, coctilis, e.

*ἐπιπλῶς, heri vesperi.

ἐπιπλῶμενος, falso.

ἐπιπλῶμα, τό, coctile, -is, οὐ.

ἐπιπλῶσις, ἡ, coctio, -onis, θ.

ἐπιπλῶτης, ἐπιπλῶτης, coctor, ἀ.

ἐπιπλῶτος, ὄν 1) coctus, a, um

*2) = ὀπιπλῶς, assus, a, um.

ἐπιπλῶ, coquo, -ere.

ἐπιπλῶθεν, a primo mane.

ἐπιπλῶτινός, ἡ, ὄν 1) matutinus, a, um *2) τὸ ἐπιπλῶτινὸν σάλπιγμα, quarta vigilia.

ἐπιπλῶλος, ὄν 1) pridianus, a, um 2) obsoletus, a, um.

ἐπιπλῶσις, α, ὄν, matutinus, a, um.

1. ἐπιπλῶσις, ἡ, aurora, -ae, θ.

2. ἐπιπλῶσις 1) donec 2) dum 3) quoad

ἐπιπλῶσις ἂν ζῆ, quoad vivet 4 ἐπιπλῶσις σῆ-
μερον, usque ad hodiernum diem

*5) νεοελ. ἐπιπλῶσις τρεῖς χιλιάδες, circiter tria milia.

Z

Z, ζ (ζῆτα), τὸ ἕκτον γράμμα, litera Z, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ζ' = septem καὶ septimus, τὸ δὲ ζ=septies mille.

ζα— (μόρ. ἀχώρ.) valde.

ζάθεος, ὄν, maxime divinus, a, um

ζάλη, ἡ 1) procella, -ae, θ. tempestas, -atis, θ. *2) νεοελ. = σκοτιδιλία, vertigo, -inis, θ.

ζαλίξω τινά 1) = σκοτιδιλίαν προξενῶ, vertiginem alicui affero — ομαι (= σκοτιδιλιῶ), vertigine laboro ἢ corripior 2) alicui molestiae sum; alicui molestus sum.

ζάπλουτος, ὄν, praedives, -itis.

ζάπυρος, ὄν, valde igneus, a, um

*ζάχαρη, ζάχαρις (= σάκχαρον) saccharum (-on), -i, οὐ.

*ζάχαροπλαστεῖον, τό, dulciarium, -ii, οὐ.

*ζάχαροπλαστήτης, δ, dulciarius, -ii, ἀ. condimentarius, -ii, ἀ.

ζάω -ῶ, in vita sum; vivo, (vixi, victum) -ere || προστ. ζῆθι! vive! ζήτω! vivat! ζήτω ἡ πατρίς! vivat patria! ἀπαρέμφ. τὸ ζῆν, vita, -ae, θ. || ἐπι ἀπύχ. ζῶσα φωνή, viva vox, ζῶσα εἰκὼν, viva imago || μετφ. vivo; valeo; vigeo.

ζέα, ἡ, zea, -ae, θ. fiar, -ris, οὐ.

ζεῖδωρος γῆ, alma terra.

ζεῖμα, τό, decoctum, -i, οὐ.

ζεματίξω 1) fervefacio, -ere *2) aqua calidâ perfundo aliquid ἢ ali-

quem *—ομαι, aqua calidâ perfundor.

ζέσις, ἡ, iervor, -oris, θ.

*ζέστη, ζέστα, ἡ, calor, ἀ.

*ζεσταίνω, calefacio, (-ere) aliquid ἢ aliquid || —ομαι, caleo.

ζεστός, ἡ, ὄν, iervens, -ntis.

ζευγάριον, τό 1) vile pur buccularum *2) = ζεύγος, par, -aris, οὐ.

*3) jugum boum.

ζευγηλάτης, δ, arator, -oris, ἀ.

ζεύγη, ἡ, jugum, -i, οὐ.

ζεύγμα, τό 1) junctura, -ae, θ. vinculum, -i, οὐ. 2) (σχ. λόγου), zeugma.

ζεύννυμι καὶ ζευνῶ, ρ. jungo (-nxi, -nctum, -ere) || —ομαι, jungor, junctus sum, -i.

ζεῦγος, τό 1) jugum, i, οὐ. τρία ζεύγη βοῶν, tria juga boum 2) par -aris, οὐ. ζεύγος ὑποδημάτων, par calceorum τρία ζεύγη περιστερῶν, tria paria columbarum.

ζευγοτροφέω -ῶ, equos curules alo ζευγοτρόφος, equos curules alens.

ζευνκτηρία, ἡ, ligamen, -inis, οὐ.

ζευνκτήριος, copulatorius, a, um.

ζευνκτός, ἡ, ὄν, junctus, a, um.

ζεῦξις, ἡ, conjunctio, -onis, θ.

ζεφυρικός, ad zephyrum pertinens

ζέω 1) = βράζω, ferveo, -cre; bul-

lio, -ire 2) = πυροῦμαι, ierveo, -ere 3) ζέω τινός (= μεστός εἰμι τινός), ferveo, aliqua re.

*ζήλεια, ἡ, invidia, -ae, θ.
 *ζηλευτός, invidendus, a, um.
 *ζηλεύω· 1) aemulor, -ari, aliquidem ἢ aliquid· 3) = φθονῶ, invideo, -ere.
 ζῆλος, δ· 1) = φθόνος, invidia, -ae, θ. 2) = ζηλοτυπία, aemulatio, θ. 3) = σφοδρὰ ἐπιθυμία, studium, -ii, οὐ. diligentia, -ae, θ.
 ζηλοτυπέω -ῶ, zelotypiā aīfectus sum; aemulor (-ari) alicui.
 ζηλοτυπία, ἡ, zelotypia, -ae, (Κικέρ.); aemulatio, θ.
 ζηλότυπος, ον, zelotypus, a, um; aemulus, a, um.
 ζηλώω -ῶ τινα ἢ τι· 1) aemulo (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid· 2) ζηλώ βίον ἀπράγμονα, vitam a negotiis abhorrentem colo· 3) ζηλώ τινά νινος (= μακαρίζω), beatum praedico, beatum censeo aliquem (ἢ aliquid) ob rem aliquam· 4) ζηλοτυπῶ, aemulor ἢ invideo alicui· 5) = θηρῶ τι, sector (-ari) aliquid.
 ζήλωμα, facinus aemulum.
 ζήλωσις, ἡ· 1) aemulatio, -onis, θ. 2) sectatio, -onis, θ.
 ζηλωτής, aemulandus, a, um.
 ζηλωτής, δ· 1) aemulator; aemulus· 2) ζηλωτής νινος, sectator, á.
 ζηλωτικός, aemulans, -ntis.
 ζηλωτικῶς, aemulanter.
 ζηλωτός, ἡ, ὄν, aemulatione dignus (a, um).
 ζημία, ἡ· 1) damnum, -i, οὐ. 2) ζημία χρημάτων, mulcta, ae, θ. 3) = ποινή, poena, ae, θ.
 ζημιῶω -ῶ τινα· 1) damnum do alicui; 2) ἀργυρίῳ ζημιῶ τινα, aliquem pecuniā mulcto· 3) —οῦμαι, damnum, detrimentum accipio (capio, iacio).
 ζημιώδης, es, damnosus, a, um.
 ζημιώσις, ἡ, mulctatio, -onis, θ.
 ζῆτα, zeta.
 ζητέω -ῶ τινα ἢ τι· quaero (quaesivi, quaesitum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = αἰτῶ τι, peto, -ere; posco, -ere, aliquid· 3) = προσπαθῶ, studeo, conor, volo.
 ζήτημα, τό, quaestio, θ.

ζητήσιμος, ον, quaerendus, a, um
 ζήτησις, ἡ· 1) quaestio, -onis, θ. 2) petitio, -onis, θ.
 ζηητέος, α, ον, ἐπιθ. quaerendus, a, um.
 ζητητής, δ, quaesitor, -oris, á.
 ζητητικός, ἡ, ὄν, studiosus indagandi.
 ζηητός, ἡ, ὄν, quesitus, a, um.
 ζιγγίβερις, ἡ, zingiberis, -is, θ.
 ζιζάνιον, τό, zizanium, -ii, οὐ.
 ζίζυφον, τό, zizyphum, -i, οὐ.
 ζορκάς, ἡ, dama, -ae, θ.
 ζοφερός, á, ὄν, caligenosus.
 ζόφος, δ, caligo, -inis, θ.
 ζοφῶω -ῶ, caliginem ἢ tenebras oífundo, ζοφοῦμαι, caligo, -are.
 ζοφώδης, es, caligenosus, a, um.
 *ζυγαριά, ἡ, libra, -ae, θ.
 *ζυγιάζω, ζυγίζω· 1) pendo, -ere; prondero, -are, aliquid· 2) οὐδ. ἔκαστον ἐξήκοντα λίτρας ζυγίζει, sexagens pondo pendunt.
 ζύγιον (ζύγι), pondus, -eris, οὐ.
 ζύγια, pondera.
 ζύγιος, ον, jugalis, e, equi jugales ἢ ἀπλ. jugales.
 ζυγοειδής, es, jugo similis, e.
 *ζύγισμα, τό, ponderatio, -onis, θ.
 ζυγομαχία, ἡ, rixa, ae, θ.
 ζυγός, δ· 1) jugum, -i, οὐ. 2) μετφ. = ἡ δουλεία· 3) ῥάχης ὄρους (κοιν. ὁ ζυγός), jugum -i, οὐ. 3) = ζυγαριά, libra, -ae, θ. trutina, -ae, θ.
 ζυγόσταθμος, δ, libra, -ae, θ.
 ζυγοστασία, ἡ, libratio, θ.
 ζυγοστατέω -ῶ, ζυγοσταθμέω -ῶ τι, pondero, -are, aliquid.
 ζυγοστάτης, δ, ponderator, -oris, á.
 ζύγωμα, τό, vectis, -is, á.
 *ζυγώνω· 1) adpropinquo, -are; advento, -are· 2) μεταβ. ζυγώνω τινά, adeo aliquem.
 ζύγωσις, ἡ, jugatio, θ.
 ζυγωτός, jugo junctus, a, um.
 ζυθοποιεῖον, ζυθοπωλείον, τό, cervisiae officina.
 ζυθοποιός, ζυθοπώλης, δ, cervisiae coctor.
 ζύθος, δ; zythum, -i, οὐ. cervisia, -ae, θ.
 ζύμη, ἡ, fermentum, -i, οὐ.

ζυμίτης ἄρτος, δ, fermentatus panis
ζυμάω -ῶ· 1) fermento, -are· ζυ-
μοῦμαι, fermentesco, -ere· *2) ζυ-
μῶν (= φυρῶ), farinam, subigo.

ζύωμα, τό· 1) iermentum, -i, οὐ.
*2) = φύρασις, farinae subctio.

ζύμωσις, ἡ, iermentatio, θ.

ζυμωτός, iermentatus, a, um.

ζωάριον, τό, bestiola, -ae, θ.

ζωγραφεῖον, τό, officina pictoris,

ζωγραφέω -ῶ, pingo (-nxi, -iictum,
-ere) aliquid ἢ aliquem.

ζωγράφημα, τό, ζωγραφία, ἡ,
tabula picta; pictura, -ae, θ.

ζωγραφητός, pictus, a, um.

ζωγραφικός, pictorius, a, um.

ζωγραφική, ἡ, ars pingendi; ars
picturae.

ζωγράφος, δ, pictor, -oris, ἄ.

ζωγρέω ῶ, vivum aliquem, capio;
ζώγρει, vivum me cape.

ζωδιακός κύκλος, orbis signifier;
zodiacus, -i, ἄ.

ζώδιον, τό· 1) bestiola, -ae, θ. 2)
signum in zodiaco.

ζωή, ἡ, vita, -ae, θ.

ζωηρός, ἄ, ὄν, vividus, a, um;
vividus, a, um, vivax, -acis.

ζωηρῶς, vivide; acr. ter.

ζωηφόρος, ὄν, vitam afferens, -ntis;
salutaris, e.

ζωϊκός, ἡ, ὄν, animalis, vitalis, e.

ζῶμα, τό, cingulum, -i, οὐ.

ζωμίδιον, τό, jusculum, -i, οὐ.

ζωμός, δ, jus, -uris, οὐ. sorbi-
tio, -onis, θ.

ζωνάριον, τό, cingillum, οὐ.

ζώνη, ἡ, zona, -ae θ. cingulum,
-i, οὐ. balteus, -i, ἄ.

ζώννυμι, καὶ ζωννύω, cingo (cin-
xi, cinctum, -ere) || -νμαι, cingor,
cinctus sum, -i.

*ζωντανεύω (= ἀναβιῶ)· 1) revi-
visco, -ere· 2) ad vitam revoco.

*ζωντανός, ἡ, ὄν, vividus, a, um.

*ζωγενής, ἔς, animalis, e.

ζωογονέω -ῶ· 1) vivum gigno· 2)
vivifico aliquem ἢ aliquid vitam
infundo ἢ reddo alicui.

ζωογόνησις, ἡ, generatio anima-
lis· *1) vivificatio, -onis, θ.

ζωογονία, ἡ, generatio animalis.

ζωογόνος, ὄν· 1) viviparus, a,
um. 2) vitalis, e.

ζωοδότειρα, ἡ, vitam largiens.

ζωοδότης, δ, vitae largitor.

ζωοδόχος, ὄν, viviificus, a, um.
ζωοειδής, ἔς, animalis speciem
referens. [lium.

*ζωολατρεία, ἡ, adoratio anima-

*ζωολάτρης, δ, adorator anima-
lium. [malibus.

*ζωολογία, ἡ, doctrina de ani-

ζῶον, τό· 1) = ἔμψυχον, animal,
-alis, οὐ. 2) = ἄλογον ζῷον, bestia,

-ae, θ. τὰ ζῶα, bestiae, -arum.

ζωοποιέω -ῶ, viviifico (-are) ali-
quem ἢ aliquid.

ζωοποιήσις, ἡ, viviificatio, θ.

ζωοποιός, ὄν, viviificus, a, um.

ζωός, ἡ, ὄν, vivus, a, um.

ζωοστάσιον, τό, stabulum, -i, cθ.

ζωότης, ἡ, facultas animalis.

ζωοτοκέω -ῶ, animal gigno.

ζωοτοκία, ἡ, animalis generatio

ζωοτόκος, ὄν, animal gignens.

ζωοτροφεῖον, τό, vivarium, -ii, οὐ.

ζωοτροφέω -ῶ, animalia alo.

ζωοτροφία, ἡ· 1) nutritio anima-
lium· *2) -αι, cibaria, -orum.

ζωοφορέω -ῶ, vivum animal gero.

1. ζωοφόρος, ὄν· 1) animalia fe-
rens· 2) orbis signifer· 3) ἐν τῇ
ἀρχῇ. zophorus, -i, ἄ.

2. ζωοφόρος, ὄν, vitam afferens

ζωόφυτον, τό, plantanimalium,

-ii, οὐ. ζωόφυτα, plantanimalia.

ζωοπυρέω -ῶ, e. sopitos suscito

ignes; reiocillo, -a e; μετφ. alo,
augeo aliquid.

ζώπυρον, τό, reliquiae ignis so-
piti; suscitabulum ignis.

ζώπυρος, ὄν, ignem excitans.

ζώσιμος, ὄν, vitalis, e.

ζῶσις, ἡ, cinctus, -us, ἄ.

ζωστήρ, δ, cingulum, -i, οὐ.

ζῶστρον, τό, cinctus, -us, ἄ.

ζωτικός, ἡ, ὄν· 1) vitalis, e· 2)
animalis, e.

*ζωτικότης, ἡ, vitalitas, θ.

ζωῦφιον, τό, bestiola, -ae, θ.

ζωώδης, ἔς· 1) animalis, e; 2)
belluinus, a, um.

*ζωωδῶς, animalite..

H

H. η (ἦτα), τὸ ἕβδομον γράμμα, littera H· ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν η' = octo καὶ octavus, a, um· τὸ δὲ η octies mille.

1. ἦ· 1) σύνδ. an. αζ. aut vel· 2) ἐν διαζ. ἐρωτημ. an· δοῦλος εἶ, ἦ ἐλεύθερος; servus esne, an liber? 3) σύνδ. συγκριτ. quam: ἐκείνος, μᾶλλον ἢ ἐγώ, ille nagis quam ego· 4) ἐπιφών. ah, heus.

2. ἦ· 1) profecto, revera, certo· ἦ γάρ, sane· ἦ που (ἦ ἦπου), profecto· 2) ἐν ἐρωτησ. -ne? ἦ λέγω; dicamne.

3. ἦ = ἦν, eram.

4. ἦ· 1) = ὅπου, ubi, quo· 2) = ὅπως, quomodo.

ἡβάσκω, pubesco, -ere.

ἡβάω -ῶ, pubes sum; in flore aetatis adultae sum.

ἡβη, ἦ· 1) = ἐφηβεία, pubertas, -atis, φ. 2) = τὸ ἐφηβαῖον, pubes, -is, φ. 3) Ἡβη (θεά), Hebe, -es, φ.

ἡβηδόν, omnes puberes.

ἡβητικός, ἦ, ὄν, juvenilis, e.

ἡγεμονεία καὶ ἡγεμονία, ἦ, principatus, -us, ἄ. imperium, οὐ.

ἡγεμονεύω τινός· dux ἢ ductor sum alicujus.

ἡγεμονικός, principalis, e.

ἡγεμονικῶς, imperatorie.

ἡγεμονίς, ἦ, regina, ae, φ.

ἡγεμών, δ· 1) — τῆς ὁδοῦ, dux itineris· 2) — στρατεύματος, dux, -ucis, ἄ. praetor, -oris, ἄ. 3) princeps, -ipis; rex, regis, ἄ.

ἡγέομαι -οὔμαι· 1) = προπορεύομαι, praeceo, -ire; duco, -ere· 2) — τινι, praeceo aliquem· 3) — τινος (σπ. τιλί), duco (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid· —τι, puto, (-are), aliquid.

ἡγέτης, δ, princeps, -ipis.

ἡγήτειρα, ἦ, ductrix, -icis.

ἡγήτωρ, δ, dux, -ucis.

ἡγιασμένως, sancte, pure.

ἡγμέτος, η, ον, eruditus, a, um. ἡγούμενος, δ, abbas, -atis, ἄ. praefectus monasterio· ἡγουμενία, dignitas abbatis· ἡγουμενεύω, abbatem ago· ἡγουμένη, ἡγουμένησα, monasterio puellarum praefecta.

ἡγουν, videlicet; id est.

ἡδέως, suaviter; libenter.

1. ἡδη (παρτ. τοῦ οἶδα)· noveram.

2. ἡδη (ἐπίρρ.)· 1) jam· 2) mox·

3) nunc· νῦν ἡδη, nunc jam.

ἡδιστος, η, ον, ἴδε ἡδύς.

ἡδομαι (ἡσθην)· τινι ἢ ἐπὶ τινι· laetor (-atus -sum, -ari), aliqua re; delector, -ari, aliqua re.

ἡδονή, ἦ· 1) = ἡδύτης, jucunditas, -atis, φ. suavitas, -atis, φ. 2)

συνήθ. = τέρπις, voluptas, -atis, φ.

3) = τρυφή, deliciae, -arum, φ. 4)

= εὐθυμία, laetitia, -ae, φ. 5) =

ἐπιθυμία, voluptas, libido, -inis, φ.

ἡδονικός, voluptarius, a, um.

ἡδονικῶς, voluptuose.

ἡδυεπής, ἐς· suaviloquus, a, um.

ἡδύλογία, ἦ, suaviloquentia, φ.

ἡδύλογος, suaviloquus, a, um.

ἡδύνω· 1) = ἀρνύω, condio, -ire,

2) = τέρω, jucundo ἢ delecto ali-

quem· 3) —ομαι· α') condior, -iri·

β') jucundor, delector, -ari.

ἡδυοσμία, ἦ, suavis odor.

ἡδύοσμον, τό, mentha, -ae, φ.

ἡδύοσμος, ον, suaviter olens.

ἡδυπάθεια, ἦ, affectio jucunda

et suavis; voluptas, -atis, φ.

ἡδυπαθέω -ῶ, voluptatibus de-

ditus sum; voluptate fruor.

ἡδυπαθής, ἐς, voluptatibus de-

ditus, a, um; voluptarius, a, um.

ἡδύπνευστος, ἡδύπνευτος, suavi-

ter spirans.

ἡδυπότης, δ, suavis comdotator.

ἡδύποτος, ον, potu dulcis.

ἡδύς, -εῖα, -ύ· 1) = γλυκύς, sua-

vis, e; dulcis· e· 2) = τερπνός,

εὐάρεστος, jucundus, a, um; laetus,

a, um. 4) *συγκρ.* ἡδίων, ον. suavior, -ius. || ὑπερθ. ἡδιστος, η, ον, suavissimus, a, um.

ἡδυσμα, condimentum suave.

ἡδύτης, ἡ, suavitas, -atis, θ.

ἡθικεύομαι, moraliter loquor.

ἡθικῆ, ἡ 1) moralitas, -atis, θ. 2) ethice, -es, θ. morum disciplina; doctr. na de moribus.

ἡθικολόγος, δ, officiorum magister; virtutis magister.

ἡθικόν, τό, moralitas, -atis, θ.

ἡθικοποιέω -ῶ, moralem reddo aliquid ἢ aliquid. || —οῦμαι, moralis fio. [ius mutatio.

*ἡθικοποιήσεις, ἡ, morum in me-

ἡθικός, ἡ, όν, moralis, e.

*ἡθικότης, ἡ, moralitas, θ.

ἡθικῶς, moraliter; recte.

ἡθις, ἡθισμός, percolatio, θ.

ἡθμός, δ, colum, -i, οὔ.

ἡθογράφος -ῶ, morum describo.

ἡθογράφος, δ, morum descriptor

ἡθολογέω -ῶ, oratione exprimo mores.

ἡθολογία, ἡ, morum expressio.

ἡθολόγος, δ, morum efec.or.

ἡθοποιέω -ῶ 1) mores formo instituo moribus 2) mores exprimo

ἡθοποιῶ, ἡ, morum institutio.

ἡθοποιός, όν 1) mores instituens ἢ formans *2) νεοελ. = ὑποκριτής θεάτρον, actor, -oris, ἄ.

ἡθος (πληθ. ἡθη) 1) mores, -um, ἄ. 2) = χαρακτήρ, ingenium, -i, οὔ.

3) = πάθος, affectus, -us, ἄ.

ἡκιστα, minime.

ἡκον, ἄορ. τοῦ ἔρχομαι.

ἡκριβωμένως, cum exacta cura et diligentia; accurate.

ἡκρωτηριασμένος, η, ον, truncus, a, um.

ἡκω περμ. τοῦ ἔρχομαι.

ἡλακάτη, ἡ, colus, -us, καί i, θ.

*ἡλεκτρίζω τινά ἢ τι vi electrica imbuo aliquid ἢ aliquid. || μετφ. incendo, inflammo, -are, aliquid.

|| —ομαι, electrica vi imbuo μετφ. me incendo.

*ἡλεκτρικός, electricus, a, um.

*ἡλεκτρισμός, δ, electrica vis ἢ natura.

ἡλεκτροειδής, electro similis.

ἡλεκτρον, τό, electrum, -i, οὔ.

ἡλεκτροφόρος, electrifer, a, um.

ἡλεκτροδής, ες, electro similis.

ἡλός, ἄ, όν, stolidus, a, um.

ἡλιάζω, insolo, -are. || —ομαι, apricor, -atis.

ἡλιακόν, τό, solarium, -ii, οὔ.

ἡλιακός, ἡ, όν, solaris, e.

ἡλιασις, ἡ, insolatio, -onis, θ.

ἡλιόω -ῶ, ut sol candeo.

ἡλιθιάζω, stulte ago.

ἡλίθιος, α, ον, stultus, a, um.

ἡλιθιότης, ἡ, stultitia, ae, θ.

ἡλιθιώω -ῶ, stultum reddo.

ἡλιθιώδης, ες, stulto similis.

ἡλικία, ἡ, aetas, -atis, θ. || *φράσεις (νεοελ.): ποῖον ἔτος τῆς ἡλικίας

σας ἔχετε; ποῖας ἡλικίας εἶσθε; quot annos natus es? quotum annum

agis? ἡλικίαν ἔχω τριάκοντα ἐτῶν, triginta annos natus, tricesimum

annum agens.

ἡλικιώτης, δ, ἡλικιώτης, ἡ, aetate par; aequalis.

ἡλίκος, η, ον, quantus, a; um.

ἡλιοκαής, ἐς, persustus, a, sole.

ἡλιοκαία, ἡ, aestus solis.

ἡλιόκαυστος, ον, sole exustus.

ἡλιόμορφος, ον, ἐπίθ. solis formam habens.

ἡλιος, δ, sol, solis, ἄ.

ἡλιοσκοπίον, helioscopion, -ii.

ἡλιοτρόπιον, heliotropium, -ii.

ἡλιοδῶω -ῶ, insolo, -are: in solo expono. || —οῦμαι, a sole illustror

ἡλίσκος, ον, clavivulus, -i, ἄ.

ἡλίωσις, ἡ, insolatio; θ.

ἡλος, δ, clavus, -i, ἄ.

ἡλιόω -ῶ, clavo, are, aliquid.

ἡλωτός, ἡ, όν, clavatus, a, um.

ἡμεδαπός, ἡ, όν, nostras, -atis.

ἡμεῖς, nos.

ἡμελημένος, negligente.

ἡμέρα, ἡ, dies, ei, ἄ. || *καλή ἡμέρα, φίλε, salve, mi amice.

ἡμερεύω 1) diem transigo *2) νεοελ. α') mitigo, -are β') man-

suesco.

ἡμερήσιος, α, ον, unius diei; diurnus, a, um.

ἡμερινός, diurnus, a, um.

ἡμερόβιος, *ον*, in diem vivens.
 ἡμερολόγιον, calendarium, -ii.
 ἡμερομίσθιον, mercēs diurna.
 ἡμερονύκτιον, τό, diei et noctis spatium.
 ἡμερος, *ον*, mansuetus, a, um; cicur, -uris; mitis, e.
 ἡμερότης, ἡ, mansuetudo, θ.
 ἡμερόω -ῶ, mansuefacio, -ere, cicuro, -are; mitigo, -are, aliquid ἢ aliquidem || —οὔμαι, mansuefio (-factus sum, -ieri).
 ἡμέρωμα, mansuefactum, -i, οὐ.
 ἡμέρωσις, ἡ, mansuetudo, θ.
 ἡμερωτής, δ, mansuetarius, ἀ.
 ἡμέτερος, noster, -tra, -trum.
 ἡμιβάρβαρος, *ον*, ἐπίθ. semibarbarus, a, um.
 ἡμιβαφής, dimidi parte tinctus.
 ἡμιβροχος, semimaditus, a, um.
 ἡμιγυμνος, *ον*, semiamictus, a, um, seminudus, a, um.
 ἡμιδαρεικός, daricus dimidius.
 ἡμιδιάμετρος, semidiametros, θ.
 ἡμιεφθός, semicoctus, a, um.
 ἡμιθανής, ἐς, semivivus, a, um.
 ἡμίθεος, δ, semideus, -i, ἀ.
 ἡμικανστος, ἡμικανστος, *ον*, semianustus, a, um.
 ἡμικλαστος, *ον*, semifractus, a, um; semiruptus, a, um.
 ἡμικλειστος, *ον*, semiclausus, a, um; semiadapertus, a, um.
 ἡμικρανία, dolor dimidii capitis.
 ἡμικρανον, sinciput, -itis, οὐ.
 ἡμικύκλιον, τό, ἡμικυκλος, δ, semicirculus, -i, ἀ.
 ἡμικύκλιος, *ον*, semicirculatus, a, um; semirobundus, a, um.
 ἡμιμάθεια, semiperitia, -ae, θ.
 ἡμιμαθής, ἐς, semidoctus, a, um; semiperitus, a, um;
 ἡμίμετρον, dimidium mensurae.
 ἡμιμηνιαῖος, α, *ον*, semestris, e.
 ἡμιμόριον, τό, dimidia pars.
 ἡμιολία (ναῦς), navis piratica; myoparo, -onis, ἀ.
 ἡμιόλιος, δ, sexquialter, a, um.
 ἡμιόνειος, α, *ον*, mularis, e.
 ἡμιονητός, δ, mulio, -onis, ἀ.
 ἡμιονικός, ἡ, *ον*, mularis, e.
 ἡμιονος, δ, mulus, -i, ἀ.

ἡμίοπτος, *ον*, semicoctus, a, um.
 ἡμίπεπτος, *ον*, semicoctus, a, um; semicrudus, a, um.
 ἡμίπλεθρον, τό, semijugerum, -i.
 ἡμίπληγία, ἡ, hemiplegia, θ.
 ἡμιπληκτικός, ἡ, *ον*, ἐπίθ. hemiplegia laborans.
 ἡμισαπής, ἐς, semiputris, e.
 ἡμίσεια, θηλ. τοῦ ἡμιους.
 ἡμισεύω, dimidio (-are) aliquid, aequaliter divido aliquid.
 ἡμιστρόγγυλος, semirobundus.
 ἡμισυς, ἡμίσεια, ἡμισυ· 1) dimidius; a, um; semis (ἀκλ.)· 2) = εἰς τὸ ἡμισυν διαίρεθεῖς, dimidiadus, a, um· 3) ἐν συνθέσει γίνεταί ἡμι-, sem-, ἡμίθεος, semideus.
 ἡμισφαίριον, dimidiada sphaera; hemisphaerium, -i, οὐ.
 ἡμιτάλαντον, dimidium talenti.
 ἡμιτελής, ἐς, semiperfectus, semiperactus, semitractatus, imperfectus, a, um.
 ἡμιτελῶς, imperfecte.
 ἡμίτητος, *ον*, ἐπίθ. in duas partes sectus.
 ἡμίτομος, *ον*, dimidiadus, a, um.
 ἡμιτόνιον, τό, semitonium, οὐ.
 ἡμιφανής, semiconspiciuus.
 ἡμιφλεγής, ἐς, ἡμιφλεκτος, *ον*, semiuustus ἢ semustus, a, um.
 ἡμίφρακτος, *ον*, ἐπίθ. dimidia parte septus.
 ἡμίφωνος, *ον*, semisonans, -ntis.
 ἡμίχλωρος, *ον*, semiviridis, e.
 ἡν, si.
 ἡναγκασμένως, coacte.
 ἡνία, ἡ (ἡνιον, τό), habena, -ae. θ. αἰ ἡνίαι (τὰ ἡνία) habenaе.
 ἡνίκα, quum, quando.
 ἡνιοποιέω -ῶ, habenas conficio.
 ἡνιοποιός, habenas faciens.
 ἡνιοχία, ἡ, aurigatio, -onis, θ.
 ἡνιοχέω -ῶ, aurigo, -are.
 ἡνιοχίσις, ἡ, aurigatio, -onis, θ.
 ἡνιοχικός, ἡ, *ον*, aurigalis, e.
 ἡνιοχος, δ, auriga, -ae, ἀ.
 ἡνυστρον, τό, abomasus, -i, ἀ.
 ἡνωμένως, conjunctim.
 ἡξω, ἰδὲ ἐρχομαι καὶ ἡκω.
 ἡπαρ, jecur, -oris ἢ -inoris, οὐ.
 ἡπατιαῖος, hepaticus, a, um.

ἡπατικός, hebaticus, a, um.
 ἡπατίτις (νόσος), hepataria.
 ἡπειγμένως, festinato; cito.
 ἡπειρόθεν, a continente.
 ἡπειρώω -ῶ, continentem facio.
 ἡπειρος, ἡ· 1) continens terra ἡ ἀπλ. continens, -ntis, θ. 2) Epirus (-os), -i, θ.
 ἡπησις, ἡ, sartura, -ae, θ.
 ἡπητήριον, τό, subula, -ae, θ.
 ἡπητής, δ, sartor, -oris, δ.
 ἡπιος, α, ον, placidus, a, um.
 ἡπίως, leniter; benignè.
 ἡπιότης ἡ, lenitas, -atis, θ.
 ἡρ (= εἶαρ), τό, ver, veris, οὐ.
 ἡρέμα, sensim; paullatim.
 ἡρεμαῖος, quietus, a, um.
 ἡρεμαίως, sensim; lente.
 ἡρεμέω -ῶ, quiesco, -ere.
 ἡρέμησις, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἡρεμία, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἡρεμίζω, quiescere facio.
 ἡρεμος, ον, quietus, a, um; len-tus, a, um; m.tis, e.
 ἡριγένεια, mane nata (Aurora).
 ἡρμωμένως, apte.
 ἡρώειον (φ.) heroïon, -ii, οὐ.
 ἡρωϊκός, heroicus, a, um.
 ἡρωϊκῶς, heroice; fortiter.
 ἡρωΐνη, ἡ, heroina, -ae, θ.
 ἡρωΐς, ἡρωΐσσα, ἡ, herois, -idis, θ. heroina, -ae, θ.
 ἡρῶον, τό, herois fanum.
 ἡρῶος, α, ον, herous, a, um.
 ἡρως, δ, heros, -oris, δ.
 ἡσθην, ἀόρ. τοῦ ἡδομαι, δ ἴδε.
 ἡσθόμην, ἀόρ. τοῦ αἰσθάνομαι.

ἡσσα ἡσσάομαι, ἡσσω, ἴδε ἡτα, ἡττάομαι, ἡττων.
 ἡσυχᾶ, quiete; tacite.
 ἡσυχάζω· 1) σνήθ. ἀμετ. quiesco, -ere; tranquillo, -are· 2) μεταβ. ἡσυχάζω τινά, tranquillo, placo, -are, aliquem.
 ἡσυχῆ, quiete; leniter.
 ἡσυχία, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἡσυχος, ον, quietus, a, um, tran-quillus, a, um.
 ἡσύχως, quiete; tranquille.
 ἡτοι· 1) ἡτοι—ῆ, aut—aut· *2) = δηλαδῆ, scilicet.
 ἡττα, ἡ, clades, -is, θ.
 ἡττάομαι -ῶμαρ· 1) ἡττώμαι (= ἡττων εἶμι) τινος, inferior sum ali-quo· 2) (ἐν μάχῃ) ἡττώμαι, cladem accipio, vincor, -i; ἡττώμαι (τὴν δίκην, τ. ἔ. ἀπόλλυμι τὴν δίκην), causâ cado, litem (causam) perdo.
 ἡττων, ἡττον, minor, -us (-oris); inferior, -us(-oris)· ἡττον(ἐπίρ)minus ἡτο, (πρτ. εἶμι)· erat.
 ἡφαίστειος, vulcanus, a, um· || —ον, δρος, ignifluus mons.
 ἡχείον, τό, vas, qua sonus editur.
 ἡχῆτης, δ, sonator, sonarus.
 ἡχητικός, ἡ, όν, sonorus, a, um.
 ἡχέω -ῶ, sono (-ui, -are)· τὰ τύμ-πανα ἡχεῖ, tympana sonant.
 ἡχή, ἡ, sonitus, -us, δ.
 ἡχος, δ, sonus, -i, sonitus, us, δ.
 ἡχώ, ἡ, echo, -us, θ.
 ἡχώδης, ες, sonorus, a, um.
 ἡχωδῶς, sonore·
 ἡώς, ἡ, aurora, -ae, θ.

Θ, θ (θητα), τό δυδοονγράμμα, litera θ. ὡς, ἀρ. θμητικόν σημεῖον τό μὲν θ' = novem ἡ nonus, a, um, τό δὲ θ' = novies mille.
 θακεύω, sedeo, -ere.
 θακος, δ, sedile, -is, οὐ.
 θαλάμη, ἡ, cubile ferarum.
 θαλαμηγός (ναῦς), thalamegus, -i, θ. navis cubiculata.

θαλαμηπόλος, δ, cubicularius, -ii, δ. || ἡ—, cubicularia, -ae, θ.
 θάλασσα, δ, cubiculum, -i, οὐ.
 θάλασσα, ἡ, mare, -is, οὐ.
 θαλασσεύω· 1) in mari versor ἡ sum· 2) in mari navigo.
 θαλασσίζω· 1) saporem aquae ma-rinae reddo· 2) mari similis sum.
 θαλάσσιος, marinus, a, um.

Θαλασσοκρατέω -ῶ, maris imperium teneo.

Θαλασσοκρατία, maris imperium.

Θαλασσοκράτωρ, ὁ, maris dominus; mari potitus.

Θαλασσομυγής, ἐς, mari mixtus.

Θαλασσοῦταις, ὁ, maris filius.

Θαλασσοπληκτός, ον, maris fluctibus percussus ἢ expositus, a, um.

Θαλασσοπαρέω -ῶ, per mare iter facio; navigo, -are.

Θαλασσοπορία, ἡ, per mare iter; navigatio, -onis, ὁ.

Θαλασσοπύρος, ὁ, per mare iter faciens; navigator, -oris, ἄ.

Θαλασσοπύφυρος, ον, purpureus, a, um,

Θαλασσοῦχρος, ον, colore marino.

Θαλασσοῦ -ῶ, mari submergo.

Θαλασσοῦδης, ἐς, mari similis, e.

Θαλάσσωσις, ἡ, proluvies maris.

Θάλαττα, θαλαττεύω κτλ. ἴδε θάλασσα, θαλασσεύω κτλ.

Θαλερός, ἄ, ον, florens, -ntis; floridus, a, um, virens, -ntis.

Θαλία, ἡ· 1) florens fortuna· 2) convivium, -iirou.

Θαλιάζω, convivium florida ago.

Θαλλός, ὁ, germem, -inis, οὐ. frons, -ndis, ὁ. frutex, -icis, ἄ.

Θάλλω, floreo, (-ui), -ere.

Θάλπος, τό, calor, -oris, ἄ.

Θαλπτήριον, iomentum, -i, οὐ.

Θαλπτήριος, fovendi vim habens.

Θάλπω, foveo (fovi, fotum) -ere.

Θαλπωρή, ἡ, iomentum, -i, οὐ.

Θάλπυς, ἡ, calor, -oris, ἄ.

Θαμά, crebro; frequenter.

Θαμβέω -ῶ, stupeo, -ere || -οὔμαι obstupesco (-ui) -ere.

Θάμβησις, ἡ, stupor, -oris, ἄ.

*Θαμβός, ἡ, ον, obscurus, a, um,

θάμβος, τό, stupor, -oris, ἄ.

*Θάμβωσις, ἡ, θάμβωμα, τό,

obscuratio, ὁ.

Θαμίζω, frequendo, -are.

Θαμινά, frequenter.

Θαμινός, ἡ, ον, frequens, -ntis.

Θαμιστικός, frequentativus.

Θαμνίσκος, ὁ, parvus frutex.

Θαμνοειδής, ἐς, frutici similis.

Θάμνος, ὁ, frutex, -icis.

Θαμνών, ὁ, fruticetum, -i, οὐ.

Θανάσιμος, ον, mortifer, a, um; mortificus, a, um.

Θανασίμως, mortifere; capitaliter.

Θανατάω, mori cupio.

Θανατηγός, ον, mortifer, a, um.

Θανατηφορία, ἡ, mortis illatio.

Θανατηφόρος, ον, mortifier, a, um; fatalis, e.

Θανατική δίκη, causa capitalis; iudicium capitis.

Θανατοποιός, mortificus, a, um.

Θάνατος, ὁ, mors, -rtis, ὁ.

Θανατῶ -ῶ· 1) occido, -ere; morte afficio aliquem· 2) morte aliquem multo.

Θανατώδης, ἐς, feralis, e.

Θανάτωσις, ἡ, occisio, ὁ.

Θάπτω, sepelio (-ivi και ii, -ultum, -ire) aliquem.

Θαρραλέος, α, ον· 1) fidens ἢ conidens, -ntis· 2) animosus, a, um; magni animi· 3) audax, -acis.

Θαρραλότης, ἡ· 1) fiducia, -ae, ὁ. 2) animositas, -atis, ὁ.

Θαρραλέως· 1) confidenter· 2) animose; magno animo.

Θαρρέω -ῶ· 1) magno (bono) animo sum· 2) θαρρεῖν ποιῶ, confirmo anum· 3) -τινι ἢ ἐπὶ τινι, fido ἢ confido (-isus sum, -ere)

alicui ἢ aliquo· 4) -περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, confido de salute urbis.

Θάρρος, τό· 1) fiducia, -ae, ὁ. 2) animus, -i, ἄ.

Θαρρύνω τινά, animum addo alicui; animum alicujus confirmo.

Θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος κτλ. ἴδε θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος κτλ.

Θάσσω, θάττω, ἴδε ταχύς.

Θάτερον, θάτερα, ἴδε ἕτερος.

Θαῦμα, τό· 1) miraculum, -i, οὐ.

2) = θανασιόν πρᾶγμα, mirum, mira res· 3) = θαυμασμός, admiratio, -onis, ὁ.

Θαυμάζω· 1) miror, admīror (-atus sum, -ari)· 2) mirum mihi videtur· 3) -τί τις, miror aliquid in aliquo· 4) -ομαι, in miraculo sum. [rabilis, e.

Θαυμάσιος, α, ον, mirabilis, admī-

Θαυμασιότης, admirabilitas, θ.
Θαυμασιώς, mire; mirifice.
Θαυμασμός, δ, admiratio, θ.
Θαυμαστός, admirandus, α, um.
Θαυμαστής, δ, admirator, ἄ.
Θαυμαστικός, ἡ, ὄν, admirans.
Θαυμαστός, ἡ, ὄν· 1) mirabilis, e; admirabilis, e; 2) mirus, α, um.
Θαυμαστός, mire; mirifice.
Θαυματοποιῶ-ῶ, praestigiis utor
Θαυματοποιός, δ, praestigiator, -oris, ἄ. || ἡ—, praestigiatrix, -icis, θ. 2) † mirabiliarius, -ii, ἄ.
Θαυματοουργέω-ῶ, miracula edo; praestigis utor (-usus sum, -i).
Θαυματούργημα, miraculum, -i.
Θαυματούργος, δ· 1) praestigiator, -oris· 2) † mirabiliarius, -i, ἄ.
Θεά, ἡ, dea, -ae, θ. diva, -ae, θ.
Θέα, ἡ, spectaculum, οὐ.
Θέαμα, τό, spectaculum, -i, οὐ.
Θεάνθρωπος, δ, Deus simul et homo.
Θεάομαι-ῶμαι, specto, -are, aliquem ἢ aliquid· || *θεάθη (= ὥφθη), visus est.
Θεάρετος, ὄν, deo placens.
Θεαρέτως, ita, ut deo placeat; sicut deo placet.
Θεαρχία, ἡ, divina gubernatio.
Θεατής, δ, spectator, -oris, ἄ.
Θεάτρια, ἡ, spectatrix, -icis, θ.
Θεατός, ἡ, ὄν, visibilis, e.
Θεατρίδιον, parvum theatrum.
Θεατρίζω, in theatro fabulam ago· μάλιστ· δὲ = ἐπὶ κακοῦ in theatrum omnibus spectandum aliquid produco· || —ομαι, ostentui sum.
Θεατρικός, ἡ, ὄν· 1) theatricus, α, um; theatralis, e; 2) μετρ. ostentatorius, α, um.
Θεατρικῶς, theatraliter.
Θεατρισμός, δ, ostentatio, θ.
Θεατροειδής, theatralis formae.
Θεατρομανής, ἔς, qui insano theatri amore tenetur.
Θέατρον, τό· 1) theatrum, -i, οὐ. spectaculum, -i, οὐ. *2) νεοελ. πηγῶν εἰς τὸ —, spectaculum fabulum eo· || μετρ. theatrum, scena, sedes.
Θεατρώνης, δ, redemptor theatri.
Θεήλατος, ὄν, a deo immissus.

Θεία, ἡ· 1) ἡ πρὸς πατρός, amita, -ae, θ. 2) ἡ πρὸς μητρός, matertera, -ae, θ.
Θειάζω (=μαντεύομαι), divino.
Θειασμός, δ, (=μαντοσύνη)· divinitas, θ.
*Θειικός, ἡ, ὄν, divinus, α, um.
Θεῖον, τό, sulphur καὶ sulfur, -uris, οὐ.
1. Θεῖος, α, ὄν· 1) divinus α, um· τὰ θεῖα· α') = τὰ πρὸς τοὺς θεούς, res divinae· β') = τὰ ὑπέργεια, res coelestes· || τό—, divinitas, -atis, θ. 2) divus, α, um.
2. Θεῖος, δ· 1) ὁ πρὸς πατρός, patruus, -i, ἄ. 2) ὁ πρὸς μητρός, avunculus, -i, ἄ.
Θειότης, ἡ, divinitas, θ.
Θειώδης, ες, sulphureus, α, um; sulphuratus, α, um.
Θείως· 1) divine· 2) divinitus.
Θεωρυχέιον, τό, fodina sulphuri.
*Θεῖσμος, δ, deismus, -i, ἄ.
Θέλητρον, τό, delenimentum, -i, οὐ. illecebrae, -arum, θ.
Θέλω· 1) mulceo, -ere, aliquem· ἢ aliquid· 2) delenio, -ire; oblenio, -ire, aliquem· *3) νεοελ. —ομαι, me oblecto.
Θέλημα, τό, voluntas, -atis, θ.
Θεληματικός, (mea κτλ.) sponte; voluntate (mea, tua κτλ.).
Θέλησις, ἡ, voluntas, -atis, θ.
Θελητής, δ, cui vult.
Θελητός, ἡ, ὄν, cupitus, α, um.
Θελκτήρ, δ, delentor, -oris, ἄ.
Θελκτήριος, α, ὄν, θελκτικός, ἡ, ὄν, deleniens, -ntis.
Θελξικαρδος, ὄν, cor demulcens.
Θέλξις, ἡ, oblectatio, -onis, θ.
Θελξίφρων, ὄν, animum oblectans.
Θέλω, volo (volui, -velle.
Θέμα, τό· 1) positum, -i, οὐ. 2) = τὸ καταθεθεμένον χροῖμα, depositum, -i, οὐ. 3) παρὰ τοῦ Βυζαντιν. provincia, -ae, θ. 4) = ἡ ὑπόθεσις, quod propositum est, ἡ ἀπλ. propositum, -i, οὐ. 5) ἐν τῇ γραμμ. vox primitiva· 6) τὸ ἐν σχολ. θέμα, exercitium scribendum ἢ ἀπλ. exercitium, -ii, οὐ. thema, -atis, οὐ.
Θεματικός, ἡ, ὄν· 1) positivus, α,

um. 2) γραμμ. primitivus.

*Θεματογραφῶ -ῶ, exercitium ἢ exercitia scribo.

*Θεματογραφία, ἡ, exercitiorum scriptio, -onis, θ.

Θεματοφύλαξ, δ, custos depositi.

Θεμελιακός, fundamentalis, e.

Θεμέλιον, τό, fundamentum, οὐ.

Θεμελιόθεν, funditus.

Θεμέλιος (λίθος), fundamentum.

Θεμελιώ -ῶ. 1) fundo, -are, ali-

quid. 2) —οῦμαι (ἔν) τι, nitor re aliqua, positus sum in re aliqua.

Θεμελίωσις, ἡ, fundatio, -onis, θ.

Θεμελιωτής, δ, fundator, ἀ.

Θέμις, ίας (ἄκλ.).

Θεμιστεύω, iudico, -are.

Θεμιστοπόλος, δ, iudex, -icis, ἀ.

Θεμιστός, Θεμιτός, ἡ, ὄν, licitus, a, um; legitimus, a, um.

Θεμιτῶς, licite; legitime.

Θέναρ, τό, vola, -ae, θ.

Θεογνωσία, ἡ, dei cognitio.

Θεογονία, ἡ, deorum origo.

Θεόγονος, ον, a deo natus.

Θεόγγυμος, ον, nudissimus, a, um.

Θεοδίδακτος, ον, a deo doctus.

Θεόδημος, ον, a deo aedificatus.

Θεοδοσία, ἡ, oblatio victimarum.

Θεοδόσιος, Θεόδοτος, ον, divini-

tus datus, a, um.

Θεόδουλος, δ, dei servus.

Θεοδόχος, ον, deum suscipiens.

Θεοδώρητος, ον, divinitus datus.

Θεοειδής, ἐς, deo similis.

Θεοείκελος, ον, deo similis.

Θεόθεν, divinitus; a, deo.

Θεοκάπηλος, ον, res divinas cau-

ponans.

*Θεοκατάρατος, ον, a, deo exse-

cratus, a, um.

Θεοκήρυξ, δ, praeco dei.

Θεόκλητος, ον, a deo vocatus.

Θεοκλητέω -ῶ, deum invoco.

Θεολογῶ -ῶ, de deo loquor; de

rebus divinis dissero.

Θεολογία, ἡ, scientia rerum divi-

narum; theologia, -ae, θ.

Θεολογικός, theologicus, a, um.

Θεολόγος, δ, theologus, -i, ἀ.

Θεομηγία, ἡ, ira divina.

Θεομήτωρ, ἡ, dei mater.

Θεόμορφος, ον, divinae formae.

Θεόπεμπτος, a deo missus.

Θεόπληκτος, a deo ictus, a, um.

Θεοπνευστία, -ivina inspiratio.

Θεόπνευστος, a deo inspiratus.

Θεοποιέω -ῶ, deum facio. || —

τινα, ex homine deum facio aliumquem.

Θεοποίησης, ἡ, consecratio, θ.

Θεοποίητος, a deo factus, a, um.

Θεοπόλος, δ, sacerdos, -otis, ἀ.

Θεόπομπος, divinitus datus.

Θεόρητος, ον, a deo dictus.

Θεόρρυτος, ον, a deo profluens.

Θεός, δ, deus, -i, ἀ. οἱ θεοί, dei,

deorum, ἀ.

Θεόδοτος, ον, a deo datus.

Θεοσέβεια, ἡ. 1) dei cultus; re-

ligio, -onis, θ. 2) pietas, -atis, θ.

Θεοσεβέω -ῶ, deum colo.

Θεοσεβής, ἐς, religiosus, a, um.

Θεοσεβῶς, religiose; pie.

Θεόσπετος, Θεοσπεφής (βασιλεύς)

a deo coronatus (rex).

Θεοστυγής, ἐς, Θεοστύγητος, ον,

deo invisus, a, um.

Θεοστυγία, ἡ, odium dei.

Θειότης, ἡ, deitas, -atis, θ.

1. Θεοτόκος, ἡ, dei genitrix, theo-

tocos, -i, θ.

2. Θεότοκος, ον, a deo natus.

Θεότρεπτος, ον, a deo conversus

Θεοτρεπής, ἐς, deos alens.

*Θεότρελλος, δ, valde insanus.

1. Θεοφάνεια, ἡ, dei apparitio.

2. Θεοφάνεια, τά, festus dies ob

natalem Christi.

Θεόφατος, ον, a deo pronuntiat

Θεοφιλής, ἐς, qui a deo amatur;

deo gratus, a, um.

Θεοφιλήτος, ον, a deo amatus.

Θεοφιλία, ἡ, amor dei.

Θεόφιλος, ον, qui deum amat;

amicus dei.

Θεόφοβος, ον, deum timens.

Θεοφορέμαι -οῦμαι, divino nu-

mine afflatus sum.

Θεοφόρησις, afflatus divinus.

Θεοφόρητος, numine afflatus.

1. Θεοφόρος, deum ferens.

2. Θεόφορος, numine afflatus.

Θεοφροσύνη, ἡ, religio; pietas.

θεόφρων, divina sentiens.
 θεοφύλακτος, a deo servatus.
 θεόχριστος, ον, a deo unctus.
 θεόω -ῶ, deum facio.
 θεράπεινα, θεραπεινίς, ἡ, au-
 cilla, -ae, ὅ. famula, -ae, ὅ.
 θεραπεινίδιον, ancillula, -ae; ὅ.
 θεραπεία, ἡ 1) = οἰκετεία, famu-
 latio, -onis, ὅ. 2) = οἱ θεράποντες,
 famuli, orum, ἄ. 3) = ἰασις, sana-
 tio, -onis, ὅ. medela, -ae, ὅ.
 θεράπευμα, τό, medella, -ae, ὅ.
 θεραπεύσιμος, ον, medicabilis,
 e; sanabilis, e.
 *θεραπευτήριον, τό, officina sana-
 toris (medici) hospitium sana-
 torium ἢ ἀλλ. sanatorium, οὖ.
 θεραπευτής, ὁ 1) cultor, ἄ. 2)
 ssanator, ἄ.
 θεραπευτικός, ἡ, ὄν 1) = ἐπιηρε-
 νικός, officiosus, a, um. 2) = θερα-
 πεύων, sanans, -ntis.
 θεραπευτικῶς, officiose.
 θεραπευτός (ιατός), sanabilis, e.
 θεραπεύω 1) = ἐργάζομαι τι, colo
 (-colui, cultum, -ere) aliquid 2)
 τιμῶ, λατρεύω τινά, colo aliquem 3)
 ἐν γένει = ἐπιμελοῦμαι νινος, curo
 (-avi, -atum, -are) aliquid 4) =
 ἰῶμαι, sano -are || —ομαι α') con-
 sanesco, -ere; sanus fio β') me-
 deor, -eri,
 θεράπων, ὁ 1) = ἐπιηρέτης, fa-
 mulus, -i, ἄ. 2) = θεραπευτής νινος,
 cultor, -oris, ἄ.
 θέριος, α, ον, aestivus, a, um.
 θερίζω 1) meto (messum, -ere) 3)
 2) μετφ. demeto, occido, -ere 3)
 —διάγω τό θέρος, aestivo, -are.
 θερινός, ἡ, ὄν, aestivus, a, um.
 θερισμός, ὁ, messura, -ae, ὅ.
 θεριστήρ, θεριστής, messor.
 θεριστήριον, τό, iālx messoria.
 θεριστικός, messorius, a, um.
 θεριστός, ἡ, ὄν, messus, a, um.
 θεριστρια, ἡ, quae metit.
 θέριστρον, τό, vestis aestiva.
 θεριτός, ὁ, messis tempus.
 θέρμαι, αἶ, aquae, -arum, ὅ.
 θερμαίνω 1) calefacio, -ere; ca-
 lefacto, -ere aliquid 2) foveo, -ere,
 aliquid 3) —ομαι α') caleo (-fa-

ctus sum, -eri); calesco, -ere; ca-
 leo (-ui, -ere) β') μετφ. —ομαι
 τι (πάθει), caleo aliqua re (πόθφ
 desiderio).
 θέρμανσις, ἡ, calefactio, ὅ.
 θερμαντήριος, caldarius, a, um.
 θερμαντικός, ἡ, ὄν 1) caldarius
 a, um 2) calefactorius, excalfa-
 ctorius, a, um.
 θερμαντός, ἡ, ὄν, calefactus.
 θερμασία, ἡ, calefactus, -us; ἄ.
 *θερμαστής, ὁ, fornacator, ἄ.
 θερμαστής, ἡ, caldarium, -ii, οὖ.
 θέρμασμα, τό, calefactus, -us, ἄ.
 1, θέρμαστρα, ἡ, caminus, -i, ἄ.
 2. *θερμάστρα, ἡ, hypocaustum.
 θέρμη, ἡ 1) calor, -oris; ἄ. *2)
 = πυρετός, febris, -is, ὅ.
 θερμός, ἡ, ὄν, calidus, a, um
 || τό θερμόν (δηλ. ποτόν), calidum,
 -i, οὖ. τὰ θερμά (δηλ. λουτρά), bal-
 nea calida || μετφ. θερμονερός, ca-
 lidus, fervidus, a, um.
 θερμότης, ἡ, calor, -oris, ἄρ.
 aestus, ὅ. || μετφ. ἡ — τῆς ψυχῆς,
 fervor, -oris, ἄ. calor, ἄ.
 θερμῶς, calide *2) = σφοδρά,
 vehementer; magnopere.
 θέρος, τό, aestas, -atis, ὅ. 2) =
 ἄμνητος, messis, -is, ὅ.
 θέρομαι (= θερμαίνομαι), calefio.
 *θεσιθήρας, ὁ, petitor muneris.
 θέσις, ἡ 1) positio, -onis, ὅ. θέ-
 σει, positione 2) situs, -us, ἄ. 3)
 propositio, -onis, ὅ. 4) θέσει παῖς,
 adoptivus filius, ὁ κατά θεσον πα-
 τήρ, pater adoptivus 5) = βεβαλω-
 σις, affirmatio, -onis, ὅ. *6) νεοελ.
 locus, -i, ἄ. πλ. loca, -orum.
 θέσιμος, ον, legitimus, a, um.
 θέσιμιον, τό, lex legis; mos, -oris
 θεσμοθεσία, ἡ, legislatio, ὅ.
 θεσμοθετέω -ῶ, legem fero.
 θεσμοθέτης, ὁ, legislator, ἄ.
 θεσμοποιέω -ῶ, leges facio.
 θεσμός, ὁ, lex, legis, ὅ.
 θεσμοφόρα, tesmophoria.
 θεσμοφόρος, ον, legifer, a, um.
 θεσμοφύλαξ, ὁ, legum custos.
 θεσπέσιος, α, ον, a deo dictus,
 a, um ὅθ. = divinus, a, um.
 θεσπεσίας, divine.

Θεσπίζω 1) vaticinor, -ari· 2) *περί Καίσαρ.*—*ἐπιτάτω*, edico, -ere. **Θέσπισμα**, τό, edictum, -i, οὐ. *τῆς συγκλήτου τὸ θέσπισμα*, senatus consultum.

Θεσσαλίζω, Thessalos imitor.

Θεσσαλικός, thessalicus, a, um.

Θεσσαλίς, ἡ, Thessalis, -idis, θ.

Θεσσαλός, ὁ, Thessalus, -i, ἄ.

Θέσφατα, τὰ (=οὐ χρησμοί), fata, -orum, οὐ.

Θετικός, ἡ, ὄν, positivus, a, um.

Θετικῶς, positivè et affirmative.

Θετός, ἡ, ὄν· 1) positus, a, um·

2) *θετός παῖς*, filius adoptatus ἢ adoptivus.

Θέω, curro, -ere.

Θεωρεῖον, τό, ἴδε *θεωρητήριον*.

Θεωρέω -ῶ· 1) specto, -are, aliquem ἢ aliquid· *θεωρήθη (=ἐξηγίασθη) spectatum est; visum est· 2) contempler, -ari, -aliquid· 3) considero, -are, aliquid· *4) *νεοελ.* =*ἡγοῦμαι* τι, puto are.

Θεώρημα, τό· 1) spectaculum, -i, οὐ. 2) *μάθημ.* theorēma, οὐ.

Θεώρησις, ἡ, contemplatio.

Θεωρητήριον, τό, locus ex quo spectaculum aliquid spectantur, casa, podium (theatri).

Θεωρητής, ὁ, contemplator.

Θεωρητικός, ἡ, ὄν· 1) contemplativus, a, um· (*ἀντιθ.* practicus)· *2) rationalis, e.

***Θεωρητικῶς**, ratione; ex praeceptis atris.

Θεωρητός, ἡ, ὄν, spectabilis, e.

Θεωρία, ἡ· 1) = *θεία*, spectatio, -onis, θ. 2) contemplatio, -onis, θ. inpectio, -onis, θ. 3) ratio, -onis, θ. 4) spectatio ludorum· 5) legatio ad ludos.

Θεωρικός, ἡ, ὄν, ad spectationem ludorum pertinens θ. || τὰ — recunia theatralis; lucar, -aris, οὐ.

Θεωρός, ὁ· 1) legatus ad sacra solemnia· 2) legatus ad consulendum oraculum.

Θήγω, acuo, -ere, aliquid· *μετφ.* *θήγω τὰς ψυχὰς εἰς τι*, acuo (excito) animos ad aliquid.

Θήκη, ἡ· 1) theca, -ae, θ. 2) θ.

ξίφους, vagina, ae θ. 3) θ. *τεθνεῶτος*, sepulcrum, -i, οὐ.

Θηκτός, ἡ, ὄν, acutus, a, um.

Θηλάζω· 1) (*ἐπι μητρός*), mammam puero praebeo do· 2) *θηλάζω τὸν μαστόν*, *θηλάζομαι* (*ἐπι γηπίου*), mammam sugo; lacteo, -ere· 3) —*ομαι* (*ἐπι μητρός*), mammam ἢ ubera praebeo (puero infanti).

Θηλασμός, ὁ, nutritio, -onis, θ.

Θηλάστρια, ἡ, nutrix, -icis, θ.

***Θηλειά**, ἡ, laqueus, -i, ἄ.

Θηλή, ἡ, papilla, -ae, θ.

Θηλοειδής, papillatus, a, um.

Θηλυδρίας, ὁ, effeminatus.

Θηλυδριώδης, es, *ἐπιθ.* effeminatus, a, um.

Θηλυδριώδως, effeminatè.

Θηλυκός, ἡ, ὄν· 1) femineus, a, um· 2) femininus, a, um, θ.

Θηλυκῶς, feminine.

Θηλυμανής, es, mulierosus, a, um

Θηλύνω, effemino, -are.

Θηλυπρεπής, es, feminis conveniens, *ἐντεῦθ.* = effeminatus.

Θηλυπρεπῶς, effeminatè.

Θήλυς, εἰα, *ν· 1*) femineus, a, um· || ἡ *θήλεια* (*ἐπι ζώων*), femina, τὸ *θήλυ*, femininum, quod femineī generis est· *θήλεια*, quae femineī generis sunt· 2) *μετφ.* a) mollis, e; tener, a, um· β) fecundus, a, um.

Θηλύς, ἡ, papilla, -ae, θ.

Θηλύτης, ἡ, ieminea natura.

Θημωνία, ἡ, acervus frugum.

Θημωνιάω -ῶ (*θημωνιάζω*), in acervos iruges congero.

Θήξις, ἡ, punctio per acum.

Θήρ, ὁ, ferus, -i, ἄ.

Θήρα, ἡ· 1) venatio, -onis, θ. venatus -us, ἄ. 2) *μετφ.* indagatio rei alicujus.

Θήραμα, τό, captura; venatio.

Θηρατής, ὁ, venator, -oris, ἄ.

Θηρατός, ἡ, ὄν, venatu capiendus.

Θηράω -ῶ· 1) venor (-atus sum, -ari)· 2) — *τι* (=θηρεύω *τι*) venor, capto aliquid· 3) *θηρώμαι*· α) — *τι*, venor aliquid, indago, inquirō aliquid· β) *ἐπὶ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρώμαι*, multae ac speciosae mulieres me venantur.

θήρειος, α, ον, ferinus, a, um.
θήρευμα, τό, captura; venatus.
θηρεύσιμος, ον, venatu captus.
θηρευτής, δ, vanator, -oris, ἄ.
θηρευτικός, venaticus, a, um.
θηρευτός, venatu capiendus.
θήρευσις, ἡ, venatio, -onis, θ.
θηρεύω, venor, -atus sum, -ari, μετφ. venor capto (-are) aliquid.

θηριακός, ἡ, ὄν, ferinus, a, um, theriacus, a, um.
θηριοειδής, feris similis, e.
θηριομαχέω -ῶ, ρῆμ. cum bestiis pugno.

θηριομαχία, ἡ· 1) pugna cum belluis· 2) θ. ἐν ἀμφιθέατρον, bestiarius ludus.

θηριομάχος, cum feris pugnans.
θηριόμορφος, ον, belluinae fornacae.
θηρίον, τό· 1) ἐν γένει· bestia, -ae, θ. 2) βαρὺ καὶ μέγα, bellua, -ae, θ. 3) ἄγριον, fera, -ae, θ.

θηριότης, ἡ, feritas, -atis, θ.
θηριοτροφεῖον, τό, vivarium, cύ.
θηριοτροφέω -ῶ, bestias alo.
θηριοτρόφος, feras alens.

θηριῶω -ῶ, efferor, -are: in ferinam naturam verterō || —οῦμαι, efferor (-ari), in ferinam naturam abeo
θηριώδης, ες· 1) = πλήρης θηρίων, feris refertus, a, um; belluosus, a, um· 2) = ἄγριος, ferinus, a, um; efferus, a, um.

θηριωδία, ἡ, feritas, θ.
θηριωδῶς· 1) ferino more; more ferarum· 2) immaniter.

θηριώσις, ἡ, in feram mutatio.
θηροειδής, ες; ieris similis.

θηροκόμος, ον, feras curans.
θηρομαχία, ἡ, pugna ferarum.
θηροτροφέω -ῶ, feras alo.
θηροτρόφος, ον, feras alens.

θής, δ, servus mercenarius.
θησαυρίζω, thesauros struo; divitias congero || —ίζομαι, recondo et adservo (in thesauro).

θησαύρισμα, τό, ἐν thesauro conditum; repositorium, -ii, οὐ.

θησαυρισμός, δ, opum collectio.
θηθαυρός, δ, thesaurus, -i, ἄ.
θησαυροφυλάκιον, τό, thesaurus, -i, ἄ. aerar.um, -ii, οὐ.

θησαυροφύλαξ, δ, aerarii praefectus; quaestor, -oris, ἄ.

θητεία, ἡ, servitus pro mercede.
θητεύω, mercede servio, -ire.

θητικός, mercenarius, a, um.
θιασόρχης, δ, dux thiasii.

θίασος, δ, thiasus, -i, ἄ.
θιασῶται, οἱ, thiasos agentes.

***θιασώτης**, δ, fautor, -ris, ἄ.
θιγγάνω (θίγω) τινός· tango (tigi, tactum, -ere), aliquid.

θίβω, θίς (θινός), δ, litus; ripa.
θινώδης, ες, litoreus, a, um.

θίξις, ἡ, tactus, -us, ἄ.
θλάσις, ἡ, contusio, -onis, θ.

θλάσμα, τό· 1) contusio, -onis, θ.
 2) collisio, -onis, θ.

θλαστικός, ἡ, ὄν, contundens.
θλαστός, ἡ, ὄν, contusus, a, um.

θλάω -ῶ· 1) condundo (-tūdi, -tūsum, -ere), aliquid· || θλώμαι, contundor (-tusus sum, -i)· *2) αἱ ἀκτίνες θλῶνται, radii refringuntur· 3) frango, (fregi), -ere.

θλιβερός, ἄ, ὄν, molestus.
θλιβερώς, moleste; triste.

θλίβω· 1) = πιέζω, premo pressi, (pressum, -ere), aliquid ἢ aliquid·

2) affligo (-ixi, ictum, -ere), aliquid· *3) ἀνώϊνα, afflicto, -are, aliquid· || —ομαι, moereo, -ere; doleo, -ere· || τεθλιμμένος, η, ον, moestus, a, um; tristis, e.

θλίψις, ἡ· 1) compressio, -onis, θ. 2) dolor, -oris, ἄ.

θνησιμαῖος, α, ον, morticinus, a, um· || τὸ θνησιμαῖον, cadaver, -eris, οὐ.

θνησιμότης, ἡ, ἴδε θνητότης.
θνήσκω, morior, -i.

θνητός, ἡ, ὄν, mortalis, e,
θνητότης, ἡ, mortalitas, -atis, θ.

θοίνη, ἡ, epulae; epulum.
θοινητικός, ἡ, ὄν, epularis, e.

θολερός, ἄ, ὄν· 1) turbidus, a, um· 2) = σκοτεινός, obscurus, a, um· 3) = ρυπαρός, inquinatus, a, um.

θολός, δ, sordes turbidae.
θολός, ἡ, ὄν, turbidus, a, um.

θόλος, δ, ἡ, tholus, -i, ἄ.
θολόω -ῶ· 1) turbo, -are· || —

οῦμαι, turbidus reddor ἢ fio· 2)

μετφ. pertubo, (-are), animum.
 θολώδης, ες, turbulentus, a, um.
 θόλωσις, ή, turbatio, -onis, θ.
 θολωτός, ή, όν, tholi iormam
 habens.

θοός, ή, όν, celer, -is, e.
 θοός, celeriter.
 θοός -ώ (=όξύνω)· acuo, -ere.
 θορός, ό, sermen genitale.
 θορυβέω -ώ· 1) tumultuor, -atus,
 sum, -ari· 2) = ταράττω, συγχέω;
 turbo, perturbo (-are), aliquem·—
 ομαι, turbor, -ari; consternor, -ari·
 3) θορυβά τι, obstreπο (-ui, -tum,
 -ere), alicui.

θορυβοποιέω -ώ, tumultum facio.
 θορυβοποιός, όν, tumultum exci-
 tans; seditiosus, a, um.

θόρυβος, ό· 1) tumultus, -us, ά.
 2) turba, -ae, θ.

θορυβώδης, ες· 1) tumultuosus;
 a, um· 2) turbitus, a, um.

θορυβωδώς, tumultuose.
 θούριος, ον, impetuosus, a, um;
 bellicosus, a, um.

θούρις (άλκη)· impetuosus robur.
 θράνος (θρανιον)· 1) sella, -ae,
 θ. 2) transtrum, -i, ού. θθ. θρα-
 νίτης (=έλιτης), remex, igit, ά.· 3)
 scamnum, -i, ού. sedile, -is, ού.

Θραξ, Θρασσα, Thrax, -acis, ά.
 Thressa, ae, θ.

θρασέως, temerarie; audacter.
 θράσσω, θράττω (=ταράττω)· per-
 turbo, -are; molestiam affero.
 θρασύδειλος, ό, audax et timidus;
 homo linguá fortis.

θρασύνω, audacem reddo, (-ere),
 aliquem· || —ομαι· α') audax fio· έ-
 θρασύνθη, audax factus est· β')
 audacter (libere) loquor.

θρασύς, εία, ύ· 1) temerarius, a,
 um· 2) audax, -acis· 3) έπλοτε ma-
 gnanimus, fortis.

θρασυστομία, ή, audacia oris.
 θρασυστομος, ον, audaci ore.

θρασύτης, ή· 1) audacia, -ae, θ.
 2) temeritas, -atis, θ.

θραύσις, ή· 1) fractio, -onis, θ.
 *2) =καταστροφή, strages, -is, θ.

θραύσμα (θραύμα), τό, fragmen,
 -nis, ού. fragmentum, -i, ού.

θραυστός, fragidis, friabilis.
 θραύω· 1) frango (fregi, fractum,
 -ere), aliquid· μετφ. — ινά· frango
 aliquem· 2) frico, contero, aliquid·
 3) —ομαι (έδραύσθη), frangor, fra-
 ctus sum, -i.

θρεκτικός, ή, όν, celer cursu.
 θρέμμα, τό· 1) alumnus, a, um·

2) έπι ζώων θρέμματα, pecus, -oris.
 θρέπτειρα, ή, alitrix, -icis.

θρεπτέον, alendum, est.
 θρεπτήρ, ό, nutritor, -oris, ά.

θρεπτήριος, ον, ad alendum aptus.
 θρεπτικός, ή, όν, alens, -ntis.

θρεπτός, ή, όν, nutritus, a, um.
 θρέπτρα (θρέπτα), τά, nutritio-
 nis praemia.

θρέπτρια, ή, nutritix, -icis.
 θρέψις, nutritio, -onis, θ.

θρηνώ -ώ, lugeo (-xi, -ctum,
 -ere); lamentor.

θρήνημα, τό, carmen lugubre; la-
 mentatio, -onis, θ.

θρηνητέος, lugendus, a, um.
 θρηνητής, ό, lamentator.

θρηνητικός, ή, όν, lamentabilis,
 -e; flebilis, e.

θρηνητικώς, lamentabiliter.
 θρηνητός, lamentandus, a, um.

θρηνητρια, ή, praefica, -ae.
 θρήνος, ό· 1) luctus, -us, ά. la-
 mentatio, -onis, θ. 2) = θρηνηδία,
 lugubris cantus.

θρήνυς, ό, scabellum pedum.
 θρηνωδέω -ώ, lugubre carmen
 canto; lugeo, -ere.

θρηνώδης, ες· 1) flebilis, lamen-
 tabilis, e· 2) querulus, a, um.

θρηνηδία, ή, lugubre carmen.
 θρηνωδός, ή, praefica, -ae, θ.

*θρηνωδώς, flebiliter.
 θρησκεία, ή, religio, -onis, θ.

θρήσκευμα, τό, cultus dei.
 θρησκευτής, ό, religiosus, ά.

θρησκεύω, deum colo.
 θρήσκος, α, ον· 1) religiosus, a,
 um· 2) superstitiosus, a, um.

θριαμβευτής, ό, triumphator, ά.
 θριαμβεύω, triumpho, -are, tri-
 umpho de aliquo.

θριαμβευτικός, ή, όν, έπίθ. trium-
 phalis, e.

θριαμβευτικῶς, per triumphum.
 θρίαμβος, δ, triumphus, ἄ.
 θριγκός, δ, pinna (ἢ corona) murī; lorica ae, θ.
 θριγκῶν -ῶ, lorica construo.
 θρίξ, ἡ 1) τῆς κεφαλῆς, crinis, -is, ἄρ. capillus, -i, ἄρ. 2) βραχεία —, pilus, -i, ἄ. (τῶν ζώων), villus, -i, ἄ. 3) ἡ τραχεία —, seta, ae, θ.
 4) παροιμ. ἐκ τριγὸς κρέματαί τι, tenui filo aliquid pendet.*5) νεοελ. ἀπὸ τριγα, paene; tantum non.
 θρίων, τό, ficus folium.
 θρίψ (=σαράκι), teredor -inis, θ.
 θροῦν -ῶ, fremo, -ere.
 θρομβοειδής, grumosus, a, um.
 θρόμβος, δ, grumus, -i, ἄ.
 θρομβῶν -ῶ, in grumos cogo || —ομαι, in grumos conresco.
 θρομβώδης, es, grumosus, a, um.
 θρόμβωσις, concretio, in grumos
 θρονίζω, in throno colloco || —ομαι, solium occupo.
 θρόνιον, τό, sellula, -ae, θ.
 θροισμός, collocatio in throno.
 θρόνος, δ 1) — βασιλικός, solium, -i, σὺ. thronus, -i, ἄ. 2) sella (praeceptoris, judicis).
 θρόος -οῦς, δ 1) tumultuantium clamor; tremitus, -us, . 2) =φήμη, fama, -ae, θ. rumor, ἄ.
 θρυαλλίς, ἡ, ellychnium, -ii, οὐ.
 θρυλέω -ῶ 1) = τονθορούζω, surro, -are 2) — τι, spargo in vulgus aliquid, divulgo (-are) aliquid 3) —ομαι, divulgor, -atus sum, -ari || θρυλούμενος, η, ον, divulgatus, a, um.
 θρύλημα, τό, rumor, -oris, ἄ.
 θρυλλίσσω, frango, -ere.
 θρύλος, δ, susurrus, -i, ἄ.
 θρύμμα, τό 1) fragmentum, σὺ. 2) =ψυχιον ἄριον, mica, θ.
 θρύον (=βροῦλον), τό, juncus, ἄ.
 θρυπτικός, ἡ, δυν 1) frabilis, e. 2) mollis, e; delicatus, a, um.
 θρυπτικῶς, molliter.
 θρύπτω 1) =θραύω τι, frio, frango aliquid 2) μετφ. ἐπι ἡθικ. ἐγνοίας, frango aliquid ἢ aliquem deliciis ἢ luxu 3) —ομαι, frangor deliciis.

θρύψις, ἡ 1) contritio, -onis, θ. 2) τροπ. mollities, -ei, θ.
 θρώσκω, salio; insilio, -ire.
 θυγάτηρ, ἡ, filia, -ae, θ.
 θυγάτριον, τό, filiola, -ae, θ.
 θύελλα, ἡ 1) procella, -ae, θ. 2) tempestas, -atis, θ.
 θυελλώδης, es, procellosus, a, um.
 θυλακίζω, in saccum conjicio.
 θυλάκιον, τό 1) sacculus, -i, ἄρ. *2) =βαλάντιον, crumena, -ae, θ.
 θυλακοειδής, es, sacco similis.
 θύλακος, δ, saccus, -i, ἄ.
 θυλακώδης, es, sacco similis.
 θύλαξ, δ, saccus, -i, ἄ.
 θύμα, τό, victima, -ae, θ.
 θυμέλη, ἡ 1) thymele, -es, θ. 2) ἐν γένει, theatrum, -i, οὐ.
 θυμηδέω -ῶ, animo laeto sum.
 θυμηδής, ἐς, animo gratus.
 θυμηδία, ἡ, animi laetitia.
 θυμιάζω, ἴδε θυμιάω.
 θυμίαμα, τό 1) suffimentum, σὺ. 2) =λιβανωτός, thus, σὺ.
 θυμιασις, ἡ, suffitio, -onis, θ.
 θυμιατήριον, τό, acerra, -ae, θ.
 θυμιατίζω, thure suffio.
 θυμιάω -ῶ 1) =καπνίζω, suffio, -ire 2) =θυμιάω καιῶ, thus accendo alicui (ad honorem alicujus)
 θυμικός, ἡ, δυν 1) =εὔψυχος, animosus, a, um 2) =δργίλος, iracundus, a, um.
 θυμοβορέω -ῶ, animum exēdo.
 θυμοβόρος, ον, animum exedens.
 θυμοειδής, ἐς 1) =εὔτολμος, animosus, a, um; fortis, e 2) δργίλος, iracundus, a, um.
 θυμοειδής, animose.
 θύμον, τό, thymum, -i, οὐ.
 θυμός, δ 1) —ψυχῆ, animus, -i, ἄ. 2) = ἡ ἐπιθυμία, animus, -i, ἄ. cupiditas, -atis, θ. 3) =δργή, ira, -ae, θ.
 θύμος, δ, thymus, -i, ἄ.
 θυμῶν -ῶ (=θυμώνων) τινά, iram alicujus excito || —ομαι (θυμῶνων, δργίζομαι) irascor, -i.
 θυμώδης, es, iracundus, a, um.
 θυμωδῶς, iracunde.
 θύσεις, εσσα, εν, odorus, a, um.
 θύσσις, τό, thya, -ae, θ.

θύος, τό, thus, thuris, οὐ.
 θύρα, ἡ· 1) — οἰκίας, janua, ae, θ.
 2) πᾶν θύρωμα, ostium, -i, οὐ.
 3) ἡ ἀλείωσις —, fores, ium, θ. πλ.
 4) — γαστ., ἀνάκτορον, valvae, -arum, θ. πλ.
 5) συνεκδ. αἱ τοῦ βασιλέως θύραι, atrium (domus) regis Persarum.

θύραζε, per januam.
 θύραθεν (= ἔξωθεν), foris, δ, ἡ.
 θυραῖος, α, ον· 1) ad januam pertinens; 2) foris veniens· 3) θυραῖός εἰμι, foris sum.
 θύρασι (ἔξω τοῦ οἴκου), foris.
 θυραλιέω -ῶ· 1) foribus adsideo; 2) toris (non domi) sum· 3) sub dio ago (ut pastores, venatores)· 4) extra urbem.

θυραλία, pernoctatio ad fores.
 θύραυλος, ον· 1) ante fores excubans· 2) sub dio pernoctans.
 θυρεός, δ, scutum, -i, οὐ.
 θυρίδιον, τό, ostiolum, -i, οὐ.
 θυρίς, ἡ· 1) ostiolum, -i, οὐ. 2) fenestra, -ae, θ.

θυρόω -ῶ· 1) θ. τοίχον, januam in muro facio· 2) μετφ. θ. βλέφαροις τὴν ὄψιν, palpebris oculos quasi foribus munio (claudio).

θύρσος, δ, thyrsus, -i, ἄ.
 θύρωμα, τό, janua, -ae, θ.
 θυρών, δ, munus janitoris.
 θυρωρεῖον, τό, cella janitoris.
 θυρωρέω -ῶ, janitor sum.
 θυρωρός, δ, janitor, -oris, ἄ.
 θυσανώδης, ες, θυσανωτός, ἡ, ὄν, fimbriatus, a, um.
 θύσανος, δ, fimbria, -ae, θ.
 θυσία, ἡ· 1) sacrificium, -ii, οὐ.
 2) immolatio, -onis, θ.

θυσιάζω· 1) sacrifico· 2) immolo, -are, *3) —ομαι· immolor, -ari.

θυσιαστήριον, τό, ara, -ae, θ.
 θύσιμος, ον, ἐπίθ. immolaticius, a, um.

θύσις, ἡ, fervor, -oris, ἄ.
 θυτήρ, θύτης, δ, sacrificus, -i, ἄ.
 θύω, θύομαι· 1) sacra ἢ sacrum facio; sacrifico, -are· || θύομαι (= ἰεροσκοπῶ), exta inspicio ἢ specto· 2) θύω, θύομαι ἰερεῖα, sacrifico, immolo.

θύωδης, ες, odor, a, um.
 θύωμα, τό, odoramentum, οὐ.
 θώκος, δ, sedile, -is, οὐ.
 θώμιγξ, δ, chorda, -ae, θ.
 θωπεία, ἡ· 1) adulatio, -onis, θ.
 2) blanditiae, -arum, θ.
 θώπνευμα, τό, blandimentum, -i.
 θωπευτής, δ, adulator, -oris, ἄ.
 θωπεντικός, ἡ, ὄν, adentatorius, a, um; adulatorius, a, um.
 θωπεντικῶς, adulatorie.
 θωπεύω, adulor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ alicui.

θωπικός, ἡ, ὄν, = θωπεντικός.
 θωρακίζω, lorice aliquem.

θωράκιον, τό· 1) lorica, -ae, θ.
 2) lorica, -ae, θ.

θωρακισμός, δ, loriciatio.
 θωρακοφόρος, δ, thoracem gestans; loriceatus, a, um.

*θωρακωτός, ἡ, ὄν, loricea manitus, a, um; loriceatus, a, um.

θώραξ, δ· 1) τὸ σπλον, thorax, ἄ.
 -ae, θ. 2) τὸ στήθος, thorax.

θωρήσσω· 1) = θωρακίζω· 2) ebrio aliquem· 3) παθητ. ebrius fio.

θώς, δ, thos, thois, θ.
 θῶψ (= θωπευτής), adulator.

I

Ι, (ἰῶτα) τὸ ἕνατον γράμμα, litera
 ι, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ι
 = decem ἢ decimus, a, um, τὸ δὲ
 ι = decem millia.

ιάζω, ionice loquor.

ιαίνω, siveo, -ere.

ιαμα, τό· 1) medela, -ae, θ. 2) remedium, -ii, οὐ.

ιαμβέιον, τό, carmen iambicum.
 ιαμβεῖος, ον, iambeus, a, um.

ιαμβίζω, iambos scribo, ἐντεῦθ.
 iambis insector.

ιαμβικός, iambicus, a, um.
ιαμβογράφος, iamborum scriptor
ιαμβος, δ' 1) μ. πούς, iambus, i,
 2) **ιαμβικὸν ποίημα**, iambus (καὶ
 πλ. iambi).
ιάνθινος, ον, ianthinus, um.
ιάσμαι-ᾶμαι· 1) sano (-avi, -atum,
 -are) aliquem ἢ aliquid· 2) medeor
 (-eri alicui), **ιάται** (παθητ.) medetur
ιάσιμος, ον, sanabilis, e.
ιάσις, ἡ, sanatio; -onis, θ.
ιασιώνη, ἡ, convolvulus, -i, ἀ.
ιασπίζω, iaspidis colere sum,
ιασπισ, ἡ, iaspis, -idis, θ.
ιαστί, ionice.
ιατός, α, ον, sanandus, a, um.
ιατῆρ, δ, medicus, -i, ἀ.
ιατός, ἡ, ον, sanabilis, e.
ιατρεία, ἡ, medela, -ae, θ.
ιατρείον, τό, medicina, -ae, θ.
ιάτρευσις, ἡ, sanatio -onis, θ.
ιατεύω· 1) curo, -are, sano, -are,
 aliquem· 2) = **επαγγέλλομαι τὸν ια-**
τρόν· profiteor medicinam (ἢ me-
 dicum): *3) **ιατρεύομαι** (ιατρεύθην),
 sanus fio.
ιάτρια, **ιατρίνη**, medica, -ae, θ.
ιατρικός, ἡ, ον, medicinalis, e·
 ἢ **ιατρική**, medicinalis ars; medi-
 cina, -ae, θ. *τό **ιατρικόν**; medi-
 cina, -ae, θ. medicamentum, -i, σθ.
ιατρός, δ, medicus, -i, ἀ.
ιατροσόφιον, liber de medicina.
ιατροσυνέδριον, τό, concilium me-
 dicorum.
ιατταταί, heu!
ιαύω, dormio; pernocto.
ιαχέω, **ιάχω**, vociferor, -ari.
ιαχή, **ιάχημα**, vociferatio, θ.
ιυδίξω, in mortario tundo.
ιυδίων, τό, mortariolum, -i, σθ.
ιδανικός, ἡ, ον· 1) ideadis, e·
 *2) **ιδανικὸν ἀθώοτης**, specimen
 innocentiae· || **τὸ ιδανικόν**, illud
 ipsum quod est optimum.
ιδέα, ἡ· 1) species, -ei, θ. 2) =
 εἶδος, genus, -eius, σθ. *3) **νεοελ.**
 = γνώμη, opinio, -onis, θ.
 ***ιδεῶδες**, τό, species, -ei, θ.
ιδία· 1) = σθ. **κοινῇ**, proprie· 2)
 = **κρίως**, proprie, praecipue.
ιδιὰζόντως, privatim.

ιδιάζων, ουσα, ον, peculiaris, e;
 proprius, a, um.
ιδιαιτάτα, maxime proprie.
ιδιαιτατος, ἡ, ον, maxime pecu-
 liaris; maxime proprius, a, um.
ιδιαιτερος, α, ον, propior, -us.
ιδιαιτέρως, privatim; clam.
ιδικός, ἡ, ον· 1) specialis, e·
 *2) **νεοελ.** **ιδικός μου**, meus, a, um.
 ***ιδιοκτησία**, dominium, -i, σθ.
 ***ιδιοκτήτης**, δ, dominus, -i, ἀ.
ιδιόκτητος, ον, peculiaris, e.
ιδιολογέομαι-οὔμαι, privatim cum
 aliquo loquor.
ιδιολογία, ἡ, sermo privatus.
ιδιοποιέομαι-οὔμαι· 1) proprium
 mihi facio aliquid· — **τι ἀνόμως**,
 usurpo aliquid· 3) **οἱ Χίτι τὸν Ὀ-**
μηρον ιδιοποιούνται, Chii Homerum
 suum vindicant.
ιδιοποίησις, ἡ, usurpatio, θ.
ιδιορρῆμια, vita ex arbitrio suo.
ιδιόρρῆμος, ον, suo arbitrio vi-
 vens.
ιδιορρῆθμος, suo arbitrio.
ἴδιος, α, ον· 1) proprius, a, um·
 2) **πρὸ πάντων ἐπὶ οὐσίας καὶ ἄλ.**
 peculiaris, e· 3) **suus**, a, um· 4)
κατ' ἴδιαν· α') = **ἴδια**, **χωρῆς**, priva-
 tim, **κατ' ἴδιαν λαμβάνω τινα**, pri-
 vatim seduco aliquem, remotis ar-
 bitriis· β') = **κατ' οἶκον**, privatim·
 γ) **τὰ ἴδια**, domicilium, -ii, σθ. *6)
νεοελ. α') **ἐξ ἴδλων**, de proprio, de
 suo sumptu· β') **ἐκ τῶν ἴδλων κρι-**
νεις τὰ ἄλλοτρια, ex suis aliena ju-
 dicas· γ') **ὁ ἴδιος**, ipse, suus, ipsum·
 δ') **τὸ ἴδιον μου κἀμνει**, hoc me
 non movet, id fero aequo animo.
ιδιόστολος ναῦς, navis propriis
 sumptibus instructa.
ιδιοσυγκρασία, ἡ, propria consti-
 tutio corporis.
 ***ιδιοσυντήρητος**, ον, suo sumptu,
 de suo sustentatus, a, um.
ιδιοσύστατος, per se consistens.
 ***ιδιοτέλεια**, ἡ, omnium relatio ad
 propriam utilitatem.
 ***ιδιοτελής**, ἐς, omnia ad propriam
 utilitatem referens.
ιδιότης, ἡ, res quae est alicujus
 rei propria; proprietas, θ.

ἰδιοτροπία, ἡ, proprius cuidam modus ἢ mos; morositas, θ.

ἰδιότροπος, morosus, a, um.

***ἰδιοτρόπως**, morose.

***ἰδιοφυῖα**, ἡ, propria natura.

ἰδιοφυής, ἐς, ἐπίθ. propriâ; natura praeditus.

ἰδιόχειρος, ον, ἐπίθ. propria manu scriptus.

ἰδιοχείρως, propria manu.

ἰδίωμα, τό· 1) = ἰδιότης, proprietas, θ. 2) in sermone peculiare.

ἰδίως· 1) proprie; 2) privatim.

ἰδιωτεία, ἡ· 1) privata vita· 2) in-scitia, imperitia, -ae, θ.

ἰδιωτεύω, privatus sum.

ἰδιώτης, δ· 1) vir privatus ἢ ἀπλ. privatus, -i, ἄ. 2) scriptor presai-cus· 3) miles, -itis, ἄ. tiro, -onis, ἄ. 4) non medicus, non athlêta· 5) rudis, imperitus (rei alicujus); homo rudis.

ἰδιωτικός, ἡ, ὄν, privatus, a, um· 2) rudis, e; imperitus, a, um.

ἰδιωτικῶς, privatorum more.

ἰδιώτις, ἡ, privata, ae, θ.

ἰδιωτισμός, ὁ, idiotismus, -i, ἄ.

***ἰδιωφέλεια**, ἡ, omnium ad prop-rium utilitatem relatio; proprii lucri amor.

ἰδιωφελής, ἐς, omnia ad propriam utilitatem referens; proprii (sui) lucri cupidus, a, um.

ἰδμοσύνη, ἡ, scientia, -ae, θ.

ἰδμων, ον, sciens; peritus.

ἰδοῦ, ecce; en.

ἰδρόω, -ῶ, sudo, -are.

ἰδρυμα, τό, opus constructum· δθ. α') delubrum, -i, οὐ. fanum, οὐ. β') νεοελ. institutum, οὐ.

ἰδρυσίς, ἡ, constructio, θ.

***ἰδρυτής**, δ, auctor, conditor, ἄ.

ἰδρύω, statuo, instituo, constituo, construo, -ere, aliquid· ἰδρύθη, ἰδρύται· α') ἐπὶ γῶν, μνημείων καὶ φιλανθ. ἰδρ. constitutus est, con-structus est, erectus est· β') ἐπὶ πόλ. καὶ ἄλ. situs (a, um) est.

ἰδρωμα, τό, exsudatio, θ.

ἰδρώς, δ, sudor, -oris, ἄ.

ἰδρωσις, ἡ, sudatio, -onis, θ.

ἰδρωτικός, sudatorius; a, um.

ἱερακοειδής, **ἱερακώδης**, ἐς, ac-cipitri similis, e.

ἱεραξ, δ, accipiter, -tris, ἄ.

***ἱεραπόστολος**, δ, praeco evan-gellii; apostolus, -i, ἄ.

ἱεραρχέω -ῶ, sacris praesum.

ἱεράρχης, δ, qui sacris praest; pontifex, -icis.

ἱεραρχία, ἡ· 1) procuratio sacro-rum· *2) munus antistitis· *3) or-do, -inis, ἄ. gradus honoris.

ἱεραρχικός, ἡ, ὄν, ad eum perti-nens, qui sacris praest.

***ἱεραρχικῶς**, gradu honoris.

ἱερατεία, ἡ, sacerdotium, οὐ.

***ἱερατεῖον**, clericorum ordo.

ἱερατεύω, sacerdos sum.

ἱερατικός, ἡ, ὄν, sacerdotalis, e.

ἱερεία, sacerdos, -otis, θ.

ἱερεῖον, τό· 1) hostia, -ae, θ. 2) victima, -ae, θ.

ἱερεύς, δ· 1) sacerdos, -otis, ἄθ.

*2) παρὰ τοῖς δντ. pastor, -oris, ἄ.

ἱερογλυφέω -ῶ, hieroglyphica sculpo ἢ scribo.

ἱερογλυφικά, τά, hieroglyphica, -orum, οὐ.

ἱερογλύφος, **ἱερογλύπτης**, δ, hie-roglyphica sculpens.

***ἱεροδιάκονος**, δ, diaconus, ἄ.

ἱερόδουλος, δ, deo sacratus ser-vus; hierodulus, -i, ἄ.

ἱεροθήκη, ἡ, sacrarium, -ii, οὐ.

ἱεροθύτης, δ, sacerdos, -otis, ἄ.

ἱερόθυτος, sacrificatus, a, um.

ἱεροκήρυξ, δ, sacer praeco.

ἱερομνήμων, sacrorum praefectus summus sacerdos.

ἱερόν, **ἱερά**, ἴδε ἱερός.

ἱεροπρεπῶς, modo sancto.

ἱερός, **ἱερά**, ὄν· 1) sacer, era, crum· 2) τὸ ἱερόν, sacrum, -i, οὐ.

α') γὰρ templum, fanum, delu-brum· β') τὸ ἱερόν ἐκκλησίας, san-ctuarium, -ii, γ') = θῦμα, hostia· victima· 3) τὰ ἱερά· α') sacrum, ἡ μᾶλ. sacra; sacrificium· β') — τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερέων, exta, orum οὐ. πληθ.

ἱεροσκοπέω -ῶ, exta inspicio.

ἱεροσκοπία, haruspicina, -ae, θ.

ἱεροσκοπός, δ, haruspex, icis; ἄ.

ἱεροσυλέω -ᾶ, sacrilegium com-mitto.

ἱεροσυλία, ἡ, sacrilegium, οὐ.

ἱερόσυλος, ον, sacrilegus, a, um.

ἱεροσύλω, sacrilege.

ἱεροτελεστής, sacerdos.

ἱεροτελεστία, sacrorum peractio.

ἱερότης, ἡ, sanctitas, -atis, θ.

ἱεροργέω -ᾶ, sacra obeo.

ἱεροργία, ἡ, rei divinae peractio; sacrificatio, -onis, θ.

ἱεροργός, δ, qui sacra peragit; sacrificus, ἢ sacrificator.

ἱεροφάντης, δ, sacrorum antistes; pontifex, -icis, ἄ.

ἱεροφάντια, ἡ, dignitas ἢ munus antistitis sacrorum.

ἱεροφάντις, ἡ, sacrorum antistes.

ἱεροφόρος, ον, sacra ierens.

ἱεροφυλάκιον, sacrarium, -ii, οὐ.

ἱεροφύλαξ, δ, sacrarius, -ii, ἄ.

ἱερομένος, **ἱερομένη**, deo sacra-tus, a; sacerdos, -otis, ἄ. θ.

ἱερόνυμος, ον, sacri nominis.

ἱερός, sancte.

ἱεροσύνη, sacerdotium, -ii, οὐ.

ἱζᾶω, sedeo, -ere.

ἱζημα, τό, sedile; vallis.

ἱμῖ· 1) mitto, emitto, -ere, ali-quid· 2) jacio, -ere, aliquid· 3) μέσ. ἱμαι, moveor, -eri.

ἱθαγένεια, ἡ, civitatis donatio.

ἱθαγενής, δ, ἡ, indigena, -ae.

ἱθύνσις, ἡ, directio, -onis, θ.

ἱθύντης, **ἱθύντωρ**, rector, -oris, ἄ.

ἱθύνω, rego, dirigo, -ere.

ἱθύς, εἶα, ὅ, rectus, a, um.

ἱθύτης, ἡ, rectitudo, -inis, θ.

*ἱκανοποιέω -ᾶ, satisfacio (ali-cui)· || —οῦμαι, satisfio.

*ἱκανοποιήσις, ἡ, satisfactio.

ἱκανός, ἡ, ὄν· 1) = ἀρκῶν, suffi-ciens, -ntis; satis ἢ sat (ἀκλ.) 2) = ἐμ-πειρος, peritus, a, um· 3) = ἐπιτή-δειος εἰς τι, aptus (a, um), habi-lis (e) alicui rei· 5) = μέγας, πολὺς, magnus, a, um· 4) = ἀξιος, di-gnus, a, um.

ἱκανότης, ἡ· 1) = τὸ ἀρκεῖν, suf-ficientia, -ae, θ. ἐντεῦθ. 2) = ἐπι-τηδειότης, habilitas, -atis, θ. apti-tudo, -inis, θ.

ἱκανῶ -ᾶ, idoneum reddo.

ἱκανῶς, satis, sat.

ἱκεσία, ἡ· 1) supplicatio, θ. sup-plicium, οὐ. 2) preces, -um.

ἱκετευτικός, ἡ, ὄν, precarius.

ἱκετευτικῶς, suppliciter.

ἱκετεύω **τινά**· 1) supplico alicui; alicui supplex sum· 2) imploro, -are, aliquem.

ἱκετήριος, α, ον, ad supplicatio-nem idoneus; supplex, -icis.

ἱκέτης, δ, supplex, -icis, ἄ.

ἱκετικός, ἡ, ὄν· supplex, -icis.

ἱκετικῶς, suppliciter.

ἱκέτις, ἡ, quae est supplex.

ἱκμάς, ἡ, humos, -oris, ἄ.

ἱκνέομαι -οῦμαι venio, -ire.

ἱκρίον, τό, tabula, -ae, θ.

ἱκρώμα, τό, tabulatum, -i, οὐ.

ἱκτερικός, ἡ, ὄν, e ictericus, a, um; felle suiusus, a; um.

ἱκτερος, δ, icterus, -i, ἄ.

ἱκτίλν, **ἱκτίνος** (πτ.)· milvus, ἄ.

ἱκτίς (γυφίτου), mustella, -ae, θ.

ἱλαρός, ἄ, ὄν, hilaris, e.

ἱλαρότης, ἡ, hilaritas, -atis, θ.

ἱλαροτραγῶδία, tragoedia hilaris.

ἱλαρόω -ᾶ, hilario, -are· || —οῦ-μαι, hilaresco, -ere.

ἱλαρῶς, hilariter.

ἱλάσιμος, ον, propitians, -ntis.

ἱλάσκομαι, propitio (aliquem).

ἱλασμός, δ, propitiatio, -onis, θ.

ἱλαστήριος, ον, ἐπιθ. vim propi-tiandi habens.

ἱλεως, ων, propitius, a, um.

ἱλιγγάω -ᾶ, vertigine laboro.

ἱλιγγος (=κοιυδινία), vertigo, θ.

ἱλλω, volvo, -ere.

ἱλύς, ἡ, limus, -i, ἄ.

ἱμάς, δ, lorum, -i, ὄ.

ἱμάσθηλη, ἡ, scutica, -ae, θ.

ἱμάσσω **τινά**· loris caedo aliquem; alicujus latera lorea facio.

ἱματίδιον, τό, vecticula, -ae, θ.

ἱματίζω, vestio, -ire.

ἱματιοθήκη, ἡ, vestiarium, -i, οὐ.

ἱμάτιον, τό· 1) ἐν γένει vestimen-tum, -i, οὐ. vestis, -is, θ. 2) τὸ ἑλληνικόν —, pallium, -i, οὐ. 3) τὸ Ρωμαϊκόν —, toga, ae, θ.

ἱματιοπώλης, δ, vestiarius, ἄ.

ἵματι(ο)φυλάκιον, vestiarium.
 ἵματι(ο)φυλάξ, δ, vestiarius, ἄ.
 ἵματισμός, δ, vestimentum, οὐ.
 ἱμερος, δ, desiderium, -ii, οὐ.
 ἱμερτός, ἡ, ὄν, desiderabilis, e.
 ἵνα· 1) ἐπίρ. — ὅπου, ut ubi (μεθ' ὀριστ.): ἵνα τις εὖ ἐκεῖ και πατρίς, ubi bene, ibi patria· 2) σύνθ. τελ. α') ut· β') qui, quae (μεθ' ὑποτ.)· γ') quo (μεθ' ὑποτ.)· δ') ἵνα μή, ne, ut ne (μεθ' ὑποτ.).
 ἰνδαλα, τό, species, -ei, θ.
 ἰνδαλατίζω, formo; effingo.
 ἰνδαλατικός, imagineus, a, um.
 ἰνίον, τό, occipitium, -ii, οὐ.
 ἰνώδης, ες, nevrosus, a, um.
 ἰξευμα, τό, aucupium, -ii, οὐ.
 ἰξευτής, δ, auceps, -cupis.
 ἰξευτικός, ἡ, ὄν, ad aucupium pertinens.
 ἰξεύω, visco aves capio.
 ἰξία, ἡ, ἰξός, δ, viscum, -i, οὐ.
 ἰξώδης, ες, viscosus, a, um.
 ἰοβάτης, δ, violarius, -ii, ἄ.
 ἰοβαφής, ες, violaceus, a, um.
 ἰοβηλαῖος, ὄν, jubilaeus, a, um.
 || — ὄν ἔτος, annus jubilaeus, τό
 ἰοβηλαῖον Jubilaem, -i, οὐ.
 ἰοβόλος, ὄν, venenatus, a, um.
 ἰον, τό, viola, -ae, θ.
 ἰός, δ· 1) = βέλος, sagitta, -ae, θ.
 2) = δηλητήριον, venenum, -i, οὐ.
 3) ἰός σιδ. ἢ χαλκοῦ, robigo, θ.
 ἰοστέφανος, ὄν, coronam e violis gestans.
 ἰουδαῖζω, judaizo, -are.
 Ἰουδαϊκός, Judaicus, a, um.
 ἰουδαϊκῶς, judaice.
 Ἰουδαῖος, α, ὄν, Judaeus, a, um.
 ἰουδαῖσμός, δ, judaismus, -i, ἄ.
 ἰουδαῖστί, judaice.
 ἰουλος, δ, lanugo, -inis, θ.
 ἰόμαι — οὔμαι, robigo, -are.
 ἰπνός, δ, furnus, -i, ἄ.
 ἰπνώω — ᾧ, in furno uro.
 ἰπος, δ, ἡ, pressura (fullonis).
 ἰπώω — ᾧ, premo, -ere.
 ἰπιάζομαι, equito, -are.
 ἰππαρχία, praefectura equitum.
 ἰππαρχος, magister equitum.
 ἰππάς, ἡ, equestris ordō.
 ἰππασία, ἡ, equitatio, -onis, θ.

ἰππαστής, δ, eques, -itis, ἄ.
 ἰππαστί, equitantium modo.
 ἰππαστός, ἡ, ὄν, equitabilis, e.
 ἰππεία, ἡ, equitatio, -onis, θ.
 ἰππειος, equinus, a, um.
 ἰππευμα, τό, equitatio, θ.
 ἰππεύς, δ, eques, -itis, ἄ.
 ἰππεύσιμος, ὄν, equitabilis, e.
 ἰππευσις, ἡ, equitatio, -onis, θ.
 ἰππευτής, δ, equitator, ἄ.
 ἰππεύω, equito, -are.
 ἰππηλάτης, δ, eques, -itis, ἄ.
 ἰππίατρος, δ, equarius medicus.
 ἰππικός, ἡ, ὄν, equester, stris, stre· || τό ἰππικόν, copiae equestres, equitatus, -us, ἄ.
 ἰππιλαρχία, ἡ, ala equitum.
 ἰπποδρομία, ἡ, cursus equester.
 ἰπποδρομικός ἀγών, certamen equ ester.
 *ἰπποδρόμιον, ἴδε ἰππόδρομος.
 ἰπποδρόμιος, ος, circensis, e; τὰ ἰπποδρόμια, ludi circenses.
 ἰπποδρόμος, δ, cursor equestris.
 ἰππόδρομος, δ, circus, -i, ἄ.
 -ἰππόθεν, ex equo.
 ἰπποκένταυρος, δ, hippocentaurus, -i, ἄ.
 ἰπποκόμος, δ, equiso, -onis, ἄ.
 ἰπποκρατέω — ᾧ, equitatu vinco.
 ἰπποπέδη, ἡ, compes equi.
 ἰπποπόταμος, equus fluviatilis.
 ἰππος, δ, equus, -i, ἄ.
 ἰππότασις, ἡ, ἰπποστάσιον, τό, equile, -is, οὐ.
 ἰππότης, δ, eques, -itis, ἄ.
 ἰπποτοξότης, sagittarius eques.
 ἰπποτροφεῖον, τό, equitium, οὐ.
 ἰπποτροφέω — ᾧ, equos alio.
 ἰπποτροφία, equorum nutritio.
 ἰπποτρόφος, δ, equos alens.
 ἰπποφορβός, δ, equorum pastor.
 ἰπποφορβία, ἡ, equorum cura.
 ἰπποφορβεῖον, τό, equaria, -ae, θ.
 ἰππωνία, ἡ, equorum emptio.
 ἰππώνης, δ, equorum emptor.
 ἰπταμαι, volo, -are.
 ἰρινος, ἡ, ὄν, irinus, a, um.
 ἰς, ἡ, fibra, -ae, θ.
 ἰσα, (ἐπίρ.) 1) pariter· *2) νεοελ. directo, rectā.
 ἰσάζω, aequo, -are.

ισάνης, aequaliter; pariter.
ισάξιος, *ον*, equivalenceus -ntis.
ισαπτότολος, apostolis aequalis.
ισάριθμος, *ον*, par numero.
ισημερία, *ἡ*, aequinoctium, *ου*.
ισημερινός, *ἡ*, *όν*, *ισημέριος*, *ον*,
 aequinoctialis, *ε*.
 1. *ἴσθι*, scie, *δρα οἶδα*.
 2. *ἴσθι*, es' *ἴδε εἰμί*.
ισοβαθής, *ές*, aequae profundus.
ισοβαρής, *ές*, aequae gravis.
ισόβιος, *ον*, qui videnti non adim-
 nitur; perpetuus, *α*, *um*.
 *ισοβιότης, *ἡ*, perpetuitas. *θ*.
 *ισοβίως, ad vitae tempus.
ισογώνιος, aequurangulus, *α*, *um*.
ισοδίαυτος, *ον*, pari victu utens.
ισόδοξος, *ον*, aequae clarus.
ισοδρομέω -ᾶ, pariter curro.
ισοδυναμέω -ᾶ, aequipolleo.
ισοδυναμία, *ἡ*, aequalis potestas.
ισοδύναμος, *ον*, aequipollens.
 *ισοδύνησιον, aequilibrium, -ii, *ου*.
ισόζυγος, *ον*, paris ponderis.
ισόθεος, *ον*, deo par.
ισόκωλος, *ον*, paria membra ha-
 bens.
ισομεγέθης, *ες*, aequ magnus, *α*,
um; aequalis, *ε*.
ισομερῶς, aequaliter.
 *ισομετρία, aequalitas mensurae.
ισόμετρος, *ον*, par mensuras.
ισομήκης, *ες*, pari longitudine.
ισομοιρία, *ἡ*, aequalis portio.
ισόμοιρος, *ον*, parem portionem
 accipiens.
ισονομία, *ἡ*, aequabilitas legum
 aequabilitas juris.
ισόπαλος, *ον*, par in lucta.
ισόπεδον, *τό*, aequus locus.
ισόπεδος, *ον*, aequalis planus.
ισόπλευρος, aequilaterus, *α*, *um*.
ισοπληθής, *ές*, pari multitudine.
ισοπολιτεία, par jus civitatis.
ισοπολίτης, *θ*, municeps, -ipis, *ἀ*.
 municipalis, -is, *ἀ*.
ισοπολίτις, *ἡ*, municeps, *θ*.
ισορροπέω -ᾶ, aequilibrium facio;
 sum aequalis pondere, viribus.
ισορροπία, *ἡ*, aequilibrium, *ου*.
ισόρροπος, *ον* 1) aequilibris, *ε*'
 2) aequae polens.

ἴσος, *ἡ*, *ον* 1) = *ισομεγέθης*, ae-
 qualis *ε*' 2) = *δμαλός*, aequus, *α*, *um*.
 3) = *δμοιος*, par, paris 4) *ἴσον ἴσα*,
 aequae 5) *ἐξ ἴσου* *α*') aequae, ae-
 qualiter (mihi); ex aequo 6) *β*') =
δμοίως, pariter.
ἴσοσθένεια, *ἡ*, par vis.
ἴσοσθενής, *ές*, paribus virbus pol-
 lens; aequae pollens.
ἴσοσκελής, aequicureus, *α*, *um*.
ἴσοσταθμέω -ᾶ, *ρῆμ*. par pondus
 habeo.
ἴσοσταθμία, *ἡ*, aequilibrium.
ἴσοσταθμος, *ον*, par pondere.
ἴσοταχής, *ές*, aequae velox.
ἴσοταχῶς, aequae celeriter.
ἴσοτέλεια, *ἡ*, aequalis pensio.
ἴσότης, *ἡ* 1) aequalitas, -atis, *θ*.
 2) aequitas, -atis, *θ*. 3) aequabili-
 tas, -atis, *θ*. 4) paritas, *θ*.
ἴσοτιμία, *ἡ*, par honor.
ἴσότημος, *ον* 1) qui honore par-
 est 2) aequae pretiosus, *α*, *um*.
ἴσοῦψής, *ές*, aequae altus, *α*, *um*.
ἴσοφανής, aequaliter apparens.
ἴσοφαρίζω τινα, me aequiparo, ae-
 qualis sum alicui.
ἴσοφθογγος, *ον* 1) aequaliter
 somans 2) aequinovocus, *α*, *um*.
ἴσοχειλής, *ές*, labra aequans.
ἴσοχρονος, *ον*, tempore (aetate); par
ἴσοχροῦσας, pari tempore.
ἴσοψηφία, *ἡ*, par jus in suffra-
 giis ferendis; paria suffragia.
ἴσωσηφος, *ον* 1) parem suffra-
 giorum numerum habens 2) par
 in suffragiis ferendis.
ἴσοψυχία, *ἡ*, aequaminitas.
ἴσωνυχος, *ον*, unanimus, *α*, *um*.
ἴσῶ -ᾶ *τι ἢ τινα τινα*, aequo,
 adaequo, -are, aliquid ἢ aliquid
 alicui ἢ cum aliquo || *ἴσῶμαι*, ae-
 quatis ἢ par sum alicui.
ἴστέον, sciendum est.
ἴστημι 1) sisto, stiti, -ere, ali-
 quem ἢ aliquid; 2) *ἔστην*, *ἔστηκα*,
ἴσταμαι *α*') sto (steti, statum, -are) -
ἐπι χρόνον *μηρὸς ἴσταμένου*, mense
 incipiente ἢ incunte 3) *β*') consisto
 (-stiti, -ere) *ἔστην*, constiti.
ἴστιον, *τό*, velum, -i, *ου*.
ἴστιοποιέω -ᾶ, vela facio.

ιστιογράφος, ὄν, velorum sutor.
ιστιοφόρος, ὄν, velifer, a, um.
ιστιοκεραία, ἡ, antenna, -ae, θ.
ιστορέω -ῶ· 1) cognosco· 2) συνήθ. memoriae prodo, aliquid; ὁδ. ἰδ ιστορούμενα, res memoriae prodidae· || ἀπρὸς. ιστορεῖσσι, historici radunt· 2) narro, -are, aliquid.
ιστόρημα, τό, narratio.
ιστορία, ἡ· 1) cognoscendi studium· 2) percontatio, -onīs, θ. 3) scientia, -ae, θ. 4) συνήθ. historia, -ae, θ. rerum gestarum memoria· 5) = διήγησις, narratio, onis, θηλ.
ιστορικός, ἡ, ὄν, historicus, a, um· ὁ -ός, historicus, -i, ἄ.
ιστορικῶς, historice.
ιστοριογραφία, scriptio historica; ars historiae scribendae.
ιστοριογράφος, ὁ, historiarum scriptor; ars historicus, -i, ἄ.
ιστός, ὁ· 1) ἰσ. τῆς νεώς, malus, -i, ἄ. 2) ἐργαλεῖον ὑφαντικόν, tela, -ae, θ. 3) ὄψασμα, tela, -ae, θ.
ιστουργεῖον, τό, textrinum, -i, οὐ.
ιστουργέω -ῶ, telam texo.
ιστουργία, ἡ· 1) telae contextio· 2) = ἰστοουργική.
ιστουργικός, textrinus, a, um.
ιστουργός, ὁ, textor, ἄ. ἡ ἰστουργός, textrix, -icis, θ.
ἰτωρ, ὁ· 1) sciens, -ntis; peritus· 2) testis -is.
ἰσχάς, ἡ, carica, -ae, θ.
ἰσχιadicός, inschiadicus, a, um.
ἰσχιικός, ἡ, ὄν, ex ischiade laborans; ischiacus, a, um.
ἰσχιάς, ἡ, ischias, -adis, θ.
ἰσχίον, τό, coxendix, -icis, θ.
ἰσχνάινω, emacio, -are, aliquem· || -ομαι, emascoco, -ere.
ἰσχνανσις, ἡ, macies, -ei, θ.
ἰσχνός, ἡ, ὄν· 1) macer, cra, crum· 2) exilis, e· 3) macilentus, a, um· 4) gracilis, e.
ἰσχνότης, ἡ, macies, -ei, θ. gracilitas, -atis, θ.
ἰσχνόω -ῶ, emacio, -are.
ἰσχνῶς, exiliter.
ἰσχυοργία, ἡ, urinae obstructio.
ἰσχυρῆζομαι· 1) contendo (-ndi,

-ntum, -ere) aliquid· 2) obstino, -are, aliquid.
*ἰσχυρισμός, ὁ· 1) adsertio, -onis, θ. 2) adseveratio, θ.
ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ, pertinacia, -ae, θ. obstinatio, θ.
*ἰσχυρογνωμόνως, obstinate.
ἰσχυρογνώμων, ὄν, pertinax.
ἰσχυρός, ἄ, ὄν· 1) robustus, a, um· 2) valens, -ntis; validus, a, um; pollens, -ntis· || — εἶμι, valeo; ere, polleo, -ere· 3) potens.
ἰσχυρόω -ῶ, corrobore, -are.
ἰσχυρῶς, valde.
ἰσχύς, ἡ· 1) vis (πλ. vires), θηλ. 2) robur, -oris, οὐ. 3) ἰσχύς θεῶν, βασιλ. potentia, -ae, θ. ὁδ. *ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου, potentia mea amor populi mei.
ἰσχύω· 1) valeo (-ui, -ere)· 2) polleo, -ere.
ἴσως· 1) aequē; parite,· 2) τάχα, fortasse.
ἴσωσης, ἡ, aequatio, -onīs, θ.
*Ἰταλικός, ἡ, ὄν, Italicus, a, um.
*Ἰταλικῶς, Italice.
*Ἰταλῆς, ἡ, Italis, -idis; Itala, -ae.
*Ἰταλός, ὁ, Italus, -i, ἄ.
ἰταμεύομαι, audacter me gero.
ἰταμός, ἡ, ὄν, temerarius, a, um; impudens, -ntis.
ἰταμότης, ἡ, temeritas, θ.
ἰταμῶς, proterve.
ἰτέα, ἡ, salix, -icis, θ.
ἰτέινος, ἡ, ὄν, salignens, a, um.
ἰτεών, ὁ, salictum, -i, οὐ.
ἰτυς, ἡ, circumferentia rotae.
ἰυγή, ἰυγμός, clamor acutus.
ἰυγῆς, ἡ, motacilla, -ae, θ.
ἰύζω, acutum clamo.
ἰφθίμος, generosus; fortis.
ἰχθύδιον, pisciculus, a.
ἰχθυάω -ῶ, ἰχθυάω (= ἄλιεύω) piscor, -ari.
ἰχθυοειδής, ἔς, pisceus, a, um.
ἰχθυοθήρας, ἰχθυοθηρευτής, ὁ, piscator, -oris, ἄ.
ἰχθυοκόλλα, ἡ, ichthyocolla, θ.
ἰχθυοπωλείον, τό, forum piscarium ἡ piscatorium.
ἰχθυοπώλης, ὁ, piscarius, -ii, ἄ.
ἰχθυοτροφεῖον, τό, piscina, θ.

ιχθυοτρόφος, δ, piscinarius, ἀ.
ιχθυοφαγέω -ᾶ, piscibus, vescor
ιχθυοφαγία, victus e piscibus.
ιχθυοφάγος, piscibus vescens.
ιχθύς, δ, piscis, -is, ἀ.
ιχθυώδης, ες, piscosus, a, um.
ιχνευσις, ἡ, vestigatio, θ.
ιχνευτής, δ, vestigator, ἀ.
ιχνεύτειρα, indagatrix, -icis, θ.
ιχνευτικός κύων canis sagax.
ιχνεύω· 1) vestigo, aliquem ἢ ali-
 quid· 2) indago, aliquid.
ιχνηλασία, ἡ, vestigatio, θ.
ιχνηλατέω -ᾶ, visticigiis aliquid
 consequor.
ιχνηλάτης, δ, (in) vestigator, ἀ.

ιχνογράφημα, τό, linearis adum-
 bratio.
ιχνογραφία, ἡ, ichnographia, θ.
*ιχνογράφος, delineandi peritus.
ἴχνος, τό, vestigium, -ii, οὐ.
ἰχώρ, δ, cruor deorum.
ἰώ, io.
1. ἰώδης, ες, violaceus, a, um.
2. ἰώδης, ες, robiginosus, a, um.
*Ἴων, δ, lon, -onis, ἀ. of *Ἴωνες.
Ἰόνες, -um, ἀ.
ἰωνιά, ἡ, violarium, -ii, οὐ.
ἰωνίζω, Ionas imitor.
*Ἴωνικῶς, Ionice.
*Ἰώνιος, α, ον, Ionius, a, um.
*Ἴωνιστί, Ionice.

K

Κ, (κάππα), τό 10ον γράμμα,
 litera, κ. ὡς ἀριθμητικόν τό μὲν κ'
 = viginti, τό δὲ κ= viginti millia.
κάγκελον, τό, cancellus, -i, ἀ.
καγκελωτός, cancellatus, a, um.
καγχάζω, cachinno, -are.
καγχασμός, δ, cachinnatio, θ.
καγχαστής, δ, cachinno, ἀ.
καγχαστικός, cachinnabilis, e.
κάγῳ, ego etiam.
καδίσκος, δ· 1) parvus cadus· 2)
 = κληρωτίς, sitella, -ae,
κάδος, δ, cadus, -i, ἀ.
καθαγιάζω, καὶ καθαγίζω· 1)
 consecro· 2) ἐπὶ νεκροῦ, cremo.
καθαγιασμός, δ, consecratio, θ.
καθαγνίζω· 1) purifico, expio,
 -are· 2) consecro, -are.
καθαίρεισις, ἡ· 1) destructio, -o-
 nis, θ. demolitio. -onis, θ. 2) de
 honoris gradu depulsio ἢ dejectio.
καθαίρετης, δ, eversor.
καθαίρειτικός, ἡ, ὄν, evertendi
 vim habens.
καθαίρειν -ᾶ (ἀόρ. καθείλον)· 1)
 dejectio, -ere, aliquid· 2) destruo,
 -ere, aliquid· *3) — στρατιώτην,
 militem cum ignominia exauctoro.
καθαίρω τι· purgo; mundo (-are)
 aliquid.

καθάλλομαι, desilio, -ire.
καθάπαξ, semel; omnino.
καθάπερ, sicut; veluti.
καθάπτομαι νινος· 1) repre-
 hendo (-ndi, -usum, -ere), ali-
 quem ἢ aliquid· 2) invehor in ali-
 quem· 3) mordeo (momordi, -ere),
 aliquem.
καθάπτω, adligo, -ere.
καθαρέτω, purus sum.
καθαρίζω, purifico, -are; purgo
 -are, aliquid· || —ομαι, purgor
 (-atus, sum, -ari).
καθάριος, ον, mundus, a, um.
καθαριότης, ἡ, munditia, θ.
καθαρισμός, δ, purificatio, θ.
*καθαριστής, δ, purgator, ἀ.
καθαρίως, munde; pure.
κάθαριμα, purgamentum, οὐ.
καθυρός, δ, purgatio, θ.
καθαρογράφω -ᾶ, munde scribo.
καθαρός, ἀ, ὄν· 1) purus, a, um·
 2) mundus, a, um.
καθάρισον, τό· 1) piaculum· *2)
 medicamentum purgatorium.
κάθαρισις, ἡ, purgatio, θ.
καθαρήρ, δ, purgator, ἀ.
καθαρήριος, ον, purgans, -ntis;
 purificatorius, a, um.
καθαρτικός, ἡ, ὄν, purgans.

καθάρως· 1) pure; puriter· 2) dilucide· 3) pure.

καθέδρα, ἡ, cathedra, ὄ.

καθεδρικός ναός, ecclesia cathedralis, maior, episcopalis.

καθέζομαι, ἔθιμ. concido (-edi, -essum, -ere).

καθειμένος, η, ον, ἴδε καθίημι.

καθειμένος, demisse.

καθεῖρω και καθειργνύω, concludo, -ere, aliquem.

κάθειρις, ἡ, conclusio, ὄ.

καθεῖς, unusquisque.

καθ' ἐκάστην, singulis diebus; quotidie.

*καθέκλα, ἡ, sedile, -is, οὐ.

καθεκτικός, continens, -ntis.

καθειλκόμεαι -οὔμαι, exulceror.

καθειλκυσμός, ὁ, deductus, ἄ.

καθειλκώ, καθέλλω, detraho, -ere; deduco, -ere.

καθεξῆς, ordine; deinceps.

κάθειξις, ἡ, retentio, ὄ.

καθεσμός, ὁ, consensus, -us, ἄ.

καθεστηκός, καθεστώς· 1) more ἢ usu receptus, a, um ἢ constitutus, a, um || τὰ καθεστῶτα, praesens rerum status· 2) ἀνὴρ καθεστώσης ἡλικίας, homo plena et confirmata aetate.

καθεστηκότης, composite.

καθετήρ, ὁ, catheter, -eris, ἄ.

κάθετος, ον, perpendicularis, e.

καθεύδω, dormio, -ire.

κάθειφθος, καθεψής, decoctus.

καθέψησις, ἡ, decoctio, ὄ.

καθέψω, decoquo, -ere.

καθηγεμών, ὁ· 1) dux viae; dux -cis, ἄ. 2) praeceptor, -oris, ἄ.

καθηγέομαι -οὔμαι, viae dux sum; — ἵνος, duco aliquem.

*καθηγεσία, professoris honor.

*καθηγητικός, professorius.

καθηγητής, ὁ, praeceptor, -oris, ἄ. professor, -oris, ἄ.

καθηγήτρια, ἡ, praeceptor, ὄ.

καθηδύνω, suave reddo; suaviter afficio.

καθήκον, τό, officium, -ii, οὐ.

καθήκω· 1) — εἰς τι, ἐπὶ τι, πρὸς τι, pertineo, porrigor, protendor ad aliquid· 2) μεταφ. καθήκεν εἰς

ἡμᾶς ὁ λόγος, vices loquendi ad nos devenerunt· 3) καθήκει μοι, convenit ἢ consentaneum est mihi.

καθῆλω -ῶ, clavis defigo· || καθῆλωμένος, clavo defixus.

καθήλωσις, ἡ, clavis defixio.

καθηλωτής, qui clavo defigit.

καθηλωτός, clavo defixus, a, um.

καθημαγμένος, cruentus, a, um.

κάθημαι, sedeo, -ere.

καθημέραν· ἢ μάλλον καθ' ἡμέραν, in dies· quotidie.

καθημερινός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. quotidianus, a, um.

*καθημερινός, quotidiano.

καθησυχάζω· 1) quiesco, -ere·

*2) μεταβ. sedo, tranquillo, aliquem.

καθιδρόω -ῶ, dusudo, -are.

κάθιδρος, ον, sudore perfusus.

*καθιδρύμα, τό, institutum, cὺ.

καθιδρύω, fundo, -are.

καθίεμαι, ἴδε καθίημι.

καθιερεύω, sacrifico, -are.

καθιερόω -ῶ· 1) consecro, -are.

2) sancio, ire, aliquid.

καθιέρωσις, ἡ, consecrato, ὄ.

καθιζάνω, sedeo; insideo.

καθίζησις, ἡ, sessio, -onis, ὄ.

καθίζω, καθίζομαι· 1) sideo (sidi kai sedi, -ere, sessum eo; se-

deo, -ere· *2) νεοελ. καθίσαιτε, παρακαλῶ, sidite ἢ considite, quaeo·

3) μεταβ. καθίζω τινά, jubeo aliquem sedere, aliquem sessum duco.

καθίημι· 1) demitto (-isi, -issum, -ere)· 2) submitto, -ere· 3) καθίεμαι, demittor, submittor, -i, καθειμένος, η, ον, demissus, a, um; submissus, a, um.

καθικετεύω, supplico, -are, aliqui; obsecro, -are (aliquem).

καθικνεόμαι -οὔμαι· 1) adtingo (-īgi, ere) aliquid· 2) pervenio (-ire) ad aliquid.

καθιλαρόνω, exhiloro, -are.

καθιπτεύω· equo decurro.

καθίπτωμαι, devolo, -are.

κάθισις, ἡ, sessio, -onis, ὄ.

κάθισμα, τό, sedile, -is, οὐ.

καθίστημι, καθιστάνω, καθιστάω -ῶ· 1) μεταβ. constituo (-ui, -utum, -ere)· 2) ἀμετ. καθίστηκα,

κατέστην, καθίσταμαι, constitutus sum.

καθό, καθ' δ, sicut.

καθοδηγέω -ῶ, dux viae sum, dirigo aliquem.

καθοδήγησις καὶ καθοδηγία, ἡ, monstratio viae.

κάθοδος, reditus in civitatem.

καθολικισμός, catholica fides.

καθολικός, ἡ, ὄν' 1) universalis, e' 2) † catholicus, a, um.

καθόλου, καθ' ὅλου, prorsus; omnino; in universonum.

καθομαλίζω, complano, -are.

καθομιλέω -ῶ, commercium habeo cum aliquo. || ἡ καθωμιλημένη γλώσσα, lingua vulgaris.

καθομολογέω -ῶ' 1) confiteor, -eri; fateor, -eri' 2) spondeo -ere.

καθοπλίζω, armo, -are.

καθοπλισμός, δ, armatura, θ.

καθορατικός, perspicax, -acis.

καθοράω -ῶ' 1) despicio, deorsum aspicio' 2) perspicio, oculis lustrō (aliquid).

καθορίζω, definio, -ire.

καθοριστικός, definitivus.

καθορμάω -ῶ, prorumpo, -ere.

καθορμίζω (τήν ναῦν) καθορμίζομαι, adplico navem ἢ adplico, -ari ἢ οὐδ. adplico, -are.

καθοσίωω -ῶ' 1) sanctum scelerisque purum reddo, sanctifico, -are' 2) consecro, -are.

καθοσίωσις, ἡ, consecratio, θ.

|| ἐγκλημα—εως, crimen majestatis.

καθόσον ἢ καθ' ὅσον, quantum.

καθότι ἢ καθ' ὅτι, eo quod.

καθυβρίζω, insolenter adificio injuriis.

καθυγίασις, ἡ, sanatio, θ.

καθυγραίνω, madafacio, -ere.

κάθυγρος, ον, madidus, a, um.

κάθυδρος, ον, aquosus, a, um.

καθυλακτέω -ῶ, oblatro, -are.

καθυποβάλλω, subjicio, -ere, *καθυποβάλλω τι εἰς τήν κρῆσιν τινός, rem alicujus judicio permitto.

καθυπογράφω, subscribo, -ere.

καθυποπτεύω, suspicor, -ari.

καθυποπτος, suspectus, a, um.

καθυποτάσσω καὶ καθυποτάτ-

τω, subigo (-egi, -actum, -ere), aliqueum ἢ aliquid.

καθυστερέω -ῶ' 1) serius venio ettardius' 2) inferior sum.

*καθυστερήσις, ἡ, retardatio, θ.

καθυστερίζω, tardo; moror.

καθυφλημι τὸν ἀγῶνα (τήν δίκην, τὰ δίκαια νίκος)· praevaricor (-atus sum) -ari' || μέσ. καθυφλέμαι, α') cedo alicui: β') negligens sum' γ') me dedo.

καθωραίζω, orno, -are.

καθώς, ut; sicut; prout.

καί' 1) et; atque καὶ (πρὸ συμφ.) ac; que (ἐγκλιτ.) quoque' 2) vel' 3) καὶ-καὶ, et -et; quum-tum' 4) ἐν ἀπαριθ. καὶ-καὶ-καὶ, tum-tum-tum' 5) οὐ μόνον-ἀλλὰ καὶ, non solum -sed etiam' 6) πρὸ ἐπιθέτων καὶ με-

τοχῶν ὁ καὶ=licet, quamvis' 7) καὶ οὗτος, et is isque, idemque' καὶ ταῦτα, idque, et quidem' 8) μετὰ τὰ ὁμοίως, ἴσος ὁ αὐτός ὁ καὶ = ac, atque, et' 9) συνάπτεται μετ' ἄλλων μορῶν· καὶ γάρ, etenim' καλ-γε, et quidem' καὶ δὴ, et certe, et vero' καλ... καὶ δὴ καλ, quum... tum etiam, tum maxime· καὶ εἰ, etiamsi' 10) κἂν α') = καὶ ἐάν, quod si, sin, etsi' β') = τοῦλάχιστον, saltem.

καιάδας, δ, caeadas, -ae, ἄ.

καὶ γάρ, καὶ δὴ, καὶ δὴ καὶ, καὶ εἰ, ἴδε καὶ θ.

καινίζω, novo, innovo, -are.

καινισμός, δ, innovatio, -onis, θ.

καινιστής, δ, innovator, -oris, ἄ.

καινός, ἡ, ὄν, novus, a, um' || μετφ. inusitatus, a, um.

καινόσπουδος, ον, novarum rerum studiosus, a, um.

καινότης, ἡ, novitas, -atis, θ.

καινοτομέω -ῶ, novas res induco; novis rebus studeo.

καινοτομία, ἡ, rerum novarum molitio; immutatio, θ.

καινοτόμος, ον, novis rebus studens; novarum rerum cupidus.

καινοτροπία, ἡ, insolentia, θ.

καινότροπος, ον, insolens.

καινοεργέω -ῶ, renovo, -are.

καινοεργής, ἐς, καινούργιος, ον, recens factus, a, um.

καινοφανής, ές, novus, a, um; insolens, -ntis.

καινώ -ῶ, novo, renovo, -are.

καινώς, noviter.

καινώσις, ή, novitas, -atis, θ.

καίπερ ή) etsi· 2) quamvis· 3) quamquam.

καιρικός, ad tempus spectans.

καιρός, ον· 1) tempestivus, a, um; opportunus, a, um· 2) ή καιρία πηγή, letale vulnus.

*καιρίως, letaliter.

καιρός, δ· 1) occasio, -onis, θ. 2) tempus, -oris, ού.

καιροσκοπέω -ῶ, καιροφυλακέω -ῶ, καιροφυλακτέω -ῶ, tempus ή occasionem speculari (-atus sum, -ari); occasionem observo, -are.

καιροσκοπος, ον, tempus ή occasionem specularans.

καίτοι, quamvis; quamquam.

καίω ή κάω· 1) accendo (-ndi, -usum, -ere) aliquid· 2) incendo -ere, aliquid· 3) flamma ή inflammo, -are, aliquid· 4) cremo, -are, aliquid ή aliquem· 5) uro (ussi, ustum, -ere)· 6) καλομαι· α') ardeo (-rsi, -rsum), -ere· β') flagro.

κακεντρέχεια, ή· 1) vafritia, θ. *2)=μοχθηρία, pravitas, θ.

κακεντρεχής, ές· 1) versutus, a, um· 2)=μοχθηρός, pravus.

κακεντρεχώς, prave.

κακία, ή· 1)=μοχθηρία, malitia, -ae, θ. 2)=ἀνανδρία, ignavia (militis); timiditas, θ. 3) vitium, -ii, ού. vitiositas.

κακίζω, vitupero, -are.

κακισμός, δ, vituperatio, θ.

κάκιστα, pessime.

κάκιστος, pessimus, a, um.

κακίων, κάκιον, ίδε κακός.

κακκάβη, ή· 1)=πέροδις, perdix· 2)=λέβης, cacabus, ά.

κακκαβίζω, cacabo, -are.

κακκάβιον, τό, cacabulus, ά.

κακοβουλία, ή· 1) malum consilium· *2) malignitas, θ.

κακόβουλος, ον, male consulens; malsuadus, a, um.

*κακοβούλιως, mala intentione.

κακογλωσσία, ή, maledictio, θ.

κακόγλωσσος, maledicus, a, um.

*κακογραφέω -ῶ, male scribo; litteras inepte exaro.

κακογραφία, mala scriptio.

*κακογράφος, ον, male scribens; qui litteras inepte exarat.

κακοδαιμονιάω -ῶ, furo, -ere.

κακοδαιμονέω -ῶ, sum infelix.

κακοδαιμονία, ή, infelicitas.

κακοδαιμόνως, infeliciter.

κακοδαίμων, δ, infelix, -icis.

κακοζηλία, mala aemulatio.

κακόζηλος, ον, malus aemulator; malus affectator.

κακόζηλος, έπιρ. cum mala affectatione.

κακοζωία, ή, misera vita.

κακοήθεια, ή· 1)=πονηρία, malitia, -ae, θ. malitiositas, θ. *2) νεοελ. morum corruptio.

κακοήθευμα, malitiosa actio.

κακοήθης, ές· 1)=κακόφρων, malignus, a, um· 2)=πονηρός, malitiosus, a, um· 3) — πυρετός, maligna febris· *4) νεοελ. inhonestus, a, um; turpis, e.

κακοήθως· 1) malitiose· *2) νεοελ. inhoneste; turpiter.

κακόηχος, ον, male sonans.

κακολογέω -ῶ, maledico (-χι, -ctum -ere) alicui; — ούμαι (έπότινος), mihi maledictur.

κακολογία, ή, maledictio, θ. maledicentia, -ae, θ.

κακολογικός, ή, όν, ad maledicentem, dum propensus.

κακολόγος, ον, maledicus, a, um; maledicens, -entis.

κακολόγως, maledice.

κακομαθής, ές, male doctus.

κακόμαντις, mala vaticinans.

κακομοιρία, ή, mala scires; miseria

κακόμοιρος, ον, infelix. -icis.

κακομορφία, ή, deformitas, θ.

κακόμορφος, ον, deformis, e.

κακόν, τό, malum, ίδε κακός.

κακονοέω -ῶ, malevolus, sum.

κακόνοια, ή, malevolentia, θ.

κακόνοος, ος, malevolus, a, um.

κακονομία, ή, pravae leges.

κακόννομος, pravus legibus utens.

κακόνας, malevole.

κακοξενία, ἡ, inhospitalitas, ὁ.
κακοπάθεια, ἡ, aerumna, -ae, ὁ.
κακοπαθέω -ᾶ, mala patior, ma-
lis affligor; molestias fero.
κακοπαθῶς, aerumnose.
κακοπιστία, ἡ, prava fides.
κακόπιστος, ον, perfidus, a, um.
κακοποιέω -ᾶ, malefacio, ali-
cui malo aliquem afficio.
κακοποίησις, κακοποιῖα, ἡ, ma-
leficientia, -ae, ὁ.
κακοποιητικός, maleficus.
κακοποιός, ον, maleficus, a, um;
malevolus, a, um.
κακοπολιτεία, ἡ, prava reipubli-
cae administratio.
κακοπραγέω -ᾶ, infelix sum.
κακοπραγία, ἡ, res mala.
κακός, ἡ, ὄν, malus, a, um' κα-
κίων, ον, pejor, -us, κάκιος, ἡ,
ον, pessimus, a, um' || τὸ κακόν,
οὐδ. malum, -i, οὐ. || ἐν τῇ νεοελ.
ἡ λέξις κακός λατινιστὶ ἀποδίδεται
καὶ διὰ τῶν imbrobus, a, um; tur-
pis e; pravus, a, um' εἰ δὲ διὰ
τοῦ difficultis ὡς: κακός δρόμος, iter
difficile, via aspera.
κακοσμία, ἡ, malus odor.
κακοστόμαχος, ον, stomachum
laedens.
κακοστομία, ἡ, maledicentia, ὁ.
κακόστομος, maledicus, a, um.
κακόστρωτος, male stratus.
*κακοσυνειθίζω, male assuesco.
κακοτεχνία, ἡ, mali liberi.
κακοτεχνέω -ᾶ, q. artibus malis
utor.
κακότεχνος, malignus, a, um.
κακότης, ἡ, malitia, -ae, ὁ.
κακοτροπέω -ᾶ, perverse ago.
κακοτροπία, ἡ, malignitas, ὁ.
κακότροπος, malignus, a, um.
κακοτροφία, ἡ, mala nutritio.
κακοτυχέω -ᾶ, infortunatus sum;
infeliciter ago.
κακοτυχής, ἐς, κακότυχος, ον,
infortunatus, a, um.
κακοτυχία, ἡ, infortunium, οὐ.
κακουργέω -ᾶ, maleficus sum;
improbus et sceleratus sum.
κακούργημα τό, maleficium, οὐ.
κακουργία, ἡ, maleficientia, ὁ.

κακοῦργος, ον, maleficus, a, um;
sceleratus, a, um.
κακούργως, malefice.
κακουχέω -ᾶ, male tracto' ||
—σῶμαι, malis affligor.
κακουχία, ἡ' 1) mala tractatio'
*2) aerumna, -ae, ὁ.
κακοφρονέω -ᾶ, male cogito.
κακόφρων, ον, malevolus, a, um.
κακοφωνία, ἡ, aspera vox.
κακόφωνος, ον, asperam vocem
habens.
κακοχυμία, ἡ, humores mali.
κακόχυμος, ον, malis humoribus
plenus, a, um.
κακῶ -ᾶ, male tracto (aliquem);
vexo (-are) aliquem ἢ aliquid.
κακῶς, male; κάκιον, pejus; κά-
κιστα, pessime.
κάκωσις, ἡ, mala tractatio.
κακωτικός, vexativus, a, um.
καλάθιον, τό, parvus calathus;
corbicula, -ae, ὁ.
καλαθίσκος, ὁ, calathiscus, ἄ.
κάλαθος, ὁ, calathus, -i, ἄ.
καλαμάριον, τό' 1)=μελανοδοχεῖον,
atramentarium, -ii, οὐ. 2)=τενθίς,
loligo, -inis, ὁ.
καλαμάομαι -ᾶμαι, stipulas lego.
καλαμέυς, ὁ, piscator, -oris, ἄ.
καλαμεντής, ὁ, messor, ἄ.
καλαμένω, meto, -ere.
καλάμη, ἡ, culmus, -i, ἄ.
καλάμιος, arundineus, a, um.
καλάμιον, τό, parva arundo.
καλαμίς, ἡ, arundo, -inis, ὁ.
καλαμοειδής, arundinaceus.
κάλαμος, ὁ, arundo, -inis, ὁ.
καλαμοφόρος, ον' 1) calamum ἢ
arundinem gestans' 2) arundifer,
era, erum.
καλαμώδης, ἐς' 1) arundineus,
a, um' 2) arundinosus, a, um.
καλαμών, ὁ, arundinectum, οὐ.
καλάνδαι, αἰ, calendae, -arum.
*καλανδάριον, calendarium, -i, οὐ.
καλαπόδιον, τό, forma calcei;
formula, -ae, ὁ.
καλέω-ᾶ' 1)=προσκαλῶ, α') voco,
-are, aliquem ad aliquid' 2)-τινα
εἰς τι, invito aliquem ad aliquid' 3)
=συνάγω, voco, convoco, -are, ali-

quem 4) = ὀνομάζω, voco, apello, nomino, -are.

καλιὰ, ἡ 1) domus lignea 2) σπηῖθ. = νεοσαῖα, nidus, οὐ.

καλιὰς, ἡ 1) tugurium, -i, οὐ. 2) sacellum, -i, οὐ:

καλινδέω -ῶ, volvo, -ere, voluto, -are, aliquid - ὄμαι, a') volvor, -i; volutor, -ari β') μετφ. καλινδοῦμαι ἐν τινι (= καταγίνομαι ἐν τινι), assiduus sum in aliquare.

καλλίβωλος, ον, fertilis, e.

καλλίγαμος, felix matrimonio.

καλλίγλουτος, ον, nates formosas habens.

καλλιγράφω -ῶ, pulchre scribo; eleganter ἢ lepidis litteris scribo.

καλλιγραφία, ἡ 1) elegans scriptura 2) ars scribendi lepidis litteris.

καλλιγράφος, δ, ἡ, qui, quae eleganter scribit.

καλλιπέια, elegantia sermōnis.

καλλιπέτω -ῶ, eleganter loquor.

καλλιπέης, ἐς, eleganter loquens elegantī sermōni utens.

καλλιεργῶ -ῶ 1) pulchre fabricor 2) νεοελ. = γεωργῶ τι, colo (colui -ere) aliquid *καλλιεργημένος, cultus, a, um.

*καλλιέργεια, ἡ, cultura, θ.

*καλλιεργήσιμος, ον, ἐπίθ. colendus, a, um.

*καλλιεργητής, δ, agricola.

καλλιερέω -ῶ, lito ἢ perlito.

καλλίκομος, ον, pulchram comam habens.

καλλίλογέω -ῶ, eleganter dico.

καλλίλογία, ἡ, elegans dictio.

καλλίμορφος, formosue, a, um.

καλλίνικος, ον, egregius victor.

κάλλιον, ἴδε καλῶς.

καλλιπαῖδια, ἡ, pulchri liberi.

καλλίπαις, pulchros liberos habens

καλλίπρειος, ον, pulchras genas habens.

καλλίπλοκαμος, ον, pulchros cinnos habens.

καλλίπολις, ἡ, pulchra civitas.

καλλίπυργος, ον, ἐπίθ. pulchras nates habens.

καλλίρροος, ον, pulchre fluens.

κάλλιστα, ἴδε καλῶς.

κάλλιστος, η, ον, ἴδε καλός.

καλλίτεκνος, ον, egregios liberos habens.

καλλιτεχνέω -ῶ, pulchre elaboro, elegantī artificīo elaboro.

καλλιτέχνημα, τό, elegans artis

opus elegans artificium, -ii, οὐ.

καλλιτέχνης, δ, elegans artifex ἡ ἄπλ. artifex, -icis, ἄ.

*καλλιτεχνία, ἡ, artis elegantia.

*καλλιτεχνικός, artificiosus.

καλλιτεχνικῶς, artificiose.

καλλίφθογγος, suaviter sonans.

καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra.

καλλίον, ον, ἴδε καλός.

καλλονή, ἡ, il pulchritudo, -inis

θ. formositas, -atis, θ. *2) ἐπί προσ. mulier egregie formosa.

κάλλος, τό, pulchritudo inis θ. de cor, -oris ἄ. forma -ae, θ.

καλλυντήρ, ο, scoparius, ἄ.

καλλυντήριος, ον, ad ornandum idoneus, a, um.

καλλυντήριον, ornamentum.

καλλυντρον, τό 1) caliantrum, οὐ 2) = σάωθρον, scopae, θ. πλ.

καλλύνω, pulchrum reddo (-ere)

aliquid orno (-are aliquid -ομαι ἐπί τινι, gloriōr aliqua re.

καλλωπίζω, orno (are) aliquid || -ομαι orno(-atus sum, -ari) || κεκαλωπισμένος, η, ον, ornatus, a, um.

καλλώπισμα, ornamentum, οὐ.

καλλωπισμός, ornatus, -us, ἄ.

καλλωπιστής, δ, ornator ἄ.

καλλωπιστικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ad ornandum aptus.

καλογηρικός, monachalis e.

καλογηρική, monachus, us, ἄ.

καλόγηρος, δ, monachus, -i οὐ.

καλόγλωσσος, ον, eloquens, -ntis.

*καλογραία, ἡ, monacha, -ae, θ.

καλοκαγαθία, ἡ, probitas, θ.

καλοκάγαθος, ον, probus, a um; honestus, a um, ἴδε καλός.

καλοκαιρία, pulchrum tempus.

καλοκαιρινός, aestivus, a um.

καλοκαίριον, aestas, -atis, θ.

καλόν, τό, lignum, -i, οὐ.

καλόν, τό 1) = εὐπρέπεια, decus, -oris, οὐ. 2) honestum, -i, οὐ. 3)

bonum, -i, οὐ. 4) praeclarum facinus· 5) comodum, -i, οὐ. 6) τὰ καλά, bona, bella, honesta.

1 καλόπους, καλοπόδιον, ἴδε καλαπόδιον.

2 καλόπους (=εὔπους), ὁ, ἡ, pulchros pedes habens.

καλορρημοσύνη, ἡ, facundia, θ.
καλός, ἡ, ὄν, 1) = εὐπρεπής, ὠραῖος, pulcher, chra, chrum; καλλιων, ὄν, pulchrior, -ius, κάλλιστος, ἡ, ὄν, pulcherrimus, a, um· 2) bonus, a, um melior, -us· 3) probus, a, um· 4) = ἠθικῶς καλός, honestus, a, um· 5) bonus, idoneus, aptus a, um· 6) strenuus, a, um· 7) laudabilis, e; gloriosus, a, um· 8) καλὸς ἀγαθὸς ἢ καλὸς καὶ ἀγαθός, bonus (vir).

καλοῦφαντος, ὄν, bene textus.
καλπάζω, cursu incitato feror; equo admisso ἢ citato vehor.

*καλπασμός, incitatus equi cursus.
κάλπις, ἡ, urna, ae, θ.

καλύβη, ἡ· 1) tugurium, -ii, οὐ. 2) casa, -ae, θ.

καλύβιον, τό, tuguriolum, -i, οὐ.
καλυβίτης, ὁ, in tuguro habitans.

καλυβοποιέω -ᾶ, tuguria facio.
καλύκιον (ἄνθος), calyculus, ἄ.
καλυνκώδης, ες, calyce intectus.
κάλυμμα, τό, velamen, -inis, οὐ.
velamentum, -i, οὐ.

καλυμματίον, parvum tegmen.
κάλυξ, ἡ calyx, -icis, θ.

καλυπτήρ, ὁ· 1) tegmen, inis, οὐ. velamen, -inis θ. 2) tegula, θ.
καλυπτήριον, τό, operculum, οὐ.
καλυπτός, ἡ, ὄν, tectus, a, um; opertus, a, um.

καλύπτρα, ἡ· 1) flammeum, -i, οὐ. 2) velum, -i, οὐ.

καλύπτω· 1) tego (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) operio (-erui, -ertum, -ire) aliquem ἢ aliquid re· 3) velo, -are, aliquid.

καλώδιον, τό, iunculus, -i, ἄ.
κάλως, rudens, ἄ. funis navis.

καλῶς, κάλλιον, κάλλιστα· 1) pulchre, -chrius, -cherrime· 2) bene, melius, optime· 3) belle: καλῶς

ἔχω, belle sum, belle habeo, bellus sum.

καμάκιον, τό, contus, -i, ἄ.
κάμαξ, ἡ, ὁ, contus, -i, ἄ. vallus, i, ἄ. pertica, ae, θ.

καμάρα, ἡ, camera -ae, θ.
καμαρώω -ᾶ, fornicat, -are.

καμαρώμα, τό, iornicatio, θ.
καμαρώσις, ἡ, cameratio, θ.

καμαρωτός, fornicatus, a, um.
καματηρός, laboriosus, a, um.

καματηρός, laboriose.
κάματος, ὁ, labor, -oris, ἄ.

καματώω -ᾶ, 1) laboro, -are; fatigor -ari· 2) delasso, -are.

καματώδης, ες, laboriosus, a, um; molestus, a, um.

καμηλοπάρδαλις, ἡ, camelopardalis, is, θ.

καμηλοπόδιον, (φ.), camelopodium.

κάμηλος, ὁ, ἡ, camēlus, -i, ἄ. θ.
καμηλωτή, ἡ, pellis cameli.

κάμιλος, ὁ, funis ancorarius.
καμινεία, ἡ, opera ad caminum.

καμινεύς, καμινευτήρ, καμινευτής, ad caminum laborans.

καμινεύω, in camino excoquo.
καμινιαῖος, ad caminum pertinens.

καμίνιον, τό, parvus caminus.
κάμινος, ἡ, caminus, -i, ἄ.

καμινώδης, fuliginosus, a, um.
κάμμαρον, (φ.), cammaron, οὐ.

καμμύω (ποιητ.), ἴδε καταμύω.
κάμνω, 1) = καταπονοῦμαι, fatigor, -ari; lassus sum· 2) κάμνω

τοὺς πόδας, ex pedibus laboro· 3) = ἐκπονῶ τι, laboro aliquid· 4) *γνοεῖν = ποιῶ, ποιῶμαι τι, facio, -ere.

καμπή, ἡ· 1) curvatura, -ae, θ. 2) flexio, -onis, θ.

καμπτήρ, (ἵπποδρόμον, σταδίου), flexus metae ἢ ἀπλ. meta, -ae, θ.

καμπτός, ἡ, ὄν, 1) flexibilis, e· 2) flexilis, e; curvatus, a, um.

κάμπτω· 1) flecto (-xi, xum, -ere) aliquid· || —ομαι, flecto me ἢ flector (-xus sum, -i)· 2) incurvo, are, aliquid· μεταφ. κάμπτω· 3) (= ταπεινῶ, κινῶ) τυγα, incurvo aliquem.

καμπύλη, ἡ, curvus baculus.

καμπύλλω, incurvo, -are.
 καμπυλόγραμμα, ον, qui curvis lineis est.
 καμπυλοειδής, curvae speciei.
 καμπύλος, η, ον, curvus, a, um; incurvus, a, um.
 -καμπυλότης, ή, curvitas, θ.
 καμπυλώ-ω, incurvo, -are.
 κάμψις, ή, inflexio, -onis, θ.
 κάψ (= και εάν), etiamsi.
 κανδήλα, ή, candelā, -ae, θ.
 κάνεον -οῦν, τό, canistrum, οὔ.
 κανηφορέω -ῶ, canistrum ferro.
 κανηφορία, ή, canistri portatio.
 κανηφόρος, ον, canistrum ferens.
 κανθαρίς, ή, cantharis, -idis, θ.
 κάνθαρος, δ' 1) = σκάραβος, scarabaeus, -i, α. 2) = ποτήριον, χθός, cantharus, -i, α.
 κανθός, δ' 1) angulus oculorum. 2) = σιδερά στεράνη τοῦ τροχοῦ, canthus, -i, α.
 κάνιστρον, canistrum, -i.
 κάννα (κάλαμος), canna, θ.
 καννάβινος, cannabinus, a, um.
 κάνναβις, ή, cannabis, -is, θ.
 κανοναρχέω -ῶ, cantum incipio.
 κανονίζω 1) ad regulam dirigo. (-ere) aliquid; regulo (-are) aliquid. 2) = ρυθμίζω τι, modulator (-atus, sum, -ari), aliquid. †) 3) in sanctorum numerum ή canonem refero, adscribo. 4) κανονίζομαι α') regulo me. β') μεκανόνισται, constitutum est.
 κανονικός, ή, όν' 1) regularis, e. †) 2) canonicus, a, um.
 κανονικώς. 1) regulariter. †) 2) canonic.
 *κανόνιον, τό, tormentum, οὔ.
 *κανονισμός, δ, institutum, οὔ.
 *κανονοβολισμός, δ, tormenti emissio.
 *κανονοβολέω -ῶ, tormenta emitto; tormentis oppugno (urbem).
 κανοῦν, τό, canistrum, -i, οὔ.
 κανών, δ' 1) regula, -ae, θ. amussis, -is, θ. κατά κανόνα, ad regulam. 2) = ὑπογραμμός, νόμος, canon, -onis, α.
 κάππειτα (και έπειτα), et postea.
 καπηλεία, ή, cauponaria, -ae, θ.

καπηλείον, τό. 1) caupona, -ae, θ. 2) porina, θ. 3) ganea, θ.
 καπηλευτικός, cauponius, a, um.
 καπηλεύω, cauponor -ari.
 καπηλικός, ή, όν, cauponius, a, um; cauponarius, a, um.
 καπηλευτής, cauponarie.
 καπηλός, ή, caupona, -ae, θ.
 κάπηλος, δ' 1) caupo, -onis, θ. 2) επίδ. fraudulentus, a, um.
 καπίστριον, τό, capistrum, -i, οὔ.
 καπνηλός, ή, όν, fumidus, a, um.
 καπνία, ή, fuligo, -nis, θ.
 καπνιάω -ῶ, fumigo, -are.
 καπνίζω 1) μεταβ. fumo, -are. 2) άμετ. fumum emitto ή reddo. *3) νεοελ. fumum per arundinem haurio; fumo, -are.
 κάπνισις, κάπνισμα, fumatio, θ.
 καπνιστός, ή, όν, fumigatus, a, um; infumatus, a, um.
 καπνοδόχη, καπνοδόχος, fumarium, -ii, οὔ.
 καπνός, δ' 1) iumus, -i, α. 2) ή καπνός (φυτ.) capnos, -i, θ.
 καπνώω -ῶ, in fumum reddo.
 καπνώδης, fumosus, a, um.
 κάππα, τό, cappa, οὔ.
 κάππαρις, ή, capparis, -is, θ.
 κάπριος, α, ον, aprinus, a, um.
 καπριάω -ῶ, καπρίζω, subo.
 κάπρος, δ, aper, apri, α.
 κάπτω, avidē comedo.
 καράβιον, τό. 1) parvus carabus. 2) nanicula και νεοελ. navis.
 καρabis, ή, carabus, -i, α.
 κάραβος, δ, carabus, -i, α.
 καρδοκέω -ῶ, sollicite exspecto.
 καρδοκία, sollicita exspectatio.
 καρατομέω -ῶ, caput amputo.
 καρατόμησις, καρατομία, ή, capitis amputatio.
 καρατόμος, δ, caput amputans.
 κάρδαμον, τό, nasturium, οὔ.
 καρδάμων, cardamomum, οὔ.
 καρδιά, ή. 1) cor, -rdis, οὔ. μετφ. animus, -i, α. pectus, -oris, οὔ. 2) porta ή os ventriculi. 3) περι δένδρ. καρπ. cor medulla.
 καρδιακός. 1) ad cor pertinens -ntis. 2) = καρδιαλγής, cardiacus.
 καρδιαλγία, ή, dolor cordis.

καρδιογνώστης, cordium cognitor
 καρδιοπονέω -ῶ, corde laboro.
 καρδιόπονος, ὁ, cordis dolor.
 καρδιώσω, καρδιώττω, ventri-
 culi dolorem sentio.
 κάρδος, ἡ, carduus. -i, ἄ.
 καρηβαρέω -ῶ, gravedine laboro;
 gravor (-ari), nuto capite.
 καρηβαρής, gravedinosus, a, um.
 καρηβαρία, ἡ, gravedo, -inis, θ.
 καρηβαριῶν -ῶν, capite gravor.
 καρηβαρικός, ἡ, ὄν, gravedino-
 sus, a, um.
 καρηκομόωντες, capi!lati.
 καρῖζω, carice loquor.
 καρῖς, ἡ, scilla ἢ squilla, -ae, θ.
 καριστί, carum modo.
 καρινοειδής, cancriformis, e.
 καρκίνος, ὁ, cancer, -ceri, ἄ.
 καρκινόμαι -οῦμαι, cancro.
 καρκινώδης, es, cancro similis.
 καρκίνομα, τό, eancerōma, οὐ.
 καρῶω -ῶ, sopōro (-are) aliquem
 || —οῦμαι, soporor, -ari.
 καρπαλίμως, cito; raptim.
 κάρπενυμα, τό, fructus, -us, ἄ.
 καρπέυομαι, fruor, -i.
 καρπίζω, fruges colligo.
 κάρπιμος, ὄν, frugifer, era, erum
 μετφ. frugalis, e.
 καρπός, ὁ 1) fructus, -us, ἄ. (ἐν
 γένει) 2) μετφ. (ἐπὶ καλοῦ καὶ κα-
 κοῦ) fructus -us, ἄ. 3) ὁ καρπός
 τῆς χειρός, carpus, -i, ἄ.
 καρποφορέω -ῶ, fructifero.
 καρποφορία, fructuum generatio.
 καρποφόρος, ὄν, fructifer, era,
 erum; frugifer, era, erum.
 καρπῶω -ῶ, fructum fero || μέσ.
 —οῦμαι τι, fructum capio ἢ per-
 cipio ex aliqua re fruor aliquare.
 κάρπωμα, τό 1) fructus, qui
 percipitur; quaestus 2) † κάρπωμά
 ἴσθι Κυρίου, oblatio est Domino.
 καρπώσιμος, frugifer, a, um.
 κάρπωσις, usus rei fructuosus.
 *κάρραγωγός, carrucarius, ἄ.
 *κάρρον, τό, carrum, -i, cῶ.
 κάρσιος, α, ὄν, obliquus, a, um.
 κάρσις, ἡ, tonsura, -ae, θ.
 κάρτα, valde; profecto.
 καρτερέω -ῶ, forti animo sum

1) = ἐπιμένω, persevero, -are 2)
 καρτερῶ τι ἢ πρὸς τι (= ὑπομένω
 τι), tolero (-are) aliquid *3) γεσελ.
 = περιμένω, expecto, -are.
 καρτέρησις, ἡ, καρτερία, ἡ, to-
 leratio, -onis, θ. tolerantia, -ae, θ.
 καρτερικός, ἡ, ὄν, patiens, -ntis;
 tolerans, perseverans.
 καρτερικῶς, toleranter.
 καρτερός, ἄ, ὄν, robustus, a, um;
 iortis, e; validus, a, um.
 καρτερῶς, robuste; valide.
 καρτός, ἡ, ὄν, tonsus, a, um.
 καρύα (καρυδιά), ἡ, nux, nucis.
 καρύδιον, τό, parva nux || *γεσελ.
 nux nucis, θ. caryon, -ii, οὐ.
 καρῦνιός, ὄν, caryinus; nucis.
 καρυκεία, ἡ, conditura, -ae, θ.
 καρύκευμα, condimentum, οὐ.
 καρυκευτής, ὁ, conditor, ἄ.
 καρυκευτός, conditus, a, um.
 καρυκεύω, condio, -ire.
 καρύκη, ἡ, condimentum Lydo-
 rum cum sanguine.
 καρῦκινος, ἡ, ὄν, colerem san-
 guineum referens.
 καρυοκατάκτης, nucifrangibulum
 κάρρον, τό, nux, -cis, θ.
 καρυόφυλλον, caryophyllum, οὐ.
 κάρρη, ἡ, festuca, -ae, θ.
 *καρφί(ον), τό, clavus, -i, ἄ.
 *καρφίς, καρφίτσα, ἡ, acus, -us.
 θ. acicula, -ae, θ. spinula, ae, θ.
 κάρρφος, τό, carpum, -i, οὐ. pa-
 lea, -ae, θ. festuca, -ae, θ.
 *καρφῶν, clavo figo (aliquid)
 μετφ. defigo, -ere, aliquid.
 καρχαρίας, ὁ, carcharus, -i, ἄ.
 κάρρωσις, ἡ, sopor, -oris, ἄ.
 καρωτίδες, arteriae carotides.
 καρωτικός, soporifer, a, um.
 κασιγνήτη, ἡ, soror germana.
 κασιγνήτος, ὁ, frater germanus.
 κασσία, ἡ, casia, -ae, θ.
 κασσιτέριος, stanneus, a, um.
 κασιτέρος, ὁ, stannum, -i, οὐ.
 κασιτερόω -ῶ, stanno induco.
 καστανέα, ἡ, castanea, -ae, θ.
 καστανέων, ὁ, castanētum, οὐ.
 κάστανον, τό, castanea; -ae, θ.
 καστόριος, castorinus, a, um.
 καστῶρ, ὁ, (ξ.), castor, -oris, ἄ.

κατά, πρόθ. A) μετὰ γεν. 1) de (μετ' ἀφ.); (per μετ' αἰτ.): 2) contra (μετ' αἰτ.): adversus (μετ' αἰτ.): B) μετ' αἰτ. 1) secundum (μετ' αἰτ.) 2) in μετ' ἀφ.): κατὰ τὴν ἀγοράν, in ioro· 3) ad (μετ' αἰτ.): κατὰ λέξιν, ad verbum· 4) per (μετ' αἰτ.): κατὰ τὴν νύκτα, per noctem· 5) pro (μετ' ἀφαιρ.): κατὰ δύναμιν, pro virilus· 6) ἢ κατὰ (μετὰ συγκριτ.) quam pro· 7) ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος, aetas nostra· 8) κατὰ Πλάτωνα· ut Platonis verbis utar· 9) ἐπὶ διαζεύξεως καὶ διανομῆς· κατὰ ἔθνη, nationibus singulis· 10) κατὰ τάχος, celeriter.

κάτα (=καὶ εἶτα), et postea.

καταβαίνω· 1) descendo (-ndi, -nsum, -ere): 2) degredior (-essus sum, -di)· 3) ἐπὶ τιμῆς, minuo, -i.

καταβάλλω· 1) = κατακρημνίζω, dejicio (-eci, -ectum, -ere)· 2) = καταβιβάζω, demitto, -ere: 3) = ἀποκτείνω, dejicio, interficio, -ere· 4) profligo (-avi, -are): prosterno -ere: 5) ἐπὶ χρημ. solvo -ere: 6) —ομαι· α') fundamentum jacio ἢ pono· β') deficio, profligior· || καταβεβλημένος, ἢ, ον (ἄθνημος) dejectus, a, um.

καταβαπτίζω, demergo, -ere.
καταβαπτισμός, immersio, ὅ, καταβάπτω, demergo, -ere.
καταβαρύνω, degravo, aliquid.
*καταβασανίζω, valde torqueo.
κατάβασις, ἦ, descensus, -us, ἄ.
καταβάτης, ὅ, descensor, -oris.
καταβατός, ἦ, ὄν, declivis, e.
καταβανκαλάω -ῶ, καταβανκαλίζω τινά, cantu sopio ἢ consopio (-ivi, -ire) aliquem.

καταβανκάλησις, ἦ, cantus nutriticus sopiendis puerulis.

καταβδελύσσομαι, abominor.
καταβεβαίωσις, ἦ, affirmatio.
καταβιάζω, vi compello.

καταβιβάζω· 1) demitto, -ere· *2) καταβιβάζω τὰ ἱστία, vela demitto (ἢ contraho)· *3) — τινά ἀπὸ τοῦ βήματος, descendere cogo (ἢ deduco) aliquem de rostris· 4) — τὸν τόνον, promoveo accentum· *5) —

τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, minuo pretium frumenti· *6) — τινά ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος, de honoris gradu moveo aliquem.

καταβιβασμός, ὅ, regradatio.
καταβιβρώσκω, comedo (-edi, -ere) aliquid· || devoro, aliquid.
καταβιδῶ -ῶ, vitam transigo.
καταβίωσις, vitae transactio.
καταβλάπτω, laedo, -ere.

καταβλέπω· 1) deorsum adspicio· 2) diligenter adspicio.

καταβλής, ὅ, obex, -icis, ἄ.
καταβλητικός, ἦ, ὄν, dejiciendi ἢ prosternendi vim habens.

καταβοάω -ῶ τινος, clamore persequor, convicior (-i) aliquem; invehor in aliquem.

καταβοή, **καταβόησις**, ἦ· 1) convicium, ὄν. 2) accusatio, ὅ.

καταβολάς, ἦ, ramus, -i, ἄ.
καταβολή, ἦ· 1) καταβολή ἀνθρώπων, creatio hominum· 2) — τελλῶν, pensio (solutio) vectigalium· 3) — πνευτοῦ, accessio febris.

καταβορβωρέω -ῶ, coeno polluo.

καταβορβώρωσις, ἦ, pollutio coeno facta.

καταβρέχω, irriquo, -are, aliquid.
καταβρίθω, onustus sum.

καταβροχή, ἦ, irrigatio, ὅ.
καταβροχθίζω, devoro, -are· || —ομαι, devoror -ari.

καταβροχθισμός, devoratio, ὅ.
κατάβρωσις, ἦ, devoratio, ὅ.

καταβυθίζω· 1) demergo (-rsi) -rsum, -ere) aliquem ἢ aliquid· || —ομαι, me demergo· 2) καταβυθίζω τι εἰς τι, immergo aliquid in rem.

καταβυθισμός, ὅ· 1) immersio, -onis, ὅ. 2) demersio, -onis, ὅ.

καταγγελλία, ἦ, denuntiatio, ὅ.
καταγγέλλω· 1) enuntio, -are, aliquid· 2) — τινά, defero (-tuli, latum, -erre) aliquem.

κατάγειος, subterraneus, a, um.
καταγέλασμα, τό, derisio, ὅ.

καταγέλαστος, ον, deridulus, a, um; irrisibilis, e.

καταγέλω -ῶ τινος, derideo (-sisi, -sum, -ere) aliquem ἢ aliquid· || —ῶμαι, derideor.

κατάγλωσ, δ, irisio, θ.

καταγεμίξω, onero, -are.

καταγέμο τιός, plenus sum.

καταγεραίρω, honoro, -are.

καταγίνομαι και καταγίνομαι ἔν τι, versor (-atus sum -ari) in aliqua re; occupatus sum. in re aliqua; adplico me ad aliquid.

καταγινώσκω· 1) = γινώσκω, cognosco (-ovi, -ere) aliquid· 2)

καταδικάζω, condemno (-are) aliquem alicujus rei.

κατάγλωττος, loquax.

κάταγμα, τό, fractura, θ.

κατάγνυμι (ἀόρ. κατέαξα), frango (fregi fractum, -ere) aliquid· || — νυμαι, (ἀόρ. κατέαγγη), frangor (fractus um, -i).

κατάγνοις, ἦ, damnatio, θ.

καταγορεύω (=καταμηνύω), ῥῆμ. defero.

καταγραφῆ, ἦ· 1) perscriptio, onis, θ. 2) conscriptio.

καταγράφω· 1) = ἀναγράφω, γράφω, perscribo, -ere, aliquid· 2) = καταλέγω, conscribo, -ere· 3) = διαγράφω, describo, -ere; 4) picturis oppleo (-ere) aliquid.

καταγυμνάζω, exerceo, -ere.

κατάγχο, suffūco, -are.

κατάγω· 1) deduco (-xi -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = ἐπαγάγω, reduco, -ere: κατάγω τινά, reduco, aliquem de (ab) exilio·

3) κατάγω θρίαμβον ἀπὸ τῶν πολεμίων, triumphum duco (ago) de (ex) hoste· 4) —ομαι· α') —ομαι εἰς λιμένα, adpello (compello) in portum navem· β') —ομαι εἰς τινα (=καταλύω παρὰ τι), devortor ad (apud) aliquem· γ') —ομαι (=κατάγω τὸ γένος), descendo, -ere; δ') —ομαι (εἰς τὴν πατρίδα), reducor, (-uctus sum, -i).

καταγωγή, ἦ· 1) deductio, -onis, θ. 2) = προσόρμις, adpulsio, -us, ἀ. 3) —κατάλυμα, deversorium, -i, οὐ. 4) réditus in patriam· *5) νεοελ. origo, -inis, θ. ortus, -us, ἀ.

καταώγιον, τό, deversoria taberna ἢ deversorium, -i, οὐ.

καταγωγός, qui deducit.

καταγωνίζομαι τινα· 1) pugno adversus aliquem· 2) in certamine vinco, debella (-are) aliquem.

καταγωνισμός, expugnatio.

καταδάκνω, demordeo, -ere.

καταδαμάζω, edono (-ui, -itum, -are) aliquid ἢ aliquem.

καταδαπανάω-ᾶ, consumo (mpsi, -ptum, -ere), aliquid· || —ᾶμαι, consumor (-sumptus sum, -i).

καταδαπάνη, consumptio, θ.

καταδαρθάνω, obdormio, -ire.

καταδείξ, ἐς, cui aliquid deest inferior (aliquo), συνήθ. ὁμως ἐν τῷ συγκριτ. καταδέεστερος, α, ον, cui plus deest, inferior· || ἐπιρ. καταδέεστερος, καταδέεσταιον, inferius.

καταδείκνυμι και καταδεικνύω· 1) ostendo (-ndi, -nsum, -ere)· 2) instituo, -ere; doceo, -ere, aliquid.

*κατάδειξις, ἦ, ostentatio, θ.

καταδειπνέω-ᾶ, comedo.

*καταδεκτικός, ἦ, ὄν (=εὐπερ-σῆγορος), affabilis, e.

κατάδενδρος, plenus arboribus.

κατάδεσις, ἦ, adstrictio, θ.

καταδεσμεύω, deligo, -are.

κατάδεσμος, δ, vinculum, -i, οὐ.

καταδέσσω, madefacio, -ere.

καταδέχομαι· 1) accipio, -ere aliquid ἢ aliquem· 2) recipio, -ere, aliquem (exulem)· 3) καταδέχ. κληρονομίαν, adeo hereditatem· *4) νεοελ. =ἀξιῶ, dignor (-atus sum, -ari)

1. καταδέω, deligo -are.

2. καταδέω τιός, indigeo, egeo, -ere; mihi deest aliquid, ἀπ. οσ. καταδεί, indiget, defectus est.

κατάδηλος, manifestus, a, um.

καταδήλως, manifesto.

καταδηόω-ᾶ, devasto, -are.

καταδίδομαι, distribuo, -ere.

καταδικάζω, damno, condemno (-are) aliquem· | —ομαι· α') μέσ. (ἐπι τοῦ κατηγοροῦ)· καταδικάζομαι τιος, causam (litem) contra aliquem abtineo· β') παθητ. damnor (-atus sum, -ari).

καταδικαστής, δ, damnator.

καταδικαστικός, ἦ· ὄν, domnatorius, a, um.

καταδίκη, ἡ, damnatio, condemnatio, -onis, ὅ.

κατάδικος, damnatus iudicio.

καταδιώκω, persequor ἢ insequor (-cutus sum, -i) aliquem.

καταδιώξις, ἡ, persecutio, ὅ.

καταδοκέω -ὦ, existimo, -are.

καταδουλόω -ὦ καὶ -οὔμαι τινα, in servitutum aliquem redigo (-egi, -actum, -ere).

καταδρομή, ἡ· 1) = ἐπιδρομή, incursio -onis, ὅ. 2) = καταδίωξις, in vectatio, -onis, ὅ.

καταδροσίζω, irro, -are.

καταδρύπτω, dilacero, -are.

καταδυναστεία, ἡ, oppressio, ὅ.

καταδυναστεύω, potentiā meā opprimo (-ere) aliquem· —ομαι, potentiā alicujus sum.

κατάδυνσις, ἡ, submersio, ὅ.

καταδυσωπέω -ὦ, flecto.

καταδύω· 1) = καταβυθίζω, mergo, submergo, immergo (-si, sum -ere) aliquem ἢ alicuid· 2) —ομαι· α') me immergo ἢ immergor (-rsus sum, -i)· β') (μάλ. ὁ ἄσθρ. κατέδυν ἐπὶ ἡλίῳ)· occido (-idi, -asum, -ere)· γ') subeo, -ire.

κατάδω, incanto (aliquem).

καταξύννυμι· 1) conjungo, -ere· 2) = στρατοπεδεύω, castra metor ἢ pono (post iter).

κατάξυξις, ἡ· 1) copulatio, ὅ. 2)

καταξητέω -ὦ, anquiro, -ere.

καταξωγραφέω -ὦ, depingo.

καταξώννυμι, praecingo.

καταθάλλω, calefacio.

καταθαμβέομαι -οὔμαι, cum stupore demiror.

καταθάπτω, sepelio, -ire.

καταθαρρέω -ὦ· 1) — τινός, fidenter ἢ audacter me gero adversus aliquem· 2) — τινί, fiduciam pono in aliqua re.

καταθανμάζω, demiror, -ari.

καταθεάομαι -ᾶμαι, despicio ex loco edito.

καταθέλω, demulceo, -ere.

καταθεραπεύω, curo, -are.

κατάθεσις, ἡ· 1) depositio, -onis, ὅ. 2) = ἔγγραφος δόμολογία, confessio, -onis, ὅ.

καταθέω, decurro, ere.

καταθήκη, ἡ, depositio, ὅ.

καταθελύνω, effemino, -are.

καταθλάω -ὦ, contundo, -ere.

καταθλίβω, opprimo (-essi, esum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

κατάθλιψις, ἡ, oppressus, ὁ.

καταθολόω -ὦ, turbo, -are.

καταθορυβέω -ὦ, deturbo, -are.

καταθραύω, confringo (-egi, actum, -ere), aliquid.

κατάθρυπτος, deicatus, a, um.

καταθρύπτω, comminuo, -ere.

καταθρόσκω, desilio, -ire.

καταθνύμω -ὦ, animo concido.

καταθνύμιος, ον, qui cordi est; cordi animo) gratus.

καταθύω· 1) sacrifico, -are· 2) consecro, -are.

καταθωρακίζω, lorico, -are.

καταιγίς, ἡ· procella, -ae, ὅ.

καταιδέω -ὦ, crubescere facio· || —οὔμαι, revereor.

καταϊθαλόω -ᾶ· 1) = κατακαίω, comburo· 2) fuliginosum reddo.

καταϊθω, comburo, -ere.

καταίνεις, ἡ, adsensus, -us, ὁ.

καταίνω -ὦ, compreho.

καταίρω· 1) (συνήθ. ἀμετ.) devenio, advenio, -ire· 2) = καταπλέω, apello, -ere; adplico, (-are) ad.

καταισθάνομαι, sentio, -ire.

καταισχυντήρ, καταισχυντήης, ὁ, qui dedecore afficit.

καταισχύνω, dehonesto, -are, aliquem ἢ aliquid· || —ομαι· α') παθῆτ. decoror (-atus sum, -ari); probro afficio· β') ἀποθ. (ἐν τῷ ἄσθρ.) me pudet alicujus rei· γ') μετχ. κατηχυμένος, η, ον, pudore affectus ἢ suffusus, a, um.

καταϊτιάομαι -ᾶμαι, accuso.

καταϊτίσις, ἡ, accusatio, ὅ.

καταιωρέομαι -οὔμαι, ε. de-pendeo.

κατακαίω, deuro, comburo, exuro (-ussi, -stum, -ere).

κατακαλέω -ὦ, arcesso, -ere.

κατακαλλύνω, orno, -are.

κατακάλυμμα, operimentum, ὄθ.

κατακαλύπτω, obtego, -ere· || —ομαι (παθητ.), obtegor, -i; operior,

-iri' || μέσ. —ομαι τὴν κεφαλὴν, velor caput.

κατακάλυψις, ἡ, velatio, θ.

κατακάμπτω, inflecto, -ere.

κατάκαμψις, ἡ, inflexio, θ.

κατακάρδιος, ον, in cor directus.

κατάκανυμα, τό, ambustum, οὐ.

κατάκαυσις, ἡ, exustio, θ.

κατάκειμαι' 1) = κείμαι, jaceo, -ere' 2) — νοσῶν, decumbo (-ere) ut aegrotus' 3) ἐπὶ δελπνον, accumbo, -ere.

κατακέιρω, detondeo, -ere.

κατακελεύω, hortor (remiges).

κατακενόω -ῶ, evacuo, -ere.

κατακεράννυμι, commisceo, -ere.

κατακέραισις, ἡ, commixtio.

κατακεραυνοβολέω -ῶ καὶ κατακεραυνῶ -ῶ, fulmine ferio ἢ co (aliquem).

κατακερδαίνω, quaestum facio.

κατακεσματίζω' 1) comminuo (-ni, ūtum, -ere) aliquid' 2) — σῶμα, corpus in partes minutas concido.

κατακεσματισμός, δ, dissectio (divisio) in partes minutas.

κατακέφαλα, in praecipis.

κατακηλέω -ῶ, suavitate auditūs animum delentio (-ire).

κατακηλιδῶω -ῶ, maculo, are.

κατακηρόω -ῶ, cerā obduco.

κατακηρύσσω, per praeconem inlico; praeconio edico (aliquid).

κατακινέω -ῶ, commoveo, -ere.

κατακλαίω, defleo, -ere.

κατάκλαισις, ἡ, fractio, θ.

κατάκλαυσις, ἡ, deploratio.

κατακλάω -ῶ, defringo, -ere.

κατακλείς, ἡ' 1) claustrum, -i, οὐ. 2) jugulum, -i, οὐ. 3) = τέλεις, clausula, -ae, θ.

κατάκλεισις, ἡ, inclusio, θ.

κατάκλειστος, ον' 1) inclusus, a, um' 2) conclusus, a, um' 3) oclusus, a, um.

κατακλείω (τινὰ ἢ τι ἐν τινι, εἰς τι, ἐντός τινος, εἰσω τινός)' 1) includo (-si, -sum, -ere) aliquid ἢ aliquid in rem ἢ in re' 2) concludo, -ere, aliquem ἢ aliquid' 3) occludo, -ere, aliquem ἢ aliquid' 4)

— τὸν λόγον, orationem claudio, ἢ finio' 5) μεταφ. νόμῳ —, lege includo, sancio.

κατακλήρουγιέω -ῶ' 1) sorte assignatum accipio' 2) sorte regionem distribuo colonis.

κατάκλησις, convocatio civium.

κατακλινής, ἐς' 1) pronus, a, um' 2) in lecto decumbens.

κατακλίνω, reclino, -ere, depono, ere, aliquem ἢ aliquid' || —ομαι, (ἀόρ. κατεκλίθην), reclinor, reclinato corpore jaceo, decumbo (-ubui, ere), accumbo (-cubui, -cubitum -ere).

κατάκλισις, (ἐπὶ δελπνου), accubitatio ἢ accubitio, -onis, θ.

κατάκλιτον, τό, accubitum, οὐ.

κατακλύζω' 1) inundo, -are, aliquid' 3) diluo (-ui, -ūtum, -ere) aliquid' 3) diluvio, -are.

κατάκλυσις, ἡ, inundatio, θ.

κατακλυσμός, δ, diluvium, οὐ.

κατακλώθω, stamina deduco.

κατακνισμός, δ, pruritus, -us, δ.

κατακοιμέω -ῶ τινα, sopio (-ivi, -itum, -ire), aliquid.

κατακοιμῶμαι, obdormisco.

κατακοιμίζω, sopio, -ire.

κατάκοιτος, in cupili jacens.

κατακολλάω -ῶ, adglutino.

κατακολουθέω -ῶ, sequor' -i.

κατακολουμβάω -ῶ, immergor.

κατακοπή, ἡ, decisio, -onis, θ.

κατάκοπος, ον, defessus, a, um abore coniectus, a, um.

κατακόπτω, concido ἢ occido (-idi, -isum, -ere) aliquid ἢ aliquid

κατακορής, ἐς, κατάκορος, ον, satiat, a, um' μεταφ. nimius in aliqua re.

κατακόρω, satiate abunde.

κατακοσμέω -ῶ' 1) = τακτοποιῶ, compono, -ere, aliquid' 2) = στολλίζω, exorno, -are.

κατακόσμησις, ἡ' 1) compositio,

θ. 2) = στολισμός, exornatio.

κατάκοσμος, exornatus, a, um.

κατάκουσις, ἡ, auditio, θ.

κατακούω' 1) = εξακούω, exaudio; -ire, aliquid' 2) ὑπακούω τινός, dicto audiens sum alicui.

κατακράζω, clamore obtundo.
κατάκρασις, ἡ, commixtio, ὅ.
κατακρατέω -ῶ, devinco (-ici, -ictum, -ere) ἐντεῦθ. α') supero, -are β') cohibeo, -ere.
κατακράτησις, ἡ, superatio, ὅ.
κατακραυγή, ἡ, conclamatio, ὅ.
κατακρέμασις, pendeo de.
κατακρεμάννυμι, κατακρεμάω -ῶ, suspendo de: || -νυμαι, suspensus sum de.

κατακρεουργέω -ῶ, frustatim con-
cido (aliquem).

κατακρημνίζω, praecipito, -are,
aliquem: || -ομαι, praecipitor.

*κατακρημνισις, praecipitatio, ὅ.

*κατακρημνισμα, praecipitium.

κατάκρημνος, ον, praepes.

κατακρίνω 1) condemno, -are,
aliquem *2) = ψέγω, vituperō, -are.
κατάκρισις, ἡ 1) cendemnatio, ὅ.
*2) = ψόγος, vituperatio, ὅ.

*κατακρίτος, α, ον, vituperan-
dus, a, um; reprehendendus, a, um.
κατάκριτος, damnatus, a, um.

κατακροάομαι -ῶμαι, ausculto.

κατακροτέω -ῶ, plausibus com-
probo; adplaudo, alicui.

κατακρούω 1) deorsum pello,
aliquid 2) repello 3) fallo.

κατακρύπτω, occulto, -are.

κατάκρυψις, ἡ, occultatio, ὅ.

κατακρώζω, crocico adversus.

κατακτάομαι -ῶμαι 1) acquiro,
-ere, aliquid 2) possideo, -ere, ali-
quid ἐντεῦθ. *3) νεοελ. κατακτώ,
bello subigo, obtineo: || μετφ. κατέ-
κτησεν ἀπάντων τὰς καρδίας, omnium
animos sibi devinxit.

κατακτείνω, interficio, -ere.

κατακτενίζω, diligenter pecto.

κατάκτης, ὅ, fractor, -oris, ἄ.

κατάκτησις, ἡ 1) aequisitio, -o-
nis, ὅ. 2) redactio in potestatem;
occupatio, expugnatio.

*κατακτητικός, ἡ, ὄν, expugna-
torius, a, um.

κατακτός, ἡ, ὄν, fractus, a, um.

κατακτυπέω -ῶ, sonitu percutio.

κατακυκλώω -ῶ, circumpo.

κατακυλλώω, devolvo, -ere.

κατακύπτω, deorsum despicio.

κατακυρίευσις, dominatio, ὅ.

κατακυριεύω, dominor, -ari; su-
bigō -ere; occupo, -are.

κατακυρόω -ῶ 1) confirmo, -are.
2) — τὴν ὄντην, licitatori rem ven-
natam adjudico.

κατακωλύω, prohibeo, -ere.

κατακοχή, ἡ, detentio, -onis, ὅ.

καταλαζονεύομαι, jactabānde ali-
quid dico ἢ facio.

καταλακτίζω, inculco, -are.

καταλαλέω -ῶ 1) — τι, debila-
tero aliquid 2) — τινα, calumnior,
accuso aliquem 3) — τινος, loquor
adversus aliquem.

καταλαλιά, ἡ, obtrectatio, ὅ.

κατάλαλος, ον, maledicus, a, um.

καταλαμβάνω 1) = συλλαμβάνω,
λαμβάνω, deprehendo, comprehen-
do (-ndi, sum, -ere) aliquid ἢ a-
liquid 2) = καταγοῶ τι, deprehendo,
comprehendo, intelligo aliquid 3)

— καὶ —ομαι τι, occupo, -are, ali-
quid 4) = κατέχω, ἐπέχω, contineo,
-ere, aliquid 5) — τινὰ ὄρκους,
ὄρκω, obstringo (adstringo, obligo)

jurejuranto aliquem 6) καταλαμ-
βάνει με συμφορά, accidit mihi ca-
lamitas, invadit me calamitas 7)

χειμῶνος ἦδη καταλαμβάνοντις, cum
hiems adveniret (instaret) *8) πυ-
ρετός αὐτόν κατέλαβε, febris eum
invasit.

κατάλαμπρος, splendidus, a, um.

καταλαμπρόνω, splendidum red-
do, illustro, -are, aliquid.

κατάλαμπω, collustro, -are, splen-
deo, -ere; illumino, -are.

κατάλαμψις, ἡ, splendor, ἄ.

καταλγέω -ῶ, valde doleo.

καταλγώνω, doloribus afficio.

καταλαίνοω, laevigo, -are.

καταλέγω 1) = ἐκλέγω, ἀναγράφω,
deligo, -ere; adlego, -ere 2) —

—ομαι στρατιώτας, delectum habeo;
conscribo milites 3) = ἀπαριθμῶ,
enumero, -are, aliquid.

καταλείβω, effundo et destillo: ||
μέσ. defluo, -ere.

κατάλειμμα, reliquiae, -arum.

καταλείπω 1) = λείπω, ἐῶ, relin-
quo (-liqui, -lictum, -ere) aliquem

ἢ aliquid. || καταλειμμένος, ἡ, ον, relictus, a, um. 2) = ἐγκαταλείπω, desero (-rui, -rtum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταλείπω, obliuo, -ere.

κατάλειψις, ἡ, relictio, ὅ.

κατάλειξις, conscriptio (militum).

καταλειπτός, numerandus, a, um.

καταλειπτύνω, extenuo, -are.

καταλευκαίνω καὶ καταλευκώ -ῶ dealbo, -are, aliquid.

κατάλευκος, peralbus, a, um.

καταλεύω, lapidibus obruo.

καταλήγω. 1) desino (-ii, -itum, -ere). 2) iunior, -iri.

καταληκτικός, ἡ, ὄν, desinens.

κατάληξις, ἡ, verborum finis uerborum exitus.

καταληπτός, occupandus, a, um.

καταληπτικός, ἡ, ὄν, ad comprehendendum aptus, a, um.

καταληπτός, ἡ, ὄν, comprehensibilis e.

καταληπτῶς, inelligibiliter.

καταλήρω -ῶ. 1) nugando perdo, aliquid. 2) καταλήρω τιος, nugis obruo aliquem.

κατάληψις, ἡ. 1) = φώρασις, deprehensio. ὅ. 2) = κατάσχεσις, occupatio, ὅ. 3) = κατανόησις, comprehensio, -onis, ὅ.

καταλιθάζω, καταλιθοβολέω -ῶ, καταλιθώ -ῶ, lapidibus obruo, aliquem; lapido, aliquem.

καταλιθοβόλησις, lapidatio.

καταλιμπάνω, ἴδε καταλείπω.

καταλιμνάω, stagnare facio.

καταλιπαίνω, pinguem reddo.

καταλιπαρέω -ῶ, obtestor, -ari.

καταλιχεύω, abligurio, -ire.

καταλλαγῆ, ἡ. 1) permutatio, ὅ. 2) = διαλλαγῆ, reconciliatio, ὅ.

καταλλάκτης, reconciliator, ἄ.

καταλλακτικός, placabilis, e.

καταλλάσσειν. 1) ἐπι χρημ. permuto, -are. 2) = διαλλάττω, reconcilio, -are.

κατάλληλος, ον. 1) congruus, a, um; conveniens, -ntis. *2) νεοελ.

κατάλληλος, idoneus, a, um; commodus, a, um.

κατάλληλότης, congruentia, ὅ.

κατάλληλος, congrue.

καταλογή, ἡ, delectus, -us, ἄ.

καταλογίζομαι. 1) = προσκαταλέγω, computo, -are. 2) = τινα ἐν τοῖς φίλοις, adscribo aliquem in amicos. 3) = τοῦτο ἐν ἀρετῇ, hoc pono et adscribo ad virtutem. 4) = πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐεργέτημα, apud vos colloco beneficium vobis impensium facio. 5) enumero.

καταλογισμός, ὁ, numeratio, ὅ.

κατάλογος, ὁ. 1) recensio, stipendia merentium. 2) ὄνοματικός κατάλογος τῶν συγκλητικῶν, album senatorium. 3) ἐν γένει recensio, -onis, ὅ. index, -icis, ἄ. tabula, -ae, ὅ.

κατάλοιπος, ον, reliques, a, um.

καταλούω, perluo, diluo, -ere.

καταλυγίζω, flecto, -ere.

κατάλυμα, τό, deversorium, οὐ.

καταλυμαίνομαι, noceo, -are aliqui; vasto, -are aliquid.

καταλύμανσις, ἡ, vastatio, ὅ.

*καταλυπέω -ῶ, maerore afficio, aliquem. || -οῦμαι, maereo.

καταλύσιμος, ον, ἐπιθ. qui dissolvi potest.

κατάλυσις, ἡ. 1) dissolutio, ὅ. eversio, ὅ. (reipublicae, imperii). 2) = πόλεμον, finis belli. 3) = τοῦ βίον, eversio ἢ exitus vitae. 4) = κατάλυμα, deversorium, οὐ.

καταλυτής, ὁ, dissolutor, ἄ.

κατάλυω, 1) dissolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquid. 2) = τὸν πόλεμον, bellum finio. 3) = τὰς ἐχθρας, depono inimicitias. 4) = τὸν βίον, finio vitam, excedo e vita. 5) = παρὰ τινι ἢ πρὸς τινα, devertio ad (abud) aliquem.

καταλυβάω -ῶ, mutilo, -are.

καταμαγεύω, 1) incanto, -are. *2) μετφ. permulceo.

καταμάθησις, ἡ, cognitio, ὅ.

καταμαίνομαι, insanio contra.

καταμαλακίζω, emolio, -ire || -ομαι, molis effeminatus sum.

καταμαλάσσω. 1) emollio, -ire. 2) μετφ. demulceo, -ere.

καταμανθάνω. 1) = ἐκμανθάνω, perdisco (-didici, ere) aliquid. 2) = διαγιγνώσκω, pernosco, aliquid.

3) = καταγινώσκω, cognosco, (-ovi, -itum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταμαρτύομαι· 1) — τινός, τι, vaticinor adversus aliquem· 2) — ομαί τι, conjicio aliquid.

καταμαραίνω, exarefacio, -ere, aliquid· || — ομαι, exarefacio, -eri.

καταμαρτυρία, ἡ, testimonium inimicum.

καταμαρτυρέω — ὦ (τινος), testimonium dico contra (in) aliquem· || — ομαι, testimonium convincor.

καταμασσομαι — ὦμαι, manduco καταμάσσω, tergo, -ere.

καταμαστιγέω — ὦ, flagris caedo. καταμαστιγίζω, vergis flagris, (verberibus) aliquem multum caedo·

μετρ. valde noceo alicui.

καταμαυρόω — ὦ· obscuro, -are.

καταμάχομαι, expugno; vinco.

καταμελαίνω, nigrefacio, -ere.

καταμελετάω — ὦ, meditor, -ari.

καταμελέω — ὦ, negligo, -ere.

καταμελίω, membratim disseco.

καταμέλλω, cunctor, -ari.

κατάμεμπτος, vituperabilis, e.

καταμέμφομαι (τινι ἢ τινα) reprehendo accuso aliquem.

καταμένω, usque maneo.

καταμερίζω, distribuo, -ere.

καταμερισμός, ὁ, divisio, ὅ.

κατάμεστος, ὄν, plenus, a, um.

καταμεστῶ — ὦ, repleo, -ere.

καταμετρέω — ὦ, dimetior (mensurus sum, -iri) aliquid.

καταμέτρῃσις, ἡ, dimensio, ὅ.

καταμήνιος, ἡ, mensura, a, um.

καταμήνυσις, ἡ, indicium, οὐ.

καταμηνῶ, 1) indico, -are aliquem· 2) ad judicem defero aliquem· 3) monstro.

καταμιαίνω, contamino, -are.

καταμιγνύμι καὶ καταμιγνύω, immisceo (-cui, -ere;) permisceo.

κατάμιξις, ἡ, permistio. ἄ.

καταμίσσω, admisceo, -ere.

καταμολύνω, contamino, -are.

καταμόνας, seorsum.

καταμονή, ἡ, remansio, ὅ.

κατάμονος, ὄν· 1) permanens, perdurans, (bellum)· *2) — ἡ καταμόναχς, solus, a, um.

καταμυκῶμαι, contra mugio.

καταμύω, conniveo (oculos).

καταμωλωπίω, vibicibus oppleo.

καταμωλόωμαι — ὦμαι, vituperor.

καταμωραίνω, stultitiā perdo.

καταναγκάζω· 1) cogo ἢ vehementer cogo· 2) per vim cogo.

κατανάγκασις (*καταναγκασμός), coactio, -onis, ὅ. vis, ὅ.

*καταναγκαστικῶς, per vim.

κατανάθεμα, τό, devotio, ὅ.

καταναλίω· 1) consumo, absumo (-mpsi, -ptum, -ere) aliquid·

2) impendo, (-di, -usum, -ere) aliquid.

κατανάλωμα, impensa, -ae, ὅ.

κατανάλωσις, ἡ, consumptio.

*καταναλωτής, ὁ, qui res absumit;

emptor, -oris, ἄ.

καταναρκῶ — ὦ, torpidum reddo.

καταναυμαχέω — ὦ, navali proelio oppugno.

κατανέμω, 1) distribuo, -ere; partior, -iri (aliquid in)· 2) — ομαι, possideo incolo.

κατάνευσις, ἡ, nutus, -us, ἄ.

κατανεύω· 1) adnuo, -ere nutu aliquid confirmo· 2) innuo, nutu significo, are.

κατανήχομαι, denato, are.

κατανικάω — ὦ, devinco, -ere.

κατανίπτω, abluo, -ere.

κατανίσταμαι (τινος), insurgo contra aliquem.

κατανίφω, ningo, -ere.

κατανοέω — ὦ· 1) perspicio (-exi, -ectum, -ere) aliquid· 2) intelligo (-exi, ectum, -ere) aliquid· 3) animadverto, -ere, aliquid· 4) comprehendo.

κατανόησις, ἡ, animadversio· || perspicentia· || cognitio, ὅ.

κατανοητικός, perspicax, -acis.

*κατανομή, ἡ, distributio, ὅ.

κατανοσφίζομαι, depectilor, -ari.

καταντάω — ὦ (εἰς τι, ἐπί τι)· 1) advenio, pervenio (-eni, -ntum, -ire) in, ad locum || μετρ. pervenio in, ad aliquid· 2) evenio, -ire.

κατάνηγμα, τό· 1) occursus, -us· 2) finis, -is, ὅ. terminus, -i, ἄ.

κατάνηγς, ες, declivis, e.

καταντία, ἡ, declivitas, θ.
καταντιχρῶ, καταντιπέρας τινός, e regione (alicujus, sp. alicui).
κατανυκτικός, ἡ, ὄν, compunctorius, a, um.
κατάνυξις, ἡ compunctio, θ.
κατανύσσω καὶ κατανύττω, compungo, -ere; mordeo; -ομαι, gravissimo dolore afficio.
κατανυστάζω, obdormisco, -ere.
κατανύτω, κατανύω, conficio (-eci, -ectum, -ere) aliquid.
καταξάινω 1) = ξάινω, carmino, -are 2) = σλαράτιω, lacerō, -are 3) = καταγίβω, attero, -ere.
καταξέω, derado, -ere, aliquid.
καταξηραίνω, desicco.
κατάξηρος, persiccus, a, um.
κατάξιος, ὄν, condignus, a, um.
καταξιώω -ῶ, dignor, -ari -οῦμαι, dignus judicor (aliqua re).
κάταξις, ἡ, contractio, -onis, θ.
καταξίως, condigne; digne.
καταξίωσις, ἡ, dignatio.
κατάξυσις, ἡ, incisio; rasura.
καταξύω, derado, -ere.
καταπαίλω, illudo, -ere.
καταπαίω, percutio.
καταπακτή, ἡ janua caduca.
καταπαλαίω 1) eluctor (-atus sum, -ari 2) ἐν γένει, vinco, supero.
καταπάλλομαι, desilio, -ire.
καταπανουργέω -ῶ τινος, malitiose ago contra aliquem.
καταπάσσω τί τινος, conspergo, (-si, -sum, -ere) aliquid aliqua re.
κατάπαστος, ὄν 1) conspersus, a, um (aliqua re) 2) χιτῶν χρυσοῦ - tunica auro picta.
καταπατέω -ῶ τινα ἢ τι, conculco, proculco, -are, aliquem || -οῦμαι ὑπό τινος, conculcor ab aliquo.
καταπάτησις, ἡ 1) conculcatio, -onis, θ. 2) γεσελ. violatio, θ.
καταπαύσιμος, requiem afferens.
κατάπαυσις, ἡ 1) requies, -ei, θ. 2) sedatio, -onis, θ.
καταπαυστικός, ὄν, ἐπίθ. sedandi vim habens.
καταπαύω 1) facio ut quis ἢ quid desinat desistat, absistat 2) -τινά τινος, facio ut aliquis ab-

sistat ab aliqua re 3) -τινά τῆς βασιλείας, privo aliquem regno 4) -οῦδ. requesco, -ere.
καταπειθῶ, persuadeo, -ere, alicui || -ομαι, mihi persuadeo.
καταπειράζω, experimentum facio; tento, -are.
καταπειρασμός, tentatio, θ.
καταπειρώ, transiigo, -ere.
κατάπεισις, ἡ, persuasio, θ.
καταπέλιγος, θ, catapulta, θ.
καταπέμπτω, demitto (-si, -sum, -ere), aliquem in locum.
καταπενθέω -ῶ, deploro, -are.
καταπέπω, percoquo, -ere.
καταπεράω -ῶ, trajicio, -ere.
καταπέσσω καὶ καταπέττω, concoquo, -ere, aliquid.
καταπετάζω, καταπετάννυμι, καταπεταννύω 1) expando, -ere; extendo, -ere, aliquid 2) obtego, -ere, velo, -are.
καταπέτασμα, τό, aulaeum, velum, -i, οὔ.
καταπέτομαι, devolo, -are.
καταπετρόω -ῶ 1) lapidibus obruo 2) de saxo dejicio. (aliquem).
καταπήγνυμι 1) gelu constringo, congelo, conglacio 2) defigo, -xi, -xum, ere, aliquid.
καταπηδάω -ῶ, desilio (-ilui, -ultum, -ire).
καταπήδησις, desultura, -ae, θ.
κατάπηξις, ἡ, defixio, -onis, θ.
καταπιβίω, deprimo, opprimo, comprimo, -essi, essum, -ere.
καταπίεσις, ἡ depressio.
καταπικραίνω 1) amarum (aliquid) 2) -ομαι, graviter amaresco μετφ. graviter doleo (aliqua re).
κατάπικρος, perquam amarus.
καταπίμπλημι, repleo, -ere.
καταπίμπρημι, incendo, -ere; comburo, -ere.
καταπίνω, 1) absorbeo (i-bui, -ptum, ere) aliquid 2) deglutio, -ire 3) -ομαι, absorbeo, -ire.
καταπιπράσκω, vendo, -ere.
καταπίπτω 1) decido, (idi, -ere). delabor (-psus sum, -i) 2) μετφ. εἰς ἀπορίαν κατέπεσεν, in inopiam delapsus est 3) concido (-idi, -ere).

καταπιστεύω· 1) fidei alicujus committo aliquid· 2) = θαρρῶ, confido· 3) —ομαι, fidei meae committitur.

κατάπλασμα, τό, emplastrum, ὄν.

καταπλάσσω, illino, -ere.

καταπλέκω, implico, -are.

κατάπλευς, ὄν, expletus, a, um.

καταπλέω, navi devehor in terram; appello in portum.

καταπληκτικός, ἤ, ὄν, stuporem afferens; terribilis, e.

καταπληκτικῶς, cum stupore.

κατάπληκτος, ὄν, stuporem afferens; admirabilis, e.

κατάπληξις, ἤ, obstupefactio.

καταπλήσσω καὶ —τω, perterreo (-ui, -itum, -ere) aliquem.

καταπλοκή, ἤ, complexio, ὅ.

κατάπλους, ὄ, appulsus, -us, ἄ.

καταπλουτέω -ῶ, dives sum.

καταπλουτίζω τινά, locumpleto, -are, (aliquem).

καταπλύνω, abluo, -ere.

κατάπλυσις, ἤ, ablutio, ὅ.

καταπνέω, perflo, afflo, -are.

καταπνίγω, suffoco, -are, aliquem ἢ aliquid· || μεταφ. opprimo.

κατάπνιξις, ἤ, suffocatio, ὅ.

καταπνοή, ἤ, flatus, -us, ἄ.

καταπολέμειν -ῶ· 1) bellum gero contra aliquem; oppugno, -are, aliquem· 2) = καταγωνίζομαι τινά, debello, -are, aliquem.

καταπολέμησις, oppugnatio.

καταπολύ, multum; valde.

καταπομπέω τινός, glorior adversus aliquem.

καταπονέω -ῶ, labore fatigo (aliquem), defatigo, -are, aliquem; —ομαι, labore conficior; defatigor (-atus sum, -ari) aliqua re.

καταπόννησις, defatigatio, ὅ.

κατάπονος, ὄν, labore confectus, defatigatus, a, um.

καταπονίζω, demergo in mare (aliquem ἢ aliquid)· || —ομαι (κατεπονισθῆναι), me demergo ἢ demergor (-mersus sum, -i) in mare

καταπόντις, ἤ, καταποντισμός, δ. demersio (-onis) in mare.

καταπόρνευσις, ἤ, scortatio.

καταπορνεύω, stupro, constupro, -are; prostituo, -ere, aliquid.

καταπόρφυρος, ὄν, ἐπίθ. purpureus, a, um.

κατάποσις, ἤ, absorptio, ὅ.

καταπότιον, τό, catapotium, -i, pilula, -ae, ὅ.

καταποφαινομαι τινος, sententiam dico adversus aliquem.

καταπράσσω, καταπράττω καὶ —ομαι τι· 1) efficio (-eci, ectum, -ere) aliquid· 2) conficio, -ere, aliquid (ἔργον negotium)· 3) pericio, -ere; perago, -ere, aliquid.

καταπράνσις, ἤ, sedatio.

καταπραΐνω, sedo, -are; mitigo, -are; demulceo, -ere.

καταπροΐημι, projicio, -ere (aliquid); desero, -ere, aliquid.

καταπτήσσω· 1) pertimeo, pertimesco, -ere; valde timeo· 2) —τι· perterreo, -ere, aliquid.

καταπτίσσω, contundo, -ere.

καταπτοέω -ῶ, consterno, -are; exterreo, -ere· || —ομαι, consternor (-atus sum, -ari), trepido, -are.

κατάπτυστος, ὄν, despuendus, a, um; detestandus, a, um.

καταπτύω, despuo, -ere.

κατάπτωσις, ἤ, lapsus, -us, ἄ.

καταπτωχέω, inopem facio· || μέσ. inops sum; pauper fio.

κατάπνυος, καταπνύων, cinaedus.

κατάπνυκος, condensus, a, um.

καταπνυκνέω -ῶ, condenseo, -are.

καταπνυκνωσις, condensatio, ὅ.

κατάπνυρος, ὄν, ignitus, a, um.

καταπυρπολέω -ῶ, igni (incendiis) absumo, -ere.

καταπυρσεύω, illustro, -are.

καταπύγων, valde barbatus.

καταπωλέω -ῶ, vendo, -ere.

κατάρα, ἤ, imprecatio, ὅ.

καταράδομαι -ῶμαι τι ἢ τινα ἢ τι, execror (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid· || κατηγορούμενος, ἢ, ὄν, execratus, a, um.

κατάρατος, ὄν, execratus, a, um; devotus, a, um.

καταργέω -ῶ· 1) aboleo (-evi, -ere) aliquid; abrogo, -are, aliquid· 2) inutiliter occupo aliquid.

κατάργησις, ἡ, abolitio, θ.
κατάργητος, argentatus, a, am.
καταρδέω, irrigo, -are, aliquid.
καταρθρόω -ῶ, articulo, -are.
καταριθμέω -ῶ, enumero, -are.
καταριθμίσεις, ἡ, enumeratio, θ.
καταρκτηκός, initio idoneus.
καταρραίνω, καταρραίνω, ad-
spergo, inspergo, -ere.
καταρράκτης, θ, cataractes, ἄ.
καταρράπτω, insuo, -ere.
καταρραφή, ἡ, sutura, -ae, θ.
καταρρέπω, deorsum vergo.
κατάρρηνσις, defluxus, -us, ἄ.
καταρρέω 1) defluo (-xi, -xum,
-ere) 2) difluo, -ere 3) ἐπι οἰκο-
δομ. labor, delabor (-psus sum, -i
4) —ομαι αἵματι, ἰδρωτι, difluo ἢ
perfundor sanguine, sudore.
καταρρήγγυμι, defringo, -ere; de-
jicio, -ere, aliquid || —ομαι, déci-
do, -ere; erumpo, -ere.
κατάρρησις, ἡ, accusatio, θ.
καταρρίπτω 1) dejicio (-eci, -ec-
tum, -ere) aliquid 2) = ταπεινῶ,
deprimo, -ere, aliquem 3) abji-
cio, -ere.
κατάρρηψις, ἡ, dejectio, θ.
καταρροή, ἡ 1) defluvium, οὐ.
defluxus, -us 2) = κατάρροος.
καταρροῖζομαι, catarrho laboro.
καταρροϊκός, catarrhalis, e.
κατάρροος, -ους, δ, catarrhus, ἄ.
καταρρυσπαίω, καταρρυσπῶ -ῶ,
conspurco, -are, aliquid.
κατάρρυντος, ον, irriguus, a, um.
καταρρωδέω -ῶ, perlimesco, -ere.
κάταρσις, ἡ 1) appulsus navium 2)
statio navium.
καταρτάω -ῶ, suspendo, -ere;
aliquid (τὰ λάφυρα, spolia).
καταρτίζω 1) apte compono, -ere;
ordino, -are, aliquid 2) — ναῦς,
στόλον, paro, instruo naves, clas-
sem || κατηγοριμένος, η, ον, instru-
ctus, a, um. 3) = διαλλάττω, recon-
cilio, -are, aliquem.
κατάρτιον, τό, malus, -i, ἄ.
κατάρτισις, ἡ, compositio, θ.
καταρτισμός, δ, compositio, θ.
κατάρτυσις, ἡ 1) apparatus, us,
ἄ. 2) institutio, -onis, θ.

καταρτύω 1) apparo, -are 2)
instruo, -ere || κατηγοριμένος, η,
ον, instructus, a, um.
καταρχή, ἡ, initium, -i, οὐ.
κατάρχω τινός, primus ἢ prior fa-
cio ἢ dico aliquid 2) auctor sum
alicujus rei, exemplum praebeo ||
—ομαι, incipio, -ere.
κατάσαρκος, ον, obesus, a, um.
κατασάττω, condenseo, -are.
κατασβέννυμι καὶ κατασβεννύω,
restinguo (nxi, -nctum, -ere).
κατάσβεις, ἡ, extinctio, θ.
κατάσσεισις, ἡ, concutio, θ.
κατασείω, concutio, -ere, aliquid,
decutio, -ere, aliquid.
κατασημαίνω, obsigno, -are.
κατασήπω, putrefacio, -ere; —
ομαι, putrefio, -eri.
κατασιγῶ -ῶ, sileo, -ere.
κατασιωπάω -ῶ, reticeo.
κατασκέπτω, diruo, -ere; de-
struo aliquid (τὰ τείχη μuros).
κατασκαφή, ἡ, destructio, θ.
κατασκαφής, ἔς, dirutus, a, um.
κατασκεδάννυμι, κατασκεδαννύω
καὶ κατασκεδάω, defundo (-udi,
-usum, -ere) aliquid.
κατασκέλλω, emacio, -are.
κατασκευάζω 1) instruo, exstruo
(-xi, -ctum, -ere) aliquid, confici-
o ἢ facio, -ere, aliquid 2) = πα-
ρασκευάζω, adorgo, -are, aliquid 3)
instituo, -ere 4) ἐνέδραν — τινι,
insidias loco ἢ pono alicui 5) —
ομαι α') μέσ. mihi instruo ἢ ex-
struo aliquid β') παθητ. instruo, -i.
κατασκευάσις, ἡ, confectio, θ.
κατασκευάσμα, τό 1) structura
-ae, θ. molimen, -inis, οὐ. 2) ἐπι
κακοῦ, commentum, οὐ.
κατασκευασμός, machinatio, θ.
κατασκευαστής, δ, exstructor ἢ
structor, ἄ. fabricator, ἄ.
κατασκευαστός, ἡ, ον 1) exstru-
ctus ἢ structus, a, um 2) ἐπι ἄνθρ.
subornatus, submissus, a, um.
κατασκευή, ἡ 1) exstructio, -onis,
θ. constructio, -onis, θ. 2) appa-
ratus, -us, ἄ. 3) ἡ περί τὸν βίον —
vitae cultus 4) constitutio, θ. 5)
= σκευή, ἐπιπλα, supplex, lectilis, θ.

κατασκηνάω-ᾶ καὶ κατασκηνόω-ῶ· 1) tentorium defigo (-fixi, -fixum, ere)· 2) se dem pono ἢ figo· 3) habito.

κατασκήνωμα, tegumentum.

κατασκήνωσις, ἡ· 1) tentorium collocatio· 2) tentorium, οὖ.

κατασκήπτω· 1) ἐπὶ κεραυνοῦ, ἀνέμων, κτλ. cum impetu devehor· 2) ἐπὶ γόσσου· invado (-si, -sum, -ere) alicui.

κατάσκηψις, ἡ· 1) impetus (fulmi, -nis)· 2) invasio, -onis, θ.

κατασκιάζω, obumbro, -are.

κατάσκιος, umbrosus, a, um.

κατασκιρρῶ-ῶ· durum reddo aliquid· -οὔμαι, obduresco.

κατασκοπέωσις, exploratio, θ.

κατασκοπέω, exploro, are.

κατασκοπέω-ῶ, exploro, (μάλ. hostili animo); -οὔμαι, contempior.

κατασκοπή, κατασκόπησις, ἡ, speculatio, exploratio.

κατασκοπικός, exploratorius.

κατάσκοπος, ὁ, speculator, -oris, ἄρ. explorator, ἄρ. ἢ κατάσκοπος, speculatrix.

κατασκορπίζω, disjicio, -ere.

κατασκώπτω, cavillor (aliquem).

κατασοφίζω, sophisticè decipio.

κατασοφιστεύω ἑνός, sophisticè disputo contra aliquem.

κατασπάζομαι· 1) comiter accipio et amplector (aliquem)· 2) = φιλῶ, osculor (aliquem).

κατασπαθάω-ᾶ καὶ κατασπατάλλω-ᾶ, luxu consumo (-mpsi, -mptum, -ere) aliquid.

κατασπαράσσω, dilacero.

κατασπαργανῶ, fasciis involvo.

κατάσπαισις, ἡ, κατασπασμός, ὁ detractio, -onis, θ.

κατασπάω-ᾶ, detraho (-xi, -ctum -ere) aliquem ἢ aliquid.

κατασπείρω, sero, consero (-evi, -ere) μετφ. — διαδίδωμι, dispergo (rumorem).

κατάσπεισις, ἡ, lilatio, θ.

κατασπένδω, lil. c., -are.

κατασπένδω τι, urgeo aliquid.

κατάσπενσις, ἡ, festinatio.

κατασπιδῶ-ῶ, commaculo, are.

κατασπορά, ἡ, seminatio, θ.

κατασπουδάζω, studeo, -ere; -ομαι, rebus seriis intentus sum.

καταστάζω, κατασταλάζω, κατασταλάω-ᾶ, destillo, -are.

κατασταλικός, ἡ, ὄν, reprimens, -entis; sistens, -entis.

κατάσταξις, ἡ, destillatio.

καταστασιάξω τινα, seditione opprimo aliquem; παθητ. factione opprimor.

κατάστασις, ἡ· 1) = τοποθέτησις, collocatio; θ. 2) constitutio, θ. 3)

status, -us, ἄ. 4) conditio, -onis, θ. 5) = μισθός ἱππικός, stipendium equestre· δθ. οἱ ἔχοντες τὰς καταστάσεις = equites· *6) νεοελ. = περιουσία, res; bona.

καταστάτης, ὁ, constitutor, ἄ.

καταστατικός, ad collocandum ἢ constituendum aptus, a, um.

*καταστατικόν, statutum, οὖ.

καταστεγάζω, intego, -ere.

καταστεγάσμα, tegmen; tectum.

καταστέλλω· 1) = διενθέρω, adorno, -are, aliquid· 2) σύνηθ. = ἐμποδίζω, καταπραῶνω, reprimo, -ere, aliquid; sedo -are, aliquid· 3) — τὰ ἱστία, sedo vela.

καταστερίζω· 1) = ἀστράσι κοσμῶ τι, stello, -are, aliquid· 2) = ἐν τοῖς ἀστράσι τίθημι τινα, stello aliquem; in astra aliquem refero.

καταστερισμός, relatio in astra.

κατάστερος, ον, stellatus, a, um.

καταστέφω, coronoo.

καταστηλιτεύω, in stela noto (aliquem); infamo, -are, aliquem.

κατάστημα, τό· 1) = κατάστασις, constitutio, θ. status, -us, ἄ. 2) = πολιτεῖνμα, constitutio reipublicae· *3) νεοελ. institutum, οὖ.

καταστηρίζω, fulcio, -ire.

κατάστικτος, maculis distinctus.

καταστίλω, splendere facio.

*κατάστιχον, τό, codex ἢ liber accepti et expensi.

καταστολή, ἡ, repressio, θ.

καταστολίζω, adorno, -are.

καταστοχάζομαι, conjicio, -ere.

καταστοχασμός, conjectura, -ae.

καταστράπτω, fulgore oppleo· ἀπρο. κατήστραψε, fulguravit.

καταστρατηγέω -ῶ, strategemate supero (aliquem).

καταστρατηγία, ἡ, superatio per bellicam astutiam.

καταστρεβλώω -ῶ, distortueo.

καταστρεπτικῶς, ἡ, ὄν, destructivus, a, um; funestus, a, um.

καταστρεπτικῶς, destructive.

καταστρέφω· 1) subverto (-rti, -rtum, -ere) aliquid· 2) — τὸν βίον, vitam finio, morior· 3) — τὴν βίβλον, τὸν λόγον, finio librum, sermonem· 4) — οἶμαι· α') παθητ. (ἀόρ. κατεστράφη)· subverto (-rtus sum, -i); evertor (rtus sum, -i)· || κατεστραμμένος, ἡ, ὄν, perditus, a, um; pessumdatus, a, um· β') μέσ. — οἶμαι (ἀόρ. κατεστραμμένη) πόλεις, in meam potestatem oppida redigo (redegi) aliquem.

καταστροφεύς, ὁ, evertor.

καταστρόφη, ἡ· subversio, -onis, θ. eversio, -onis, θ. οὐ. 2) = ὑποταγή, subactio, θ. 3) — βίον, vitae exitus, mors, -rtis, θ. 4) — δράματος, fabulae solutio; exitus, -us, ἄ. **κατάστρωμα** (νεῶς), pons, -ntis, ἄ. constratum navis.

καταστρώννυμι, **καταστρωννύω**· 1) consterno, -ere, aliquid· 2) humi sterno, prosterno.

κατάστρωσις, ἡ· 1) consternatio, -onis, θ. 2) prosternatio, θ.

κατάστυννος, ὄν, tristis, e.

κατασυντρίβω, frango, perfringo, (-egi, -actum, -ere) aliquid.

κατασύρω, detraho, -ere.

κατασφαγή, ἡ, trucidatio, θ.

κατασφάζω, jugulo, -are.

κατασφαλίζω, munio, -ire.

κατάσφικτος, constrictus, a, um.

κατάσφιξις, ἡ, constrictio, θ.

κατάσχεσις, ἡ, detentio, θ.

κατάσχετος, ὄν, detentus, a, um.

κατασχηματίζω, fingo, -ere; formo, -are.

κατασχίζω, diffindo, -ere.

κατάσχισις, ἡ, difissio, -onis, θ.

κατασχολάζω, otium habeo.

κατασχολέομαι -οῦμαι περί τι,

occupor (-atus sum, -ari) in re.

κατασωρεύω, accumulo, -are.

κατασωτεύομαι τι, per luxuriam consumo aliquid.

κατάταξις, ἡ· 1) constitutio in suo cujusque loco; *2) νεοελ. ἡ εἰς τὸν στρατὸν —, in ordines militares relatio.

καταταράσσω, perturbo, -are; aliquem ἢ aliquid.

κατάτασις, ἡ, intentio, θ.

κατατάσσω καὶ **κατατάττω**· 1) ordino, -are; constituo, -ere, aliquid· 2) colloco, -are; 3) certo ordine digero et pono aliquid; 4) insero (-ui) ere.

καταταχέω -ῶ ρ. 1) celeritate vinco, aliquem· 2) celeriter advenio.

κατατείνω· 1) tendo, extendo· 2) retineo, -ere· 3) prosterno, -ere· 4) ἀμετ. α') iter contendo· β') porrigor, -i· γ') vires meas intendo, connitor, -i.

κατατέμνω· 1) disseco (-cui-ctum, -are aliquid· 2) concido, -ere, aliquid· 3) dirimo, aliquid.

κατατήκω· 1) colliquefacio, -ere; —ομαι, colliquefio, -ere· 2) = μαρταίνω (ἐπὶ ἔρωτος, λύπης)· contabefacio, -ere.

κατατίθημι, **κατατίθεμαι** τι· 1) depono (-posui, -positum, -ere) aliquid· 2) —εμαι χάριν, εὐεργεσίαν, colloco, confero beneficium, gratiam in eo (apud aliquem); 3) —εμαι τὴν ζημίαν, multam persolvo· 4) ἐν γράμμασιν, εἰς γράμματα, εἰς συγγραφὴν, —εμαι, literis mando· 5) —εμαι, ἐν ἀμελείᾳ, neglego, -ere· 6) —εμαι κλέο;, gloriam mihi comparo· *7) νεοελ. κατατίθημι (ἢ κατατίθεμαι) ἐν δικαστηρίῳ, testimonium dico, testificor, -ari (aliquid).

κατατιτρώσκω, saucio (aliquem); vulnero aliquem.

κατατολμάω -ῶ τινος, audeo (ausus sum) adversus aliquem.

κατατομή, ἡ· 1) concisio, incisio, -onis, θ. 2) = profil (ἐν τῇ ζωγραφ.), imago obliqua.

κατατόπιον, locus designatus.

κατατραυματίζω, vulneribus aliquem onero.

κατατρέπω, in fugam converto.

κατατρέχω· decurro, cureu descendendo· 1) — ἐπιτρέχω, incurro, incursionem facio; 2) κατατρέχω τινός, = καθάπτομαι, invehor in aliquem; 3) κατατρέχω τινά, = καταδιώκω, persequor aliquem.

κατάτρησις, perterebratio, θ.

κατατριβή, ἡ, consumptio temporis
κατατριβώ, contero (-trivi, -trivum, -ere) aliquid.

κατάτριψις, ἡ, contritio, θ.

κατατροπόμαι -οὔμαι, in fugam verito aliquem.

κατατρόπωσις, ἡ, fugatio.

κατατρυνάω -ῶ, perterebro.

κατατρυνάω -ῶ τινος, luxurior in aliqua re.

κατατρύχω, affligo, -ere, aliquem; *—ομαι, affligor, -i; laboro.

κατατρώω, corrodo, -ere.

κατατυραννέω -ῶ τινος, tyrannidem exerceo in aliquo· *νεοελ. — τινα, opprimo aliquem.

κατανυγίζω, illumino, -are; illustro -are, aliquid.

κατανύγασμα, τό, κατανύγασμός, δ, illustratio, illuminatio, θ.

κατανύγεια, ἡ, illustratio, θ.

κατανυλακίζω, sulco, -are.

κατανυλέω -ῶ· 1) — τινος, tibiā praecino alicui· 2) — τινα, tibiā canendo delecto aliquem· 3) — οὔμαι, tibiae cantum audio.

κατανυλίξομαι, castra metor.

κατανυχμός, valde aridus, a, um.

καταφαγᾶς, δ, comedo, ἄ.

καταφαίνω, ostendo, -ere, aliquid; —ομαι, plane appareo.

καταφάνεια, ἡ, claritas, -atis, θ.

καταφανής, ἐς· 1) conspicuus, a, um; hostes nondum in conspicuo erant· 2) manifestus, a, um; evidens, -ntis.

καταφανίζω, perdo; vasto.

καταφανώς, evidenter.

κατάφασις, ἡ, affirmatio, θ.

καταφάσκω, affirmo, -are.

καταφατικός, ἡ, ὄν, affirmans, -ntis; affirmativus, a, um.

καταφατικῶς, affirmate.

καταφέρω, iulgore percello.

καταφέρω· 1) defero, -erre, aliquid· 2) —ομαι (κατηνέχθην)· α') defero (-latus sum, -i)· β') delabor (-psus sum, -i) de· 3) νεοελ. — τι, conficio, efficio (-feci, -ere) aliquid· β') — τινά, efficio ut aliquis faciat aliquid; γ') —ομαι ἐναντίον τινός, dico et ago adversus aliquem.

καταφεύγω· 1) confugio (-ugi, -ere)· 2) profugio, -ere, ad aliquem.

κατάφημι, ajo; affirmo, -are.

καταφημίζω· 1) iamam spargo; divulgo (contra aliquem)· 2) consecro (alicui aliquid).

καταφθάνω, praevenio, -ire.

καταφθείρω, perdo, pessumdo.

καταφθίνω (ἀμετ.), pereo, -ire.

καταφθορά, ἡ, corruptio.

καταφιλέω -ῶ, deosculor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid.

καταφλέγω, comburo (ussi-usum, -ere) aliquid; —ομαι (ἀορ. καταφλέχθην), comburor, -i.

κατάφλεκτος, combustus, a, um.

κατάφλεξις, ἡ, combustio, θ.

καταφλογίζω, inflamo, -are.

καταφορέω -ῶ, exterreo.

καταφορά, ἡ· 1) lapsus, delapsus, -us, ἄ. 2) — τοῦ ἡλλου, occasus solis· 3) — μαχαιρῶν, ictus gladiatorum.

καταφορέω -ῶ, defero (aliquid).

καταφορικός, ἡ, ὄν, vehemens, -nis, *νεοελ. proclivis, e.

κατάφορος, proclivis (ad aliquid).

καταφορτίζω, onero, are.

κατάφορτος, ὄν, onustus, a, um.

καταφράξομαι, considero, -are.

καταφράκτης, δ, lorica ferrea.

κατάφρακτος, loricatedus, a, um.

καταφράττω, 1) lorica munio· 2) sepio (-ire) aliquid.

καταφρονέω -ῶ, τινος· 1) contempno (-mpsi, -mptum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) asperno (-atus sum, -ari), aliquem ἢ aliquid.

καταφρόνησις, ἡ, 1) contemptio, -onis, θ. 2) aspernatio, θ.

καταφρονητής, δ, 1) contemptor,

-oris, á. 2) aspersator. á.
καταφρονητικός, ἡ, όν, 1) ad contemndum propensus, a, um.
 2) = καταφρονητής.
καταφρονητικῶς, contemptim.
καταφροντίζω, multum curo.
καταφρονάτομαι, effero me contra aliquem.
καταφρύγω, torreo, -ere.
καταφυγή, ἡ, καταφύγιον, τό, refugium, οὐ. confugium, οὐ.
καταφυλάσσω, observo, -are.
κατάφυλλος, ον, foliis abundans.
καταφύτευσις, ἡ, plantatio.
καταφύτεύω τι, consero aliquid.
κατάφυτος, ον, consitus, a, um; arboribus consitus (locus).
καταφωράω -ῶ, deprehendo in facinore ἢ ἀπλ. deprehendo.
κατάφωρος, deprehensus, a, um.
καταφωτίζω, illumino, -are.
 ***κατάφωτος,** illuminatus, a, um.
καταχαρίζομαι, in gratiam alicujus facio aliquid.
καταχασμάομαι -ῶμαι, dehisco.
καταχέζω, concaco, -are.
καταχειρίζομαι, 1) aggedior, suscipio. 2) = φονεύω, interficio.
καταχειροτονέω -ῶ τινος, adversus aliquem suffragia fero.
καταχειροτονία, ἡ, condemnatio per suffragia.
καταχέω, (ἀόρ. κατέχεα), defundo (-udi, -usum, -ere) aliquid.
καταχθόνιος, ον, 1) superterraneus, a, um. 2) infernalis, e.
καταχιονίζω, nive obruo.
καταχλεύάζω, ludibrio habeo.
καταχλεύαστος, radiculus, a, um.
κατάχολος, ον, tiliosus, a, um.
καταχράομαι -ῶμαι, 1) abutor, (usus sum, -i) aliqua-re. 2) — τινα (= ἀποκτείνω) = interficio. *3) τὰ δημόσια, peculatum facio.
 ***καταχραστής, ὁ** peculator, á.
 ***καταχρεώνω,** aere alieno obruo (-ui, -ere) aliquid || —ομαι, (κατεχρεώθη), aere alienum cogo.
κατάχρεως, ον, aere alieno obrutus, a, um.
κατάχρησις, ἡ, 1) abusus, us, á. 2) σχ. ὄητ. abusio, θ. *3) = κλοπή

δημοσίαν, peculatus, -us, á.
καταχρηστικός, ἡ, όν, ἐπιθ. abusivus, a, um.
καταχρηστικῶς, abusive.
καταχρίω, inungo (-xi) -ere.
κατάχρυσος, ον, inauratus, a, um.
καταχρυσόω -ῶ, inauro, -are.
κατάχυσις, ἡ, superfusio. θ.
καταχωνεύω, conilo, -are.
καταχώννυμι, καταχωννύω, obruo (ui, -utum, ere) aliquem.
καταχωρίζω τι, 1) = τοποθετῶ τι, rem suo loco pono. 2) = ἀναγράφω τι, perscribo, -ere, aliquid. *3) γεοεῖ. — ἐν ἐφημερίδι, insero, indiaro.
καταχωρισμός, ὁ, *καταχώρισις, ἡ, relatio in literas.
κατάχωσις, ἡ, obruendi actio.
καταψάω -ῶ, tergendō demulceo.
καταψεκάζω, irro, -are.
καταψεύδομαι τι, mentior, ementior (-itus sum, -iri) aliquid.
καταψηφίζω και οννήθ. —ομαι τι-νος, sententiā mea damno ἢ ἀπλ. damno, -are, aliquid.
καταψηφίσις, ἡ, damnatio, θ.
καταψηφοφορέω -ῶ, suffragio meo damno aliquid.
καταψηχώω τινα ἢ τι, permulceo. -ere, aliquem ἢ aliquid.
καταψιλῶ -ῶ, denudo, -are.
καταψυκτικός, refrigerans.
κατάψυξις, refrigeratio, θ.
κατάψυχρος, ον, perfrigidus, a, um, valde frigidus, a, um.
καταψύχω, refrigero, -are; —ομαι, peririgescō, -ere.
κατέαγα, ἀόρ. β' τοῦ κατέγγυμι.
κατεγγύη, ἡ, vadimonium, οὐ.
κατεγγέω, defundo in.
κατεδαφίζω, solo aequo aliquid.
κατεδάφισις, ἡ, demolitio, θ.
κατέδω, comedo, -ere.
κατεθίζω, consuefacio, -ere.
κατεικάζω, conjicio, ere.
κατεiléω -ῶ, involvo, -ere.
κατείλησις, ἡ involutio, θ.
κάτειμι, descendo, -ere.
κατεριωνεύομαι τινος, per dissimulationem deludo aliquem.
κατελαύνω (ἐλπον, ἄρμα), devehor, equo, curru.

κατελέγω, redarguo (aliquid).
κατεμέω -ῶ, conspuo, -ere.
κατεμπεδῶ -ῶ, valde firmo.
κατέναντα, κατέναντι, κατεναντίον, e regione; ex adverso.
κατεξανάστασις, ἤ, insurrectio contra aliquem.
κατεξανίσταμαι, 1) insurgo (-rexi) alicui *2) νεοελ.—κατά τινος (ἡθικ.) iratus alicui sum.
κατεξετάζω, recognosco, -are.
κατεξουσιάζω τινός, potestatem exerceo in aliquem.
κατεπαγγέλλομαι, polliceor (-itus sum, -eri) aliquid.
κατεπέγγω, infero (aliquid).
κατεπέδω, incanto, -ῆρε.
*κατεπεργόντως, festinanter.
κατεπέγω, 1) urgeo, -ere *2) κατεπέγω τι, festino aliquid (τήν μάχην, proelium); κατεπέγμαι (= ἐπείγομαι), festino, proporo, are *3) νεοελ. τὸ πρᾶγμα κατεπέγει, res urget.
κατεποπιτεύω, inspicio.
κατεργάζομαι τι, 1) conficío (-eci, -ectum, -ere) aliquid *2) (=καταποῶ) θηροῦν, conficío feram *3) αἰθροῦν, λίθους, tracto exerceo *4) —τροφήν, concoquo cibum *5) —τινά τι, conficío aliquid alicui.
*κατεργάτης, ὁ, homo falax fraudulendus perfidus.
*κατεργαρία, ἡ, dolus, -i.
κατεργασία, ἡ, confectio, θ.
κατεργαστικός, ἡ, ὄν, conficendi vim habens.
κάτεργον, τό, 1) triremis, -is, θ. 2) ergastulum, -i, οὐ.
κατερεθίζω, valde irrito.
κατερείπῶ -ῶ, κατερείπω, de-jicio, -ere; diruo, ere; —ομαι, col-labor (-psus sum, -i).
κατερέφω, tectum impono.
κατερρημῶ -ῶ, 1) denudo, -ere *2) devasto, -are.
κατέρχομαι, (ἀόρ. κατήλθον) 1) descendo, (-ndi, -nsum, -ere) *2) ἐπὶ ποταμ. defluo, -ere *3) ἐπὶ φν-γάδ. devenio, -ire *4) μετφ.—εἰς ἀγῶνα, in certamen descendo.
κατεσθίω, peredo, -ere.

κατεσπευσμένως, festinanter.
κατευργετέω -ῶ, beneficiis af-ficio.
κατευθύ, recta.
κατευθύω, dirigo, -ere || —ομαι, tendo, contendo, eo, ad.
κατευμενίζω, placo, -are.
κατευνάζω, sorpio, (-ivi, itum, -ire) aliquem, sedo, -are, aliquid; —ομαι, sopior (itus sum, -iri); se-dor, -ari.
κατεύνασις, ἡ, κατευνασμός, ὁ, sedatio, -onis, θ.
κατευναστήριος, ὄν, κατευναστικός, ἡ, ὄν, vim sopiendi ἢ sedandi habens; sedans, -ntis.
*κατευόδιον! vade feliciter!
κατευοδόω -ῶ, prosperum iter praebeo || —οῦμαι, a) prospero, -ari * β) νεοελ. iter prosperum iacio.
κατευόδοις, ἡ, 1) successus, -us, ἀ. *2) νεοελ. prosper adventus.
κατευρεπίζω, apparo; instruo.
κατευφημέω -ῶ, fausta acclama-tione prosequor (aliquem).
κατευφραίνω, exhilaro, -are, ali-quem, oblecto; -are, aliquem.
κατευχή, ἡ, precatio, -onis, θ.
κατεύχομαι, 1) =καταρῶμαι, im-precor, -ari; diras precor, -ari *2) =εὐχομαι, precor, -ari.
κατενοχέομαι-οῦμαι, epulor.
κατέχω, 1) detineo (-inui, -entum, -ere), aliquem *2) retineo, -ere ali-quem ἢ aliquid *3) contineo, -ere, aliquid *4) teneo, -ere *5) obtineo, ere, aliquid *6) occupo, -are, ali-quid *7) κατέχω τινός, (=κρατῶ τι-νός), potior (itus sum, -iri), aliqua-re, ὁ) κατέχω, (=κίετμαι), possi-deo. -ere, aliquid *9) λόγος κατέ-χει, fama obtinet, tenet *10) κατέχω εἰς (=προσορμίζομαι εἰς), teneo oram, cursum.
κατεψυγμένος, glacialis, e.
κατηγορέω -ῶ τινος, accuso, -are, aliquem; —οῦμαι, accusor, -ari.
κατηγόρημα, τό, 1) crimen quod alicui, abjicitur, accusatio, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. praedicatum, οὐ.
κατηγορία, ἡ, 1) accusatio, -onis,

θ. accusor, -ari, 2) κατηγορία (παρὰ φιλοσ.) praedicamenta.

κατηγορικὸς, ἡ, ὄν, 1) accusatorius- 2) praedicativus, a, um.

κατήγορος, ὁ, accusator ἄ.

*κατηγορούμενον, praedicatum.

κατήνεμος, ὄν, ventis expositus.

κατηρεμίζω, tranquillo, -are.

κατηρεφής, ἐς, tectus, a, um.

κατήρησις, ἐς, instructus, a, um.

κατήρεια, ἡ, tristitia, -ae, θ.

κατηφέω, -ῶ, tristis sum.

κατηφής, ἐς, tristis, e.

κατηχέω -ῶ, 1) sono, insono, are 2) † doceo elementa christianismi 3) μεταφ. κατηχήθην, κατηχθεῖς, edoctus, in informatum sum.

† κατήχησις, ἡ, catechesis, θ.

† κατηχητής, ὁ, κατηχιστής.

† κατηχητικὸς, catecheticus.

† κατηχίζω, catechizo, -are.

† κατηχισμὸς, ὁ, catechismus, ἄ.

† κατηχιστής, ὁ, catechista, -ae, ἄ.

† κατηχούμενος, catechumēnus ||

— μένη, catechumēna, -ae, θ.

κατισχνάλω, emaclo, -are; —ομαι, emacesco (-cui, -ere).

κάτισχνος, ὄν, emaceratus, a, um; macer, cras, crum.

κατισχύω 1) = ὑπερισχύω, praevaleo, -ere 2) τὰ Ρωμαίων διαβούλια, vicerunt consilia Romanorum 3) (καὶ πύλαι ἔδου) οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς, non superabunt eam 4) ἡ φήμη κατίσχυε, fama praevaleuit ἢ optinuit 5) —τι, vinco aliquid 6) —ομαι, vix bus alicujus opprimor, vincor.

κατοδύρομαι, deploro, -are.

κάτοιδα, bene scio.

κατοικέω, -ῶ, habito, -are (aliquid ἢ in aliqua re).

κατοίκησις, ἡ, habitatio, θ.

κατοικητήριον, domicilium, οὐ.

κατοικία, ἡ, habitatio, θ.

κατοικίδιος, domesticus a, um,

κατοικίζω 1) in domo colloco aliquid 2) habitatum mitto aliquid 3) —ομαι Ἀθήνησιν, me colloco Athenis.

κατοικισμὸς, ὁ, κατοίκησις, ἡ, collocatio in aedibus.

κατοικοδομέω -ῶ, inaedifico.

κάτοικος, ὁ, habitator, ἡ κάτοικος, habitatrix, -icis, θ.

κατοικτιεῖρω, miseror, aliquem.

κατοικτιροισις, misericordia.

κατοινιζόμεαι, auguror.

κατακλάζω, in genua procumbo.

κατοκνέω -ῶ, pigreo, -ere.

κατολιγωρέω -ῶ, negligo.

κατολισθαίνω, (ἀόρ. καταλισθησά) delabor (-psu sum, -i).

κατολοφύρομαι τινα ἢ τι, deploro aliquem ἢ aliquid.

κάτομβρος, ὄν, imbre madens.

κατόμνημι (ἀόρ. κατώμωσα), de- jero, jurejurando confirmo.

κατονειδίζω, vitupero, -are.

κατονομάζω, denomino, -are.

κατονομασία, ἡ, denominatio.

κατόπιν 1) a tergo; pone 2) postea κατόπιν ἰορτῆς, post iestum.

κατόπτεισις, ἡ, speculatio.

κατοπτειτής, ὁ, speculator.

κατοπτεύω, speculo, -ari.

κατοπιτήρ, ὁ, speculator, ἄ.

κατόπτης, ὁ, speculator; visor.

κάτοπτος, conspicuus, a, um.

κατοπτρίζω, in modum speculi ostendo; imagino, -are —ομαι, in speculo me contempler.

κατοπτρικὸς, specularis, e.

κατοπτρικῶς, speculari ratione.

κατοπτροειδής, speculo similis.

κάτοπτρον, τό, speculum, οὐ,

κατορθόω -ῶ 1) rectum facio;

erigo, -ere (aliquid) 2) συνήθ. felici successu rem gero 3) —οὔμαι, felici successu geror.

κατόρθωμα, τό 1) res feliciter gesta 2) κατορθώματα a) recte facta, recta β) *γεσῆ. res gestae.

*κατορθώνω, perficio, -ere, impetro, are, aliquid.

κατόρθωσις, ἡ, rei felix gestio ; recta effectio, θ.

κατορθωτικὸς, ἡ, ὄν, ad res feliciter gerendas aptus, a, um.

κατορρωδέω -ῶ, pertimesco.

κατορρυκτός, defossus, a, um.

κατόρρυξις, ἡ, defossio, θ.

κατορύττω, defodio (-odi, -osum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

κατορυχή, ἡ, defossus, us, ἄ.
κατορχέομαι -οὔμαι τινα, saltando (saltationibus) delecto aliquem.
κατουλώω -ῶ, cicatrice obduco.
κατουρέω -ῶ· 1) κ. τιγός, permingo, aliquem· *2) νεοελ. ἀμετ. urinam reddo ἢ facio.
*κατούρον, τό, urina, -ae, θ.
κατουρίζω, vento secundo utor.
κατοφρυδόμαι -οὔμαι, supercilia demitto, ἐντεῦθ. =superbio.
κατοχή, ἡ· 1) detentio, θ. 2) possessio, θ. 3) occupatio, θ.
κάτοχος, δ· 1) =κατεχόμενος, possessus, a, um. (aliqua re) 2) ἐνεργ. possessor, -oris, ἄ.
κάτοπις, conspectus, -us, ἄ.
κάτω· 1) deorsum; ἄνω —, sursum deorsum· 2) δ κάτω, inferus.
κατώγειος, subterraneus, a, um.
κάτωθε(ν)· 1) ex inferiore loco; ab imo ἢ ab ima parte· 2) κάτωθεν τιος, infra (aliquid).
κατωμοσία, κατώμοσις, ἡ, jusjurandum contra aliquem.
κατώρυχος, ον, κατορυχῆς, ἐς, subterraneus, a, um.
κατώτατος, η, ον, infimus, a, um; imus, a, um.
κατώτερος, α, ον, inferior, -ius.
κατωτέρω, κατώτερον, inferius; magis infra.
κατωφρέα, ἡ, pronitas, θ. declivitas, -atis, θ.
κατωφερῆς, ἐς, declivis, e.
κατωφριῶ -ῶ, perpalleo, -ere.
*κάτωχος, perpallidus, a, um.
καυκαλῆς, (βοτ.) caucalis, -idis, θ.
καυλικός, cauli similis, e.
καύλιος, η, ον, e caule factus.
καύλιον, τό, καυλίσκος, δ, cauliculus, -i, ἄ.
καυλός, δ, caulis, -is, ἄ.
καυλώδης, ἐς, cauli similis.
καυλιώτος, caulicatus, a, um.
καῦμα, τό· 1) ardor, -oris, ἄ. 2) aestus, -us, ἄ.
καυτίας (ἥλιος), aestuosus.
καυματίζω, torrefacio, -ere· || —ομαι, aestu labōro.
καυματόμαι -οὔμαι, aestuo.
καυματώδης, aestuosus, a, um.

καύσιμος, ον, aptus (idoneus) ad comburendum.
καῦσις, ἡ· 1) ustura, -ae, θ. crematio, θ. 2) aestus, -us, ἄ.
καῦσος, δ· 1) aestus, -us, ἄ. ardor, -oris, ἄ. 2) febris ardens.
καυστηρός, ἄ, ὄν, ardens, -ntis.
καυστικός, ἡ, ὄν, urendi vim habens; ardens, -ntis.
καυστικῶς, ardentem.
καυστός, ἡ, ὄν, ustus, a, um.
καύστρα, ἡ, ustrina, -ae, θ.
καυσώδης, ἐς, aestuosus, a, um· κ. χώρα, aestuosa regio.
καύσωμα, τό, aestus, -us, ἄ.
καύσων, δ, ardor, -oris, ἄ.
καυτήρ, δ, cauter, -ēris, ἄ.
καυτηριάζω, cautēre uro.
καυτηρίον, τό, cauterium, ἄ.
καυτήριος, α, ον, ardens, -ntis.
καυτός, ἡ, ὄν, ardens, -ntis.
καυχάομαι -ῶμαι, glorior (-atus sum, -ari)· || καυχόμενος, ἡ, ον, gloriatus, a, um.
καύχημα, τό, gloriatio, θ.
καυχηματίας, δ, gloriator.
καύχησις, ἡ, gloriatio, θ.
καυχητής, δ, jactator, -oris, ἄ.
καχεκτέω -ῶ, cachectasum; male valeo, καχεκτῶν, male validus.
καχεκτικός, δ, cachectus, -ae, θ.
καχεκτικός, cachecticus, a, um.
καχεξία, ἡ, cachexia, -ae, θ.
καχλάζω· 1) strepito, -are; re-sono, -are· 2) ebullio, -ire.
κάχλασμα, καχλασμός, strepitus.
κάχληξ, δ, calculus, -i, ἄ.
καχύποπτος, ον, suspiciosus.
κάψα, ἡ, capsula, -ae, θ.
κέγχρινος, ον, miliaceus, a, um.
κέγχροειδής, ἐς, milio similis.
κέγχρος, ἡ, milium -ii, οὔ.
κεδνός, ἡ, ὄν, prudens, -ntis.
κεδρία, ἡ, cedria, -ae, θ.
κέδρινος, η, ον, cedrinus, a, um.
κέδριον, τό, cedrium, -ii, οὔ.
κέδρος, ἡ, cedrus, -i, θ.
κέδρωσις, ἡ, cedrostis, -is, θ.
κεδρωτός, ὄν, ex cedro factus.
κείμαι, jaceo (-ui, -ere); situs, (a, um) sum; positus (a, um) sum· || ἐπὶ ἀποθανόντων ἐνθάδε κείται,

hic jacet, hic situs est: || μεταφ. κεί-
ται σοι εὐεργασία, repositum est tibi
apud nos beneficium: || παρὰ τοῖς
γραμμ. κείται παρὰ τι, apud ali-
quem auctorem scriptum reperit-
ur: δθ. κείμενον, τό, verba ἢ oratio
scriptoris; textus (auctoris).

κειμήλιον, τό, pretiosa supellex;
res pretiosa.

κειρία, ἡ, fascia, -ae, θ. αἱ κει-
ρίαι (τὰ σπάργανα), fasciae, -arum.

κείρις (πτ.) ciris, -is, θ.

κείρω, tondeo (totondi, tonsium,
-ere) aliquem ἢ aliquid: || μεταφ. α')
= κόπτω, caedo, -ere: β') ἐπὶ ζώων
depascor, -i: β') = καταστρέφω, va-
sto, -are; diripio, -ere, aliquid.

κεκμηκώς, ὕδα, ὅς, ἴδε κάμνω.

κέκραγα, πρkm. τοῦ κράζω.

κεκριμένως, cum iudicio.

κεκρυμμένως, occulte; clam.

κεκρόφαλος, ὁ, reticulum, οὖ.

κελαδέω -ῶ· 1) strepo, -ere; sono,
-are: 2) ἐπὶ χελιδόνων καὶ ἄλ. πτη-
νῶν, cano, -ere: 3) μετβ. = ὑμνῶ

τινα, cano, celebro aliquem.

κελάδημα, τό· 1) strepitus, -us: *2)
ἐπὶ πτην. cantus, -us, ἄ:

κελαινός, niger, gra, grum.

κελαινότης, ἡ, nigredo, θ.

κελαινώπης, niger vultu.

κελλαρύζω (ἐπὶ ὕδατ.) cum mur-
mure fluo.

κελάρυσμα, τό, κελαρυσμός, δ'
(ἐπὶ ὕδατ.) murmur, -uris, οὖ.

κέλευθος, ἡ, via, -ae, θ.

κέλευσις, ἡ, jussio, -onis, θ.

κέλευσμα, τό, jussum, -i, οὖ.

κελευστής, δ, jussor, -ois, ἄ.

κελευστικός, ἡ, ὄν, imperans.

κελευστός, ἡ, ὄν, jussus, a, um.

κελεύω, jubeo (-ussi, -ussum,
-ere) aliquem ἢ aliquid: || -ομαι
(ἐκελεύσθην) ποιῶν τι, jubeor (jus-
sus sum) aliquid facere.

κέλης, δ, celes, -ētis, ἄ.

κελήτιον, τό, parvus celes.

κελλάριον, τό, cellarium, -i, οὖ.

Ἰκελλίον, τό, cellarium, -i, οὖ.

κελύφη, κελύφος (καρῦον φῶϋ,
κογγύλλου), putamen.

κεμάς, ἡ, dama, -ae, θ.

κενῶν (λαγόνες), ilia, -ium, οὖ.
κενοβουλία, ἡ, consilium inane.
κενοδοξέω -ῶ, ρήμ. vanam opi-
nionem habeo.

κενοδοξία, ἡ, vana opinio.

κενόδοξος, ὄν, inanis gloriae cu-
pidus, a, um; inanis, e.

κενολατρεία, ἡ, cultus inanis.

κενολογέω -ῶ, inaniter loquor.

κενολογία, ἡ, vaniloquium, οὖ.

κενός, ἡ, ὄν· 1) vacuus, a, um;
inanis, e. || τὸ κενόν, spatium vacu-
um ἢ ἀπλ. vacuum: || μεταφ. τὸ κε-
νόν, inanita, vanitas: 2) κενός τι-
νος, vacuus re ἢ a re aliqua: 3)

μετφ. = μάταιος, inanis, e; vanus,
a, um.

κενοσπουδέω -ῶ, rebus inanibus
intentus sum.

κενοσπουδία, ἡ, inane studium.

κενόσπουδος, ὄν, rebus inanibus
studens.

κενοσπούδως, studio inani.

κενοτάφιον, τό, tumulus inanis;
cenotaphium, -ii, οὖ.

κενότης, ἡ, inanita, vanitas.

κενοφροσύνη, ἡ, mens vana.

κενόφρων, ὄν, vana cogitans.

κενόω -ῶ· vacuefacio (-eci, -fa-
ctum, -ere), vacuum reddo (ali-
quid): || -οῦμαι, vacuor, -ari; va-
cuus relinquor: *2) νεοελ. haurio
(hausi), -ire aliquid.

κεντάυριον (βοτ.) centaurēum.

κεντέω (μυγν. κεντάω -ῶ· 1) =
νύττω, pungo (pupugi, -ere) ali-
quem ἢ aliquid: 2) = κεντρίζω, sti-
mulo, -are, aliquem: μεταφ. κεντώ
τινα (= παρορμῶ) stimulo aliquem:
*3) νεοελ. τῆ ραφίδι ποικίλλω,
(acu) pingo (-inxi, -ictum, -ere)
aliquid.

κέντημα, τό· 1) punctum, οὖ. 2)
μετφ. stimulus, ἄ. 3) νεοελ. α') =
ἡ ποικιλικὴ τέχνη, plumaria ars:
β') acu pictum opus.

κέντησις, ἡ, punctio, -onis, θ.
μετφ. stimulatio, onis, θ.

κεντητήρ, δ, stimulator, ἄ.

κεντητήριον, τό, stimulus, -i, ἄ.

κεντητός, ἡ, ὄν, acu pictus, a,
um; (vestis opus).

κεντίζω, pungo, -ere.

κεντρίζω, stimulo, -are, aliquem ἢ aliquid μεταφ. κεντρίζω (=παρούμῳ) τινα εἰς τι, stimulo (incito) aliquem ad aliquid.

*κεντρικός, ἡ, ὄν, centralis, e; medius, a, um.

*κεντρίον, τό, stimulus, -i, ἄ.

κέντρον, τό· 1) stimulus, -i, ἄ. πρὸς — λακτίζω, contra stimulum calces remitto· 2) centrum, -i, οὐ. medius locus; umbilicus, -i, ἄ. ||

*τὸ κέντρον τῆς γῆς, umbilicus terrarum.

*κέντρομα, τό· 1) punctio, -onis, θ. 2) κ. δένδρου, insitio, θ.

κέντρον, δ, cento, -onis, ἄ.

*κεντρῶν· 1) = κεντῶ, κεντρίζω, pungo, stimulo (aliquem ἢ aliquid) 2) — δένδρον (= ἐνθεματίζω δ.), insero arborem.

κέντρωσις, ἡ· 1) stimulatio· *2) = ἐνθεματισμός, insitio, θ.

κένωμα, τό, inanimentum, οὐ.

κενώς, vane; frustra.

κένωσις, ἡ, evacuatio, θ.

κέπφοσις, ἡ, stultitia, -ae, θ.

κεραία, ἡ· 1) — τοῦ πλοίου, antenna, θ. 2) — τῆς οὐλήνης, cornu lunae· 3) ἐν τῇ γραμμ. apex, ἄ.

κεραμικός, ἡ, ὄν, figularis, e· || ὁ Κεραμικός, Ceramicus, -i, ἄ.

κεραμείον, τό, figuli officina.

κεράμεος -οῦς, fictilis, -e.

κεραμεύς, δ, figulus, -i, ἄ.

κεραμευτικός, figlinus, a, um.

κεραμεύω, figulo, -are.

κεραμιδῶ -ῶ, tegulis contego.

κεράμιος, ον, figlinus, a, um.

κεραμίς, ἡ· 1) vas ficti.· 2) tegula, -ae, θ.

κέραμος, ἡ, terra figularis.

κεραμοσκεπής, ἐς, tegulatus.

κεραμόω -ῶ = κεραμιδῶω -ῶ.

κεράννυμι καὶ κεράννω· 1) misceo, -ere· 2) tempero, -are, aliquid· 3) = ἐξυδαρῶ, diluo (-ui, -itum, -ere).

κέρας, τό, cornu, -us, οὐ. τὰ κέρατα, cornuta, -uum· τὸ κέρας τῆς Ἀμάλθειας, cornu Copiae.

κερασία, κερασεά, ἡ, cerasus, θ.

κεράσιον, τό, cerasum, -i, οὐ.

κέρασμα, τό, mixtura, -ae, θ.

κέρασος, ἡ, cerasus, -i, θ.

κεραστής, δ· 1) mixtor, -oris, ἄ.

*2) qui bibendum praebet.

κερασφόρος, corniger, a, um.

κερατᾶς, δ, corniger, -i, ἄ.

κερατέα, ἡ, siliqua, ae, θ.

κεραταύλης, δ, cornicem, ἄ.

κερατίζω, cornu ferio.

κεράτινος, ἡ, ον, corneus, a, um.

κεράτιον, τό· 1) corniculum, -i,

οὐ. 2) aliqua, -ae, θ.

κερατοειδής, ἐς, corneus, a, um.

κερατοφόρος, corniger, a, um.

κερατοφουέω -ῶ, cornua habeo.

κερατώω -ῶ, cornu facio (aliquid)

κερατώδης, ἐς· 1) cornu simi. is·

2) cornutus, a, um.

κεραυλής, δ, cornicen, -inis, ἄ.

κεραύνειος, ον, fulmineus, a, um.

κεραυνοβλής, δ, fulmine ictus.

κεραυνόβλητος, ον, fulmine ictus;

fulminatus, a, um.

κεραυνοβολέω -ῶ, fulmine ico (ici, ictum) -ere; aliquem.

κεραυνοβολία, ἡ, fulminatio, θ.

κεραυνοβόλος, δ, fulminator, ἄ.

κεραυνόπληξ (κεραυνόπληκτος), fulmine ictus.

κεραυνός, δ, fulmen, οὐ.

κεραυνῶ -ῶ, fulmine percutio, fulmine ferio, fulmino, -are (aliquem ἢ aliquid) || -οῦμαι, fulmine percutor.

κεραύνωσις, ἡ, fulmine percussio.

κεράω -ῶ· 1) misceo (vinum)· *2) νεοελ. bibendum (aliqui) praebeo

κερδαίω, lucrifer (-atum -um, -i) aliquid; lucrifacio, aliquid.

κερδαλέος, α, ον, lucrosus, a, um; lucrificus, a, um.

κερδαλεότης, ἡ, astutia, θ.

κερδαλεόφρων, astuta cogitans.

κερδίζω, = κερδαίω.

κερδητικός, lucrosus, a, um.

κέρδος, τό, lucrum, -i, οὐ. qu-

aestus, -i, ἄ.

κερδοφόρος, δ, lucrifer, a, um.

κερδῶ, ἡ, vulpes, -is, θ.

κερδάωσ Ἐρμῆς, lucrifer (conci-liator lucris) Mercurius.

κερκίδιον, τό, radiulus, -i, á.
 κερκιδιοποιός, radiis cunficiens.
 κερκίζω, radio texo.
 κερκίς, ἡ· 1) radius, -i, á. 2) ἐν
 θ·άτρῳ, cuneus, -i, á.
 κέρκισις, ἡ, textura, -ae, θ.
 κερκιστική, ἡ, ars textoria.
 κερκοπιθήκος, δ, cercopithécus.
 κέρκος, ἡ, cauda, -ae, θ.
 κέρμα, κερμάτιον, τό, numulus.
 κερματίζω, comminuo (-ui -u-
 tum, -ere) aliquid.
 κερματιστής, δ, numularius.
 κερροειδής, ἐς, cornu similis.
 κερρόεις, εσσα, εν, cornutus.
 κερροῦχος, κερρουχίς, cornutus, a.
 κερρομέω -ῶ, convicior, -ari.
 κερρόμησις, ἡ, irrisio.
 κέρχως, δ, raucitas, atis, θ.
 κερχνώδης, ες, raucus, a, um.
 κέρχωμα, τό, raucitas, θ.
 κέρχω, raucio, -ire.
 κεστός, δ cestus, -i, á.
 κέστρον, τό, cestrum, -i, οὐ.
 κευθμών, δ, latebra.
 κεύθω, abscondo, -ere.
 κεφάλαιον, τό· 1) caput, -itis, οὐ.
 2) summa, -ae, θ.
 κεφαλαῖος, ον, capitalis, e.—ον
 γράμμα, grandior littera.
 *κεφαλαίουχος, homo pecuniosus.
 κεφαλαῖω -ῶ, summam attin-
 go; in capita retigo (aliquid).
 κεφαλαιώδης, ὠδες, ἐπιθ. sum-
 matim dictus.
 κεφαλαιωδῶς, summatim.
 κεφαλαλγέω -ῶ, caput doleo.
 κεφαλαλγής, ἐς, caput dolens.
 κεφαλαλγία, ἡ, dolor capitis.
 κεφαλῆ, ἡ· 1) caput, -itis, οὐ.
 2) ἄνθρωπος, ἴψον, caput, -itis,
 οὐ. φιλῆ κεφαλῆ! carum caput!
 κεφαλίζω, caput percutio.
 κεφαλικός, ἡ, ὄν, capitalis e.
 κεφάλιον, κεφαλίς, capitulum.
 κεφαλόδεσμος, δ, capitis liga-
 mentum.
 κεφαλοειδής, ἐς, capiti similis.
 κέφαλος (ιχθύς), capito, á.
 κεφαλοτομέω -ῶ, caput amputo.
 κεφαλωτός, capitatus, a, um; τό
 —ὄν πράσος, capitatus porrum.

κηδεία, ἡ, funeratio.
 *κηδεμονεύω, tutor alicujus sum.
 κηδεμονία, ἡ· 1) cura alicujus-
 rei· 2) ἐπι ὄρφαν. tutela, θ.
 κηδεμών, δ· 1) curator, -oris, á,
 2) ἐπι ὄρφαν. tutor, -oris, á.
 κηδεστής, δ, affinis.
 κηδεστία, ἡ· affinitas, -atis θ.
 κηδευτής (νεκροῦ), functor.
 κηδεύω, funero (aliquem), mor-
 tuum effero (extuli).
 κῆδος, τό· 1) cura, -ae, θ. 2) =
 δεῖλα, fumus, -eris, οὐ.
 κῆδομαί τιος, curam gero alicu-
 jus; sollicitus sum de aliquo.
 κηκίς, ἡ, galla, -ae, θ.
 κηλέω -ῶ, mulceo demulceo (-si,
 -isum, -ere), aliquem ἢ aliquid,
 (dictis ἢ cantu suavi)· κηλοῦμαι,
 (ἐκηλήθην), mulceor.
 κήλη, ἡ (νόσος), rames, -icis, θ.
 κήλησις, actio mulcendi aures.
 κηλητήριος, α, ον, κηλητικός, ἡ,
 ὄν, mulcendi vim habens.
 κηλήτης, δ, herniosus, -i, á.
 κηλιδῶω -ῶ, maculo, -are ali-
 quid· || —οῦμαι, maculor, -ari,
 κηλίδωμα, τό, macula, -ae, θ.
 κηλιδωσις, ἡ, maculatio, -onis, θ.
 κηλιδωτός, maculosus, a, um.
 κηλίς, ἡ, macula, -ae, θ.
 κήλων, δ, homo salax.
 κημός, δ, camus, -i, á.
 κημῶω -ῶ, capistro, -are.
 κῆμωσις, ἡ, cami impositio.
 *κηπαῖος, α, ον, hortensis, e.
 κηπάριον, τό, hortulus, -i, á.
 κῆπευμα, τό, herba hortensis.
 κηπευτής, δ, hortulanus, -i, á.
 κῆπευσις, ἡ, horti cultura.
 κηπευτός, ὄν, in horto satus.
 κηπεύω, in horto colo.
 κηπίδιον, κηπίον, hortulus.
 κηποκόμος, δ, hortulanus, -i, á.
 κηποποιία, ἡ, horti cultura.
 κῆπος, ἡ, hortus, -i, á.
 κηπουρία, cultura horti.
 κηπουρέω -ῶ, hortum colo.
 κηπουρικός, hortulanus, a, um.
 κηπουρός, δ, hortulanus, -i, a.
 1 κῆρ, ἡ, mors; fatum; noxa.
 2 κῆρ, τό, cor, -ordis, οὐ.

κηράνθεμον, τό, crithace, -es, θ.
 κηρία, ἡ, fascia sepulcralis.
 *κηρήθρα, ἡ, favus, -i, ἄ.
 κήρειος, η, ον, cereus, a, um.
 cerinus, a, um.
 κηριοειδής, ἐς, favo similis.
 κηρίον, τό· 1) = μελλικηρον, favus, -i, ἄ. 2) νεοελ. ἡ κηρίνη λαμπάς, cereus, -i, ἄ, candela, -ae, θ.
 κηροποιός, favum faciens.
 κηροπήγιον, candelabrum, ὑ.
 κηροπλαστική, ἡ, qui cereas imagines fingit. [gines fingendi.
 κηροπλαστική, ἡ, ars cereas imagines fingit. [gines fingendi.
 κηροποιός, ὄν, ceram faciens.
 κηροπόλις, δ, cerarius, ἄ.
 κηρόπωλις, ceraria, -ae, θ.
 κηροπωλεῖον, taberna ceraria.
 κηρός, δ, cera, -ae, θ.
 κηρώω -ῶ, cerā obduco; cero.
 κήρυγμα, τό· 1) praeconium, -ii, οὐ. 2) — ἐπ' αὐβ. sacra oratio.
 κήρυξ, δ· 1) praeco, -onis, θ. 2) praedicator, -oris, ἄ. 3) ὁ περισπονδῶν πεμπόμενος κήρυξ, caduceator, -oris, ἄ. 4) κήρυξ τοῦ θεοῦ λόγου, sacer orator, -oris.
 κηρύκεια, ἡ, munus praeconis.
 κηρύκειον, τό, caduceum, οὐ.
 κηρύκειος, praeconius, a, um.
 κηρυκέω, praeconium facio.
 κηρύκευμα, praeconium, -ii, οὐ.
 κήρυξις· 1) praedicatio, θ. 2) — πολέμου, denuntiatio belli.
 κηρύσσω καὶ κηρύττω· 1) praeco sum· 2) = προαγορεύω, praedico, -are, aliquid· 3) — τὴν ἡμέραν τῶν δοξαριστιῶν, edico diem comitiis· 4) — πόλεμον bellum denuntio· 5) praeconis voce edico aliquid, ὀθ. = vando (aliquid); divulgo (aliquid)· *6) — τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, sacram orationem ad populum habeo.
 κήρωσις, ἡ, ceratura, -ae, θ.
 κηρωτός, ἡ, ὄν, ceratus, a, um.
 κητεία, ἡ, cetorum captura.
 κητοθηρία, = κητεία.
 κήτης, τό, cetus, -i, ἄ. πλ. τὰ κήτη, cete, οὐ.
 κητώδης, -ες· 1) cetacius, a, um. 2) cetosus, a, um.

κηφόν, δ, fucus, -i, ἄ.
 κηώδης, ες, bene olens.
 κιβδηλεία, ἡ, adulteratio, θ.
 κιβδηλεύω, adultero, -are.
 *κιβδηλοποιός, δ, adulterator, ἄ.
 κιβδηλος, ον, adulterinus, a, um.
 μετφ. ambiguus, a, um.
 κιβώριον, τό, ciborium, -i, οὐ.
 κιβώτιον, τό, cista, -ae, θ.
 κιβωτοποιός, arcarum fabricator.
 κιβωτός, ἡ, arca, -ae, θ. cista, -ae, θ. capsula, -ae, θ.
 κικιλίς, ἡ, eancelli, -orum, ἄ.
 κίδαρις, ἡ, cidaris, -is, θ.
 κιθάρα, ἡ, cithara, -ae, θ.
 κιθαρίζω, citharam pulso.
 κιθάρισμα, τό, citharae sonus.
 κιθαριστής, δ, citharista, -ae, ἄ.
 κιθαριστικός, ἡ, ὄν, peritus citharam pulsandi.
 κιθαρίστρια, ἡ, citharistia, θ.
 κιθαρωδέω -ῶ, citharā cano.
 κιθαρωδία, ἡ, citharae cantus.
 κιθαρωδικός, ἡ, ὄν, citharoedicus, a, um.
 κιθαρωδός, δ, citharoedus, -i, ἄ.
 κίκινος, ον, cicinus, a, um.
 κίκιννος (βόστρυχος), cineinnus.
 κίκκος, δ, ciccus, -i, ἄ.
 κίμωλία γῆ, cimolia terra, cimolia creta.
 κίναϊδος, δ, cinaedus, -i, ἄ.
 κίναϊδώδης, cinaedius, a, um.
 κινδύνευμα, τό, facinus audax.
 κινδυνευτής, δ, periclitator.
 κινδυνεύω· 1) periclitator (-atus sum, -ari· || 2) pericula subeo, dimico, -are· 3) — παραφρονεῖν, periculum est mihi ne mente (ab aliener)· 4) κινδυνεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) = ἐγγύς εἰμι, κοντινῶ τά: ἐκινδύνευσεν ὁ Κικέρων ἀποθανεῖν, parum afuit quin Cicero interierit· 5) κινδυνεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) = εἴοικα, videor.
 κίνδυνος, δ· 1) periculum, -i, οὐ. 2) discrimen, -inis, οὐ.
 κινδυνώδης, periculosus, a, um.
 κινδυνωδώς, periculose.
 κινέω -ῶ· 1) moveo (-ovi, -otum, -ere) aliquem ἢ aliquid· || μετφ. κινῶ γέλωτα, risum moveo· 2) com-

moveo, -ere, aliquid' 3) = μεταβάλ-
λω, motum affero alicui rei; muto,
-are, aliquid' || 4) — ούμαι, me mo-
veo ἢ moveor.

κίνημα, τό, motus, -us, ἄ.
κινήσεις, ἡ' 1) motus, -us, ἄ. μο-
τιο, φ. 2) = ταραχή, στάσις, motus,
tumultus reipublicae, plebis.

κινήτεος, movendus, a, um.
κινήτηριον, τό, motorium, οὐ.
κινήτης, δ, motor, -oris, ἄ.
κινήτικός, motorius, a, um.
κινήτός, ἡ, ὄν, mobilis, e.
κίνητρον, τό, motorium, οὐ.
κίονα, ἡ (β.)· cinna, -ae, φ.
κιννάβαρι, cinnabaris, e, φ.
κιννάμωνον, cinnamōmum, οὐ.
κίονιον, τό, κιονίς, ἡ, κιονίσκος,
δ, columella, -ae, φ.

κιοιοειδής, columnae similis.
κιοιόκρανον, caput columnae.
κιοιοφορέω -ῶ, columnam fero.
κιοιοφόρος, columnam ferens.

κίρκος, δ, circus, -i, ἄ.
κίρνάω -ῶ, misceo (vinum).
κίρροειδής, ἔς, fulvo similis.
κίρρός, ἄ, ὄν, fulvus, a, um.
κίρσοκήλη, varicosus ramex.

κίρσός (νόσος)· varix, -icis, ἄ.
κίσσα (πι.)· pica, -ae, φ.
κισ(σ)ηρίζω, pumico (aliquid).
κί(σ)ηρις, ἡ, pumex, -icis, ἄ.
κισ(σ)ηρώδης, ἔς, pumiceus.

κίσσινος, hederaceus, a, um.
κισσοειδής, ἔς, hederae similis.
κισσός, δ, hederā, -ae, φ.
κισσοστεφής, hederā coronatus.

κισσοφόρος, hederiger, a, um.
κισσῶ -ῶ, hederā coronō.
κίστιη, ἡ, cista, -ae, φ.
κιστοφόρος, δ, cistifer, -eri, ἄ.
κίτρεα, κίτριά, ἡ, citrea, φ.

κίτρινίζω, citreo colore sum.
κίτρινοειδής, citri colori similis.
κίτρινος, ἡ, ὄν, citreo colore.
κίτρον, τό, citreum, -ii, οὐ.
κίτρόχρους -ονν, colore citreo.

κίχλη, ἡ, turdus, -i, ἄ.
κίχλιζω (=καγχάζω), cachinno.
κίχλισμός, δ, cachinnus, -i, ἄ.
κίχορα, τά, cichorea.

κίχημι (=δαρεύω) τιτί τι, com-

modo alicui aliquid' || μέσο. κίχρα-
μαί τι, mutuor (-atus sum) ali-
quid.

κίχωριον, τό, cichorium, -i, οὐ.
κίων, δ, ἡ, colamna, -ae, φ.
κλαγγάζω, κέκλαγγα, clango.
κλαγγή, ἡ, clangor, -oris, ἄ.
κλαγγηδόν, cum clangore.
κλαγκτός, clangorem edens.
κλάδευσις, ἡ, amputatio, φ.
κλαδευτήρ, κλαδευτής, δ, puta-
tor, -oris, ἄ.

κλαδευτήριον, putatoria falx.
κλαδέω, puto, amputo, -are.
κλαδίον, κλαδίσκος, ramulus.
κλάδος, δ, ramus, -i, ἄ.
κλάζω, clango, -ere.
κλαίω και κλάω, fleo (-evi, -etum
-ere); ploro, -are.

*κλάνω, pedo (pepedi).
κλάπαι, αἱ, grallae, -arum, φ.
*κλασσικός, classicus, a, um.
κλάσις, ἡ' fractio, -onis. φ. *2)
classis, -is, φ. ordo, -inis, ἄ.

κλάσμα, τό' 1) fragmentum, -i,
οὐ. 2) ἐν τῇ ἀριθμ. numerus fractus
κλαυθμός, δ, fletus, -us, ἄ.
κλαυθμυρίζω, vagio, -ire.
κλαυθμυρισμός, vagitus, ἄ.

κλαυθμών, δ, locus flentium.
κλαῦμα, τό, fletus, -us, ἄ.
κλαυσιάω -ῶ, plorare cupio.
κλαυσίγελος, fletus cum risu.

κλαυστός, ἡ, ὄν, flebilis, e.
κλάω -ῶ, frangō (-egi, -ere).
κλειδίον, τό' 1) clavícula, -ae, φ.
2) jugulum, -i, οὐ.

*κλειδοκύβαλον, fides, -ium, φ.
κλειδοποιός, δ, claustrarius, ἄ.
κλειδοῦχος, δ, claviger, -eri, ἄ.
κλειδοφύλαξ, δ, custos clavium.
κλειδώω -ῶ, claudio clavi.
κλειδῶμα, κλειδῶσις, obseratio.
κλειζω, celebō, -are.

κλειθρον' 1) claustrum, -i' οὐνήθ.
claustra, -orum' 2) sera, φ.
κλειθροποιός, claustrarius, ἄ.
κλεινός, ἡ, ὄν, inclitus, a, um;
ce:eber, -is, e.

κλείς, ἡ, clavis, -is, φ.
κλείσις, ἡ, clausio, -onis, φ.
κλείουρα, ἡ, clausura, -ae, φ.

κλειστός, ἡ, ὄν, clausus, a, um.
 κλειστρον, τό, claustrum, -i, οὐ.
 κλεισῶρεια, ἡ, clausura, -ae, θ.
 κλειτορίς, ἡ, clitoris, -is, θ.
 κλειτός, ἡ, ὄν, inclitus, a, um;
 cebeber, -is, e.

κλείω· 1) claudio (-si, -sum, -ere)
 aliquid· 2) obsero, -are, aliquid· 3)
 κλειομαι, claudor (-usus sum-i) ||
 κλεισμένος, η, ον, clausus, a, um.
 κλέος, τό, gloria -ae, θ.
 κλέπτεις, ὁ, fur, -uris, ἄ.
 κλέπτεις, κλέπτρια, fur, -tris, θ.
 κλεπτικός, ἡ, ὄν, furax, -acis, θ.
 κλεπτικῶς, furtive; furtim.
 κλεπτός, ἡ, ὄν, furtivus, a, um.
 κλεπτοσύνη, ἡ, furacitas, θ.
 κλέπτω τι, furtum rei alicujus fa-
 cio; furor (-atus sum, -ari) aliquid·
 || κλαπείς, -εῖσα, -έν, κεκλεμμένος,
 η, ον, furto adeptus ἢ ablatas.
 κλεψία, ἡ, iurtum, -i, οὐ.
 κλεψιγαμέω, ρῆμ. furtivo amore
 fruor.

κλεψιγαμία, amor furtivus.
 κλεψιγαμος, ὄν, ἐπίθ. clam amore
 fruens.

κλεψιαῖος, α, ον, furto ablatas.
 κλεψίνος -ονν, versutus, a, um.
 κλεψύδρα, ἡ, clepsydra, -ae, θ.
 κληδονίζομαι, omen accipio.
 κληδόνισμα, omen -jnis- οὐ.
 κληδονισμός, ὁ, onimatio, -onis.
 κληδουχέω -ῶ, claves habeo.
 κληδούχος, ὁ, claves tenens.
 κληδών, ἡ, omen, -inis, θ.
 κληῖθρον, τό, claustrum, θ.
 κληῖμα, τό, vitis, -is, θ.
 κλημάτιον, τό, viticula, -ae, θ.
 κλημάτινος, pampineus, a, um.
 κληματώδης, pampinosus.
 κληρικός, ὁ, clericus, -i, ἄ.
 κληροδοσία· 1) sorte distributio
 rei· 2) = κληροδότημα, legatum.
 κληροδοτέω -ῶ· 1) sorte distri-
 buo aliquid· 2) — τινα, heredem
 facio aliquem· 3) — τινί τι, lego
 (-are) alicui aliquid.

*κληροδότημα, legatum, -i, οὐ.
 κληροδότης, ὁ, legator, ἄ.
 κληρονομέω -ῶ· 1) hereditatem
 adeo (accipio, consequor)· 2) —

τινός, aliquid mihi hereditate ob-
 venit· 3) — τινα heredem facio ali-
 quem.

κληρονομία, ἡ, hereditas, θ.
 κληρονομικός, hereditarius.
 κληρονόμος, ὁ, ἡ, heres, -ēdis,
 ἄ. θ. ὁ τοῦ ὄλου κληρονόμος, heres
 ex asse.

κλήρος, ὁ· 1) sos, -rtis, θ. 2) =
 κληρονομία, hereditas, -atis, θ. † 3)
 = τὸ ἱερατεῖον, clerus, -i, ἄ. sa-
 cerdotes, um, ἄ.

κληρουχικός νόμος, lex agraria.
 κληροῦχοι, οἱ, agrarii, -onum·
 *νεοελ. κληροῦχος, sorte ductus mil-
 les; tiro, -onis, ἄ.

κληρῶω -ῶ τινα, sorte lego ali-
 quem· || — οὔμαι, sortior (-itus
 sum, -iri).

κλήρωσις, ἡ, sortitio, -onis, θ.
 κληρωτής, ὁ, sortitor, -oris, ἄ.
 κληρωτί, sortito; ex sorte.
 κληρωτίς, ἡ, sitella, -ae, θ.
 κληρωτός, ἡ, ὄν, sorte, ductus,
 a, um; sorte lectus, a, um.

κλήξ, ἡ, clavis, ἄ.
 κλήσις, ἡ· 1) vocatio, -onis, θ.
 2) vocatus, -us, ἄ. 3) = κλάσις, μοῖ-
 ρα, classis, -is, θ.

κλητέος, α, ον, vocandus, a, um.
 κλητεύω, in jus voco (aliquem).
 κλητήρ, ὁ, vocator, -oris, ἄ.
 κλητικός, ἡ, ὄν· vocativus, a, um;
 κλητ. πτώσις, vocativus casus.

κλητός, ἡ, ὄν· 1) vocatus, a, um·
 2) invitatus, a, um.

κλήτωρ, ὁ, vocator, -oris, ἄ.
 κλίβανος, ὁ, fornax, -acis, θ.
 κλίμα (γεωγρ.) clima, οὐ.
 κλιμάκειον, τό, parva scala.
 κλιμακῆδόν, gradatim.

κλιμακίς, ἡ, climacis, -idis, θ.
 κλιμακώδης, ες, scalaris, e.

κλιμακωτός, ὄν, scalaris, -e.
 κλίμαξ, ἡ· 1) scala, -ae, θ. ἰδ. πληθ.
 scalae, -arum· 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ·
 climax, -acis, θ. gradatio, θ.

κλινάριον, τό, lectulus, -i, ἄ.
 κλίση, ἡ· 1) lectus, -i, ἄ. 2) φο-
 ρητή—, lectica, -ae, θ. 3) δειπνητικῆ
 —, lectus, -i, ἄ. 4) νεκρικῆ—, lec-
 tus funebris ἢ ἀπλ. lectus.

κλινήρης εἰμί· lecto teneor.
κλινικός, ἡ, ὄν, clinicus, -i, ἄ.
|| ἡ κλινική, clinice, -es, θ.
κλिनοποιός, δ, lectarius, -ii, ἄ.
κλινόπους, δ, pes lecti.
κλिनοφόρος, ἄ, lecticarius, -ii, ἄ.
κλιντήρ, δ, lectus, -us, ἄ.
κλιντήριον, τό, lectulus, -i, ἄ.
κλινώ· 1) inclino, -are, aliquid·
2) ἐν τῇ γραμμ. declino, -are, ali-
quid· 3) οὐδ. α') ἡ φάλαγξ κλίνει,
acies inclinatur· β') ἐπὶ τὸ χεῖρον
—, inclino, -are· γ') vergo, -ere.
κλίσια, ἡ, tabernaculum, οὐ.
κλίσις, ἡ· 1) inclinatio, -onis, θ.
2) ἐν τῇ γραμμ. declinatio, θ.
κλισμός, δ, lectus, -us, ἄ.
κλιτός, ἡ, ὄν, declivis, e.
κλιτύς, ἡ, devexitas montis.
κλοιός, δ, collare, -is, οὐ.
κλοιώω -ῶ, collari includo.
κλονέω -ῶ, agito, -are; quatio
ἢ concutio, (-ussi, -ussum, -ere)
aliquid· —ομαι· titubo, -are.
κλόνησις, ἡ, concussio, θ.
*κλονισμός, δ, motus vehemens;
·concussio, -onis, θ.
*κλονίζω, vehementer moveo,
concutio, -ere, —ομαι, titubo.
κλόνος, δ, motus vehemens.
κλοπεία, ἡ, furtum, -i, οὐ.
κλοπέυς, δ, fur, -uris, ἄ.
κλοπή, ἡ, furtum, -i, οὐ.
κλοπικός, furtificus, a, um.
κλοπιμαίος, furtivus, a, um.
κλόπιος, ον, furtivus, a, um.
κλύδων, δ· 1) fluctus, -us, ἄ. 2)
tempestas, -atis, θ.
κλυδωνίζομαι, fluctuor.
κλυδώνιον, τό, fluctus exiguus.
κλύζω· 1) adluo, -ere, aliquid·
2) = ἀποπλύνω, abluo, aliquid.
κλύσις, ἡ, ablutio, -onis, θ.
κλύσμα, τό· 1) ablutio onis, θ. 2)
= κλυστήρ, clyster, -eris, ἄ.
κλυστήρ, δ, clyster, -eris, ἄ.
κλυστήριον, τό, clysterium, -i, οὐ.
κλυτός, ἡ, ὄν, inclutus, a, um;
clarus, a, um.
κλύω, audio, -ire.
κλωβίον, τό, parva cavea.
κλωβός, δ, cavea, -ae, θ.

κλωγμός, δ, singultus, -us, ἄ.
κλώζω (ἐπὶ ὄρν.)· singultio, -ire;
glocio, -ire.
κλώθω (=νήθω)· neo (-evi, -ere)
aliquid.
κλών, δ, ramus, -i, ἄ.
κλωνάριον, κλώνιον, ramulus.
κλώσις, ἡ, stamen, -inis, οὐ.
κλώσμα, τό, stamen, -inis, θ. 1)
= κλωστή, iilum, -i, οὐ.
*κλώσσα, gallina incubans.
κλωσσάω -ῶ, ova foveo.
κλωστήρ, δ· 1) = κλωστή, filum,
-i, οὐ. 2) = ἄτρακτος, fusus, ἄ.
κλωστός, nendo totus, a, um.
κλώψ, δ, fur, -uris, ἄ.
κνάμπτω, κναφεῖον, κναφεύς,
κτλ. ἴδε γνάμπω, γναφεῖον, γνα-
φεύς, κτλ.
κνάω -ῶ, scabo, -ere, aliquid.
κνεφάζω, tenebras obduco.
κνέφας, τό· 1) caligo, -inis, θ. 2)
crepusculum, -i, οὐ.
κνηθμός, δ, pruritus, -us, ἄ.
κνήθω, scabo, -ere, aliquid· ||
—ομαι, prurjo, -ire.
κνήμη, ἡ· 1) δ αὐλὸς τῆς —, tibia,
θ. 2) γαστροκνημία, sura, θ. || 3) =
τὸ κάτω σκέλος, crus, -uris, οὐ.
κνημιδατός, ἡ, ὄν, ocreatus, a, um.
κνημῖς, ἡ, ocrea, -ae, θ.
κνησιάω -ῶ, prurio, -ire.
κνησιμός, δ, pruritus, -us, ἄ.
κνηστός, rarus, sectus, a, um.
κνήστρον, τό, radula, -ae, θ.
κνιδάω -ῶ, urticis flagello; μεμφ.
prurio, -ire.
κνίδη, κνίξα, ἡ, urtica, -ae, θ.
κνίζω, rado, -ere; scalpo, -ere,
aliquid· || —ομαι, prurio.
κνισμός, δ, pruritus, -us, ἄ.
κνισμώδης, ες, pruriginosus.
κνίσσα, ἡ, nidor, -oris, ἄ.
κνισσάω -ῶ, nidore repleo.
κνισσηρός, nidore plenus.
κνισσώδης, ες, κνισσωτός, ἡ, ὄν,
nidore plenus, a, um.
κνίψ, ἡ, culex, -icis, ἄ.
κνυζάω -ῶ (-ῶμαι), gannio, -ire.
κνυζηθμός, gannitus, -us, ἄ.
κνύζημα, gannitus; vagitus.
κνύζω, —ομαι, gannio, -ire.

κνώδαλον, τό, animal ferum.
κνώσσω, profunda dormio.
κόγχη, ἡ, concha, -ae, θ.
κογχύλη, ἡ, murex, -icis, ἄ.
κογχύλιον, τό, conchylium.
κογχυλιώδης, conchylii similis.
κογχυλιωτός, conchyliatus.
κοδράντης, ὁ, quadrans, ἄ.
κόθορνος, ὁ, cothurnus, -i, ἄ.
κοῖζω, grunnio, -ire.
κοιλαινῶ, cavo, -are, aliquid.
κοίλανσις, ἡ, cavatio, θ.
κοιλιάς, ἡ, vallis, -is, θ.
κοιλία, ἡ· 1) venter, -tris, ἄ. 2) alvus, -i, θ. 3) uterus, -i, θ.
κοιλιακός, coeliacus, a, um.
κοιλιάδουλος, ὁ, ventri deditus.
κοῖλος, η, ον, cavus, a, um.
κοιλότης, ἡ, cavatio, θ.
κοιλῶω -ῶ, cavo, -are.
κοιλώδης, ες, cum locis cavis.
κοίλωμα, τό, cavum, -i, οὐ. cavatio, -onis, θ.
κοιμάω -ῶ, sopio, -ire, aliquem· μεταφ. lenio, -ire; mitigo, -are || -ῶμαι, a) cubo (-ui, -itum, -are); dormio (-ivi, -itum, -ire)· β') = ἀποθνήσκω, morior (-tuus sum, -i).
κοίμημα, τό, ἴδε κοιμησις.
κοίμησις, ἡ, dormitio, θ.
κοιμητήριον, τό· 1) = κοιτών, dormitorium· 2) = νεκροταφεῖον, coemeterium, -ii, οὐ.
κοιμίζω, sopio, -ire, aliquem.
κοιῆ, communiter.
†κοινοβιακός, in coenobio degens.
†κοινοβιάρχης, ὁ, abbas, -ātis, ἄ.
†κοινόβιον, τό, abbatia, θ.
κοινόςβιος, ὁ, coenobita, -ae, ἄ.
κοινοβλαβής, ες, in commune nocivus, a, um.
κοινοβουλευτικός, ἡ, ὄν, ad commune consilium pertinens· || *—ἀνήρ, homo senatorius.
κοινοβουλέω -ῶ, una cum aliis delibero.
*κοινοβούλιον, τό, consilium, -ii, οὐ. senatus, -us, ἄ.
*κοινοκτημοσύνη, ἡ, bonorum aequatio.
κοινολεκτέω -ῶ, vulgo loquor.
κοινολέκτως, vulgari sermone.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

κοινολεξία, ἡ, vulgaris lectio.
κοινολογεῖσθαι -οῦμαι τιμι πρὸς τινα, colloquor, (-cutus sum, -i) cum aliquo.
*κοινολογεῶ -ῶ, vulgo, divulgo, -are, aliquid.
κοινολόγημα, colloquium, οὐ.
*κοινολόγησις, ἡ, divulgatio, θ.
κοινολογία, ἡ, colloquium.
κοινοποιεῖσθαι -οῦμαι, communico, -are (aliquid).
κοινοποιήσις, ἡ, communicatio -onis, θ.
κοινοπραγέω -ῶ, communiter aliquid facio ἢ ago.
κοινός, ἡ, ὄν· 1) communis, e· 2) publicus, a, um· 3) = χυδαίος, vulgaris, e· 4) τὸ κοινόν, τὰ κοινά, respublica; commune publicum.
κοινοότης, ἡ, communitas, θ.
κοινοφιλής, ες, eadem amans.
κοινόφρων, ον, eadem sentiens.
κοινῶω -ῶ τί τιμι, communico (-are) aliquid cum aliquo· || —οῦμαι τιμι περὶ τῶν μεγίστων, communis cum aliquo de maximis rebus
κοινῶν, ὁ, socius, -ii, ἄ.
κοινωνεῶ -ῶ τινος, commune aliquid habeo, particeps sum alicujus rei.
κοινωνήσις, ἡ, communicatio, participatio, -onis, θ.
κοινωνία, ἡ· 1) communio, -onis, θ. 2) consortio, -onis, θ. 3) societas, -atis, θ. 4) † sacra coena.
κοινωνικός, ἡ, ὄν, socialis, e.
κοινωνικῶς, socialiter.
κοινωνός τινος· 1) particeps (-ipis) alicujus rei· 2) consors (-rtis) alicujus rei· 3) ὁ κοινωνός, socius, -ii, ἄ. particeps, -ipis.
κοινοφελής, ες, omnibus utilis.
κοιρανία, ἡ, dominium, -ii, οὐ.
κοίρανος, ὁ, dominus; rex.
κοιτάζομαι, cubo, -are.
κοιταῖος, α, ον· 1) in lecto cubans· 2) — γίγνομαι, pernocto, -are· 3) τὸ κοιταῖον, lustrum, -i, οὐ.
κοίτη, ἡ· 1) = ἐννή, lectus, -us, ἄ. cubile, -is, οὐ. 2) = ὄρα-τοῦ κοιτάζεσθαι, tempus cubandi· 3) — ποταμοῦ, alveus fluminis.

κοιτίς, ἡ 1) cistella, -ae, θ. *2) νεοελ. cunabula, -orum, οὐ.
 κοιτών, δ, cubiculum, -i, οὐ.
 κοιτωνίσκος, δ, parvum cubiculum
 κοιτωνίτης, δ, cubicularius, ἀ.
 *κόκκαλον, τό, os, ossis, οὐ.
 κοκκίζω, grana eximo.
 κοκκινίζω 1) coccino tingo, -ere *2) νεοελ.) rubesco, -ere.
 κόκκινος, η, ον 1) coccinus, a, um *2) νεοελ.) raber, bra, brum.
 κοκκινοβαφής, coccineus.
 κοκκονάριον, pini nucamentum.
 κόκκος, δ, granum, -i, οὐ.
 κόκκυξ, δ, coccyx, -ygis, ἀ.
 κοκκυσμός, δ, cantus galli.
 κολάζω 1) = τιμωρῶ, punio (-ivi, -itum, -ire) aliquem || -ομαι, punior (-itus sum, -iri) 2) = συστέλλω, castigo, -are, reprimo, -ere 3) = μετριάζω τι, moderor, -ari, aliquid.
 κολακεία, ἡ, adulatio, θ.
 κολάκευμα, τό, blandimentum, οὐ.
 κολακευτέον, adulandum (est).
 κολακευτικός, ἡ, ον, blandus, blandidicus, a, um.
 κολακευτικῶς, blande.
 κολακεύω τινά, adulo, -are ἢ (συνήθ.) adulor (-atus sum -ari) aliquem || -ομαι ὑπό τινος, adulator ab aliquo.
 κολακικός, ἡ, ον, blandificus, adulatorius, a, um.
 κολακικῶς, adulatorie.
 κολακίς, ἡ, adulatrix, -icis, θ.
 κόλαξ, δ, adulator, -oris, ἀ.
 κολαπτήρ, δ, scalprum, -i, οὐ.
 κολάπτω, scalpo, -ere.
 κόλασις, ἡ 1) = τιμωρία, castigatio, -onis, θ. punitio, -onis, θ. *2) = ἕδης, inferi, -orum, ἀ.
 κόλασμα, τό, poena, -ae, θ.
 κολασμός, δ 1) punitio, -onis, θ. 2) moderatio, -onis, θ.
 κολαστέος, puniendus, a, um.
 κολαστήριον, τό 1) locus supplicii 2) tormentum, -i, οὐ.
 κολαστής, δ, punitor, -oris, ἀ.
 κολαστικός 1) poenas infligens 2) moderandi vim habens.
 κολαφίζω, alapam infligo || —

ομαι, colaphis vapulo.
 κολάφισμα, τό, κόλαφος, δ, alape, -ae, θ. colaphus, -i, ἀ.
 κολεός, δ 1) = ἐξφοθήκη, vagina, θ. 2) μέτρον τι, culeus, ἀ.
 κόλλα, ἡ, gluten, -inis, οὐ.
 κολλάω -ῶ, glutino, -are, aliquid || -ῶμαι, adhaerescor, -ere.
 κόλλημα, glutinamentum, οὐ.
 κόλλησις, ἡ, glutinatio, θ.
 κολλητήριον, τό, glutinium, οὐ.
 κολλητικός, ἡ, ον 1) glutinativus, a, um *2) νεοελ. (ἐπὶ μιάσμοιοιμοῦ, κτλ.), contagiosus, a, um.
 κολλητής, δ, glutinator, ἀ.
 κολλητός, glutinatus, a, um.
 κολλυβιστής, δ, nummularius, -i, ἀ. collybista, -ae, θ.
 κολλύρα, ἡ, collyra, -ae, θ.
 κολλύριον, τό, collyrium, -ii, οὐ.
 κολλώδης, ες, glutinosus, a, um.
 κολοβός, ἡ, ον, mutilus, a, um.
 κολοβότης, ἡ, mutilatio, -onis, θ.
 κολοβόω -ῶ, mutilo -are.
 κολόβωμα, τό, mutilum, -i, οὐ.
 κολόβωσις, ἡ, mutilatio, θ.
 κολοβωτής, δ, mutilator, -oris, ἀ.
 κολοιός, δ, graculus, -i, ἀ.
 κολοκύνθη, κολοκύνθη, ἡ (καρπ. και φ.) cucurbita, -ae, θ.
 κολοκύνθινος, η, ον, e cucurbitis factus, a, um.
 κολοκύντιον, cucurbitula, -ae, θ.
 κολοσσαίος (κολοσσαίος), α, ον, colossæus, a, um.
 κολοσσικός, colossicus, a, um.
 κολοσσός, δ, colossus, -i, ἀ.
 κολοσυρτός, δ, tumultus, -i, ἀ.
 κόλουρος, ον, colurus, a, um.
 κόλουσις, ἡ, mutilatio, θ.
 κολούω, mutilo, -are, aliquem ἢ; aliquid, μετφ. debilito.
 κολοφών, δ, fastigium, οὐ.
 κολποειδής, ες, sinui similis.
 κόλπος, δ, sinus, -us, ἀ. 2) — τῶν γονάτων, gremium, -ii, οὐ.
 κολπῶω -ῶ, sinuo, aliquid || — οὔμαι, sinuor, -ari,
 κολπώδης, ες, sinuosus, a, um.
 κολπωδῶς, sinuose.
 κόλπωμα, τό, sinuamen, -inis, οὐ.
 κόλπωσης, ἡ, sinuatio, θ.

κολπωτός, sinuatus, a, um.
κολυμβάς (ἐλάτα), colymbas, -adis.
κολυμβάω -ῶ· 1) nato, -are· 2) urinor, -ari.
κολυμβήθρα, ἡ· 1) natatoria, -ae, θ. natabulum, -i, ἄ, piscina, -ae, θ. 2) † baptisterium, -ii, οὐ.
κόλυμβησις, ἡ, natatio, -onis, θ. natatus, -us, ἄ.
κολυμβητής, ὁ, natator, ἄ.
κολυμβητικός, ἡ, ὄν, natatorius, a, um; natandi peritus.
κολώνη, ἡ, collis, -is, θ.
κολωνοειδής, ἑς, colli similis.
κολωνός, ὁ, collis, e.
κόμαρον, τό, arbutum, -i, οὐ.
κόμαρος, ἡ, arbutus, -i, θ.
κομάω -ῶ· 1) como (-avi, -atum -are); comam nutrio· 2) ἐπὶ δένδρον foliis, frondibus como ἢ ορ-natus sum· 3) μεταφ. — μέγα φρονῶ, effero me, superbio (aliqua re).
κόμβος, ὁ, nodus, -i, ἄ.
κομέω -ῶ, curam gero.
κόμη, ἡ· 1) coma, -ae, θ. caesaries, -ei, θ. capillum, -i, οὐ. crines, -ium, ἄ. 2) ἐπὶ δένδρ. coma.
κόμης, ὁ, praefectus; comes, ἄ.
κομήτης, ὁ· 1) = comans, comatus, a, um; crinitus, a, um. 2) (ἀστὴρ) κομήτης, stella crinita.
1. κομιδή, ἡ, portatio, -onis, θ. portatus, -us, ἄ.
2. κομιδή· 1) valde; admodum· 2) prorsus; omnino.
κομίζω· porto (-avi, -atum, are) aliquid· 2) — ἐφ' ἀράξης, ἐφ' ἔπ-πον ἐν πλοίῳ, ἐπὶ τῶν ὤμων, κτλ.) veho (vexi, vectum, -ere) aliquid· 3) fero (tuli, latum, -erre) aliquid; — ἀργύριον πρὸς τινα, fero argentum ad aliquem.
κομίζομαι· 1) portor, -ari; vehor, -i· 2) = λαμβάνω τι, feror accipio (aliquid)· 3) — χάριν, consequor (obtineo) gratiam· 4) recipio, -ere.
κομιστή (κομιστής), portator.
κομιστικός, portatorius, a, um.
κόμιστρον, τό, praemium quod portatori datur.
*κομιτῶν, τό, consilium dele-

ctorum virorum de aliqua re de-liberantium.

κόμμα, τό· 1) segmen -inis, οὐ. 2) nota in numo percussa· 3) ἐν τῇ γραμ. comma -atis, θ. incisum, -i, οὐ. *4) νεοελ. ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ μερίς, pars, -rtis, θ. καὶ συνηθέστ. partes, -ium.

***κομματάρχης**, factionarius, ἄ.
κομματικός, ἡ, ὄν· 1) commatibus constans· *2) νεοελ. alterius partis studiosus.

κομάτιον, parvum segmentum.

κόμμι, τό, gummi, οὐ. ἄκλ.

κομμώδης, gummeus.

κομῆς (=κοπετός), planctus, -us.

κομῶω -ῶ, como (compsi, com-
ptum, -ere).

κόμωσις, ἡ; comptus, us, ἄ.

***κομωτήριον**, comptorium.

κομωτής, ὁ, comarum ornator,

καὶ ἐν γέν. ornator, ἄ.

κομωτική, ἡ, comptoria ars.

κομοτροφέω -ῶ, comam alo.

κομπάζω, magnopere me jacto;
glorior (-atus sum), -ari.

κομπασμός, ὁ, jactatio, θ.

κομπαστής, ὁ, jactator, ἄ.

κομπαστικός, jactabundus.

κομπαστικῶς, jactabunde.

***κομποροημονέω** -ῶ, grandibus me verbis jactito.

κομποροημοσύνη, ἡ, magnifi-
centia verborum.

κομποροημων, ὄν, qui grandi-
bus se verbis jactitat.

κόμπος, ὁ, jactatio, -onis, θηλ.
ostentatio, -onis, θ.

κομπώδης, jactabundus, a, um.

κομπωδῶς, jactabunde.

κομπωεία, ἡ, elegantia, -ae, θ.

κομπεύω, lepidum, aliquid reddo;

lepide aliquid facio, dico· || —ομαι,

a') scitum me gero; urbane jocor·

β') lepide dicor, scite dicor· *γ')

νεοελ. =καλλοπιζομαι, me orno ἢ

como; κομπενόμενος, qui se ornat;

ornatus, a, um.

κομποέπεια, ἡ, lepor, -ōris, ἄ.

κομποεπής, ἑς, facetus, a, um.

κομπολογέω -ῶ, lepide loquor.

κομπολογία, ἡ, lepidus sermo.

κομπολόγος, *ον*, facetus, a, um.
 κομποπρεπής, festivus, a um.
 κομψός, ἡ, *όν*, scitus, a, um; elegans, -ntis; venustus, a, um.
 κομψότης, ἡ, elegantia, -ae, *θ*.
 lepor, -ōris, *ἀ*.
 κομψῶς, scite eleganter.
 κόναβος, *δ*, sonitus, -us, *ἀ*.
 κονδύλη, ἡ, tuber, -eris, *οὐ*.
 κονδύλιον, τό, calamus, -i, a.
 κόνδυλος, *δ* pugnus, *ἀ*.
 κονδύλωμα, τό, condylōma, *οὐ*.
 κονία, ἡ, pulvis, -eris, *ἀ*.
 κονίαμα, τό, albarium, -i *οὐ*.
 κονίασις, ἡ, loriciatio, -onis, *θ*.
 κονιατής, *δ*, tector albarius.
 κονιατός, ἡ, *όν*, calce obductus.
 κονιάω -ᾶ· 1) || σκονίζω, pulvere conspergo (aliquid)· 2) || ἀσβεστώω, calce obduco aliquid || μεταφ. κονιάω τὸ πρόσωπον, fuce faciem.
 κόνικλος, *δ*, cuniculus, -i, *ἀ*.
 κονιορτός, *δ*, pulvis, -eris, *ἀ*.
 κονιορτώδης, *δ*, pulverulentus, a, um.
 κονιόω -ᾶ, pulverem excito.
 1) κόνις, ἡ· 1) pulvis, -eris, *ἀ*· 2) cinis, -eris, *ἀ*.
 2) κόνις, ἡ, lens, ndis, *θ*. αἱ κόνιδες (κ. κόνιδες), lendes, -ium.
 κονίστρα, ἡ, arēna, -ae, *θ*.
 κονίω ἢ κονίζω, pulvere impleo ἢ conspergo (aliquid)—ομαι, pulvere me conspergo.
 κοντάκιον, τό, brevis hymnus.
 κοντάριον, τό, verutum, -i, *οὐ*.
 1) κοντός, *δ*· 1) contus, -i, *ἀ*· 2) hostile, -is, *οὐ*.
 2) κοντός, ἡ, *όν*, curtus, a, um; pravus, a, um.
 κοπάζω, cesso, -are.
 κοπανίζω, pinso, (aliquid); aliquid (in) pilā contundo.
 *κοπάνισμα, τό, pinsatio, *θ*.
 κοπανιστήριον, pistillum, -i, *οὐ*.
 κοπανιστός, ἡ, *όν*, pinsus, a, um.
 κόπανον, τό, pistillum, -i, *οὐ*.
 κόπασμα, τό, cessatio, -onis, *θ*.
 κοπετός, *δ*, planctus, -us, *ἀ*.
 κοπέυς, *δ*, caelum, -i, *οὐ*.
 κοπή, ἡ, sectio, incisio, -onis, *θ*.
 κοπιάρδς (=κοπιαστικός), laborio-

sus, a, um; molestus, a, um.
 κοπιᾶω -ᾶ· 1) laboro, -are· 2) fatigor, lassor, defetiscor.
 κοπίς, ἡ, copis, -idis, *θ*.
 κοπιώδης, *ες*, laboriosus, a, um.
 κόπος, *δ*· 1) πόνο· labor, -oris, *ἀ*. 2) =κάματος, lassitudo, *θ*.
 κοπόω -ᾶ, fatigo, -are; lasso, -are (aliquem ἢ aliquid) — οὔμαι, lassor (-atus, sum, -ari).
 κόπρανον τό, stercus, -oris, *οὐ*.
 κοπριέω -ᾶ, κοπρίζω, stercoro, -are, aliquid.
 κοπρία, ἡ, stercus, -oris, *ἀ*.
 κοπρίας, *δ*, coprea, ae, *ἀ*.
 κοπρικός, κόπρινος, *η*, *ον*, κόπριος, a, *ον*, stercoreus, a, um.
 κόπρισις, κοπρισμός, κόπρωσις, stercoratio -onis, *θ*.
 κοπριώδης, stercorosus, a, um.
 κόπρος, ἡ· 1) stercus, *ἀ*. 2) fimus, *ἀ*. 3) =πλάσμα, laetamen, *οὐ*.
 κοπροφορέω -ᾶ, stercus fero.
 κοπροφόρος, *ον*, stercus ferens.
 κοπρώδης, *ες*, stercorosus, a, um.
 κοπρών, *δ*, sterquilinium, *οὐ*.
 κοπτός, ἡ, *όν*, contusus, a, um.
 κόπτω· 1) seco, deseco (-cui, -ctum, -are) aliquid, scindo ἢ finno, -ere, aliquid· 2) caedo (ceccidi, caesum, -ere) aliquid· 3) (=κροῦω) τὴν θύραν, caedo januam· 4) (=δηῶ) τὴν χώραν, vasto regionem· 5) (=παίω) εἰς τὸ στόμα, praecidio aliquid, os· 6) --νόμισμα, percutio (numos)· 7) —ομαι· α') caedor (caesus sum, -i, β') fatigor (fatigatus sum, -ari· γ') = στεργω κοποῦμαι, plango ἢ pectus manuplango, pectus ferio manu· *8) νεοελ. α') κόπτω τοὺς ὄνυχας, unguis mihi subseco· β') κόπτω τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, capillos raseco· γ') κόπτω τὴν ὁδόν, itinera intercludo· δ') κόπτω τὸν πυρετόν, iebrium praecludo· ε') κόπτω φόρεμα, pannum in vestem divido.
 κοπώδης, *ες*, laboriosus, a, um.
 κόπωσις, ἡ, fatigatio, -onis, *θ*.
 κοράκειος, a, *ον*, κοράκιος, *η*, *ον*, corvinus, a, um.
 κοράκιον, τό, corvulus, -i, *ἀ*.

κορακιστί, lingua corvina.
 κορακοειδής, ἐς, κορακώδης, ἐς, corvinus, a, um.
 κοράλλιον, τό, corallium, -, οὐ.
 κοράλλινος, ό, corallinus, a, um.
 κοραλλίς, ἡ, corallis, -idis, θ.
 κόραξ, ό, corvus, -i, οὐ.
 κοράσιον, τό, puella, -ae, θ.
 κορδακίζω, cordacem salto.
 κορδακικός, όν, ad cordacem aptus
 κορδάκισμα, τό, κορδακισμός, ό
 cordacis saltatio.
 κόρδαξ, ό, cordax, -acis, ά.
 κορδίνημα, τό, capitis gravedo.
 κορδύλη, ἡ, clava, -ae, θ.
 κόρειος, εια, ον, puellaris, e.
 κορέννυμι· 1) satio (-avi, -atum, -are)· 2) κορέννυμαι· α') satior (-atus sum, -ari)· β') κορέννυμαι τινος (κόρος τινός με λαμβάνει), taedet me aliqujus rei, taedium me alicujus rei capit.
 κορεστός, ἡ, όν, satiabilis, e.
 κόρευμα, τό, virginitas, -atis, θ.
 κορεύομαι, virgo sum.
 κορέω -ώ (=σαρώω), verro (verri) -ere, aliquid, (τόν ναόν) templum.
 κόρη, ἡ· 1) puella, -ae, θ. virgo, -inis, θ. 2) Κόρη, Proserpina, θ.
 κόρη οφθαλμοῦ, pupilla, θ.
 κόρημα, τό, purgamentum, οὐ.
 κορικός, ἡ, όν, puellaris, e.
 κορικῶς, puellariter.
 κοριοειδής, ἐς, puellulae similis.
 κόρις, ό, cimex, -icis, ά.
 κορίσκη, κορίσκιον, puellula, -ae.
 κόρκορος, ἴδε κόρχορος.
 κορμίον, τό, truncus, -i, ά.
 κορμός, ό, truncus, -i, ά. caudex, -icis, -i, stipes, -itis, ά.
 κοροπλάθος, κοροπλάστης, ό puparum fictor· ἡ κοροπλαστική, ars fingendi pupas.
 1. κόρος· 1) satietas, -atis, θ. 2) faedium, ii, οὐ.
 2. κόρος, ό, puer, -i, ά.
 3. κόρος (μετρον.), corus, -i, ά.
 4. κόρος (=σάρωθρον)· scopae.
 κόρη, ἡ, (=κόρητος), tempora, -um, οὐ. πλ. ἐπὶ κόρης τύπτω ἢ πατάσω, alapam infligo (alicui).

κορυβαντιασμός, ό, furor corybanticus ; orgia, -orum, οὐ.
 κορυβαντιάω -ώ, corybantes imitor. [tum.
 κορυβαντιάδης, more Coryban-
 κορυδαλλός, ό, alauda, -ae, θ.
 κόρυζα, ἡ· 1)=μύξα, mucus, i, ά. 2)=καρηβαρία, gravedo, θ. 3)=μωρία, stultitia, -ae, θ.
 κορυζάω -ώ, mucro plenus sum; μετφ. stultus sum.
 κορυζώδης, gravedine laborans.
 κορυμβοειδής, ἐς, apici similis.
 κόρυμβος, ό, apex, -icis, ά.
 κορύνη, ἡ, clava, -ae, θ.
 κορυνήτης, κορυνοφόρος, ό, clavator, ά. chaviger, -eri, ά.
 κορυνώδης, ἐς, clavae similis.
 κορύπτω, cornibus ferio.
 κόρυς, ἡ, galea, -ae, θ.
 κορύσσω, armo, -are.
 κορυφαίος, α, ον, in vertice positus, a, um· ὅθεν· 1) supremus, a, um ; praecipuus, a, um· 2) ἐν τῷ χορῷ· praesultor, praecentor, ά.
 κορυphaeus, -i, ά.
 κορυφή, ἡ, vertex, -icis, ά. cacumen, -inis, οὐ.
 κορυφώω, -ώ, 1) in verticem attolo (aliquid)· 2) consummo, (aliquid)· 3)—οὔμαι, in verticem attollo· *4) μετφ. τὸ κακὸν ἐκορυφώθη, malum summum fastigium attactum est.
 κορυφωμα, τό, fastigium, οὐ.
 κορώνη, ἡ· 1) cornix, -icis, θ. 2) =στέμμα, corona, -ae, θ.
 κορωνίς, ἡ· 1) summitas, fastigium rei ; finis, -is, ά. 2) ἐν τῇ γραμμ. coronis, -idis, θ.
 κοσκινίζω (κοσκινεύω), cribro, cribello, -are (aliquid).
 κόσκινον, τό, cribrum, -i, οὐ.
 κοσκινισποίός, cribra conficiens.
 κοσμέω -ώ· 1) ordino, -are· 2) ορνῶ· 1) orno, -are, aliquid ἢ aliquid· || —οὔμαι, ornor (-natus sum, -ari)· || κεκοσμημένος, η, ον, ornatus, a, um.
 κόσμημα, ornamentum, -i, οὐ.
 κόσμησις, ἡ, ornatio, -onis, θ.
 κοσμητήριον, τό, cella ornatoria.
 κοσμητής, ό, ornator, ά.

κοσμητικός, ornandi peritus.
κοσμήτρια, ἡ, ornatrix, -icis, ὅ.
κοσμητήτωρ, ὁ 1) ordinator, -oris,
 ἄ. *2) ὁ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπι-
 στημίου, decanus, -i, ἄ.
κόσμηκος, mundanus, a, um.
κόσμιος, modestus, a, um.
κοσμότης, ἡ, modestia, -ae, ὅ.
κοσμίως, modeste.
κοσμογραφία, mundi descriptio.
κοσμογράφος, mundi descriptor,
κοσμοκρατορία, mundi imperium,
κόσμοκράτης, mundi potens.
κοσμοπολίτης, ὁ, mundi civis;
 mundanus, -i, ἄ.
κόσμος, ὁ 1) = τάξις, ordo, -inis,
 ὅ. 2) = κόσμημα, ornamentum, -i,
 οὐ. 3) mundus, -i, οὐ. *4) νεοελ. =
 πλῆθος λαοῦ, multitudo, -inis, ὅ.
κοσμοσωτήριος, mundum salvans.
κοσμοφθόρος, mundi vastator.
 *κοστίζω, consto, -are; πόσον κο-
 στίζει; quanti constat?
κόσσυφος, ὁ, merula, -ae ὅ.
κοσύμβη, ἡ, κόσσυμβος, ὁ 1) cri-
 nium nodus 2) fibula, -ae, ὅ.
κοσσυμβόω, -ῶ, fimbriis orno.
κότινος, ὁ, oleaster, -tri, ἄ.
κότος, ὁ, ira vetus.
κοτταβισμός, ὁ, lusus cottabi.
κότταβος, ὁ, cottabus, -i, ἄ.
κοτύλη, ἡ, 1) cavitas coxae 2) vo-
 la, -ae, ὅ. 3) = ποτήριον, cotyla, -ae,
 ὅ. 4) μέτρον τι, demina, -ae, ὅ.
κότυλος, ὁ, cotyla, -ae, ὅ.
κοτυλοειδής, ἔς, κοτυλώδης, ες,
 cotylae similis.
κουκούλιον, τό 1) involucrum
 bon bycis *2) νεοελ. = μεταξοσκώ-
 ληξ, bombyx, -ycis, ἄ.
κουρά, ἡ, tonsura, ae, ὅ.
 *κουράζω, fatigo, defatigo, ali-
 quem ἢ aliquid || —ομαι, lassidu-
 dine conicior fatigor (-atus sum,
 -ari) || κουρασμένος, η, ον, fatiga-
 tus, iessus, a, um.
 *κούρασις, ἡ, fatigatio defatiga-
 tio, -onis, ὅ, lassitudo, ὅ.
 *κουραστικός, ἡ, ὄν, laboriosus,
 a, um; operosus, a, um.
κουρεῖον, τό, tonstrina, -ae, ὅ.
κουρεύς, ὁ, tonsor, -oris, ἄ.

κουρευτικός, tonsorius, a, um.
κουρεύω, tondeo (totondi, ton-
 sum, -ere) aliquem ἢ aliquid.
κουριάω -ῶ, tonderi volo.
κουρικὸς, ἡ, ὄν, tonsorius, a, um
κούρος, ὁ, puer, eri, ἄ.
κουροτροφέω -ῶ, puerum nutritio
κουροτρόφος, ον, puerum nutritor
 † **κουστοῦδία**, ἡ 1) custodia, ὅ.
 2) = οἱ φύλακες, custodes; -um.
κουφίζω, levo sublevo, -are, ali-
 quid || —ομαι, levo, sublevor,
 -atus sum, -ari) κουφίζόμενος, η,
 ον, ublevatus, a, um.
κούφισις, ἡ, **κουφισμός**, ὁ, le-
 vatio, -onis, ὅ.
κούφισμα, τό, levatum, -i, οὐ.
κουφιστικός, levans, -ntis.
κουφολογέω -ῶ, leviter loquor.
κουφολογία, ἡ, verba levia; nugae
κουφόνοια, ἡ, levitas, -atis, ὅ.
κουφόνης, -ουν, levis, e.
κουφόνας, levi mente.
κουφοξύλαία, ἡ, sambucus, ὅ.
κούφος, η, ον, levis, e' **κούφον**
βάρος, pondus leve.
κουφότης, ἡ, levitas, ὅ.
κούφως, leviter.
κοφινοποιός, ὁ, corbes faciens.
κόφινος, ὁ, corbis, -is, ὅ.
κόχλαξ, ὁ, calculus, -i, ἄ.
κοχλιάριον, τό, cochlearium, οὐ.
κοχλίας, ὁ, cochlea, -ae, ὅ.
κοχλιοειδής, ἔς, cochleatus, a, um
κοχλιοειδῶς, cochleatim.
κοχλίον, **κοχλίσ**, cochleola, ὅ.
κράβτιον, τό, grabatulus, ἄ.
κράβatos, ὁ, grabatus; lectus.
κραγέτης, ὁ, vociferator, ἄ.
κραδαίνω, vibro, -are, aliquid ||
 —ομαι, concutior, -i; tremisco.
κραδασμός, ὁ, vibratio, ὅ.
κράδη, ἡ, ramus fictis.
κράζω (κέκραγα), clamo, -are;
 vociferor (-atus sum, -ari).
κραιπαλάω -ῶ, crapulam sentio;
 inebrior, -ari.
κραιπάλη, ἡ, crapula, -ae, ὅ.
κραιπαλώδης, ebriosus, a, um.
κράκτης, ὁ, clamator, -oris, ἄ.
κρακτικός, clamosus, a, um.
κράμα, τό, mixtura, ae, ὅ.

κράμβη, ἡ, crambe, -es, θ.
 κρανίον, τό, calvaria, -ae, θ. || †
 τόπος Κρανίου, Calvarium, -ii, οὐ.
 κράνος, τό, galea, -ae, θ.
 κῆσις, ἡ· 1) mixtio, -onis, θ.
 temperatio, -onis, θ. 2) corporis
 habitus· 3) ἐν τῇ γράμ. crasis, is, θ.
 κράσπεδον, τό· 1) limpus, -i, ἀ.
 2) συνήθ. margo, -inis, θ.
 κρασπεδῶ -ῶ, margino.
 κραταιός, ἀ, ὄν, potens, -ntis; for-
 tis, -e; validus, a, um.
 κραταιότατος, η, ον, potentissim-
 us, valedissimus, a, um.
 κραταιότης, ἡ, robur, οὐ. vis, θ.
 κραταιῶς -ῶ, corbororo, -are,
 aliquem ἢ aliquid || -οῦμαι (ἐκρα-
 ταιώθην), me corbororo.
 κραταίωμα, firmamentum, οὐ.
 κραταιῶς, valde; fortiter.
 κραταίωσις, ἡ, firmitas.
 κρατερός, ἀ, ὄν, validus, a, um;
 fortis, e.
 κρατερῶς, valde; fortiter.
 κρατέω -ῶ· 1) κρατῶ τινος, im-
 perium obtineo in aliquid· 2)
 κρατῶ τινα, vinco (vici, victum,
 -ere) aliquem· 3) κρατῶ τι (= ἔχω
 τι), teneo aliquid (manu)· κρατοῦ-
 μαι (= κατέχομαι) ἐπ' ὄργης, ἐπὶ
 πόθου, ἐπὶ σπουδῆς, teneor irā, de-
 siderio, studio· 4) κρατῶ ἐμαντοῦ,
 contineo me· 5) οὐδ. obtineo -ere;
 ἀπροσ. κρατεῖ, obtinet, invalescit·
 *6) νοεῖ. = κατέχω, καταστέλλω τι,
 rentineo, -ere.
 κρατήρ, δ, crater, -eris, ἀ.
 κράτῃσις, ἡ· 1) potentia, -ae, θ.
 2) retentio, -onis, θ.
 κρατητής, δ, retentor, -oris, ἀ.
 κρατιστεύω, optimus (praestan-
 tissimus) sum; praesto, -are.
 κράτιστος, η, ον, optimus prae-
 stantissimus, a, um || οἱ κράτιστοι
 (= οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί), opti-
 mates, -ium, ἀ.
 κρατιστίνδην, optimis electis.
 κράτος, τό· 1) robur, -oris, οὐ.
 vires, -ium, θ. πλ. potentia, -ae,
 θ. 2) ἀρχή, ἐπικράτεια, imperium.
 κρατύνω, -ομαι τι· 1) validum
 ac firmum reddo (aliquid); munio,

-ire, aliquid· 2) confirmo, -are.
 κραυγάζω, clamo, -are.
 κραυγασμός, δ, clamitatio, θ.
 κραυγαστής, δ, clamitator, ἀ.
 κραυγαστικός, clamosus.
 κραυγή, ἡ, clamor, -oris, ἀ.
 κρέας, τό, caro, carnis, θ.
 κρείσσων, κρείττων, ον, poten-
 tior, iortior, -ius (-oris); melior,
 -ius (-ioris).
 κρεμάθρα, ἡ· 1) ἐν θεάτρῳ, ma-
 china pensilis· 2) vas ἢ reposito-
 rium pensile.
 κρέμαμαι, pendeo, -ere; depen-
 deo, -ere; suspensus sum || κρεμά-
 μενος (κρεμασμένος) suspensus.
 κρεμάννυμι τι, suspendo (-ndi,
 -nsum, -ere) aliquid || κρεμάννυ-
 μαι, κρέμαμαι (ἐκρεμάσθην), α') su-
 spendo me (suspendi me)· β') πα-
 θητ. suspendor (suspensus sum -i).
 κρεμασμός, δ, suspensio, θ.
 κρεμαστήρ, κρεμαστής, δ, lorum
 ex quo aliquid dependet.
 κρεμαστός, pendulus, a, um.
 κρεμάστρα, ἡ, ἴδε κρεμάθρα.
 κρεμάω -ῶ, ἴδε κρεμάννυμι.
 κρέμβalon, τό, crepitanulum, οὐ.
 κρεουργέω -ῶ, carnes concido;
 in frustra concido.
 κρεουργία, ἡ, laniatio, -onis, θ.
 κρεουργός, δ, lanius, -i, ἀ.
 κρεωδαισία, ἡ, carniū distri-
 butio, -onis, θ.
 κραιώδης, ες, carnosus, a, um.
 κρεωθήκη, ἡ, carnarium, -ii, οὐ.
 κρεωκοπέω -ῶ, carnes seco.
 κρεωκόπος, ον, carnes secans.
 κρεωπωλεῖον, τό, laniarium, -i,
 οὐ. laniena, -ae, θ.
 κρεωπώλης, δ, carnarius, ἀ.
 κρεωφαγέω -ῶ, carne vescor.
 κρεωφαγία, ἡ, victus e carnibus.
 κρεωφάγος, ον, carnibus vescens
 κρήδεμνον, velamentum capitis.
 κρημνάω -ῶ, praecipitio, -are.
 κρημνίζω· 1) praecipito, -are, ali-
 quem || κρημνίζω ἐμαντόν, -ομαι,
 praecipito me ἢ οὐδ. praecipito·
 *2) ἐπὶ οἰκ. ταίχ. κτλ. demolior
 (-itus, sum, -iri) diruo.
 κρήμνις, ἡ, praecipitium, οὐ.

κρημνόθεν, e praecipitio.
κρημνός, ὁ, locus praeruptus;
praiceps, -itis, οὐ.

κρημνώδης, ἐς, praeruptus, a, um,
praiceps, -itis.

κρηναῖος, α, ον, fontanus, a, um.
κρήνη, ἡ, fons, -ntis, ἄ.

κρηπιδῶα -ῶ· 1) crepidis induo·
|| κερηπιδωμένος, crepeditatus, a,
um· 2) fundamentum substruo.

κρηπίδα, fundamentum, οὐ.
κρηπίς· 1) = ἐπόδημα, crepida, θ.

2) = θεμέλιον, fundamentum, οὐ.
κρησφύγετον, τό, perfugium, οὐ.

κρητίζω· 1) creticā linguā loquor·
2) cretenses imitor· 3) = ψεύδομαι,
mentior, -iri.

κρηγμός, ὁ, stidor, -oris, ἄ.

κρίζω, strido, -ere.

κριθάλευρον, τό, farina ex hordeo
κριθάρινος, ἴδε κριθίνος.

κριθάριον, τό, hordeolus, -i, ἄ.
κριθή, κριθαί· 1) hordeum καί

συνήθ. hordea, -orum, οὐ. 2) — ὀ-
φθαλμοῦ, hordeolus, -i, ἄ.

κριθιάω -ῶ, hordeo vescor.

κριθίνος, hordeaceus, a, um.

κριθοπωλῆς, ὁ, hordei venditor.

κρικέλλιον, τό, circulus, -i, ἄ.

κρικέλλος, ὁ, circulus, -i, ἄ.

κρίκος, ὁ, annulus, -i, ἄ.

κρικωτός, ἡ, ὄν, annularius, a,
um; annulis concertus, a, um.

κρίμα, τό· 1) iudicium, -i, οὐ.
iudicatum, -i, οὐ. 2) damnatio,
-onis, θ. 3) νεοελ. α') peccatum,
-i, οὐ. β') damnium, incomodum·
οὐ. γ') molestum, -i, οὐ.

κρινοειδής, ἐς, lilio similis.

κρίνον, τό, lilium, -i, οὐ.

κρινόχρους, colorem lilii habens.

κρίνω· 1) = χωρίζω, cerno (crevi,
cretum, -ere)· 2) = διακρίνω, δια-
γινώσκω, cerno, decerno, (-crevi,
-cretum, -ere)· 3) διὰ μάχης κρίνω
τὰ ὄλα, de salute reipublicae acie
decerno· 4) = δικάζω, iudico, -are·

5) κρίνω τινά θανάτῳ, accuso ali-
quem capitis· 6) = γινώσκω, iudico,
existimo, -are, puto, -are· 7) = ἐξε-
τάζω, iudico, probō, -are, litate·

8) κρίνομαι· α') κρίνομαι περὶ τῶν

ὄλων, de summa rerum proelio
decerno· β') ἐν δικαστ. iudicio con-
tendo ἢ discepto (cum aliquo)· γ')
ἐκρίθη ἄξιος ἐπαίνου, iudicatu (e-
xistimatus) est dignus laude ἢ
dignus, qui laudetur.

κρίος, ὁ, aries, -etis, ἄ.

κριόστασις, ἡ, arietis statio.

κριοφάγος, ὁ, arietum vorator.

κριοφόρος, ον, arietes portans.

κρίσιμος, ον· 1) iudicabilis, e· 2)
decretorius, a, um· *3) νεοελ. κρί-
σιμος σιγμῆ, κρίσιμος καιρός, dis-
crimen, -inis, οὐ.

κρίσις, ἡ· 1) = ἐξέτασις, iudicatio,
-onis, θ. 2) = δίκη, iudicium, -i,
οὐ. 3) γνώμη, iudicium, -i, οὐ. 4)
ἐν τῇ ἱατρικῇ· crisis, -is, θ.

κριτήριον, τό· 1) instrumentum
ἢ organum iudicandi· 2) = δικαστή-
ριον, iudicium, -ii, οὐ.

κριτής, ὁ· 1) iudex, -icis, ἄ. 2)
arbiter, -tri, ἄ.

κριτικός, ἡ, ὄν, iudicandi peri-
tus, a, um; criticus, a, um.

κριτικῶς, cum iudicio.

κριτός, ἡ, ὄν, delectus, a, um.

κροκιδίζω, floccos lego.

κροκίζω, croco similis sum.

κρόκινος, ἡ, ον, crocinus, a, um.

κροκίς, ἡ· 1) iloccus, -i, ἄ. 2) =
φνιτόν, crocis, -idis, θ.

κροκοβαφής, croco tinctus.

κροκόδειλος, ὁ, crocodilus, -i, ἄ.

κροκοειδής, ἐς, croco similis.

κρόκον, τό, crocum, -i, οὐ.

κρόκος, ὁ, crocus, -i, οὐ.

κροκνδίζω, floccos lego.

κροκνδιον, τό, parvus floccus.

κροκνός, ἡ, floccus, -i, ἄ.

κροκωτός, ἐς, croceus, a, um.

κροκωτός, ἡ, ὄν, croco tinctus, a,
um; croceus, a, um.

κρόμμυον, τό, caepa, -ae, θ.

κρομμυών, ὁ, caepina, -ae, θ.

κρονόληρος, senex delirus.

κροσσός, ὁ fimbria, -ae, θ.

κροσσατός, fimbriatus, a, um.

κροτάλια, τά, crotalia, -orum, οὐ.

κροταλίζω, crepo, crepito, -are.

κροτάλισμα, τό, crepitus.

κρόταλον, τό· 1) crepitaculum, -i,

οὐ. 2) crotalum, -i, οὐ.
κρόταφος, δ, tempus -oris, οὐ.
 οἱ κρόταφοι, tempora, um, οὐ.
κροτέω -ῶ· 1) crepito, -are· 2)
 plaudo (-ei, -usum, -ere).
κρότησις (τῶν χειρῶν)· plausus.
κροτητός, ἦ, ὄν, plausibilis, e.
κρότος, δ· 1) plausus. -us, ἀ. 2)
 strepitus, -us, ἀ.
κρουνηδόν, modo fontis salientis·
κρουνηδόν ἐκχεῖται, salientis modo
 effunditur.
κρουνήζω, salientis modo effundo.
κρουνός, δ· 1) fons saliens ἢ ἀπλ.
 saliens, -ntis· 2) canalis, -is ἀ. 3)
 flumen, -isis, οὐ.
κρούσις, ἦ, pulsatio, -onis, θ.
 pulsus, -us, ἀ.
κρούσμα, τό· 1) pulsus, -us, ἀ.
 2) ἐπὶ νόσου· (morbi) tentatio θ.
κρουστικός, ἦ, ὄν, ἐπιθ. pulsandi
 vim habens.
κρούω· 1) pulso, -are; pello, -ere
 (aliquid)· 2) = συγκρούω, collido, -ere
 aliquid· 3) percutio, -ere; ferio, -
 ire, aliquid· 4) ἐπὶ πρύμναν κρούε-
 σθαι, inhibere navem (remis).
κρύβδην, clam; occulte.
κρυερός, ἀ, ὄν· 1) frigidus, ge-
 lidus· 2) horrendus, a, um.
κρυμός, δ, frigus, -oris, οὐ.
κρυμώδης, ες, frigidus, a, um.
κρύος, τό, frigus, -oris, οὐ.
κρυπτάζω, occulto, are.
κρυπτεύομαι, me occulto, -are.
κρύπτη, ἦ, crypta, ae, θ.
κρυπτήριον, τό, latibulum, -i, οὐ.
 latepra, -ae, θ.
κρυπτικός, ἦ, ὄν, celandi peritus.
κρυπτός, ἦ, ὄν, occultus, a, um;
 abditus· a, um.
κρύπτω· 1) occulto, -are, κρύ-
 πτομαι, me occulto· 2) -τινά
 μοι, celo aliquem· 3) abdo (-didi-
 ditum, -ere).
κρυσταλλίζω, splendo, -ere.
κρυστάλλινος, crystallinus.
κρυσταλλοειδής, κρυσταλλώδης,
 ες· 1) crystallo similis· 2) κρυσταλ-
 λώδης, glacialis, e.
κρυστάλλος, δ· 1) = πάγος, glacies,
 -ei, θ. 2) = λίθος, crystallum, -i, οὐ.

3) = δάλκς, virtum, -i, οὐ.
κρυσταλλῶ, in glaciem verto,
 conglacio, -are, aliquid· || — οδμαι,
 conglacior, -ari.
κρύφα, clam; occulte.
κρυφαῖος, κρυφιαῖος, a, ον, oc-
 cultus, clandestinus, a, um.
κρύφιος, a, ον, occultus, abdi-
 tus, clandestinus, a, um.
κρυφίως, occulte; clam.
κρυψίνουα, mentis occultatio.
κρυψίνους, ονν, dissimulans, ἀν-
 θρωπος, — homo abstrusus.
κρυώδης, ες, frigidus, a um.
κρωγμός, δ, crocitus, -us, ἀ.
κρώζω, crocito, -are.
κρωτικός, ἦ, ὄν, crocicans.
κρώπιον, τό, ialx, -cis, θ.
κρωσός, δ, hydria, -ae, θ.
κτάομαι -ῶμαι τι· 1) acquiro
 (-quisivi, -quisitum, -ere) aliquid
 ἢ mihi aliquid· 2) paro mihi ali-
 quid, pario mihi aliquid· 3) κέ-
 κτημαι, possideo, -ere, aliquid.
κτείνω τινα, occido aliquem.
κτεῖς, δ, pecten, -inis, ἀ.
κτενίζω, pecto (pexui, pexum,
 -ere) aliquid (τὴν κόμην, caesariem)·
κτενίζομαι, pector ἢ pecto me.
κτένιον, τό, parvus pecten.
κτένισμα, κτενισμός, pectinatio.
κτενιστής, δ, pectinator, ἀ.
κτενοειδής, ες, pectini similis.
κτενοειδῶς, pectinatim.
κτενοποιός, δ, pectinarius, ἀ.
κτῆμα, τό· 1) possessio, -onis;
 θ. 2) = γῆπεδον, fundus, -i, ἀ. 3)
 τὸ ἐν τῷ ἀργῷ κτῆμα, χωρίον, prae-
 dium, -ii, οὐ. 4) res utilis· 5) κτῆ-
 ματα, res, opes, bona.
κτηματικός, κτηματίας, δ, pos-
 sessor, -oris, ἀ.
κτηνίατρος, δ, veterinarius, ἀ.
 *κτηνιατρική, ἦ, veterinaria me-
 dicina.
κτηνοβασία, coitus cum pecudibus
κτηνοβάτης, δ, qui cum pecudi-
 bus coit.
κτῆνος, τό, pecus, -udis, θ.
κτηνοστάσιον, stabulum, -i, οὐ.
κτηνοτροφεῖον, pecuaria, -ae, θ.
κτηνοτροφέω -ῶ, pecuariam facio.

κτηνοτροφία, ἡ, res pecuaria, θ.
κτηνοτρόφος, pecudum pastor.
κτηνώδης, ες, pecuatus, a, um.
κτηνώδεια, stoliditas belluina.
κτησίβιος, ον, opes possidens.
κτησίος, α, ον, ad possessionem
 pertinens.
κτησίς, ἡ, possessio -onis, θ. ac-
 -quisitio -onis, θ. 2) = **κτημα**, pos-
 sessio, -onis, θ. fundus, -i, ἄ.
κτητικός, ἡ, ὄν, possessivus, a,
 um. || -αὶ ἀντωνυμῖαι, pronomina
 possessiva.
κτητός, ἡ, ὄν. 1) acquisitus, a,
 nm. 2) qui acquiri potest.
κτητῶρ, δ, possessor, -oris, ἄ.
κτίζω 1) condo (idi, -itum, -ere)
 2) δ Θεός ἔκτισε τὸν κόσμον, Deus
 mundum creavit ἢ fabricavit. 3)
 κτίζω οἰκίαν, aedifico, exstruo
 domum.
κτίσις, ἡ. 1) creatio, -onis, θ.
 fabricatio, -onis, θ. 2) = **κτίσμα**, res
 condita, res creata, creatura, -ae,
 θ. 3) genus humanum.
κτίσμα, τό, opus conditum, res
 condita, creatura, -ae, θ.
κτίστης, δ, conditor, ἄ. creator,
 -oris, ἄ. aedificator, ἄ.
κτιστός, ἡ, ὄν, conditus, a, um.
 fabricatus, a, um.
κτυπέω -ῶ. 1) = **ψοφῶ**, strepo,
 -ere. 2) = **πλήττω**, percutio, -ere.
κτύπημα, τό. 1) sonitus, -us, ἄ.
 *2) percussura, -ae, θ.
κτύπος, δ, fragor, -oris, ἄ. stre-
 pitus, -us, ἄ. sonitus, -us, ἄ.
κυαθίζω, cyatisso, -are.
κυαθίσκος, δ, parvus cyathus.
κυάθος, δ, cyathus, -i, ἄ.
κυαμεύω, fabis eiigo.
κυάμιον, τό, parva faba.
κυάμος, δ, faba, -oe, θ.
κυαμοτρόξ, fabarum vorator.
κυαμών, δ, fabetum, -i, οὐ.
κυνάεος, -οῦς, οὐν. 1) caeruleus,
 ἢ caeruleus, a, um. 2) cyaneus, a,
 um. 3) τὸ **κυναοῦν** (χρῶμα), cae-
 ruleus ἢ cyaneus color.
κυναίζω, caeruleus sum.
 ***κυναόλευκος**, cyaneus et albus.
κυναοειδής, caeruleus, a, um.

κυναόπτειρος, pennis caeruleis.
κύνανος, δ, cyanus, -i, ἄ.
κυναόστολος, veste caerulea in-
 dutus.
κυναοῦς, ἡ, οὐν, ἴδε **κύνανος**.
κυναόφρευσ, υ, caeruleis palpebris
κυναοχαίτης, cines caeruleas
 habens.
κυναόχρους, -οῦν, caeruleo ἢ cya-
 neo colore.
κυναόπτης, δ, **κυναόπις**, ἡ, cae-
 ruleos habens oculos.
κυνάωσις, ἡ, color caeruleus.
κύναρ, τό, foramen acūs.
κυνβεία, ἡ, lusus aleae.
κυβερνάω -ῶ. 1) ἐπι νεώς, gu-
 berno, -are; rego, -ere. 2) = **διοικῶ**,
 gubernare, rego, administro.
κυβέρνησις, ἡ. 1) — νεώς, gu-
 bernatio, θ. 2) = **διοίκησις**, admi-
 nistratio, θ.
κυβερνήτης, δ, gubernator, ἄ.
κυβερνητικός, ἡ, ὄν, ad guber-
 natorem pertinens.
κυβευτήριον, τό, aleatorium, οὐ.
κυβευτής, δ, aleator, ἄ.
κυβευτικός, aleatorius, a, um.
κυβεύω, aleā ludo; tesseris ludo.
κυβίζω. 1) cubum facio, in cu-
 bum formo. 2) in cubum duco.
κυβικός, ἡ, ὄν, cubicus, a, um;
κυβικὸν σχῆμα, cubica figura.
κυβισμός, δ, in cubum dispositio.
κυβιστιάω -ῶ, cernuo, -are.
κυβιστήμα, saltatio in caput.
κυβιστήρ, δ, cernuus, -i, ἄ.
κυβοειδής, ες, ἐπιθ. cubi formam
 habens.
κύβος, δ. 1) cubus, -i, ἄ. qua-
 drantal, -alis, οὐ. 2) alea, -ae, θ.
 3) tessera, -ae, θ. **εἰπὼν τοὺς κύ-
 βος** (παίζων), jacio tesseras.
κυδάλω (= **κλειδοῶ**), convicio.
κυδιάω -ῶ, glorior, -ari.
κύδιμος, ον, gloriosus, a, um.
κύδος, τό, gloria, -ae, θ.
κυδωνία, ἡ, cydonia arbor.
κύημα, τό, fetus, -us, ἄ.
κύησις, ἡ, graviditas, -atis, θ.
κυνητικός, ἡ, ὄν, genitalis, e.
κυνῶσκω, gravidam reddo.
κυνάω -ῶ. 1) misceo, miscellam

facio· 2) misceo, confundo· || κυκῶμαι, misceor, -eri.

κυκεῶν, δ, cinnus, -i, ἄ.

κύκησις, ἦ, permixtio, θ.

κυκλεύω, κυκλέω -ῶ, roto, -are; verto -ere (aliquid)· || -οὔμαι, vector, in orbem torqueor.

κυκληθόν, rotatim.

κύκλησις, ἦ, circumactio, θ.

κυκλικός, ἦ, ὄν, circularis, a.

κύκλιος, α, ον, circularis, e.

κυκλίσκος, δ, orbiculus, -i, ἄ.

κυκλοειδής, orbiculatus, a, um.

κυκλοειδῶς, orbiculatim.

κυκλόθεν, ex omnibus circa locis

κύκλος, δ· 1) ὁ ἀστρονομ. circus, -i, ἄ. 2) ἐν γένει, orbis, -is, ἄ. 3) circulus, -i, ἄ.

κυκλοτερής, orbiculatus, a, um.

κυκλοτερῶς, orbiculatim.

κύκλω, circumcirca.

κυκλοφορέω -ῶ· 1) ir orbem ago· *2) γεοελ. in orbem moveor.

κυκλοφορητικός, κυκλοφορικός, ἦ, ὄν, orbicularis, e.

κυκλοφορία, ἦ· 1) rotatio, -onis, θ. *2) γεοελ. — τοῦ αἵματος, sanguinis cursus.

κυκλώ -ῶ ἢ να ἦ τι, circumdo (-dedi -are) aliquem ἢ aliquid· || -οὔμαι, circumdor, circumdatus sum, -ari (ab aliquo).

κύκλωμα, τό, circuitus, -us, ἄ.

κυκλωπικῶς, Cyclopum, more.

κύκλωσις, ἦ, circuitio, θ.

κυκλωτός, rotundus, a, um.

κύκνειος, α, ον, cynæus a, um; olorinus, a, um.

κύκνος, δ, cynus, -i, ἄ. olor, -oris, ἄ. || μετφ. poeta, -ae, ἄ.

κυλικεῖον, repositorium cyclicum.

κυλικεῖος, inter pocula dictus.

κυλικιον, τό, caliculus, -i, ἄ.

κυλικώδης, ες, calici similis.

κυλινδέω -ῶ, κυλινδῶ, volvo, devolvo (volvi, volutum, -ere); volūto, -are, aliquid· || -οὔμαι κατά γῆν, ἐν πηλῶ, volvor humi, in luto.

κυλινδήσις, ἦ, volutatio, θ.

κυλινδρικός, ἦ, ὄν, ἐπίθ. cylindratus, a, um.

κυλινδροειδής, ες, cylindro s. mi-

lis; cylindratus, a, um.

κύλινδρος, δ, cylindrus, -i, ἄ.

κυλινδρώδης, cylindro similis.

κύλιξ, ἦ, calix, -icis, θ.

κύλισις, ἦ, volutatio, θ.

κυλίσκη, κυλίσκος, culliculus.

κυλισμός, δ, volutatio, θ.

κυλιστός, volutatus, a, um.

κυλλῶ τι, volvo, -ere; devolvo, -ere; voluto, -are (-aliquid) || -ομαι, volvor, volutor, -ari.

κυλλός, curvus, claudus, a, um.

κυλλῶ -ῶ, curvo, -are.

κύμα, τό, unda, -ae, θ. fluctus.

κυμαίνω· 1) undo, -are· 2) — και -ομαι, fluctuo, -are.

κύμασις, ἦ, fluctuatio, θ.

κυματηδόν, fluctuum modo.

κυματίας, undosus, a, um.

κυματίζω, undis agito· || -ομαι, fluctuo, -are.

κυμάτιον, τό· 1) parva unda· 2)

κόσμη. ἀρχι. cymatium, -ii, οὐ.

κυματοειδής, undatus, a, um.

κυματοειδῶς, undatim.

*κυματοθραύστης, moles, -is, θ.

κυματοπλήξ, undis pulsatus.

κυματόμαι -οὔμαι, fluctuo.

κυματόδης, fluctuosus, a, um.

κυματώσις, ἦ, fluctuatio, θ.

κυμβαλίζω, cymbalum pulso.

κυμβαλιστής, cymbalista, ἄ.

κυμβαλλοστρία, cymbalistris.

κύμβαλον, τό, cymbalum, -i, οὐ.

κύμβη, ἦ· 1) = κύλιξ, calix, -icis, ἄ. 2) = λέμβος, cymba, -ae, θ.

κυμβίον, τό, cymbium, -ii, οὐ.

κύμιον, τό, cuminum, -i, οὐ.

κυνάγχη, ἦ, angina canum.

κυνάνθρωπος, δ, versipellis, ἄ.

κυνάριον, τό, catellus, -i, ἄ.

κυνάω -ῶ, cyniceus imitor.

κύνδαλος, δ, paxillus, -i, ἄ.

κυνή, κυνῆ, ἦ· 1) pellis canina· 2) galea, -ae, θ.

κύνειος, α, ον, caninus, a, um.

κυνέω, osculor, -ari.

κυνηγεσία, ἦ, venatio, θ.

κυνηγεσίον, venatus, -us, ἄ.

κυνηγέτω -ῶ, venor, -ari.

κυνηγέτης, δ, venator, ἄ.

κυνηγετικός, ἦ, ὄν· 1) venato-

rius, a, um· 2) cynegeticus.
κυνηγετικῶς, venatorum more.
κυνηγέτις, ἡ, venatrix, θ.
κυνηγέω -ῶ· 1) venor (-atus sum, -ari)· 2) aves capto.
κυνηγία, **κυνήγιον**, venatus, ἄ.
κυνηγός, δ, ἡ, venator, ἄ. venatrix, -icis, θ.
κυνιδεύς, **κυνίδιον**, catellus, ἄ.
κυνικός, caninus, a, um.
κυνισμός, δ, cynismus, -i, ἄ.
κυνιστί, canum modo.
κυνόδηκτος, a cane morsus.
κυνόδους, δ, dens caninus.
κυνοκέφαλος (πίθ.) cynocephalus
κυνοκτονία, ἡ, canum occisio.
κυνοκτόνος, δ, canum occisor.
κυνοπρόσωπος, facie canina.
κυνόσατος, ἡ, cynosbatus, -i, θ.
κυνοσπάρακτος, ον, a canibus discerptus, a, um.
κυνοτρόφος, ον, canum nutritor.
κυνώδης, ες, caninus, a, um.
κυνώπης, δ, **κυνῶπις**, ἡ, canino vultu; impudens, -ntis.
κυοτοκία, ἡ, partus, -us, ἄ.
κυοτροφία, ἡ, ietūs nutritio.
κυοφορέω -ῶ, uterum fero.
κυοφορία, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum.
κυοφόρος, ον, uterum ferens.
κυσταρίσσινος, ον, ἐπίθ. cupressus, a, um.
κυστάρισσος, ἡ, cupressus, θ.
κύπελλον, τό, poculum, -i, οὐ.
κυστελλοφόρος, pocula ferens.
κύπη, ἡ, cavitas, -atis, θ.
κυσπρίζω, floreo, -ere.
κυσπρίνος (ιχθ.), cyprinus, -i, ἄ.
κυσπτάζω, immoror, cunctor, -ari; tempus tero.
κύπτω· 1) incurvo me; demitto caput· 2) pronus sum.
κυσθασία; ἡ· 1) crista gallinacei· 2) tiara erecta· 3) pilleus conicus.
κυσθία, ἡ, dominatus, -us, ἄ.
κυσθία, ἴδε κύριος.
κυσθιακός, ἡ, ὄν, ad dominum pertinens· ἡ Κυριακή, dies dominica ἢ ἄλλως dominica.
κυσθαρχέω -ῶ, dominor, -ari.
κυσθαρχής, δ, dominus, -i, ἄ.

κυσθαρχήσις, **κυσθαρχία**, ἡ, dominatio, θ. potestas.
κυσθεινός, ἡ, dominium, οὐ.
κυσθεινός· 1) = δεσπότης, dominor (-atus sum, -ari)· 2) = κύριος γιν. potior (-itus sum, -iri)· ***κυσθεινός** (ἑάλω) ἡ πόλις, urbs capta est.
κυσθολεκτέω -ῶ, proprie dico.
κυσθολεκτικῶς, proprie.
κυσθολεξία, ἡ, proprietas, θ.
κύριος, α, ον· 1) potens alicujus rei; potestatem alicujus rei habens· 2) = ἴδιος, praecipuus, a, um; proprius, a, um· 3) principalis, e· 4) **κυσθία ἡμέρα**, dies constitutus· 5) **κυσθία ἐκκλησία**, dies comitalis· 6) δ κύριος, herus, dominus ἢ domnus· ἡ **κυσθία** hera, domina ἢ domna.
κυσθιότης, ἡ, dominium, οὐ.
κυσθιώς· 1) proprie· 2) praecipue· 3) ἢ **κυσθιώς** (ἢ **κυσθιώτερον**) ελεῖν, aut proprie (aut magis proprie) dicere· 4) recte, exacte.
κυσθός, τό, auctoritas, θ.
κυσθῶ -ῶ· 1) sancio (-nxi, -nctum -ire, aliquid· 2) ratum habeo· 3) — οὔμαι, ratum habeor.
κυσθρη, **κυσθρος**, τό, nassa, θ.
κυσθρίς, ἡ, fiscella, -ae, θ.
κυσθρός, ἡ, ὄν, curvus, a, um.
κυσθρότης, ἡ, curvitas, θ.
κυσθρόω -ῶ, curvo, -are, aliquid; incurvo, -are, aliquid· || — οὔμαι, curvor ἢ incurvor, -ari.
κυσθρωμα, τό· 1) curvatura, -ae, θ. 2) gibba, -ae, θ.
κυσθρωσις, ἡ, curvitas, θ.
κυσθρωσις, ἡ· 1) — νόμος, sanctio legis· 2) confirmatio, θ.
κυσθρωτικός, ἡ, ὄν, confirmans.
κυσθθος, δ, cunnus, -i, ἄ.
κυσθθη, **κυσθθίς**, ἡ, vesica, ἡ.
κυσθθίνος, δ, cytinus, -i, ἄ.
κυσθθινώδης, ες, cytino cimilis.
κυσθθίς, ἡ, cista, -ae, θ.
κυσθθός, τό· 1) — **κυσθθίας**, γασθθός, cavitas alvi· 2) — **ποταμοῦ**, alveus fluminis.
κυσθθρίον, τό, cellula (apum).
κυσθθαρον, **κυσθθαρος**· 1) = **κυσθθω**, cavum, οὐ. 2) cella apum.
Κ. κύφος, τό, gibba, -ae, θ.

2. κυφός, ἡ, ὄν, gibber, -era, erum; gibberosus, a, um.
 κυφότης, ἡ, conditio gibberosa.
 κυφώω -ᾶ, curvo, incurvo, -are
 || — οὔμαι. incurvor, -ari.
 κύφωμα, τό· gibbus -i, ἄ.
 κύφω, δ· 1) collare, quo vincuntur sotes· 2) furcifer, ἄ.
 κύφωσις, ἡ, incurvatio, θ.
 κυψέλη, ἡ· 1) — μελισσῶν, alveare, οὐ. 2) — τοῦ ὠτός· α') interioris foramen auris· β') sordes aurium.
 κυψέλιον, τό, cistula, -ae, θ.
 κύω, in utero gesto.
 κύων, δ, ἡ, canis, -is, ἄ. θ.
 κωβίος (νεεελ. χωβίος), golius, ἄ.
 κωβίδιον, τό, parvus gobius.
 κωβιδόδης, ες, gobiio similis.
 κώδεια, ἡ, caput papaveris.
 κώδιον, τό, vellus, -eris, οὐ.
 κώδων, δ· 1) tintinnabulum, -i, οὐ. 2) — ἐκκλησίας, campana, θ.
 κωδωνίζω, tintinno, -are.
 κωδωνοστάσιον, campanile, οὐ.
 κωδωνοφόρος, tintinnabulatus.
 κώθων, δ· 1) cothion, -onis, ἄ. 2) compotatio, -onis, θ.
 κωθωνίζω, largius poto.
 κωθωνιμός, δ, larga compotatio
 κώκυμα, κωκυτός, ejulatus.
 κωκύω, fleo; ejulo.
 κωλή, ἡ, perna suilla.
 κωλικεύομαι, colicâ laloro.
 κωλικός, ἡ, ὄν, colicus, a, um.
 κῶλον, τό, membrum, -i, οὐ.
 κωλοτομέω -ᾶ, membris trunco.
 κῶλυμα, τό, impedimentum, οὐ.
 κωλυσιεργία, ἡ, operis impedimentum.
 κωλυσιεργέω -ᾶ, opus impedio.
 κῶλυσις, ἡ, impeditio, θ.
 κωλυτήρ, κωλυτής, δ, impeditor, -oris, prohibitor, ἄ.
 κωλυτήριος, α, ον, κωλυτικός, ἡ, ὄν, prohibitorius, a, um.
 κωλυτήριον, impedimentum, οὐ.
 κωλυτός, impeditus, a, um.
 κωλύω· 1) impedio (-ivi, -itum, -ire) aliquid· 2) prohibeo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliqua re· 3) reprimo (-essi, -essum, -ere) aliquem aliqua re· 4) obsto, -are· 5)

arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re
 κῶμα, τό, sopor gravis.
 κωμάζω, comissor, -ari.
 κωμάρχης, δ, pagi praefectus.
 κωμασία, ἡ, pompa sacra.
 κωμαστής, δ, commissor, ἄ.
 κωμαστικός, ἡ, ὄν, ad commissationem pertinens.
 κῶμη, ἡ, pagus, ἄ. vicus, ἄ.
 κωμηδόν, pagatim; vicat m.
 κωμικός, ἡ, ὄν, comicus, a, um.
 κωμικῶς, comice; comoedice.
 κωμόπολις, ἡ oppidulum, -i, οὐ.
 κῶμος, δ, comissatio, θ.
 κωμωδέω -ᾶ, in scena traduco, exagito (aliquem).
 κωμωδία, ἡ, comoedia, θ.
 κωμωδοποιός, δ, poeta comicus.
 κωμωδός, δ, comoedus; comicus.
 κωνειάζομαι, cicutam bibo.
 κώνειον, τό, cicutâ, -ae, θ.
 κώνισις, ἡ, obductio pice.
 κωνίζω, piceo, -are
 κωνικός, conicus, a, um.
 κωνοειδής, conifor man habens.
 κωνοειδῶς, in conifor speciem.
 κωνοπέδιον, τό, conopœum, i, οὐ.
 κωνοποειδής, ες, culici similis.
 κῶνος, δ, conus, -i, ἄ.
 κωνοφορέω -ᾶ, conum fero.
 κωνοφόρος, ον, conifer, a, um.
 κώνωψ, δ, ἡ, culex, -icis, ἄ.
 κῶπαιον, τό, capulus remi.
 κωπέω, navem ramis instruo.
 κῶπη, ἡ· 1) remus, -i, ἄ. 2) — τοῦ ξίφους, capulus, -i, ἄ.
 κωπηλασία, ἡ, remigium, οὐ.
 κωπηλατέω -ᾶ, remigo, -are
 κωπηλάτης, δ, remex, -igis, ἄ.
 κωπήλατος, ον, ἐπίθ. remis impulsus.
 κωράλλιον, τό, corallium, -i, οὐ.
 κωρύκειον, τό, corycœum, -i, οὐ.
 κωτιλάς, ἡ, garrulla, -ae, θ.
 κωτιλία, ἡ, loquacitas, -atis, θ.
 κωτίλλω, loquitor; garrio.
 κωτίλος, η, ον, loquax.
 κωφάω, -ᾶ, surdum facio.
 κωφεύω, surdus sum; sileo, -ere.
 κωφός, ἡ, ὄν· 1) — την γλώσσαν, mutus, a, um· 2) — κωφός, surdus, a, um. 3) μετφ. κωφός πρὸς τι,

surdus, alicujus, rei (πρὸς τὴν ἀ-
λήθειαν, veritutus)· 4) ἀμβλῦς, he-
bes, -itis.

κωφότης, ἡ surditas, θ.

κωφόω -ῶ, mutum facio ; sur-

dum reddo.—οὔμαι, surdesco, ere-
κώφωμα, τό, surditas, -atis, θ.
κωφῶς, surde.

κώφωσις, ἡ· 1) hebetudo aurium,
θ. 2) hebetudo oculorum.

Λ

Λ, λ, (λάμβδα)· 1) τὸ ἐνδέκατον
γράμμα, litera λ· 2) ὡς ἀριθμ. ση-
μεῖον τὸ μὲν λ' = triginta, τὸ δὲ λ
= triginta millia.

λᾶας, δ, lapis, -idis, ἀ.

λάβραρον, τό, labarum, -i, οὐ.

λαβή, ἡ· 1) prehensio, -onis, θ. 2)
—ἀγγελου, ansa, -ae, θ. 3)—ξίφους,
capulus, -i, ἀ. 4)—ἀφορμή, ansa,
manubrium.

λαβίδιον, τό, ansula, -ae, θ.

λάβιον, τό, capulus -i, ἀ.

λαβίς, ἡ· 1) ansa, -ae, θ. *2) coch-
lear, -aris οὐ.

λάβραξ (λαβράκιον)· lupus mari-
nus ; labrax, acis.

λάβρος, ον, vehemens, -ntis.

λαβρότης, ἡ voracitas, -atis, θ.

λάβρος· 1) voraciter· 2) impetuose,
cum impetu.

λαβυρινθῆιος, labyrinthus.

λαβύρινθος, δ, labyrinthos, ἀ.

λαβυρινθώδης, ες, labyrintho si-
milis.

λαγανίζω, lagano vescor.

λαγάνιον, τό, parvum laganum.

λάγανον, τό, laganum, -i, οὐ.

λαγρός, ἀ, ὄν, laxus, a, um.

λαγαρότης, ἡ, laxitas, -atis, θ.

λαγαρόω -ῶ, laxum facio.

λάγειος, ον, leporinus, a, um.

λαγήνιον, τό, parva lagena.

λάγνος, ἡ, lagena, -ae, θ.

λαγιδεύς, δ leporis catulus.

λαγγεῖα, ἡ, salacitas, θ.

λαγγεύω, salax sum.

λάγνος, ον, salax, -acis.

λαγός, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγύνιον, τό, parva lagina.

λάγνος, ἡ, lagena, -ae, θ.

λαγχάνω (ἐλαχον)· 1) sorte acci-

pio; sorte manciscor (nactus sum,
-i) aliquid· 2) λαγχάνω δικήν τινί,
litem intendo alicui.

λαγών, λαγόνες, ilia, -ium, οὐ.

λαγρός, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγῶς, leporinus, a, um.

λαγώς, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγωτροφία, ἡ leporum usus.

λάδανον, τό, ladanum, -i, οὐ.

λαθασμός, δ, oblivio, -onis, θ.

λαθητικός, qui latere potest.

λαθίπυρος, ον, laborum oblitus

λαθιφροσύνη, ἡ, oblivio, -onis, θ.

λαθίφρων, ον, obliviosus, a, um.

λάθος, τό· 1) —λήθη, oblivio,
-onis, θ. *2)—σφάλμα, error, ἀ.

λαθουσύνη, ἡ, oblivio, -onis, θ.

λάθηρα, clam ; occulte.

λαθηραῖος, occultus, a, um.

λαθηραῖος, clam ; latenter.

*λαθρεμπορεύομαι, ῥημ. merces
clam importo.

λαθρέμπορος, δ, qui merces clam
importat.

*λαθρεμπόριον, τό, vetita merx.

λαϊκός, ἡ, ὄν· 1) popularis, e ;
vulgaris, e· †2) non sacerdos.

λαίλαψ, ἡ, turbo, -inis, θ.

λαιλαπόδης, procellosus, a, um.

λαιμαργέω -ῶ, gulacs deditus, sum ;
gulae pareo.

λαιμαργία, ἡ, gula, -ae, θ.

λαιμαργος, ον, gulosus, a, um ;
vorax, -acis.

λαιμαργός, voraciter ; gulose.

λαιμητόμος, jugulum incidens.

λαιμίζω, decollo, -are.

*λαιμοδέτης, δ, focale, -is, οὐ.

λαιμοπέδη, ἡ, collare canis.

λαιμός, δ· 1) guttur, οὐ, gula,
θ. 2)—ἡ σφαγή, jugulum, οὐ.

λαιόμητος, jugulatus, a, um.
 λαιμοτομέω-ῶ, jugulo (aliquem).
 λαίνα, ἡ, laena, -ae, θ.
 λαιός, ἄ, ὄν, laevus, a, um.
 λακρός, ἄ, ὄν, lacer, a, um.
 λακίω, lacero, -are.
 λακίς, ἡ, fissura, -ae, θ.
 λακιστός, ἡ, ὄν, laceratus, a, um.
 λακκαῖος, cisterninus, a, um.
 λάκκος, ὄ· 1) fovea, -ae, κ. 2) cisterna, -ae, θ.
 λακπατέω -ῶ, pedibus conculco
 λακτίζω, calcitro, -are; calcibus caedo.
 λάκτισμα, τό, λακτισμός, ὁ, calcitratus, -us, ἄ.
 λακτιστής, ὁ, calcitro, -onis, ἄ.
 λακτιστικός, calcitrosus, a, um.
 λακωνίζω, Lacones imitor.
 λακωνικῶς, more laconum.
 λακωνισμός, ὁ, laconismus, ἄ.
 λακωνιστής, qui Laconas imitatur; qui Laconum partibus favet.
 λάλαξ, ὁ, loquax, -acis.
 λάλεω -ῶ· 1) loquor (-utus sum, -i)· 2) οὐνήφ.—φίλυραῶ, garrigo, -ire·
 *3) ἐπὶ πτηνῶν—ἄδω, cano, -ere.
 λάλη, ἡ, loquela, -ae, θ.
 λάλημα, τό· 1) loquela, -ae, θ.
 *2) ἐπὶ πτην. cantus, -us, ἄ.
 λάλησις, ἡ, garritus, -us, ἄ.
 λαλητής, ὁ, homo garrulus.
 λαλητικός, garrulus, a, um.
 λαλιά, ἡ· 1) loquela, -ae, θ. 2) loquela, dialectus.
 λάλος, ὄν, loquax, -acis.
 λάμαχος, ὄν, strenue pugnans.
 λαμβάνω (λήψομαι, ἔλαβον)· 1) sumo (sumpsi, sumptum, -ere) aliquid· 2) capio (cepi, captum, -ere), aliquid· ἔρωτι ἐλήφθην, amore captus sum· 3) accipio, percipio (-cepi, -ceptum, -ere) aliquid· 4) prehendo (-ndi, -usum, -ere) aliquem ἢ aliquid; λαμβάνομαι τῆς δεξιᾶς, prehendo dextram manu· 5) prehendo ἢ deprehendo, -ere· 6) duco (-xi, -ctum, -ere)· λαμβάνω γυναῖκα, duco uxorem· 7) λαμβάνω δόξαν, gloriam consequor.
 λάμα, ἡ, lamia, -ae, θ.
 λαμπαδάρης, ὁ, lampadarius, ἄ.

λαμπαδηδρομία, λαμπαδοδρομία certamen currendi cum facibus.
 λαμπαδηφορέω -ῶ, ὄημ. lampadem gesto.
 λαμπαδηφορέα, ἡ, lampadis gestatio.
 λαμπαδηφόρος, ὄν; qui lampadem gestat.
 λαμπαδοδρομέω -ῶ, lampadem ferens curro.
 λαμπαδιστής, ὁ, lampadarius.
 λαμπάς, ἡ· 1) lampas, θ. 2) = κηρόν, funale, -is, οὐ.
 λαμπηδών, ἡ, lampas, -adis, θ.
 λαμπρίζω, splendidum reddo.
 λαμπρόν, τό, ignis, -is, ἄ.
 λαμπρός, splendidus, a, um.
 λαμπρότης, ἡ, splendor, ἄ.
 λαμπροφόρος, ὄν, splendide vestitus, a, um.
 λαμπρυντής, ὁ, politor, ἄ.
 λαμπρύνω, polio (-ivi, -itum, -ire) aliquem ἢ aliquid· || —ομαι, illustror, -ari; splendesco, -ere,
 λαμπρῶς, splendide.
 λαμπτήρ, ὁ, lampas, -adis, ἄ.
 λαμπυρίζω, lampyridem refero.
 λαμπυρίς, ἡ, lampyrus, -idis, θ.
 λάμπω (κνρ. καὶ μετφ.) luceo (-xi, -ere); splendeo (-ui, -ere).
 λάμψις, ἡ, splendor, ἄ.
 λανθάνωντος, latenter.
 λανθάνω (ἐλαθον)· 1) lateo (-ui, -ere)· 2) μετὰ μετχ. λανθάνω ποιῶν τι, latenter facio aliquid· || μέσ. ἐπιλανθάνομαι, dper ἴδε.
 λάξ, calce, calcibus.
 λάξενμα, τό, sculptura, θ.
 λάξενσις, ἡ, incisio lapidis.
 λαξευτήρ, λαξευτής, lapicida.
 λαξευτικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ad lapicidas pertinens.
 λαξευτός, ἡ, ὄν, saxo incisus.
 λαξεύω, lapides scalpo, incido; λελαξευμένος, η, ὄν, (saxo) incisus.
 λαξπάτητος, calce pulsatus.
 λαοβότετρα, ἡ, populi nutrix.
 λαοβότος, ὄν, populum nutriens.
 λαοδάμας, populorum domitor.
 λαοκρατία, ἡ, vulgi imperium.
 λαομίσητος, populo odiosus.
 λαοπλάτος, ὁ, populi deceptor..

λαός, δ' 1) populus, -i, á. 2) multitudo, -inis, θ.

λαοσεβής, ές, a populo cultus.

λαοτρόφος, ον, populum alens.

λαοφόνος, populum occ.dens.

λαοφόρος (όδός), populum ferens

λαπαθοειδής, ές, lapatho similis

λάπαθον, τό, lapathum, -i, ού.

λαπάρα, ή, abdomen, -inis, ού.

λαπαρός, ά, όν, tenuis, mollis, ά.

λάπη (=φλέγμα), pituita, ae, θ.

λαπίζω, effero me; jacto me.

λαπιθαίος, Lapiheus, a, um.

λάπισμα, τό, jactantia, -ae, θ.

λαπιστής, δ, jactator, oris, ά.

λάπτω, lampno, -ere.

λαπώδης, es, pituitae similis.

λαρινός βοός, pinguis bos.

λάρυξ (δ.), larix, -icis, θ.

λάρκος, δ, corbis viminea.

λάρναξ, ή, arca, -ae, θ.

λάρος (π.), larus, -i, ά.

λαρός, ά, όν, jucundus, a, um.

λαρυγγίζω, clamito, -are.

λαρυγγισμός· 1) clamitatio· *2) νεοελ. επί άοιδού, in cantu flexio.

λάρυγξ, δ, guttur, -uris, ού.

λάσανον, τό, sella, -ae, θ.

λάσθη, ή, ludibrium, -ii, ού.

λασιόθριξ, hirtus, hirsutus.

λάσιος, α, ον, hirtus, a, um; hirsutus, a, um; villosus, a, um.

λασιότερον, ον, hirsutum (villosum) habens pectus.

λασιόφρξς, δ, ή, hirsuta habens supercilia.

λάσκω (έλασκον)· 1) sono, sonitum do· 2) vocem edo, loquor, -i· 3) vociferor, -ari.

*λάσπη, ή, lutum, -i, ού.

*λασπώνω, coeno demergo ή aspergo, (-si), -ere· || —ομαι, caeno demergor ή aspegor (-sus sum)· λασπωμένος, caeno aspersus, a, um.

*λασπώδης, es, caenosus, a, um.

Λατινιστής, δ, vir Latine doctus, Latinis literis doctus ή eruditus, linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστί, Latine· Λατινιστί διαλέγομαι, Latine (ή) linguá Latiná) loquor· || —γράφω, Latine scribo.

Λατίνος, Λατινικός, ή, όν· 1) Latinus, a, um· ή Λατίνη, ή Λατινική γλώσσα, lingua Latina· || οί Λατίνοι, Latini, -orum· *2) νεοελ. λατινικά γινώσκω, έννοώ, Latine scio.

λατομείον, τό, λατομιαί, αι, lapicidinae, -arum, θ. πλ.

λατομέω —ώ, caedo lapides.

λατόμημα, saxum excisum.

λατόμητος, incisus in lapides.

λατόμος, δ, lapicida, -ae, ά.

λατρεία, ή· 1) = ύπηροσία, ministerium, -ii, ού. 2) συνήθη. — των θεών, cultus, -us, ά. adoratio, θ.

λατρεύς, δ, servus, -i, ά.

λατρευτής, δ· 1) cultor, -oris, ά. 2) adorator, -oris, ά.

λατρευτός, colendus, a, um.

λατρεύω· 1)—τοίς θεοίς, colo (colui, -ere) deos; adoro (-av.) deos· *2) νεοελ. λατρεύω τινά, perditte (valde) amo aliquam.

λάτρης, δ· 1) servus, famulus, -i, ά. *2) νεοελ. λάτρης της αρχαιότητος, antiquitatis amator.

λάτρις, ή, serva, ancilla, -ae, θ.

λάυρα, ή· 1)—ρύμη, vicus, -i, ά. *2) Laura, monasterium· ή Άγία Λάυρα, Sancta Laura.

λαφυγγός, δ, heluatio, θ.

λαφυραγωγέω —ώ, spolio, -are; praedor, -ari; diripio, -ere.

λαφυραγωγία, ή, praeda, -ae, θ.

λαφυραγωγός, δ, praedator, ά.

λάφυρον, τό, spoliun, -i, ού.

λαφύσσω· 1) avidè bibo· 2) συνήθη. heluor (-atus, sum, -ari).

λαχανάς, δ, olitor, -oris, ά.

λαχανάριον, τό, olusculum, -i, ού.

λαχανεία, ή, olearum collectio.

λαχανεύω, olero, -are.

λαχανίζομαι, olera colligo.

λαχανικός, ή, όν, ad olera pertinens; τὰ λαχανικά, olera, -um, ού.

λαχανισμός, δ, olerum collectio.

λαχανοειδής, ές, oleribus similis.

λάχανον, τό, olus, -eris, ού.

λαχανοπωλείον, forum olitorium.

λαχανοπωλέω —ώ, olera vendo.

λαχανοπώλης, olerum venditor.

λαχανώδης, es, oleraceus, a, um.

λάχνη, ἡ, lanugo, -inis, θ.

λαχνώδης, lanuginosus, a, um.

λάινα, ἡ, leaena, -ae, θ.

λαίνο, levigo, -are.

λέβης, δ, lebes, -etis.

λεγεών, δ, ἡ, legio, -onis, θ.

λέγω· 1) = συλλέγω, legō, colligo (-egi, -ctum, -ere)· 2) = φημί, dico (-xi, -ctum, -ere) aliquid || λέγεται, dicitur, ajunt, ferunt, iertur 3) = λέγω, ἀγορεύω, dico, loquor, -i· 4) εὐφραδῶς = eloquenter loquor, eloquor, -i· 5) τελικῶς ἀπαρρημφ. = κελύω, dico (μετὰ ἐπομ. ut ἡ ne), impero, praecipio alicui aliquid, (ut ἡ ne).

ληλασία, ἡ, praedatio, θ.

ληλατέω -ῶ, ρημ. praedor (-atus sum, -ari).

ληλάτης, δ, praedicator, ἄ.

ληλατικός, praedatorius, a, um.

λεία, ἡ, praedia, -ae, θ.

λείβω (= σπένδω)· libo, -are (of-
von vinum)· μεταφ. δάκρυα — (= ἐκ-
χέω), lacrymas (alicui) libo ἢ fundo

λεικνίζω, vannō, -ere, aliquid.

λεικνον, τό· ἴδε λίκνον.

λειμαξ, δ, limax, acis, ἄ.

λείμμα, τό, reliquiae, -arum, θ.

λείμων, δ, pratium, -i, οὐ.

λείμωνις, a, um, pratensis, e.

λείος, ἄ, ον· 1) lévis, e; -τόπις,

levis locus· 2) planus, a, um.

λείότης, ἡ, levitas, -atis, θ.

λείω -ῶ, levigo, -are (aliquid).

λειποθυμέω -ῶ, animo linquor· *ἐκ φόβου ἔλειποθύμωσεν, animus illi metu concidit.

λειποθυμία, ἡ, deliquium animi; animi ἢ animae defectio.

λειπόθυμος, animo deficiens.

λειποσάρκία, ἡ, macies, -ei, θ.

λειπόσαρκος, macilentus, a, um.

λειποτακτέω -ῶ, desero ordinem; desero exercitum.

λειποτάτης, δ, desertor, ἄ.

λειποταξία, ἡ, desertio, θ.

λείπουρος, ον, caudae destitutus.

λειποψυχέω -ῶ, animo linquor ἢ ἀπλ. linquor.

λειποψυχία, ἡ, animi defectio.

λειπόψυχος, animo deficiens.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

λείπω· 1) linquo ἢ relinquo (-li-
qui, -ctum, -ere, aliquid) ἢ ali-
quid· 2) = ἐλλείπω, desum (-fui,
-esse)· 3) = ἀπειμι, abssum, -esse·
*νεοελ. ὀλλῖον ἔλειψε (τὰ πέσσω), πόν
multum aufuit (quin cadam)· 4)
λείπομαι· α') linquor ἢ relinquor
(-lictus sum, -i)· β') = περιλείπομαι,
supero, -are; supersum, -esse· γ')
κατώτερος εἰμι· λείπομαι σύννεον ἐδ-
δερός, a nemine prudentia superor.

λείρινος, ον, liliaceus, a, um.

λειριοειδής, ἐς, lilio similis.

λείριον, τό, liliūm, -i, οὐ.

λείριος, ον, liliaceus, a, um.

λειτούργεω -ῶ· 1) publicum mū-
nus obo· 2) munus obo· 3) =
ιεροουργῶ; sacris operor ἢ ἀπλ. ope-
ror, -ari· 4) νεοελ. operor, -ari.

λειτούργημα, τό, ministerium pu-
blicum.

λειτουργία, ἡ· 1) ministerium pu-
blicum; munus publicum ἢ ἀπλ.
munus· -eris οὐ. 2) = ιεροουργία,
munus sacrum, missa, -ae, θ.

λειτουργικός, ἡ, ον, ministeria-
lis, e; ministratorius, a, um || 2) το
λειτουργικόν, missale.

λείτουργός· 1) munere publice
fungens· 2) — τοῦ θεοῦ, ministrē
Dei || *3) νεοελ. — τῆς πολιτείας,
minister reipublicae.

λειχήν, δ, lichen, -enis, ἄ.

λειχηνιάω -ῶ, lichene laboro.

λείχω, lambo, lingo (aliquid).

λειψανδρία, ἡ, virorum penuria.

λείψανον, τό, λείψανα, τὰ, re-
liquiae, -arum, θ.

λείψυδρέω -ῶ, aquā careo.

λείψυδρία, ἡ, aquae defectus.

λείψυδρος, ον, aquā destitutus.

λείωδης, ἐς, lévis, e.

λείωμα, τό, levitas, -atis, θ.

λείωσις, ἡ, levigatio, -onis, θ.

λεκάνιον, λεκανίς, λεκανίσκη,

parva pelvis.

λεκάνη, ἡ, pelvis, -is, θ.

λέκισθος, ἡ· 1) = ὁ τοῦ φόδου κρόκος,

vitellus, ἄ· 2) = δοκτριον πίσον, pisum.

λεκιθοειδής, λεκιθώδης, lutens.

λεκτέος, dicendus, a, um.

λεκτικός, ἡ, ον, dicendi peritus,

a, um; disertus, a, um.
λεπτός, ἡ, ὄν· 1) collectus, a, um.
2) συνήθ. dictus, a, um.
λέκτρον, τό, lectus, -i, ἄ.
λελογισμένως, prudenter.
λεμβάδιον, τό, lembulus, -i, ἄ.
λέμβος, ὁ, (*ἡ), lembus, -i, ἄ.
λέμβραχος, gubernator lembi:
λέμμα, τό, cortex, -icis, ἄ.
λέμφος, ὁ, mucus, -i, ἄ.
λεμφώδης, ες, mucosus, a, um.
λέντιον, τό, lentium, -i, οὐ.
λεξιέω, dicturio, -ire.
λεξειδίον, τό, vocula, -ae, θ.
λεξικογράφος, lexicographus.
λεξικόν, τό, lexicon, -i, οὐ.
λέξις, ἡ· 1) = τὸ λέγειν, dictio, -onis, θ. 2) = λόγος, oratio, -onis, θ. 3) = ὄνομα, vocabulum, -i, οὐ.
λεοντέη -ῆ, ἡ, leonina pellis.
λεόντιος, leoninus, a, um.
λεοντιεύς, ὁ, leonis catulus.
λεοντόθυμος, ὄν, leonino, (id est, iorti) animo praeditus, a, um.
λεοντόψυχος, ὄν, animo leonino, (id est, fortissimo) praeditus.
λεοντώδης, ες, leone similis.
λεπίδιον, τό, squamula, -ae, θ.
λεπιδοειδής, ες, squamae similis.
λεπιδόω -ῶ, in squamam muto.
λεπιδωτός, ἡ, ὄν, squamans, -ntis; squamosus, a, um.
λεπίζω, decortico, -are.
λέπιον, τό, squamula, -ae, θ.
λεπίς, ἡ· 1) — *ιχθύων*, squama, -ae, θ. 2) — *χαλκοῦ, σιδήρου*, aeris, ierri aquama· 3) — *καρῦον, πρίονος*, lamina.
λέπισμα, λεπισμός, decorticatio.
λέπος, τό, cortex, -icis, ἄ. λ.
λέπρα, ἡ, lepra, -ae, θ.
λεπριάω -ῶ, leprā laboro.
λεπρός, ἄ, ὄν· 1) = *τραχύς*, scaper, a, um· 2) = *λεπριών*, leprosus.
λεπρόμαι -οῦμαι, leprā laporo.
λεπρώδης, ες, leprosus, a, um.
λεπταλέος, ἄ, ὄν, tenuis, e.
λεπτεπίλεπτος, valde gracilis.
λεπτόγαιος, λεπτόγειος, λεπτόγεις, cuius solum est tenue ἢ exile.
λεπτόγραμμος, minutis lineis.

λεπτογράφος, ὄν, minutis literis scribens.
λεπτόδεσμος, ὄν, ἐπίθ. tenuem pellem habens.
λεπτοδεσμία, ἡ, tenuitas corii.
λεπτόθριξ, ὁ, ἡ, tenui capillo.
λεπτοκάβρον, τό, nux abellana.
λεπτόκαυλος, ὄν, exili caule.
λεπτολογέω -ῶ, minute dico subtilus de re (levi) dissero.
λεπτολόγημα, τό, λεπτολογία, ἡ, subtilior de rebus disputatio.
λεπτολόγος, ὄν, de rebus minutis disputans.
λεπτομέρεια· 1) partium subtilitatis· *2) *νεοελ.* singulae partes.
λεπτομερής, ες, tenuis, e; minutus, a, um; subtilis, e.
λεπτομερῶς, minutim.
λεπτόν, τό· 1) νόμισμα, libella, -ae, θ. 2) — *έντερον*, intestinum tenue· *3) — *τῆς ὥρας*, sexagesima pars horae, punctum, -i, οὐ.
λεπτός, ἡ, ὄν· 1) tenuis, e· *λεπτή ἐσθής*, tenuis vestis· 2) subtilis, e· 3) exilis, e· *4) *νεοελ.* *λεπτός τὸν νοῦν*, acutus, argutus, a, um.
λεπτότης, ἡ· 1) tenuitas, θ. 2) subtilitas, θ. 3) gracilitas, θ. 4) argutiae arum, θ.
λεπτοτομέω -ῶ, minutatim seco.
λεπτοτράχηλος, ὄν, tenui collo.
λεπτότριχος, ὄν, tenuibus pilis.
λεπτοურγέω -ῶ· 1) subtilia opera conficio· 2) subtiliter distinguo.
λεπτοουργία, ἡ, intestinum opus.
*λεπτοουργική, ars iutestinaría.
λεπτοουργός, ὁ, intestinarius, -ii, ἄ.
λεπτοῦφής, ες, subtiliter textus.
λεπτόφλοιος, ὄν, tenui cortice.
λεπτοφυής, ες, tenuis, e.
λεπτόχειλος, tenuia labra habens
λέπτυνσις, ἡ, extenuatio, θ.
λεπτύνω· 1) extenuo, -are, aliquid· 2) = *ισχυαίνω*, gracilem reddo· || — *ομαι*, gracilis fio.
λεπτῶς, tenuiter; subtiliter.
λέπτυρον, τό· 1) putamen ovi· 2) ὁ *τῆς ροιᾶς φλοιός*, malicorium, οὐ.
λεπυρός, ἄ, ὄν, squamam habens.
λέπω, decortico. -are.
λεπώδης, ες, squamosus, a, um.

λέσχη, ἡ· 1) = διάλογος, sermocinatio, -onis, ὅ. 2) locus ad sermocinationem.

λεσχηγεία, ἡ, confabulatio, ὅ.

λεσχηγεῖω, fabulor cum aliquo.

λέσσης, ὁ, garrulus, -i, ἄ.

λεβίτης, ὁ, levites, -ae, ἄ. || **λεβιτικός**, ἡ, ὄν, leviticus, a, um.

λευκαῖνο, **λευκάξω**, albico, reddo (aliquid); —ομαι, abbesco.

λευκάκανθα, ἡ, leucantha, ὅ.

λευκάνθεμον, leucanthemum ὄ.

λευκανσις, ἡ, dealbatio, ὅ.

λευκαντής, ὁ, dealbator, ἄ.

λευκαντικός, ἡ, ὄν, dealbans.

λευκάργιλλος, ἡ, leucargillos, ὅ.

λευκασμός, ὁ, dealbatio, ὅ.

λεύκη, ἡ, populus, -i, ὅ.

λεύκινος, populeus, a, um.

λευκόδερος, ὄν, albo pelle.

λευκόδους, albos dentes habens.

λευκόθριξ, cui nivei sunt capilli.

λευκόϊον, τό, leucoion, -i, ὄ.

λευκομέλας, nigro et albo mixtus

λευκόπεπλος, alba veste indutus.

λευκόπους, albos habens pedes.

λευκόπτειρος, **λευκοπτέρυξ**, albas alas (ἢ vela alba) habens.

λευκόπτερος, ὄν, albus et ruber

λευκόροdon, τό, rosa alba.

λευκός, ἡ, ὄν, albus, a, um; candidus, a, um.

λευκόσαρκος, ὄν, carne candida.

λευκόστικτος, leucostictos, ὄν.

λευκοσώματος, ὄν, albus, a, um.

λευκότης, ἡ, candor, -oris, ἄ. albedo, -inis, ὅ.

λευκότριχος, ὄν, albineus, a, um.

λευκόφαιος, ὄν, ex albo et fusco mixtus, a, um.

λευκοφορέω -ῶ, candida veste utor; albam vestem gero.

λευκοφόρος, ὄν· 1) albam vestem gerens ἢ indutus, a, um· 2) albus ἢ candidatus, a, um.

λευκοφυής, ἔς, albus natus.

λευκοχίτων, ὁ, ἡ, candidam tunnicam habens.

λευκόχροια, ἡ, albus color.

λευκόχρους, ὄν, candidam cutem habens; albicolor, -oris.

λευκῶ -ῶ, album reddo (ali-

quid); —οῦμαι, albus reddo ἢ fio.

λευκώλενος, ὄν, candidos habens lacertos.

λεύκωμα, τό· 1) album, -i, ὄ.

2) — ῶσθ, albumentum, -, ὄ. 3)

— τῶν ὀφθαλμῶν, albugo, -inis, ὅ.

λευκῶν, ὁ, populetum, -i, ὄ.

λευκῶς, candidè.

λεύς, ὁ, lapis, -idis, ἄ.

λευχειμονέω -ῶ, albis induor.

λευχείμων, ὁ, candidatus, a, um.

λέχος, τό, lectus, -i, ἄ.

λεχώ, **λεχωῖς**, ἡ, puerpera, -ae, ὅ.

λέων, ὁ, leo, -onis, ἄ.

λεώς, ὁ, populus, -i, ἄ.

λεωφόρος, ἡ, via publica.

λήγω, desino, -are, aliquid; finem facio alicujus rei.

ληθαῖος, a, ὄν, lethaeus, a, um.

ληθαργέω -ῶ, obliviscor, -i.

ληθαργία, ἡ, **λήθαργος**, ὁ, lethargia, -ae, ὅ. lethargus, -i, ἄ.

ληθαργίζω, lethargia laboro.

ληθαργικός, lethargicus, a, um.

λήθαργος, ὄν· 1) immemor· 2)

malignus, a, um· 3) = **ληθαργία**.

λήθη, ἡ, oblivio, -onis, ὅ· || **λήθης ἀεῖος**, obliviscendus, a, um· ||

ἡ Λήθη, Lethe, -ae, ὅ.

ληΐζομαι, praedor (-atus sum, arī);

populor (-atus sum, -ari) aliquid.

λήϊον, τό, seges, -etis, ὅ.

ληΐς, ἡ, praeda, -ae, ὅ.

λήϊτον, τό· 1) = τό δημόσιον, publicum, -i, ὄ. 2) = βουλευτήριον,

consilium publicum.

ληκτήριος, a, ὄν, desinens, -ntis.

ληκτικός, ἡ, ὄν, terminalis, e.

ληκνυθίζω· 1) = κομπάζω, ampulor· 2) — τι, oratorie exorno aliquid.

ληκύθιον, parva ampulle.

λήκυθος, ἡ, ampulla, -ae, ὅ.

λήμα, τό, animus fortis.

ληματίας, ὁ, forti animo.

ληματιάω, forti animo sum.

λημάω -ῶ, lippio, -ire.

λήμμα, τό· 1) acceptum, -i, ὄ. lucrum, -i, ὄ. reditus, us ἄ. 2) ἐν

τῇ λογικῇ, sumptio, ὅ.

λημμάτιον, sumptiuncula, ὅ.

λημνίσκος, ὁ, lemniscus, -i, ἄ.

ληνοβάτης, δ, calcator, á.
 ληνός, δ, calcatorium, -ii, ου.
 ληξιαρχικόν· βιβλίον ἢ γραμματεῖον, tabula tribus, liber civium.
 ληξιαρχεῖος, ον, febrem sedans.
 1. λήξις, ἡ, sortitio, -onis, θ.
 2. λήξις, ἡ, terminatio, θ. iinis.
 ληπιτέος, α, ον, capiendus, a, um.
 ληπιτήρ, ληπιτής, δ, qui capit.
 ληπιτικός, ἡ, όν, ad capiendum proclivis.
 ληπιτός, ἡν, όν· 1) αρ. captus, a, um; 2) qui capi potest.
 ληρέω -ώ, nugor -ari.
 λήρημα, τό, nugae, -arum, θ.
 ληρολογία, ἡ, nugacitas, θ.
 ληρολόγος, δ, nugator, á.
 λήρος, δ· 1) nugae, -arum, θ. 2) = ληϊώδης άνθρωπος, nugator, á.
 ληρώδης, ες, nugatorius, a, um.
 ληρωδία, ἡ, nugae, -arum, θ.
 λησμονέω -ώ, obliviscor, -i.
 λημοσύνη, ἡ, oblitio, θ.
 λήμων, ον, obliviosus, a, um.
 λησαρχεῖον, τό, latronum receptaculum.
 λησαρχος, δ, princeps latronum.
 ληστεία, ἡ, latrocinium, ου.
 ληστειών, latrocinor, -ari; praedox, -ari; praedas ago· || -ομαι, a praedonibus infestor.
 ληστής, ληστήρ, δ, latro, -onis, á, praedo, -onis, θ.
 ληστικός, ἡ, όν, praedatorius, a, um; latrocinialis, e.
 ληστικῶς, latrocinialiter.
 λήστις, ἡ, oblitio, -onis, θ.
 ληστοπραξία, ἡ, latrocinatio, θ.
 ληστοτροφέω -ώ, a praeda alo.
 ληστρικός, ληστρικόν, ληστρικῶς, ἰδε. ληστικῶς, κτλ.
 ληστρίς, ἡ, praedatrix, -icis, θ.
 λήψις, ἡ· 1) acceptio, onis, θ. 2) prehensio, -onis, θ. 3) εν τῇ λογικῇ adsumptio, -onis, θ.
 λίαν, nimis, nimium.
 λιάρος, ά, όν· 1) tepidus, a, um 2) snavis, e.
 λιβάδιον, τό, pratium, -i, ου.
 λιβαρίζω· 1) turis odorem refero· 2) μεταβ. ture suffrago aliquid ἢ aliquem; μεταφ. adulator, (-ari) aliquem.

λιβανικός, ἡ, όν, tus referens.
 λίβανος, δ· 1) arbor turifera· 2) = λιβανωτός, tus; -uris, ου.
 λιβανοφόρος, ον, turifer, a, um.
 λιβανόχρους, ον, turei coloris.
 λιβανώδης, ες, tureus, a, um.
 λιβανωτής, ἡ, rosmarinus, -i, á.
 λιβανωτόν, τό, tus, -uris, ου.
 λιβανοπώλης, δ, turis venditor.
 λιβανωτός, δ, ἡ, tus, -uris; ου.
 λιβανωτοφόρος, turifer, a, um.
 λιβανωτρίς, ἡ, turibulum, ου.
 λιβάς, ἡ, gutta, ac, θ.
 λιβερινίδες, αἱ, liburnicae naves.
 λίβον, τό, libum, -i, εϋ.
 λιβόνοτος, δ, lilonotus, -i, á.
 λιβυρνίς, ἡ, liburnica (navis).
 λίγδην, strictim; leniter.
 λίγδος (= γυδός), mortarium, ου.
 λιγνός, ἡ, fuligo, -inis, θ.
 λιγύμολπος, ον, suaviter capens.
 λιγυρίζω, suaviter carō.
 λιγυρός, á, όν· 1) stridulus a, um· 2) canorus, a, um.
 λιγύς, εἶα, υ, clare stridens.
 λιγύφθογγος, λιγύφωνος, ον, stridulam vpcem habens.
 λιθάξω, lapido, -are.
 λίθαξ, ἡ lapillus, -i, á.
 λιθάγγυρος, ἡ, lithargyros, θ.
 λιθάριον, τό, lapillus.
 λιθασμός, δ, lapidatio, -onis, θ.
 λιθαστής, δ, lapidator, -oris, á.
 λιθ(ε)ία, ἡ· 1) materia lapidum ad aedificia· 2) gemma, -ae, θ.
 λιθίασις (νόσος)· calculus, -i, á.
 λιθίαω -ώ, calculo laboro· || λιθίων, εἶσα, ών, calculosus, a, um.
 λίθινος, η, ον, lapideus, a, um.
 λιθοβολέω -ώ, lapido, -are.
 λιθοβολία, ἡ, ἰδε.
 λιθοβολισμός, δ, lapidatio, θ.
 λιθοβόλος, δ· 1) lapidator, á. 2) = τό λιθοβολόν, pallista, -ae, θ.
 *λιθογραφία, ἡ, lithographia, θ.
 *λιθογράφος, δ, lithographus, e.
 λιθοδόμητος, lapitibus structus.
 λιθοδόμος, δ, structor murtorum; faber lapidarius.
 λιθοσεδής, ες, lapidi similis.
 λιθοκέρατος, ον, immisceratus.
 λιθοκόλλητος, ον, gemmeus, a,

um; gemmifer, a, um.
 λιθοκοπέω -ῶ, lapides caedo.
 λιθοκοπία, ἡ caesio lapidum.
 λιθοκοπία, δ, lapicida, -ae, ἄ.
 λιθόξεστος, ον, e lapide scalptus.
 λιθοξοείδον, τό, lapicidina, -ae, θ.
 λιθοξός, δ, labidarius, -ii, ἄ.
 λιθοποιός, ὄν, saxificus, a, um.
 λίθος, ὁ 1) lapis, -idis, ἄ. 2) ἡ λιθός; lapillus, -i, ἄ.
 λιθόστρωτος, ον, lapidibus stratus; lithostrōtus, a, um.
 λιθοτομέον, lapicidinae, -arum.
 λιθότομος -ῶ, lapides excindo.
 λιθοτομικός, ἀδ lapicidam pertinens: || ἡ—ἡ, ars lapicidae.
 λιθοτόμος; δ, lapicida, -ae, ἄ.
 λιθότομος, ον, sectus, e lapide.
 λιθόω -ῶ, in lapidem verto || —ομαι; lapidesco, -ere.
 λιθώδης, ἐς, lapidosus, a, um.
 λιθωδία, ἡ, lapidositas, θ.
 λικμάς, ἡ, ventilabrum, -i, οὐ.
 λικμάω -ῶ, λικμίζω, ventilō.
 λικμητής, δ, ventilator, ἄ.
 λικμητήριον, τό, λικμός, δ, ventilabrum, -i, οὐ.
 λικνάριον, τό, vannulus, -i, ἄ.
 λικνίζω, vanno, -ere, aliquid.
 λικνοειδής, ἐς, vannio similis.
 λίκνον, τό 1) = λικμητήριον, ventilabrum, -i, οὐ. 2) σκάφη τῶν νηπίων, cunae, -arum, θ.
 λιμαίνω, fame laboro.
 λιμενάρχης, δ, portus praefectus.
 λιμεναρχία, portus praefectura.
 λιμενίζω, colloco in portu; —ομαι, sum in portō.
 λιμενίσκος, δ, parvus portus.
 λιμενοφύλαξ, δ, portum custos.
 λιμήν, ὁ 1) portus, -us, ἄ.
 λιμνάω, stagno, -are.
 λιμναῖος, paluster, tris, tre.
 λίμνη, ἡ 1) lacus, ἄ. 2) = ἔλος, stagnum, -i, οὐ. palus -udis, θ.
 λιμνόβιος, ον, in palude vivens.
 λιμνοθάλασσα, lacus aquae salsae.
 λιμνώδης, ἐς, paludosus, a, um.
 λιμοθνής, ἡ, ἡ, fame mortuus.
 λιμοκτονέω -ῶ 1) fame enecor.
 *2) ἀμετ. iame enecor.
 λιμοκτονία, ἡ, caedes per famem.

λιμοκτόνος, ον, iame enecans.
 λιμός, ὁ, fames, -is, θ.
 λιμοφάρος, ον, famem afferens.
 λιμώδης, ἐς, famelicus, a, um.
 λιμώτω, esurio, -ire; μετφ. λιμώτω χυσοῦ, esurio aurum.
 λινέα, ἡ, linum, -i, οὐ.
 λίνειος, ἄ, ον, lineus, a, um.
 λινεργής, ἐς, e lino factus.
 λινόδετος, ον, lino vinctus.
 λίνον, τό 1) linum, -i, οὐ. 2) ἡ ὀθόνη, linteam, -i, οὐ. 3) = δίπλωτον, linum, -i, οὐ. rete, -is, οὐ.
 λινόπλοκος, ον, retia texens.
 λινόπλοκος, ον, e lino textus.
 λινόποιός, ὄν, linterarius, a, um.
 λινόρραφής, ἐς, e lino sūtus.
 λινότολος, ον, lino vestitus.
 λίνουργεῖον, officina inteorum.
 λίνουργία, ἡ, lini coniectio.
 λίνουργός, ὄν, lintearius, a, um.
 λινόσ, ἡ, οὐν, lineus, a, um.
 λινόσφος, ον, linum texens.
 λινάχλαινος, lineam habens.
 λινόω -ῶ, lino vincio.
 λίνωσις, ἡ, lino, vinctio.
 λιπάζω; λιπαῖνω, pinguefacto, ere || —ομαι, pinguesco, -ere.
 λιπαρέω -ῶ, instanter peto.
 λιπαρής, ἐς, assiduus, a, um.
 λιπαρήσις, ἡ, supplicatio, θ.
 λιπαρία, ἡ, pinguitia, -ae, θ.
 λιπαρός, ἄ, ὄν 1) pinguis, e. 2) nitidus, a, um.
 λιπαρότης, ἡ, pinguedo, θ.
 λιπαρῶς, pinguitur.
 λιπασμα, τό, pinguedo, θ.
 λιπόθρηξ, ὁ, ἡ, pilis carens.
 λιποθυμέω -ῶ, animo deficio.
 λιποθυμία, ἡ, animi ἢ animae defectio, -onis, θ.
 λίπος, τό, pinguedo, -inis, θ.
 λιποσαρκέω -ῶ, macilentus sum.
 λιπόσαρκος, macilentus, a, um.
 λιποτακτέω, ἴδε λειποτακτέω.
 λίπουρος, ον, cauda carens.
 λιποψυχέω -ῶ, animo concido.
 λιποψυχία, ἡ, animi defectio.
 λιπώδης, ἐς, pinguis, e.
 λίριος, ον, liliaceus, a, um.
 λίγος, δ, ligo, -onis, ἄ.
 λισός; ἡ, ὄν, lēvis, e.

λίτρον, τό, ligo, -onis, á.
λίτρον -ῶ, complano, -are.
λίτρονός, complanatus, a, um.
λιτανεία, ἡ, supplicatio, θ.
λιτανευτός, ἡ, ὄν, oratus, a, um.
λιτανεύω, supplico, -are.
λιτή, ἡ, supplicatio, θ.
λιτός, ἡ, ὄν, simplex, -icis.
λιτότης, ἡ, 1) vilitas, -atis; θ. 2) σχ. ρητ. extenuatio, θ.
λιτοφαγία, ἡ, victus tenuis.
λίτρα, ἡ, 1) libra, -ae, θ. 2) pondo (ἀκλ.).
λιτός, simpliciter.
λιχανός, δ, digitus index ἢ ἀπλ. index, -icis, á.
λιχήν, δ, impetigo, -inis, θ.
λιχμάζω, **λιχμαίνω**, **λιχμάω** -ῶ, lambō, -ere; ligurio, -ire.
λιχνεύω, ligurio, -ire.
λιχνεία, ἡ, ligurito, -onis, θ.
λιχνεύματα, τὰ, cupedia, -orum.
λίχνος, liguritor; gulo.
λίχνος, gulose.
λίψ, δ, africanus ventus.
λοβός, δ, 1) — τοῦ ὠτός, ima pars auris, 2) — τοῦ ἥπατος, iibra, -ae, θ. 3) ὁ τῶν ἐλλόβων καρπός, *τό λουβλί, siliqua -ae, θ.
λοβώδης, ες, siliquae similis.
λογάδην, lecte, cum delecto.
*λογαριάζω, rationem in eo.
*λογαριασμός, δ, computatio, θ.
λογάς, δ, ἡ, delectus.
λογάω -ῶ, dicere cupio.
λογίζομαι, 1) = **λογαριάζω** τι, alicujus rei rationem in eo, 2) = ἀναλογίζομαι τι, σκέπτομαι περὶ τινος, reputo, -are, aliquid.
λογικεύομαι, ratiocinor, -ari.
λογική, ἡ, logice, -es, θ. ἢ logica, -orum, οὐ.
λογικόν, τό, 1) ratio, -onis, θ. 2) rationabilitas, -atis, θ.
λογικός, ἡ, ὄν, 1) = ἔλλογος, ratione praeditus, rationis particeps, 2) = **διαλεκτικός**, dialecticus, a, um.
λογικῶς, cum ratione.
λόγιμος, ὄν, mentione dignus; memorabilis, e.
λόγιον, τό, responsum divinum; oraculum, -i, οὐ.

λόγιος, α, ὄν, 1) = δεινός λέγειν, disertus, facundus, a, um, 2) doctus, a, um; eruditus, a, um.
λογιότης, ἡ, 1) facundia, -ae, θ. *2) νεοελ. ἡ **λογιότης** σας, vos, erudissime magister.
λογισμός, δ, — ἀριθμητικός, supputatio ἢ computatio, θ. calculatio, θ. 2) = **διαλογισμός**, ratiocinatio, θ. 3) = **σκέψις**, cogitatio, -onis, θ. 4) = τὸ **λογικόν**, ratio, θ.
λογιστής, δ, ratiocinator.
λογιστικός, supputarius, a, um.
λογιστική, ἡ, rationum scientia.
λογογράφω -ῶ, orationes scribo.
λογογραφία, orationum scriptio.
λογογράφος, logographus, á.
λογοδιάρροια, ἡ, verborum profluviū, loquacitas, -atis, θ.
λογοδοσία, ἡ, rationum relatio.
†λογοθέτης, δ, cancellarius, -ii, á.
λογοκλοπεία, plagium literarium.
*λογοκλόπος, δ, plagiarium, -ii, á.
λογομαχέω -ῶ, verbis pugno; rixor (atus sum, -ari).
λογομαχία, ἡ, rixa, -ae, θ.
λόγος, ὁ, 1) dictum, -i, οὐ. verbum, -i, οὐ. verba; -orum, οὐ. 2) sermo, -onis, θ. oratio, -onis, θ. **λόγον ποιῶμαι** (= **δημιουργῶ**), orationem habeo, dico, ***λόγος** ἀπ' ἀμβωσος, sacra oratio, 3) mentio, -onis, θ. 4) dialogus, -i, οὐ. colloquium, -ii, οὐ. 5) sermo, -onis, á. fama, -ae, θ. rumor, -oris, θ) ratio -onis, θ. α') **βεβαιῶ** τι **τεκμηρίοις** καὶ **λόγοις**, aliquid argumentis et rationibus confirmo, β') **οὐδένα λόγον ἔχει**, οὐκ ἔχει εἰκόνα λόγον, nulla ratio est, γ') **λόγον** (= **εὐθύνας**) **δίδωμι**, ἀποδίδωμι, **ἐπέχω** τινί, rationem do, reddo alicui, δ') **κατὰ λόγον** τινός, ad alicujus rei rationem, ε') ὁ **λόγος** (= τὸ **λογικόν**) **ἄρχει**, ratio praestet, 7) = **βιβλίον**, liber, -i, **πρώτος λόγος**, liber primus.
λόγχη, ἡ, lancea, -ae, θ.
λογχοφόρος, lancearius, a, um.
λογχώδης, **λογχοειδής**, ες, **λογχωτός**, ἡ, ὄν, lanceae similis, e.
λοιβή, ἡ, libatio, -onis, θ.
λοιδορέω -ῶ (τινα) καὶ -οῦμαι (τινι),

convicior (-atus sum, -ari), maledico (xi, -ere) aliquem; objourgo, -are, aliquem: || —οἶμαι ἐπό τινος, conviciis afficio ab aliquo.
λοιδορημα, τό, maledictum, οὐ.
λοιδορησις, ἡ, maledictio, θ.
λοιδορία, ἡ, convicius, -i, οὐ.
λοιδορος, ον, maledicus, a, um.
λοιδορως, maledice.
λοιμικός, ἡ, ὄν, bestilens.
*λοιμοκαθατήριον, τό, valetudinarium, -i.
λοιμός, δ, pestis, -is, θ.
λοιμώδης, ες, pestilens, ntis,
λοιμώτω, peste laboro.
λοιπός, ἡ, reliquum, -i, οὐ.
λοιπός, ἡ, ὄν 1) reliquus, a, um 2) ceterus, a, um 3) τοῦ λοιποῦ, tempore postero in posterum.
λοισθίος, α, ον, ἐπιθ. extremus ultimus, a, um.
λοξεύω, ο, pblitico, -are.
λοξοπορεύω -ῶ, opblique incedo; ex transverso cedo.
λοξός, ἡ, ὄν 1) obliquus, a, um, 2) transversus.
λοξοτενής, ἐς, oblique tentus.
λοξότης, ἡ, obliquitas, -atis, θ.
λοξόω -ῶ, obliquo, -are, a liquid.
λοξῶς, oblique.
λόξωσις, ἡ, obliquatio, θ.
λοπίζω, decortico, -are.
λοπός, δ, cortex, -icis, ἄ.
λουσίαι, ἡ, lavatio, -onis, θ.
λουτήρ, δ, labrum, -i, οὐ.
λουτήρον, τό 1) lavacrum, -i, οὐ. 2) balneum.
λουτρών, δ, balneum, -i, οὐ.
λούω, lavo (-vi, lautum, -are) aliquem: || —ομαι, me lavo ἢ lavor (lautus sum, -ari).
λοφάω -ῶ, cristatus sum.
λοφία, ἡ 1) juba, -ae, θ. seta, -ae, θ. 2) cacumen collis.
λοφίας, δ, jubâ praeditus.
λοφιον, **λοφίδιον** τό, cristula, θ.
λοφόεις, εσσα, εν 1) tumulosus, a, um 2) cristatus, a, um.
λοφοπωλέω -ῶ, cristas vendo.
λόφος, δ 1) collis, -is, ἄ. tumulus ἄ. 2) —ζῶων, κόρυθος, crista, θ.
λοφοφόρος, ον, cristatus, a, um.

λοφώδης, ες, frequentes colles habens; tumulosus, a, um.
λοφωτός, cristatus, a, um.
λοχαγία, ἡ centuriatio, ἄ.
λοχαγός, δ, centurio, -onis, θ.
λοχαίος, α, ον, puerperus, a, um.
λοχεία, ἡ, puerperium, οὐ.
λοχεῖος, α, ον, puerperus, a, um.
λόχενυμα, τό, partu editum.
λοχεύτρια, ἡ, puerpera, -ae, θ.
λοχεύω 1) = γεννώ parturio 2) = ξεγεννώ τινα, parturientem adjuvo.
λόχησις, ἡ, insidiae, -arum, θ.
λοχίζω, insidior, -ari.
λοχμαῖος, **λόχμιος**, silvestris, e.
λόχη, ἡ, fruticetum ἢ fructectum.
λοχμόμαι -οῦμαι, frutico, -are.
λοχμώδης, ες, fruticosus, a, um.
λόχος, δ 1) = ἐνέδρα, insidiae, -arum, θ. 2), centuria, -ae, θ.
λυγαίνω καὶ **λυγγάνω**, (κοιν. λυγιάζω), singultio, -ire.
λυγγώδης, ες, caepius singultiens
λύγην, singultum.
λυγηρός, ἄ, ὄν, flexilis, e.
λυγίω, flecto, -ere; flexo, -are, vieo, aliquid.
λύγινος, η, ον, vimineus, a, um.
λύγισμα, **λυγισμός**, flexus, -us, ἄ.
λυγιστής, δ, victor, -oris, ἄ.
λυγιστικός, ἡ, ὄν, ilexilis, e.
λυγιστός, ἡ, ὄν, flexus, a, um.
λυγμός, δ, singultus, us, ἄ.
λυγγώδης, saepius singultiens.
1 λύγξ, δ, (ζ.) lynx, -ncis, θ.
2 λύγξ, ἡ, singultus, -us, ἄ.
λύγος, ἡ, lygos, θ. vimen, -inis.
λυγός -ῶ, flecto -ere.
λυγρός, ἄ, ὄν, funestus, a, um.
λυγώδης, ες, similis.
λύκαινα, ἡ, lupa, -ae, θ.
λυκαινός, ἡ, lupula, -ae, θ.
λυκάνθρωπος, δ, versipellis, ἄ.
λυκανγές, τό, diluculum, -i, οὐ.
λυκή, -ῆ, lupina pellis.
λύκειον, τό, lyceum, -i, οὐ.
λύκειος, α, ον, lupinus, a, um.
λύκη, ἡ, prima, lux.
λυκηθμός, δ, luporum ululatus.
λυκηθεύς, δ, lupi catulus.
λύκιον, τό, lycium, -i, οὐ.
λύκος, δ, lupus, -i, ἄ.

λυκόφως, τό, crepusculum, οὐ.
 λυκώδης, ες, lupinus a, um.
 λῦμα, τό, purgamentum, -i, οὐ.
 λυμῖνομαι· 1) perdo (idi, itum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) corrumpto (-upi, ptum, -ere) aliquid, (τὸν στομάχον, stomachum).
 λυμαντής, λυμαντής, δ, perditor, -oris, á. corruptor, -oris, á.
 λυμετών, δ, perditor, -oris, á. vator, -oris, á.
 λύμη, ἡ, lues, -is, θ.
 λυμώδης, ες, perniciosus, a, um.
 λυπέω -ὠ· 1) dolore afficio (-eci, -ere) aliquem· 2) λυπεῖ με τι, piget me alicujus rei· 3) λυποῦμαι ἐπὶ τινι· α') μοερεο, -ere· β') δολέω (-ui, -ere) aliqua re· γ') λυποῦμαι τινα, me miseret alicujus.
 λύπη, ἡ, dolor, á. tristitia, θ.
 λυπηρός, á, ὄν, tristis, e.
 λυπητικός, tristificus, a, um.
 λυπρός, macilentus, a, um.
 λυπρότης, ἡ, sterilitas, θ.
 λύρα, ἡ, lyra, -ae, θ.
 λυρικός, ἡ, ὄν, lyricus, a, um.
 λύριον, τό, parva lyra.
 λυρισμός, δ, pulsus lyrae.
 λυριστής, δ, lyristes, -ae, θ.
 λυρῶδης, ες, lyricus, a, um.
 λυρῶδία, ἡ, lyrae cantus.
 λυρῶδός, δ, lyricen, -inis, á.
 λυσιδικός, ὄν, lites dissolvens.
 λυσιζωνός, ὄν, zonam solvens.
 λυσικομός, ὄν, capillos solutos ἢ passos habens.
 λυσιμαχος, ὄν, pugnam solveus.
 λύσιμος, ὄν, solubilis, e.
 λύσιος, α, ὄν, solvens ἢ líperans.
 λυσιποιός, ὄν, laboribus et molestiis liberans.
 λύσις, ἡ, solutio, -onis, θ.
 λυσιτέλεια, ἡ, utilitas, θ.
 λυσιτελέω -ὠ τινι, utilis sum alicui; commodus sum alicui.
 λυσιτελής, ες, utilis, e.
 λυσιτελῶς, utiliter.
 λύσσα, ἡ, rabies, -ei, θ.
 λυσσαλέος, α, ὄν, rabidus, a, um.
 λυσσαλέως, rabide; rabiose.
 λυσσάω -ὠ, rabidus sum.
 λύσσημα (κ. λύσσασμα), τό, rabies,

-ei, θ. furor, -oris, á.
 λυσοδόμητες, ὄν, a rabido cane morsus, a, um.
 λυσομανέω -ὠ, rabie agor.
 λυσομανής, ες, furore rabidus.
 λυσοώδης, ες, rabiosus, a, um.
 λυσοωδός, rabiose; rabide.
 λυτήρ, δ, solutor, liberator.
 λύτης, δ, ἴδε προλύτης.
 λυτικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. solvens; solubilis.
 λυτός, ἡ, ὄν, solutus, a, um.
 λύτρον, τό, redemptionis pretium· ἀνευ λύτρον, sine pretio.
 λυτρόω -ὠ τινα, redemptum demitto aliquem (captivum), ὄθεν = libero -are, aliquem· || λυτρωθεῖς, liberatus, a, um· || μέσ. -οῦμαι τινα, redimo (-em; -emptum; -ere) aliquem.
 λύτρωσις, ἡ· 1) redemptio (captivorum)· 2) liberatio, θ.
 † λυτρωτής, δ, redemptor, á.
 λυχνεῖον, τό, candelabrum, οὐ.
 λυχνεύς, δ· 1) fax, -acis, á. 2) † λίθος, lychnites, -ae, á.
 λυχνία, ἡ, candelabrum, οὐ.
 λυχνίσκος, δ, lucernula, -ae, θ.
 λυχνίτης λίθος, lychnites, -ae, á.
 λύχνος, δ· 1) lucerna, -ae, θ. lychnus, -i, á. — *εν ἀνάπλω*, lucernam accendo· 2) — κήρυκος, candelabrum, θηλ.
 λύω, solvo, dissolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquem (ἢ aliquid) || λύομαι α') solvor (olutus sum, solvi), λελυμένος, η, ὄν, solutus, a, um· β') λύομαι (= λυτροῦμαι) τοὺς αἰχμαλώτους, redimo captivos.
 λωβάομαι -ῶμαι· 1) contumelia afficio· 2) corrumpto.
 λώβευσις, ἡ, contumelia, θ.
 λωβέω, contumelia afficio.
 λώβη, ἡ· 1) contumelia, ae, θ. 2) = λέπρα, lepra, θ.
 λώβησις, ἡ, injuria.
 λωβός (= λωβιάης), leprosus.
 λώων, melior, λῶον, melius.
 λωπάς, ἡ, vestimentum tenue.
 λώπη, ἡ, pallium; vestis.
 λωποδυσία, ἡ, vestium spoliatio, ὄθ. furtum, -i, οὐ.

λωποδυμία -ᾶ, veste exhorrestimenta furor, ὄθ. latrocinior
 λωποδύτης, δ, qui vestes clam supripit, ὄθ. lustruculus, ἄ.
 λωρίον, τό, parvum lorium.
 λῶρον, τό, lorium, ἄ. οὐ.
 λῶστος, η, ον, optimus, α, um.
 λωτοειδής, ἔς, loto similis.

λωτός, δ, lotus, -i, ἄ, ὄ.
 λωτοφαγέω -ᾶ, loto vescor.
 λωτοφάγος, ον, loto vescens.
 ὄθ. λωτοφάγος, lotophagi, ἄ.
 λωτοφόρος, ον, lotum ferens.
 λωφάω -ᾶ (τυρός ἀπό τυρός) respito ab aliqua re.
 λῶφησις, ἡ, quies, -etis, ὄ.

M

M = μ, (μι) 1) τὸ δωδέκατον γράμμα, litera M, 2) ὡς ἀριθμητ. σημείον τὸ μὲν μ = quadraginta, τὸ δεμ = quadraginta millia.

μά, per, μὰ τὸν Δία, per Jovem.
 μαγάδιζω, magadi cano.
 μάγαις, ἡ, magadis, -idis, ὄ.
 μαγανεία, ἡ, veneficium, οὐ.
 μαγανευτής, δ, veneficus, ἄ.
 μαγανευτικός, praestigiosus.
 μαγανεύω 1) praestigiis utor

2) adulando decipio.
 μάγανον, τό, veneficium, οὐ.
 μαγεία, ἡ, magia, -ae, ὄ.
 μαγειρεῖον, τό, coquina, -ae, ὄ.
 μαγειρεῖμα, τό, cipus coquus.
 μαγειρεύω, coquo (coxi, coctum, ere) aliquid.

μαγειρικὴ, ἡ, ars coquinaria.
 μαγειρικός, coquinarius, α, um.
 μαγειρῆσα, ἡ, coqua, -ae, ὄ.
 μάγειρος, δ, coquus, -i, ἄ.
 μάγευμα, τό, praestigiae, ὄ.
 μαγευτής, δ, magus, -i, ἄ.
 μαγευτικός, ἡ, ὄν. 1) magicus, α, um. 2) μετὰ. ambenus, α, um.
 μαγεύω 1) artes magicas exerceo; incanto, -are. 2) μετὰ. permulceo, delenio aliquem.

μαγικός, ἡ, ὄν, magicus, α, um.
 ἡ μαγική, magicē, -es, ὄ.
 μάγισσα, ἡ, maga, -ae, ὄ.
 μάγμα, τό, magma, -atis, οὐ.
 μαγνήτης (λίθος), μαγνήτις, ἡ, lapidis magnis ἢ ἀπλ. magnis, ἄ.
 μάγος, δ, magus, -i, ἄ.
 μαδάρωσις, ἡ, depilatio.
 μαδάω -ᾶ 1) = βέβραμαι, maдео

ere 2) ἡ κόμη μαδα, capilli defluunt. 3) ἐπι πτῆν. venio.

μάδηςαις, ἡ 1) hincum cap. hincum. 2) depilatio, ὄ.

μαδίω, depilō; depillis sum.
 μάδιαις, ἡ, defluvium pistorum.
 μάζα, ἡ, maza, ὄ. massa, -ae, ὄ.
 μάζαω -ᾶ, miazas pino.
 μαζός, δ, mamma, -ae, ὄ.
 μάθημα, τό 1) disciplina, -ae, ὄ. studium, -ii, οὐ, 2) σχολ. ediscenda, -orum, οὐ. πλ.

μαθηματικὴ, ἡ, mathematica.
 μαθηματικός, ἡ, ὄν, discendi cupidus, α, um. 1) τα -ᾶ, mathematicus, α, um. 2) ὄ -ός, mathematicus, ἄ.

μαθηματικῶς, mathematicorum more, evidenter.

μάθησις, ἡ, discendi actio, cognitio, -onis, ὄ.

μαθητεία, ἡ 1) institutio discipuli. 2) discipulatus, -us, ἄ.

μαθητεύω 1) discipulus sum. 2) = διδάσκω, doceo aliquem. 3) μαθητεύομαι, disco, -ere.

μαθητής, δ, discipulus, -i, ἄ.

μαθητιάω -ᾶ, ὄθμ. cupido esse discipulus.

μαθητικός, ἡ, ὄν. 1) ad discendum pertinens. 2) discere cupidus.

μαθητός, ἡ, ὄν, discibilis, ἄ.

μαθητρία, μαθητρίς, discipula.

μαῖα, ἡ, obstetrix, -icis, ὄ.

μαίεμα, τό, partus, -us, ἄ.

μαίεοις, ἡ, opera obstetricis.

μαιευτής, ὄ. partus adjuutor, -oris, ἄ.

μαιευτικός, ἡ, ον, obstetricius, a, um' || ἡ—ἡ, obstetricium, οὐ.

μαιευτικῶς, obstetricum more.

μαιεύτρια, ἡ, obstetrix, -icis, θ.

μαιεύω, -ομαι, obstetrico.

μαίνεις, ἡ, maenas, -adis, θ.

μαίνομαι (ἐμάνην), furo, -ere; insanio, -ire; insaevio, -ire' || *πικρμ.*

μῆμνηα, furore percitus sumi, furo.

Μαῖος, δ, Majus, -i.

μαίωσις, ἡ, obstetricium, οὐ.

μάκαρ, δ 1) ἐπὶ θεῶν, beatus· δθ. *μάκαρες*, = dei 2) *περὶ ἀνθρ.* felix, -icis 3) = *μάκαρες* (= *μακαίρι-ται*), beati (defuncti).

μακαρία, ἡ, beatitudo, θ.

μακαρίζω τινά· beatum aliquem praedico, beo, aliquem.

μακάριος, α, ον, beatus, a, um.

|| **παροιμ.* *μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι*, beati pauperes spiritu.

μακαριότης, ἡ 1) beatitudo, θ. 2) *τιμητικὴ προσφ.* ἡ σὴ μακαριότης, tua beatitudo.

μακαρισμός, δ, beatitatis praedicatione' οἱ *μακαρισμοί*· hymni in commemorationem beatitudinis Sanctorum.

μακαριστός, ἡ, ον, qui beatus praedicatur.

μακαριστῶς, beate.

μακαρίτης, δ, μακαρίτης, ἡ, beatus, beata (vitâ defunctus, mortuus).

μακαρίως, beate.

μακαριώτατος (τίτλος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων), beatissimus, sanctissimus.

μακείλιον, τό, macellum, οὐ.

μακέλη, μάκελλα, ligo, -onis, ἄ.

μακραίων, δ, ἡ, ἐπίθ. longaevus.

μακράν, longe, procul.

μακρηγορέω -ῶ, longa oratione utor; multa verba facio.

μακρηγορία, ἡ, sermo longus.

μακροβίος, longaevus, a, um.

μακροβιότης, ἡ, longiturnitas, θ.

μακροζωία, ἡ, longaevitas, θ.

μακροσημέρευσις, longaevitas.

μακροσημερεύω, dio vivo.

μακροσήμερος, longaevus, a, um.

μακρόθεν, procul; eminus.

μακροθυμέω -ῶ, iram differo, patienter fero.

μακροθυμία, ἡ, tolerantia.

μακροθύμος, ον, lenis; patients.

μακροθύμως, patienter.

μακροκαταληκτέω -ῶ, desino in longam vocalem ἢ syllabam.

μακροκατάληκτος, ον, in longam vocalem ἢ syllabam desinens.

μακρολογία, ἡ, longiloquium.

μακροπορέω -ῶ, procul eo.

μακροπορία, ἡ, iter longum.

μακρόπους, δ, longipes, -idis.

μακροπόγων, δ, ἡ, barbam longam habens.

μακρόρρυγχος, ον, rostum longum habens.

μακρός, ἄ, ον, longus, a, um' || *μακρῶ*, longe, *μακρῶ ῥῆον*, longe facidius' || *διὰ μακροῦ*, post longum tempus.

μάκρος, τό, longitudo, θ.

μακροσκελής, ἔς, crura longa habens' || **μετφ.* — *ἐπιστολή*, longa epistola.

μακρότατα, longissime.

μακρότερον, -ρωσ, longius.

μακρότης, ἡ, longitudo, θ.

μακρόχειρ, longimanus, a, um.

μακροχρόνιος, longaevus, a, um.

μακροχροσιότης, longaevitas, θ.

μακροψυχία, ἡ, vastitas animi.

μακρόνω, extendo, -ere.

μακρῶς, longe; prolixè.

μάκρωσις, ἡ, prolongantio, θ.

μάκτρα, μακτήριον, mactra, θ.

μάκτρον, τό, mappa, -ae, θ.

μάλα, valde; magnopere.

μάλαγμα, τό, malagma, οὐ.

μαλακευτικός, leniens, -ntis.

μαλακεύω, lenio, mollio, -ire.

μαλακία, ἡ 1) mollitia, -ae, θ. 2)

stomachi mollities 3) = *ηγεμία*, malacia, -ae, θ. *4) *νεοελ.* = *τό δέφροσθαι*, masturbatio, θ.

μαλάκια, τά, mollia.

μαλακιάω -ῶ, mollis sum' *συνήθ.* langueo, -ere; aeger sum.

μαλακίζω, mollio, -ire, aliquem; malacisso (*Πλαῦτ.*) || — *ομαι*· α') mollesco, -ere; *β') *νεοελ.* = *δέφρομαι*, masturbo, -are.

μαλακισμός, δ, mollities, -ei, θ.
μαλακίων, δ, vir mollis.
μαλακός, ή, όν, mollis, ε.
μαλακότης, ή, mollities, -ei, θ.
μαλακόφρων, ον, molli animo.
μαλακόφρωνος, ον, animo molli.
μαλακτήρ χροσού, qui igne aurum molliit.
μαλακτικός, ή, όν, (e molliens, -ntis; mollificus, a, um).
μαλακτός, qui molliri potest.
μαλάκυνσις, ή, emollitio, θ.
μαλακύνω, mollio, -ire; mollem reddo || —ομαι, mollior.
μαλακώς, molliter.
μάλαξις, ή, emollitio, θ.
μαλάσσω, mollio ή emollio (-ivi -itum, -ire, aliquid ή aliquem || —ομαι, mollior (-itus sum, -iri).
μαλάχη, ή, (μολόχη), malva, θ.
μαλερός, ά, όν, vehementer.
μάλη, ή, ala, -ae, θ. εὐχερ. εν τη φράσει : υπό μάλης, (υπό μάλην) = κρυφίως, clam furtim.
μαλθακεύομαι, molis sum.
μαλθακία, ή, mollitudo, θ.
μαλθακίζω, mollio, -ire || —ομαι, mollesco, -ere; languesco, -ere.
μαλθακός, ή, όν, mollis, ε.
μαλθακότης, ή, mollities, θ.
μαλθακώ -ώ, mollio, -ire.
μαλθακύνω, mollio, -ire.
μάλιστα 1) maxime, μάλιστα πάντων, maxime omnium 2) potissimum· και μάλιστα εκείνος, et potissimum ille 3) praesertim; praecipue 4) ως ισχυρά καταφ. άπόκρ. profecto, certe.
μάλη, ή, e frigore torpor.
μάλλον 1) magis μάλλον ή, magis quam· έτι μάλλον, etiam magis 2) potius· ού· μάλλον... ή ού· non tam... quam potius.
μαλλός, δ, vellus, -eris, ού.
μαλλοφόρος, ον, laniger, a, um.
μαλλωτός, ή, όν, villicus, a, um.
μάμμα, μάμμη, μαμμία, ή 1) = μήτηρ, mamma, θ. mater, -tris, θ. 2) = μεγαλομήτηρ, avia, θ.
μάμμη, ή, mamma, θ.
μαμμόθεπτος, ab avia nutritus· δθ. = mollius educatus, nepos.

μάνδαλος, δ, pessulus, -i, ά.
μανδαλώ -ώ, pessulo obsero.
μανδαλωτός, pessulo obseratus.
μάνδρα, ή, stabulum, -i, ού.
μανδραγόρας, δ, mandragoras, θ.
μάνδρευμα, inclusio in stabulo.
μανδρένω, stabulo, -are.
μανδύας, δ, paenula, -ae, θ.
μανθάνω 1) = διδάσκομαι, disco (didici, -ere) aliquid 2) = πυνθάνομαι, scisco (scivi, scitum, -ere) aliquid; 3) = έννοώ, intellego, (-exi, -ere) aliquid 4) cognosco, -ere, aliquid.
μανία, ή 1) = πᾶν μανικόν πάθος, furo, -oris, ά. 2) = φρενοβλάβειν, insania, -ae, θ. 3) nimia, cupiditas, -atis, θ. 4) = εμπνευσis, inspiratio, θ.
μανιάω -ώ, furo, -ere.
μανικός, (μανιακός), ή, όν 1) iuriosus, a, um; 2) = ύπερβολικός, immanis, e.
μανικώς, iuriose; insane.
μανιώδης, ες, furiosus, a, um.
μανιωδώς, iuriose; insane.
μάννα, ή 1) mica thuris, manna, -ae, θ. 2) τό μάννα (των Έβρ.). manna (άκλ.). mel aerium *3) νεσελ. ή μάννα = ή μήτηρ, mater, θ.
μάννος, δ, colare; monile, ού.
μανός, ή, όν, rarus, a, um.
μανώ -ώ, rarefacio, -ere.
μαντεία, ή, divinatio, -onis, θ. vaticinium, -i, ού.
μάντευμα, τό, vaticinium, ού.
μαντεύομαι 1) = χρησμοφδοτώ, oraculum edo ή do, vaticinor, -ari 2) divino, -are; 3) χρηστηριάζομαι, oraculum consulto.
μαντευτής, δ, vates, -is, ά.
μαντευτικός, ή, όν, ad vaticinationem pertinens.
μαντευτός, ή, όν, vaticinio praedictus, a, um.
μαντική, ή, divinatio, θ.
μαντικός, ή, όν, ad vatem pertinens; vaticinus, a, um.
μαντικός, per vaticinium.
μαντιπόλος, ον, vaticinans.
μάντις, δ, ή, vates, -is, a.
μαντοσύνη, ή, vaticinatio, θ.

μανώδης, ες, rarus, a, um.
 μάνωσις, ἡ, rarefactio, -onis, θ.
 μάραθρον, τό, foeniculum, -i, οὐ.
 μαραίνω, marcidum facio ἢ reddo
 (aliquid) || —ομαι, α') marcesco,
 -ere β') = χαλαροῦμαι, marcesco,
 -ere; flaccesco, -ere γ') = φθίνω,
 tabesco, -ere.

μάρανσις, ἡ, marcor, -oris, ἄ.
 μαραντικός, marcidum reddens.
 μαρσμός, δ, 1) tabes, -is, θ. 2)
 marcor, ἄ. 3) languor senilis.
 μαργαρίτης, δ, margarita, θ.
 μαργάω, -ω, insanio, -ire.

μάργος, ον' 1) insanus, a, um' 2)
 salax, -acis' 3) edax, -acis:
 μαργοσύνη, μαργότης, ἡ' 1) in-
 sania, -ae, θ. 2) salacitas, θ.

μαρμάρω, insanum facio.
 μαρμαίρω, resplendo, -ere.
 μαρμάρεος, marmoreus, um.
 μαρμάρινος, marmoreus, a, um.
 μαρμαρογλυφία, ἡ' 1) marmoris
 sculptura' 2) marmorea, ars.

*μαρμαρογλύφος, δ, marmorarius
 faber.

μαρμαροποιός, marmorarius, ἄ.
 μάρμαρον, τό, marmor, οὐ.
 μαρμαρόω, -ω, in marmor mato.
 μαρμαρογῆ, splendor vibrans:
 μαρμαρόσσω, splendo, -ere
 μαρμαρόσις, ἡ, incrustatio, θ.
 μαρμαραμαι, pugno, -are.
 μαροῦλιον, τό, lactuca, -ae, θ.
 μαροῦλιον, μαρσόπιον, τό, μάρ-
 σιπος, δ, marsupium, οὐ.

Μάρτιος, δ, Martius; -ii, οὐ: μηνί
 Μαρτίω, mense Martio.

μάρτυς, δ, ἡ' 1) ἐν δικαστ. testis,
 -is, ἄ. †2) = ἐπὶ πίστεως ἀποθα-
 νών martyri, -yris, ἄ. θ. *3) τοσελ.
 = ὁ παρῶν εἰς τι, arbiter, -tri, ἄ.

μαρτυρέω, -ω' 1) testimonium dico
 ; testo, testifcor, -ari' 2) ἀπο-
 δεικνύμι, δηλώω, testificor demon-
 stro, -indico, -are, aliquid †3) =
 μαρτυρικὸν θάνατον ἐφλοταμαι, mar-
 tyrio afficio (=ctas sum) *4) =
 οὔμαι, testimonium perhibeor.

μαρτύρημα, τό, testimonium; οὐ.
 μαρτύρια, ἡ, testimonii dictio;
 testimonium, -ii, οὐ.

μαρτυρικός, ἡ, ον' 1) ad testi-
 monium, pertinens' 2) ad marty-
 rium pertinens.

μαρτύριον, τό' 1) = ἀπόδειξις, te-
 stimonium, -ii, οὐ. †2) = ὁ ἐπὶ πί-
 στείως θάνατος, martyrism, -ii, οὐ.
 μεταφ. cruciatus, -us, ἄ.

μαρτύρομαι, testor testificor(-ari),
 deos attestor.

μάσσομαι, -ώμαρ' 1) mando (mā-
 di, -ere), aliquid || μεισημύνος, ἡ,
 ον, mansus, a, um. 2) manduco,
 -are. [*2] μασσοῦμαι.

μάσσημα, τό' 1) quod manducatur.
 μάσσησις, ἡ, manducatio θ.

μασητήρ, δ' 1) manducator, -oris.
 ἄ. *2) —δοός, dens, molaris.

μάσθη, ἡ, lorum, -i, οὐ.
 μάσσω καὶ μάττω; manibus pre-
 mo ἢ comprimo.

μάσσωον, longior, -ius.
 μαστάριον, τό, mammula, θ.

μάστευσις, ἡ, indagatio, -onis, θ.
 μαστευτής, δ, indagator, ἄ.

μαστεύω, indago, -are.
 μαστήρ, δ, investigator, -oris, ἄ.

μαστιγέδς, δ, flagellator, ἄ.
 μαστιγέω, -ω, flagello, -are

οὔμαι ἐπὶ τινος, vapulo (-ati, are)
 ab aliquo.

μαστιγίαις, δ, verbero, ἄ.
 μαστιγιον, τό, flagellum, οὐ.

μαστιγοφορέω, -ω, flagellum fero.
 μαστιγοφόρος, δ, lorarius, οὐ.

μαστιγώω, -ω, flagello, -are; ver-
 bery, -are, aliquem.

μαστιγώσιμος, ον, flagello di-
 gnus; verberabilis, e.

μαστιγώσις, ἡ, flagellatio, θ.
 μαστίζω' 1) flagello, verbero,
 -are (τοὺς ἵππους, equos) *2) μεταφ.

pestem ac perniciem fero.

μάστιξ, ἡ' 1) flagrum, ἡ flagel-
 lum, -i, οὐ. lorum, -i, οὐ. 2) μεταφ.

|| ὄλεθρος, pestis, -is, θ.

μαστιχη, ἡ, mastiche, -es, θ.

μαστιχίνος, mastichinus, a, um.
 μαστοειδής, ες, mammae similitis.

μαστός, δ, mamma, -ae, θ.
 μαστροπέαι, ἡ, lenocinium, -ii, οὐ.

μαστροπέω, ἡ, leno aliquid.
 μαστροπικός, ἡ, ον, lenonias.

μαστροπικῶς, lenonice.
 μαστροπός, ὁ, leno, -onis, ἄ. ||
 μαστροπός, lena, ae, θ.
 μασχάλη, ἡ, ala ἢ axilla, -ae, θ.
 ματαιολογέω -ῶ, vana loquor.
 ματαιολογία, ἡ, vaniloquium, -i, οὐ.
 ματαιολόγος, vaniloquus, a, um.
 ματαιοπονεῖν -ῶ, frustra laboro.
 ματαιοπόνημα, τό, inanis labor.
 ματαιοπονία, ἡ, opera irrita.
 μάταιος, α, ον, vanus, a, um;
 inanis, e; futilis, e.
 ματαιοσύνη, ἡ, vanitas, θ.
 ματαιότης, ἡ, vanitas, θ.
 ματαιοφρονέω -ῶ, vana cogito.
 ματαιοφροσύνη, ἡ, 1) stultitia,
 -ae, θ. *2) νεοελ. = ματαιότης.
 ματαιόφρων' 1) qui absurda cogit.
 *2) νεοελ. vanus, a, um.
 ματαιῶν -ῶν, vanum ἢ irritum
 reddo, (aliquid) || —οῦμαι, vanus
 et irritus fio.
 ματαιῶς, vane; frustra.
 ματαιώσεις, ἡ, frustratio, θ.
 μάταρις, ἡ, mataris, -is, θ.
 μάταιον -ῶν, vanè tempus tero.
 μάτην' 1) frustra' 2) μάτην εἰς μά-
 την), in cassum ἢ incassum' 3) ne-
 quicquam' 4) temere.
 ματία, ἡ, vanitas, -atis, θ.
 ματτία, ἡ, epulae lautae.
 ματτιάζω, paro epulas lautas.
 μαυλίστρια, ἡ, lena, -ae, θ.
 μαυλίζω, mercede prostituo.
 μάχαιρα, ἡ' 1) = ξίφος, gladius,
 -i, ἄ. 2) culter, -tri, ἄ.
 μαχαίριον, τό, cultellus, -i, ἄ.
 μαχαίριον, τό' 1) = ξιφίδιον, gla-
 diolus, οὐ. 2) = ξιγχιφίδιον, sica, θ.
 πύγιο, θ. 3) culter, -tri, ἄ.
 μαχαιροποιός, gladiatorum faber.
 μαχαιροφορέω -ῶ, gladium fero;
 cultrum gesto.
 μαχαιροφόρος, ὁ, gladium ferens;
 cultrum ἢ pugionem gestans.
 *μαχαιρῶν -ῶν καὶ μαχαιρώνων
 τινά aliquem pugione percutio.
 μάχη, ἡ' 1) pugna, -ae, θ. 2)
 proelium, -ii, οὐ.
 μαχητής, ὁ, pugnator, -oris, ἄ.
 μαχητικῶς, ἡ, ὄν, pugna.
 μάχμος, ον, pugna, -acis;

bellicosus, u, um.
 μαχλάς, ἡ mulier lasciva.
 μαχλάω -ῶ, lascivus sum.
 μάχλος, ον, lascivus, a, um.
 μαχλοσύνη, μαχλότης, ἡ, lascivia,
 -ae, θ. impudicitia, -ae, θ.
 μάχομαι' 1) pugno (-avi, atum,
 -are) 2) proelior (-atus sum, -ari).
 μάχομαι -ομαι, pupio, -ere.
 μέγα (ἐν συνθ.) valde, multum.
 μεγάρωρος, ὄν, valde munificus.
 *μεγαθύμια, ἡ, magnanimitas, θ.
 μεγαθύμος, magnanimus, a, um.
 μεγαίρω, invideo, -ere.
 μεγακλής, ἐς, valde clarus.
 μεγακυδής, ἐς, valde gloriosus.
 μεγαλαυκέω -ῶ καὶ μεγαλαυχοῦ-
 μαι, glorior (-atus sum, -ari).
 μεγαλαυχής καὶ μεγάλαιχος, gro-
 liabundus, a, um.
 μεγαλαυχία, ἡ, jactantia, θ.
 μεγαλεῖον, τό, magnificentia, -ae,
 θ. majestas, -atis, θ.
 μεγαλεῖος, magnificus, a, um.
 μεγαλειότης, ἡ, magnificentia, -ae,
 θ. majestas, -atis, θ.
 μεγαλείως, magnificè.
 μεγαλέμπορος, ὁ, magnarius, ἄ.
 μεγαλεπήβολος, ον, qui magna
 molitur.
 μεγαληγορέω -ῶ, magna loquor;
 magnifice loquor.
 μεγαληγορία, ἡ, magniloquentia.
 μεγαληγός, magniloquus.
 μεγαληγορία, ἡ, arrogantia, θ.
 μεγαλήνωρ, ὁ' 1) arrogans, -ntis.
 2) magnos viros faciens.
 μεγαλοδοξία, ἡ, magna gloria.
 μεγαλόδοξος, ον, gloriosus, a, um.
 μεγαλόδους, magnos dentes ha-
 bens.
 μεγαλοδύναμος, multum potens.
 μεγαλοδοξία, ἡ, munificentia, -ae.
 μεγαλόδοξος, munificus, a, um.
 μεγαλόθρους, ὄν, valde seniorus.
 μεγαλόθυμος, magnanimus, a, um.
 μεγαλόκαρδος, magnanimus.
 μεγαλοκέφαλος, ον, quis magno
 capite est; capito, -onis.
 μεγαλομάρτυρ, magnus martyr.
 μεγαλομερής, ἐς, magnis parti-
 bus constans; amplus, a, um.

μεγαλομερῶς, laute; magnifice.
μεγαλόνομος, ον, magna mente
praeditus, a, um.

μεγαλοποιέω -ᾶ, magnifico.

μεγαλοπρέπεια, magnificentia, θ.

μεγαλοπρέπης, magnificus, a, um.

μεγαλοπρεπῶς, magnifice.

μεγαλοσθενής, viribus pollens.

μεγαλόστομος, ον, ἐπιθ. magnum
habens os.

μεγαλοσύνη, ἡ, magnitudo, θ.

μεγαλόσχημος, μεγαλόσχημων· 1)
magnam genus speciem· 2) mo-
nachus primi ordinis.

μεγαλόσωμος, μεγαλοσώματος, ον,
magnum corpus habens.

μεγαλότεχνος, ον, arte magnus.

μεγαλοουργέω -ᾶ, magna et prae-
clara facio; ingentia efficio.

μεγαλοῦργημα, opus eximium.

μεγαλοურγία, ἡ, magnificentia, θ.

μεγαλοουργός, ὄν· 1) magnificus,
a, um· *2) in suscipiendo audax;
ausis promptus, a, um.

μεγαλοφειγής, splendidissimus.

μεγαλοφρονέω -ᾶ, ρημ. magno
animo sum.

μεγαλοφροσύνη, ἡ, magnitudo
animi; magnanimitas, -atis, θ.

μεγαλόφρων, ον, magnanimus,
generosus, magnificus, a, um.

μεγαλοφυής, ἐς· 1) magnanimus,
a, um· *2) νεοελ. magno ingenio
praeditus, a, um.

μεγαλοφυῖα, ἡ· 1) magnanimitas,
θ. 2) excellens indoles.

μεγαλοφυῶς, ingeniose, acute.

μεγαλόφωνος, ον, ἐπιθ. magnam
vocem habens.

μεγαλοφώνως, alta, clara voce.

μεγαλοψυχέω -ᾶ, ρημ. magna-
nimus sum.

μεγαλοψυχία, magnanimitas, θ.

μεγαλύνω, magnifico (-are) ali-
quem ἢ aliquid || —ομαι, effero me.

μεγάλως· 1) = διαφερόντως, ma-
gnifice· 2) = σφόδρα, magnum; valde

μεγαλοσύνη, magnificentia, -ae, θ.

μεγαλοφελής, ἐς, valde utilis.

μεγαπενθής, ἐς, valde luctuosus.

μέγαρον, τό· 1) conclave, -is, οὐ.
2) aedes, -ium πλ. magna domus.

μέγας, μεγάλη, μέγα· 1) magnus,
a, um· || μέζων ον, major, -ius
(-oris)· || μέγιστος, η, ον, maximus,
a, um· 2) grandis, e· 3) amplus,
μέγιστον, ἐπιρ. maxime.

μεγασθενής, ἐς, viribus pollens.

μεγάτιμος, ον· 1) pretiosus, a,
um· *2) qui in magno est honore.

μεγάτολμος ον, valde audax.

μέγεθος, τό, magnitudo, -inis, θ.

μεγεθύνω, magnitudinem tribuo
(alicui); majorem reddo || μέσ.
-ομαι, major fio; cresco, -ere.

μεγιστᾶνες, οἱ, magnates, -ium,
ἀ. primates, -ium, ἀ.

μέγιστος, η, ον, ἴδε μέγας.

μεδέων, μεδέουσα, regnator, -oris;
regnatricis, -icis; regina, -ae.

μέδιμνος, δ, medimnus, ἀ.

μέδομαι, curo, -are.

μεθαρμύζω, commuto, -are, ali-
quid. μέσ. -ομαι, commutor.

μεθέκτης, ὁ, particeps, -ipis.

μεθεκτικός, ἡ, ὄν, participans.

μεθεκτός, ἡ, ὄν, qui participatur.

μεθέλω, retraho, -ere.

μέθεξις, ἡ, participatio, θ.

μεθέορτος (ἡμέρα), dies sequens
festum.

μεθέπομαι, persequor, -i.

μεθερμηνέουσι, interpretatō.

μεθερμηνεύω, interpretor, -ari,
transfero (-tuli, -latum, -erre) ali-
quid· || —ομαι, transferor (-latus
sum, -erri).

μέθεσις, ἡ, remissio, -onis, θ.

μεθετέον, dimittendum est.

μέθη, ἡ, vinolentia, -ae, θ.

μεθημερινός, diurnus, a, nm.

μεθίδρυσις, ἡ, translatio, -onis, θ.

μεθιδρύω, transfero, muto.

μεδίημι· 1) μεταβ. α') dimitto,
missum facio, emitto e manibus,
depono, -ere· β') remitto, solvo·

γ') — τινά, relinquo, desero, -ere,
aliquem· δ') — τινί τι, permitto
alicui aliquid· 2) ἀμεταβ. α') re-
mitto me· τ'. ε. negligens sum ἢ

φιο· β') — τινός, desino.

μεδίπταμαι, transvolvo, -are.

μεδίστημι· 1) statuo alio loco;
inveo loco; amoveo, submoveo,

-ere: 2) ἐν τοῖς ἀμεταβάτοις καὶ μέ-
σοις χρόνοις, α') mutor, muto me
degenero, -are: β') migro, -are:
γ') morior, -i.

μεθοδία, ἡ, insidiae; dolus.
μεθοδεύω 1) methodice tracto
(aliquid): 2) artificii -utor.

μεθοδική, ἡ, methodice, -es, θ.
μεθοδικός, ἡ, ὄν, ratione procedens;
viâ et ratione susceptus.

μεθοδικῶς, viâ et ratione.
μέθοδος, ἡ, ratio, -onis, θ. via,
-ae, θ. methodus (-os) -i, θ.

μεθολκή, ἡ, retractio, -onis, θ.
μεθομιλέω -ῶ, conversor, -ari.
μεθοπωρινός καιρός, tempus post
poma.

μεθορία, ἡ, conñinium, -ii, οὐ.
μεθορίζω, confinis sum.

μεθόριον, τό, confinium, οὐ.
μεθόριος, ὄν, confinis, e.

μεθορμέω -ῶ καὶ **μεθορμίζω**, in
alium portum navigo: || -ομαι,
transfretor, -are (in alium locum).

μέθυ, τό, temetum, -i, οὐ.
μέθυσις, ἡ, ebrietas, -atis, θ.

μεθύσκα τινά, ebrio ἢ inebrio,
-are, aliquem: || -ομαι (ἐμεθύσθην),
inebrior (-atus, sum, -ari): **μεθυ-**
σθεῖς (με)μεθυσμένος, inebriatus.

μέθυσος, ὄν, ebrius, a, um.
μεθύστερον, postea.

μεθυστικός, ἡ, ὄν, inebrians.
μεθύστρια, ἡ, mulier ebria.

μεθύω 1) ἀμετ. ebrius sum: ||
-ων, ουσα, ὄν, inebriatus, a, um.

2) μεταβ. ebrium reddo, irebrio,
-are, aliquem: 3) τροπ. — τινί, su-
perbio aliqua re.

μειδίαμα, τό, lenis risus.
μειδάω -ῶ καὶ **συνήθ. μειδάω** -ῶ,
leniter (ἢ molliter) rideo (-si, -ere);
surrideo (-si, -ere).

μείζων, ὄν, ἴδε μέγας.
μείλιγμα, τό: 1) mulcimentum,
lenimentum, οὐ. placamen, οὐ. 2)
ἐπι φαγητ. condimentum, οὐ.

μελικτήριος, **μελικτικός**, ἡ, ὄν,
deliniens, -ntis.

μελικτός, ἡ, ὄν, placabilis, e.
μείλιγος, fraxinus, a, um.

μείλιξις, ἡ, placatio, θ.

μείλισσω, demulceo, -ere.
μειλιχία, ἡ, lenitas, -atis, θ.

μειλίχιος, α, ὄν, dulcis, e: || *τό:
μειλίχιον, lenitas, -atis, θ.

μειλίχιως, leniter; blande.
μείλιχος, ὄν, blandus, a, um.

***μειοδοσία**, ἡ, addictio, θ.
*μειοδότης, ὁ, licitator, ἄ.

μείον, minus, ἴδε μικρός.
μειονεκτέω -ῶ, minus habeo, de-
teriore sum conditione.

μειονέκτημα, deterior conditio.
μειονέκτης, ὁ, qui deteriore est
conditione.

μειονεξία, deterior conditio.
μείω -ῶ, minuo, -ui, (-utum,
-ere) aliquid: || -ομαι, minuo:
(-utus sum, -i).

μειρακεύομαι καὶ **μειρακεύομαι**,
adolescentis modo lascivio et ex-
sulto; adolescentior, -ari.

μειρακίζομαι καὶ **μειρακίδομαι**,
-οῦμαι, adolesco, -ere.

μειράκιον, adolescentulus, ἄ.
μειρακιώδης, ες, juvenilis, e.

μειρακιωδῶς, pueriliter.
μείραξ, ἡ: 1) adolescentula, -ae,
θ. puella, -ae, θ. οὐ ἄρσ. τό **μει-**
ράκιον: 2) μετ. ὁ **μείραξ**, adole-
scentulus.

μείωμα, τό, defectus, -us, ἄ.
μείων, ὄν, minor, us, -oris.

μείωσις, ἡ, diminutio.
μειωτικός, ἡ, ὄν, vim minuendi
habens.

μειωτός, ἡ, ὄν, qui decrescit ἢ de-
crescere potest.

μελαγχίτων, tristis, e.
μελαγχολάω -ῶ, melancholiâ la-
boro, deliro, -are.

μελαγχολία, melancholia.
μελαγχολικός, ἡ, ὄν, melanco-
licus, a, um.

μελαγχολικῶς, ἐπίρ. more melan-
cholicorum.
μελαγχολώ -ῶ, εἰρη. melanco-
liam genero.

μελάγχροος, -ους, ουν, nigri co-
loris, nigricans, -ntis.

μέλαθρον, τό: 1) lacunar (-aris
ἢ strabs tecti: 2) domus.

μελαθρόω -ῶ, trabibus jungo.

μελαίνω, nigrum reddo. || μέσ.
 —ομαι, nigreficio; nigresco.
 μελαμψός, ἢ, ὄν, incus, a, um.
 μελαναίετος, δ, aquila nigra.
 μελανειμονέω -ῶ, puffed (atris)
 vestibus sum indutus, a, um.
 μελανείμων, ὄν. 1) atris indutus
 vestibus 2) ἐνεκα πένθος, pullatus
 ἢ atratus, a, um.
 μελανέω -ῶ, nigresco, -ere.
 μελάνη, ἢ, atramentum, ὄν.
 μελανία, ἢ, nigredo, ὄν.
 μελανίζω, nigrico, -are.
 μελάιον, τό, nigra viola.
 μελανόσχηον, atramentarium, ὄν.
 μελαγοειδής, ἐς, niger aspectu.
 μελανόθριξ, δ, ἢ, pilos habens ni-
 gros; cui capilli nigri sunt.
 μελανός, niger ἢ ater, a, um.
 μελανόστικτος, ὄν, atris maculis
 distinctus, a, um.
 μελανότης, ἢ, nigrifudo, ὄν.
 μελανόφθαλμος, ὄν, nigros (ἢ
 nigricantes) oculos habens.
 μελανοφορέω -ῶ, atris vestibus
 amictus sum.
 μελανοφόρος, ὄν, atratus, a, um.
 μελανόχροος -ους, ὄν, nigrans
 ἢ nigricans, nigro colore.
 μελανόχρωος, qui nigra cute est.
 μελανόω -ῶ, nigro, -are. || —σθ-
 μαι, nigresco (-grui, -ere).
 μελάνυδρος, ὄν, nigras habens
 aquas, ὄν. — profundus, a, um.
 μελάνωμα, nigredo, ὄν; nigrum.
 μελανώπιδος, ὄν, niger aspectu.
 μέλας, αἶνα, ἀν. 1) ἐδ γενεῖ, ni-
 ger, gra, grum. 2) ater, tra, trum.
 3) fuscus, a, um. 4) pullus, a, um.
 5) τό μέλας α') = ἢ μέλαινα κίχλις,
 nigrum, ὄν. β') = ἢ μελάνη, atramen-
 tum, ὄν. γ') τό μέλαν τῶν ὀφθαλμῶν,
 nigrum oculi. δ) τροπ. α') munitis,
 crudeis, e' β') matus, a, um.
 μελεαγρίς, ἢ, meleagris, idis, ὄν.
 μελεάζω, medulor, -ari.
 μέλει (ἀπροσ.) 1) curae est 2)
 refert; τί μελεῖ σοὶ τούτου; quid hoc
 meā refert?
 μέλεος, α, ὄν. 1) vanus, a, um;
 inanis, e' 2) infelix, icis.
 μελετάω -ῶ 1) = ἐπιμελοῦμαι τι-

nos, curam gero alicujus rei; 2) =
 σκεπτομαι, meditor (-atus, sum, -ari)
 aliquid ἢ de aliqua re 3) ἀσχελοῦ-
 μαι περὶ τι, incumbo (-ere) in
 aliquid.
 μελέτη, ἢ 1) = φροντίς; cura, -ae,
 ὄν. 2) = ἀσκησις, meditatio, ὄν. 3) ἢ
 περὶ τὰ γράμματα —, meditatio, ὄν.
 μελέτημα, meditamentum, ὄν.
 μελετηρός, exercitatus, a, um.
 μελετήσις, ἢ, exercitatio, ὄν.
 μελετητέον, exercitandum (est).
 μελετητήριον, meditatorium, ὄν.
 μελετητικός, ἢ, ὄν, aē medita-
 tionem aptus, a, um.
 μελετητός, ἢ, ὄν, meditatione dis-
 cendus, a, um.
 μέλη; ἢ, poculi genus.
 μεληδόν, membratim.
 μέλημα, τό, cura, -ae, ὄν.
 μέλσις, ἢ, curatio, -onis, ὄν.
 μέλι, τό, mel, mellis, ὄν.
 μέλια, ἢ, (δ.) fraxinus;
 μελιγλωσσος, mellifloquus.
 1. μελλίζω, membratim concido.
 2. μελλίζω, modulor, -ari.
 μελιθρεπτος, melle nutritus.
 μελιίνος, fraxineus, a, um.
 μελικηρον, τό, fava, -i, ὄν.
 μελικός, ἢ, ὄν, melicis, a, um.
 μελικρατον, τό, melicratum, ὄν.
 μελιπηκτον, placenta e melle.
 μελιρρῦτος, mellifluus, a, um.
 μελισμα, τό, cantilena, -ae, ὄν.
 μελισμός, δ. 1) divisio in partes.
 2) modubatus, -us, ὄν.
 μέλισσα, ἢ, apis καὶ apes, -is, ὄν.
 μελισσαίος, apiarius, a, um.
 μελισσοκόμος, δ, apiarius, a.
 μελισσοτροφεῖον, apiarium, ὄν.
 μελισσοτρόφος, apes nutritus.
 μελισσοουργία, ἢ, cura apum.
 μελισσοουργός, ὄν, mellifex, -icis.
 μελισσοφάγος, apibus vescens.
 μελισταγής, ἐς, melle stillans.
 μελιστής, δ, cantor, -oris, a.
 μελιτοπόλις, δ, mellis venditor.
 μελιτόω -ῶ, melle condio; -ire.
 μέλιττα, ἢ, idē μέλισσα.
 μελιτώδης, ἢ, melleus, a, um.
 μελιφθογγός, suaves sonos edens.
 μέλλησις, ἢ, cunctatio, ὄν.

μελλήτης, δ, cunctator, á.
 μελλητικός, ή, όν, cunctans.
 μέλλον, τό, futurum tempus;
 futurum, -i, ού.
 μελλόνυμφος, δ, ή, brevi sponsus,
 futurus; brevi sponsa futura.
 μέλλω 1) —όκνώ, cunctor (-atus
 sum, -arí) 2) μετ' άπαρεμφ. σχη-
 ματίζει τών περιφρ. μέλλοντα: α') —
 γραφείν (ή γραφείν) τόν πόλεμον, τήν
 έπιστολήν, scripturus sum bellum,
 epistolam β') — μεγαλύνειν τās τών
 βασιλέων πράξεις, eo attolere facta
 regum γ') ή πόλις μέλλει (έμελλε)
 άλώσεσθαι, est (erat) in eo ut urbs
 capietur (caperetur).
 μέλλον, δ, (γραμμ.) futurum.
 μέλοδραμα, drama modulatum.
 μέλομαι, mihi curae est.
 μελοποιέω -ώ, carmen compono.
 μελοποιία, ή 1) scriptio carmi-
 num lyricorum 2) modulatio, θ.
 μελοποιός, δ, poeta lyricus.
 μέλος, τό 1) membrum, ού. 2)
 τά μέλη του σώματος, artus, -us, á.
 3) carmen modulatum; melodia, θ.
 μελουργέω -ώ, carmen compono
 μέλω τινά, canto (-are) aliquem
 cantu celebri aliquem.
 μελωδέω -ώ, modulator, -ari.
 μελωδήμα, τό, cantus, -us, á.
 μελωδία, ή, modulatio, -onis, θ.
 μελωδός, δ, cantor, -oris, á.
 μέμαα, vehementer desidero, με-
 μάω, vehementi studio.
 μεμβράνα, ή, membrana, -ae, θ.
 μεμερισμένως, partito.
 μεμιγμένως, mixte; mixtum.
 μέμνημαι, meminí, -isse.
 μεμονωμένως, solitario modo.
 μεμπτός, culpandus, a, um.
 μεμπτικός, querulus, a, um.
 μεμπτός, ή, όν, reprehensione
 dignus, a, um.
 μέφομαι 1) —ψέγω τινά ή τι; re-
 prehendo (-ndi, usum, -ere) ali-
 quem ή aliquid 2) —μεψιμοιωώ,
 queror, conqueror (questus sum, -i)
 μεψιμοιωτέω -ώ, queror, con-
 queror (κνρ. de sorte mea) 2)
 μεψιμοιωώ τινί τι, conqueror ali-
 cuius aliquid.

μεψιμοιωρία, ή, conquestio (de
 sorte sua); querela, θ.
 μεψιμοιωρός, όν, qui de sorte sua
 queritur; querulus, a, um.
 μέψις, ή 1) querimonia, -ae, θ.
 2) reprehensio, -onis, θ.
 μέν 1) quidem 2) ό μέν... ό δέ,
 alter...alter 3) ότε μέν ή τοτε μέν...
 ότε ότε ή τοτε ότε, modo... modo.
 μέν γάρ, enim.
 μενεπτόλεμος, όν, fortis, e.
 μενετέον, manendum est.
 μενετικός, qui manere solet.
 μενετός, ή, όν, permanens.
 μένος, τό, aimus, -i, á.
 μέν ούν 1) itaque, igitur 2) sa-
 ne, profecto.
 μέν ούν γε (μενούν γε), immo vero
 μέντοι 1) certe quidem 2) ve-
 rum temen.
 μένω 1) maneo (mansi, -ere) 2)
 —άγαμένο, περιμένο, μαθεο, ex-
 specto 3) μένω (= ύπομένο) τούς
 πολεμίους, maneo hostes.
 μεραρχία, ή, agmen militum con-
 stans e bis mille et quadraginta
 octo viris.
 μερίδιον, τό 1) parva pars *2)
 νεοελ. pars, partis, θ. portio, θ.
 μερίζω 1) partio, -ire ή partior
 (-itus, sum, -iri) aliquid; 2) —ομαί
 τι προς τινα, partio ή partior ali-
 quid cum aliquo.
 μερικεύω τι, particulare aliquid
 reddo.
 μερικός, ή, όν, particularis, e.
 μερικώς, particulariter.
 μέριμνα, ή, cura, -ae, θ.
 μεριμνάω -ώ 1) curo, -are; 2)
 —σκοπώ τι, contempler, -ari.
 μεριμνητής, δ, contemplator.
 μεριμνητικός, anxie curans.
 μερίς, ή, pars, -rtis, θ. portio, θ.
 πολιτική —, pars ή μάλλον partes.
 μερισμός, δ, partitio, θ.
 μεριστής, δ, partitor, -oris, á.
 μεριστικός, ή, όν, έπίθ. dividendi
 vim habens.
 μεριστός, qui dividi potest.
 μερμηρίζω, sollicitus sum.
 μέρμις, ή, funiculus, -i, á.
 μέρος, τό, pars, -rtis, θ. portio.

μεσάζω· 1) sum in medio· 2) = διχοτομῶ, in duas partes seco· *3) νεοελ. medium me gero; ὄθ. ὁ —ων, intecessor, ἄ. —ουσα, conciliatrix, -icis, θηλ.

*μεσαῖος, medius, intermedius.

*μεσαίων, ὁ, media aedas.

*μεσαιωνικός, mediae aetatis.

μεσάκτιος, in medio litore situs.

μεσεγγυῶ —ῶ, sequestro, -are.

μεσεγγύη, μεσεγγύησις, ἡ, sequestratio, -onis, θ.

μεσεγγύημα, sequester, -tris, ἄ.

μεσεύω, medius sum.

μέση, ἡ, media (chorda).

μεσηλιξ, ὁ, ἡ, mediae aetatis.

μεσημβρία, ἡ, meridies, -ei, ἄ.

μεσημβριάζω, meridiior, -ari.

μεσημβρινός, ἦτ ὄν, meridianus, a, um· || ὁ —, meridianus.

μεσημερινός, meredianus, a, um.

μεσημέριος, meredianus, a, um.

μεσιτεία, ἡ, interventus, us, ἄ.

μεσιτεύω· 1) in medio sum· 2) mediator sum; intervenio, -ire.

μεσίτης, ὁ· 1) mediator, -oris, ἄ. 2) ἐμπορ. interventor, -oris, ἄ. intercessor, ἄ.

μεσίτις, ἡ, mediatrix, -icis, θ.

μεσοβασιλεία, interregnum, οὐ.

μεσοβασιλεύς, interrex, -egis, ἄ.

μεσόγαῖος, μεσόγειος, ον, mediterraneus, a, um.

μεσόκοιλος, in medio concavus.

μεσόκοπος· 1) medius, mediocris·

2) = μέσης ἡλικίας, mediae aetatis.

μεσόκρανον, τό, capitis vertex.

μεσολαβέω —ῶ· 1) intercipio, -ere·

*2) νεοελ. α') = μεσιτεύω, intervenio, -ire· β') ὁ μεσολαβῶν χρόνος, tempus interjectum.

*μεσολάβησις, interventus, -us, ἄ.

μέσον, τό, medium, -ii, οὐ.

μεσονύκτιον, τό, nox media.

μεσονύκτιος, ον, mediae noctis.

μεσοπεντηκοστή, ἡ, media Pentecoste.

μεσοπόλιος, semicanus, a, um.

μεσοπύλη, ἡ, porta media.

μέσος, ἡ, ον· 1) medius, a, um·

2) = μέτριος, medius, a, um.

μεσότης, ἡ, medietas, θ.

μεσότηχον, τό, μεσότηχος, ὁ, paries intermedius.

μεσουρανέω —ῶ, ρημ. in medio coelo sum.

μεσουράνημα, medium coelum.

μεσουράνιος, ον, ἐπιθ. qui in medio coelo est.

μεσῶ —ῶ, medius sum.

μεσπίλη, ἡ, mespilus, -i, θ.

μέσπιλον, τό, mespilum, οὐ.

μεστός, ἡ, ὄν· 1) plenus, a, um· 2) refertus, a, um.

μεστότης, ἡ, plenitas, -atis, θ.

μεστῶ —ῶ, impleo, repleo -ere.

μέστωμα, complementum, οὐ.

μέσως, medie; mediocrite.

μετά· 1) μετά τινος· α') cum (μετ' ἀφαιρ.)· β') simul (μετ' ἀφαιρ.), μετά τούτων, his simul· 2) μετά τινα post (μετ' ατ.)· β') secundum (μετ' ατ.)· γ') μεθ' ἡμέραν, interdiu

μεταβαίνω· 1) transeo (-ii, -itum, -ire)· 2) transgredior (-gressus, sum, -i)· 3) migro (-avi, -atum, -are).

μεταβάλλω· 1) muto, commuto (-avi, -atum, -are) aliquid· 2) μεταβάλλω, —ομαι· α') mutor (-atus sum, -ari)· β') migro, -are· 3) μεταβεβλημένος, ἡ, ον, commutatus, a, um, μεταβεβλημένος, commutate.

μετάβασις· 1) transitus, -us, ἄ. 2) ἐν τῇ ῥητορ. transitio, θ.

μεταβατικός, transitivus, a, um; ῥήματα —ά, verba transitiva.

μεταβατικῶς, transitive.

μεταβιβάζω· 1) transpono, transfero, trajicio, traduco, -ere, aliquid in locum aliequem· 2) — τοῖς ἵπποις εἰς τοὺς σφενδονήτας, transcribo equites in funditores· 3) — τινὰ ἐπὶ τὴν γνώμην τινός, traduco aliquem ad sententiam alicujus· 4) δίκαιον (δικαιωμά τι) — εἰς τινα, jus alicui transcribo.

*μεταβίβασις, ἡ, traductio, ἄ.

μεταβιώω —ῶ, supervivo, -ere.

μεταβλέπω· 1) oculos avertō· *2) νεοελ. iterum video.

μεταβλητέον, mutandum est.

μεταβλητικός, mutabilis, e.

μεταβλητός, ἡ, ὄν, mutabilis, e.

μεταβολή, ἡ, mutatio.

μεταβολικός, mutabilis, e.

μετάβολος, ον, mutabilis, e.

μεταβουλεύομαι, muto consilium

μεταβουλία, ἡ, consilii mutatio.

μετάβουλος, ον, qui consilium mutat.

μεταγγίζω, in aliud vas fundo; transfundo (-fudi, -ere) aliquid in aliquid.

μεταγγισμός, ὁ, transfusio, ὅ.

μεταγενής, ἐς, post natus' || *συγκρ.*

μεταγενέστερος, α, ον, minor natu ἢ ἄλλ. minor (-oris) posterior, us' || -οι, minores, -um.

μεταγιγνομαι, fio, nascor pos.

μεταγιγνώσκω, sententiam muto; me poenitet.

μεταγλωττίζω, interpretor, -ari.

μεταγλωττιστής, interpretes, ἄ.

μετάγνοια, μεταγνώμη, μετάγνωσις, ἡ, mutatio sententiae.

***μεταγραμματισμός**, translatio.

μεταγραφεύς, ὁ, qui transcribit.

μεταγραφή, ἡ, transcriptio, ὅ.

μεταγράφω 1) transcribo, -ere, aliquid 2) in aliam linguam verto 3) — νόμον, abrogo legem.

μετάγω 1) transfero, traduco (aliquid in alium locum) 2) ἀμει. sequor cum exercitu.

μεταγωγεύς, ὁ, traductor, ἄ.

μεταγωγή, ἡ, traductio, ὅ.

μεταγωγός, ὁ, translator, ἄ.

μεταδειπνέω -ῶ, coeno postea.

μεταδίδωμι ἰνὴ τινος, impertio (-ivi και -ii, itum, -ire) aliqui aliquid || † — τῶν ἀχράντων μυστηρίων, † Eucharistiam populo porrigo.

μεταδικάζω, iudicium muto.

μεταδιώκω, persequor, -i.

μεταδίωξις, ἡ, persecutio, ὅ.

μετάδοσις, ἡ 1) communicatio, -onis, ὅ. † 2) — ἀγία μετάληψις, communicatio, ὅ. 3) — μιάσματος κτλ. contagio, ὅηλ.

μεταδοτικός, ἡ, ὄν 1) communicativus, a, um 2) ἡ χάρα εἶναι μεταδοτική, laetis hominibus facile laetamur ipsi 3) ἐπὶ νόσων, contagiosus, a, um.

μεταδρομή, ἡ, incurso, ὅ.

μεταξύννυμι, transjungo, -ere.

μετάθεσις, ἡ 1) transpositio, -onis, ὅηλ. 2) ἡ τῶν γραμμάτων —, translatio, ὅ. *3) — ὑπαλλήλου, e loco motio; translatio, ὅ.

μετάθετος, ον, mutabilis, e.

μεταθέω, curro post, τ. ἔ. cursu persequor ἐντεῦθ. — investigo, -are.

μεταίρω 1) μεταβ. sublatus (aliquid) transfero 2) συνήθ. ἀμει. transeo, migro, abeo.

μεταίχμιον, τό 1) spatium inter duas acies 2) intervallum inter res quaslibet.

μετακαλέω -ῶ 1) alio voco (aliquid) 2) — ἀνακαλῶ, revoco.

μετακάρπιον, metacarpium, ὅ.

μετακεράννυμι, miscendo tempero (aliquid); aliter misceo ὅθ. — com-muto, -are, aliquid.

μετακινέω -ῶ, transmoveo, -ere.

μετακίνησις, ἡ, transmotio.

μετακινήτος, ἡ, ὄν, qui trans-moveri potest.

μετάκλησις, ἡ, advocatio, ὅ.

μετάκλητος, advocatus, a, um.

μετακλίνω, declino, -are.

μετάκλισις, ἡ, inclinatio, ὅ.

μετακομιδή, ἡ, transvectio, ὅ.

μετακομίζω 1) transveho. (-exi, -ectum, -ere); transporto, -are, aliquid ἢ aliquid *2) νεοελ. — ομαι, aedes commuto.

μετακόμισις, ἡ 1) transportatio, -onis, ὅ. *2) νεοελ. supellectillum in alias aedes exportatio.

μετακομιστός, α, ον, transfereendus, a, um.

μετακόπτω, cudendo muto.

μετακοσμέω -ῶ, aliter compono.

μετακόσμησις, ἡ, constitutus in melius.

μετακοῦω 1) muto navis cursum 2) sententiam muto.

μεταλαγχάνω, mutata sorte obtineo (aliquid).

μεταλαμβάνω ἑνός 1) participo, -are, aliquid; 2) ἐπὶ τῆς ἀγ. εὐχαριστ. corpus Christi sumo 3) — εὐσῆτα, muto vestem.

μεταλέγω, repeto, -ere.

μετάλεξις, ἡ, repetitio, θ.
μεταληπτικός, ἡ, ὄν, ad meta-
 lepsin pertinens.

μεταληπτικῶς, per metalepsin.

μετάληψις· 1) participatio, θ. 2)
 = λήψις, sumptio ἢ acceptio, θ. δθ.
 — τῆς ἀρχῆς, successio in regnum·
 2) ἡ ἀγία μετάληψις, communio.

μεταλλαγῆ, **μετάλλαξις**, ἡ, mu-
 tatio, permutatio, θ.

μεταλλάσσω, **μεταλλάττω**, muto.
 transmuto, -are, aliquid.

μετάλλεια, ἡ· 1) = μέταλλενσις,
 metallorum scrutatio· 2) = μεταλ-
 λειον, fodina metallica.

μεταλλεῖον, τό, metallum, -i, οὐ.
 fodina, -ae, θ.

μεταλλεύς, **μεταλλευτής**, δ, me-
 talli fossor; metallarius, ἀ.

μεταλλευτικός, ἡ, ὄν, metalla-
 rius, a, um; metallicus, a, um.

μεταλλευτός, e terra effossus.

μεταλλεύω· 1) metalla quaero;
 metalla exerceo· 2) — τινά, con-
 demno aliquem in metalla.

μεταλλικός, metallicus, a, um.

μεταλλοῖόω -ῶ, muto, -are.

μεταλλοῖωσις, ἡ, mutatio, θ.

μέταλλον, τό· 1) metallum, -i, οὐ.
 2) μέταλλον, μέταλλα = μεταλλεῖον,
 metallum, -i, οὐ. fodina, θ.

μεταλλουργεῖον, τό, officina me-
 tallorum; metallum, -i, οὐ.

μεταλλουργός, δ, metallicus, ἀ.

μετάμειψις, ἡ, transmutatio, θ.
μεταμέλει μοί τινος, me poenitet
 alicujus rei.

μεταμέλεια, ἡ, poenitentia, θ.

μεταμελητικός, ἡ, ὄν, pronus ad
 poenitentiam.

μεταμελητικῶς, poenitenter.

μεταμέλομαι τινι ἢ ἐπί τινι, poe-
 nito (-ui, -ere) alicujus rei.

μεταμίγνυμι, commisceo, -ere.

μεταμορφόω -ῶ, ρ. transformo,
 transfiguro (aliquem ἢ aliquid in
 aliquid)· immuto· || -οῦμαι, mutor.

***μεταμορφώσιμος**, ὄν, **μεταμορ-
 φωτός**, ἡ, ὄν· 1) transfigurabilis, e.

μεταμόρφωσις, ἡ· 1) transformatio
 -onis, θ. 2) ἡ τοῦ Ἰησοῦ —, trans-
 figuratio, θ.

μεταμφιάζομαι, προκμ. **μετημφιά-
 σμαι**· 1) vestem muto; *2) νεκλ.

alienum habitum· || ***μετημφιεσμέ-
 νος**, ἡ, ὄν, personā tectus, a, um.

μετανάστασις, ἡ, emigratio, θ.

μετανάστευσις, ἡ, migratio, θ.

μεταναστεύω, migro ἢ demigro,
μετανάστης, δ, qui migrat; domo
 emigrans.

μετανάστις, **μετανάστρια**, ἡ, quae
 migrat; domo emigrans.

μετανοός -ῶ, post intelligo· || —
 τινι ἢ ἐπί τινι, me poenitet ali-
 cujus rei.

μετάνοια, ἡ, poenitentia, -ae, θ.

μεταντλέω, hauriendo transiurdo.

μέταξα, ἡ, sericum, -i, οὐ. me-
 taxa ἢ mataxa, -ae, θ.

μεταξάριος, **μεταξοποιός** οὐκ ὀλήθ.

***μεταξοσκώληξ**, δ, bombyx, -ycis.

μεταξύ, inter, (μετ' αἰτ.) 1) τοπ.

μεταξύ τῆς πόλεως καὶ τοῦ Τιβέρεως,
 inter urbem et Tiberim· 2) χρον.

μεταξύ πίνων, inter bibendum, με-
 ταξύ δειπνῶν, inter coenam, ἐν τῷ

μεταξύ, interea; interim· 3) δ, ἡ, τὸ

μεταξύ, medius, a, um, αἱ μεταξύ
 ἡμέραι, medii dies, ἐν τῷ μεταξύ
 χρόνῳ, medio tempore.

μεταξυλογέω -ῶ, inter dicendum
 interpono.

μεταξυλογία, ἡ, interlocutio, -onis.

***μεταξωτός**, ἡ, ὄν, sericus, a; um;

bombycinus, a, um, τὸ **μεταξωτόν**

(ἢ **μεταξωτὴ ἐσθῆς**), sericum, τὰ με-
 ταξωτὰ (αἱ μ. ἐσθῆτες), serica -orum.

μεταπαιδαγωγέω -ῶ, **μεταπαι-
 δεύω**, aliter erudio, et instruo (a-
 liquem).

μεταπαράδιδωμι, posteris trado.

μεταπαύομαι, interquiesco, -ere.

μεταπειθῶ τινά, a persuasa sen-
 tentia dimoveo aliquem; de sen-
 tentia deduco aliquem; aliud per-
 suadeo alicui, **μεταπειθῶμαι**, a per-
 suasa sententia in contrariam tra-
 ductor; in aliam sententiam verbis
 adducor; de sententia deducor.

μεταπειράομαι, alio modo tento.

μετάπειστος, ὄν, cui aliud per-
 suasum est; in aliam sententiam
 adductus.

μεταπεμπτός, arcessendus, a, um. **μετάπεμπτος**, on, accitus, a, um; arcessitus, a, um (ab aliquo). **μεταπέμπομαι** τινα, accio, -ire, arcesso (-ivi, itum, -ere), aliquem. **μετάπεμψις**, ή, accitus, -us, ἄ. **μεταπέτομαι**, transvolo, -are. **μεταπειτέω**, calculos alter pono; sententiam muto. **μεταπήγνυμι**, transferendo figo. **μεταπηδάω** -ῶ, transilo, -ire. **μεταπήδησις**, ή, saltus in alteram partem; saltus mutatus. **μεταπίνω** 1) post aliud bibo *2) *νεοελ.* rursus libo. **μεταπιπράσκω**, rursus vendo. **μεταπίπτω**, recido, -ere, (in ή ad aliquid). **μετάπλασις**, ή, transformatio, -onis **μεταπλασμός**, δ, metaplasma, -i. **μεταπλάττω**, transformo, -are. **μεταπλέω**, navigat.onem muto. **μεταπνέω**, respiro, -are. **μεταποιέω** -ῶ 1) muto ή com-muto, -are, aliquid 2) instauro, -are, aliquid. **μεταποίησης**, ή 1) mutatio, com-mutatio, -onis, θ. 2) instauro, -onis, θ. **μεταποίησης**, ή, mutatio, -onis, θ. ***μεταπολίτευσις**, ή, rerum (rei-publicae) mutatio; res novae. **μεταπομπή**, ή, accitus, -us, ἄ. **μεταπορεύομαι** 1) eo post; persequor, -i; ulciseor, -i, 2) **μεταπορεύομαι ἀρχήν**, ambio populum. **μετάπρασις**, ή, revenditio, -onis. **μεταπράτης**, δ, propola, -ae, ἄ. **μεταπρέπω** τισίν, insignis sum inter aliquos. **μετάπτωσις**, ή, mutatio quaevis. **μετάπτωτος**, on, mutabilis, e. **μεταπύργιον**, τό, interturrum, -ii. **μεταπωλέω** -ῶ τι, aliquid emptum rursus vendo; revendo (didi) aliquid ***μεταπώλησις**, ή, revenditio, -onis. **μεταρδέω**, irriro, -ere. **μεταρρέω**, refluo, -ere. **μεταρριζόω** -ῶ, radicitus evello. **μεταρριπτέω** -ῶ, in diversam partem jacio (aliquid). **μετάρροια**, ή, refluxus, -us, ἄ.

μεταρρυνθιμύω -ῶ, — **μεταρρυνθιμύω**. ***μεταρρυνθιμιστής**, δ, emendator. **μεταρρυνθιμίζω**, reformo, -are. **μεταρρυνθιμισις**, ή, emendatio, θ. **μεταρριδομαι** -οῦμαι, in altum me tollo (sustulis), -ere. **μετάρροισις**, on, sublimus, e. **μέταροις**, ή, translatio, θ. ***μεταρσίωσις**, ή, elevatio, θ. **μετασκηνάζω**, in aliam formam ή habitum verto. **μετασκηνή**, ή, transformatio, θ. **μετάστασις**; ή 1) submotio, θ. 2) migratio, θ. 3) translatio θ. **μεταστατικός**, translativus. **μεταστοιχείωσις**, transformatio. **μεταστρατοπεδεύω** (ἐπι στρατη-γοῦ), castra muto || — **εἶομαι** (ἐπι στρατιωτ.), castra muto. **μεταστρεπτικός**, ή, δόν, vim convertendi habens. **μεταστρέφω**, retorqueo (-si, -ere) aliquid || — **ομαι**, me converto ή convertor (-sus sum, -i). **μεταστροφή**, conversio, θ. **μετασχηματίζω**, transfiguro, trans-formo, -are, aliquid ή aliquid || — **ομαι**, me transfiguro. **μετασχημάτισις**, ή, **μετασχημα-τισμός**, δ, transfiguratio, θ. **μετάταξις**, ή, mutatio aciei. **μετατάσσω**, και **μετατάττω**, ordi-nem muto. **μετατίθημι** 1) transpono, -ere; transfero, -erre 2) — **εμαι**, transpono; -ere; muto, -are, aliquid *3) *νεοελ.* **μετατίθημι (μετέθεσά) τινα ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Γαλλίαν**, transiero (transtuli), moveo (movi) aliquem ex Italia in Galliam. ***μετατοπίζω**, loco moveo. ***μετατόπισις**, ή, motioe loco. **μετατρέπω**, converto (-rti, -rsum, -ere) aliquid. **μετατρέφω**, educo inter aliquos. **μετατρέχω**, transcurro, -ere. **μετατροπή**, ή, commutatio, θ. **μετατροπία**, ή, conversio, θ. **μετατυπώω** -ῶ 1) transformo *2) — **βιβλίον**, librum rursus im-primō. **μετατύποις**, ή 1) transforma-

tio· 2) — βιβλίον, libri nova impressio
μεταυδάω -ᾶ, interloquor, -i.

μετάφερω 1) transfero (-tuli, -latum, -erre) aliquem ἢ aliquid· 2) traduco (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 3) transpono.

μεταφοιτάω -ᾶ, transeo, -ire.

μεταφορά, ἡ translatio, ὅ.

μεταφορέω -ᾶ, transiero (in locum).

μεταφορικός, ἡ, ὄν, translatus, a, um; μεταφορικά ῥήματα (μεταφοραί), verba translata.

μεταφορικῶς, per translationem; translative.

μεταφράζω, verro, convertro, transfero, interpretor (aliquid)· μεταφράζω λόγον ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, orationem e graeco in latinum convertō· αὐταῖς λέξεσιν (κατὰ λέξιν) μεταφράζω συγγραφέα, scriptorem ad verbum exprimo, reddo, totidem verbis transfero, exprimo, reddo, ἂ ἑλληνιστὶ ἀνεγίνωσκον, λατινιστὶ μετέφραζον, ea quae legebam graece, latine reddēbam ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν μετεφράσθη, e graece in latinum conversus (translatus, interpretatus; est.

μετάφρασις, ἡ, interpretatio, onis, ὅ. translatio, -onis, ὅ. conversio, -onis, ὅ. *κακὴ μετάφρασις, liber male conversus, κατὰ λέξιν μετάφρασις, verbum e verbo expressum.

μεταφράστης ἢ μεταφραστής, ὁ, interpres, -etis, ἄ. translator, -oris.
*μεταφραστής, ἡ, ὄν, interpretabilis, e.

μεταφύομαι, postea nascor.

μεταφυσική, ἡ, metaphysica, -ae.
μεταφυτεία, (*μεταφύτευσις), ἡ, arborum translatio, -onis, ὅ.

μεταφυτεύω, arbores transfero; transplanto, -are, μεταφυτευθεῖς, εἶσα, ἐν, transplantatus, a, um.

μεταφωτίζω, iterum illumino.

μεταχαράσσω, denuo sculpo.

μεταχειρίζομαι 1) — τινός, contracto, -are, aliquid; tracto, -are, aliquid· 2) συνήθ. μεταχειρίζομαι τι,

tracto, -are, aliquid; utor (usus sum, -i) aliquid· — τὰ ὄπλα, arma tracto· εὖ τὰ ὄπλα —, arma bene utor· — τινὰ ἀοστηρῶς, tracto aliquem austerē.

μεταχειρίσις, ἡ, μεταχειρισμός, ὁ, tractatio, -onis, ὅ. usus, us, ἄ.

μεταχέω, transfundo, -ere.

μεταχρόνιος, μετάχρονος, ὄν, tempore posterior.

μεταχρόννυμι (μεταχρωματίζω), alio colore imbuo ἢ iniicio (aliquid).

μεταχωρέω -ᾶ, secedo, -ere.

μεταχώρησις, ἡ, secessio, -onis, ὅ.

μετάψυξις, ἡ, refrigeratio, -onis, ὅ.

μετεγγράφω, transcribo, -ere.

μετεγκεντρίζω, alio insero.

μετεγγέω, transfundo, -ere.

1. μέτειμι, versor inter aliquos, κυρ. ἀπρόσ. μετέστι μοί τινος, particeps sum alicujus rei· — μοι τούτου, particeps sum hujus rei.

2. μέτειμι (μετέρχομαι), quaero, -ere, aliquid· — ὑπατίαν, ambio consulatum· — τινὰ γάμοις, ambio aliquem connubis· — τινὰ, ulciscor aliquem· ἴδε μετέρχομαι.

μετεκβαίνω, transcendo, -ere.

μετεκβιβάζω εἰς ἑτέρας ναῦς, transfero in alias naves.

μετεμψυχῶ -ᾶ· 1) in aliud corpus animi transfero· *2) γεοελ. — οὔμαι, iu aliud corpus animus meus transmigrat.

μετεμψύχωσις, ἡ, trasmigratio animi in aliud corpus.

*μετεξετάζω, iterum examino, -are, aliquem.

*μετεξετάσις, iterata examinatio.

*μετεξεταστής, a, ὄν, iterum examinandus, a, um.

μετέπειτα, postea; deinde.

μετέρχομαι 1) — ὑπατίαν ἀγορονομίαν, consulatum, aedilitatem ambio· *2) γεοελ. — τέχνην, exerceo artem.

μέτεστι· ἴδε 1 μέτειμι.

μετέχω τινός, ῥημ. habeo aliquid cum aliquo.

μετεωρίζω τινὰ ἢ τι in sublime tollo ἢ sublimo (-are) aliquem ἢ

aliquid· || —ομαι, me sublimo, in sublime tollor, sublime ieror' δθ. elato animo sum.

μετεώρισις, ἡ, elevatio, θ.

μετεωρισμός, elevatio in altum; latr. tumor in altum sublatus.

μετεωρολογέω-ῶ, de rebus coelestibus (ἢ sublimibus) loquor.

μετεωρολογία, ἡ, sermo (tractatio) de rebus coelestibus.

μετεωρολόγος, ον, qui de rebus coelestibus verba facit (tractat).

μετέωρος, ον· 1) sublimis, e· 2) ἐπὶ νεώς, fluctuans in alto mari.

3) μετφ. = ταραννεόμενος, fluctuans.

μετεωροσκοπία, ἡ, speculatio rerum coelestium.

μετεωροσκόπιον, τό, instrumentum meteoroscopium.

μετεωροσκόπος, ον, sublimium (coelestium) rerum speculator.

μετοικεσία, ἡ, transportatio, θ.

μετοικέω -ῶ· 1) transmigro, -are· 2) νεοελ. aedes commuto.

μετοικησις, ἡ, migratio, θ.

μετοικίζω, transero incolas; —ομαι (= μετοικῶ), transmigro, -are.

μέτοικος, δ, inquilinus civis.

μετονομάζω, nomen alicujus muto

μετονομασία, mutatio nominis.

μετόπη, ἡ, intertignum, -i, οὐ.

μετόπισθε(ν), post; postea.

μετοπωρινός, autumnalis, e.

μετουσία, ἡ, participatio, θ.

μετοχτέυσις, ἡ, deductio, θ.

μετοχτεύω, deduco (amnem).

μετοχή, ἡ· 1) = μέθεξις, participatio, θ. 2) γραμ. participium, οὐ.

μετοχικός, participialis, e.

μετόχιον, τό, cella monastica.

μέτοχος, ον, particeps, (alicujus rei· δ μέτοχος, particeps.

μετρέω -ῶ τι· 1) metior, dime-

memsum, -i, cὺ. *2) νεοελ. = ἀριθμησις, numeratio (numorum).

μέτρησις, ἡ, mensio, θ.

μετρητής, δ, mensor, δ.

μετρητικός, ἡ, δν, mensuralis; metiendi peritus, a, um.

μετρητικῶς, mensuraliter.

μετρητός, ἡ, δν· 1) mensus, a, um· 2) mensurabilis, e· 3) νεοελ.

μετρητά (δπον. χρήματα), pecunia praesens ἢ numerata.

μετριάζω· 1) ἀμετ. μέτριός εἰμι, me diocris sum· 2) μεταβ. α') moderor (-atus sum, -ari) aliquid· β')

tempero, -are, aliquid.

*μετριάσις, ἡ, μετριάσμός, δ, moderatio, θ. temperatio, θ.

*μετριάστικός, ἡ, δν, moderator, temperator, -oris, δ.

μετρικός, metricus, a, um.

μετριοπάθεια, moderatio, θ.

μετριοπαθής, ἔς, moderatus in affectibus; moderatus, a, um.

μετριοπαθῶς, moderate.

μέτριος, α, ον, metrum non excedens, δθ. mediocris e.

μετριότης, ἡ, moderatio.

μετριοφρονέω-ῶ, modeste de me sentio.

μετριοφροσύνη, modestio.

*μετριοφρόνως, modeste.

μετρίοφρων, modestus, a, um.

μετρίως· 1) = μετὰ μετριότητος, moderate· 2) = οὐ πολὺ, modice.

μέτρον, τό· 1) mensura, θ. 2) modulus, δ. 3) metrum, ·i, οὐ.

μετωννμία, transnominatio.

μετωννμικός, ἡ, δν, ad metonymiam pertinens.

μετωννμικῶς, par metonymiam.

μετωπηδόν, in frontem.

μετωπιαίος, frontosus, a, um.

μετωπίς, ἡ, frontale, -is, οὐ.

μέτωπον, τό, frens, -ntis, θ.

μέχρι(ς)· 1) usque, usque, ad· 2) tenus (μετ' αἰτιατ.) μέχρις αὐχένος, colle tenus· 3) μέχρι τοῦδε, adhuc, ad hoc.

μή· 1) σύνδ. ne; non α') μή λέγεις ταῦτα, ne dicas haec· β') ἐνόμιζον μή βούλεισθαι αὐτόν, putabant eum non habere, in animo, γ') δέδοικα

μη τοῦτο γένηται, vereor he hoc fiat· δ') οὐ δύναμαι μὴ οὐκ ἐπαινεῖν, non possum non laudare· ε') μὴ γένοιτο! absit ut hoc fiat! στ') ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν τοῦτο, veto hoc facere· 2) οὐκ ἔδωκα. ἐξωθηματ.—μήπως; num? 3) μὴ μετ' ἄλλων μορίων α') μὴ γὰρ, μὴ γὰρ γς, μὴ γὰρ δὴ, absit enim· β') μὴ δὴ, μὴ δὴτα, absit vero· γ') μὴ οὐτι, ἀλλ' οὐδέ, non dicam sed ne quidem· δ') μὴ οὕτως, ὡς, non tam quam· ε') μὴ τι, μὴ τί γε, μὴ οὐτι, μὴ τοι, nedum multo magis, multo minus.

μηδαμῆ, nequaquam.

μηδαμινός, nullius pretii; nequam, ἀνθρώπος—homo nihil.

μηδαμόθεν, nulla ex parte.

μηδαμόσε, nullum in locum.

μηδαμοῦ, nusquam.

μηδαμῶς, nullo modo.

μηδέ, neque, nec.

μηδεῖς, —μία, —έν, nullus, a, um.

μηδέν, nullum (οὐσ.), nihil.

μηδενίως, ad nihilum redigo; extinguo, deleo, —ere, aliquid.

*μηδενικόν, nullum (οὐσ.); nihil.

*μηδενισίς, ἢ μηδενισμός, δ, in nihilum extinctio;

μηδέποτε, nunquam.

μηδέπω, nondum; necdum.

μηδεπώποτε, nullo tempore.

μηδέτερος, neuter, a, um.

μηδίω, Medos imitor.

μηδικός, ἢ, ὄν, medicus, a, um·

|| —τά μηδικά, bella Persica.

μηδόλως, nullo modo.

μηκάομαι—ᾶμαι· 1) ἐπι προβ. balo, —ire· 2) ἐπι αἰγός, mutio, —ire.

μηκασμός, δ, balatus, —us, ἄ.

μηκέτι, non amplius.

μήκιστα, longissime.

μήκιστος, longissimus, a, um.

μήκος, τό· 1) longitudo, —inis, θ.

2) =τό περίμηκες, proceritas, —atis, θ.

3) ἐπι τόπων, χροόνον, spatium, —i, οὐ.

*4) νεοελ. κατά—τοῦ ποταμοῦ, secundum fluvium.

μηκύνω, longum facio (aliquid);

traho aliquid in longum.

μήκων, ἢ, papaver, —eris, οὐ.

μηκωνικός, papavereus, a, um.

μηκόνιον, τό, neconium, οὐ.

μηλέα, ἢ, malus, i, θ.

μήλη, ἢ, specillum, —i, οὐ.

μηλίξω, colore malum refero.

μήλινος, η, ον, μέlinus, a, um.

μηλίτης οἶνος, vinum e malis.

μηλοειδής, ἔς, malo similis.

μηλολόνη, ἢ, melolonthe, θ.

1. μήλον, τό, ovis, —is, θ. ονηθ.

ἐν τῷ πληθ. μήλα, becudes, —um.

2. μήλον τό, malum, οὐ. pomum.

μηλοφόρος, ον, pomifer, a, um;

pomosus, a, um.

μηλών, δ, pometum, —i, οὐ.

μηλωτή, ἢ, pelis ovina.

1. μήν (μηνός), δ· 1) mensis, —is, ἄ.

*2) νεοελ. ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Ὀκτωβρίου, Athenis die secundo mensis Octobris, ante diem sextum Nonas Octobres.

2. μήν (ἐπιρ.) vero; profecto.

†μηναιόν, τό, manaeum, —i, οὐ.

μήνη, ἢ, luna, —ae, θ.

*μηνιαῖον, τό, merces menstrua;

locationis pretium.

μηνιαῖος, menstruus, a, um.

μήνιγξ, ἢ, membrana cerebri.

μήνις, ἢ, ira permanens.

μηνίσκος, δ, lunula, —ae, θ.

μηνίω, irascor, —i.

μηννοειδής, ἔς, lunatus, a, um.

μήνυμα, τό, indicium, —ii, οὐ.

μήνυσις, ἢ, indicatio, θ.

μηνυτέον, indicandum est.

μηνυτής, δ, index, —icis, ἄ.

μηνύτωρ, δ, nuntiator, —oris, ἄ.

μηνύω· 1) = δηλώ, indico, —are·

2) μηνύω (=καταμηνύω) τινά ἢ τί τινι, indico (quicum ἢ aliquid alicui· 3) μηνύω (=ἀναγγέλλω) τι εἰς τινα πρὸς τινα, nuntio alicui aliquid, certiore facio alicquem de re· *4) α') =παργγέλλω, praecipio

(-πνι, —ere) alicui aliquid (ut veniat)· β') scribo, significo (—are), alicui aliquid.

μη οὐ, ἴδε μή.

μήποθεν, necunde.

μήποτε, ne quando.

μήπου, necubi.

μήπω, nondum· μήπω γε, necdum

μήπως, ne quo modo.

μηρός, δ, femur, femoris (καὶ ieminis), οὐ.

μηρυκάω, μηρυκίζω, μηρυκάομαι -ώμαι, rumino, -are· μηρυκίζων, ruminalis· *μηρυκάσσοντα, ruminalia.

μηρυκισμός, δ, ruminatio, θ.

μηρύσομαι, contraho (aliquid).

μήτε, neque, nec.

μήτηρ, ἡ, mater, -tris, θ.

μήτι, nedum.

μήτις, μήτι (γεν. μή τιος)· nequis, nequid και nequi, nequae.

μήτοι, nedum.

μήτρα, ἡ, matrix, θ. uterus, θ.

μητραδέλφη, μητραδέλφος, ἡ, matertera, -ae, θ.

μητραδέλφος, δ, avunculus, ἀ.

μητραλοία, δ, matricida, -ae, ἀ.

μήτριος, α, ον, μητρικός, ἡ, όν, maternus, a, um.

μητρικῶς, matris more.

μητρόθεν, a matre.

μητροκτονέω -ώ, matrem occido.

μητροκτονία, matricidium, οὐ.

μητροκτόνος, ον, matricida.

μητρόκτονος, ον, a matre interfectus, a, um.

μητρολίτης, δ, matricida, ἀ.

μητρόπολις, ἡ· 1) metropolis, -is, θ. caput, -itis, οὐ. † 2) Ecclesia cathedralis, major, episcopalis.

μητροπολίτης, δ· 1) metropolis, ἀ. † 2) metropolitanus episcopus· *—ικός· ναός· Ecclesia cathedralis.

μητρότης, ἡ, matertitas, θ.

μητροφόνος, ον, matricida, -ae, θ.

μητρυία, ἡ, noverca, -ae, θ.

μητρυίος, δ, vitricus, -i, ἀ.

μητροῦον, τό· 1) ολον τό Ἀθήνησι δημός. γραμματοφυλάκιον, tabularium -i, οὐ. *2) γεσελ. —κατάλογος, matricula, -ae, θ. album, -i, οὐ.

μητροῦος, maternus, a, um.

μηχανόμυ -ώμαι· 1) machinor (-atus sum, -ari) aliquid· 2) molior (-itus sum, -iri) aliquid.

μηχανή, ἡ, machina, θ.

μηχάνημα· 1) mechanema· 2) machinamentum, οὐ. 3) molimen.

μηχάνησις, machinatio, molitio.

μηχανητής, δ· 1) machinator, -oris, ἀ. 2) molitor, -oris, ἀ.

μηχανικός, ἡ, όν, machinarius, a, um; machinalis, e.

*μηχανικῶς, sine mente ac ratione; sine iudicio.

μηχανοποιός, δ, machinarum faber; machinator, ἀ. [excogito.

μηχανορραφέω -ώ, ρῆμ. fraudes μηχανορραφία, ἡ, fraudum excogitatio; sutēla, -ae, θ.

μηχανορράφος, δ, fraudis artifex μηχανουργός, machinas fabricans.

μία, ἡ, una (γεν. unius).

μιάνω· 1) inquino, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) contamino, -are· 3) foedo, -are· 4) polluo (-ni, -ātum, -ere) aliquid· 5) violo ἢ vitio, -are, aliquid.

μιαφονέω -ώ, contamino me sanguine; polluo me caede.

μιαφονία, ἡ, contaminatio e caede; caedes nefaria et scelerata.

μιασοφόνος, ον, qui se caede polluit ἢ contaminavit.

μιασις, ἡ, pollutio, θ.

μιαρία, ἡ, impuritas, θ.

μιαρός, ἀ, όν, pollutus, a, um.

μιαρῶς, pollute; sceleste.

μιασμα, τό, contagium, οὐ.

*μιασματικός, ἡ, όν; μιασματώδης, es, contagiosus, a, um.

μιασμός, δ, contaminatio, θ.

μιάστωρ, δ, contaminator, ἀ.

μυγός, δ· 1) promiscuus, μυγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenae· *2) γεσελ. δ, ἡ, μυγός, mixtus, mixticius, a.

μύδα, μύδην, mixtum.

μύγμα, τό· 1) mixtura, ae, θ. permixtio, θ. *2) μετφ. ό βίος μύγμα λύπης και χαρᾶς ἐστι, totam vitam miscend dolor et gaudium.

μύγνυμι, μύγνύω, μύγω (γεσελ. σμύγω), misceo, permisceo (-cui, mixtum, -ere) alicui aliquid ἢ aliquid aliqua re· || —γνυμαι, me misceo ἢ misceor, -eri (alicui ἢ cum aliquo).

*μικράνω, ἴδε μικρύνω.

μικρόβιος, ον, breve tempus vivens, brevis aevi.

μικρογραφέω -ῶ, vocali o scribo.
 μικρογραφία, ἡ· 1) scriptio vocali, φ. *2) νεοελ. tabella minor.
 μικρολογία -ῶ και σνηθ. μικρολογέομαι -οῦμαι· 1) minute dico· 2) sordide et parce facio.
 μικρολογία, ἡ· 1) minutiloquium οὐ. 2) parsimonia sordida.
 μικρολόγος, ον· 1) res parvas magni aestimans· 2) sordidus.
 μικρόν, ἴδε μικρός.
 *μικρόνοια, ἡ, hebes ingenium.
 *μικρότους, ουν, homo hebeti ingenio.
 *μικροπονηρία, ἡ, astutia, φ.
 *μικροπόνηρος, ον, astutus (a, um); veterator.
 μικροπρέπεια, ἡ, illiberatitas, φ.
 μικροπρεπής, ἐς, sordidus, a, um; illiberalis, e.
 μικροπρεπῶς, sordide.
 μικρόρριν, μικρόρρις, δ, ἡ, parvum nasum habens.
 μικρός (ἢ μικρός), ἄ, ὄν· 1) parvus, a, um· 2) paulus, a, um· 3) exiguus, a, um· 4) = λεπτός, minutus, a, um· 5) μικρός τις, πάντ μικρός, parvulus, a, um· 6) μικρόν (ἐπίρ.) parum; paulum· 7) παρὰ μικρόν, μικροῦ δεῖν, prope, propemodum· 8) συγκρ. μικρότερος, α, ον, minor, -us (-oris), ὑπερθ.
 μικρότατος, η, ον, minimus, a, um· *9) φράσεις νεοελ. α') μικρόν πνεῦμα, mediocre ingenium· β') δι' ὑποκορ. μικρόν βιβλίον, libellus· γ') ἐπὶ καταγ. μικρός (=ταπεινός) ἀνθρώπος, parvus, humilis homo· δ') τα μικρά (τῶν ζώων), catuli, pulli, -orum, ἄ. πλ.
 μικρόσχημος, parvus habitu.
 μικρότης, ἡ, parvitas, φ.
 μικρόψυχος, pusillanimis, e.
 μικρόννω (ἢ μικρόννω), parvum aliquid reddo.
 μικρῶς, parvum; leviter.
 μικτέον, miscendum est.
 μικτός, ἡ, ὄν, mixtus, a, um.
 μίλαξ, ἡ, taxus, -i, φ.
 μιλιάζω, per milliaria dimetior.
 μίλιον, τό, mille passus.
 μιλτεῖον, τό, vas minio plenum.

μίλτειος, α, ον, minio factus.
 μιλτινός, η, ον, miniacus, a, um.
 μίλλτος, ἡ, rubrica (δῆλ. terra).
 μιλτώω -ῶ, rubricā tingo (aliquid); minio, -are, aliquid· μεμιλωμένος, η, ον, miniatus, a, um.
 μιλτώδης, ἐς, rubricosus, a, um.
 μιλτωτός, miniatus, a, um.
 μιμέομαι -οῦμαι, imitor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid.
 μιμηλός, ἡ, ὄν, imitans, -ntis; imitandi peritus, a, um.
 μίμημα, τό, imitamen, οὐ.
 μίμησις, ἡ, imitatio, φ.
 μιμητέος, imitandus, a, um.
 μιμητής, δ, imitator, -oris, ἄ.
 μιμητικός, ἡ, ὄν, imitandi peritus a, um, φ.
 μιμητικῶς, imitando.
 μιμητός, ἡ, ὄν, imitabilis, e.
 μιμικός, ἡ, ὄν, mimicus, a, um.
 μιμνήσκω, in memoriam revoco, σνηθ. μιμνήσκομαι (μνησθήσομαι, ἐμνήσθη) τινός, recorder (-atus sum, -ari) aliquid.
 μῖμος, δ· 1) = μιμητής, imitator, ἄ. 2) = μίμησις, imitatio, ἄ. 3) σατυρ. κωμῶδ. mimus, -i, ἄ.
 μιμῶ, ἡ, simia, -ae, φ.
 μιμωδός, δ, mimi cantor.
 μίνυον, τό, minium, -i, cū.
 μινυρίζω, minutio, -ire.
 μινυρισμός, δ, minuritus, φ.
 μίξ, mistim; promiscue.
 μιξάνθρωπος, semihomo.
 μίξις, ἡ· 1) mixtio, φ. mixtura, φ. 2) concubitus, us, ἄ.
 μιξοβάρβαρος, ον, semibarbarus.
 μιξοπάρθενος, semivirgo.
 μιξοπόλιος, semicanus, a, um.
 *μισαλλοδοξία, ἡ, odium opinionum aliorum de rebus divinis.
 *μισαλλόδοξος, ον, ἐπ. aliorum de rebus divinis opiniones haud leniter ferens.
 μισανθρώπεω -ῶ, homines odi.
 μισανθρωπία, ἡ· 1) odium hominum· 2) νεοελ. morositas, φ.
 μισάνθρωπος, ον· 1) hominum osor· *2) νεοελ. morosus, a, um.
 μίσγω (κ. σμίγω), misceo, -ere; — (κ. σμίγομαι), misceor, -eri.

μισέλλην, δ, ἡ, graecorum osor.
*μισελληνομίος, δ, odium in
graecos.

μισέω-ᾶ, odi (aliquem ἢ aliquid)
-odeo prosequor (aliquem); -οῦμαι,
in invidia, in odio sum.

μίσημα, τό, odium, -ii, οὐ.

μισητής, δ, osor, -oris, ἀ.

μισητός, ἡ, δν, odiosus, a, um.

μισητῶς, odiose.

μισθαργέω -ᾶ, mercede operam
meam loco.

μισθιος, mercenarius, a, um.

μισθοδοσία, ἡ, mercedis solutio.

μισθοδοτέω -ᾶ, mercedem do ἢ
solvo -οῦμαι, mercedem fero.

μισθοδότης, δ, qui mercedem
solvit.

μισθός-1) merces, -edis, θ. 2)

γερονομίας —, salarium, -ii, οὐ. 3)

στρατ. —, stipendium, -ii, εὐ.

μισθοφορά, ἡ, stipendium, οὐ.

μισθοφορέω -ᾶ, εἴμ. mercedem
capio.

μισθοφόρος, ον, mercenarius, a,
um, stipendiarius, a, um.

μισθώω -ᾶ, mercede loco ἢ ἀπλ.
loco (-avi, -are) aliquem ἢ ali-

quid -οῦμαι τι, (mercede) con-
duco (-xi, -ere) aliquid.

μισθώμα, τό, merces, -edis, θ.

μισθώσιμος, locaticius, a, um.

μισθωσις, ἡ-1) locatio, -onis, θ.
2) conductio, θ.

μισθωτής, δ, conductor, ἀ.

μισθωτός, mercenarius, a, um.

μισογύνης, osor mulierum.

μισόδημος, osor populi.

μισόδικος, ον, litium osor.

μισόξενος, osor peregrinorum.

μισόπαις, osor liberorum.

μισοπάτωρ, patri inimicus.

μίσος, τό, odium, -ii, οὐ.

μίσηχος, δ, pediculus, -i, ἀ.

μίτος, δ, licium, filum, οὐ.

μίτῶω -ᾶ, licia tendo.

μίτρα, ἡ, mitra, -ae, θ.

μιτροφόρος, mitratus, a, um.

μιτρίον, τό, mitrula, mitella, θ.

μιτροφορέω -ᾶ, mitram gesto.

μίτυλος, ον, mutilus, a, um.

μνάα -ᾶ, ἡ, mina, -ae, θ.

μνάομαι -ᾶμαι, uxorem peto.

μνεία, ἡ, mentio, -onis, θ.

μνήμα, τό-1) monumentum, -i,
οὐ. 2) sepulcrum, -i, οὐ.

μνημεῖον, τό-1) monumentum,
-i, οὐ. 2) sepulcrum, -i, οὐ.

μνήμη, ἡ-1) memoria, -ae, θ.
2) = τό μνημονικόν, memoria.

μνημονευτικός, memorialis, e.

μνημονεύω τιός ἢ τι, memoro
(-avi, -are) aliquem ἢ aliquid ||

-ομαι, memoror, celebror (-atus
sum, ari).

μνημονικός, ἡ, δν-1) memori-
osus, a, um. 2) = μνημνικόν ἔχων,
memor, -oris-3) τό μνημονικόν,
memoria, θ.

μνημοσύνη, ἡ, memoria, θ.

μνημόσυνον, τό-1) monumen-
tum, οὐ. 2) memoraculum, -i, οὐ.

μνήμων, ον, memor, -oris.

μνησικακέω -ᾶ, mali ἢ injuriae.
acceptae memor sum.

μνησικακία, ἡ, injuriarum me-
moriam.

μνησικακος, ον, injuriae acce-
ptae memor.

μνηστεία, ἡ-1) petitio uxoris-2)
petitio honorum-3) = μνήστευσις.

μνήστευα, ἡ, pronuba, -ae, θ.

μνήστευσις, ἡ, petitio uxoris.

μνηστεύω-1) nuptias ambio; uxo-
rem peto || μεμφ. ambio aliquid-
2) μνηστεύω τὴν θυγατέρα τινί- fi-

liam alicui spondeo ἢ despondeo
|| -ομαι τινι, despondeo mihi ali-

quem *3) νεοελ. (ἐπὶ γυν. καὶ ἀν-
δρός), filium ἢ filiam alicui spon-

deo ἢ despondeo (-si, -nsum, -are).
|| -ομαι τινι, despondeo mihi ali-

quem *3) νεοελ. (ἐπὶ γυν. καὶ ἀν-
δρός), filium ἢ filiam alicui spon-

deo ἢ despondeo (-si, -nsum, -are).
μνηστή, ἡ, sponsa, -ae, θ.

μνηστήρ, procus; sponsus, ἀ.

μνήστις, ἡ, memoria, -ae, θ.

μογγός, δν, qui voce est obtusa.

μογέω -ᾶ, laboro, -are.

μόγισ, aegre; vix.

μόδιος, δ, modins, -ii, ἀ.

μοῖρα, ἡ-1) = μέρος, μερίδιον, pars,
-rtis, θ. portio, -onis, θ. 2) μαθη-

ματ. gradus, -us, ἀ. 3) ἐν μοῖρα τι-
νός (= ἀντι τινός), vice alicujus, in-

star alicujus-4) = τιμή, honor-ἀ.
aestimatio, θ. 5) = τύχη, sors, -rtis,

θ. 6) = *είμαρμένη*, fatum, -i· 7) *Μοῖρα*, Parca.

μοιράζω, divido (-si, -ere).

μοιραῖος, α, ον, fatalis, e.

μοιραῖως, fataliter; fato

μοιχαλῖς, adultera moecha, θ.

μοιχεία, ἡ, adulterium, οὐ.

μοιχευτής, ὁ, adulter, -i, ἄ.

μοιχεύτρια, ἡ, adultera, -ae, θ.

μοιχεύω, moechor, -ari, adultero

(aliquam); adulterium facio com-

mitto cum aliena uxore || —ομαι,

adulterio vitior, stupror (ab aliquo).

μοιχίδιος, adulterinus, a, um.

μοιχικός, in adulteria pronus.

μοιχικῶς, adulterorum more.

μοιχός, ὁ, adulter, ἄ.

μόλιβος κτλ. ἴδε *μόλυβδος κτλ.*

μόλις, aegre; vix.

μόλῳχη, ἡ, malva, -ae, θ.

μολπή, cantus cum saltatione.

μολύβδαινα, ἡ, plumbago, θ.

μολύβδεος -οῦς, ἡ, οὖν, plum-

bous, a, um; plumbatus, a, um.

μολύβδινος, ἴδε *μολύβδεος*-οῦς.

μολυβδῖς, ἡ, plumbum, οὐ.

μόλυβδος, ὁ, plumbum, -i, οὐ.

μολυβδόχρως -ους, -ουν, plum-

bi colorem habens.

μολύβδωσις, plumbatura, -ae, θ.

μολυβδωτός, plumbatus, a, um.

μόλυνσις, ἡ; inquinatio, θ.

μολύνω· 1) polluo (-ui, -utum,

ere, aliquid, *μετφ.* — (= *διαφθείρω*)

τινά, polluo aliquem (virginem)· 2)

inquino, -are, aliquem ἢ aliquid —

ομαί τι, me inquino ἢ inquino

aliqua re (*κακία*, vitiiis)· 3) conta-

mino, -are.

μόλυσμα, τό· 1) = *κηλίς*, macula,

-ae, θ. 2) contaminatio, θ. con-

tagium, οὐ. piaculum, οὐ.

μολυσματώδης, inquinatus.

μολυσμός, ὁ, inquinatio θ.

μομφή, ἡ· 1) = *μεμφυμοῖα*, que-

rela, querimonia, -ae, θ. 2) = *ψό-*

γος, reprehensio, -onis, θ.

μοναδικός, ἡ, ὄν, singularis, e.

μονάζω, solitariam vitam ago;

solus dego.

μοναξία, ἡ, solitudo.

μοναρχέω -ῶ, solus impero —

οῦμαι, unius imperio subeo.

μονάρχης, ὁ, rex; summus prin-

ceps; dominus.

μοναρχία, ἡ, unius imperium;

imperium singulare.

μοναρχικός, régis, a, um.

μοναρχικῶς, regie.

μονάς, ἡ· 1) unitas, -atis, θ. unio,

-onis, θ. 2) *φιλοσοφ.* monas, θ.

μονασμός, ὁ, vita solitaria.

μοναστηριακός, ἡ, ὄν, monaste-

rialis, e.

μοναστήριον, monasterium, οὐ.

μοναστής, ὁ, monachus, οὐ.

μοναστικός, monasterialis, e.

μοναχή, unice; singulariter.

μοναχή, ἡ, monacha, -ae, θ.

μοναχικός, monasticus, a, um.

μοναχός, ὁ, monachus, -i.

μονή, ἡ· 1) mansio, -onis, θ. † 2)

monasterium, -ii, οὐ.

μονήμερος, ον, unius diei.

μονήρης, solitarius, a, um.

μόνιμος, ον, stabilis, e; immo-

bilis, e; firmus, a, um.

μονιμότης, ἡ, stabilitas, θ.

μονιμῶς, stabiliter.

μονόγαμος, ὁ, monogamus, ἄ.

μονογενής, ἐς, unicus, a, um. μ.

νίος, unicus gnatus.

μονόγραμμα, monogramma.

μονόζυγος, unijugus, a, um.

μόνοκερως, ὁ, unicornus, ἄ.

μόνοκλωνος, monoclonus en.

μονοκοιτέω -ῶ, solus cubo.

μόνολογος (ἐν θεάτρῳ), canticum, ἰ

μόνολυκος, ὁ, lupus solitarius.

μονομαχέω -ῶ, singulari certa-

mini pugno.

μονομαχία, ἡ· 1) ἐν ἀμφιθ. gladi-

atura, θ. 2) singulare certamen.

μονομαχικός, gladiatorius.

μονομαχικῶς, gladiatorie.

μονομάχος, gladiator, ἄ.

μονομερής, ἐς· 1) unius partis·

* 2) — *κρίσις*, iudicium rem ab una

tantum parte spectans.

μονομερῶς κρίνω, ἐξετάζω· iudico

re ab una tantum parte spectata.

μόνοφθαλμος, unoculus, a, um.

μόνον· 1) solum; modo· 2) tantum

τῷ ὀνόματι *μόνον*, nomine tantum.

μονόφυλον, linter -tris, θ.
 μονοπάτιον, semita, -ae, θ.
 μονοपालεῖον, τό, monopodium οὐ.
 μονοπόλης, δ, monopōla, -ae, ἄ.
 μονοπόλιον, τό = μονοपालεῖον.
 μόνορχης, δ, unitestis, -is, ἄ.
 μόνος, η, ον, 1) solus, a, um, (γ. solius, δ. soli)· 2) unus, a, um· 3) δ μόνος, unicus, a, um· 4) νεοτλ. μόνος ἐγώ, nemo praeter me.
 μονοσάνδαλος, ον, επίθ. uno calceo indutus.
 μονοσύλλαβος, monosyllabus.
 μονότης, ἡ, 1) unitas, -atis, θ. 2) vita caelebs, caelibatus, us, ἄ.
 μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor; una spirītūs ac soni intentio.
 μονότονος, ον, uno tenore procedens; μετφ. omni varietate carens; || *τό μονότονον, nulla varietas.
 μονοτόνωσ, eodem tenore; μετφ. sine ulla varietate;
 μονότροπος, ον· 1) unius modi; 2) solitarius, a, um.
 μονόφθαλμος, ον, unoculus, a, um.
 μονόφθογγος, ον, επίθ. unum sonum habens.
 μονόχειρ, δ, ἡ, unimanus.
 μονόω, -ῶ, solum relinquo; sejungo, -ere; desolo, -are (aliquid aliquem) — οἶμαι, solus relinquo, -i· || μονωθεῖς, εἶσα, ἐν, solus relictus, a, um· || μεμονωμένος, η, ον· ab hominum societate sejunctus, a, um.
 μονοψῆδι, ἡ, canticum, -i, οὐ.
 μονώνυξ, μονώνυχος, solidam et non fissam habens unguam.
 μόνως, solum; tantum.
 μόνωσις, ἡ, desolatio, θ.
 μονωτικός, solitarius, a, um.
 μορέα, ἡ, morus, -i, θ.
 μόριον, τό, 1) particula, -ae, θ. 2) γεννητικά —a, genitalia —um, οὐ.
 μορμολύκειον, τό, larva, -ae, θ. τὰ —a, maniae, -arum, θ. πλ.
 μορμυρίζω, μορμύρω· murmuro; || τό μορμυρίζειν, murmur, οὐ.
 μορμώ, ἡ, 1) larva, -ae, θ. 2) ἡ Μορμώ, Mania, -ae, θ.
 μόρον, τό, morum, -i, οὐ.
 μόρος, δ, fatum, -i, οὐ.
 μόρσιμος, ον, fatalis, e.

μορφάζω, vultum varie fingo; os distortueo, -ere.
 μορφασμός, δ, oris depravatio.
 μορφή, ἡ, 1) forma, θ. figura, θ. formatio, θ. 2) species.
 μορφώω, -ῶ formo, figuro, -are, aliquid, μετφ. formo, excolo; || — οἶμαι, formam accipio· || *μετφ. ne excolo; || μεμορφωμένος, η, ον· doctrinā excultus, a, um.
 μόρφωμα, formamentum, οὐ.
 μόρφωσις, ἡ, formatio, θ. formatura, cultura, ae, θ.
 μορφωτής, ἡ, formator.
 μορφωτικός, ἡ, όν, formativus, a, um; formandi vim habens.
 μοσχάριον, τό, vitulus, -i, a.
 μοσχάς, ἡ, vitula, -ae, θ.
 μόσχειος, vitulinus, a, um.
 μόσχευμα, τό, surculus, -i, ἄ.
 μόσχευω, surculis ex arbore demptis sero; inserto, planto.
 *μοσχοβόλος, ον, qui gratum odorem diffundit; bene olens.
 *μοσχοβολέω, -ῶ, gratum odorem diffundo; bene oleo.
 μοσχοκάρνον, τό, nux odorata.
 μόσχος, δ, 1) vitulus, juvenca, ἄ. θηλ. vitula, juvenca, θ. 2) = μόσχευμα· 3) ἄρωμα muscus, ἄ.
 μοτὸν και μοτός, linamentum, οὐ.
 μοτόω, -ῶ, linamentum in vulnera immitto ἢ impono.
 *μουγγρίζω, mugio, -ire.
 *μούγγρισμα, mugitus, -us, ἄ.
 *μουδιάζω, torpesco, -ere.
 *μούδιασμα, τό, torpor, -oris, ἄ.
 *μούμα, ἡ, medicatum corpus.
 μουσα, ἡ, musa, -ae, θ.
 μουσεῖον, τό, 1) muséum ἢ mosium, οὐ. 2) = ψηφοδέτημα, mosivum, οὐ.
 μουσειάω, -ῶ, mosivo obtego.
 μουσική, ἡ, musice, -es, θ. musica, -ae, θ.
 μουσικός, musicus, a, um.
 μουσικῶς, musice, concinne,
 μουσόληπτος, a Musis adflatus.
 μουσομανής, cantu insaniens.
 μουσομανία, ἡ, furor musicus.
 μουσοποιός, όν, qui carmina scribit; qui musicas artes exercet.

μουστραφής, ἐς, a Musis nutritus, a, um. δὲ.—doctus a um.
 μουσουργία, modulatio mnsica.
 μουσουργός, δ. 1) cantor, -oris, ἄ. 2) musicus, -i, ἄ.
 μούστον, τό, mustum, οὐ.
 μουσφός, carmina componens.
 μοχθέω ὦ, laboro, -are.
 μόχθημα, τό, labor, -oris, ἄ.
 μοχθηρία, ἡ, malitia, -ae, θ.
 μοχθηρός, ἄ, δν. 1) —πολύμοχθος, laboriosus, a, um. 2) —κακός, malus improbus malitiosus, a, um.
 μοχθηρῶς, malitiose.
 μοχθίζω, laboro, -are.
 μόχθος, δ. 1) labor, -oris, ἄ. 2) —ταλαιπωρία, aerumna, -ae, θ.
 μοχλευτής, δ, vectiarius, -ii, ἄ.
 μοχλός, δ, vectis, -is, ἄ.
 μνάγρα, ἡ, muscipula, -ae, θ.
 μυαλός κτλ. Ἴδε μυελός κτλ.
 μυδάω -ᾶ. 1) madoo, -ere. 2) —ἐύρωτιῶ, mucesco, -ere.
 μύδησις, mucor, -oris, ἄ.
 μύδροσ, δ. 1) ferrum ignitum. 2) massa ignea. 3) lapis igneus.
 μυέλινοσ, medullinus, a um.
 μυελόεισ, ἐσσα, εν, medullosus.
 μυελόν, τό, μυελός, δ. 1) medulla, -ae, θ. *2) γεοελ. ὁ τῆσ κεφαλῆσ—celebrum, -i, οὐ.
 μυελώδησ, medullosus, a, um.
 μνέω -ᾶ, initio, -are. || initiatus, μεμνημένος, η, ον, initiatus, a, um.
 μύζω, mussito; -are.
 μύημα τό, initiamentum, οὐ.
 μύησισ, ἡ, initiatio, θ.
 μυθέομαι-οὔμαι, fabulor, -ari.
 μύθευμα, τό, fabula, -ae, θ.
 μυθεύω, fabulor, -ari.
 μυθικός, ἡ, δν, fabularis, e.
 μυθικῶσ, fabulose.
 *μυθιστόρημα, τό, fabulosa narratio.
 μυθιστορία, ἡ, historia fabularis; mythistoria, -ae, θ.
 μυθιστορικός, mythistoricus.
 μυθογραφέω -ᾶ, fabulas scribo.
 μυθογράφωσ, fabularum scriptor ἢ auctor, fabulator, -oris.
 μυθολογέω -ᾶ, fabulor, ari.
 μυθολόγημα, narratio fabulosa.

μυθολογία, ἡ. 1) narratio fabularum. 2) deorum fabulosa historia fabulae de diis; mythologia.
 μυθολογικός, ἡ, δν, ad fabulas de diis pertinens.
 μυθολόγωσ, fabulas de diis narrans fabulator, -oris.
 μῦθος, δ, fabula, -ae, θ.
 μυθώδησ, ἐσ, fabulosus, a, um.
 μυθωδῶσ, fabulose.
 μυῖα, η, musca, -ae, θ.
 μυκάομαι-ᾶμαι, mugio, -ire.
 μυκηθμός δ, mugitus, -us, ἄ.
 μύκημα, μύκησισ—μυκηθμός.
 μυκητής, δ, mugitor, ἄ.
 μῦκοσ, δ, mucus, -i, ἄ.
 μυκτήρ, δ, naris, -is, θ.
 μυκτηρίζω, naribus utor.
 μυκτηρισμα, τό, μυκτηρισμός, δ, nares, -ium, θ. nasus, -i, ἄ.
 μυκτηριστήσ, δ, nasutus, -i, ἄ.
 μυλαίτοσ, molendarius, a, um.
 μύλαξ, δ, lapis molaris.
 μύλη, ἡ, mola, -ae, θ.
 μυλίας, δ, lapis molaris.
 μυλικός, ἡ, δν, molaris, e.
 μυλίτησ λίθοσ, moliris lapis ἢ ἀπλ. molaris, -is, θ.
 μυλόδοουσ δ, molaris (dens).
 μυλοειδήσ, ἐσ, μυλώδησ, ἐσ, similis lapidi molari, δθ.—rotundus.
 μύλοσ, δ, mola, -ae, θ.
 μυλωθρέω -ᾶ, molo, -ere.
 μυλωθρός, δ, pistrinarius, ἄ.
 μυλών, δ, pistrinum, -i, οὐ.
 μύξα, ἡ, mucus -i, ἄ.
 μυξώδησ, ἐσ, mucosus, a, um.
 μυοκτόνοσ, muricidus, a, um.
 μυοπάρων, εἶδοσ πλολον, myoparō-on's, ἄ.
 μύραινα, ἡ, muraena, -ae, θ.
 μυρεψία, μυρεψική, ἡ, unguentaria, -ae, θ. (ἕπον. ars).
 μυρεψός, δ, unguentarius, ἄ.
 μυριάκισ, millies.
 μυριάσ, ἡ, decem millia.
 μυρίζω. 1) unguentis illino; μεμυρισμένος, η, ον, unguentatus. *2) γεοελ.—δίζω, oleo (bene male).
 μυρίκη, ἡ murica, -ae, θ.
 μυριόενκροι, μάχαι, pugnae, -ubi permulti cadunt.

μυριοπλάσιοι, αι, α, infinitis partibus plures.

1. μυρίοι, αι, α, mille; sexcenti, ae, a' innumeroi, ae, a.

2. μύριοι, αι, α, decies mille ἢ decem millia.

μυριοσημόριον, τό, decies mil-lena pars.

μυριοστός, decies millesimus.

μυρίπνοος οὖς, unguenta spirans

μυριστικός, ἡ, ὄν, odorus, a, um.

μυρμηκίαισις, ἡ, μυρμηκισμός, δ, fornicatio, θ.

μυρμηκίω, μυρμηκιάω -ᾶ, for-mico, -are.

μυρμηκίον, τό· 1) formicula, -ae, θ. 2) νόσος, myrmecium, οὖ.

μύρμηξ, δ, formica, -ae, θ.

*μυρολογέω -ᾶ, nemiam canto.

*μυρολόγιον, nemia ἢ naenia.

μύρομαι, fleo ploro, lamentor.
 μύρον· 1) unguentum, οὖ. odo-res, θ. πλ. 2) τὸ ἅγιον—, chrisma, ἄ
 μυροποιός, δ, unguentorum con-fector.

μυροπωλεῖον, τό, unguentaria ta-berna; myropolium, -ii, οὖ.

μυροπόλης, δ, unguentarius, ἄ.

μυροπόλις, ἡ, unguentaria, θ.

μυροφόρος, unguentum portaus.

μυρόω -ᾶ, unguo, -ere.

μύρρα, ἡ, myrrha, -ae, θ.

μυρρίνη, ἡ, myrtus, -i, θ.

μυρρίνη, ἡ, myrtus, -i, θ.

μυρρίνιος, myrteus, a, um.

μύρτινος, η, ον, myrteus, a, um.

μυρτιά, ἡ, myrtus, -i; θ.

μύρτινος, myrtinus, a, um.

μύρτον, τό, myrtum, -i, οὖ.

μύρωμα, τό· 1) unguentum, -i, οὖ. *2) chrismati unctio.

μύρωσις, ἡ· 1) unctio, -onis, θ. 2)=μύρωμα, 2.

μῦς, δ· 1)=ποντικός, mus, -uris, ἄ. 2)=μῶν, musculus, -i, ἄ.

μύσαγμα, τό, piaculum, οὖ.

μυσαρός, ἄ, ὄν, detestabilis, e.

μυσαρός, detestabiliter.

μυσάττομαι τινα ἢ τι· 1) detestor, -ari, aliquem ἢ aliquid· 2) fasti-dio, -are, aliquid.

μύσος, τό, piaculum, οὖ.

μυσταγωγᾶ, initio (aliquem).

μυσταγωγία, ἡ, initiatio, θ.

μυσταγωγός, δ, initiator, -oris, ἄ. mystagógus, -i, ἄ.

μύσταξ, barba labri superioris.

μυστήριον, τό· 1) arcanum, οὖ. *2) sacramentum, οὖ.

μυστηριώδης, ες, mysticus, a, um, tectus, a, um,

*μυστηριώδης, mystice.

μύστις, δ, mysta (-es), -ae, ἄ.

μυστικόν, τό, secretum, οὖ.

μυστικός, ἡ, ὄν, mysticus, a, um; secretus, um.

μυστικότης, ἡ, secretum, οὖ.

μυστικῶς, mystice; secreto.

*μυστήριον, trulla, -ae, θ.

*μύτη, ἡ, nasus, -us, ἄ.

μυχαιάτατος, η, ον, penitissimus, a, um, intimus, a, um.

μύχιος, (α, ον, penetralis, e.

μυχός (γαῶν, πόλεως, θαλάσσης, τῆς ψυχῆς)· penetral, -alis, οὖ.

μυώδης, ες, musculosus, a, um.

μῶν, δ, locus musculosus.

μυωπία, μυωπίας, ἡ, luscitio, -onis, θ. visus humilis.

μυωπίω, calcar subdo.

μυωπός, ὄν, oculis connivens.

μύωψ, δ, ἡ· 1) = μυωπός· 2) = πτεροματήριον, calcar, -aris, οὖ. 3) δ οἰστρος, tabanus, -i, ἄ.

μωκάωμαι -ᾶμαι, irrideo, -ere.

μώκημα, μωκία, irrisio, θ.

μῶκος, δ, subsannatio, θ.

μῶλος, δ, moles, -is, θ.

μωλωπίξω τινά, vobices alicui infligo || μεμωλωπισμένος, η, ον, vi-bicibus plenus, a, um.

μῶλωψ, δ, vibex, -icis, θ.

μωμάωμαι -ᾶμαι, vitupero, -are.

μωμητής, δ, vituperator, ἄ.

μῶμος, δ· 1) vituperatio, θ. 2) δ Μῶμος, Momus, -i, ἄ.

μῶν; num?

μωραίνω -ομαι· 1) desipio (ui, -ere); stultus sum· 2) — τινά, de-mento aliquem· παροιμ. μωραίνε

Κύριος, ὃν βούλεται ἀπολέσαι, quos vult perdere Jupiter, dementat prius· 3) — τι, desipio aliquam rem (τὸ ἄλας, sal).

μωρία, ἡ, stultitia, -ae, θ.
 μωρολογέω -ῶ, stulta loquor.
 μωρολόγημα, stultiloquium.
 μωρολογία, stultiloquentia, θ.
 μωρολόγος, stultiloquus, a, um.
 μῶρον, τό, morum, -i, οὐ.
 *μωροπιστία, ἡ, credulitas, θ.

*μωρόπιστος, credulus, a, um.
 μωρός, ἄ, ὄν, stultus, a, um.
 μωρόω -ῶ, fatuum reddo (ali-
 quid)· μεμωρωμένος, η, ον, fatuus,
 a, um.
 μῶρωσις, ἡ, stultitia, -ae, θ.
 *μωσαϊκόν, τό, ἴδε μονασίον 2.

N

N, ν (νν)· 1) τὸ δέκατον τρίτον γράμμα, litera ν. 2) ὡς ἀριθμητ. ση-
 μείον τὸ μὲν ν = quinquaginta, τὸ
 δε, ν = quinquaginta millia.

ναί· 1) μόρ. βεβαιωτ. (μετὰ τῶν
 μορ. μή, μῆν, μέν, μέντοι, sane pro-
 fecto· 2) μόρ. ὠμοικόν (μετὰ τοῦ
 μά), nae, ναί μὰ Δι' ἔγωγε, nae,
 ego· 3) ἐν ἀποκρίσ. nae, ita, sic est,
 certe.

ναϊάς, ἡ, Naïas -iadis, θ.
 ναίδιον, ναϊσκος, sacellum, οὐ.
 ναίω, habito, -are.
 νᾶμα, τό, fluentum, -i, οὐ. † 2)
 vinum (quod in sacrosancto Missae
 sacrificio affertur).

ναματιαῖος, scaturiens, -ntis.
 ναννίον, τό, pupus, -i, ἄ.
 νάννος, δ, nanus, -i, ἄ. pumilus,
 -i, ἄ. pumilio -onis, ἄ.
 ναός, δ, 1) aedes, -is, θ. 2) tem-
 plum, οὐ. 3) fanum, οὐ.
 ναοφύλαξ, δ, templi custos.
 νάπη, ἡ, saltus, -us, ἄ.
 νάρδος, ἡ, nardus, -i, θ.
 νάρθηξ, δ, 1) = φνιτόν· ferula, θ.
 2) = νυξίς, θήκη, narthecium, οὐ. 3)
 — ἐκκλησίας, ferula.

ναρκάω, -ῶ, torpeo, -ere.
 νάρκη, ἡ, 1) = ἰχθίς, torpedo, -inis,
 θ. 2) = νάρκωσις, torpor, ἄ.
 νάρκισσος, δ, narcissus, ἄ.
 ναρκώω, -ῶ τι, torpōro, -are, ali-
 quid· -οῦμαι, torpesco, (-pui, -ere).
 ναρκώδης, ες, torpidus, a, um.
 νάρκωσις, ἡ, torpor, ἄ.
 ναρκωτικός, torporem ferens.
 ναμός, δ, latex, -icis, ἄ.
 νασιός, δ, placentae genus.

ναυαγέω -ῶ, naufragium iacio ἢ
 patior.

ναυαγία, ἡ, naufragium, οὐ.
 νανάγιον, τό· 1) fragmentum na-
 vis· 2) = ναυαγία, naufragium, οὐ.
 ναυαγός, ὄν, naufragus, a, um.
 ναυαρχέω -ῶ, navibus praesum.
 ναυαρχία, ἡ, praefectura classis
 maritimum imperium.

ναυαρχίς, ἡ, navis praetoria.
 ναύαρχος, δ, classis praefectus;
 navarchus, -i, ἄ.
 ναυβάτης, δ, nauta, -ae, θ.
 ναυκληρέω -ῶ, naviariam fa-
 cio; navicularium sum.

ναυκληρία, ἡ, navicularia, θ.
 ναυκληρικός, ἡ, ὄν, navicularis,
 e; nauclericus, a, um.
 ναύκληρος, δ, navicularius, ἄ.
 ναυκρατία, ἡ· 1) victoria navālis·
 2) imperium maritimum.

ναῦλον, ναῦλος, naulum, -i, οὐ.
 ναυλοχέω -ῶ, in portu permaneo.
 ναυλοχία, occulta navium statio.
 ναύλοχον, τό, statio navium.
 ναυλόω -ῶ, navem nauulo eloco;
 || —οῦμαι, navem nauulo conduco.

*ναύλωσις, ἡ, navis conductio.
 *ναυλωτής, qui navem conducit.
 ναυμαχέω -ῶ, proelio navali con-
 fligo; navali proelio decerdo.
 ναυμάχης, ναυμάχος, δ, navali
 paelio decertans.

ναυμαχία, ἡ, navale proelium;
 pugna navalis.
 ναυπηγέω -ῶ καὶ —οῦμαι, (ναῦν)
 navem construo, aedifico.
 ναυπηγησία, navium aedificatio.
 ναυπηγήσιμος, navalis materia.

ναυπήγησις, navium aedificatio.
 ναυπηγικός, ἡ, ὄν, ad aedificatio-
 nem pertinens.
 ναυπήγιον, navalia, -ium, οὐ.
 ναυπηγός, δ, navium fabricator;
 ναυπέγus, -i, ἄ.
 ναύπορος, ον, navigabilis, e.
 ναῦς, ἡ, navis, -is, ἀφ. nave καὶ
 navi, θ. μακρὰ —, navis longa.
 ναυσίπορος, ον, navi permeans.
 ναύσταθμον, τό, ναύσταθμος, δ,
 navium statio.
 ναυστολέω -ᾶ· 1) navem mitto·
 2) ἀμετ. καὶ μέσ. navi vehor.
 ναῦτης, δ, nauta, -ae, θ.
 ναυτία, ναυτίαισις, ἡ, nautea, θ.
 ναυτιῶ -ῶ, nauseo, -are.
 1. ναυτικός, δ, navigator, ἄ. ·
 2. ναυτικός, ἡ, ὄν· 1) nauticus,
 -a, um; τὰ ναυτικά, ἡ ναυτική, res
 nauticae, ἡ maritimae· 2) classa-
 rius, a, um· β) navalis e.
 ναυτικῶς, nautarum more.
 ναυτίλια, ἡ, navigatio, θ.
 ναυτίλλομαι, navigo, -are.
 ναυτίλος, δ, navigator, ἄ.
 ναυτιώδης, ες, nauseabilis, e.
 ναυτοδίκης, δ, nauticus iudex.
 ναυτολογεῶ -ῶ, nautas lego.
 *ναυτολογία, ἡ, nautarum collectio
 ναυφύλαξ, δ, custos navium.
 νάφθα, ἡ, naphta, -ae, θ.
 νεάζω, juvenesco, -ere; juvenis
 sum· 2) = νεανιεύομαι, juvenor, -ari.
 νεανίας, δ, adolescens, ἄ.
 νεανίσμα, juvenile facinus.
 νεανιεύομαι, juvenor, -ari.
 νεανίζω, juvenis videor.
 νεανικός, ἡ, ὄν, juvenilis, -e.
 νεανικῶς, juveniliter.
 νεάνις, ἡ, adolescens, -ntis, θ.
 νεανίσκωμα, juvenile facinus.
 νεανίσκος, δ, juvenis, -is, ἄ.
 νεαρός, ἄ, ὄν· 1) juvenilis, e; 2)
 novellus, a, um· || at Neaqai, no-
 vellae constitutiones ἢ Novellae.
 νεαρῶς, juveniliter.
 νεασις, νεασμός, novavem, θ.
 νεάτος, novissimus, a, um.
 νεβρίς, pellicula hinnulea.
 νεβρός, δ, hinnulus, -i, ἄ.
 νέηλις, δ, ἡ, advena, -ae, θ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

νεῖκος, τό, rixa, -ae, θ.
 νεκρικός, ἡ, ὄν, feralis, e.
 νεκρικῶς, in modum mortuorum
 νεκροδόχος, mortuos recipiens.
 νεκροθάπτης, δ, libitinarius.
 νεκροκόμος, δ, pollinctor, ἄ.
 νεκροκράββατον, sandapila, θ.
 νεκρολογία, ἡ, necrologia, θ.
 νεκροπομπός, dux manium.
 νεκρός, ἄ, ὄν, mortuus, a, um;
 defunctus, a, um.
 *νεκροστολίξω, pollingo.
 *νεκροταφεῖον, sepulcretum.
 *νεκροφάνεια, similitudo mortis.
 *νεκροφάνης, mortui similis.
 νεκροφορεῖον, τό, sandapila.
 νεκροφορέω -ᾶ, cadaver efferre.
 νεκροφόρος, ον, qui defunctos
 effert.
 νεκροφύλαξ, δ, mortui custos.
 *νεκροψία, ἡ, mortui visitatio.
 νεκρῶ -ῶ, mortifico, -are; mor-
 tuum reddo (aliquem, aliquid)· ||
 —οῦμαι, emorior, -i.
 νεκρώδης, ες, mortuo similis.
 νεκρών, δ, = νεκροταφεῖον.
 νεκρώσιμος, ον· 1) mortifer, a, um·
 *2) νεοελ. — ἀκολουθία, officium
 funebre.
 *νέκρωσις· 1) mortificatio· 2) μῆφ.
 — τοῦ ἐμπορίου, rerum cessatio.
 νέκταρ, τό, nectar, -aris, οὐ.
 νεκνία, ἡ, mortuorum evocatio.
 νεκνιομαντεία, necromantia, θ.
 νέκυσ, δ, mortuus, -i, ἄ.
 νεκύσια, τά, funeris sollempnia.
 νεμεσητός, ἡ, ὄν, invisus, a, um.
 νέμεσις, ἡ· 1) ultio divina· 2) ἡ
 Νέμεσις, Nemesis, -is, καὶ -ios, θ.
 νέμησις, ἡ, distributio, θ.
 νέμος, τό, nemus, -oris, οὐ.
 νέμω· 1) νέμω τι/ τι, tribuo (ui,
 -utum, -ere) alicui aliquid· || —ομαί
 τι (=διαμοιράζομαι τι), partior (-itus
 sum -iri) aliquid· 2) = βόσκω, pascō
 (pavi, pastum, -ere) aliquid· 3) νέ-
 μομαι (=κέκτημαι, καρποῦμαι τι),
 possideo, -ere, aliquid.
 νεογαμετή, ἡ, nova nupta.
 νεόγαμος, δ, novus maritus.
 νεογέννητος, recens natus, a, um.
 νεογνός, ὄν, recens, -ntis.

21

νεόδημος, ον, recens extractus, recens aedificatus, a, um.

νεόδραπτος, recens decerptus.

νεοειδής, ἐς, juveni similis.

*νεοελληνικός, ἡ, ὄν, graecus nostrae aetatis, ἡ νεοελληνική γλῶσσα, nostrae aetatis lingua graeca;

νεόκανστος, recens crematus.

νεολαία, ἡ, juvenus, θ.

*νεολογία, ἡ, novum verbum.

*νεόνυμφοι, οἱ, novi mariti.

νεόπλουτος, recens ditatus.

νεόπλυτος, recens lotus.

νεόρρητος, ον, recens fluens.

νέος, α, ον· 1) novus, a, um· 2) = ἄρι γενόμενος, recens, -ntis, οἱ νεώτεροι, recentiores· 3) νέος (τὴν ἡλικίαν), juvenis, -is, ἄ. θ. 4) τὸ νέον, novitas, -atis, θ. 5) ἐπίρ. νέον, nuper, modo.

νεοσκαφής, ἐς, recens effosus.

*νεόσπαρτος, ον, nuper satus.

νεοσιδιά, ἡ, nidus, -i, ἄ.

νεόσσιον, τό, pullus, -i, ἄ.

νεοσσός, δ, pullus, -i, ἄ.

νεοσσοτρόφος, pullos nutriens.

νεοσταθής (*νεοσύστατος), recens constitutus, a, um.

νεοσύλλεκτος, ον, recens collectus, a, um· ὁ νεοσύλλεκτος (δηλ. στρατιώτης), novus miles, tiro, ἄ.

νεότευκτος, recens fabricatus.

νεότης, ἡ· 1) juvenus, -ntis, θ. adolescentia, -ae, θ. 2) = οἱ νέοι, juvenes, -um, ἄ.

νεουργέω -ῶ, novum facio, aliquid renovo, -are, aliquid.

νεουργής, nuper factus, a, um.

νεοφανής, ἐς· 1) nuper ortus, a, um· 2) novus ἢ recens.

νεοφυτεία, ἡ, recens plantatio.

νεοφυτεῖον, novellatum, οὐ.

νεόφυτος, ον, recens plantatus, a, um; — ἄμπελος, novella vitis. νεοφώτιστος, ον, recens illuminatus ἢ baptizatus.

νεοχάρακτος, recens sculptus.

νεώω -ῶ, novo (aliquid).

νερόν, τό, ἴδε ὕδωρ.

νεῦμα, τό, nutus, -us, ἄ.

νευρά, ἡ, nervus, ἄ. chorda, θ.

*νευραλγία, ἡ, nervorum dolor.

νευρικός, ἡ, ὄν, nervorum vitio laborans; neuricus, a, um.

νεῦρον, τό, nervus, -i, ἄ.

*νευροπάθεια, nervorum vitium.

*νευροπαθής, nervis laborans.

νευρόσπαστον, τό, icuncula, -ae, *μετφ. εἶσαι —, tu es ut nervis alienis mobile lignum.

νευροτομέω -ῶ, nervos incido.

νευροτόμος, ον, nervos incidens.

νευρώω -ῶ, roboro, -are.

νευρώδης, ἐς, nervosus, a, um.

νευρωδώς, nervose.

1. νεῦσις, ἡ, natatio, -onis, θ.

2. νεῦσις, ἡ, nutus, -us, ἄ.

νευστικός, ἡ, ὄν, natabilis, e.

νεύω· 1) nuto, -are; 2) vergo.

νεφέλη· 1) nubes, θ. 2) nebula.

νεφεληγγρέτης, nubes cogens.

νεφελοειδής, nubibus similis, e.

νεφελόω -ῶ, nubibus obduco.

νεφελώδης, ἐς, nubilus, a, um; nubilosus, a, um.

νεφίον, τό, nubecula, -ae, θ.

νέφος, τό, nubes, -is, θ.

νεφώω -ῶ, nubilo, aliquid.

νεφριαίος, α, ον, renalis, e.

νεφριτικός, ἡ, ὄν, renum dolore laborans.

νεφρίτις, ἡ, renalis passio.

νεφρός, νεφροί, ren, renis καὶ συνήθ. renes —um καὶ ium.

νεφρώδης, ἐς· reni similis.

νεφώδης, ἐς· 1) = νεφελοειδής· 2) = νεφελώδης.

1. νέω (=νήχομαι), no (navi, nare); nato, -are.

2. νέω (=νήθω), neo -ere, aliquid

3. νέω (=σωρεύω), cumulo, -are.

νεωκορέω -ῶ, aeditimor, -ari.

νεωκορία, ἡ, munus aeditum.

νεωκόρος, δ, aeditupus, -i, ἄ. ἡ νεωκόρος, aeditua, -ae, θ.

νεωλκέω -ῶ τὸν στόλον, classem subduco (-xi, -ere).

νεωλκία, ἡ, subductio (navis).

νεώλκιον, τό, navale, -is, οὐ.

νεωλκός, δ, qui naves subducit.

νεωρέω -ῶ, naves custodio.

νεώριον, τό, navale, is, οὐ.

νεώς, δ, ἴδε γαός.

νέωσις, ἡ, novatio, -onis, θ.

νεώσοικοι, οἶ, navalia, -ium, οὐ.
 νεωστί, novissime; nuper.
 νέωτα (μετὰ τῆς εἰς), εἰς νέωτα, in
 annum novum venturum.
 νεώτατος, natu minimus, a, um.
 νεωτερίζω, rebus novis studeo.
 νεωτερικός, ἡ, ὄν, juvenilis, e.
 νεωτερισμός, δ· 1) rerum nova-
 rum studium· *2) —oi novae res.
 νεωτεριστής, δ, novis rebus stu-
 dens.
 νεωτεροποιέω -ᾶ, innovo.
 νεώτερος, α, ον, junior, -oris;
 natu minor.
 νεωφύλαξ, δ, templi custos.
 νή, νή Δία, profecto per Jovem.
 νήδυμος ὕπνος, suavis somnus.
 νηδύς, ἡ, venter, -tris, δ.
 νήθω, neo; filum duco.
 νήϊος, α, ον, navalis, e.
 νηκτικός, ἡ, ὄν, natabilis, e.
 νηκτός, ἡ, ὄν, natans, -ntis.
 νηλεής, ἐς, immisecors, -rdis.
 νήλυπος, ον, dolore carens.
 νήμα, τό, filum, -i, οὐ.
 νηματουργεῖον, officina lanifici.
 νηματουργός, δ, lanificus, -i, δ.
 νηματώδης, ἐς, e filo similis.
 νηνεμία, ἡ, tranquillitas, θ.
 νήξις, ἡ, natatio, -onis, θ.
 νηπιαγωγεῖον, puerili schola.
 νηπιάζω, pueriliter ago.
 *νηπιόθεν, ab infantibus.
 νηπίος, α, ον, infans, -ntis.
 νηπιότης, ἡ, infantia, θ.
 νηπιώδης, ἐς· 1) infantilis, pueri-
 lis, e· *2) νεοελ. — ἡλικία; aetas
 infantilis; rudis aetas.
 νηρηΐς, ἡ, nereis, -idis, θ.
 νησίον, νησίς, parva insula.
 νησιώτης, δ, insulanus, -i, δ.
 νησιωτικός, ἡ, ὄν, insularis, e.
 νησιώτις, ἡ, insulana, -ae, θ.
 νήσος, ἡ, insula, -ae, θ.
 νήσσα, ἡ, anas, -atis, θ.
 νηστεία, ἡ· 1) jejunium, -i, οὐ.
 † 2) carniū abstinentia.
 νηστευτής, δ, jejunator, δ.
 νηστεύω· 1) cibo abstineo; jejuno,
 -are· † 2) carniū abstineo.
 1. *νηστικός, jejunus, a, um.
 2. νηστικός, ἡ, ὄν, nendi peritus,

ἡ νοητικὴ (τέχνη), ars nendi.
 νησιμὸς ἡμέρα, dies jejunii.
 1. νήστις, δ, ἡ, jejunus, a, um.
 2. νήστις, ἡ, intestinum jejunum
 νησῦδριον, τό, insula exigua.
 νηφάλιος, α, ον, sobrius, a, um.
 νηφαλιότης, ἡ, sobrietas, θ.
 νηφαλλίως, sobrie.
 νήφω, sobrius sum· νήφων, ουσά,
 ον, = νηφάλιος, sobrius, a, um.
 νήχομαι, no; nato, -are.
 νήψις, ἡ, sobrietas, -atis, θ.
 νίζω, lavo, -are.
 νικάω -ᾶ, vinco (vici, victum,
 -ere) aliquem· || — ὄμαι ὑπὸ τῆς ἡ-
 δονῆς καὶ τῶν ἄλλων παθῶν, vincor
 a voluptate et relictis animi per-
 turbationibus.
 νίκη, ἡ, victoria, -ae, θ.
 νίκημα, praemium victoriae.
 νικητήριος· 1) victorialis, e· 2)
 τὰ —a, praemia victoriae, palma.
 νικητής, δ, victor, -oris, δ.
 νικητρια, ἡ, victrix, -icis, θ.
 νικηφορέω -ᾶ, victoriam porto.
 νικηφόρος, ον, victoriam repor-
 tans; victor; victrix.
 *νικηφόρος, victrici modo.
 νικόδρομος, in cursu vincens.
 νίμμα, τό, aqua manibus (pedi-
 bus) lavandis inserviens.
 νικτήρ, δ, malluvium, -ii, οὐ.
 νίπτω, lavo, -are; —ομαι, me lavo
 νιτρία, ἡ, nitraria, -ae, θ.
 νίτρον, τό, nitrum, -i, οὐ.
 νιτρώδης, ἐς, nitratus, a, um.
 νιφάς, νιφετός, nix, nivis καὶ
 συνήθ. nives, -ium, θ.
 νιφετώδης, ἐς, nivosus, a, um.
 νίφω, ningo, ere· νίφει, ningit.
 νίψις, ἡ, lotio, -onis, θ.
 Νοέμβριος, November, -bris.
 νοερός, intellectualis, e.
 νοερώς· 1) intelligendo· *2) νεοελ.
 mente; ingenio; secum.
 νότω -ᾶ· 1) = καταρωῶ, intelligo
 (-xi, -ctum, -ere) aliquid· 2) =
 ἀκέπτομαι, cogito, -are· 3) pru-
 dens sum.
 νόημα, τό· 1) cogitatio, θ. 2) —
 λέξεως, intellectus, us, δ.
 *νοημοσύνη, ἡ, intelligentia, θ.

νοήμων, ον, mentis compos.
 ι νόησις· 1) intellectus, -us, ἄ. 2) intelligentia, θ. 3) cogitatio, θ.
 νοητικός, ἦ, ὄν, intelligenti vi praeditus, a, um.
 νοητός, ἦ, ὄν, intelligibilis, e.
 νοητῶς, intelligenter; perspicue.
 νοθεία, ἦ, conditio spuriorum.
 νόθευσις, ἦ, adulteratio, θ.
 νοθευτής, δ, adulterator, ἄ.
 νοθεύω, adultero, -are || -ομαι, adulteror, ari.
 νόθος, δ, ἦ, nothus, a, um; spurius, non legitimus, a, um.
 νόθως, vitiose; non legitime.
 νομαδικός, ἦ, ὄν· 1) pabularis, e· 2) pastoralis, e.
 νομαδικῶς, pastorum modo.
 νομαρχέω -ῶ, praefectus sum
 νομάρχης, δ, nomarcha, ἄ.
 νομαρχία, ἦ, dignitas ἢ officium nomarchae.
 νομάς, δ, ἦ, in pascuis degens; nomas adis ἄ. θ.
 νομέυς, δ, pastor, -oris, ἄ.
 νομευτικός, ἦ, ὄν, pastoralis, e.
 νομευτικῶς, pastoraliter.
 νομεύω, pasco, -ere.
 νομή, pascuum, οὐ. pastura, θ.
 νομίζω· 1) — θεόν ἢ τινα θεόν εἶναι, deum aliquem more publico receptum colō, aliquem deum esse credo· 2) νομίζεσθαι (= ἔθος εἶσθαι), moris est, in more positum est· 3) ἔχειν, habeo, -ere. puto, -are· *4) νοεῖν. νομίζω, ὡς νομίζω (παρενθεται.) ut credo ἢ ἀπλ. credo.
 νομικός, ἦ, ὄν· 1) legalis, e· 2) δ νομικός (= νομοστῶν), jurisconsultus ἢ jurisperitus, -i, ἄ. ἢ νομική, jurisprudētia, -ae· *3) νοεῖν. σπουδαστής (φουνητής) τῆς νομικῆς, studiosus juris.
 νομικῶς, legitime.
 νόμιμος, η, ον, legitimus, a, um· τὰ νόμιμα, legitima.
 νομιμότης, ἦ· 1) legum observatio· 2) convenientia cum legibus.
 νομίμως, legitime; juste.
 νόμισις, ἦ, opinio, θ.
 νόμισμα, τό, aes signatum, ὄθ.

numisma ἢ nomisma, -atis, οὐ.
 νομισματικός, ἦ, ὄν, monetalis, e; numarius, a, um.
 νομισμάτιον, τό, numulus ἄ.
 *νομισματοκοπεῖον, τό, officina monetalis.
 *νομισματοκόπος, monetarius, ἄ.
 νομοδείκτης, νομοδιδάσκαλος, δ, jurisconsultus, jurisperitus, ἄ.
 νομοθεσία, ἦ, legislatio, θ.
 νομοθετέω -ῶ, legem fero.
 νομοθέτημα, τό, legis sanctio.
 νομοθέτησις, ἦ, legum latio.
 νομοθετικός, ἦ, ὄν, pertinet ad legislatorem. [legistratoris.
 νομοθετικῶς, ἐπιρ. in modum νομοῖστων, δ legum peritus.
 νομομάθεια, ἦ, legum notitia.
 νομομαθής, δ, legis peritus.
 νόμος, δ· 1) lex, -egis, θ. 2) = ἔθος, mos, -oris, ἄ. consuetudo, -inis, θ. 3) = μέτρον, μέρος, μέρος, -i, ἄ.
 *νομός, δ, praefectura, θ.
 *νομοσχέδιον, lex promulgata.
 νόος -οῦς, δ· 1) mens, -ntis· 2) = νόημα (λέξ.), intellectus, -us, ἄ.
 νοσερῶς, morbide; aegre.
 νοσέω -ῶ, morbo affectus sum; aegroto, -are; aeger sum.
 νοσηλεία, ἦ, cura aegri.
 νοσηλεύω, aegrum curo.
 νόσημα, τό, morbus, -i, ἄ.
 νοσηρός, ἄ, ὄν, morbidus, a, um; morbosus, a, um.
 *νοσηρότης, ἦ, insalubritas, θ.
 *νοσογόνος, ον, morbos gignens.
 νοσοκομῆιον, valetudinarium, οὐ.
 νοσοκομέω -ῶ, aegrotos curo.
 νοσοκομία, aegrotorum curatio.
 νοσοκόμος, aegrotorum curans.
 νόσος, ἦ, morbus, -i, ἄ.
 νοσοφόρος, morbifer, a, um.
 νοσταλγέω -ῶ, vehementer cupio in patriam redire.
 *νοσταλγία, ἦ, vehemens cupiditas in patriam redeundi.
 *νοστιμάδα, ἦ, sapor, -oris, ἄ.
 νόστιμος, ον· 1) ad reditum pertinens· 2) = εὐχολος, sapidus, saporus, a, um· *3) νοεῖν. = ὀρεῖος, venustus, a, um.

νόστος, δ, reditus (in patriam).
 νοσφίζομαι, avertō supprimo.
 νοσάδης, ες, morbosus, a, um;
 in salubris, e. [uvidus, a, um.
 νοτερός, á, όν, humidus, a, um.
 νοτία, ή, humor, -oris, á.
 νοτιάω -ώ, humidus sum.
 νοτίζω, humecto, -are; —ομαι,
 uvesco, -ere. *νεοελ. νοτισμένος, η,
 ον, humidus, uvidus, a, um.
 *νοτιανατολικός, ή, όν, qui ad
 meridiem et auroram vergit.
 *νοτιοδυτικός, ή, όν, qui ad me-
 ridiem et ad occasum vergit.
 νότιος, ον 1) humidus, a, um.
 2) australis, e.
 νοτιώδης, ες, humidus, a, um.
 νότος, δ, notus, á. auster, stri.
 νουθεσία, ή, monitio, admonitio,
 -onis, θ. hortatio.
 νοθετέω -ώ, moneo.
 νουθέτημα, τό, monitum, οδ.
 νουθέτησις, ή, monitus, -us, á.
 νουθετητικός, νουθετικός, ή, όν,
 ad admonationem pertinens.
 νουμηνία, ή, nova luna.
 νουνεχής, ες, prudens, -ntis.
 νουνεχώς, prudenter.
 νοϋς, δ, ἴδε νόος.
 νυγμός, δ, punctus, us, á.
 νυκτεγρησία, excitatio nocturna.
 νυκτερεία, ή, actio nocturna.
 νυκτέρευμα, pernoctatio, θ.
 νυκτερεύω 1) pernocto, -are.
 2) = νύκτωρ ἐργάζομαι, lucubro.
 νυκτερινός, nocturnus, a, um.
 νυκτερίς, ή, vespertilio, á.
 νυκτερωπός, nocturnus; ater.
 νύκτιος, nocturnus, a, um.
 *νυκτοβάτης, δ, noctabulus, á.
 νυκτόβιος, ον, noctu vivens.
 νυκτοκλέπτης, fur nocturnus.
 νυκτοπορέω -ώ, noctu iter facio;
 lucubro viam.
 νυκτοπορία, ή, iter nocturnum.
 νυκτοπόρος, noctu iter faciens.
 νυκτοφύλαξ, δ, excubitor, á.
 νύκτωρ, noctu.
 νυμφαγωγέω -ώ, sponsam de-
 duco ad sponsum.
 νυμφαγωγός, qui sponsam ad
 sponsum deducit.

νυμφεῖος, ον, nuptialis.
 νύμφευσις, elocatio puellae.
 νυμφεύτρια, ή, pronuba, -ae, θ.
 νυμφεύω, filiam meam alicui nup-
 tum do (loco, colloco), nubo
 alicui (-viro); || —ομαι, matrimonio
 mihi jungo aliquam.
 νύμφη, ή 1) = μνηστή, sponsa, -ae,
 θ. 2) nupta, -ae, θ. 3) = γυνή και
 θεά, nympha και nymphe, -es, θ.
 νυμφικός, ή, όν 1) sponsalis, e.
 2) nuptialis, e.
 νυμφικώς, more nuptiali.
 νυμφίος, sponsus, maritus, á.
 νυμφοστόλος, ον, sponsam exor-
 nans.
 νυμφών, δ, thalamus nuptialis.
 νύν, nunc; in praesentia.
 νυνί, nunc; nunc ipsam.
 νύξ, ή, nox, noctis, θ. || *νεοελ.
 καλήν νύκτα! salve! vale! sit tibi
 fausta nox!
 νύξις, ή, punctio, -onis, θ.
 νύσος, ή, nurus, -i, á.
 νύσσα, ή, meta, -ae, θ.
 νύσσω, νύττω. τιὰ ή τι' pungo
 (pupugi, punctum, -ere) aliquem
 ή aliquid.
 νύσταγμα, dormitatio.
 νυστάζω, somno conniveo.
 νυστακτής, δ, dormitor, á.
 νυσταλός, somnolentus, a, um.
 νύσταξις, ή, dormitatio, θ.
 νύχευμα, τό, pervigilium, οδ.
 νυχεύω, pervigilo, -are.
 νυχθήμερον, τό, noctis et diei
 spatium; nox et dies.
 *νυχθημερόν, nocte dieque.
 νύχιος, a, ον, ἐπίθ. nocturnus,
 a, um.
 νωδός, ή, όν, edentulus, a, um.
 νωδυνία, ή, vacuitas doloris.
 νόθεια, ή, pigritia, -ae, θ.
 νωθής, ες, piger, gra, grum.
 νωθρεία, ή, tarditas, θ.
 νωθρεύω, piger sum.
 *νωθρός, á, όν, tardus, a, um.
 νωθρότης, ή, tarditas, θ.
 νωθρώδης, ή, piger, gra pigrum.
 νωθρῶς, tarde; segniter.
 νωμάω -ώ, considero, -are.
 νώμησις, ή, consideratio, θ.

*νωπός, ἡ, ὄν, recens, ntis.
 νωπιαίος, α, ὄν, dorsalis, ἔ.
 νωτίζω, tergum verto.
 νῶτος, ὄ, νῶτον, τό, dorsum, οὐ.

νωχέλεια, ἡ, segnitias, -ei, θ.
 νωχελεύομαι, segnis sum.
 νωχελής, ἔς, segnis, e.
 νωχελῶς, segnitier.

Ξ

Ξ, ξ· (Ξι). Τὸ δέκατον τέταρτον γράμμα, littera Ξ. ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν ξ' = sexaginta, τὸ δὲ ξ' = sexaginta millia.

ξάινω· 1) rado (-si, -ere) aliquid
 2) carmino, -are; aliquid.

ξανθίζω· 1) flavum reddo· 2) ἀμετ. = ξανθός εἰμι, flaveo, -ere· 3) —ομαι (= ξανθός γίγνομαι), flavesco, ξάνθισμα, flavus color. ξανθόθριξ, ξανθοκόμης, flavico-mus, a, um.

ξανθός, ἡ, ὄν, flavus, a, um.

ξανθότης, ἡ, color flavus.

ξανθόχροος -ους, flavi coloris.

ξανθωπός, ἡ, ὄν· 1) rufus aspectu· 2) flavi coloris.

ξάνιον, pecten carminatorum.

ξάνσις, ἡ, carminatio, θ.

ξάντης, ὄ, carminator, ἄ.

ξαντικός, ἡ, ὄν, ad carminationem pertinens.

ξάντρια, ἡ, femina carminans.

ξεναγέω -ῶ· 1) duco hospitem circum ea· 2) stipendiariorum militum dux sum.

ξεναγία, circumductio hospitem.

ξεναγός, ὄ· 1) ductor hospitem· 2) ductor militum exterorum.

ξένηθεν, peregre.

ξενία, ἡ, hospitium, -ii, οὐ. exceptio hospitalis.

ξενίζω· 1) —τινά· aliquem hospitio accipio· 2) = ξένη φωνῆ χρωμαί, peregrina loquor· 4) —ομαι τινι, διά τι, ἐπί τινι (= θαναμάζω, ἐκπλήττομαι) miror ἢ admīror de re.

ξενικός, peregrinus, a, um.

ξενικῶς, more peregrinorum.

ξένιος, α, ὄν, hospitalis e.

ξένισις, ἡ· 1) hospitium susceptio· 2) coena hospitalis.

ξένισμα, τό, admiratio, θ.

ξενιτεία, ἡ, peregrinatio, θ.

ξενιτεύω (ξενιτεύομαι), peregre absum; peregrinor, -ari.

ξενοδοχεῖον, τό, hospitale cubiculum, ἢ ἀπλ. hospitale.

ξενοδοχέω -ῶ, hospitio excipio.

ξενοδόχος, ὄ, qui hospites excipit; diversor, -oris, ἄ.

ξενοκρατέομαι -οῦμαι, in peregrinorum potestate sum.

ξενομανία, ἡ, nimium rerum peregrinarum amor.

ξενοπρεπής, ἔς, peregrinus.

ξένος, ἡ, ὄν· 1) = ὀθνησίος, ἀλλοδαπός, a, um. 2) = ἐξωτικός, adventicius, a, um, θ. 3) = ἀήθης, inusitatus, a, um· 4) ὁ μισθωτός στρ. mercerianus miles.

ξενότροπος, peregrinus, a, um.

ξενοτρόπως, peregrino modo.

ξενοφωνέω -ῶ, peregrinā voce. peregrino sermone utor.

ξενοφωνία, vox peregrina.

ξενόφωνος, peregrina voce utens.

ξενῶ -ῶ 1) —τινά, hospitio excipio aliquem; συνήθ. —οῦμαι· α') —οῦμαι παρά τινι, hospitio excipior, hospitor ἢ devorsor apud aliquem· β') —οῦμαι τινι (= ξενίαν ποιῶμαι πρὸς τινι), hospitium facio ἢ conjungo cum aliquo· 2) ξενῶ τινά τινος, privo aliquem aliqua re.

ξενών, ὄ, hospitium, -ii, οὐ.

ξένως, more peregrinorum.

ξέσις, ἡ, rasura, -ae, θ.

ξέσμα, τό, rasura, -ae, θ.

ξέστης, ὄ, sextarius, -i, ἄ.

ξεστός, ἡ, ὄν, rasus, a, um.

ξέστρον, instrumentum rasendi.

ξέω· 1) rado (-si, -sum, -ere),

aliquid· 2) = *λεάλνω*, polio (-ivi, itum, -ire), aliquid.

ξηραίνω· 1) sicco, -are, aliquid· 2) arefacio, -ere, aliquid· 3) —ομαι, (*ἔξηράνθην, ἐξήραμμαι*), siccor (-atus sum) -ari; areo, -ere.

ξηραίνω, ἡ, siccatio, ὁ.
ξηραντικός, ἡ, ὄν, siccabilis e.
ξηρασία, ἡ, siccitas, ὁ.
ξηροποιός, siccificus, a, um.
ξηροπόταμος, torrens, ntis, ἄ.
ξηρός, ἄ, ὄν· 1) siccus, a, um.
 2) aridus, a, um· 3) ἡ ξηρά, continens terra, ἡ continens.
ξηροτήγανον, sartago, -inis, ὁ.
ξηρότης, ἡ, siccitas, -atis, ὁ.
ξηροφαγέω -ῶ, arida comedo.
ξηροφαγία, ἡ· 1) tenuis victus· 2) tempus jejunii.

ξηρῶς sicce.
ξηφήρης, es, ensem tenens,
ξηφηφορέω -ῶ, ensem gesto.
ξηφηφορία, ἡ, gladii gestatio.
ξηφηφόρος, ὄν, ense a, matus, a, um; ensiger ἢ ensifer, a, um.
ξηφίας, ὁ· 1) —κομήτης, cometa, mucronatus· 2) xiphias piscis.
ξηφίδιον, ξηφίον, ensiculus, ἄ.
ξηφιστήρ, ὁ, balteus, -i, ἄ.
ξηφοδρέπανον, ensis falcatus.
ξηφοειδής, ἐς, ense similis, e.
ξηφοθήκη, ἡ, vagina, -ae, ὁ.
ξηφομάχαιρα, magnus ensis.
ξηφος, τό· 1) ensis, -is, ἄ. 2) gladius, -i, ἄ.

ξηφουλιέω -ῶ, ensem stringo.
ξηφουλικία, ἡ, ensis e vaginaeductio.

ξηφουλκός, qui ensem strinxit.
ξησανον, τό, simulacrum, -i, οὐ.
ξουθός, ἡ, ὄν, flavus, a, um.
ξηλάριον, τό, parvum lignum.
ξηλεία, ἡ· 1) lignatio, ὁ. 2) materia, -ae, ὁ.

ξηλεύομαι, lignor, -ari.
ξηλεύς, ὁ, lignator, -oris ἄ.
*ξηλιάζω, rigesco (-gui) -ere.
ξηλίξομαι, lignor, -ari.
*ξηλλίζω τινά, virgis aliquem caedo; virgis aliquem mulcto; —ομαι, fustibus tundor (ab aliquo).
ξηλικός, ἡ, ὄν, ligneus, a, um.

*ξηλική, materia, -ae, ὁ.
ξύλιος, ἡ, ὄν, ligneus, a, um.
ξύλισμός, ὁ, lignatio ὁ.
ξύλογραφέω -ῶ, in lignea tabella scribo; in ligno caelo ἢ scalpo.

*ξύλογραφία, ἡ, caelatura, scalptura in ligno.

*ξύλογράφος, sculptor in ligno.
ξύλοειδής, ἐς, ligno similis.

ξύλοκέρατα, τά, siliquae, -arum.
*ξύλοκέφαλος, stupidus, a, um.

ξύλοκοπέω -ῶ· 1) ligna caedo· 2) —τινά, iuste caedo aliquem.

ξύλοκοπία (**ξύλοκοπήμα**), fustuarium, -i, οὐ.

ξύλοκόπος, ὁ, lignicida, -ae, ἄ.
ξύλον, τό, lignum, -i, οὐ.

ξύλοπώλης, ὁ, lignarius i, ἄ.
ξύλοστεγος, ligno tectus, a, um.

ξύλοσχίστης, ὁ, ligna scindens
 *μετ. homo nihili.

ξύλοτόμος, ὁ, lignicida, -ae, ὁ.
ξύλουργέω -ῶ, lignarius sum.

ξύλουργία, lignorum fabricatio.
ξύλουργός, ὁ, lignarius, ἄ.

ξύλοφόρος, lignifer, a, um.
ξύλόφρακτος, lignis septus, a, um.

ξύλώω -ῶ, in lignum verto ἢ mutō; —οῦμαι, in lignum abeo.

ξύλώδης, es, lignosus, a, um.
ξύλών, ὁ, lignile, -is, οὐ.

ξύλωσις, ἡ contignatio, ὁ.
ξύον, ἴδε σύν.

*ξύνιζω, acorem facio, οὐδ. accesco, -ere, *πρβλ. δξύνω, δξύνομαι*.

*ξύνός, ἡ, ὄν, acidus, a, um.
ξύράφιον, τό, novacula, -ae, ὁ.

ξύρέω -ῶ, *καὶ ξυράω* -ῶ, *καὶ ξυρίζω*, rado (-si, -um, -ere), aliquid; ad-cutem tondeo aliquem.

ξύρήσιμος, ὄν, rasilis, e.
ξύρησις, ἡ, rasio, ὁ.

ξύρίζω, —ομαι, ἴδε ξυρέω -ῶ.
ξύρισίμος, ὄν, rasilis, e.

ξύρόν, τό, ξυρός, ὁ, novacula, ὁ.
ξύσις, rasis, -us, ἄ. rasura, ὁ.

ξύσμα, τό, ramentum, -i, οὐ.
ξύστηρ, ὁ, scalprum, -i, οὐ.

ξύστις, ἡ, strigilis, -is, ὁ.
ξύστον, τό, hastile, -is, οὐ.

ξύστός, ἡ, ὄν, rasis, a, um.
ξύστρα, ξυστρίς, ἡ, strigilis ὁ.

***Ξυστρέζω**, strigili defricō.
ξύστρον, τό, scalprum, οὐ.
ξυστρατός, striatus, α, um.
ξύω· rado (-si, -sum, -ere), ali-

quid· 2)· radendo polio aliquid· *3)
νεοελ. — *τὴν κεφαλὴν* caput scapo-
 4) — *οἶμαι*, me rado ἢ rador (-sus,
 sum, -i).

O

Ο, ο. Τὸ 15ον γράμμα, litera, οὐ
 ὡς ἀριθμητ. τὸ μὲν ο=septuaginta.
 τὸ δὲ ο=septuaginta millia.

ο, ἡ, τό· 1) ἀεθρον. **Ἐν τῇ λα-
 ινικῇ δὲν ὑπάρχει*· ὀδ. α') ὁ ἄν-
 θρωπος, homo· ἡ περιστερά, colum-
 ba· τὸ ξύλον, lignum· β') ὁ φιλῶν,
 ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλοῦν, qui, quae,
 quod diligit ἢ amat· γ') τὸ εἶναι,
 existentia· τὸ φιλεῖν, amor· δ, ἡ,
 τό, νῦν, qui, quae, quod nunc est·
 δ') τῇ, hac parte· τῇ μὲν... τῇ δέ,
 modo· 2) ἀντων. δεικτικῆ· ὁ μὲν...
 ὁ δέ, hic, ille.

ὀβελᾶτος, α, ον, veru similis.
ὀβελίας ἄρτος, panis veru tostus·
 **νεοελ.* — *ἀμνός*, agnus veru as-
 satus.

ὀβελίζω, obelo noto expungo
 (aliquid); reprobō ut spurium.

ὀβελισκος, ὁ· 1) veruculum, -i,
 οὐ. 2) obeliscus, -i, ἄ.

ὀβελισμός, ὁ, obelo notatio.

ὀβελός, ὁ· 1) veru, -us, ἡ -u, οὐ.
 2) obelus -i.

ὀβολία·ος, α, ον, obolaris, -is.

ὀβολός, ὁ· 1) obolus, -i, ἄ. 2) ὁ
 — *τῆς χήρας*, numulus viduae.

ὀβριμος, ον, fortis, is.

ὀγδοάς, ἡ, octonarius numerus.

ὀγδοήκοντα, octoginta.

ὀγδοηκονταέτης, **ὀγδοηκοντού-**
της, homo octogenarius.

ὀγδοηκοστός, octogesimus, α, um.

ὀγδοος, ἡ, ον, octavus, α, um.

ὀγε, ἡγε, τόδε, hic, hae, hoc.

ὀγκάομαι -ῶμαι, rudo, -ire.

ὀγκηθμός, ὁ, ruditus, -us, ἄ.

ὀγκηρός, ἄ, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, α, ὄν, tumidus, α, um.

ὀδοντότριμμα, dentifricium.
 *ὀδοντοστοιχία, dentium ordo.
 ὀδοντοφθόρος, ον, dentes edens.
 ὀδοτοφόρος, ον, dentes ferens.
 ὀδοντοφυία -ῶ, dentio, -ire.
 ὀδοντοφυία, ἡ, dentitio, θ.
 *ὀδοντόφωνον, ὀδοντοπρόφωρον, γράμμα dentalis litera.
 ὀδοντώ -ῶ, dentibus instruo.
 ὀδοντωτός, dentatus, a, um.
 ὀδοποιῶ -ῶ, viam facio (apertio, munio).
 ὀδοποιήσεις, ὀδοποιία, ἡ, viarum munitio; stratura, -ae, θ.
 ὀδός, ἡ, via, -ae, θ. iter, itineris, οὐ. ἡ λιθόστρωτος—, via strata.
 ὀδοστατέω, -ῶ, vias custodio.
 ὀδοστάτης, δ viarum custos.
 ὀδοστρωσία, viarum statura.
 *ὀδοτηρητής, inspector viarum.
 ὀδούς, δ, dens, -ntis, δ.
 ὀδοφύλαξ, δ, viarum custos.
 ὀδῶω -ῶ ννα, viam monstro alii cui— οὔμαι, mihi via ostenditur.
 ὀδυνάω -ῶ, dolore afficio.
 ὀδύνη, ἡ dolor, -oris, δ.
 ὀδυνηρός, dolorem afferens.
 ὀδυνηρῶς, moleste.
 ὀδυνηφόρος, dolores afferens.
 ὀδυνώδης, ες, acerbus, a, um.
 ὀδυρμα, τό, lamentum, -i, οὐ.
 ὀδυρμός, δ, lamentatio θ.
 ὀδύρομαι, lamentor, -ari,
 ὀδυρτικός, lamentabilis, e.
 ὀδυρτικῶς, cum lamentatione.
 ὀδυρτός, lamentis dignus.
 ὀδωδῆ, ἡ odor, -oris, δ.
 ὀδῶδης, ες, olens, -ntis.
 ὀδωτός, ἡ, ὄν, pervius, a, um.
 ὀζαίνα, ἡ, ozaena, -ae, θ.
 ὀζόλης, δ, graveolens, -ntis.
 ὀζος, δ, nodus arboris.
 ὀζόστομος, ον, cui foetet anima.
 ὀζω· 1) oleo, -ere· 2) κακῶς ὀζω, oleo; foeteo, -ere.
 ὀζώδης, ες, nodosus, a, um.
 ὀθεν· 1) = ὀπθεν, unde· 2) = διό, quamobrem, quocirca.
 ὀθνεῖος, α, ον, externus, a, um.
 ὀθόννη, ἡ linteum, -i, οὐ.
 ὀθόνιον, τό, linteolum; i.
 οἰακίζω, guberno, -are.

οιάκιον, τό, gubernaculum, οὐ.
 οἰάκισμα, τό, gubernatio, θ.
 οἰακιστής, δ, gubernator, δ.
 οἰακοστροφῶω -ῶ, guberno.
 οἰακοστροφός, δ, gubernator, οὐ.
 οἶαξ, δ, gubernaculum, οὐ.
 οἶδα, novi; —τό πράγμα, novi rem, ἤδη, noveram, εἶσομαι, novo.
 οἶδάω -ῶ, οἶδαίω, οἶδαίνομαι, tumeo, -ere, tumesco, -ere.
 οἶδαλός, tumidus, a, um.
 οἶδημα, τό, tumor, -oris, δ.
 οἶδηματώδης, tumidus, a, um.
 οἶδησις, ἡ, tumor, -oris, δ.
 οἶδμα, τό, unda iluctus maris.
 οἶημα, τό, existimatio de se nimis arrogans.
 οἰηματίας, δ, vana opinione elatus; nimis sibi praefidens.
 οἰημάτιον, τό, opiniuncula, θ.
 οἶησις, ἡ· 1) opinio, opinatio, θ.
 2) opinio de se arrogans.
 οἰητέον, putandum, est.
 οἰητής, δ, opinator, -oris, δ.
 οἰητός, ἡ, ὄν, opinabilis, e.
 οἶκαδς, domum.
 οἰκάριον, τό, aedicula, ae, θ.
 οἰκετεία, ἡ, (οἰ δοῦλοι), familia.
 οἰκετός, α, ον· 1) domesticus, a; un· 2) famil'aris, e· 3) τὰ οἰκεῖα, res familiares.
 οἰκειότης, ἡ, familiaritas, θ.
 οἰκειῶω ῶ, familiarem reddo; —οὔμαι, familiaris fio.
 οἰκείως, familiariter; amice.
 οἰκείωσις, ἡ, conjunctio, θ.
 οἰκέτης, δ, domesticus, -i, δ
 οἰκετικός, ἡ, ὄν, famularis, e.
 οἰκέτις, ἡ, famula, ae, θ.
 οἰκέω -ῶ· 1) habito, -are· 2) colo (-ui, -ere), aliquid· 3) ἡ πόλις οἰκεῖ καλῶς, κακῶς, civitas bene, male administratur· 4) —οὔμαι, habitator (-atus sum, -ari) || ἡ οἰκουμένη, (ὑπον. γῆ), terra habitabilis.
 οἴκημα, τό, habitatio θ.
 οἴκημάτιον, habitatiuncula, θ.
 οἴκησιμος, ον, habitabilis, e.
 οἴκησις, ἡ, habitatio θ.
 οἴκητός, ἡ, ὄν, habitabilis, θ.
 οἰκήτωρ, δ· 1) habitator, -oris, δ.
 2) incolae, -ae, θ.· 3) colonus, -i, δ.

οικία, ἡ, habitatio, θ. domus.
 οικιακός, domesticus, a, um.
 *οικιακῶς, ἴδε οικίως.
 οικίδιον, τό, aedicula, -ae, θ.
 οικίδιος, domesticus, a, um.
 οικίζω· 1) aedifico, condo (urbem): 2) loco colloco, -are· ὁδ· φ· κισται, collocatus est ἢ (ἐν)οτε), jacet, situs est· 3) = ἀποικίζω, coloniam in locum mitto ἢ deduco.
 οἰκίον τό, aedicula, -ae, θ.
 οἰκισμός, deductio (coloniae).
 οἰκίσκος, ὄ· 1) domuncula, -ae, θ. aedicula, θ. 2) nidus, ἄ.
 οἰκιστήρ, οἰκιστής, ὄ, conditor coloniae (ἢ urbis).
 οἰκόβιος, ον, domi vivens.
 *οἰκογένεια, ἡ· 1) familia, ae, θ. 2) ἐπὶ ζῶων, genus -eris, οὐ.
 *οἰκογενειακός, ἡ, ὄν, ad (meam), tuam, suam) familiam pertinens.
 *οἰκογενειακῶς, cum familiā.
 *οἰκογενειάρχης, paterfamilias, ἄ.
 οἰκοδέσποινα, materfamilias, θ.
 οἰκοδεσπότης, ὄ dominus, ἄ.
 οἰκοδιδάσκαλος, ὄ praeceptor, ἄ.
 ἢ οἰκοδιδάσκαλος, praeceptrix, θ.
 οἰκοδομέω -ῶ· 1) aedifico, -are; struo (-xi, -ctum, -ere); -οὔμαι, a') παθητ. aedificor (-atus sum, ari); struor (-ctus sum, -i)· β') μέσ. loco ἢ mando aedificandum (murum κτλ.)· 2) μεταφ. doceo, -ere.
 οἰκοδομή, ἡ, structura, θ.
 οἰκοδόμημα, aedificium, οὐ.
 οἰκοδομησιμος ἄλη, materia, θ.
 οἰκοδόμησις, ἡ, structura, θ.
 οἰκοδομητικός, ἡ, ὄν, ad aedificationem pertinens.
 οἰκοδομητός, aedificatus, a, um.
 οἰκοδομία, ἡ, aedificatio, θ.
 οἰκοδομική, ἡ, ars aedificandi domos; architectonice.
 οἰκοδόμος, ὄ, structor, ἄ.
 οἰκοθεν· 1) domo· 2) μετ. exse; sua sponte.
 οἰκοί, domi.
 οικονομέω -ῶ· 1) dispenseo, -are, aliquid· *2) νεοελ. compendium facio alicujus rei.
 οικονομία, ἡ· 1) oeconomia, -ae, θ. familiaris dispensatio; *2) νεοελ.

parcimoniam ἢ parsimonia, -ae, θ.
 οικονομικός, ἡ, ὄν· 1) oeconomicus, a, um; *2) νεοελ. a') τὰ.—ἄ, pecunia publica; ὑπουργός τῶν—ῶν, administer pecuniae publicae· β') = μὴ ἀπαιτῶν μεγάλην δαπάνην, qui quae quod est minimi sumptui.
 *οικονομικῶς ζῶ, parce vivo.
 *οικονομολόγος, dispensandae pecuniae publicae peritus.
 οικονόμος· 1) dispensator, -ἄ· *2) νεοελ. parvus, a, um.
 οἰκόπεδον, τό, area, -ae, θ.
 οἰκοποιέω -ῶ, domum struo.
 οἰκοποιός, ὄν, domum struens.
 οἶκος, ὄ· 1) = ἡ πᾶσα οὐσία, res familiaris, familia, -ae, θ. 2) = οικία, domus, -us, θ.
 *οἰκόσημον, gentilicia insignia.
 οἰκόσπιτος· 1) qui domo patris alitur· 2) ἐπὶ ζῶων, domesticus.
 *οἰκοτροφεῖον, paedagogium, οὐ.
 *οἰκότροφος, ον, qui domo alitur
 οἰκουμενικός, ἡ, ὄν, ad orbem terrarum pertinens.
 οἰκουρέω -ῶ, domum custodio.
 οἰκουρός, ὄν, domi manens.
 οἰκοφύλαξ, ὄ, ἡ, custos domūs.
 οἰκτεῖω γινά ἢ τι, misereor (-atus sum -ari) aliquem ἢ aliquid; -ομαι, misericordiam habeo.
 *οἰκτιρῶνως, misericorditer.
 οἰκτιρμός, ὄ· 1) misericordia, -ae, θ. miseratio, θ. 2) deploratio, θ.
 οἰκτιρμων, ὄ, misericors, -rdis.
 οἰκτισμα, τό, miseratio, θ.
 οἰκτος, ὄ, misericordia, -ae, θ.
 οἰκτρός· 1) miserandus, a, um; miserabilis, e· 2) miser, a, um.
 οἰκρότης, ἡ, miseria, -ae, θ.
 οἰκτρῶς, miserabiliter.
 οἴμοι! heu mihi!
 οἴμος, ἡ, via, -ae, θ.
 οἴμωγῆ, ἡ, ploratus, -us, ἄ.
 οἴμῶζω, ploro -are.
 οἴμωκτεῖ, cum ploratu.
 οἴμωκτός, ἡ, ὄν, plorabilis, e.
 οἰάνθη· 1) flos vitis; 2) = ἴουλος, lanugo, θ. 3) (β.), oenanthe, θ.
 οἰάνθινος, oenanthinus, a, um.
 οἰνέμπορος, ὄ, vini mercator.
 οἰτηρός, ἄ, ὄν· 1) = τοῦ οἴνου, vi-

naricus, a, um. 2) = φίλοιρος, vino-
sus, a, um.

οινοβαρέω -ῶ, vino gravis sum.

οινοβαρής, ἔς, vino gravis.

οινοδοχείον, vini receptaculum.

οινοθήκη, ἡ, cella vinaria.

οινολογέω -ῶ, de vino loquor.

οινολογία, ἡ, de vino tractatio.

οινόπληκτος, οινοπλήξ, vino per-
cussus, a, um.

οινοποιέω -ῶ, vinum facio.

οινοποιία, ἡ, vini confectio.

οινοποιός, ὄν, vini confector.

οινοποσία, ἡ, vini potatio.

οινοποτέω -ῶ, vinum potō.

οινοπότης, ὄ, vini potor.

οινοπωλέω -ῶ, vinum vendo.

οινοπώληγ, ὄ, vinarius, ἄ.

οινοπόλιον (οινοπωλείον), τό,
taberna vinaria.

οἶνος, ὄ, vinum, -i, οὐ.

οἶνοφλυγέω -ῶ, vinosus sum.

οἶνοφλυγία, ἡ, vinolentia, θ.

οἶνόφλυξ, ὄ, ἡ, vinelentus, a, um;
vinosus, a, um.

οἶνοφορέω -ῶ, vinum fero.

οἶνοχοεία, ἡ, munus pincernae.

οἶνοχοέω -ῶ 1) vinum iniundo.
2) minister vini sum.

οἶνοχόη, ἡ, trulla, -ae, θ.

οἶνοχός, ὄ, minister vini.

οἶνον, οἶνοπός, vinei coloris.

οἶνώω -ῶ, inebrio (aliquem).

οἶνώδης, ες, vini similis.

οἶνωσις, ἡ, ebrietas, -atis, θ.

οἶνομαι καὶ οἶμαι, opinor arbitror
(-atus, sum, -ari).

οἶον, ἐπιρ. 1) ut, quasi. 2) verbi
causa, exempli causa.

οἶονεῖ, quasi.

οἶος, α, ὄν 1) qualis, e. 2) ἄνευ
δεικτικῶν: οἶα ἔργα! qualia facinora!
3) μετὰ τοῦ τέ οἶός τέ εἰμι ποιεῖν
τοῦτο, is (= talis) sum, qui hoc
faciat.

οἶοςδήποτε, οἶαδήποτε, οἶονδή-
ποτε, qualiscunque, quaecunque.

οἶος, α, ὄν, ovillus, a, um.

οἶς, ὄ, ἡ, ovis, -is, θ.

οἶσθα, nesti, ἴδε οἶδα.

οἶσις, ἡ, portatio, -onis, θ.

οἶσοφάγος, ὄ, gula, -ae, θ.

οἰστέον, ferendum est.

οἰστευμα, τό, sagitta emissa.

οἰστευτής, ὄ, sagittarius, -i, ἄ.

οἰστεύω, sagitto, -are.

οἰστός, ὄ, sagitta, -ae, θ.

οἰστοφόρος, sagittifer, a, um.

οἰστράω -ῶ, oestro agitor.

οἰστρέω -ῶ, oestro agito; —οῦμαι,
oestro agitor.

οἰστρηλασία, furiosa incitatio.

οἰστρηλατέω -ῶ, oestro agito;

—οῦμαι, oestro agitor.

οἰστρήλατος, ὄν, oestro agitatus.

οἰστρομανής, ἔς, furore agitatus.

οἰστρομανία, ἡ, furor, -oris, ἄ.

οἰστρός, ὄ 1) = ζῳον, oestrus, ἄ.

tabanus, ἄ. 2) = μαγία, furor.

οἰσύα, ἡ, salix, icis, θ.

οἰσύνος, ἡ, ὄν, salignus, a, um.

οἶσω, feram, ἴδε φέρω.

οἶχομαι, abeo, -ire; discedo, -ere;

proficiscor, -i, στήθ. μετὰ μετχ.

ῥηχτο ἀπιών, statim discessit.

οἰωνίζομαι, auguror, ominor.

οἰώνισμα, τό, augurium, οὐ.

οἰωνισμός, ὄ, auguratio, θ.

οἰωνιστήριον, auguratorium, οὐ.

οἰωνιστής, ὄ, augur, -ūris, ἄ.

οἰωνιστικός, ἡ, ὄν, ad augurium
pertinens.

οἰωνομαντικός, ἡ, ὄν, ad augu-
rium pertinens.

οἰωνοπόλος, augur; auspex, ἄ.

οἰωνός, ὄ 1) avis, -is, θ. αἰσος

οἰωνός, bonus avis admittunt. 2)

omen, -inis, οὐ. τὸν οἰωνόν δέχο-

μαι, placet omen; αἰσος οἰωνός

χρησάμενος πορεύομαι, secundo

omine eo.

οἰωνοσκοπέω -ῶ, auguror.

οἰωνοσκοπήμα, augurium, οὐ.

οἰωνοσκοπικός, ἡ, ὄν, auguralis,

e; auspicalis, e.

οἰωνοσκοπία, ἡ 1) auspiciū, augu-
rarium, οὐ. 2) τὸ ἄξιωμα τοῦ οἰω-

νοσκόπου auguratus, -us, ἄ.

οἰωνοσκόπος, ὄ, auspex, ἄ.

δκέλλω, applico navem.

δκλαδίας δίφρος, θρόνος, sella pli-

catis.

δκλαδόν, genu flexo.

δκλάζω, in genua procumbo.

δκλασις, ἡ, genuum flexio.
 δκλασιτί, genibus flexis.
 δκναλέως, segniter; pigre.
 δκνώω -ῶ· 1) = δκνηρός; εἰμι, piger et segnis sum· 2) = βραδύνω, piget me, pigro ἢ pigror (ἀποθ.)· 3) = διαστάζω, dubito, -are· 4) = φοβούμαι, vereor -eri; metuo, -ere.
 δκνηρία, ἡ, pigritia, -ae, θ.
 δκνηρός, ἄ, ὄν, piger, a, um; segnis, -e; ignavus, a, um.
 δκνηρῶς, pigre; segniter.
 δκνος, δ, pigritia, -ae, θ.
 δκνός, ἡ, ὄν, piger, a, um.
 δκρίβας, δ, pulpiti, -i, οὐ.
 δκταδάκτυλος, octo digitum.
 δκταδέτρος, octangulus, a, um.
 δκταετηρίς, ἡ, octennium, -i, οὐ.
 δκταέτης (δκταετής), ἔς, octennis, e.
 δκταετία, ἡ, octennium, -ii, οὐ.
 δκταέτις, ἡ, octennis, is.
 δκταήμερος, ον, octo dierum.
 δκτάκις, octies.
 δκτακισμύριοι, octoginta millia.
 δκτακισχίλιοι, octo millia.
 δκτακόσιοι, octingenti, ae, ἄ.
 δκτακοσιοστάς, ἡ, ὄν, octingentesimus, a, um.
 δκταμηνιαῖος, α, ον, octavum menem agens.
 δκτάμηνος, ον, octo mensium.
 δκταπλασίος, δκταπλασίων, ον, δκταπλός -οῦς, -οῦν, octuplus.
 δκτάπους, ον· 1) octo pedibus instructus; octipes, -edis; 2) octo pedes longus, a, um.
 δκτάς, ἡ, octonarius numerus.
 δκταστάδιος, milliarius, a, um.
 δκταχῶς, octuplici ratione.
 ἔκτώ, δ, ἡ, τά, octo.
 Ὀκτώβριος, October, -bris.
 δλάργυρος, ον, totus argenteus.
 δλβίζω, beo, -are.
 δλβιοδαίμων, fortunatus, a, um.
 δλβιοδότης, felicitatis dator.
 δλβιος, α, ον, beatus, a, um.
 δλβίως, beate.
 δλβος, δ· 1) beatitudo, -inis, θ.
 2) divitiae, -arum, θ.
 δλέθριος, α, ον, perniciosus, a, um; pernicialis, e.

δλεθρία, perniciose.
 δλεθριος, δ pernicies, -ei, θ, exitium, ii, οὐ.
 δλέτειρα, ἡ; perditrix, -icis, θ.
 δλετήρ, δ, perditor.
 δλετήριος, perniciosus, a, um.
 δλίγαις, paucities; raro.
 δλιγανδρία, ἡ, virorum paucitas.
 δλιγανδρας, ον, inops virorum.
 δλιγανθρωπία, penuria hominum.
 δλιγάνθρωπος, ον, non frequens hominibus.
 δλιγάρκεια, ἡ, frugalitas, θ.
 δλιγαρκέομαι -οῦμαι, parvo contentus sum.
 δλιγαρκής, ἔς, parvo contentus, a, um; frugalis, e.
 δλιγαρκῶς, frugaliter.
 δλιγαρχέομαι -αῦμαι, dominatu paucorum (procerum ἢ principum) regor; a paucis regor.
 δλιγαρχία, ἡ· 1) paucorum dominatus· 2) respublica, quae in paucorum jus ac dicionem concessit.
 δλιγαρχικός, ἡ, ὄν, paucorum dominatu favens.
 δλίγιος, η, ον, ἴδε δλίγος.
 δλιγίστως, perparum.
 δλιγοδάπανος, ον, qui exigui sumptū est.
 δλιγοδύναμος, iniirmus, a, um.
 δλιγολαλέω -ῶ, pauca loquor.
 δλιγολόγος, ον, = δλιγόθυμος.
 δλιγομαθής, ἔς, parum doctus.
 δλιγομισθος, ον, mercede parva conductus, a, um.
 δλιγομυθία, ἡ, pauciloquium, οὐ.
 δλιγομύθος, qui pauca loquitur.
 δλιγοπιστία, ἡ, exigua fides.
 δλιγόπιστος, ον, parum fideus.
 δλιγοποτέω -ῶ, parum bibo.
 δλίγος, η, ον, paucus, a, um; parvus, a, um; paulus, a, um· || οἱ δλίγοι οὖο. optimates, -ium, ἄ.
 || πλ. δλίγον (ἐπίρ.), paulum, parum· || δλίγιος, η, ον· α') paucissimus, a, um· β') minimus, a, um· || τὸ δλίγιον (ἐπίρ.) minime.
 δλιγόσαρκος, macilentus, a, um.
 *δλιγόστευσις, ἡ, diminutio, θ.
 *δλιγοστεύω· 1) minuo, diminuo,

-ere, aliquid 2) οὐδ. minor.
δλιγόςτιχος, ον, ἐπίθ. paucos
 versus continens.
δλιγοστός, α, um.
δλιγότης, ἡ, paucitas, -atis; θ.
δλιγοφαγία, ἡ, cibus modicus.
δλιγοφάγος, α, medico cibo utens.
δλιγοχρονία, ἡ, breve tempus.
δλιγοχρόνιος, δλιγόχρονος, ον'
 brevi tempore durans.
δλιγόχυλος, δλιγόχυμος, ον, no-
 multum (parum) succi habens.
δλιγοψυχία, ἡ, animus pusillus.
δλιγόψυχος, α, pusillanimis, e.
δλιγορέω -ῶ τινος, parvam cu-
 ram habeo· δθ. =negligo, -ere.
δλιγώρησις, δλιγωρία, ἡ, negle-
 ctus, -us, ἄ. negligentia, -ae, θ.
δλιγώρος, ον, negligens.
δλιγώρως, α, negligenter.
 *δλιγώτερος, α, ον, paucior, -ius,
 (-oris); minor, -us (-oris) || δλιγώ-
 τερον (ἐπίθ.) minus.
δλικός, ἡ, ὄν, totus, a, um (γεν.
 totius, δοτ. toti).
δλικῶς, plane; omnino.
δλισθαίνω(ἀλλισθησά) labor (-psus
 sum), -i; lapsus, -are.
δλισθημα, τό, lapsus, -us, ἄ.
δλισθηρός, α, lubricus, a, um.
δλισθηρῶς, α, lubricus.
δλισθησις, ἡ, lapsus, -us, ἄ.
δλισθητικός, ἡ, ὄν, lubricans.
δλικάς, ἡ, navis oneraria.
δλικεύς, δ, qui retia trahit.
δλικέω -ῶ, navem traho.
δλική, ἡ 1) tractus, -us, ἄ. 2) =
 σπαθμός, pondus, -eris, οὐ.
δλικός, δ 1) tractus, -us, ἄ. 2)
 remulcus, -i, ἄ.
δλλυμι, περδο, ἴδε ἀπόλλυμι.
δλλμος, δ, mortarium, οὐ.
δλογραφέω -ῶ, integrum scribo.
δλόγραφος, ον, plene scriptus.
δλογράφως/εγραμμένος, α, plene (non
 per sigla) scriptus.
δλοθρευτής, δ, perditor, ἄ.
δλοθρεύω, περδο, -ere.
δλόκαστον, holocaustum, οὐ.
δλοκαυτέω -ῶ, totum comburo.
δλόκαυτος, ον, totus crematus.
δλοκαύτωμα, holocaustōma, οὐ.

δλοκληρία, ἡ 1) integritas, -atis,
 θ. *2) νεοελ. καθ' ὀλοκληρίαν, omni-
 no; plane; prorsus.
δλόκληρος, ον 1) integer, gra,
 grum; totus, a, um; universus, a,
 um * 2) κληρονομία ἐξ —ον, here-
 ditas ex asse ἡ in sol dum * 3) νε-
 οελ. α') —ον ἔτος, annus solidus.
 β') ἐξ —ον, in totum; omnino.
δλοκλήρως, α, integre.
δλόλευκος, α, totus albus, a, um.
δλόλυγῆ, δλόλυγμα, δλόλυγμός,
 utulatio, -onis, θ. ululatus, -us.
δλόλύξω, α, ululo, -are.
δλομέλεια, ἡ 1) integritas mem-
 brorum * 2) νεοελ. omnes advocati
 in consilium.
δλομελής, α, omnibus suis membris
 constans· δθ. =integer, gra grum.
δλομέρεια, ἡ, integritas, θ.
δλομερής, α, integer, gra grum.
δλομελῶς, α, integre.
 *δλομόναχος, δλόμονος, ον, pror-
 sus solus, a, um.
 *δλονέν, continuanter.
δλοπύρερος, α, totus purpureus.
δλος, η, ον, totus, a, um; inte-
 ger, gra, grum || τὸ δλον, α') uni-
 versum, -i, οὐ. summa rei β') =
 καθόλου, in universon; omnino.
δλοσηρικός, ἡ, ὄν, totus ex se-
 rico; holosericus, a, um.
δλοσίδηρος, ον, totus ferreus.
δλοστρόγγυλος, α, totus rotundus.
δλοσχερεία, ἡ, integritas.
δλοσχερής, α, integer, gra, grum.
δλοσχερῶς, α, integre; plene.
δλοσώματος, δλόσωμος, ον, cum
 toto corpore; totus, a, um.
 *δλοταγῶς, totā celeritate.
 *δλότελα, δλοτελῶς, in totum.
δλοτελής, ἔς, plane absolutus.
δλότης, ἡ, integritas; totum.
 *δλοφάνερα, evidenter.
 *δλοφάνερος, ον, evidens, -tis.
δλοφυρμός, δ, ejulatio, θ.
δλοφύρομαι, α, ejulo, -are.
δλόφωτος, ον, plene lucidus.
δλόχρυσος, ον, totus aureus.
δλοψύχως, α, toto animo.
 Ὀλυμπιάς (νίκη), ἡ, victoria
 Olympica || κίρ. δνομα, Olympias.

δλυμπιονίκης, olympionices, ἄ.
 δλύμπιος, ον, olympius, a, um.
 δλυνθος, δ, (τό ἄωρον οὔκον).
 grossus, -i, ἄ. κύρ. || ὄν. ἢ Ὀλυν-
 θος, Olynthus, -i, θ. Ὀλυνθιακοὶ
 λόγοι, orationes Olynthiaci.
 ἔλωλα, perditus sum; perii.
 ἔλωσ, prorsus; in universum.
 ἑμαδόν, summatin.
 ἑμαδος, δ, tumultus, -i, ἄ.
 ἑμαιμος, ον, consanguineus.
 ἑμαιμάτης, consanguinitas, θ.
 ἑμαλία, ἡ, planities, -iei, θ.
 ἑμαλίξω ἢ planum reddo aliquid;
 complano, -are.
 ἑμαλισμός, δ, complanatio, θ.
 ἑμαλιστήρ, δ, pavicula, -ae, θ.
 ἑμαλός, ἡ, ὄν. 1) planus, a, um.
 2) aequus, a, um.
 ἑμαλότης, ἡ, aequalitas, θ.
 ἑμαλύνω, ἑμαλῶ -ῶ, = ἑμαλίξω.
 ἑμαλῶς, aequaliter; plane.
 ἑμαρτέω -ῶ, sequor, -i.
 ἑμάς, ἡ, multitudo tota.
 ἑμβρειος, ον, pluvius, a, um.
 ἑμβρος, δ, imber, -bris, ἄ.
 ἑμβροφόρος, imbrifer, a, um.
 ἑμήνυρις, ἡ, coetus, -us, ἄ. con-
 ventus, -us, ἄ, congregatio, θ.
 ἑμήλις, δ, ἡ, aequaevus, a, um.
 ἑμηριδής, δ, homerista, -ae, ἄ.
 ἑμηρίζω, homerum imitor.
 ἑμηρικός, homericus, a, um.
 ἑμηρικῶς, homerico more.
 ἑμηριστής, δ, homerista, θ.
 ἑμηρομάστιξ, homeromastix, -igis
 ἑμηρος, δ, ἡ, obses, -idis, ἄ. θ.
 ἑμιλέω -ῶ. 1) = συναναστρέφομαι,
 conversor (-atus sum, -ari) alicui
 ἢ cum aliquo. 2) ἑμιλῶ πρὸς χά-
 ριν πρὸς ἡδονήν, ad gratiam, ad
 voluptatem confabulor. ὁθ. 3) μάλ.
 νεοελ. = λέγω, λαλῶ διαλέγομαι, lo-
 quor (-cutus sum, -i); dico (-xi,
 -ctum, -ere); verba facio.
 ἑμιλητής, δ, auditor, -oris, ἄ.
 ἑμιλητικός, ἡ, ὄν (= φιλόφρων).
 coris, e; affabilis, e.
 ἑμιλία, ἡ. 1) conversatio, -onis,
 ἑμιλιότης. locutio, θ. dictio.
 ἑμίλος, δ, turba, -ae, θ. multi-
 tudo, -inis, θ. coetus, -us, ἄ.

δμίχλη, ἡ, nebula, θ. caligo.
 δμιχλώω -ῶ, obrubulo, -are.
 δμιχλώδης, nebulosus, a, um.
 ὄμμα, τό, oculus, -i, ἄ.
 ὄματιον, τό, ocellus, -i, ἄ.
 ὄμνυμι καὶ ὄμνύω, juro are, ali-
 quid (ὄρκον, jusjurandum).
 ὄμογάλακτος, collictaneus, a, um.
 ὄμογάστριος, uterinus, a, um.
 ὄμογένεια, ἡ, gentilitas, θ.
 ὄμογενής, ἐς. 1) ejusdem gene-
 ris; gentilis e. 2) = ὄμοεθνής, ejus-
 dem nationis gentilis.
 ὄμογενῶς, eodem genere.
 ὄμόγγιος, ον, gentilis, e.
 ὄμογνωμονέω -ῶ, consentio.
 ὄμογνωμόνως, eodem animo.
 ὄμογνωμοσύνη, consensus, us, ἄ.
 ὄμογνωμων, ον, consentiens.
 ὄμοδίακτος, ον, convictor, -oris.
 ὄμοδοξέω -ῶ. 1) idem censeo (a-
 licui); consentio (cum aliquo) *2)
 νεοελ. eadem sacra colo.
 ὄμοδοξία, ἡ, eadem opinio.
 ὄμόδοξος, ον. 1) qui ejusdem opi-
 nionis est. *2) νεοελ. eadem sacra
 colens.
 ὄμοεθνής, ἐς, ejusdem gentis,
 ejusdem nationis.
 ὄμοειδής, ἐς, uniformis, e.
 ὄμοειδῶς, eadem ἢ simili forma.
 ὄμόθεν, cominus.
 ὄμόθερησκος, ον, eodem cultu u-
 tens - eadem sacra colens.
 ὄμοθυμαδόν, unanimiter.
 ὄμοθυμέω -ῶ, unanimes sum.
 ὄμοθυμία, ἡ, unanimitas, θ.
 ὄμόθυμος, ον, unanimes, a, um.
 ὄμοθύμως, unanimiter.
 ὄμοιάω, similis sum.
 ὄμοιοκαταληκτέω -ῶ, ῥημ. simi-
 liter desino.
 ὄμοιοκατάληκτος, ον, similiter de-
 sinans.
 ὄμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo
 clausulae; exitus vocum similis.
 ὄμοιόμορφος, ον, similem for-
 mam habens, conformis, e. *τό ὄ-
 μοιόμορφον, formae similitudo.
 *ὄμοιομόρφως, similiter.
 ὄμοιοπάθεια, ἡ, adfectuum simi-
 litudo; similis adfectus.

δμοιοπαθής, *ές*, cui similes sunt adfectus; eadem patiens.

δμοιδπιτωτος, *ον*, *επιθ.* similes casus habens.

δμοιοπτώτως, iisdem casibus.

δμοιος, *α, ον*, similis, *ε*; *παρ, γεν.* paris; || *παροιμ.* δμοιος δμοίω άει πελάζει, pares cum paribus facillime congregantur.

δμοιόσχημος, *ον*, ejusdem formae.

δμοιότης, *ή*, similitudo *θ.*

δμοιόω -*ώ*, similem reddo; -*μαι*, similis fio.

δμοίωμα, *τό*, simulacrum, *ού*.

δμοίως, similiter.

δμοιώσις, *ή*, similitudo, *θ.*

δμοιωτικός, *ή, όν*, ad imitandum pertinens.

δμόκεντρος, idem centrum habens

δμολογέω -*ώ*. 1) eadem lingua utor; idem loquor (cum aliquo) *έν-τεύθ.* 2) = *συμφωνώ*, consentio (-*sen-*si, -*sensum*, ire) 3) *συμφωνώ, συν-αινώ τινα*, consentio cum aliquo 4)

δμολογώ *τι τινη ή τι προς τινα* (= *συν-τιθεμαι*), paciscor (pactus sum, -*i*)

aliquid *ή* de aliqua re cum aliquo 5) = *λέγω ότι επιραξά τι*, fateor (fusus sum, -*eri*) aliquid 6) -*οδυμαι*,

α) *άντι του δμολογώ* β) *παθητ.*

ab omnibus axistimor, constat me.

δμολόγησις, *ή*, confessio *θ.*

δμολογητής, *δ* confessor *ά.*

δμολογία, *ή* 1) consensus, -*um* *ά.* adensus, -*us*, *ά.* 2) confessio, *θ.* 3) = *συνθήκη*, conventio, *θ.*

δμόλογος, *ον*, consentiens, adsentiens, *ντις*.

δμολογομέντως. 1) = *συμφώνως*, convenienter 2) = *κατά την κοινήν γνώμην*, ex communi consensu *ή* *άπλ.* consensu; ex confesso.

δμολόγως, omnium consensu.

δμομήτριος, *α, ον*, eadem matre natus; uterinus, *α, um*.

δμοονέω -*ώ*, concordo, -*are*.

δμοονητικός, *ή, όν*, ad concordiam pertinens.

δμοονητικός, concorditer.

δμόνοια, *ή*, concordia, -*ae*, *θ.*

δμόνοος, -*ους, ονν*, concors, -*rdis* δμοούσιος, *ον*, ejusdem essentiae;

δμοπαθέω -*ώ*, simul adficio.

δμοπαθής, simul adiectus.

δμοπάτριος, *δ*, δμοπάτωρ, *δ, ή*, ab eodem patre genitus.

δμοπιστία, *ή*, eadem fides.

δμόπιστος, *ον*, ejusdem fidei.

δμορέω -*ώ*, confinis sum.

δμόρησις, δμορία, *ή*, confinitas, -*atis*, *θ.* vicinitas, -*atis*, *θ.*

δμορος, *ον*, confinis, *ε*.

δμόρρυνθμος, *ον*, ejusdem figurae; similis, *ε*.

δμός, *ή, όν*, idem, eadem; idem.

δμόςσε, eodem.

δμοσιτέω -*ώ*, una cibum capio.

δμόσιτος, *ον*, convictor, -*oris*.

δμοσπονδέω -*ώ*, *ρημ.* foederis particeps sum.

δμοσπονδία, *ή*, confoederatio, *θ.*

δμόσπονδος, *ον*, foederatus, *α, um* δμόσπονδοι πολιτεΐαι, civitates foederatae.

δμότεχνος, *ον*, eandem artem exercens *ή* factitans.

δμοτικός, juratorius, *α, um*.

δμοτιμία, *ή*, par honor.

δμότιμος, *ον*, pari honore praeditus *α, um*; paris conditionis.

δμοτίμως, pari dignitate.

δμότόνος, *ον*, ejusdem toni.

δμοτόνος, eodem tenore.

δμοτράπεζος, *ον*, eadem utens mensa; convictor; conviva.

δμοτρώπως, eodem modo.

δμοτροφία, *ή*, convictus, -*us*, *ά.*

δμότροφος, simul nutritus.

δμοϋ 1) una δμοϋ *είναι*, una esse 2) simul 3) = *έγγύς*, prope.

δμοϋμαι, *μέλ.* τοϋ *δμνμι*.

δμόφθογγος, *ον*, ejusdem soni.

δμοφρονέω -*ώ*, eadem sum mente; idem sentio.

δμοφροσύνη, *ή*, unanimitas, *θ.*

δμόφρων, *ον*, unanimus, *α, um*.

δμόφνυλος, *ον*, ejusdem gentis; gentilis, *ε*.

δμοφωνέω -*ώ*, eadem lingua utor *δθ.* consentio, ire concors sum.

δμοφωνία, *ή* 1) concentus, -*us*, *ά.*

2) consensio, -*onis*, *θ.*

δμόφωνος, *ον*, consonus, *α, um*; consentiens, -*ntis*.

δμοφώνως, eadem voce.
 δμοψύχος, unanimiter.
 *δμπρέλλα, ἡ, umbella, -ae, θ.
 δμφακίας, ex uvis immaturis expressus; δδ. acerbus, immittis.
 δμφάκιον, τό, omphacium, οὐ.
 δμφάκιος, immaturus, a, um.
 δμφάλιος, ον, umbilicaris, e.
 δμφαλός, δ, umbilicus, -i, á.
 δμφαλωτός, umbilicatus, a, um.
 δμφαξ, ἡ, acerba immatura.
 δμωννμέω -ῶ, cognominis sum; idem nomen habeo.
 δμωννμία, nominis communitas.
 δμώννμος, ον, cognominis, e; homonymus, a, um.
 δμωνύμως, communi nomine.
 δμωρόφιος, δμώροφος, ον, con-tubernalis, e.
 δμως, tamen.
 δν, τό, res, rei, θ. natura, -ae, θ.
 τό ὑπέριστατον δν, deus supremus.
 δναγός, δ, asinarius, -ii, á.
 δνάγριος, ον, onagro similis.
 δναγρος, δ, onager, -gri, á.
 δναρ, τό, somnium, -i, οὐ.
 δνεία δορά, pellis asinina.
 δνειδίξω, probris incesso; probra dico (alicui); -ομαι, probris increpor, probra mihi ingeruntur.
 δνειδίσις, ἡ, opprobriatio, θ.
 δνειδισμα, τό, opprobrium, οὐ.
 δνειδισμός, δ, exprobratio, θ.
 δνειδιστής, δ, exprobrator, á.
 δνειδιστικός, ἡ, óν, exprobratio-nem habens.
 δνειδιστικῶς, probrose.
 δνειδος, τό, probrum, -i, οὐ, op-probrium, -i, οὐ.
 δνειον, τό, stabulum asinorum.
 δνειος, ον, asininus, a, um.
 δνειράτα, τά, somnia, (πλ.) οὐ.
 δνειρεύομαι, somnia video.
 δνειροκρίτης, δ, somniorum, in-terpres; onirocrites, -ae, á.
 δνειρομαντις, δ, ἡ, qui e somnis futura praedicit ἢ vaticinatur.
 δνειρον, τό, somnium, οὐ.
 δνειροπολέω -ῶ, somnio, -are, μεταφ. — τι, somnio aliquid.
 δνειροπόληις, ἡ, somniatio, θ.
 δνειροπολία, somnium.

δνειροπόλος, δ, somniator, á.
 δνειρος, δ, somnium, -i, οὐ.
 δνειρωγμός, δ, δνειρωξίς, ἡ, som-nium lascivum cum effusione se-minis.
 δνειρώδης, somniosus, a, um.
 δνειρώσσω καὶ δνειρώττω* 1) so-mnio, -are, aliquid 2) somnium lascivum somnio.
 δνεύω, suculam verso.
 δνηγός, δ, agaso, -onis, á.
 δνηλατέω -ῶ, asinum agito.
 δνηλάτης, δ, asinarius, á.
 δνήσιμος, ον, utilis, e.
 δνησίμως, utiliter.
 δνησις, ἡ, utilitas, -atis, θ.
 δνητός, ἡ, óν, utilis, e.
 δνθύλευσις, ἡ, exquisitior cibo-rum apparatus.
 δνθυλεύω, cibos exquisite condio
 δνίδιον, τό, asellus, -i, á,
 δνικός; ἡ, óν, asinarius, a, um.
 δνίημι, juvo, -are, prosum, -des-se; utilitatem affero (alicuij).
 δνίσκη, ἡ, asella, -ae, θ.
 δνίσκος, δ 1) = δνάριον, asellus, -i, á. 2) δ ἰχθύς, asellus, -i, á.
 δνομα, τό, nomen, -inis, οὐ. μεταφ. α') = φήμη, nomen, fama, celebra-tas β') = πρόφασις, αἰτία, nomen, praetextus. [-are, voco, -are.
 δνομάζω, nomino, -are; appello,
 δνομασία, ἡ, nominatio, θ.
 δνομαστί, nominatim.
 δνομαστικός, nominativus.
 δνομαστικῶς, nominatim.
 δνομαστός, nominatus, a, um.
 δνομαστῶς, clare; nobiliter.
 δνος, δ 1) asinus, -i, á. ἡ δνος, asina, -ae 2) = δνίσκος (ιχθ.), asel-lus, -i, οὐ. 3) = τροχάλλα, sucula, -ae, θ. 4) δνος δ ἀλέθων, superior molae lapis.
 δντα, τά 1) res praesentes, praesentia 2) bona -orum, οὐ.
 δντως, vere; sane.
 δνυξ, δ 1) unguis, -is, á. φράς. ἐξ ἀπαλῶν δνύγων, de tenero un-gui, a, teneris unguiculis 2) μό-νον ζώων, ungula, -ae, θ. 3) ἡ ἕ-θας καὶ τό ἐξ αὐτῆς σκευος, onyx, -ychis, á.

δουχίζω 1) unguulam dividō· 2) unguēs reseco· 3) μετφ. ad unguem· exigo (aliquid).

δούχιον, τό, unguiculus, -i, ἄ.
δνώδης, ες, asinini generis.
δξάλμη, ἦ, oxalme, -es, θ.
δξείδιον, τό, acetum, -i, οὐ.
δξέως· 1) acute· 2) celeriter, vehementer· 3) vehementer.

δξυρός, ἄ, ὄν, acetum resipiens.
δξίζω, αceso, -ere.

δξος, τό, acetum, i, οὐ.
δξύα, ἦ, fagus, i, θ.
δξύγαλα, τό, oxygala, -ae, θ.
δξύγλυκος, υ, dulcacidus, a, um.
δξυδέρκεια, ἦ, acumen visus; acies, ei, θ. μετφ. perspicacitas, θ.
δξυδερκής, ες, acetum aernens· μετφ. perspicax, -acis.

δξυδερκῶς, perspicāce.
δξυθυμέω -ῶ, **δξυθυμέω** -ῶ, praecipiti ira excandescō.

δξυθυμία, ἦ, iracundia, -ae, θ.
δξύθυμος, ὄν, acer (acris, acre); irritabilis, e.

δξύνος, γ, ὄν, faginus, a, um.
δξύμελι, τό, mulsum acetum.
δξύμηλον, τό, prunum, -i, οὐ.
δξύμολπος, ὄν, acute canens.
δξύμωρον, τό, oxymōrum, οὐ.
*δξύνοια, ἦ, acumen, -inis, οὐ.
*δξύνους, -ους, ὄν, acutus, a, um; acer, is, e; subtilis, e.

δξυνος, ὄν, acidus, a, um.
δξύνω· 1) = δξύνω ποιῶ, acetum reddo, acuo (aliquid)· 2) δξύνω σὺλαβήν, acuo syllabam· 3) = ὄξυνον ποιῶ, acidum reddo· 4) δξύνομαι (= δξώδης γίνομαι), acidus fio.

δξύς, εἶα, ὄ· 1) acutus, a, um· ἄλγος δξύ, dolor acutus· 2) acer, vehemens· 3) = δξυνος, acidus, a, um.
δξύτης, ἦ· 1) acies, -ei, θ. 2) μετων. α') = δριμύτης, acrimonia, -ae, θ. β') = ψυχῆς, νοῦ, acies ἦ acumen mentis, ingennii· γ') δξύτης ὄψεως, acies oculorum· δ') = κρίσεως, subtilias iudicii· 3) celeritas, -atis, θ.

δξύτονος, ὄν, in ultima syllaba accentum acutum habens.

δξυτόνωος, cum accentu acuto.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

δξύφωνος, ὄν, acutam vocem habens; acer (acris, acre).

δξύχολος, ὄν, biliosus, a, um.

δξυχόλωος, ira gravi.

δξώδης, ες, acidus, a, um.

δπαδός, ὄν, comitans, -ntis.

δπη, ἦ, foramen, -inis, οὐ.

δπη· 1) = δπον, ubi; quo· 2) qua· οὐκ οἶδα, δπη ἀνέβη, nescio, qua aseen dit· 3) ἐσθ' δπη, alicubi aliquo modo.

δπηλίκος, quantus, a, um.

δπηνίκα, quum; quando.

δπιον, τό, opium, -ii, οὐ.

δπισθάρκων, ὄ, ἦ, brachia post tergum religata habens· || ὀπισθάρκωνα, ἐπιρ. post tergum.

δπισθεν, post pone.

δπισθίος, posticus, a, um.

δπισθίως, pone; a tergo.

δπισθοβάμων, ὄν, retrogradus.

***δπισθοβουλία**, occulta cogitatio

***δπισθογραφέω** -ῶ, in aes alienum me transfero.

δπισθόγραφος, ὄν, ab aversa parte inscriptus, a, um.

δπισθόδομος, ὄ, posticum, οὐ.

δπισθοδρομέω -ῶ, retrogradior.

***δπισθοδρομῆσις**, ἦ, regressus.

***δπισθοφυλακή**, ἦ, agmen novissimum; agmen extremum.

***δπισθοχώρησις**, ἦ· 1) recessus, -us, ἄ. 2) ἐπι στρατ. receptus, -us, ἄ.

δπισθοχωρέω -ῶ, 1) recedo, -ere· 2) ἐπι στρατ. me recipio.

δπίσω, retro; retrorsum.

δπλή, ἦ, ungula, -ae, θ.

δπλίξω, armo, -are; armis instruo; orno, -μαί, me armo.

δπλησις, ἦ, armatus, -us, ἄ.

δπλισμός, ὄ· 1) armatura, -ae, θ. 2) συγκ. arma, οὐ. πλ.

δπλιστής, ὄ, qui instruit.

δπλιταγωγός, milites vehens.

δπλίτης, gravis armaturae miles.

δπλοθήκη, ἦ, armamentarium.

δπλομανής, ες, insano armorum studio accensus, a, um.

δπλομανία, ἦ, insanum studium armorum.

δπλομαχητική, ars utendi armis.

δπλομαχία, ἦ· 1) pugna, qua ar-

mis pugnatur 2) exercitatio in armis; tractatio armorum.

ὄπλον, τό 1) μάχαιρα, ξίφος, ἐγχειρίδιον κτλ. telum, -i, οὐ. 2) ὄπλον, ὄπλα, arma -orum 3) στρατός πάντων τῶν ὄπλων, omnium generum corpie.

ὄπλοποιέω -ῶ, arma fabricor.

ὄπλοποιία, armorum fabricatio.

ὄπλοποιός, ὄ, armorum faber.

ὄπλοφορέω -ῶ, arma gero.

*ὄπλοφορία, armorum gestatio.

ὄπλοφόρος, ὄν, armifer, ἢ armiger era, erum.

ὄπόθεν, unde.

ὄπόθεν δήποτε, undecunque.

ὄποθενούν, unde unde.

ὄπόθι, ubi.

ὄποι, quo, ὅο quo.

ὄποιός, α, ὄν 1) qualis, e *2) νεοελ. — ὄς, ἢ, ὄν; qui, quae, quod.

ὄποιός ἄν, ὄποιός τις, ὄποιός δήποτε, ὄποιός δημοτοῦν, ὄποιός ὄν, qualiscunque, quaecunque.

ὄπος, ὄ, succus, -i, ἄ.

ὄποσάκις, quoties ἢ quotiens.

ὄπόσε, quo.

ὄπόσος, η, ὄν, quantus, a, um.

ὄπόστος, ὄ, ὄν, quotus, a, um.

ὄπόταν 1) quando 2) quum.

ὄπότε, quando; quum.

ὄπότερος, α, ὄν, uter, utra, utrum γεν. utrius, ὄοτ. utri.

ὄποτέρωθε(ν), ultra ex parte.

ὄποτέρωθι, utrubi.

ὄποτέρως, utro modo.

ὄποτέρωσε, utro.

ὄπου, ubi.

ὄπουδήποτε, ubique.

ὄπτασία, ἢ, visio (in somnis).

ὄπτίω -ῶ, asso, -are.

ὄπτίος, α, ὄν, videndus, a, um.

ὄπτίη, ὄ, speculator, ἄ.

ὄπτίσιμος, ὄν, qui assari potest.

ὄπτίσις, ἢ, actio assandi.

ὄπτική, ἢ, optice, -es, ὄ.

ὄπτικός, ἢ, ὄν, opticus, a, um.

ὄπτός, ἢ, ὄν, assus ἢ assatus, a, um; πρβλ. ἐφθός.

ὄπώδης, succosus, succulentus.

ὄπώρα, ἢ 1) = φθινόπωρον, autumnus, -i, ἄ. 2) = καρπός δένδρων,

pomus ἢ pomum; fructus.

ὄπωρικός, ἢ, ὄν, ad autumnum pertinens || νεοελ. ὄπωρικών (οὐς): pomum, fructus (ἐν γένει).

ὄπωρινός, autumnalis, e..

ὄπωροθήκη, ἢ, pomarium, οὐ.

*ὄπωροπωλείον, taberna pomaria.

ὄπωροπώλης, ὄ, pomarius, ἄ.

ὄπωροφόρος, pomifer, a, um.

ὄπως 1) ἀναφ. καὶ πλάγ. ἐρωτημ. ut; quomodo 2) τελικ. = ἴνα, ut, quo, ὄπως μή, ut, ue, quominus 3) οὐχ ὄπως, ἀλλά (καλ), non solum non, sed etiam.

ὄπωςδήποτε, ὄπωςοῦν, ὄπωςτιοῦν, quomodocunque; ut ut.

ὄραμα, τό, visus, -us, ἄ. visio, ὄ.

ὄρασις, ἢ, visus, -us, ἄ.

ὄρατός, ἢ, ὄν, aspectabilis, e.

*ὄρατώς, manifeste.

ὄράω-ῶ 1) video (vidi, visum, -ere) aliquem ἢ aliquid; ὄράωμαι, videor (visus sum, -eri) 2) caveo, -ere 3) ὄρω (= ἀποβλέπω) πρὸς τινα, πρὸς τι, ἢ εἰς τινα, εἰς τι, video spectro ad aliquem, ad aliquid 4) = σκοπῶ, video, spectro 5) αὐτός ὄνεται (= αὐτῷ μελήσει), ipse viderit 6) μετὰ μτχ. ὄρω ἐρχόμενον, video eum venire.

ὄρατικός, organicus, a, um.

*ὄργανισμός, ὄ, apta compositio, institutio, constitutio. ὄ.

ὄργανον, τό 1) instrumentum, -i, οὐ. organum, -i, οὐ. *2) νεοελ. χρησιμεύω εἰς τινα ὡς —, inservio alicujus consiliis perficiendis.

ὄργανοποιός, ὄ, instrumentorum faber; organarius, -ii, ἄ.

ὄργανῶ -ῶ, ὄργανίζω 1) struo, -ere; accommodo, -are; *2) νεοελ. — πολιτείας, civitatis statum ordine

ὄργάνωσις, ἢ, apta compositio, institutio, institutio, ὄ.

ὄργασμός, ὄ, irritatio, ὄ.

ὄργάω -ῶ 1) ἐπι ζήλων, turgeo libidine 2) = διακαῶς ἐπιθυμῶ, ardentem cupio.

ὄργή, ἢ, ira iracundia, -ae, ὄ.

ὄργια, τά, orgia orum, οὐ.

ὄργιάζω 1) orgia celebros *2) νεοελ. me dedo libidinibus.

δργιασμός, orgiorum peractio.
 δργιαστής, δ, qui orgia celebrat.
 δργιάζω τινά, ρήμ. iram alicujus excito; irrito, -are.

δργίζομαι, irascor, -sci.
 δργίλος, η, ον, irritabilis, e.
 δργιλότης, η, iracundia, θ.
 δργίλος, iracunde; irate.
 δργυιά, η, ulna, -ae, θ.
 δρέγω τινι τι, porrigo alicui aliquid — ομαλ υνος, adpeto, -ere.

δρειβάτης, δ, oribata, -ae, δ.
 δρειβατικός, η, όν, επίθ. montanus, a, um.

δρείανον, τό, origanum.
 δρειγενής, ές, montigena.
 δρεινός, η, όν, montanus, a, um; montuosus, a, um.

δρειος, α, ον, montanus, a, um.
 δρείτης, δ, monticola, -ae, δ.
 δρείχαλκος, δ, orichalcum, ού.
 δρεκτιάω -ω, adpeto, -ere.
 δρεκτικός, η, όν, adpetentiam excitans; adpetitum movens.

δρεκτικώς, adpetenter.
 δρεξίς, η, adpetentia, θ.
 δρεσίτροφος, qui in monte alitur.
 δρεσίφοιτος, montes pervagans.

δρεσιτιάς, η, montana, -ae, θ.
 δρεύς, δ, mulus, -i, δ.
 δρθιάζω, erigo, -ere.
 δρθιος, ον' 1) = άνάγτης, arduus, a, um' *2) νεοελ. = όρθός, rectus, errectus, a, um.

δρθοβατέω -ω, erectus incedo.
 δρθογραφέω -ω, recte scribo.
 δρθογραφία, recta scriptura.
 δρθογράφος, qui recte scribit.
 δρθογώνιος, orthogonius, a, um.
 δρθοδοξέω -ω' 1) recte sentio' 2) † orthodoxus sum.

δρθοδοξία, η' 1) recta opinio' 2) † orthodoxia, -ae, θ.
 δρθόδοξος, ον' 1) recte sentiens' 2) † veram doctrinam sequens.

δρθοκρισία, rectum iudicium.
 δρθολεκτέω -ω, δρθολογέω -ω, recte loquor, -i.

δρθοποδέω -ω, recto pede incedo' *μετφ. recte valeo.
 δρθός, η, όν' 1) rectus, a, um' 2) rectus errectus, a, um; stans,

-ntis' 3) † όρθή διδασκαλία, recta (sacra) doctrina' *2) νεοελ. justus, a, um.

δρθοσταδην, δρθοσταδόν, stando erecto corpore.

δρθόσταταις, (*δρθοστασία), η, rectus status corporis.

δρθοστατέω -ω, rectus sto.
 δρθοστάτης, δ, orthostata, δ.

δρθοτενής, ές, erectus, a, um.
 δρθότης, η, rectitudo, -inis, θ.

δρθοτομέω -ω, recte seco (aliquid) μετφ. — τόν λόγον τής άληθείας, sermonem veritatis recte seco.

δρθοτομία, in rectum sectio.
 δρθοτόνησις, rectus accentus.

*δρθοφρονέω -ω, recto animo sum; recte cogito.

*δρθοφροσύνη, η, rectum mentis iudicium; rectum ingenium.

*δρθόφρων, ον, qui rectum mentis iudicium habet.

δρθώω -ω, erigo (-exi, -ectum, -ere) aliquem ή aliquid; μετφ. δρθώ (= άνορθώ) τήν πολιτείαν, erigo rempublicam' || δρθοῦμαι, me erigo ή erigor (-ectus sum, -i) μετφ. erigor; bene me gero.

δρθρία, η, matutinum tempus.
 δρθρινός, matutinus, a, um.

δρθριος, matutinus, a, um.
 δρθρος, δ, diluculum, -i, ού.

δρθώνυμος, ον, vero nomine.
 δρθῶς' 1) recte' 2) rite.

δρθωσις, η, erectio, θ.
 δρθωτήρ, δ, qui jacentem erigit.

δρίανον, τό, δρίανος, η, origanum, -i, ού. origanus, -i, δ.

δρίζω τ' 1) termino, -are, aliquid' 2) finio, -ire, aliquid' 3) = τάττω, finio, -ire; statuo, -ere, aliquid.

δρίζων, δ, finiens circulus.
 δρικός, η, όν, finitivus, a, um.

δριον, τό, finis, -is, δ.
 δριος, ον, terminalis, e.

δροπέδιον, planities montana.
 δρισμός, δ, finis, -is, δ. finitio, θ.

δριστής, δ, finitor, δ.
 δριστικός, η, όν, finitivus, definitivus, a, um.

δριστικῶς, definite.

δρκίλω τινά· adigo aliquem jusjurandum ἢ ad jusjurandum ἢ jurejurando· || —ομαι, jusjurandum do; jusjurandum juro ἢ ἀπλ. juro (—avi καὶ juratus sum, —are).

δρκιον, τό, εὐχρ. ἐν τῷ δρκία τέμνειν, foedus icere.

δρκισμός, δ, juramenti exactio.

δρκος, δ· 1) jusjurandum, —i· 2) στρατιωτικὸς δρκος, sacramentum, οὐ δρκόω —ῶ τινα, ad jusjurandum adigo aiiquem, ἴδε δρκίλω.

δρκωμα, τό, jusjurandum, οὐδ.

δρκωμοσία, ἡ, juratio, θ. jusjurandum, —i, οὐδ.

δρκωμοτέω —ῶ, juro, —are.

δρκωμοτικὸν δικαστήριον· iudices jurati; iudicium juratorum.

δρκωτής, δ, jurator, —oris, ἀ.

δρκωτός, juratus, a, um; jurejurando adactus, a, um· *γεοελ. ol —οὶ (δρκασταί), iudices jurati.

δρμαθίλω, in modum catenae connecto.

δρμαθός, δ, series, —ei, θ.

δρμάω —ῶ (δρμάομαι —ῶμαι) ἐπί τινα, me incito in aliquem, irruo (—ui, —ere) in aliquem, impetum facio in aliquem.

δρμέω —ῶ, in portu sum.

δρμή, ἡ· 1) impetus, —us, ἀ. 2) studium, —ii, οὐδ. adpetitio, θ.

δρμηδόν, impetuose.

δρμημα, τό· 1) id, quod animus vehementer adpetit· 2) = δρμή.

δρμησις, ἡ, = δρμή.

δρμητήριον, τό· 1) = παρόρμημα, suscitabulum, —i, οὐδ. 2) στρατ. locus munitus, unde milites ad bellum accincti exeunt.

δρμητικός, ἡ, ὄν, propensus ad impetum; impetuosus, a, um.

δρμητικῶς· 1) = —ἐχω πρὸς τι, propensus sum ad aliquid· 2) = μεθ' ὀρμῆς, impetu.

δρμά, ἡ, linea piscatoria.

δρμίλω, navem in stationem subduco· —ομαι, in statione sum.

δρμιας, ἡ, adpulsus navis.

δρμίσκος, δ, parva statio.

δρμος, δ· 1) series, —ei, θ. 2) mobile, οὐδ. 3) statio navalis.

δρνεον, τό· 1) = δρνευς, avis, θ. *2) γεοελ. accipiter, —tris, ἀ.

δρνεοτρόφος, ον, aviarius, ἀ.

δρνήθιον, τό, avicula, —ae, θ.

δρνηθοειδής, ἐς, avi similis.

δρνηθοθήρα, ἡ, aucupatio, θ.

δρνηθοθήρας, auceps, —cupis, ἀ.

δρνηθοθήρῶ —ῶ, aucupor, —ari.

δρνηθοπωλής, avi venditor.

δρνηθοτροφεῖον, aviarium, —ii, οὐδ.

δρνηθοτροφία, ἡ, avium nutritus.

δρνηθοτρόφος, aves nutriens.

δρνηθῶν, δ· 1) aviarium, —ii, οὐδ.

2) gallinarium, —ii, οὐδ.

δρνευς, ἡ· 1) = πτηγόν· avis, —is.

θ. volucris, —is, θ. 2) = ἀλεκτορίς, gallina· θ. 3) = οἰωνός, avis.

δρνευμι, excito, —are.

δρροθεσία, δρροθέσιον· 1) designatio terminorum· 2) terminus positus.

δρροθέτης, δ, finitor, —oris, ἀ. terminator, —oris, ἀ.

1. **δρρος, τό, mons, —ntis, ἀ.**

2. **δρρος, δ,** terminus, —i, ἀ. finis, —is, ἀ. *γεοελ. ἐφ' ὄρον ζωῆς, per totam vitam.

δρρός, δ, serum, —i, οὐδ.

δρροφή, ἡ· 1) contignatio, —onis, θ. 2) = σιγή, toctum, —i, οὐδ.

δρροφος, δ, tectum, —i, οὐδ.

δρροφῶ —ῶ, contigno, —are.

*δρροφύλαξ, δ, custos finium.

δρρόφωμα, τό, tectum, —i, οὐδ.

δρροφωτός, tectum habens.

δρρρός, δ, serum, —i, οὐδ.

δρρρωδέω —ῶ, formido, —are.

δρρρωδέως, formidulose.

δρρυνξ, δ, coturnix, —icis, θ.

δρρυνγα, τό, fossa, —ae, θ.

δρρυνγάτιον, τό, fossula, —ae, θ.

δρρυνζα, ἡ, δρρυνζον, τό, oryza, θ.

δρρυνκός, ἡ, ὄν· 1) fossus, um· 2) fossilis, —is; fossicius, a, um.

δρρυμαγδός, δ, strepitus, —us, ἀ.

δρρυνξίς, δρρυνχή, ἡ, fossura, θ.

δρρύνσω καὶ δρρύντω, fodio (fodi, fossum, —ere) aliquid.

δρρφάνευμα, τό, conditio pupilorum; orbitas, —atis, θ.

δρρφανή, ἡ, pupilla, θ. orba, θ.

δρρφανία, ἡ, orbitas, —atis, θ.

ὀρφανίζω τινά (τῶν τέκνων), orbo aliquem (iiliis).

ὀρφανός, ἡ, ὄν, orbus, a, um.
ὀρφανοτροφεῖον, τό, orphanotro-
fium (-ēum), -i, οὐ.

ὀρφανοτροφῆ -ῶ, pupillo alo.
ὀρφανοτρόφος, δ, pupillorum nu-
tritor; orphanotrophus, ἄ.

ὀρφανῶ -ῶ, = ὀρφανίζω.

ὀρχεῖδιον, τό, testiculus, -i, ἄ.

ὀρχέομαι -οῦμαι, salto, -are.

ὀρχησις, ἡ, saltatio, θ.

ὀρχηστῆς, ἡ, saltator, ἄ.

ὀρχηστικός, saltatorius, a, um.

ὀρχηστικῶς, saltatorie.

ὀρχήστρα, ἡ, orchestra, -ae, θ.

ὀρχήστρια, ἡ, saltatrix, -icis, θ.

ὀρχηστρικός, saltandi peritus

ὀρχηστρίς, ἡ, saltatrix, -icis, θ.

ὀρχηστῆς, ἡ, saltatio, -onis θ.

ὀρχίδιον, τό, testiculus, -i, ἄ.

ὀρχις, δ· 1) testiculus, -i ἄ. 2) =

βοτάνη, orchis, -idis, θ.

ὀρχοτομέω -ῶ, castro, are.

ὀρχοτομία, ἡ, castratio, θ.

ὄς, ἡ, ὄ, qui, quae, quod, ὄς γε,

qui quidem.

ὄσakis, quoties.

ὄσαχῆ, quot modis.

ὄσαχοῦ, ubicunque.

ὄσαχῶς, quot modis; quoties.

ὄσημέραι, quotidie.

ὄσιος, α, ὄν· 1) sanctus, a, um;

lege divina sanctus, a, um· 2) ju-

stus, a, um· 3) ἐπὶ ἀνθρ. pius, re-

ligiosus, a, um.

ὄσιότης, ἡ, sanctitas, -atis, θ.

ὄσιῶ -ῶ, sanctum reddo.

ὄσιως, sancte; juste.

ὄσιωσις, ἡ, consecratio, θ.

ὄσμή, ἡ, odor, -oris, ἄ.

ὄσος, η, ὄν· 1) quantus, a, um·

2) ὄσοι, ὄσαι, ὄσα, quot· 3) ὄσον, ἐ-

πίρ. quantum, ὄσον ὀλίγον, paulu-

lum.

ὄσοςδήποτε, ὄσηδήποτε, ὄσον-

δήποτε, quantuscunque, -acun-

que, -umcunque.

ὄσοςοῦν, ὄσηοῦν, ὄσονοῦν, quan-

tuslibet, -alibet, -umlibet.

ὄσοςπερ, ὄσηπερ, ὄσονπερ, quan-

tuscunque, -acunque, -umcunque.

ὄσπερ, ἡσπερ, ὄπερ, qui quidem.

ὄσπριον, τό, legumen, θ.

ὄστακος, δ, cammarus, -i, ἄ.

ὄστε, ἡτε, ὄτι, qui, quicunque.

ὄστεινος, η, ὄν, osseus, a, um.

ὄστεολογία, ἡ· 1) ossium colle-

ctio· 2) liber doctrina de ossibus.

ὄστεολόγος, ὄν, ossa colligens.

ὄστέον -οῦν, τό, os, ossis, οὐ.

ὄστινος, η, ὄν, osseus, a, um.

ὄστις, ἡτις, ὄτι, quis quid; quis-

quis, quidquid.

ὄστιςδήποτε, ἡτιςδήποτε, ὄτι-

δήποτε, quisquis, quidquid; qui-

cunque, quodcunque.

ὄτισοῦν, ἡτισοῦν, ὄτιοῦν, quivis,

quaevis, quodvis.

ὄστοθήκη, ἡ, ossarium, -ii, οὐ.

ὄστολογία, ἡ, ossilegium, οὐ.

ὄστοῦν, ἴδε ὄστέον.

ὄστρακίζω, testularum suffragiis

damno, (aliquem) —ομαι, per te-

stulas relegor, -ari.

ὄστράκιος, testaceus, a, um.

ὄστράκιον, τό· 1) testula, -ae, θ.

2) κόγχη, ostracium, -i, οὐ.

ὄστρακισμός, ostracismus, ἄ.

ὄστρακον· 1) testa, θ. 2) ᾧ οἱ Ἀ-

θηναῖοι ὄστρακίζον, testula.

ὄστρεον, τό, testa, θ. ostrea; θ.

ὄστρειώδης, ostreosus, a, um;

ὄστώδης, ες, osseus, a, um.

ὄσφραῖνομαι τινος· 1) ὀδῶρ, *

ari, aliquid· 2) olfacio, -ere.

ὄσφρανσις, ἡ, odoratus, -us, ἄ.

ὄσφρησις, ἡ, odoratus, -us, ἄ.

ὄσφραλγία, ἡ, dolor coxae.

ὄσφύς, ἡ, coxa, θ. coxendix, θ.

ὄσχεον, τό, ὄσχη, ἡ, scrotum, οὐ.

ὄταν· 1) quum· 2) quando.

ὄτε· 1) quum· 2) quando· 3) ἐπὶ

ἐπιναληψ. quum (μετὰ ὑπερογν. ὀ-

ριστικῆς), ὄτε ἔλθοι, quum venerat.

ὄτέ, aliquando.

ὄτι· 1) σύνθ. εἰδ. quod, ἡ μάλλον

δι' ἀπαρεμφατ. προτάσεως, (accusat

cum infinitivo)· 2) σύνθ. αἰτιολ.

quia; quod· 3) ἐπὶ ἐρωτ. cur? ὄτι

τι; ὄτι δῆ τι; cur tandem? 4) μετὰ

ὑπερογ. quam.

ὄτι, ἴδε ὄσις.

ὄτιδήποτε, ἴδε ὄστιςδήποτε.

διτηρός, *ά, όν*, celer.
διτηρνεις, ή, incitatio, *θ*.
διτηρνηρ, δ, incitator, *ά*.
διτηρνω, incito, -are, aliquem—
ομαι; μέσ. festino, -are.
διτεια, ή vaticinatio, *θ*.
ού, ούκ, ούχ, non; haud.
ού· 1) ubi· 2) quo.
ούαι, vae!
ούγγια, ούγκια, ή, uncia, -ae, *θ*.
ούδαμόθεν, nullo ex loco.
ούδαμόθι, nusquam;
ούδαμόσε, nusquam.
ούδαμοϋ, nusquam; nullo loco.
ούδαμώς, nullo modo.
ούδέ, nec neque, ne—quidem.
ούδεις, ούδεμια, ούδέν, nullus, a,
 um· 1) *επιθ*. *ούδεμια άρετή*, nulla
 virtus· 2) *οσα*. *α*) nullus, a, um·
β) nemo (*γεν*. nullius, *δοτ*. nemi-
 ni, *αιτ*. neminem, *άφ*. nullo) ||
ούδ. *ούδέν*, nihil ή nulla res (*γεν*.
 nullius rei, *δοτ*. nulli rei, *άφ*. nul-
 la re).
ούδέποτε, nunquam.
ούδέπω, nec dum nondum.
ούδεπώποτε, nunquam.
ούδέτερος, α, ον, neuter, tra trum
 (*γεν*. neutrius *δοτ*. neutri).
*ούδετερότης, ή, neutrius partis
 studium; otium, *ού*.
ούδέτερωθεν, neutra ex parte.
ούδέτερος, neutro modo.
ούδέτερωσε, neutro.
*ούδόλως, minime.
ούδος, δ limen, -inis, *ού*.
ούκ, *ιδε* *ού*.
ούκέτι, non amplius.
ούκοϋν, ergo; itaque; igitur.
ούκουν, non ergo, non igitur.
ούλαμός, δ, turma, -ae, *θ*.
ούλε, vale, salve.
ούλή, ή, cicatrix, -icis, *θ*.
ούλόθριξ, δ, ή, crispus, a, um;
 crispulus, a, um.
ούλον τό, ούλα, τά, gingiva, *θ*.
ούλος, ούλη, ούλον, crispus, a,
 um; *ούλον ποιω*, crispo, -are.
ούλότης, ή, crispitudo *θ*.
ούλώω -ω, ad cicatricem perdu-
 co— *ομαι*, ad cicatricem per-
 ducor.

ού μά, ού μά τόν, ιδε *μά*.
ού μάλλον, non magis.
ού μιν ούν, certe; profecto.
ού μέντοι, non tamen.
ούν, ergo; igitur; itaque.
ούποθι, nusquam.
ούποτε, nunquam.
ούπω, nondum.
ούπώποτε, nunquam.
ούρά· 1) cauda, -ae, *θ*. 2) *επι*
στρατ. agmen extremum.
ούραγός, extremi agminis ductor.
ούραϊός, α, ον, ad caudam perti-
 nens; extremus, a, um.
ούράνιος, α, ον· 1) coelestis, -is·
 2) = *θειος*, divinus, a, um.
ούρανίσκος, δ, palatum, -i, *ού*.
*ούρανισκόφωνος, ον, qui palatu
 enuntiat.
ούρανόθεν, coelitus; e coelo.
ούρανομήκης, ες, coelum altitu-
 dine. tangens.
*ούρανόπεμπτος, e coelo missus.
ούραρός, δ coelum, -i, *ού*.
ούραράσε, in coelum.
ούρανόχρους, ονν, ούρανοχρώμα-
τος, ον, coeli, colore, habens;,
ούρανώω, -ω, coelum transfero.
ούράνωσις, relatio in caelos.
ούρέω -ω, μεζο, -ere; mingo
 (-inxi, -ictum, -ere.)
ούρηθρα, ή urinae meotus.
ούρημα, τό, urina, -ae, *θ*.
ούρησις, ή, minctio, *θ*.
ούρητηρ, δ, meatus urinalis.
*ούρητήριον, τό, urinal, *ού*.
ούρητιάω -ω, micturio, -ire.
ούρητικός, micturius, a, um.
ούρία, ή, ventus secundus.
ούριοδρομέω -ω, secundo vento
 curro.
ούριοδρομος, ον, vento secundo
 currens.
ούριος, ον· 1) vento secundo pro-
 ficiscens· 2) secundus.
ούριόω -ω, secundo vento utor.
ούροδοχεον, urinal, -alis, *ού*.
ούροδόχος, urinam recipiens.
ούρον, τό, urina, -ae, *θ*.
ούς, τό, auris, -is, *θ*.
ούσία, ή· 1) essentia, substantia,

θ. 2) = περιουσία, res familiaris; facultates, um, θ. πλ.

*οὐσιαστικὸς, ἡ, ὄν, substantivus, a, um, ὄνομα οὐσιαστικόν, nomen substantivum.

οὐσιώδης, ἐς· 1) essentialiam habent essentialis, e· *2) νεοεὐ. praecipuus, a, um; verus, a, um.

οὐσιωδῶς, essentialiter.

οὔτε, nec ἢ neque.

οὔτιδανός, nullius pretii.

οὔτις, nemo; nullus.

οὔτος, αὕτη, τοὔτο, is, ea, id; hic, haec, hoc.

οὔτοσι, ἀδτηί, τουτί, hicce, haecce hocce.

οὔτω ἢ οὔτως· 1) ita· 2) sic· 3) = (εἰς) τοσοῦτον, tam, adhuc, adeo.

οὐχ ἤμισα, non minime.

οὐχί· 1) non· 2) nonne?

ὀφειλέτης, ὁ, debitor, ἄ.

ὀφειλέτις, ἡ, debitor, -icis, θ.

ὀφειλήμα, τό, debitum, οὐ.

ὀφείλω, debeo, -ere.

ὀφελος, τό, utilitas, -atis, θ.

ὀφθαλμία, ἡ, lippitudo, θ.

ὀφθαλμιάω -ῶ, lippio, -ire.

*ὀφθαλμιατρεῖον, τό, institutum ocularium. [ocularia.

*ὀφθαλμιατρική, ἡ, medicina

*ὀφθαλμιατρος, ὁ, medicus ocularius ἢ ἀπλ. ocularius, -i, ἄ.

ὀφθαλμικός, ocularius, a, um.

ὀφθαλμός, ὁ, oculus, ἄ.

ὀφθαλμοφανής, ἐς, qui oculis ornitur; manifestus, a, um.

ὀφθαλμοφανῶς, manifeste.

ὀφίδιον, τό, anguiculus, -i, ἄ.

ὀφιοειδής, ἐς, anguineus, a, um.

ὀφιοεῖς, anguinus.

ὀφιοῦχος, ὁ, auguitenens.

ὀφεις, ὁ, serpens, ἄ. anguis, -is, ἄ. ἰοβόλος—, vipera venenata

ὀφίτης λίθος, ophites, -ae, ἄ.

ὀφιάδης, ἐς· 1) anguinus, a, um· 2) anguifer, a, um.

ὀφλημα, τό· 1) mulcta judicata· 2) = χρεός, debitum, -i, οὐ.

ὀφλησις, ἡ, debitum, -i, οὐ.

ὀφλητής, ὁ, debitor, ἄ.

ὀφλισκάνα, καὶ ὀφλω, debeo, (ui) -itum, -ere).

ὀφρυδιον, τό, supercilium, -i, οὐ.

ὀφρυβοεῖς, superciliosus, a, um.

ὀφρυδομαι -οῦμαι, supercilia attollo, δθ. ὀφρυωμένος, η, ον, superciliosus, superbus, a, um.

ὀφρύς, ἡ, supercilium, οὐ.

ὀχλία, ἡ, coitus, -us, ἄ.

ὀχτεία, ἡ, ductus aquarum.

ὀχτεύω τι, rivo, -are, aliquid.

ὀχτός, ὁ, rivus, -us, ἄ.

ὀχεύς, ὁ, (μοχλός) vectis.

ὀχευτής, ὁ admissarius (equus).

ὀχευτικός, ad coitum proclivis.

ὀχεύω, coeo, -ere; -ομαι, ineor.

ὀχημα, τό, vehiculum, οὐ.

ὀχησις, ἡ, vectio, -onis, θ.

ὀχθη (ποταμῦ), ripa, -ae, θ.

ὀχθος, ὁ, terrae tumulus; clivus;

ὀχθώδης, ἐς, clivus, a, um.

*ὄχι, non, λέγω ὄχι, nego.

ὀχλαγωγέω -ῶ, populum concito

ὀχλαγωγία, ἡ, coitio, -onis, θ.

ὀχλαγωγός, ὁ, circulator, ἄ.

ὀχλῶ τινά, molesto aliquem.

ὀχληρία, ἡ, molestia, -ae, θ.

ὀχληρός, molestus, a, um.

ὀχληρῶς, moleste.

ὀχλησις, ἡ, molestia, -ae, θ.

ὀχλίζω, moveo, (vecte).

ὀχλικός, ἡ, ὄν, popularis, e.

ὀχλοκρατέομαι -οῦμαι, a turba populari (a plebe) regor.

ὀχλοκρατία, ἡ, turbae popularis regimen.

ὀχλος, ὁ· 1) turba, -ae, θ. vulgus, οὐ. 2) = τό πλήθος, ὁ λαός, plebs, plebis, θ. 3) οἱ χυδαῖοι ἄνθρωποι, vulgus, -i, οὐ. 4) = ὀχλησις, molestia, -ae, θ.

ὀχυρός, ἄ, ὄν, munitus, a, um.

ὀχυρότης, ἡ, munitio, θ.

ὀχυρόω ὦ, munio, -ire; aliquid -οῦμαι, munitior (-itus sum -iri).

ὀχύρωμα, τό, munitio θ.

ὀχυρωματική, ars muniendi.

ὀχυρῶς, tuto; firme.

ὀχύρωσις, ἡ, munitio, θ.

ὀψ, ὀπός, ἡ· 1) vox, -cis, θ. 2)

= ὀψις, oculus, -i, ἄ.

ὀψανθής, ἐς, sero florens.

ὀψάριον, τό· 1) opsonium, οὐ. 2)

= ἰχθύδιον, pisciculus, ἄ.

δψέ, sero longo, post tempore,
 δψία, ἡ, serum diei; vespera..
 δψιανθέω -ῶ, darde floree..
 δψιανθής, ἐς, sero florens..
 δψίζω -ομαι, sero venio..
 δψιμάθεια, ἡ, sera eruditio..
 δψιμαθίω -ῶ, sero disco..
 δψιμαθής, ἐς, serus studiorum..
 δψιμος, ον, serus, a, um..
 δψίμως, sero..
 δψιος, serus, a, um || σγκρ. serior, -us || ὑπερθ. serissimus, a, um
 δψιότης, ἡ, tarditas, -atis, θ.
 δψιπλουτος, sero dives factus..
 δψις, ἡ 1) visus, -us, ἄ. visio, -onis, θ.
 2) oculus, oculi, -orum, ἄ. 3) adspectus, -us, ἄ. 4) species, ei, θ.

δψοθήκη, ἡ, cella penaria..
 δψον, τό, opsonium, -ii, οὐ. edulium omne..
 δψοποιέω -ῶ, opsonia adparo..
 δψοπωλείον, τό, popina, θ..
 δψοπώλης, δ, edulium venditor..
 δψοφαγέω -ῶ, opsoniis (κνρ. piscibus) vescor; popinor, -ari..
 δψοφάγος, δ, popino, ἄ..
 δψωνέω -ῶ, opsonia emo..
 δψώνης, δ, opsonator, ἄ..
 δψωνητής = δψώνης..
 δψωνία, ἡ, opsonatus, -us, ἄ..
 δψωνίζω 1) aninomam praebeo *2) γεοελ. = δψωνέω -ῶ..
 δψώνιον, τό 1) opsonium, -ii, οὐ. 2) μισθός στρατ. salarium, οὐ.

Π

Π, π, τό 16ον γράμμα, litera π. ὡς ἀριθμ. σημεῖον, τό μὲν π' = octoginta, τό δὲ π = octoginta millia πάγγυμος, ον, plane nudus..
 παγερός, ἄ, ὄν, glacialis, e..
 παγετός, δ, glacies, -ei, θ..
 παγετώδης, ἐς, gelidus, a, um..
 παγή, ἡ, laqueus, -i, ἄ..
 παγιδεύω, iilaqueo, -ere..
 πάγιος, α, ον, fixus, firmus, a, um; stabilis, e..
 παγιότης, ἡ, soliditas, θ..
 παγιόω -ῶ, firmum et fixum reddo (aliquid); firmo, -are; *—ομαι, ἐπαγιώθη, fixus fio, fixus sum..
 παγίς, ἡ, tendicula, -ae, θ..
 παγίως, firmiter..
 παγίωσις, ἡ, consolidatio, θ..
 πάγκακος, ον, omnino malus; pessimus..
 πάγκαλος, ον, perpulcher, a, um; optimus, a, um..
 παγκάλως, perpulcher..
 πάγκοινος, omnibus communis..
 παγκοίνως, ἐπιρ. omnibus communiter..
 παγκόσμιος, α, ον, communis omnibus hominibus.

παγκράτιον, τό, pancratium, οὐ..
 πάγκρεας, τό, pancreas, οὐ..
 πάγος, δ, rupes; petra..
 πάγος, δ, glacies, -ei, θ..
 πάγουρος, δ, pagúrur, -i, ἄ..
 παγώω -ῶ (*παγώνω) υ, glacio, -are; congelo, -are, aliquid, οὐδ. conglacio, -are; conglaciator, ari..
 πάγγαλκος, totus aereus, a, um..
 πάγγουρος, ον, totus aureus..
 παγώδης, ἐς, glacialis, e..
 παθαίνω, animum commoveo; —ομαι α' vehementer aiiicior ἢ concitor β' morbis animi afficior
 πάθη, ἡ, calamitas, θ..
 πάθημα, τό 1) passio, θηλ. 2) morbus corporis..
 πάθησις, ἡ, passio, θ..
 παθητικός, ἡ, ὄν 1) passivus, a, um 2) commovendis animis aptus, a, um..
 παθητικῶς, passive..
 παθητός, patibilis..
 παθολογία, ἡ, tractatus de morbis; pathologia, -ae, θ..
 πάθος, τό 1) passio, -onis, θ. τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, Christi passiones ἢ cruciatus 2) morbus, -i, ἄ. 3) casus adversus; 4) — ψυχῆς.

perturbatio animi ἢ ἀπλ. perturbatio θ. 4) διάπυρον ψυχῆς —, austus, -us, ἀ. 5) ἐν τῇ γραμ. flectio —onis, θ. 6) ἐν τῇ ῥητορ. magnificentia (verborum) granditas (orationis) *7) νεοελ. ἔχω — κατά τινος, alicui infensus sum, inimicitias cum aliquo gero.

παῖάν, δ, ὕμνος, paeān, -anis, ἀ.
 παῖανίζω· 1) paeānem cano· *2) νεοελ. ἢ μουσική —ει, musicē canit. παῖανισμός, δ, paeānis cantatio. παῖγμός, δ, lusus, -us, ἀ.
 *παῖγνίδιον, τό, ludus, -us, ἀ. || τὰ —α' α') crepundia, -arum, οὐ. πλ. β') ludicra, -orum, οὐ. πλ.

παῖγνιογράφος, ον, poemata ludicra scribens.

παῖγνιον, τό· 1) = παιδιά, ludus, -us, ἀ. lusus, -us· 2) = ἔμπαιγμα, lubibrium, οὐ.

παῖγνιος, ludicrus, a, um.

παῖγνιώδης, ludicrus, a, um.

παῖγνιωδῶς, ludicre.

παιδαγωγεῖον, pedagogium, οὐ.

παιδαγωγέω —ω, instituo pueros; paedagōgo, -are.

παιδαγωγήμα, instituendi ratio.

παιδαγωγήσις, ἡ, puerorum institutio ἢ disciplina.

παιδαγωγία, ἡ, institutio puerorum, institutio puerilis.

παιδαγωγικός, ἡ, ὄν, ad pedagogium ἢ paedagogium pertinens.

παιδαγωγικῶς, ἐπιρ. paedagogorum moro.

παιδαγωγός, δ, paedagōgus, ἀ.

παιδάριον, τό, puellus, ἀ.

παιδαριώδης, ες, puerilis, e.

παιδαριωδῶς, pueriliter.

παιδεία, ἡ· 1) institutio, θ. eruditio, θ. 2) castigatio, θ.

παιδραστῆω —ω, amator puero- rum sum; paedicator sum.

παιδραστής, δ, amator puero- rum; paedicator, -oris, ἀ.

παιδραστία, ἡ, amor puerorum.

παίδευμα, τό, praeceptum, οὐ.

παίδευσις, ἡ, institutio, θ.

παίδευτήριον, τό, locus, in quo pueri docentur; ludus literarius.

παίδευτής, δ, praeceptor, ἀ,

παιδευτικός, ἡ, ὄν· 1) ad docendum aptus, a, um· 2) castigatorius.

παιδευτικῶς· 1) more docentium· 2) docte; erudite.

παιδευτός, ἡ, ὄν, doctus, a, um.

παιδεύω τινά· 1) instituo (-ui, -utum, -ere) aliquem· 2) erudio (-ivi, -itum, -ire), aliquem· 3) in- formo, -are, aliquem· 4) doceo (-ui, -ctum, -ere) aliquem aliquid.

5) —ομαι α') —erudior (-itus sum, -iri) β') doceor (-ctus sum, -eri) ab aliquo aliquid. δθ. πεπαδευμέ- νος, η, ον, eruditus, a, um; do- ctus, a, um· 6) = κολάζω τινά, cas- tigo, punio aliquem.

παιδιά, ἡ, ludus, -us, ἀ. lusus, -us, ἀ. jocus, -i, ἀ,

παιδία, ἡ, puerilitas, θ.

παιδικά, τά, amasius, -i, ἀ.

παιδικός, ἡ, ὄν, puerilis, e.

παιδικῶς, pueriliter.

παιδιόθεν, a puero.

παιδιον, τό, puertulus, -i, ἀ.

παιδίσκη, ἡ, puella, ancilla, θ.

παιδονόμος, puerorum rector; pra- eiectus disciplinae puerorum.

παιδοτόκος, ἡ, puerpera, θ.

παιδοτριβέω —ω, pueros exerceo.

παιδοτριβής, δ, qui pueros exer- cet; gymnasii magister.

παιδοτριβία, ars exercendi pueros.

παιδοτριβική, ars gymnastica.

παίζω· 1) ludo (-si, sum, -ere)· 2) παίζω εἰς τινα, πρὸς τινα, παίζω τινά (= ἐμπαίζω), ludo aliquem, il- ludo alicui· 3) παθητ. —ομαι, illu- ditur mihi; irrideor, -eri; ludibrio- habeor· 4) παίζω ἀντιθ. τῷ σπου- δάζω ἢ σπουδῇ λέγω, ludo· 5) νεοελ. α') — τὴν κιθάραν, citharā citor· β') — κομφιδίαν ἢ τραγωδίαν, fa- bulam ago do, doceo· γ') — τινά, fraudem facio, dolum necto alicui.

παίκτης, δ, lusor —oris, ἀ.

παικτικός, lusorius, a, um.

παικτικῶς, fusorie; joco.

παικτός, ἡ, ὄν, jocosus, a, um; jocularis, e.

παῖπάλη, ἡ, pollen, -inis, θ.

*παῖρω ἢ παῖρων ἴδε ἐπαῖρω 3.

παῖς, δ· 1) puer, -eri, ἀ. filius

-ii, á. servus, -i, á. ἡ παῖς, puella, filia, famula, -ae, θ.

παισιτικός, ἡ, ὄν, jocularis, e.

παῖων· 1) ferio, -ire, aliquem ἢ aliquem; percutio (-assi, -ere) aliquem ἢ aliquid' || μέσ. —ομαι τὸ στήθος, ferio pectus· 2) ἀμετ. illidor, adlidor.

πακτώω -ᾶ, coagmento, -are.

πάκτωσις, ἡ, coagmentatio, θ.

πάλαι· 1) olim; olim jam· 2) quondam· 3) pridem, jampridem. παλαιός, á, ὄν· 1) vetus, -eris· 2) priscus, antiquus, vetustus, a, um· 3) τὸ παλαιόν, olim, temporibus priscis· 4) pristinus, a, um.

παλαιότης, ἡ, vetustas, θ.

παλαιῶω -ᾶ, antiquo, -are· || —οῦμαι, veterasco, -ere; vetus fio. πάλαισμα, τό· 1) luctatio, θ. lucta, θ. 2) artificium luctationis.

παλαιστή, ἡ, palmus.

παλαιστής, δ, luctator, á.

παλαιστική, ἡ, aet luctandi.

παλαιστικός, δ, aet peritus.

παλαιστρα, ἡ, palaestra, θ.

παλαιτέρως, παλαιότερος, antiquior, vetustior, -oris, παλαιάτος, παλαιότατος, veterrimus, antiquissimus, vetustissimus, a, um.

παλαιάρατος, ον, olim dictus.

παλαίω τινί ἢ πρὸς τινα, luctor (-atus sum, -ari) cum aliquo.

παλαιώσις, ἡ, inveteratio, -onis, θ.

παλάμη, ἡ, palma, -re, θ. palmus, -i, á. μικρὰ παλάμη, palma, -ae, θ. σννεκδ. manus, -us, θ.

παλάτιον, τό, palatium, οὐ.

παλεύω· 1) — τινά, illiceo aliquem· *2) νεοελ. —παλαίω.

1. πάλη, ἡ, lucta, -ae, θ.

2. πάλη, ἡ, pollen, -inis, οὐ.

παλιγενεσία, ἡ, regeneratio, θ.

παλλίλογια, ἡ, verbi ἢ sermonis iteratio; palilogia, θ.

παλλίλογος, ον, iterum collectus.

παλίμβολος, ον· 1) inconstans, -ntis; 2) mutabilis, e· 3) veteratorius

παλιμβόλιος, inconstanter.

παλιμβουλλια, ἡ, consilii mutatio; inconstantia, ae, θ

παλίμβολος, ον, consilia mutans;

inconstans in consiliis.

παλίμπαις, δ, iterum puer; μετφ. desipiens, -ntis.

παλίπλαγκτος, errabundus.

πάλιν· 1) iterum; rursus; de integro· 2) retro, retrorsum.

παλινδρομέω -ᾶ, retro curro; reurso ἢ recursito, are.

παλινδρομή, παλινδρομία, παλινδρομησις, ἡ, recursus, -us, á.

παλινδρομικός, παλίνδρομος, retrogradus, a, um.

παλινορθίω -ᾶ, restitio, -ere.

παλινορθωσις, ἡ, restitutio, θ.

παλινοστέω -ᾶ, redeo, -ire.

παλινόστησις, reditus, -us, á.

παλινόστροφος, mutabilis, e.

παλινωδέω -ᾶ, recanto.

παλινωδία, ἡ, palinodia, θ.

παλιούρος, ἡ, paluius, θ.

παλιρροέω -ᾶ, refluxo, -ere.

παλιρροια, refluxus, aestus, -us, á.

παλιρρυντος, παλιρρυντος, refluus, a, um; reciprocus, a, um.

παλιρρεπτος, reflexus, a, um.

παλίσηκιος, ον, opacus, a, um.

Παλλάδιον, τό, statua Palladis; Palladium, -i, οὐ.

παλακεία, ἡ, concubinatus, us, á. pellicatus, -us, á.

παλακεύομαι· 1) pellicem habeo· 2) — τινί, concubina sum alicui.

παλλακή, παλλακίς, ἡ, pellex -icis, θ. concubina, θ.

παλλακός, δ, amasius, -i, á.

πάλλαξ, ἡ, pellex, -icis, θ.

Παλλάς, ἡ, Pallas, -adis, θ.

πάλλενκος, ον, omnino albus, a, um; candidissimus, a, um.

πάλλω· 1) vibro, -are, aliquid· 2) οὐδ. ἡ καρδία πάλλει, cor palpitat; cor salit· 3) —ομαι, palpito, -are; trepido, -are.

πάλη, ἡ, parma, -ae, θ.

παλμικός, ἡ, ὄν, ad palpitationem pertinens.

παλμός, δ, vibratio, -onis, θηλ. palpitatio, -onis, θηλ. trepitiatio, -onis, θηλ.

παλμώδης, ες, palpitationibus obnoxius, a, um.

παλτόν, τό, jaculum, -i, οὐ.

παλτός, ἡ, ὄν, vibratus, a, um.
 παμβώτις, ἡ, alma (terra).
 παμμάκαρ, παμμακάριος, omni ex parte beatus, a, um.
 παμμακάριστος, ὄν, omnino felix praedicandus, a, um.
 παμμέγας, -γάλη, -γα, παμμεγέθης, ἐς, permagnus, a, um. || παμμεγιος, omnino maximus.
 παμμέλας, αἶνα, ἀν, totus ἢ omnino niger, gra, grum.
 παμπάλαιος, ὄν, omnino vetustus, vetustissimus, a, um.
 πάμπαν, prorsus; omnino.
 παμπληθεῖ, ἐπίρ. cum tota multitudine.
 παμπληθής, ἐς, confertus, a, um permultus, a, um.
 παμπληθία, ἡ, tota turba.
 παμπλήρης, ἐς, omnino plenus.
 παμπλούσιος, πάμπλουτος, ὄν, perdives, -itis.
 παμπόδητος, valde expetitus.
 παμποίκιλος, varius, a, um.
 πάμπολος, παμπόλλη, πάμπολυ, permultus, a, um.
 παμπόνηρος, ὄν. 1) prorsus improbus, a, um. *2) γεοσλ. astutissimus, callidissimus, a, um.
 *πάμπτωχος, pauperrimus.
 παμφάγος, ὄν, omnia devorans; omnivorus, a, um.
 παμφαής, ἐς, splendissimus.
 παμφαίνω, clare splendo.
 παμφαῶς, spendissime.
 παμφίλητος, ὄν, ab omnibus amatus, a, um.
 πάμφθατος, omnia perdens.
 πάμφιλος, ὄν, omnium amicus.
 πάμφυλος, ὄν, ex omnibus gentibus mixtus, a, um.
 παμψηφεί, cunctis suffragiis.
 πάμψυχος, ὄν, plane animatus.
 πανάγαθος, ὄν, perfecte bonus, optimus, a, um; ὁ πανάγαθος Θεός, optimus Deus.
 παναγής, ἐς, sanctissimus.
 παναγία, ἡ, perfecta sanctitas; ἡ Παναγία, sancta Virgo; nostra Domina.
 πανάγιος, α, ὄν, sacrosanctus.
 Παναγιότης, ἡ, Sanctitas, ὁ.

πάναγνος, ὄν, canctissimus, a, um.
 Παναθήναια, τὰ, Panathenaica, -aquum, ὄν. Παναθηναϊκός, Panathenaicus, a, um.
 πανάθλιος, miserimus, a, um.
 πανάκεια ἡ, panacæa, ὁ.
 πανάμωμος, plane culpa carens.
 πανάρετος, ὄν, omni virtutum generi ornatissimus.
 παναρχαῖος, vetustissimus.
 παναυγής, ἐς, valde splendidus.
 πανάχραντος, intemeratus, a, um.
 *πανδαημοσύνη, ἡ, scientia omnium rerum.
 *πανδαήμων, omniperitus a, um.
 πανδαίδαλος, plane artificiosus.
 πανδαισία, ἡ, convivium opiparum, mensa sumptuosa; epulum.
 πανδαμάτειρα, omnium domitrix.
 πανδαμάτωρ, omnia domans.
 πάνδεινος, ὄν, gravissimus, a, um; acerbissimus, a, um.
 πανδέκται, οἱ, pandectæ, -arum, ὁ. digesta, -rum, ὄν. πλ.
 πανδημεί, cum toto populo.
 πάνδημος, ad universum populum pertinens. ὁθεν=vulgaris, e.
 Πάνδια, ἱερά, Jovialia sacra.
 πανδοχεῖον, τό, deversoria taberna ἢ deversorium, -ii, ὄν.
 πανδοχεύς, ὁ, stabularius, ὁ.
 πανδοχεύτρια, stabularia mulier.
 πανδώρα, ἡ, omnium rerum largitrix; || ἡ Πανδώρα, Pandora.
 πανδώτειρα, omnium donatrix.
 πανελεήμων, ὄν, valde misericors.
 Πανέλληνες, οἱ, omnes Graeci.
 Πανελλήνιος, omnium Graecorum; apud universos Graecos.
 πανένδοξος, omnino gloriosus.
 Πανεπιστήμιον, τό, litterarum sedes; Universitas, -atis, ὁ.
 πανεπιστήμων, ὄν, 1) peritissimus (pictor). *2) omniperitus a, um.
 πανεπόπτης, omnia inspiciens.
 πανευδαίμων, ὄν, felicissimus.
 πανηγυρίζω. 1) festos dies celebros. 2) panegyrica oratione laudō. 3) ὁ—ων, qui festum diem celebrat.
 πανηγυρικός, ἡ, ὄν, solemnis e; panegyricus, a, um.
 πανηγυρικῶς, solemnitus.

πανήγυρις, ἡ· 1) coetus publicus; celebritas, -atis, θ. 2) solemnne, -is, οὐ. 3) —ἐμπορικῆ, nundinae, -arum, θ. πλ. mercatus, -us. **πανηγύρισμα**, τό, πανηγυρισμός, δ, festi diei celebratio.

πανηγυριστής, δ· 1) ὁ ρήτωρ, pagenurista, -ae, ἄ. 2) qui festum diem celebrat.

πανηγύριος, **πανήγυρος**, ον, perdius, a, um.

Πάνθειον, **Πάνθειον**, Pantheon.

πάνθηρ, δ, panthêra, -ae, ἄ.

πανίερος, ον, sacrosanctus.

πανιέριος, sanctissime.

πανικός, ἡ, ὄν, panicus, a, um.

πανίσχυρος, ον, omnipotens.

παννυχίω, pernoctem transigo; pervigilium celebros.

πανύχιος, ον, pernox, -octis.

παννυχίς, ἡ, pervigilium, οὐ.

πανοικί, ἡ **πανοικί**, **πανοικεσία**· cum tota domo.

πάνοικος, ον, cum tota familia.

πανόλιος, beatissimus, a um.

πανόμοιος ον, persimilis, e.

πανομοίως, similime.

πανοπλία, univeraa armatura.

πάνοπλος, ον, totus armatus.

πάνοπτος, **πανόρατος**, ον, qui ab omnibus, videtur.

πανορμεί, omni impetu.

πανόσιος, ον, valde sanctus.

πανουργέομαι, **πανουργέω** -ᾶ, callide ago.

πανουργία, ἡ, calliditas, atis, θ. vafritia, -ae, θ. astutia, θ.

πανούργος, ον, callidus, a, um; vafer, fra frum.

πανούργως, callide; astute.

πανσεβάσιμος, **πανσέβαστος**, ον, omnino venerandus.

πανσέληνος, ον, plenae lunae formam habens (circulus).

πάνσεπτος, augustissimus.

πανσθενεί, omnibus viribus.

πάνσοφος, ον, omnifaria sapientia et scientia praeditus, a, um.

πανσόφως, sapientissime.

πανστρατιῶ, universo cum exercitu; omnibus copiis.

παντάναξ, δ, omnium rex.

παντάνασσα, ἡ, omnium regina. **παντάπασι(ν)**· 1) omnino· 2) prorsus· 3) ἐν ἀποκρ. καταφ. — γε, **παντάπασι μὲν οὖν**, plane ita est.

πανταχῆ, ubique.

πανταχόθεν, undique.

πανταχοῦ, quoquo versus.

πανταχοῦ· 1) ubique· 2) ubivis.

παντέλεια, ἡ, perfectio, θ.

παντέλειος, perfectus, a, um.

παντελειώς, perfecte.

παντελής, ἐς· 1) omnia perficiens· 2) integer, perfectus, a, um.

παντελῶς, omnino.

παντεπόπτης, δ, omnia videns.

***παντέρημος**, omnino desertus.

πάντεχνος, plane artificiosus.

πάντη· 1) ubique· 2) omnimodo; omnino; prorsus.

παντογνώστης, omnia sciens.

παντοδαπός, ἡ, ὄν, omnimodus, a, um; omnigenus, a, um.

παντοδαπῶς, omnifariam.

παντοδυναμία, omnipotentia.

παντοδύναμος, ον, omnipotens, -ntis; omnipollens, -ntis.

παντοειδής, ἐς, omnigenus.

πάντοθεν, undique.

πάντοθι, ubique.

παντοίος, omnifarius, a, um.

παντοιοτρόπως, omnimodo.

παντοίως, omnibus modis.

παντοκράτειρα, ἡ, omnipotens.

παντοκρατορία, omnipotentia.

παντοκρατορικός, ἡ, ὄν, ad omnipotentem Deum pertinens.

παντοκράτωρ, δ, omnipotens.

πάντολμος, audacissimus, a, um.

παντομήτωρ, omnium mater.

παντόμιμος, ον, omnia imitans.

παντοπωλείον, taberna scrutaria.

παντοπώλης, δ, scrutarius, ἄ.

πάντοσε, quoquo versus.

πάντοτε, omni tempore; semper.

***παντού**, ubique.

πάντρομος, ον, plane tremens.

πάντως· 1) omnino, prorsus, plane· 2) ἐν ἀποκρ. utique.

πάνν· 1) omnino, prorsus, plane· 2) valde, admodum, magnopere· 3) διὰ τοῦ ἐπιρ. per· 4) ὁ πάνν, celebris, illustris ille.

πάνυγρος, ον, plane madidus.
πανύμνητος, laudatissimus.
πανύστατος, η, ον, postremus, a, um; ultimus, a, um.
πανωλεθρία, ή 1) internecio, θ.
 2) exitium, -ii, ού.
πανωλέθρως, internecive.
πανώλεια, ή, pernicius, -ei, θ.
πανώλης, ες, perniciosus, a, um.
 ***πανώλης, ή**, pestis, -is, θ.
πάξ (= ούγα)! pax! tace!
παπαί! papae!
πάππα, πάππας, δ, papa, á.
παππάζω, pappo dico.
 ***Πάππας, δ**, summus pontiex.
παππεπίπαιπος, proavus, á.
παππίας, δ, paterculus, -i, á.
παππικός, ή, όν, παππῶς, a, ον, avitus, a, um.
πάππος, δ, avus, -i, á.
πάπυρος, δ, ή, papyrus, -i, á.
 papyrus, -i, ού.
παπυρώδης, ες, papyraceus.
πάρα= πάρεσι, adest.
παρά 1) μετά γεν. a, ab; e, de (μετ' άραιρ.) 2) μετά δοτ. apud, penes (μετ' αitr.): παρά τη θαλάσση κείται, apud mare sita est 3) μετ' αitr. a') επί τόπου, juxta, penes propter, prae, praeter, contra (μετ' αitr.): β') επί χρόνου per (μετ' αitr.) παρ' ημέραν, diebus alternis.
παραβαίνω, juxta aliquem eo ή incedo δθ. a') praetero, -ire β') μετφ. violo, -are aliquid.
παραβάλλω 1) = προσφέρω, obj- cío (-jeci, -jectum, -ere) aliqui aliquid 2) = συγκρίνω, conféro (-tuli, -latum, -erre) —ομαι, compa- ror (-paratus sum, -ari).
παράβασις, ή 1) transgressio, θ.
 2) εν τη κομωδ. parabasis, -is, θ.
παραβάτης, δ, violator, á.
παραβάτης, ή, quae violat.
παραβιάζομαι (νεοελ. παραβιάζω) vim infero; violo, -are.
παραβλάπτω, laedo, -ere.
παραβλαστάνω, juxta germino; stolonem emitto.
παραβλάστησις, ή, stolo, á.
παραβλέπω, obliquis oculis adspicio aliquid. δθ. 1) eglego aliquid

*2) νεοελ. α') = παρορώ τι, conniveo aliquid β') επί τιμής, deduco ali- quid de summa.
παράβλεψις, ή, adspectus obli- quus; *νεοελ. (επί τιμής) diminutio.
παράβλημα, propugnaculum.
παραβλητός, comparabilis, e.
παραβλώψ, δ, ή, strabo, á.
παραβοηθέω, auxilio venio; ad auxilium praesto sum.
παραβολή, ή, 1) = σύγκρισις, col- latio, θ. 2) parabola, -ae, θ.
παραβολικός, ή, όν 1) compa- rativus †2) parabolicus, a, um.
παραβολικῶς 1) comparative †2) parabolice.
παράβολος, ον, audax, -acis.
παραβόλως, audacter.
παραβύω, inculco; iniarcio.
παραγγελεύς, δ, denuntiator, á.
παραγγελία 1) praeceptum, ού. mandatum, ού. 2) jussum, ού.
παραγγέλλω τι 1) denuntio, -are; edico, -ere, aliqui aliquid 2) praecipio, -ere; mando, -are 3) παραγγέλλω τι τινι, praescribo aliquid alicui rei 4) — εις τα όπλα, ad arma voco 5) — την αρχήν, ambio magistratum.
παράγγελμα, τό 1) praeceptum, -i, ού. jussum, ού. mandatum, ού. 2) praescriptum, ού.
παραγγεληματικός, ή; όν, praece- ptivus, a, um.
παράγγελοις, ή, praeceptio, θ.
παραγίγνομαι 1) advenio (-eni, -entum, -ire) 2) — τινι, intersum (-iui, -esse) alicui ή aliqua re.
παραγκωνίζομαι (νεοελ. παραγκω- νίζω) τινα cubito repello δθ. re- pello, submoveo aliquem.
παραγλύφω τι, adultero aliquid.
 ***παραγνωρίζω**, non agnosco.
παραγραφή, ή 1) adscriptio in margine 2) — νομική, exceptio, θ. praescriptio, -onis, θ.
παράγραφος, παραγραφή, ή, pa- ragraphus, -i, á. caput, ού.
παραγράφω 1) adscribo, -ere 2) νομικ. παραγράφομαι, exceptione submoveo; praescribo -ere.
παράγω 1) produco, -ere; in me-

dium adduco (aliquem)· 2) ἐν τῇ νεοελ. — φῶν παράγω τι, produco, procreo, facio aliquid· 3) traduco — ere· 4) ἐν τῇ γραμ. duco nomen ab, traduco, -ere.

παράγωγός, ὁ, productor, ἄ.

παράγωγή, ἡ· 1) productio, φ. 2) ἐν τῇ γραμ. derivatio, φ.

*παράγωγικός, fructuosus, α, um.

παράγωγος, derivatus, α, um.

παράδειγμα, τό, exemplum.

παράδειγματίζω τινα· exemplum facio aliquem.

παράδειγματικός, ἡ, ὄν, exemplaris, c; singularis, e.

παράδειγματικῶς τιμωρῶ τινα· exemplum severitatis in aliquo edo.

παράδειγματισμός, ὁ· 1) poena exemplaris· *2) νεοελ. πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων, ut ceteris documento sit.

παράδεικνυμι καὶ παραδεικνύω·

1) juxta ostendo, ὄφ. = comparo·

2) causa exempli profero aliquid.

παράδεισιακός, paradisiacus.

παράδεισος, ὁ· 1) viridarium, οὗ. hortus, ἄ. †2) Paradisus, ἄ.

παραδεκτός, α, ον, admittendus, accipiendus, α, um.

παράδεκτος (νεοελ. παραδεκτός), ον· 1) admissus· 2) accipiendus.

παραδέχομαι· 1) admitto, -ere· 2) admitto, -ere; accipio, -ere.

παραδίδωμι· 1) trado (-didi, -ditum, -ere) aliquid alicui· 2) trado, dedo, -ere aliquid alicui· μτροφ. —ομαι ταῖς ἡδοναῖς, ἐπὶ τὴν σπουδὴν, trado me libidinibus, in studium· 3) παραδίδωμι τι τῇ μνήμῃ, τοῖς ἐπιγιγνομένοις, trado, prodo aliquid memoriae, posteris· 4) παραδίδονται, παραδέδοται, παραδεδομένον ἐστί, tradunt, produnt ἢ traditum est· † 5) = προδίδωμι, trado, prodo (aliquem ἢ aliquid)· 6) = διδάσκω, trado, doceo, -ere.

παραδοξολογία, oratio paradoxa.

παραδόξος, ον· 1) inopinatus, α, um; admirabilis, incredibilis, e,

παραδόξον, mirabile, admirabile· 2) paradoxus, α, um· *3) νεοελ. singularis, e; insolitus, α, um.

παραδοξότατα, (ἐπὶ ρ.) praeter omnium opinionem.

παραδόξως· 1) praeter opinionem; mirabiliter· 2) (ex) inopinato.

παραδόσιμος, traditus, α, um.

παραδόσις, ἡ· 1) —πολεμίων, πόλεως, traditio, deditio, φ. 2) = διδασκαλία, traditio, -onis, φ. doctrina, -ae, φ.

παραδοτέος, tradendus, α, um.

παραδοχή, ἡ· 1) receptio, φ. *2) νεοελ. adprobatio, φ.

παραδρομή, ἡ· 1) transcursus, -us, ἄ. *2) νεοελ. α') — τοῦ καλῶν, τῆς γλώσσης, lapsus calami, linguae· β') κατὰ —ήν, per imprudentiam.

*παραζάλη, magna turbulencia.

παραζάω -ῶ· 1) juxta vivo· *2) νεοελ. multum vivo.

παραζεύγνυμι, juxta jungo.

παραζώννυμι, e balteo suspendo.

παραζωστής, ἡ, pugio, -onis, φ.

παραθαλάσσιος, α, ον, maritimus, α, um; τὰ --α, loca maritima.

παραθάλλω, foveo, -ere.

παραθαρρύνω, animum addo.

παραθέλω, demulceo, -ere.

παραθερίζω· 1) demeto, -ere· *2) νεοελ. aestivo, -are.

παραθερμαίνω, nimis calidum reddo (aliquid).

παραθερμος, praefervidus, α, um

παραθέσις, ἡ· 1) appositio, φ. 2) = παραβολή, collatio.

παραθέω, praetercurro (aliquid).

παραθεωρῶ -ῶ τι πρὸς τι, comparo aliquid alicui rei.

παραθεώρησις, comparatio, φ.

παραθηρῆνέω -ῶ, lamentor.

παραθυμιάω -ῶ, juxta suffio.

παραθύρα, ἡ, janua postica.

*παραθύριον, παράθυρον, τό, fenestra, -ae, φ.

παραίνεις, ἡ· 1) adhortatio, cohortatio, φ. 2) admonitio.

παραιnéτης, ὁ, admonitor, ἄ.

παραιnéτις, ἡ, admonitrix, φ.

παραινετικός, ἡ, ὄν, adhortatorius, suasorius, monitorius, α, um.

παραινετικῶς, exhortative.

παραινέω -ᾶ *τινι* 1) = προτρέπω, hortor, adhortor, cohortor (-atus sum -ari) aliquem ad aliquid 2) *νουθετώ* *ινά* *τι*, moneo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliquid.

παραιρέσις, ἦ, detractat'o, θ.

παραιρέω -ᾶ *τι* *ινος* ἢ *τι* *παρά* *τινος*, aufero; -οῦμαι *τινα* *ἀπό* *τινος*; ab alieno, avertō aliquem ab aliquo.

παραισθάνομαι, in sensu fallor; hallucinor, -ari.

*παραισθησις, ἦ, hallucinatio, θ.

παραιτούμαι 1) - *ινά* (= *ἰκετεύω*), deprecor (-atus sum, -are) aliquem 2) - *τι* (= *ἀποτρέβομαι*, *ἀρνούμαι*, deprecor a me aliquid; *3) *γεωλ.* α') - *ὑποργήματος*, me munere abdicō β') *παρήτησε* (*παρητήσατο*) *τήν* *γυναικα*, repudiavit uxorem γ') - *κληρονομίας*, hereditatem repudiō δ') - *τοῦ* *θρόνου* *regno* cedo ε') - *τοῦ* *δικαιώματός* *μου*, a jure meo desisto.

παραιτήσις, ἦ 1) deprecatio, -onis, θ. *2) *γεωλ.* abdicatio, θ.

παραιτητής, θ, deprecator, ἀ.

παραιτητικός, deprecativus.

παραιτιός, ἦ, ὄν, exorabilis, e.

παραιτιός (ἴνος), auctor, -oris.

παρακαθέζομαι, adsido, -ere.

παρακαθεύδω, juxta dormio.

παρακάθημαί *τινι*, adsideo apud aliquem.

παρακαθίζω, juxta adsidere jubeo; -ομαι, adsideo, -ere.

παρακαθίστημί *ινί* *τι*, juxta aliquid colloco aliquid.

παράκαιρος, ὄν, intempestivus.

παρακαίρωσις, intempestive.

παρακαίω *πῦρ* *τοῖς* *νοσοῦσιν*, incendio ignem pone aegrotantes, ὄθ. *παρακαίεται*, juxta ardet **γεωλ.* *vakle* uro, comburo.

παρακαλέω -ᾶ 1) *π.* *τινά* *σύμμαχον*, evoco, advoco, arcesso, aliquem socium 2) = *δέομαι*, *ἰκετεύω*. oro, rogo, precor, preces alicui adhibeo *3) *γεωλ.* (*παρενθ.*) *εἰπέ* *μοι*, *παρακαλώ*, dic. mihi quaesō.

παρακαλύπτω, velo occulto.

παρακάμπτω 1) declino, evito,

are, aliquid 2) - *ἀκρωτήριο* *ον*, promunturium praetervehor.

παρακαταθήκη, ἦ, depositum, -i, οὔ. depositio, -onis, θ.

παρακατατίθημι ἢ *παρακατατίθεμαι* *ινί* *τι*, depono (-posui, -positum, -ere), aliquid apud aliquem.

παρακατέχω, retineo, -ere.

παρακατιών, inferius.

παρακατοικέω -ᾶ, juxta habito.

παρακατοικίζω, juxta colloco.

παράκειμαι *τινι*, adjaceo, -ere, alicui ἢ aliquid || *παρακείμενος* (*χρον.*), perfectum, -i, οὔ.

παρακελεύομαι *τινι*, hortor, adhortor, cohortor, exhortor (-atus sum, -ari), aliquem.

παρακελευστής, θ, exhortator.

παρακελευστός, jussus, a, um.

παρακεντέω -ᾶ, a latere pungo.

παρακέντησις, paracensis, θ.

παρακινδύνεμα, παρακινδύνεσις, periclitatio temeraria.

παρακινδυνεύω, temere periclitor, audacius periclitor || *παρακινδυνεμένος*, ἦ, ὄν, periculosus tractatu; plenus aleae (opus).

παρακινέω -ᾶ 1) demoveo, -ere 2) (*τῆ* *διαβολῆ*) *παρακινῶν*, παρακινητικῶς, καί *παθητ.* παρακινημένος, mente permotus, a, um 3)

- *ινά* *πρός* *τι*, incito aliquem, ad aliquid; exhortor aliquem aliquid.

παρακίνησις, ἦ, incitatio θ.

παρακινήτικός 1) mente permotus 2) = *προτρεπτικός*, hortativus.

παράκλησις, ἦ 1) evocatio, θ. 2) advocatio, θ. 3) adhortatio, θ.

4) = *δέσις*, deprecatio, θ. *κατά *παράκλησίν* *ἴνος*, alicujus, rogatu, aliquo rogante.

παρακλητικός, ἦ, ὄν 1) exhortatorius, a, um. 2) ἢ *παρακλητική*, paracletice, -es, θ.

παρακλητικῶς 1) = *προτρεπτικῶς*, cum exhortatione *2) = *μετά* *δεήσεων*, cum precibus.

παράκλητος, θ, 1) *ἐν* *δικαστ.* *ἰ.* *vocatus*, -i, ἀ 2) consolator paracletus, -i, ἀ.

παραμάζω vigorem amitto; florem aetatis amitto.

παρακμή, ἡ, aetas qua vires de-
-crescunt.

παρακοή, ἡ, inobedientia, θ.

παρακοιμάομαι -ῶμαι· 1) juxta
dormio· 2) excubo, -ere· 3) ὄσα δ
παρακοιμώμενος, cubicularius, ἄ. 4)
νεοελ. multum dormio.

παρακοιμίζω, juxta in lecto col-
-loco, ut una dormiat.

παρακοίτος, δ, maritus, -i, ἄ.

παρακοίτις, ἡ, uxor, -oris, θ.

παρακολουθέω -ῶ· 1) pone se-
-quor aliquid prosequor· 2) μετων.
-τῆ διαβολῆ, κατανοῶ, adsequor,
-i; intelligo, -ere· 3) —οὔμαι, com-
-mitor, -ari.

παρακολούθημα τό, consequen-
-tia, -ae, θ. consecutio, θ.

παρακολούθησις, ἡ, sequēla, θ.

παρακομιδή, ἡ· 1) praetervectio,
θ. 2) advectio, θ.

παρακομίζω· 1) transveho, -ere·
2) deduco, -ere—ομαι, α') praeter-
-tervehor (-vectus, -i, aliquid· β')
δ οἷτος παρηκομισθ τοῖς Ἀθηναίοις,
Atheniensibus frumentum subvec-
-tatus est· 3) μέσ. —ομαι τι, adveho
(mihi) aliquid.

παρακόπτω· 1) = παραχαράττω,
falsum numum percutio· 2) — τῆν
ῥδιάνοιαν, τῆ διαβολῆ, τὸν νοῦν, men-
-e error, mente captus sum; deli-
-rio, -are.

παρακούω· 1) perperam audio,
i re· 2) audire nolo.

παρακρατέω -ῶ, retineo, -ere.

*παρακράτησις, ἡ, retentio, θ.

παρακρίνω· 1) juxta colloco· 2)
perperam judico.

παρακρούσις, ἡ· 1) pulsatio vi-
-tiosa (instrumenti musici)· 2) repul-
-sio· θ. 3) = ἀπάτη, fraus, -udis, θ.

παρακρούω καὶ παρακρούομαι·
1) perperam (vitiose) pulso instru-
-mentum musicum· 2) = ἐξαπατῶ,
decipio, -ere.

παρακρύπτω, occulto, -are.

παρακρύσις, litoreus; a, um.

παρακύνπτω, capite inclinato in-
-spicio (aliquid).

παρακόλυσις, ἡ, impeditio· θ.

*παρακωλύω, impedio, -ire

*παραλαβή, ἡ, acceptio θ.

*παραλάλημα, τό, deliratio, θ.

παραλάττω -ῶ· 1) = φλυαρῶ, pu-
-gor· 2) νεοελ. = παραληρῶ, deliro.

παραλαμβάνω· 1) accipio (-epi,
-eptum, -ere), aliquid· 2) μετω. =
μαγθάνω, ἀκούω τι, accipio, exci-
-pio aliquid· 3) — τινά, adsumo
(-mpsi, -mptum, -ere) aliquem.

παραλαίνω, levigo, -are.

παραλέγω, absurda loquor.

παραλείπω, praetermitto, omitto
(-i; i, -issum, -ere).

παραλείφω, illino, -ere.

παραλείψις, ἡ· 1) praetermissio,
omissio, -onis, θ. 2) σχ. ηγτ. praeter-
-teritio, praecisio.

παραλελογισμένος, absurde.

παραλήγω, penultimum sum· ||

ἡ παραλήγουσα, penultima, θ.

παραλήπτος, accipiendus.

παραλήπτης, παραλήπτωρ, δ, ac-
-ceptor, -oris, ἄ.

παραληπτός, acceptabilis, ie.

παραληρέω -ῶ, deliro, -are.

παραλήρημα, deliramentum, οὐ.

παραλήρησις, ἡ, deliritas, θ.

παραλήψις, ἡ, acceptio, θ.

παραλία, ἡ, regio maritima; loca
maritima; litus, -oris, οὐ.

παραλίον, τό, litus, -oris, οὐ.

παραλίος, α, ον = παραθαλάσσιος.

παραλλαγή, ἡ, differentia, θ.

παραλλαγμα, vicissitudo, -inis, θ.

παραλλακτος, ον, mutabilis, e.

παραλλάξ, alternatim.

παραλλάξις, ἡ· 1) differentia, θ.

2) declinatio, θ. 3) alternatio.

παραλλάσσω· 1) — τὴν πόλιν, τὸν
ποταμόν, praeter urbem, praeter
flumen praetereo· ὁθ. praetereo,
-ire· 2) declino, -are; vito, -are·
3) differo, discrepo, -are· ὁθ. παρ-
-ηλλαγμένος, η, ον, α') discrepans.

παραλληλεπίπεδον, τό, paralle-
-lepipedon.

παραλληλεπίπεδος, ον, ἐπίθ. pa-
-rallelepipedus.

παραλληλία, ἡ, comparatio, θ.

παραλληλίζω, comparo inter se;
confero inter se.

παραλληλισμός, contentio colla-

tio, comparatio rerum similitum.
παράλληλογράμμος, ον, parallelogrammus, a, um' || —ον (ύπον. σήμα)' parallelogrammum.

παράλληλος, ον, parallelus, a, um; aequè distans.

παράλληλος· 1) — ἐκτεινόμενοι, paribus intervallis inter se distantes· 2) — τίθενται ἢ κείνται—ἐκ παράλληλου κείνται, ἴδε παράλληλος.

παραλογίζομαι· 1) male ratiocinor· *2) νεοελ. = μωραίνω, desipio.

παραλογισμός, δ· 1) falsa ratio-natio· *2) νεοελ. stultitia.

παράλογος, ον· 1) praeter rationem accidens; inopinatus, a, um· 2) — ἄλογος, rationis non particeps.

παράλογος· 1) praeter rationem, inopinanter· *2) — ἄλόγως, absurde.

πάραλος, ον, ἴδε παράλιος.

παραλούω, juxta lavo, παραλούομαι, juxta ἡ una me lavo.

παράλυσις (παραλυσία), ἡ, resolutio, θ. debilitas, θ.

παραλυτικός, paralyticus, a, um.

παράλυτος, ον, resolutus, a, um; qui paralysi laborat.

παράλυω· 1) juxta solvo, dissolvo, -ere, aliquid· 2) — χαλῶ τι, resolvo, -ere, aliquid· 3) — ἀσθενῆ ποιῶ, debilito, -are, aliquem ἢ aliquid.

παραμεῖβω, παραμείβομαι, praetereo, praetervehor, -i, aliquid.

παραμελέω -ῶ, negligo (-exi, -ectum, -ere) aliquid — οὔμαι, neglegor, -i; contemptus sum:

***παραμέλησις**, neglectus, -us, ἄ.

παραμένω, maneo, permaneo apud aliquem.

παραμικρόν, propemodum.

παραμίσω -ῶ, exodi.

παραμονή, ἡ· 1) constans perman-sio apud aliquem· 2) custodia, -ae, θ. † 3) praecedens dies.

παραμόνιμος, παράμονος, ον, peraeverans, -ntis; durabilis, e.

παραμορφῶ -ῶ· 1) transformo, -are· *2) νεοελ. deiformo, -are.

***παραμόρφωσις, ἡ**, deformatio, θ.

παράμοσος, dissonus, a, um.

παραμυθῶμαι -οὔμαι, consolor, -ari, aliquem.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

παραμυθητής, δ, consolator, ἄ.

παραμυθητικός, ἡ, ὄν, consolatorius, a, um.

παραμυθητικῶς, consolatorie.

παραμυθία, ἡ, consolatio, θ.

παραμύθιον, τό· 1) — παρηγορία, solatium, οὐ· 2) νεοελ. fabula, θ.

παρανάλωμα, τό· 1) sumptus supervacaneus· *2) νεοελ. ἔγεινε παρανάλωμα τοῦ πυρός, flammis absumptus (a, um) est.

παρανώω, juxta nato.

παρανήχομαι, nato juxta.

παρανθέω -ῶ, defloresco, -ere.

παρανικάω -ῶ, devinco, -ere.

παρανίστημι, erigo, -ere· **παρανίσταμαι**, erigor, -i; surgo, -ere.

παρανοέω -ῶ· 1) extra mentem sum; demens sum· 2) perperam intellego aliquid.

***παρανόησις, ἡ**, opinio falsa.

παρανοία, ἡ, dementia, -ae, θ.

παρανοίγνυμι καὶ παρανοίγω, sensim aperio; paulum aperio.

παρανομέω -ῶ, contra leges ἢ contra jus ἢ contra aequum facio.

παρανόμημα, legi contrarium.

παρανομία, transgressio legis.

παρανόμος, ον, contra leges faciens ἢ factus; lege vetitus, a, um.

παρανόμως, contra leges.

παρανύμφιος, παρανύμφος, δ, paranympus, -i, ἄ. ἡ παρανύμφος, pronuba, paranympa, -ae, θ.

***παραξενεύομαι**, miror, -ari.

παράξενος, ον, peregrinus, a, um; *2) νεοελ. mirus, a, um.

παραξέω, adrado, -ere.

παράξηρος, ον, aridus, a, um.

παραξιφίδιον, τό, παραξιφίς, ἡ, pugio praeter gladium.

παραξύω, adrado, -ere.

παραπαίζω· 1) adludó, ere· *2) νεοελ. multum ludo.

παραπαιδόντως, desipienter.

παράπαιστος, ον, desipiens.

παραπαίω· 1) secus ferio ἢ pulso· 2) — τυγός, aberro, excido (-ere) aliqua re (τις ἀληθείας veritate)· 3) ἀπολ.—μωραίνω, desipio, -ere.

παράπαν (συνήθ. ἐναρθ.) τό παράπαν, in universum.

παρᾶπειθω 1) persuadendo flecto et permoveo alicuem 2) falsum persuadeo alicui.

παρᾶπειστικὸς, ἢ, ὄν 1) persuasorius, a, um *2) νομικ. — αἱ ἐρωτήσεις, interrogationes (quaestiones) captiosae ἢ fallaces.

*παρᾶπειστικῶς, captiosae.

παρᾶπέμπω 1) = παρᾶτρέχω, παρᾶλεῖπω; praetermitto 2) transmitto, aliquo mitto, adveho aliquid 3) = πρὸ πέμπω, deduco (-xi alicuem *4) νεοελ. α') — τινὰ ἢ τι εἰς ἕνα ἢ εἰς τι, transmitto, defero alicuem ἢ aliquid ad alicuem ἢ aliquo β') — εἰς χωρίον συγγραφῆως, locum profero, commemoro

παρᾶπετάσσειν, obtendo, -ere.

παρᾶπέτασμα, τό, velum, οὐ.

παρᾶπήγμα, τό 1) ἀστρονομ. parapergma, οὐ. *2) νεοελ. pergula, θ.

παρᾶπήγνυμι, a latere figo; juxta deiigo ἢ depango; μέσ. adhaereo.

παρᾶπιέξω, comprimo, -ere.

παρᾶπικραίνω 1) exacerbo *2) magnum alicui dolorem afficio.

*παρᾶπίνω, multum bibo potō.

παρᾶπίμπρημι, aduro, -ere.

παρᾶπίπτω 1) juxta cado; incido; -ere; prolabor, -i, ὄθ. (νεοελ.)

= ἀπόλλυμαι, amitto non praesto sum ad manum 2) — τῆς ὁδοῦ, a via declino 3) accido evenio, incido.

παρᾶπιστεύω 1) confido, -ere *2) νεοελ. δὲν τό —, dubito de re.

παρᾶπλανάω -ῶ, aberrare facio; in errorem induco alicuem.

παρᾶπλευρός, laterarius, a, um. παρᾶπλέω τι ἢ παρὰ τι, praeternavigo (-are) aliquid.

παρᾶπληγία, ἢ, levis sideratio.

παρᾶπληγικός, παρᾶπληκτικός, ἢ, ὄν, leviter sideratus, a, um.

παρᾶπληκτός, ὄν, παρᾶπλήξ, mente captus; delirus, insanus.

παρᾶπληρόω -ῶ, superaddo.

παρᾶπλήρωμα, τό, quod superadditur; complementum, οὐ.

παρᾶπληρωματικός, ἢ, ὄν, expletivus, a, um.

παρᾶπληρωματικῶς, expletive.

παρᾶπλήρωσις, ἢ, expletio.

παρᾶπλήσιος, ὄν, similis, e.

παρᾶπλησιώς, similiter.

παρᾶπλοκή, ἢ, consortio, θ.

παρᾶπλοός -ους, ὄ, praeternavigatio, -onis, θ.

παρᾶποιέω -ῶ, facio ad similitudinem alicujus ὄθ. imitor, falso adsimulo, adultero.

παρᾶποίησης, falsa adsimulatio.

παρᾶπολεύω 1) obiter fructum accipio 2) obiter damnum accipio

παρᾶπόλλυμι, male perdo; — υμαι male pereō.

παρᾶπολύω, multo; nimie.

παρᾶπομπή, ἢ 1) comitatus, -us, ἄ. 2) transvectio, θ. 3) — εἰς συγγράφη, locus laudatus.

*παρᾶποντόμαι -οῦμαι, ρ. quoror, conqueror (-questus sum) de ἢ quod.

*παρᾶπόνον, τό, querela, -ae, θ. querimonia, -ae, θ.

παρᾶπόντιος, ὄν, ad mare situs.

παρᾶπορεύομαι, adambulo, -are; praetereo, -ire (aliquid).

παρᾶποτάμιος, α, ὄν 1) ad fluvium situs; a, um 2) περὶ κατοικ. amnicola, -ae, θ.

παρᾶπόταμον, παρᾶποτάμιον, τό, confluens, -ntis, ἄ.

παρᾶπράσσειν 1) praeter jussa facio; 2) census indebitum exigo.

παρᾶπρεσβεύω, παρᾶπρεσβεύομαι, legationem male gero.

παρᾶπτᾶισμα, peccatum, οὐ.

παρᾶπτᾶίω, erro, pecco, -are.

παρᾶπτομαι, obiter tango.

παρᾶπτωμα, τό, lapsus, us, ἄ.

παρᾶπτωσις, ἢ 1) lapsus, us 2) — τόπου, situs loci extra viam.

παρᾶπνύξ, ὄν, buxo similis.

παρᾶρέσω, magnum alicui delectationem affero.

παρᾶρθρόω -ῶ, luxō, -are.

παρᾶρθρήμα, τό, luxatura, θ.

παρᾶρραίνω, leviter adspergo.

παρᾶρρέω 1) — παρὰ τι, praeterfluo aliquid; 2) defluo, -ere 3) εἰ τις λόγος παρερρή, si quis oratio incidit.

παρᾶρρήγνυμι, dirumpo, -ere.

παρᾶρρησις, ἢ, prava elocutio.

παρρηίπτω, projicio, -ere.
παρρηίτω -ῶ, ex cingulo sus-
pendo aliquid (ensem).

παρρήρημα, τό, adpēdix, θ.

παρρηίτω, instruo, -ere.

πάρραγγης, θ, parasanga, δ.

παρραλένω, leviter concutio.

παρραίτω, insuper refarcio.

παρρασημαίω, perperam signo.

παρρασηματική, ars notandi.

παρράσημον, τό, insigne is οὐ.

παρράσημος, ον, insignis, e.

παρρασιτέω -ῶ, parasitor, -ari.

παρρασιτία, ἡ, parasitatio, θ.

παρρασιτικός, parasiticus, a, um.

παρράσιτος, δ, parasitus, -i, δ. ||

ἡ παρράσιτος, parasita, -ae, δ. θ.

παρρασιπτάω -ῶ, silentio praete-
reo, dicere praetereo.

παρρασιώπησις, ἡ, reticentia, θ.

παρρασκευάζω τι, paro comparo,
-are aliquid. || παρρασκευάμενος, η,
ον, paratus, a, um. || — ομαι τι;
mihī aliquid comparo, ἢ ἀπλ. ali-
quid comparo.

παρρασκευαστής, praeparator, δ.

παρρασκευαστικός, ἡ, δόν, prae-
paratorius, um.

παρρασκευή, ἡ. 1) paratio, -onis,
praeparatio, θ. 2) dies ante sab-
batum.

παρρασκηνία, τά. 1) aditus, ad
scenam tendens. 2) postscenia.

παρρασκηνόω -ῶ, juxta tentorium
figo; — μετά τιος, coeno.

παρρασκοπέω -ῶ. 1) — τι, perpe-
ram intelligo aliquid. 2) τινά, oculo
conjicio in aliquem.

παρρασκώπτω τινά, ἢ τι, clam lu-
do aliquem ἢ aliquid.

παρρασπάω -ῶ, avello, -ere.

παρρασπείρω, semino juxta.

παρρασπίζω, a latere stans cly-
peo munitus pugno pro aliquo.

παρρασπονδέω -ῶ, foedus rumpo
(violo, solvo).

παρρασπονδήσις, ἡ, foederis vio-
latio.

παρρασπονδος, foedifragus.

παρρασπονδώς, contra foedus.

παρραστάς, ἡ, postis parastada.

παρραστάσις, ἡ. 1) exhibitio, θ.

2) — ψυχῆς, animi praesentia θ. 3)

— ἐξορία, exsilium, οὐ. 4) ἡσολ. α')

— ἐν θεάτρῳ, spectaculum, οὐ. β')

— παρραβεντοῦ, monitio, admonitio
legatoris.

παρραστατέω -ῶ, a latere sto.

παρραστάτης, δ, auxiliator.

παρραστατικός, ἡ, δόν. 1) exhilli-
tus. 2) animosus, a, um.

παρραστατικός, praesenti animo;
intrepido animo.

παρραστάτις, ἡ, auxiliatrix.

παρραστρατεύομαι, ῥῆμ. exerci-
tum sequor.

*παρραστρατίζω, ῥῆμ. de recta via
declino.

παρραστρατοπεδέω και -ομαι, ca-
stra juxta ἢ ex adverso metor.

παρραστρέφω, distorqueo, -ere.

παρραστρόγγυλος, fere rotundus.

παρρασυναγωγή, παρρασυναξίς, ἡ,
illicitus conventus.

παρρασύνθεσις, ἡ, formatio voca-
buli ex composito.

παρρασύρω, traho, rapio, -ere,
aliquid. — ομαι, feror ducor, -i.

παρρασφαλίζω, serā confirmo.

παρρασφάλω, errare facio.

παρρασφίγω, adstringo (-inxi,
ictum, -ere) aliquid ἢ aliquid.

παρρασγίζω, findo, diffindo, -ere.

παρρατάξις, ἡ. 1) acies instructa;
acies, -ei, θ. 2) μετώ. concertatio,
contentio, θ. 3) ἡσολ. ἐν πομπῇ
και παρρατάξει, magna cum pompa.

παρρατάσις, ἡ, extensio, θ.

παρρατάσσειω τὸν στρατόν, aciem
instruo (-xi, -ctum, -ere) ἢ com-
pono -sui, -itum, -ere); — ομαι εἰς
μάχην, in aciem, in proelium in-
struor.

παρρατατικός, (χε.) imperfectum.

παρρατείνω. 1) = ἐκτείνω, protendo,
-ere, aliquid; 2) = ἀναβάλλομαι, pro-
duco, -ere. 3) = μηκύνω, proro-
go, -are.

παρρατειχίζω, ῥῆμ. murum ex-
truo juxta.

παρρατειχισμα, τό, murus juxta
aliquem locum exstructus.

παρρατέμνω, juxta praecido.

παρρατεταγμένως, acie instructa.

παρατηρέω -ᾶ 1) observo *2) νεοελ. adspicio, intueror aliquid.

παρατήρησις, ἡ, observatio.

παρατηρητέον, observandum.

παρατηρητής, ὁ, observator.

παρατηρητικός, ἡ, ὄν, diligens in observando, qui observationibus solet uti; — πνεῦμα, ingenium acutum.

παρατίθηναι 1) adpono (-sui, -situm, -ere), aliquid alicui παθητ. παρατίθεται, adponor δὲ. τὰ παρατιθέμενα (= τὰ ἰδέσματα) fercula, -orium, οὐ. πλ. 2) συνηθ. τὸ μέν. = παρακατατίθεται, depono aliquid apud aliquem δὲ. commendo, -are 3) = ἐκτίθεται, ἐξηγουμαι, exbono explico aliquid 4) παρατίθεται, (τῶ λόγῳ), cito, adlego, adfero 5) = συγκρίνω, comparo.

παρατίλλω, depilo, -are.

παρατίλλος, ὁ, παρατίλλισ, ἡ, pilorum evulsio.

παρατίλλος, pilis privatus, a, um.

παρατολμάω -ᾶ, audax, -sum.

παρατόλμος, ὄν, audax, -acis.

*παρατόλμως, temere.

*παρατονέω -ᾶ, absurde cano.

*παρατονία, ἡ, absurdus sonus.

*παρατόνος, ὄν, absurde canens.

παρατρέφω, diverto, deflecto, -ere; a solita via averto (aliquid).

παρατρέφω, alo et educo juxta; nutritio praeter.

παρατρέχω (παρέδραμον) 1) a latere curro praetercurro, -ere 2) π. τινά, cursu vinco aliquem; δὲ. supero, -are 3) = παραλείπω, praetero (ii, -ire) aliquid.

παρατριβή, ἡ, attritus, -us; ἄ.

παρατριβω, attero, contero, -ere.

παρατριψις, ἡ, attritus, -us, ἄ.

παρατροπή, ἡ, deflexio, ὅ.

παρατρέγω 1) abrodo, -ere *2) νεοελ. nimis edo (edi), -ere.

παρατυγχάνω (παρέτυχον), ob-
vius fio; intervenio, -ire.

*παρατυπία, ἡ, vitium formulae.

παρατύπωσις, falsa expressio.

παραύλιον, τό, vestibulum, οὐ.

πάρυλος, ὄν, absonus, a, um.

παραύξησις, ἡ, incrementum, οὐ.

*πάρυλα, statim.

παρανίκια, confestim.

παραύχησις, ἡ, gloriatio, ὅ.

παραφαίνω 1) e propinquo ostendo, -ere; 2) praeluceo, -ere 3) μέν. in conspectum venio.

παραφανίζω, aboleo, -ere.

1. παράφρασις, ἡ, adhortatio, incitatio, ὅ. consolatio, ὅ.

2. παράφρασις, ἡ, imago pone speculum apparens.

παραφέρενα, τά, dotalia dona, dona praeter dotem.

παραφέρω 1) in medium affero, profero, -ere 2) a recta via abduco, in mentis errorem implico aliquem δὲ. *νεοελ. ὁ θυμὸς παραφέρει αὐτόν, ira ejus mentem alienat 3) παραφέρωμαι α') in medium afferor; β') perperam agor, perperam moveor γ') rapior abripior, -i δ') mente alienor; deliro, -are.

παραφεύγω, praeterfugio, -ere.

παραφθάνω 1) praevenio, -ire, aliquem *2) νεοελ. παραφθάνει (τριτοπρ.), superest.

παραφθέγγομαι 1) vocem incontinentiam edo δὲ. = ad rem non pertinentiam loquor 2) = ἐπιπροϋώ τινι, interpello aliquem.

παραφθείρω, corrumpo, -ere,

παραφθορά, ἡ, corruptio, ὅ.

παραφθορός, corruptus, a, um.

παραφήμι, omitto (aliquid).

παραφορά, ἡ 1) insanía, -ae, ὅ.

*2) iracundia vehementior.

παραφορός, ὄν 1) insanus, a, um; animi impos; *2) praiceps in iram; iracundus, a, um.

*παραφορτίζομαι, oneri addo.

παραφόρως, insane furiose.

παραφράγμα, sepimentum, οὐ.

παραφράζω, per paraphrasim explico; eodem sermone latius explico (aliquid).

παραφράσις, ἡ, paraphrasis, ὅ.

παραφράσσω, obsepio, -ire.

παραφραστής, δ, paraphrastes.
 παραφρονέω, -ω, sum demens;
 desipio, (-ui, -e).
 παραφρόνησις, παραφροσύνη, ἡ,
 amentia, -ae, ἡ.
 παράφρων, ον, amens ἢ demens,
 -ntis, ὄ. delirans, -ntis.
 παραφυσάς, ἡ, stolo, -onis; ἄ.
 παραφύλαγμα, τό, observatio, ὄ.
 παραφύλαξις, observantia ὄ.
 παραφυλάσσω(τε)ω, observo, -are.
 παραφυσάω -ω, inilo, -are.
 παραφυσέω, -ω, 1) juxta sero.
 παράφυστος, ον, juxta consitus.
 παραφύω, genero juxta; -ομαι,
 pullulo juxta; adnascor, -i.
 παραφωνέω, -ω, 1) adclamo, -are.
 *2) absurde cano.
 παραφωνία, ἡ, vocis absurditas;
 cantūs absurditas.
 παράφωνος, ον, absonus, a, um.
 *παραφώνως, absonē.
 παραφωτισμός, δ luminis diffu-
 sio falsa.
 παραχάραγμα, τό, 1) adulterinus
 numius; 2) signum adulterinum.
 παραχαράκτης, δ, falsus mone-
 tarius; abulator.
 παραχαράσσω(τε)ω, perperam si-
 gno, adultero, -are.
 παραχειμάζω, hiberno, -are.
 παραχειμασία, ἡ, hiematio, ὄ.
 παραχέω, adfundo, -ere;
 παραχορδίξω, aberro a chorda.
 παράχορδος, ον, aberrans a, chor-
 da; absonus, a, um.
 παραχορεύω 1) choreas agito.
 *2) νεοε. nimis salto.
 παραχρημα, confestim.
 παράχυσις, ἡ, adfusio, ὄ.
 παραχυτής, δ, balneatorius mi-
 nister.
 παράχυμα, τό, agger, -eris, ἄ.
 παραχωρέω -ω, cedo, concedo
 (-ssi, -essum) ere aliquid alicui.
 παραχώρησις, cessio, ὄ. μετφ. ἡ
 κατὰ θεῖον -οιν, Dei beneficio.
 παραχωρητικός, qui facile cedit.
 παραψάω, leviter adtingo.
 παραψήχω, detergeo, -ere.
 παρψυχή, ἡ, recreatio, ὄ.

παρψυχόμεαι, reficio, -ere.
 παρδάλειος, ον καὶ παρδάλεος,
 α, ον, pantherinus, a, um ἢ παρ-
 δαλή, (ὑπον. δορά), pellis pardalis.
 πάρδαλις, ἡ, pardalis, -is, ὄ.
 παρδαλωτός (πάρδαλος), ὄ, ὄν,
 varius, a, um (ut pardalis).
 πάρδος (πάρδουλός), δ. pardus, ἄ.
 παρέγγραπτος, παρέγγραφος, ον,
 falso inscriptus, a, um.
 παρέγγραφω 1) adscribo, aliquid.
 2) falso adscribo (aliquem).
 παρεγγυάω -ω 1) π. -τινί τι, trado
 alicui aliquid. 2) = παραγγέλλω (ἐπι-
 στρατ.) jubeo, mando alicui ali-
 quid. 3) = προτρέπω, moneo.
 παρεγγύη, παρεγγύησις, ἡ, ad-
 hortatio, -onis; ὄ. edictio, ὄ.
 παρεγκεφαλλίς, ἡ, cerebellum, οὖ.
 παρεγκλίνω, paululum in latus
 inclino ἢ declino.
 παρέγκλισις, inclinatio in latus.
 παρεγγέω, juxta infundo (ali-
 quid); superinfundo (aliquid).
 παρεγγυήσις, ἡ, suffusio, ὄ.
 παρεδρεύω, adsideo, -ere.
 παρεδρεία, ἡ, munus adsectoris.
 πάρεδρος, δ, adsector, -oris, ἄ.
 παρειά, ἡ, gena, ὄ. mala, -ae.
 παρείκω, cedo, -ere, ἀπρόσ. παρ-
 εἰκει μοι, licet mihi.
 1. πάρειμι 1) adsum, -esse. 2)
 praesto sum; τὰ ἐπιτήδεια τῷ στρατῷ
 πάρεσσι; commeatus exercitui praes-
 to est.
 2. πάρειμι (παρέχομαι) praete-
 reo, -ire, aliquid, ἴδε παρέχομαι.
 παρεισάγω 1) insinuo, -are, ali-
 quid, clam introduco aliquid ἢ ali-
 quem. 2) induco, -ere, aliquid. 3)
 -τινὰ στρατηγόν, induco, describo
 aliquem imperatorem. 4) induco
 loquentem. 5) -ομαι, clam me in-
 sinuo; clam introducōr, -i.
 παρεισαγωγή, ἡ, obreptio, ὄ.
 παρεισακτος, ον, clam introductus,
 a, um; irreptitius, a, um.
 παρεισβάλλω, latenter invado.
 παρεισδύσις, ἡ, irreptio, ὄ.
 παρεισδύω, παρεισδύομαι (ἀόρ.
 παρεισίδυν) irrēpo (-psi, -ptum,
 -ere) in aliquid.

παρισκομίζω, clam infero.
παρισπίντω, irrumpo, hostiliter ingredior.

παριστρέω, sensim influo.

παρισφάτω νόμον, legem legi contrariam infero.

παρισφρέω -ῶ, ingredior, -i; irtrépo (-psi, -ere).

παρίσφρησις, ἤ, ingressio, ὁ.

παρέκ, **παρέξ** (νεοελ. πάρεξ) extra; praeter (μετ' αἰτιατ.).

παρέκβαίνω, digredior.

παρέκβασις, ἤ, digressio, ὁ. digressus, -us, ἄ. excursus, -us, ἄ.

παρέκβολή, ἤ, excerptum, ὀ.

παρέκδρομή, ἤ, excursus, -us, ἄ.

παρέκει, ultra; ulterius.

παρέκκλησιον, τό, sacellum (majori templo adjunctum).

παρέκκλίνω, declino, -are.

παρέκκλισις, ἤ, declinatio, ὁ.

παρέκλέγω, clam colligo.

παρέκτασις, ἤ, extensio, ὁ.

παρεκτείνω, extendo, -ere.

παρεκτικός, ἤ, ὄν, ἐπίθ. libenter suppeditans.

παρεκτός, ὁ, extra, praeter.

παρεκτρέπω, avertō, devertō, -ere, aliquid; —ομαι, exorbito, -are; aberro, -are.

παρεκτροπή, ἤ 1) deflexio, -onis, ὁ, devorticulum, -i, ὀ. *2) αἱ ταιρήσ νεότητος; flagitia juventutis.

παρέκχεω, juxta eifundo.

παρέκχυσις, ἤ, effusio, ὁ.

***παρέκλασις**, ἤ, decursus -us, ἄ.

παρελαύνω 1) praetervehor (-ctus sum, -i) *2) νεοελ. ὁ στρατός παρήλασε πρό τῶν ἀνακτόρων, exercitus ante regiam decucurrit ἢ continuata serie processit.

παρέλευσις, ἤ, transitus, -us, ἄ. exitus, -us, ἄ.

παρέλκνυσις, ἤ, protractio, ὁ.

παρελκύνω καὶ **παρέλκω** 1) traho juxta me 2) = παρατείνω τι, protraho, -ere, aliquid 3) οὐδ. παρέλκει, supervacaneum est, abundat **παρεμβαίνω** 1) π. ἄρματι ἐφ' ἄρματος, curru ingredior *2) νεοελ. intervenio, -ire.

παρεμβάλλω τι 1) interjicio (-je-

ci, -ere) aliquid; intercalo (-avi, -are) aliquid *2) νεοελ. — προσκόμματα, impedimenta affero impedimendo sum (alicui rei).

***παρέμβασις**, ἤ, interventus, -us, ἄ. intercessio, -onis, ὁ.

παρεμβολή, ἤ, 1) interjectio, -onis, ὁ. interjectura, -ae, ὁ. 2) = στρατός, παρτάξις, exercitus, acies 3) = στρατόπεδον, castra, -orum, ὀ. πλ

παρεμπίπτω, intercido (-cidi, -ere); intervenio (-veni, -ire).

παρεμπλέκω, interplico, -are.

παρεμπλοκή, ἤ, interplicatio, ὁ.

παρεμποδίζω, impedimento sum (alicui); impedio, aliquem.

παρεμποδισμός (***παρεμποδισις**), impedimentum, -i, ὀ.

παρέμπωσις, interventus, ἄ.

παρεμφαίνω, praeterea ostendo.

παρεμφατικός, finitus, a, um.

παρεμφερής, ἐς, similis, e.

παρεμφέρω, similis sum (alicui); refero aliquem.

παρεμφύομαι, juxta innascor.

παρενδύω (-ομαι), obrépo.

παρενέρω, inserto (-serui, -ere) aliquid alicui rei.

παρένθεσις, ἤ interpositio, interjectio, interclusio, ὁ.

παρένθετος, interpositus, a, um.

παρενθήκη, ἤ, interpositio.

παρενοχλέω -ῶ τινι ἢ τινα, turbo, -are, aliquem —οῦμαι ὑπό τινος, molestia mihi exhibetur ab aliquo.

παρενόχλησις, ἤ, turbatio, ὁ. vexatio, ὁ. molestia, ὁ.

παρεντείνω, intendo (vocem).

παρεντίθῃμι καὶ **παρεντίθεμαι**, interpono, intersero, aliquid.

παρεντυχία, **παρέντευξις**, ἤ, interventus, -us, ἄ.

παρέξειμι, **παρέξερχομαι**, praetereo, transeo, -ire; egredior.

παρέξελάνω, ultra progredior.

παρέξέλεγχος, elenchus sophisticus.

παρέξετάζω, comparo, -are.

παρεξηγομαι -οῦμαι (νεοελ. παρεξηγῶ), perperam interpretor (aliquid).

παρεξήγησις, prava interpretatio. παρεξίς, ordine; deinceps. παρεξίστημι, de statu suo dimoveo aliquid. Παθητ. μετ' ἄμετ. χρόν. decedo de via.

παρέξοδος, ἡ 1) exitus, -us, ἄ. 2) digressio, deviatio, -onis, ὅ. παρεπιδημέω -ῶ, peregre advenio; advena sum.

παρεπιδημία, ἡ, peregrinatio, ὅ. παρεπίδημος, ον, peregre veniens; peregrinus; hospes.

παρέπομαι τινι, consequor aliquem ἢ aliquid.

πάρεργον, τό, opus quod suscepti (operi) accedit.

πάρεργος, ον, qui est praeter susceptum opus.

παρέργως, per accessionem, dum aliud geritur; obiter.

παρερμηνεία, ἡ, παρερμηνεύμα, τό, mala ἢ perversa interpretatio.

παρερμηνεύω, perperam et male interpretor -i, aliquid.

παρερπύξω, obrêpo, -ere. παρερπιμένος, abjectus, a, um.

παρέρχομαι 1) — τι ἢ παρὰ τι, praetereo (-ii, -itum, -ire) aliquid. 2) ἐπὶ χρόνον, praetereo; elabor ἢ praeterlabor, -i 3) — τινὰ δρόμῳ, aliquem cursu praetereo ὃθ. supero aliquem (aliqua re) 4) = παρασιωπῶ, παραλείπω τι, praetereo, praetermitto, transeo aliquid 5) = προέρχομαι, prodeo (-ii, -ire).

παρεσθίω, adedo, -ere.

παρέσις, ἡ 1) = ἀπόλυσις, παύσις, dimissio, -onis, ὅ. 2) — ἄμαρτημάτων, remissio peccatorum.

παρεσκευασμένος, praeparate.

παρετοιμάζω, adparo, -are.

παρενθύς, statim, extemplo.

παρεύρεσις, ἡ, παρεύρημα, τό, inventum commentum, οὐ.

παρευρίσκω 1) reperio, -ire, aliquid 2) νεοεὶ. παρευρίσκομαι, adsum, -esse.

παρευρεπίζω, bene constituo; ordino (aliquid).

παρεφάπτομαι, leviter adtingo.

παρέχω 1) exhibeo (-ui, -ere) alicui aliquid 2) praebeo (-ui, -ere)

alicui aliquid 3) praesto (-iti, -are); affero -ere.

παρηβίω -ῶ, pubertatem transeo; senescensco, -ere.

παρηγορῶ -οὔμαι τινι, consolator (-atus, sum, -ari) aliquid; *μέσ. me consolator, consolatione utor.

παρηγόρημα, τό, solamen, οὐ.

παρηγορητικός, παρηγορικός, ἡ, ὄν, consolatorius, a, um.

παρηγορία, ἡ, consolatio, ἄ.

παρηγορικῶς, consolatorie.

παρήγορος, ὁ, consolator, ἄ.

παρήκοος, ον, non parens.

παρήλιξ, aetate proventus.

παρηλλαγμένως, modo inusitato

παρημελημένως, negligenter.

παρηχέω -ῶ, sono similis sum.

παρήχησις (σχ. ρ.), alliteratio.

παρηχητικός, ἡ, ὄν, similem sonum habens.

*παρθενωγαγεῖον, τό, schola virginum; schola puellarum.

παρθενεία, ἡ, virginitas, ὅ.

παρθενείος, virgineus, a, um.

παρθενία, ἡ, virginitas, -atis, ὅ.

παρθενικός, ἡ, ὄν, virginalis, e.

παρθένος, ἡ, virgo, -inis, ὅ. ἐπίθ. ἡ παρθένος θεά, virgo dea; ἡ Παρθένος, Virgo; sancta Virgo.

παρθενοφθορία, virginum vitiatio

παρθενοφθόρος, virgines vitians

παρθενών, ὁ 1) conclave virginum 2) ὁ Παρθενών, templum Minervae (in arce Athenarum).

παριδρύνω, juxta colloco.

παρίημι, omitto, -ere.

παρίσας, ον, fere aequalis.

παρισώω -ῶ, adaequo, -are.

παρίστημι. (ἐνλίγε παριστάω -ῶ, καὶ παριστάνω) 1) juxta sisto aliquid; 2) in medium produco, -ere; 3) exprimo, -ere; demonstro, -are 4) = διεγείρω, προξενῶ, cieo, commoveo, -ere; excito, -are 5) νεοεὶ. παριστάω, παριστάνω κομωδίαν, comœdiam ago 6) μέσ. παρίσταμαι α') παρίσταμαι (παρέστη) πον, adsisto (adstisti) alicui β') παρέστηκα, παρέστην, adsisto ὃθ. παρῆστηκώς, adsistens, -ntis γ') παρίσταμαι τινι (ἐν δικαστηρίῳ ὡς

ονήγορος), adsisto (adstiti) alicui
δ') παρισταταί μοι, in mentem mihi
venit, videtur.

παροδεία, ἡ, praeteritio, θ.

παροδεύω, praetereo, -ire.

παροδικός, transitorius, a, um.

παροδικῶς, transeundo.

παρόδιος, ον' 1) viae propinquus
*2) οἱ —οι, accolae ejusdem viae.

παροδίτης, δ, viator, ἄ.

πάροδος, ἡ, transitus, -us, ἄ.

παροικέω -ῶ, habito apud.

παροικία, ἡ, incolatus, -us, ἄ.

παροικίζω, juxta colloco.

πάροικος, δ, ἡ' 1) qui, quae juxta
habitat' 2) inquilinus, ἄ.

παροιμία, ἡ, proverbium, οὐ.

παροιμιάζομαι, proverbio utor.

παροιμιανός, proverbialis, e.

παροιμιανῶς, proverbialiter.

παροιμιώδης, ες, proverbialis, e.

παροιμιωδῶς, proverbialiter.

παροινέω -ῶ (ἐπαρῶνον) α') ἄ.
μετ. ebrius sum' β') μεταβ. petu-
lanter tracto aliquem.

παροινία, ἡ, petulantia ebrii.

παροίνιος, ον' 1) — ἕσμα, carmen
inter pocula cantatum' 2) — δρχη-
σις, saltatio inter poculo.

πάροινος ἢ παροίνιος (ἄνθρωπος),
timulentus, ebrius homo.

παροίχομαι, praetereo' παρῶχη-
μένος, η, ον, praeteritus, a, um.

παρολισθαίνω' 1) prolabor, -i
2) μετφ. clam irrepro.

παρολισθησις, ἡ, insinuatio, θ.

παρολκή, ἡ, dilatio, -onis, θ.

παρομαρτέω -ῶ, comitor, -ari;
adsequor, -i.

παρομοιάζω' 1) οὐδ. adsimilis
sum' 2) adsimilo aliquid alicui.

παρόμοιος, ον, adsimilis, e.

παρομοιόω -ῶ, adsimilo, -are.

παρομοίως, similiter.

παρομοιώσις, ἡ' 1) σχ. ρήτορ.
adsimilatio, -onis, θ. 2) = παρα-
βολή, comparatio, -onis, θ.

παρονομαστιά, ἡ, agnominatio.

παρονομαστής, index, -icis, ἄ.

παροξύνω' 1) concito (-avi, -are)
aliquem; irrito (-avi, -are) ali-
quem' 2) ἐν τῇ γραμ. acutum tonum

in penultimam pono.

παροξυσμός, δ' 1) concitatio, θ.

2) accessio morbi.

παροξυτονέω -ῶ, acutum tonum
in penultimam pono.

παροξύτονος, ον, acutum tonum
in penultimam habens.

παροσπλίζω, exarmo-are (τὸ πλοιοῦν)
navem; —ομαι, exarmo.

παροσπτάω -ῶ, leviter asso.

παρόραμα, τό' 1) error e negli-
gentia' 2) τυπορρ.—erratum, πλῆθ.
errata menda, -ae θ.

παρόρασις, ἡ, despicientia, θ.

παροράω -ῶ, praetervideo.

παροργίζω, ad iram concito, ir-
rito (-avi) aliquem—ομαι, frascor
irratum sum, παρωργισμένος, η, ον,
irratum, a um.

1. παρορμίδω -ῶ, incito, -are; sti-
mulo, -are, concito, -are.

2. παρορμέω -ῶ' 1) juxta station-
em teneo' 2)—τινί, in statione
juxta aliquem sto.

παρόρμημα, incitamentum, οὐ.

παρόρμησις, ἡ, incitatio, θ.

παρορμητικός, ἡ, ὄν, incitans, -
ntis; stimulans, -ntis.

παρορύσσω, fodio juxta.

παρόρτυνσις, ἡ, incitatio, θ.

παορτυντικός, ἡ, ὄν, incitandi ἢ
hortandi vim habens.

παορτύνω, incito stimulo (-avi,
-are); aliquem ad aliquid.

παρουσία, ἡ, praesentia, θ. † ἡ
δευτέρα παρουσία, secundus adven-
tus Christi; novissimum judicium.

παρουσιάζω' 1) † praesens sum
*2) νοελ.—τινὰ εἰς τινα, praesento
ἢ commendo aliquem alicui—ομαι,
(ἐπαρουσιάσθην) εἰς τινα, me alicui
offero (optuli).

παρουσιάσις, ἡ, praesentatio.

παροχέτευσις, ἡ derivatio, θ.

παροχέτεύω τι, derivo aliquid.

παροχή, ἡ, praebitio, θ.

πάροχος, δ' 1) = παρέχων, prae-
bitor' 2) ὁ παροχούμενος τινα, qui
in vehiculo, ἢ curru adsidet alicui.

παροψίς, ἡ, patina, -ae, θ.

παρρησία, ἡ, libertas in dicendo.

παρρησιάξομαι, libere loquor.

παρρησιαστής, παρρησιαστικός, qui libere et intrepide loquitur.

παρυφαίνω, attexo, praetexo (-ui, -ere) aliquid, παρυφαμένος, η ον, attextus, praetextus, a, um.

παρυφή, ή, limbus, a.

παρυφής, praetextatus, a, um.

παρυφισταίμαι, una existo.

παρωδῶ -ῶ 1) parodias scribo.

2) παρωδῶ τι, perverse imitor aliquid, per ludibrium ή per ridiculum detorqueo aliquid.

παρωδία, ή, parodia, θ.

παρωθέω -ῶ, και παρωθόμαι οὐμαι, expello, -ere.

πάρων (εἶδ. πλοῦν) παρο-δῆς, a, um, ἐπίρ. πάρωρα, a) intempestive *β) νεολ. sero post tempus.

παρωννύω -ῶ, cognomen do.

παρωννύμος, denominativus.

παρωννυχία, παρωννυχίς, ή, reduvia ή redivia, -ae, θ.

πάρωρος, ον, intempestivus, a, um, ἐπίρ. πάρωρα, a) intempestive *β) νεολ. sero post tempus.

παρωτίον, ornamentum aurium.

παρωτίς, ή, parōtis, -idis, θ.

παρωχημένος, ἴδε παροίχομαι.

πάρωχος, ον, subpallidus, a, um.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e' οὐδ. τό πᾶν a) univrsum, -i β) summa rerum; μετ' ἀριθ. εἰ πάντες πέντε, quinque omnino.

παιδωνοτος, omnibus notus.

παισιδηλος, omnibus manifestus.

παισιφανής, ες, omnibus conspicuus manifestus, a, um.

*παισιφανῶς, manifeste; perspicue.

*πασπαλλίζω, sale farinā, caseo aspergo ή conspergo aliquid.

πάσσαλος, και πάτταλος, δ paxillus, -i, a. palus, -i, a.

πασσαλώ -ῶ, clavis tigo.

πάσσαω και πάττω τι, spargo (si-ere) aliquid.

παστός, ή 1) —θάλαμος, thalamus, οὐ 2) porticus, -i, a.

παστός, ή, ον, sale conspergus, a, um. νεολ. τὰ παστὰ, salsamenta.

παστός, δ, thalamus, -i, a.

ἡ πάσχα τό, pacha, -ae, θ. και atis, οὐ τοῦ πάσχα, paschalis, e.

πάσχω 1) patior (passus sum, -i)

2) μετ' ἐπίρ. κακῶς πάσχω, male me habeo; εὖ πάσχω, bene me habeo 3) *νεολ. κακῶς ἔχω, male me habeo laboro, are.

παταγεῖον τό, patagium, οὐ.

παταγέω -ῶ, fragorem edo.

πάταγος, δ, fragor, -oris, a. μετὰ πατάγου, fragose.

*παταγωδῶς, ἐπίρ. magno cum strepitu.

πατάσσω ἢ πατάσσω, percutio (-us-si, -ere), aliquem ή aliquid.

πατέλλα ή, patina, -ae, θ.

πατερίζω, patrem appello.

πατέω -ῶ, calco; μετρ. calco, contemptui habeo aliquem.

πάτημα, τό 1) calcatum, οὐ 2) ἴχνος ποδῶν, gressus, -us, a.

πατήρ, δ, pater, -tris a. genitor, -oris, a. parens, -ntis, a.

πατητήριον, calcaatorium, οὐ.

πατητής, δ, calcator, -oris, a.

πατητός, ή, ον, calcatus, a, um.

πάτος, δ 1) —ή πεπατημένη δόδος, trita via, μετρ. ἔξω πάτου ὀνόματα, non trita nomina *2) νεολ. a) fundus, -i, a. β) anus, -i, a.

πατραλοῖας, δ, patricida, -ae, a.

Πατριαρχεῖον, Patriarchae domus.

πατριαρχεῖον, πατριαρχεῖον -ῶ, Patriarcha, sum;

Πατριάρχης, δ, Patriarcha, a.

πατριαρχία, honor patriarchae.

πατριαρχικός, ή, ον, ad patriarchas pertinens.

πατρικός, ον, patricius, a, um.

πατρικός, paternus, a, um.

πατρικότης, ή, paternitas, θ.

πατρικῶς, patris instar.

πάτριος, α, ον, patrius, a, um.

πατρίς, ή, patria, -ae, θ.

πατριῶς, more majorum.

πατριώτης, δ 1) popularis, ἀρ.

*2) patriae ή republicae amans.

πατριωτικός, ή, ον 1) populares pertinens *2) ἔχει αἰσθηματα: —ά, bene sentit de republica.

*πατριωτικῶς μεριμνῶ, patriae salutem consulo ή prospicio.

*πατριωτισμός, δ, amor ή studium patriae.

πατρόθεν, a patre.

πατροκτονία, ἡ, parricidium, οὐ.
πατροκτόνος, ὁ, parricida, ἄ.
πατροπαράδοτος, ον, a patre traditus, a, um.
*πατροπαράδοτος, de patritis.
*πατρότης, ἡ, paternitas, θ.
πατριός, ὁ, vitricus, -i, ἄ.
πατρώω, patrisso, -are.
πάτρων, ὁ, patrōnus, -i, ἄ.
πατρωνικός, patronalis, e.
πατρωνυμικός, ἡ, ὄν, patronymicus, a, um.
πατῆρος, α, ον, patrōus, a, um; patrius, a, um.
*πάτωμα, τό, contabulatio; θ.
*πατώνω, contabulo (domum).
παύλα, ἡ· 1) = ἀνάπαυλα, quies, θ. 2) ἐν τῇ γραμ. clausula, θ.
παῦρος, α, ον, parvus, a, um.
πανσιπνονος, a labore recreans.
παῦσις, ἡ· 1) cessatio, θ. quies, -etis, θ. 2) finitio, -onis, θ. *3) νοελ. α') μετὰ μακρὰν παύσιν, post longam cessationem· β') παῦσις ἀπὸ ἀξιώματος, ἀπὸ θύσεως, dejectio de honore; γ') πλ. αἱ παύσεις (τῶν μαθημάτων), feriae, -arum, θ. πλ.
παύω· 1) cessare facio; finem impono, ὄθ. sedo (-avi, -are) aliquid· *2) νοελ. — τινὰ τῆς θύσεως; gradu aliquem deicio, magistratu ἢ munere aliquem depello, a munere aliquem revoco· 3) —ομαι τινος, —ομαι ποίων τι, desisto (-stiti, -ere) aliqua re ἢ de, ab aliquo.
παφλάζω, aestuo, -are.
πάφλασμα, τό, aestus, -us, ἄ.
παχέως, pinguius.
πάχνη, ἡ, pruina, -ae, θ.
παχνίζει, pruina oritur.
παχνόω —ω, pruina tegeo.
παχνώδης, ες, pruinosis, a, um.
πάχος, τό· 1) crassitudo, -inis, θ. *2) = πιμελή, adeps, -ipis, ἄ.
παχύδερμος, ον, crassam pellem habens, μετφ. iatnus.
παχύκνημος, ον, pingues suras habens.
παχυλός, ἡ, ὄν, 1) pinguis, e; crassus, ἄ, um; obesus, a, um; *2) νοελ. α') —ὄν ψευδός, mendacium impudens· β') —ἡ ἀμάθεια, crassa

inscitia, supina ignorantia.
παχυλός, crasse.
πάχυνσις, ἡ, crassificatio, θ.
παχυντικός, ἡ, ὄν, vim habens reddendi crassum.
παχύνω, pinguefacio, -ere, aliquid; —ομαι, pinguesco, -ere.
παχύς, εἶα, ὕ· 1) pinguis, e; crassus, obesus, opimus, a, um· 2) crassus, spissus, densus, a, um· 3) crassus, stupidus, a, um.
παχύσαρκος, cui crassa est caro.
παχύτερος, -τατος, ἴδε παχύς.
παχύτης, ἡ· 1) pinguitudo, -inis, θ. 2) crassitudo, -inis, θ.
πεδεινός, ἡ, ὄν, ἴδε πεδιός.
πέδη, ἡ, compes, -edis, θ.
πεδιάς, ἡ, campus, -i, ἄ.
πέδιλον, τό, solea, -ae, θ.
πεδιός, ἡ, ὄν, campester, stris, stre· τὰ —ά, campestria, οὐ. πλ.
πεδιόθεν, e planitie.
πεδιόν, τό, campus, -i, ἄ.
πέξα, ἡ, planta pedis.
πεζύω· 1) pedibus iter facio· *2) νοελ. ex equo descendo.
πεζῆ, pedibus.
πεζικός, ἡ, ὄν, pedester, stris, stre; τό πεζικόν, pedita, tus, -us, ἄ.
πεζογράφος, ὁ, prosae ἢ solutae orationis scriptor.
πεζοδρόμον, τό, semita.
πεζομαχία, ἡ, pugna pedestris; proelium terrestre. [facio]
πεζοπορέω —ω, ῥῆμ. iter pedibus
πεζοπόρος, ὁ, qui pedibus iter facit; pedes, -itis, ἄ.
πεζός, ἡ, ὄν· 1) pedes, -itis; pedester, stris, stre; 2) = οὐ ποιητικός, pedester, prosaicus, solutus, a, um; 3) = ταπεινός, pedester; humilis.
πεζῶς· 1) soluta oratione ἢ sermone· *2) = πεζῆ.
πειθαρχέω —ω, pareo, -ere.
πειθαρχία, ἡ, obedientia, θ.
πειθαρχικός, ἡ, ὄν, promptus ad parendum.
πειθήνιος, ον, freno obediens, ἡ ἄπλ. obediens, -ntis.
πίθω, suadeo, persuado (-si, sum, -ere) alicui· || παθητ. πείθομαι, ἐπεισθην (ὑπὸ τινος), mihi per-

suadetur, mihi persuasum est.
πειθῶ, ἡ 1) suadela, θ. 2) ἡ Πειθῶ (θεά), Suada, θ.
πείνα, ἡ, fames, -i, θ.
πειναλῆος, famelicus, a, um.
*πεινασμένος, η, ον, esuriens, -ntis; famelicus, a, um.
πεινάω -ῶ (ῆς, ῆ) 1) esurio (-ii, -ire); fame laboro 2) = **δρεγομαί** τινος, esurio aliquid.
πεινητικός, famem excitans.
πείρα, ἡ 1) = ἀπόπειρα, δοκιμή. experimentum, -i, οὐ. 2) = ἐμπείρα, experientia, -ae, θ. usus, us, ἄ.
πειράζω 1) = **πειρῶμαι**, δοκιμάζω, tento; -are aliquid ἢ aliquem; -ομαι, tentor, -ari *2) **νεοελ.** alicui incommodo, -are; alicui in commodum fero.
*πειρακτικοὶ λόγοι, amara verba
πείραμα τό, tentamentum, οὐ.
*πειρατικός, ἡ, ὄν, in usu et experimentis positus, a, um.
πείρασις, ἡ, **πειρασμός**, δ, tentatio, -onis, θ.
πειραστής, δ tentator, ἄ.
πειραστικός, ἡ, ὄν, ad tentandum pertinens ἢ aptus.
πειρατεία ἡ, piraticam, -ae, θ.
πειρατέον, tentandum est.
πειρατεύω, piraticam facio.
πειρατής, δ, pirata, -ae, θ.
πειρατικός, piraticus, a, um.
πειρατικῶς, more piratarum.
πειράω -ῶ, tento, -are, aliquam **συνήθ.** μέν. **πειρῶμαί** τινος, periculum facio alicujus rei; periclitor, -ari, aliquid.
πείσις, ἡ 1) suasio, -onis, θ. 2) = πάθος, passio, onis, θ.
πείσμα, τό 1) funis 2) **νεοελ.** pervicacia, θ, obstinatio, θ.
πεισματίζω, obstinatus sum.
πεισματικός, obstinatus.
πεισμονή, ἡ † 1) persuasio, θ. 2) obstinatio, -onis, θ.
*πείσμων, ον, obstinatus a, um.
πειστέος, α, ον, ἴδε **πείθω**.
πειστήρ, δ, persuasor, -oris, ἄ.
*πειστήριον, τό, argumentum, οὐ.
πειστήριος, α, ον, **πειστικός**, ἡ, ὄν, persuasorius, a, um.

*πειστικός, ἡ, persuasio, θ.
πειστικῶς, persuadendo.
πεκτέω -ῶ, pecto -ere (lanam).
πεκτός, ἡ, ὄν, pexus, a, um.
πελαγίζω, in altum navigo.
πελάγιος, α, ον, in ἡ ex alto (mari); pelagius, a, um.
πελαγοδρομία, ἡ, per altum (mare) navigatio.
πελαγοδρομέω -ῶ, per altum (mare) navigo.
πέλαγος, τό 1) altum mare ἢ ἀπλ. altum, οὐ. 2) mare, οὐ. 2) **μετφ.** = μέγεθος, πλήθος, immensitas, θ.
πελαγῶ -ῶ, inundo, -are.
πελαργός, δ, ciconia, -ae, θ.
πέλας, **propē**, δ πέλας, vicinus.
πελατεία, ἡ, clientela, ae, θ.
πελάτης, δ, cliens, -ntis, ἄ. ἡ **πελάτις**, clienta, -ae, θ.
πελατικός, ἡ, ὄν, ad clientas pertines, -ae, θ.
πελεκάν, δ, pelecanus, i, ἄ.
πελεκῶ -ῶ, dolo, -are, aliquid
πελέκημα, τό, assula, -ae, θ.
πελέκησις, ἡ, laevigatio.
πελέκητός, dolatus, a, um.
πελεκίζω, securi percutio.
πελεκίνος, δ 1) **βοταν.** securidaca, θ. 2) **ἐν τῇ ἀρχῇ.** securicula, θ.
πελεκοειδής, securi, similis.
πέλεκυς, δ, securis, -is, θ.
πελεκυφόρος, ον, securifer, bipennifer, era, erum.
πελιδνός, levidus, a, um.
πελιδνότης, ἡ, livor, -oris, ἄ.
πελιδνώ -ῶ, livido, aliquid -ομαι, liveo; livesco, -ere.
πελιδνωμα, τό, livor, -oris, ἄ.
πελιδνῶς, liventer.
πελιδνωσις, ἡ, livor, -oris, ἄ.
πέλημα, τό, planta, -ae, θ.
πεлмаτωδής, es, plantaris, e.
πέλομαι, sum, fui, esse.
πελταστής, δ, peltastes, -ae, ἄ.
πέλτη, ἡ, pelta, -ae, θ.
πελτοφόρος, peltatus, a, um.
πέλωρ, **πέλωρον**, monstrum, οὐ.
πελώριος, α, ον, monstruosus, a, um; immanis, e.
πέμματα, τά, dulcia, -orum, οὐ.
περμάτιον, dulciola, -orum, οὐ.

πεμπταῖος, α, ον, quinque die-
rum; quinto, die.

πεμπτός, mittendus, α, υμ,

πέμπτη (ἡμέρα), quintus dies.

πεμπτημόριον, τό, quinta pars.

πεμπτός, ἡ, ον, missus, α, υμ.

πέμπτος, η, ον, quintus, α, υμ.

πέμπω, mitto (misi, missum, ere)
aliquid ἢ aliquem —ομαι, mitor
(ab aliquo) ἐπέμφθη, missus est.

πέμπωσις, ἡ, missio, -onis, θ.

πένεσις, δ, servus, i, ἄ.

πένης, δ, ἡ, pauper, -eris.

πενθερά, ἡ, socrus, -us, θ.

πενθερός, δ, socer, -eri, ἄ.

πενθέω -ῶ· 1) lugeo, -ere, ali-
quem ἢ aliquid· 2) in luctu sum.

πένθημα, τό, luctus, -us, ἄ.

*πενθημερία, ἡ, spatium quin-
que dierum.

πενθήμερος, quinque dies durans

πενθητικός, ἡ, ον, lugubris, e.

πενθικός, πενθητικός, ἡ, ον, lu-
ctuosus, α, υμ; lugubris, e.

πενθικῶς, lugubriter.

πένθιμος, ον· 1) luctifer, lucti-
ficus, α, υμ· 2) lugubris, e.

πενθίμως, lugubre.

πένθος, τό· 1) luctus, -us, ἄ. 2)
moeror, -oris, ἄ.

πενία, ἡ, paupertas, θ.

πενιχρός, ἄ, ον, pauper, -eris;
pauperculus, α, υμ.

πενιχρότης, η, pauperies, -ei, θ.

πενιχρῶς, pauperum more.

*πέννα (= κάλαμος γραφικός) pen-
na, -ae, θ. calamus, -i, ἄ.

πένομαι, pauper sum.

πεντάβιβλος, ἡ (ἔπον. συγγραφῆ),
opus quinque libris constans.

πεντάγωνος, ον, quinque angu-
los habens pentagonus, α, υμ.

πενταδικός, quinarium, α, υμ.

πεντάδραχμον, τό, numisma quin-
que drachmarum.

πεντάδραμος, ον, quinque drach-
marum pretium aequans.

πενταετηρία, quinquennium, ού.
πενταετηρικός, ἡ, ον, quinquen-
nalis, e.

πενταετηρίς, quinquennium, ού.

πενταετής, ἐς, quinquennis, e.

πενταετία, ἡ, quinquennium, ού.

πένταθλον, quinquertium, ού.

πένταθλος, δ, quinquertio, ἄ.

πεντάκις, quinquies.

πεντακισίλιοι, quinque millia.

πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, -ae,
α, ἐκ πεντακοσίων συγκείμενος, quin-
genarius, α, υμ.

πεντακοσιομέδιμνος, civis, qui
quingentis medimnis census est.

πεντακοσιοστός, ἡ, ον, quingen-
tesimus, α, υμ.

*πενταμελής, ἐς, quinque mem-
bris constans.

πενταμερής, quinquemartitus.

πενταμερῶς, quinquemartito.

πεντάμηνος, quinquemestris, e.

πεντάμορφος· 1) quinque figuras
hagens· 2) νεοελ. pulcherrimus.

πεντάπηγος, υ, qui quinque cu-
bitorum est.

πενταπλασιάζω, quinqueplico.

πενταπλάσιος, πενταπλασίων, ον,
quintuplus, α, υμ.

πενταπλασίως, quintuplo.

πενταπλός, οὗς, ἡ, οὖν, quin-
cuplex, -icis.

πεντάς, ἡ, quinarium numerus.

πεντάστιχος, ον, quinque ordi-
nibus ἢ versibus constans.

πεντασύλλαβος, ον, quinque syl-
labis constans.

πεντάτευχος, δ, ἡ, pentateuchus,
-i, θ. pentateuchum, -i, ού.

πεντάφυλλος, quinquemfolius.

πενταχῆ, quinque modis.

πενταχῶς, quinque modis.

πέντε, quinque.

πεντεκαίδεκα, quindecim.

Πεντελικός, Πεντελήσιος, Pen-
telicus, α, υμ· Πεντελικόν ὄρος, Pen-
telensis ipson.

πεντετηρίς, quinquennium, ού.

πεντήκοντα, quinquaginta.

πεντηκονταετηρίς, ἡ, tempus
quinquaginta annorum· *ἡ — τῶν
ἐμῶν γάμων, quinquagintennium
mearum nuptiarum.

πεντηκονταετής, ἐς, quinquaginta
annos natus.

πεντηκόνταρχος, δ, quinquaginta
militum praefectus.

πεντηκοντάς, ἡ, numerus quinquaginta.

πεντηκοντούτης, quinquaginta annos natus.

πεντηκοστή· 1) μερίς, quinquagesima pars· †2) Pentecoste, es, θ.

πεντηκοστός, ἡ, ὄν, quinquagesimus, a, um.

πεντώβολον, τό, quinque oboli.

πεντώροφος, ὄν, quinque contignationes habens (domus).

πέξις, ἡ, tonsura, -ae, θ.

πέος, δ, penis, -is, ἄ.

πεπαιδευμένος, η, ὄν, eruditus, a, um; doctus, a, um.

πεπαίνω, maturō, -are, aliquid· —ομαι, maturor, -ari.

πέπασις, ἡ, πεπασμός, δ, maturatio, θ. maturitas, θ.

πεπαντικός, ἡ, ὄν, maturandivim habens; maturescens, -ntis.

πέπειρος, ὄν, maturus, a, nm.

πέπερι, τό, piper, -eris, οὐ.

πεπερίζω, piperis saporem habeo.

πιπέριον granulum piperis.

πεπλασμένως, fictē; simulate.

πεπλατυσμένος, late.

πέπλος, δ, peplum, οὐ. peplus, ἄ.

πεποιθά νιν, ἢ ἐπί νιν, confido alicui ἢ aliquid.

πεποιθήσις, ἡ, fiducia, -ae, θ.

πεποιθότως, fidenter.

πέπρωται, fatum est; in fatis est; fataliter deinitum est, πεπρωμένος, η, ὄν, fatalis, e, τό πεπρωμένον τέλος, fatalis mors.

πεπτήριος, α, ὄν, πεπτικός, ἡ, ὄν, concoctionis inserviens.

πεπτός, ἡ, ὄν, coctibilis, e.

πέπων, ὄν, maturus, a, um. || οὐσ. ὁ πέπων, pepo, onis, ἄ.

πέρ (μετ' ἀναφ.), cunque, ὄσπερ, quicunque.

πέρα, περαιτέρω, ultra.

περαίνω (ἐπέρανα), termino, -are, aliquid; finio, -ire, aliquid.

περαιῶ —ῶ, transmittō, -ere, aliquem trans aliquid; trajicio (-eci, -ere) aliquem trans aliquid.

περαιέρος, α, ὄν, ulterior, -ius.

περαιτέρω, ulterius.

περαιώσις, ἡ, trajectus, -us, ἄ.

πέραμα, τό, trajectus, -us, ἄ.

πέραν, trans.

πέρας, τό, terminus, -i, ἄ.

πέρασις, ἡ, transitus, -us, ἄ.

περατός, ἡ, ὄν, per quem transitus patet.

περατώ —ῶ, finio, -ire, aliquid; termino, -are, aliquid; —οῦμαι, finem capio ἢ habeo.

περάτωσις, ἡ, terminatio, θ.

περάω —ῶ· 1) trajicio (-eci) -ere·

2) transeo, -ire.

περγαμνή, ἡ, membrana, θ.

πέρδσις, ἡ, crepitus ventris.

περδίκιον, τό, parva perdix.

πέρδιξ, δ, ἡ, perdix, -icis, ἄ. θ.

πέρδω, pedo (pededi), -ere.

πέρθω, perdo; diruo; vasto.

περί 1) μετὰ γενικῆς· α') de μετ' ἀφαιρ.) β') pro (μετ' ἀφαιρ.) γ')

περί πολλοῦ ποιοῦμαι ἢ ἡγοῦμαι τι, magni facio, aestimo pendo aliquid· 2) μετὰ δοτικῆς (ποιητ.): χαλκόν

περί τῷ στέργῳ ἔχει, aes circa pectus habet· 3) μετ' αἰτιατ. circa ἢ circum, ad per (μετ' αἰτιατ.).

περιαγγέλλω, ubique nuncio.

περιαγίρω, undique colligo.

περιάγνυμι, confringo torquendo.

περιάγω· 1) circumago (-egi, -ere)

aliquid· 2) circumduco (-xi, -ere).

περιαγωγή, ἡ, circumactio.

περιαθροίζω, undique congreco.

περιαθροισμός, δ, congregatio, θ.

περαιρέσις, ἡ, detractio, θ.

περαιρέω —ῶ, (περιεῖλον), aufero

ab omni parte, ὄθ. detraho (-xi)

aliquid; adimo (-emi) aliquid· μέσ.

—οῦμαι τι, mihi aliquid aufero,

depono aliquid.

περιάκτος, ὄν, qui circumagi potest; versatilis e.

περιαλέω —ῶ, vehementer doleo

περιαλγής, ἔς, qui valde dolet;

vehementer dolens.

περιαλγῶς, valde dolenter.

περιαλείφα, circumlino.

περιάπτω, τό, amuletum, οὐ.

περιάπτω· 1) adnecto (-nexui,

-ere)· 2) συνηθ. α') acquirō, concilio (alicui) aliquid· β') ἐπί κακοῦ,

impono, imprimo injungo.

περιάργυρος, argento obductus.
περιαργυρόω-ω, argento obduco,
(aliquid).

περιαρτάω -ω, circum appendo.

περιαντάζω, undique collustro.

περιαντής, ές, splendens.

περιαντολογία, ή, sui ipsius prae-
dicatio et laudatio.

περιβάδην, divaricatis pedibus.
περιβαίνο, divaricatis pedibus se-
sedeo ή equito.

περιβάλλω 1) circumjicio (-jeci,
-ectum, -ere); circumdo, (-dedi,
-datum, -are) 2) = ἀμφιέννυμι, in-
duo, -ere; amicio, -ire, aliquem
3) μεταφ. — τινά κακοίς, συμφοραίς,
aliquem malis, calamitate implico,
aliquem malis, calamitate afficio.

περιβλαστάνω, circumgermino.

περιβλέπω, circumspicio, -ere.

περιβλεψίς, ή, circumspectio, θ.

περιβλήμα, τό, circumjectus á.

περιβλητος, circumjectus, a, um.

περιβλύζω και περιβλύω, scate-
bris affluo; scateo circum.

περιβοάω -ω, divulgo, -are.

περιβόησις, ή, celebratus, a, am.

περιβοήτως, clare; manifeste.

περιβολή, ή, circumjectus, á.

περιβολος, δ, ambitus, -us, á.

περιβόσκω, circum pasco.

περιβραχιόνιον, τό, armilla, θ.

περιβρέμω, circum fremo.

περιβρέχω, humecto.

περιγανόω -ω 1) laetitiam perfundo,
-ere, 2) polio, -ire.

***περιγέλασμα, τό**, derisio, θ.

***περιγέλαστος, δ**, irrisor, á.

περιγέλαστος, perridiculus, a, um.

περιγελάω -ω, derideo; ξένον

-ώμαι, irrisui sum ή habeor.

***περιγελως, δ**, irrisus, -us, á.

περιγίνομαι 1) = περιλείπομαι, su-
persum (-fui, -esse) 2) — τινί (=
ἐπιζώ τινι), supersum alicui, su-
pestes sum alicui: δθ. οί περιγενό-
μενοι, superstites 3) — τινός (= γι-
νώ τινά): supero, supero, -are, ali-
quem.

περιγλωττίς, involucrem linguae.

περιγνάμπτω, circumflecto, -ere.

περιγοργος, ον, valde agilis.

περίγραμμα, circumscriptio.

περίγραπτος, circumscriptus.

περιγραφή 1) = περιόρισις; cir-
cumscriptio, θ. 2) υποτύποισις, de-
scriptio θ.

περιγράφω 1) = περιορίζω, cir-
cumscribo, -ere, aliquid 2) = δια-
γράφω, circumscribo, -ere 3) = εδο-
τυπώ τι, describo (-psi, -ere) aliquid.

περιγυρίζω, circummago, -ere.

περιδακρυς, υ και περιδάκρυτος,
ον, valde lacrimans.

περιδέης, ές, pavidus a, um.

περιδεώς, pavide.

περιδέριον τό, monile, is, ού.

περιδέριος, ον, collaris, e.

περιδεσμεύω, vincio, -ire.

περιδεσμος, δ, vinculum, ού.

περιδέτος, circumligatus, a, um.

περιδέω, circumligo, -are.

περιδήλος, conspicuus, a, um.

περιδίδομαι τινι περί τινος, pigno-
re certo (contento) cum aliquo.

περιδινέω, circummago, -ere.

περιδίνητος, ον, versatilis, e.

περιδίνος, δ, ή, vagabundus.

περιδιώκω, undique persequor.

περιδοξος, famosus; illustris.

περιδοσις, ή, pactum, -i, ού.

περιδρομέτης, δ, circulator, á.

περιδρομή, ή, circumcursio, θ.

περιδρομος, ον, circumcurrens.

περιειλέω -ω, circumvolvo, -ere.

περιείλημα, τό, involucrem, ού.

1. **περιείμι**, supersum, -esse.

2. **περιείμι**, circumveo, -ire.

**περιείργνυμι, περιείργνώω, περι-
είργω**, undique cohibeo.

περιείρω, circum invero.

περιεκτικός, comprehendens.

περιεκτικός, comprehendendo.

περιέλασις, ή, circumactio, θ.

περιελάυνω, circummago.

περιέλξις, ή, circumvolutio, θ.

περιελίσσω, circumvolvo, -ere.

περιέλκω, circumtraho, -ere.

περιέννυμι, induo, -ere.

περιέπω τινά, tracto aliquem (-be-
ne ή male).

περιεργάζομαι 1) curiose ago,
diligenter et accurate observo 2)
inaniter ή frustra satago.

περιέργεια, περιεργία 1) curiositas, φ. 2) nimia diligentia.

περιεργός, ον 1) curiosus, a, um 2) nimis, exquisitus, a, um.

περιεργός, curiose.

περιερχομαι, 1) circumceo (-ii, -ire) aliquid; 2) — **τινά**, circumvenio (decipio) aliquem 3) **περιέρχεται** (περιήλθε) **τι εἰς τινα**, penes aliquem est (iuit) aliquid 4) — **εἰς δυστυχίαν**, in calamitatem incido.

περιεσκεμμένος και περιεσκεμμένος, **ιδε περισκεπτομαι**.

περιέχω 1) circumdo — are, aliquid, cingo, -ere, aliquid 2) contineo (-tinui, -ere) aliquid 3) **τὸ περιέχον, ὁ περιέχων** (ὑπον. ἀήρ), coelum, -i, cū. 4) **νεοελ. τὸ περιεχόμενον κιβωτίου, quod continet cista.**

περιζέω, circumferveo, -ere.

***περιζήτητος**, qui in pretio est.

περιζώμα, τό, subligar, cū.

περιζώννυμι και περιζωννύω, subligo, -are, aliquid.

περιζώσις, ἡ, cinctus, -us, ἄ.

περιζώστρα, ἡ, cingulum, -i, cū.

περιηγόμαι -οὔμαι 1) = **περιάγω**, circumduco, -ere 2) = **δηγοῦμαι**, exprobo, -ere 3) **νεοελ. = περιόδεω**, peragro, -are.

περιήγησις, ἡ 1) = **περιαγωγή**, circumductio, φ. 2) accurata descriptio 3) **νεοελ. peragratio**, -onis, φ.

περιηγητής, 1) = **ὁ περιάγων**, qui circumducit 2) orbis terrarum descriptio 3) **νεοελ. peragator.**

περιήκω, devenio, pervenio.

περιηχέω -ῶ, circumsono, -are.

περιήχησις, ἡ, circumsonatio, φ.

περιθάλλω, foveo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

περιθάλλωσις, ἡ, fatus, -us, ἄ.

περιθεσις, ἡ, circumpositio, φ.

περιθετός, ἡ, ὄν και περιθετός, ον, circumpositus, a, um.

περιθέω, circumcurro, -ere.

περιθλάω -ῶ, contundo, -ere.

περιθραύω, circum frango.

περιθρυλλέω -ῶ, strepitu circumsono 0 **μετφ. divulgo**, -are **παθητ. περιθρυλλεῖσθαι τὰ ὦτα**, aures stre-

pitu repletas habere.

περιθρύλλητος, famosus, a, um.

περιθύμωσις, ἡ, irā facensus, a, um.

περιθύμως, irato animo.

***περιθώριον**, margo, -inis, ἄ. φ.

περιυδρῶω -ῶ, sudore difflo.

περιυδρῶσις, copiosus sudor.

περίπτταμαι, circumvolito.

περίσσημι 1) **μεταβ.** circumpono,

-ere; circumdo, -are; (aliquid), πα-

θητ. cingor, circumvenior 2) sta-

tum muto; muto in contrarium;

3) redigo al aliquam conditionem.

4) **μέσ. περισταμαι τι** (= **περικυκλώω**),

circumsisto circumsto (-eti, -are)

aliquid ἢ aliquem 5) **ἀμετ. α' ἔ-**

ἐνταῦθα (εἰς τοῦτο) περιέστηκε τὰ

πράγματα, eo tandem res deven-

runt, deductae sunt β' = **μεταβάλλ-**

λομαι, mutor, -ari.

περικάθημαι, circumsedeo.

περικάθησις, ἡ, circumsessio, φ.

περικαθίζω και περικαθίζομαι,

circumsido (-edi, -ere).

περικαίω, amburo, peruro (-ussi,

-ustum, -ere) aliquid; — **ομαι**, ar-

deo, inflammor.

περικαλύψω, perpulcher, a, um.

περικάλυμμα, involucrium, cū.

περικαλύπτω, circumvĕlo, -are;

circumtego, -ere.

περικάμπτω, circumflecto.

περίκαμψις, ἡ, circumflexio, φ.

περικάρδιος, ον, qui cor ambit.

περικάρπιον, putamen (fructum).

περικάρπιος, fructum cingens.

περικαταλαμβάνω, undique com-

prehendo, -ere.

περικατέχω, undique teneo.

περίκαυσις, ἡ, adustio, φ.

περίκειμαι 1) circumjaceo, -ere 2) — **τι**, aliquid mihi circum-

positum est.

περικεφαλαία, ἡ, galea, φ.

περικεφάλαιον, capitis tegmen.

περικηδομαι, valde curo.

περικλαίω, defleō, -ere.

περίκλασις, ἡ, defractio, φ.

περικλεής, ἔς, valde gloriosus, a

um; inclutus, a, um.

περίκλεισις, ἡ, circumclusio, φ.

περίκλειστος, circumclusus.

περικλειτός, celeberrimus.
 περικλείω, circumcludo, undique claudo, -ere, aliquid.
 περικλυής, ἔς, declivis, e.
 περικλύω, circumluo, -ere.
 περικλυτός, valde inclutus.
 περικνημιάς, ἦ, ocrea, θ.
 περικοκνήζω· 1) περι· ἀλέκτρος νικητοῦ, cano· 2) μετφ. contemno.
 περικολλάω -ῶ, ῥήμ. undique adglutino.
 περικολοῦω, mutilo, -are.
 περικόμμα τό, frustum, οὐ.
 περικόμοπος, perelegans, -ntis.
 περικοπή, ἦ· 1) circumcisio, θ.
 2) certa Scripturae sacrae sectio· ἐντεθ. locus, καὶ πληθ. loci, -orum.
 περικόπτω, circumcido, aliquid.
 περικοσμέω -ῶ, probe orno.
 περικράνιον, cervical, -alis, οὐ.
 περικράνιος, calvarium, cingens.
 περικρατέω -ῶ· 1) undique teneo -ere; 2) supero, superior sum.
 περικρεμάννυμι καὶ περικρεμάω -ῶ, circum suspendo aliquid; -μαί undique dependeo, -ere.
 περικρημνος, undique praiceps· ὄθ. admodum praiceps.
 περικροτός, ον, circumstrepens.
 περικρούω· 1) περι· ἄγγελος, undique percutio· 2) executio· 3) πείδας — τιμή, vincula alicui injicio.
 περικρύπτω καὶ (μετφ.) περικρύβω, celo, -are; occulto -are.
 περικρώζω, crocito, -are.
 περικτάομαι -ῶμαι, adquiro.
 περικτήσις, ἦ, possessio, θ.
 περικτυπέω -ῶ, circumsumo.
 περικυκλεύω· 1) circumeo, -ire· 2) circumdo, -are, aliquid.
 περικυκλός, plane rotundus.
 περικυκλώω -ῶ, circumdo aliquid; — οὔμαι, cingor (cinctus sum).
 περικύκλωσις, ἦ, ipsa actio cingendi, circumveniendi.
 περικυκλίδω, περικυκλιδέω -ῶ καὶ περικυκλώω, circumvolvo, -ere.
 περικυρτός, ον, undique curvus.
 περικυρτέω -ῶ, circum incurvo.
 περιλάλητος, ον, clarus, a, um; famosus, a, um.
 περιλάλος, ον, loquax, -acis.

περιλαμβάνω, ῥήμ. 1) complector (-exus sum, -i) aliquid; 2) = περιβάλλω, amplector (-exus sum, -i) aliquid.

περιλαμπής, valde splendidus.
 περιλαμπρός, ον, magnificus.
 περιλάμπρως, splendide.
 περιλάμπω· 1) circumfulgeo, -ere· 2) undique illustro.
 περιλείπω, relinquo, reliquum facio — ομαι, supersum -esse.
 περιλείχω, lambo (aliquid).
 περιλευκός, totus albus, a, um.
 περιληπτικός, ἦ, ὄν, comprehendens, -ntis.
 περιληπτικῶς, summatim.
 περιληπτός, ἦ, ὄν, qui comprehendendi potest.
 περιληψίς, ἦ· 1) comprehensio. θ. 2) summarium, -i, οὐ.
 περιλιμνάζω, stagnando inundo.
 περιλούω, circumluo, -ere.
 περιλυπος, ον, summopere dolens; supra modum moestus.
 περιμάσσω, abstergeo, -ere.
 περιμάχητος, ον, de quo aliqui inter se certant.
 περιμάχομαι pugno de re.
 περιμένω, exspecto (-avi, -are) aliquem ἢ aliquid.
 περιμέτρος, ἦ, ambitus.
 περιτέμομαι, circum depasco.
 περιμένον, τό, spatium inter pendenda et anum.
 περινεύω, innuo, -ere.
 1. περιπέω, circumcirca accumulo.
 2. περιπέω, circumfluo, -ere.
 περιπέωω -ῶ, mente concipio.
 περιποίησις, ἦ, mentis conceptus.
 περιπόος -οος, ον, prudens.
 περιποστέω -ῶ, circumeo.
 περίξ, circa; circum.
 περίξτεω, circumcirca rado.
 περιξυράω -ῶ, novacula rado.
 περιόδεια, περιόδουσις, ἦ, circuitus, -us, ἄ. peragratio, θ.
 περιοδευτής, θ, circuitor, ἄ.
 περιοδευτικός, ἦ, ὄν, qui circumire solet; qui peragrarare solet.
 περιοδευτικῶς, peragrantly.
 περιοδέωω, circumeo, -ire.
 περιοδικός, ἦ, ὄν, ἐπιθ. certo tem.

pore recurrens; status, a, um;

περιοδικῶς, statis diebus.

περίοδος, ἡ 1) circuitus, -us, ἄ. 2) — λόγον, periodus, -i, θ. circuitus et quasi orbis orationis *3) νεολ. = ἐποχή, aetas, -atis, θ. tempus -oris, οὐ.

περιωικέω -ῶ, circum habito.

περιωικία, loci circumjacentes.

περίωικος, ον' 1) circumhabitans. -ntis; vicinus, a, um 2) οὐ. οί. -οι. α') oppidorum Laconicorum incola: β') ἐν τῇ γαωργ. perioeci, -orum, ἄ.

περιολισθαίνω, delabor, -i.

περιολισθησις, ἡ, lapsus, -us, ἄ.

περίοπτος, ον, conspicuus, a, um; illustris, e.

περιοράω -ῶ, circumspicio, aliquid δδ. = negligo aliquid.

περιοργίζομαι, valde irascor.

περιορίζω 1) limitibus (finibus) circumscribo ἢ ἀπλ. circumscribo, -ere, aliquid 2) — τινά, circumscribo (-psi -ere) aliquem *3) νεολ. περιορίζω, οὐστέλλω, μισῶ τι, circumscribo, -ere; contraho, -ere; contineo, -ere, aliquid -ομαι, circumscribor, -i, contineor, -eri; περιωρισμένος, η, ον, ocontractus, um; exiguus, a, um; angustus, a, um.

περίορισις, ἡ, circumscriptio, θ.

περιορισμός, θ' 1) circumscriptio, -onis, θ, 2) septum, -i, οὐ. 3) νεολ. α') custodia, -ae, θ. β') μετρ. — τῶν δαπανῶν, restrictio, deminutio sumptuum.

περιουσία, ἡ, quod superest. δδ. 1) abundantia, θ. 2) opes, -um, θ. πλ. fortunae, -arum 3) ἐκ περιουσίας, α') ἔ facili; suppetentibus viribus β') dicis causa, sine gravi ἢ idonea causa.

περιουσιάζω, abundo, -are.

περιουσίσις, ον, peculiaris, e. †2) — λαός, peculiaris populus.

περιοχή, ἡ 1) comprehensio, θ. ambitus, us, ἄ. 2) septum, οὐ.

περιπάθεια, ἡ, vehemens animi motus ἢ affectus.

περιπαθέω -ῶ, vehementer animo affectus sum.

περιπαθής, ἐς, vehementer animo affectus, a, um.

περιπαθῶς, cum magna vi affectuum; δδ. νεολ. ardens studio; vehementer.

περιπάσσω, conspergo ere.

περίπαστος, conspersus, a, um.

περιπατέω -ῶ, ambulo -are; obambulo -are; spatio, -ari.

περιπάτησις, ἡ, ambulatio, θ.

περιπατητής, θ, ambulator, ἄ.

περιπατητικός, ἡ, ὄν, ambulatorius, a, um.

περιπατητικῶς 1) deambulando 2) more peripateticorum.

περίπατος, δ' 1) ambulatio -onis

θ. deambulatio, ἄ. 2) = ὁ τόπος ἐνθα περιπατοῦσιν, ambulatio, -onis; θ. ambulacrum, οὐ.

περιπέμπω, circummitto, -ere.

περιπετάννυμι και περιπεταννῶν in orbem extendo ἢ expando.

περιπέτασμα, τό, velum ἢ auleum (quod optenditur).

περιπέτεια, ἡ, conversio, mutatio in contrarium.

περιπέτης, ἐς 1) — δικτύω, qui incidit in retia 2) μετρ. — δεινῶ, qui in malum incidit.

περιπέτομαι, circumvolo.

περιπήγνυμι και περιπηγνῶν, figo aliquid circum' -νυμαι, congelo.

περιπηδάω -ῶ, circumsilio.

περίπηξις, ἡ, concretio, θ.

περιπίμπλημι, valde impleo παθητ. λευκόνητος; περιεπλήσθη, candore plenus (oppletus) fuit.

περιπίμπρημι, undique incendio.

περιπίπτω, incido (-idi, -ere) in aliquid (συνηθ. in malum).

περιπλανάω -ῶ, errabundum circumvago; -ῶμαι, pererro, are.

περιπλανής, circumvagus, a, um.

περιπλάνησις, circumvagatio, θ.

περιπλάττω, illino, -ere.

περιπλέω τι, -ομαι τι, circumplico, implico (-avi και -ui, -atum και -itum, -are) aliquid.

περίπλεξις, ἡ, complexus, -us, ἄ.

περίπλεος, ον, refertus, a, um.

περιπλέω 1) circumnavigo, -are 2) — εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκίας, circum-

vehor in ultimas terras.
 περικλήθω, oppletus sum.
 περικλοκός, smilax hortensis.
 περικλοκή, ἦ· 1) circumplexus·
 2) perplexio, ὅ.
 περίπλοκος, ὄν· 1) implicitus, a,
 um· 2) perplexus, a, um.
 περίπλος, -ους, ὅ, circumve-
 ctio, -onis, ὅ. periplos, -i, ἄ.
 περιπνευμονία, ἦ, inflammatio
 pulmōni; peripneumonia, -ae, ὅ.
 περιπνευμονιάω, peripneu-
 moniā laboro.
 περιπνευμονικός, ἦ, ὄν, peripneu-
 moniā laborans.
 περιπνέω, perflo, -are.
 περιπνίγω, suffoco, -are.
 περιπνεός -ους, ὄν, undique
 periplatus, a, um.
 περιπόδιος, ὄν, pedes ambiens·
 τό — ὄν· α') = ποδόφυρος, limbus, ἄ.
 β') νεοελ. = ἡ περινημῆς, tibiale -is, οὐ
 περιπόθητος, desiderabilis, e.
 περιποιέω -ῶ, afferō (-tuli,) ali-
 cui aliquid. — ὀδοῦμαι τι, acquiro ali-
 quid, comparo mihi aliquid.
 περιποίησης, ἦ, acquisitio, ὅ. 2)
 νεοελ. bona tractatio.
 περιποιητικός, ἦ, ὄν· 1) gignens
 ἢ efficiens aliquid· 2) νεοελ. obse-
 quens, -ntia.
 περιπολάρχης καὶ περιπόλαρχος,
 ὅ, praefectus circitorum.
 περιπολέω -ῶ, circummeo.
 περιπόλησις, ἦ, circuitio, ὅ.
 * περιπολία, ἦ, circuitio, ὅ.
 περίπολος, ὅ· 1) circitor, ἄ. cu-
 atos, ἄ. 2) ἡ περίπολος· α') ἕπον.
 ναῦς, navis speculatoria· β') νεοελ.
 = οἱ περίπολοι, circitores, -orum.
 περίπου, circa; circiter.
 περίπτυξις, amplexus, -us, ἄ.
 περιπτύσσομαι τινα, amplector
 (-xus sum, -i) aliquem.
 περίπτωμα, casus, calamitas.
 περίπτωσις, ἦ· 1) casus, -us, ἄ.
 2) νεοελ. ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν
 τοῦτο συμβῆ, si id evenerit.
 περιρραίνω, περιρρανίζω, cir-
 cumspergo, adspergo, -ere.
 περιρρανίς, ἦ, adpersio, ὅ.
 περιρρανήριον, adspergillum, ὄν.

περιρραντισμός, ὅ, adpersio, ὅ.
 περιρράπτω, circumsumo, -ere.
 περιρρέω· 1) undique fluo, cir-
 cumfluo, (-xi) -ere· 2) μετφ. περι-
 ρρέει μοι τι, circumfluo aliqua er.
 περιρρήγνυμι, dirumpo discindo,
 -ere, aliquid.
 περιρρότος, circumfluus, a, um.
 περισαίνα τινά, caudam moven-
 do circa aliquem adblandior.
 περισαλπίζω, tubā cano circum·
 μετφ. — τι, diffamo aliquid.
 περισαρκος, carnosus, a, um.
 περισαρκῶ -ῶ, carne circumdo,
 carne vestio (aliquid).
 * περισαρκώσις, carne vestitus.
 περισατέω, circumstipo, -are.
 περισεύω, undique quatio.
 περισεμνος, περισεπτος, ὄν, ma-
 xime venerabilis, e.
 περισημος, ὄν, insignis, e.
 περισεκλής, ἐς, crura cingens.
 περισεκλής, ἦ, feminine, οὐ.
 περισεκτής, undique tectus.
 περισεκτέτομαι, ρ. circumspicio,
 -ere· ὅθ. περισεκτεμένος, ἦ, ὄν cir-
 cumspicius, a, um; prudens.
 περισεκτεμένος, circumspicte.
 περισεκτετος, ὄν, ubique conspi-
 cius, ὅθ. altus, a, um.
 περισεκτενίς, ἦ, circumspicteus, -us
 ἄ. consideratio.
 περισεκάζω, obumbro, -ere.
 περισεκοπέω -ῶ, circumspicio.
 περισεμήχω, detergo, -are.
 περισεπασμός, ὅ, distractio, ὅ.
 περισεπάω -ῶ· 1) = διασπῶ, ἀπα-
 σχολῶ, distraho, -ere· — ὦμαι, di-
 strahor, -i· 2) ἐν τῇ γραμμ. περι-
 σπῶ σὺλλαβῆν, circumflecto.
 περισεπούδατος, ὄν, studiose ex-
 petitus, a, um.
 περισεπουδάστος, studioso.
 περισεσία, ἦ, redundantia, ὅ.
 περισεσνμα, τό· 1) abundantia,
 -ae, ὅ. 2) quod superat.
 περισεσύνω καὶ περιτεσύνω· 1) a-
 bundo, are; redundo, -are· 2) su-
 persum, -esse· 3) τό περισεσύνω,
 quod redundat.
 περισεσός καὶ περιτεσός, ἦ, ὄν· 1)
 = περισεσιος modum excedens, ni-

mius, a, um; redundans, -ntis: 2) περιττός ἀριθμός, impar numerus: 3) ἐπὶ κακῆς σημασίας (ἢν συνήθ. ἔχει καὶ ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ) = περιττός, ἀνωφελής, supervacaneus, a, um; inutilis, e.

*περισσότερος, plus; magis.

περισσότερος, a, ον: 1) abundantior, -us: *2) νεοελ. = πλεῶν plus (γεν. pluris).

περισσότερης, ἡ: 1) copia rerum: 2) excellentia: 3) redundantia sermorum.

περισσότερας καὶ περιττώς, abundanter; redundanter.

περιστάδον, circumstando.

περιστάζω, destillo, -are.

περισταλτικός, contrahens.

περίστασις, ἡ: 1) = κύκλωσις, circumstatio, -onis, θ. 2) = κατάστασις πραγμάτων, circumstantia, -ae, θ. 3) = καιρός, περίστασις, tempus, -oris, οὐ. 4) = κίνδυνος, casus adversus; 5) νεοελ. ἀποφελῶμαι τῶν περιστάσεων, temporum (ἢ rerum) opportunitate utor.

περιστατικός, ἡ, ον: 1) ad tempora pertinens, ὄθ. οὐσ. τὰ περιστατικά, circumstantiae temporum.

περιστέγω, circumtego, -ere.

περιστέλλω: 1) circumvestio, -ire; decenter orno: 2) = φρονιζέω, curo, curam ger (-ne quid incommodi alicui accidat): 3) = τοὺς νόμους, servo leges: 4) = τὰ ἔργα, agrum colo: 5) = καταστέλλω, ουστέλλω, comprimo, -ere, aliquid.

περιστερά, ἡ, columba, -ae, θ.

περιστερεών, δ, columbarium, οὐ.

περιστερίων, τό: 1) columbulus, -i, ἄ. *2) νεοελ. columba, -ae, θ.

περιστεφής, ἔς, coronā redimitus, ὄθ. = cinctus, a, um.

περιστεφώ, cingo, -ere.

περισηθίσις, ον, pectus ambiens; pectoratis, e.

περισηθίζω, undiquepunctis distinguo (aliquid).

περισηθικός, punctis distinctus.

περισηθίζω: 1) ἐπὶ κνηγῶν, indagine cingo ἢ claudio (aliquid); μετφ. —ομαι τινα, (modo venato-

rum) circumdo et cingo aliquem; 2) — τινα ἵνι, stipio aliquem aliqua re.

περιστολή, ἡ, compressio, θ.

περιστόμιον, labrum vasis.

περίστοον, τό, porticus, -us, θ.

περιστρέφω, circumverto, -ere; converso, -are.

περιστροφή, ἡ: 1) circumversio, θ. conversio, θ. *2) νεοελ. περι-

στροφαί, ambages, -um, θ.

περιστροφική κίνησις, in orbem motus.

περιστροφος, ον, qui circumagitur, qui circumagi potest.

περιστύλιον, περιστύλον, τό, peristylum, peristylum, οὐ.

πυρισυλάω —ω, dispolio, -are; compilo, -are; —ώμαι, spoliator.

περισυλλέγω, recolligo, -ere.

περισυλλογή, ἡ, congregatio, θ.

περισυνάγω, cogo, colligo, -ere.

περισφάλλω, labi facio.

περισφίγγω, constringo, -ere.

περισφίγγις, ἡ, constrictio, θ.

περίσχεσις, ἡ, circumventio, θ.

περισχιζέω, discindo, -ere.

περισχιμός, δ, divisio, -onis, θ.

περισφύω, incolumen servo.

περισωρεύω, coacervo, -are.

περιτείνω, circumteneo, -ere.

περιτειχίζω, muro cingo (-nxi, -nctum, -ere) aliquid.

περιτειχίσις, ἡ, περιτειχισμός, δ, munitio per murum.

περιτειχισμα, τό, murus circumdatus.

περιτέμνω, circumseco, -are.

περιτίθημι, circumpono, (ere).

περιτίλλω, convello, -ere.

περιτιμάω —ω, valde honoro.

περιτιώ, valde honoro.

περιτμημα, ὄθ, frustum.

περιτομέυς, circumcisorium, οὐ.

περιτομή, ἡ: 1) circumcisura, ae, θ. † 2) circumcisio, θ.

περιτόναιον, peritoneum, οὐ.

περιτραχήλιον, collare, -is, οὐ.

περιτρέπω, circumago, -ere; —ομαι, in orbem me ago; titubo.

περιτρέχω, circumcurro, -ere.

περιτρητος, undique perforatus.

*περιτριγυρίζω, circumvertor.
 περιτριμμα, τό, quod adtritum est. μετα. (ἐπὶ ἀνθρ.) homo astutus
 περιτρομέω -ῶ, contremisco.
 περίτρομος, ον, contremiscens,
 -ntis; contremulus, a, um.
 περιτροπή, ἡ, quum quid per vi-
 ces fit; vicissitudo, ὅ.
 περιττός, ἴδε περισσός.
 περίττωμα, excrementum, οὐ.
 περιτυγχάνω, ῥήμ. incido fortuito
 in aliquid.
 περιτύβριζω, ignominiose tracto.
 περιτύμνητος, ον, divinis, laudi-
 bus celebratus, ἡ celebrandus.
 περιφανής, ἐς, circumspectus, a,
 um; illustris, e; nobilis, e.
 περιφανῶς, perspicue.
 περιφασίς, ἡ, prospectus, -us, ἄ.
 περιφέρεια, ἡ, circumferentia,
 -ae, ὅ. circuitus, -us, ἄ.
 περιφερής, ἐς, orbicularis, e; or-
 biculatus, a, um.
 *περιφερικός, orbiculatus, a, um.
 *περιφερικῶς, in orbem.
 περιφέρω 1) circumfero, -ere 2)
 νεολ.—ομαι, error, -ari; vagor, -ari.
 *περίφημα, ἐπίθ. optime; mire.
 περίφημος, ον 1) famosus, a, um;
 clarus 2) optimus, ἄ, um;
 περιφλεγής, ambustus, a, um.
 περιφλέγω, amburo, -ere.
 περιφλεγῶς, ardentem.
 περίφοβος, ον, metu vehementi
 percussus, a, um.
 περιφόβως, trepide.
 περιφορά, ἡ, circumlatio, ὅ.
 περίφραγμα, τό, septum, οὐ.
 περίφραξω, circumloquor, -i.
 περίφραξις, ἡ, circumseptio, ὅ.
 περίφρασις, ἡ, circumlocutio, ὅ.
 περίφρασσω καὶ περίφράττω, cir-
 cumsepio (-psi) aliquid.
 περιφραστικῶς, ἡ, ὄν, circum-
 loquendo expressus.
 περιφραστικῶς, per circumlocu-
 tionem.
 περιφρονέω -ῶ 1) = καταφρονέω,
 contemno (-mpsi, -mptum, -ere),
 despicio (-exi, -ectum, -ere) ali-
 quem ἢ aliquid 2) ἀμετ. = εἶμαι
 πολὺ συνετός, valde sapio.

περιφρόνησις, ἡ, despectio, ὅ.
 περιφρονητός, α, ον, contemnen-
 dus spernendus, a, um.
 περιφρονητής, δ, contemptor, ἄ.
 περιφρονητικῶς, contemptim.
 περιφρουρέω -ῶ, custodiō cingo,
 praesidio cingo (aliquid).
 *περιφρούρησις, ἡ, tutela ὅ.
 περιχάινω, aperto ore inhio.
 περιχάλκος, αere obductus.
 περιχάλκω -ῶ, aere obduco.
 περιχαράκω -ῶ, vallo munio,
 -ire; aggere cingo, -ere.
 περιχαράκωμα, τό, vallum ἢ ag-
 ger locum aliquem cingens.
 περιχάραξις, circumscriptio, ὅ.
 περιχάρασσω καὶ περιχάραττω,
 circino circumscribo, -ere.
 περιχαρής, ἐς, maxime laetus.
 περιχαρῶς, ingenti gaudio.
 περιχείριον, τό, armilla, -ae, ὅ.
 περιχέω, circumfundo -ere.
 περιχρίσμα, τό, unguentum, οὐ.
 περιχρίω, circumfundo (-levi, -litum,
 -ere); -ομαι, circumlinor, -i.
 περιχρυσός, inauratus, a, um.
 περιχρυσόω -ῶ, inauro -are.
 περίχυμα, τό, circumfusum, οὐ.
 περίχυσις, ἡ, circumfusio, ὅ.
 *περίχωρα, τό, circumjecta urbi
 loca; loca urbi propinqua.
 περίχωρος, ον, circumjacens.
 περίψυκτος, ον, refrigeratus.
 περίψυξις, ἡ, perfrictio, ὅ.
 περίψυχρος, perfrigidus, a, um.
 περιψύχω, perfrigo, -are; ali-
 quid; -ομαι, perfrigesco, -ere.
 περιώμιον, τό, amiculum hume-
 ros ambiens; supparum.
 περιώμιος, humeros ambiens.
 περιώνυμος, ον, ubique notus,
 inclitus, a, um; illustris, e.
 περιώπτω -ῶ, circumspicio.
 περιωπή, ἡ, specula, -ae, ὅ. 2)
 νεολ. locus, -i, ἄ. ordo, ἄ.
 περνώ, ἡ, ὄν, niger, nigris dis-
 tinctus maculis, varius (colore).
 πέρνωμα, varietas coloris.
 1. περινώ, πέρνωμι, exporto.
 *2. περινώ -ῶ 1) transeo, -ire 2)
 -τάς Ἀλπεις, Alpes transgredior
 ἢ supero 3) τὸν περιῶ εἰς τὰ μα-

θήματα, praeceptis cum supero· 4) ἡ ὥρα ἐπέρασε, hora, tempus prae-
territ.

περονάω -ᾶ· 1) fibulā subnecto· 2) trajicio veluti fibula.

περόνη, ἡ, iibula, -ae, θ.

περόνιον, τό· 1) clavulus, ἄ. 2) νεοελ.—περοῦνι, fuscinula, -ae, θ.

περονίς, ἡ, fibula, -ae, θ.

Πέρσης, ὁ, Perses, -ae, ἄ.

περοίζω, Persas imitor.

Περσικός, Persicus, a, um.

πέρωσις, ἡ, vastatio.

περσιῶτι, persicē.

πέρωσι, anno praeterito.

περυσινός, ἡ, ὄν, anni superioris; annotinus, a, um.

πέσσημα, τό, lapsus, us -us, ἄ.

πεσοός, πεττός, ὁ, calculus, ἄ.

πέσσω, πέτω· 1) =μαλίσσω, mollio, ire, aliquid· 2) =ἔφα τι, coquo, -ere, aliquid· 3) πέσσω (τεροφήν), concoquo, -ere· 4) μετφ. πέσσω χόλον, iram concoquo.

πέταλον, τό· 1) folium, -i, οὐ. 2) lamina, -ae, θ. *3) νεοελ. πέταλον ἱππου, bractea equi.

πεταλοποιός, πεταλουργός, ὁ, bracteaator, -oris, ἄ.

πεταλωτός, -ᾶ, bracteis obduco.

πεταλώδης, es, folio similis.

πετάλωσις, bracteis obductio.

πετάννημι καὶ πεταννύω, pandō (pandi) passum, -ere aliquid.

πέτασμα, velum expansum.

πέτασος, ὁ petasus, -i, ἄ.

πέταυρον, petaurum, -i, οὐ.

πετάω -ᾶ, volo, -are.

πετεινός, ἡ, ὄν, volucer, -eris, ere· *ὁ πετεινός, gallinaceus, -i, ἄ.

πέτομαι, volo, -are.

πέτρα, ἡ· 1) petra, θ: saxum οὐ. 2) =λίθος, lapis, -idis, ἄ.

πετρῆεις, πετρώεις, εσσα, εν, saxosus, lapidosus, a, um.

πέτριος, η, ον, lapideus, a, um.

πετροβολέω -ᾶ, 1) saxa jaculor,

-ari· 2) =λιθοβολῶ, lapido, -are.

πετροβολία, ἡ, lapidatio, θ.

πετροβόλος, lapides ejaculans.

πέτρος, ὁ, saxum, -i, οὐ.

πετροσέλινον, petroselinum, οὐ.

πετρόω -ᾶ· 1) in saxum verito· 2) =λιθοβολῶ, lapido, -are:

πετρόωδης, es, saxosus, a, um; *lapidosus, a, um.

πέτροωμα, τό, lapidatio, θ.

πευθῆν, ὁ, sciscitator, ἄ.

πευθῶ, ἡ, nūncius, i-, ἄ.

πέυκη, ἡ, pinus, -us καὶ -i, θ.

πέυκινος, η, ον, e, pino.

πεῦσις, ἡ, nūncius, -i, ἄ.

πευστός, ἡ, ὄν, percantando ac-

ceptus, auditus, a, um.

πεφοβημένος, timide.

πεφροντισμένως, diligenter.

πεφρονκῶς, naturali modo.

πεφρυσμένος, confuse; mixtum,

πέψις, ἡ, concoctio, θ.

πῆ· 1) aliquo· 2) πῆ μὲν, —πῆ δέ, tum—tum, partim—partim.

πῆ ἢ πῆ· 1) quomodo; qua ratione· 2) =ποι, quo.

πηγάζω· 1) scateo· 2) μετφ. mano ἢ (emano (-are) e ἢ ex (μετ' ἀφαιρ.) orior, proficiscor a ἢ ab.

πηγαῖος, α, ον, e fonte manans; fontanus, a, um.

*πηγαῖον, eo (-ivi, itum, -ire) tendo, -ere; incendo, -er' (οὐδ).

πηγανον, τό, ruta, -ae, θ.

πηγή, ἡ, fons, -ntis, ἄ. μετφ. fons; origo, -inis, θ.

πηγνυμι, πηγνύω, pango (pepigī, pactum, -ere), aliquid.—νυμαι, concresco (-evi, -etum, -ere)· μετφ.

α') haereo in re β') τὰ παρόντα σπέπγη πράγματα τὰ ἀθάνατα, res praesentes firmas et stabiles sunt.

πηδάλιον, gubernaculum, οὐ.

πηδαλιονχέω, -ᾶ, gubernō.

πηδαλιονχία, ἡ, gubernatio, θ.

πηδαλιοῦχος, ὁ, gubernator, ἄ.

πηδάω -ᾶ, salio, -ire; salto, -are.

πήδημα, πήδησις, saltus, us, ἄ.

πηδητής, ὁ, saltator, -oris, ἄ.

πηδητικός, qui saltare solet.

πήζω· 1) =πήγνυμι, coagulo· 2) =πήγνυμαι, concreasco.

πηκτικός, coagulans, -ntis.

πηκτός, ἡ, ὄν, combactus, a, um; concretus, a, um.

πηλίκον, τό, quantitas, θ.

πηλίκος, η, ον, quantus, a, um.

πηλικότης, ἡ, quantitas, ἄ.
 πήλινος, ἡ, ον, e luto, ex argilla factus, a, um.
 πηλός, ὁ 1) lutum, -i, ού. argilla, θ. 2) — ἴλις, βόρβορος, lutum.
 πηλοργός, ὁ, figulus, -i, ἄ.
 πηλοφορέω -ῶ, lutum bajulo.
 πηλοφόρος, ὁ, luti bajulus.
 πηλώω -ῶ, luto, -are, aliquid — οῦμαι, lutesco, -ere.
 πηλώδης, ες, lutosus, a, um.
 πήλωσις, ἡ, volutatio in luto.
 πήνη, ἡ, tela, -ae, θ.
 πηνία, ἡ, quando? qua hora.
 πήξις, ἡ, concretio, θ.
 πήρα, ἡ, pera, -ae, θ.
 πηρός, ἄ, ὄν, mancus, à, um.
 πηρόω -ῶ, mutilo, -are — οῦμαι, mutilor, -ari.
 πηχναίος, α, ον, cubitalis, e.
 πήχυς, ὁ 1) ὁ τῆς χειρός, cubitus, -us, ἄ. 2) μέτρον, cubitum, ού. *3) νεοελ. τῷ πήχει μετρῶ, ulnā metior.
 πιαίνω, pinguefacio, -ere — οῦμαι, pinguesco, -ere.
 πιαναίς, ἡ, pinguedo, -inis, θ.
 πιαρός, ἄ, ὄν, pinguis, e.
 πιασμα, τό, quod pinguefacit.
 πιασμός, ὁ, pinguedo, -inis, θ.
 πίδαξ, ἡ, scatebra, ae, θ.
 πιέζω, premo (pressi, pressum, -ere), aliquem ἢ aliquid — οῦμαι, (ἐπιέσθην, πίεσομαι), premor (pressus sum, -i), ab aliquo ἢ aliqua re.
 πιάσιμος, ον, premens, -ntis.
 πίεσις, πιεσμός, pressio, θ.
 πίεσμα, τό 1) succus expressus 2) pressio, -onis, θ.
 πιεστήρ, ὁ, πιεστήριον, τό 1) pressorium, ού. 2) prelum, ού.
 πιεστήριος, α, ον, pressorius, a, um; torcularius, a, um.
 *πιεστής, ὁ, pressor, -oris, ἄ.
 πιεστός, ἡ, ὄν, pressus, a, um.
 πιθανολογέω -ῶ, probabilia dico.
 πιθανολογία, ἡ, oratio ad persuadendum apta.
 πιθανός, ἡ, ὄν, probabilis e.
 πιθανότης, ἡ, probabilitas.
 πιθανόω -ῶ, probabiliter.
 πιθάριον, τό, doliolum, ού.

πιθημίζω, simiam imitor *μετφ. inepte, ridicule imitor, -ari.
 πιθημισμός, ὁ 1) imitatio simiae 2) imitatio adulatoria.
 πιθημοειδής, ες, simiae similitis.
 πιθηκος, ὁ, simia, -ae, θ.
 πίθος, ὁ, dolium, -i, ού.
 πικραίνω 1) amarum reddo (aliquid) 2) — τινά, exacerbo aliquem molestiā afficio aliquem — οῦμαι, amaresco; *μετφ. de aliqua re doleo.
 πικρασμός, ὁ, amaritudo, θ.
 πικρία, ἡ 1) amaritudo, -inis, θ. 2) acerbitas, -atis, θ.
 πικρίζω, amaresco, -ere.
 πικρός, ἄ, ὄν 1) amarus, a, um 2) acerbus, a, um.
 πικρότης, ἡ, amaritudo, -inis, θ.
 πικρόω -ῶ, amarum reddo.
 πικρῶς, amare, acerbe.
 πιλέω -ῶ, lanam cogo et constipo.
 πίλημα, τό 1) lana coacta, 2) pileus, -i, ἄ.
 πιλητός, e lana coacta factus.
 πιλίδιον, πιλίον, τό, πιλίσκος, ὁ, pileolus, ἄ. pileolum, ού.
 πιλοποιέω -ῶ, 1) pileos conficio *2) petasos conficio.
 *πιλοποιία, ἡ, ars petasorum.
 πιλοποιός, ὁ 1) pileorum opifex *2) petasorum opifex.
 *πιλοπωλεῖον, taberna petasoria.
 *πιλοπόλης, petasorum mercator.
 πῖλος, ὁ 1) pileus, -i, ἄ. 2) petasus, -i, ἄ.
 πιλοφορέω ῶ, pileum gesto.
 πιλωτόν, τό, pileus, -ei, ἄ.
 πιμελή, ἡ, adeps, -ipis, ἄ. θ.
 πιμελής, ες, pinguis, e.
 πιμελώδης, ες, pinguis, e.
 πίμπλημι, impleo (-evi, -etum, -ere), aliquem ἢ aliquid; — οῦμαι, impleor, plenus sum.
 πίμπρημι, incendio, -ere.
 πινάκιον, πινακίδιον, tabella.
 πινάκις, ἡ, tabella, -ae, θ.
 πινακοθήκη, ἡ, pinacotheca, θ.
 πίναξ, ὁ 1) tabula, θ. 2) ἐπιβιβλ. index, -icis, ἄ. θ. 3) — γεωγραφικός, tabula geographica.
 πίννα, πίννη, ἡ, pinna, -ae, θ.

πίνον, τό, vinum hordeaceum.
πίνος, δ, sordes, -ia, θ.
πίνω 1) ἐπὶ ἀνθρ. α') hibo (bibbi, potum -ere) 2) ἐπὶ ζῴων, poto, -are 3) ἐπὶ ἀνύχων, poto, are 4) νεολ. πίνω εἰς ὑγίαν τινός, alicui propino.

πινώδης, ες, sordidus, a, um.
πίον, τό, res pinguis.
πιπράσκω, vendo (-didi, -ditum, -ere) aliquid.
πίπτω, cado (ceci, casum, -ere); concido -ere; decido, -ere.

πίσων, τό, pisos, δ, pisum, οὐ.
πίσσα, πίττα, ἡ 1) pix, picis, θ.
 2) = σκότος, tenebrae, -arum; θ.
πισσώω -ω, pisco, -are.

πισσώδης, ες, piceus, a, um.
πίσσωσις, ἡ, pice obductio.
πισσωτής, δ, qui pice obducit.
πισσωτός, pice obductus, a, um.
πίστευμα, τό, pignus fidei.
πιστευτός, credendus, a, um.
πιστευτικός, credulus, a, um.

*πιστευτός, ἡ, ὄν, credibilis, e.
πιστεύω 1) fidem habeo alicui; credo (-idi, -itum), -ere alicui 2) πιστεύω τινί τι, credo, concredo confido alicui aliquid 3) πιστεύω τινί = θαρσῶ τινί, fretus sum alicui ἢ aliqua re 4) — εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν Χριστόν, credo in Deum et in Christum.

πιστικός, ἡ, ὄν 1) fidelis, e 2) = πειστικός, probabilis, e 3) = πόσιμος, potabilis.

πίστις, ἡ, fides, -ei, θ. α') πίστιν δίδωμι τινί, credo alicui *β') νεολ. ἡ πίστις ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐξέλιπε, fides de foro sublati est.

πιστοποιέω -ω τι, alicui rei fidem facio; confirmo -are.

πιστοποιήσις, confirmatio, θ.
*πιστοποιητικόν, τό, scriptum testimonium. [fidem facit.

πιστοποιός, ὄν, qui alicui rei πιστός, ἡ, ὄν 1) fidelis, e 2) fide dignus, a, um.

πιστότης, ἡ, fidelitas, θ.
πιστόω -ω, fide (aliquem) obstringo; -οῦμαι τι, confirmo aliquid.

πίστομα, τό, fides, -ei, θ.
πιστός, fideliter.
πίστωσις, ἡ 1) confirmatio, probatio qua rei alicui fides iit) *2) νεολ. fides, -ei, θ. creditum, οὐ.
*πιστωτής, δ, creditor, ἄ.
*πιστωτικός, ἡ, ὄν, qui fidem (creditum) facit.

πιτυρίασις, ἡ, furfures, -um, ἄ.
πιτύριος, furfureus, a, um.
*πιτυρίς, ἡ, cuticula, ae, θ.
πιτύρισμα, furfures, -um, ἄ.
πιτυροειδής, furfuribus similis.
πίτυρον, πίτυρα, furfur, -uris, ἄ. καὶ furfures, -um, ἄ. πλ.
πιτυρόμαι -οῦμαι, furiuribus infestor.

πιτυρώδης, furfuraceus, a, um.
πίτυς, ἡ, pinus, us καὶ -i, θ.
πιτυώδης, ες, pinus, a, um.
πλαγῶν, ἡ, incunula ceres.
πλαγιάζω τι 1) obliquo, aliquid 2) νεολ. lectum peto.

πλαγιάσμός, δ, obliquatio, θ.
πλαγιάυλος, δ, tibia obliqua.
πλάγιος, ἰα, ἰων 1) = λοξός, obliquus, a, um 2) = ἐμπλάσιος, transversus, a, um 3) αὐτὸν πλάγμαι πτώσεις, casus obliqui 4) τὸ πλάγιον (= τὰ πλευρά), latus, -eris, οὐ.
πλαγιότης, ἡ, obliquitas, θ.

πλαγιός -ω, obliquo, -are.
πλαγιώω 1) oblique 2) (per) transversum 3) ab latere.

πλαγιώσις, ἡ, obliquatio, θ.
πλαγκτός, ἡ, ὄν, vagus, errabundus erroneus, a, um.

πλαθαρός, ἄ, ὄν, laxus, a, um.
πλαθαρότης, ἡ, flacciditas, θ.
πλάζομαι, erro, -are.

*πλάθω = πλάττω.
πλάσιον, τό 1) quadratum oblongum (κατὰ ἀκτῆς inconstructae) 2) — εἰκόνας, tabulae margo.

πλακοῦς, δ, placenta, θ.
πλακώω -ω, crusto, incrusto.
πλακώδης, ες, crustosus, a, um.
πλακωτής, δ, crustarius, -ii, ἄ.
πλανάω -ά τινα 1) a recto itinere abduco aliquid; -οῦμαι, vagor, -ari 2) iter facio longe lateque πλανώμενος, ἡ, ον, errans,

-ntis; errabundus, a, um.
 πλάνη, ἡ· 1) error, ἄ. irans, θ.
 2) = περιπλάνησις, vagatio, θ. 3) error
 πλάνημα, τό, error, -oris, ἄ.
 *πλάνης, δ, errans.
 πλάνησις, ἡ· 1) = πλάνη, error,
 -oris, ἄ. 2) inductio in errorem.
 πλανήτης, δ, errans, -ntis.
 πλανητικός, ετρο, -are.
 πλανητικός, εtreneus.
 πλανητός, ἡ, δν, vagabundus.
 πλανόδιος, α, ον, in via errans;
 ergo, onis, ἄ.
 πλανοδία, ἡ, vagatio; -onis, θ.
 πλάνος, ον· 1) erraticus, a, um·
 2) = ἀπατεών, fallax.
 πλάξ, ἡ, pranties; tabula, θ.
 πλάσις, ἡ, fictio, θ. futura, θ.
 πλάσμα, τό· 1) figmentum, -i, οδ.
 2) = ἐκίνημα, fictum, οδ.
 πλάσσειν (τε)· 1) fingo (finxi, fin-
 ctum, -ere) aliquid· 2) μετφ. = ἐπιμοῶ
 τι (ψευδής), fingo. ceminscor ali-
 quid· 3) δ θεός ἐποίησε τὸν κόσμον,
 Deus mundum creavit (fecit).
 πλάστης, δ, fictor, -oris, ἄ.
 πλάστιγξ, ἡ, lanx, -ncis, θ.
 πλαστική, ἡ, plastica (-ce), -ae.
 θ. ars fingendi; statuaria, θ.
 πλαστικός, plasticus, a, um.
 πλαστογραφία, -ῶ, 1) committo
 falsum· 2) — ἐκγόγραφῆν, adultero
 subscriptionem.
 πλαστογραφία, ἡ, falsum, οδ.
 πλαστογράφος, δ, falsarius, ἄ.
 πλαστός, ἡ, δν, fictus, a, um.
 πλαστουργός, δ, fictor, -oris, ἄ.
 πλασῶς, fecte simulate.
 πλατάγημα, strepitus, -us, ἄ.
 πλατάνιος, platanus, a, um.
 πλάτανος, ἡ, platanus, -i, θ.
 πλατεία, ἡ· 1) ὁδός, ἡ ἐσθμη, pla-
 tea, θ. 2) — θεάτριον; cavea media.
 πλατέως, late· πλατύτερον, latius.
 πλάτη, ἡ· 1) — κόπης, palmula,
 θ. 2) = ὤμοπλατή, scapulae, θ.
 πλάτος, τό, latitudo, -inis, θ.
 πλάττω, ἴδε πλάσσω.
 *πλάτνωσις, ἡ, dilatatio, θ.
 πλατώνω, dilato, -are, aliquid,
 amplio, amplifico, -are, aliquid·
 —ομαι (ἐπλατόνθην), latius fio.

πλάτος, εἶα, ὄ· 1) latus, a, um.
 2) amplius, spatiosus, a, um.
 πλατύφυλλος, latifolius, a, um.
 πλέθρον, nectendo.
 πλέγμα, τό, quiddid nexum ἢ
 contextum est, opus vitile.
 πλεθριαῖος, α, ον, jugeralis, e.
 πλέθρον, τό, jugerum, οδ.
 *πλειοδοσία, ἡ, licitatio; θ.
 *πλειοδοτέω -ῶ, licitor, -ari.
 *πλειοδότης, δ, licitator, ἄ.
 πλειόντης, major numerus.
 πλειονογηφέω -ῶ, majorem nu-
 merum suffragium habeo.
 πλειονογηφία, ἡ, major nume-
 rus suffragium.
 πλειόνως, plus.
 *πλειότερος, α, ον, plus (-tris),
 πληθ. plures, plura (-ium).
 πλειστάκις, saepissime.
 πλειστηριάζω, vendo ad licita-
 tionem; licitor, -ari.
 πλειστηριασμός, δ, licitatio, θ.
 πλείστος, plurimus, a, um.
 πλείων, ον, plus (pluris), πλεο-
 νες, πλειονα, plures, plura (ium).
 πλεκτάνη, ἡ, cirri (polypodis) μετφ.
 laqueus, -i, ἄ.
 πλεκτανῶν -ῶ, implico, -are.
 πλεκτικός, ἡ, δν, ad plectendum
 aptus, a, um.
 πλεκτός, ἡ, δν, plexus, a, um.
 πλένω, pleco (-xi, -xum, -ere)
 aliquid, μετφ. struo, machinor.
 *πλεξίδα, ἡ, plexi capilli.
 *πλέξιμον, τό = πλέξις.
 πλέξις, ἡ, plexus, -us, ἄ.
 πλέων, plus; amplius.
 πλεονάω, copiosior ἢ major sum,
 quam necesse est.
 πλεονάκις, pluries; saepius.
 πλεονασίς, ἡ, redundantia, θ.
 πλεονασμα· 1) redundantia, θ. * 2)
 ἐπι χρημ. reliqua pecunia.
 πλεονασμός, δ· 1) redundantia,
 θ. 2) ἐν τῇ γραμ. pleonasmus, ἄ.
 πλεοναστικός, redundans, -ntis.
 πλεοναστός, ἡ, δν, abundans.
 πλεονετέω -ῶ, plus habeo.
 πλεονέκτημα, τό, id quo quis su-
 perat alterum.
 πλεονέκτης, δ, avidus, a, um.

πλεονεκτικὸς, ἡ, ὄν, alieni avidus ἢ ἀπλ. avidus, a, um.

πλεονεξία, ἡ, aviditas, θ.

πλευρά, ἡ, costa, -ae, θ. latus, οὐ.

πλευρτικὸς, pleuriticus, a, um.

πλευριτις, ἡ, pleuritis, -idis, θ.

πλευρόθεν, a latere.

πλευρόν, τό, latus, -eris, οὐ.

πλευσίς, ἡ, navigatio, -onis, θ.

πλευστικὸς; ἡ, ὄν, navigationi accommodatus, a, um.

πλώω 1) navigo, -are ἢ γαβὸς πλεῖ, navis navigat 2) = νήχομαι, navigo, nato, -are.

πλέων, ὄν (ἀντ.) ἰδὲ πλεῖων, ὄν.

πληγή, ἡ, plaga, θ. vulnus, οὐ.

πληγμα, τό, plaga, θ.

πλήθος, τό 1) multitudo, -inis, θ. 2) copia, θ. 3) plebs, -tis, θ. vulgus, -i, οὐ, saex populi.

πληθυντικὸς, ἡ, ὄν 1) augens 2) ἐν τῇ γραμ. pluralis numerus.

πληθυντικῶς, numero plurali.

πληθύνω, multiplico, -are, augeo numero; -ομαι, (ἢ οὐδ.) πληθύνω augeor numero; multiplicor.

πληθῶς, ἡ, multitudo, θ.

πληθυνσμός, ὁ 1) = αὐξήσις multiplicatio, θ. 2) νεοελ. οἱ κάτοικοι πόλεως, hominum multitudo.

πληθῶνα, plenus sum.

πλήθω· plenus ἢ refertus sum.

πληθώρα, ἡ 1) plenitas, θ. redundantia, θ. 2) late. plethōra, θ.

πληκτικὸς, ἡ, ὄν 1) ferendi vim habens 2) νεοελ. fastidiosus.

πληκτικῶς 1) caesim 2) νεοελ. fastidiosus.

πλήκτρον, τό, plectrum, οὐ.

πλημμέλεια, ἡ 1) v. tiositas -atis, θ. 2) error, -oris, ἔ.

πλημμελέω -ῶ, delinquo, -ere.

πλημμέλημα, delictum, οὐ.

πλημμελής, ἔς, inconcinus, a, um, vitiosus, a, um.

πλημμελῶς, vitiose.

πλήμμυρα, ἡ, inundatio, θ.

πλημμυρέω -ῶ, πλημμυρίζω, inundo, -are; exundo, -are.

πλημμυρίς, ἡ, maris accessus.

πλήμνη, ἡ, modiolus rotae.

πλήν 1) πρὸθ. μετὰ γενικής praeter-

ter (μετ. αἰτιατ.) 2) ἀπλ. praeterquam; nisi.

πληξίς, ἡ 1) percussio, θ. 2) νεοελ. taedium, fastidium, οὐ.

πλήρης, ἔς, plenus, a, um, refertus, a, um.

πληροφορέω -ῶ, certiore facio (aliquem); -οῦμαι· α') certo scio (aliquid) β) νεοελ. certior fio ab aliquo; percontor aliquid ex aliquo, ἢ ab ali uo.

πληροφορία, ἡ 1) certa fides 2) νεοελ. indicium, -ii, οὐ.

πληρῶω -ῶ 1) πλ. τί τινας, impleo, repleo (-evi, -etum, -ere) aliquid, aliqua re; 2) (= ἀναπληρῶ) τὰς λεγεῶνας, τὰς ναῦς, suppleo legiones, naves 3) — τὴν ἐπόχην, impleo, compleo promissum 4) πληρῶ τὰ ἔτη, compleo annos ἐπλήρωσε τὸν τοῦ βίου χρόνον, complevit sua tempora 5) — τὸν νόμον, legem impleo, mandata legis exsequor 6) πληροῦμαι· α') impleor, compleor (-pletus sum -eri) β') ἐν τῇ Ν. Δ. impleor et ad exitum perducor ἢ perficior.

πλήρωμα, τό 1) complementum, οὐ 2) — γῆς, plenitudo terrae 3) — πλοῖον, classiarium, nautae.

*πληρωμῆ=ἀπότισις, solutio, θ.

*πληρώνω=ἀποτίγω, solvo, -ere; pensito, -are, aliquid.

πλήρωσις, ἡ, repletio, θ.

*πληρωτός, solvendus, a, um.

πληρωτής, ὁ 1) — ἐράνου, qui stipem confert 2) νεοελ. = ὁ ἀποτίγων, solutor, -oris, ἔ.

πληρωτικὸς, ἡ, ὄν, explebilis, e.

πλησιάζω 1) — τινι, propinquo.

προπίνκω, -are, aliquid 2) = συγκοινωνοῦμαι τινι, coëco cum aliqua 3) = εἶμαι ὁπαδός τινος, sector aliquem 4) νεοελ. α') πλησιάζω τι εἰς τι, admoveo, adduco aliquid ad aliquid β') ἡ ἡμέρα πλησιάζει, dies propinquat.

πλησιαιτέρος, α, ὄν, propior, -ius (γεν. -ioris).

πλησιαιστέρος, α, ὄν, propinquior, -ius; propior, ius (γεν. ioris).

πλησίον 1) prope 2) ὁ πλησίον

·ων, propinquus, a, um· ὁ πλησίον (οὐσ.) proximus, -i, ἄ.

πλησιόχωρος, propinquus.

πλησιόστιος, ον· 1) ἐνεργ. — ἀνεμος, velum (navis) implens· 2) παρρητ. pleno velo navigans.

πλησιμονή, ἡ· 1) = κῶρος, satietas saturitas· 2) = ἀφθονία, saturitas, θ. abundantia, -ae, θ. plenitas, -atis, θ.

πλήσσω καὶ πλήττω· 1) percutio (-ussi -ussum, ere) aliquem ἢ aliquid· 2) ferio (ici, ictum, ferire) aliquem ἢ aliquid.

πλινθίον, τό· 1) laterculus, -i, ἄ. 2) abacus, -i, ἄ. 3) quadratum oblongum.

*πλινθόκτιστος, latere structus.

πλίνθος, ἡ· 1) later, -eris, ἄ. 2) ἐν τῇ δοχίτεκ. plinthus, θ.

πλοῦριον, τό, navigiolum, οὐ.

πλοῖζω, πλοῖζομαι, navigo.

πλοῖον, τό, navis, -is, θ.

πλόκαμος, ὁ, crines plexi et intortiti; cincinni, -orum.

πλοκάς, ἡ, comma plexa.

πλοκή, ἡ· 1) nexus, textus, -us, ἄ. 2) μετφ. dolus, i.

πλόκος, ὁ, cirrus, -i, ἄ.

πλόος -οὐς, ὁ, navigatio, θ.

πλουσιοπάροχος, ον, divitias largiens.

πλουσιοπαρόχος, locuplete.

πλούσιος, α, ον· 1) dives, -itis; πλουσιώτερος, α, ον, ditior, -ius (-ioris), πλουσιώτατος, η, ον, ditissimus·

2) opulens.

πλουσίως, abunde.

πλουτέω -ῶ, dives sum.

πλουτηρός, ἄ, ὄν, quaestuosus, lucrosus, um.

πλουτίζω, ditō (-avi, -are), aliquem ἢ aliquid, divitem reddo aliquem· -ομαι, ditescō, -ere.

πλουτισμός, ὁ, ditatio, -onis, θ.

πλουτοκρατέομαι -οῦμαι, a divitibus dominor.

πλοῦτος, ὁ· 1) divitiae, -arum, θ. 1) copia, -ae, θ.

πλύμα, aqua sordida et lotura.

πλύτης, ὁ, lutor, ἄ. fullo, ἄ.

πλύντρια, ἡ, πλυντήρις, ἡ, quae lavat lintea; lotrix, -icis, θ.

πλύντρον, τό, merces fullonis.

πλύνω, lavo, -are, aliquid (ἱσθητάς, vestes)· -ομαι, me lavo ἢ lator, ἐπλύθη, πάλυμαι, lautus ἢ lotus sum, πλυθείς, lotus, a. um.

*πλύσιμον, lavatio, -onis, θ.

πλύσιμος, qui lavari potest.

πλύσις, lavatio, ablutio.

πλωτήρ, ὁ, navigator, ἄ.

πλωτικός, ἡ, ὄν, navigationi aptus; οὐσ. οἱ πλωτικοί, nautae.

πλωτός, ἡ, ὄν· 1) navigabilis, e·

2) fluitans, ntis.

πνεῦμα, τό· 1) spiritus halitus, flatus, -us, ἄ, flamen, -inis, οὐ.

2) = ψυχή, anima, -ae, θ. 3) ἐν τῇ γραμμ. πνεῦμα, δασύ, ψιλόν, spiritus asper, lenis· 4) τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Spiritus Sanctus.

πνευματικός, ἡ, ὄν· 1) spiritualis, e· † 2) = σαρκικός, incorporealis, e· † 3) οὐσ. qui confitentur audit· * 4) -αὶ δυνάμεις, facultates ingenii.

πνευματικῶς· 1) spiritualiter· 2) vi et auxilio divino.

πνευματισμός, ὁ, adspiratio, θ.

πνευματώδης, ες· 1) spiritu plenus, a, um· * 2) νεοελ. = ἀγγίλους,

ingeniosus, a, um.

πνευμονικός, pulmonarius.

πνεύμων, ὁ pulmo, ἄ.

πνεύσις, ἡ, spiratio, -onis, θ.

πνευστιῶν -ῶ, anhelō, -are.

πνέω· 1) flo, spiro, -are· 2) odorem spiro, oleo, -ere· 3) μετφ. spiro aliquid.

πνιγηρός, ἄ, ὄν, aestu suffocans; suffocabilis, e.

πνίγμα, πνιγμονή, πνιγμός, suffocatio, strangulatio, θ.

πνίγος, τό· 1) suffocatio strangulatio, θ. 2) calor aestivus.

πνίγω· 1) = ἀγχώ, suffoco, -are, aliquem· 2) = ἀγχονῶ τινα, strangulo, -are, aliquem· 3) πνίγω ἐν ὕδατι, submergo, mergo, demergo (-si, -ere) aliquem· 4) πνίγομαι α.·) submergor· β.·) μετφ. = ἀδημονῶ, angor, -i· 5) νεοελ. = κατακλύω τι, inundo, -are, aliquid.

πνικτός, suffocatus, a, um.

πνίξις, ἡ, suffocatio.
 πνοή, ἡ· 1) flatus, -us, ἄ, spiri-
 tus, -us, α. 2) ἀναπνοή, spiritus,
 -us, ἄ, respiratio.
 πόα, ἡ, herba, -ae, θ.
 ποάζω· 1) herbosus sum· 2) ποά-
 ζω τι, runco aliquid.
 ποδάγρα, ἡ· 1) πέδη, pedica, θ.
 2) ἡ νόσος, podagra, θ.
 ποδαγέω -ᾶ, pedum dolore (po-
 dagra) laboro.
 ποδαλία, ἡ, pedum dolor.
 ποδάριον τό, pediculus, -i, ἄ.
 ποδάριος, ες, celer, is, e.
 ποδηγεία, ἡ, itineris monstratio
 ποδηγέω -ᾶ, ποδηγέω -ᾶ, viam
 monstro: dux itineris sum.
 ποδηγέτης, δ, viae dux.
 ποδήρης χιτών, tunica talaris.
 ποδίξω· 1) pedes alicujus ligo· 2)
 ποδίξω σίχον, versum scando.
 *ποδοκροτέω -ᾶ, pedibus plaudo.
 *ποδοκρότημα—ποδοκροσά.
 ποδοκροσία, plausus pedum.
 *ποδοπατέω -ᾶ, calco, -are.
 πόθεινός, ἡ, ὄν, desiderapilis, e;
 desideratus, a, um.
 ποθεινός, magno desiderio.
 πόθεν; unde?
 ποθέω -ᾶ, opto, -are, aliquid;
 cupio, -ere, aliquid.
 πόθησις, ἡ, desideratio, θ.
 ποθητός, ἡ, ὄν, optatus, a, um.
 πόθος, δ, desiderium, ii, οὐ.
 ποῖ; quo?
 ποι (ἔγκλι), aliquo.
 ποιέω -ᾶ, 1) facio (feci, factum,
 -are, aliquid· 2) facio, efficio,
 conficio, fabricor, factito, produco,
 gigno aliquid· 3) facio, carmina,
 versus facio ἢ factito, poetice scribo.
 ποιήμα, τό· 1) quod aliquis facit·
 2) carmen, -inis, οὐ.
 ποιημάτων, τό, parvum poema;
 poematum, -ii, οὐ.
 ποιησις, ἡ· 1) faciendi actio· 2)
 ποῆσις, -is, θ. poema, -atis, οὐ.
 ποιητής, δ, 1) poeta, -ae, ἄ. 2)
 factor effector, -oris, ἄ. 3) πλά-
 στης, factitator, -oris, ἄ.
 ποιητικός, poeticus, a, um.
 ποιητικῶς, poetice.

ποιητός, ἡ, ὄν· 1) factus, a, um·
 2) τεχνητός, facticius, a, um.
 ποιήτρια, ἡ, poetria, -ae, θ.
 ποικιλία, ἡ, varietas, θ.
 ποικίλλω, vario, variegō; —ομαι,
 varior ἢ οὐδ. vario; πεποικιλμένος,
 variatus, variegatus, a, um.
 ποικίλλω, τό, ornatus versicolor
 ποικίλος, η, ὄν, varius, a, um;
 variatus, a, um.
 ποικιλόστικτος, ὄν, variis macu-
 lis notatus, a, um.
 ποικιλόχρους -ους, ποικιλόχρω-
 μος, ὄν, versicolor.
 ποικιλήτης, δ, plumarius, ἄ.
 ποικίλως, varie.
 ποιμαίνω, pascō, -ere.
 ποιμαντήρ, δ, pastor, ἄ.
 ποιμαντικός, pastoricius.
 ποιμεναρχέω -ᾶ, graegi praesum
 ποιμεναρχής, δ, gregis dux.
 ποιμενικός, ἡ, ὄν, pastorius.
 ποιμενικῶς, pastoraliter.
 ποιμήν, δ, pastor, ἄ. opilio, ἄ.
 ποιμνή, ἡ, gregis, gregis, ἄ.
 ποίμιον, τό· 1) grex, gregis· 2)
 oviarium, -i, οὐ.
 ποιή, ἡ· 1) poena, -ae, θ. 2)
 supplicium, -ii, οὐ.
 *ποινολόγος, δ, causarum pu-
 blicarum peritus.
 *ποινικός, ἡ, ὄν, poenalis, e.
 *ποινικῶς, poenaliter.
 ποῖος, α, ὄν, qualis, e.
 ποῖός, ἄ, ὄν, certa qualitate prae-
 ditus, a, um.
 ποιότης, ἡ· 1) qualitas, θ. *2)
 νεοσλ. — τοῦ ἔδαφους, soli natura.
 ποιωτικός, ἡ, ὄν, qualitatem ali-
 quam habens.
 πολεμαρχέω -ᾶ· 1) exercitui
 praesum· 2) Polemarchus sum.
 πολεμαρχος, δ· 1) dux belli· 2)
 polemarchus, -i, ἄ.
 πολεμέω -ᾶ τιμι ἢ πρὸς τινα, bel-
 lum gero (gessi) cum aliquo;
 —ομαι, bello petor.
 πολεμικός, ἡ, ὄν· 1) bellicus, a,
 um; militaris; e· 2) φιλοπόλεμος,
 bellicosus, a, um.
 πολεμικῶς, hostiliter.
 πολέμιος, α, ὄν· 1) hostilis, e.

2) πολέμιός τινι, hostis alicui· 3) τὰ πολέμια = τὰ πολεμικά, res militaris
πολεμιστής, δ, bellator, δ.

πολεμιστρια, ἡ, bellatrix, θ.

πολεμίας, hostiliter.

πόλεμος, δ· 1) bellum, οὐ. 2)

ἔνιοι. = μάχη, proelium, οὐ. pugna.

πολεμέω -ῶ, ρῆμ. hostem aliquem reddo.

πολιορκέω -ῶ, obsideo, -ere.

πολιορκητής, δ, obsessor, δ.

πολιορκητικός, obsidionalis, ε.

πολιορκία, ἡ, obsessio, θ.

πολιός, canus, albus, α, um.

πολιότης, ἡ, canities, -ei.

πολιότριχος, ον, ἐπιθ. canes habens capillos.

πολιοῦχος (θεός, θεά), urbis praeses; tutelaris deus ἡ dea.

πόλις, ἡ· 1) oppidum, οὐ. 2) urbs

θ. (ἰδίως ἡ Ρώμη)· 3) civitas, θ.

πολιτεία, ἡ· 1) administratio civitatis· 2) reipublicae status; res-

publica, -ae, θ. 3) = τὰ τοῦ πολίτου δίκαια, civitas, -atis, θ. † 4) bona opera (pietatis causa).

πολίτευμα, τό, reipublicae administratio.

πολιτευτής, δ· 1) administrator reipublicae· *2) νεοελ. reipublicae gerendae peritus.

πολιτεύω· 1) civis sum; civem mo gero· 2) —ομαι· α') rempublicam administro || οἱ —όμενοι, qui rempublicam administrant· β') παθῆναι. administor, -ari; gubernor· -ari· γ') vivo gero me.

πολίτης, δ, civis, -is, δ. || οἱ πολῖται· α') cives, -ium, ἀρ. β') = συμπολίται· οἱ ἡμέτεροι πολῖται, cives nostri· γ') οἱ τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῆς Ρώμης, oppidani, -orum.

πολιτίζω· 1) rempublicam administro· *2) νεοελ. ad humanitatem informo; —ομαι, excolor, mitigor, λαός πολιτισμένος, populus excultus populus ad humaniores cultus adductus.

πολιτική, ἡ· 1) — ἐπιστήμη, civilis scientia, prudentia civilis; 2) comitas, θ. γ') τὰ πολιτικά.

πολιτικός, ἡ, δν, civilis, e; civi-

cus, a, um; politicus, a, um· || οὐσ. α') πολιτικός, vir civilis; β') τὰ πολιτικά, respublica; rempublicam administro.

πολιτικῶς, civiliter.

πολίτης, ἡ, civis, -is, θ.

πολιτισμός, δ· 1) adm nistratio reipublicae· *2) νεοελ. humanitas, -atis, θ. cultus, -us, δ.

πολιτογράφω -ῶ, civium numero adscribo aliquem.

πολιτογραφία (*πολιτογράφησις) receptio in civium numero.

πολιτοφθόρος, ον, civibus perniciosus, α, um.

πολιτοφύλακες, civium custodes.

πολίχνη, oppidulum, οὐ.

πολιώδης, ες, canus, α, um.

πολλάκις, saepe.

πολλαπλασιάζω, ρῆμ. multiplico, -are; —ομαι, multiplicor, angeor, propagor.

πολλαπλασιασμός, ἡ· 1) multiplicatio, θ. 2) — ζῴων, proventus.

πολλαπλασιασμός, multiplicatio.
*πολλαπλασιαστέος, δ, multiplicandus.

*πολλαπλασιαστής, multiplicator

πολλαπλάσιος, multiplex, -icis.

πολλαπλασιώω, multipliciter.

πολλαπλός -οῦς, multiplex, -icis

πολλαχῆ· 1) multis in locis passim· 2) saepe.

πολλαχόθεν, multis e locis.

πολλαχόθι, multis in locis.

πολλαχόσε, ad multa loca.

πολλαχού, multis in locis.

πολλαχῶς, multifariam.

πολλοστημόριον, τό, pars una e multis; pars minima.

πολλοστός, ἡ, τό· 1) multesimus δθ. = parvus exiguus, α, um· 2)

πολλοστῶ ἔτει, post multos annos.

πολλοστῶς, multifariam.

πολλοῦ· 1) ex longo jam tempore; 2) magno pretio, care.

πόλος, δ, polus, -i, δ.

πόλτος, δ, puls, -ltis, θ.

πολιώδης, ες, pulti similis.

πολύ, ἴδε πολύς.

πολυάματος, πολύαιμος, ον, sanguine abundans.

πολυαμία, ἡ, sanguinis abundantia.

πολυανδρεία -ῶ, viris abundo.

***πολυανδρεία**, virorum multitudo.

πολύανδρος, ὄν 1) viris abundans.

2) περί γυν. multivira, -ae, ὅ.

πολύανθος, ὄν, **πολυανθήης**, ἑς, multos habens flores.

πολυανθρωπία, ἡ, multitudo hominum; populositas, ὅ.

πολυάνθρωπος, ὄν, frequens hominibus; populosus, a, um.

πολύριθμος, numerosus, a, um.

πολυριθμῶς, numerose.

πολυαρκής, ἑς 1) ad multa sufficiens 2) diu durans 3) abundans rebus necessariis.

πολυαρχία, multorum dominatio **πολύαστερος**, **πολύαστρος**, ὄν, valde stellatus, a, um.

πολύασχολος, ὄν, multis negotiis distentus, a, um.

πολύβιβλος, ὄν, multis libris constans; voluminosus, a, um.

πολύβιος, ὄν, diu vivens || οὐσ. ὁ **Πολύβιος**, Polybius, -ii, ἄ.

πολυβότανος, herbosus, a, um.

πολύβοτος, pascuis abundans.

πολύβοτρως, racemosus, a, um.

πολυγαμέω -ῶ, plures duco uxores; plures uxores habeo.

πολυγαμία, multinubentia, ὅ.

πολύγαμος, multinubus, a, um.

πολύγλωσσοσ καὶ **πολύγλωττος**, ὄν, multarum linguarum gnarus.

πολυγνώριστος, **πολύγνωτος**, ὄν, multis notus ἢ cognitus, a, um.

πολυγραφία, ἡ, multa scriptio.

πολυγράφος, ὄν, multa scribens

πολυγύναιος, **πολυγύννης** (-γύναικος), ὁ, multas uxores habens.

πολυγώνιος, **πολύγωνος**, multangulus, angulosus, a, um.

πολυδαίδαλος, artificiose elaboratus, affabre factus, a, um.

πολύδακρυς, lacrimosus, a, um.

πολύδάπανος, ὄν, sumptuosus, a, um; τὸ -ον, sumptuositas, ὅ.

πολυδαπάνως, sumptuose.

πολύδοξος, multum illustris, e.

πολύδροσος, rore plenus, a, um.

πολύδρυνος, silvossus, a, um.

πολυδύναμος, multipotens, -ntis.

πολυδώρεια, larga munificentia.

πολύδωρος, ὄν 1) multa donans

2) multis donatus, a, um.

πολύεδρος, multa latera habens.

πολυεθνής, populosus, a, um.

πολυειδής, multimodus.

πολυειδῶς, multimodis.

πολυέλαιος, ὄν 1) oleo abundans

*2) γεωλ. ὁ **πολυέλαιος**, crystallinum candelabrum.

πολύελεος, ὄν, valde misericors.

πολύεξοδος, ὄν, magnos sumptus habens; sumptuosus.

πολυετής, ἑς, longaevus, annosus, grandaevus, a, um.

πολυετία, ἡ, annositas, -atis, ὅ. grandaevitae, -atis, ὅ.

πολυετῶς, per multos annos.

πολυζητήτος, multum quaesitus.

πολύζωρος, longaevus, a, um.

πολυηχής, multisonus, a, um.

πολυθαλπής, valde calidus.

πολυθαρήης, ἑς, multa fiducia praeditus, a, um.

πολυθαύμαστος, ὄν, valde mirabilis, e; valde admiratus.

πολυθέατος, ὄν, a multis conspectus, a, um; spectabilis, e.

πολυθεία, ἡ, deorum multitudo.

πολύθεος (**πολυθειστής**), multos deos colens.

πολύθερμος, multum calidus.

πολύθηρπτος, multos alens.

πολυθηρήνητος, ὄν, multum defletus, a, um; lamentabilis, e.

πολυθρόλητος, ὄν, multum celebratus, a, um.

πολύθυρος, multas habens fores.

πολυτίστον, ὁ, ἡ, multiscius; multiplici doctrina praeditus.

πολυκαρπέω -ῶ, multos fructus produco.

πολυκαρπία, ubertas fructuum.

πολύκαρπος, fecundus, a, um.

πολυκέντητος, varie acu pictus.

πολυκερδής, ἑς, multum quaestuosus, a, um.

πολυκέφαλος, ὄν, ἐπίθ. multa habens capita.

πολυκίνδυνος, ὄν, ἐπίθ. valde periculosus.

πολυκίνητος, multum agitatus.
πολυκλαδής, **πολύκλαδος**, *ον*, multos ramulos habens ἢ emittens
πολύκλαυστος, *ον*, multum defletus ἢ deilendus, a, um.
πολύκοσμος, valde ornatus.
πολύκρημος, valde praeruptus.
πολύκροτος, *ον*, multum resonans; ingentem tumultum faciens, *δθ*. *γεοελ*. famosus, a, um.
πολύκρουνος, *ον*, multas scaturigines habens.
πολυκτήμων, *δ*, ἢ, locuples.
πολύκωπος, *ον*, *ἐπιθ*. multos remos habens.
πολυλαλέω -*ω*, garrigo, -ire.
πολυλογέω -*ω*, multa dico; copiose loquor.
πολυλογία, ἢ, multiloquium, *οθ*.
πολυλόγος, *ον*, multiloquus.
πολυλόγως, multis verbis.
πολυμάθεια, magna eruditio.
πολυμαθής, *ἐς*, qui multa didicit *δθ*. eruditus, peritus.
πολυμελής, *ἐς*, multa membra habens.
πολυμέρεια, partium multitudo.
πολυμερής, *ἐς*, multis partibus constans.
πολυμέριμος, *ον*, multis curis obnoxius.
πολυμερῶς, varie.
πολύμετρος, *ον*, ex multis metris compositus, a, um.
πολυμηχανία, ἢ, sollertia, *θ*.
πολυμήχανος, *ον*, sollers, -rtis.
πολυμιγής, *ἐς*, **πολύμικτος**, *ον*, e multis mixtus, a, um.
πολυμξία, ἢ, multarum rerum mixtura.
πολύμισθος, *ον*, multam mercedem accipiens.
πολυμνήμων, *δ*, ἢ 1) multarum rerum memor 2) memoria valens.
πολύμνητος, *ον*, multum memoratus, a, um; *δθ*. clarus.
πολύμορφος, multi-formis, e.
πολύμοχθος, *ον* 1) aerumnosus, a. um. 2) laboriosus, a, um.
πολυμόχθως, laporose.
πολύοσμος, valde fragrans.
πολυπαθής, *ἐς*, multis malis af-

fectus ἢ vexatus, a, um.
πολυπειρία, magna peritia.
πολύπειρος, *ον*, multa expertus; qui multa tentavit.
πολυπλανής, *ἐς*, multum errans; multivagus, a, um.
πολυπλάνητος, multum vagatus.
πολύπλευρος, *ον*, *ἐπιθ*. multa habens letera.
πολυπληθής, *ἐς*, multus numero; numerosus, a, um.
πολυπληθία, ἢ, magna multitudo; numerositas, -atis, *θ*.
πολυπληθῶς, numerose.
πολύπλοκος, *ον*, multum implicitus, a, um. *δθ*. =valde impeditus, a, um; difficilis, e.
πολυπλόκως, multum implicite..
πολυπόθητος, *ον*, multum desideratus, a, um.
πολυποίκιλος, *ον*, multum variegatus, a, um.
πολύπονος, *ον* 1) laboriosus, a, um. 2) aerumnosus; a, um.
πολυπόνως, laboriose.
πολυποσία, ἢ, multa potatio.
πολύπους, *δ*, ἢ, multipes, -idis. || *οθσ*. *δ* πολύπους, polypus, *δ*.
πολυπραγμονέω, *ω*, multis negotiis (μάλιστα, a me alienis) me implico; accurate rem tracto, ago.
πολυπραγμοσύνη, ἢ 1) sollicitudo de multis, negotiis (μάλιστα, a nobis alienis) 2) negociositas, *θ*.
πολυπράγμων, *δ*, ἢ 1) qui (quae) est multorum negotiorum (a se alienis) *δθ*. =ardelio, -onis, *δ*. *θ*. curiosus, a, um. 2) *ἐπι* καλοῦ = *ε*-σχολος, negotiosus, a, um.
πολύπτυχος, *ον*, *ἐπιθ*. multas plicas habens.
1. **πολύπυρος**, tritico abundans.
2. **πολύπυρος**, igne abundans.
πολύπυστος, *ον*, multis notus.
πολύρριζος, multis radicibus.
πολύρροδος, rosis abundans.
πολύρρευτος, multifluus, a, um.
πολύ, *ἐπιθ*. multum, valde; multo (μετὰ συγκρ.) πολὺ ἀπέχει, multum abest.
πολύς, **πολλή**, **πολύ** 1) multus, a, um. *οἱ πολλοὶ* (τὸ πλῆθος), multi,

vulgus, plebs· 2) magnus, a, um.
 3) ἐπὶ χρόνου, multus, longus, a, um· 4) πολλῶ, πολὺ (ἐπὶ συγκρισ.), multo· 5) ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ, plerumque, pleraque ἢ plerumque
πολυσαρκία, corpulentia, θ.
πολύσαρκος, corpulentus, a, um.
πολύσεπτος, venerabilis, e.
πολυσήμαντος, multa significans.
πολυσπερμία, ἡ, adfluentia seminis genitalis.

πολύσπερμος, ον, semine genitali abundans.

πολυστένακτος, ον· 1) ἐνεργ. valde gemens; miserabilis, e· 2) παθητ. valde deploratus, a, um.

πολύστεπτος, **πολυστέφανος**, ον, **πολυστεφής**, ἐς, multis sertis redimitus ἢ honoratus, a, um.

πολύστικτος, ον, multis maculis notatus ἢ distinctus, a um.

1. **πολύστιχος**, ον, multis versibus constans.

2. **πολύστοιχος**, ον, multis ordinibus constans.

πολυσύλλαβος, ον, polysyllabus.

πολυσχιδής, multifidus, a, um.

πολυσχιδία, multifida sextio.

πολύσχιτος, ον, varie divisus.

πολυτάλαντος, ον, multa habens talenta, τ. ἔ. dives, -itis.

πολυτάραχος, ον, magnas turbas movens; turbulentus, a, um.

πολυτεκνέω -ῶ, multos liberos habeo; multal sobolem procreo.

πολυτεκνία, ἡ, multa proles; multi liberi. [liberos.]

πολύτεκνος, ον, multos habens πολυτέλεια, ἡ, sumptuositas, θ.

πολυτελής, ἐς, sumptuosus, a, um; magnificus, a, um.

πολυτελής λίθος, gemma, θ.
πολυτελῶς, sumptuose.

πολυτεχνεῖον, τό, schola artium.

πολυτέχνης, multas artes callens.

πολυτεχνία, ἡ, artis varietas.

πολύταχος, multas artes callens.

πολυτίμητος, ον multo honore dignus, a, um.

πολύτιμος, ον· 1) pretiosus, a; magni pretii· 2) τὸ πολύτιμον, pretiositas, -atis, θ.

πολύτλας, **πολυτλήμων**, **πολύτλητος**, ον, multa passus, a, um; aerumnosus, a, um.

πολύτμητος, valde sectus, a, um.

πολυτοκείω -ῶ, multa pario.

πολυτοκία, ἡ, fecunditas, θ.

πολύτριχον, (β) polytrichon, οὐ.

πολύτριχος, ον, pilosus, a, um.

πολύτροπος, versutus, callidus.

πολυτρόπως, multifariam.

1. **πολύτροφος**, ον, pinguis, e.

2. **πολυτρόφος**, ον, bene alens.

πολυῦμνητος, ον, cantu multum multum celebratus, a, um.

πολυφαγέω -ῶ, multum edo.

πολυφαγία, ἡ, edacitas, θ.

πολυφάγος, ον, edax, -acis.

πολύφερνος, bene dotatus.

πολυφημία, ἡ, gloria, -ae, θ.

πολύφημος, ον, valde celebr.

πολύφθογγος, multisonus, a, um.

πολυφίλητος, valde carus a, um.

πολύφροντις, ι, ἐπίθ. multis curis plenus.

πολύφυλλος, folis abundans.

πολύφυντος, plantis, abundans.

πολυχρήματος, ον, opulentus.

πολυχρονίζω, diu moror.

πολυχρόνιος, **πολύχρονος**, ον, diuturnus, a, um.

πολύχρους, ον, ον, multicolor.

πολυῶδυνος, ον· 1) multos dolores afferens· 2) afflictus.

πολυωρία, ἡ· 1) multa cura· 2) multa hora.

πολύωρος, ον· 1) multum curans· 2) multas horas durans.

πολυώροφος, ον, ἐπίθ. multa tabulata habens.

πόμα, τό, potio, -onis, θ.

πόμπευσις, ἡ, deductio pompae; processio in pompa.

πομπεύω· 1) deduco, -ere, aliquem· 2) pompam duco· 3) ὡς ἐν τοῖς θριάμβοις εἰώθε) contumelia aliquem afficio· ὀθ. τὸ νεοελ. = καταισχύνω, dehonesto aliquem· 4) —ομαι, in triumpho ducor.

πομπή, ἡ· 1) missio, -onis, θ. legatio, θ. 2) deductio, θ. 3) πομπή (ἐκφορᾶς, γάμων, θριάμβου κτλ.) pompa, -ae, θ.

πομπός, δ, aliquem deducens.
*πομπώδης, ες, magnificus.
*πομπώδως, magnifice.
πομφολύγω -ω, in bullas con-
 verto; —ομαι, in bullas convertor.
πομφόλυξ, ή, bulla, -ae, θ.
πονέω -ω·1) = μογῶ, laboro, -are
 2) = υποφέρω, suffero, -erre; tole-
 ra, -are· δθ. 3) = ἀλγῶ, doleo, -ere.
πόνημα, τό, labor, -oris, δ.
πονημάτιον, οὖ.
πονηρημα, τό·1) facinus impro-
 bum· *2) νεοελ. astutia, θ.
πονηρεύομαι·1) improbus sum·
 *2) νεοελ. fallacias adhibeo.
πονηρία, ή, 1) improbitas; θ. *2)
 νεοελ. dolus, -i, δ. astutia, θ.
πονηρός, ά, όν·1) = πολύπονος,
 laboriosus, a, um· 2) = φαύλος, im-
 probus, a, um· 3) τό πονηρόν, ma-
 lum, οὖ. *4) νεοελ. = πανουργος,
 astutus.
πονηρώς, πονηρώς·1) improbe,
 male· *2) νεοελ. fallaciter.
πόνησις, ή, labor, -oris, δ.
πονητικός, ή, όν, ad laborandum
 promptus, a, um.
πόνος, δ·1) = μόχθος, labor, δ.
 2) = ἄλγος, δόδυ, labor, δ. dolor, δ.
ποντικός, ή, όν·1) marinus, a,
 um· 2) ponticus, a, um· νεοελ.
 ποινικός (= μύς), mus, muris, δ.
πόντος, δ, 1) pontus, -i, δ. mare,
 -is, οὖ. 2) δ Πόντος· α') δ Εὐξείνιος
 Πόντος, Pontus Euxinus ή ἀπλ.
 Pontus· β') = ή χώρα, pontus, δ.
πορδαλέος, α, όν, qui prae timo-
 re pedit.
πορδή, ή, crepitus ventris.
πόρδων (νεοελ. πορδαλῶς), qui sae-
 pius pedit μετφ. jactans.
πορεία, ή·1) iter, itineris, οὖ. 2)
 profectio, -onis, θ.
πόρευμα, τό, profectio, θ.
πορεύσιμος, όν, permeabilis, e.
πορευτός, ή, όν, ambulans.
πορεύομαι, εο, ιρε, proficiscor.
πορθέω -ω, vasto, -are.
πόρθησις, ή, vastatio, -onis; θ.
πορθητής, δ, vastator, -oris, δ.
πορθητικός, vastatorius, a, um.
πορθμία, trajectio fluminis.

πορθμείον, τό, navicula (qua fre-
 tum ή flumen trajicitur).
πορθμύς, δ, portitor, -oris, δ.
πορθμύω, fretum trajicio.
πορθμός, δ, fretum, -i, οὖ.
πορῖζω τι·1) τι, suppedito (-are)
 alicui aliquid, praebeo (-ere) ali-
 cui aliquid, μέσ. —ομαι· α') mihi
 aliquid comparo ή ἀπλ. aliquid com-
 paro· β') μαθημ. concludo, -ere.
πόρισμα, τό·1) quod quis sibi
 comparavit; quaestus, -us, δ. 2)
 μαθημ. corollarium, -ii, οὖ.
πορισμός, θ, comparatio, θ.
ποριστής, δ, qui suppeditat.
ποριστικός, qui quaerere novit.
ποριστός, ή, όν, parabilis, e.
πορνεία, ή, fornicatio, -onis, θ.
 scortatus, -us, δ.
πορνεϊον, fornicatio, θ. lupanar, οὖ.
πορνεύω, -ομαι, scortor, -ari.
πόρνη, scortum, οὖ. meretrix, θ.
πορνίδιον, τό, scortillum, οὖ.
πορνικός, mereticus, a, um.
πορνικῶς, meretricie.
πορνοβοσκός, δ, leno, δ.
πορνογράφος, scorta pingens.
πόρνος, δ·1) scortator, -oris, δ.
 2) = κίλυδος, cinaedus, -i, δ.
πορνοστάσιον, τό, lupanar, οὖ.
πόρος, δ·1) = διάβασις, transitus,
 -us, δ. via, -ae, θ. 2) meatus, -us,
 δ. 3) = πρόσσδος, vectigal, -alis, οὖ.
πορπάξω, fibula subnecto.
πόρπαξ, δ, πόρπη, ή, fibula, θ.
πορπῶω -ω, fibula subnecto.
πόρρω·1) = πρόσσω, porro· 2) = μα-
 κράν, procul· || συγκ. πορρωτέρω, lon-
 gius, υπέρθ. πορρωτάτω, longissime
πόρρωθεν, longinquo.
πόρρωθι = μακράν.
πορφύρα, ή·1) purpura, θ. 2)
 purpurea vestis· † 3) pallium coc-
 cineum· 4) οἱ ἐν πορφύρα, pur-
 purati.
πορφύρεος -οῦς, ά, -οῦν, porpu-
 rens, a, um.
πορφυρέω -ω, πορφυρίζω, pur-
 purasco, purpureo coloro sum.
πορφυρογέννητος, όν, in purpura
 (τ. ε. patre imperante) natus.
πορφυρέω -ω, purpuro aliquid.

πορφύρω, purpureo colore tingo.
 ποσάκις, quoties?
 ποσαπλάσιος, α, ον, ποσαπλασίον, ον, quotuplex, icis.
 ποσαπλώς, quot modis?
 ποσαχῆ, quot in locis?
 ποσαχῶς, quot modis?
 πόσε, quo? quem in locum?
 πόσθη, ἡ, penis -is, ἄ. nervum, οὐ. ἀνατείνω τῆν — ἦν, nervum tendo; ἡ ἀνατεταμένη —, tenda, -orum
 πόσθων δ, qui magno pene est.
 πόσιμος, ον, ἴδε πότιμος.
 πόσις ἡ, potio, θ. potus, -us, ἄ.
 πόσος, η, ον, quantus, a, um? γεωλ. α') quantum? πόσα χρήματα; quantum pecuniae ἢ quanta pecunia? β') quot (μετὰ πληθ. γ') quanto, πόσον προτιμότερον εἶναι, quanto satius est? δ') quam, quantum (πρὸ ἐπιθέτου).
 ποσόν, τό, quantitas, -atis, ἄ.
 ποσός, ἡ, ὄν, aliquantulus.
 ποσότης, ἡ, quantitas, -atis, θ.
 ποσταῖος, α, ον, quoto die?
 πόστος, η, ον, quotus, a, um?
 ποσῶς· 1) aliquantum· 2) γεωλ. = οὐδαμῶς, nullo modo.
 ποτάμιος, ποτάμιος, ον, fluvialis, e; fluviatilis, e.
 ποταμηδόν, fluvii more.
 ποτάμιον, τό, rivus, -i, ἄ.
 ποταμίσιος, fluvius parvus.
 ποταμός, fluvius, ἄ. flumen, οὐ.
 ποταπός, ἡ, ὄν, qualis? *γεωλ. lamillis, e.
 *ποταπότης, ἡ, animi abjectio.
 *ποταπῶς, humiliter; abjecte.
 πότα, quando?
 ποτέ· 1) aliquando· 2) ἰάν ποτε μνησθῶσι, si quando meminerint.
 ποτέος, bibendus, a, um.
 πότερος, α, ον· 1) uter, ultra, utrum (γεν. utrius)· 2) πότερον ἢ πότερον, — ἢ, utrum — an.
 ποτέρωδι, ultra in parte?
 ποτέρως, utro modo?
 ποτέρωσε, utram in partem?
 πότημα, τό, volatus, -us, ἄ.
 ποτήριον, τό, vas potatorium; poculum, -i, οὐ. calix, -icis, θ.
 πότης, θ, potor, potator, ἄ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

ποτίζω· 1) potum praebeo; 2) = ἀρδεύω, irrigo, -are, aliquid.
 πότιμος, ον, potabilis, e; potulentus, a, um; potui aptus.
 πότις, ἡ, potrix -icis, θ.
 πότισις, ἡ, potatio, -onis, θ.
 πότισμα, τό· 1) potio, -onis, θ.
 2) irrigatio, -onis, θ.
 *ποτιστήριον, τό, alveolus, οὐ.
 ποτιστής, θ, irrigator, ἄ.
 ποτιστήριον, ἡ, locus ubi animalia aquantur ἢ aquatum compelluntur
 πάτμος, θ, sors, -rtis, θ.
 πότης, ἡ, augusta; domina.
 ποτόν, τό, potio, θ. potus, -i, ἄ.
 πότος, potatio, θ. compotatio, θ.
 ποτός, ἡ, ὄν, potabilis, e.
 ποῦ, ubi? ubinam?
 πον (ἐγκλιτ.) 1) alicubi; usquam· 2) = ἴσως, fortasse.
 πούς, θ, pes, pedis, ἄ.
 ποώδης, ες, herbosus, a, um.
 πράγμα, τό· 1) res, rei, θ. πληθ. τὰ πράγματα (= ἡ πολιτεία), res· rerum· 2) = πράγμα χαλεπόν, ἐνοχλήσεις, negotium, -ii, οὐ. molestiae, arum, θ.
 πραγματεία, ἡ· 1) = διατριβή, tractatio, θ. 2) mercatura, θ.
 πραγματεύομαι· 1) — τι, περιενοσ, tracto aliquid (de aliquo)· 2) = ἐμπορεύομαι, negotior, -ari.
 πραγματευτής, θ, negotiator, ἄ.
 πραγματικός, ἡ, ὄν, = ἀσχολος, negotiosus, a, um· δθ. = rerum peritus, usu peritus.
 *πραγματικότης, ἡ, veritas, θ.
 *πραγματικῶς, vere; re vera· ἐρωτημ. — itane? ita vero?
 *πραγματοποίησις, effectus, -us, ἄ.
 *πραγματοποιέω — ῶ, efficio, perficio, exsequor (aliquid); — οὔμαι, efficior, -i.
 πράως, leniter; miti animo.
 πρακτός, α, ον, agendus, a, um faciendus, a, um.
 πρακτής, θ, exactor, -oris, ἄ.
 πρακτικός, ἡ, ὄν· 1) agendi peritus, a, um; *2) γεωλ. ἀνήρ πρακτικός, homo usu peritus.
 πρακτός, ἡ, ὄν, qui agi potest.
 πράκτωρ, θ, qui aliquid facit; qui

aliquid agit· ὄθ. α') exactor· β') curator ἢ procurator.

πραγής, ἔς, pronus, a, um; declivis, e· τὸ —ἔς, declivitas.

πραξικοπέω -ῶ, dolo occupo.

πραξις, ἡ· 1) actio, -onis, θ. 2) πράξις δράματος, actus, -us, ἄ. 3) = ἔργον, facinus, -oris, οὐ. 4) = εἰσπραξις, exactio, -onis, θ.

πραῖος, ον, lenis, e; mitis, e.

πραότης, ἡ, lenitas, θ.

πρασιά, ἡ, area, -ae, θ.

πρασιλίω, porraceus sum.

πρασίνοσ, ον, porraceus, a, um.

πρασις, ἡ, venditio, -onis, θ.

πράσον, τό, porrum, -i, οὐ.

πράσσω ἴδε πράττω.

πρατέος, vendendus, a, um.

πρατήρ, πράτης, θ, venditor, ἄ.

πρατήριον, τό, locus, in quo res venales venum exponuntur.

πρατός, venditus, a, um.

πράττω καὶ πράσσω· 1) ago, -ere; facio, -ere, aliquid· παθητ. fio, conficior· 2) ago, -ere· 3) administro, -are; tracto, -are; aliquid· 4) = εἰσπράττω, πράττω ἢ πράττομαι τινα ἀργύριον, φόρον, exigo ab aliquo pecuniam, tributa, ὄθ. τὰ πραττόμενα, tributa· 5) μετ' ἐπιρήμ. εὖ πράττω τι, bene gero (exerceo) aliquid.

πραῦνσις, ἡ, sedatio, θ.

πραῦντικός, ἡ, ὄν, mitigans.

πραῦνω· 1) sedo, -are, aliquid· 2) lenio, ire, aliquem ἢ aliquid· 3) mitigo, -are, mansuefacio, -ere, aliquid· 4) —ομαι, mitesco, -ere; παθητ. lenior et sedatior reddor.

πραῦς, εἶα, ὄ, lenis, e; mitis, -e; mansuetus, a, um.

πραῶς, leniter; mansuete.

πρέμιον, τό, parvus stipes.

πρέμνον, τό, stipes, -itis, ἄ.

πρεμνώδης, ες, stipiti similis.

πρέπει· 1) = προσήκει, decet; convenit· *2) νεογλ. α') = ἀρμόζει, decet· β') = δεῖ, χρῆ, oportet.

πρέπον, τό, quod decet et convenit; decorum, -i, οὐ.

πρεπόντως, decenter.

πρέπω (εὖχρ. ἐν τῷ ἐνεστ. καὶ

παρατ.)· decorus sum.

πρέπων, ουσα, ον, conveniens -ntis; congruens, -ntis.

πρεσβεία, ἡ, legatio, θ.

πρεσβευτής, δ· 1) legatus, -i, ἄ. 2) orator, -oris, ἄ.

πρεσβεύω· 1) legatus sum; legatus eo· 2) deprecor pro aliquo.

πρέσβις, ιος, ἡ, mulier legata.

πρέσβυς· 1) ἐπιθ. senex, senis, πρεσβύτερος, α, ον, senior, us ἢ major (-us) natu· πρεσβύτατος, ἀτη, ατον, maximus (a, um) natu· 2) οὐσ. οἱ πρέσβεις· α') seniores, optimates· 3) = πρεσβευταί, legati.

†πρεσβύτεριον, presbyterium, οὐ.

πρεσβύτερος, α, ον· 1) ἴδε πρέσβυς· †2) οὐσ. ὁ —, presbyter.

πρεσβύτης, δ, senex, senis, ἄ.

πρεσβυτικός, ἡ, ὄν, senilis, e.

πρεσβύτις, ἡ, senex, vetula, θ.

πρηνηθῶν, prone.

πρηγής, ἔς, pronus, a, um.

*πρηξίμων, τό, tumor -oris, ἄ.

*πρησκομαι, tumeo, -ere.

πρηών, δ, eminentia montis.

πριαπίω, priapum imitor.

πριαπισμός, δ, priapismus, ἄ.

πριαπόδης, ες, priapo similis.

πρίν· 1) prius; ante· πρίν ἢ, antequam· α') μετ' ἀπαρεμφ. πρίν ἔλθειν σε, priusquam venias· β') μεθ' ὄριστ. οὔτε πρόσθεμ ἀπέπεμνεσ ἀτόν, πρίν (ἦ) πίστιν ἔδοκα, neque ante dimisit eum, quam fidem dedit· γ') μεθ' ὕποτ. μετὰ τοῦ ἀν· πρίν ἀν εἶπω περὶ τούτου, antequam de hac re dicam· 2) ὁ πρίν, pristinus.

πρίνος, ἡ, ilex, -icis, θ.

πρινώδης, ες, illigneus, a, um.

πρινών, δ, illicetum, -i, οὐ.

πριόνιον, serrula, θ. *νεογλ. serra.

πριονίω, serro; serrā seco.

πρίσις, πριόσις, serratura, θ.

πρίσμα, τό· 1) = πριονίδι, scobis, -is, θ. 2) σγ. γεωμ. prisma, -atis, οὐ.

πρίστης, δ, qui serrat, ἄ.

πρίστις, ἡ, pristis, (-im, -in), θ.

πριστός, serra sectus, a, um.

1, πρίω (πριονίω)· serrā seco.

2, πρίω, πρστ. τοῦ ἐπιρήμην· πρίων, δ, serra, -ae, θ.

πρωτός, ἢ, ὄν, ἐπίθ. serra dissectus.

πρό· 1) pro (μετ' ἀφαιρ.)· πρό τοῦ ναοῦ, pro aede· 2) prae (μετ' ἀφαιρ.), πρό ὀφθαλμῶν, prae oculis· 3) ante, (μετ' αἰτ.), πρό ἐμοῦ, ante me· 4) coram (μετ' ἀφαιρ.), πρό τοῦ πλήθους, coram populo.

προαγγελία, ἡ, praenunciatio, θ.
προαγγέλλω· 1) = προσημαίνω, praenuntio, -are, aliquid· 2) προλέγω, praedico, ere, aliquid.

προάγγελος, τό, praedictio, θ.

προάγγελος, ὄν, praenuntius.

προαγγελτικός, pronuntians.

προαγοράζω, praemo, -ere.

προαγορασία, ἡ, praemptio, θ.

προαγοραστής, ὁ, praemptor, ἄ.

προαγορεύεις, ἡ, praedictio, θ.

προαγορεύω· 1) = προλέγω, praedico (-xi) -ere· 2) νεοελ. ὁ προαγορεύσας, qui prius locutus est.

προαγός, ὁ, dux, -cis, ἄ.

προάγω, 1) = ἐξάγω, produco, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) = προβιβάζω, produco, -ere — ομαι εἰς τι, promoveor (promotus sum), -i, ad aliquid· 3) = παρακινῶ τινα εἰς τι, proveho, impello aliquem ad (in) aliquid, ad aliquid faciendum· 4) ἀμετ. praeco, -ire; progredior.

προαγωγή, ἡ· 1) promotio ad honores β') νεοελ. προβιβασμός, provectus, -us, ἄ. = provectio, promotio, θ.

προαγωγικός, 1) ad producendum aptus· 2) ad lenocinium aptus.

προαγωγός, ὁ, 1) perductor ἢ producer, ἄ. 2) ἐπὶ κακοῦ, leno, -onis, ἄ. prostitutus, ἄ.

προαγωνίζομαι, propugno.

προαῖδω, praecino; prius cano.

προαίρεσις, ἡ, propositum ὀδ. studium, ὀδ. institutum, ὀδ.

προαιρετικός, ἡ, ὄν, qui sponte (volenti animo) facit.

προαιρετικῶς, sponte.

προαίρομαι -οῦμαι τί τινος, πρό τινος, τί ἀντί τινος, praefero, praepono aliqui alicui.

προαισθάνομαι, praesentio.

προαισθησις, ἡ, praesensio, θ.

† προαιώνιος, ὄν, qui fuit ante omne aevum.

προαλείφω· 1) prius ungo; ante obliuo· 2) νεοελ. — ομαι εἰς τι, me praeparo ad aliquid.

προαλίσκομαι, ante capior.

προάλλομαι, prosilio, -ire.

προαμαρτάνω, ante pecco.

προαμείβομαι ἔργον, prius (priusquam pretium solvam) mihi opus exhiberi jubeo.

προαναγγέλλω, ante nuntio, aliquid; praenuntio, aliquid.

προανακρίω -ῶ, prius occido.

προανακρίνω, prius interrogo.

*προανάκρισις, ἡ, prior inquisitio.

προανάκρουσις, ἡ, exordium, ὀδ.

*προανάκρουσμα, praecentio θ.

προανακρούομαι, prior exordior; praeludo praecino, -ere.

† προάναρχος, ὄν, ἐπίθ. qui ante omne principium et ipse initii experes est. [principium.

† προανάρχως, ἐπίθ. ante omne

προαναφέρω, ante profero.

προαναχωρέω -ῶ, ante discedo.

προαναχώρησις, discessio ante facta.

προανεκτείνω, προανέχω, prior attolo, -ere; elevo, -are.

προανθέω -ῶ, praefloreo, -ere.

προάνθησις, ἡ, primus flos.

προανίσταμαι, prior exsurgo.

προαπαλείφω, ante deleo, -ere.

προαπαλλάττω, ante libero.

προαπαντάω -ῶ, obviam curro.

προαπάντησις, ἡ, obviam itio.

προαπέρχομαι, prior abeo ἢ discedo.

προαποβάλλω, dritus abjicio.

προαποδείκνυμι, ῥήμ. prius demonstro, -are.

προαπόδειξις, ἡ, demonstratio praevia; res ante demonstrata.

προαποδημέω -ῶ, prius peregre abeo; prius proficiscor.

προαποδίδωμι, ante reddo.

προαποθνήσκω, praemorior.

προαπολαύω, prius fruor.

προαπολείπω, ante relinquo.

προαπόλλυμι, ante perdo; -νυμαι, ante pereō.

προαποξηραίνω, ante exsicco.
 προαπολύω, prius solvo, -ere.
 προαποπέμπω, ante dimitto.
 προαποπλύνω, prius abluo, -ere.
 προαπορρίπτω, ante abjicio.
 προαποστέλλω, ante emitto ἢ
 praemitto.
 προαρριθμέω -ῶ, praenúmero.
 προαρραγή, ἡ, praereptio, ὁ.
 προαρράξω, praecipio -i, -ere.
 προάρχομαι, prius incipio.
 προασκέω -ῶ, prius exerceo (a-
 liquem); praeparo, -are, aliquem.
 προασπίζω, clipeo objecto pro-
 tego, propugno, -are.
 προασπιστήρ, προασπιστής, ὁ,
 propugnator, protector, ἄ.
 προάστειον, suburbium, οὐ.
 προάστειος, suburbanus, a, um.
 προασφαλίζω, praemunio, -ire.
 -ομαι, praemunior.
 προαύλιον, τό· 1) vestibulum ex-
 terius· 2) τὰ προαύλια, dies, qui
 nuptias antecedit.
 προαυξάνω, ante augeo; -ομαι,
 ante auresco, -ere.
 προαύξεισις, ἡ, corporis incre-
 mentum.
 προαφαιρέω -ῶ, ante adimo ἢ
 aufero (aliquid).
 προαφίστημι, προαφίσταμαι· 1)
 prior abscedo· 2) prior deficio.
 προβαδίζω, praecedo, -ere.
 προβαίνω· 1) progredior (-gres-
 sus sum, -i); provehor, (-ectus sum,
 -i)· 2) — τῷ ποδί, pedem profero.
 προβάλλω, -ομαι, projicio, (-eci,
 ectum, -ere), aliquid.
 προβαπτίζω, ante haptizo.
 προβασανίζω, ante torqueo.
 προβασιλεύω, 1) ante impero· *2)
 ante rex fito.
 προβάσις, ἡ, progressio ὁ.
 προβάτειος, a, ον, ovillus, a, um;
 vervecinus, a, um.
 προβάτιον, τό, ovicula, -ae, ὁ.
 προβατοβοσκός, ὁ ovilio, ἄ.
 πρόβατον, τό, ovis, -is, ὁ.
 προβεβαιώω -ῶ, ante confirmo.
 προβεβηκώς, ὡς, ἴδε προβαίω.
 προβεβουλευμένος, cogitate.
 προβέα (προβιά), pellis ovina.

πρόβειος, ον, ovinus, a, um.
 προβιβάζω, produco (-xi, ctum,
 ere) aliquem promoveo (-ovi, -o-
 tum, -ere), aliquem ἢ aliquid· —
 ομαι, promoveor (-motus sum, -eri);
 progredior (-gressus sum, -i).
 προβίβασις, ἡ, promotio.
 προβιβασμός, ὁ, promotio, ὁ.
 προβλαστώνω, praegermino.
 προβλεπτικός, providus, a, um.
 προβλέπω, provideo, praevideo.
 πρόβλεψις, ἡ, provisio, ὁ.
 πρόβλημα, τό, problema, οὐ.
 *προβληματικός, ἡ, ὄν, incertus.
 προβληματώδης, ες, in questione
 positus.
 προβλής, ὁ, ἡ, projectus, a, um.
 προβολεύς, ὁ, productus ἄ.
 προβολή, ἡ, projectum, οὐ.
 προβοσκίς, ἡ, proboscis, -idis, ὁ.
 προβούλευμα, τό, κυρ. = praede-
 liberatum a senatu· ὁθ. — senatūs
 consultum, -i, οὐ.
 προβούλευσις, ἡ, praiconsultatio.
 προβουλεύω· 1) = προνοῶ, profi-
 cicio, -ere; provideo, -ere· 2) ἐπὶ
 τῆς βουλῆς, deliberatione populum
 praevenio· ὁθ. = praedelibero.
 προγάμιος, ον, προγαμίς, a,
 ον, προγάμιος, ον, quod ante nu-
 ptias procedit.
 προγάστωρ, ὁ, ἡ, cui venter pro-
 mient; ventriosus, a, um.
 προγενέστερος, a, ον, prior natu;
 major natu· ὁθ. — antiquior.
 προγεννάω -ῶ, ante genero.
 προγεννήτειρα, ἡ, progenetrix, ὁ.
 προγεννήτωρ, ὁ, progenitor, ἄ.
 *πρόγευμα, τό, jentaculum, οὐ.
 προγευματίω· 1) ante ἢ prius gu-
 sto (aliquid)· *2) γεοῦ. = ἀκρατί-
 ζομαι, jento, -are.
 προγεύομαι· 1) praegusto, -are·
 *2) γεοῦ. = προγευματίω 2.
 προγηράσκω, prius senesco.
 προγιγνομαι, prior sum ἢ fito,
 antecedo, praecedo.
 προγιγνώσκω καὶ προγινώσκω,
 praenosco (-novi, -ere) aliquid;
 praescio, -ire, aliquid.
 πρόγνωσις, ἡ, praenotio, ὁ.
 προγνώστης, ὁ, praescius futuri.

προγνωστικός, ἡ, ὄν, facultate prae sagiendi praeditus.

προγονή, ἡ, privigna, -ae, ὅ.

προγονικός, ἡ, ὄν, a majoribus acceptus, a, um.

πρόγονος, ον, ante genitus; major natu; οἱ —οι ἡμῶν, nostri majores.

πρόγονος (προγόνι) privignus, ἄ. **πρόγραμμα**, τό, tabula, -ae, ὅ. libellus, -i, ἄ.

προγραφή, ἡ, proscriptio, ὅ.

προγράφω 1) ante (prius) scribo aliquid; proscribo aliquid 2) praescribo alicui aliquid.

προγυμνάζω, ante exerceo; praeparo —ere, aliquid —ομαι, exerceor; paro me alicui re.

προγυμνασία, ἡ, *προγύμνασις, ἡ, exercitatio praevia.

προγύμνασμα, τό, praexercitamentum, -i, οὐ.

προγυμναστής, ὁ, qui ante exercet; qui praeparat (aliquidem).

προδανείζω, ante ieneror.

προδεικνυμι καὶ προδεικνύω, praemonstro —are, aliquid.

προδεικνέω —ῶ, ante coeno.

πρόδηλος, ον, ante notus, a, um manifestus, perspicuus, a, um.

προδηλώω —ῶ 1) ostendo, clarum reddo (aliquid) 2) praesignifico.

προδήλωσ, manifesto.

προδήλωσις, praesignificatio, ὅ.

προδιαγιγνώσκω 1) ante considero ἢ perpendo 2) ante (causam cognitam) judico, —are.

προδιαγνώσις, ἡ, praecognitio, ὅ.

προδιαγράφω, ante describo.

προδιάθεσις, ἡ, antecedens dispositio.

προδιαλύω, ante dissolvo, —ere.

προδιασκευάζω, ante adorno.

προδιάσκεψις, praedeliberatio.

προδιασκοπέω —ῶ, ante considero

προδιαστέλλω, ante distinguo.

προδιαστρέφω, ante perverto.

προδιασύρω, prior traduco et carpo; prior violo, —are.

προδιατάσσω, ante ordino.

προδιάταξις, praedispositio, ὅ.

προδιατέμνω, ante disseco.

προδιατίθημι, praedispono, —erē.

προδιατυπώω —ῶ, ante informo.

προδιατύπωσις, praeinformatio.

προδιδάσκω, praedoceo, aliquid ἢ aliquid —ομαι, praediceor, —eri.

προδίδωμι 1) prodo (—idi, —itum, —ere) aliquid 2) defero, —erre 3)

—ομαι, me prodo 4) prius do, prior do.

προδιέρχομαι 1) ante pertranseo 2) ante commemoro, aliquid.

προδικάζω, praedjudico, —are.

προδικασία, ἡ, praedjudium, οὐ.

***προδικαστικός**, praedjudicialis, e.

προδιοικέω —ῶ, ante dispono.

προδιοικησις, ἡ, praeparatio, ὅ.

προδοκεῖ, prius videtur; **προδέδοκται**, prius decretum est.

πρόδομος, ὁ 1) antica pars templi 2) vestibulum, -i, οὐ.

προδοξάζω, prius opinor.

προδοσία, ἡ 1) proditio, ὅ. *2) νεοελ. ἐσχάτη —, perduellio.

πρόδοσις, ἡ 1) antedatio, elargitio, ὅ. 2) = **προδοσία**, proditio, ὅ.

πρόδοτης, ὁ, proditor, —oris, ἄ.

προδοτικός, proditorius, a, um.

προδοτικῶς, proditorum more.

πρόδοτις, **πρόδοτρια**, proditrix.

πρόδουλος, ον, servilis, e.

προδρομή, ἡ, praecursio, ὅ.

προδρομικός, praecursorius.

πρόδρομος, ὁ, praecursor.

προδωρέομαι —οῦμαι, prius dono.

προεγείρω, ante excito, —are.

προεγκλείω, ante includo.

προεχειρίζω, ante in manus do.

προεδρα, ἡ, prima sedes.

προεδρεία, ἡ, praesidentia, ὅ.

προεδρεῖον, sedes praesidis.

προεδρεύω, praeses sum.

προεδρία, ἡ, ἴδε **προεδρεία**.

πρόεδρος, ὁ, praeses, —idis.

προεθίζω, prius adsufacio —ομαι, prius adsuesco.

προειδώς, νῆα, ὅς, praescius.

προεικάζω, conjecturā praesentio (—sensi) aliquid.

πρόειμι, anteo (—ii, —ire); antecedo, —ere; progredior, —i.

πρόειμι (προῦπάχω), antea sum.

προεῖπον· 1) antea dixi, prae-dixi· 2) = ἐκέλευσα, edixi jussi.
 προείργω, prior arceo, -ere.
 προειρημένος, η, ον, supra dictus, antea commemoratus, a, um.
 προεισάγω, prior induco.
 προεισαγωγή, praevia introductio.
 προεισβάλλω· 1) ante injicio ἢ insero· 2) ἀμετ. ante irrumpo.
 προεισέρχομαι, ante ingredior.
 προεκβάλλω· 1) ante ejicio, -ere· *2) νεοελ. extendo (lineam).
 προεκδίδωμι, prius edo, -ere.
 προεκδόσις, ἡ, prior editio.
 προεκδρομή, ἡ, procuratio, θ.
 προέκθεισις, praevia expositio.
 προεκθῶ, procuro, ante alios excurro, -ere.
 προεκθροῶ -ῶ, προεκθρώσκω, prosilio ἢ ante prosilio.
 προεκλέγω, ante eligo.
 προεκλείπω, ante desero.
 προεκλύω, ante resolvo.
 *προέκτασις, ἡ, extensio, θ.
 *προεκτείνω, extendo, -ere· — ομαι, porrigor (porrectus sum, -i).
 προεκτελέω -ῶ, ante perficio.
 προεκτίθεμαι, ante expono.
 προεκφωνῶ -ῶ, ante profero.
 προεχέω, ante effundo.
 προελασις, ἡ, proectio, θ.
 προελαύνω, procedo, -ere.
 προελέγχω, ante refuto.
 προέλευσις, ἡ· 1) egressus, -us, ἀ. praecursus -us, ἀ. *2) νεοελ. proventus, -us, ἀ. ortus, -us, ἀ.
 προενδύω, ante induo.
 προενείρω, ante insero.
 προένεξις, ἡ, prolatio -onis, θ.
 προενεργῶ -ῶ, ante operor.
 προεντυγάνω, prius incido.
 προεντυπῶ -ῶ, ante imprimo.
 προεξάγω, prior educo.
 προεξανίσταμαι, prior exsurgo.
 προεξαποστέλλω, praemitto.
 προεξάρχω· 1) prior incipio· 2) princeps ἢ dux sum.
 προεξελέγχω, ante redarguo.
 προεξέρχομαι, antegredior.
 προεξετάζω, ante examino.
 προεξέχω, promineo, -ere.
 προεξομαλίζω, ante complano.

*προεξομαλύνω τὰς δυσκολίας, difficultates ἢ rem difficilem antea explano.
 προεξοφλέω -ῶ, ῥημ. de summa detraho.
 προεξόφλησις, ἡ, deductio; θ.
 προεξοχή, ἡ, prominentia, θ.
 προεόρτιος, ον, festum diem procedens.
 προεπισκοπέω -ῶ, ante inspicio
 προεπίσταμαι, praescio, -ire.
 προεπιχειρέω -ῶ, prior aggredior ἢ molior aliquid.
 προεπιχειρήσις, prior aggressio.
 προερευνάω -ῶ, prius indago, vestigo.
 προερμηνεύω, ante interpretor.
 προέρχομαι· 1) progredior, -i; provehor, -i; procedo, -ere· 2) egredior, -i; prodeo, -ire.
 προεσθίω, antea edo.
 προέσις, ἡ, emissio, -onis, θ.
 προετοιμάζω, praeparo; — ομαι εἰς τι, me ad aliquid praeparo.
 προετοιμασις (*προετοιμασία), ἡ, praeparatio, -onis, θ.
 προετοιμαστής, δ, praepparator, ἀ.
 προεναγγελλίζομαι, adnuntio laeta et felicia.
 προενεργεῖω -ῶ, prior benefacio; — οῦμαι, prius beneficio afficior.
 προενυκρινῶ -ῶ, ante bene considero aliquid.
 προενυρεπίζω, praeparo, -are.
 προεφορμάω -ῶ, aute irruo.
 προεχής, ἐς, eminent, -ntis.
 προέχω, emineo, -ere.
 προζημιῶ -ῶ, ante punio.
 προζώννυμι, praecingo, -ere.
 προηγμένων, qui praet; dux viae.
 προηγέομαι -οῦμαι, praeco, -ire; praecedo; antegredior. -i, antecedo, -ere, aliquem ἢ aliquid.
 προήγησις, praegressus, -us, ἀ.
 προηγέτιμα, ἡ, quae praet.
 προηγητής, δ, qui praet.
 προηγητικός, qui praecedit.
 προηγιασμένος, η, ον, ἐπιθ. praesantificatus.
 προηγμένα, τὰ, (κατὰ τοὺς Στωϊκούς), producta, praecipua, praec-

posita (ὡς πλοῦτος, ὑγεία, τιμή)· ἀντιθ. ἀποπροηγμένα, δ ἴδε.

προηγερῶ -ᾶ, defendo (ut patronus).

προηγερία, ἡ, defensio causae.

προηγερμένως, prius.

προηγδομαί, προηγδύνομαι, ante laetor, aliqua re.

προηγῶ, procedo, -ere.

προηγμερινός, pridianus, a, um.

προηγμερῶ -ᾶ, ante mitigo.

προηγμα, τό, praefixum, -i, οὐ.

προηγθεραπέω, praecuro.

προηγθερμαίνω, praecalefacio.

προηγθεις· 1) propositum, οὐ. consilium, οὐ. 2) γραμ. propositio

προηγθερμία, ἡ, praestitutus dies.

προηγθετικός, praepositivus, a, um.

προηγθεῶ, praecurro, -ere.

προηγθήκη, ἡ, locus in quo mercēs venales exponuntur.

προηγνήσκω, praemior, -i.

προηγρηνέω -ᾶ, praeluceo, -ere.

προηγθυμῶμαι -οῦμαι alacri (prompto ad agendum) animo sum· ὄθ. studeo, cupio.

προηγθυμία, ἡ, (animi) alacritas, propensus animus; studium, οὐ.

προηγθυμοποιέω -ᾶ, alacrem reddo aliquem· * -οῦμαι = προηγθυμιόυμαι

προηγθυμος, ον, promptus, a, um; alacer, cris, e; studiosus, a, um;

propensus, a, um.

προηγθύμως, alacri animo, alacriter, prompte; studiose.

προηγθυρον, τό, janua anterior.

προηγθύω· 1) ante sacrificio· 2) — τοῦ λαοῦ, pro populo sacrificio.

προηγθωράκιον, τό, clypeus, ἄ.

προηγιάπτω, procul mitto.

προηγίημι· 1) praemitto, -ere, aliquid (βέλος, telum)· 2) emitto, dimitto, -ere, ὄθ. = emitto, -ere, negligo -ere, aliquid· 3) προηγίημι ἐ-

μαντόν ἐπὶ τι, εἰς τι ἢ τινι, me committo alicui rei ἢ alicui; rúo in aliquid· ὄθ. μέσ. προηγίημαι, a me dimitto· ἐντεῦθ. a') profundo, ef-

fundo, prodigo -ere, aliquid· β') abjicio, -ere; negligo, -ere, aliquem ἢ aliquid ὄθ. = desero ali-

quem.

προηγκα (= δωρεάν), ἴδε προηγξ.

προηγκίως, a, ον, dotalis, e.

προηγκίω, doto aliquam.

προηγκοδοτέω -ᾶ, dotem do.

προηγκοδοτήεις, datio dotis.

προηγκῶς, a, ον, dotalis, e.

προηγξ, ἡ, dos, dotis, θ. ἐπὶ προηγ-

κα (= δωρεάν), gratis, gratuito, sine mercede.

προηγπταμαι, antevolo, are.

προηγστῆμι· 1) statuo ante; col- loco ἢ pono ante· 2) — τινά υἱος, praeficio, praepono aliquem alicui rei· 3) προηγσταμαι τι, propono ἢ praepono aliquid.

προηγστορέω -ᾶ, ante memoro, prius commemoro (aliquid).

προηγκαθαίρω, praepurgo, -are.

προηγκαθαρίσμις ἑβδομάς, hebdomas praepurificationis.

προηγκαθάρισις, praepurgatio θ.

προηγκαθερμία, ἡ, primus locus in consessu; prima sedes.

προηγκαθέζομαι, praesideo, -ere.

προηγκαθεῶ, praedormio, -ire.

προηγκαθηγέομαι -οῦμαι, praeco; duco; ducem viae me praeebo.

προηγκαθηγητής, ὁ, dux; praeses.

προηγκαθήμι· 1) ante sedeo; ante situs sum· 2) praesideo, -ere.

προηγκαθιδρύω, ante colloco, -are.

προηγκαθιερέω -ᾶ, ante consecro.

προηγκαθίζω· 1) ante consideo· 2) praesideo, praesidio sum (alicui).

προηγκαθίστημι, prius constituo.

προηγκαίω, ante accendo.

προηγκαλέομαι -οῦμαι· 1) provocho, -are, ὁ προηγκαλούμενος (εἰς μάχην), provocator, -oris, ἄ. 2) lacesso

(-ivi, -itum, -ire).

προηγκαλινδέω -ᾶ, provolvo, -ere; -οῦμαι, provolvor; volvor ante.

προηγκαλύμμα, τό· 1) tegumentum velum, οὐ. 2) praetextus, ἄ.

προηγκαλύπτω, praetendo ad tegendum; -ομαι, praetendo ad me tegendum.

προηγκαλῶ, unte laboro, -are.

προηγκαρδίον, scrobiculus cordis.

προηγκαταβαίνω, ante descendo.

προηγκαταβάλλω· 1) praefacio, -ere 2) περι χρεμ. alicui pecuniam cre-

do; pecuniam ante diem solvo.
προκαταβολή, ἡ, solutio (pecuniae) ante diem.

προκαταδικάζω, praedamno.

προκαταθέω, praecurro -ere.

προκατακαίω, ante incendio.

προκατάκειμαι, ante discumbo.

προκατακλίνω, ρ. ante reclino;

—ομαι in superiore loco accumbo
προκατάκλις, ἡ, locus superior in convivio.

προκατακλύζω, ante inundo.

***προκατακλυσμαῖος**, α, οὔ, ante deluvialis, e.

προκαταλαμβάνω 1) anticipo, -are aliquid 2) praescucupo, -are

aliquid 3) praeverto, -ere (τὰς ψυχὰς animos) 4) —ομαι, praescucupor (-occupatus sum, -i); praevertor, -i.

προκαταλαίω, prius laevigo.

προκατάληψις, ἡ, anticipatio, -onis, θ. praecoccupatio, θ.

προκαταλύω, ante dissolvo.

προκαταρχτικός, ἡ, ὄν 1) principalis, originalis, e *2) γενεά. —ῆ παιδευσις, rudimentum, οὔ.

προκαταρχτικός, prius; antea.

προκάταρξις 1) principium et origo 2) ἐπὶ δίκης, contestatio litis.

προκαταρτίζω, ante absolvo ἢ perficio (aliquid).

προκαταρτισμός, δ, praevia perfectio.

προκατάρχω 1) praexisto, -ere; anteverto, -ere 2) prior initium facio alicujus rei; οὐνήθ. μέσ. —ομαι τινος, prior initium facio.

προκαταφεύγω, ante confugio.

προκατέρχομαι, antegredior, -i.

προκατέχω, praescucupo, -are.

προκατηχέω —ω, prius instituo.

προκατοπτέω, ante speculor.

προκατοπτρίζομαι, praevideo tanquam in speculo.

***προκάτοχος**, δ, decessor, ἄ.

προκείμαι 1) positus ἢ objectus sum ante aliquid 2) exponor (-situs sum) 3) ἐπὶ νεκροῦ δ προκείμενος νεκρός, mortuus expositus, hic mortuus 4) τὸ προκείμενον

quaestio proposita *5) γενεά. πρό-

κειται (τριτοπρ.) agitur, queritur.
προκελεύω, ante jubeo.

προκήδομαι, viri curam gero.

προκήρυγμα, τό, edictum per praeconem; praedicamentum, οὔ.

προκηρυκείωμαι 1) per praeconem edico 2) praeconem antemitto.

προκήρυξ, δ, propraeco, ἄ.

προκήρυξις, ἡ, praedicatio, θ.

προκηρύσσω καὶ προκηρύττω, indico prius.

προκινδυνεύω, in prima, acie pugno ὁθ. οἱ προκινδυνεύοντες (ἐν τῇ μάχῃ), antesignati (-orum), prima (acies).

προκινέω —ω, promoveo, -ere.

προκλαίω, ante fleo.

προκλείω, ante claudio.

πρόκλησις, ἡ, provocatio, θ.

προκλητικός, provocans, -tis.

***προκλητικῶς**, modo provocante

προκλίω, inclino pronus.

προκλύζω, ante abluo.

προκομιδή, ἡ, prolatio θ.

προκομίζω, profero, -erre.

προκομίω, τό, 1) anterior comar 2) = φενάκη, coma falsa.

προκοπή, ἡ, processus, -us, ἄ. progressus, -us, ἄ. profectus, ἄ.

προκόπτω, procedo, -ere; progredior, -i, proficio, -ere, (in aliqua re).

προκόπημα, anteoramentum.

προκόσμιος, ον, antemontanus, a, um; mundo antiquior.

προκρέμαται, propendo, -ere.

προκρίνω 1) ante dijudico, -are 2) — ὑπὸ τινος, profero (-tuli), aliquid alicui.

πρόκρισις, ἡ, praelatio θ.

προκριτέος, α, ον, praeferendus.

πρόκριτος, ον, praelatus, a, um ὁθ. princeps -ipis.

προκυνδέω —ω τι, provolvo (-ere); aliquid.

προκυνίω, provolvo (aliquid).

προκυμαία, **προκυνμία**, moles, θ.

προκόπτω 1) inclinans me prodeo ὁθ. α') propendo, -ere β') prospicio, foras prospecto *2) γενεά. μεταφ. ἐκ τούτου προκόπτω

πολλά ἀγαθά, multa bona, ex hoc nascuntur.

προλαλέω -ᾶ, prae loquor, -i.

προλαλία, ἡ, praefatio, ὅ.

πρόλαλος, praeceps in loquendo.

προλαμβάνω· 1) ante accipio (aliquid)· 2) = προκαταλαμβάνω, προφθάνω, τινά ἢ τι, anticipo, -are, aliquid· *3) *νεοελ.* προλαβών, antecedens; superior.

προλάμπω, prae luceo, -ere.

προλαίνομαι, ante laevigo.

προλέγω· 1) praedico (-xi, -ctum, -ere), aliquid· 2) = ἐπιτάττω, praedico, edico, -ere, aliquid a. icui.

προλείπω, ante relinquo.

προλευκαίνω, ante dealbo.

προληπτικός, ἡ, ὄν· 1) anticipans, ntis· *2) *νεοελ.* = δεισιδαίμων, superstitiosus, a, um.

προληπτικῶς· 1) per anticipatio-nem· *2) *νεοελ.* superstitiose.

πρόληψις, ἡ· 1) σχ. ῥητορικόν, anticipatio, -onis, ὅ. 2) = προκατειλημένη γνώμη, praesumptio, ὅ.

πρόλοβος, ὁ, ingluvies (avium).

προλοβώδης, similis incluviei.

προλογίζω, prologum dico.

πρόλογος· 1) = προοίμιον, praefatio· 2) — δράματος, prologus, ἄ.

προλοῦω, praeluo, -ere.

προλύτης, ὁ, prolyta, -ae, ἄ.

προμαλάσσω, prius mollio.

προμάμη, ἡ, proavia, -ae, ὅ.

προμανθάνω, praedisco, -ere.

προμαντεία, praevaticinatio, ὅ.

προμάντευμα, praesagium, οὐ.

προμαντεύομαι τι, ante vaticinor (vaticinatus sum), aliquid.

προμαντις, ὁ, oraculi antistes.

προμαχέω -ᾶ, propugno, -are.

προμαχητικός, propugnatorius.

προμάχημα τινος, propugno pro aliquo.

πρόμαχος· 1) in prima acie pug-nans· 2) propugnator, ἄ.

προμαχών, ἄ, propugnaculum, οὐ.

προμεθύσκω, ante inebrio.

προμελετάω -ᾶ, prius meditor, -ari; praemeditor, -ari.

***προμελέτη**, ἡ· 1) studium prae-paratorium, praemeditatio, ὅ. 2)

praemeditatio, -onis, ὅ. 3) ἄνευ προμελέτης· α') ad aperturam libri, aperto libro· β') sine consilio.

προμελέτησις, praemeditatio, ὅ.

προμετωπίς, ἡ, frontale, οὐ.

προμήθεια, ἡ· 1) providentia,

-ae, ὅ. *2) *νεοελ.* α') cura, -ae, ὅ. β') προμήθειαι, commeatus, us.

προμηθέομαι -οῦμαι, provideo.

προμήθευμα, providum factum.

***προμηθευτής**, ὁ, praebitor, ἄ.

προμηθεύω, praebeco -ere; sug-

gero (-essi, -ere) prospicio· — ομαί τι, mihi aliquid comparo· me aliqua re instruo.

προμηνύω, praenuntio, -are.

προμήτωρ, ἡ, avia, -ae, ὅ.

πρόναος, ὁ, templi vestibulum.

προναυμαχέω -ᾶ· 1) prior na-

vale proelium in eo· 2) — τινός, pro aliquo navali proelio dimico.

προνοέω -ᾶ, provideo (-idi, -isum,

-ere) aliquid.

προνοητής, ὁ, qui providet.

προνοητικός, providus, a, um.

προνοητικῶς, prospicienter.

πρόνοια, ἡ· 1) providentia, ὅ. 2)

prospicientia, ὅ. 3) curia· 4) ἐκ

προνοίας, proviso.

προνομή, ἡ· 1) pabulatio, -onis.

ὅ. 2) pabulum, -i, οὐ.

προνομητής, ὁ, pabulator.

προνομητύω, pabulor.

προνομία, ἡ, προνόμιον, τό, pri-

vilegium, -ii, οὐ.

προνομιούχος, privilegiarius, ἄ.

προξενέω -ᾶ· 1) sum hospes pu-

blicus· 2) προξενῶ τινί τι, praebeco

alicui aliquid· *3) *νεοελ.* προξενεῖ

ἡμῖν μεγάλην εὐφροσύνην, magnam

delectationem nobis praebet ἢ

affert.

προξένησις, ἡ, conciliatio, ὅ.

προξενητής, ὁ, nuptiarum con-

ciliator; proxeneta, -ae, ἄ.

προξενήτρια, ἡ, pronuba, ὅ.

προξενητικός, ἡ, ὄν, ad proxe-

netam pertinens.

προξενία, ἡ, proxenia, τ' ἔ. jus

hospitii.

πρόξενος, ὁ· 1) proxenus, τ' ἔ. ἔ.

publicus hospes· 2) *μετφ.* καλοῦ

τινος ἢ κακοῦ αἴτιος, qui aliquid boni vel etiam mali procurat.

προξηραίνω, ante arefacio.

προοδευτικός, progrediens.

προοδευτικῶς, cum progressu.

προοδύω 1) progredior (-gressus sum, -i) 2) proficio.

πρόδος, ἡ, progressus, -us, ἄ. processus, -us, ἄ.

προοιμάζομαι, proemio utor, proemior, -ari.

προοιμαικός, ἡ, ὄν, ad proemium pertinens.

προοίμιον, τό, exordium, proemium, -i, οὐ. praeatio, -onis, θ.

προοιμιώδης, proemio similis.

προοισθαίνω, ante labor.

προομαλίζω, **προομαλύνω**, ante complano, laevigo, -are.

προοπτῶ -ῶ, ante/asso, -are.

προόπτης, ὁ, qui prospicit.

πρόοπτος, ον, conspicuus, a, um.

προορατικός, ἡ, ὄν, providus, a,

um *τό -όν, providentia.

προορατικότης, ἡ, providentia, θ.

προορατός, qui provideri potest.

προοράω -ῶ 1) provideo, -ere,

aliquid 2) -τινός, provideo alicui.

προορίζω 1) praefinio, -ire, ali-

quid 2) praedestino, -are, aliquid.

προορισμός, ὁ, praedestinatio, θ.

προοχή, ἡ, prominens locus.

πρόοψις, ἡ 1) provisio, -onis,

θ. *2) νεοελ. — οἰκίας, frons.

προπαιδεία, ἡ, rudimentum, οὐ.

προπαιδύματα, τὰ, rudimenta.

προπαιδευσις, ἡ, antecedens disci-

plina.

προπαιδευτικός, ἡ, ὄν, praepa-

ratorius, a, um.

προπαιδύω, ante instituo ali-

quem ἢ doceo —ομαι, prius in-

stituor ἢ doceor.

προπαίζω, prolo, -ere.

πρόπαππος, ὁ, proavus, ἄ.

προπαραλήγουσα, antepenultima.

προπαραλύω, ante resolvo.

προπαρασκευάζω, praeparo, -are,

aliquid || **προπαρασκευασμένος**, η, ον,

praeparatus, a, um.

προπαρασκευαστικός, ἡ, ὄν, prae-

paratorius, a, um.

προπαρασκευῆ, ἡ, praeparatio, -onis, θ. praeparatura, -ae, θ.

προπαρατάσσω καὶ **προπαρατάττω**, ante aciem instruo.

προπαρατίθῃμι, ante appono.

προπαραρέχω, ante praebeo.

προπαραρίστημι, ante ostendo.

προπαραροξύνω, **προπαραροξυτονέω** -ῶ, in antipenultima acutum (tonum) pono.

προπαραροξύτονος, ον, in antipenultima acutum (tonum) habens.

προπάσχω, ante patior.

προπατορικός, ἡ, ὄν, ad avum ἢ ad avos pertinens.

προπάτωρ, ὁ, avus, -i, ἄ. progenitor, -oris, ἄ.

προπείθω, ante sualeo, -ere.

προπειράζω, protempto, -are.

προπειράομαι -ῶμαι, praetento, -are.

προπεμπτικός, ἡ, ὄν, ad prosequendum pertinens.

προπέμψω 1) praemitto, -ere, aliquem 2) —παρακολουθῶ α') pro-

sequor (-cutus sum, -i), aliquem β') comitor, -ari; aliquem γ') de-

duco, -ere, aliquem (honoris causa) 3) —ομαι α') comitor, ari

προπειμπόμενος, η, ον, comitatus, a, um β') deducor, -i (honoris causa)

προπερισπάω -ῶ, circumflexum in penultima pono —ῶμαι, circumflexum in penultima habeo.

προπερισπώμενος, η, ον, circumflexum in penultima habens.

προπέτρισι, anno tertio ante.

προπερύσινος, η, ον, qui est anni ante praesentem tertii.

προπετάννυμι, **προπεταννύω**, praetendo, -ere.

προπέτασμα, τό, aulaeum, οὐ.

προπέτεια, ἡ 1) praecipitantia, θ. 2) —ιταμότης, temeritas.

προπετής, ἐς 1) —προπεπτικῶς, proclivus, a, um 2) —επιρρητής, proclivis, e 3) —ιταμός, protervus,

a, um, temerarius, a, um.

προπετῶς, praecipitanter.

προπήγνυμι, **προπηγνύω** 1) prius congelo 2) praefigo (-xi

-ere) aliquid alicui rei.

προπηδάω -ῶ, prosilio, -ire.
 προπηλακίζω τινά, contumeliose tracto aliquem — ομαι, contumeliam accipio, contumeliā afficior.
 προπηλάκισις, ἡ, προπηλακισμός, δ, contumelia, -ae, θ.
 προπίνω τινί τι, propino (-avi, are), aliquid alicui.
 προπίπτω, procido; promineo.
 πρόπλασμα, τό, specimen operis futuri; proplasma, atis, ου.
 προπλέω, prior navigo.
 προπληρόω -ῶ, ante repleo.
 πρόπλους, δ, praenavigatio θ.
 προποδιής, ante pedes.
 προποιδίω -ῶ, prius facio.
 προπολεμέω -ῶ, belligero ante; propugno, -are.
 πρόπομα, propinamentum, ου.
 προπομπή, ἡ· 1) praemissio, -onis, θ. 2) deductio et comitatus praecentium in pompa.
 προπομπός, δ, deductor, δ.
 προπονώ -ῶ· 1) ante laboro· 2) —τινος, laboro pro aliquo.
 προπορεία, ἡ, primum agmen.
 προπορεύομαι, praeco (-ivi, -ire); progredior, -i.
 προπορίζω, ante supposito.
 πρόπους, ἡ, propinatio, θ.
 πρόπους, δ, pes anterior.
 προπτύω, exspuo, -ere.
 πρόπτωσις, ἡ, prolapsio, θ.
 πρόπτωτος, pvoidicus, a, um.
 προπύλαιον, πρόπυλον, τό, vestibulum, -i, ου. τὰ προπύλαια, propylaea, -orum, ου.
 προπύργιον, propugnaculum, ου.
 προρρέω, profluo, -ere.
 πρόρρησις, ἡ, praedictio, θ.
 προρητηκός, praedictivus.
 πρόρριζος, una cum radice.
 πρόσ· 1) μετὰ γεν. α') μετὰ παθητ. ρημ. ab, a· β') ab, per, πρὸς πατρός, a patre· γ') πρὸς σοῦ ἐσσι, tuum est. 2) μετὰ δοτ. α') ad, apud, prope, in· β') praeter· γ') πρὸς τοῦτω, πρὸς τοῦτοις, ad hoc, ad haec, praeter· 3) μετ' αἰτιατ. α') ad in, versus· β') erga contra· γ') πρὸς τὸν αὐλὸν ἕδω, ad tibicinem cano· δ') πρὸς ἑσπέραν, ad vesperum·

ε') τρέφω κύνας πρὸς θήραν, canes, alo ad venandum· στ') τὰ πρὸς πόλεμον, quae pertinent ad bellum, res bellicae· ζ') propter || ἐπιρ. πρὸς ἀκρίβειαν, accurate, πρὸς φιλίαν, amice.

προσαγόρευμα, τό, appellatio, -onis
 προσαγόρευσις, ἡ, salutato.
 προσαγορευτός, appellandus.

προσαγορεύω· 1) = προσφωνῶ, compello, saluto, -are, aliquidem· 2) = ὀνομάζω, appello nomino.

προσάγω· 1) adduco (-xi; -ere), alicquem, ἢ aliquid in, ad· 2) = προσφέρω, adhibeo, -ere, aliquid· 3) προσάγομαι τι ἢ τινα, ad me adduco ἢ adtraho aliquid ἢ aliquidem· δθ. = allicio aliquidem.

προσαγωγός, δ· 1) introductor, -oris, δ. 2) conciliator, -oris, δ.

προσαγωγή, ἡ· 1) aditus, accessus, -us, δ. 2) oblatio (sacrificii)· 3) deductio, adductio, θ,
 προσαγωγός, δν, adducens; alliciens, -entis, pellax, -acis.

προσάδω· 1) accino, -ere· 2) = συναδω, concino, -ere.

προσακούω· insuper audio.
 προσαλέγω -ῶ, addoleo, -ere.

προσαλείωω, adlino, -ere.

προσαμύμα, quidquid annectitur.

προσαμύνα, opem alicui fero.

προσανάβασις, ascensus, -us, δ.

προσαναγκάζω, insuper cogo.

προσανακλίνομαι, accumbo juxta aliquidem.

προσανάκλισις, accubitus.

προσανατέλλω, insuper orior.

προσανατρέπω, insuper evertō.

προσανατρέχω, procuro in, ad.

προσανατριβω, leniter frico.

προσαναφέρω, refero ad.

προσαναχρώννυμαι· α') eundem colorem sumo· β') — τινι, communico cum aliquo.

προσανέχω τινί, nitor alicui.

προσανθέω -ῶ, insuper floreo.

προσανοικοδομέω -ῶ, reaedificando adstruo.

προσανής, es, arduus, a, um.

προσανιλέω -ῶ, insuper haurio.

προσαπαγγέλλω, insuper nuntio.

προσαπαντάω -ᾶ, occurro, ere.
προσαποκρίνομαι, insuper respon-
pondeo, -ere.

προσάπτω 1) adjungo (-xi, ere)
aliquid alicui 2) adapto.

προσάραξις, ἡ, illisio, θ.

προσαράσσω, adlido, -ere.

προσαριθμέω -ᾶ, adnumero.

προσαρκτηκός, ἡ, ὄν, προσάρ-
κτητος, ὄν, septentrionalis, e.

προσαρμόζω, προσαρμόζω τι τι-
νι, adapto (-are) aliquid alicui.

προσαρπάζω, insuper arripio.

προσαρτάω -ᾶ, adpendo, con-
jungo, -ere, alicui aliquid - ὤμαί
τινι, deditus sum alicui rei.

προσάρτημα, τό, appendix, θ.

προσάρτησις, ἡ, adpensio, θ.

προσαπασχολέομαι -οὔμαι, oc-
cupatus sum.

προσαυδάω -ᾶ, adloquor, -i.

προσαυξάνω, adaugeo, -ere.

προσαύξησις, incrementum, ὄν.

προσβαίω, adscendo, -ere.

προσβάλλω 1) adjicio, -ere, ali-
quid 2) συνήθ. — τινι, irruo

(-rui, -ere), adior (-ortus sum

-iri), invado (-si, -ere), incido

(-ere) aliquem; 3) νεοελ. α') — τι-
νά λίθους, τῷ ξίφει, saxis et ferro

aliquem peto 4) — παρθένον, ad-
tento virginem ὄθ. offendo (-ndi,

-ere) aliquem.

πρόσβασις, ἡ, adscensus, ἄ.

πρόσβατός, accessus, pervius.

πρόσβεβαίω -ᾶ, comprobo.

*πρόσβεβλημένος, offensus, lae-
sus, a, um, ἴδε προσβάλλω 2.

πρόσβεβάζω, accedere facio.

πρόσβλέπω, adspicio, -ere.

πρόσβλεμις, ἡ, adspectus, ἄ.

πρόσβοάω -ᾶ, acclamo, -are.

πρόσβολή, ἡ 1) adjectio, θ. con-
sensus (in proelio), ὄθ. impetus:

2) oppugnatio urbis, muris *3)
νεοελ. ἴνση, θ. injuria, θ.

πρόσβρέχω, insuper irriquo.

πρόσγελάω -ᾶ, arrideo, -ere.

πρόσγιγνομαι, προσγιγνομαι τι-
νι 1) accedo ad aliquem; alicui me

junego 2) accedo alicui.

πρόσγράφω, adscribo (aliquid).

προσδεής, ἔς, qui eget.

προσδέησις, ἡ, indigentia, θ.

προσδεῖ, insuper opus est.

προσδεκτός, acceptus, a, um.

προσδέομαι 1) insuper egeo ἢ
indigeo, -ere 2) insuper rogo.

πρόσδεσις, ἡ, adligatio, θ.

πρόσδεσεμέω, adligo, -are.

πρόσδέχομαι 1) admitto, -ere 2)
exspecto, -are, aliquid 3) — τούς

πολεμίους, excipio impetum hostis.

πρόσδίδωμι, insuper do.

πρόσδικάζω, adjudico, -are.

πρόσδιορίζω, verbis definitio quod
dictum est ὄθ. α') definitio, -ire,

aliquid; β') statuo; constituo.

πρόσδιορισμός, ὁ, addita verbo-
rum determinatio.

πρόσδιώκω, ulterius persequor.

πρόσδοκάω -ᾶ, exspecto, -are, a-
liquid; spero, -are, a liquid - ὤμαι,

exspector, -ari; in expectatione
sum.

πρόσδοκέω -ᾶ, insuper videor.

πρόσδοκημα, exspectatio, θ.

πρόσδοκητός, exspectatus, a, um.

πρόσδοκία, ἡ, exspectatio, -onis,
θ. spes, spei, θ.

πρόσδοκίμος, ὄν, qui exspecta-
tur; de quo exspectatio est.

πρόσεγγίζω, adpropinquo, -are.

πρόσεγγισις, ἡ, προσεγγισμός, ὁ,
adpropinquatio, -onis, θ.

προσεθίζω, e. adsuofacio, -ere;
—ομαι, adsuofio.

προσεικάζω, simile aliquid facio.

πρόσειμι, adeo, -ire.

πρόσεκβάλλω, insuper ejicio.

πρόσεκτικός, ἡ, ὄν, attentus, a,
um; accuratus, a, um.

πρόσεκτικῶς, attente.

πρόσεκχώ, insuper effundo.

πρόσέλασις, ἡ, impetus, ἄ.

πρόσελαύνω, equo advehor ad
aliquem ἢ ad aliquid.

πρόσέλευσις, ἡ, accessus, ἄ.

πρόσέλκω, πρόσελκύω, adtraho,
-ere; —ομαι, ad me traho aliquo d.

πρόσενόω -ᾶ, adjungo, -ere.

πρόσεξις, ἡ, attentio, θ.

πρόσέοικα, ῥημ. similiis, adsimi-
lis sum.

προσεπάγω, insuper adduco.
 προσεπαίρω, insuper adtollo.
 προσεπιβάλλω, insuper injicio.
 προσεπιβλάπτω, insuper noceo.
 προσεπιβλέπω, insuper inspicio.
 προσεπικίμαι, insuper insto.
 προσεπικλίνω, isuper inclino.
 προσεπικλύζω, insuper inundo.
 προσεπιμετρέω -ῶ, ultra mensuram admetior.
 προσεπινοῶ -ῶ, recens excogito; excogitatis adjicio (aliquid).
 προσεπιπίπτω, inquper incido.
 προσεπιπλέω, insuper adnecto.
 προσεπιπλέω, adnavigo, -are.
 προσεπιπλήττω, insuper increpo.
 προσεπιτίθημι, insuper impono.
 προσεπιτρέπω, insuper permitto.
 προσεπιτρέβω, insuper defricō.
 προσεπιφέρω, insuper adfero.
 προσεπιφορτίζω, insuper onero.
 προσεπιχέω, insuper infundo.
 προσεργάζομαι, praeterea facio.
 προσερεθίζω, insuper irrito.
 προσερεθίω, adapto aliquid alicui rei; applico.
 προσερεθίζομαι, innitor, -i.
 προσερεθίζω, προσέρπω, adrepo.
 προσέρχομαι· 1) adeo (-ii, -ire); accedo, -ere· 2) advenio, -ire· 3) — εἰς τόπον ἐφ' ἑαυτοῦ, ἐπὶ νεῶς, ἐφ' ἀμάξης, advehor. in (ad) locum equo, navi, curru.
 προσέτι, ultra; insuper.
 προσευκτήριον, precatorium, οὐ.
 προσεκτικός, apprecatorius.
 προσευρισκω, insuper invenio.
 προσευχή, ἡ, precatio θ.
 προσεύχομαι, preces fundo; precor, (-atus sum, ari).
 προσεχής, ἔς· 1) continens, cohaerens· 2) proximus finitimus.
 προσέχω τινι, aliquid animum intendo ἢ adhibeo ἢ adverto.
 προσεχῶς, proxime; previ.
 προσζεύγνυμι, adjungo, -ere.
 προσζημιῶ -ῶ, insuper damno.
 πρόσθετος, ον, puber, -eris.
 προσηγορία, ἡ, 1) adlocutio, -onis, θ. 2) adpellatio, -onis, θ.
 προσηγορικός, ἡ, ὄν, adpellativus, a, um.

προσηκόντως, convenienter.
 προσήκω· 1) pertineo aliquo· 2) — τινί, pertineo ad aliquem ἢ ad aliquid, προσήκει μοι τι, convenit mihi aliquid, προσήκων (γένει φίλῳ), necessarius, δθ. οἱ προσήκοντες, necessarii, cognati.
 προσηλιάζω, soli expono.
 προσήλιος, soli expositus· || *γνο-ελ. τὸ προσήλιον, apricitas θ.
 προσηλόω -ῶ, (clavis) affigo (-τι, -ere), aliquid ἢ aliquem.
 προσήλυτος, ον· 1) advena, -ae, † 2) qui a gentilismo se contulit in judaismum.
 προσήλωσις, ἡ, adfixio, θ.
 προσημαίνω ante significo; portendo (-ndi, -ere) aliquid—ομαι, me portendo, ἢ portendor.
 προσημασία, ἡ, portentum, οὐ.
 προσημείω -ῶ, praesignifico.
 προσήγνεια, ἡ, benignitas.
 προσήγνεμος, ον, vento expositus, a, um, aurae patens.
 προσηγητής, ἔς, benignus, a, um; lenis, mitis, e.
 προσηγῶς, benigne; leniter.
 προσηχέω -ῶ, circumsono.
 προσηχής, ἔς, circumsonus.
 προσθάλλω, foveo insuper.
 πρόσθεν· 1) ἐπιρ. ante anteriore in parte· πρόσθεν, πρὶν, πρόσθεν ἢ, priusquam· 2) πρόσθ. ante (μετ' αὐτ.) πρόσθεν τῶν πυλῶν, ante portas.
 πρόσθεμα, additamentum, οὐ.
 πρόσθεσις, ἡ· 1) = προσθήκη, adjectio, θ. additio, θ. 2) ἀριθμ. consummatio, θ.
 προσθετός, addendus, a, um.
 πρόσθετος, ον· 1) additicius, a, um. 2) — κόμη, coma fictitia.
 προσθίω, accurro, -ere.
 προσθήκη, ἡ· 1) additio, adjunctio, adjectio θ. 2) accessio, θ. additamentum incrementum, οὐ.
 πρόσθημα, additamentum, οὐ.
 πρόσθιος, α, ον, anterior, -oris; primoris, e.
 προσίεμι τινα πρὸς τι, admitto aliquem ad aliquid· συνήθ. μέσ. προσίεμαι φίλον, admitto amicum ad me.

προσικετεύω, insuper supplico.
προσίστημι, sisto· προσίσταμαι· α')
 —ἐναντιοῦμαι, obsisto· β') παρίστα-
 μαι, adsum; proximus sum.
προσισχύνω, insuper, valeo.
προσιτός, ἤ, ὄν, accessu facilis.
προσκαθέζομαι· 1) adsideo, -ere·
 2)—τόπω (=πολιτικῶ τόπον), adsi-
 deo locum, obsideo.
προσκάθημαι· 1) adsideo· 2) ob-
 sideo· 3) praesideo.
προσκαθίζω καί—ομαι, adsideo,
 -ere.
πρόσκαιρος, ὄν, temporarius, a,
 nm; temporalis, e.
προσκαίρω, temporarie.
προσκαίω, aduro, -ere.
προσκαλέω -ῶ· 1) advoco, -are,
 aliquem ad aliquem· 2) arcesso (-ivi,
 -ere) aliquem· *3) νεοσλ.—τινὰ εἰς
 δεῖπνον, ad prandium aliquem in-
 vito ἢ voco || —οὔμαι, (προσεκλή-
 θην) εἰς δεῖπνον, ad prandium in-
 vitor (invitatus sum).
προσκάμνω, adtaboro, -are.
προσκαρτερέω -ῶ, persevero.
προσκαρτέρωις, perseverantia.
προσκατατάσσω, adjicio.
πρόσκειμαι· 1) positus ἢ situs
 sum ad; ἐῖjaceo· 2) appositus sum·
 3) additus sum, adjunctus sum·
 4)—ἐπίκειμαι, insto, alicui; urgeo
 aliquem.
προσκειμένως, instanter.
προσκέλλω, adpello navi.
προσκέπτομαι, prius considero.
προσκεφάλαιον, τό, cervical,
 -aris, οὐ. pulvinar, -aris, οὐ.
προσκήνιον, proscenium, οὐ.
προσκήνιος, qui ante scena est.
προσκινέω -ῶ, admoveo -ere.
πρόσκιος, ὄν, umbrosus a, um.
προσκλαίω, defleo, -ere.
προσκλήσις, ἤ· 1) advocatio,
 -ōnis, θ. 2) in jus vocatio· 3) νεοσλ.
 — εἰς δεῖπνον, invitatio ad pran-
 dium.
προσκλινής, ἐς, acclinis, e.
προσκλίνω· 1)—τί τινι, acclino
 aliquid alicui· 2)—ομαι ἢ προσ-
 κλίνω τινί, me acclino in ἢ ad
 aliquid ὄθ. faveo, studeo alicui.

πρόσκλησις, ἤ, inclinatio, θ.
προσκλύζω τινί, adluo, -ere, ali-
 quid· —ομαι, adluor, -i.
πρόσκλυσις, ἤ, adluvies, -ei, θ.
προσκοινωνέω -ῶ· 1)— τινι, par-
 ticipem, facio· 2)— τινος, cum-
 munico cum aliquo.
προσκολλάω -ῶ, agglutino· —ῶ-
 μαι τινι, agglutino me adhaerescō
 (-haesi, -ere) ad, in aliquid ἢ alicui
προσκόλλησις, ἤ, agglutinatio.
προσκομιδή, ἤ· 1) adportatio, ad-
 vectio, θ. †2) oblatio, θ.
προσκομίζω, adporto, -are; adfe-
 ro, -erre; adveho -ere, aliquid;
 —ομαι, advehor (-vectus sum).
πρόσκομμα, τό, obstaculum, -i,
 οὐ. impedimentum, οὐ.
προσκοπέω -ῶ, provideo.
προσκοπήσις, provisio.
πρόσκοπος, ὄ, speculator praec-
 missus.
προσκόπτω, impingo(-pegi, -ere);
 offendo (-ndi, -ere).
προσκρίνω, adjudico, -are.
πρόσκρισις, ἤ, adjudicatio, θ.
πρόσκρονσις, ἤ, offensio, θ.
προσκρούω τινί, impingo (-pegi,
 -ere); offendo (-ndi, ere).
προσκότομαι -ῶμαι, insuper ac-
 quiro (aliquid).
πρόσκτησις, ἤ, possessio, θ.
προσκτίζω, insuper condo.
προσκυλινδέω -ῶ, προσκυλινδῶ,
 προσκυλίω, advolvo aliquid.
προσκυμάλω, fluctuando adluo.
προσκυνέω -ῶ, adoro manu ad
 os relata, saluto osculando; ὄθ.
 adoro, veneror aliquem.
προσκύνημα, τό, adoratio, θ.
προσκύνησις, ἤ, adoratio, θ. ve-
 neratio; θ. cultus, -us, ἄ.
προσκυνητής, ὄ, adorator, ἄ.
προσκυνητικῶς, adorantis modo.
προσκυνητός, adorandus, a, um.
προσλαλέω -ῶ, adloquor, -i.
προσλαλιά, ἤ, adlocutio, θ.
προσλαμβάνω, 1) insuper accipio
 (-cepi, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2)
 mecum sumo ἢ duco aliquid· 3)
 adsumo -ere.
πρόσληψις, ἤ, 1) adsumptio, θ. 2)

receptio, φ. 3) comparatio.
προσιπαρέω -ῶ 1) assiduus sum in aliqua re 2) = *ἰκετεύω*, obsecro, -are aliquem.
προσιπάρησις, ἡ, obsecratio, φ.
προσιμανθάνω, addisco, -ere.
προσιμαρτυρέω -ῶ τι, adtesto (-status sum, ari) aliquid.
προσιμάχομαι, oppugno, -are.
προσιμειδιάω -ῶ, adrideo alicui.
προσιμένω 1) permaneo, -ere 2) = *περιμένω*, *ἀναμένω*, expecto (-avi, -are), aliquem ἢ aliquid.
προσιμηχανάομαι -ῶμαι, insuper machinor, -ari.
προσιμίγνυμι *τινί τι*, admisceo (-scui, -ere) alicui aliquid.
προσιμίξις, ἡ, admistio, φ.
προσιμισέω -ῶ, simul odi.
προσιμισθῶω -ῶ, mercede loco aliquid — *οὔμαι*, mercede conduco
προσιμοιράζω, adtribuo, -ere.
πρόσιδος, ἡ 1) adventus, accessus, -us, ἄ. 2) = τὰ *προσερχόμενα χεῖματα*, reditus, -us, ἄ. 3) τὰ ἐκ τῶν ζῳῶν ἢ τῆς γῆς, proventus, us, ἄ
προσιόδα, insuper acio.
προσιοικειῶω -ῶ, familiarem reddo; — *οὔμαι* = *οἰκειοῦμαι* *τινα ἢ τι*, mihi concilio et adjungo aliquem ἢ aliquid.
*προσιοικειῶσις, familiaritas, φ.
προσιοικέω -ῶ, habito ad ἢ apud (aliquem).
προσιοίκησις, habitatio finitima.
προσιοικίζω, accolam addo.
πρόσικος, ον, accola, vicinus.
προσιμιλέω -ῶ τι *πρός τινα* 1) versor cum aliquo; consuetudo mihi est cum aliquo; 2) colloquor, sermonico cum aliquo.
προσιμιλία, ἡ 1) consuetudo; -inis, φ. 2) sermocinatio, φ.
προσιμνυμι, insuper juro.
προσιμοιάζω *τινί*, similis ἢ assimilis alicuius sum.
προσιμοιάω -ῶ, similem facio; similem dico.
προσιμοίως, similiter.
προσιόν, τό, proprium.
προσιορμίζω *τινα ναῦν*, navem appello ad titus.

προσιόρησις, appulsus ad litus.
πρόσιορμος, ὁ, statio navium.
προσιορχέομαι -οὔμαι, salto ad.
 1. *προσιουρέω -ῶ*, permejo.
 2. *προσιουρέω -ῶ*, *εἴημ*. secundo utor vento.
προσιοφείλω, insuper debeo.
προσιοχή, ἡ, adtentio, φ. animadversio, φ. *μετά προσοχῆς, adtente.
προσιόψημα (= *προσιόψιον*), id quo cum pane vescimur.
πρόσιψις, ἡ 1) aspectus, us, ἄ. conspectus, us, ἄρ. *2) — *οἰκίας*, frons, -ntis, φ. pars antica.
προσιπάθεια 1) amor vehemens alicuius rei; *2) conatus, us, ἄ.
προσιπαθέω -ῶ *πρός τι* 1) affectu feror ad aliquid *2) *νεοελ*. conor, nitor (facere aliquid).
προσιπαίζω *τινί*, joco cum aliquo — *σοι*, joco tecum.
προσιπειράζω, adtento, -are.
προσιπελάζω, adpropinquo.
προσιπέλασις, adpropinquatio, φ.
προσιπέμωω, insuper mitto.
προσιπήγνυμι, adfigo, -ere.
προσιπιέζω, simul premo.
προσιπίτωω 1) accido (-cidi, -ere) 2) occurro, obvius sum, incido.
προσιπλέω, adnavigo, -are.
πρόσιπλους, ὁ, adnavigatio, φ.
προσιπνέω, adflo, adspiro.
προσιποιέω -ῶ *τινί τι*, comparo, alicui aliquid — *οὔμαι* α') mihi comparo, mihi concilio β') = *ὑποκρίνομαι*, simulo, -are.
προσιποίησις, ἡ 1) acquisitio, φ. 2) simulatio, φ.
προσιποιητικός, ἡ, ὄν, simulationi aptus.
προσιποιητός, simulatus, a, um.
προσιποιητῶς, simulate.
προσιπολέμωω -ῶ, bello aggredior.
προσιπολεμῶω -ῶ, *οὔμαι* *τινα*, insuper hostem facio.
προσιπορεύομαι, proficiscor ad.
προσιπορίζω, *-ομαι* *τι*, comparo mihi aliquid; acquiro (sivi).
προσιπταίω 1) offendo, -ere; inpingo, -ere 2) pecco, -are; erro, -are 3) adversa utor fortuna.
πρόσιπτυγμα, τό, amplexus, -us, ἄ.

προσπύσσομαι, amplector.
 προσπύω, conspuo, -ere.
 πρόσπτωσις, ἡ· 1) impetus irru-
 entis· 2) effensio, -onis, θ.
 πρόσραξις, ἡ, conflictus, -us, ἀ.
 προσράπτω, adsuo -ere.
 προσρέω, adfluo -ere.
 προσρήγνυμι, adlido, -ere.
 πρόσρησις, ἡ· 1) compellatio, θ.
 2) = χαιρετισμός, salutatio, θ.
 προσρέπω, adjicio, projicio.
 προσκοπέω -ῶ, ρῆμ. insuper con-
 sidero.
 προσταγή, ἡ· 1) jussum, -i, οὐ.
 *2) νοεῖ. εἰς τὰς προσταγὰς σας, di-
 cto oboediens sum vobis.
 προσταγμα, τό, imperatum, οὐ.
 *προστάζω τινά, impero (-avi, are)
 alicui.
 προστακτικός, ἡ, ὄν, imperati-
 vus, a, um; — ἡ ἐγκλισις, impe-
 rativus.
 προστακτικῶς, imperative.
 προστακτός, ἡ, ὄν, imperatus.
 πρόσταξις, ἡ, mandatam, οὐ.
 προσταράττω, amplius turbo.
 προστάς, ἡ, porticus, -i, θ.
 προστασία, ἡ, tutela, θ. praesi-
 dium, οὐ. patrocinium, οὐ.
 προστάσσω καὶ προστάττω· 1)
 praeficio (-feci) alicquem alicui rei·
 2) = ἐπιτάττω, impero, -are, jubeo
 (jussi), -ere; mando, -are· || —ομαι
 (προσετάχθην), imperor, (-ratus
 sum) ab aliquo, jubeor (jussus
 sum) ab aliquo.
 προστατεία, praesidatus, -us, ἀ.
 προστατευτικός, ἡ, ὄν, aptus ad
 praesidendum.
 προστατέω -ῶ τινος· 1) praesum
 (-fui) alicui rei· 2) praesideo (-edi)
 alicui.
 προστατεύω, protego (-texi) -ere,
 aliquem ἢ aliquid.
 προστατήριος, tutelaris, e.
 προστάτης, δ· 1) praeses, -idis, ἀ.
 2) tutor, ἀ. patronus, -i, ἀ.
 προστάτις, ἡ, praeses, -idis, θ.
 patrona, θ. curatrix, θ.
 πρόστέγασμα, προστέγιον, τό, tecti
 prominentia.
 προστιχίζω, murum addo.

πρόστεργος, pectori impositus.
 προστεφανῶ -ῶ, ante coronō.
 προστήκω, liquefactum adfundo.
 προστίθημι· 1) addō (-diti, -ere)
 alicui aliquid· 2) adiicio, (-jeci,
 -ere) aliquid alicui· 3) προστίθεμαι
 (προσετέθη), addor ditus sum, -i);
 me adjungo.
 προστιμάω -ῶ, mulcto, -are.
 προστίμημα, τό, mulcta, θ.
 πρόστιμον, τό, mulcta, θ. poe-
 na, θ. *καταδικάζω τινά εἰς —, ἐπι-
 βάλλω τινί —, mulctam aliqui ir-
 rogo, dico, judico, impono ἢ pe-
 cuniā mulcto aliquem.
 προστόμιον, ostium (fluminis).
 προστομῆς, ἡ, lingula (tibiae).
 πρόστομος, praeacutus, a, um.
 πρόστοον, porticus ante aedes.
 προστρέχω (προσέδραμον), accurro
 (-curri) -ere; occurro (-curri), ad
 aliquem ἢ ad aliquid.
 προστρέβω, affricō, (-cui), -are;
 —ομαι τι, mihi aliquid affricō.
 πρόστριψις, ἡ, affricatio, θ.
 προστυγχάνω, occurro; obvius
 fio; forte occurro· || προστυχών,
 οἶσα, ὄν, qui forte occurrit, qui forte
 incidit.
 προστυχής, ἐς· 1) obvius· 2) — ἡ
 φιλοσοφία, versatus in philosophia.
 προσυλλέγω, ante colligo.
 προσυλλογισμός, prosyllogismus.
 προσυνήμι, ante intelligo.
 προσυντάσσω· 1) ante ordino· 2)
 ante compono aliquid.
 προσυντρέβω, ante frango.
 προσυπαντάω -ῶ, venio obviam.
 προσυπογράφω, una subscribo.
 προσυποδείκνυμι, ostendo.
 προσυφαίνομαι, attexo, -ere.
 προσφάγιον, προσφάγημα, τό, id,
 quo cum pane vescimur.
 προσφαίνομαι, adparō ad.
 πρόσφατος, ὄν, recens.
 προσφάτιν, macto ante.
 πρόσφάτως, recens, nuperrime.
 προσφαστής, ἐς, similis, e.
 προσφέρω (προσείσω, προσήνεγκον)
 1) afferō (attuli, -erre)· 2) adhibeo
 (-bui, -ere)· 3) offerō, defero (tulī;
 praebeo (-bui) alicui aliquid· 4)

—ομαι τινι· α') invehor in aliquem· β') tracto aliquem· γ') —ομαι τι, sumo aliquid.

προσφεύγω πρὸς τινα, εἰς τινα, confugio ad aliquem.

προσφιγγω, adligo, -ere.

προσφιλής, ἔς· 1) gratus acceptus carus, a um; amabilis, e· 2) amicus· || προσφιλέστερος, α, ον, carior, amabilior, amantior· || προσφιλέστατος, η, ον, carissimus, amantissimus, a, um.

προσφιλῶς, amice; grate.

προσφοιτάω -ῶ, saepius adeo.

προσφορά, ἡ· 1) oblatio, -onis, θ. 2) donum, -i, ού.

προσφορός, ον, commodus, a, um; conveniens, utilis, e.

προσφόρως, commode.

προσφραγίζω, ante insigno.

προσφυγή, ἡ, refugium, ii, ού.

προσφυής, ἔς· 1) coalescens, adhaerens· 2) natus ad aliquid.

προσφυξέ, δ, qui confugit ad aliquem (cujus patrocinium expetit). profuga, transfuga, -ae, ἄ.

προσφυσάω, -ῶ, adfio, -are.

προσφυσίς, ἡ, coalitio, θ.

προσφωτεύω, adsero, -ere.

προσφύομαι (προσέφυγ) τιγί, agnascor ('agnatus sum).

προσφωδῶς, concine; convenienter; congruenter.

προσφωνέω -ῶ· 1) alloquor, (-loquutus sum, -i) aliquem; acclamo (-avi), aliqui· 2) = ἀφισθῶ dico (-avi, -are).

προσφώνημα, allocutio.

προσφώνησις, ἡ· 1) allocutio, θ. 2) ἐπὶ βιβλ. dedicatio, θ.

προσχαρής, ἔς· 1) suavis, e· *2) νεοελ. laetus, a, um.

*προσχεδιάζω, ante meditor; ante proicio (aliquid).

προσχέω, affundo, -ere.

προσχημα, τό· 1) praetextus, -us, ἄ. velamentum, -i, ού. species, -ei, θ. *ὑπὸ τὸ — φίλιος, specie amicitiae· 2) species magnifica (alicujus rei), decus, ού.

προσχίζω, proscindo, -ere.

προσχῶ -ῶ, προσχωνώω, προσ-

χώννυμι, aggero, (-avi, are); terra aggesta minor (aliquid).

πρόσχωμα, τό· 1) terrae aggestus; agger, ἄ. 2) adluviae, θ.

προσχωρέω -ῶ· 1) — πρὸς τινα ἢ πρὸς τι, accedo (-cessi, -ere), ad (in) aliquem ἢ aliquid· 2) — τιμι (προστίθεμα τιμι), accedo alicui· 3) concedo, -ere, confero me in aliquid· 4) concedo, ad aliquem· ὀθ. dedo me ad aliquem.

προσχώρησις, ἡ· 1) accessus, us, ἄ. 2) deditio, -onis, θ.

πρόσχωσις, ἡ· 1) terrae aggestio· 2) adluviae, -ei, θ.

πρόσχωσις, ἡ, adtactus, -us, ἄ.

πρόσχωσιν, adtingo, -ere.

πρόσω, alira, longe, procul.

προσφθία, ἡ, accentus, -us, ἄ.

προσφθιακός, ἡ, ὄν, ad accentos pertinens.

προσωθῆω -ῶ, impello, -ere.

προσωνυμία, ἡ, cognomen, θ.

προσωπεῖον, τό· 1) τὸ τῶν ὑποκριτῶν, larva, -ae, θ. persona, -ae, θ. 2) μετφ. α') praetextus, us, ἄ. species, ei, θ. β') simulatio, θ.

προσωπικός, ἡ, ὄν· 1) personalis, e· *2) νεοελ. proprius privatus.

προσωπικῶς, personaliter.

προσωπίς, ἡ, persona, θ.

προσωποληπτικῶ -ῶ, personae rationem habeo.

προσωπολήπτης, δ, qui personae habet rationem.

πρόσωπον, τό· 1) — ἀνθρώπου· α') vultus, -us, ἄ. facies, -ei, θ.

β') os, -oris, ού. μετφ. = θάρος· ποίω ἂν προσώπω ἐνανέθοιμι; quo ore redibo? 2) — οὐκίαις, pars domus antica; frons aedium· 3) ἐπὶ στρατοῦ, κατὰ — ἄγω, a fronte aggreior· 4) persona· *5) νεοελ. = ἄνθρωπος· μέγα καὶ ἐπιφανὲς πρόσωπον, magnus et illustris vir.

προσωποποιέω -ῶ, εἰμ. personam fingo.

προσωποποιία, prosopoeia, θ.

προσώτατα, longissime.

προσώτατος, η, ον, longissime proventus ἢ progressus, a, um.

προσωτάτω, longissime.

προσώτερος, α, ον, longius pro-
vectus ἢ progressus, a, um.

προσώτερον, ulterius.

προτακτικός, ἡ, όν, ἐπίθ. prae-
positus, a, um.

προταλαιπωρέομαι -οὔμαι, ante
labores (aerumnas) sustineo.

πρόταξις, ἡ, praepositio, θ.

προταράσσω, ante perturbo.

πρότασις, propositio, θ.

πρότάσσω, και πρότάττω· 1) ante
colloco (-avi), praepono (-posui)
aliquem ἢ aliquid·—ομαι, ante col-
lor, primo loco (in fronte) col-
loror· 2)—τί τινος, antepono, prae-
fero aliquid alicui.

πρότεινω· 1) protendo (-ndi, -ere),
aliquid· 2) porrigo (-exi, -ere), a-
liquid· 3) — τό δόρυ, hastam infe-
ro· 4) propono, -re, aliquid· 5)—

τινά, aliquem commendo.

πρότειχίζω, muro praemunio.

πρότειγμα, propugnaculum.

πρότελευταίος, paenultimus.

πρότελέω ὦ, solvo ante.

πρότέμνω, proscindo, -ere.

πρότενης, ές, protensus, a, um.

πρότεραιός, pridianus, a, um.

*πρότεραιότης, ἡ, antecessio, θ.

πρότερεύω, priores partes obineo;
prior sum loco.

πρότερέω -ῶ· 1) praeco, -ire,
praecurro, -ere.

πρότερημα, τό· 1) priores partes·

2) privilegium, -i, οὐ. 3) res bene
gestae· *4) νεοελ. α') dos dotis, θ.

bonum, -i, οὐ. β') virtus, utis, θ.

πρότερον, prius; ante.

πρότερος, α, ον, prior (-oris);
superior, -oris, δ.

πρότερον, πρότερονσε, longius.

πρότηθη, ἡ, proavia, -ae, θ.

πρότηκω, ante liquefacio.

πρότιθμι· 1) propono, expono
(-sui, -ere) aliquid· 2) oratione a-
liquid propono· 3) προτιθεμαι ποι-
εῖν τι, mihi propono facere (ut faci-
ciam) aliquid.

πρότικω, ante facio.

πρότιμάω -ῶ, pluris aestimo ἢ
facio aliquem ἢ aliquid· 2) — τινα
ἢ τι ἀντί τινος, praefero, antefero

(-tuli), aliquem ἢ aliquid alicui·
3) malo (malui).

πρότιμησις, ἡ· 1) praelatio, θ.

2) praerogativa, θ. 3) praecipuum
studium.

πρότιμητός, praefendus.

πρότιμητικός, honoratus, a, um.

πρότιμότερος, α, ον· 1) praestan-
tior, antiquior, -oris· 2) potior,
melior· 3) ἐπίθ. προτιμότερόν ἐστι,
satius est, melius est.

πρότιμωρέω -ῶ, prior punior (-ivi),
prior ulciscor aliquem.

πρότιμωρέω, prius vulnero.

πρότιμάω -ῶ, prior audeo.

πρότομή, ἡ, signum (effigies), pec-
tore tenus (efformatum).

πρότοῦ ἢ πρὸ τοῦ, antehac, an-
tea, prius.

πρότρεπτικός, exhortatorius.

πρότρεπω, -ομαι τινα εἰς, ἐπί,
πρός τι, ἢ ποιῶν τι· impello (-puli)
-ere aliquem ad in aliquid ἢ ad
aliquid faciendum.

πρότρέχω, praecurro, -ere.

πρότρίβω, ante tero.

πρότροπάδην, cursu concitato.

πρότροπή, ἡ, exhortatio.

πρότροχος, θ, rota anterior.

πρότρώω, ante comedo.

πρότυπον, τό, futuri operis typus;
specimen, -inis, οὐ.

πρότυπώ -ῶ, praeformo, -are.

πρότύπτω, ante percutio.

πρότύπωμα, τό, typus praevius.

πρότύποις, ἡ, praeformatio, θ.

πρόυνον, τό, prunum, -i, οὐ.

πρόυπαντάω -ῶ ινι, prior ob-
vius alicui venio ἢ fio.

πρόυπάντησις, ἡ, obviam itio.

πρόυπαρξίς, ἡ· 1) praexsistentia,
-ae, θ. 2) praecursio, θ.

πρόυπάρχω, existo ante; sum-
ante, praecedo tempore.

πρόυπισχνέομαι -οὔμαι, ante pro-
mitto (-misi) aliquid.

πρόυποβάλλω, praesubjicio.

πρόυποπιτεύω, ante suspicor.

πρόυπόστασις, ἡ, praesubsistentia.

πρόυποτάσσω, ante subjicio.

πρόυποτίθημι· 1) ante suppono-
posui) aliquid· 2) ante suggero.

προϋφαίνω, protexo, -ere.
 προϋφαιρέω -ᾶ, ante aufero.
 προϋφαίνω· 1) prae luceo, lumen praefero· 2) praemonstro, -are· 3) = προσημαίνω, portendo, -ere· 4) —ομαι, me profero appareo in conspectum prodeō.
 προφανής, ἐς, conspicuus, perspicuus manifestus, a, um.
 προφανῶς, conspicue.
 προφασίζομαι· 1) causas fingo; causam intersero· 2) praetexo (-xui) aliquid· 3) excuso (-avi) aliquid· πρ. νόσον, excuso morbum.
 πρόσφασις, ἡ· 1) causa, θ. 2) praetextum, οὐ. praetextus, ἄ.
 προφασιστικός, ἡ, ὄν, ad excusandum dictus, a, um.
 προφερής, ἐς, praestans, -ntis.
 προφέρω· 1) profero (-tuli, -latum), aliquid; promo (-mpsi, -ere), aliquid· 2) = φθέγγομαι τι, profero -erre, aliquid.
 προφεύγω, profugio, -ere.
 πρόσφημι, praedico, -ere.
 προφημίζω, rumore spargo.
 προφητάναξ, δ, propheta rex; regius propheta (David).
 προφητεία, ἡ, vaticinatio, θ.
 προφητεύω, vaticinor, -ari.
 προφήτης, δ, vaticinator, ἄ.
 προφήτις, ἡ, prophetis, -idis, θ.
 προφητικός, ἡ, ὄν, propheticus, a, um; prophetalis, e.
 προφητικῶς, propheticē.
 προφητοκτόνος, ὄν, ἐπίθ. prophetae occisor.
 προφθάνω· 1) praevenio (-eni) -ire, aliquem ἢ aliquid· *2) νοεῶλ. ἐπρόφθασα, tempore adfui.
 πρόσφθασις, ἡ, praeventus, us, ἄ.
 προφορά, ἡ· 1) prolatio, -onis, θ. 2) pronuntiatio, θ.
 προφορικός· 1) qui pronunciat· 2) verbo prolatas, a, um.
 προφορικῶς, verbo.
 προφρόνως, propense.
 προφυλακή, excubiae -arum, θ.
 προφυλακτικός· 1) ad praecautiōnem aptus, a, um· 2) praesidiarius· *3) cautus, prudens.
 *προφυλακτικῶς, prudenter.

προφύλαξις, ἡ, cautio, θ.
 προφυλάσσω καὶ προφυλάττω· 1) excubo, -are· 2) —τι, protego (-exi, -ere) aliquid· 3) —ομαι τι, praeveo (mihi) aliquid.
 προφυντεύω, praesero, -ere.
 προφωνέω -ᾶ, prius vocem edo.
 προχαίρω, ante gaudeo.
 προχάραγμα, praevia delineatio.
 προχαράσσω καὶ προχαράττω, prima lineamenta duco.
 προχαρίζομαι, ante gratificor.
 προχειμάζω, prior hiberno.
 προχειρίζομαι τι· 1) in manus sumo aliquid; promo (-mpsi) aliquid· 2) —τινα, deligo (-ere) designo (-are), sumo (-ere) aliquem (ad aliquid faciendum)· 3) — (ὑπό τινος), deligor (praetor, sacerdos).
 πρόσχειρος, ὄν, qui est ad manum; qui est in promptu.
 προχείρως, prompte; facile.
 προχέω, profundo, -ere.
 προχθές, nudius tertius; ante hesternum diem.
 προχθεσινός, antehesternus.
 προχθή, πρόσχονος, gutturium.
 προχρίω, adte inungo.
 πρόσχρονος, ὄν, tempore prior.
 πρόσχυσις, ἡ, profusio, θ.
 προχυτός, profusus, a, um.
 πρόσχωμα, τό, moles agesta; moles, -is, θ. agger, -eris, οὐ.
 προχώννυμι, ante aggero.
 προχωρέω -ᾶ, procedo (-essi) -ere progredior (-essus sum), -ί· ματφ. προχωρεῖ τινί τι, (bene, prospere) aliquid alicui procedit ἢ succedit.
 πρόσχωρημα, τό, quod (prospere) successit.
 πρόσχωρησις, ἡ, successio, θ.
 πρόσχωσις, ἡ, moles aggesta.
 προωθέω -ᾶ, protrudo, ere; propello, -ere; aliquid.
 πρόωλης, ἐς, ante perditus, ὀθ. plane perditus.
 προωτέομαι -οῦμαι, ante emo.
 προωνύμιον, τό, praenomen, οὐ.
 πρόωρος, ὄν· 1) praematurus, a, um; 2) = πρόωμος, praecox, ocis.
 προώρως, ante tempus.
 πρόσωσις, ἡ, propulsio, θ.

πρωόστης, δ, propulsor, δ.
 προωστικός, ἡ, ὄν, vim propel-
 lendi habens.

πρύμνα, ἡ, puppis, -is, θ.
 πρυμναίος, ad puppem pertinens
 πρυμνήσια, τά, retinacula, οἰ.
 πρυμνήσιος, qui est in puppi.
 πρυτανεία, dignitas prytanica.
 πρυτανεῖον, τό, prytanëum, οἰ.
 πρυτανεύω, prytanis sum.
 πρυτανικός, ἡ, ὄν, ad prytaniam
 pertinens.

πρύτανις· 1) prytanis, ἀρ. 2) —
 Πανεπιστημίου, rector Universitatis.

πρῶην, nuper; ante; olim.
 πρωθυπουργός, δ, princeps concilii
 administrorum.
 πρωθύστερον, hysteron proteron
 πρῶτῃ ἢ πρῶτῃ, mane.
 πρῶτα, ἡ, mane.
 πρωταίετα, ἐπίρ. admodum tem-
 pestive.

πρωαίτερον, citius; maturius.
 πρωίμος, ον· 1) maturus, prae-
 maturus, a, um· 2) praecox.
 πρωίμως, praemature.
 πρωίνος, matutinus, a, um.
 πρωίος, ον· 1) matutinus, a, um·
 2) = πρωίμος, praematurus.

πρωκτός, δ, podex, -icis, δ.
 προπέρουσι, biennio, ante.
 πρῶρα, ἡ, prora, -ae, θ.
 πρωρεύς, δ, prora, -ae, δ.
 πρῶτα, primum.
 πρωτάγγελος, praenuntius.
 πρωταγωνιστέω -ω, primas par-
 tes (in scena) ago.

πρωταγωνιστής, qui primas agit
 πρῶταθλος, δ, primus athleta.
 πρωταίτιος, ον· 1) qui maxime
 in culpa est· 2) — τινος, auctor
 alicujus rei.

πρωτεία, ἡ, πρωτεῖον, τό, τά,
 -α, primatus, principatus, -us, δ.
 πρωτεύουσα, ἡ, caput, θ.
 πρωτεύω, primus sum; primas
 partes teneo.

πρωτίστος, η, ον, omnium primus
 πρωτοαθλητής, primus athleta.
 πρωτόγαμος, ον, ἐπίθ. primas nu-
 ptias agens.
 πρωτογενής, ἐς, πρωτογέννητος,

ον, primogenitus, a, um.
 πρωτόγονος, ον, primigenius, pri-
 migenus, primitivus, a, um.

πρωτοκαθεδρία, ἡ, primus in
 consessu aliquo locus.

πρωτόκλητος, primum vocatus.
 πρωτόκλιτος, ον, primo condi-
 tus ἢ creatus, primitivus, a, um.
 πρωτόλειον, μάλ. πληθ. πρωτό-
 λεια, τά, (ἡ τῆς λείας ἀπαρχή), pri-
 mitiae praediae.

πρωτόμαντις, princeps vates.
 † πρωτομάρτυς, δ, primus martyr
 πρῶτον, primum, primo.

πρωτόπειρα, ἡ, tirocinium, οἰ.
 πρωτοπειρία, ἡ, rudimentum, οἰ.
 πρωτόπειρος, ον, qui aliquid pri-
 mum tentavit; tiro, -onis.

πρωτόπλασις, initium formandi.
 πρωτόπλαστος, ον, qui primus
 fictus, creatus est· || † protoplastus
 a, um; ὁ —, primus homo.

πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen
 πρωτοπραξία, ἡ, prima exactio.
 πρῶτος, η, ον· 1) primus, a, um·
 2) prior, -oris; praecedens, -ntis;
 3) primus, primarius, a, um.

πρωτοστασία, ἡ, principatus, δ.
 πρωτοστατέω -ω, primus in or-
 dine sto (steti -are).

πρωτοστάτης, δ, antistes, δ.
 πρωτοτόκια, πρωτοτοκεία, τά,
 jus primogeniturae.

πρωτοτοκία, primogenitura, θ.
 πρωτοτόκος, ἡ, primipara, θ.
 πρωτότοκος, primogenitus, a, um
 πρωτοτυπία, ἡ· 1) primum ἢ ori-
 ginale exemplar; 2) proprietas, -atis,
 θ. singulariter, -atis, θ.

πρωτότυπον, τό, originale prin-
 cipale, -is, οἰ.

πρωτότυπος, ον· 1) = ἀρχέτυπος,
 originalis, e· 2) primitivus, a, um·
 *3) νεοεὶ. ἄνθρωπος —, homo ine-
 ptus; mirum caput.

πρωτοτύπως, principaliter.
 πρωτοὑπνιον, primus somnus.
 πρωτουργός, ον, primus auctor
 ἢ ἀπλ. auctor (alicujus rei).

πρωτοφανής, primum apparens.
 πρωτοφορέω -ω· 1) primos fru-
 ctus fero· 2) primus gero aliquid·

*3) νεοελ. primum gero vestimentum aliquid.

πρωτοφόρημα, primitiae, πλ.

*πρωτοχρονιά, prima dies anni.

πρωτοχρόνιος, primaevus, a, um.

πρωτοψάλτης, δ, primus cantor

πρώτως, primum.

πταίρω, πτάρνυμαι (*πταιρνίζομαι), sternuo, -ere.

πταΐσμα, τό· 1) offensio, -onis, θ. lapsus, -us, ἄ. 2) laesio ex offensione· 3) συνήθ. culpa, θ.

πταισιμάτιον, offensiuncula, θ.

πταίω· 1) offensionem, culpam, noxam admitto (-isi); pecco, -are; delinquo (-liqui), -ere· 2) — ἔν τι, offendo (-di) in aliqua re· *3) νεοελ. ἐγώ —; num culpa mea est?

πταρμός, δ, sternuatio, θ.

πτάρνυμαι, ἴδε πταίρω.

πιτελέα, ἡ, ulmus, -i, θ.

πιτελεῖνος, η, ον, ulmeus, a, um.

πιτελεώδης, ες, ulmo similis.

πιτελεών, δ, ulmarium, -ii, οὐ.

πτερίνος, η, ον, alatus, a, um.

πτέρις, ἡ, filix, -icis, θ.

πτέρνα, ἡ, calx, -lcis, θ.

πτερνίζω, calce ierio (-ire).

πτερνισμός, δ, ictus calcitrantis.

πτερνιστήρ, δ, calcar, -aris, οὐ.

πτεροεῖς, εσσα, εν, alatus, pennatus, a, um· ὀθ. volucris, volatilis, e.

πτερόν, τό· 1) penna, pluma, -ae, θ. 2) ala, -ae, θ. 3) πτερά = ἐπάλληξις, pinnae, -arum, θ.

πτερόπους, δ, ἡ, alipes, -idis.

πτεροφόρος, ον, pennifer.

πτερόω, -ῶ· 1) plumo, -are· 2) alas addo; μετφ. erigo, -ere; — ὀθ·μαι, erigo (-rectus sum, -i).

πτερυγίζω, alas pando.

πτερύγιον, τό, ala parva.

πτέρυξ, ἡ· 1) ala, -ae, θ. pinna, θ. 2) = ἐπάλληξις, pinnae, πλ.

πτερωτός, pennatus, a, um.

πτήμα, τό, volatus, -us, a.

πτηνάριον, τό, avicula, -ae, θ.

πτηνόν, τό· 1) ales -itis, ἄ. θ. 2) avis, -is, θ. volucris, -is, θ.

πτηνός, ἡ, ὄν, volucer, cris, cre; volatilis, e.

πτήξις, ἡ, consternatio, θ.

πτήσις, volatus, ἄ. volatura, θ. πτήσσω, ρήμ. metu contrahor; expavesco (-pavi) -ere.

πτητικός, ἡ, ὄν, volatilis, e.

πίλον, τό, penna; θ. pluma, θ.

πιλώω ὦ, pennas do.

πίλωσις, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio.

πιλωτός, ἡ, ὄν, pennatus, a, um.

πισάνη, ἡ, ptisana, -ae, θ.

πίσσω, pinso (pinsi) aliquid.

πτοέω -ῶ, metu consterno, percello, perterrefacio, aliquid· — ὀθ·μαι (ἐπιτόθην), trepido, -are.

πτόησις, ἡ, pavor, -oris, ἄ.

πτυαλίξω, πτυελίξω, ρήμ. frequenter spuο.

πτύαλον, πτύελον, sputum, οὐ.

πτυάριον, τό, parvum ventilabrum; parva lignea pala.

πτυκτός, plicatus, a, um.

πτύξ, ἡ· 1) plica, plicatura, -ae,

θ. 2) ruga et sinus vestis.

πτύξις, ἡ, plicatio, θ.

πτύον, τό, ventilabrum, οὐ.

πτύρμα, πτυρμός, pavor, ἄ.

πτύσις, ἡ, sputi ejectio.

πτύσμα, τό, sputum, -i, οὐ.

πτύσσω, plico (-avi και -ui).

πτυχή, ἡ, plicatura, -ae, θ.

πτυχίον, τό· 1) libellus plicatilis· 2) codicilli, diplōma, -atis, θ.

πτυχιούχος, cui diplōma est.

πτυχώδης, multas habens plicas.

πτύω· 1) spuο (-ui) -ere; exspuo, -ere, aliquid· *2) νεοελ. — τυγά, spuο aliquid.

πτώμα, τό, cadaver, -eris, οὐ.

πτώσιμος, ον, caducus, a, um.

πτώσις, ἡ, 1) casus, -us, ἄ. 2)

ἐπὶ οἰκοδ. casus; ruina, -ae, θ. 3)

ἐν τῇ γραμμ. casus, us, ἄ.

πτωτικός, ἡ, ὄν, causalis, e.

πτωτός, ἡ, ὄν, caducus, a, um.

*πτωχαίνω· 1) μεταβ. ad paupertatem, in inopiam aliquid reddo, paupero, -are, aliquid· 2) ἀμετ. pauper fio.

πτωχαλαζών, pauper arrogans.

πτωχεία, ἡ· 1) mendicitas, -atis, θ. 2) paupertas, -atis.

πτωχεύω 1) = προσαιτῶ ἐπαιτῶ, mendico, -are. 2) = πτωχός εἰμι, pauper, inops. sum. *3) νοσελ. = χρεωκοπέω, creditoribus decoquo.

πτωχίζω, mendicium reddo.

πτωχικός 1) mendico conveniens. 2) pauperinus, a, um.

πτωχικῶς 1) mendice. *2) = πτωχικά, misere.

πτωχοκομεῖον, τό, domus mendicorum; domus pauperum. [dens.

πτωχοποιός, ὄν, mendicium reddens.

πτωχός, ἡ, ὄν 1) ἐπαιτης, mendicus, a, um. 2) = πένης, pauper,

πυγαῖος, ad nates pertinens.

πυγή, ἡ, nates, ium, θ. puga, θ.

πυγίζω τευά: paedico aliquem.

πυγιστής, ὁ, paedico, ἄ.

πυγμαῖος, pygmaeus, a, um.

πυγμαχέω, ᾧ, pugilatu decerto.

πυγμαχία, ἡ, pugitatus, -us, ἄ.

πυγμαχός, ὁ, pugil, -ilis, ἄ.

πυγμή, ἡ 1) pugnus, -i, ἄ. 2) =

πυγμαχία, pugilatus, -us, ἄ.

πυγολαμπία, ἡ, cicindela, θ.

πυελίς, ἡ, cavitas annuli.

πύελος, ἡ, solium balneare.

πυετία, ἡ, coagulum, -i, οὐ.

πύεομαι -οῦμαι, suppurō, -are.

πύησις, ἡ, suppuratio.

πυθεδών, ἡ, putredo, -inis, θ.

πυθειον, τό, oraculum, -i, οὐ.

πυθμήν, ὁ, fundus, -i, ἄ. ὁ πυθμήν τῆς θαλάσσης, fundus maris; πυθμῆν οκεύους, fundus vasi.

πύθω, putrefacio, -ere. πύθομαι, putresco, -ere.

πυκνά, crebro; frequenter.

πυκνός, ὁ, ὄν 1) densus, a, um. 2) = συνεγής, densus a, um. 3) = συχνός, frequens, -nis. 4) γούς πυκνός, mens prudens.

πυκνότερον, ἐπιρ. crebrius.

πυκνότης, ἡ 1) densitas, θ. spissitudo, θ. 2) crebritas, θ.

πυκνόφυλλος, ὄν, densus foliis.

πυκνώω -ᾧ, denso (aliquid).

πύκνωμα, τό = πυκνότης.

πυκνώω, dense, spisse.

πύκνωσις, ἡ, densatio, θ.

πυκνωτικός, ἡ, ὄν, densandi vim habens.

πύκτης, ὁ, pugil, -ilis, ἄ.

πυκτικός, ἡ, ὄν, pugilatui aptus, a, um, ἡ πυκτική, ars pugilis.

πυκτομαχέω -ᾧ, pugilor, -ari.

πυλαγορέω -ᾧ, pylagoras sum.

πυλαϊκός, ἡ, ὄν, pylaicus, a, um.

πυλαίτης, ὁ, custos portae.

πύλη, ἡ 1) porta, -ae, θ. 2) Πύλαι (Θερμοπύλαι), Pylae, -arum, θ.

3) = τὰ στενά, portae.

πυλουργός, ὁ, ἡ, custos portae.

πυλώω -ᾧ, portis munio.

πυλών 1) vestibulum, -i, οὐ. 2) porta, -ae, θ. ostium, -i, οὐ.

πυλωρέω -ᾧ, custos portae sum.

πυλωρός, ὁ 1) custos portae. 2) meatus ventriculi inferior.

πυνθάνομαι 1) audio, -ire; intelligo, -ere; cognosco, ere. 2) certior fio. 3) — τι (παρά) τινος, quaero (-sivi, -ere), aliquid ab (ex de) aliquo.

πύξ, pugnis.

πυξών, ὁ, buxetum, -i, οὐ.

πυξίδιον, τό, pyxidicula, θ.

πύξιμος, ἡ, ὄν, πυξώδης, ες, πυξοειδής, ες, πυξόχρους, ὄν, buxeus, a, um.

πυξίον, τό, tabella scriptoria.

πυξίς, ἡ, puxis, -idis, θ.

πύξος, ὁ, buxus, -i, θ.

πυσοειδής, ες, puri similis.

πύον τό, pus; puris, οὐ.

πύοω -ᾧ, suppurō, -are.

πύρ, τό, ignis, -is, ἄ.

πυρά, ἡ, pyra, θ. rogas, ἄ.

πυράρα, ἡ, forceps, -ipis, θ.

πυρακτέω -ᾧ, πυρακτώω -ᾧ, candefacio, -ere, aliquid — οὔμαι, candefio (-factus sum).

πυρακτώω, ἡ 1) actio candefaciendi. 2) incendium, οὐ.

πυραμικός, pyramicus, a, um.

πυραμίς, ἡ, pyramis, -idis, θ.

πυραμοειδής, ες, pyramidatus.

πυραυγής, ες, igni fulgens.

πύραυνον, τό, igniarium, -i, οὐ.

πυραύστης, ὁ, pyrausta, -ae, θ.

πυργηδόν, in modum turris.

πύργινος, ὄν, turreus, a, um.

πυργίον, πυργίδιον, τό, πυργίσκος, ὁ, turricula, -ae, θ.

πυργοειδής, *ές*, turri similis; turritus, a, um.

πυργοποιέω -*ᾶ*, turrifico, -are.

πυργοποιά, *ή*, turris structura.

πύργος, *δ*, turris, -is, *θ*.

πυργωτός, *ή, όν*, turritus, a, um.

πυρτεῖον, *τό*, igniarium, *οὔ*.

πυρεκβόλος, ignivomus, a, um.

πύρεξις, *ή*, accessio febris.

πυρέσσω και πυρέττω, febrim habeo; februo, febrifico.

πυρετός, *δ*, febris, -e.

πυρετώδης, *ές*· 1) febriculosus, a, um· 2) = θερμονογός, calidus.

πυρετωδώς, calide.

πυρήν, *δ*, nucleus, -i, *ά*.

πυρίλιμα, *τό*, fomentum, *οὔ*.

πυρίλιαις, *ή*, fomentatio, *θ*.

πυρίσφθος, *ον*, igni coctus, a, um.
πυρίκαιστος, *ον*, πυρίκαιτος, *ον*, igni exustus, a, um.

πυριλαμπής, *ές*, igni splendens.

πύρινος, *η, ον*, igneus, a, um.

πύριμος, *ή* πύριμος (*δ* πυρός), triticeus, a, um. [*ή* exhabans.

πυρίπνουσ, *ονν*, ignem spirans

πυρίτης λίθος, pyrites lapis.

*πυρίτις, *ή*, pyrites pulvis, pyritis, -idis, *θ*.

πυριφλεγέθων, igni ardens || — (ποτ.) Pyriphlegethon.

πυριφλεγής, *ές*, igni ardens.

πυριφλεκτος, *ον*, igni combustus.

πυρκαϊά, *ή*, incendium, -ii, *οὔ*.

πυροβόλος, *ον*, ignes jaculans·

*τό — *ον*, tormentum (bellicum).

πυροειδής, *ές*, igni similis, e.

πυροειδώς, ignea specie.

πυρόεις, *εσσα, εν*, ignitus, a, um.
igneus, a, um.

πυρολαβίς, *ή*, forceps, -ipis, *θ*.

πυρομαντία, *ή*, divinatio ex igni; ignispicium, -ii, *ά*.

πυρόμαντις, ex igni divinans.

πυρός, *δ*, triticum, -i, *ά*.

πυρός (= σίτος), *δ*, triticum, *οὔ*.

πυροφόρος, *ον*· 1) ignifer, a, um· 2) triticum ferens.

πυρόχρως, *δ, ή*, igneus, a, um.

πυρόω -*ᾶ*, ignio, -ire, aliquid; accendo, -ere, aliquid; — *οὔμαι*, ignesco, -ere; calesco, -ere.

πυροπόλεω -*ᾶ*, incendio conflagro aliquid, igni vasto aliquid; — *οὔμαι* (ἐπιρρολήθη), incendio (igni) conflagor, *ή* *οὔδ*. conflagro.

πυρπόλησις, *ή*· 1) conflagratio, -onis, *θ*. 2) incendium, -ii, *οὔ*.

πυρπόλος, *δ*, incendiarius, -ii, *ά*.

πυρρίχη, *ή*, pyrricha, -ae, *θ*.

πυρρίχιος πούς, pyrrichius.

πυρρόθριξις, πυρρότριχος, qui rutila comâ est.

πυρρός, *ά, όν*, fulvus, rufus, rutilus, flavus, a, um.

πυρρότης, *ή*, color rutilus.

πυρρόω -*ᾶ*, rufum facio.

πυρρώδης, *ές*, rubicundus, a, um.

πυρραίνω, rutilo, -are.

πυρρός, *δ*, fax ardens.

πυρροφόρος, *ον*, ignifer, a, um.

πυρρώδης, *ές*, ignitus, a, um.

πυρρόρος, *ον*, ignifer, a, um.

πυρώδης, *ές*· 1) igneus, a, om· 2) ignitus, a, um· 3) πυρώδεις δ-φθαλμοί, oculi ardentes.

πύρωμα, *τό*, inflammatio, *θ*.

πύρωσις, *ή*, coctio ad ignem.

πυρωτικός, *ή, όν*, urendi vi praeditus, a, um; fervens, -ntis.

πυρωτός, *ή, όν*, ignitus, a, um.
πύστις, *ή*, percontatio, -onis, *θ*.

πυστός, *ή, όν*, notus, a, um.

πυτία, *ή*, coagulum, -i, *οὔ*.

πυτίλω, crebro spuo.

πυτώδης, *ές*, purulentus, a, um.

πύωσις, *ή*, suppuratio, *θ*.

πῶ· 1) unquam· 2) adhuc· 3) *οὔδεις* *πω*, nullus, dum.

πῶγον, *δ*, barba, -ae, *θ*.

πῶγονοτρόφος, barbam alens.

πῶγονοφορία, gestatio barbae.

πῶγονοφόρος, *ον*, barbam gergens; barbiger; barbatus.

πῶλάριον, *τό*, parvus pullus.

πῶλος, *δ*, pullus, -i, *ά*.

πῶλέω -*ᾶ*, vendo (-didi, -ere) aliquid; venum aliquid do; — *οὔμαι* α') veneo (veni, -ire)· πόσον *πω-λειται*; quanti veni? β') prosto (-stiti, -statum), -are.

πῶλημα, *τό*, res venalis.

πῶλησις, *ή*, venditio, -onis, *θ*.

πωλητήριον, *τό*· 1) = πρᾶτήριον,

forum, -i, οὐ. *2) νεολ. — (ύπον. ἔγγραφον), tabulae venditionis.
 πωλητής, ὁ, venditor, -oris, ἄ.
 πωλητικός, ἡ, ὄν, vendax, acis.
 πῶλος, ὁ, pullus, -i, ἄ.
 1. πῶμα, τό, potio, θ. potus, ἄ.
 2. πῶμα, τό, operculum, οὐ.
 πωμάζω καὶ πωματίζω τι, operculo clando aliquid, operculo, a-liquid.

πῶποτε, unquam.
 πωρῶω -ῶ, durum reddo in modum porī. ὀθ. induro ἢ obduro, -are, obcaeco, aliquem ἢ aliquid.
 πωρώδης, ες, tofosus; a, um.
 πώρωσις, ἡ, animi durities; excaecatio, θ. stupor, ἄ.
 1. πῶς, quo modo? quo pacto? qui? qua ratione?
 2. πῶς (ἐγκλ.), quodam modo.

P

P, ρ (ρῶ), τὸ δέκατον ἑβδομον γράμμα, littera P, ὡς ἀριθμητικὸν ἠμεῖον τὸ μὲν ρ = centum ἢ centesimus, τὸ δὲ ρ = centum millia.
 ραβδίζω, virgis caedo (cecdi) aliquid; —ομαι, virgis caedor.
 ραβδίνος, ἡ, ὄν, virgeus, a, um.
 ραβδίον, τό, virgula, -ae, θ.
 ραβδοειδής, ες, virgae similis, e.
 ράβδος, ἡ. 1) virga, -ae, θ. 2) ράβδοι· α') = δέσμαι ράβδων (τῶν ἐν Ρώμῃ ραβδούχων), fascēs, -ium, ἄ. β') lineae in vestibus.
 ραβδουέω -ῶ, virgas ἢ fascēs gesto; cum fascibus praecedo. ὀθ. lictoris officium praesto.
 ραβδουχία, ἡ, munus lictoris.
 ραβδοῦχος· 1) qui virgam ἢ baculum gestat· 2) ἐν Ρώμῃ, lictor, ἄ.
 ράβδωσις, ἡ, stria, striatura, θ.
 ραβδωτός, ἡ, ὄν· 1) virgatus, a, um· 2) striatus, a, um.
 ραγάς, ραγή, fissura, rima, θ.
 ραγαίος, α, ὄν, impetuosus, a, um; vi perrumpens.
 ραγδαιότης, ἡ, vehementia, θ.
 ραγδαίως, impetuose.
 ραγίζω, acinos carpo.
 ράδαμος, ὁ, germen, οὐ.
 ραδινός, ἡ, ὄν· 1) gracilis, e; mollis, e· 2) agilis, mobilis, e.
 ράδιος, α, ὄν· facilis, e.
 ραδιουργέω -ῶ· 1) facile ago, (aliquid)· 2) male ago· *3) νεολ. machinor, -ari.
 ραδιουργία, ἡ· 1) scelus, -eris, οὐ.

faciun, -oris, οὐ. θ. *2) νεολ. occultae artes.
 ραδιουργός, ὄν· 1) levis, e; inconsideratus, a, um. 2) sceleratus, malignus, a, um. *3) νεολ. ραδιοῦργος, ὄν, dolis instructus, a, um.
 ραδίως, facile.
 ραθυμέω -ῶ, remisso sum animo; negligens sum.
 ραθυμία, ἡ, animi remissio, θ. desidia, θ. segnities, -ei, θ.
 ραθυμίζω, socordem reddo.
 ράθυμος, ὄν, deses, socors.
 ραθυμότερον, segnius.
 ραθύμως, remisse; segniter.
 ραιβός, ἡ, ὄν, incurvus, a, um.
 ραιβοσκελής, ες, varus, a, um.
 ραιβῶω -ῶ, incurvo, -are.
 ραῖζω, melius me habeo.
 ράινω (ἔρρανα), adspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid aliqua re.
 ρακενδύτης, ρακένδυτος, lacera veste indutus, a, um.
 ράκιον τό, pannus, -i, ἄ.
 ρακοδυτέω -ῶ, ρακενδύτέω -ῶ, pallium lacertum gesto.
 ράκος, lacera vestis; pannus.
 ρακοφορέω -ῶ, ρημ. laceram vestem gesto.
 ρακῶω -ῶ, lacero, -are.
 ρακώδης, ες, lacer, era, erum; pannosus, a, um.
 ράμμα, τό· 1) sutura, -ae, θ. 2) filium, -i, οὐ. acia, -ae, θ.
 ράμνος, ἡ, spina alba.
 ράμφος, τό, rostrum, -i, οὐ.

ραμφώδης, ες, rostro similis.
 ρανίς, ἡ, gutta, -ae, θ.
 ραντήρ, δ, qui adspersit.
 ραντίλω, adspingo, inspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid. —ομαι, me adspingo ἢ adspergor.
 ράντισμα, τό, adpersio, θ.
 ραντισμός, δ, adpersio.
 ραντός, ἡ, ὄν, adpersus, a, um.
 ράξ, ἡ, acinus, -i, ἄ.
 ρᾶον, ἐπιρ. facilius.
 ραπίλω· 1) = ραβδίλω, virga ἢ baculo caedo aliquem· 2) = κολαφίλω, alapam infligo (-xi) alicui· 3) —ομαι, mihi alapa infligitur.
 ράπισμα, τό, alapa, -ae, θ.
 ράπτῃς, δ, sartor, ἄ. consutor, ἄ. sarcinator, -oris, ἄ.
 ραπτική, ἡ, ars consuendi; sutura.
 ραπτός, ἡ, ὄν, sutus, consutus, a, um; subtilis, e.
 ράπτῃς, ράπτῃρα, ἡ, sarcinatrix.
 ράπτω, suo, consuo, insuo (-sui, -ere) aliquid.
 ρᾶστος, ἡ, ὄν, facillimus, a, um.
 ραστωνεύω, languo otio.
 ραστώνη, ἡ· 1) facilitas, -atis, θ. 2) relaxatio animi· 3) otium, -ii, οὐ. inertia, -ae, θ.
 ραφάνη, ράφανος, ραφανίς, ἡ, raphanus, -i, ἄ.
 ραφεῖον, τό, sutrina, -ae, θ.
 ραφεύς, δ, sutor, sartor, ἄ.
 ραφή, ἡ, ραφία, ἡ, sutura θ.
 ραφίς, ἡ, acus, -us, θ.
 ραχιαίος, ἄd dorsum pertinens.
 ραχίλω, per spinam disseco.
 ράχῃς, ἡ· 1) — ἀνθρ. τετραπόδων, ὄφρων, spina, -ae, θ. 2) — ὄρους dorsum montis.
 ραχίτης μυελός, spinalis medulla.
 *ραχτικός, ἡ, ὄν, qui, (quae, quod) morbo dorsi laborat.
 ραχίτις νόσος, morbus dorsi.
 ραψωδέω -ᾶ· 1) rapsodus sum; 2) carmina rhythmice recito.
 ραψωδία, ἡ· 1) rhythmica recitatio carminum, 2) rapsodia, θ.
 ραψωδός, δ, rhapsodiarum recitator; rapsodus, -i, ἄ.
 ρᾶων, ρᾶον, facilius, -ius (-ioris).
 ρέγκος, ρέγκος, τό, rhonchus, -i.

ρέγκω, ρέγκω, sterto (-ui), -ere.
 ρεγκώδης, ες, stertens, -ntis.
 ρεῖθρον τό· 1) alveus, ἄ. 2) fluentum, -i, οὐ. flumen, θ. torrens.
 ρέκτης, δ, efficax in agendo; strenuus, a, um.
 ρεμβάζω, vagor ἢ fluctuo mente; animo sum districto.
 ρεμβασμός, δ, vagatio mentis.
 ρέμβη, ἡ, vagatio, θ.
 ρεμβώδης, ες, animo districtus.
 ρεπανός, δ, raphanus, -i, ἄ.
 ρέπω· 1) ἐπι πλάστω. propendeo, -ere; vergo, -ere· 2) συήθ. μεταφ. α') propensus sum ad aliquid· β') me inclino, ἡ (οὐδ.) inclino ad.
 ρεῦμα, τό· 1) fluentum, οὐ. flumen, οὐ. 2) fluxus, -us, ἄ.
 ρευματίζομαι, fluxione infestor.
 ρευματικός, ἡ, ὄν, fluxionibus; obnoxius; rheumaticus, a, um.
 ρευματισμός, δ fluxio, θ.
 ρεῦσις, ἡ, fluxus, ἄ. fluxio θ.
 ρευστικός, ἡ, ὄν, fluxidus, a, um;
 ρευστός, ἡ, ὄν, fluxus, a, um; fluidus, a, um.
 ρέω (ρεῦσομαι, ἐρούην, ἡ ἔρρυνα)· 1) fluo (-xi, -xum, -ere)· 2) mano-are.
 ρήγμα, τό, fissura, θ. rima, θ.
 ρήγνυμι καὶ ρηγνύω· 1) frango (-fregi, fractum, -ere) aliquid· 2) rumpo (rupi, ruptum, -ere) aliquid· 3) ρηγνυμαι, irangor, rumpor, -i.
 ρῆμα· 1) vocabulum, -i, οὐ· 2) verbum, -i, οὐ.
 ρηματικός, ἡ, ὄν, verbalis, e.
 ρηματίον, τό, vocula, ae, θ.
 ρήξῃς, ἡ, fissio, θ. diruptio, θ. abruptio θ. *μεταφ. discidium, οὐ.
 ρῆσις, dictum, οὐ. sententia, θ.
 ρητέος a, ὄν, dicentus, a, um.
 ρητίνη, ἡ, resina, -ae, θ.
 ρητινίζω, resinam refero.
 ρητινίτης εἶνος, vinum resinatum.
 ρητινώω -ᾶ, resinam addo.
 ρητινώδης, resinosus, a, um.
 ρητόν, dictum, οὐ. sententia, θ.
 ρητορεία, ἡ, oratio in qua rhetorica praecepta servantur.
 ρητορεύω· 1) rhetoricam exerceo· 2) orationem habeo.
 ρητορικὸς, ἡ, ὄν, oratoricus, rhe-

toricus, a, um; eloquens.
 ρητορικῶς, oratorie.
 ρητός, ἡ, ὄν· 1) dicendus, memorandus· 2) = εἰρημένος, dictus.
 ρήτρα, ἡ· 1) dictio, -onis, θ. 2) pactum, -i, οὐ. condicio, θ.
 ρήτωρ, δ· 1) rhetor, -oris, ἀ. 2) orator, -oris, ἀ.
 ρητῶς, certis verbis, diserte.
 *ρηχός, δ, non profundus, τὰ ρηχά, vadum, -i, οὐ.
 ριγέω -ῶ· 1) rigeo, -ere· 2) horreo prae metu, metuo, -ere· 3) = ἀπρακτῶ, frigeo, -ere; deses sum.
 ριγηλός, ἡ, ὄν, rigidus, a, um.
 ρίγος, τό, rigor, ἀ. frigus vehement, ἢ ἀπλ. frigus, ἀ.
 ριγῶω -ῶ, frigeo, algeo, -ere.
 ρίζα, ἡ· 1) radix, -icis, θ. 2) = αἰτία, ἀρχή, stirps, -rpis, θ.
 ριζικός, ἡ, ὄν· 1) ad radicem pertinetis· 2) — ἢ μεταβολή, commutatio in totum facta.
 ριζικῶς, penitus; stirpitis.
 ρίζιον, ριζιον, τό, radícula, θ.
 ριζοβολέω -ῶ, radices ago.
 ριζοβόλησις, ἡ, radicem immisio.
 ριζοβόλος, ον, radices emittens.
 ριζοφαγέω -ῶ, radicibus vescor.
 ριζοφάγος, radicibus vescens.
 ριζοφυτέω -ῶ, radices ago.
 ριζῶω -ῶ· 1) radicibus firmo; stabilio, confirmo (aliquid)· 2) ριζοῦμαι (ριζῶω, οὐδ.), radior, -ari; radices capio.
 ριζώδης, ες, radici similis.
 ριζωμα, τό, radicamentum, οὐ.
 ριζωσις, ἡ, radicatio, θ.
 ρικνόομαι -οῦμαι, rugosus fio.
 ρικνός, ἡ, ὄν, ρικνώδης, ες, rugosus, a, um; curvus, a, um.
 ρικνώτης, ρικνωσις, rugositas, θ.
 ρίμμα, τό, jactus, -us, ἀ.
 ρίνες, αἱ, nares, -ium, θ. πλ.
 ρινέω -ῶ, limo -are, aliquid.
 ρίνη, ἡ, lima, -ae, θ.
 ρινηλασία, ἡ, fragrantia, θ.
 ρινηλατέω -ῶ, naribus (τ. ἕ. narium olfactu) indāgo aliquid.
 ρινηλάτης, qui naribus indagat.
 ρίνημα, ρινομα, ramentum.
 ρινητήριον, τό, lima, -ae, θ.

ρινητής, δ, limator, -oris, ἀ.
 ρινίζω, limo, -are, aliquid.
 ρινίον, τό, limula, -ae, θ.
 ρινόκερος, rhinoceros, -otis, ἀ.
 ρινόμακτρον, τό, mucinium, οὐ.
 ρινοτομέω -ῶ, nasum amputo.
 ρινοτόμος, nasum amputa us.
 ριον, τό, promontorium, -i, οὐ.
 Ριον Rhion ἢ Rhium, -i, οὐ.
 ριπή, ἡ, ictus, jactus, impetus venti, teli, fluminis).
 ριπίδιον, τό, flabellum, οὐ.
 ριπίζω· 1) ventilo, -are· 2) flabello ventulum factito ἢ facio· 3) sufflando ignem excito, -are.
 ριπίς, ἡ· 1) flabellum, -i, οὐ. 2) ventilabrum, -i, οὐ.
 ριπισμα, τό, ventilatio, -onis, θ.
 ριπισμός, ριπισσις, ventilatio, θ.
 ριπιστήριον, τό, flabellum, οὐ.
 ριπτάζω, jacto -are, aliquem ἢ aliquid; —ομαι, jactor (-ctatus sum) febris, fluctibus.
 ριπτασμός, δ, jactatio, θ.
 ριπτέω -ῶ, idem quod ρίπτω.
 ρίπτω· 1) jacio (-eci, -ere) aliquid· 2) projicio (-eci, -ere) aliquid· 3) conjicio, -ere· 4) —ομαι (ἔρριφθην, ἔρριμμαί), jactor (jactus sum); projicior, coujicior (jectus sum).
 ρίς, ἡ, nasus, -i, ἀ.
 ριφή, ἡ, jactus, -us, ἀ.
 ρίψ, δ· 1) vimen, οὐ. 2) crates viminea· 3) μετφ. ἐπι οὐτός πλέω, magno me periculo committo.
 ριπασπία, ἡ, clypei abjectio.
 ριπασπις, clypeo abjecto fugiens
 ριπαύχη, δ, cervicem jactans.
 ρίψις, ἡ, projectio, θ. jactus, ἀ.
 ριποκινδυνέω -ῶ· 1) in pericula me praecipito· *2) γεοῦ. —, aleam subeo; periclitor, -ari.
 ριποκινδυνος, ον, qui se in pericula praecipitat, ad periclitandum projectus, δῖδ. temerarius.
 ρογαλίζω, sterto (-ui) -ere.
 ρόγχος, δ, rhonchus, -i, ἀ.
 ροδαινία, ἡ, persica, θ.
 ροδάκινον, τό, malum persicum, duracinum, -i, οὐ.
 ρόδαξ, ἡ, parva rosa.

ροδέα -ῆ, ἦ, frutex rosae; rosa, -ae, ὄ. rosetum, -i, οὖ.
 ρόδειος, ον, ρόδεος, α, ον, roseus.
 *ροδέλαιον, τό, rosa, -ae, ὄ.
 ροδεών, δ, rosetum, -i, οὖ.
 ροδίζω· 1) roseo odore tingo, -ere· 2) roseus fio.
 ρόδινος, η, ον, rosaceus, a, um.
 ροδίτης οίνος· vinum rosatum.
 ροδοδάκτυλος ἠώς, roseos digitos habens aurora.
 ροδοδάφνη, ἦ, rosa laurea.
 ροδοσειδή, ἐς, rosae similis.
 ρόδον, τό, rosa, -ae, ὄ.
 ροδόπνεος, ουσ, ον, roseum odorem spirans.
 ροδοπώλης, δ, rosarum venditor.
 ροδόσταγμα, rosarum liquor.
 *ροδοστεφής, rosis redimitus.
 ροδοφόρος, ον, rosas gerens.
 ροδόχρους, ον, roseus, a, um.
 ροδών, δ, planta rosae.
 ροδωνιά, ἦ, rosetum, -i, οὖ.
 ροή, ἦ, fluxus, -us, δ.
 ροιά, ἦ, malum granatum.
 ροῖδιον (ρόδιον) = ροιά.
 ροῖζος, δ, stridor, -oris, δ.
 ροικός, ἦ, ὄν, curvus, a, um.
 ροῖτης οίνος· rhoites, -ae, δ.
 ρομβέω -ῶ, ρῆμ. circumago ut rhombum.
 ρομβοειδής, ἐς, ρομβώδης, ἐς, ρ. rhombo similis; rhomboides.
 ρόμβος, δ, rhombus, -i, δ.
 ρομβαία, ἦ, rhomphaea, ὄ.
 ροῦς, δ, fluxus, δ. flumeu, οὖ.
 ρόπαλον, τό, clava, -ae, ὄ.
 ροπαλοφόρος, clavam gestans.
 ροπή, ἦ, propensio, inclinatio, ὄ.
 ρόπτρον, τό· 1) = ρόπαλον, clava, -ae, ὄ. *2) νεοελ. malleus januae.
 ροφέω ἢ ροφάω -ῶ· 1) = καταπίνω, sorbeo (-bui, -ere) aliquid· 2) = ἐποπίνω, sorbillo, -are, aliquid.
 ρόφημα, τό, ρόφησις, ἦ· 1) sorbitio, -onis, ὄ. *2) νεοελ. ρόφημα, sorbillum, -i, οὖ. jus, -uris, οὖ.
 ροφητικός, absorbens, -ntis.
 ροφητός, ἦ, ὄν, sorbilis, e.
 ροχθέω -ῶ, strepitum edo.
 ρόχθος, δ, fluctuum strepitus.
 ροώδης ἐς, fluidus, a, um.

ρύαξ, δ, rivus, -i, δ.
 ρύγχος, τό, rostrum, -i, οὖ.
 ρύδην, ρυδόν, affluenter.
 ρυθμίζω· 1) ad numeros aptos redigo, modulator, -ari, aliquid· 2) tempero; formo, -are· *3) νεοελ. —ομαι πρὸς τὰς περιπτώσεις, temporibus inservio.
 ρυθμικός, rhythmicus, a, um.
 ρυθμικῶς, rhythmice.
 ρυθμιστής, δ, moderator, δ.
 ρυθμοποιός, δ, modulator, δ.
 ρυθμός, δ· 1) modulatus, -us, δ. 2) rhythmus, -i, δ.
 ρυκάνη, ἦ, runcina, -ae, ὄ.
 ρυκάνησις, runcinandi actio.
 ρῦμα, τό· 1) fluentum, -i, οὖ. 2) remulcum, -i, οὖ.
 ρύμη, ἦ· 1) = ὄρη, impetus, δ. 2) = ὀδός, via· 3) = συνοικία, vicus, δ.
 ρύμμα, τό· 1) purgamentum, -i, οὖ. 2) lixivium, -ii, οὖ.
 ρυμός, δ, temo, -oris, δ.
 ρυμοτομέω -ῶ πόλιν, in vias (ad amussim) urben secō ἢ partior.
 ρυμοτομία, ἦ, in vias (ad amussim) sectio ἢ partitio (urbis).
 ρυμουλκία -ῶ, remulco.
 ρυμουλκήσις, ρυμουλκία, ἦ, remulcandi (navem) actio.
 ρυμουλκός, δ, remulcus, δ.
 ρύομαι, eripio aliquem e periculo; libero aliquem aliqua re.
 ρυπαίνω, sordido, -are, aliquid μεταφ. turpem et infamem reddo, contamino famam alicujus; —ομαι, sordesco, -ere.
 ρύπαξ, δ, rupex, -icis, δ.
 ρυπαρεύομαι, sordidus sum.
 ρυπαρία, ἦ, sorditudo, ὄ.
 ρυπαρογραφία, ἦ, rerum humilium pictura (ἢ νεοελ. scriptio).
 ρυπαρογράφος, δ, sordidarum, humilium rerum pictor.
 ρυπαρός, α, ὄν, sordidus a um; sordens, -ndis; squalidus.
 ρυπαρότης, ἦ, sorditudo, ὄ.
 ρυπαρῶς, sordide.
 ρυπάω -ῶ καὶ ρυπῶω -ῶ, sordeo (-ui, -ere); sordidus sum —οῦμαι, sordesco, -ere.
 ρύπος, δ, (πληθ.) τὰ ρύπα, sor-

des, -is, θ. squalor, -oris, ἄ.
ρουπτικός, ἡ, ὄν, abluens.
ρῦσις, ἡ, fluxus, -us, ἄ.
ρυσός, ἡ, ὄν, rugosus, a, um.
ρυσότης, ἡ, rugositas, θ.
ρυσόω -ῶ, rugo -are. —οὔμαι,
 rugosus sum.
ρυστήρ, ρύστης, δ, liberator, ἄ.
ρῦσσοις, ἡ, rugositas, θ.
ρυσωτός, ρυγος, a, um.
ρυστήρ, δ, retinaculum habenae,
 lorum freni.
ρυτιδῶω -ῶ τι· rugo ἢ corrugo
 aliquid. —οὔμαι, rugo, -are.
ρυτιδῶθης, ες, rugatus, a, um;
 ruginosus, a, um.
ρυτιδωμα, τό, ρυτιδωσις, ἡ, ru-
 gatio, -onis, θ. rugositas, θ.
ρυτίς, ἡ, ruga, -ae, θ. αἱ ρυτί-
 δες, rugae, -arum, θ. rugositas, θ.
ρυτός, ἡ, ὄν, fluidus, a, um.
ρωγᾶς, ἡ, rima terrae.
ρωγή, ἡ, fissura, -ae.
ρωγμή, ἡ, rima, -ae, θ.
ρωδιον, τό, ἴδε ροῖδιον.
ρωθῶν, δ, naris, -is, θ. *συνήθ.*
οἱ ρωθῶνες, nares, -ium, θ. πλ.
*ρωθῶνίζω, nares corrugo.

ρωμαῖζω· 1) Romanis faveo· 2)
 latine loquor.
ρωμαλέος, α, ον, robore praedi-
 tus, a, am; robustus, a, um. *
ρωμαλεότης, δ, robur, οὐ.
ρωμαλέως, robuste.
ρώμη, ἡ· 1) robur, ἄ. 2) vis, πληθ.
 vires, -ium, θ. fortitudo, -inis, θ.
ρώννυμι και ρωννώω, roboro, -are
 (aliquem ἢ aliquid); *ρώννυμαι, me*
corroboro ἢ corroboror· ἔρρωμαι,
valeo, -ere.
ρῶξ, ἡ, fissura, -ae, θ.
ρωπογραφία, ἡ, pictura virgulto-
 rum et plantarum.
ρωπογράφος, δ, virgultorum re-
 rumque minutarum pictor.
ρωποπωλέω -ῶ, scruta vendo ;
 scrutarium facio.
ρωποπώλης, δ, scrutarius, ἄ.
ρῶπος, δ, scruta, οὐ. πληθ.
ρῶσις, ἡ, robur, οὐ.
ρωστήρ, δ, mallens, -ei, ἄ.
ρωστικός, ρωστωρ, -antis.
ρωχή, ἡ, ρωχμός, δ, fissura,
 -ae, θ. rima, -ae, θ.
ρῶψ, ἡ, virgultum, -i, οὐ. *συνήθ.*
αἱ ρῶπες, virgulta, -orum, οὐ.

Σ

Σ, σ (σίγμα), τὸ Ἰδον, γράμμα.
 litera Σ; ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν
 σ—ducenta, τὸ δὲ σ—ducenta millia
 σβάξω (=βακχεύω), bacchor.
σάβανον, τό, linteum ἢ linteolum
 οὐ. sabanum ἢ savanum, οὐ.
σαββατίζω, sabbatizo, -are; sab-
 batum celebros, -are.
σαββατικός, sabbatarius, a, um.
σαββατισμός, sabbatismus, ἄ.
Σάββατον, τό, Sabbatum, -i, οὐ.
 τὰ σάββατα, hebdomas, θ.
σαβούρρα, ἡ, saburra, -ae, θ.
σάγαρις, ἡ, bipennis (securis).
σάγη, ἡ· 1) tegmen muli ἢ equi·
 2) —σάγμα, clitellae, -arum, θ.
σαγηγεία, piscatus per sagenam.
σαγηγέυς, σαγηγευτήρ, σαγηγη-

τής, δ, qui sagenā piscatur.
*σαγήνευσις, ἡ, irretendi actio.
σαγηγέυω, sagenā irretio (-ivi,
 ire) aliquem ἢ aliquid, δθ. —alicio,
 illicio (-ere); dolis duco aliquem;
 —ομαι, me irretio aliqua re.
σαγήνη, sagenā, verriculum.
σάγιον, τό, sagulum, -i, οὐ.
σάγμα, sagma, θ. clitellae.
σαγματοποιός, δ, sagmarius, ἄ.
σάγος, ἡ, sagum, -i, οὐ.
σαθρός, δ, ὄν· 1) puter, -tris, -tre;
 putridus· 2) debilis, fragilis, e.
σαθρότης, ἡ, fragilitas, -atis, θ.
σαθρότης, ἡ, fragilitas, -atis, θ.
σαθρόω -ῶ, marcidum reddo,
σαθροῦμαι, marcesco, -ere.

σάθρωμα, labes, -is, ὅ.
 σαθρῶς, infirme.
 σαίνω, caudam moveo.
 σαίρω· 1) = σαρῶ, (verro, verri, versum, -ere) aliquid· 2) ore hio· ὀθ.—rideo, ἢ irrideo, -erre.
 σακκίον, τό, sacculus, -i, ἄ.
 σάκκος, δ, saccus, -i, ἄ.
 σακκοφορέω -ῶ, saccum fero.
 σακκοφορία, ἡ, sacci gestatio.
 σακκοφόρος, ον, saccum ferens.
 σάκος, τό, scutum, -i, οὐ.
 σακτός, ἡ, ὄν, repletus, a, um.
 σάκχαρ, σάκχαρι, σάκχαρον, τό, saccharum, -i, οὐ.
 σαλαμάνδρα, ἡ, salamandra, ὅ.
 σάλευμα, τό, agitatio, ὅ.
 σαλεύω, ῥήμ. agito, -are, aliquid; —ομαι, agitor; jactor, -ari.
 σάλος, δ, salum, -i, οὐ.
 σάληη (ιχθ.), salpa, -ae, ὅ.
 σαλπικητής, δ, tubicen, -inis, ὅ.
 σάλπιγξ, ἡ· 1) tuba, ae, ὅ. 2) ἡ ἐπικρατής — (τῶν ἰππέων), lituus.
 σάλλισμα, τό, tubae sonus.
 σαλπιστής, δ, =σαλπικητής.
 σαλπιστικός, qui tubā canitur.
 σανδάλιον τό, sandalium, οὐ.
 σανδαλοποιός, δ, sandaliarius, ἄ.
 σανίδιον, τό· 1) tabella, -ae, ὅ. 2) axiculus, -i, ἄ.
 σανιδόω -ῶ, tabulis sterno, (-stravi, -ere) aliquid.
 σανιδώδης, asseri similis, e.
 σανίδωμα, τό, tabulatum, οὐ. tabulatio, ὅ. tabulae, -arum, ὅ.
 σανιδωτός, contabulatus, a, um.
 σανίς, ἡ, tabula, -ae, ὅ. asser, -eris, ἄ. axis, -is, ἄ. σανίδες, tabulae.
 σάξις, ἡ, referendi actio.
 *σάπιος, α, ον, puter, -tris, -tre.
 σαπρία, ἡ, putredo, ὅ. putor.
 σαπρίζω, putreo, -ere.
 σαπριῶω -ῶ, putridum reddo.
 σαπρός, α, ὄν, puter, -tris, -tre; putridus, a, um.
 σαπρότης, ἡ, putor -oris, ἄ.
 σαπρῶω -ῶ, putridum reddo (a-liquid)· —οῦμαι, putresco.
 σάπφειρος, ἡ, sapphirus, -i, ἄ.
 σάπων, δ, sapo, -onis, ἄ.

σαρκάζω τινά, amare irrideo aliquem· —ομαι ὑπό τινος, amare irrideor ab aliquo.

σαρκασμός, δ, irrisio amara.
 σαρκαστικός, sarcasticus, a, um.
 σαρκαστικῶς, modo sarcastico.
 σαρκίδιον, σαρκίον, τό, caruncula, ὅ. μετφ. corpusculum, οὐ.
 σαρκίζω, carnes carpo.
 σαρκικός, ἡ, ὄν, carnalis, e.
 σαρκικῶς, carnaliter.
 σαρκοβόρος, carnivorus, a, um.
 σαρκοκήλη, carnosus ramex.
 σαρκοφαγία, ἡ, carniū esus.
 1. σαρκοφάγος, ον, carne vescens; carnivorus, a, um.
 2. σαρκοφάγος, ἡ, sarcophagus, ἄ.
 σαρκῶω -ῶ, carnem reddo, in-carno, -are.

σάρκωδης, carnosus, a, um.
 σάρκωμα, carnis incrementum.
 σάρκωσις, ἡ, carnis generatio.
 σαρκωτικός, corporativus, a, um.
 σάρξ, ἡ· 1) caro, -rnis, ὅ. pulpa, -ae, ὅ. 2) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ πνεῦμα, corpus, -oris, ἄ. caro, -rnis, ὅ. † 3) = ἀνθρώπος, homo, -inis, ἄ.
 σαρῶω -ῶ, verro ἢ everro (verri, versum, -ere); scopis purgo.
 σάρωθρον, τό, scopae, arum, ὅ.
 πλ. μικρὸν —, scopula, -ae, ὅ.
 σάρωμα, τό· 1) quisquiliae, -arum ὅ. πλ. 2) purgamenta, οὐ. πλ.
 σάρωσις, ἡ, actio verrendi; purgatio, -onis, ὅ.

σαρωτής, δ; scoparius, -ii, ἄ.
 σατανᾶς, δ, satanas, ae.
 σατανικός, ἡ, ὄν, ad Satan pertinens; diabolicus, a, um.
 σατανικῶς, modo diabolico.
 σατίρα, ἡ, satira, -ae, ὅ. salsum carminum genus.

σατραπεία, ἡ, satrapia, -ae, ὅ.
 σατραπεύω, satrapes sum.
 σατράπης, δ, satrapes, -is.
 σατραπικός, satrapicus, a, um.
 σάττω (μέλ. σάξω)· 1) = φορτίζω, onero, -are; onus impono· 2) = πληρῶ, refercio.

σάτυρα, ἡ, ἴδε σατίρα.
 σατυριασσίς, (γός.) satyriasis, ὅ.
 σατυριάω -ῶ, satyriasi laboro.

σατυρίζω, satyricè dico; irrideo (-isi) aliquem ἢ aliquid.

σατυρικός, ἡ, ὄν, satyricus, a, um; dicax ἢ mordax, -acis.

σατυρίσκος, ὁ, satyriscus, ἄ.

*σατυρισμός, ὁ, actio satyricè dicendi; actio irridendi.

σατυριστής, ὁ, poeta satyricus.

σάτυρος, satyrus, ἄ. homo salax.

σαῦρα, ἡ, lacerta, -ae, θ.

σαυροειδής, ἔς, lacertae similis.

σαῦρος, ὁ, lacerta, -ae, θ.

σαντοῦ, σαντής, ἴδε σαντοῦ, κτλ.

σάφα, perspicue.

σαφήνεια, ἡ, perspicuitas, -atis,

θ. claritas, -atis, θ.

σαφηνίζω, explano, aliquid.

σαφηνισμός, ὁ, explanatio, θ.

σαφηνιστικός, ἡ, ὄν, explanato-

rius, a, um; explanans, -ntis.

σαφής, ἔς· 1) clarus, perspicuus, a, um· 2) planus, a, um.

σαφῶς, perspicue, clare;

σβέννυμι καὶ σβεννύω, exstinguo (-nxi, -nctum, -ere) aliquid; σβέννυμαι, exstinguor (-nctus sum).

σβέσις, ἡ, exstinctus, -us, ἄ.

σβεστήρ, ὁ, exstinctor, ἄ.

σβεστήριος, α, ὄν, σβεστικός, ἡ, ὄν, exstinguens -ntis.

σεαυτοῦ, σεαυτής, tui ipsius, αὐτὸς σεαυτῶ, tibimet ipse.

σέβας τό, veneratio, θ. reverentia, θ. observantia, θ.

*σεβάσματα, τὰ, reverentia, observantia, -ae, θ. salutatio, θ.

σεβάσμιος, α, ὄν, venerabilis, e; reverendus, a, um.

σεβασμότης, sanctimonia, θ.

σεβασμός, ὁ, veneratio, -onis, θ. μετὰ σεβασμοῦ, venerabiliter.

σεβαστός, ἡ, ὄν, venerandus, a, um reverandus, a, um.

σεβαστός, anguste.

σέβομαι· 1) veneror (-atus sum, -ari)· 2) revereor (-veritus sum);

observo are, aliquem ἢ aliquid· *3) — τὸν νόμον, leges vereor.

σειρά, ἡ· 1) series, -ei, θ. linea, -ae, θ. 2) catena, -ae, θ. funis, -is, ἄ. *3) νεοεὶ. ordo, -inis, ἄ.

Σειρήν, ἡ, Siren, -enis, θηλ. αἰ

Σειρῆνες, Sirenes, -um, θ. πλ.

σεισάχθεια, ἡ, novae tabulae.

σεισίς, motio, θηλ. quaessatio ἢ concussio, θ. concussus, ἄ.

σεισμός, ὁ, terrae motus.

σεισοπυγίς, ἡ, motacilla, θ.

σειστός, ἡ, ὄν, concussus, a, um.

σεῖστρον, τό, sistrum, -i, οὐ.

σειῶ· 1) quatio (quassi, quassum, -ere) aliquid; moveo (movi, motum, -ere) aliquid.

σελαγέω -ᾶ, σελαγίζω, splendeo, -ere; iulgeo, -ere.

σελάγισμα, τό, σελαγισμός, ὁ, splendor, ἄ. fulgor, ἄ.

σέλος, τό, jubar, -aris, ἄ. βόρειον σέλας, jubar boreus.

σέλασμα, σελασμός, splendor.

σέλαχος (σελάχι ιχθ.), ὁ, cartilagineum.

σεληναῖος, α, ὄν, lunaris, e.

σελήνη, ἡ, luna, -ae, θ. ἐκλειψις

σελήνης, lunae defectus.

σεληνιάζομαι, εἴμ. morbo comitiali laboro.

σεληνιακός, ἡ, ὄν, lunaris, -e.

σεληνιασμός, morbus comitialis.

σεληνίδιον, τό, σεληνίσκος, ὁ.

σεληνίς, ἡ, lunula, -ae, θ.

σεληνοειδής, ἔς, lunae speciem referens; lunatus, a, um.

σεληνόφωος, τό, luninae splendor

σελίτινος, η, ὄν, ex apio factus.

σελίτινης ὄλκος, vinum ex apio.

σέλιον, τό, apium, -ii, οὐ.

σελίς, ἡ, pagina, -ae, θ.

σέλλα, ἡ, sella, -ae, θ.

σέλημα, τό, transtrum, -i, οὐ.

σεμιδαλις, ἡ, simila, -ae, θ.

σεμιδαλίτης ἄρτος, panis ex simila confectus.

σεμνολογέω-ᾶ· 1) graviter ἢ magnifice loquor· 2) jactito, glorio· *3) νεοεὶ. pudice loquor.

σεμνολόγημα, τό, dictum grave, quo quis se jactitat.

σεμνολογία, ἡ, -tictio gravis, sermo venustus || *sermo pudicus.

σεμνολόγος, ὁ· 1) jactor, -oris, ἄ. *2) pudicus, a, um.

σεμνοπρέπεια, gravitas decora.

σεμνοπρεπής, venerabilis e.

*σεμνοπρεπῶς, decenter.
 σεμνός, ἡ, ὄν· 1) venerabilis, e; venerandus· 2) gravis, e; decorus, a, um· *3) νοεῶλ. modestus, a, um.
 σεμνότης, ἡ· 1) gravitas, θ. 2) reverentia, θ. 3) pudicitia, θ.
 σεμνοτυφία, ἡ, gravitas fastosa.
 σεμνώ -ω, magnificis verbis aliquid exormo.
 σεμνῶναι, venerandum et augustum aliquid reddo; honore et dignitate aliquem afficio· δθ. extollo, -ere —ομαι· α') gravitatem prae me fero; graviter me habeo· β') —κομπάζω, efferor, glorior.
 σέμνωμα, τό, decus, -oris, ἄ.
 Σεπτέμβριος, δ, September, ἄ.
 σεπτός, ἡ, ὄν, venerabilis, e.
 σεπτῶς, auguste; sancte.
 σεῦτλον, τό, beta, -ae, θ.
 σέύω, agito ἢ concito, -are —ομαι, concitor, -ari; fugio, -ere.
 σηκάζω, stabulo includo.
 σηκός, δ· 1) stabulum, -i, οὐ. 2) templum ἢ fanum, -i, οὐ.
 σηκῶ -ω (ἴστανθῶ), pondero.
 σηκωμα, τό, libramentum, οὐ.
 σημα, τό, signum, -i, οὐ.
 σηκῶναι (ἴσημα), tollo, extollo, attolo, -ere; —ομαι, tollor, extollor; surgo (οὐδ.).
 σημα, τό· 1) signum, -i· 2) monumentum, -i, οὐ. 3) —τάφος, sepulcrum, -i, οὐ.
 σημαία, ἡ, vexillum, -i, οὐ. signum militare ἢ ἀπλ. signum, -i, οὐ.
 σημαίνω (ἴσημνα)· 1) signum do· δθ. α') jubeo, -ere impero, -are· β') = προσημαίνω, portendo, -ere· γ') = δηλῶ τι, significo, -are aliquid· —ομαι, significor, -ari· 2) = σφραγίζω, signo, -are· *3) — τὸν κώδωνα, aes pulso; campanam pulso.
 σημαιοφόρος, δ, signifer, ἄ.
 σημανσις, ἡ, signi datio.
 σημαντήρ, δ· 1) qui signum dat· 2) annulus signatorius.
 σημαντήριον, τό, sigillum, -i, οὐ.
 σημαντικός, ἡ, ὄν· 1) significans, -ntis; significativus, a, um· *2) νοεῶλ. notabilis, e.

σήμαντρον, τό, signum, -i, οὐ. sigillum, -i, οὐ.
 σημασία, ἡ, significatio, θ.
 σημεῖον, τό· 1) signum, -i, οὐ. 2) = ἡ σημαία, signum militare· 3) = δισημεῖον, θαῦμα, portentum, οὐ. 4) = γνώρισμα, nota, θ.
 σημεῖω -ω καὶ -οῦμαι, noto, denoto, -are, aliquid; —οῦμαι (πα· δθτ.) notor (-tatus sum, -ari).
 σημειώδης, ες· 1) significans, -ntis· 2) insignis, e; notabilis, e.
 σημειώσεις, ἡ· 1) notatio -onis, θ. adnotatio, -onis, θ. 2) ἐν βιβλ. nota, -ae, θ. μάλ. ἐν τῇ πληθ. σημειώσεις, notae.
 σημειωτικός, significativus.
 σημειωτός, ἡ, ὄν, signatus, a, um.
 σημερινός, hodiernus, a, um.
 σήμερον, hodie.
 σηπεδών, ἡ, putredo, θ.
 σηπία, ἡ, sepia, -ae, θ.
 σηπίον, τό, os sepiae.
 σηπτικός, putrefaciens.
 σηπτός, ἡ, ὄν, putridus, a, um.
 σήτω, putrefacio, -ere; —ομαι (ἴσάπην, ἴσσηπα), putrefio (-factus sum); putresco, -ere.
 σηράγγιον, τό, caverna, θ.
 σηραγγῶ -ω, excavo, -are.
 σηραγγώδης, cavernosus, a, um.
 σήραξ, ἡ, fissura, rima (-terrae)· caverna, -ae, θ. hiatus (terrae).
 σηρικός, ἡ, ὄν, sericus, a, um, sericeus, a, um.
 σηρικοφόρος, sericatus, a, um.
 σής (σητός), δ, tinea, -ae, θ.
 σησάμινος, sesamius, a, um.
 σησάμη, ἡ, σήσαμον, τό, sesama, -ae, θ. sesamum, -i, οὐ.
 σησαμή, ἡ, placenta e sesamo et melle.
 σησαμίτης, δ, e sesamo factus.
 σησαμοειδής, ες, σησαμώδης, ες, sesamo similis.
 σητόβρωτος, σητόκοπος, ὄν, atinea corrosus, a, um.
 σήψις, ἡ, putrefactio, θ.
 σθεναρός, ἄ, ὄν, robustus, a, um. validus, a, um.
 σθεναρῶς, valide.
 σθένος, τό· 1) robur, -oris, οὐ.

vis. θ. 2) ψυχικόν —, animus, -i, ἄ. fortitudo, -nis, θ. 3) παρτί σθένει, omnibus viribus; omni modo. σθένω -ᾶ, roboro, -are. σθένω, (robore) valeo, -ere. σιαγών, ἡ, maxilla, -ae, θ. σιαλίζω, σιαλοχέω -ᾶ, salivam emitto; salivo, -are. σιαλικός, salivarius, a, um. σιαλισμός, δ, salivatio, -onis, θ. σιαλογόνος, ον, ἐπιθ. salivam gignens. σίαλον τό, saliva, -ae, θ. σιαλοποιός, salivam excitans. σιαλώδης, ες, salivus, a, um. σιάλωμα, τό, saliva, -ae, θ. σίγα, tacite, ἐπιθ. τό νεοε. σιγά, tacite silentio. σιγάζω, conticescere jubeo. σιγαλέος, α, ον, tacitus, a, um. σιγάω -ᾶ. 1) taceo (-cui, -ere). 2) sileo (-lui, -ere). σιγή, tacite; clam. σιγηλός, ἡ, ὄν, σιγηρός, ἄ, ὄν, taceus, -ntis; silens, -ntis. σιγητικός, ἡ, ὄν, tacitus, a, um. σίγλαι, αἱ, innares, θ. σίγμα, τό, sigma, -atis, οὐ. σιγματοειδής, ες, habens formam sigmatis. σιγμός, δ, stridor, -oris, ἄ. σιδηρεία, ἡ, tractatio ferri σιδηρείον τό, officina ferraria. σιδήρεος -οῦς, ἄ, οὐν, ferreus, a, um (κνρ. και μετφ.). σιδηρικός, ἡ, ὄν, ferrarius, a, um; *σιδηρικά, ferramenta. σιδηρίον, ferramentum, οὐ. σιδηρόδεσμος (*σιδηροδέσμος) ον, ferrea vincula habens. σιδηρόδετος, ον, ferro vinctus, ἄ. um; ferratus, a, um. *σιδηρόδρομος, δ, via ferrata. σιδηρον, τό, idem quod σιδηρος. σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea. σιδηροπώλης, δ, ferri venditor. σιδηρος, δ, ferrum, -i, οὐ. σιδηρουργεῖον, officina ferraria. σιδηρουργός, δ, faber, ferrarius. σιδηροφορέω -ᾶ, ferrum (τ. ἔ. arma), fero. σιδηροφόρος, ferrum gestans.

σιδηρόω -ᾶ, ferro munio ἢ obduco aliquid. σιδήρωμα, τό, ferramentum, οὐ. σιδηροφυεῖον, τό, feri fodina; ferraria, -ae, θ. σέλιον, σέλος, ἴδε σίλον. σίζω, strido, -ere; sibilo, -are. σίκυα, ἡ, cucurbita, ae, θ. σικυάζω, cucurbito, -are. σίκυον τό, granum cucumeris. σίκυος, σικυός, σίκος, δ, cucumis, -is και eris, ἄ. σικυώδης, ες, cucumeri similis. σικυών, δ, locus, cucumeribus consitus. σικχαίνω, και σικχαίνομαι τι, fastidio (-ivi, -ire) aliquid. σικχασία, ἡ, taedium, ii, οὐ. σικχος, τό, fastidium, οὐ. σικχός, δ, homo fastidiosus. σιλλαινών, derideo, -ere. σιλλογραφέω -ᾶ, scribo sillos. σιλλογραφία, sillorum scriptio. σιλλογράφος, δ, sillographus, ἄ. σίλλος, δ, sillus, -i, ἄ. οὐ. σιλλός -ᾶ, derideo, -ere. σίμβλη, ἡ, σίμβλος, δ, σίμβλον, τό, alveare, -is, οὐ. alvearium, οὐ. σιμός, ἡ, ὄν, simus, a, um. σιμότης, ἡ, naris sima. σιμόω -ᾶ, simum reddo. σίμωμα, τό, forma sima. σινάπι, σινάπιον τό, sinapi. σιναπιζέω ινά, cataplasma e sinapi impono alicui. σινάπινος, e sinapi factus. σιναπισμός, δ, cataplasma, e sinapi; sinapismus, -i, ἄ. σινδόνη, ἡ, sindon, -onis, θ. σινδόσιον, τό. 1) parva sindon. 2) νεοε. linteam, -i, οὐ. σινδόνη, ἡ, sindon, -onis, θ. linteam, -i, οὐ. σινδών, ἡ, = σινδόνη. σίνις, δ, homo noxius. σίνομαι, noceo, -ere; laedo, -ere. σίνος, τό, noxa, -ae, θ. σινοπίς, ἡ, rubrica, -ae, θ. σῖξις, ἡ, sibilus, -i, ἄ. σισύρα, ἡ σισύρα, ἡ, sagum pelliceum; sisurna, -ae, θ. σισυροφορέω -ᾶ, sisurnam fero.

σιτάρκεια, ἡ, annonae, -ae, θ.
σιταρκέω ᾧ, annonam supposito
σιτάρχης, σίταρχος, δ, annonae
praeiectus.

σιτεία, ἡ, sagina, -ae, θ.
*σιτέμπορος, δ, frumentarius, ἄ.
σιτεντής, δ, saginator, -oris, ἄ.
σιτεντός, ἡ, ὄν, saginatus, a, um.
σιτεύω, sagino, (aliquem)·—ομαι,
vicitio, -are.

σιτέω -ᾶ, sagino, -are, aliquem;
nutrio, -ire·—ομαι, commedo.

σιτηρέσιον, τό, frumentum, (pro-
stipendio); stipendium, -i, οὐ.

*σιτηρά, τὰ, diversa frumenti ge-
nera; frumenta, -orum.

σιτίζω, ρημ. nutrio (-ivi, -ire) ali-
quem·—ομαι, vescor, -i.

σιτίον, τό, cibus, -i, ἄ.
αίτιμα, σιτισμός, σίτισις, ciba-
tio, -onis, θ. cibus, i, ἄ.

σιτιστός, ἡ, ὄν, ἴδε σιτεντός.
σιτοβολών, δ, horreum, οὐ.

σιτοδεία, ἡ, inopia, frumenti.
largitio.

σιτοδοσία, ἡ frumenti largitio.
σιτολογέω -ᾶ, frumentor, -ari.

σιτολογία, ἡ, frumestatio, θ.
σιτολόγος, δ, frumentator, ἄ.

σιτομετρέω -ᾶ, frumentum de-
metior; frumentum praebeo.

σιτοπομπεία, ἡ, σιτοπόμπιον, τό,
frumenti transmissio, -onis, θ.

σίτος, δ, 1) frumentum, οὐ. 2)
triticum, οὐ. 3) cibus, -i, ἄ. 4) κόκ-
κος σίτου, granum, ἄ.

σιτοφάγος, frumento vescens.
σιτοφόρος, ον· 1) frumentum fe-
rens ἢ advehens (camelus)· 2) +
γῆ ἢ ἄγρος, frumentarius ager.

σιτόχρους -ους, ουν, colorem fru-
menti habens.

σιττάκη, ἡ, σίττακος, δ, (ψιττα-
κός), sittace, θ. psittacus, ἄ.

σιτών, δ, ager, frumentarius.
σίφων, δ· 1) siphon, -onis, ἄ.

μικρός·, siphunculus, ἄ. 2) tubus.
σιωπάω -ᾶ, sileo, (-ui, ere); τα-
ceo, (-cui, -ere).

σιωπή, ἡ· 1) silentium, -i, οὐ. 2)
taciturnitas.

σιωπηλός, ἡ, ὄν, σιωπηρός, δ,
*Ἑλληνο-Λατινικὸν Δεξικὸν

ὄν, taciturnus, a, um, atis θηλ.

σιωπηλῶς, σιωπηρῶς, tacite.

σιώπησις, ἡ, taciturnitas, θ.

σκαϊός, ἄ, ὄν, scaevus, a, um·

δθ. rusticus, ineptas, a, um.

σκαϊότης, ἡ, scaevitas, -atis, θ.

ruditas rusticitas.

σκαϊῶς, sinistra; inepte.

σκαλεία, ἡ, sarritio, -onis, θ.

σκάλευθρον, τό, surculum, οὐ.

σκάλευμα, sarritio, θ.

σκαλευτής, δ, sarritor, -oris, ἄ.

σκάλευσις, ἡ, sarritura, θ.

σκαλεύω, fodio, (-odi, -ere), ἐν-
τεθθ. = examino, -are aliquid.

σκαληνός, ἡ, ὄν, inaequalis, -e;

σκαλίζω, sarrio (-rui-), -ire, sar-
culo circumcirca sarrio aliquid.

σκάλις, ἡ, σκαλισμός, δ, sar-
ritio, -onis, θ. sarritura, -ae, θ.

σκαλίς, ἡ, σκαλιστήριον, τό, sar-
culum, -i, οὐ.

σκαλμός, δ, scalmus, i, ἄ.

σκάλωμα, τό, gradus instar sca-
lae· δθ. νοελ. α') actio scandendi·

β') μετφ. mora, α, θ.

σκάμμα, τό· 1) fossa ἢ. 2) τὸ τῆς

παλαίστρας—, scamma, θ.

σκανδάλη, ἡ, decipula, -ae, θ.

σκανδαλίζω, scandalum praedeo ;

sum scandalo·—ομαι, offendor (of-
fensus sum).

σκάνδαλον, τό, scandalum, -i,

pravum exemplum.

*σκανδαλώδης βίος, vita mali e-
xempli.

*σκανδαλωδώς, turpiter; probose.

σκαπατεύς, δ, fossor, -oris; ἄ.

σκαπάνη, ἡ, ligo, -onis, ἄ.

σκαπτέος, iodiendus, a, um.

σκαπτήρ, δ, fossor, -oris, ἄ.

σκάπτω· 1) fotio (fodi fossum,

ere)· 2) τὰ ἔσκαμμένα, fossa, quae

pentathlis terminus erat salienti·

δθ· ἡ παροιμ. ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα

πηδᾶν, terminus transilio· *3) νοελ.

σκάπτει μόνος τον λάνκον, sibi

mortem accelerat.

σκαρδαμυκτής, δ, qui nictat.

σκαρδαμυκτί, nictantibus oculis.

σκαρδαμύσσω καὶ —ττω, nicto,

-are καὶ nictor, -ari.

σκαρθμός, ὁ, saltus, -us, ἄ.
 σκαρίζω, salio, -ire.
 σκαρισμός, ὁ, saltus, -us, ἄ.
 σκαριφήματα, τὰ· 1) lineamenta·
 2) nugae tenues philosophorum.
 σκάρφη, ἡ, alleborum nigrum.
 σκασμός, ὁ· 1) claudicatio, -onis,
 *2) νεοελ. ἐπιφών. σκασμός! silen-
 tium! tace! tacete!
 *σκατόν, τό, merda, -ae, θ.
 σκαφεῖον, τό, ligor -onis, ἄ.
 σκαφεύω, fodio, -ere.
 σκαφεύς, σκαφευτής, ὁ, fossor.
 σκάφη, ἡ· 1) scapha, cymba, -ae,
 θ. 2) alveus, -i, ἄ. 3) πρὸς ζύμ.
 magis, -idis, θ. magida, -ae, θ.
 σκαφή, ἡ, fossa, θ. fossio, θ.
 σκαφίδιον, τό, scaphula.
 σκαφίς, ἡ· 1) scaphula, -ae, θ.
 2) alveus, -i, ἄ.
 σκαφοειδής, ἔς, scaphae similis.
 σκάφος, τό, scapha, -ae, θ. σκά-
 φος νεός, alveus, -i, ἄ.
 σκεδάννυμι καὶ -γνύω, dissipō,
 dispergo, aliquem ἢ aliquid.
 σκεδασμός, ὁ, dispersio, θ.
 σκεδαστικός, dissipens.
 σκεδαστός, dissipatus, a, um.
 σκελέα, ἡ, tibiale, -is, οὐ.
 σκελετία, ἡ, exsiccatio, θ.
 σκελετεύω, excicco, -are.
 σκελετόν, τό, scelletus, -i, ἄ.
 σκελετός, ἡ, ὄν, exsiccatus, a,
 um || ὁ — cadaver exsiccatum.
 σκελετώδης, ἔς, scelleto similis.
 σκέλλω, exsicco, -are; arefacio,
 -ere, aliquid; σκέλλομαι (ἐσκλημα),
 aresco, -ere (aridus sum).
 σκέλος, τό, crus, cruris, οὐ.
 σκέμμα, τό, cogitatio.
 σκεπάζω, tego (texti, tectum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid· -ομαι, tegor
 (tectus sum, -i); operior (opertus
 sum, -iri).
 σκέπαρον, τό, ascia, -ae, θ.
 σκέπας, τό, tegumentum, οὐ.
 σκέπαις, ἡ, operimentum, οὐ.
 σκέπασμα, τό· 1) tegumentum, i,
 οὐ. tegmen, -inis, ἄ. 2) velamen-
 tum, -i, οὐ. amictus, us, ἄ.
 σκεπαστήριος, a, on, at tegan-
 dum aptus.

σκεπαστής, ὁ, qui tegit· ὄθ. =
 protector, defensor, ἄ.
 σκεπαστικός, tegens, ntis.
 σκεπαστός, tectus, a, um.
 σκέπαστρον, τό, tegumen, οὐ.
 σκεπάω -ῶ, tego, -ere.
 σκέπη, ἡ· 1) tegumentum, -i, οὐ.
 2) locus tectus· 3) μετφ. protectio,
 -onis, θ.
 *σκεπτικισμός, ὁ, ratio, eorum
 qui contra omnia disserunt.
 σκεπτικός, ἡ, ὄν· 1) in cogita-
 tione defixus· 2) consideratus, a,
 um· 3) φιλόσ. scepticus.
 σκέπτομαι· 1) cogito, (-avi, -are)
 aliquid ἢ de aliqua re· 2) conside-
 ro (-avi, -are) aliquid ἢ de re a-
 liqua· 3) delibero (-avi, -are) ali-
 quid ἢ de re aliqua.
 σκευαγωγέω -ῶ, vasa colligo;
 vasa et utensilia veho.
 σκευάζω, instruō, ere.
 σκευασία, ἡ, adparatus, -us, ἄ.
 σκεύασμα, τό· 1) confectio, -onis,
 θ. 2) res confecta.
 σκευαστός, confectus, a, um.
 σκευή, ἡ, adparatus, -us, (quo
 aliquis instructus est)· ὄθ. vesti-
 tus, armatura ornatus κτλ.
 σκευοθήκη, ἡ, vasorum reposi-
 torium.
 σκεῦος, τό, vas, vasis, οὐ.
 σκευοφόρος, ὄν, qui vasa fert ἢ
 portat· τὰ —α, impedimenta.
 σκευοφυλάκιον, τό, locus custo-
 diendis utensilibus destinatus.
 σκευοφύλαξ, utensilium custos.
 σκευορῶω -ῶ· 1) utensilia, cu-
 stodio· 2) insidias machinor.
 σκευορία, ἡ· 1) utensilium co-
 stodia· 2) insidiosum machina-
 mentum.
 σκευορῶς, ὁ, vasorum custos.
 σκέψις, ἡ, cogitatio, -onis, θ.
 consideratio, θ. deliberatio.
 σκηνέω -ῶ· 1) tentorium figo· 2) ὃ
 in tentorio habito.
 σκηνευτής, in tentorio habitans.
 σκηνή, ἡ· 1) ἐν στρατοπέδ. taber-
 naculum, -i, οὐ, tentorium; οὐ.
 2) ἐν θεάτρ. scena, -ae, θ. 3) =
 καλύβη, casa, -ae, θ. 4) † ἐν σκη-

ναῖς δικαίων, in domicilio proborum.
σκηνηκός, ἡ, ὄν, scenicus, a, um;
scenarius, a, um.

σκηνοβατέω -ᾶ, in scenam prodeo
σκηνογραφέω -ᾶ, scenas pingo.
σκηνογραφία, scenographia, ὅ.
σκηνογράφος, qui scenas pingit.
σκηνοειδής, ἔς, tentorio similis.
σκηνοπηγία, ἡ· 1) tentorii con-
fectio· 2) παρ' Ἰουδαίοις, taberna-
culorum festum.

σκηνώω -ᾶ· 1) tentorium figo· 2)
in tentorio habito.

σκήνωμα, τό· 1) tentorium, -ii,
ὄν. † 2) corpus humanum.

σκηπτός, ὁ, fulmen, -inis, ὄν.
σκηπτουχία, ἡ, sceptri gestatio.
σκηπτούχος, sceptifer, a, um.
σκήπτρον, τό, sceptrum, -i, ὄν.
σκήπτω, ῥήμ. nitor, -i; incumbo;
—ομαι· α') =σηπίζομαι, fulcio me;
fulcior· β') —ομαι τι = προφασίζο-
μαι, praetexo aliquid.

σκήψις, ἡ, praetextus, -us, ἄ.
σκιά, ἡ· 1) umbra, -ae, ὅ. ἐν σκιά,
in umbra· 2) μετφ. α') περὶ ὄνου
σκιάς μάχονται, de asini umbra (τ.
ἔ. de re frivola), certant· β') τὴν
ἑαυτοῦ σκιάν δέδιεν, umbram suam
timet, suam ipsius umbram me-
tuit· γ') — ἐλευθερίας, libertatis
umbra (non realis)· *δ') tutela.

σκιαγραφέω -ᾶ, adumbro.
σκιαγραφία, ἡ, σκιαγράφημα, τό,
adumbratio, -onis, ὅ.

σκιαγραφικῶς, adumbratim.

σκιάδιον, σκιάδιον, τό· 1) um-
bella, ὅ. 2) umbraculum, ὄν.

σκιαδηφορέω -ᾶ, umbellam fero;
umbraculum gesto.

σκιαδηφόρος, ὄν, umbellam fe-
rens; umbraculum gestens.

σκιάζω· 1) umbro, ἡ inumbro,
-are; umbrā tego (aliquid); μετφ.
velo, -are· *2) νεοιλ. — τινα, terreo
aliquem; —ομαι, pavesco.

σκιαμαχέω -ᾶ· 1) cum umbra
pugno· ὁθ. = inaniter laboro· 2) in
umbraugno, -are.

σκιαμαχία, ἡ, dimicatio cum pu-
gna· ὁθ. dimicatio inanis.

σκιαρός, ἄ, ὄν, umbrosus, a, um.

σκιάς, umbraculum fornicatum.

σκίασις, ἡ, obumbratio, ὅ.
σκίασμα, τό, σκιασμός, ὁ, obum-
bratio, ὅ. umbra, ὅ.

σκιαστικός, umbram faciens.
σκιατραφέω -ᾶ, in umbra (τ. ἔ.
molliter) nutrio; —οῦμαι, in um-
bra dego.

σκίδναμαι, dissipor, -ari.
σκιερός, umbrosus, a, um.

σκιερώς, adumbratim.

σκίμπους, ὁ, sella plicatilis.

σκινδαλμός, ὁ, scindula, -ae, ὅ.

σκιοειδής, ἔς, umbrae similis.

σκιάεις, εσσα, εν, ἴδε σκιερός.

σκίουρος, ὁ, sciurus, -i, ἄ.

σκιάφως, τό, crepusculum, ὄν.

σκίρον, τό, umbraculum, ὄν.

σκιρρός, ἄ, ὄν, durus, a, um.

σκίρρος, ὁ, scirrhus, -i, ἄ.

σκίρρομαι -οῦμαι (ἐσκίρρομαι),
in scirrhum obduresco.

σκίρρώδης, ἔς, scirrhus, a, um.

σκίρρωμα, τό, scirrhus, -i, ἄ.

σκίρτώω -ᾶ, salto, -are.

σκίρτησις, ἡ, exsultatio, ὅ.

σκίρτητικός, ἡ, ὄν, ad exsultan-
dum pronus, a, um.

σκίρτητικῶς, exsultanter.

σκίρτοποιέω -ᾶ, saltare facio.

σκιώδης, ἔς, umbrosus, a, um;

opacus, a, um.

σκιωτός, ἡ, ὄν, umbrā tectus.

σκληραγωγέω -ᾶ, dure educo
aliquem; —οῦμαι, labore duror.

σκληραγωγία, ἡ, dura educatio;
labore corporis durities.

σκληρία, ἡ, duritia, -ae, ὅ.

σκληροκάρδιος, ὄν, qui duri cor-
dis est; crudelis e.

σκληρός, ἄ, ὄν, durus, a, um;

rigidus, a, um; crudelis, e.

σκληρότης, ἡ, duritia, ὅ.

σκληροτράχηλος, ὄν, rigidae cer-
vicis; contumax, -acis.

σκληρόνωω τι, duro obduro, ali-
quid; —ομαι, duro, (ὄθ.), indu-
resco.

σκολίω, ὁ, culex, -icis, ἄ.

σκολιός, ἄ, ὄν· 1) obliquus, a,
um; tortuosus· 2) perplexus, a, um;

pravus· 3) asper, difficilis, e.

σκολιότης, ἡ· 1) tortuositas, -atis, θ. 2) pravitas -atis, θ.

σκολιῶς· 1) tortuose oblique· 2) prave, perverse perplexe.

σκολόπενδρα, ἡ, scolopendra, θ. σκόλωψ, δ· 1) palus praeacutus ἢ ἀπλ. palus, -i, ἀ. sudēs, -is, θ. 2) —σταυρός, crux, -cis, θ.

σκόμβρος, δ, scomber, -bri, ἀ.

σκόνη, ἡ, pulvis, -eris, ἀ.

*σκονίζω, pulvero aliquid; —ομαι, me pulvero.

σκόπελος, δ, scopolus -i, ἀ.

σκόπευσις, ἡ· 1) contemplatio, θ. *2) γεοελ. actio collineandi.

σκοπευτήριον, τό· 1) specula, -ae, θ. *2) γεοελ. institutum scopi.

σκοπευτής, δ· 1) speculator, ἀ. *2) γεοελ. collineator, ἀ.

σκοπεύω· 1) speculor, -ari; contem-
plor, -ari· *2) γεοελ. α') =
προϊθιμαί τι, in mente est mihi
(cogito) aliquid facere· β') ἐπὶ
σκοπὸν βάλλω, collineo (-avi,
-atum, -are).

σκοπέω -ῶ καὶ σκοπέομαι -οὔ-
μαι, (σκένομαι, ἐσκενάμην, ἐσκε-
μαι)· 1) = θεωρῶ, speculor contem-
plor, -ari, aliquid· 2) = παρατηρῶ,
ἐξετάζω, video -ere; exploro, -are,
aliquid· 3) = σκέπτομαι τι, consi-
dero, are, aliquid ἢ de re aliqua·
4) σκόπει μὴ (δπως μὴ)· cave ne.

σκοπή, σκοπιά, ἡ, specula, θ.

σκόπησις, ἡ, contemplatio, θ.

σκοπιάζω, speculor, -ari.

σκόπιμος, ον, qui velut scopus
spectatur; quem velut scopum no-
bis proposuimus· ὀθ. = opportunus,
a, um; commodus, a, um.

*σκοπιμότης, ἡ, opportunitas, θ.
*σκοπίμως, opportune.

σκοπός, δ· 1) = κατάσκοπος, spe-
culator, explorator· 2) scopus, -i,
ἀ. 3) = προαίρεσις, βουλή, voluntas,
-atis, θ. intentio, -onis, θ. con-
silium, οὐ.

σκόρδιον, τό, (βοτ.) scordion, οὐ.
σκόρδον, idem quod σκόροδον.

σκοροδάμνη, ἡ, muria allio condita

σκόροδον, τό, allium -ii, οὐ.

σκορπίζω, dissipō (-avi, -are, dis-

pergo (-si, -ere) alicquem ἢ aliquid·
—ομαι, dissipor.

σκορπίος, δ, scorpius, ἀ.

σκοτάζω, noctesco, -ere.

σκοταῖος, tenebricosus, a, um.

σκοτασμός, δ, caligo, -inis, θ.

σκοτεινός, ἡ, ὄν, tenebrosus, a,
um; obscurus, a, um.

σκοτεινότης, ἡ, obscuritas, θ.

σκοτεινῶς, obscure.

σκοτία, ἡ, tenebrae, θ. πλ.

σκοτίζω· 1) obscuro, -are, tene-
bras obduco, -ere· 2) μετφ. — τὴν
διάνοιαν, menti calliginem offundo.
3) —ομαι· α') tenebricos, -ari· β')
ἐσκοτισμένοι τεττὴ διανοία, quorum
mens et intellectus obtenebratus
et obscuratus est.

σκοτισμός, δ, obscuratio, θ.

σκοτοδίη, σκοτοδιγία, ἡ, vertigo.

σκότος, δ, τό· 1) tenebrae, -arum·
θ. μετφ. ἐν σκότει εἰμί, in tenebris
versor, τ'. ἔ. ignoror· 2) caligo,
-inis, θ.

σκοτώ -ῶ (= σκότος ποιῶ)· te-
nebras obduco· —ομαι, tenebra-
sco, -ere, vertiginor, -ari.

σκότωμα, τό· 1) = σκοτοδιγία, ver-
tigo, -inis, θ. *2) γεοελ. caedes, -is.

*σκότωμός, δ, caedes, -is, θ.

σκότωσις, ἡ· 1) obscuratio, -onis,
θ. 2) = σκοτοδιγία, vertigo -inis, θ.

σκύβαλον, τό· 1) acus, -eris, οὐ.
2) stercus, οὐ. 3) μετφ. = συρφετός,
quisquilliae, θ. faex, θ.

σκύζα, ἡ, catulitio, -onis, θ.

σκύζομαι, irascor, -i.

Σκύθης, δ, Scythia, -ae, ἀ. ὁ
Σκύθαι, Scythae, arum.

σκυθιστί, scythice.

σκυθρωπάς, vultu tristi sum.

σκυθρωπασμός, δ, vultus tetricus.

σκυθρωπός, ἡ, ὄν, vultu tetricus,
a, um; moestus, a, um.

σκυθρωπότης, ἡ, tetrica facies;
moestitia, -ae, θ.

σκυθρωπῶς, vultu tetrico.

σκύλαξ, δ· 1) catulus, -i, ἀ. 2)
catena collum cingens.

στυλάω -ῶ, spolio, -are.

στυλεία, ἡ, spoliatio, θ.

σύλευμα, τό, spolium, οὐ.

σκύλευσις, ἡ, spoliatio, θ.
 σκυλευτής, δ, spoliator, ἀ.
 σκυλεύω, spolio, -are, aliquem (mortuum).
 σκυλήτρια, ἡ, spoliatrix, θ.
 σκύλλος, δ, cauis, -is, ἀ. θ.
 σκύλον, τό, spodium, -ii, οὐ.
 σκύμνος, δ, catulus, ἀ.
 σκύρον, τό, fragmentum e lapide.
 σκυρώω -ῶ, in lapidem verto.
 σκυρώδης, ες, petrosus, α, um.
 σκυτάλη, ἡ· 1) = ξύλον ῥόπαλον, fustis, is, ἀ. clava, -ae, θ. 2) παρὰ Λακεδ. scytale, -e, θ.
 σκύταλον, τό, fustis, -is, ἀ.
 σκυταλώω -ῶ τινα, fustibus aliquem verbero; — οὐμαι ὑπό τινας, fustibus vapulo ad aliquo.
 σκυτεύω, sutor sum.
 σκύτινος, η, ον, e corio factus.
 σκύτος, τό, corium, -ii, οὐ.
 σκυτοτομέω -ῶ, ρημ. sutoriam exerceo.
 σκυτοτομικός, ἡ, ὄν, sutrinus, α, um· ἡ —ή, sutrina, -ae, θ.
 σκυτοτόμος, δ, sutor, -oris, ἀ.
 σκύφος, δ, τό, scyphus, -i, ἀ.
 σκωληκιάω -ῶ, vermino, -are.
 σκωληκίω, vermem refero.
 σκωληκίον, τό, vermiculus, ἀ.
 σκωληκόβρωτος, ον, a vermibus exesus, α, um.
 σκωληκοειδής, ες, vermiculo similis; vermiculatus, α, um.
 σκωληκώδης, ες, verminosus.
 σκωλήκωσις, ἡ, vermiculatio, θ.
 σκώληξ, δ, vermis, -is, ἀ.
 σκῶμμα, τό, cavillatio, θ.
 σκῶμμων, δ, ἡ, dicax, -acis.
 σκῶπτης, δ, cavillator, ἀ.
 σκωπτικός, ἡ, ὄν, irrisorius, α, um; dicaculus, α, um.
 σκωπτικῶς, irrise; dicacule.
 σκῶπτρια, ἡ, cavillatrix, -icis.
 σκῶπτω, cavillor, -ari, aliquem· —ομαι, irrideor (ab aliquo).
 σκῶρ, δ, id quod σκατόν, δ ἴδε.
 σκωρία, ἡ, scoria, -ae, θ.
 σκῶψις, ἡ, cavillatio, -onis, θ.
 σμαράγδινος, η, ον, σμαράγδιος, ον, smaragdinus, α, um.
 σμαράγδος, δ, ἡ, σμαράγδιον, τό,

smaragdus ἢ zmaragdus, ἀ. θ.
 σμαραγέω -ῶ, resono, -are.
 σμαραγή, ἡ, stridor, -or.s, ἀ.
 σμαρίς, ἡ, (ιγθ.), smaris, -idis, θ.
 σμάω -ῶ, abstergo, -ere.
 σμερδαλέος, aspectu terribilis.
 σμῆγμα, τό, smegma, οὐ.
 σμῆνος, τό, examen, -inis, οὐ.
 σμηγουργός, δ, apiarius, -ii, ἀ.
 σμήχω, abstergo, -ere.
 μικρός, ἀ, ὄν, ἴδε μικρός.
 μικρύνω, ἴδε μικρύνω.
 σμίλη, ἡ, scalprum, -i, οὐ.
 σμίλιον, τό, scalpellum, οὐ.
 σμυρίζω, polio, -ire.
 σμύρος, ἡ (λίθ.), smyris, θ.
 σμύρνα, ἡ, myrrha, -re, θ.
 σμύχω, paullatim consumo.
 σμῶδιξ, σμῶδιξ, ἡ, vibex, -icis, θ.
 σοβαρεύομαι, fastose et superbe me gero.
 σοβαρός, ἀ, ὄν· 1) severus, α, um; gravis, -is· 2) fastosus.
 σοβαρότης, ἡ, gravitas, θ.
 σοβαρῶς, graviter; fastose.
 σοβῶω -ῶ· 1) abigo, -ere, aliquid· 2) insolenter incedo.
 σολοικίζω, soloecismus utor.
 σολοικισμός, δ, soloecismus, ἀ.
 σολοικιστής, δ, soloecista, ἀ.
 σόλοικος, δ, ἡ, qui soloecismis utitur.
 σολοίκως, cum soloecismis.
 σορός, δ, locus, -i, ἀ.
 σός, σή, σόν, tuus, α, um.
 σουδάριον, τό, sudarium, οὐ.
 σοφία, ἡ, sapientia, -ae, θ.
 σοφίζω, sapientem reddo (aliquem) —ομαι (μέσ.)· α') argute aliquid commiscor· β') fraudulenter dico; cavillor, -ari.
 σόφισμα, τό, inventum callidum; commentum, οὐ.
 σοφιστεία, ἡ, ars sophistica.
 σοφιστεύω· 1) sophisticam artem doceo ἢ proiteor· 2) cavillor.
 σοφιστής, δ, sophista, -ae, ἀ.
 σοφιστικός, captiosus, sophisticus· || ἡ —ή, sophistica, θ.
 σοφιστικῶς, sophistice.
 σοφός, ἡ, ὄν, sapiens, -ntis.
 σοφῶς, sapienter.

σπαθάω -ῶ, profuse infuso.
 σπάθη, ἡ, spatha, -ae, θ.
 σπαθίζω· 1) spatulā agito· 2) gladio percussio.
 σπάθισμα, τό, σπαθισμός, δ, percussio, quae fit gladio.
 σπαίρω, palpito, -are.
 σπάλαξ, δ talpa, -ae, θ.
 σπάνη, ἡ, paucitas, -atis, θ.
 σπανίζω, rarus sum.
 σπάνιος, α, ον, rarus, a, um.
 σπανιότης, ἡ, raritas, -atis, θ.
 σπάνις, ἡ· 1) penuria, -ae, θ. 2) raritas, θ. paucitas, -atis, θ.
 σπανίως, raro.
 σπανός, ἡ, ὄν, inops (alicujus)· *γεοελ. imperbis.
 σπάρραγμα, τό· 1) frustum avulsum· 2) laceratio, -onis, θ.
 σπαραγμός, δ, laceratio, θ.
 σπαρακτής, δ, lacerator, ἄ.
 σπάρραξις, ἡ, laceratio, θ.
 σπαράσσω και -ττω, lacero, -are, aliquem ἢ aliquid; —ομαι, laceror ἢ dilaceror -ari.
 σπαργανάω -ῶ, σπαργανίζω, fasciis involvo; fasco, -are.
 σπαργάνιον, τό, fasciola, -ae, θ.
 σπάρραγον, τό, fascia, -ae, θ.
 σπαργανώω -ῶ, fasciis involvo.
 σπαργάνωσις, ἡ, (*σπαργάνωμα, τό), involutio in fascias.
 σπαργάω -ῶ· 1) tumeo et distensum· 2) salax sum.
 σπάρτος (ιχθ.), sparus, -i, ἄ.
 σπάρτον, τό, spartum, -i, οὐ.
 σπαρτοπώλης, spartorum venditor
 σπαρτός, seminatus, a, um.
 σπάρτος, δ, ἡ, spartum, -i, οὐ.
 σπαρτοφόρος, sparti ferax.
 *σπάσιμον, τό, fractura, -ae, θ.
 σπάσις, ἡ· 1) tractus, -us, ἄ. 2) convulsio, -onis, θ.
 σπάσμα, τό, convulsio, θ.
 σπασμός, δ, convulsio, onis, θ.
 spasmus, -i, ἄ.
 σπασμώδης, ες, (*σπασμωδικός, ἡ, ὄν), convulsivus, a, um.
 *σπασμωδικῶς, ἐπὶ. distentione nervorum.
 σπαταλάω -ῶ· 1) = τρυφῶ, lautis epulis victito· *2) γεοελ. = προί-

μαί τι, profundo, effundo, -ere.
 σπατάλη, ἡ, deliciae, θ. lautitiae, θ. *2) γεοελ. sumptus effusi ἢ profusi, ἡ ἀπλ. effusio.
 σπάταλος, ον· 1) luxuriosus· *2) γεοελ. prodigus, profusus, a, um.
 σπάω -ῶ· 1) traho, adtraho, extraho (-xi, -ere) aliquid· δθ. = vello convello, (-ere, aliquid· 2) σπῶμαι ξίφος, evagino, ere) gladium· *3) γεοελ. = κατάρνυμι, θραύω, frango aliquid.
 σπεῖρα, ἡ· 1) = ἐλιγμός, spira, θ. 2) τάγμα πεζῶν, manipulus.
 σπειρίον, vestimentus tenue.
 σπειρώω -ῶ· 1) = σπαργανῶ· 2) in spiram colligo; —οῦμαι, in spiram me contraho.
 σπεῖρω· 1) semen spargō; semina terrae mando; 2) semino -are, aliqui d, μετφ. σπαρεῖς ἐκ τινος, satus (ex) aliquo.
 σπεῖσις, ἡ, libatio, -onis, θ.
 σπένδω, ε. libo, -are, aliquid; —ομαι, spondeo, -ere.
 σπέρμα, τό, semen, -inis, οὐ.
 σπερματίζω, semino, -are.
 σπερματικός, seminalis, e.
 σπερματικῶς, per semen.
 σπερμάτιον, parvum semen.
 σπερματώω -ῶ, semino, -are.
 σπερματώδης, ες, seminalis, e.
 σπερμολογέω -ῶ· 1) semen lego· 2) nugor, -ari; blatero, -are.
 σπερμολογία, ἡ, vaniloquentia, -ae, θ. *πληθ. γεοελ. aniles rumores; rumores falsae.
 σπερμολογικός, nugatarius.
 σπερμολόγος, δ, nugator, ἄ.
 σπέρχω, σπέρχομαι (οὐδ.) festino, -are; propero -are.
 σπεύδω· 1) festino, -are· 2) propero, -are· 3) σπεύδω τι, festino, propero, aliquid.
 σπενυστικός, festinabundus.
 σπενυστός, festinatus, a, um.
 σπήλαιον, τό, spelunca, -ae, θ.
 σπιζα, ἡ, fringilla -ae, θ.
 σπιθαμαῖος, σπιθαμαῖος, spithamae longitudinem habens.
 σπιθαμή, ἡ, spithama -ae, θ.
 σπίλος, δ, maculla, θ.

σπιλώω -ῶ, maculo, -are.
 σπιλωτός, maculatus, a, um.
 σπινθήρ, δ, scintilla, -ae, θ.
 σπινθηρίζω, scintillo, -are; scintillas emitto.
 *σπινθηροβόλω -ῶ, ρ. scintillas emitto; scintillo, -are; fulgeo.
 *σπινθηροβόλημα, scintillatio, θ.
 σπινθηροβόλος, ον, scintillans, ntis; scintillas emittens.
 σπίνος, δ, fringilla, -ae, θ.
 *σπίτι, τό, (ἐκ τοῦ hospitium = κατάλυμα· ὄθ.) domus, -us, θ.
 σπλάγγνεύω· 1) in manus exta sumo· 2) auguror per extra.
 σπλάγγνον, τό, σπλάγγνα, τά· 1) viscera, -um, οὐ. πλ. 2) τὰ σπλάγγνα τῶν ἱερῶν, exta, -orum, οὐ.
 σπλήν, δ, lien, -enis καὶ lienis, -is, ἄ. splen, -enis, ἄ.
 σπληνιάω -ῶ, e splene laboro.
 σπληνικός, lienicus, a, um.
 σπληνιον, τό, splenium, οὐ.
 σπληνίτις, ἡ, splenica, -ae, θ.
 σπογγάριον, τό, spongiola, θ.
 σπογγίζω, ρημ. spongia detergeo; -ομαι, spongia detergeo.
 σπόγγος, δ, spongia, -ae, θ.
 σπογγώδης, ες, spongiosus.
 σποδιά, ἡ, cinis, -eris, ἄ.
 σποδίξω, sub cinere coquo.
 σπόδιος, cinereus, a, um.
 σποδός, δ, ἡ, cinis, -eris, θ.
 σπονδειακός, spoudaicus, a, um.
 σπονδεῖον, τό, libatorium, οὐ.
 σπονδεῖος, spondeus, a, um.
 σπονδή, ἡ· 1) libatio, -onis, θ. libamentum -i, οὐ. 2) σπονδαί (= συνθήκη), foedus, -eris, οὐ.
 σπονδύλος, δ vertebra, -ae, θ.
 σπορά, ἡ· 1) satio, θ. satus, -us, ἄ. 2) semen, -inis, οὐ.
 σποράδην, sparsim.
 σποραδικός, palans; vagus.
 *σποραδικῶς, sparsim.
 σπορεύς, σπορευτής, δ, sator, ἄ.
 σπορεύω, semino, -are.
 σπορητός, δ· 1) = σπορά, satio, -onis, θ. 2) tempus sativum
 σπόριμος, ον, sativus, a, um.
 σπόρος, δ· 1) satio, θ. 2) semen, οὐ. sementis, -is, θ.

σπουδάζω· 1) studeo (-ui), -ere· 2) — τι, studiose ago aliquid, studium pono in re· σπουδάζω ἡνᾶ, studeo, ἡ faveo alicui, magni facio, aestimo aliquem· ὄθ. παθητ. —ομαι, opera mihi navatur, cura mei geritur.
 σπουδαιολογέω -ῶ· 1) de rebus gravibus loquor· 2) gravi et serio sermone utor; serio disputo.
 σπουδαιολογία, oratio seria.
 σπουδαῖος, α, ον· 1) studiosus sedulus, a, um. 2) σνήθ. serius, a, um· 3) ἀντίθ. τῷ πονηρός, probus, a. um· 4) bonus, a, um· 5) gravis, e.
 σπουδαιότης, ἡ· 1) bonitas probita, -atis, θ. 2) serietas, θ.
 σπουδαίως· 1) studiose; diligenter· 2) serio.
 σπούδασμα, τό· 1) studium, ii, 2) res cui studetur.
 σπουδαστής· 1) qui aliqui studet· *2) νεοελ. auditor, ἄ. discipulus, ἄ.
 σπουδαστικός, strenuus, a, um.
 σπουδή, ἡ· 1) = ἐπειξίς, festinatio, -onis; θ. ὄθ. διὰ σπουδῆς, festinanter· 2) sedulitas, -atis, θ. studium, -i, οὐ. || μετὰ σπουδῆς· 1) studiose· β') ἀντίθ. τῷ παιδία, serio· 3) ἡ περι τὰ γράμματα—, studium, -i.
 σπουδῆ· 1) festinanter· 2) studiose· 3) aegre, vix.
 στάδην, guttatim; stillatim.
 στάγμα, τό, gutta stilla, -ae, θ.
 σταγών, ἡ, gutta, θ. stilla, -ae.
 στάδην, stando.
 σταδιοδρομέω -ῶ, stadium curro.
 σταδιοδρόμος, δ, cursor stadii.
 στάδιον, τό, πλ. οἱ στάδιοι· 1) stadium, -ii, οὐ. 2) — ἡ παλαίστρα, stadium, curriculum, -i, οὐ.
 στάδιος, α, ον, statarius, a, um.
 στάζω, stillo, -are.
 σταθερός, ἄ, ὄν· 1) stabilis, e· 2) constans, -ntis.
 σταθερότης, ἡ· stabilitas, -atis, θ. 2) constantia, -ae, θ.
 σταθερῶς, stabiliter.
 *σταθμά, τά, pondera um, οὐ. πλ.
 σταθμάρχης, statione praefectus.
 σταθμάομαι -ῶμαι τι, pondero,

perpendo, -ere, aliquid (κνρ. και μεταφ.).

σταθμεύω· 1) stabulor, -ari· *2) in statione maneo.

στάθμη, ἡ, amussis regula, θ.

στάθμησις, ἡ, ponderatio θ.

σταθμητός, ἡ, ὄν· 1) ad amussim exactus, a, um· 2) pondere demensus, a, um.

σταθμίζω, pondero, -are.

σταθμιστής, θ, ponderator, ἄ.

σταθμός, δ· 1) ἐπὶ κτηνῶν, stabulum, -i, cō. 2) = κατάλυμα, μοσθή· α') statio, θ. β') mansio, θ. 3) ταχυθρ. — (ἢ σιδηροδρομικός), statio θ. 4) = παραστάς, postis -is, ἄ. 5) = ζυγόσταθμος, ζυγός, statera, -ae, θ. β') = δλκή, pondus, -eris, οὐ. || πλ. τὰ σταθμά, pondera, -um.

στακτή, ἡ stacta, -ae, θ.

*στάκτη, ἡ, cinis, -eris, ἄ.

στακτός, stillatus, a, um.

στάλαγμα, τό, gutta stilla, θ.

σταλαγμός, δ· 1) destillatio, -onis, θ. 2) gutta stilla, -ae, θ.

σταλάζω, arce.

σταλακτικός, ἡ, ὄν, stillans, -ntis.

σταλακτός, ἡ, ὄν stillans, -ntis

σταλάσσω, σταλάττω, σταλάω-ῶ, idem quod, σταλάζω.

σταλτικός, adstringens, ntis.

σταμνάριον, σταμνεῖον, σταμνιον, τό, σταμνίσκος, δ, urceolus, ἄ.

στάμνος, ἡ, urceus, ἄ. urna, θ.

στάξις, ἡ, stillatio, -onis, θ.

στασιάζω, seditionem moveo; dissideo seditione.

στασιάρχης, στασιάρχος, δ, princeps caput, auctor seditionis.

στασιαστής, δ, qui seditiones concitat; seditiosus.

στασιαστικός, ἡ, ὄν, seditiones movens seditiosus.

στασιαστικῶς, seditiose.

στασιδιον, sedes in ecclesia.

στάσιμος, ὄν, stativus, a, um; stationalis, e; stabilis, e.

στάσις, ἡ· 1) status, -us, ἄ. statio, -onis θ. sedes, -is, θ. 2) = διχοστασία, seditio· 3) factio.

στατήρ, δ, stater, -eris, ἄ.

στατικός, ἡ, ὄν, sistens, -ntis.

στατός, ἡ, ὄν, qui stetit; stativus, a, um; stabilis, e.

σταυροειδής, ἔς, cruci similis.

σταυροειδῶς, in formam cruisis.

σταυρός, δ, 1) = χάραξ, vallus, -i, ἄ. 2) crux, crucis, θ.

σταυροφορέω -ῶ, crucem fero.

σταυροφόρος, δ, crucifer, ἄ.

σταυροφύλαξ, δ, crucis custos.

σταυρώω -ῶ· 1) = χαρακῶ, vallo -are, aliquid· 2) — τινα, cruci figo (affigo, suffigo) aliquem; crucio-

σταύρωμα, τό, vallum, οὐ.

σταύρωσις, ἡ· 1) vallorum depectio· 2) crucifixio, -onis, θ.

σταυρωτής, δ, qui cruci affigit.

σταφιδῶω -ῶ, uvas arefacio.

σταφίς, ἡ, uva passa.

σταφυλή, ἡ, uva, -ae, θ.

σταφύλιον, τό· 1) uvula -ae, θ. *2) = σταφηνή, uva, -ae, θ.

σταφυλῆς, ἡ, uva, -ae, θ.

σταχυοβολέω -ῶ, spicas emitto.

σταχυολογέω -ῶ, spicas colligo.

σταχυολογία, ἡ, spicilegium, οὐ.

σταχυολόγος, ἡ, qui spicas colligit.

σταχυόμαι -οῦμαι, spicor.

στάχυς, δ, spica, θ. arista, θ.

σταχυώδης, ες, spicatus, a, um.

στεάρ, τό, sebum, οὐ. adeps.

στεάτινος, ἡ, ὄν, adipalis, e.

στεατώδης, ες, adipatus, a, um.

στεγάζω, teco -ere; aliquid ἢ aliquem; — ομαι, teger (tectus sum, -i)

στεγανός, ἡ, ὄν· 1) tectus· 2) artus, densus, firmus, a, um.

στεγανῶς, arte; stricte.

στεγάσις, ἡ, tecti impositio.

στεγάσμα, τό, tegmen, οὐ.

στεγαστής, δ, tector, ἄ.

στεγαστός, tectus, a, um.

στέγη, ἡ· 1) tectum, -i, οὐ. 2) domus, -us, θ.

στεγνός, ἡ, ὄν· 1) = στεγανός, tectus, a, um· ὅθ. τὰ στεγνόν, tectum, domus· *2) νεοελ. = ξηρός, siccus, a, um.

στεγνώω -ῶ· 1) teco, -ere· *2) νεοελ. στεγνώνω, sicco, -are, aliquid.

στέγω, teco, -ere.

στείβω· 1) = πατώ, calco, -are;

στειβω ὄδον, viam calco. *2) νεοελ. (ex aliqua re) aquam exprimo.

στειρεύω, sterilis sum.

στειρός, α, ον, sterilis, e.

στειρώω -ῶ, sterilem reddo.

στειρώδης, ες, sterilis, e.

στειρώσις, ἡ, sterilitas, φ.

στελεός, δ, capulus securis.

στελεόω -ῶ, capulo instruo.

στελεχάδης, ες, arboris trunco similis; stipidosus, a, um.

στέλεχος, τό, truncus, -i, ἄ.

στέλλω. 1) instruo, -ere. 2) ιστία —, vella contraho. 3) = πέμπω, mitto.

στέμμα. 1) = ικετηρία, velamentum οὐ. 2) = ταινία ιερῶν, iniula, φ. vitta, φ. 3) διάδημα βασιλέων, corona, φ.

στέμφυλον, στέμφυλα, vinacea, φ.

στεναγμός, δ, gemitus, -us, ἄ.

στενάζω. 1) gemo (ui, -ere); ingemisco, -ere. 2) suspīro.

στενακτικός, ἡ, δν, gemebundus

στενός, ἡ, δν. 1) angustus, a, um. τὰ στενά, angustiae, -arum, φ. πλ.

2) arctus ἡ artus, a, um. 3) strictus, a, um.

στενότης, ἡ, angustia, φ.

στενοχωρέω -ῶ, coangusto, -are aliquem; —οῦμαι. α') coarctor intra aliquod spatium. β') angor.

στενοχωρία, ἡ. 1) angustia, φ. 2) angor, β') 3) inopia alicujus rei.

στενόχωρος, angustus; μετφ. ἀνθρώπος —, homo impatiens.

στενοχώρως, anguste.

στενόω -ῶ, coarcto, -are; —οῦμαι, coarctor, contrahor, -i.

στένω, ingemisco, -ere.

στενώδης, ες, angustus, a, um.

στένωμα, τό, angustus locus.

στενωπός, ἡ, angiportus, ἄ.

στένωσις, ἡ, angustia, φ.

στεπτός, ἡ, δν, coronatus, a, um στεργω. 1) = ἀγαπῶ, amo, ligo. -ere, aliquem. 2) στέργω τινί (ἐπι τινί) ἡ τι, acquiesco (in) re aliqua

στερεομετρέω -ῶ, solida metior.

στερεομετρία, ἡ, solidorum dimensio; stereometria, -ae, φ.

στερεομετρικός, ἡ, δν, ad stereometriam pertinens.

στερεοποιέω -ῶ, consolido, -are. στερεός, ἄ, δν, solidus, a, um. || ἡ —ἄ, solida terra, τό —όν, soliditas, φ.

στερεότης, ἡ, soliditas, φ.

στερεώω -ῶ, solido, -are; firmo, are, aliquid. —οῦμαι, solidesco, -ere; firmus solidusque fio.

στερέω -ῶ, privo, -are, aliquem aliquare —οῦμαι πως, privor aliqua re; oreor aliqua re.

στερέωμα. 1) firmamentum. † 2)

—τοῦ οὐρανοῦ, firmamentum coelum

στερεῶς, solide; firme.

στερεώσις, ἡ, solidatio, φ.

στέρησις, ἡ, privatio, φ.

στερητικός, privativus, a, um.

στερητικῶς, privative.

στέρφος, η, ον. 1) solidus, a, um. 2) sterilis, e.

στέργον, τό, pectus, -oris, οὐ.

στέρξις, ἡ, amor sincerus.

στέρομαι, privor, -ari.

στεροπή, ἡ, fulgur, οὐ.

στεροποιέω -ῶ, solidum (aliquid) facio; solido, denso (aliquid).

στερρός, ἄ, δν, solidus, a, um; firmus, a, um, durus, a, um.

στερρώω -ῶ, durum facio.

στερρώς, solide, firme; dure.

στέρφος, τό, corium, -ii, οὐ.

στερφώω -ῶ, corio tego.

στεφάνη, ἡ. 1) corona, φ. sertum, οὐ. 2) pinnae murorum.

στεφάνιον, τό, στεφανίσκος, δ, corolla, -ae, φ.

στέφανος, δ. 1) corona, -ae, φ. 2) sertum, -i, οὐ. 3) μετφ. ornamentum, οὐ. decus, -oris, οὐ.

στεφανῶω -ῶ. 1) coronō, -are, aliquem; corona redimio (aliquem ἡ aliquid). —οῦμαι, coronō me, coronā mihi tempora cingo, corona mihi redimio. 2) μετφ. honoro, decoro, orno, -are, aliquem ἡ aliquid. † 3) στεφανῶ, —οῦμαι, impono coronas nuptiales, τ. ἔ. matrimonio conjungo ἡ conjungor.

στεφάνωμα, τό. 1) coronamentum, -i, οὐ. † 2) nuptiae, -arum, φ.

στεφάνωσις, ἡ, coronamen, φ.

στεφάνωτής, δ, coronator, ἄ.

στεφανωτικός, coronarius, a, um.
 στέφος, τό, corona, -ae, θ.
 στέφω· 1) corona, -are, aliquem
 ἢ aliquid, corona redimio ἢ ἀπλ.
 redimio (-ivi) aliquem· 2) ἐπὶ πο-
 τηρ. impleo, repleo, -ere· 3) στέ-
 φομαι (ἐστεφθήν), coronor· || ἐστεμ-
 μένος, η, ον, redimitus, a, um; co-
 ronatus, a, um· 4) στέφομαι (ἐστε-
 ψάμην) coronā mihi redimio, me
 coronor· 75) στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ
 Θεοῦ, matrimonio jungitur servus
 Dei.

στέψις, ἡ, coronatio, -onis, θ.
 στηθικός, ἡ, ὄν· 1) pectoralis; e·
 *2) νεοελ. pectore laborans.
 στηθόδεσμη, ἡ, στηθόδεσμον, τό,
 δ, στηθόδεσμος, fascia pectoralis.
 στηθος, τό, pectus, -oris, οὐ.
 στηλή, ἡ· 1) columna, -ae, θ. 2)
 —τάφων, cippus, -i, ἄ.
 στηλίδιον, τό, στηλῖς, ἡ, cippus
 parvus; columella, -ae, θ.
 στηλιτευσις, ἡ, inscriptio in cip-
 pum· μεταφ. propositio facinorum
 alicujus, δθ. nota, infamia, θ.
 στηλιτεύω, in cippo inscribo· μεταφ.
 facinora alicujus noto et divulgo·
 δθ. famam alicujus dehonesto;
 —ομαι, nota, ignominia afficio.
 στηλιτης, δ, columnarius, -i, ἄ.
 στηλόω -ᾶ, cippum erigo; ut cip-
 pum erigo et stabilio, δθ. stabili-
 o, -ire, aliquid, μεταφ., affigo me
 alicui rei, dedo me alicui rei;
 —ομαι, immotus sto.
 στήμα, τό, stamen, -inis, οὐ.
 στημόνιος, ον, denso stamine.
 στημόνιον, τό, stamen -inis, οὐ.
 στήμων, δ, stamen, -inis, οὐ.
 στήριγμα, τό, fulmentum, -i, οὐ.
 fultura, -ae, θ. furca, θ.
 στηρίζω, 1) stabilio (-ivi, -itum, -ire)
 aliquid; fulcio fulsi -ire) aliquid;
 firmo, -are, aliquid· *2) νεοελ. στη-
 ρίζομαι· α') fulcior (fultus sum, -i)
 tentia amicorum fultus est· β')
 nitor (nisus ἢ nixus sum, -i).
 σπιβάξω, calco, -are.
 σπιβαρός, ἄ, ὄν, densus, a, um;
 firmus, a, um.
 σπιβαρῶς, firme; robuste.

σπιβαρότης, ἡ, iirmitas, θ.
 σπιβάς, ἡ, stratum e frondibus,
 ex gramine; stramentum, οὐ.
 σπιβη, ἡ, pruna, -ae, θ.
 σπιβίζομαι, stibio supercilii fuceo.
 στίβος, δ· 1) —τραβός, via trita,
 trames, -itis, ἄ. 2) vestigium, οὐ.
 στιγεύς, δ, punctor, -oris, ἄ.
 στίγμα, τό, stigma, -atis, οὐ.
 nota, -ae, θ. nota turpitudinis.
 στιγματίας, δ, stigmate notatus;
 stigmatias, -ae, ἄ. infamis.
 στιγματίζω, stigmata inuro; μεταφ.
 notam turpitudinis inuro; *—ομαι
 (ἐστιγματίζομαι), stigmate notor (no-
 tatus sum).
 στιγμή, ἡ, punctum, -i, οὐ.
 momentum, -i, οὐ.
 στίξω· 1) pungo (pugni, -ere)
 aliquem ἢ aliquid, notis compun-
 go, notis inustis insigno aliquem;
 —ομαι, notis inustis insignor· 2)
 παρὰ τοῖς γραμμ., interpungo.
 στικτός, ἡ, ὄν, pñctus, a, um.
 στίλβη, ἡ, nitor, splendor, ἄ.
 στίλβηδών, ἡ, nitor splendor, ἄ.
 στίλβοποιέω -ᾶ, στίλβῶω -ᾶ, ni-
 tidum (aliquid) reddo.
 στίλβος, splendidus, a, um.
 στίλβότης, ἡ, splendor, ἄ.
 στίλβω, niteo (-ui), -ere; splen-
 deo (-ui) -ere.
 στίλβωμα, τό, splendor, ἄ.
 στίλβωσις, ἡ, politio, θ. nitor, ἄ.
 στίλβωτής, δ, qui nitet.
 στίλβωτρον, τό, nitela, -ae, θ.
 στίλπνός, ἡ, ὄν, nitidus, a, um;
 splendidus, a, um.
 στίλπνότης, ἡ, nitor, -oris, ἄ.
 στίλπνώω -ᾶ, nitidum reddo.
 στίλψις, ἡ, splendor, -oris, ἄ.
 στίξις, ἡ, interpunctio, -onis, θ.
 στίπτός, ἡ, ὄν, calcatus, a, um.
 στίφος, τό, turba, -ae, θ.
 στιχηδόν· 1) in modum versuum·
 2) catervatim· 3) ordine.
 στιχήρης, ες, στιχηρός, ἄ, ὄν,
 versus scriptus, a, um.
 στιχηρῶς, per versus.
 στιχιζέω, ordine dispono.
 στιχομυθία, ἡ, alternis versibus
 responsio (in dramate).

στίχος, δ· 1) — ποιητ. versus, -us
ἀ. 2) versus, τ. ἔ. α') ordo arbo-
rum ἢ vitium β') series militum.

στιχουργέω ᾧ, versificio.

στιχούργημα, carmen, οὐ.

στιχουργία, ἡ, versificatio, θ.

στλεγγίς, ἡ, strigilis, -is, θ.

στλέγγισμα, strigmentum, οὐ.

στοά, ἡ, porticus, -i, θ.

στοιβάζω, stipo struo.

στοίβασις ἢ στοίβασμός, δ· 1)
structio, -onis, θ. 2) strues, -is, θ.

στοίβαστής, δ, qui constipat.

στοιβή, ἡ, acervus, -i, ἀ.

στοιχειακός, elementarius, a, um.

*στοιχειοθετέω -ᾧ, literas dis-
pono. [sitor]

*στοιχειοθέτης, literarum dispo-

*στοιχειοθέτησις, ἡ, literarum
dispositio.

στοιχείον, τό, elementum, -i, οὐ.
τά —α, α') elementa principia, οὐ.
πλ. β') literae (alphabeti).

στοιχειώω -ᾧ, elementa doceo.

στοιχειώδης, elementarius, a, um

στοιχειωδῶς, elementaliter.

στοιχειώμα, elementum, οὐ.

στοιχέω -ᾧ· 1) ordine procedo·
2) incedo, -ere.

στοιχηδόν, ordine; ordinatim.

*στοιχημα, pignus, ἀ. sponsio.

*στοιχηματίζω, pignus pono cum
aliquo.

στοιχίζω· 1) indagine cingo· 2)
ordine dispono· 3) νεοελ. ἐπὶ τιμή-
ματος, costo, -are.

στοίχος, δ, versus, -us, ἀ. ordo.

στοιχάδης, ες, secundum ordines
dispositus, a, um.

στολαρχία, ἡ, dignitas ἢ munus
praefecti classis.

στολάρχης, στόλαρχος, δ, dux
classis; praefectus classis.

στολή· 1) stola, θ. tunica lenga
(mulieris)· 2) = κοσμητικὴ ἐσθῆς,
ornamentum, οὐ. 3) — στρατ. ve-
stitus militaris· 4) vestitus, -us, ἀ.

*στολίδιον, ornamentum, οὐ.

στολιζέω· 1) vestio adparo· 2) νε-
οελ. = κοσμῶ, orno decoro· —ομαι,
ornor.

στολισμός, δ, amictus, a.

στολιστής, δ, vestitor, ἀ.

στόλος, δ· 1) protectio, θ. iter,
-ineris, οὐ. 2) expeditio, θ. 3) ναυ-
τικός στόλος, ἢ ἀπλ. στόλος, navales
copiae, classis, -is, ἀ.

στόμα, τό, os, oris, οὐ.

στομακάκη, ἡ, stomachace, θ.

στομαλγέω -ᾧ, oris dolore laboro;
indesinenter garrilo.

στομαλία, ἡ, oris dolor.

στοματικός, ad os pertinens.

στομαχικός, stomachicus, a, um.

στόμαχος, δ, stomachus, -i, ἀ.

στόμμον, τό· 1) osculum, -i, οὐ.

2) orificium, ii, οὐ. 3) os, οὐ.

στομόω -ᾧ· 1) os obstruo, -ere·
2) ferrum induro.

στομαζέω, magnifice loquor.

στόμαξ, δ, grandiloquus, ἀ.

στομαφασμός, στόμφος, δ magni-
loquentia, grandiloquentia, θ.

στομώδης, ες, latum, os, habens.

στόμμα, τό· 1) id quod exacu-
tum est· 2) id quod duratur acies.

στόμωσις, ἡ, induratio ferri.

στόνος, gemitus (cum fletu).

στοργή, amor affectio; κνρ. mu-
tuus amor parentum et liberorum.

στορέννυμι, sterno, -ere.

στοχάζομαι· 1) collineo ad scop-
pum, recta, ad scopum tendo μωτφ.
propositum mihi habeo· 2) = ει-
κάζω, conjicio, -ere, conjecturam
facio· *3) νεοελ. = ἡγοῦμαι, puto, -are;
existimo, -are.

στοχασμός, δ· 1) conjectatio,
-onis, θ. conjectio, -onis, θ. con-
jectura, θ. *2) νεοελ. cogitatio, θ.

στοχαστικός, conjuncturalis, e.

στοχαστικῶς, conjuncturaliter.

στόχος, δ· 1) scopus, -i, ἀ. 2)
conjectura; -ae, θ.

στραβίζω, strabo sum.

*στραβός, ἡ, δν· 1) contortus,
distortus, a, um 2) obliquus, trans-
versus, a, um· 3) = τυφλός, caecus.

στραβών, δ, strabo, -onis, ἀ.

στραγγάλω -ᾧ, στραγγαλίω,
strangulo, suffoco, aliquem.

στραγγαλισμός, δ, strangulatio, θ.

στραγγίζω, guttatim exprimo, a-
liquid; stillo aliquid.

στράγγισμα, τό, stillatio, θ.
στραταρχέω -ῶ, imperator sum.
στραταρχής, imperator (exercitūs)
στραταρχία, ἡ, praefectura exercitūs.
στρατεία, ἡ· 1) expeditio, -onis, θ. militia, θ. 2) stipendium, οὐ.
στράτευμα, τό, exercitus, -us, ἄ.
στρατεύσιμος, ον, militia aptus, militiae maturus.
στράτευσις, expeditio copiarum.
στρατεύω, στρατεύομαι· 1) expeditionem oheo ἢ suscipio· 2) milito, -are; stipendium facio.
στρατηγεῖον, praetorium, οὐ.
στρατηγέω -ῶ, praesum exercitui; dux exercitūs sum.
στρατήγημα, strategēma, οὐ.
στρατηγία· 1) praefectura exercitūs; 2) ars imperatoria.
στρατηγιάω -ῶ, munus imperatoris ampio.
στρατηγικός, ἡ, ὄν· 1) imperatorius a, um; 2) peritus muneris imperatoris.
στρατηγικῶς, imperatorie.
στρατηγίς ναῦς, navis praetoria.
στρατηγός, δ, dux exercitūs; imperator, ἄ. praetor, ἄ.
στρατηλατέω -ῶ, exercitum duco
στρατηλάτης, δ, dux exercitūs.
στρατιά, ἡ, exercitus, -us, ἄ.
στρατιώτης, δ, miles, -itis, ἄ.
στρατιωτικός, militaris, e.
στρατιωτικῶς, militariter.
στρατολογέω -ῶ, milites lego.
στρατολογία, ἡ, delectus, ἄ.
στρατολόγος, qui delectum habet
στρατοπεδεία, στρατοπέδευσις· 1) castorum metatio· 2) castra.
στρατοπεδεύω, στρατοπεδεύομαι, castra metor ἢ pono.
στρατόπεδον, τό· 1) castra, οὐ. πλ. 2) = ὁ στρατός, exercitus.
στρατός, 1) exercitus, -us, ἄ. 2) copiae, -arum, θ. πλ.
*στρατών, δ, contubernium, οὐ.
στρέβλη, ἡ, tormentum, -i, οὐ.
στρεβλόπους, δ, ἡ, scaurus.
στρεβλός, ἡ, ὄν· 1) tortus, tortuosus, a, um· 2) perversus, a, um.
στρεβλότης, ἡ· 1) tortuositas, -atis,

θ. 2) perversitas, -atis, θ.
στρεβλόω· -ῶ· 1) = διαστρέφω, torqueo (torsi, -ere) aliquid· 2) = βασιλίζω τινά, torqueo, torto alicuem· 3) μετφ. deprāvo.
στρέβλωσις, ἡ, tortura, θ.
στρεβλωτής, δ, tortor, ἄ.
στρέμμα, τό· 1) tortum, -i, οὐ.
*2) νεοελ. μέτρον ἀγροῦ, jugum, οὐ.
στρεπτός, ἡ, ὄν· 1) versilis, e; tortilis, e; tortus, a, nm· 2) οὐσ. δ στρεπτός, torquis, -is, ἄ.
στρέφω, verterō (-rti, -ere) aliquid; verso (-avi -are) aliquid —ομαι (ἐστράφη)· α') vertor (versus sum, -i); versor (-atus sum, -ari)· β') —ομαι ἐν τινι, versor (occupatus) sum in aliqua re· γ') ἐστραίμαι (πρός τι), vergo ad aliquid.
στρέψις, ἡ, versio, -onis, θ.
στρεψοδικέω -ῶ; jus perverto; jus perverto malis artibus.
*στρεψοδικία, perversio, juris.
*στρεψοδικός, δ, ἡ, versutus litigator; litigiosus.
*στρεψοδικώς, subdolis artibus.
στριφνός, ἡ, ὄν, durus, a, um.
στροβέω ἢ στρομβέω -ῶ, circumago, -ere; agito, -are.
στροβιλέω -ῶ, στροβιλίζω, turbine vortice circumago.
στρόβιλος, δ· 1) turbo, -inis, ἄ. 2) saltatio in orbem.
στρόβιλος, η, ον, rotundus.
στροβλόω -ῶ, circumago, -ere.
στροβιλώδης, turbinatus, a, um.
στρογγυλαίνω, στρογγυλεύω, στρογγυλίζω, στρογγύλλω, στρογγυλῶ τι, rotundo, -are, aliquid.
στρογγύλευμα, τό, res rotunda.
στρογγυλώδης, στρογγυλοειδής, ἴς, rotundus, a, um.
στρογγύλος, rotundus, a, um.
στρογγυλότης, ἡ, rotunditas, θ.
στρογγυλόω -ῶ, rotundo, -are.
στρογγύλω, rotunde.
στρογγύλωσις, ἡ, rotundatio, θ.
στρομβός, δ, turbo, ἄ. strombus, ἄ. conus, -i, ἄ. concha, θ.
στρομβόω -ῶ, = στροβέω.
στρουθίον, τό, passerculus, -i, ἄ.
στρουθίαν, στρουθοκάμηλος, δ,

(avis) struthiocamêlus, á.
 στρουθός, δ, ή, passer, -eris, á.
 στροφαλίω, verto, -ere.
 στροφούς, δ, vertebra, -ae, θ.
 στροφή· 1) = καμπή, versura, θ.
 2) — ύμνων και χορών, strophæ.
 στρόφιγγε, ή, cardo, -inis, á.
 στρόφιον, τό, strophium, ου.
 στροφίς, ή, spira, -ae, θ.
 στρόφος, δ· 1) funis tortus· 2) νόσος τής κοιλίας, strophus, á.
 στρουφός, acerbus, a, um.
 στρουφότης, ή, acerbitas.
 στρουφόνω -ώ, acerbo (aliquid).
 στρόχνη, ή, στρόχνος, δ, στρόχνον, τό, solanum, -i, ου.
 στρώμα, τό, stratum, ου.
 στρωμή, ή· 1) stratum, stragulum, -i, ου. stramentum, ου. 2) ή τών θεών—, lectisternium, ου.
 στρώννυμι και στρωννύω (έστρωμαι), stermo (-stravi, stratum -ere) aliquid.
 στρωτήρ, στρώτης, δ, strator, á.
 στρωτός, ή, όν, stratus, a, um.
 στυνερός, á, όν· 1) terribilis, e; horribilis, e 2) odio dignus, odiosus, invisus, a, um.
 στυνερότης, ή, tristitia, maestitia, -ae, θ. saevitas, diritas, θ.
 στυνερώς, horribiliter.
 στυνέω -ώ, odi (aliquem).
 στυνός, ή, όν, odiosus, invisus, a, um; gravis, fristis, e.
 στυνότης, ή, maestitia, -ae, θ.
 στύγιος, τό, odium, -ii, ου.
 στυλίτης, δ· 1) in columna stans· 2) στηλιτευόμενος, columnarius, á.
 στυλοβάτης, δ, columnæ basis.
 στύλος, δ· 1) columna, -ae, θ. 2) = τό γραφείον, stilius, -i, á.
 στυλώ -ώ ή -ούμαι τι, columnis ή stilis fulcio aliquid.
 στύλωμα, τό, fulcrum, -i, ου.
 στύλωσις, ή, columnatio, θ.
 στυπείον, τό, stupa, -ae, θ.
 στύπειος, α, ον, στύπινος, η, ον, stupeus, a, um.
 στύπη, ή, stupa, -ae, θ.
 στύπος, τό, stipēs, -itis, á.
 στυπτηρία, ή, alumen, -inis, ου.
 στυπτήριος, α, ον, στυπτικός,

ή, όν, adstrigens, -ntis.
 στύσις, ή, erectio penis.
 στυτικός, penem suscitans.
 στυφός, ή, όν· 1) densus· 2) νεοελ.=στρουφός, asper, a, um.
 στυφότης, ή· 1) densitas, θ. 2) νεοελ. asperitas, acerbitas, θ.
 στύφω τι· 1) adstringo· 2) νεοελ. sucum alicujus rei exprimo.
 στύψις, ή, adstrictio, θ.
 στύω, erigo penem.
 στωκός, ή, όν, ad Stoicam philosophiam pertinens; stoicus.
 στωϊκός, stoice.
 στωμυλεύω, στωμυλέω -ώ, στωμύλλω, σνήθ.—ομαι· loquax sum.
 στωμυλία, ή· 1) garrulitas, -atis, θ. 2) facundia, -ae, θ.
 στωμύλος, ον· 1) garrulus, a, um· 2) facundus, a, um.
 σύ, tu· σύ γε, tu quidem.
 σύαινα, ή, sus, suis, θ.
 συβωτέω -ώ, subulcus sum.
 συβώτης, δ, subulcus, -i, á.
 συβωτικός, subulcis proprius.
 σύγγαμβρος, δ, congener, á.
 συγγένεια, ή, cognatio, θ.
 *συγγενεύω, ρήμ. cognatione aliquem attingo.
 συγγενής, ές, cognatus, a, um; propinquus, a, um.
 συγγενικός· 1) cognatus, a, um· 2) ad cognatos pertinens.
 συγγενικώς, ut cognatos decet.
 συγγενός, cognatione.
 συγγίνομαι τι· 1) = συντιγχάω τι, convenio (-ire) aliquem· 2) = συνέρχομαι, coeo (-ivi, -ere)· 3) συγγίνομαι γυναικί, coeo cum muliere.
 συγγινώσκω και συγγινώσκω τι· 1) = συμφωνώ τι, consentio (-sensi) cum aliquo· 2) = συγχωρώ, alieni ignosco; alicui culpam condono.
 συγγνώμη· 1) = συμφωνία, consensus, á. 2) — (άμαρτήμ.) venia, θ.
 συγγνώμων, δ, ή, facilis in dando venia δθ. clemens, indulgens.
 συγγνωστός, ή, όν, dignus, cui ignoscetur; venia dignus.
 σύγγραμμα, τό, scriptum, ου.

συγγραμμάτιον, τό, opusculum, οὐ.
συγγραφεύς, δ, scriptor, ἄ.
συγγραφή, ἡ· 1) = σύνταξις, scriptio, θ. 2) = σύγγραμμα, scriptum, οὐ. 3) = συμβόλαιον, syngrapha, θ.
συγγραφικός, ἡ, ὄν, ad scriptionem ἢ ad scriptorem pertinens.
συγγράφω, conscribo ἢ ἄπλ. scribo (-psi -ere) aliquid.
συγκαθεύδω, concubo, -are.
συγκάθημαι, simul sedeo, sedeo inter alios.
συγκαθίζω, simul colloco.
συγκαθίστημι, una constituo.
συγκαίω, simul uro; —ομαι· α') simul (cum alio) uror· *β') νεκλ. cutem ambulando ἢ frictione lacero
συγκάλω -ᾶ, convoco, -are; advoco, ἢ voco, cogo, -ere; —οῦμαι (συνεκλήθη), convocor.
συγκαλύπτω, contego, -ere.
συγκάλυψις, ἡ, occultatio, θ.
συγκάμνω· 1) simul laboro, col-laboro, -are· 2) = βοηθῶ, adjuvo.
συγκαμπή, ἡ, inflexio, -onis, θ.
συγκάμπω, inflecto, -ere.
συγκαταβαίνω, condescendo, -ere, ad alterius captum, ἢ mores me accomodo: demitto me.
συγκαταβάλλω, una impendo.
συγκατάβασις, ἡ, condescensio, θ.
συγκαταβατικός, ἡ, ὄν, condescens, -ntis.
συγκαταβατικῶς, indulgenter.
συγκατάθεσις, ἡ, adsensio, θ.
συγκαταθετικός, assentiens.
συγκαταλέγω, recenseo cum aliis; —ομαι, connumeror, -ari.
*συγκατάνευσις, ἡ, adsensio, θ.
συγκατανεύω, adsentior, -iri.
συγκαταπίπτω, una concido.
συγκαταριθμέω -ᾶ, una enume-ro; adnumero, -are.
συγκατατίθημι, una depono; —εμαί τι, adsentior, -iri.
συγκατοικέω -ᾶ, una habito; co-habito, -are (cum alio).
*συγκατοίκησις, cohabitatio, θ.
*συγκατοικός, δ, cohabitator, ἄ.
σύνκειμαι· 1) simul positus sum· 2) —σνίσταμαι, consto, compositus

sum· 3) **συγκείμενα**, pacta, con-venta· 4) **συγκείμενος**, η, ὄν, com-positus, constitutus, a, um.
συγκεράννυμι τι· τι, commisceo, -ere, aliquid cum re; —γνυμαι (σύν-ειμι) τι· τι commisceo alicui.
συγκεφαλαίω -ᾶ, per capita com-plector; summam et breviter re-censeo ἢ exprobo (aliquid).
συγκεφαλαίωσις, ἡ, summaria complexio, collectio per capita, ῥ. ἕ. brevis rei totius expositio.
συγκεχυμένος, η, ὄν, ἴδε συγγέω.
συγκεχυμένος, confuse.
συγκινέω -ᾶ, una ἢ simul mo-veo, -ere; una agito -are; —ομαι, commoveor, permoveor (-motus sum), -eri.
συγκίνησις, ἡ, commotio.
συγκληρόω -ᾶ, sorte consorcio.
συγκλησία (*σύνκλησις), ἡ, con-vocatio, -onis, θ.
συγκλητικός, senatorius, a, um.
σύνκλητος, ὄν· 1) convocatus, a, um· 2) ἡ —ος, (ύπον. βουλῆ), se-natus, -us, ἄ.
συγκλινής, ἔς· 1) tori consors· 2) contra se invicem vergens.
συγκλονέω -ᾶ, conturbo, -are.
συγκλόνησις, ἡ, concussio, θ.
συγκοιμάομαι -ᾶμαι, una cubo ὀθ. = concubo (-bui), -ere.
συγκοίμημα, τό, **συγκοίμησις**, ἡ, concubitus, ἄ. concubitio, θ.
συγκοιμητής, δ, concubitor, ἄ.
συγκοιμίζω, concubere facio.
συγκοινῶ -ᾶ, communico, -are.
συγκοινωνέω -ᾶ· 1) una sum par-ticeps· 2) νεοελ. com mercium ha-beo cum aliquo.
συγκοινωνία, ἡ· 1) participatio, -onis, θ. 2) communitas, -atis, θ. commercium, -ii, οὐ.
συγκοινωνός, ὄν, particeps, -ipis; consors, -ortis; socius, a, um.
σύνκοιτις, ἡ, concubina, -ae, θ.
σύνκοιτος, ὄν, consors tori.
συγκολλᾶω -ᾶ, conglutino, ali-quid; μετφ. compono, consarcino; **συγκεκόλλημαι**, cohaereo.
συγκόλλησις, conglutinatio, θ.
συγκολλητής, conglutinator, ἄ.

συγκολυμβάω -ῶ, simul nato.
συγκομιδή, convector, compor-
 tatio, φ. collectio, (irngum), φ.
συγκομίζω, conveho, compor-
 to.
συγκομιστός, comportatus.
συγκοπή, ἤ· 1) repentinus virium
 defectus; syncope, -es, φ. 2) γραμ.
 syncope, -es, φ.
συγκόπτω· 1) concido (-idi, -isum
 -ere) aliquem ἢ aliquid· δθ. συγ-
 κεκομμένος, η, ον, concisus, a, um.
 2) decido, -ere.
σύγκραμα, τό, commistum, ού.
σύγκρασις, ἡ, commistio, φ.
συγκρατέω -ῶ, contineo (-tinui
 -ere) aliquid.
συγκρατύνω, corroboreo.
συγκρημιάω, simul praecipito.
συγκρίνω τινά ἢ τί τινι ἢ πρὸς τινά
 ἢ πρὸς τι, aliquem alteri ἢ cum al-
 tero, rem cum re (ἢ rei) comparo,
 compono, confero; —ομαι, compa-
 rator, -ari.
σύγκρισις, ἡ, comparatio, -onis,
 φ. collatio, -onis, φ.
συγκριτικός, comparativus.
συγκριτικῶς, comparando.
σύγκριτος, ον, comparabilis, e.
συγκροτέω -ῶ· 1) complodo, col-
 lido, -ere· 2) conflo, -are, aliquid·
 δθεν α') instituo, adparo, instruo
 aliquid (convivium, bellum, cho-
 rum)· β') colligo, congreco aliquid
 (copias, milites); —ομαι, α') om-
 nium applausum consequor· β') in-
 struor, -i· *γ') νεοελ. consto ex
 (μετ' ἀφαιρ.)· *δ') νεοελ. μάχη συνε-
 κροτήθη, proelium commisum est.
συγκρότησις, ἡ· 1) coactio, con-
 gregatio (copiarum)· *2) νεοελ. com-
 positio (judicii).
σύγκρουσις, collisio, conflictio.
συγκρούω, collido (-si, -ere) ali-
 quid· **συγκρούω** (*συγκρούομαι) τινι,
 confligo (-xi, -ere) cum aliquo ἢ
 contra, ἢ adversus aliquem.
συγκρύπτω, occulto, -are.
σύγκρυψις, ἡ, occultatio, φ.
συγκτάομαι -ῶμαι, una cum alio
 adquiro, aliquid.
συγκυκέω -ῶ, commisceo.
συγκυκτέω -ῶ, συγκυκλώω -ῶ,

circumdo, -are, convolvo, -ere.
συγκυλινοδέομαι -οῦμαι (ἀκρασία),
 deditus sum (incontinentiā).
συγκυλίω, una voluto; —ομαι τι,
 una volutor.
συγκυνηγός, δ, venationis socius.
συγκύπτω· 1) simul inclino (ἐπι-
 κωπηλ.)· 2) pariter incumbo ali-
 qua re· 3) incurvus, sum.
συγκυρέω -ῶ, incido in aliquem,
 ἐν γένει, accido, -ere; eventio.
συγκύρημα, τό, συγκυρία, ἡ, quod
 forte evenit; casus, -us, ἄ.
συγκυρόω -ῶ, confirmo, -are.
συγκωμαστής, σύγκωμος, qui si-
 mul comissatur.
συγκωμωδέω -ῶ, una commediam.
 ago; una irideo, -ere.
συγχαίρω· 1) una gaudeo; 2) —
 τινί ἐπὶ τινι, gratulor alicui rem ἢ
 de re; τὸ συχαίρειν, gradulatio,
 -onis, φ.
συγχάλαω -ῶ, una remitto.
 ***συγχαρητήριος**, gratulatorius, a,
 um; —α, gratulationes.
συγχαρητικός, gratulatorius.
συχαρητικῶς, gratulorie.
συχαρίζομαι, gratificor, -ari;
συχαρία, συχαρία, τά,
 praemia nuntiatæ laetitiae.
συγχειμάζω, una hiberno; —ομαι,
 una tempestate jactor.
συχειροτονέω -ῶ, una aligo.
συγχέω (ἀορ. συνέχεια), confundo
 (-ndi; -usum, -ere); aliquid μετφ.
συνταράττω, confundo; —ομαι, con-
 fundor (-fusus sum, -i)· **συγκεχυ-
 μένος**, η, ον, confusus, a, um.
συγχροετής, δ· 1) qui una cum
 alio choros exercet; *2) νεοελ. qui
 una cum alio saltat.
συγχροεστρία, ἡ, quae una cum
 alio saltas.
συγχροτέω, una cum alio salto.
συγχρορηγέω -ῶ· 1) una praebeo
 sumptus; 2) adjuvo (pecunia, com-
 meatibus, copiis).
συγχρορηγός, δ, qui una cum alio
 sumptus praebet.
συγχῶω -ῶ, humo congesta tego,
 terra aggesta cooperio.
συγχράομαι -ῶμαι· 1), itna cum

utor (usus sum, -i) aliqua re 2) ἐπὶ προσώπ. commercium habeo cum aliquo.

σύγχρησις, ἡ 1) communis usus 2) consuetudo familiaris.

σύγχρισμα, unguentum, οὐ.

σύγχριω, simul ungo, -ere.

σύγχρονίζω, contemporo, -are.

σύγχρονισμός, ὁ, convenientia temporis.

σύγχρονος, ον, contemporaneus, a, um; aequalis, e.

*σύγχρόνως, unâ simul.

σύγχροος -ους, ουν, concolor.

*σύγχρωτίσθαι, commercium vel consuetudinem familiarem habeo cum aliquo.

σύγχρωτισμός, ὁ, commercium.

*σύγχύζω 1) confundo, conturbo, pertubo aliquem ἢ aliquid 2) alicui stomachum moveo 3) -ομαι, α') confundor -fusus sum, -i' β') = θνυοῦμαι, stomachor, -ari.

σύγχυσις, ἡ 1) confusio, θ. *2) γεοελ. perturbatio animis.

σύγχυτικός, ὁ, ὄν, confundens.

σύγχωμα, τό, congeries, ei, θ.

*σύγχώνευσις, ἡ, confusio, θ.

σύγχωνεύω 1) conilo, -are, aliquid *2) γεοελ. commisceo, -ere, aliquid; conjungo (-ere aliquid), -ομαι, commisceor conjungor. σύγχωνυμι, σύγχωνύω, aggere communio ἢ obruo aliquid.

σύγχωρῶ -ῶ 1) simul eo 2) μτφ. -ειν, concedo (-cessi, cessum, -ere) alicui α') - ὑπέλικω β') = παραχωρῶ, concedo alicui aliquid γ') συγγινώσκω τινί, alicui ignosco; *3) γεοελ. συγχωρήσατέ μοι νὰ δμιλήσω, perimite mihi ut loquar β') ὁ θεός νὰ τὸν συγχωρήσῃ! deus veniam ei det! γ') παρενθ. συγχώρησόν μοι, cum bona venia ἢ ἀπλ. bonâ veniâ δ') δὲν συγχωρεῖται, non permittetur ἢ non permissum est.

συγχώρημα, τό 1) concessio, -onis θ. 2) venia, -ae, θ.

συγχώρησις, ἡ 1) concessio, θ. 2) indulgentia, θηλ. venia, θ. *3) ζητῶ -αιν, peto ut mihi ignoscatur

*συγχωρητέος, -α, -ον, ignoscen-

du, a, um; veniâ dignus, a, um. συγχωρητικός, ἡ, ὄν, ad veniam dandam propensus, a, um.

συζάω -ῶ, una cum aliquo vivo. συζεύγνυμι καὶ συζευγνύω, conjungo (-χι, -ctum, -ere); μάλ. conubio conjungo; συζευγμένος, η, ον, conjunctus, a, um.

σύζευξις, ἡ, conjunctio, θ. συζητέω -ῶ, disputo, -are, discepto, -are (de aliqua re).

*συζητήσιμος, controversiosus.

συζητήσις, ἡ, disputatio, θ.

συζητητής, ὁ, qui disputat.

συζυγέω -ῶ, in eodem ordine (in acie) consisto, -ere.

συζυγία, ἡ 1) ἐν τῇ γραμ. conjunctio, θ. 2) matrimonium, οὐ.

σύζυγος, ὁ, ἡ, conjux, -ugis.

συναλῆς, ἡ, (πτ.) ficedula, θ.

συναμινέα, ἡ, morus, -i, θ.

συνάμινον, τό, morum, -i, οὐ.

συνέα -ῆ, ἡ, ficus, -us, θ.

συνκομορέα, ἡ, sycomoros, θ.

συνκόμορον, τό, sycomorom, οὐ.

σῦκον, τό, ficus, -i, ἡ -us, ἄ. θ.

συνκοφάγος, ον, ficus edens.

συνκοφαντέω -ῶ, sycophanta sum;

sycophantor calumniar, -ari.

συνκοφάντης, ὁ, sycophanta, -ae,

ἄ. calumniator, -oris, ἄ.

συνκοφαντία, ἡ, calumnia, θ.

συνκοφαντικός, calumniosus.

συνκοφαντικῶς, calumniose.

συνκοφάντης, ον, calumniosus.

συνκοφάντρια, -ας, calumnia, -ae,

ἄ. calumniatrix, -icis, θ.

συνκόφυλλον, τό, folium ficus.

συλλάω -ῶ, συλεύω, συλέω, -ῶ,

spolio, -are (τὰ λεγὰ fana).

σύλη, ἡ, praeda, -ae, θ.

σύλημα, τό, spolia, οὐ. πλ.

σύλησις, ἡ, spoliatio, θ.

σπλητής, ὁ, spoliator, ἄ.

σπλητέρα, σπλητέρα, spoliatrix.

συλλαβή, ἡ, syllaba, -ae, θ.

συλλαβίζω, syllabas connecto.

συλλαμβάνω 1) comprehendo

(-ndi, -nsum, -ere) aliquid, ἢ a-

liquid 2) concipio, (-cepi, -cep-

tum, -ere) aliquid *3) παθητ. -ομαι,

(συνελήφθη) comprehendor (-pre-

hensus sum, -i) 4) μέσο. -ομαι

(και συλλαμβάνω) τινί, adjuvo aliquem.

συλλέγω, colligo (-egi, lectum, ere) aliquem -ομαι, colligor.

συλλειτουργός -ός, socius aemin obeundo munere publico.

συλλήβδην, in summa.

συλληπτικός, ή, όν, qui comprehendere potest.

σύλληψις, ή 1) comprehensio, θ. 2) επί γνῶσις conceptio, θ.

συλλογός, δ, collector á.

συλλογή, ή 1) collectio, -onia, θ. 2) corpus, -oris, ού.

συλλογίζομαι 1) συμπεραίνω, colligo, ratiocinatione colligo, ratiocinor, (-atus, sum, -ari) 2) λογίζομαι, computo, -are *3) νοεω. =σκέπτομαι, cogito, -are *συλλογισμένος, η, ον, cogitatione detixus, a, um.

συλλογισμός, δ 1) ratiocinatio, -onis, θ. 2) syllogismus, -i, á.

συλλογιστής, δ, ratiocinator, á.

συλλογιστικός, ή, όν, ratiocinans, -ntis; syllogisticus, a, um.

σύλλογος, δ 1) concilium, -i, ού. 2) collegium, -ii, ού.

συλλυπέομαι -οῦμαι, condolesco (-lui, -ere).

*συλλυπητήρια, τά, doloris significatio.

συμβαδίζω una incedo.

συμβαίνω 1) congradior, -i, 2) =paciscor, -i, consentio, -ire, 3) συνήθ. εν τῷ γ' προσ. συμβαίνει (συνέβη) τινί, contingit (contigit, evenit, accidit alicui.

συμβάλλω 1) conjicio, -ere 2) conjungo, -ere 3) ad pugnam committo, -ere 4) -ομαι α') συμβάλλομαι λόγον, sermones confero, loquor, -i, β') χρήματα -ομαι τινι, pecuniam alicui mutuum do γ') -ομαι εις τι, προς τι, confero ad aliquid δ') supputo, -are, conjectura adsequor aliquid *5) νοεω.

ποιούμαι συμβόλαιον προς τινα, cum aliquo paciscor (pactus rum, -i).

σύμβαμα, συμβάν, τό, accidens, -ntis, ού. casus, -us, á.

συμβασιλεύς, δ socius regni.

*Έλληνο-Λατινικόν Λεξικόν

συμβασιλεύω, una regno. σύμβασις, ή, pacificatio θ.

συμβατήριος, α, ον, συμβασιεύς, ad pacificationem promptus.

συμβεβηκός, τό, accidens, ού.

συμβιβάζω, concilio ή (μάλλον) reconcilio, -are -ομαι; in gratiam reconcilior, ή άπλ. reconcilior -ari.

συμβίβαιος, ή συμβιβαστικός, δ, reconciliatio gratiae.

συμβιβαστής, δ, conciliator, á.

συμβιβαστικός, ή, όν, pacificatorius, a, um *μετφ. άνθρωπος, συμβιβαστικός, homo commodus.

συμβιβαστικότητας, morum facilitas.

συμβιβαστικός, benevole.

σύμβιος, ον, cum aliquo vivens.

συμβιόω -ώ, convivo alicui.

συμβίωσις, ή, convictio, θ.

συμβιωτής, δ, victor, á.

σύμβλησις, ή, comparatio, θ.

συμβλητέος, α; ον, conferendus.

συμβλητός, ή, όν, collatus, comparatus, a, um.

συμβοάω -ώ, simul clamo.

συμβοηθέω -ώ, auxilium fero.

συμβοηθός; όν, auxiliaris, e.

*συμβολαιογραφεύς, tabularium.

συμβολαιογράφος, δ, tabellio, -onis, á. tabularius, -ii, ού.

συμβόλαιον, τό 1) pactum, conventum, -i, ού. 2) - όφειλής, syngrapha, -ae, θ. 3) tabula, -ae, θ.

συμβολή, ή 1) commissura, -ae, junctura, -ae, θ. 2) congressus, -us, á. 3) συμβολαι (=εξαρος) symbolae, -arum. [a, um.

συμβολικός, ή, όν, aenigmaticus, συμβολικώς, symbolice.

σύμβολον, τό, signum, -i, ού. symbolum, -i, ού.

συμβότης, δ, compastor, á.

συμβούλευμα, consilium, ού.

συμβουλευτέος, consulendus.

συμβουλευτής, δ, consulor.

συμβουλευτικός, ή, όν, consiliarius, consultatorius, a, um.

συμβουλεύω τινί, alicui do consilium -ομαι τινι, (νοεωλ. τινά), consulto, (-are) aliquem.

συμβουλή, ή 1) consilium, -ii, ού. suasio, -onis, θ. 2) - λατρού,

δικηγόρου, consultatio, θ.
 συμβουλία, ἡ, deliberatio, θ.
 συμβούλιον τό, consilium, οὐ.
 σύμβουλος, δ· 1) qui consilium dat; suator, -oris, á. 2) μέλος τοῦ συμβούλιου, consiliarius, á.
 συμβόω, acte stipo, constipo.
 συμμαθητής, condiscipulus, á.
 συμμαθήτρια, condiscipula, θ.
 συμμαίνομαι, simul insanio.
 συμμαχέω -ō· 1) sum pugnae, socius, θ. 2) ie bello gerendo adjuvo aliquem· 3) sto a pardibus.
 συμμαχία, ἡ· 1) societas, -atis, θ. 2) auxiliares copiae.
 συμμαχικῶς, socii more.
 συμμαχόμεθα τινι, simul cum aliquo pugno.
 σύμμαχος, δ, socius, -ii, á.
 συμμεθεῖς, ἡ, participatio, θ.
 συμμεθίστημι, simul traduco—μαι, simul transeo.
 συμμεθύσκομαι, una inebrior.
 συμμεθύω, una inebrior.
 συμμελετάω-ō· 1) simul exerceo· 2) simul (cum alio) studeo.
 συμμελής, ἐς, consonus, a, um.
 συμμένω· 1) una maneo· 2) permaneo, -ere; duro, are.
 συμμερίζω, partior dispertio· —ομαι, una participo ἢ ἀπλ. participo (-are) aliquid cum aliquo.
 συμμεριστής, δ, particeps.
 συμμετασχηματίζω, transformo in alium habitum muto —ομαι καιροῖς, temporibus, me accomodo.
 συμμετατίθημι, una transfero
 συμμεταφέρω, simul transfero.
 συμμεταχειρίζομαι, una cum aliquo tracto ἢ utor.
 συμμετέχω τινός, una particeps alicujus lei sum.
 *συμμετοχή, ἡ, participatio.
 συμμέτοχος, ον, consors (alicujus rei); una particeps cipis.
 συμμετρέω -ō, quantitate aliquid accommodo (apto) alteri.
 συμμετρία, ἡ, apta preportio.
 συμμετρικός, symmetricus, a, um.
 συμμετρικῶς, congruenter.
 σύμμετρος, ον· 1) commensus, a,

um. 2) congruens, -ntis.
 συμμέτρος congruenter.
 συμμίγηθην, promiscue.
 συμμιγής, ἐς, permistus.
 σύμμιγμα, τό, comistum, οὐ.
 συμμιγνυμι, και συμμιγνύω τί τι· νι, commisceo aliquid cum aliqua re· —νυμι conjungo me.
 συμμικτός, commiscendus.
 σύμμικτος, ον, commiscuus.
 συμμίκτως, commistim.
 σύμμιξις, ἡ, commistio, θ.
 συμμνηστέω· 1) simul memini· 2) simul commemoro.
 συμμορία, ἡ· 1) ἐν Ρώμῃ, classis (civium Romanorum)· 2) ἐν Ἀθήναις· symmoría, -ae, θ. *3) ληστρικὴ —, latrocinialis manus; latrocinium, -ii, οὐ. [symmoríae.
 συμμορίτης, δ, qui cst ejusdem συμμορφῶ -ō, coniformo, -are; coniformo facio; —ομαι, coniformis fio, μεταφ. *νεοελ. —ομαι πρὸς τὴν θέλησίν νινος, coniformo me ad alicujus voluntatem.
 συμμοχθέω -ō, simul laboro.
 συμπαγής, ἐς, compactus, a, um.
 *συμπαγῶς, compacte.
 συμπάθεια, ἡ, sympathia, -ae, θ. consensus in affectibus.
 συμπαθέω -ō· 1) una cum alio afficio· 2) simul cum alio afficio ejus malis.
 συμπαθής, ἐς· 1) eodem modo affectus, a, um· 2) νεοελ. qui sympathiam movet.
 συμπαθητικός, ἡ, ὄν· 1) misericors, -rdis· *2) νεοελ. sympathiam alicujus movens.
 συμπαθῶς, cum consensu affectuum; misericorditer.
 συμπαίγμων, ον, collusorius.
 *συμπαίγνια, (=κοινωνόν τέχνησμα), collusio; διὰ —ας, collusorie.
 συμπαίζω, colludo (alicui).
 συμπαίκτης, ον, συμπαίκτης, δ· 1) socius lusum· 2) = ὁ συντεχνώμεγός τινι, collusor, -oris, á.
 σύμπαν, τό, universum, -i, οὐ.
 συμπανηγυρίζω, concelebro.
 συμπαραιnéω -ō, simul exhortor; una cum aliis hortor.

συμπαρακαθίζω, una cum aliis juxta me colloco* —ομαι, una assideo.

συμπαράκειμαι, simul adiaceo.
 συμπαρακελεύομαι, cohortor.
 συμπαρακολουθῶ *1) comitor, —ari* 2) adsequor, —i.
 συμπαραλαμβάνω, una excipio.
 συμπαράληψις, ἤ, adsumptio, ὅ.
 συμπαράλυω, simul dissolvo.
 συμπαραπέμπω, una deduco; una prosequor (ut in funere).
 συμπαραπλέω, simul adnavigo.
 συμπαραστάτης, ὁ, qui una a latere adstat, ὀθ. socius.
 συμπαρασύρω, simul abstraho.
 συμπαρέχω, simul praebeco.
 συμπαρίσταμαι, adsto, —are.
 συμπαρομαρτέω —ῶ, comitor, —ari; adsector, —ari.
 συμπαροξύνω, una irrito.
 συμπαρορμάω —ῶ, excito, —are.
 συμπαροτρύνω, incito, —are.
 σύμψας, ασα, αν, universus, cunctus, a, uni.
 συμπτῶσω, conspergo, —ere.
 συμπτῶσχω, simul patior.
 συμπατριώτης, ὁ, qui ejusdem est patriae; conterraneus.
 συμπτείθω, una persuadeo.
 συμπτέμπω, simul mitto.
 συμπενθέω —ῶ, cum alio lugeo ere; pari luctu afficio, —i.
 συμπεραίνω, 1) una perficio, concludo* *2) = εἰκάζω, conjecto.
 συμπτέρασμα, τό, conclusio.
 συμπερασματικός, ἤ, ὅν, concludendi vim habens.
 συμπερασμός, ὁ *1) conclusio, ὅ. *2) κατὰ συμπερασμόν, conjecturā συμπεριλαμβάνω, simul comprehendendo; complector, —ari.
 συμπεριτρέφω, una circumverto; —ομαι, una circumvertor.
 συμπεριφέρω *1) una circumfero* —ομαι, una circumferor* 2) comitor, —ari* 3) una versor, familiariter —utor* *4) ἡσολ. καλῶς, κακῶς —ομαι, bene, male me gero.
 συμπεριφορά, ἡ *1) comitatus, —us, ἄ. 2) familiaritas, ὅ. 3) modus rei tractandae, vel hominis

ὀθ. *4) ἡσολ. agendi modus.
 συμπέτομαι, simul volo.
 συμπήγγυμι, συμπηγνύω, compingo (—pexi, —pactum, —ere) aliquid; —νυμαι; conpingor (—pactus sum, —i), concreasco, (crevi, —ere).
 σύμπηξις, ἤ, compactio, ὅ.
 συμπίεζω, ἤ, comprimo, —ere.
 συμπίεσις, ἤ, συμπίεσμός, ὁ, compressio, —onis, ὅ.
 συμπίνω, bibo cum aliquo.
 συμπίπτω *1) concido (—idi, —ere); corruo, —ere* 2) concurro, —ere; 3) incido, —ere.
 συμπτλάσσω, coningo, —ere.
 συμπτλέδην, perplexe.
 σύμπλεγμα, τό, symplega, οὔ.
 συμπλεκτικός, cupulativus, a, um.
 σύμπλεκτος, ὅν, connexus, a, um
 συμπτέκω, connecto; —ομαι τινι, manum consero cum aliquo.
 σύμπλεξις, ἤ, complexio, ὅ.
 συμπλέω, una navigo.
 συμπληρῶω —ῶ, compleo suppleo expleo aliquid.
 συμπλήρωμα, complementum.
 συμπληρωματικός, complens.
 συμπλήρωσις, ἤ, completio.
 συμπληρωτικός, complens.
 συμπλήσσω, collido, —ere.
 συμπλοκή, ἤ, complexio.
 σύμπνοια, ἤ, conspiratio, ὅ.
 συμποδίζω, impedio, —ire.
 συμπολεμέω —ῶ, belli socius sum
 συμπολιτεία, ἤ, consociatio in unam rempublicam.
 συμπολιτεύω και —ομαι *1) una rempublicam administro, —are* 2) in eadem civitate versor, —ari* 3) vivo cum aliquo* *4) ἡσολ. οἱ συμπολιτενόμενοι, qui obsequuntur administratoribus rei publicae.
 συμπολίτης, ὁ, concivis, —is; ἄ.
 συμπονέω —ῶ, una laboro.
 συμπορπάω —ῶ, fibulā connecto.
 συμποσία, ἤ, compotatio, —onis.
 συμποσιάζω, convivor, —ari.
 συμποσιακός, convivalis, e.
 συμπόσιον, τό, compotatio, ὅ.
 συμπότης, ὁ, compotor, ἄ.
 συμποτικός, compotorius, a, um.
 συμπότις, ἤ, conviva, —ae, ὅ.

σύμπραξις, ἡ, adjutus, -i, ἄ.
 συμπράσσω καὶ συμπράττω· 1) una facio aliquid cum aliquo· 2) — *ωσι*, adjuvo (juxi, -are) aliquem.
 συμπρεσβευτής, σύμπρεσβυς (συμπρεσβεις), legationis collega.
 συμπρεσβεύω, collega et socius sum legationis.
 συμπροθύμεομαι -οὔμαι· 1) contendo ad idem efficiendum· 2) adjuvo aliquem in aliqua re.
 συμπροκόπτω, simul proficio.
 συμπροκύπτω, simul promineo.
 συμπτύγμα, τό, plica, -ae, θ.
 συμπτυντικός, ἡ, ὄν, compliacandi vim habens.
 σύμπτυκτος, complicatus, a, um.
 σύμπτυξις, ἡ, complicatio, θ.
 συμπτύσσω, ρημ. complico, -are· -ομαι, complicor, -ari.
 σύμπτωμα, τό· 1) casus fortuitus· 2) *λατρ.* symptoma, -atis, θ.
 συμπτωματικός, ἡ, ὄν· 1) fortuitus· 2) symptomaticus, a, um.
 συμπτωματικῶς· 1) casu· 2) ex symptomaticis.
 σύμπτωσις, ἡ· 1) lapsus concursio rerum coincidentium· 2) casus, eventus, -us, ἄ.
 σύμπυκνος, condensus, a, um.
 συμπυκνῶω -ῶ, condenso, -ere.
 συμπυρῶω -ῶ, comburo, -ere.
 συμφέρων, τό, commodum, -i, ὄν, utilitas, -atis, θ.
 συμφερόντως, utiliter.
 συμφέρω· 1) simul fero· ὁθ. α') porto ἢ adjuvo in ferendo· β') tolero, -are· 2) = συμφορῶ, confero, erre; congero, -ere· 3) ὁθ. = συμβάλλομαι, ὠφελῶ, confero, -erre; ἀπρὸς. συμφέρει (= λυσταλεῖ, ὠφελει), confert, expedit, prodest· 4) —ομαι· α') una feror ἢ moveor· β') comitor, -ari· γ') — μάχη, congredior cum aliquo, pugno, -are· δ') evenio, -ire; contingo, -ere.
 συμφεύγω, una iugio.
 σύμφημι, una (cum alio) dico· ὁθ. adsentior, consentio, -ire.
 συμφθέγγομαι, concino, ere.
 συμφιλέω -ῶ, simul amo.

συμφιλία, ἡ, mutua amicitia.
 *συμφιλίωω -ῶ, reconcilio -are (aliquem cum aliquo); —οὔμαι, cum aliquo ingratiā redeo; reconcilio gratiam cum aliquo.
 *συμφιλοισίς, ἡ, reconciliatio.
 συμφιλοσοφῶω -ῶ, una operam do philosophiae.
 συμφιλοτιμέομαι -οὔμαι, simul studium confero.
 συμφοιτῶω -ῶ, una ventito ad scholam; sum condiscipulus, ἄ.
 συμφοιτήτης, condiscipulus.
 συμφοιτητής, δ, condiscipulus, ἄ.
 συμφορέα, ἡ· 1) = συμφόρησις, congestus, -us, ἄ. 2) = δυστυχία, fortuna adversa, quae alicui accidit· ὁθ. calamitas, -atis, θ. clades, -is.
 συμφορέω -ῶ, ρ. confero (-tuli, -erre); congéro (-gessi, -ere) a liquid.
 συμφόρημα, congeries, ei, θ.
 συμφόρησις, ἡ, coacervatio, θ.
 συμφορητός, congestus, a, um.
 σύμφορος, ὄν, utilis, e; commodus, a, um.
 συμφόρως, commode; utiliter.
 συμφράζω· 1) simul eloquor· 2) ἐν τῇ συντακτ. ἐκ τῶν συμφραζομένων, e contextu orationis.
 σύμφραξις, ἡ, obstructio, θ.
 συμφράσσω καὶ συμφράττω· 1) consepio, -ire· 2) = ἀποφραττω, obstruo -ere.
 συμφρονέω -ῶ· 1) eadem sum mente, consentio, -ire· 2) partibus alicujus faved· 3) animadverto
 συμφρόνησις, ἡ, consensio, θ.
 συμφυής, ἑς· 1) qui coaluit cum aliquo; 2) adhaerens, -ntis.
 συμφυλάσσω καὶ -ττω· 1) una custodio, -ire· 2) una conseruo.
 συμφυρμός, δ, commixtio, θ.
 συμφυρτος, commixtus, a, um.
 συμφύρω, commisceo, confundo, -ere; —ομαι, commisceor, -i.
 συμφυσῶω -ῶ, una sufflo.
 σύμφυσις, ἡ, concretus, -us, ἄ.
 συμφύτεύω· 1) simul planto ἢ sero· 2) simul auctor sum.
 σύμφυτος, ὄν· 1) una plantatus, congenitus, ingenuus· 2) insitus·

3) consitus arboribus (locus).
συμφύω 1) coalescere iacio, con-
 glutino, -are 2) προκμ. συμπέφηκα,
 από. 2 συνίφην, μεσ. —ομαι, simul
 enascor; coalesco, -ere.
συμφωνέω -ω̄ 1) consono, -are,
 concino (-inui), consentio (senzi,
 -ire); paciscor, -i.
συμφώνημα, τό, pactum, οδ.
συμφώνησις, consensus, -us, δ.
συμφωνία, ή̄ 1) = ἄρμονία, conso-
 nantia, -ae, θ. 2) consensus, -us,
 δ. 3) pactum conventum, οδ.
σύμφωνον, τό, consona, -ae, θ.
σύμφωνος, ον, consonus, a, um,
 concors, rdis.
συμφώνως, consone; congruenter,
 convenienter.
συμφάω, contingo, -ere.
συμψηφίζω 1) computo, -are.
 *2) νοεῖλ. penso, compenso, -are.
 ***συμψηφισμός**, compensatio.
συμψύχω, una refrigero.
σὺν (σπν. ξόν) 1) cum σὺν τινι
 πορεύομαι, cum aliquo proficiscor.
 2) per σὺν βίᾳ, per vim 3) secun-
 dum σὺν τοῖς νόμοις, secundum
 leges 4) σύνδο, hini, σύντροις, ter-
 ni 5) ἐν συνθ. una, simul, pari-
 ter, communiter.
συναγάλλομαι, umu exulto.
συναγγέλλω, simul nuntio.
συναγείρω, colligo, -ere.
συναγελάζω, congrego.
συναγέλασμός, congregatio, θ.
σύναγμα, τό 1) sedimentum, -i,
 οδ. 2) collectio -onis, θ.
συναγορεύω 1) = συναίνω τινι, ad-
 stipulor, alicui 2) tueor et defendo
 sententiam alicujus.
συναγρεύω, una venor.
συναγρίς, ή̄, synagris, -idis, θ.
συναγεμμός, δ, collectio, -onis, θ.
συνάγχη, ή̄, angina, -ae, θ.
συνάγω 1) conduco (-xi, -ere);
 cogo, (-egi, -actum, -ere) 2) =
 ἀθροίζω, congero, -ere, aliquid 3)
 = συστέλλω, contraho (-xi, -ere)
 aliquid 4) = συλλέγω, colligo, -ere,
 aliquid 5) = συγκομίζω, confero,
 -erre, aliquid 6) = συμπεραίνω, co-
 gno, colligo, concludo.

συναγωγή 1) collectio, θ. 2) coe-
 tus, -us, δ. 3) συναγωγή, θ.
συναγωνίζομαι 1) una cum alio
 certo, -are 2) opem fero.
συναγώνισμα, adjumentum, οδ.
συναγωνισμός, δ. 1) auxiliium,
 οδ. *2) νοεῖλ. contentio.
συνάδελφος, δ. 1) qui fratrem ή̄
 fratres habet *2) collega, δ.
συνάδω, contino, -ere μετφ. con-
 cino, consentio, -ire.
συνάζω, colligo, -ere.
συναθλέω -ω̄, simul certo; sumi
 certaminis particeps.
συναθροίζω 1) concertno; -are,
 aliquid 2) congrego 3) colligo 4)
 glomero 5) = ομαι, in locum
 convenio ή̄ coeo.
συνάθροισις, ή̄, συναθροισμός,
 δ, congregatio, θ.
συναθροιστής, congregator, δ.
συναίνεσις, ή̄, adensus, -us, δ.
συναίνετης, δ, adsensor, δ.
συναίνεω -ω̄, adsentior (-sensus
 sum, -iri).
συναίρεσις, contractio syllabae.
συναίρω -ω̄ 1) simul compre-
 hendo (-ndi, -ere) aliquid 2) con-
 traho, -ere (orationem, syllabam).
συνηρημένος, η, ον, contractus,
 a, um; -a ῥήματα, verba contra-
 cra ή̄ circumflexibilia.
συναίρω, una cum alio adtollo,
 adjuvo in adtolendo, οδ. —ομαι =
 βοηθῶ, adjuvo, opitulor alicui.
συναισθάνομαι 1) sensu perci-
 pio, -ere 2) conscius mihi sum 3)
 = αισθάνομαι, sentio, -ire.
 ***συναίσθημα**, τό, sensus, -us, δ.
συναίσθησις, ή̄, sensus, -us, δ.
συναίτιος, culpae socius, a, um.
συνακολουθέω -ω̄, una sequor,
 -i; comitor, -ari.
συνακόλουθος, δ, comes, -itis, δ.
συνακούω 1) simul audio 2)
 exaudio, -ire.
συνακτέω, a, ον, contrahendus.
συνακτικός, ή̄, ὄν, collectivus.
συναλλοκομαι, simul capior.
συναλισμός, δ, congregatio, θ.
συναλλαγή, ή̄ 1) commutatio,
 -onis, θ. 2) commercium, -i, οδ.

*ἐλευθέρα *συναλλαγῆ*, liberum commercium 3) conciliatio, φ.

συνάλλαγμα, τό· 1) res contracta 2) contractus.

συναλλαγματικός, ἡ, φν, commercialis, ε' ἐντιεθ. τὸ νεοελ. *συναλλαγματική*—*συνάλλαγμα*, 2.

συναλλάσσω καὶ *συναλλάττω*· 1) commuto aliquid cum aliquo 2) concilio, reconcilio, -are· —ομαι *τινι ἢ πρὸς τινα*, commercium habeo cum aliquo.

σύναμα (*συνάμα*), simul, unā.
συναναβαίνω· 1) simul adascendo, -ere· 2) una proficiscor, -i· 3) expeditionis socius sum.

συνανάμιξις, ἡ, commistio, φ.
συναμιμνήσκω, in memoriam revo-co alteri.

συναναρπάξω, simul rapio.
συναναστρέφω, una revertor, re-trocedo, -ere· —ομαι *τινι*, conver-sor cum aliquo.

συναναστροφῆ, ἡ· 1) conversatio ἢ consuetudo quotidiana (cum aliquo)· *2) coetus, -us, ἄ.

συνανασώζω· 1) adjuvo in con-servando· 2) una servo.

συναναφαίνω, una ostendo.
συναναφέρω· 1) simul subveho, -ere· *2) simul refero ad aliquem.
συνανίστημι, una excito de sede; exsurgere facio ἢ jubeo· —ομαι, consurgo, -ere.

συνανίσχω, simul orior.
συνανιχνεύω, simul investigo.
συναντάω -ῶ, occurro, -ere, ἢ oc-curso, -are, alicui obvius fio alicui.

συνάντημα, τό, *συνάντησις*, ἡ, occursus, -us, ἄ.

συναξάριον, τό, vitae sanctorum; synaxarium, -ii, οὐ. [scriptor.

συναξαριστής, δ, synaxariorum
σύναξις, ἡ· 1) collectio, concre-gatio, -onis, φ. conetus, us, ἄ.
† 2) conventus ad sacram coenam.

συναπάγω, simul abduco.
συναπαλλάσσω, simul libero.

συναπαντάω -ῶ, occurro, -ere.
*συναπάντησις, occursus, ἄ.

συναποθνήσκω, commorior a-lieui.

συναποκομίζω, una abscindo.
συναποκοπέτω, simul abscindo.

συναποκρύπτω, simul abscondo
συναπόλλυμαι, simul perdo, -ere, aliquid· —ομαι, simul pereo.

συναπολογέομαι, una defendo.
συναποστέλλω, una mitto.

συναποφέρω, simul aufero.
συναπτικῶς, copulative.

συναπτός, ἡ, φν, continuus, a, um; connectens, -ntis.

συνάπτω· 1) copulo, -are, con-jungo (-xi), ere, aliquem ἢ aliquid cum aliquo· 2) *συννημῆμαι τινι ἢ πρὸς τι*, cohaereo alicui ἢ cum aliquo· 3)

συνάπτω μάχην, pugnam committo.
συναρμολογῆ, ἡ, concinnitas, φ.

συναρμόζω καὶ *συναρμόττω*, coap-to, -are, concinno, -are, aliquid· —ομαι (μέσ.), accomodo me· —ομαι, σνηρημοσμένος, η, ον, com-pactus, a, um.

συναρμολογέω -ῶ, congruenter coagmento.

συνάρμοσις, ἡ, conjunctio, φ.
συναρμοστής, δ, concinnator, ἄ.

συναρπαγῆ, ἡ, direptio, φ.
συναρπάξω, corripio abripio.

συναρρωστέω -ῶ, una aegroto.
σύναρσις· 1) concinnatio, φ. *2)

νεοελ. *θεῖα συνάρσις*, Deo favente.
συναρτάω -ῶ, appendo, -ere; con-necto, -ere· —ῶμαι, adhaereo.

συνάρτησις, ἡ, connexio rerum.
συναρτύω, instruo, -ere.

συνάρχω, una impero.
συνασπιδῶ καὶ *συνασπίζω*·

1) consertis clypeis pugno· *2) νε-οελ. *συνασπίζω*, cocio, are; jungo, -ere· —ομαι (μεσ.) jungor, -i; con-sentio ἢ conspiro cum.

συνασπισμός, δ· 1) consertio cly-peorum testudo, -inis, φ. *2) νε-οελ. conjunctio, -onis, φ.

συνασπιστής, δ, commilito, ἄ.
συναυλία· 1) tibiarum concen-tuso· *2) concentus musicus.

συναυλία, ἡ, contubernium, οὐ.
συναυλιζομαι, una commoror.

συναυλισμός, δ, contubernium.
συναυξάνω, simul crescere facio.

—ομαι, una cresco.

συνάφεια, ἡ, codjunctio, -onis θ.
cohaerentia, -ae, θ.

συναφής, ἔς, conjunctus, a, um;
contiguus, a, um.

συναφήμι, simul emitto.

σύναψις, ἡ, conjunctio, -onis, θ.
connexio, -onis, θ.

συνδαίτωρ (*συνδαίτημων), δ, con-
viva, -ae, ἄ, compotor, -oris, ἄ.

*συνδαυλίξω, ignem suscito μετφ.
foveo, aleo (aliquid).

συνδειπνέω -ῶ, una coeno.

συνδειπνιον, σύνδειπνον, τό, con-
coenatio, θ. convivium, οὐ.

σύνδειπνος, δ, conviva, ἄ.

σύνδενδρος, arboribus consitus.

συνδέομαι 1) una egeo; una de-
sidero 2) simul precor aliquem 3) ἴδε συνδέω.

σύνδεσις, colligatio, copulatio.

συνδεσμεύω 1) colligo, -are 2)
convincio, -ire.

σύνδεσμος, δ 1) colligatio, -onis,
θ. conjunctio, -onis, θ. 2) γραμ.
conjunctio, θ. copula, -ae, θ.

συνδετικός, ἡ, ὄν, colligans, -ntis;
copulativus, a, um.

συνδετικῶς, copulative.

σύνδετος, ὄν, alligatus, a, um.

συνδέω 1) colligo, connecto, -ere;
vincio, -ire 2) conjungo; -ομαι,
conjungor, -i.

συνδιακρίνω, una judico.

συνδιαλέγομαι, colloquor (-cutus
sum, -) cum aliquo.

*συνδιάλεξις, ἡ, colluctio, θ.

συνδιαλλαγή, ἡ, reconciliatio, θ.

συνδιαλλάσσω και -ττω, concilio,
reconcilio, -are.

συνδιαλύω, simul dissolveo.

συνδιαμένω, una parmaneo.

συνδιανέμω, simul divido.

συνδιασκεπτομαι, συνδιασκοπέω
-ῶ 1) simul considero et disquiro
2) una consulto.

συνδιασκεψις, ἡ, consultatio, θ.

συνδιασπάω -ῶ, simul distraho.

συνδιαστέλλω, simul discerno.

συνδιαστρέφω, una converto.

συνδιασώζω, una servo.

συνδιατρέβω, commoror apud ali-
quem ἢ cum aliquo.

συνδιαφέρω, cum alio perfero.

συνδιαφεύγω, una effugio.

συνδιαφθείρω, simul ἢ una cor-
rumpo, -ere, aliquem -ομαι, una
corrumpor.

συνδικάξω, una judico, -are.

συνδικέω -ῶ, alterius causam
defendo, patrocinor, -ari.

σύνδικος, ὄν, idem judicans.

συνδοκέω -ῶ, consentio, ire;
ἀπροσ. συνδοκῆ, mihi quoque vi-
detur.

συνδοξάζω, simul glorifico.

συνδρομή, ἡ 1) concursus, -us,
ἄ. *2) νεοελ. α') adjumentum, au-
xilium, -ii, οὐ. β') (aeris) colla-
tio, -onis, θ. pecunia collata, ἴδε
ἐραγος 3) — βιβλίου, ἐφημερίδος,
pretinum subnotationis.

*συνδρομητής, δ 1) qui stipem
confert; collator, -oris, ἄ. 2) βιβλ.
ἐφημ. subnotator, ἄ.

συνδυάζω, combino, -are; con-
jungo, -ere; copulo, -are; aliquid
-ομαι, me copulo ἢ copulor -ari.

συνδυασμός, δ, combinatio, -onis,
θ. copulatio, θ.

συνδυαστικός, ad conjunctionem
et copulationem aptus.

σύνδυο, duo simul; binj.

σύνεγγυς, prope; cominus.

συνεγείρω, simul excito, -are —
-ομαι, consurgo; -ere.

συνεδρεία (*συνεδριάσις), ἡ, con-
sensus, -us, ἄ. concilium, οὐ.

συνεδρεύω, consido (*edi) -ere;
consilium habeo.

συνεδριάξω, in eodem consensu
sum, concilium habeo *ἡ βουλή σή-
μερον συνεδριάσας, hodie habitus est
senatus.

*συνεδριάσις, ἡ, =συνεδρεία.

συνέδριον, τό, consensus, us, ἄ.
concilium, -i, οὐ.

σύνεδρος, δ, consessor, -oris, ἄ.

συνεθίζω, (*συνεθίζω) 1) con-
suefacio, adsuefacio, -ere 2) οὐδ.
consuesco, adsuesco; -ere συνεθι-
σμέτος, ἡ, ὄν, consuetas, um.

συνειδήσις, ἡ, συνειδός, τό, con-
scientia, -ue, θ.

σύνειμί τι, sum cum aliquo;

consuetudinem habeo cum aliquo; familiariter utroaliquo.

σύνειμι (συνέχομαι), coeco, -ire. convenio, -ire.

συνειρημός, δ, series, -ei, θ. **συνείρω,** consero (-serui) -ere connecto (-xi), aliquid.

συνεσβάλλω, simul adgredior ἢ invado (-si, -ere).

συνεισβολή, ἡ, invasio communia. **συνεισπηδάω -ῶ,** **συνεισπίπτω,** simul irro, -ere; irrumpo, -ere.

συνεισφέρω· 1) simul infero, -ere. 2) confero (-tuli), -erre; collationem facio (-feci), -erre.

συνεισφορά, ἡ, collatio, θ. **συνειβαίνω,** una egredior, -i.

συνειβάλλω, una expello.

συνειδοχή, synecdoche, es, θ. **συνειδοχικῶς,** per synecdochen.

συνεικτικός, ἡ, ἄν· 1) cohibendi continendi vim habens· *2) cohaerens, -ntis.

***συνεικτιότης, ἡ,** cohaerentia, θ. **συνεικτρέφω,** simul nutrio, -ire.

συνεικτέχω, una excurro, -ere· ***συνεικτέραμον,** simul exursionem iecerunt.

συνεικτέρο· 1) una educo, -ere· 2) (περι νεκρ.) una effero (-ere).

συνεικφορά, ἡ, pronuntiatio simultanea.

συνεικφωνέω -ῶ, una exclamo, -are· 2) una pronuntio, -are.

συνεικφώνησις, ἡ, pronuntiatio duarum literarum in una syllaba.

συνέλευσις, conventus, -us, ἄ.

συνέλισσω, convolvō, -ere.

συνέλω, simul traho, -ere.

συνέννοέω -ῶ, simul cogito, -are· ***νεολ.** — οἶμαι περὶ τίνος; occulta consilia ἢ ἄλλ. consilia cummunico cum aliquo de aliqua re.

συνεννόησις, ἡ· 1) occulta consiliorum ἢ ἄλλ. consiliorum communicatio. (cum. aliquo)· 2) ἐκ — σως, composito, de compacto (est factum).

***συνενοχή, ἡ,** sceleris societas.

***συνενοχος, ὄν,** sceleris socius.

συνεγῶ -ῶ, unio, -re· conjungo -ere; — οἶμαι, unio, -iri; conjun-

gor, -i, **συνηνωμένος, ἡ, ὄν,** cohaerens; -ntis; continuatus, -a, um.

***συνέντευξις, ἡ,** congressio, θ.

συνένωσις, ἡ, unio, -onia, θ.

συνεξάγω, simul educo, -ere.

συνεξέλω· 1) simul produco, -ere· *2) simul extraho, -ere.

συνεξέμω -ῶ, simul evomo.

συνεξέχομαι, una exeo, -ire.

συνεξετάζω· 1) adnumero, -are; — ομαι· ε.) adnumeror, -ari; intersum alicui coctui· β.) — ομαι· τινι, advocatus sum alicujus; sto a partibus alicujus· 2) per comparisonem examino aliquid· *3) **νεολ.** simul com aliquo examino, -are; — ομαι, simul examino: (ab aliquo).

συνεξέτασις· 1) examen per comparisonem· 2) examen commune.

συνεξερμάω -ῶ τινα ἢ τι, una excito ἢ concito aliquem ἢ aliquid· — και -ῶμαι, una erumpo.

συνεργάτιζω, una festum diem celebroy; conolebro, -are.

συνεπάγω -ομαι· 1) una mecum duco (-xi, -ere); una adduco, -erre· 2) simul adfero (-tuli), -erre.

συνέπεια, ἡ· 1) (ἔπος) contextus verborum· *2) **νεολ.** (ἔπομαι), consecutio, -onis, θ.

συνεπικρίνω, simul judico, -are.

συνεπικροτέω -ῶ, simul ἢ una comprobo confirmo, -are.

συνεπιλαμβάνω και -ομαι· 1) una prehendo ἢ simul capeso· 2) adjuvo; opitulo.

συνεπιμελητής, δ, curationis alicujus collega.

συνεπινοέω -ῶ, una intelligo -ere, ἢ cogito, -are, excogito, -are.

συνεπιπέτω, una intendo -ere.

συνεπιτέλλω, simul orio -iri.

συνεπιτίθημι, simul impono, -ere.

συνεπιτίθειαι, simul adorior.

συνεπιφέρω, una infero.

συνεργατής, δ, rivalis, -is, ἄ.

συνεργῶ -ῶ, simul amo, -are.

συνεργάζομαι, cooperor.

συνεργασία, ἡ, labor communis; consociata opera.

συνεργάτης, δ, operis socius.

συνεργάτις, ἡ, operis cocia.
 συνεργασία, ἡ, cooperatio, θ. α.
 συνεργάω -ῶ 1) una operor, -ari; adjuvo, -are *2) νοεῶ. = συντελέω, confero (-tuhi), -erre.
 συνεργεῖον, τό, officina, θ.
 *σύνεργον, τό, instrumentum, οὐ.
 συνεργός, δ. 1) artis socius, -i, d. 2) adjutor -oris, ἄ. *3) νοεῶ. ἐπιχανεῖ, scelus particeps.
 συνέρειδος, defigo, -ere; fortiter compingo. —ομαι, incumbo.
 συνεργέω -ῶ τι, pariter dicam.
 συνέριζω. 1) contendo. *2) νοεῶ. συνερίζομαι ἄ. = ἀμιλλώμαι, aemulor; -ari. β') (μετὰ τοῦ καὶ, δέ, &c.), non computo verba alicujus.
 συνέρχομαι 1) convenio, -ire. 2) συνέρχομαι εἰς γάμον, matrimonium contraho (-xi) -ere. *3) νοεῶ. = ἀναλαμβάνω, me recipio (-epi, -ere).
 συνεσθίω, una comedo; -ere.
 σύνεσις, ἡ, intellectus, -us, d.
 συνεσιεύω -ῶ, convivio ἢ epulo exipio (aliquem); —ομαι, convivor.
 συνέστις, ον, contubernalis, e.
 συνεταιρισμός, ον, societas, θ.
 συναίτερος, δ. 1) sodalis, -is, d. 2) societate conjunctus.
 συνετίξω, intelligere facio.
 συνετός, ἡ, δ. 1) qui intelligi potest 2) intelligens, -ntis.
 συνετός, ἡ, intelligenter.
 συνευδίζω, in eodem lecto coloco, -are; —ομαι, simul dormio.
 σύνευνος, δ, ἡ, qui, quae eodem cubile utitur. δθ. α') maritus, -i, d. β') uxor, -oris, θ.
 συνευρίσκω 1) una invenio, ire. *2) νοεῶ. συνευρίσκομαι (=συνγίνομαι γυναικί), coëdo (-ivi, -ire) cum muliere ἢ muliere.
 συνευτυχέω -ῶ, pariter felix ἢ fortunatus sum.
 συνέχεια, ἡ. 1) continuitas, θ. continuatio, -onis, θ. 2) perpetuitas, -atis, θ. 3) crebritas.
 συνεχής, ες 1) continuus, a, um;

continens, -ntis. 2) perpetuus, a, um, λόγος συνεχής, oratio perpetua 3) creber, bra, brum.
 συνεχίζω, continuo; -are.
 συνέχω. 1) contineo. (-ui) -ere. 2) —ομαι τι, cohaereo (-ere) alicui.
 συνεχώς 1) continenter. 2) perpetuo 3) crebre 4) assidue.
 συνέψω, simul coquo.
 συνηβάω -ῶ, una pubesco.
 συνηγορέω -ῶ τι, patrocinor (-ari) alicui.
 συνηγορός, δ, defensor causae.
 συνηδύω, una oblecto, -are.
 συνηθία, ἡ. 1) consuetudo, θ. familiaritas, θ. 2) = ἔθος, consuetudo, -inis, θ. mos, -oris, d.
 συνηθής, ες. 1) consuetus, a; um 2) familiaris, e.
 συνηθώς 1) pro more; pro consuetudine. *2) νοεῶ. plerumque; vulgo.
 σύνημένως, conjunctim.
 συνηρέτις, δ, una remigens.
 συνηρετιέω -ῶ, una remigens.
 συνηρημένος, ἡ, ον, ἴδε συναίρετος.
 συνηρέω -ῶ, consono, -are.
 συνήχησις, ἡ, concentus, d.
 συνθέπτω, conspicio, -ire.
 σύνθεσις, ἡ. 1) compositio, θ. 2) synthesis, -is, θ.
 συνθέτης, δ, compositor, d.
 σύνθετος, compositus, a; um.
 συνθέτως, compositè.
 συνθέω, concuro, -ere.
 συνθεωρέω -ῶ, simul adspicio.
 συνθήκη, ἡ. 1) compositio, -onis; φ. 2) pactio, -onis, θ.
 *συνθηκολογία, συνθηκολόγησις, ἡ, bellica pactio; deditio, θ.
 *συνθηκολογέω -ῶ, pactionem bellicam cum hoste facio.
 σύνθημα, τό 1) compositum, -i, οὐ. pactum; -i, οὐ. 2) signum; -i, οὐ. 3) στρατιωτικόν —, tessera, -as.
 συνθηματικός, ἡ, δν, quod fit persigna (per notas).
 συνθηματικῶς γράφω, per signa et notas scribo, -ere.
 συνθλίβω, comprimo, -ere.
 συνίησις, ἡ. 1) subsidentia ter-

rae; sedimentum, -i, οὐ. 2) γραμ. synisēsis, is, θ.

συνήμι, intelligo, -ere.

συνίπταμαι, convolo, -are.

συνίστημι 1) constituo (-tui) -ere; instituo, -ere; creo, -are; — αμαι (συνέστην, συνέστηκα)· α') constitutor, (constitutus sum) -i· β') consisto, -ere· γ') creor (-atus sum) -ari· 2) συνίστημι τινά τινι, commendo (-ari) aliquem alicui· 3) συνεστηκώς, κυία, ὄς, (συνεστώς)· compositus, a, um.

συνιστορέω -ᾶ, conscius sum.

συνίσταω, δ, ἦ, conscius, a, um.

συννέφελος, ον, nubilus, a, um.

συννεφέω -ᾶ, obnubilo, -are.

συννεφέης, ἐς, nubilus, a, um.

συννεφῶω -ᾶ, obnubilo, -are.

συννέω, simul nato, -are.

συννήχομαι, una nato, -are.

συννοέω -ᾶ· 1) mecum reputo et

perpendo· 2) intelligo, -ere.

σύννοια, ἦ· 1) cogitatio, θ. 2) vultus serius; tristitia, θ.

σύννοος -ους, συν· 1) cogitabundus, meditabundus, a, um· 2) gravis, e· 3) tristis, e.

*συννυφάδες, αἱ, fratritiae, -arum.

συνοδεύω, itineris socius sum; comitor (aliquem).

συνοδία, ἦ, iter communis, δθ. comitatio, -onis, θ.

συνοδικός, ἦ, ὄν, synodicus, a, um

συνοδίτης, συνοδοιπέτρος, δ, itineris, socius; comes, -itis, δ.

συνοδοιπορέω -ᾶ, itineris socius sum; una, iter facio.

σύνοδος, ἦ· 1) conventus, -us, δ. coetus, -us, δ. concilium, -ii, οὐ.

2) ἡ ἱερά—, sancta Synodus.

σύνουδα, conscius sum.

συνειδώς, νία, ὄς, conscius, a, um, συνειδώς τι, conscius alicujus rei ἢ alicui rei.

συνουιδάω -ᾶ, una intumesco.

συνουικεῖω -ᾶ, familiarem reddo, -ere· — οῦμαι, α') familiaris reddor

*β') asuesco, consuesco, -ere.

συνουικεῖωσις, ἦ, familiaritas, θ.

συνουικεῖσιον, τό, connubium, οὐ.

συνουικέω -ᾶ· 1) una habito, -are. cohabito, -are· 2) συνοικῶ τινι, conjux sum alicujus.

συνουικία ἦ· 1) plures domus eodem loco conjunctae, regio, θ. 2) contubernium, -ii, οὐ.

συνουικίζω· 1) una habitare jupeo· 2) urbem civibus instruo, -ere.

συνουικισμός, δ· 1) cohabitatio, θ. 2) συνήθ. urbus recens condita.

συνουικιστής, δ, socius alicujus in condenda urbe.

σύνουικος, δ· 1) eadem domo habitans; cohabitator, δ. 2) conjux.

σύνουλον, τό· 1) totum, οὐ· summa· θ. 2) ἐπιε. in universum.

συνουμῆλις, δ, ἦ, aetate par ἢ aequalis.

συνουμῆλω -ᾶ, 1) versor cum aliquo· 2) = συνδιαλέγομαι, colloquor (-cutus sum), fabulor.

*συνουμίλια, ἦ, colloquium, οὐ.

συνουμνυμι και συνουμνύω· 1) una cum aliis juro· 2) conjuro.

συνουμολογέω -ᾶ· 1) adsentior, iri· 2) fateor, confiteor -eri· 3) convenio, -ire; paciscor, -i.

*συνουμολόγησις ἐιρηνης, pacis compositio.

συνουμολογία· 1) adsensus, us, δ. 2) confessio, θ. 3) pactum.

συνουπτῶω -ᾶ, una asso, -are.

συνουπτικός, ἦ, ὄν· 1) perspicax, -acis, θ. 2) compendiose collectus, a, um.

συνουπτικῶς, compediose.

συνουρσις, ἦ, perspicentia, θ.

συνουράω -ᾶ, perspicio, -ere.

συνουρέω (*συνουρέω), conterminus sum; contermino, -are.

συνουρία, ἦ, confinium, οὐ.

συνουρίζω, confinia facio.

σύνουρος, ον, confinis, e, τό — ον, confine, is, οὐ. τὰ — α, confinia.

συνουσια, συνουσιασις, ἦ, συνουσιασμός, δ· 1) = συναστροφή, conversatio, -onis, θ. consuetudo familiaris, 2) = μιξίς μετά γυναικός, coitus, θ. coitus, us, δ. 3) congressus, -us, δ. concio.

συνουσιάζω, coeo (cum muliere).

συνουσιαστής, δ, discipulus, δ.

συνουσιαστικός, ἡ, ὄν, libidinosus et coitum appetens.

συνουσιόδομαι -οῦμαι, cum essentia alterius commisceor, -eri; consubstantior, -ari.

συνουσιώσις, ἡ, conjunctio cum alterius essentia.

συνοφρυόδομαι -οῦμαι, supercilia corrugo ἢ contraho.

σύνοφρυς, υ, qui supercilia corrugat ἢ contrahit· ὀθ. tristis.

συνοφρύωμα, τό, conjunctio superciliorum.

συνοχή, ἡ, continuatio θ.

συνοχικός, ἡ, ὄν, vim habens continendi et conservandi.

συνοψίζω, in compendium redigo; recoligo, -ere.

σύνοψις, ἡ· 1) conspectus, us, ἄ. 2) consummatio, -onis, θ. *3) ἐν σνόψει, summatio, breviter.

συνταγή, ἡ, ordinatio, -onis, θ.

σύνταγμα, τό· 1) liber, -bri, ἄ. volumen, -inis, θ. 2) τό — της πολιτείας, constitutio (reipublicae); charta, -ae, θ. syntagma, ὀθ. 3) agmen militum legio, θ.

*συνταγματάρχης, δ, praefectus legionis.

συνταγματικός, ἡ, ὄν, ad syntagma pertinens.

συντακτικός, ἡ, ὄν, ad componendum aptus.

*συντακτικόν, τό, liber de verborum structurâ (scriptus).

συντάκτης, δ, compositor, ἄ.

σύνταξις, ἡ, 1) (libri) compositio, -onis; θ. 2) γραμμ. verborum structura ἢ constructio; syntaxis, is, θ. 3) constitutio rei publicae· 4) νοελ. = μισθός; pensio, -onis, θ. ὀθ.

συνταξιοῦχος, qui pensionem accipit
συνταράσσω και συνταράττω, conturbo, are; concito, -are.

συντάσσω και — ττω ἢ — ομαι· τι· 1) compono (-sui) -ere, aliquid;

constituo, (-ui) -ere aliquid· 2) συντάσσω τὰς λέξεις, verba construo,

σύνταξον, construe —ομαι; (μέσ. a') colloco me juxta alios in acie;

conjungo me cum aliis in acie· ὀθ. —ομαι τι· ἢ μετά τινος, sto ab

aliquo ἢ a partibus alicujus partes amplector· β') meos instruo (-xi, ere).

*συνταυρίζω, aequo, -are —ομαι, idem et par reddor.

*συνταύτισις, ἡ, aequatio, θ.

συνταχύνω, accelero, -are.

συντείνω· 1) contendo, ere; festino, -are· 2) intendo, -ere· *3) νοελ. = συμβάλλομαι, confero centribuo.

σύντεκνος, communis pater.

συντέλεια, ἡ· 1) collatio, -onis, θ. 2) = τέλος, finis, θ.

*συντέλεισις, ἡ· perfectio, θ.

*συντελεστικός, ἡ, ὄν, qui confert ad aliquid; utilis e.

*συντελεστικός, cum utilitate.

συντελέω -ῶ· 1) = συνεισφέρω, contribuo, -ere· 2) perficio (-feci) -ere, aliquid; finio, -ire, aliquid· *3) νοελ. confero (ad).

συντελεστής, δ· 1) tributarius, -i, ἄ. 2) consummator, ἄ.

συντέμνω (ἀόρ. συνέτεμον)· 1) conscindo, concido, -ere, aliquid; 3) συντέμνω τόν λόγον, brevio, contraho orationem.

συντεταμένως, intente.

σύντευξις, ἡ, colloquium, ὀθ.

συντεχνάζω, συντεχνάομαι -ῶμαι, una machinor, colludo.

συντεχνίτης, ejusdem artis peritus; eandem artem exercens.

συντήκω· 1) colliquefacio, -ere· 2) contabefacio, -ere· 3) —ομαι, contabefio, langueo.

συντηρέω -ῶ· 1) conservo, -are; tueor (tuitus sum) -eri· *2) νοελ. — τινα alio, (-lui), sustineo (-nui), sustento, -are, aliquem.

συντήρησις, ἡ· 1) conservatio, -onis, θ. *2) νοελ. victus, -us, ἄ.

συντηρητικός, ἡ, ὄν· 1) conservans, -ntis· *2) νοελ. ol — ol, priscorum morum fautores.

συντίθημι· 1) compono (-posui), -ere, aliquid· 2) concinno (-avi) aliquid (diarium)· 3) συντίθεμαι ἢ μέγα, compono diem· 4) συντίθεμαι τι· τι· ἢ πρὸς τινα, paciscor (pactus sum) -i, aliquid cum aliquo

*συντομεύω, brevior, -are.
 συντομή, συντομία, ἡ, oratio concisa; brevisitas, -atis, ὅ.
 σύντομος, ον, consisus, a, um; brevis, -e. συντομωτέρος, -ατος, brevior, -issimus.
 συντόμως, breviter.
 συντοσία, ἡ, contentio, ὀ.
 σύντονος, ον, intentus, a, um.
 συντόνωσ, acriter.
 συντομασθένω -ῶ 1) partes traegodiae ago *2) νεοελ. simul cum aliquo cano.
 συντρέφω, a. simul nutrio -ire -ομαι, simul nutrior.
 συντρέχω 1) concuro, -ere 2) = βοηθάω, adjuvo, -are, aliquem; ἀπροσ. συντρέχει, concurrit.
 συντρέβη, ἡ, contritio, ὅ.
 συντρέβω, 1) cantero {-trivi, tritum, -ere) aliquid 2) contundo {-tudi, -ere) aliquid 3) μετφ. συντρέβω τινά (= καταβάλλω) attero, -ere, συντριμμένος, η, ον, attritus, a, um
 σύντριμμα, τό 1) contusio, ὅ. contritio, ὅ. 2) μετφ. ruinae, ὅ.
 σύντριψις, ἡ, contusio, ὅ.
 συντροφία, ἡ 1) communis educatio; 2) convictus, -us, ἄ.
 σύντροφος, ον 1) simul nutritus, a, um 2) socius, a, um.
 συντυγχάνω 1) occuro aliqui; obvius fio alicui 2) colloquor 3) accido, -ere; evenio, -ire.
 συντυραννίσω -ῶ, tyrannidis consors sum.
 συντύραννος, -in tyrannide socius
 συντυχία, ἡ, occursum, -us, ἀρ. casus fortuitus.
 συνυπάγω, subijcio, -ere.
 συνυπακούω, simul obedio.
 συνυπαρξίς, ἡ, coexistencia, ὅ.
 συνυπάρχω, simul ἢ una sum.
 συνύπατος, collega in consulatu.
 συνυπερβάλλω, una transeo.
 συνυψηρετέω -ῶ, simul ministro
 συνυπουργέω -ῶ 1) una subservio *2) collega in ministerio sum.
 συνυπουργός, socius ministerii.
 συνυφαίνω 1) contexo, -ere 2) connecto, -ere.
 συνύφανοις, ἡ, contextio, ὅ.

συνυφή, ἡ, contextus, tela, ὅ.
 συνυφίσταμαι, subsesto.
 συνυψώω -ῶ, una exalto.
 *συνυψάω, congruenter.
 συναδῆ, συναδία, ἡ, concentus, ἄ.
 συναδός, ὁ, ἡ 1) concentor, -oris 2) congruus, a, um.
 συναθέω -ῶ, contrudo, -ere; compello {-puli -ere) aliquos — ὀθυμι, compello.
 συνῶθῆσις, ἡ, compulsio, ὅ.
 συναμοσία, ἡ, conjuratio, ὅ.
 συναμότης, ὁ, conjuratus, ἄ.
 συνωνυμία, ἡ, eadem significatio; synonymia, -ae, ὅ.
 συνάντημας 1) nomen commune habens 2) idem significans.
 συναγίς, ἡ, biga, -ae, ὅ. καὶ πληθ. bigae, -arum; synōris, ὅ.
 συναφορβός, ὁ; subulcus, -i, ἄ.
 συρρίγιον, τό, parva fistula.
 συρρίγγω -ῶ, in fistulam excavo; — ὀθυμι, fistulesco, -ere.
 συρρίγγωδης, ες, fistulosus, a, um, fistulatus, a, um.
 συρρίγγωδης, fistulatum.
 σύριγμα, τό, sibilus, -i, ἄ.
 σύριγξ, ἡ 1) fistula; ὅ. 2) syrinx.
 συρίζω, idē συρίτω.
 συρίζω, syriace loquor ἢ ago.
 συριστής, συριστής, ὁ, sibilator, ἄ.
 σύρισμα, συρισμός, sibilus.
 συριστί, syriace.
 συρίτω, sibilō, -are.
 σύρμα, τό 1) quod trahitur *2) νεοελ. filum ferreum.
 συρμός, ὁ, tractus, -us, ἄ.
 σύρραξις, ἡ, conflictus -us, ἄ.
 συρράπτω, consuo, -ere.
 συρραφή, ἡ 1) consarcinatio, ὅ. 2) excogitatio fraudum, mendaciarum *3) νεοελ. ἡ πανταχόθεν γενομένη συλλογή, compilatio, ὅ.
 συρρέω 1) confluo -ere 2) μετφ. πανταχόθεν συρρέει ὁ λαός, undique populus confluit.
 συρρηγγίμι καὶ συρρηγγύω 1) confringo, -ere 2) concito, -are (bellum, tumultum) — υμαι = (συμπλέκομαι) confictor.
 σύρρηξις, ἡ, conflictus -us, ἄ.
 σύρριζος, ον 1) radicibus jun-

ctis 2) cum radicibus.
συρροή, σύρροια, σύρροισις, ἡ, confluxio, θ. confluentia, θ.
σύρροος -ους, ον, confluus.
σύρτης, δ 1) funis, quo quid trahitur *2) νεοελ. pessulus, -i, δ.
συρτός, ἡ, όν, tractus; tractilis.
συρφετός, δ, vilis et abjecta populi multitudo.
συρφετώδης, ες; e sordibus mixtus, a, um * μεταφ. ό της πόλεως συρφετός, sordes orbis.
σύρω, traho (-xi -ere) aliquem ἢ aliquid. —ομαι, trahor.
σύς, δ, ἡ, sus, suis, d. θ.
συσκέπτομαι 1) una considero, -are 2) consulto delibero: cum aliquo (de aliqua re).
συσκευάζω, in fasciculum collige, -ere; —ομαι 1) vasa colligo itineris causa 2) —ομαι στρατόν επί τινα, adversus aliquem exercitum comparo 3) —ομαι τι, adparo, comparo.
συσκευασία, ἡ, adparatus, δ.
συσκευαστής, δ, adparator, δ.
συσκευή, ἡ, adparatus, -us, δ.
συσκίασις, ἡ, συσκιασμός, δ, συσκίασμα, τό, obumbratio, θ.
σύσκιος, ον, umbrosus, a, um, opacus, a, um.
συσκοτάζει, advesperascit.
σύσπασις, ἡ 1) contractio, -onis, θ. 2) convulsio, -onis, θ.
συσπᾶω -ῶ, contrahō; —ῶμαι, contrahor, -i.
συσπειράω -ῶ, in spiram colligo, -ere; convolvero, -ere; —ῶμαι, conglomeror, -ari.
συσπειράω, consero (-sevi) -ere.
συσπένδω, simul libo, -are.
συσπειύω ἡ 1) adjuvo, -are, aliquem 2) aemulor cum aliquo.
συσπυδαστής, δ 1) adjutor *2) νεοελ. condiscipulus, δ.
συσσιτέω -ῶ 1) una cibum capio 2) contubernalis sum.
συσσιτία, ἡ, convictus, -us, δ.
συσσιτίον, commune convivium.
σύσσιτος, ον, simul comedens.
σύσσωμος, concorporatus, a, um.
συσσωρεύω, coacervo, -are.

συστάδην, συσταδόν, cominus, v. μάχομαι, cominus pugno.
συσταλικός, contrahens, ptis.
συστασις, ἡ 1) constitutio, θ. concretio, θ. 2) compositio, θ. 3) substantia, θ. 4) coitio, θ. 5) coetus, -us, δ. 6) commendatio.
συστατικός, commendaticius.
συστέλλω 1) coarcto, -are; coarcteo, -ere, aliquid 2) contraho, -ere; aliquid 3) compono mortuum 4) σ. συλλαβήν, syllabam corripio 5) = ταπεινώ, submitto, -ere = αννεσταλμένος, η, ον, submissus, a; um.
σύστημα, τό 1) = συναρμολογή, concretio, θ. 2) conventus, -us, δ. collegium, ον. 3) manus militum 4) constitutio civitatis 5) = ἑρῶσις; μέθοδος, disciplina, -ae, θ. ratio, -onis, θ. systema, -atis, οθ.
συστηματικός, systematicus, a, um; ad rationem revocatus.
συστοιχέω -ῶ 1) ejusdem ordinis sum 2) congruo, -ere.
συστοιχία, ἡ 1) series militum 2) series rerum inter se junctarum 3) ordo, -inis, θ.
σύστοιχος, ον 1) ejusdem ordinis ἢ aeriei 2) conjunctus, a, um 3) similis, e 4) cognatus, a, um.
συστολέω -ῶ, συστολίζω, apparō, -are; orno, -are.
συστολή 1) coarctatio, -onis 2) parsimonia, -ae 3) = βραχύτης συλλαβῆς, correptio θ. *4) νεοελ. μεταφ. = αιδώς, verecundia.
συστρατεύω -ομαι, una expeditionem excipio.
συστρατηγέω -ῶ, una exercitum duco; collega imperatoris sum.
συστρατιώτης, δ, commilito, δ.
συστρατοπεδεύομαι, una eodem loco castra pono.
σύστρεμμα, τό 1) agmen (ἢ manus) hominum militum, seditiosorum 2) μεταφ. fraudes.
συστρέφω 1) contorqueo (-torsi) -ere; convolvero (-vi) -are 2) colligo (-egi), -ere +ομαι, contorqueor; conglomeror.
συστροφή, ἡ 1) contortio, θ. 2) —ἀνέμω, ὕδατων, turbo, θ. 3) —

ὄχλον πλήθους, caterva, -ae, θ.
 σύστροφος, ον· 1) contortus, a, um, 2) versutus, a, um.
 σύστυλος, ον, systylos, on.
 συσφάττω και συσφάζω, una mactō ἢ interficio, -ere.
 συσφαιρίζω, una cum aliis pilā ludo, -ere.
 συσφιγγω, constringo (-inxi, -itum, -ere) aliquid· —ομαι, constringor (-strictus sum), -i.
 σύσφιγμα, τό, constrictio, θ.
 σύσφιξις, ἡ, constrictio θ.
 συχνάζω, frequento, -are.
 συχνάκις, saepe.
 συχνός, ἡ, ὄν, frequens.
 συχνῶς, συχνά, crebro.
 σφαγεῖον, τό· 1) vas quo sanguis victimae excipitur· *2) νεοελ.=μακείλιον, laniēna, -ae, θ.
 σφαγεύς, δ, jugulator, -oris, ἀ.
 σφαγή, ἡ· 1) jugulatio, θ. 2) caedes, is, θ. 3) occissio, intercisio, θ. 4) = λαιμός, jugulum, i, οἰ.
 σφαιγιάζω, victimas jugulo.
 σφαιγισμός, δ, mactatio θ.
 σφάγιον, τό, victima hostia, θ.
 σφαδάζω· 1) pedes jacto· 2) difficulter morior· 3) calcitro.
 σφαδάσμα, τό, σφαδασμός, δ, pedum jactatio.
 σφάζω· 1) jugulo, -are, aliquem, ἀόρ. ἐσφάγην jugulatus sum 2) caedo, occido, -ere, aliquem.
 σφαῖρα, sphaera, θ. globus, -i, ἀ.
 σφαιρηδόν, in modum pilae.
 σφαιρίδιον, τό, pilula, -ae, θ.
 σφαιρίζω, pilā ludo, -ere.
 σφαιρικός, ἡ, ὄν, globosus, a, um; sphaerae formam habens.
 σφαιρικῶς, modo sphaerae.
 σφαιρίον, τό, globulus, -i, ἀ.
 σφαιριστήριον, sphaeristerium.
 σφαιριστής, δ, pilā ludens.
 σφαιριστικός, ἡ, ὄν, peritus pilae ludendi.
 σφαιροειδής, sphaerae, similis.
 σφαιροειδῶς, in modum globi.
 σφακτός, ἡ, ὄν, mactatus a, um.
 σφαλερός, ἀ, ὄν· 1) titubans, lapsans· 2) = ἐπισφαλής, lubricus, a, um· *3) νεοελ. falsus, a, um.

σφαλερῶς· 1) lubricè; parum tuto; dubie· *2) νεοελ. falso.
 σφάλλω· 1) cadere facio· 2) fallo, circumvenio, -ire· 3) —ομαι (μέσ.) α') = ἀστατώ, labor, -i; tibubo, -are· β') παθητ. rem infeliciter in bello gero· γ') erro, are; fallo me.
 σφάλλα, τό· 1) lapsus, -us, ἀ. 2) error, ἀ. peccatum.
 σφένδαμνος, ἡ, acer, -eris, οἰ.
 σφενδονέω -ῶ· 1) fundā utor ἢ jacio· 2) torqueo ut fundam.
 σφενδόνη, ἡ, funda, -ae, θ.
 σφενδόνησις, jaculatio per fundam
 σφενδονήτης, σφενδονιστής, δ, funditor, -oris, ἀ.
 σφενδονίζω, funda jacio.
 σφετερίζω, και —ομαι· 1) meum facio, aliquid, usurpo (-avi) rem alius pro mea· 2) = κλέπτω τὰ δημόσια, peculor, -ari.
 σφετερισμός· 1) interversio, 2) —δημ. χρημάτων, peculatus, ἀ.
 σφετεριστής· 1) interversor, ἀ. 2) —δημ. χρημάτων, peculator.
 σφέτερος, α, ον, suus, a, um.
 σφηκία, ἡ, nidus vesparum.
 σφηκία, ἡ, examen vesparum.
 σφηκοειδής, ἐς, σφηκαώδης, ἐς, vespae, formam habens.
 σφηκῶ -ῶ, (=σφιγγω), constringo, -ere, ἢ constricto.
 σφηκῶν, δ, nidus vesparum.
 σφήν, δ, cuneus, -i, ἀ.
 σφηναρίον, τό, σφηνίσκος, δ, cuneolus, -i, ἀ.
 σφηνοειδής, ἐς, cuneatus, a, um; cuneo similis.
 σφηνοειδῶς, cuneatim.
 σφηνώ -ῶ, cuneo, -are; —οῦμαι, cuneor, -ari.
 σφήνωσις, ἡ, obstrictio ἢ obturatio per cuneum.
 σφήνη, ἡ, vespa, ae, θ.
 σφιγγω, stringo, contringo aliquid ἢ aliquem; —ομαι, (ἐσφιγγην, ἐσφιγμαι), me stringo ἢ stringor, constringor (-strictus sum).
 σφικτήρ, δ· 1) qui constringit· 2) latr. sphincter ani.
 σφιγκτός, ἡ, ὄν, constrictus.
 σφιγκτῶς * (σφιγκτά), constrictè.

σφιγίς (*σφιγιμον), constrictio.
 σφόνγγος (*σφογγάρι), spongia, θ.
 *σφογγαρίζω, spongia tergeo· ἐν-
 τὸν. tergeo ἢ detergeo.
 σφογγίζομαι, spongia tergeo.
 σφοδρά, σφοδρῶς, vehementer.
 σφοδρός, ἄ, ὄν, vehemens.
 σφοδρότης, ἡ, vehementia, θ.
 σφοδρῶνα, vehementem facio·
 —ομαι, vehemens reddor.
 σφονδύλη, ἡ, genus blattae.
 σφόνδυλος, δ· 1) — ἀτράκτου, ver-
 ticillus, ἄ. 2) — ἀρούρης, verticula, θ.
 3) ὁ τῆς ράχews, vertebra, θ.
 σφραγίδιον, τό, sigillum, -i, οὐ.
 σφραγιδοφύλαξ δ, custos sigilli.
 σφραγίζω, obsigno, -are.
 σφραγίς, ἡ· 1) sigillum, signum,
 -i, οὐ. 2) annulus gemmā ornatus·
 3) signum impressum.
 σφράγισμα, τό, signum impres-
 sum; nota impressa.
 σφραγιστήρ, σφραγιστής, δ· 1)
 qui obsignat· 2) annulus signa-
 torius.
 σφραγιστήριον, signaculum, οὐ.
 σφραγιστικός, signatorius.
 σφριγῶ -ῶ· 1) turgeo (-rsi), -ere·
 2) νεανίας σφριγῶν, juvenis aetate
 florentissima fervidus et corpore
 valens.
 σφριγός, τό, vigor, -oris, ἄ.
 σφριγώδης, ἐς· 1) turgidus, a, um.
 2) vegetus, a, um.
 σφρυγμός, δ· 1) pulsus arteriarum
 2) cordis palpitatio.
 σφύζω, palpito, pulso, -are.
 σφύξις, ἡ, pulsus arteriarum.
 σφῦρα, ἡ, malleus, -i, ἄ.
 σφρηγλατέω -ῶ, malleo duco ἢ
 fabricor· —ομαι, malleo ducor.
 σφρηγλάτος, ον, malleo ductus ἢ
 fabricatus, a, um.
 σφυριόν, τό, malleolus, -i, ἄ.
 σφυρόν, τό, talus, -i, ἄ.
 σφυρόω -ῶ, malleo tundo.
 σφυρωτός, malleotus, a, um.
 σχάζω (=χαράντω), scarifico, are·
 —ομαι, scarifico, -ieri.
 σχάσις, ἡ, σχασμός, δ, σχάσμα,
 τό, scarificatio, -onis, θ.
 σχέδη, ἡ, scheda (scida) θ.

σχεδία, ἡ, schedia, -ae, θ.
 σχεδιάζω· 1) ex tempore dico· 2)
 celeriter facio· *3) νεοελ. α') adum-
 bro, -are; β') meditor, -ari.
 σχεδίασμα, τό· 1) opus ex tem-
 pore (ἢ celeriter) factum· *2) νεοελ.
 adumbratio, -onis, θ.
 σχεδιστής, δ, qui deliandi pe-
 ritus est.
 σχεδιαστικῶς, ex tempore.
 σχέδιον, τό· 1) ex tempore di-
 ctum, extemporale opus· *2) νεοελ.
 adumbratio, delineatio, θ.
 σχέδιος, ον, extemporalis e.
 σχεδιογραφία, -ἡ, delinastio, θ.
 σχεδόν, prope.
 σχελίσ, ἡ, segmentum carnis.
 σχέσις, ἡ· 1) relatio, θ. *2) νεοελ.
 societas, -atis, θ.
 *σχετίζομαι, ῥῆμ. relationem con-
 suetudinem, amicitiam jungo cum
 aliquo.
 σχετικός, ἡ, ὄν· 1) retinens, conti-
 nens, -ntis· 2) relativus, a, um·
 *3) νεοελ. necessarius, -ii, ἄ.
 σχετικῶς, relative.
 σχετλιάζω, conqueror, -i.
 σχετλιασμός, δ, lamentatio, θ.
 σχετλιαστικός, ἡ, ὄν, lamenta-
 bilis, e.
 σχέτλιος, ον· 1) crudelis, e· 2)
 durus· 3) miser, era, erum.
 σχῆμα, τό· 1) figura, -ae, θ. habi-
 tus, -us, ἄ. θ. 2) — λόγον, — ῥη-
 τορικόν, figura, figuratio· 3) πληθ.
 σχήματα, gesticulatio· 4) gestus, ἄ.
 σχηματίζω· 1) effingo, -ere; fi-
 guro, -are· formo, -are, aliquid·
 2) τὸν λόγον, orationem figuro· 3)
 μέο. —ομαι, ostendo me; gesti-
 culor, -ari.
 σχηματισμός, δ, figuratio, θ.
 σχίδαξ, δ, σχίδη, ἡ, assula, θ.
 σχίζα, ἡ, fissura, -ae, θ.
 σχιζόπους, fissipes, -ēdis.
 σχίζω· 1) findo (fidi) -ere, aliquid·
 —ομαι, me findo ἢ findor (fissus·
 sum)· 2) scindo (soidi), -ere, ali-
 quid.
 σχίννος, lantiscinus, a, um.
 σχίνις, ἡ, bacca lentisci.
 σχίνος, δ, lentiscus, -i, ἄ.

σχινώδης, ες, lentisco similis.
 σχίσις, ἡ, scissio, fissio, θ.
 σχίσμα, τό· 1) scissura, -ae, θ.
 fissura, -ae; ἀ· 2) dissidium, -ii, οὐ.
 σχίσμα, -atis, οὐ.
 σχισματικός, schismaticus.
 σχισμή, ἡ, scissio, θ.
 σχιστός, ἡ, ὄν· 1) scissus, a, um;
 fissus, a, um· 2) fissilis, e.
 σχοινιά, ἡ· 1) junci planta; 2) funis.
 σχοίνιος, α, ὄν, junceus, a, um.
 σχοίνινος, ἡ, ὄν, juncinus, a, um.
 σχοινίον, τό, funis, -is, ἀ. funale, is, οὐ. restis, -is, θ.
 σχοινῆς, ἡ, fructus junci.
 σχοινίτης, e jungo factus.
 σχοινοβατέω -ῶ, funi inambulo.
 σχοινοβάτης, σχοινοδρομος, δ, funambulans ἢ funiambulans, δ.
 σχοινοβασία, ἡ σχοινοδρομία, ἡ, incessus per funem.
 σχινώδεις, ὄν, funibus ligatus.
 σχοινοπώλης, δ, restio, -omis, ἀ.
 σχοίνος, δ· 1) juncus, -i, ἀ· 2) funis, -is, ἀ.
 σχοινοτενῆς, ἐς, oxtensus ut funis, ὄθ. longus, a, um.
 σχοινοῦς, δ, junctum, -i, οὐ.
 σχολάζω· 1) = σχολῆν ἄγω, otior, -ari, otium ago; otiosus sum· 2) —τινός ἢ ἀπό τινος, vābo aliqua re ἢ ab aliqua re· 3) σχολάζω τινί, α') = καταγίνομαι ἐν τινί, vaco adicui· β') operam do praeceptorī, audio praeceptorem· 4) σχολάζω πρὸς τι, tempus impendo ad aliquid· 5) = ἀκτῶ, cunctor, -ari· 6) μεταφ. τόπος σχολάζων, locus vacuus.
 σχολαῖος, α, ὄν, otiosus, a, um; vacuus, a, um.
 σχολαιότης, ἡ, tarditas.
 σχολαίως, per otium, otiose.
 σχολαρίκιον, τό, inauris, θ.
 σχολαρχέω -ῶ, scholarcha sum;
 σχολάρχης, δ, scholarcha, ἀ.
 σχολαστήριον, τό, locus, in quo otium agitur; schola, -ae, θ.
 σχολαστής, δ, otium agens.
 σχολαστικός, ἡ, ὄν· 1) otium litteris impendens; scholasticus, a, um· *2) homo ineptus.

σχολαστικότης, pudita eruditio.
 σχολεῖον, τό, schola, -ae, θ.
 σχολή, ἡ· 1) otium, -ii, οὐ. otiositas, -atis, θ· 2) tarditas, θ· 3) = διατριβή, schola, -ae, θ· 4) = σχολεῖον, schola, -ae; θ.
 σχολῆ, otiose; per otium.
 σχολιαστής, δ, scholiastes, δ.
 σχολικός, ἡ, ὄν, ad scholas pertinens; scholicus, a, um.
 σχολικῶς, modo scholae.
 σχολίον, τό, brevis explicatio; nota, θ. glossa, θ. scholium.
 σώζω· 1) servo, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) sospito, -are, aliquem ἢ aliquid· 3) salvo, -are, aliquem· 4) —ομαι (σώθην, σώσωμαι, α') παθητ. servor· β') μέν. σώζομαι τι, mihi servo aliquid· γ') in memoria teneo (aliquid).
 σωλήν, δ· 1) canalis, -is, ἀ. tubus, -i, ἀ· 2) imbrex, δ.
 σωληνάριον, τό, σωληνίσκος, δ, canalicula, -ae, ἀ.
 σωληνοειδής, ἐς, canaliculatus, a, um; canaliculo similis.
 σῶμα, τό, corpus, -oris, οὐ.
 σωμασκέω -ῶ, corpus exerceo.
 σωμασκία, ἡ, corporis exercitatio
 σωματεῖον, τό, corpus, οὐ.
 σωματεμπορέω -ῶ, mango sum.
 σωματεμπορία, ἡ, mangonicus quaestus.
 σωματεμπορος, δ, mango, ἀ.
 σωματικός, ἡ, ὄν, corporalis.
 σωματικῶς, corporaliter.
 σωματοφυλακῶ -ῶ, sum corporis custos.
 σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis; satellitium, -ii, οὐ.
 σωματοφύλαξ, δ, corporis custos, -odis, ἀ. satelles, -itis, ἀ.
 σωματώω -ῶ, corpus fascio, corporeā naturā induo; —οῦμαι, corporor.
 σωματώδης, ες· 1) corporeus· 2) = εὔσωρος, corporosus, a, um.
 σωματωδῶς, corporaliter.
 σωματώσις, ἡ, corporatio, θ.
 σώος (ἢ σώς), α, ὄν, salvus, a, um sospes, -itis.
 σωρεία, ἡ, acervus, -i, ἀ.

σωρείτης, *δ*, sorites, -ae, *ά*.
 σώρευσις, *ή*, acervatio.
 σωρευτός, *ή*, *όν*, congestus.
 σωρεύω· 1) cumulo, -are, aliquid· 2) congero (-essi) -ere, aliquid· 3) acervo, -are, aliquid.
 σωρηδόν, acervatim.
 σωσίβιος, *ον*, vitam servans.
 σώστης, *δ*, servator, -oris, *ά*.
 σωστικός, *ή*, *όν*, servandi vim habens; salutaris, e.
 σωστικώς, salutariter.
 *σωστός, *ή*, *όν*, integer, gra, grum; totus, a, um; perfectus.
 σώστρον, τό, praemium pro servata, vita datum.
 σώτειρα, *ή*, servatrix, *θ*.
 σωτήρ, *δ*, servator, -oris, *ά* liberator, -oris, *ά*. sospitator.
 σωτηρία, *ή*, salus, -ntis, *θ*.
 σωτήρια, τό, sacra ob salutem redditam (facio), soteria, *ού*. *πλ*.
 σωτήριος, *α*, *ον*, salutaris, e.
 σωτηριώς, salutariter.
 σωτηριώδης, *ες*, salutaris, e.

σωτηριωδώς, salutariter.
 σωφρονέω-ω, sanae mentis sum; *δθ*. 1) sapio, -ire; 2) modestus sum 3) temperans sum.
 σωφρονητικός, *ή*, *όν*, modestiae temperantiae studiosus.
 σωφρονίζω, prudentem, modestum facio, modero, -are.
 σωφρονικός, modestus, a, um.
 σωφρόνισις, *ή*, σωφρονισμός, *δ*, castigatio, *θ*. emendatio, *θ*.
 σωφρονιστήρ, σωφρονιστής, *δ*.
 1) moderator· *ά*. 2) *οι* σωφρονιστήρες (*δδόντες*), dentes genuini.
 σωφρονιστήριον, τό, locus, ubi homines emendantur.
 σωφρονιστικός, *ή*, *όν*, emendandi vim habens.
 σωφρόνως· 1) sana mente· 2) moderate· 3) pudice.
 σωφροσύνη, *ή*, modestia, *θ*. moderatio, *θ*. pudicitia, *θ*.
 σώφρων, *ον*, cui mens est sana· *δθ*. 1) prudens, -ntis· 2) moderatus, a, um; pudicus, a, um.

T

T, τ (*ταθ*)· τό δέκατον ἔννατον γράμμα, litera T; ὡς ἀριθμ. σημείον τό μὲν τ=trecenta, τό δὲ τ=trecenta millia.

ταγή, ταγγίσις, *ή*, rancor, *ά*.
 ταγγίζω, rancesco, -ere.
 ταγγός, *ή*, *όν*, rancidus, a, um.
 ταγεία, *ή*, principatus, -us, *ά*.
 ταγεύω, ταγέω, summus dux sum
 ταγή, *ή*, principatus, -us, *ά*.
 τάγμα, τό· 1) agmen, -inis, *θ*. 2) cohors, *θ*. 3) ordo, -inis, *θ*.
 ταγματάρχης, *δ*, duī cohorti praeest.
 ταγός, *δ*, dux; imperator.
 ταινία, *ή*, taenia, -ae, *θ*.
 ταινιόδης, *ες*, taenia similis.
 τακερός, liquaefactus, a, um.
 τακερόω-ω, mollem reddo, -ere.
 τακτικός, *ή*, *όν*· 1) peritus ordinandi; ordinarius, a, um· τὰ τακτικά, libri tactici· *ή* τακτική, ta-

ctica; ars aciem instruendi· 2) γραμ. ordinalis, e.

τακτικώς, ordinate.
 *τακτοποιέω-ω, in ordinem redigo; -οῦμαι, in ordinem redigor.
 τακτός, *ή*, *όν*· 1) ordinatus, a, um· 2) diiinitus, a, um.
 ταλαιπωρέω-ω· 1) affligo, -ere; vexo, -are, aliquem· 2) ταλαιπωρῶ καὶ -οῦμαι, labores, aerumnas perfero (-tali).
 ταλαιπώρημα, τό, ταλαιπωρία, *ή*, labor, -oris, *ά*. aerumna, *θ*.
 ταλαιπώρος, *ον*, aerumnosus, a, um; afflictus, a, um.
 ταλαιπώρωος, aerumnose.
 ταλανίζω, miserum et aerumnosum voco, -are; miseror, -ari.
 ταλαντεύω, ταλαντίζω· 1) libro -are; pondero, -are· 2) huc illuc agito, suspensum teneo; -ομαι,

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

29

huc illuc agitor· 3) περι πλάστιγ· :
δη ταλαντεύει, in quam partem in-
clinat.

τάλαντον, τό· 1) statêra, -ae, θ.
libra, -ae, θ. lanc, neis, θ. 2) ta-
lentum Atticum (60 minae).

ταλάντωσις, ἡ· 1) ponderatio, -onis,
θ. 2) agitatio, θ.

τάλαρος, δ, qualus, -i, δ.

τάλας, αινα, αν, qui perfert; mi-
ser, aerumnosus, a, um.

τάλλα, τάλλα, ceterum.

ταμειον, τό· 1) = αποθήκη, cella
penaria ἢ promptuaria· 2) τὸ δη-
μόσιον ταμειον, fiscus, -i, δ. aera-
rium, -i, οὐ. 3) = δωμάτιον, con-
clave, -vis, οὐ.

ταμίαις, δ· 1) promus, -i, δ. cel-
larius, -i, δ, 2) — τοῦ δημοσίου,
quaestor, -oris, δ. aerarii prae-
fectus.

ταμεία, ἡ· 1) quaestura, -ae, θ.
2) dispensatio, -onis, θ.

ταμίευμα, τό· 1) = διοκομιὰ, dis-
pensatio, -onis, θ. *2) νοελ. aes
dumeratum.

ταμίεσις· 1) dispensatio· 2) pu-
blicatio proscriptio bonorum.

ταμειντήριον, τό· cella penaria.

ταμειντικός, ἡ, δν· 1) quaestor-
ius· 2) bene dispensus a, um.

ταμειντικῶς, bona cum dispen-
satione; parce; frugaliter.

ταμειύω· 1) quaestor sum; quaes-
toris munus oboeo, -ire· 2) promus
ἢ cellarius sum· 3) repono (μάλ.
in aerario)· 4) — ομαι· α') repono,
recondo (praesertim mea)· β') pro-
mo, -ere, aliquid· γ') repono e.
et recondo in futurum· δ') viribus
parco· δθ. moderate utor aliqua re.
τάν, ὦ τάν, otu! heus amice!

τανταλίζω, concutio; vibro.

τανύπτερος, magnas alas habens.

τάνυσις, ἡ, tensio, onis, θ.

τανυσμός, δ, tensio, -onis, θ.

τανύω, tento, intendo, -ere, ali-
quid; — ομαι, tendor, extendor.

*ταξειδιον, τό, iter, itineris, οὐ.

*ταξειδεύω, iter facio ἢ habeo ἢ
conficio; navigo, -are.

*ταξειδιώτης, δ, viator, -oris, δ.

ταξιαρχέω -ᾶ, ordinis praefectus
sum; ordinem duco, -ere.

ταξιαρχία, ἡ, cohortis munus;
ordo, -inis, δ.

ταξιαρχος, ταξιάρχης, δ, ordinis
(cohortis) praefectus.

ταξινομέω -ᾶ, ordino, -are.

ταξινόμησις, in genera distributio
ταξινομία, ἡ, classis, -is, θ.

ταξιόω -ᾶ, ordino, -are.

τάξις, ἡ· 1) ordo, -inis, δ. 2) = δ
τόπος ἐνθα στρατιωτῆς εἶναι τεταγ-
μένος, statio, -onis, θ. 3) μερὶς,
μοῖρα, classis, -is, θ. 4) τάξις σχο-
λείου, classis, -is, θ.

ταπεινός, ἡ, δν· 1) humilis, e;
submissus, a, um· 2) vidis, e.

ταπεινότης, ἡ, humilitas; θ.

ταπεινοφροσύνη, humilitas.

ταπεινόφρων, humilis, e.

ταπεινῶω -ᾶ, humilem reddo,
-ere deprimo; demitto, -ere.

ταπεινώμα, τό, depressio; θ.

ταπεινώσις, ἡ, animi demissio et
abjectio; humilitas, δ.

ταπεινῶς, humiliter.

ταπεινωτικός, ἡ, δν, deprimenti
vim habens; probosus.

τάπης, δ, tapes, -ētis, δ.

τάραγμα, τό, ταραγμός, δ, tur-
batio, consternatio.

ταράκτης, δ, turbator.

ταρακτικός, ἡ, δν, turbans, per-
turbans, turbulentus.

τάρανδος (ζ.), tarandus, -i, δ.

ταραξίας, δ, turbulentus turbis
studens, turbas, excitare amans.

τάραξις, ἡ, turbatio, θ.

ταράσσω και — ττω, turbo per-
turbo, -are, aliquid· — ομαι, tur-
bor (-atus, sum)· — ομαι, metu per-
turbor.

ταραχή, ἡ, ταραχος, δ· 1) turba,
θ. turbulentia, θ. confusio, θ. 2)

seditio, -onis, θ. 3) — τῆς κοιλλας,
profluvium alvi.

ταραχοποιός, δν, turbas faciens;
tumultus ciens.

ταραχώδης, ες, turbulentus.

ταραχώδως, turbulente.

ταρβέω -ᾶ, paveo, -ere.

ταρβή, ἡ τάρβος, δ, metus, δ.

ταριχεία, ταρίχουσις, salsura.
 ταριχευτής, δ, salsitor, δ.
 ταριχευτός, ή, όν, sale, ή fumo
 conditus, a, um.
 ταριχεύω, sale fumo, condio.
 ταριχοπωλής, salsamentarius, δ.
 τάρχος, δ, salsamentum, ού.
 ταρσός και ταρρός, δ· 1) = πλέγμα,
 erates, δ. 2) πέλιμα, planta, θ.
 ταρσώ -ω, crate instruo.
 ταρσώδης, es, in modum cratis
 implicitus ή implexus, a, um.
 ταρτάρειος, α, ον, tartarus, a, um;
 δ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα, Tartarus
 (-os), δ. Tartara, -orum, ού.
 ταρταρίζω (νεοελ. τουρτουρίζω),
 frigore tremo, -ere.
 ταρταρώ -ω, in tartarum (carce-
 rem) detrudo ή dejicio.
 τάρφος, τό, densitas silvae.
 ταρφύς εία, ύ, densus, a, um.
 τάσις, ή· 1) extensio θ. *2) μετφ.
 = ροπή, inclinatio, -onis, θ.
 τάσσω και τάττω· 1) ordino, -are,
 aliquid constituo, -ere, aliquid· —
 ομαι, ordinor disponor constituo,
 τεταγμένος, η ον, ordinatus, status,
 constitutus, a, um. 2) τάττω έμαν-
 τον εν τή των πενήτων μεριδι, in
 pauperum ordine me redigo· 3)
 τάττω τινι φόρον, impono alicui ve-
 ctigal, tributa· 4) τάττω τινά επί τινι
 ή επί τι, praeficio aliquem alicui rei
 ταύρειος, α, ον, taurinus, a, um
 ταυρηδόν, in modum tauri.
 ταυρικός, ή, όν, taurinus, a, um
 ταυρομάχος, δ, taurocenta, θ.
 ταῦρος, δ, taurus, -i, δ.
 ταυτί, haecce.
 ταυτίξω τι, unum idemque cen-
 seo, et pono, aliquid· —ομαι, in
 unum confero (collatus sum).
 ταυτό, ταυτόν, idem.
 ταυτολογέω -ω, idem dico itero.
 ταυτολογία, ή, iteratio, θ.
 ταυτοπάθεια, ή, eadem fortuna.
 ταυτοπαθής, ές, idem patiens;
 cui idem accedit.
 ταυτοσήμαντος, ταυτόσημος, ον,
 idem significans.
 ταυτότης, ή, res eadem; identi-
 tas, aequalitas, -atis, θ.

ταφύς, δ, sepultor, -oris, δ.
 ταφή, ή, sepultura, -ae, θ.
 τάφιος, α, ον, funebris, e.
 τάφος, δ, sepulcrum, -i, ού.
 ταφροειδής, ές, fossae similis.
 ταφροποιέω -ω, fossam duco.
 τάφρος, ή, fossa, -ae, θ.
 τάχα· 1) = ταχέως, celeriter mox·
 2) = ίσως forsam ή forsitan.
 ταχέως, θάττον, τάχιστα, celeri-
 ter; celerius, celerime.
 ταχινός, ή, όν, celer, -is, e.
 τάχιον, citius, celerius.
 τάχος, τό, celeritas, -atis, θ.
 ταχύ, celeriter; cito; velociter.
 ταχυγραφέω -ω, cito scribo.
 ταχυγράφος, ον, velociter scri-
 bens; citus ad scribendum.
 *ταχυδακτυλουγία, ή, ars prae-
 stigiatoris.
 *ταχυδακτυλουγός, δ, praestigias
 tor, -oris, δ.
 *ταχυδακτυλουγικώς, modo prae-
 stigiatorum.
 *ταχυδρομείον, τό· 1) statio ta-
 bellaria aedes tabellariae· 2) = τα-
 χυδρόμος, cursor publicus.
 ταχυδρομέω -ω, velociter curro.
 ταχυδρομία, ή, celer cursus.
 ταχυδρόμος, ον· 1) celeriter cur-
 rens· *2) νεοελ. ο ταχυδρόμος, cur-
 sor ή tabelarius publicus.
 ταχύνω, accelero, -are.
 ταχύπλοώ -ω, celeriter navigo.
 ταχύπóρος, celeriter gradiens.
 ταχύπους, δ, ή, pedibus celer.
 ταχύπτερος, ον, celeriter volans.
 ταχύς, εία, ύ, celer, eris, ere;
 citus, a, um; velox, -ocis.
 ταχτής, ταχύτης, ή, celeritas, θ.
 ταών, ταώς, δ, pavo, -onis, δ.
 τε, que.
 τέγω, tingo, -ere; humecto.
 τεγκτός, ή, όν, tinctum, a, um.
 τέγος, τό, tectum, -i, ού.
 τεθνεώς, ώσα, ός, mortuus, a, um
 τεθορυβημένος, η, ον· 1) tumul-
 tuo -us· *2) νεοελ. confusus, a, um.
 τέθριππος, cum quatuor equis.
 τεθρυμμένος, delicate, molliter.
 τείνω· 1) tendo (tetendi), -ere;
 intendo, -ere, aliquid· 2) tendo,

porrigo alicui aliquid· 3) μεταφ. τείνω εἰς τόπον, iter (cursum) tendo in locum· 4) οὐδ. ποῖ τείνεις; ubi (quo) tentis? 5) μεταφ. τείνω πρὸς τι, specto ad aliquid· 6) —ομαι (ἐτάθηρ, τέταμαι), tendor, intendor (tendus, intendus sum).

τειχέω -ῶ, muris cingo -ere. τειχίζω, murum struo (-xi, -ere) aliquid; —ομαι muris cingor.

τειχικός, ἡ, ὄν, muralis, e. τειχιον, τό, parvus murus; maceria, -ae, θ.

τειχίσις, ἡ, τειχισμός, δ, muri exstuctio; munitio, θ.

τειχισμα, τό, munitio, -onis, θ.

τειχοδομία, ἡ, muri constructio.

τειχοποιία, ἡ, muri constructio.

τειχοποιός· 1) qui muros struit· 2) qui instruendis muris praeest.

τειχος, τό, murus, -i, οὐ.

τειχοφύλαξ, δ, murorum custos.

τεκμαίρομαι· 1) conjicio, -ere· 2) concludo argumentum ἢ ἀπλ. concludo.

τεκμαρτός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. é quo concludi potest.

τεκμήριον, τό, certum signum; argumentum, -i, σὺ.

τεκμηριώω -ῶ, certis conjecturis nitor (aliquid); probo -are.

τεκμηρίωσις, argumentum, οὐ.

τεκνογονία, liberorum procreatio.

τεκνογόνος, qui liberōs gignit.

τέκνον, τό, filius, -ii, ἄ, filia, -ae, θ. τέκνα, liberi, -orum, ἄ.

τεκνοποιέω -ῶ, τεκνοποιέομαι -οῦμαι, liberos procreo, -are.

τεκνοποιητικός, ἡ, ὄν, liberis procreandis idoneus, a, um.

τεκνοποιία, liberorum procreatio

τεκνυποιός, ὄν, liberos procreans

τεκταίνω καὶ τεκταίνομαι (= κατασκευάζω) τι, fabricor (-atus sum -ari) aliquid.

τεκτονεία, ἡ, opus fabrilis.

τεκτονικός, ἡ, ὄν, fabrilis, e. τεκτονικῶς, fabriliter.

τέκτων, δ, faber lignarius.

τελαμών, δ, lorum ensis.

τελαμώνιος, δ· 1) ad lorum pertinens· 2) Telamonius (Ajax).

τελεία στιγμή ἢ ἀπλ. τελεία ἡ, punctum, -i, οὐ.

τελειοποιέω -ῶ, perfectum reddo; —ομαι, perfectus reddor ἢ fiō.

τέλειος ἢ τέλειος, α, ον· 1) perfectus, a, um; 2) absolutus.

τελειότης, ἡ, perfectio, θ.

*τελειωτικός, definitivus, a, um.

τελειῶω -ῶ· 1) perficio· 2) finem impono· 3) absolvo· 4) consummo

τελειῶσις· 1) perfectio, θ. 2) absolutio, θ. 3) consummatio.

τελείως, τελῶς· 1) perfecte; absolute· 2) prorsus; omnino.

τελειωτής, δ, qui pericit; perfector, ἄ, consummator, ἄ.

τελειωτικός, ἡ, ὄν, perficiendi vim habens; perficiens, -ntis.

τέλειον, (ἐπίθ.) omnino prorsus.

τελεσίγραφον, τό, ultima conditio; ultimum, -i, οὐ.

τελεσιουργός, ὄν· 1) opus perficiens· 2) perfectum reddens.

τέλεσμα, τό, tributum, οὐ.

τελεσμός, δ, perfectio, -onis, θ.

τελεστήριον, τό, sacrarium, οὐ.

τελεστής, δ· 1) qui perficit (aliquid)· 2) initiator, -oris, ἄ.

τελεστικός· 1) perficiendi vim habens, perficiens· 2) initiatorus.

τελεσφορέω -ῶ· 1) ad finem perduco, -ere, perficio, -ere· 2) pensiones solvo· *3) νεοελ. = προκόπτω, proficio (-eci), -ere.

τελεσφόρεισις, ἡ· 1) initiatio, θ. consecratio, θ. *2) νεοελ. profectus, -us, ἄ, successus, -us, ἄ.

τελεσφόρος, ον· 1) ad finem perducens· *2) efficax, -acis.

*τελεσφόρος, efficaciter.

τελεταρχέω -ῶ, initio, -are.

τελετάρχης, δ, sacrimoniarum praefectus.

τελετή, ἡ· 1) — μνησίων, initiatio, -onis· 2) cerimonia, -ae ἢ μάλ. πληθ. ceremoniae, -arum, θ.

τελετουργία, ἡ, initiatio, θ.

τελευταῖον· 1) demum· 2) τελευταῖον τό —, tandem; denique.

τελευταῖος, α, ον, finalis, e; ultimus, a, um.

τελευτάω -ῶ· 1) finio (-ivi, -itum)

-ire, aliquid 2) desino (-ivi), -ere; finior, (iinitus, sum), -iri 3) τελευτών, (ἐπίρ.), ad postremum, tandem 4) desisto, -ere.

*τελευταίως ἢ τελευταῖον, proximè; novissime; nuper.

τελευτή, ἡ 1) finis, ἀ. exitus, -us, ἀ. 2) obitus, -us, ἀ. mors, θ.

τελέω -ᾶ 1) finio, -ire; perficio, -ere, aliquid 2) = ἐκτίνω, pendo, -ere 3) τελῶ γάμον, ἐορτήν, celebros nuptias, festum 4) τετέλεσται, consummatum est.

τελέως ἀντι τελεώς, ὁ ἴδε.

τελικός, ἡ, ὄν 1) finalis, ε 2) extremus, a, um.

τέλμα, τό 1) lacuna, -ae 2) locus palustris; palus, -ūdis.

τελματομαι -οῦμαι, in coenum cogor.

τελματοδης, ες, paluster, tris, tre; coenosus, a, um.

τέλος, τό 1) finis, -is, ἀ. exitus, -us, ἀ. 2) = σκοπός, finis, -is, ἀ. 3) = φόρος, vectigal, -alis, οὐ. 4) = ἀρχή, magistratus, -us, ἀ. 5) = λεγών, legio, -onis, θ. 6) = δαπάνη, sumptus, -us, ἀ. 7) classis civium 8) mysteria, -orum, οὐ. 9) ἐπίρ. α') τέλος, τέλος δέ, εἰς τέλος, denique, extremum (extremo) ad extremum β') μέχρι τέλους, διὰ τέλους, ad extremum, in perpetuum.

τελωνεῖον, τελώνιον, τό 1) = διαγώνιον, portorium, -i, οὐ. 2) τό οἰκοδομ. telonēum, -i, οὐ.

τελωνέω -ᾶ 1) vectigalia redimo, -ere 2) portorium exigo, -ere.

τελώνης, ὁ 1) portitor, ἀ. 2) ὁ ἐν τῷ Ἐδάγγ. publicanus, -i, ἀ.

τελωνικός, ἡ, ὄν, vectigalis, e.

*τελωνίζω, portorium pendo.

τέμνος, τό 1) nemus sacrum 2) delubrum, templum, -i, οὐ.

τέμνω (ἀόρ. ἔτεμον) 1) seco (-cui), -are, aliquid 2) τέμνομαι, secor (sectus ἢ secatus sum) -ari 3) τειμημένος, η, ον, sectus, a, um 2) τέμνω ὁδόν, seco viam, iter ἢ cursun (in locum) teneo 3) τέμνω τὴν γῆν, τὴν χώραν, ferro vasto agros 4) = ἐκτίνω, castro.

τέμπλον, τό, templum.

τεναγίζω, vadosus sum.

τέναγος, τό, vadum, -i, οὐ.

τεναγώδης, ες, vadosus, a, um.

τένων, ὁ, tendo, -onis, ἀ.

τέξις, ἡ, partus, -us, ἀ.

τεράμων, ον, tener, era, erum.

τέρας. τό 1) = διοσημεῖον, portentum, -i, οὐ. prodigium, -ii, οὐ. 2) = τὸ ἀλλόκοτον, monstrum, -i, οὐ.

τεράσιος, (α) ον 1) portentosus, a, um 2) prodigialis, e; monstruosus, a, um 3) τὰ -α, miracula.

τερασίως, prodigiose.

τερατεία, ἡ, τεράτευμα, τό, omne prodigiosum.

τερατικός, ἡ, ὄν, monstruosus.

τερατικῶς, prodigiose.

τερατολογία, ἡ, narratio prodigiosa ἢ monstruosa.

τερατολόγος, ὁ, qui prodigiosa narrat.

τερατοποιέω -ᾶ, prodigia facio.

τερατοποιός, ὁ, prodigia faciens.

τεράτομορφος, ον, forma monstruosa; monstruosus, a, um.

τερατουργέω -ᾶ, monstruosa et prodigiosa efficio, -ere.

τερατουργία, ἡ, opus prodigiosum; facinus portentosum.

τερατουργός, prodigia efficiens.

τεράτῳδης, ες 1) portentosus, a, um; monstruosus, a, um 2) μετφ. prodigiosus, a, um.

τερατωδῶς, prodigialiter.

τερεβίνθινος, terebinthus.

τερεβίνθος, ἡ, terebinthus, θ.

τερετίζω 1) ἐπὶ πτην. garrus, -ire 2) cantillo, -are.

τερέτισμα, τό, τερετισμός, ὁ, cantus mollis (avium, fidium).

τέρετρον, τό, terebra, -ae, θ.

τερέω -ᾶ, tereo, -ere.

τερηδονίζομαι, teredine infestor.

τερηδών, ἡ, teredo, -inis, θ.

τέρην, εἶνα, εν, tener, era, um.

τερθρεία, ἡ, praestigiae, -arum, θ.

τέρθρευμα, τό, praestigiae.

τερθρεύς, ὁ, praestigiator, ἀ.

τερθρεύω και -ομαι, praestigiis illudo, -ere.

τέρμα, τό 1) terminus, -i, ἀ. 2)

— ἰπποδρόμον, meta, -ae, θ.
τερματίζω, termino, -are, aliquid.
τέρμιος, α, ον, finalis, e.
τέρμιον, δ, terminus, -i, δ.
τερπνός, ή, όν, jucundus, um.
τερπνότης, ή, jucunditas, θ.
τερπνώς, jucunde.
τέρπω τινά, delecto oblecto, aliquidem; —ομαι, in re delector.
τέρψις, ή, delectatio, θ.
τεσσαράκοντα, quadraginta.
τεσσαρακονταέτης-αετής, -ούτης, δ, quadraginta annos natus.
τεσσαρακονταετία quadraginta anni
τεσσαρακοντάκις, quadragies.
τεσσαρακοντάς, ή, numerus continens quadraginta.
τεσσαρακοστός, ή, όν, quadragesimus, a, um; ή **τεσσαρακοστή** (νηστεία), quadragesima, -ae, θ.
τέσσαρες ή τέτταρες, οί, αί, τέσσαρα, τά, quatuor.
τεταγμένος, ordinate.
τετανικός, ή, όν, tetano labōrans; tetanicus, a, um.
τέτανος, δ, tetanus, -i, δ.
τεταρταίος, α, ον, quarto die aliquid agens ή patiens.
τεταρτημόριον, τό, quarta pars; quadrans, -ntis.
τέταρτος, ή, ον, quartus, a, um.
τετραγωνίζω, quardo, -are.
τετραγωνικός, ή, όν· 1) quadrangulus, a, um· 2) quadratas, a, um.
τετραγωνισμός, δ, quadratura, θ.
τετράγωνος, ον, quadrangulus, a, um; quadratus, a, um· *μετφ.* σώμα τετράγωνον (=σύμμετρον), corpus quadratum· δθ. perfectus.
*τετράδη, ή, ἴδε τετράς.
τετράδιον, τό, quaternio, θ.
τετραδικός, quaternarius, a, um.
τετράδιπλος, ον, quadriplicatus.
τετραετής, **τετραετής**, δ, quadri-mus; quadriennis.
τετραετία, ή, quadriennium, ού.
τετράζυγον, τό, quadriegae, -arum, θ. currus quadrijugus.
τετράζυγος, quadrijugus, a, um.
τετραήμερος, ον, quatuor dies durans; quatrīduanus, a, um.
τετράκις, quater.

τετρακόσιοι, αἱ, α, quadrigenti, ae, a; *ἐκ τετρακοσίων συγκείμενος*, quadingenarius, a, um.
τετρακτύς, ή, quaternio, θ.
τετραλογία, ή, tetralogia, θ.
τετραμηνιαίος, α, ον, **τετράμηνος**, ον, quadrimestis, e.
τετράρορος, quadrijugus, a, um.
τετραπάλαι, jam dudum.
τετραπηχναίος, α, ον, **τετράπηχης**, υ, qui quatuor, cubitorum est.
τετραπλασιάζω, quadruplico.
τετραπλάσιος, α, ον, quadruplus, a, um; quadruplex, -icis.
τετραπλασίως, quatruple majus.
τετραπλῶς, quadrifariam.
τετράπλευρος, ον, quator latera habens; τὸ—ον, quadrilaterum.
τετραπλόος -οῦς, -οῦν, quadruplus.
τετράποδος, ον, quatrūpedus.
τετράποδον, quadrupes, -epis, θ.
*μετφ. stolidus, a, um.
τετράπους, ον, quadrupes.
τετράς, ή· 1) numerus quaternarius, quaternio, -onis, θ. 2) dies quartus.
τετράς, δ, quadrans, -ntis, δ.
τετράστιχος, ον, quatuor versibus constans; tetrastichus || **τετράστιχον** (ποίημα), tetrastichum.
τετράστοιχος, ον, quatuor ordinibus constans.
τετραστοιχία, ή· 1) quadripartitus ordo· 2) series quatuor versuum
τετράστοον, τό, atrium, ού.
τετράστυλος, ον, quatuor columnas habens.
τετρασύλλαβος, ον, quatuor habens syllabas.
τετράτομος, ον, quater sectus; quator voluminibus constans.
τετραχῆ, quadrifariam.
τετράχορδος, ον, quatuor instructis chordis.
τετράχρονος, quatuor temporum.
τετραχῶς, quadrifariam.
τετράωρος, quatuor horas durans
τεττίγιον, τό, cicadula, -ae, θ.
τεττιγοφόροι, οί, cicadiferi.
τεττιώδης, es, cicadae similis.
τεττίζω, strido ut cicada.

τέτιξ, δ, cicada, -ae, θ.
 τεῦγμα, τό, opus, -eris, οὐ.
 τευθίδιον, τό, loligiuncula, θ.
 τευθίς, τεῦθος (λχθ). loligo, θ.
 τευκτήρ, τεύκτωρ, δ, fabricator.
 τευκτός, ἡ, ὄν, fabricatus, a, um.
 τεῦξις, ἡ, fabricatio, θ.
 τεῦτλον, τό, beta, -ae, θ.
 τεῦχος, τό, liber, d. volumen, οὐ.
 τεύχω, fabricor, -ari.
 τέφρα, ἡ, cinis, -eris, d. θ.
 τέφρος, ἄ, ὄν, τέφριος, η, ον,
 cinereus, a, um; cineraceus, a, um
 τέφρος -ω, in cineres redigo,
 -ere, aliquid -οὔμαι, cineresco.
 τέφρωδης, ες, cinereus, a, um.
 τέφρωσις, ἡ, redactio in cinerem.
 τεχνάζω, και -ομαι π' 1) arte
 conficio, -ere, aliquid 2) =μηχα-
 νόμαι, ἐπινοῶ, machinor, -ari.
 τέχνασμα, τό, τεχνασμός, δ, ma-
 chinamentum, οὐ. artificium, οὐ.
 τεχναστός, arte factus, a, um.
 τεχνάω -ω, -ῶμαι, ἴδε τεχνάζω.
 τέχνη, ἡ' 1) ars, -rtis, θ. 2) =
 δόλος, ἀπάτη, ars, -rtis, θ, dolus.
 τεχνήεις, εσσα, εν, artificialis, e.
 τεχνηέντως, artificiose.
 τεχνητικός, τεχνητός, ἡ, ὄν, ar-
 tificiosus, a, um.
 τεχνικός, artificiosus, a, um.
 τεχνικῶς, artificiose.
 τεχνίτης, δ, artifex, -icis, d.
 τεχνίτις, ἡ, artifex, -icis, θ.
 τεχνολογέω -ω 1) de arte dis-
 sero, -ere 2) artificiose disputo, -
 are 3) ἐν τῇ Γραμ. singulas partes
 orationis, examino per regulam et
 artem ὀθ. νεοελ. (μετφ). subtiliter
 aliquid examino.
 τεχνολογία, ἡ' 1) disputatio de ar-
 tibus 2) oratio artificiosa 3) ἐν τῇ
 Γραμμ. partium orationis per regu-
 lam et artem examinatio.
 τεχνοπαιγνιον, ludicrum, οὐ.
 τεχνουργέω -ω, fabricor, -ari.
 τεχνούργημα, opus artificiosum.
 τεχνουργία, ἡ, artificium, -ii, οὐ,
 τεχνύδριον, τεχνίδιον, parva, ars.
 τέως 1) τέως (δως), tamdiu (quam-
 diu) 2) aliquamdiu 3) interea, in-
 terim 4) aliquantum.

τήβεννα, τήβεννος, ἡ, toga, θ.
 τηβεννοφόρος, togatus, a, um.
 τηβεννοφορέω -ω, togam gesto.
 τηγανίζω, sartagine, coquo ἢ frigo
 τηγάνιον, τό, sartago, inis, θ.
 τηγανισμός, coctio in sartagine.
 τηγανιστός, ἡ, ὄν, in sartagine
 coctus ἢ frixus, a, um.
 τήγανον τό, sartago, -inis, θ.
 τῆδε 1) hic, huc 2) sic, hoc
 modo.
 τηθεύω, nutrio, -ire.
 τήθη, τηθη, τηθίς, ἡ, 1) nutrix,
 -icis, θ. 2) =μάμη, amita, θ.
 τηκεδών, ἡ' 1) liquafio, -onis, θ.
 2) =μαρασμός, tabes, -is, θ.
 τηκτικός, ἡ, ὄν, liquefaciens.
 τηκτός, ἡ, ὄν, liquefactus, a, um;
 liquabilis, e.
 τήκω 1) liquefacio, -feci) -ere,
 aliquid, τήκομαι, liqueo (factus
 sum) -eri 2) =φθείρω, macero.
 τηλαυγέω -ω, eminus splendo.
 τηλαύγημα, τό, τηλαύγαις, ἡ,
 splendor late dispersus.
 τηλαυγής, eminus late splendens.
 τῆλε, procul; longe.
 τηλεβόας, δ, longe, clamans.
 τηλεβόλος, ον' 1) longe jaculans,
 -ntis' *2) νεοελ. τὸ τηλεβόλον, tor-
 mentum, -i, οὐ.
 *τηλέγραφος, δ, telegraphus; d.
 τηλέμαχος, ον, eminus pugnans.
 τηλέπομπος, ον, longe missus.
 *τηλεσκόπιον, τό, instrumentum
 quo longe distantia, cernuntur.
 τηλεφανής, ες, procul apparens.
 τηλικός, η, ον, τηλικόδε, -κήδε,
 -κόδε, τηλικούτος, -καύτη, -κού-
 τον, (-το), tantus, a, um.
 τηλικούτον, (ἐπίρ.) tantopere.
 τηλόθεν, eminus.
 τημέλεια, ἡ, cura, cultus, -us.
 τημελής, ες, curam habens.
 τηνίκα, τηνικάδε, tunc.
 τηνικαῦτα, tum; tunc.
 τῆξις, ἡ' 1) liquatio, -onis, θ. 2)
 maceratio, -onis, θ. tabes, -is, θ.
 τῆπερ 1) ἕπον. δὲ, γνώμη, ἐπι-
 τηδέουσι, quemadmodum 2) ἕπον.
 αἰτία, quapropter 3) ubi.
 τηρέω -ω 1) servo, conservo 2)

tueor· 3) observo· 4) exspecto.

τήρησις, ἡ· 1) servatio, observatio, θ. 2) tutela, θ. 3) custodia.

τηρητής, ὁ· 1) observator, -oris, ἄ. 2) custos, -odis, ἄ.

τηρητικός, ἡ, ὄν, servandi studiosus; ad custodiam aptus, a, um.

τήτες, ὄν, horno, hoc anno; ἡ τήτες ἡμέρα, hodiernus dies.

τήτινος, ἡ, ὄν, hornus, a, um.

τιάρα, ἡ, tiara, -ae, θ.

τίγρις, ἡ, tigris, -gridis.

τιθασσός, mansuifactio, a, um.

τιθασσσία, ἡ, mansuifactio, θ.

τιθάσσευμα, τό, medium cicurandi; quo aliquis cicuratur.

τιθασσεντήρ και τιθασσεντής, ὁ, qui cicurat mansuetarius, ἄ.

τιθασσεντός, qui cicurari potest.

τιθασσέω, cicuro, -are mansuiefacio, (-feci), -ere, aliquem—ομαι, cicuror, -ari mansuiefio.

τιθασσῶς, mansuete.

τιθεντήρ, ὁ, nutritor, -oris, ἄ.

τιθεύω, nutrio, -ire.

τίθημι· 1) loco ἢ colloco, -are; pono (posui), -ere, aliquid· 2) pono, repono· 3) τίθημι ἄθλον, praemium propono· 4) τίθημι (τίθεμαι) τέλος, pono, impono finem· 5) ὄνομα τίθεμαί τι, nomen impono alicui· 6) τίθεμαι ψήφον, suffragium fero· 7) τίθεμαι τί τι (= ἐνεχυράζω), pignero aliquid alicui· 8) ταύτη τῆ γνώμη τίθεμαι, assentior (assensus sum), -iri· 9) = ποιῶ, ἀπεργάζομαι, facio, afficio, -cre, aliquid· 10) τὰ δπλα τίθεμαι· α') arma capio· β') in armis consisto ἢ castra pono· γ') arma humi pono arma depono· 11) τίθεμαι παρ' οὐδέν, nihili duco· 12) παθητ. ponor (positus sum) -i; collocor, -ari.

τιθηνέω -ῶ και τιθηνεύω· 1) nutrio, -ire· 2) foveo (ut nutrix).

τιθήνη, ἡ, nutrix, -icis, θ.

τιθήνημα, τό, id quod nutritur.

τιθήνησις, ἡ, nutritio, θ.

τιθηνία, ἡ, nutritatio, θ.

τιθός, ἡ, ὄν, mansuetus, a, um.

τίκτω (ἔτεκον)· 1) gigno (genui), -ere· 2) pario (peperi), -ere· 3)

παροίμ. ἄγνωστον ὁ, τι τίξεται ἢ ἐπιούσα, quid vesper ferat (vehat), incertum est.

τίλλω· 1) vello (velli και vulsi), -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) vellisco, -are· 3) τίλλομαι, vellor, -i.

τίλσις, ἡ, τίλμός, ὁ, vulsio, θ.

τίλτός, ἡ, ὄν, vulsus, a, um.

τιμαλφέω -ῶ, honoro, -are.

τιμαλφής, ἐς, pretiosus, a, um.

τιμάω -ῶ· 1) honōro, -are, honorifico aliquem· 2) = διατιμῶ, aestimo, -are aliquid· 3) ἀργυροῦν τινα (τινί) τιμῶ, aliquem pecunia multo· 4) τιμῶμαι ὑπό τινος, honoror (honoratus sum) ab aliquo, in honore sum apud aliquem· 5) τιμῶμαι τινα ἀντι πολλῶν χρημάτων ἢ πλείστον, pluris quam multum pecuniae, maxime aestimo aliquem· 6) πολλοῦ τοῦτο τιμᾶται, haec res est magni.

τιμή, ἡ· 1) honor, -oris, ἄ. 2) = ἀξίωμα, honor, -oris, ἄ. dignitas imperatoria· 3) = ἀξία, pretium, οὐ·

4) poena, mulcta, θ.

τιμήεις, εσσα, εν, honoratus.

τιμημα, τό· 1) pretium, -i, οὐ. valor, -oris, ἄ. 2) = ζήμια χρημάτων, mulcta, θ. 3) census.

τιμησις, ἡ· 1) litis aestimatio, mulcta, -ae, θ. 2) census, -us, ἄ.

3) = διατιμησις, taxatio, θ.

τιμητεία, ἡ, censura, -ae, θ.

τιμητεύω, censor sum.

τιμητής, ὁ, censor, -oris, ἄ.

τιμητικός, ἡ, ὄν· 1) honorificus, a, um· 2) censorius, a, um.

τιμητικῶς, honorabiliter.

τιμητός, aestimandus, a, um.

τίμιος, α, ὄν· 1) = ἐντιμος, honoratus, a, um· 2) = πολύτιμος, pretiosus, a, um· *3) honestus, a, um.

τιμιότης, ἡ· 1) honorabilitas, -atis, θ. pretiositas, -atis, θ. 2) nobilitas, θ. *3) = χρησιότης, honestas.

τιμίως, honeste; probe.

τιμόθεος, ὁ, colens deum.

τιμωρέω -ῶ τινι, defendo aliquem—οῦμαι τινα (γεοελ. τιμωρῶ τινά)·

α') punio (-ivi και -ii) -ire, aliquem—β') ulciscor (ultus sum) -i· γ') =

κολάζω, castigo, -are, aliquem·
 παθητ. τιμωροῦμαι (ἐτιμωρήθη) ὑπό
 τιος, punior (punitus sum), -iri.
 τιμώρημα, τό, ultio, θ. poena.
 τιμώρησις, ἡ, ultio, -onis, θ.
 τιμωρητής, δ, ultor, -oris, ἄ.
 τιμωρητικός, ultorius, a, um.
 τιμωρία, ἡ· 1) = βοήθεια, auxi-
 lium, -ii, ἄ. 2) ultio, θ. poena.
 τιμωρός, δ, ἡ· 1) auxiliator, -oris,
 ἄ. 2) ultor, ἄ. vindex, -icis.
 τίναγμα, τό, τιναγμός, δ, vibra-
 tio, -onis, θ. quassus, -us, ἄ.
 τινάσσω· 1) vibro, -are, aliquid·
 2) quatio (quassi).
 τίνω (τίσω)· 1) luo· 2) solvo -ere,
 aliquid· 3) pendo.
 τίποτε· 1) quidnam? cur? *2) νε-
 οελ.—οὐδέν, nihil.
 τίς, τί (τινός)· 1) aliquis (aliqui),
 aliqua, aliquid και aliquod· 2) qui-
 dam, quaedam, quoddam και qui-
 dam· 3) quispiam, quaequam, quod-
 piam και quidpiam.
 τίς, τί, qui, quae, quod.
 τίσις, ἡ, punitio, -onis, θ.
 τίτανος, ἡ, calx, -lcis, θ.
 τιτανόω -ῶ, calce obliuo.
 τιτανώδης, ες, calcarius, a, um.
 τιτθεία, ἡ, nutritio, -onis, θ.
 τιτθεύω, nutritio, -ire.
 τίτθη, τιτθή, ἡ, mamma, θ.
 τιτθίς, ἡ, nutrix, -icis, θ.
 τίτλος, δ, titulus, -i, ἄ.
 τιτράω -ῶ, τιτράνω, perforo.
 τιτρώσκω, vulnero, -are, aliquem
 ἢ aliquid; saucio, -are, aliquem ἢ
 aliquid; —ομαι, vulneror (atus sum)
 τιτρωσμός, δ, vulneratio, θ.
 τίφη, ἡ, tiphe, -es, θ.
 τίω· 1) honoro, -are· 2) σνήθ.
 α') pendo, solvo, -ere, aliquid· β')
 punio, -ire, aliquem.
 τλημοσύνη, ἡ, aerumna, θ.
 τλήμων, ον, aerumnosus.
 τλήσις, ἡ, patientia, ae, θ.
 τλητικός, ἡ, δν, patiens, -ntis.
 τλητός, ἡ, δν, tolerabilis, e.
 τμήδην, secando; caesim.
 τμήμα, τό, segmentum, οὐ.
 *τμηματάρχης, δ, praefectus se-
 ctionis.

*τμηματικῶς, frustatim.
 τμήσις, ἡ· 1) sectio, θ. scissio, θ.
 2) ἐν τῇ μετρ. tmēsis.
 τμητέας, α, ον, secandus, a, um.
 τμητήρ, τμητής, δ, sector, ἄ.
 τμητικός, ἡ, δν· 1) secandi vim
 habens· 2) sectilis, e.
 τμητός, ἡ, δν· 1) sectus, a, um·
 2) sectilis, e.
 τοιγαροῦν, τοιγάροισι, proinde;
 igitur; ergo.
 τοίνυν, igitur; ergo.
 τοιόςδε, -ήδε, -όδε, τοιοῦτος, -η,
 -ο, (-ον), talis, e; hujusmodi.
 τοιοντοτρόπως, tali modo.
 τοιχογραφία, pictura parietum.
 τοιχογράφος, δ, pictor parietum.
 τοιχοκολλέω -ῶ, in locis celebra-
 rimis libellos propono.
 τοῖχος, δ· 1) paries, -ietis, ἄ. 2)
 σπινθ. murus, -i, ἄ.
 τοιχώω -ῶ, murum facio.
 τοίως, τοιῶσδε, tali modo.
 τοκάς, ἡ, puerpera, -ae, θ.
 τοκάω -ῶ, parturio, -ire.
 τοκετός, δ, partus enixus, -us, ἄ.
 puerperium, -i, οὐ.
 τοκεύς, δ, genitor, -oris, ἄ.
 τοκίζω, fenori do (dedi) -are·
 (pecuniam).
 τοκιστής, δ, fenerator, ἄ.
 τοκογλυφέω -ῶ; feneratorem ago.
 τοκογλύφος, δ, fenerator, ἄ.
 τοκογλυφία, ἡ, feneratio, θ.
 τόκος, δ· 1) —τίξις, γόνος, partus,
 -us, ἄ. 2) —διάφορον, fenus, οὐ.
 τόλμα, τόλμη, ἡ, audacia, θ.
 τολμάω -ῶ, audeo, -ere, aliquid·
 ἢ facere aliquid.
 τόλμημα, τό, facinus ausum ἢ,
 ἄπλ. ausum, -i, οὐ.
 τολμηρία, ἡ, audacia, -ae, θ.
 τολμηρός, ἄ, δν, audax, -acis;
 audens, -ntis.
 τολμηρῶς, audacter.
 τόλμησις, ἡ; conatus audax.
 τολμητέον, audendum est.
 τολμητής, δ, τολμητίας, δ, homo
 audax ἢ ἄπλ. (ὄνσ.) audax.
 τολμητικός, ἡ, δν, audax, -acis.
 τολυπέω, conglomero, -are; μετφ.
 machinor, struo, aliquid.

τολύπη, ἡ, glomus lanae carptae.
 τομειον, τό, τομίς, ἡ, forceps, ἄ.
 τομεύς, δ, sector, -oria, ἄ.
 τομή, ἡ 1) sectio, -onis, θ. 2)
 incisio, -onis, θ. incisura, -ae, θ.
 τομίας, δ, castratus, -i, ἄ.
 τόμος, δ, tomus, ἄ. volumen.
 τονθορίζω, submitte loquor.
 *τονίζω, syllabis accentum pono
 ἢ adpono, -ere; apicem adpingo.
 τόνος, δ 1) tonus, ἄ. accentus,
 ἄ. 2) — φωνῆς, contentio vocis.
 τονόω -ῶ 1) = ῥώννυμι, roboro,
 -are; firmo; -are 2) = τονίζω.
 τονώδης, ες, tonum habens.
 τόνωσις, ἡ, corroboratio, θ.
 τονωτικός, ἡ, ὄν, vim habens
 roborandi et firmandi.
 τοξεία, ἡ, ars sagittandi.
 τόξευμα, τό 1) sagitta, θ. telum,
 ὀύ. 2) ictus sagittae.
 τόξευσις, ἡ, sagittae emissio.
 τοξευτεῖρα, ἡ, sagittaria, θ.
 τοξευτής, δ, sagittarius, ἄ.
 τοξευτικός, sagittarius, a, um.
 τοξευτός, sagittā percussus.
 τοξεύω, arcu sagittam emitto;
 arcu ἢ sagittis peto; —ομαι, (ἔτο-
 ξεύθην), sagittā percutior (per-
 cussus sum).
 τοξικός 1) sagittarius, a, um 2)
 ἡ —η, ars sagittas mitendi 3) τό
 —όν· α') = οἱ τοξόται, sagittarii,
 -orum β') = δηλητήριον, venenum.
 τοξοβόλος, ὄν, sagittas jaculans.
 τοξοειδής, ες, arcui similis.
 τοξοθήκη, ἡ, pharetra, -ae, θ.
 τόξον, τό, arcus, -us, ἄ.
 τοξότης, δ, sagittarius, ἄ.
 τοξότης, ἡ, sagittaria, -ae, θ.
 τοξοφόρος, sagittifer, a, um.
 τοπάζω 1) loco 2) conjicio.
 τοπάρχης, δ, praefectus regionis;
 toparcha, -ae, ἄ.
 τοπαρχία, ἡ, toparchia, -ae, θ.
 *τοπειογράφος, δ, qui regiones ἢ
 regionum formas pingit.
 *τοπειον, τό, regio, -onis, θ.
 τοπικός, ἡ, ὄν, localis; e.
 τοπικῶς, localiter.
 τοπογραφέω -ῶ, locum describo
 τοπογραφία, loci descriptio.

τοπογράφος, locorum descriptor.
 τοποθεσία, ἡ, loci situs ἢ posi-
 tus; loci positio; situs, -us, ἄ.
 *τοποθετέω -ῶ, in loco colloco,
 -are, aliquem ἢ aliquid —ομαι
 α') me loco (alicubi) β') περί ὁ-
 παλλήλ. ἐτοποθετήθη ἐν Ἀθήναις,
 Athenis constitutus est in munere.
 *τοποθέτησις, ἡ, collocatio, θ.
 τόπος, δ, locus, -i, ἄ. regio.
 τοποτηρητής, δ, vicarius, ἄ.
 τορεία, τόρσεισις, ἡ, caelatura, θ.
 τόρσευμα, τό, opus caelatum.
 τορευτής, δ, caelator, -oris, ἄ.
 τορευτικός, ἡ, ὄν, ad caelandum
 pertinens ἢ aptus, a, um.
 τορευτός, ἡ, ὄν, caelatus, a, um.
 τορεύω, caelo, -are.
 τορέω -ῶ, perforo, -are.
 τόρνευμα, opus torno factum.
 τορνευτήριον, τό, tornus, ἄ.
 τορνευτής, δ, tornator, ἄ.
 τορνευτικός, ἡ, ὄν, ad tornandum
 pertinens ἢ aptus, a, um.
 τορνεύω, torno, -are, aliquid.
 τόρνος, δ, tornus, -i, ἄ.
 τορός, δ, scalprum lapicidarum.
 τορός, ἡ, ὄν, penetrans, -ntis;
 τορύνη, ἡ tudicula, -ae, θ.
 τορῶς, acute; clare.
 τοσάνκις, τοσαντάκις, toties.
 τοσαπλάσιος, tantuplus, a, um.
 τοσανταχῶς, tot modis.
 τόσος, η, ὄν, τοσόςδε, -ἡδε, -όδε,
 tantus, a, um.
 τοσοῦτος, αὐτή, οὔτο, (ν) 1) tan-
 tus, a, um 2) τοσοῦτοι, αὐται, αὐ-
 τα, tot (ἄκλ.) τοσαῦτα ἐστίν, tot an-
 nos 3) ἕτερος τοσοῦτος, ἡ, ὄν, tan-
 tusdem, tantadem, tantudem 4)
 ἕτεροι τοσοῦτοι, αὐται, αὐτα, toti-
 dem (ἄκλ.).
 τότε, tunc; tum.
 τοτέ, aliquando.
 τοῦλάχιστον 1) minimum *2) γε-
 οελ. = γε, saltem,
 τοῦμπαλιν, contrarium.
 τοῦναντίον, contra.
 τοῦνεκα, propterea.
 Τοῦρκος, δ, Turca, -ae ἄ.
 τουτογί, τουτί, hocce.
 *τραβάω -ῶ 1) = ἔλκω, traho

{xi, -ere 2) = ὑποφέρω, suffero.
τραγαλίζω, rodo, -ere.
τραγανόν τό, cartilago, θ.
τράγειος, hircinus, a, um.
τραγέλαφος, δ, hircocervus, ἀ.
τραγήματα, τά, bellaria, οὐ.
τραγίζω 1) hircum oleo 2) hir-
 quitallio, -ire.
τραγιεύομαι, tragice loquor.
τραγικός, tragicus, a, um.
τραγικώδης, ες, tragico similis.
τραγικῶς, tragice.
τράγος, δ, hircus, -i, ἀ.
τραγοσκελής, ες, capripes.
τραγωδέω -ῶ 1) tragoediam de-
 canto 2) tragice decanto 3) tra-
 gice exaggero, -are *4) νεοελ.
τραγωδῶ ἢ τραγουδῶ = ζῶω, cano,
 canto, ἐντεῦθ. α') τὸ τραγοῦδι, can-
 tilena, -ae, θ. β') ὁ τραγουδιστής,
 cantor, cantator, ἀ. ἢ τραγουδιστρια,
 cantatrix, -icis.
τραγωδία, ἡ, tragoedia, θ.
τραγωδός, δ, tragicus poeta.
τρανής, ες, τρανός, ἡ, ὄν 1) cla-
 rus, a, um 2) perspicuus, a, um *3)
 νεοελ. = μέγας magnus, a, um.
τρανότης, ἡ, perspicuitas, θ.
τρανόω -ῶ, perspicuum reddo.
τρανώς, manifeste.
τράπεζα, ἡ 1) mensa, -ae. θ.
 2) — **τραπεζιδῶν**, mensa, argenta-
 ria ἢ ἀπλ. mensa 3) ἢ ἱερά — sa-
 cra mensa, altare, οὐ. 4) coena,
 fercula, -ae, θ.
τραπέζιον, τό 1) mensula, ae,
 θ. 2) γεωμ. trapezium, -ii, οὐ.
τραπεζιτεύω, mensarius sum.
τραπεζίτης, δ 1) mensarius, -ii,
 ἀ. trapezita, -ae, ἀ. 2) οἱ τραπεζί-
 ται (δόδοντες), dentes molares.
τραπεζιτικός, ἡ, ὄν, ad mensa-
 rium pertinens.
τραπεζοειδής, ες, mensae for-
 miam habens; mensae similis.
τραπέω -ῶ, uvas calco.
τραυλίζω, balbutio, -ire.
τραυλισμός, balbuties, -iei, θ.
τραυλός, ἡ, ὄν, balbus, blaesus.
τραυλότης, ἡ, balbuties, -iei, θ.
τραῦμα, τό, vulnus, -eris, οὐ.
τραυματίας, δ, vulneratus.

τραυματίζω, vulnero, -are — **ομαι**
 vulneror, -ari.
τραυματισμός, δ, vulneratio, θ.
τραχέως, aspere; acerpe.
τραχιλέα (τραχηλιά), ἡ, collare,
 -is, οὐ.
τραχηλιάω -ῶ, cervicem attolo.
τραχηλίζω, cervicem resupino.
τραχλοειδής, ες, collo similis.
τράχλος, δ 1) collum, -i, οὐ.
 2) cervix -icis, θ.
τραχώω -ῶ, durum reddo.
τραχυντικός, exasperans.
τραχύωω, aspero, exaspero.
τραχύς, εἶα, υ' 1) asper, -era, -e-
 rum * **μετφ. ἄνθρωπος** — τὸ ἦθος,
 homo natura asper 2) scaber,
 bra, brum 3) acerbus, a, um.
τραχύτης, ἡ 1) asperitas, -atis,
 θ. 2) scabritia, -ae, θ.
τραχυφωνία, asperitas vocis.
τραχύφωνος, qui voce aspera est.
τραχώδης, ες, asper, a, um.
τράχωμα, asperitudo palbeprae.
τραχών, δ, locus asper.
τρεῖς, οἱ, αἱ, τρία, τά, tres tria,
 -ium, ἀνά τρεῖς, terri, -ae, ae, ἀ.
τρέμω, tremo (ui), ere.
τρεπτικός, ἡ, ὄν, mutabilis, e.
τρεπτός, conversus a, um.
τρεπτότης, ἡ mutabilitas, θ.
τρέπω 1) τινὰ ἢ τι εἰς τι, verto
 (-rti), -ere, converto (-rti), -ere,
 aliquem ἢ aliquid in — **ομαι**, (ἐτρα-
 πόμην) εἰς τι, ἢ ἐπὶ τι, me verto,
 me converto, me confero in, ad a-
 liquid 2) = μεταβάλλω, verto con-
 verto, -ere; muto (ae).
τρέσσης, δ, timidus, -i, ἀ.
τρέφω 1) ἀλο (-ui), -ere; mu-
 trio (-ivi ἢ -ii), -ire, aliquem ἢ
 aliquid 2) = ἐκτρέφω τινὰ, educo,
 -are, aliquem 3) — **ομαι** a') nu-
 tritor (nutritus sum), -iri (ab ali-
 quo) β') = ἐσθίω, vescor, -i. γάλα-
 κτι τρέφονται, lacte vescuntur.
τρέχω (ἔδραμον) 1) curro (cu-
 curri), -ere * **παθητ. δρόμος γλιγγε-
 ται**, curritur * 2) νεοελ. = ρέω, fluo.
τρησίς, ἡ, perforatio, θ.
τρητός, ἡ, ὄν, perforatus, a, um.
τρίαίνα, ἡ, tridens, -ntis, ἀ.

τριανοσιδής, *ές*, speciem tridentis habens.

τριάνης, *ter*.

τριακονθήμερος, *ον*, qui triginta dierum est.

τριάνκοντα, triginta, *ἀνά*, κατά τριάκοντα, triceni, -ae, *α'* *ολ* τριάκοντα, triginta tyranni.

τριακονταετηρίς, τριακονταετηρία, *ή*, anni triginta.

τριακονταέτης, -τούτης, -ταστής, -ές, -έτις, -τούτις, qui, quae triginta annorum est; tricennalis, e.

τριακονταετία, *ή*, triginta anni.

τριακοντάκις, tricies; trigesies.

τριακονταπέντε, trigintaguarque.

τριακονταπλάσιος, *α*, *ον*, -ίων, -πλοῦς, -ή, -οῦν, per triginta multiplicatus.

τριακονταπλασίως, tricies totidem τριακοντάς, *ή*, tricenarius numerus; triacotas, -adis, *θ*.

τριακοντάφυλλον, (τριαντάφυλλον), τό, rosa, -ae, *θ*.

*τριανταφυλλιά, *ή*, rosa, *θ*.

τριακοντήρης, τριακόντηρος, *ή*, navis triginta remis instructa.

τριακόσιοι, *αι*, *α*, trecenti, ae, a.

τριακοστός, *ή*, *ον*, trigesimus (tricesimus), *α*, *um*.

τριαρχία (*τριανδρία), *ή*, triumviratus, -us, *ά*.

τριαρχαί, *οί*, triumviri, *ά*.

τριάς, *ή* 1) numerus ternarius; ternio, -onis, *θ*. †2) trinitas.

τριαύλαξ, *δ*, trisulcus, -i, *ά*.

τριβεύς, *δ*, tritor, -oris, *ά*.

τριβή, *ή* 1) = τριψίς, tritura, -ae, *θ*. 2) = ξίς, usus, -us, *ά*. exercitatio *θ*. 3) = βραδύτης, mora, -ae.

τριβόλος, *δ*, tribulus, -i, *ά*. τὰ τριβόλα, tribulum, -i, *ου*.

τριβός, *ή*, semita, *θ*. callis, -is, *θ*.

τριβω 1) tero (trivi, tritum) -ere, aliquid; frico (-cui, -atum και -ctum) -are, aliquem *ή* aliquid; —ομαι (ἐπιφθην) teror (tritum sum);

τετριμμένος, *η*, *ον*, tritus, *α*, *um* 2) = ἐπιτριβω, adtero, -ere, aliquid 3) τριβω τι πρὸς τι, aliquid aliquo tero alicui affricco 4) μέσ. τριβωμαι τι, usu tero aliquid.

τριβων, *δ* 1) homo tritus, homo in rebus agendis exercitatus 2) pallium tritum.

τριγάμος, *δ*, *ή*, ter uxorem ducens; ter nupta.

τριγένεια, *ή* 1) triplex genus 2) tertia generatio, -onis, *θ*.

τριγενής, *ές* 1) triplicis generis 2) ἐν τῇ γραμ. trium generum.

τριγύλα, τριγύλη (ιχθ.), mullus, *ά*.

τριγλώχις, tres cuspides habens.

τριγμός, *δ*, stridor, -oris, *ά*.

τριγωνίζω, in trigonum formo.

τριγωνικός, *ή*, *ον*, triangularis e; trigonicus, *α*, *um*.

τριγωνον, τό, triangulum, *ου*.

τριγωνος, *ον*, triangulus, *α*, *um*.

τριετής, *ές*, trimus, *α*, *um*.

τριετηρίς, *ή*, triennium, *ου*.

τριετία, *ή*, triennium.

τριζυγος, *ον*, trijugis, e.

τριζω, *ές*, strideo και strido, -ere.

τριήμερος, triduanus, *α*, *um*.

τριηραρχέω -ω, praesum triremi, trierarchus sum.

τριηραρχος, *δ*, trierarchus, *ά*.

τριηραρχία, *ή*, munus trierarchi.

τριήρης, *ή*, triremis, -is, *θ*.

τριήπιον, τό, triga, -ae.

τριάρητος, τρικέφαλος, tri-ceps, -ipis.

τρικλινον, τό, triclinium, *ου*. *θ*.

τρικρανος, *ον*, trifidus, *α*, *um*.

τρικτύς, *ή*, numerus ternarius.

τρικνμία, *ή*, fluctus magnus; decumanus fluctus.

τρικνμώδης, procellosus, *α*, *um*.

τριλογία, *ή*, trilogia, -ae, *θ*.

τριμνηαίος, *α*, *ον*, τριμνηος, *ον*, trimestris, e.

τριμητος, *ον*, trilix, -icis.

τριμμα, τό, quod tritum est.

τριμορφος, *ον*, triformis (Hecate).

τριοδία, τριόδος, *ή*, trivium, *ου*.

τριοδίτης, *δ*, trivialis.

τριπαππος, *δ*, tritavus, *ά*.

τριπηχναίος, *α*, *ον*, τριπηχης, *υ*, qui est trium cubitorum.

τριπλαξ, *δ*, *ή*, triplex (vestis).

τριπλασιάζω, triplico, -are; triplo majorem *ή* majus facio;

*τριπλασιασμός, *δ*, triplicatio, *θ*.

τριπλάσιος, α, ον, triplex -icis;
 triplo major ἢ amplior.
τριπλασιώς, tripliciter.
τριπλή, τριπλῶς, tripliciter.
τριπλός, -οῦς, -οῦν, triplus, a, um; triplex, -icis.
τριποδίω, tripedo, -are.
τριπόδιον, τό, parvus tripes.
τριπόλις, ἡ, triplex urbs' || ἡ Τριπολις, Tripolis, -is, θ.
τριπούς, ουν, tripes, -edis, ὁ τρίπους (μάλ. ὁ Πυθικός), cortinā, θ.
τριπτής, δ' 1) tritor, -oris, ἄ. 2) δ' ἐν τῷ βάλαν. qui aliquem fricat.
τριπτός, ἡ, ὄν, tritus, a, um.
τριπτυχος, ον, triplex -icis.
τρίς, ter.
τρισάγιος, α, ον, ter sanctus, sanctissimus, a, um.
τρισάθλιος, miserrimus, a, um.
τρισαθλίως, miserrime.
τρισαλητήριος, α, ον, scelestissimus, improbissimus, a, um.
τρισαριστέυς, ὁ ter victor.
τρισηδαίμων, ον, ter felix; felicissimus, beatissimus, a, um.
τρισεκαίδεκα, tredecim.
τρισεκατάρατος, ον, prorsus execrabilis, e.
τρισεκλής, ἐς, tria habens crura.
τρισμακαρ, τρισμακάριος, α, ον, τρισμακάριστος, η, ον, ter beatus, beatissimus, a, um.
τρισμαγίστος, ter maximus, a, um.
τριγμός, ὁ, stridor, ἄ.
τριμήριοι, αι, α, tricies mille.
τρισόλβιος, α, ον, ter quaterque beatus; beatissimus, a, um.
τρισπαππος, ὁ, triavus, -i. ἄ.
τρισπίθαμος, ον, tres spithamas aequans.
τρισῶς, tripliciter.
τρισῶω -ῶ' 1) triplico, -are' 2) in tres partes divido, -ere.
τριστάδιος, ον, trium stadiorum.
τρίστεγος, tria habens tecta.
τρίστιχος, tres versus habens.
τρίστοιχος, ον, tribus ordinibus constans.
τρίστομος, ον, tria habens ora.
τρίστυλος, tres habens columnas.
τρισύλλαβος, tres habens syllabas

τρισχίλιοι, αι, α, ter mille.
τρισχίλιοστός, ἡ, ὄν, ter mille-simus, a, um.
τριταγωνιστέω -ῶ, tertias fabulae partes ago.
τριταῖος, α, ον, tertianus, a, um; qui tertio die aliqui facit.
τριτάλας, αινα, αν, ter miser.
τριτέγγονος, δ, trinepos, -otis, ἄ.
τριτέυω, tertius sum.
τριτημόριον, τό, tertia pars (cujuslibet rei); triens, -ntis.
τριτοκέω -ῶ, ter ἢ tres pario.
τριτόκος, ον, ter pariens.
τρίτος, η, ον, tertius, a, um; ἐπίρ. α') τό -ον, tertium' β') τρίτον tertio.
τριτόω -ῶ, tertio iacio.
τρίτως, tertio loco.
τρίτωσις, ἡ, tertiatio, θ.
τρίφυλλον, τό, trifolium, οὐ.
τρίφυλλος, terna folia habens.
τρίχα, ἡ, trifariam.
τρίχαπτος, ον, e pilis textus, τό τρίχαπτον, vestis e tenuissimis filis, trichaptum, -i, οὐ.
τριχή, trifariam.
τριχίασις, (νόσ.) trichiasis, θ.
τριχιάω -ῶ' 1) pilosus sum' 2) trichiasi laboro.
τρίχινος, η, ον, e pilis factus ἢ confectus, a, um.
τρίχορδος, ον, trichordis, e τό τρίχορδον, trichordum, -i, οὐ.
τρίχορροια, ἡ, alopeciae, θ.
τρίχορρῆς, ἐς, cui pili defluunt.
τριχοτομέω -ῶ' 1) pilos deseco' 2) in tres partes divido.
τριχοτομία, sectio in tres partes.
τριχοῦ, tribus in locis.
τριχοφνέω -ῶ, capillos produco.
τριχοφνής, capillos producens.
τριχοφνία, productio capillorum.
τριχώω -ῶ, pilosum reddo.
τρίχρωμος, τριχρώματος, ον, τρίχρωος, δ, ἡ, tricolor, -oris.
τριχώδης, ἐς' 1) pilosus, villosus, a, um' 2) capillis similis.
τρίχωμα, capillamentum, οὐ.
τρίχῶς, trifariam.
τριχωτός, ἡ, ὄν, pilosus, a, um.
τρίψις, ἡ' 1) tritura, ae, θ. 2)

fricatus, us, á. fricatio ἢ frictio, θ. τριψιδιον, τό, τριψιδία, ἡ, tricinium, -ii, οὐ. τὸ Τριψιδιον, tridium, -ii, οὐ.

τριώροτος, ον, trium horarum.

τριώροφος, ον, tres habens conignationes.

τριμάζω· 1) intremo, -ere· 2) — τινά, terreo aliquem.

*τριμάρα, ἡ, pavor, terror.

*τρομερά, horrende.

τρομερός, á, δν· 1) = περιτρομος, tremens, -ntis· 2) = τρόμον, ἐμπουῶν. tremendus, horrendus.

τρομέω -ῶ· 1) tremo, -ere· 2) horreo, -ere, aliquem.

τρομικός, tremebundus, a, um.

τρόμος, δ, tremor, á. timor.

τρομώδης, ες, trepidus, a, um.

τροπαία, ἡ, tropaeus ventus.

τρόπαιον, τροπαῖον, tropaeum.

τροπαῖος, α, ον, qui convertitur τροπαιοῦχος, δ, tropaeum tenens; tropaeatus, a, um.

τροπαιοφορία, tropaei gestatio.

τροπαιοφόρος, ον, tropaeum gestans; tropaeatus, a, um.

τροπαρίον, τό· troparium, οὐ. τροπή, ἡ· 1) conversio, mutatio, -onis, θ. 2) conversio in fugam·

3) ἡλίον τροπή, solstitium, οὐ. τρόπηξ, δ, manubrium remi.

τροπικός, tropicus, a, um.

τροπικῶς, tropice; figurate.

τρόπισ, ἡ, carina, -ae, θ.

τροπολογέω -ῶ· 1) tropice loquor, -i; tropis in sermone utor·

*2) νεοελ. muto, commuto.

τροπολογία, ἡ· 1) tropicus sermo; tropologia· *2) mutatio.

τροπολογικός, tropologicus.

τροπολογικῶς, tropologice.

*τροποποιέω -ῶ, muto.

*τροποποιήσις, ἡ, mutatio.

τρόπος, δ· 1) modus, -i, á. 2) = μέθοδος, ratio, -onis, θ. 3) mos, moris, á. consuetudo, -inis, θ. 4)

ritus, -us, á. 5) ἐν τῇ ρητ. tropus, -i. τροπός, δ, lorum contortum, quo remus scalmo alligatur.

τροπόω -ῶ, in fugam verto.

τροῦλλος, δ, trullus, -i, á.

τροφαλῖς, ἡ, caseus, -i, á.

τροφεῖον, τό, συνήθ. τὰ —a, alimentum, -i, οὐ.

τροφεύς, δ, altor, -oris, á.

τροφέω -ῶ, nutrio, -ire.

τροφή, ἡ· 1) cibus, -i, á. 2) victus, -us, á. *3) alimentum, οὐ.

τρόφιμος, ον· 1) alumnus, a, um· *2) νεοελ. τὰ —a, alimenta.

τροφιμότης, ἡ, vis alendi.

τροφός, δ, altor, nutritor, á. ||

ἡ τροφός, nutrix, -icis, θ.

τροφώδης, ες, nutriens -entis.

τροχάδην, currendo; cursim.

τροχάζω, celeriter curro.

τροχαϊκός, irochaicus, a, um.

τροχαῖος, δ, trochaeus, -i, á.

τροχαλία, ἡ, trochlea, -ae, θ.

τροχαλίζομαι, volvor, -i.

τροχαλός, ἡ, δν· 1) velox currens· 2) rotundus.

τροχαντήρ, δ, pars puppis.

τροχάω -ῶ, curro, -ere.

τροχιά, ἡ, orbita.

τροχίζω· 1) rotā torqueo· *2) νεοελ. cote acuo cultrum, μεταφ. mentem, ingenium acuo.

τρόχις, δ, cursor, -oris, á.

τροχίσκος, δ, rotula, -ae, θ.

τροχοειδής, ες, rotae similis.

τροχοπέδη, ἡ, sufflamen, οὐ.

τροχός, δ, rota, -ae, θ.

τροβῆλον, τό, catinus, -i, á.

τρογάω -ῶ, vindemio, -are.

τρογέω -ῶ, sicco, -are.

τρούγη, ἡ, vindemia, -ae, θ.

τρούγησις, ἡ, vindemia, θ.

τρούγητής, δ, vindemiator, á.

τρούγητικός, vindemialis, e.

τρούγητός, δ, vindemia, -ae, θ.

τρούγητρια, ἡ, vindemiatrix, θ.

τρούγια, ἡ, faex, -cis, θ.

τρουγικός, ἡ, δν, faecarius, a, um.

τρουγώδης, iaculentus, a, um.

τρουγώνιον, τό, parvus turtur.

τρουγών, δ, turtur, uris, á.

τρούζω, murmuro, -are.

τρούμα, τό, foramen a terebra.

τρούμη, ἡ, homo, erantus.

τρούπα, ἡ, foamen -inis, οὐ.

τρουπάνη, ἡ, terebra, -ae, θ.

τρυπανίζω, terebro, -are.

τρύπανον, τό, terebra, θ.
 τρυπάω -ῶ, terebro, -are—ῶμαι, terebror, -ari.

τρύπημα, τό, foramen, οὐ.
 τρύπησις, ἡ, terebratio, θ.
 τρυπητής, δ, terebrator, ἀ.
 τρυπητήρ, δ, vas perforatum.
 τρυπητός, terebratus, a, um.
 τρυῖσις, ἡ, afflictio, θ.
 τρυτανεύω, trutinio, -are,
 τρυτάνη, ἡ, trutina, -ae, θ.
 τρυφάλεια, ἡ, galea, -ae, θ.
 τρυφάω -ῶ, delicatē, vivo, -ere, deliciis ἢ luxui indulgeo.

τρυφερός, ἀ, ὄν· 1) tener, -era, erum· 2) luxuriosus, a, um.
 τρυφερότης, ἡ, mollities, -ei θ. teneritas -atis.

τρυφερός· 1) luxuriose· *2) νεοσλ. amore singulari.

τρυφηλός, ὄν, deliciis deditus, a, un voluptarius, a, um.

τρυφηλότης, ἡ, ad corporis oblectaments proclivitas.

τρυφηλώς, voluptarie.

τρυφητικός, voluptati deditus.

τρυῖχος, τό, pannus lacer.

τρυῖχω, attero, -ere.

τρυῖχσις, ἡ, adflictio, θ.

τρώω· 1) perforo· 2) attero.

τρώγλη, ἡ, caverna.

τρωγλοδύττω -ῶ, ρ. in cavernam habito.

τρωγλοδύτης, δ, habitans in cavernas.

τρώγω· 1) rodo (-si), -ere· 2) edo ἢ comedo, -ere aliquid.

τρώκτης, δ· 1) comestor, vorator, ἀ. 2) λθ. trocta trutta, θ.

τρωκτικός, ἡ, ὄν, vorax -acis *ἐν τῇ ζῳολ. rodens, entis.

τρωκτός, ἡ, ὄν, edulis, e.

τρώξιμος, ὄν, edulis, e.

τρώξις, ἡ, rosio, -onis, θ.

τρώσις, ἡ, vulneratio, θ.

τρωτός, ἡ, ὄν· 1) vulneratus, a, um· 2) συνήθ. vulnerabilis e; *3) νεοσλ. τὸ τραυτὸν μέρος τινός, quod in animo alicujus infirmum est.

*τσίπη, ἡ, perula, -ae.
 τυγχάνω (τεύξομαι, ἐτυχον)· 1) — τιτός, α') attingo (-tigi) -ere, ali-

quid; β') nanciscor, -i, aliquid; 2) ἀμετ. casu ὀβvius fio incido in aliquid δθ. accidō, -ere; contingo, -ere; || δ τυχόν, qui primus se obtulit, quivis ἢ quivis unus, δθ. = vulgaris, vilis; || τυχόν, forte, casu, fortasse.

τυκτός, ἡ, ὄν, fabricatus, a, um.

τύλη, ἡ· 1) callus, ἀ. 2) gibbus cameli· 3) = στρώμα, calcita, θ.

τυλίσσω, convolvo (-vi), -ere aliquid; -ομαι, me convolvo, convolvor (-volutus sum), -i.

τυλοειδής, ἐς, callosus, a, um.

τύλος, δ, callus, ἀ. callum, οὐ.

τυλώω -ῶ, callosus, a, um.

τύλωμα, τό, callum, -i, οὐ.

τύλωσις, ἡ, callositas, -atis, θ.

τυλωτός, ἡ, ὄν, nodosus, a, um.

τύμβειος, α, ὄν, sepulcralis; e.

τυμβεύω, busto infero.

τύμβος, δ, bustum, -i, οὐ.

τυμβωροσχέω -ῶ, sepulcra effodio; sepulcra deprædor.

τυμβωροσχία, sepulcrarum effusio.

τυμβωρόχος, sepulcri violator.

τυμπανίζω· 1) tympanum pulso, tympanizo, -are· 2) = ξυλοκοπῶ, fustibus caedo, (verbero) aliquem.

τυμπάνιον, parvum tympanum.

τυμπανισμός, tympani pulsatio.

τυμπανιστής, tympanista, ἀ.

τυμπανίστρια, tympanistria, θ.

τύμπανον, tympanum, οὐ.

τυμπανοειδής, tympano similis.

τυπή, ἡ, ictus, -us, ἀ.

τυπικός, ἡ, ὄν, figuratus, a, um; typicus, a, um; || τὸ τυπικόν, ritualis liber ἢ liber rituum· β') ἐν τῇ Γραμμ. grammaticæ elementa.

τυπικώς, typice.

*τυπογραφεῖον, τό, officina typografica.

*τυπογραφικός, ἡ, ὄν, typographicus, a, um.

*τυπογράφος, typographus, ἀ.

*τυποκλοπία, ἡ, editio lipri furtim facta.

τυποκλόπος, δ, ἡ, qui libros furtim edit.

τύπος, δ· 1) forma, -ae, θ. fi-

gura, -ae, θ. 2) exemplar· 3) nota, θ, signum, -i, οὐ. 4) ὡς· ἐν τύπῳ, ut summam dicam· 5) κατὰ τύπον, per figuram et formam, typice· 6) τύποις καὶ ἀναλώμασι, typis et sumptibus.

τυπῶω -ῶ, signum imprimo.

τύπτω· 1) percutio (cussi), -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) pulso· 3) tun-do· 4) cado (cecidī), -ere· 5) τύπτομαι, (ἐτύπην) ἐπό τινος, percutor (-cussus sum) ab aliquo· 6) μέσ. τύπτομαι, plango.

τύπωμα, τό· 1) figura, -ae, θ.

*2) νεοελ. = τύπωσις.

*τυπῶνω, aliquid typis exscribendum curo.

*τύπωσις, ἡ, typis exscriptio ἢ descriptio libri.

τυπωτικός, ἡ, ὄν· 1) figurans, -ntis· *2) νεοελ. οὐσ. τὰ τυπωτικά, sumptus libri typis exscripti.

τύπωνός, expressus, a, um.

τυραννέω -ῶ· 1) tyrannus sum; tyrannidem obtineo, -ere; 2) severe tracto, -are, aliquem· ἐντεῦθ.

*3) excrucio, -are, aliquem.

τυραννία, ἡ· 1) tyrannis, -idis, θ. tyrannicus dominatus· δδ. 2) crudelis dominatio; 3) μετφ. cruciatus, -us, á.

τυραννίζω, cum tyranno facio.

τυραννικός, ἡ, ὄν, tyrannicus, a, um· *μετφ. impotens.

τυραννικῶς, tyrannice.

τυραννίς, ἡ, tyrannis, θ.

τυραννοκτονέω -ῶ, ρ. tyrannum occido.

τυραννοκτόνος, tyrannicida, á.

τύρανος, tyrannus; rex crudelis ac superbus; homo crudelis.

τυρβάζω, perturbo, -are.

τυροβόλιον, τό, caseale, -is, οὐ.

τυρόεις, εσσα, εν, caseo similis.

τυροκομείον, τό, caseale, -is, οὐ.

τυροκομέω -ῶ, caseos conficio.

τυροποιέω -ῶ, caseum facio.

τυροποιία, ἡ, casei confectio.

τυροποιός, δ, caseorum confector
τυρός, δ, massa lactis coacti; ca-seus, -ii, á.

τυροφάγος, δ, tyrophagus, -i.

τυρόω -ῶ, in caseum cogo.

τυτθός, ἡ, ὄν, parvus, a, um.

τυφλός, ἡ, ὄν, caecus, a, um; oculis captus, a, um.

τυφλότης, ἡ, caecitas, -atis, θηλ. μετφ. mentis caecitas.

τυφλώω -ῶ, caeco, excaeco, ob-caeco, -are, aliquem.

τυφλώδης, ες, caeco similis.

τύφλωσις, ἡ, excaecatio, θ.

τυφλώτω, caecutio, -ire.

τύφος, δ· 1) = καπνός, fumus, á.

2) = ἐπαροις, typhus· 3) νόσ. febris continuata et ardens; typhus.

τυφῶω -ῶ· 1) fumo infesto ἢ eneco· 2) effero et insolentem reddo,

-ere, aliquem; —οῦμαι, efferror (elatus sum); insolesco, -ere; τετυφωμένος, η, ον, elatus, a, um.

τύφω· 1) = καπνίζω τι, fumigo, -are, aliquid· 2) τύφομαι, ardeo, ere

τυφώδης πυρετός, febris continuata et ardens.

τυφών, δ, typhon, -onis, á.

τυχαῖος, α, ὄν, fortuitus, a, um.
τυχαίως, fortuito.

τύχη, ἡ, fortuna, θ. fors, -rtis, θ.

τυχηρός, á, ὄν· 1) fortuitus, a, um· 2) fortunatus, a, um.

τυχηρῶς· 1) fortuito, forte· 2) fortunate, secundá fortuná.

τυχηκῶς, fortuito.

*τυχοδιώκτης, δ, fortunae persecutor, -onis, á. erro, -onis, á.

τύψις, ἡ· 1) percussio, -onis, θ. ictus, -us, á. *2) νεοελ. τύψις συν-

ειδήσεως, conscientiae stimulus conscientiae morsus ἢ cruciatus.

τῶ· 1) = τινί· 2) ἐπίρ. propterea.

ταθαστής, δ, irrisor, á.

ταθαστικός, irrisorius, a, um.

*τώρα, nunc.

Τ

Υ, υ (ὕ ψιλόν) 1) τὸ εἰκοστὸν γράμμα, littera, Υ. 2) ὡς ἀριθ. σημειῖον τὸ μὲν υ = quadringenti, ae, α, τὸ δὲ υ, = quadringenta millia.

ὕαγγη, ἡ, angina porcina.

ὑαινα, ἡ, hyaena, -ae, θ.

ὑακίνθινος, hyacinthinus.

ὑακίνθος, hyacinthus, a, um.

ὑάκινθος, δ, hyacinthus (-os) ||

ἀ. δ Ὑάκινθος, Hyacinthus, ἀ.

ὑακινθώδης, hyacintho similis.

ὑαλίω· 1) pellucidus sum ut vitrum; vitrum imitor pellucidate· *2) — τι, ut vitrum pellucidum facio aliquid.

*ὑαλικόν, τό, πλ. τὰ ὑαλικά, vitreamina, -um, οὐ.

ὑάλινος, η, ον, vitreus, a, um; vitreolus, a, um.

*ὑαλιστερός, pellucidus ut vitrum.

ὑαλοειδής, ἐς, vitreus, a, um.

ὑαλόεις, εσσα, εν, vitreus, a, um.

*ὑαλοπωλείον, taberna vitriarii.

*ὑαλοπώλης, δ, vitrarius, ἀ.

ὑαλος, ἡ, vitrum, -i, οὐ.

ὑαλοσκεπής, vitris tectus, a, um.

ὑαλοτεχνίτης, δ, vitrarius, ἀ.

ὑαλουργεῖον, τό, officina vitri.

ὑαλουργός, δ, vitrarius, ἀ.

ὑαλόχρους, ουν, vitrei coloris.

ὑαλώω — ᾧ, in vitrum verto.

ὑαλώδης, ἐς, vitreus, a, um.

ὑβος, δ, tuber, -eris, οὐ.

ὑβρίζω· 1) insolesco ex nimia fortuna· 2) superbe tracto (aliquem)· 3) — λοιδωρῶ τινα, convicior (-atus, sum), -ari maledico (-xi), -ere, aliquem; — ομαι, contumeliam accipio.

ὑβρις, ἡ· 1) superbia, -ae, θ. arrogantia, θ. insolentia, θ. supercilium, οὐ. 2) injuria, -ae· 3) — λοιδωρία, convicium, οὐ. contumelia.

ὑβρισμα, τό, injuria, -ae, θ.

ὑβριστής, δ, 1) injuriosus· *2) υεροελ. maledictor, ἀ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

ὑβριστικός, ἡ, ὄν, injuriosus, a, um; contumeliosus, a, um.

ὑβριστικῶς, injuriose, contumeliose, insolenter.

ὑβριστρια, ἡ, conviciatrix, θ.

ὑβριστός, ἡ, ὄν, contumeliā affectus, a, um.

ὑβωμα, τό, curvamen spinae.

ὑβωσις, ἡ, incurvatio, spinae.

ὑγαινω, valeo (-ui) — ere.

ὑγίανσις, ὑγίαισις, ἡ, sanatio, θ.

ὑγιαντός, ἡ, ὄν, sanabilis, e.

ὑγίεια (ὑγεία), ἡ, sanitas, θ.

ὑγιεινός, ἡ, ὄν, salubris, e· ὑγ. τόπος, salubris locus.

ὑγιεινῶς, salubriter.

ὑγιής, ἐς· 1) sanus, a, um· 2) valens, -ntis; validus, a, um· 3) ὑγιής νοῦς, mens sana.

ὑγιῶς, sane; belle, bene.

ὑγρᾶζω, humidus sum.

ὑγραίνω, humecto, -are, aliquid; — ομαι, humesco, -ere.

ὑγρανσις, ἡ, madefactio, θ.

ὑγρασία, ἡ, humiditas, θ. humor.

ὑγρός, ἀ, ὄν· 1) humidus, a, um·

2) madidus, a, um· 3) = ρενστός, liquidus, a, um· 4) agilis, e; mollis, e; flexibilis, e.

ὑγρότης, ἡ· 1) humor, ἀ. 2) flexibilitas, θ. 3) teneritas, θ.

ὑγρῶς· 1) humide, liquide· 2) agiliter, molliter.

ὑδατέος, α, ον, aquosus, a, um.

ὑδαρής, ἐς, ὑδαρός, ἀ, ὄν, ὑδαρῶδης, ἐς, aquosus, a, um.

ὑδαρότης, ἡ, natura aquosa.

ὑδατηρός, aquarius, a, um.

ὑδάτινος, η, ον, aquatilis, e.

ὑδάτιον, τό, aquula, -ae, θ.

ὑδατίς, ἡ· 1) gutta, -ae, θ. 2) vesicula in cute.

ὑδατόχρους, -ους, -οον, aquae colorem habens.

ὑδατώω — ᾧ, aquosum reddo.

ὑδατώδης, ἐς, ὑδατοειδής, ἐς, aquosus, a, um.

30

ὕδρον, τό, tuber, -eris, οὐ.
ὕδρα, ἡ, hydrus, ἄ, hydra, θ.
ὕδραγωγέιον, τό, aquaeductus, ἄ.
ὕδραγωγέω -ῶ, aquam educo.
ὕδραγωγία, ἡ, aquaedeductio, θ.
ὕδραγωγός, ὄν, aquam educens.
ὕδραϊνω, irriго, -are.
ὕδραϊσος, α, ὄν, in aqua vivens.
ὕδραργυρος, δ, argentum vivum;
 hydrargyrus, -i, ἄ.
ὕδραυλικός, ἡ, ὄν, hydraulicus.
ὕδρατις, ἡ, aquatio, -onis, θ.
ὕδρειον, τό, hydria, -ae, θ.
ὕδρευμα, τό, hydreuma, οὐ.
ὕδρεύομαι, aquor.
ὕδρευσις, ἡ, aquatio, -on'is, θ.
ὕδρευτής, δ, aquator, -oris, ἄ.
ὕδρῖα, ἡ, hydria, θ. situla, θ.
*ὕδρογονον, hydrogonum, οὐ.
ὕδροκήλη, ἡ, hydrocele, -et, θ.
ὕδρομέλι, τό, aqua mulsa.
ὕδρομιγής, ἐς, aqua commixtus.
ὕδρομυλος, δ, mola aquaria.
*ὕδρονομεύς, δ, aquae distributor;
 aquarius, -ii, ἄ.
ὕδροποσία, ἡ, aquae potus.
ὕδροποστῶν -ῶ, aquam bibo.
ὕδροποτής, δ, aquae potor.
ὕδρορροά, ὕδρορροή, ἡ, suggrunda, -ae, θ. stillicidium, οὐ.
ἕδρος, δ, hydrus, -i, ἄ.
ὕδροστάτης, δ, libella, -ae, θ.
ὕδροφοβία, ἡ, aquaemetus; hydrophobia, -ae, θ. [boro.
ὕδροφοβιάω -ῶ, hydrophobiā la-
ὕδροφοβικός, hydrophobicus.
ὕδροφοβός, ὄν, hydrophobiā laborans; hydrophobus, a, um.
ὕδροφορέω -ῶ, aquam fero.
ὕδροφορός, δ, aquam ferens; aquarius, -i, ἄ. aquator, -oris, ἄ.
ὕδροχοεῖον, τό, aquale, -is, οὐ.
ὕδροχοεύς, δ, aquam fundens.
ὕδροχότη, ἡ, aquarium, οὐ.
ὕδροχότης, δ, aquarius, ἄ.
ὕδροπιάνω -ῶ, hydropo laboro.
ὕδροπικός, hydropicus, a, um.
ὕδρωσις, δ, hydropsis, -is, θ.
ἕδωρ, τό 1) aqua; -ae, θ. ῥεῖον
 ἕδωρ, aqua viva 2) ἕδωτα ὑγιεινά,
 ἕδωτα θεράμια, aquae, -arum; aquae medicatae.

ὑελος, κτλ. ἴδε ὑαλος κτλ.
ὑετίσω, pluviam immitto.
ὑέτιος, α, ὄν, pluvius, a, um.
ὑετός, δ, pluvia, -ae, θ.
ὑετώδης, ἐς, pluviosus, um.
ὑϊδίον, τό 1) filiolus, -i, ἄ. 2) porcellus, -i, ἄ.
ὑϊκός, ἡ, ὄν, filialis, e.
ὑιοθεσία, ἡ, adoptatio, θ.
ὑιοθετέω -ῶ, adopto, -are.
ὑιοθετος, ὄν, adoptatus, a, um.
υἱός, δ, filius, -i, ἄ.
υἱότης, ἡ, filietas, -atis, θ.
ὕλαζομαι, ligna colligo.
ὕλακη, ἡ, latratus, -us, ἄ.
ὕλακτέω -ῶ 1) latro, -are 2) ἡ καρδία ὑλακτεῖ, animus latrat 2) ἡ τινα, latro aliquidem.
ὕλακτικός, ἡ, ὄν, latrabilis, e.
ὕλαξ, ὑλακτητής (κύων), latrans, -ntis; latrator, -oris, ἄ.
ὕλάω -ῶ=ὕλακτέω.
ὕλη, ἡ 1) = ὄρυμός, silva, θ. 2) = ἔυλον, materia, θ. lignum.
ὕλητόμος, δ, lignicida, -ae, θ.
ὕληφόρος, ὄν, ligna comportans.
ὕλλίζω, defaeco, -are.
ὕλιστήριον, τό, colum, -i, οὐ.
ὕλικός, ἡ, ὄν, materialis, e.
ὕλικῶς, materialiter.
ὕλοτομέω -ῶ, ligna in silvis caedo
ὕλοτομία, ἡ, lignatio in silvis.
ὕλοτομική, ars ligna caedendi.
ὕλοτόμος, ὄν, lignator, -oris, ἄ.
ὕλοτόμος, ὄν, in silvis caesus.
ὕλοφορέω -ῶ, ligna comparto.
ὕλώδης, ἐς 1) silvovsus, a, um 2) faeculentus, a, um.
ὑμεδαπός, ἡ, ὄν, vestras, -atis; popularis vester.
ὑμεῖς, vos τὰ βιβλία ὑμῶν, libri vestri οὐδεὶς ὑμῶν, nemo vestrum.
ὑμέναιος, δ 1) carmen nuptiale, hymenaeus, -i, ἄ. 2) δ Ὑμέναιος, Hymenaeus, -i, ἄ.
ὑμένινος, membranaceus, a, um.
ὑμενοειδής, ἐς, ὑμενώδης, ἐς, membranaceus similis, e.
ὑμέτερος, vester, tra, trum.
ὑμήν, δ, membrana, -ae, θ.
ὑμνήω -ῶ, cano (cecini) -ere.
ὑμνησις, ἡ, cantio, θ.

ὕμνητήρ, **ὕμνητής**, **δ**, cantor alicujus; celebrator.

ὕμνητός, **ή**, **όν**, laudibus celebratus et celebrandus, a, um.

ὕμνητρια, **ή**, cantatrix, -icis, **θ**.
ὕμνογράφος, **δ**, hymnorum scriptor.

ὕμνολογέω -ῶ, hymnum canto.

ὕμνολογία, **ή**, hymnorum cantatio.

ὕμνολόγος, **ον**, hymnos dicens.

ὕμνος, **δ**, hymnus, -i, **ἀ**. carmen, -inis, **οὔ**.

ὕμνωδέω -ῶ, hymnos canto.

ὕμνωδία, **ή**, hymnorum cantatio.

ὕμνωδός, **δ**, hymnos canens.

ὕνις, **ὕνις**, **ή**, vomer, -eris, **οὔ**.

ὕοβσκόος, **ὕοβότης**, **ὕοπόλος**, **δ**, subulcus, -i, **ἀ**.

ὕοσκύαμος, **δ**, hyoscyamus, **ἀ**.

ὕπαγγέλλω, clam nuncio.

ὕπαγορεύσεις, **ή** 1) dictatio -onis.

ὕπαγορεύω 1) dicto, -are 2) = **προτρέπω**, adhortor, -ari.

ὕπάγω 1) subduco (-**χι**, -ere, aliquid 2) **ἰπάγω** (= **καλῶ**) **τινά εἰς δίκην**, in judicium aliquem adduco, aliquem reum facio 3) **ἰπάγω τί τινι**, subdicio aliquid alicui 4) = **ὕπάγω τι εἰς τι**, refero aliquid ad aliquid 5) = **προάγω**, procedo, -ere 6) = **πορεύομαι**, eo, -ire 7) decipio, -ere, aliquam 8) = **ἰπάγομαι πῶς τινι**, adlicio aliquem aliqua re 9) **ἰπάγομαι τινα**, subjugo, -are, aliquem *10) **υποεἶλω**.

ἰπάγομαι εἰς τινα ἢ εἰς τι, ad aliquem pertineo, alicujus sum.

ὕπαγωγή, **ή**, deceptio, **θ**.

ὕπάδω, succino, -ere.

ὕπαιθρον, **τό**, subdiale, -is, **οὔ**.

ὕπαιθριος, **ὕπαιθρος**, **ον**, subdialis, e; qui sub divo est.

ὕπαινόσομαι, subobscurè declaro ἢ innuo.

ὕπαίρω, leviter adtollo.

ὕπαισχερός, **ον**, subturpis, -e.

ὕπαισχύνομαι, suppedet me paululum pudet me.

ὕπαιτιος, **ον**, obnoxius crimini ἢ facinori; non insons.

ὕπακοή, **ή**, obedientia, **θ**.

ὕπακολουθέω -ῶ, subsequor.

ὕπακούω 1) ausculto, -are, alicui; obedio (-ivi), -ire, alicui 2) subaudio, -ire.

ὕπακτικός, **ή**, **όν**, alvum ciens.

ὕπαλγέω -ῶ, suddoleo, -ere.

ὕπάλειψις, **ή**, inunctio, **θ**.

ὕπαλλαγή, **ή**, immutatio, **θ**.

ὕπαλλάσσω, commuto, -are.

ὕπάλληλος, **ον** 1) subalternus, a, um. *2) **υποεἶλω**. **οὔσ**. qui munere aliquo fugitur.

ὕπαλοιφή, **ή**, illitio, -onis, **θ**.

ὕπαμβλύνω, subobtundo, -ere.

ὕπαμφιέννυμι, induo sub.

ὕπανάγω, subduco, -ere.

ὕπανακόπτω, retundo, -ere.

ὕπανδρεύω, conjugio, illigo, nuptui do; matrimonio conjungo—**ομαι**, **α'** **ἐπὶ ἀνδρ**. uxorem duco; in matrimonium duco aliquam ***β'** **ἐπὶ γυν**. nubo (-psi) -ere, alicui.

ὕπανδρία, **ή**, matrimonium, ii, **οὔ**. conjugium, ii, **οὔ**.

ὕπανδρος γυνή, viro subdita.

ὕπάνειμι, pualatim recedo.

ὕπανθέω -ῶ, florere incipio.

ὕπανίσταμαι, adsurgo.

ὕπαντάω -ῶ (**τινι**) obvius alicui venio ἢ fio, obviam eo.

ὕπάντησις, **ή**, obviam itio.

ὕπαρ, **τό**, visio vera.

ὕπαρκτικός, substantivus.

ὕπαρκτός, **ή**, **όν**, existens, -ntis.

ὕπαρξίς, **ή** 1) existentia, **θ**. 2) = **οὔσια**, substantia, **θ**.

ὕπαρξή, **ή**, initium, -ii, **οὔ**. **ἐξ ὑπαρξίς**, ab inchoato.

ὕπαρξία, **ή**, legatio, -onis **θ**.

ὕπαρχος, **δ**, legatus, -i, **ἀ**.

ὕπαρχω 1) initum facio, primus facio, aliquid 2) = **εἰμί**, **ὑπάρχω**, sum (fui), esse **δῶ**. **τὰ ὑπάρχοντα**, bona, -orum, **οὔ**. facultates, -um, **θ**. 3) **ὑπάρχω τινί**, (**τῷ Κύρῳ**), alicui addictus sum, alicui adjumento sum 4) **ἀπρὸς**. **ὑπάρχει μοι τοῦτο ποιεῖν**, hoc mihi facere licet 5) **impero**, -are 6) —**ομαι**, incipio.

ὕπασπιστής, **δ**, qui clipeum gestat **δῶ**. satelles, -itis, **ἀ**.

ὕπαστρέβω, refulgeo, -ere.

ὕπαταιά, **ή**, consulatus.

ὕπατεύω, consulatum, gero (ges-
si), -ere, consul sum.

ὕπατικός, ἡ, ὄν, consularis.

ὕπατικῶς, consulariter.

ὕπατος, ἡ, ὄν, ἐπίθ. summus,
a, um: ὁ ὕπατος (ἐν Ρώμῃ) con-
sul, -is, ἄ.

ὕπανυγίζω, subsplendescō, -ere;
subluceo, -ere.

ὕπανυγος, ὄν, qui est sub luce.

ὕπαφίημι, subtus emitto.

ὕπαφρίζω, paullulum, spumo.

ὕπέγγυος, ὄν, qui fidejussores de-
dit sadistatus, a, um.

ὕπεγγύως, sadistato vadato.

ὕπεικτικός, ἡ, ὄν, qui cedit.

ὕπεικω, ὑπεικάθω (νίγ' 1) cedo
ἢ concedo (cessi) alicui: 2) = χα-
ρίζομαι, obsequor, -i.

ὕπειμι, subeo, -ire.

ὕπειξίς, ἡ, cessio, -onis, ὁ.

ὕπεισάγω, subintroduco, -ere.

ὕπεισδύρομαι, clam introeo.

ὕπεισέρχομαι, clam subeo, -ire.

ὕπεκδέχομαι, expecto, -are.

ὕπεκδύομαι, clam me exuo.

ὕπεκκαίω, succendo, -ere.

ὕπέκκαυμα, fomes, -itis, ἄ.

ὕπέκκαυσις, ἡ incensio, ὁ.

ὕπεκκλέπτω, clam et furtim eri-
pio; furto succudo, -ere.

ὕπεκτείνω, subtus extendo.

ὕπεκτίθημι, clam expono, -ere:
—εμαι, clam transporto.

ὕπεκτρέπω, clam averto.

ὕπεκφέρω, clam effero.

ὕπεκφεύγω, subter fugio.

ὕπεκχέω, effundo, -ere.

ὕπελαύνω, subigo, -ere.

ὕπεναντιομαί -οῦμαι, paullulum
adversor alicui.

ὕπεναντίος, ἄ, ὄν, contrarius,
adversarius, a, um; hostis, -is, ἄ.

ὕπεναντιότης, contrarietas, ὁ.

ὕπεναντίοσις, ἡ, repugnantia.

ὕπενδίδωμι, paullatim cedo.

ὕπενδυμα, τό, ὑπενδύτης, δ, in-
ter: or vestis.

ὕπεξάγω, sebduco, -ere.

ὕπεξαγωγή, ἡ, subductio, ὁ.

ὕπεξαιρεσις, ἡ: 1) subtractio,
onis, ὁ. 2) = κλοπή, suppressio, ὁ.

ὕπεξαιρέω -ῶ, καί -οῦμαι, clam
aufero, aliquid.

ὕπεξέρχομαι, clam egredior.

ὕπεξίσταμαι clam exeo et prove-
nio: —οι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi viā
dicedo, -ere.

ὕπεξούσιος, α, ὄν, alterius pote-
sta, ti subjectus, a, um.

ὕπεξουσιότης, ἡ, subjectio, ὁ.

ὕπέρ: 1) μετά γεν. α') supra (μετ'
αίτ.): ὑπὲρ ἡμῶν κατοικεῖ, supra
nos habitat β') super (μετ' ἀφαιρ.)
γ') pro (μετ' ἀφ.) 2) μετ' αἰτιατ.
α') supra, super (μετ' αίτ.), ὑπὲρ
τάς δυνάμεις, supra vires β') trans
ultra (μετ' αίτ.), ὑπὲρ τὰ ὄρια, ultra
terminum.

ὕπεραγάλλομαι, maxime laetor.

ὕπεράγαμαι, supra modum ad-
miror, immodice admiror, -ari.

ὕπεράγαν, supra modum.

ὕπεράγιος, α, ὄν, admodum san-
ctus, sanctissimus, a, um.

ὕπεραγιότης, sanctitas excellens.

*ὕπεραιμωσις (*ὕπεραιμία), ἡ, ni-
mia, sanguinis copia.

ὕπεραίρω: 1) extollo, -ere ἢ ef-
fero supra: 2) —τινά τιμι, excello,
antecello aliquem aliqua re: 3) —
ομαι, meipsum extolo, ἢ effero.

ὕπερακοντίζω, ultra jaculor.

ὕπερακούω, plane audio.

ὕπεραλγέω -ῶ, perdoleo.

ὕπεραλγής, ἐς, nimio dolore af-
fectus; gravi dolore plenus.

ὕπεράλπτιος, transalpinus.

ὕπερανθήω -ῶ, immodice floreo.

ὕπεράνθρωπος, ὄν, qui supra
hominem est.

ὕπεραρίσταμαι, emineo, -ere.

ὕπεράνω, supra.

ὕπεραπολογέομαι -οῦμαι, pro a-
liquo dico.

ὕπεραρέσκω, eximie placeo.

ὕπεράριθμος, ὄν, qui est ultra
numerus.

ὕπερασπίζω τινά, clypeo aliquem
protego: ὁθ. propugno alicui: —ομαι
ὑπό τινος, defendor.

ὕπερασπισις, ἡ, ὑπερασπισμός, δ,
propugnatio, ὁ. defensio, ὁ.

ὕπερασπιστής, propugnator, ἄ.

ὑπερασπίστρια, propugnatrix.
 ὑπεραυγάζω, valde splendo.
 ὑπεραυγής, ἔς, valde splendens.
 ὑπεραυξάνω, ρῆμ. supra modum augeo.
 ὑπεραυχέω -ῶ, valde glorior.
 ὑπεράχθομαι, valde doleo, -ere.
 ὑπερβαίνω, transgredior (-essus sum) -i, aliquid.
 ὑπερβαλλόντως, supra modum.
 ὑπερβάλλω· 1) supero, -are, aliquid· 2) = ὑπερέχω, supero.
 ὑπερβαρέω -ῶ, nimis gravo.
 ὑπερβαρής, ἔς, praegravis, e.
 ὑπέρβασις, ἦ, transgressio, θ.
 ὑπερβατός, ἦ, ὄν, qui transcendere potest.
 *ὑπερβέβαιος, nimis certus.
 ὑπερβιβάζω, traduco, -ere.
 ὑπερβολή, ἦ· 1) transmissio trajectio, -ōnis, θ. 2) = μεγάληνους, exaggeratio, θ. 3) εἰς ὑπερβολήν, ὑπερβολή, extra modum, supra modum.
 ὑπερβολικός, immodicus, a, um.
 ὑπερβόρειος, hyperboreus, a, um.
 ὑπέργειος, qui supra terram est.
 ὑπέργηρος, ὄν, ὑπέργηρος, ὄν, decrepitu, a, um.
 ὑπέρδασος, υ, valde hirsutus.
 ὑπερδίδωμι, do pro aliquo.
 ὑπερδιψάω -ῶ, valde sitio, -ire.
 ὑπέρδιψος, ὄν, valde sitiens.
 ὑπερδοξάζω, valde glorifico.
 ὑπερδύναμος, ὄν, valde potens.
 ὑπερείδω, suffulcio, -ire.
 ὑπέρεισις, ἦ, sustentatio, θ.
 ὑπέρεισμα, fulcimentum, οὐ.
 ὑπερέκειμαι, promineo, -ere.
 ὑπερέκκρισις, nimis evacuatio.
 ὑπερέκτασις, ἦ, extensio ultra.
 ὑπερεκτείνω, ultra extendo.
 ὑπερεκφεύγω, effugio, -ere.
 ὑπερεκχέω, supereffundo, -ere.
 ὑπερέκχυσις, ἦ, superffusio, θ.
 ὑπερελαύνω, transmitto, -ere.
 ὑπερεμβάλλω, intermitto, -ere.
 ὑπερένδοξος, clarissimus, a, um.
 ὑπερεξάγω, supero, -are.
 ὑπερεξαίρω, valde extollo.
 ὑπερεπαίρω, valde extollo.
 ὑπερεπείγω, valde urgeo.

ὑπερρεθίζω, valde irrito.
 ὑπερέρχομαι, supergredior.
 ὑπερεσθίω, immoderate edo.
 ὑπερευχαριστέω -ῶ, summam gratias ago (alicui).
 ὑπερέχω· 1) aliquid teneo super, attolo, -ere, aliquid· 2) — τινός, superenineo aliquem ἢ aliquid; 3) = ὑπερβάλλω, supero, -are.
 ὑπερζέω, extra modum ferveo.
 ὑπερήδομαι, supra modum (mirifice) delector, ari.
 ὑπερημερία, ἦ, delictum et multa ejus qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit.
 ὑπερήμερος, qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit.
 ὑπερηφάνεια καὶ ὑπερηφάνια, ἦ, superbia, arrogantia, -ae, θ.
 ὑπερηφανεύομαι, superbio, -ire (aliqua re).
 ὑπερήφανος, ὄν, superbus, a, um; arrogans, -ntis.
 ὑπερηφάνως, superbe.
 ὑπερθαυμάζω, valde admiror.
 ὑπερθεν, desupor; supra.
 ὑπερθηματίζω, pretium licitando augeo; pluris licitor, -ari.
 ὑπερθηματισμός, δ, pretii licitando auctio, adjectio, θ.
 ὑπερθηματιστής, δ, qui pretium licitando auget, qui plus adjicit.
 ὑπερθημαίνω, q. supra modum calefacio; -ομαι, supra modum calefio ἢ calesco.
 ὑπερθερμασία, ἦ, nimius calor· ὑπέρθερμος, ὄν, supra modum calidus; nimis calidus; a, um.
 ὑπέρθεις, ἦ· 1) dilatio, -ōnis, θ. mora, -ae, θ. 2) ἐν τῇ γῶμμ. superlativus gradus.
 ὑπερθετικός, superlativus, a, um.
 ὑπερθέω, ultra curro.
 ὑπερθνήσκω, pro alio morior.
 ὑπερίπταμαι, supervolo, -are.
 ὑπερισθμέω -ῶ, isthmum supero
 ὑπερίσταμαί τινος, a capite alijus sto· ὄθ. tueor.
 ὑπερίστω, nimium doctus.
 ὑπερισχύω, praevaldo, ere.

ὑπερκαθίζω, praesideo, -ere.
 ὑπερκαίω, nimis uro, -ere.
 ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro.
 ὑπέρκειμαι, superjaceo, -ere, super aliquo jaceo, ere.
 ὑπερκινδυνεύω τινός, periclitor pro aliquo.
 ὑπερκλύω, inundo, -are.
 ὑπέρκλυσις, ἡ, inundatio, ὄ.
 ὑπερκολαεύω, nimis adolor.
 ὑπερκομίζω, transveho, -ere.
 ὑπέρκοπος, ον, nimis fessus, defessus, fatigatus, a, um.
 ὑπερκορέννυμι, exsaturō, -are.
 ὑπερκόρω, satis superque.
 ὑπερκόσμιος, supramundanus, a, um; qui supra mundum est.
 ὑπερκρατής, ἐς, praepotens.
 ὑπερκυάνεος, maxime caeruleus
 ὑπερκύπτω, caput profero ad prospiciendum;.
 ὑπέρλαμπρος, ον, praeclarus, a, um; praelustris, e.
 ὑπερλαμπρόνομαι, supra modum me ostendo et jacto.
 ὑπερλάμπω, praeleuceo, -ere.
 ὑπερλευκαίνω, nimis dealbo.
 ὑπέρλευκος, ον, supra modum albus, a, um.
 ὑπερλυπέομαι -οὔμαι, sum maestus supra modum.
 ὑπερμαχέω -ᾶ τινος, propugno (-are) pro aliquo.
 ὑπερμάχησις, ἡ, propugnatio, ὄ.
 ὑπερμάχομαι=ὑπερμαχῶ.
 ὑπέρμαχος, ον, qui propugnat; propugnator, -oris.
 ὑπερμεγέθης, immensus, a, um.
 ὑπέρμετρος, immodicus, a, um.
 ὑπερμέτρος, immodice.
 ὑπερμήκης, praelongus, a, um.
 ὑπερμικάω -ᾶ, longe supero.
 ὑπέρογκος, ον· 1) permagnus, a, um; 2) valde superbus.
 ὑπεροικέω -ᾶ, habito supra.
 ὑπερόμοιος, plus quam similis.
 ὑπερόπτης, ὄ, contemptor, ἄ.
 ὑπεροπτικός, ἡ, ὄν, contemnens, -ntis; superbus, a, um.
 ὑπεροπτικῶς, contemptim.
 ὑπερόπτως, superbe.
 ὑπερόρασις, ἡ, despiciatio, ὄ.

ὑπεροράω -ᾶ τινος ἢ τι, despicio (-exi), -ere aliquem ἢ aliquid.
 ὑπερος, ον, pistillum, -i, οὔ.
 ὑπερουράνιος, supercoelestis.
 ὑπερούσιος, supersubstantialis.
 ὑπεροχή, ἡ, eminentia, ὄ.
 ὑπέροχος, ον, eminentis.
 ὑπεροψία, ἡ, despicientia, ὄ.
 ὑπεροπηδάω -ᾶ, ὄ, transilio -ire, μεταφ. α') supero, -are· β') transgredior, -i, aliquid.
 ὑπέροπικρος, peracerbus, a, um.
 ὑπεροπίνω, nimium bibo, -ere.
 ὑπεροπλήρωσις, nimia repletio.
 ὑπέροπλουτος, praedives, -itis.
 ὑπεροποθέω -ᾶ, nimis desidero.
 ὑπεροπολάζω, inundo, -are.
 ὑπέροπολος, πόλλη, υ, permultus a, um; supra modum multus.
 ὑπεροπονέω -ᾶ· 1) nimis laboro; labore me conficio· 2) ὑπεροπονῶ τινος, pro aliquo laboro.
 ὑπέροσμενος, ον, nimis gravis; nimis magnificus, a, um.
 ὑπέροσκληρος, praedurus, a, um.
 ὑπεροσκληρόνω, praeduro, -are.
 ὑπέροσφος, ον, sapiens supra quam dici potest.
 ὑπεροστένω, nimis gemo.
 ὑπεροστέρω, immoderate amo.
 ὑπεροσίβω, nimis splendo.
 ὑπεροσυντέλικος, ὄ, plusquamperfectum (ὑπον. tempus).
 ὑπέρορασις, ἡ, elevatio, ὄ.
 ὑπέρορατος, ἡ, ον, supremus summus, a, um.
 ὑπερτείνω, supra aliquid tendo; -ομαι, extollor et evehor supra· ὑπερτείνω (οὔδ.), supero, -are; superior sum.
 ὑπερτέλειος, ον, plus quam perfectus; nimium perfectus.
 ὑπερτερέω -ᾶ, superior sum.
 ὑπέροτερος, α, ον, superior, (-ius), -ioris, praestantior (-ius).
 ὑπερτίθημι, superpono, superimpono, -ere; ὑπερτίθεμαι· α') transgredior, praetervehor, -i, β')=ἀναβάλλομαι, procrastino.
 ὑπερτιμάω -ᾶ· 1) supra modum honoro· -ᾶμαι, praefero in honore· 2) nimis ἢ magno aestimo ἢ

indico pretio (aliquid).

*ὕπερτιμῆσις, ἡ, amplificatio pretii; caritas, -atis, ὅ.

ὑπέριμος, ον, supra modum honoratus; honoratissimus.

ὑπέριθρος, ον, subruher, a, um.

ὑπερύψηλος, praealtus, a, um.

ὑπερῦψώω -ῶ, in altum eveho; dignitate augeo (aliquid).

ὑπερύψωσις, ἡ, nimia, elevatio.

ὑπερφαλάγγισις, ἡ, extensio aciei ultra cornua || *γεοελ. cornuum hostium circumventio.

*ὑπερφαλαγγίζω, cornua, hostium circumvenio.

ὑπερφιάλος, ον, praepotens.

ὑπερφιάλωσις, superbe.

ὑπερφιλέω -ῶ, nimis diligo.

ὑπερφίλος, ον, nimis, amicus.

ὑπερφιλότητις, ον, qui immodice honoribus studet.

ὑπερφρονέω -ῶ 1) supra modum de me sentio insolesco, -ere (aliqua re) 2) = περιφρονῶ, contemno despicio, -ere.

ὑπερφύης, ἐς, naturae modum excedens; eximius, a, um.

ὑπερφύως, supra modum mirum in modum, mirissime.

ὑπερφύομαι, cresco super.

ὑπερφυσάω -ῶ, nimis inflo.

ὑπερχύσις, ἡ, superfusio.

ὑπερψυχος, ον, animo superior.

ὑπερψυχρος, nimis frigidus.

ὑπερψύχω, nimis refrigero.

ὑπερφά, ἡ, palatum, -i, οὐ.

*ὑπερωκεάνιος, ον, qui trans oceanum est.

ὑπερφῶν, τό, summa aedium pars; superior domus.

ὑπερφῶσις, α, ον, qui in summa aedium parte est.

ὑπέρωρος, ον, tempus legitimum excedens.

ὑπεσταλμένος, submisso.

ὑπέθυνος, ον 1) reddendae rationi obnoxius 2) γεοελ. qui rem aliquam praestare ἢ periculum rei alicujus sustinere debet.

ὑπέχω 1) suppono, -ere; submitto, -ere 2) αἰτία, δίκην —, culpam, causam sustineo.

ὑπήκοος, ον 1) obediens, -ntis 2) = ὁ ἐπὶ τινι ὄν, subditus, a, um.

ὑπηρεσία, ἡ 1) ministerium, οὐ. opera, ὅ. 2) obsequium, -i, οὐ. *3) γεοελ. α') ὑπ. ἐπιπαλλήλου, munus, eris, οὐ. officium, οὐ.

ὑπηρετέω -ῶ 1) ministro, -are, alicui 2) = χαρίζομαι, operam de alicui *3) γεοελ. α') — ἐν τῇ οἰκίᾳ, servitio, -ire β') — ὡς ἐπάλ. officium praesto γ') — ἐν τῷ στρατῷ, stipendia, facio ἢ mereo militiam exerceo.

ὑπηρέτημα, ministerium.

ὑπηρέτης, ὁ 1) minister, ἄ. ministrator, ἄ. 2) = οἰκίτης.

ὑπηρέτησις, ἡ, ministratio, ὅ.

ὑπηρετικός 1) ministratorius, a, um 2) famularis, e.

ὑπηρέτις, ὑπηρέτρια, ἡ 1) ministra, -ae, ὅ. 2) famula, -ae, ὅ.

ὑπηρέτω -ῶ, resono, -are.

ὑπιαχνέομαι -οῦμαι 1) promitto (-misi, issum), -ere 2) polliceor (-itus sum), -eri alicui aliquid.

ὑπιαχνος, ον, aliquanto macer.

ὑπναλέος, ὑπνηλός, ἡ, ὄν, somnolentus, a, um.

ὑπναλέωσις, somnolose.

ὑπνητικός, ὑπνηκός, ἡ, ὄν, ad somnum proclivis, e.

ὑπνίζω, dormire facio.

ὑπνος, ὁ, somnus, -i, ἄ.

ὑπνώω -ῶ, dormio, -ire.

ὑπνώδης, ἐς, somniculosus.

ὑπνώτω, dormito, -are.

ὑπνωτικός, ἡ, ὄν, somnificus.

ὑπό, 1) μετὰ γεν. α') ἐπὶ τόπον, sub (μετ' ἄφ.) β') ἐπὶ μασιγῶν, sub verberibus, τ. ἔ. verberibus aducti γ') ἐπὶ αἰτίου, ab (μετ' ἄφ.) ἢ ἄπλ. ἀφαιρ. πρᾶξ (μετ' ἄφ.) 2) μετὰ δοτ. α') ἐπὶ τόπον sub (μετ' ἄφ.): β') μεταφ. εἰμι ὑπὸ τινι, sub aliquo sum, sub imperio alicujus sum 3) μετ' αἰτ. α') ἐπὶ τόπον sub (μετ' αἰτ.): β') ἐπὶ χρόνον sub (μετ' αἰτ.): γ') ὑπὸ τινα γίγνομαι, in alicujus potestatem venio.

ὑποβάθρα, ἡ, ὑπόβαθρον, τό, fulcrum, -i, οὐ. scabellum, οὐ.

ὑποβαίνω, subeo, -ire.

ὑποβάλλω 1) subjiċio (-jeci)-ere, aliquid alicui ἢ sub aliquid ; suppono (-osui -ere), aliquem ἢ aliquid alicui *2) νεοελ. α') — *τι εἰς τὴν κρίσιν τινός*, rem alicujus iudicio permitto β') — *νομοσχέδιον*, rogationem fero (de re), rogationem promulgo.

ὑπόβασις, ἡ 1) basis, θ. fundamentum, οὐ. 2) descensus.

ὑποβαστάζω, sustento.

ὑποβιβάζω 1) subduco, -ere 2) — *ἐλατῶ*, deprimō, -ere; — *ομαι*, demittor (-missus sum) -i.

ὑποβιβαζμός, δ 1) subductio, -onis, θ. 2) depressio, θ.

ὑπιβιβρώσκω, subedo, -ere; ὑποβέβρωται, subrosus est.

ὑποβλαστώνω, suppullulo, -are.

ὑποβλέπω 1) limis ἢ torvis oculis adspicio 2) improbe et torve adspicio 3) suspicor.

ὑπόβλημα, τό, substramen.

ὑποβοηθέω -ῶ, suggero.

ὑποβολεύς, δ, subornator.

ὑποβολή, ἡ 1) subjectio, θ. 2) subjectio rei falsae pro vera 3) admonitio, -onis, θ.

ὑποβολιματός, α, ον, suppositus a, um, suppositicius, a, um.

ὑπόβραχυς, υ, subbrevis, e.

ὑποβρέχω, submadefacio, -ere.

ὑποβρύχιος, submersus, α, um.

ὑπογάστριον, abdomen, οὐ.

ὑπόγειος, subterraneus, α, um.

ὑπογένειον, inferior par menti.

ὑπογλυκαίνω, subdulcem iacio.

ὑπόγλυκς, υ, subdulcis, e.

ὑπογλώσσιος, **ὑπογλώττιος**, ον, qui sub lingua est.

ὑπογλωσσίς, καὶ **ὑπογλωττίς**, ἡ, linguae radix.

ὑπογραμματεύς, δ, scribe secundarius ἢ inferior.

ὑπογραμμός, δ, forma praescripta, exemplar, -aris, οὐ.

ὑπογραφή 1) subscriptio 2) διαγραφή, delineatio, θ. 3) — *ὀφθαλμῶν*, infriictio stibii suboculis.

ὑπογράφω 1) subscribo (-psi, -ptum, -ere), aliquid 2) *διαγράφω*, *σκιαγράφω* τι, delineo, -are, aliquid.

ὑποδακρύω, sublacrymor.

ὑποδανίζω, ignem suscito.

ὑποδέσμετος, inferior, -ius.

ὑπόδειγμα, τό 1) documentum, iudicium, -ii, οὐ. 2) formula, -ae, θ. exemplar, -aris, ἄ.

ὑποδειγματικός, exemplaris, e.

ὑποδείκνυμι καὶ **ὑποδεικνύω**, submonstro -are; substendo.

ὑπόδειξις, ἡ, submonstratio.

ὑποδέκτης, δ, susceptor, ἄ.

ὑποδέχομαι, ἴδε ὑποδέω.

ὑποδέραμιον, ornamentum colli.

ὑποδέραμιος, ον, collum cingens.

ὑπόδεσις, ἡ 1) subligatio, -onis, θ. 2) calceatus, -i, ἄ.

ὑποδέχομαι, suscipio (-cepi), -ere, aliquid ἢ aliquid.

ὑποδέω 1) sublego, -are, aliquid 2) calceo, -are 3) — *ομαι*, me calceo ἢ calceor.

ὑποδηλώω -ῶ, subindico.

ὑποδηλώσις, ἡ, significatio, θ.

ὑπόδημα, τό 1) calceamentum, -i, οὐ. calceatus, -us, ἄ. calceus, -i, ἄ. 2) *στρατ.* calga, -ae, θ.

ὑποδημάτιον, τό, calceus, ἄ.

ὑποδηματοποιεῖον, sutrina, θ.

ὑποδηματοποιός, **ὑποδηματογράφος**, δ, sutor, calceator, ἄ.

ὑποδιαίρεσις, ἡ, subdivisio, θ.

ὑποδιαίρετώ -ῶ, subdivido.

ὑποδιάκονος, δ, minister inferior.

ὑποδιαστολή, ἡ, subdistinctio, θ.

ὑποδιδάσκαλος, ον, subjectus servitute.

ὑποδιδράσκω, clam aufugio.

ὑποδιενθνήσκω, δ, suffragor, ἄ.

ὑποδίδωμι, cedo, -ere.

ὑπόδικος, δ, reus, -i, ἄ. ἡ *ὑπόδικος*, rea, -ae, θ.

ὑποδιοικητής, suppraefectus, ἄ.

ὑπόδουλος, ον, subjectus servitute.

ὑποδοχή, ἡ 1) exceptio hospitii,

2) approbatio, -onis, θ.

ὑπόδρομος, δ, hypodromus, ἄ.

ὑπόδυσσις, ἡ, receptus.

ὑποδύομαι τι, subeo (-ii), -ire.

ὑποζεύγνυμι καὶ **ὑποζεύγνύω** 1) subjungo (-xi, -nctum), -ere 2) subjugo, -are, aliquem.

ὑπόζευξις, ἡ, subjunctio, θ.

ὑποζύγιον, τό, jumentum, οὐ.

ὑποζυγῶ -ῶ, subjugo, -are.
 ὑπόζωμα, ὑπόζωμα, τό, praecinctio, -onis, ὅ.
 ὑποζώννυμι καὶ ὑποζωννύω, succingo, praecingo, (-xi), -ere, -i.
 ὑποθάλπω, foveo, aleo, aliquid.
 ὑπόθεμα, τό, souppositorium.
 ὑποθερμαίνω, sensim calefacio —ομαι, sensim calefio.
 ὑπόθερμος, paululum calidus.
 ὑπόθεσις, ἡ· 1) suppositio, -onis, suppositio, -i, οὐ. 2) argumentum, -i, οὐ. 3) sumptio· 4) propositio, -ae, οὐ. *ὅ) γεοιλ. α') conjectura, -ae, ὅ. β') negotium, -ii, οὐ.
 ὑποθετικός, conditionalis, e.
 ὑποθέω, procurro, -ere.
 ὑποθήκη, ἡ· 1) pignatio, ὅ. 2) = συμβουλή, consilium monitum, οὐ.
 ὑποθλίβω, leviter premo.
 ὑποκάθηναι, ὑποκαθέσθαι, subsideo, -ere.
 ὑποκαθίζω, insidis colloco.
 ὑποκαθίστημι, aubstituo.
 ὑποκαίω, succendo, -ere.
 ὑποκαπνίζω, suffumigo, -are.
 ὑποκάρδιος, ον, qui est sub corde: sub corde latens.
 ὑποκάρπιος, qui sub carpo est.
 ὑποκάτω, in ma parte, in inferiori loco infra, subtus.
 ὑποκάτωθεν, ex inferiori parte.
 ὑπόκανυμα, suscitabulum, οὐ.
 ὑπόκανυσις, ἡ, causis, ὅ.
 ὑπόκειμαι· 1) subjaceo. -ere, alicui re· 2) subjectus sum alicui.
 ὑποκειμενον, τό· 1) subjectum, οὐ. 2) argumentum, οὐ. 3) id quod tractatur· 4) propositum, οὐ.
 ὑποκειμενικός, subjectivus.
 ὑποκειμενικῶς, subjective.
 ὑποκείρω, subtus tondeo.
 ὑποκεντέω -ῶ, subter pingo.
 ὑποκινέω -ῶ, leviter moveo, -ere· *μετφ. excito, incito, -are.
 *ὑποκίνησις, ἡ, incitatio, ὅ.
 *ὑποκινήτης, ὁ, incitator, ἄ.
 ὑποκλαίω, paululum fleo.
 ὑποκλέπτω, suffūror, -ari, clam subtraho (-xi, ere), aliquid.
 ὑποκλινής, subjectus, a, um.

ὑποκλίνω, reclino sub aliquid· —ομαι τι, succumbo alicui.
 *ὑπόκλισις, ἡ, salutatio, ὅ.
 ὑποκλύζω· 1) proluo, -ere· 2) inundo, -are.
 ὑπόκλυσις, subluviae, -ei, ὅ.
 ὑποκλυσμός, ὁ, prolutio, ὅ.
 ὑποκνίζω· 1) pruritus moveo, -ere· 2) exstimulo excito, are· 3) παθητ. prurio libidine.
 ὑποκοιλῶ, excavo, -are.
 ὑπόκοιλος, ον, cavus, (in imo).
 ὑποκόβνω, succido, -ere.
 ὑποκορίζομαι τινα, 1) subblandior alicui; honestiore ἢ turpiore nomine appello alicquem· 2) ἐν τῇ Γραμμ. deminuo, -ere.
 ὑποκοριστικός, ἡ, ὄν· 1) blandus; a, um· 2) deminutivus, a, um.
 ὑποκοριστικῶς· 1) blande· 2) deminutive.
 ὑποκουφίζω, sublevo, -are.
 ὑπόκουφος, allevatus, a, um.
 ὑποκοράζω, susclamam, -are.
 ὑποκρατέω -ῶ, potior, -iri.
 ὑποκρίνομαι· 1) = προσποιῶμαι, simulo, -are· 2) personam alicujus induo· 3) = ἀποκρίνομαι, respondeo, -ere.
 ὑποκρισία, ὑπόκρισις, ἡ· 1) simulatio, ὅ. 2) actio histrionis, oratoris, hypocrisis, -is, ὅ.
 ὑποκριτής, ὁ, 1) simulator, ἄ. 2) — θεάτρον, histrio, ὅ.
 ὑποκριτικός, ἡ, ὄν· 1) simulatus, a, um· 2) ad hystriionem pertinens, hystriionicus, a, um.
 ὑποκριτικῶς, simulate.
 ὑποκροτέω -ῶ, substrepro.
 ὑπόκρουσις, ἡ, interpellatio.
 ὑποκρούω, interpello.
 ὑποκρύπτω, -ομαι, dissimulo, -are, aliquid.
 ὑπόκρυψις, ἡ, occultatio, -onis.
 ὑποκύντω, me incurvo; me subjicio (-jeci) -ere, alicui.
 ὑπόκυρτος, ὑπόκυφος, leviter incurvus ἢ gibbosus, a, um.
 ὑπόκωφος, subsurdus, a, um.
 ὑπολαΐς, curruca, -ae, ὅ.
 ὑπολαμβάνω· 1) suscipio (-cepi), -ere, alicquem ἢ aliquid· 2) — τὸν

λόγον, suscipio sermonem· 3) = ἐκδέχομαι, excipio, -ere, aliquem· 4) invado (-si), -ere, aliquem ἢ aliquid· 5) = νομίζω, puto, are, existimo, -are· —ομαι (=νομίζομαι, κρίνομαι), existimor, -ari.

ὑπολαμπής, sublucidus, a, um.

ὑπολάμπω, subluceo, -ere.

ὑπόλαμψις, ἡ, levis fulgor.

ὑπολαυθάνω, lateo sub aliquid.

ὑπολαείνω, paullulum laevigo.

ὑπόλειμμα, τό, residuum, οὐ.

ὑπολείπω, relinquo, -ere, aliquid; —ομαι, relinquir.

ὑπολευκάλνω, subalbūdum, facio, -ομαι subalbidus sum.

ὑπόλευκος, ον, subalbus, a, um.

ὑπολήγω, paullatim cesso.

ὑπολήπτωμαί τινα ἢ τι, existimo, -are, aliquem ἢ aliquid.

ὑπόληψις, ἡ· 1) opinio, θ. 2) existimatio, θ. 3) fama bona.

ὑπολιπθάνω, paullatim delabor.

ὑπολογίζομαι (*ὑπολογίζω) τι, imputo, -are, aliquid.

ὑπολογισμός, δ, imputatio, θ.

ὑπόλογος, ον, rationi reddendae abnoxius, a, um.

ὑπόλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ὑπολοχαγός, δ, praefectus cohortis secundarius.

ὑπολύω, subter solvo· ὀθ. solvo calceos excalceo· —ομαι, excalceor

ὑπομάζιος, ὑπόμαζος, ὑπομάσθιος, ον, subrumus, a, um.

ὑπομαλάσσω, leviter mollio.

ὑπομάσσω, subter illino.

ὑπομειδάω -ῶ, surrideo, -ere.

ὑπομελαίνω, subniger sum.

ὑπομέλας, αἶνα, α, subniger.

ὑπομονετικός, ἡ, ὄν, patiens.

ὑπομονετός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.

ὑπομένω· 1) maneo, remaneo -ere· συνήθ. 2) sustineo (-tinui) -ere, aliquem ἢ aliquid; 3) perfero (-tuli) aliquid· 4) tolero.

ὑπομνήσκω, ρ. im memoriam revoco, -are; commoneo, admo-

neo, (-nui) -ere, aliquem de aliqua re.

ὑπομισέω -ῶ, paullum odi.

ὑπόμισθος, mercede conductus.

ὑπόμνημα, τό· 1) = ὑπόμνησις, commonitio, θ. 2) monumentum, οὐ. 3) commentarius.

ὑπομνηματίζω, -ομαι· 1) memoriae prodo, in commentarium refero· 2) commentario explico.

ὑπομνηματικός, ἡ, ὄν, commentarios continens.

ὑπομνηματισμός, commentarius.

ὑπομνηματιστής, commentator.

ὑπομνηματογράφος, δ, commentariorum scriptor.

ὑπόμνησις, ἡ, revocatio in memoriam; commonitio.

ὑπόμνημι, in aliqua re juro.

ὑπομονή, ἡ· 1) sustentatio, θ. 2) tolerantia, patientia, θ.

ὑπομονητικός, patiens -ntis.

ὑπομόχλιον, hypomochlium, οὐ.

ὑπονοέω -ῶ· 1) suspicor (-atus sum) -ari, aliquid; conjicio, -ere, aliquid· 2) intelligo, subaudio· ὑ-

πονοεῖται, intehegitur.

ὑπονόησις, ἡ, suspicio, θ.

ὑπονοητικός, suspiciosus.

ὑπόνοια, ἡ, suspicō, θ.

ὑπονομεύω, cunicolo· || μισθ. don machinor, -ari.

ὑπόνομος, δ, cuniculus, δ.

ὑπονόμιος, ον, legibus subjectus

ὑπονοστέω -ῶ, recedo, -ere.

ὑπονόστησις, ἡ, recessus, δ.

ὑποξέω, subter rado.

ὑποξηραίνω, aliquantum sicco.

ὑπόξηρος, aliquantum siccus.

ὑποξυρέω -ῶ, subrado, -ere.

ὑποξυς, υ, subacidus, a, um.

ὑποξύω, leviter rado.

ὑποπέμπω, submitto.

ὑποπετάγνυμι, substerno, -ere.

ὑποπέτομα, storea substrata.

ὑποπέτομαι, advolo, -are.

ὑπόπικρος, subamarus, a, um.

ὑποπίμελος, pinguiculus, a, um.

ὑποπίνω, subbibō, ere.

ὑποπίπτω· 1) cado sub aliquid; 2) ὑποπίπτω τινί, me ad pedes aliquis ubmitto· 3) occurro.

ὑποπλέω, subnecto, -ere.

ὑποπλέω, braeternavigo, -are.

ὑποπληρόω -ῶ, suffercio, -ire.

ὑποπνέω, leviter spiro.

ὑποπόδιον, τό, scabellum, οὐ.
 ὑποπόδιος, pedibus subjectus.
 ὑποπραῦνω, paullum mitigo.
 ὑπόπτερος, ον, alatus, a, um.
 ὑποπιτεύω, suspicor (suspiciatus sum), -ari; aliquid.
 ὑπόπτῆς, δ, suspiciosus, á.
 ὑποπιτήσω, prae timore me submitto, -ere.
 ὑποπτος, ον, suspiciosus, a, um.
 ὑποπιτύσσω, complico, -are.
 ὑπόπτως, suspiciose; suspecte.
 ὑπορρίψαι, subirascor, -i.
 ὑπορέγχω, leniter sterto.
 ὑπορθύω -ῶ, subrigo, -ere.
 ὑπόρθωμα, fulcimentum, οὐ.
 ὑπόρθιος, ον, matutinus, a, um.
 ὑπορράπτω, subsuo, -ere.
 ὑπορρέω· 1) subterfluo, -ere· 2) sen sim fluo, -ere.
 ὑπορρήγνυμι, abrumpo, -ere.
 ὑπόρριζος, qui est sub radice.
 ὑπορρίζω -ῶ, radices addo.
 ὑπορρίδιον, locus sub naribus.
 ὑπόρρινον, τό, mystax, -acis, á.
 ὑπόρρινος, ον, qui per nares vocem edit.
 ὑπορριπίζω, ignem ilatu exsuscito, -are; μετφ. excito ad aliquid
 ὑπορρίπτω, subicio, -ere.
 ὑπόρρυσις, ἡ, defluxio, θ.
 ὑπορροδέω ῶ, paullum timeo.
 ὑπόρρυμα, τό, cuniculus, á.
 ὑπορύσσω, ὑπορύττω, suifodio (-odi), -ere, aliquid.
 ὑποσαίνω, aliquantulum caudam moveo, subblandio, -iri.
 ὑποσαίρω, paullum ore hio.
 ὑποσαλεύω, instabilis sum.
 ὑπόσαπρος, ον, subputris, e.
 ὑποσεύω, succutio, -ere.
 ὑποσημαίνω· 1) significo, -are· 2) subscribo nomen.
 ὑποσημειῶ -ῶ, notis excipio.
 ὑποσημειώσις, ἡ· 1) subscriptio, -onis, θ. 2) annotatio, θ.
 ὑποσιωπάω -ῶ, reticeo.
 ὑποσκάζω, paullum claudico.
 ὑποσκαλεύω, sarculo suscito.
 ὑποσκάπτω, suffodio, -ere.
 ὑποσκαφή, ἡ, suffosio, θ.
 ὑποσκαλίω, subjecto crure ever-

to aliquem, ὄθ. supplanto (-avi) -are, aliquem ἢ aliquid.
 ὑποσκελισμός, δ, supplantatio, θ.
 ὑποσκιάζω, umbra tego.
 ὑποσκίασις, ἡ, inumbratio, θ.
 ὑπόσκιος, ον, umbrosus, a, um.
 ὑπόσκληρος, subdurus, a, um.
 ὑποσκότεινος, subobscurus, a, um
 ὑποσμήχω, paullulum abstergo.
 ὑποσπογγίζω, spongia abstergeo.
 ὑπόσπονδος, ον, pactis induciis, sub pactione.
 ὑποστάζω, destillo, -are.
 ὑπόσταξις, ἡ, destillatio, θ.
 ὑποστάθμη, ἡ, sedimentum, οὐ.
 ὑπόστασις, ἡ, substantia, θ.
 ὑποστατικός· 1) substantialis, e· 2) τὰ —ά, substantiae, bona.
 ὑπόστεγος, ον, qui sub tecto ἢ in aedibus est; opertus, a, um.
 ὑποστέγω, tego, -ere.
 ὑποστέλλω, contraho, -ere, aliquid· —ομαι, animo contrahor.
 ὑποστενάζω, clam ingemisco.
 ὑπόστημα· 1) fulcrum, οὐ. 2) sedimentum, οὐ. faex, -cis, θ.
 ὑποστηρίγματα, fulcrum fulcimentum, οὐ. μετφ. praesidium.
 ὑποστηρίζω· 1) suffulcio (-fulsi) -ire; aliquid aliqua re, sustineo (-nui), -ere, aliquid· *2) νεοελ. μετφ. fulcio, adjuvo, aliquem· —ομαι, fulcior (fultus sum) -iri; adjuvor (-jutus sum).
 ὑποστηρίζεις, ἡ, fulcimentum, -i, οὐ. μετφ. praesidium.
 ὑποστιγμή, ἡ, subdistinctio, θ.
 ὑποστιζω, subdistinguo, -ere.
 ὑποστολή· 1) contractio, θ. 2) contractio animis timiditas.
 ὑποστορόγνυμι, ὑποστρόγγυμι τί τινι, substerno (-stravi) -ere, aliquid alicui· ὑπεστρωμένος, η, ον, substratus, a, um.
 ὑποστράτηγος, δ, legatus, -i, á.
 ὑποστρέφω, pedem refero, —ομαι, revertor, -i.
 ὑποστροφή, ἡ, reversio, θ.
 ὑπόστρωμα, τό, substramen, οὐ.
 ὑπόστρωσις, ἡ, substratus, á.
 ὑποσύρω, subtraho, -ere.
 ὑπόσχεσις, ἡ, promissio, -onis,

θ. pollicitatio, -onis, θ.
 ὑποσχετικός, facile promittens.
 ὑποσχετικῶς, promissive.
 ὑποσχίζω, subtus scindo.
 ὑπόσχιμα, τό, iissura, -ae, θ.
 ὑποταγή, ἡ· 1) subjectio, θ. *2) νεοελ. oboedientia, θ.
 ὑποτακτικός, ἡ, ὄν, subjunctivus, a, um· ἡ ὑποτακτική, modus subjunctivus ἢ conjunctivus.
 ὑπόταξις, ἡ, subjectio, θ.
 ὑποταράσσω, leviter turbo.
 ὑποτάσσω -τω καὶ -ομαι τινά ἢ τι· 1) subjicio (-eci) -ere· 2) παθητ. —ομαι, me subjicio ἢ subjicio (subjectus sum), -i, me suppono, -ere· ὑποτεταγμένος, η, ὄν, subjectus ἢ subditus, a, um.
 ὑποτείνω, subtendo (-ndi), -ere, aliquid alicui; ἢ ὑποτείνουσα γραμμῆ, linea subtendens.
 ὑποτείχιζω, murum substruo.
 ὑποτείχισις, muri substructio.
 ὑποτείχισμα, murus substructus.
 ὑποτελέω -ῶ, pendo (tributum).
 ὑποτελής, ἐς, (φόρον), tributarius, a, um; vectigalis, e.
 ὑποτείνομαι, succido, -ere; praesecco, -are· —μαι, subtraho, -ere.
 ὑποτίθημι· 1) suppono (-posui), -ere; subjicio (-jeci) -ere· 2) suppono velut principium pono· 3) pignori oppono, oppignero, -are· 4) παθητ. ὑποτίθεμαι, α') supponor β') oppignero, ὄθ. ὑποθεμιένης, oppigneratus· γ') pono· δ') propono (-osui) -ere· ε') = παραινῶ, moneo, consulo, -ere· ε') φαντάζομαι, imaginor, -ari.
 ὑποτιμάω -ῶ· 1) minoris aestimo; —ῶμαι, mulctam (irrogatum) minuendam censeo· *2) νεοελ. deprimō.
 ὑποτίμησις, ἡ· 1) mulctae aestimatio· *2) pretii deminutio.
 ὑποτιμητής, aestimator mulctae.
 ὑποτομή, ἡ, praecisio, -onis, θ.
 ὑποτονθορύζω, submurmuro.
 ὑποτραυλίζω, paullum balbutio.
 ὑπότραυλος, paullum balbutiens
 ὑποτραχήλιον, τό, colli pars infra cervicem.

ὑποτραχήλιος, ὄν, sub collo.
 ὑποτραχύνω, subaspero, -are.
 ὑποτρέμω, paullum tremo.
 ὑποτρέφω, clam alo, -ere.
 ὑποτρέχω· 1) currens subeo· 2) cursu comprehendo· 3) cursu suffugio· 4) praetercurro.
 ὑπότρητος, subtus perioratus.
 ὑποτριβω, subtero, -ere.
 ὑποτριβω, substrideo, -ere.
 ὑπότριμμα, τό, cibus e variis rebus tritis.
 ὑπότριτος, subtertius, a, um.
 ὑποτροπή, -ια, ἡ· 1) reversio, θ.· 2) reciprocatio morbi· *3) ἐν ὑποτροπῇ, si in eandem culpam relabor.
 ὑποτροπιάζω, reciproco, -are.
 ὑποτροπικός, reverti solitus.
 ὑπότροπος, ὄν, redux, -ucis.
 ὑποτροφέω -ῶ, paullatim alo..
 ὑποτροφία, ἡ, pensio annua (discipuli).
 ὑπότροφος, gratuitus alumnus.
 ὑποτρύζω, submisso murmuro.
 ὑποτρώγω, clam comedo.
 ἔπουτυπῶ -ῶ, formo, -are.
 ὑποτύπτω, detrudo, -ere.
 ὑποτύπωσις, ἡ· 1) formatio, -onis θ.· 2) σχ. ζητ. hypetyposis.
 ὑπουλος, ὄν, subdolosus, a, um.
 ὑπουλότης, ἡ, occultatio.
 ὑπουράνιος, α, ὄν, sub coelo
 ὑπουργέω -ῶ· 1) — τινί, adjuvo, administro, -are, aiquem· *2) εἰμί· ὑπουργός, minister sum.
 ὑπουργεῖον, ministerium, ὄν.
 ὑπούργημα, ministerium, ὄν. officium, ὄν. munus, -eris, ὄν.
 ὑπουργία, ἡ, ministerium, ὄν.
 ὑπουργικός, ἡ, ὄν, ad ministerium pertinens.
 ὑπουργός, minister, administer, ἄ. administrator publicae rei.
 ὑπουρῆς, ἡ, postilena -ae, θ.
 ὑπόφαιδρος, nonnihil hilaris.
 ὑποφαίνω, clam ostendo, -ere; aliquid; —ομαι (ὑποφαίνομαι, ὄθ.)· sublucere, -ere· illucesco, -ere; *νεοελ. ὁ ὑποφαινόμενος, η, ὄν, subscribens; -ntis, subscriptus, a, um.
 ὑποφρετός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e..

ὑποφέρω· ρ. 1) suffero aliquid; sustineo aliquid· 2) γεσελ. doleo, -ere; laboro, -are.

ὑποφράσσω, obstruo, -ere.

ὑποφρέσσω, aliquantum horreo.

ὑποφυγή, ἡ, perfugium, οὐ.

ὑποφύεμαι, subnascor, -i.

ὑπόφυνσις, ἡ, subnascentia, θ.

ὑποφυτεύω, subsero -ere.

ὑπόχαλκος, subaeratus, a, um.

ὑποχαλκός -ῶ, ase admisceo.

ὑποχαράττω, subsigno, -are.

ὑποχάσκω, paullum hio.

ὑποχαυνώω -ῶ· 1) paullum infio 2) remissum reddo, relaxo.

ὑποχείριος, ον, qui sub manu, τ· ε. sub potestate alicujus est.

ὑποχέω, suffundo, -ere.

ὑποχθόνιος, subterraneus, a, um.

ὑποχίτων, δ, subucula, -ae, θ.

ὑποχόνδρια, τὰ, hypochondria.

ὑποχονδρία, δ, atra bilis.

ὑποχονδριακός, ἡ, δν· 1) hypochondricus, a, um· *2) γεσελ. atrabile pertitus, a, um.

ὑποχονδριάζω, atra bile percior.

ὑποχορηγέω -ῶ, suppedito.

ὑποχορηγία, ἡ, suppedatio, θ.

ὑπόχρεως, ον· 1) obaeratus, a, um· 2) obligatus beneficio.

ὑποχρίω, sublino (-evi), -ere.

ὑπόχρυσος, ον, subauratus, a, um

ὑπόχυσις, ἡ, hypochysis, θ.

ὑποχωρέω -ῶ· 1) recedo, -ere; pedem refero, fugio, -ere· 2) ἡ γαστήρ ὑποχωρεῖ, alvus excernit.

ὑποχώρησις, ἡ· 1) recessus, ἀρ. fuga, θ. 2) excrementum, οὐ.

ὑπόψαρος, ον, versicolor, -oris.

ὑποψαύω, leniter tango.

ὑποψενάζω, leniter irroro.

ὑποψελλίζω, paullulum balbutio.

ὑποψήφιος, ὑπόψηφος, ον· 1) suffragio subjectus· *2) ὑποψήφιος (γεσελ.), candidatus, ἀ.

ὑποψία, ἡ, suspicio, -onis, θ.

ὑπόψυχρος, subfrigidus, a, um.

ὑποψύχω, leviter refrigero.

ὑπτιάζω, supino, -are, aliquid—ομαι ἢ ὑπτιάζω, supinor, -ari.

ὑπτίασις, ἡ, supinitas, θ.

ὑπτιασμός, δ, supinatio, θ.

ὑπτιον, τό, supinum (verbum).

ὑπτιος, α, ον, supinus, a, um.

ὑπτιότης, ἡ, supinitas, θ.

ὑπτίως, supine.

ὑπωθέω -ῶ, destrudo, -ere.

ὑπώρεια, ἡ, radices montis.

ὑπωρόφιος, ὑπώροφος, ον, qui sub tecto est; contubernalis, e.

ὑπωρυχία, ἡ, suffusio, -onis, θ.

ὑπωχρος, ον, subpallidus, a, um.

ὑς, δ, ἡ, sus, suis, ἀ, θ.

ὑσγινον, τό, hysginum, -i, οὐ.

ὑσπληγξ, ἡ, carceres in circo.

ὑστατος, η, ον, ultimus, postremus; novissimus, a, um.

ὑστέρα, ἡ, uterus, -i, ἀ.

ὑστεραῖος, α, ον, postridianus, a, um; τῆ ὑστεραία, postridie.

ὑστερέω -ῶ· 1) posterior sum, inferior sum· 2) posterior, venio·

3) ὑστερῶ καὶ —οῦμαι, indigeo.

ὑστέρημα, inopia, imdigentia.

ὑστέρησις, ἡ, penuria, -ae.

ὑστερητικός, tardius veniens.

ὑστερίζω· 1) posterior sum· 2) posterior venio· 3) —τινός (πραγμ.), destitutor, deficior aliqua re.

ὑστερικός, hystericus, a, um.

*ὑστερινός, ἡ, δν, ultimus postremus, a, um.

ὑστεροβουλέω -ῶ, sero (post factum) consilium capio.

ὑστεροβουλία· 1) serum consilium·

*2) γεσελ. occulta cogitatio.

ὑστερογονία, ἡ, posteritas, θ.

*ὑστερογραφον, τό, postea scriptum; ad calcem scriptum.

ὑστερολογία, dictio praepostera.

ὑστερον, post, postea.

ὑστερος, α, ον, posterior (-ius), -oris, inferior, (-ius), -oris.

ὑστεροφημία, ἡ, fama apud posteros.

ὑστριξ, ἡ (ζ.)· hystrix, -icis, θ.

ὑφαιμος, ον, sanguine suffusus.

ὑφαίνω, texo (-ui), -ere aliquid.

ὑφαίρεισις, ἡ, subtractio, θ.

ὑφαιρέω -ῶ, subtraho, -ere, subduco, -ere, aliquid; —οῦμαι τι, aufero aliquid in usum meum.

ὑφάλλομαι, subsilio, -ire.

ὑφάλμυρος, ον, subsalsus, a, um.

ὄφαλος, ον, sub mare latens ἢ ὄφαλος, brev:a (maris).

ὄφανσις, ἡ, textura, -ae, θ.
 *ὄφαντήριον, textrinum, οὐ.
 ὄφαντής, δ, textor, -oris, ἄ.
 ὄφαντικός, ἡ, ὄν, textorius, a, um
 ἡ — ἡ, ars textoria.

ὄφαντός, ἡ, ὄν, textilis, e.
 ὄφάντρια, ἡ, texitrix, icis, θ.
 ὄφάπτω, succendo, -ere.
 ὄφαρμόζω, subter apto.
 ὄφαρπαγή, ἡ, surreptio, θ.
 ὄφαρπάζω, surripiō, -ere.
 ὄφασις, ἡ, textura, -ate, θ.
 ὄφασμα, τό, textile, -is, οὐ.
 ὄφεδρεύω, ὄφείζομαι· 1) inferior sedeo· 2) in insidiis sedeo; subsedeo aliquem; ὁ ὄφεδρεύων, subsector.

ὄφεδρία, ἡ inferior sedes.
 ὄφειμέτος, η, ον, remissus, a, um; summissus, a, um,
 ὄφειμένως, summissee.
 ὄφελκυσμός, δ, subtractio, θ.
 ὄφελκύω, ὄφέλλω, subtraho, -ere.
 ὄφέν (ὄφ' ἐν), τό, hyphen.
 ὄφερπύζω, ὄφέρπω, subrepo.
 *ὄφείσιμος, ον, summittens.
 ὄφεις, ἡ, ον, summissio, θ.
 ὄφή, ἡ textura, -ae, θ.

ὄφηγέομαι -οῦμαι· 1) praeceo, -ire· 2) ὄφηγοῦμαι τινί τινας ἢ τι, praemonstro alicui aliquid.
 ὄφῆγησις, ἡ, praetio, θ. ὄφ. praemonstratio, θ. doctus, us, ἄ.
 ὄφηγητής, δ, qui praetio alii in re quapiam, praemonstrator, ἄ.

ὄφηγητικός, ad docendum aptus.
 *ὄφῆλιος, mundus, ἄ. terra, θ.
 ὄφιζάνω, subsideo, ere.
 ὄφιζήσις, ἡ, sedimentum οὐ.
 ὄφίημι, submitto demitto· ὄφίε-μαι, cubmitto me.

ὄφιστήμι, statuo sub colloco, sub, suppono, -ere· ὄφισταμαι (ὄπίστην, ὄφέστηκα)· α') statuo sub, colloco, sub, β') subeo, -ire· γ') ≡ ὄπισθοῦμαι, polliceor, -eri· δ') ≡ sustineo, -ere (hostes)· ε') perfero, -erre.

ὄφος, τό, textum, -i, οὐ. *ἐγ-τεῦθ. α') scribendi genus, stylus,

-i, ἄ. β') μὲ ἀλαζονικὸν ὄφος, arroganter.

ὄψαυχενέω -ῶ, ὄψαυχενίζω, cervicem effero, -erre.

ὄψαύχηγν, δ, ἡ, elatam cervicem habens, arrogans, -ntis.

ὄψηλαύχηγν, δ, ἡ—ὄψαύχηγν.
 ὄψηλός, ἡ, ὄν, altus, excelsus, editus, 'a, um; sublimis, e.

ὄψηλότης, ἡ, excelsitas, θ. emiuentia, θ. altitudo, θ.

ὄψηλοφρονέω -ῶ, animo elato sum; superbio, -ire.

ὄψηλοφροσύνη, ἡ, altitudo animis, superbia, -ae, θ.

ὄψηλόφρων, ον, alta mente praeditus, a, um.

ὄψηλόφωνος, alta voce clamans.
 ὄψηλῶς, excelse, sublimiter.

ὄψιβρεμέτης, δ, alte tonans.
 ὄψιγέννητος, ον, in alto natus.

ὄψιδιμητος, ὄψιδομος, ον, in altum exstructus, a, um.

ὄψιδρομος, ον, in alto currens.
 ὄψιθρονος, ον, alto throno sedens.

ὄψικάρηνον ὄρος, altum cacumen habens (mose).

ὄψικόμος, ον, alte comatus; in cacumine comosus.

ὄψικρημνος, ὄψηλόκρημνος, ον, alta habens praecipitia.

ὄψιλόφος, cacumen habens altum
 ὄψιμέλαθρος, ον, alte exstructus.

ὄψιπέτης, ἐς, ex alto lapsans.
 ὄψιπέτης, altivolans, -ntis.

ὄψιπυλος, altas portas habens.
 ὄψιπυργος, altas turres habens.

ὄψιστος, η, ον, altissimus, a, um; summus, a, um· ὁ Ὑψιστος, Deus maximus.

ὄψιτενής, ἐς, in altum extensus.
 ὄψοθεν, ex alto desuper.

ὄψώροφος, ον, excelsus, a, um.
 ὄψος, τό, altitudo, -inis, θ.

ὄψοσ, in altum.
 ὄψοῦ, alte; in altum.

ὄψοῶ -ῶ, in altum tollo, -ere; μεταφ. effero (extuli) -erre.

ὄψωμα, τό· 1) altitudo, -inis, θ.
 2) ἐπὶ ἀστ. exaltatio, -onis, θ.

ὄψωσις, ἡ· 1) exaltatio, θ. 2) — τῶν τροφίμων, carior annona.

ὕω, pluo, -ere; ἀπρόσ. ὕει, pluit, ὕει σήμερον, hodie pluit; παθητ. ὕομαι (ὑσθην), pluvia perfundor. ὕωδης, ες, ἐλίδ. suillus, a, um;

sui similis, μετφ. περι ἀνθρ. α') = ρυπαρός, spurcus· β') stupidus, a, um. ὕωδία, ἡ, porcina insulsitas.

Φ

Φ, φ (φι)· 1) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον γράμμα, litera, φ. 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν φ = quingenta, τὸ δὲ φ = quingenta millia.

φάβα, ἡ, faba, -ae, θ. φαβᾶτινος, η, ον, ex faba factus. φάγαίνα, φαγέδαινα, ἡ, gangrae-nae genus.

φαγαιδανικός, gangraenosus. φαγαιδανόομαι -οὔμαι, gangraenā laboro, -are.

φαγᾶς, δ, edo, ἀ. vorax, ἀ. φαγητόν, τό, edulium, οὔ. φαγῶν, φάγων, δ, maxilla, θ. φαεθῶν, δ, lucens· || ὁ Φαέθων, Phaethon, -ontis, ἀ.

φαινός, ἡ, ὄν, splendidus, a, um; lacidus, a, um.

φαινώς, splendide; clare. Φαίλακες, οἱ, Phaeaces, -um, ἀ.

φαιδρός, ἀ, ὄν· 1) = λαμπρός, nitidus, u, um· 2) = εὐθυμος, hilaris, e; laetus, a, um.

φαιδρότης, ἡ, hilaritas. φαιδρόνω, hilaro, exhilaro, -are, alique; -ομαι, hilaris sum.

φαιδρός, hilariter, alacriter. φαινόλης, δ, paenula, -ae, θ.

φαινομηρίς, temora ostendens. φάινομαι· 1) adpareo (-ui) -ere· 2) videor (visus sum), mihi videor· 3) φάινεται μοι, placet mihi.

*φαινομενικός, ἡ, ὄν, speciosus, a, um, speciem praebens.

*φαινομενικός, specie; ficte.

*φαινόμενον, τό· 1) naturae res· 2) res mirabilis· 3) μετφ. = ἀνθρωπο; ἔκτακτος, rara avis.

φαινόμενος, η, ον· 1) manifestus· *2) νεοελ. = ψευδής, speciosus.

φάινω· 1) οὐδ. luceo, -ere· 2) in lucem edo, ostendo, -ere· 3) indi-

co, -are· 4) φάινω τινά, defero aliquem· 5) φρουρά (στρατιάν) φάινω, copias colligendas decerno (decrevi), 6) παθητ. φάινομαι δ ἴδε.

φαιός, ἀ, ὄν· 1) fuscus, a, um· 2) pullus, a, um.

φάκελος, δ· 1) fasciculus, -i, ἀ. *2) — ἐπιστολῆς, involucrum, οὔ.

φακελώ -ῶ, in fasciculos colligo. φακῆ, ἡ· 1) lens, -ntis, θ. *2) ientigo, -inis, θ.

φακοειδής, ες, lenti similis. φανός, δ· 1) = φακῆ, lens, -ntis, θ. 2) — προσώπου, lentigo, θ.

φαινώδης, ες, lenticolor, -oris. φαλαγγηδόν, per phalanges.

φαλάγγιον, τό, phalangium, οὔ. φαλαγγίτης, δ, miles e phalange.

φάλαξ, ἡ· 1) phalanx, -agis, θ. legio, θ. 2) articulus digiti.

φάλαινα, ἡ, balaena, -ae, θ. φάλακρα, ἡ, calvities, -ei, θ.

φαλακράω -ῶ, calveo, -ere. φαλακρός, ἀ, ὄν, calvus, a, um.

φαλακρότης, ἡ, calvitium, οὔ. φαλακρόω -ῶ, calvum reddo·

-οῦμαι, calvus fio; calvesco. φαλάκρωσις, ἡ, calvitium, οὔ.

φάλαρα, τά, phalarae, arum, θ. φάλαις, ἡ, phalaris, -idis, θ.

φαλλικός, phallicus, a, um. φαλλός, δ, phallus, -i, ἀ.

*φανάριον, τό, ἴδε φανός.

*φανατίζω, fanaticum furorem allicui injicio.

*φανατικός, fanaticus, a, um. φανατικῶς, fanatico furore.

φανατισμός, δ, fanaticus furor. φανερολογία, ἡ, sermo apertus.

φανεροποιέω -ῶ, manifestum facio (aliquis); manifesto, -are.

φανεροποιήσις, ἡ, declaratio.

φανερὸς, ἄ, ὄν, manifestus, a, um, evidens -ntis, apertus, a, um.
 φανερόω -ῶ, manifesto, -are aliquid; —οὔμαι, manifestus fio.

φανερῶς, manifesto.
 φανέρωσις, ἤ, manifestatio, φ.
 φανίον, τό, latercula, ae, φ.
 φανός, ἤ, ὄν, lucidus, a, um.
 φανός, δ, laterna, -ae, φ.

φαντάζω 1) apparere aliquid facio, ostendo (ere) aliquid *2) γεσελ. ostentationem facio 3) —ομαι, α') = φαίνομαι, adpareo, -ere, me ostendo, -ere β') —ομαι τι, alicujus rei imaginem animo concipio γ') videor mihi.

φαντασία, ἡ 1) visio, φ. 2) imaginatio, φ. *3) adrogantia, φ.
 φαντασιοκοπία, vana imaginatio.
 φαντασιοκοπέω -ῶ, imaginationibus, vanis indulgeo.

φαντασιοκόπος, ὄν, qui vanis imaginationibus indulget.

φαντασιώδης, ες, imaginosus.
 φάντασμα, τό 1) visus, -us, ἄ. visum, -i, οὐ. 2) spectrum, οὐ.

φανταστικός, ἤ, ὄν, qui facile visiones accipit.

φανταστός, ἤ, ὄν, visionem efficiens; qui per visum cernitur.

φαραγγώδης, ες, abruptus, a, um
 φάραγξ, ἡ, praecipitium, οὐ.

φαρέτρα, ἡ, pharetra, φ.
 φαρκίς, ἡ, ruga, -ae, φ.

φαρμακία, φαρμάκεις, ἡ, veneficium, -ii, οὐ.

*φαρμακεῖον, τό, medicamentaria officina.

*φαρμακερός, venenosus, a, um.
 φαρμακεύς, -ευτής, δ, confactor medicamentorum veneficus, ἄ.

φαρμακευτικός, ἤ, ὄν 1) ad veneficia pertinens 2) ad medicamenta pertinens.

φαρμακείτρια, ἡ, yenefica, φ.
 φαρμακεύω 1) praestigiis utor 2) —ομαι, medicamento purgante utor *3) venenum sumo.

φαρμάκιον, τό 1) = φάρμακον, medicamentum, οὐ. *2) γεσελ. = δηλητήριοιον, venenum, οὐ.

φαρμακίς, ἡ, yenefica, -ae, φ.

φάρμακον, τό 1) medica potio, medicamentum, οὐ. 2) remedium, οὐ. 3) δηλητ. venenum, οὐ.

φαρμακοποιία, ἡ, medicamento-rum confectio, -onis, φ.

φαρμακοποιός, δ, medicamento-rum confector, ἄ.

φαρμακοπόλης, pharmacopola, ἄ.
 φαρμακοτρίβης, δ, qui pharmaca terit.

φαρμακοφόρος, ὄν, ferax venenis; venifer, era, erum.

φαρμακῶ -ῶ, ε, medicamenta misceo.

φαρμακώδης, ες, venenatus, a, um; venenosus, a, um.

*φαρμακῶν, aliquem veneno neco; —ομαι, venenum sumo.

φαρμάσσω καὶ -ττω 1) pharmaca adhibeo 2) veneno inficio 3) immergendo in aqua ferum duro.

φᾶρος, τό, palla, -ae, φ.
 φάρυγξ, ἡ 1) gula, -ae, θηλ. 2) guttur, -uris, οὐ.

φάσγανον, τό, ensis; -is, ἄ. gladius, -i, ἄ. culter, -tri, ἄ.

φασγανουργός, faber gladiarius.
 φάσηλος, δ, faselus, -i, ἄ.

φασιολος, δ, faselus, -i, ἄ.
 φάσις, ἡ 1) ἐπὶ ἀστέρ. species, ei 2) = δικαστ. μήνησις, delatio, -onis, φ.

*3) γεσελ. α') αὐ φάσεις τῆς σελήνης, lunis articuli β') τὰ πράγματα ἠλλάξαν φάσιν, commutatio rerum facta est.
 φασκία, ἡ, fascia, -ae, φ.
 φασκίω -ῶ (*φασκίωνω), fascia ad ligo, fasciae involve, -ere.

φήσσω, dico, ere, (ajo ais), affirmo, -are; *γεσελ. φάσσω καὶ ἀντιφάσσω, dicta revoco.

φάσμα, τό 1) visum, οὐ. 2) spectrum, οὐ. 3) mago -inis, φ.

φάσσα, φάττα, ἡ, palumbes, φ.
 φάτις, ἡ 1) dictum, -i, οὐ. 2) rumor, -oris, ἄ.

φάτνη, ἡ 1) stabulum, -i, οὐ. 2) laquear, -aris, οὐ.

φατνώω -ῶ, lacunaribus orno.
 φάτνωμα, τό, lacunaria, -ium, οὐ. laquearia, -ium, οὐ.

φάτνωσις, ἡ, laqueatio, φ.

φατνωτός, laqueatus, a, um.
 *φατρία, ἡ· 1) partes, -ium, θ. 2) factio, -onis, θ.
 *φατριάζω, sto a partibus alicujus, iaveo partibus alicujus.
 *φατριασμός, ὁ, partium studium
 *φατριαστικός, ἡ, ὄν, partium studiosus, a, um.
 *φατριάστικῶς, partium studio.
 φάτιον, τό, palumpulus, -i, ἄ.
 φαυλίζω, vilipende, -ere.
 φαυλισμός, ὁ, contemptio, θ.
 φαύλος, ἡ, ὄν· 1) paulus, a, um· 2) improbus, a, um· 3) malus, a, um.
 φαυλότης, ἡ· 1) vilitas, -atis, θ. 2) pravitas, θ. improbitas, θ.
 φαύλως, male; prave; improbe.
 φαύσις, ἡ, lux, -cis, θ.
 φαύσκω, luceo, -ere.
 Φεβρουάριος, ὁ, Februarius, οὐ.
 φεγγοβολέω -ῶ, lucem emitto.
 φέγγος, τό, lux, θ. splendor, ἄ.
 φέγγω· 1) lucem praebeo· *2) νεοελ. ἄμα φέξῃ, ἄμα ἔφεξε, prima luce, cum prima luce.
 φεγγώδης, es, luminosus, a, um.
 φειδίτια, τά, phiditia, -orum, οὐ.
 φείδομαι, parco, -ere.
 φειδώ, φειδωλία, ἡ, parcitas, -atis, θ. parsimonia, θ.
 φειδωλός, ἡ, ὄν, parcas, a, um.
 φειδωλῶς, parce.
 φελλός, ὁ, suber, -eris, ἄ.
 φελόγιον, τό, capsula, -ae, θ.
 φενακή, ἡ, coma additicia; μετφ. fraus, -udis, θ.
 φενακίζω πινά, decipio.
 φενακισμός, ὁ, deceptus, -us, ἄ.
 φενακιστής, ὁ, iraudator, ἄ.
 φενακιστικός, fraudulentus.
 φενακιστικῶς, iraudulenter.
 φέναξ, ὁ, fraudator, -oris, ἄ.
 φενόλης, ὁ, penula, -ae, θ.
 φεραυγής, ἐς, lucem edens.
 φέρβω, pasco, -ere.
 φέρε, age, aedum.
 φερέγγυος, ὄν, ad sponsonem sufficiens, fide dignus, a, um.
 φερέδειπνος, ὄν, epulas afferens.
 φερέζυγος, ὄν, jugum ferens.
 φερέκακος, ὄν· 1) mala afferens· 2) mala tolerans.

*Ελληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

φερέκαρπος, fructum ferens.
 φερέοικος, ὄν, domum portans.
 φερεπονία, ἡ, laborum tolerantia
 φερέπονος, labores tolerans.
 φερέτρον, τό, feretrum, οὐ.
 φερνή, ἡ, dos, -tis, θ.
 φερνίζω, doto, -are (aliquam).
 φερνοφόρος, dotem afferens.
 φέροπλος, ὄν, arma ferens.
 φερτός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 φέρω (ἡνεγκα ἢ ἡνεγκον)· 1) fero (tuli, latum) -erre aliquid· 2) φέρω καὶ ἄγω τὴν πόλιν, urbem fero et ago, diripio urbem· 3) ἡ γῆ φέρει καρπούς, terra fruges fert (gignit)· 4) φέρω τι χαλεπῶς, βαρῶς, πρῶς, γενναίως, moleste, graviter, aequo animo, fortiter fere (perfero) aliquid· 5) ἡ ὁδὸς φέρει ἐπὶ τόπον, via fert ἢ ducit ad locum· 6) φέρομαι. α') μεcum fero· β') —ομαι εἰς τὴν μάχην, in pugnam feror· γ') νεοελ. bene, male me gero· δ') τὰ πρῶτα φέρομαι, primas fero, primum locum obtineo· ε') φέρομαι (=λέγουσιν) terunt ἢ fertur· 7) τὸ φέρον, fors, fortuna.
 φεροννμία, ἡ, nominatio ἢ nomen ex aliqua re.
 φερώννμος, ὄν, nomine ex aliqua re habens.
 φερονύμως, nomine rei congrue φτεινός, hornotinus, a, um.
 *φέτος, horno (δῆλ. tempore).
 φεῦ, heu! eheu! vah, ha!
 φεύγω· 1) fugio (tugi), -ere; ὁ φεύγων, ὁ φηγών, exsul, -ulis, ἄ.
 2) δίκην φεύγω, reus sum, accusor, -ari, θ. 3) = ἀποφεύγω, refugio, vito aliquid.
 φευκτέος, fugiendus, a, um.
 φευκτός, ἡ, ὄν· 1) qui effugi potest· 2) fugiendus vidandus.
 φεύξιμος, ὄν· 1) qui effugi potest· 2) ad quem confugitur.
 φεῦξις, ἡ, fuga, -ae, θ.
 φηγός, ἡ, fagus, -i, θ.
 φηγών, ὁ, aesculetum, οὐ.
 φήμη, ἡ, fama, -ae, θ.
 φημί· 1) dico, -ere· 2) ἐν ὁρθῶ λόγῳ, inquam· 3) παροιμ. αὐτός ἔφα, magister dixit.

φημίξω· 1) divulgo -are.
 φημισμός, δ, fama, -ae, φ.
 φθάνω· 1) praevenio -ire· 2) φθά-
 νω ἀναβάς, prior adscendo· 3) οὐκ
 ἔφθην — καὶ ἐθύς, vix—quam.
 φθάρμα, τό, corruptela, φ.
 φθαρτικός, ἡ, ὄν, corrumpens.
 φθαρτός, corruptibilis.
 φθέγγομαι· 1) sonum edo, -ere·
 2) loquor, -i.
 φθεγκτός, ἡ, ὄν, vocalis, e.
 φθέγμα, τό, loquentis vox.
 φθειρ, δ, ἡ, pediculus, -i, ἀ.
 φθειρίασις, morbus pedicularis.
 φθειρίαώ -ῶ· 1) pediculis scateo
 2) pediculari morbo laboro.
 φθειρώ, corrumpo (-upi) -ere,
 aliquid; — γυναῖκα, mulierem cor-
 rumpo (stupro) —ομαι, (ἐφθάρην,
 ἔφθαρμαι), corrumpor.
 φθειρώδης, pediculosus, a, um.
 φθινάω -ῶ, tabe pereo.
 φθινικός, ἡ, ὄν, tabificus, a, um.
 φθινοπωρινός, ἡ, ὄν, auctumnalis,
 e; auctumnus, a, um.
 φθινόπωροον, τό, auctumnus, ἀ.
 φθίνω· 1) tabesco, -ere· 2) ἡ σε-
 λήγη φθίνει, luna decrescit.
 φθινώδης, es, tabidus, a, um.
 φθισιάω -ῶ, tabe laboro.
 φθισικός, ἡ, ὄν, tabe, phthi-
 se laborans, phthisicus, a, um.
 φθίσις, ἡ, tabes, -is, φ.
 φθιτός, corruptus, a, um.
 φθόγγος, δ, sonus, ἀ, vox, φ.
 φθονερός, invidus, a, um.
 φθονερός, invidiose.
 φθονέω -ῶ· 1) invideo (-vidi),
 -ere, alicui· —ομαι, mihi invidetur·
 2) φθονῶ τινί τινας, invideo
 alicui aliquid.
 φθόνησις, ἡ, invidia, -ae, φ.
 φθονητικός, ἡ, ὄν, ad inviden-
 dum pronus, a, um.
 φθόνος, δ, invidia, -ae, φ.
 φθορά, ἡ· 1) corruptio, φ. 2)
 lues, -is, φ. 3) internecio, φ.
 φθορεύς, δ, corruptor, ἀ.
 φθορικός, corrumpens, -ntis.
 φθοροποιέω -ῶ, perdo, -ere.
 φθοροποιός, perniciosus, a, um.
 φιάλη, ἡ, phiala -ae, φ.

φιλαδελφία, ἡ, fraterna caritas.
 φιλάδελφος, fratris amans.
 φιλαθλητής, δ, certationis athle-
 ticae studiosus.
 φιλαθλος, certaminis studiosus.
 φιλακόλουθος, ὄν· 1) libenter pro-
 sequens· *2) νεοελ. missae amans.
 φιλόκρατος, vini meri amans.
 φιλακριβέω -ῶ, exactam diligen-
 tiam amo.
 φιλαλήθεια, ἡ, amor veritatis.
 φιλαλήθης, es, veri amans.
 φιλαλήθως, veritatis, amore.
 φιλαναγνώστειω -ῶ, cupidus ἡ
 studiosus sum legendi.
 φιλαναγνώστης, legendi studiosus
 φιλαναλώτης, δ, sumptus faciendi
 avidus, prodigus, -i, ἀ.
 φιλανδρία, ἡ, mariti amor·
 φιλανδρος, ὄν· 1) mariti amans·
 2) vivorum nimis amans.
 φιλανθής, es, flores amans.
 φιλανθρώπως, ὄν, facinus li-
 berale et humanum.
 φιλανθρωπέω· 1) humanitatis
 studiosus sum· 2) humaniter tracto
 aliquid.
 φιλανθρωπία, ἡ, humanitas, φ.
 φιλανθρωπικός, humanus.
 φιλάνθρωπος, ὄν, hominum a-
 mans, humanus, a, um; mitis, e.
 φιλανθρώπως, humane.
 φιλαργυρέω -ῶ, avarus sum.
 φιλαργυρία, ἡ, avaritia φ.
 φιλάργυρος, ὄν, avarus, a, um.
 φιλαργύρος, avare.
 φιλάρετος, ὄν, virtutis studiosus.
 φιλάρχιος, antiquitatis amans.
 φιλαρχικός, dominandi cupidus.
 φιλάρχος, ὄν, imperii cupidus.
 φιλάσθενος, ὄν, ad aegrotandum
 proclivis, e. [amo.
 φιλαυτέω -ῶ, memet ipse nimis
 φιλαυτία, nimis sui ipsius amor.
 φιλαυτος, nimis se ipsium amans.
 φιλαύτως, nimio sui amore.
 φιλέγγνος, qui facile spondet.
 φιλειδήμων, ὄν, sciendi cupidus.
 *φιλειρηικός, ἡ, ὄν, pacificus, a,
 um; placidus, a, um.
 *φιλέκδικος, ὄν, ultionis appe-
 tens; ulciscendi cupidus;

φιλεκπαιδευτικός, ἡ, ὄν, instructionis amans.

φιλελεῖδιον, ὄν, **φιλέλεος**, ὄν, ad misericordiam proclivis, e.

φιλελευθέριος, ὄν, liberalis, e.

φιλελευθέρος, libertatis amans.

φιλέλλην, ὁ, ἡ, studiosus ἢ amicus Graecorum.

φιλεραστής, ὁ, amator, ἄ.

φιλέραστος, amoribus deditus.

φιλεργέω -ῶ, sedulus sum.

φιλεργία, ἡ, sedulitas, -atis, ὅ.

φιλεργός, ὄν, operis amans.

φιλέργως, sedulo ; industrie.

φιλέρις, ὁ, ἡ, contentionum amans ; contentiosus.

φιλέρω, amoribus deditus.

φιλέω -ῶ 1) diligo (-xi)-ere, aliquid ; amo, -are, aliquem ἢ aliquid 2) **φιῶ** (τῷ στόματι), osculor (-atus sum) ari aliquem.

φίλη, ἡ, amica, -ae, ὅ.

φίληβος, ὄν, juventutem amans.

φιληδέω -ῶ, suavitatem amo.

φιληδής, ἔς, suavitatis amans.

φιληδονέω -ῶ, voluptatibus indulgeo ; ere.

φιληδονία, ἡ, voluptatis amor.

φιληδόνος, voluptatem amans.

φίλημα, τό, osculum -i, ὄν. oscultatio, -onis, ὅ.

φιλήσυχος, ὄν, quietis amans.

φιλητής, qui amat.

φιλητικός 1) ad amandum pronus 2) ad osculandum pronus.

φιλητός, ἡ, ὄν, amabilis, e.

φιλητρον, τό, res amatoria.

φιλία, ἡ, amicitia, -ae, ὅ.

φιλικός, ἡ, ὄν, amicus, a, um.

φιλικῶς, amanter ; amice.

φίλιος, α, ὄν, amicus, a, um.

φιλιῶω -ῶ 1) amicitia jungo (nxi), -ere 2) **φιλιῶ νυα**, concilio aliquem 3) **φιλιῶμαι**, amicitia jungor 4) **οἱ ἐχθροὶ ἐφιλιώθησαν**,

inimici in gratiam reconciliati sunt.

φιλιππία, ἡ, equorum amor.

φιλιππίως, Philippo studeo.

φιλιππος, ὄν, equorum studiosus κύρ. ὄν. Philippus, ὄν.

φιλιστορέω ῶ, historiae studio.

φιλιτωρ, historiae studiosus.

φιλίως, amice amanter.

φιλίωσις, ἡ, amicitia, ὅ.

φιλοβασιλεύς, ὁ, regis amans.

φιλόγαμος, ὄν, nuptiarum conciliandarum cupidus, a, um.

φιλόγελως, ὁ, ἡ, ridendi amans.

φιλογύναικος, **φιλογύνης**, **φιλό-**

γυνος, ὁ, mulierum amans.

φιλογύνεια, ἡ, mulierositas, ὅ.

φιλόδειπνος, coenatum amans.

φιλόδενδρος, arborum amans.

φιλοδημία, ἡ, amor populi.

φιλοδικαίος, ὄν, justus amans.

φιλοδικία, ἡ, litium amor.

φιλόδικος, ὄν, litium amans.

φιλοδοξέω -ῶ, gloriae sum cupidus, ambitiosus sum.

φιλοδοξία, ἡ, gloriae cupiditas ; ambitio, -onis, ὅ.

φιλόδοξος, ὄν, gloriae cupidus ;

ambitiosus, a, um.

φιλοδόξως, cum cupiditate gloriae ; ambitiose.

φιλοδωρέω -ῶ, dona do liberaria.

φιλοδώρημα, τό, donum liberale.

φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, ὅ.

φιλόδωρος, ὄν, liberalis, e.

φιλοζώεω -ῶ, vitae cupidus sum.

φιλοζῶ·α, ἡ, nimius vitae amor.

φιλόζωος, ὄν 1) vitae (conservandae) cupidus, ὄν. timidus, a,

um 2) animalium (animalium) amans 3) **τό** -ον = nimius vitae amor.

φιλοθεΐα, ἡ, amor erga deum.

φιλόθεος, ὄν, deum amans.

φιλοθεότης, ἡ, amor erga deum.

φιλόθερμος, ὄν, caloris amans.

φιλόθηλυς, υ, sexum muliebrem

(feminam) amans.

φιλοθηρέω -ῶ, venationis studiosus sum ; venatione delector.

φιλοθηρία, ἡ, amor venationis.

φιλόθηρηκος, ὄν, nimis religiosus, a, um ; superstitiosus, a, um.

φιλοικος, ὄν, domum amans.

φιλοινία, ἡ, vini amor.

φιλοινος, vini amans ; ebriosus.

φιλοϊστωρ, cupidus sciendi.

φιλοκαλέω -ῶ, pulchritudinem amo ; pulchri sum studiosus.

φιλοκαλία, ἡ, amor pulchri.

φιλόκαλος, ον, pulchri amans; munditiae et elegantiae studiosus.

φιλόκενος, ον, vacui amans.

φιλοκερδέω -ῶ, lucri avidus sum lucri studiosus sum.

φιλοκερδής, lucri studiosus.

φιλοκερδέια, ή, lucri studium.

φιλοκερδῶς, cum aviditate lucri.

φιλοκέρτομος, qui cavillari amat.

φιλοκίνδυνος, ον, qui periclitari amat; temerarius.

φιλοκοσμέω -ῶ, ornatum amo.

φιλοκοσμία, ή, ornatus studium.

φιλοκτήτης, δ, philocteta, -ae, ἄ.

φιλοκτίστης, aedificandi studiosus.

φιλόλαος, ον, populium amans.

φιλόλιχος, ον, gulae deditus.

φιλολογέω -ῶ· 1) libenter loquor, dissero· 2) studiosus sum.

φιλολογία, ή, grammatica (ἐν τῇ ἀρχ. ἐννοία); studia ή disciplina antiquarum literarum.

φιλολογικός, ή, ον, ad studia literarum antiquarum pertinens.

φιλολογικῶς, grammaticorum more et ratione.

φιλόλογος, ον, grammaticus (ἐν τῇ ἀρχ. ἐννοία); literarum antiquarum ή humaniorum studiosus.

φιλομάθεια, ή, discendi cupiditas
φιλομαθέω -ῶ, discere cupio; discendi desiderio cupio.

φιλομαθής, ἐς, discendi cupidus; literarum cupidus.

φιλομαθῶς, cum cupiditate discendi.

φιλομειδής, ἐς, risum amans.

φιλομήλα, ή, luscinia, -ae, θ.

φιλόμηλος, ον, poma amans.

φιλομήτωρ, δ, ή, matris amans.

φιλομισέω -ῶ, odio indulgeo.

φιλόμισος, ον, odio indulgens.

φιλομουσία, ή· 1) musarum amor; studium musices· 2) studium litterarum artium.

φιλόμουσος, ον· 1) musarum amicus; musices amicus· 2) litterarum artium studiosus· 3) τὸ φιλόμουσον = ή φιλομουσία.

φιλονικέω -ῶ, vincere (praestare) cupio· ὁθ. contento, -ere.

φιλονικία, ή, vincendi stutium,

ὁθ. contentio, -onis, ὄ.

φιλόνικος, ον, studiosus ή cupidus victoriae; contentiosus.

φιλονίκως, cum studio vincendi ὁθ. contentiose.

φιλοξενέω -ῶ· 1) hospites amo· 2) hospites libenter excipio· 3) — *τινα*, excipio aliquem hospitio.

φιλοξενία, ή, hospitalitas, ὄ.

φιλόξενος, ον, hospitalis, e.

φιλόξενως, hospitaliter.

φιλοπαιγμώνως, jocose.

φιλοπαιγμων, ον, φιλοπαικτης, δ, jocus et lusus amans.

φιλόπατρις, patriae amans.

φιλοπατρία, ή, amor patriae.

φιλοποίμην, pastorum amans.

φιλοπόλεμος, ον, belli amans· bellicosus, a, um.

φιλόπολις, ή, civitatis amans.

φιλοπονέω -ῶ· 1) laborum amans sum· 2) elaboro, -are, aliquid.

φιλοπόνημα, opus elaboratum.

φιλοπονία, ή, laborum amor.

φιλόπονος, ον, laborum amans; industrius, a, um.

φιλοπόνως, industrie.

φιλόπορνος, meretricum amicus.

φιλοποσία, ή, potandi cupiditas; amor potationis.

φιλοποτέω -ῶ, amo computationes.

φιλοπότης, δ, potandi cupidus, potator, -oris; bibax, -acis.

φιλοπότις, ή, bibula, -ae, θ.

φιλοπραγμανέω -ῶ, variis (ή alienis) negotiis me admisceo.

φιλοπραγμοσύνη, ή, studium alienis negotiis.

φιλοπράγμων, qui amat negotia.

φιλοπρεπῶς, eleganter.

φιλοπροσήγορος, ον, affabilis, θ.

φιλόπτωχος, ον, promptus ad pauperes juvandos.

φίλος, η, ον· 1) qui amatur ὁθ. carus, a, um.; dilectus, a, um.; amicus, a, um· 2) ὁ φίλος, amicus,

-i, ἄ. ή φίλη, amica- ae, θ.

φιλοσαρκία, ή, voluptatum corporis studium.

φιλόσαρκος, ον, voluptatum corporis amans, philosarca, ae, ἄ.

φιλόσοφος, *ον* 1) frumenti amans 2) edendi cupidus.

φιλόσομος, *ον*, umbrae amans.

φιλοσοφία -*ᾶ*, philosophor, -*αρι* α') sapientiam amo et colo β') philosophorum more disputo γ') philosophiam doceo.

φιλοσοφία, *ἡ*, philosophia, *φ*.

φιλοσοφικός, philosophicus.

φιλοσοφικῶς, philosophice, ut philosophum decet.

φιλόσοφος, *ον* sapientiae amans, sapiens, -*ντις*; philosophus; *οὐσ*. δ — philosophus, -*ι*, *ᾶ*.

φιλοσόφως, philosophice.

φιλοστοργέω -*ᾶ*, vehementer amo

φιλοστοργία, amor vehemens;

φιλόστοργος, vehementer amans.

φιλοστέργως, amantissime.

φιλοσώφρων, castitatem amans.

φιλοτάραχος, tumultum amans.

φιλόταυρος, *ον*, tauros amans.

φιλοτεκνέω -*ᾶ*, liberos amo.

φιλοτεκνία, *ἡ*, amor in liberos.

φιλότεκνος, *ον*, liberorum amans.

φιλοτεχνέω -*ᾶ* 1) artem amo et tracto; artium studiosus sum 2) affabre aliquid facio.

φιλοτέχνημα, opus arte factum.

φιλοτέχνης, **φιλότεχνος**, artis amans; artium studiosus.

φιλοτεχνία, **φιλοτέχνησις**, *ἡ*, artium studium, *οὐδ*.

φιλότης, *ἡ* 1) amicitia, -*αε*, *φ*. 2) concubitus, -*υς*, *α*.

φιλοτησία, *ἡ*, propinatio in convivio.

φιλοτιμέομαι -*οῦμαι*, (ἐφιλοτιμή-*θην*) 1) honorem ambio 2) — ἐπί τινι in aliqua re honorem pono 3) — περί τι, honoris consequendi gratiā aliquid facio 4) — ποιῶν τι, ambitiose conor aliquid facere 5) — εἰς τινα, munifice et liberaliter largior alicui.

φιλοτίμημα, liberaliter factum.

φιλοτιμία, *ἡ* 1) honoris cupiditas, *φ*. 2) liberalitas, *φ*. 3) amor sui.

φιλότιμος, *ον* 1) honoris cupidus, ambitiosus, *α*, *um* 2) — ἐλευ-*θέριος*, munificus, *α*, *um*; liberalis, *ε*.

φιλοτίμως 1) ambitiose 2) — μετὰ ζήλον, ambienter 3) certatim.

φιλοτράπεζος, parasitus scurra.

φιλόφθογγος, strepenti cupidus.

φιλόφθονος, maxime invidus.

φιλοφρονέομαι -*οῦμαι*, penigne amplector alicquem.

φιλοφρόνημα, benigne factum.

φιλοφρόνησις, *ἡ*, benevolentia.

φιλοφρονηματικός, *ός*, *όν*, benevolus, *α*, *um*, comis, *ε*.

φιλοφρόνως, benevole, animo benevole, comiter, amanter.

φιλοφροσύνη, *ἡ*, benevolentia, -*αε*, *φ*. comitas, *φ*. amicitia, *φ*.

φιλόφρων, *ός*, *ἡ*, cui mens est benevola erga quempiam ἔθ. benevolus, *α*, *um*.

φιλοχρηματέω -*ᾶ*, pecuniae avidus sum.

φιλοχρηματία, *ἡ*, pecuniae cupiditas; avaritia, -*αε*, *φ*.

φιλοχρηματιστής, *ός*, pecuniae oomparandae cupidus.

φιλοχρήματος, *ον*, cupidus pecuniae faciendae studens.

φιλοχρημάτως, ἐπιφ. cupiditate pecuniae.

φιλόχρηστος, *ον*, honorum (proborum) amans; honestus, *α*, *um*.

φιλόχριστος, *ον*, Christum amans amator Christi.

φιλόψογος, *ον*, ἐπιφ. vituperandi studiosus.

φιλόψόγως, vituperandi studio.

φιλοψυχέω -*ᾶ*, vitam nimis amo; vitae nimis parco.

φιλοψυχία, *ἡ*, nimius vitae amor; ignavia, -*αε*, *φ*.

φιλόψυχος, *ον*, animae amans.

φιλόψυχρος, *ον*, frigidi amans.

φιλόω -*ᾶ*, amicium facio; -*οῦμαι*, amicus fio.

φίλτατος, *η*, *ον*, amicissimus, *α*, *um*; carissimus, *α*, *um*.

φίλτερος, *α*, *ον*, carior, -*ιυς*.

φίλτρον, τό, philtum, -*ι*, *οὐδ*.

*φιλόποπος, *ον*, ad suspicandum propensus, *α*, *um*.

φίλυποψία, *ἡ*, natura ad suspicandum propensa.

φιλύρα, *ἡ*, tilia, -*αε*, *φ*.

φιλύρινος, ον, tiliaceus, -a, um.
 φιλωδός, όν, canendi studiosus.
 φίλως, libenter.
 φιμός, ή, camus, á. fiscella, θ.
 φιμόω -ώ, capistro, -are; -οὔμαι
 (ἐφιμώθην) obmutesco, -ere.
 φιμώδης, ες, camo similis.
 φιμωσις, ή, obligatio camo.
 φίσκος, δ, fiscus, -i, á.
 φιλεβικός, ad venas pertinens.
 φλεβορραγία, ή, venae ruptio.
 φλεβοτομέω -ώ· 1) venam seco,
 venam incido· *2) sanguinem de-
 mo· —οὔμαι, sanguinem amitto.
 φλεβοτομία, ή, venae sectio.
 φλεβοτόμος, ον, venam secans.
 φλεβώδης, ες, venosus, a, um.
 φλέγμα, τό· 1) inflammatio, θ.
 2) pituita, -ae, θ. plegma, οὔ.
 φλεγματικός, ή, όν, phlegmaticus,
 a, um· μετφ. patiens.
 *φλεγματικῶς, sedato animo.
 φλεγματώδης, pituitosus, a, um.
 φλεγμονή, ή, inflammatio, θ.
 φλεγμονώδης, ες, cum inflam-
 matione conjunctus, a, um.
 φλέγω, flammo, -are, aliquem ή
 aliquid; μετφ. φλέγω τινά ἐρωτι,
 aliquem amore incendo; —ομαι,
 ardeo (-rsi), -ere· μετφ. φλέγομαι
 ἐρωτι τινος, flagro aliquam, ardeo
 iu aliquam.
 φλέξις, ή, incensio, -onis, θ.
 φλέψ, ή, vena, -ae, θ.
 φλεναφάω, φληναφέω -ώ, nugor
 φληνάφημα, τό, nugae, -arum, θ.
 φλήναφος, δ, nugae, πλ. θ.
 φλήναφος, ον, φληναφώδης, ες,
 nugatorius, a, um.
 φλιά, ή, postis portae.
 φλογερός, á, όν· 1) flammeus, a,
 um· 2) ardens, -ntis.
 *φλογερός, ardens.
 φλογιάω -ώ, inflammor, -ari.
 φλογίζω, ustulo, -are; —ομαι· á')
 ustulor, -ari· β') ardeo (-rsi) -ere.
 φλόγιμος, flammeus, a, um.
 φλογισμός, δ, ustulatio, -onis, θ.
 φλογιστός, ustulatus, a, um.
 φλογοειδής, ες, φλογώδης, ες,
 flammae similis.
 φλόγωμα, τό, ustulatum, οὔ.

φλόγωσις, ή, inflammatio, θ.
 φλοιός, δ, cortex, -icis, á.
 φλοΐσθος, δ, sonitus fluctuum.
 φλοΐσμός, δ, decortatio, θ.
 φλοιώδης, ες, cortici similis.
 φλομίσ, ή, φλόμος, δ, verbasum.
 φλόξ, ή, flamma, -ae, θ.
 φλύαξ, δ, nugator, -oris, á.
 φλυαρέω -ώ, nugor, garrilo.
 φλυαρέημα, τό, sermo ineptus.
 φλυαρία, ή, nugae, -arum, θ.
 garrulitas, -atis, θ.
 φλύαρος, ον, nugax, -acis, gar-
 rulus, a, um; ό φλύαρος, nugator, á.
 φλυαρώδης, nugatorius, a, um.
 φλύκταινα, ή, pustula, -ae, θ.
 φλυκταινοειδής, ες, φλυκταινώ-
 δης, ες, pistulis similis.
 φλυκταινόμαι, -οὔμαι, in pu-
 stulas erumpo.
 φοβερίζω· 1) terreo, -ere· *2)
 minitor (-atus sum) -ari.
 φοβερισμός, δ· 1) terror, -oris,
 á. *2) minae, -arum, θ.
 φοβερός, á, όν, terribilis, e.
 φοβερότης, ή, terror, -oris, á.
 φοβέω -ώ τινά, terreo (-ui), -ere,
 aliquem; μέσ.—οὔμαι, terreo (-ri-
 tus sum) -eri; timeo (-ui) -ere; φο-
 βούμενος, η, ον, timens, -ntis.
 φόβη, ή· 1) juba, -ae), θ. coma,
 -ae; θ. 2) frondes arborum.
 φόβημα, terriculamentum, οὔ.
 φοβητής, δ, qui timet.
 φοβητικός, meticulosus, a, um.
 φόβητρον, τό, terriculamentum.
 φόβος, δ· 1) timor, -oris, á. 2)
 metus, -us, á.
 φοινίκειος, φοινικῶς, οὔν· 1)
 puniceus, a, um· 2) palmeus, a, um.
 φοινικίζω, purpureo, -ere.
 φοινικικός, ή, όν, Phoenicus, a,
 um; Punicus, a, um.
 φοινικόπτερος, phoenicopterus, á.
 φοινικῶς, puniceus, a, um.
 φοινικῶν, δ, palmetum, -i, οὔ.
 φοίνιξ, δ, palma, -ae, θ. || Φοί-
 νιξ, Phoenix, -icis, á.
 φοιτάς, ή, vaga, -ae, θ.
 φοιτάω -ώ (φοιτίζω)· 1) frequ-
 ento; *2) in Universitatem ventito.
 φοίτησις, ή, itio, θ.

φοιτητής, δ' 1) qui ad praeceptorem ventitat; discipulus, -i, ἄ. *2) discipulus Universitatis.

φοιδώδης, ες, φοιδωτός, ή, όν, squameus, a, um.

φολίσ, ή' 1) squama, -ae, θ. 2) macula, -ae, θ.

φολός, δ, strabus, -i, ἄ.

φόνευμα, τό, cadaver occisi.

φονεύς, δ, homicida, -ae, ἄ.

φονευτής, δ, interfecto, ἄ.

φονεύτρια, ή, interfectrix, θ.

φονεύω, interficio (-feci) -ere a-liquem; —ομαι ὑπό τιος, interficior (-fectus sum) -i ab aliquo.

φονικόν' 1) caedis cupiditas, sanguinis sitis' *2) νεοελ. = φόνος.

φονικός, ή, όν' 1) ad caedem pertinens' 2) = αίματοχαρής, sanguinarius, a, um' 3) truculentus, a, um; *4) νεοελ. α') —ή μάχη, cruentum proelium' β') —αί χείρες, manus homicidiariae.

φονικῶς, crudeliter.

φόνος, δ' 1) homicidium, -i, οὐ. 2) caedes, -is, θ. 3) = αίμα, sanguis, ἄ. causa caedis.

φονώδης, ες, caede similis.

φορά, ή' 1) latio, gestatio, θ. 2) vis, θ. impetus (fiuminis, venti)'

3) feracitas, ubertas' 4) vectigal.

φοράς, ή' 1) ferax' 2) equa, θ.

φορβαίος, α, ον, pascuus, a, um.

φορβάς, ή' 1) — γή, alimentum praebens' 2) equa, -ae, θ.

φορβεία, ή, capistrum, -i, οὐ.

φορβή, ή, pabulum, -i, οὐ.

φορείον, τό' 1) lectica, θ. 2) sella gestatoria' 3) merces bajuli.

φορέμα, τό, vestis, -is, θ.

φορεσία, ή, vestis, θ, cultus, ἄ.

φορέυς, δ, bajulus, -i, ἄ.

φορέω -ῶ' 1) fero, -erre, porto, aliquid' 2) vestem gero.

φορηδόν, portando.

φόρημα, τό, quod gestatur.

φόρησις, ή, gestatio, θ.

φορητός, ή, όν, qui ferri potest.

φόρμιγξ, ή, cithara, -ae, θ.

φορολογέω -ῶ, tributum exigo.

φορολόγητος, tributarius, a, um.

φορολογία, ή, tributii exactio.

φορολόγος, ον, qui tributa exigit
φορός, όν, 1) = επίφορος, secundus, a, um' 2) fecundus, a, um' 3) celer, vehemens.

φόρος, δ, tributum, -i, οὐ.

φορηγέω -ῶ, onera porto.

φορηταγωγός, φορηγός, όν, onera ferens; onenarius, a, um.

φορητιγικός, onerarius, a, um.

φορτίζω τινά ή τι, onero (-are) aliquem ή aliquid.

φορτώω -ῶ (*φορτώνω)' 1) onero, -are; *2) νεοελ. —ομαι, α') me onero aliqua re, onus mihi inpono' β') μετφ. —ομαι τινα, onero sum alicui; molestus sum alicui.

φορτικός, ή, όν' 1) onerarius, a, um; 2) μετφ. onerosus, a, um.

φορτικότης, ή, onerositas, θ.

φορτικῶς, onerose, moleste.

φορτίον, τό, onus, -eris, οὐ.

φορτίς, ή, oneraria navis.

φόρτος, δ' 1) onus navium' 2) res molesta; taedium, -i, οὐ.

***φόρτωμα, ον,** ἄ. navis onus' μετφ. μοῦ γίνεται—, onore est mihi.

***φόρτωσις, ή,** navis onus.

***φορτωτής, δ,** qui navem onerat.

φορηκίς, ον, in furcam tollo.

φοῦρνος, δ, furnus, -i, ἄ.

φούσκα, ή' 1) posca (vinum acerbum)' *2) vesica, θ. bulla, θ.

φραγέλλιον, δ, flagellum, οὐ.

φραγελλῶω -ῶ, flagello, -are.

φράγμα, τό, sepimentum, οὐ.

φραγμός, δ, sepes, -is, θ.

φράζω' 1) dico, -ere; dictito, -are;

2) — σιγῶν, silere jubeo' 3) μέσ.

—ομαι, delibero, -are.

φράκτης, δ, sepes, -is, θ.

φρακτός, ή, όν, septus, a, um.

φράσις, dictio, phrasis, θ.

φράσσω και -ττω' 1) sepio ali-

quid; 2) obstruo, -ere; obturo.

φραστικός, ή, όν, eloquens.

φρέαρ, τό, puteus, -i, ἄ. φρέαρ

ὀρύττω, puteum fodio.

φρεάτειος, ad puteum pertinens.

φρεατία, ή, cisterna, -ae, θ.

φρεατιαῖος, φρεάτειος, φρεάτιος,

α, ον, putealis, e.

φρωναπάτη, ή, mentis deceptio.

φρενетиσμός, δ, mentis, delirium.
φρενήρης, ες. 1) mentis compos;
prudens, ntis. *2) νεοελ. phreneticus,
a, um; furens, -ntis.

φρενιτιώ -ω, phreneticus sum;
phrenitidi laboro.

φρενιτιώος, α, ον, φρενητικός,
ή, όν, phreneticus, a, um.

φρενίτις, ή, phrenesis, is, θ.

φρενοβλάβεια, ή, amentia, θ.

φρενοβλαβών, mente captus sum.

φρενοβλαβής, ές, mente captus,
a, um; desipiens, demens.

φρενοβλαβώς, dementer; insane.

φρενόληπιος, ον, mente captus.

φρενώω -ω, ad mentem sanam
reduco, -ere, aliquem moneo.

φρένωσις, ή, admonitio, θ.

φρεωρυχέω -ω, puteum effodio.

φρεωρύχος, δ, putearius, ά.

φρήν, ή, mens, -ntis, θ.

φρικαλώς, α, ον, horribilis, e;
horribus, a, um.

φρίκη, ή, horror, -oris, ά.

φρικίασις, ή, horror febrilis.

φρικιάω -ω, horreo (-ui) -ere.

φρικτός, horrendus, a, um.

φρικτώδης, horride, horritice.

φρικώδης, ες, horribilis, e.

*φρικωδώς, επίρ. horrendum in
mundum.

φρίξ, ή, maris horror.

φριξόθριξ, δ, ή, horrens pilis.

φρίξος ή, όν, horridus, a, um.

φρίξος, δ. 1) = φρίκη, horror,
-oris, ά. 2) ό Φρίξος Phrixus, ά.

φρίσσω και φρίττω. 1) rigeo, ere.
2) horreo (-ui), -ere. 3) μεταφ. =
όρροδω, animo horreo ή άπλ. horreo,
-ere.

φρονέω -ω. 1) intelligo, -ere. 2)
cogito, -are. 3) in animo habeo,
-ere. 4) φράσ. α) εύ φρονώ, faveo,
-ere. β) κακώς φρονώ, malevolus
sum. γ) μέγα φρονώ, elato sum a
nimo; animum capio. *5) νεοελ.
existimo, -are.

φρόνημα, τό. 1) cogitatio, θ. 2)
fortis animus. 3) fastus, -us, ά.
arrogantia, θ. *4) νεοελ. cogitatio,
opinio.

φρονηματίας, δ, qui est elato ani-

mo; vir excelsi animi.

φρονηματίζομαι, animos tollo,
maiores spiritus duco.

φρόνησις, ή, prudentia, θ.

φρόνιμος, ον, prudentia, -ntis.

φρονίμως, prudenter; sapienter.

φρονίζω. 1) = σκέπτομαι, cogito,

-are; 2) = μελετώ, meditor, ari.

3) = curo (-avi). 4) = περί τινος,
consulo (-ui) alicui.

φρονίτις, ή. 1) cogitatio θ. 2) =
επιμέλεια, cura, ae, θ.

φρονιστήριον, τό, locus in quo
cogitationes nostras explicamus,
schola, -ae, θ.

φρονιστής, δ. 1) commentator,
-oris, ά. 2) curator, -oris, ά.

φρονιστικός, ή, όν. 1) medita-
bundus, a, um. 2) sollicitus, a, um.

φρονιστικώς, cogitabunde.

φρονίστρια, ή, curatrix θ.

φροῦδος, ον, qui disparuit, qui
perit evanidus, a, um.

φροῦδως, in cassum.

φρουρά, ή, praesidium, θ.

φρούραρχος, δ, praesidii praefectus

φρουραρχία, ή, munus, ή custo-
diae praefecti praesidii.

φρουρέω -ω. 1) in praesidio sum;
excubias ago. 2) custodio, -ire.

φρούρησις, ή, custodia, θ.

φρουρητήρ, δ, custos, -odis, ά.

φρουρητικός, φρουρικός, ή, όν,
praesidiarius, a, um.

φρουρητός, custoditus, a, um.

φρούριον, τό, castellum, -i, ον.

φρουρός, δ, custos, -odis, ά. οί
φρουροί, praesidium, ii, ον.

φρύγμα, τό, φρυγμός, δ. 1) fre-
mitus equorum. 2) ύπερφανία,
fastus, us, ά. arrogantia, θ.

φρύττω και φρύττομαι. 1) fre-
mo, -ere. 2) = έπαίρομαι, effero, me.

φρυγανίζομαι, cremia colligo.

φρυγανισμός, δ, lignatio, θ.

φρυγανιστής, δ, sarmentator, ά.

φρύγανον, τό, sarmentum, ον.

φρυγανώδης, ες, virgultis similis.

φρυγμός, δ, actio frigenti.

φρύγω, frigo (-xi), ere, aliquid;
torreo (-ui), -ere, aliquid; πεφρυγ-

μένος, η, ον, frigus, a, um.

φρύνη, ἡ, φρύνος, δ· 1) rubeta, -ae, θ. phrynos, -i, á. 2) ἡ Φρύνη, Phryne, -es, θ.

φρύνσω καὶ φρύντω = φρύνω.

φυγάδευσις, ἡ, expulsio, θ.

φυγαδευτικός, fugans, -ntis.

φυγαδεύω, fugo, -are, aliquem, exsilio aliquem afficio.

φυγάς, δ· 1) profugus, -i, á. 2) exsul, á. θ. 3) = δ ἀποδράς, fugitivus, -i, á. fugitor, oris, á.

φυγή, ἡ· 1) fuga, ae, θ. 2) = ἐξορία, exsilium, -ii, οὐ.

φυγοδικέω -ῶ, detrecto iudicium.

ἡ φυγοδικία, detrectatio, iudicii.

φυγομαχέω -ῶ, detrecto pugna.

φυγόμαχος, qui detrectat pugnam.

φυγοπονία, ἡ, laboris taedium.

φυγόπονος, ον, laborem fugiens.

φύη, ἡ· 1) natura, -ae, θ. indoles, -is, θ. 2) statura, habitus, oris· 3) formae dignitas et gratia.

φῦκος, φυκίον, τό· 1) alga, θ.

fucus, á. 2) = ἐπιτριμμα, fucus, á.

φυκίω -ῶ, fuco aliquid tingo.

φυκώω -ῶ, fuco, -are, aliquid.

φυκτός, ἡ, ὄν· 1) evitatus, a, um· 2) evitabilis, e.

φυκώδης, es, algá abundans.

φύλαγμα, τό, quod custoditur.

φυλακείον, τό, statio excubiarum; statio custodiae.

φυλακή, ἡ· 1) custodia, θ. 2) = δεσμοτήριον, carcer, -eris, á.

φυλακίζω, aliquem in carcerem conjicio, aliquem in carcerem includo, -ere; —ομαι, in carcerem conjicior, in carcere includor || *οὐ

φυλακισμένοι, (in) carcere inclusi.

φυλακίς, ἡ, navis praesidiaria.

φυλακτής, φυλάκτης, custos, á.

φυλακτήριον, amuletum, -i, οὐ.

φυλακτικός, cautus, a, um.

φυλακτικῶς, caute.

φύλαξ, δ, custos, odis, á. conservator, á. vigil, -ilis, á.

φυλάξιμος, conservabilis, e.

φύλαξις, ἡ· 1) custodia, -ae, θ.

2) conservatio, -anis, θ.

φυλαρχέω -ῶ, praesum tribui.

φυλάρχης, φύλαρχος, δ, tribús praefectus, tribunus plebis.

φυλαρχία, ἡ, tribunatus, -us, á.

φυλάσσω καὶ -ττω· 1) custodio (ivi) -ire, aliquid· 2) conservo,

-are, aliquid ἢ aliquem· 3) tueor (tuitus sum), -ere, aliquem ἢ ali-

quid· 4) observo, -are, aliquid· 5) —ομαι, caveo mihi ἢ ἀπλ. caceo

(cavi) -ere, aliquid.

φυλετικός, ἡ, ὄν, ad tribules pertinens.

φυλετικῶς, more tribuum.

φύλη, ἡ· 1) tribus, -us, á. *2) νεοελ. = φῦλον, genus, -eris, οὐ.

gens, θ.

φύλλας, ἡ· 1) frons, -ndis, θ. 2) cumulus, foliorum.

φύλλον, τό, folium, -ii, οὐ.

φυλλορροέω -ῶ, folia amitto.

φυλλόρροια, ἡ, foliorum amissus.

φυλλόρροος, ον, folia abiciens; frondifluus, a, um.

φυλλοφορέω -ῶ, folia fero.

φυλλοφόρος, foliatus, a, um.

φυλλοφυνέω -ῶ, frondeo, -ere.

φυλλώδης, foliatus, a, um.

φύλλωμα, τό, frons, -ndis, θ.

φῦλον, τό, genus, -eris, á. gens, -ntis, θ. natio, -onis, θ. á. secus

(ἀπλ.)· τό ὄραϊον—, pulchrum secus φῦμα, τό, tuber, -eris, οὐ.

φυματίον, τό, tuberculum, -i, οὐ.

φυματίωσις, ἡ, tuberculatio, θ.

φυματοῦμαι, tuberculis laboro.

φυματώδης, es, tuberculis plenus.

φύξιμος, ον, fugiendus, a, um.

φύξις, ον, fugans, -ntis.

φύσμαι, ἴδε φῦω.

φύραμα, τό· 1) massa farinae subactae; farriculum, -i, οὐ. *2) νεοελ. ἄνθρωπος τοῦ αὐτοῦ φεράματος, eadem naturá homo.

φύρασις, ἡ, commistio, θ.

φυράω -ῶ, misceo, macero.

φύρδην, mixtum.

φυρμός, δ, confusio, -onis, θ.

φυρτός, ἡ, ὄν, mixtus, a, um.

φύρω, misceo, commisceo, -ere; —ομαι, commisceor, -eri.

φῦσα, ἡ· 1) iollis, -is, á. 2) flatus (in corpore).

φυσάλις, ἡ· 1) bulla in aqua· 2) pustula, -ae, θ.

φυσάω -ᾶ, flo, -are; spiro, -are; inflo, -are.

φύσημα, τό, flatus, -us, ᾶ.

φυστήρ, ὁ· 1) flabellum, -i, οὐ. follis, -is, θ. 2) fistula, -ae, θ.

φυστήριον, τό· 1) follis, -is, θ. 2) spiramentum, -i, οὐ.

φυστήρ, ὁ, inflator, -oris, ᾶ.

φυστηκός, ἡ, ὄν, inflans, -ntis.

φυσιάω -ᾶ, inflo, -are.

φυσικός, ἡ, ὄν· 1) naturalis, e· 2) physicus, a, um.

φυσικότης, ἡ, naturalitas, θ.

φυσικῶς, naturaliter.

φυσιογνωμία· 1) de natura iudicandi peritia· *2) forma oris, φυσιογνώμων, qui de indole hominis ex forma oris iudicat; physiognomon, -nis, ᾶ.

φυσιολογέω -ᾶ, naturam rerum indago.

φυσιολογία, ἡ, studium naturae; explicatio rerum naturae; physiologia, -ae, θ.

φυσιολόγος, ὁ, qui de rerum natura indagat.

φυσιάω -ᾶ· 1) anhele, -are· 2) — και — οὐμαι (ἐπαίρομαι), tumeo, turgeo, -ere.

φύσις, ἡ· 1) natura, -ae, θ. 2) φύσις τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ, ingenium -i, οὐ. 3) = τὰ αἰδιώα, ἡ αἰδώς, natura, pudenda, -orum, οὐ.

φυσίωσις, ἡ, inflatio, θ.

φύσκα (*φούσκα), ἡ, vesica, θ.

φυσκίον, τό, vesicula, -ae, θ.

φύσκος, ὁ, botulus, -i, ᾶ.

φυσώδης, ες, flatu abundans.

φυτεία, ἡ, plantatio, -onis, θ.

φύτευμα, τό, planta, -ae, θ.

φύτευσις, ἡ, plantatio, θ.

φυτευτής, ὁ, plantator, ᾶ.

φυτευτικός, ἡ, ὄν, ad plantationem pertinens.

φυτευτός, plantatus, a, um.

φυτεύω, planto, -are, aliquid; sero, consero aliquid; —ομαι, seror (satus sum), consero, -i.

φυτικός, ἡ, ὄν· 1) ad plantas pertinens· 2) vegetativus, a, um.

φυσικῶς, plantarum ritu.

φυτοκομέω -ᾶ, plantas curo.

φυτοκομία, ἡ, cura plantarum.

φυτοκόμος, plantarum curator.

φυτόν, τό· 1) planta, -ae, θ. 2) stirps, -ipis, θ.

φυτός, ἡ, ὄν, sativus, a, um.

φυτοφόρος, ὄν, qui plantas fert.

φυτόω -ᾶ, planto, -are.

φυτών, ὁ, plantarium, -i, οὐ.

φύτωρ, ὁ, sator, -oris, ᾶ.

φυτώριον, seminarium.

φύω, gigno (genui), -ere, aliquem ἢ aliquid· —ομαι· α') gignor (genitus sum), -i· β') nascor (natus sum) -i· γ') πέφυκα, natura comparatus sum· δ') οὕτω πέφυκεν ὁ τόπος, ita natus locus est· ε') πέφυκα πρὸς τι, πεφυκῶς πρὸς τι, natus sum ad aliquid, natus ad aliquid.

φώκη, ἡ, phoca, -ae, θ.

φωλεά, ἡ· 1) — θηρίων, lustrum, -i, οὐ. latibulum, -i, οὐ. *2) νεοελ. = νεοσιά, nidus, -i, ᾶ.

φωλεία, φωλευσις, ἡ· 1) latebra in antro· 2) sopor hibernus.

φωλεός, ὁ, lustrum, οὐ.

φωλεύω, φωλέω -ᾶ, in specu lateo, -ere; in latebris sum.

φωλεώδης, latebrosus, a, um.

*φωναίω· 1) clamo, -are; clamito, -are; 2) — τινά, advoco aliquem φωνασκέω -ᾶ· 1) vocem exerceo sub magistro· *2) clamito.

φωνασκητής, vocem exercens.

φωνασκία, ἡ· 1) exercitatio vocis· *2) νεοελ. clamitatio, θ.

φωνασκός, ὁ· 1) vocem exercens; phonascus, ᾶ. *2) νεοελ. clamator.

φωνέω -ᾶ· 1) vocem edo ἢ tollo, -ere· 2) dico, -ere; loquor, -i· † 3) appello, -are; † 4) = ἔδω, cano, -ere· † 5) advoco, -are.

φωνή, ἡ· 1) vox, θ. 2) facultas loquendi, sermo, θ. 3) lingua, θ.

φωνήεις, α, εν, vocalis; e.

φώνημα, τό, dictum, -i, οὐ.

φώνησις, ἡ, vocis emissio, θ.

φωνητήριος, α, ον, φωνητικός, ἡ, ὄν, vocalis, e.

φώρ, ὁ, fur, -uris, ᾶ.

φώρασις, ἡ, deprehensio, θ.

φωράω -ᾶ· 1) furtum investigo,

-are· 2) in furto deprehendo.

φωρατής, δ, qui furem ἢ furtum deprehendit.

φῶς, τό· 1) lux, -cis, θ. μεταφ. α') = ζωή· εἰς φῶς ἔρχομαι· lucem adspicio· β') = τό φανερόν· εἰς φῶς ἄγω τι, in lucem produco in lucem profero aliquid· 2) lumen, inis, οὐδ. μεταφ. α') = θύρα, lumen, fenestra· β') candēla, -ae, θ.

φάσκω, illucesco, -ere.

φωστήρ, δ, omne quod lucet·

δθ. α') = θύρα, luminare, -is, οὐδ.

β') οἱ φωστῆρες, stellae -arum, θ.

φωσφορέω -ῶ, lumen fero, lumen praebeo ἢ mimistro.

φωσφόρος, δ, lucifer, era, erum·

|| δ —, lucifer, -eri, ἄ.

φωταγωγέω -ῶ, illumino, -are.

φωταγωγία, ἡ, illuminatio, θ.

φωταγωγικός, illuminans.

φωταγωγός, δ, luminare, -is, οὐδ.

φωταυγεία, ἡ, splendor, -oris, ἄ.

φωταυγής, ἐς, splendidus, a, um.

φωταψία, ἡ, accensio luminum.

φωτεινός, ἡ, ὄν· 1) lucidus, a, um·

2) ἐν τῷ ζῳῳ. τό φωτεινόν καί τό σκοτεινόν, lumen et umbra.

φωτεινός, lucide.

*φωτιά, ἡ· 1) ignis, -is, ἄ. 2) incendium, -ii, οὐδ. 3) ὁ σῖτος εἶναι

φωτιά, annona incendit.

φωτίζω· 1) lumino illumino, -are,

illustro -are; μεταφ. mentis oculos

illumino, docco, -ομαι, illuminor,

ari· 2) = φανερόω, illumino, -are.

φῶτισμα, τό, (φῶτισις, ἡ), illum-

inatio mentis.

φωτισμός, δ, illuminatio, θ.

φωτιστικός, illuminans, -ntis.

φωτοβολέω -ῶ, radios fundo, ere;

splendeo, resplendo, -ere.

φωτοβολία, ἡ, radiatio, θ.

φωτοβόλος, ὄν, radiatus, a, um.

φωτολαμπής, luce splendens.

φωτοφορέω -ῶ, lucem affero.

φωτοφόρος, ὄν, lucem afferens.

φωτοχυσία, ἡ, luminis effusio, θ.

X

X, χ (χι)· 1) τό εἰκοστόν πρῶτον γράμμα, littera χ. 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τό μὲν χ = sexcenta, τό δὲ χ = sexcenta millia· 3) ἐν ἐπιγρ. X = χίλιοι, mille· 4) παρὰ τοῖς γραμματ. καὶ κριτ. X est signum loci spurri.

χάζομαι, recedo, -ere.

χάλινω (πρὸ κμ. κέχρηται)· 1) hio, -are

2) μεταφ. χάλινω πρὸς τι, hio aliquid,

cupide appeto aliquid· δθ. 3) ὁ

κεχρηνὸς λαός, hians populus.

χαιρεκακέω -ῶ, alienis malis gaudeo.

χαιρεκακία, ἡ, gaudium de alienis malis; malevolentia, -ae, θ.

χαιρέκακος, ὄν, qui aliorum calamitate ἢ malis gaudet.

χαιρεκάκως, maligne.

χαιρετίζω τινά, saluto aliquem.

χαιρετισμός, δ, salutatio, θ.

χαιρῶ (ἐχάρην), gaudeo (gavisus

sum) -ere· φράσ. α') — τινὶ ἢ ἐπὶ

τινι, gaudeo, delector (-ctatus sum),

contentus sum aliqua re· β') —

πράττων, libenter facio· γ') χαιρε,

salve, salvus sis, vale· δ') χαιρειν

εἶδ, ἢ κελεύω τι, valere jubeo, omit-

to, negligo aliquid· ε') προσεῖπεν

αὐτῷ χαιρειν, salutavit eum· ζ') ἐν

ἐπιστ. Φίλιππος Ἀλεξάνδρου χαιρειν

(ἕπον. λέγει), Philippus Alexandro

S. P. D. (=salutem pluriman dicit).

χαιτή, ἡ, juba, -ae, θ.

χαιτήεις, α, εν, jubatus, a, um.

χαιτώμα, τό, juba, -ae, θ.

χάλασα, ἡ, grando, θ. chalazium.

χαλαζάω -ῶ, grandino, -are.

χαλαροειδής, ἐς, grandine similis.

χαλαζῶω -ῶ, grandino, -are· —

οἶμαι, grandine ferior.

χαλαζώδης, grandinosus, a, um.

χαλαρός, ἄ, ὄν, laxus, a, um, lan-

guidus, a, um.

χαλαρότης, ἡ, laxitas, φ.
 χαλαρόω -ῶ, laxo ἢ relaxo, -are
 auiquid; — ἔμαι, laxor, -ari.
 χαλαρῶς, laxe; languide.
 χάλασις, (χάλαρωσις), ἡ, laxatio,
 -onis, φ. remissio, -onis, φ.
 χάλασμα, τό, 1) laxamentum, οὐ.
 2) νεοελ. eversio demolitio, φ.
 χαλασμός, δ, 1) laxatio, -onis, φ.
 remissio φ. *2) destructio, φ.
 χαλαστήριον, τό, cataracta, φ.
 χαλαστός, ἡ, ὄν, laxatilis, e.
 χαλάω -ῶ, 1) = χαλαρῶ, laxo,
 relaxo, -are; remitto, -ere, ali-
 quid· παθητ· τόξα κεχλασμένα, arcus
 remissus ἢ relaxatus· 2) οὐδ.
 χαλώ (= χαλαροῦμαι), laxor, rela-
 xor, -ari· *3) νεοελ. = καταστρέφω,
 destruo.
 χαλεπαίνω τινί ἢ πρὸς τινα, ira-
 scor (succensui), -i, alicui.
 χαλεπός, ἡ, ὄν, 1) saevus mole-
 stus, a, um· 2) difficilis gravis, e·
 3) τὰ χαλεπά, mala, -orum, οὐ.
 χαλεπότης, ἡ, 1) difficultas, φ.
 2) asperitas, -atis, φ.
 χαλεπῶς· 1) moleste· 2) difficul-
 ter vix· 3) irate.
 χαλιναγωγέω -ῶ, freno duco ἢ freno,
 refréno, -are.
 χαλιναγώγησις, ἡ, refrenatio, φ.
 χαλινός, δ, iranum, -i; οὐ.
 χαλινοφόρος, freniger, a, um.
 χαλινῶω -ῶ, freno, -are.
 χαλίνωσις, ἡ, frenatio, φ.
 χάλιξ, δ, ἡ, silix, ἄ. φ.
 χαλκεία, ἡ, ars aerarii.
 χαλκείον, τό, officina aerarii.
 χαλκέντερος, ον, aerea intestina
 habens; laborum patiens.
 χάλκεος, οὖς, οὖν· 1) aereus, a,
 um· 2) aeratus, a, um.
 χάλκευμα, τό, ex aere factum.
 χαλκεύς, δ, aerarius, -i, ἄ.
 χαλκευτήριον, τό, aeraria, φ.
 χαλκευτικός, ἡ, ὄν, ad aerarium
 pertinens.
 χαλκεύω· 1) aerariam artem tracto,
 -are· 2) ex aere fabrico.
 χαλκήλατος, ον, ex aere ductus;
 aeratus, a, um.
 χαλκήρης, ες· 1) ex aere compa-

ctus, a, um· 2) aere instructus.
 χαλκίον τό, aereum vas.
 χαλκίς, ἡ, chalcis, -idis, φ.
 χαλκοβαρής, ες, aere gravis.
 χαλκογράφος, δ, qui in aere scul-
 pit, chalcographus, -i, ἄ.
 χαλκοειδής, ες, aere similis.
 χαλκοθώραξ, δ, aereum thoracem
 habens.
 χαλκοπλάστης, faber aerarius.
 χαλκόπους, δ, ἡ, aeripes, edis.
 χαλκοπρόσωπος, ον, homo per-
 frictae frontis, effrons, -ntis.
 χαλκοπρωρος, ον, aeram (aera-
 tam) proram habens.
 χαλκοπόλης, δ, qui aes vendit
 χαλκός, δ, 1) aes (aeris), οὐ. 2)
 vasa aerea· 3) aereus (nummus).
 χαλκοτυπέω -ῶ, aes cudo -ere.
 χαλκοτυπική, ἡ, ars aerarii.
 χαλκοτύπος, δ, aerarius, -ii, ἄ.
 χαλκότυπος, ον, ex aere factus.
 χαλκουργεῖον, τό· 1) officina ae-
 rarii· 2) aerifodina, -ae, φ.
 χαλκουργέω -ῶ, ex aere fabricor.
 χαλκουργία, ἡ, operatio ex aere.
 χαλκουργική, ἡ, ars aerarii.
 χαλκουργός, δ, aerarius, -ii, ἄ.
 χαλκοῦς, ἡ, οὖν, ἴδε χάλκεος.
 χαλκοῦς, δ, nummus aereus ἢ
 ἀπλ. aereus, -i, ἄ. chalcus, -i, ἄ.
 χάλκωμα, τό, vas aeneum; aera-
 mentum, -i, οὐ.
 χαλκῶνητος, ον, aere emptus.
 χαλκωρυχείον, τό, aerifodina, φ.
 χαλκωρυχέω -ῶ, aes effodio.
 χαλκωρύχος, δ, aeris fossor.
 χαλυβδικός, χαλυβτικός, (*χαλύ-
 βδινος, ον), e chalybe factus, a,
 um; chalybejus, a, um.
 χάλυψ, δ, chalypus, ypis, ἄ.
 χαμάδις, χαμάζε, humi, in terra.
 χαμάθεν, ex humo.
 χαμαί, humi in terra.
 χαμαιζήλος, ον, 1) humi serpens·
 2) humilia rectans· 3) humilis, e.
 χαμαικεράσιον, τό, fructus cha-
 maecerasi.
 χαμαικοιτέω -ῶ, humi cubo.
 χαμαικοιτής, χαμαίκοιτος, ον,
 humi cubans.
 χαμαικοιτία, ἡ, humi cubatio.

χαμιλῶν, δ, chamaeleon, ἀ.
 χαμαιμηλον, chamaemelon, οὐ.
 χαμαίστρατος, ον, humi stratus.
 χαμαιτυπῆον, τό, lupanar, οὐ.
 χαμαιτυπέω -ῶ, humi caeda.
 χαμαιτύπη, ἡ, scortum, οὐ.
 χαμαιτυπή; ἐς, humi prostratus; μετφ. vilis, vulgaris, e.
 χαμαιτυπία, ἡ, vita meretrica.
 χαμαιτυπικός, lupanaris, e.
 χαμαιτύπος, δ, scortator, ἀ.
 χαμερπής, ἐς, humi repens; humilis, e; adjectus, a, um.
 χαμερπῶς, humiliiter; abjecte.
 χαμευνέω -ῶ, humi cubo.
 χαμεύνης, δ, humi cubans.
 χαμευνία, ἡ, humi cubatio.
 χαμηλός, ἡ, ὄν, humilis, e.
 *χαμηλώνω, demitto aliquid.
 χαμηλώς, humiliirer.
 χαμόθεν, e terra.
 *χάνω—ἀπόλλυμι δ ἴδε.
 χάος, τό, chaos, -i, ἀ. μετφ. confusio, -onis, θ.
 χαρά, ἡ, gaudium, -ii, οὐ.
 χάραγμα, τό· 1) nota impressa ἢ insculpta *2) νεοελ. τὰ χαράγματα, prima lux, aurora.
 χαραγμός, δ, incisio, -onis, θ.
 χαράδρα, ἡ, sulcus torrentis.
 χαραδρόω -ῶ, salebrosus reddo.
 χαραδρώδης, ἐς, salebrosus.
 χαράκιον, τό, vallus, -i, ἀ.
 χαράκω -ῶ· 1) vallo, -are, vallo munio, -ire· 2) — ἄμπελον, pedo.
 χαρακτήρ, δ· 1) nota impressa ἴδ. nummis· 2) — προσώπου, lineamentum, οὐ· 3) character, -êris, ἀ.
 χαρακτηρίζω· 1) caractere distinguo (-nxi). -ere· 2) characterem exprimo, -ere.
 χαρακτηρισμός, δ, denotatio, designationio (rei alicujus).
 χαρακτηριστικός, ἡ, ὄν, aptus ad discernendum.
 χαράκτης, δ, qui imprimit.
 χαράκτος, impressus, a, um.
 χαράκωμα, τό, vallum, -i, οὐ.
 χαράκωσις (ἀμπ.) pedatio, θ.
 χάραιξ, δ· 1) vallus, -i, ἀ. valium, -i, οὐ· 2) pedamentum, -i, οὐ.
 χάραιξις, ἡ, incisio, θ.

χαράσσω καὶ -ττω· 1) scalpo, sculpo (-psi)-ere, aliquid· 2) imprimo, -ere· 3) nummos cudo.
 χαριδότης, δ, gratiae dator.
 χάρεις, ἐσσα, εν· 1) venustus, a, um· 2) jucundus gratiosus.
 χαριεντίζομαι, jocor, -ari; lepida urbanitate utor· χαριεντιζόμενος, η, ον, jocabundus, a, um.
 χαριέντισμα, τό, facete dictum.
 χαριεντισμός, δ, urbanitas in facete dicendo.
 χαριέντως, lepide eleganter.
 χαριεστέρως, gratius.
 χαρίζομαι τινι· 1) gratificor (-atus sum), -ari, alicui· 2) = ἐνδίδωμι τινι, indulgeo, -ere, alicui.
 χάριν, gratiâ (alicujus).
 χάρις, ἡ· 1) gratiâ, θ. venustas, θ. 2) benevolentia, θ. 3) beneficium, -ii, οὐ· 4) χάριτες, χάρις, gratus, θ. πλ. gratiae, -arum, θ. 5) πρὸς χάριν, in gratiam· 6) ἐν χάριτί τινος ἢ τινι (= χαριζόμενος τινι) in alicujus favorem, gratum alicui (faciens)· 7) χάριτες, gratiae, arum, θ.
 χάριστος, α, ον, laetus, a, um.
 χάρισμα, τό· 1) donativum, -i, οὐ· 2) νεοελ.—(= δωρεάν), gratuite
 χαριστήριος, ον, gratulatorius, a, um; gratiae causa factor.
 χαριστικός, gratiosus, a, um.
 χαριτώω -ῶ, gratiosum (amabilem) reddo aliquem; κεχαριτωμένος, η, ον, gratiosus; a, um.
 χάρμα, τό· 1) gaudium, οὐ. laetitia· 2) oblectamentum, οὐ.
 χάρμη, ἡ· clamor bellicus.
 χαρμονή, χαρμουσική, ἡ, gaudium, -i, οὐ. laetitia, -ae.
 χαρμόσυνος, ον, gratus, a, um.
 χαροδότης, δ, laetitiae dator.
 χαροποιέω -ῶ, laetifico (aliquem)
 χαροποιός, δ, gaudii et laetitiae efficiens; laetiicans.
 χαροπός, ἡ, ὄν· 1) laetitiam vultu praefrens· 2) caesius.
 χάρτης, δ, charta, -ae; θ. φύλλον χάρτου, plagula, -ae, θ.
 *χάρτινος, chartaceus, a, um.
 χάρτιον, τό, chartula, -ae, θ.
 *χαρτονόμισμα, numus papyrius.

χαρτοπωλείον, taberna chartaria.
 χαρτοπόλης, δ, chartarius, δ.
 *χαρτόσημον, charta signata.
 χαρτοφυλάκειον, scrinium, ού.
 χαρτοφύλαξ, δ, chartarum custos.
 χασκάω, inhio alicui rei.
 χάσκαξ, δ, hietans, -ntis.
 χάσκαω, hio, -are, hisco.
 χάσμα, τό, hiatus, -us, δ.
 χασμάομαι -ώμαι, hio -are.
 χάσμη, χάσμησις, ή, oscitatio, θ.
 χάσμημα, τό, hiatus, -us, δ.
 χασμωδέω -ώ, oscito, -are.
 χασμώδης, es, saepe oscitans.
 χασμωδία, ή, hiatus, -us, δ.
 χανλιόδους, δ, ή, exserto dentes
 habens, δ —, dens exsertus.
 χαννος, ον, laxus, a, um.
 χαννότης, ή· 1) laxitas, -atis, θ.
 2) languor, -oris, δ.
 χαννος, languide.
 χαννωσις, ή· 1) laxatio, -onis,
 θ. 2) languor, -oris, δ.
 χαννωτικός, ή, όν, laxans.
 χέλω, caso (-avi), -are.
 χειλέφωνος ή χειλόφωνος, ον,
 labialis e.
 χειλοποτιέω -ώ, labiis sorbeo.
 χειλάριον, τό, labellum, ού.
 χείλος, τό· 1) labrum, -i, ού. 2)
 μετω. labrum, -i, ού. litus.
 χειλώω -ώ, labro circumdo.
 χείλωμα, τό, labrum, -i, ού.
 χείλων (*χειλαράς), labeo, -onis,
 labiosus, a, um.
 χείμα, τό, hiems -emis, θ.
 χειμαδέω, hiberno, -are.
 χειμάδιον, τό, hibernaculum, ού.
 χειμάδιος, hibernus, a, um.
 χειμάζω· 1) = παραχειμάζω, hiberno,
 -are· 2) hiemo, -are· 3) —ομαι,
 tempestate agitor.
 χειμαίνω, hiemo, -are.
 χειμαρρος, δ, torrens, -ntis, δ.
 χειμαρρώδης, es, torrenti similis.
 χειμάς, ή· 1) tempus hibernum·
 2) vestis hiberna.
 χειμασία, ή, hiematio, -onis, θ.
 χειμερία, ή, tempus hibernum.
 χειμερίζω, hiemen traduco.
 χειμερινός, ή, όν, χειμέριος, a, ον·
 1) hiemalis, e· 2) hibernus, a, um.

χειμέτλη, ή, χειμέτλον, τό, per-
 nio, -onis, θ.

χειμετλιάω-ώ, pernionibus laboro
 χειμών, δ· 1) = θύελλα, hiems.
 -imis, θ. tempestas, θ. 2) ή ώρα
 του έτους, hiems, -emis, θ.
 χείρ, ή· 1) manus, -us, θηλ. 2)
 γραφή. scriptura· 3) proboscis ele-
 phanti· 4) έξουσία, manus· 5) =
 πλήθος, manus (χρη. militum), ma-
 nipulus, -i, δ. 6) παροιμ. χερσίν
 άνίπτους, manibus illotis.

χειραγωγέω -ώ, manu duco ali-
 quem (caecum)· μετω. viam praeceo·
 —ομαι, manu ducor ab aliquo.

χειραγωγία, ή, manuctio, θ.

χειραγωγός, δ, manu ducens.

χειραλεπιτέω -ώ, manus ungo.

χειράμαξ, ή, χειραμάξιον, τό,
 manuale vehiculum, -i, ού.

χειραπτάζω, manibus tracto.

χειραφεσία, ή, emancipatio, θηλ.
 manumissio, -onis, θ.

χειραφετέω -ώ, emancipo, -are.

χειράφетος, ον, emancipatus.

χειραψία, ή, tactio manu.

χειριδωτός, manuleatus, a, um.

χειρίζω (χειρίζομαι) τι· 1) mani-
 bus tracto· 2) administro.

χείριξ, ή, operatio chirurgi.

χείριος, a, ον, = έποχείριος.

χείρις, ή· 1) manica, -ae, θ. 2)
 chiroteca, -ae, θ.

χειρισμός· 1) operatio chirurgi·
 2) tractatio, θ. 3) administratio, θ.

χειριστής, δ, administrator, δ.

χείριστος, η, ον, pessimus, a, um;
 deterrimus, a, um.

χειρόβιος, χειροβίωτος, ον, ma-
 num labore vivens.

χειρόγραφον, chirographon, ού.

χειρόδεσμος, ον, manica ferrea;
 manicae -arum, θ.

*χειρόδετος, ον, manus vinctus.

χειροήθης, es, manu tractabilis,
 e, mansuetus, a, um.

χειροθήκη, ή, chirotheca, -ae, θ.

χειρολαβίς, ή, stiva aratri.

χειρόμακτρον, τό· 1) mantele, -is,
 ού. 2) mappa -ae, θ.

χειρομαντεία, ή, divinatio ex inspe-
 ctione manuum.

χειρόμαντις, δ, ἡ, qui ex inspectione manuum divinat.

χειρόνιπτρον, τό· 1) manuum pelvis· 2) manuum lotio.

χειρονομέω -ῶ, gesticolor, -ari.

χειρονομία, ἡ, gesticulatio, θ.

χειρονόμος, ον, gesticulator, δ. ἡ —, gesticularia, -ae, θ.

χειρόνας, deterius.

χειροπέδη, ἡ, manuum vinculum; manicae, -arum, θ.

χειροπληθής, manum implens.

χειροποιέω -ῶ, manu facio.

χειροποίητος, ον, manu factus.

χειροπόνητος, manu elaboratus.

χειρότερος, α, ον, pejor, -jus.

χειρότενκτος, ον, = χειροποίητος.

χειροτεχνέω -ῶ, opifex sum.

χειροτέχνημα, τό· 1) opus manu factum· *2) opus acu factum.

χειροτέχνης, δ, opifex, -icis, δ.

χειροτεχνία, ἡ, opificium, οὐ.

χειροτονέω -ῶ, manum extendo ἢ porrigo; δθ. creor, -are, aliquem, δ χειροτονῶν, creator, -ris, δ. -οῦμαι, creor, designor (-atus sum), -ari,

χειροτονήεις, χειροτονημένος, creatus, de signatus, a, um.

χειροτονητής, δ, creator, δ.

χειροτονητός, ἡ, ὄν, suffragis creatus, a, um.

χειροτονία, ἡ, creatio, θ.

χειροουργέω -ῶ, manibus operor.

χειροῦργημα, opus manu factum.

χειροουργία, ἡ· 1) operatio manibus· 2) chirurgia, -ae, θ.

χειροουργικός, ἡ, ὄν, chirurgicus, a, um ἢ —ῆ, chirurgica.

χειροουργός, δ, chirurgus, -i, δ.

χειρῶω -ῶ, -οῦμαι τινα, manu (vi) supero, subigo, aliquem.

χείρων, ον, pejor, -us (-oris); deterior, -us (-ioris).

χειρωνακτικός, ἡ, ὄν, ad opificem pertinens.

χειρωνάκτης, χειρώνας, δ, opifex, -icis, θ. operarius, -ii, δ.

χειρωναξία, ἡ, opificium, οὐ.

χείρωσις, ἡ, snbjugatio, θ.

χειρωτός, vi redactus, a, um.

χειλιονίζω, ρ. hirundines imitor voce; barbare loquor, -i.

χειλιδών, ἡ, hirundo, -inis, θ.

χέλυον, τό, chelyon, -i, οὐ.

χέλυσ, ἡ, chelys, -yos, θ.

χελώνη, ἡ, testudo, θ.

χελώνιον, χελώνιον, τό, testudo (testa testudinis).

χελωνοειδής, testudine similis.

χερμάδιον, τό, χερμάς, ἡ, saxum manuale.

χέρνιβον, τό, manuum pelvis.

χέρνιμμα, τό, manuum lotio,

χέρνιπτομαι, manus, lavo.

χέρνιψ, ἡ, manualis aqua.

χερρόνησος, χερρόνησος, ἡ, peninsula, ae, θ.

χέρσος, ον, desertus, incultus, a, um; -asper, a, um; ἢ χέρσος, solum desertum; terra continens.

χερσαῖος, terrester, tris, tre.

χερσαία, ἡ, locus incultus.

χερσεύω ἢ —ομαι· 1) incultus jaceo· 2) terram continentem vector.

χερσόβιος, in continentem vivens.

χερσόθεν, a continente.

χερσόθι, in continenti.

χερσοματέω -ῶ, desertus et incultus iio, silvesco, -ere.

χέρσονδε, in continentem.

χερσῶω -ῶ· 1) efficio ut terra fiat inculta et deserta· 2) terram continentem efficio; χερσοῦνται, desolatur, exsiccatur, sterilesceat.

χερσῶδης, ες, incultus, a, um.

χεσᾶς (χεζᾶς), δ, qui cacat.

χεσειώ, cacaturio, -ire.

χεῦμα, τό, fusum, οὐ. 1) flumen. οὐ. unda, θ. 2) libamen.

χέω, fundo (fudi), ere aliquid;

χέομαι, fundor (fusus sum), -i.

χηλή, ἡ· 1) forfex, -icis, θ. 2) acus ad plectendum.

χηλός, ἡ, arca capsula, -ae, θ.

χηλώω -ῶ, acu texto ἢ plecto.

χημεία, ἡ chemia; ἡ, θ.

χημεῖον, τό, officina chemica.

χημικός, ἡ, ὄν, chemicus; a, um.

χῆν, δ, ἡ, anser, -eris, δ.

χῆνιον, τό, anserculus, δ.

χῆνειος, χῆνιος, anserinus.

χηνίζω, tibiā (male) cano.

χηνίσκος, δ, anserculus, -i, δ.

χηνοβοσκείον, χηνοτροφεῖον, τό, stabulum anserum.

χηνοβοσκός, χηνοτρόφος, δ, qui anseres alit; anserarius, ii, ἄ.

χηνώδης, anserinus (stup. d. us).

χῆρ, δ, echinus, -i, ἄ.

χῆρα, ἡ, vidua, ae, θ.

χηρεία, χῆρευσις, ἡ, viduitas, -atis, θ. viduivium, -ii, οὐ.

χηρεύω, viduus sum; μετφ. privatiuus sum; careo, -ere.

χῆρος, α, ον, viduus, a, um.

χηροσύνη, ἡ, viduitas, -atis, θ.

χηρώω -ῶ, viduo, arc.

χῆρωσις, ἡ, viduitas, -atis, θ.

χθαμαλός, δ, ὄν, humilis, e,

χθαμαλότης, ἡ, humilitas, θ.

χθαμαλόω -ῶ, humilem reddo.

χθές, ἐχθές, heri.

χθεσινός, hesternus, a, um.

χθόνιος, α, ον, terrenus, a, um.

χθών, ἡ, terra, -ae, θ.

χιάζω, decusso, -are.

χίασμα, τό, decussis, -is, θ.

χιασμός, δ, decussatio, θ.

χιαστός, decussatus, a, um;

χιλή, ἡ, pabulum, -i, οὐ.

χιλιάκις, millies.

χιλιαρχέω -ῶ, tribunus militum. sum; mille militibus praosum.

χιλιαρχος, δ, tribunus militum.

χιλιαρχία, munus tribuni militum.

χιλιάς, ἡ, mille.

† χιλιασμός, δ, miliarium annorum regnum Christi mille annorum

† χιλιασταί, οἱ, milliarii, -orum.

χιλιετηρίς, ἡ, millenium, οὐ.

χιλιετής, ἐς, milie annorum.

χιλιοί, αι, α, mille.

χιλιοπλάσιος, millies tantum.

χιλιοστός, millesimus, a, um.

χιλιοστύς, ἡ 1) millesima pars 2) millenarius numerus 3) cohors mille militum.

χιλός, δ, pabulum aridum.

χίμαιρα, ἡ 1) capra, ae, θ. 2) ἐν τῇ μυθολ. chimaera, -ae, θ.

χίμαιρος, δ, caper, -pri, ἄ.

χιόνεος, α, ον, χιονικός, ἡ, ὄν,

χιόνινος, η, ον, χιόνιος, niveus, a, um.

χιονίζω, nive obruo; -ομαι, nivesco, *γεοελ. χιονίζει, nix cadit.

χιονόβλητος, ον, nive obrutus, a, um; nivifer, a, um.

χιονοβόλω -ῶ, nivibus obruo.

χιονοβόλος, ον, qui nives mittit.

χιονοειδής, ἐς, niveus, a, um.

χιονόχρως, οὐς, οὐν, colore niveo; niveus, a, um.

χιονόχρωος, δ, ἡ, cuta nivea.

χιονώδης, ἐς, nivosus, a, um.

χιονωτός, ἡ, ὄν, nive obrutus.

χιτών, δ, tunica, -ae, θ.

χιτώνιον, -ίσκος, tunnicula, θ.

χιτωνίζω τινά, tunico aliquem.

χιών, ἡ, nix, nivis, θ.

χλάζω, turgeo, -ere.

χλαῖνα, ἡ, laena, -ae, θ.

χλαινώω -ῶ, laenâ induo.

χλαμυδοφορῶ, chlamydem gesto

χλαμυδόω -ῶ, chlamyde vestio.

χλαμυδωτός, ἡ, ὄν, chlamydatus a, um; paludatus, a, um.

χλαμύς, ἡ 1) chlamys ydis, θ.

2) ἡ τῶν Ῥωμ. στρατηγῶν, palutamentum, -i, οὐ.

χλευάζω, irrideo (-si) -ere, cavillo, -are, aliquem ἢ aliquid;

-ομαι, irrideor -eri.

χλευασία, ἡ, χλευάσασμα, τό, χλευασμός, δ, irrisio, θ. cavillatio.

χλευαστής, δ, irrisor, oris, ἄ.

χλεύη, ἡ, risus, -us, ἄ.

χλαινώω, ρ. tepefacio, -ομαι, tepesco.

χλιανσις, tepiditas, θ. tepor.

χλιαρός, ἄ, ὄν, tepidus, a, um;

μετφ. segnis, e.

χλιαρότης, ἡ, tepor, -oris, ἄ. μετφ. segnities, -ei, θ.

χλιάω -ῶ, tepeo, -ere.

χλιδαίνω 1) emollio, -ire; effemino, -are 2) = χλιδάω, mollis sum.

χλιδανός, ἡ, ὄν, mollis, e.

χλιδάω -ῶ, mollis, delicatus sum; suavis sum.

χλιδή, ἡ, deliciae, θ. πλ. luxus, -us, ἄ. 2) effeminata luxuries.

χλιδήμα, χλίδος, τό, = χλιδή.

χλίδων, δ, armilla, -ae, θ.

χλιερός, ἄ, ὄν, = χλιαρός.

χλιώδης, ἐς, temperatus, a, um.

χλοάζω, vireo, viresco, -ere.

χλοανθής, ἐς, virescens, -ntis.

χλόασμα, τό, viriditas, -atis, θ.
 χλοαυγής, ἐς, viriditate nitens.
 χλοάω -ῶ, vireo, -ere.
 χλοερός, ἄ, ὄν, viridis, e.
 χλοερότροπος, ὄν, herbis pastus.
 χλόη, ἡ, herba virens ἢ ἀπλ. herba, -ae, θ. gramen, -inis, οὐ. κύρ. δν. ἢ Χλόη, Chloa, -ae, θ.
 χλοητόκος, herbam producens.
 χλοηφορέω -ῶ, 1) herbam fero 2) herbasco, ἢ herbasco, -ere.
 χλοηφόρος, ὄν, herbifer, a, um.
 χλοοποιέω -ῶ, herbam produco.
 χλός, -ους, δ, 1) viro -oris, ἄ. 2) pallor, -oris, ἄ.
 χλωδής, ἐς, herbae similis, viridis, e; herbaceus a, um.
 χλωράζω, viride gnamine pascor.
 χλωραίνω, viridem reddo; —ομαι, vireo, -ere.
 χλωρίασις, δ, pallor, -oris, ἄ.
 χλωρίς, ω, vireo, -ere.
 χλωρός, ἄ, ὄν, 1) virens, viridis, e, 2) —(*χλωμός), pallidus, a, um.
 χλωρότης, ἡ, 1) viriditas -atis, θ. 2) = ὠχρότης, pallor, -oris, ἄ.
 χνός, χνοῦς, δ, lanugo, θ.
 χνωδής, ἐς, lanuginosus, a, um.
 χοαίος, α, ὄν, congiūm capiens.
 χοανεύω, ἴδε χωνεύω.
 χοάνη, ἡ, fornax fusoria.
 χοεύς, δ, congius, -ii, ἄ.
 χοή, ἡ, libamen, -inis, οὐ. χοαί, inferiae, -arum, θ.
 χοήρης, ἐς, inferias continens.
 χοηφόρος, ὄν, libabina ἢ inferias gestans.
 χοϊκός, ἡ, ὄν, terrenus, a, um.
 χοιραδωδής, ἐς, strumosus, a, um.
 χοιράς, ἡ, struma, -ae, θ.
 χοίρειος, (χοίριος), α, ὄν, χοίρινος, η, ὄν, porcinus, a, um.
 χοιρίδιον, τό, porcellus, -i, ἄ.
 χοιροβοσκός, δ, subulcus -i, ἄ.
 χοιρομήριον, (ἢ χοιρομέριον), petaso, -onis, θ.
 χοιροπωλέω -ῶ, porcos vendo, χοιροπώλης, δ, porcorum venditor
 χοῖρος, δ, porcus, -i, ἄ.
 χοιροτροφεῖον, τό, hारा, -ae, θ.
 χοιρώδης, ἐς, porcinus, a, um.
 χολαγωγός, ὄν, bilem educens.

* Ἑλληγο-Δαυινικὸν Δεξικὸν

χολαῖος, α, ὄν, biliosus, a, um.
 χολάδες, αἱ, intestina, -orum, οὐ.
 χολάω -ῶ, irascor, -i.
 χολέρα, ἡ, cholera, -ae, θ.
 χολερία, ᾧ, cholerae laboro.
 χολερικός, cholericus, a, um.
 χολερώδης, ἐς, cholerae similis.
 χολή, ἡ, bilis, fel, -illis, οὐ.
 χολικός, ἡ, ὄν, biliosus, a, um.
 χόλιος, α, ὄν, iratus, a, um.
 χόλος, δ, bilis, fel (μετφ.) ira, θ.
 χολόω -ῶ, ad iram concito; —οῦμαι, irascor, -i.
 χολώδης, ἐς, biliosus, a, um.
 χονδρός, ἡ, ὄν, 1) alicae similis *2) νεοελ. α') crassus, a, um; β') μετφ. rudis, e.
 χονδρός, δ, alica, ae, θ.
 χονδρώδης, δ, alicae milis.
 χόος, χουός, δ, 1) terra, ae θ. humus, -i, ἄ. 2) = χουός.
 χορδή, ἡ, chorda, ae, θ.
 χορεία, ἡ, chorea, -ae, θ.
 χορευτής, δ, saltator, -oris, ἄ.
 χορευτικός, saltatorius, a, um.
 χορεύω 1) choros agito ἢ duco 2) = ὄρχομαι, salto (-avi), -are.
 χορηγέω -ῶ, 1) chorum duco, -ere; chorum doceo, -ere 2) choragus sum sumptus *3) νεοελ. = παρέχω, praebeo (-ui), -ere.
 χορήγημα, quod suggeritur.
 χορήγησις, ἡ, praebitio, θ.
 χορηγία, 1) munus choragi 2) erogatio sumptuum in chorum 3) sumptus in alias res; praebitio, θ.
 χορηγικός, ἡ, ὄν, ad choragum pertinens; ab chorago factus.
 χορηγός, δ, 1) qui sumptus praebet choro instruendo, choragus, -i, ἄ. 2) praeditor, ἄ.
 χορήτης, δ, qui ex choro est.
 χορικός, ἡ, ὄν, choricus, a, um; ad chorum pertinens.
 χοροδιδασκαλία, χοροδιδασκαλική, ἡ, ars magistri chori.
 χοροδιδάσκαλος, δ, 1) chori magister 2) qui saltare docet.
 χορός, δ, 1) chorea, ae, θ. chorus, -i, ἄ. *2 = ὄρχησις, saltatio, θ.
 χοροστασία, ἡ, institutio chori; chorus, -i, ἄ. saltatio, -onis, ἄ.

32

χοροστατέω -ᾶ, choro praeeo.
 χοροστάτης, ὁ, qui chorum instituit et ducit, chorostata, -ae, ἄ.
 χορτάζω (*χορταίνω) ἰνά, sagino -are, alique[m]; 2) — ομαι, ἐχορτάσθην, (νεοελ. χορταίνω, ἐχορτάσα), famem expleo, cibo expleo.
 χόρτινος, gramineus, a, um.
 χορτάριον, τό, gramen, -inis, οὐ.
 χορτασία, ἡ, χορτασμός, ὁ, saturitas, -atis, θ. satietas, -atis, θ.
 χόρτασμα, τό, pabulum, οὐ.
 χορταστικός, saturabilis, e.
 χορτοβολών, ὁ, foenite, -i, οὐ.
 χόρτος, ὁ, foenum, -i, οὐ.
 χορτόστρωμα, gramine stratum.
 χορροδέω -ᾶ, succino choro.
 χορροδία, ἡ, chori cantus.
 χροαίνω, 1) leviter tango, -ere 2) = μολύνω, inquinō, foedo, -are.
 χροάμαι -ᾶμαι ἰνι· 1) utor -usus sum, i, aliquo ἢ aliqua re 2) ἔχω, κέκτημαι, habeo, possideo.
 χροάω -ᾶ, (χροᾶν) oraculum do ἢ edo, χροᾶσθαι τῷ Ἄμμωνι, oraculum potere ab Hamnone.
 χροαία, ἡ, 1) necessitas, -atis, θ. 2) opus (ἄκλ.).
 *χροιάζομαι, mihi opus est.
 χροιώδης, ες, utilis, e.
 χρομετάω -ᾶ, — τίζω, hinnio, -ire. χρομετίσμα, τό, χρομετισμός, ὁ, hinnitus, -us, ἄ.
 χροέμμα, τό, sputum, -i, οὐ.
 χροέπτομαι, screo, -are.
 χροέμψις, ἡ, screatus, -us, ἄ.
 χροέος, τό, 1) debitum, -i, οὐ. nomen; -inis, (ὐ· 2) officium, -i, οὐ. munus, -eris, ἄ. 3) quod naturae debemus, fatum, -i, οὐ. mors, -rtis, θ.
 χροεῶ, ἡ, 1) intigentia, -ae, 2) desiderium, οὐ. 3) necessitas, θ.
 χροεωκοπέω -ᾶ, 1) novas tabulas facio 2) argentariam dissolvo.
 χροεωκοπία, ἡ, 1) novae tabulae 2) decoctio, -onis, θ.
 χροεωκόπος, ὁ, decoctor, ἄ.
 χροεωπέω -ᾶ, debeo, -ere.
 χροεώσις, ὁ, debitor, -oris, ἄ.
 χροεωφειλέτης, ὁ, debitor, ἄ.
 χροή, oportet; opus est.
 χροήζω ἰνός· 1) opus est mihi ali-

qua re 2) desidero aliquid.

χροῆμα, τό, 1) res (rei) θ. negotium οὐ. 2) πληθ. opes, -um, θ. divitiae, -arum, θ. *3) νεοελ. pecunia, θ.
 χροηματίζω, 1) rem, tracto, -are 2) commercium exerceo, -ere 3) ago de aliqua re cum aliquo 4) — ομαι, pecuniam mihi comparo.
 χροηματικός, pecuniarius, a, um.
 χροηματικῶς, pecuniariter.
 χροηματίσις, ἡ, quaestus, -us, ἄ.
 χροηματιστήριον, τό, argentarium forum.
 χροηματιστής, ὁ, qui pecuniam sibi comparat.
 χροηματιστικός, ἡ, ὄν, comparandae pecuniae peritus.
 χροηματοφυλάκιον, aerarium, οὐ.
 χροηματοφύλαξ, ὁ, pecuniarum ἡ opum custos.
 χροησιμεύω, utilis sum.
 *χροησιμοποιέω -ᾶ, in usum converto aliquid ἢ aliquid.
 χροησιμοποίησις, ἡ, in usum conversio alicujus rei.
 χροήσιμος, ὄν, utilis, e; commodus, a, um.
 χροησιμῶς, utiliter; commode.
 χροῆσις, ἡ, usus, -us, ἄ.
 χροησοδοσία, ἡ sortilegium, οὐ.
 χροησοδοτέω -ᾶ, oracula edo.
 χροησοδότης, ὁ, sortilegus, ἄ.
 χροησοδότημα, τό, oraculum, οὐ.
 χροησολογέω -ᾶ, vaticinor, -ari.
 χροησολογία, ἡ, vaticinatio, θ.
 χροησμός, ὁ, responsum, -i, οὐ.
 χροησομδέω -ᾶ, oracula -edo.
 χροησομώδημα, τό, vaticinium, οὐ.
 χροησοφδία, ἡ, vaticinatio, θ.
 χροησομωδικός, divinatorius.
 χροησομωδός, ὁ, fatidicus.
 χροηστήριον, τό, oraculum, οὐ.
 χροηστήριος, divinatorius, a, um.
 χροῆστης, ὁ, 1) qui oraculum dat. 2) qui mutuo dedit, creditor, ἄ. 3) foenerator, ἄ.
 χροηστικός, ἡ, ὄν, utilis, -e.
 χροηστογραφία, ἡ, 1) elegans pictura 2) elegans scriptura.
 χροηστοθήθεια, ἡ, morum probitas; boni mores.
 χροηστοθήτης, ες, qui probis est

moribus, probus, a, um.
χρηστομάθεια, crestormathia, θ.
χρηστομαθέω -ῶ, utilia disco.
χρηστομαθής, qui utilia didicit.
χρηστός, ἡ, ὄν, 1) utilis, -e 2) frugalis, -e; bonus, a, um.
χρηστότης, ἡ, 1) utilitas -atis, θ. 2) frugalitas, θ.
χρῆμα, τό, unguentum, -i, οὐ.
χρίσις ἡ, unctio -onjs, θ.
χρῆσμα, τό, unctum, -i, οὐ.
χριστεπώνυμος, ὄν, Christo cognominis.
χριστιανίζω, christianis faveo, christianus sum.
χριστιανικός, christianus, a, um.
χριστιανικῶς, christiane.
χριστιανισμός, δ, christianismus, ἄ.
χριστιανός, ὁ, christianus, ἄ.
χρηστός, ἡ, ὄν, 1) unctus, a, um 2) ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, CHRISTUS, ἄ.
χριστοφόρος, Christum ferens.
χρίω 1) ungo ἢ unguo (-nxi, -nctum), -ere 2) obliuo (-levi) -ere 3) χρίομαι, ungor ἢ inungor (-ctus sum) -i.
χρῶα, χρῶιά, ἡ, color, -oris, ἄ.
χρῶιῶ -ῶ, coloro, -are.
χρονίζω, **χρονίζομαι** 1) longo tempore duro et persevero, -are; 2) = βραδύνα, tardo, -are.
χρονικός, ἡ, ὄν 1) ad tempus pertinens 2) ἐν τῇ γραμμ. temporalis, e 3) τὰ χρονικά, chronica.
χρόνιος, α, ὄν 1) diurnus, a, um; tempestivus, a, um; 2) diurnans, tardus, a, um.
χρονιότης, ἡ, diurnitas.
χρονισμός, ὁ 1) diurnitas, -atis θ. 2) mora, -ae, θ.
χρονίως, longo tempore.
χρονογραφία, ἡ, temporum descriptio, θ. annales, -ium, ἄ.
χρονογράφος, δ, annalium scriptor; chronographus, -i, ἄ.
χρονολογικός, chrono.ogicus.
χρονολόγος, δ, chronologus, -i, ἄ.
χρόνος, ὁ 1) tempus, -oris, οὐ. 2) οἱ χρόνοι τοῦ ῥήματος, tempora verbi 3) ἐν τῇ μετρ. tempus, -oris, οὐ. 4) νεοελ. = ἔτος, annus, -i, ἄ.
χρονοτριβέω -ῶ 1) tempus tero

et mihi efficio *2) νεοελ. = βραδύ-
 να, diu tardo, -are, moror.
χρονοτριβή, ἡ, mora, -ae, θ.
χρυσάλλις, ἡ, chrysalis, -idis, θ.
χρυσάνθεμον, chrysanthemum.
χρυσανγέω -ῶ, aureo fulgeo.
χρυσανγής, ἐς, auro nitens.
χρῦσεια, τά, fodina aurea.
χρυσένδετος, ὄν, auro illigatus ἢ inclusus, a, um.
χρῦσεος, οὖς, ἡ, οὖν 1) aureus, a, um; auro ornatus, a, um; ὁ χρυσοῦς (ἔπον. σιατήρ), aureus, -i, ἄ. 2) croceus, a, um.
χρυσεραστής, ὁ, auri amator.
χρυσήλατος, ὄν, ex auro ductus ex auro ducti confectus, a, um.
χρυσήλεκτρον, chryselectrum, θ.
χρυσίζω, auro similis sum.
χρυσίζων, aureolus, a, um.
χρῦσιος, ἡ, ὄν, aureus, a, um.
χρυσίον, τό 1) paulum auri 2) aureus nummus.
χρυσίτης, δ, chrysites, -ae, ἄ.
χρυσόγλυφος, δ, auri celator.
χρυσόδετος, ὄν, auro ligatus (inclusus) ἢ obductus, a, um.
χρυσοειδής, ἐς, auro similis, e.
χρυσέλικτος, ὄν, auro tortuosus.
χρυσοθήρας, δ, auri venator.
χρυσόθριξ, δ, ἡ, auricomus, -i.
χρυσόκερως, cornibus aureis.
χρυσόκολλα, ἡ, chrysocolla, θ.
χρυσόκολλητος, χρυσόκολλος, ὄν, ex auro conglutinatus.
χρυσόκομης, χρυσόκομος, δ, cui aurea est coma.
χρυσόλιθος, ἡ, chrysolithus, -i, ἄ.
χρυσολόγος, δ, aurilegulus, -i, ἄ.
χρυσόμαλλος, ὄν, aureum vellus habens; -ον δέρας, aureae exuviae pecudis.
χρυσόμελον, chrysomelum, οὐ.
χρυσόνημα, τό, filum aureum.
χρυσοποιίκιλος, χρυσοποιίκιλος, ὄν, auro distinctus, a, um.
χρυσός, ὁ 1) aurum, -i, οὐ. 2) aureus nummus.
χρυσοστέφανος, ὄν, corona aurea redimitus, a, um.
χρυσόστικτος, ὄν, notis aureis distinctus, a, um.

χρυσόστομος, *ον*, os aureum habens; eloquens, -ntis, *δ* Χρυσόστομος, Chrysostomus, -i, *ἀ*.

χρυσότεικτος, *ον*, ex auro factus χρυσουργέω -*ῶ*, aurifex sum.

χρυσουργός, *δ*, aurifex, -icis, *ἀ*.

χρυσούς, *ή, ούν*, *ἴδε* χρύσεος.

χρυσούφαντος, *ον*, ex auro textus, a, um *ή* factus, a, um.

χρυσοφορέω -*ῶ*· 1) aurum fero· 2) ornamenta aurea gesto, -are.

χρυσοφορία, *ή*, gestatio, auri.

χρυσοφόρος, *ον*· 1) aurifer, a, um· 2) ornamenta aurea gestaus.

χρυσοφύλαξ, *δ*, auri custos.

χρυσόχειρ, *δ, ή*, annulos aureos in digitis gestans.

χρυσοχοεῖον, *τό*, officina aurificis, χρυσοχοεῖον -*ῶ*, aurum fundo-ere; aurifex sum.

χρυσοχοῖα, *ή*, ars, suri fundendi; ars aurificis.

χρυσοχόος, *ον*, aurifex, -icis.

χρυσόχρους, *ους, -ουν*, qui colore aureo est; auricolor; -oris.

χρυσόω -*ῶ*, in auro aliquid.

χρυσόωμα, *τό*· 1) vas aureum· * 2) = χρύσωσις.

χρυσώνητος, auro emptus, a, um.

χρυσουρχεῖον, *τό*, aurifodina.

χρυσουρχέω -*ῶ*, aurum fodio.

χρυσουρχία, *ή*, aurifodina, *θ*.

χρυσουρύχος, *δ*, auri effossor.

χρυσώσις, *ή*, auratura, -ae, *θ*.

χρυσωτής, *δ*, aurator.

χρυσωτός, inauratus, s, um.

χρῶμα, *τό*· 1) color, *ἀ*· 2) fucus, -us, *ἀ*· 3) μωσ. chroma.

χρωματίζω· 1) coloro· 2) tingo· 3) -ομαι, coloror -ari.

χρωματικός, *ή, δν*· 1) coloratus, a, um· 2) μω.σ. chromaticus.

χρωματισμός, *δ*, tinctura, *θ*.

χρωματογραφέω -*ῶ*, pingo, -ere

χρωματογραφία, *ή*, pictura, *θ*.

χρώννυμι και χρωνώω· 1) coloro, -are, tingo· 2) contamino.

χρώς, *δ*, cutis, -is, *θ*.

χρώσις, *ή*, tinctura, -ae, *θ*.

χρωστήρ, *δ*· 1) colorator, *ἀ*· * 2)

δ - τῶν ζωγράφων, penicillum.

χυδαῖζω· 1) vulgaris fio· * 2) lin-

guam vulgarem loquor.

χυδαῖκῶς, *χυδαῖστί*, vulgo.

χυδαῖος, *α, ον*, vulgaris, -a.

χυδαῖότης, *ή*, vilitas, *θ*.

χυδαῖώω -*ῶ*, vulgare reddo.

χύδην· 1) fuse, copiose· 2) promiscue

χυλίζω· 1) succum eicio, -ere·

2) in succum verto (aliquid).

χυλισμός, *δ*, succi expressio.

χυλός, *δ*, succus, *ἀ*, humor, *ἀ*.

χυλώω -*ῶ*, * χυλοποιέω -*ῶ*· 1) in-succum verto (aliquid)· 2) succum exprimo, -ere.

χυλώδης, *ες*· 1) succo similis, *ε*·

2) succo piensus, a, um.

χύλωσις, *ή*· 1) succi expressio·

2) succus expressus.

χῦμα, *τό*· 1) quod effusum est *ή* effusum fuit· 2) effusio, -onis, *θ*.

3) libamen, -inis, *οὐ*.

χυμικός, ad succos pertinens.

χυμός, *δ*· 1) succus, -i, *ἀ*, humor, -oris, *ἀ*· 2) sapor, -oris, *ἀ*.

χυμόςω -*ῶ*, saporem excito.

χύνω, *ἴδε* χέω.

χύσις, *ή*, effusio, -onis, *θ*.

χυτήρ, (*χυτήριον) fusorium, *οὐ*.

χύτης, *δ*, fusor, -oris, *ἀ*.

χυτός, *ή, δν*· 1) fusus, effusus·

2) fusilis, *ε*· 3) fossilis *ε*.

χύτρα, *ή*, olla, -ae, *θ*.

χολαῖνω, **χολεύω**· 1) claudus sum; claudico, μεταφ.—*εις τι*, claudico in aliqua re· 2) claudum facio

χόλανσις, **χολεῖα**, *ή*, **χόλευμα**, *τό*, claudicatio, -onis, *θ*.

χολός, *ή, δν*, claudus, a, um.

χολότης, *ή*, claudicatio, *θ*.

χολάω -*ῶ*, claudum reddo.

χόλωμα, *τό*, **χόλωσις**, *ή*, claudicatio, -onis, *θ*.

χῶμα, *τό*· 1) agger, -eris, *ἀ*· 2) = τῦμβος, tumulus, -i, *ἀ*· * 3) νεοελ. humus, -i, *ἀ*, terra, -ae, *θ*.

χωνεῖα, *ή*, fusio, -onis, *θ*.

χωνεῖον, *τό*, infundibulum, *οὐ*.

χώννεσις, *ή*, **χώννευμα**, *τό*· 1)

conflatura, -ae, coctura, -ae, *θ*.

* 2) νεοελ. = πένψις, digestio, *θ*.

χωνευτήριον, conflatorium, *οὐ*.

χωνευτής, *δ*, conflator, *ἀ*.

χωνευτικός, *ή, δν*· 1) fusorius, a,

um. *2) *νεοσλ.* ad concoquendum aptus, a, um.

χωνευτός, ή, όν. 1) conflatus, a, um. 2) fusilis, e.

χωνεύω. 1) *έπι μετάλ.* conflo, -are, aliquid; coquo (-xi) -ere, aliquid. *2) *νεοσλ.* = *καταπέπτω την τροφήν*, digero -ere (cibum).

χώνη, ή, χώνος, ό, χώνον, τό, infundibulum, -i, ού.

χώνιον, τό, = χωνεϊον.

χώννυμι, χωννύω, aggero, -are (terram): || παθ. tumudo condor.

χώρα, ή, terra, -ae, θ.

χωράριον, τό, arum segete consistum ή άπλ. arum, -i, ού.

χωρέω -ώ. 1) = *προχωιώ*, cedo cessi cessum, -re. 2) = *δέχομαι*, capio cepi, captum, -ere,

χωρησις, ή, capacitas, θ.

χωρητικός, ή, όν, capax, -acis.

χωρητικότητας, ή, capacitas, θ.

χωρητός, ή, όν, qui capi (percipi) potest.

χωριάζω, rusticor, -ari.

χωριάτης, ό, rusticus, -i, ά.

χωρίζω. 1) separo, -are. 2) scerno (-erevi), -ere. 3) —ομαι, α') me separo, ή separor (separatus sum) ari. β') removeor (motus sum) ab aliqua -re. || *κεχωρισμένος,*

η, ένον, separatus, secretus, re-

motus, a, um. || γ') —ομαι, *έχωρισθην, abeo, -ire; discedo, -ere.* 4) *έπι συζύγ.* repudio (-avi) -are (uxorem, maritum).

χωρικός, ή, όν, rusticus, a, um; agrestis, e.

χωρίον, τό. 1) = *τόπος*, locus (πληθ. loca). 2) locus munitus, castellum, -i. 3) = *χωριον, άγρός, κτήμα, locus; ager; -gri, ά.* praedium, -i, ού. rus, ruris, ού. villa, -ae, θ. 4) *χωριον συγγραφ.* locus.

χωρίς. α') *έπλο.* separatum. β') *περόθ.* sine (μετ' άφαιρ.), — *ύλάκος, sine custode.*

χώρισις, ή, divisio, -onis, θ.

χωρισμός, ό. 1) separatio, -onis. 2) = *διαζύγιον, divortium, ού.*

χωριστά, separatum.

χωριστής, ό, separator, ά.

χωριστός, ή, όν. 1) separabilis, e. 2) separatus, a, um.

χωρογραφώ, regionem describo.

χωρογραφία, regionis descriptio.

χωρογραφικός, geographicus.

χώρος, ό. 1) locus, -i, ά. spatium -i, ού. regio, θ. 2) ager.

χωροφύλαξ, ό, agri custos.

χώσις, ή. 1) aggeris ductio, exaggeratio huni. 2) agger, ά. obex.

χώσμα, τό, agger, ά. [agesta.

χωστός τάφος, tumulus ex terra

Ψ

Ψ, ψ (ψι), τό 23ον γράμμα, littera, ψ' 2) *ώς άριθμ.* σημείον τό μιν ψ=septingenta, τό δε, ψ=septingenta millia.

ψαδαρός, ψαθαρός, ψαθυρός, ά, όν, friabilis, e; infirmus, a, um.

ψάθη (ψάθα), ή, = ψιαθος.

ψαλιδίω, forcice rescio.

ψαλιδιον, τό, forficula, θ.

ψαλιδωτός, fornicatus, a, um.

ψαλλίζω, forcice rescio.

ψάλιον, τό, inferior pars freni.

ψάλλις, ή, forfex, -icis, θ.

ψάλλω. 1) fidibus cano, psalmo

-ere. *2) voce cano canto, -are.

ψαλμός, ό, fidium cantus.

ψαλμωδέω -ώ, psalmos cano.

ψαλμωδία, cantatio psalmodum.

ψαλμωδός, ό, psalmicen, -inis, ά.

ψαλτήριον, τό, iides -ium, θ. πλ. spalterium; -ii, ού. || liber psalmodum Davidis.

ψάλτης, fidicen, ά. psalter, -ae, ά.

ψαλτικός, ή, όν, ad psalterm pertinetens.

ψαμαθία, ής litus maris.

ψάμαθος, ή. 1) arena, -ae, θ. sabulum, -i, ού. 2) litus, -eris, ού.

ψαμαθώδης, arenosus, a, um.
 ψάμμος, ἡ, arena, -ae, θ.
 ψαμμώδης, ες, arenosus, a, um.
 ψάρ (πτ.), sturnus, -i, ἄ.
 ψαρός, ἡ, ὄν· 1) agilis; e· 2) varius, a, um; cinerei coloris.
 ψαῦσις, ἡ, tactus, -us, ἄ.
 ψανστός, ἡ, ὄν· 1) qui tactus est 2) qui tangi potest.
 ψαῦμα πρός, tango -ere.
 ψέγμα, τό, vituperium, -ii, οὐ.
 ψέγω· 1) reprehendo, -ere, atiquem· 2) vituperor· 3) ψέγομαι, reprehendor, -i; vituperor, -ari.
 ψεκάδιον, τό, guttula roris.
 ψεκάξω, guttas demitto.
 ψεκάς, ἡ, ros, ἄ. || guttula.
 ψεκτός, ἡ, ὄν, vituperabilis, e.
 ψεκτώς, vituperabiliter.
 ψέλ(λ)ιον, τό, armilla, -ae, θ.
 ψελλίω, balbutio, -ire.
 ψελλισμα, τό, ψελλισμός, δ, balbuties, -ei, θ.
 ψελλός, ἡ, ὄν, balbus, a, um.
 ψελλότης, ἡ, balbuties, -iei, θ.
 ψευδάργυρος, δ, argent madullerinum.
 ψευδής, ες· 1) falsus, a, um; 2) mentitus, a, um; ψευδέστατος, η, ον, mendacissimus.
 ψευδιστορέω -ῶ, falsa narro.
 ψευδολογέω -ῶ, falsa loquor.
 ψευδολογία, ἡ, mendacium, οὐ.
 ψευδολόγος, ον, mendax, -acis.
 ψεύδομαι· 1) = ψευδολογῶ, mentior, -iri· 2) fallo (fefelli) -ere· 3) = ἀπατῶμαι, frustor, -ari.
 ψευδόμαντις, δ, vates falsus.
 ψευδομάρτυς, δ, ἡ, testis falsus.
 ψευδομαρτυρέω -ῶ, falsa testor.
 ψευδομαρτυρία, ἡ, testimonium falsum.
 ψευδανύμφευτος γάμος, nuptiae falsae.
 ψευδοπαιδεία, ἡ, eruditio falsa.
 ψευδοπάρθενος, virgo simulata.
 ψευδοπάτωρ, δ, pater simulatus.
 ψευδοπροφητεῖα, falsa vaticinor
 ψευδοπροφήτης, falsus propheta
 ψευδορκέω -ῶ, falsum juro.
 ψευδορκία, ἡ, perjurium, οὐ.
 ψευδόρκιος, perjurus, a, um.

ψεῦδος, τό, mendacium, οὐ.
 ψευδοσοφία, ἡ, sapientia falsa.
 ψευδόσοφος, ον, falso sapiens.
 ψευδόχριστος, δ, Christi nonem et dignitatem sibi falso tribuens; Pseudo-Christus.
 ψευδόχρυσος, falso auro factus.
 ψεύδω, 1) fallo (fefelli), -ere, aliquidem ἢ aliquid. 2) decipio aliquidem
 *ψευδωνυμία, falsum nomen.
 ψευδώνυμος, ον, falsum nomen gerens.
 *ψευδωνύμως, falso nomine.
 ψευδῶς, falso mendaciter.
 ψεύσις, ἡ, mendacium, οὐ.
 ψεύσμα, τό, mendacium, -i,
 ψεύστης, ψεύστρια, ψεύστρεια, ἡ, mendax, -acis.
 ψήγμα, τό, 1) ramentum, -i, οὐ. 2) ψήγματα χρυσοῦ, auri micae.
 ψήκτρα, ἡ, 1) radula, -ae, θ.* 2) νεοετλ. peniculus, -i, ἄ.
 ψηλαφάω -ῶ, ψηλαφίζω τι, contracto (-avi), -are, aliquid.
 ψηλάφημα, τό, ψηλάφους, ἡ, contractatio, θ. palpum, οὐ.
 ψηλαφητός, contractabilis, e.
 ψηλαφητῶς, contractabiliter.
 ψήξις, ἡ, frigatio.
 ψηφάω -ῶ, cogito, -are.
 *ψητός, ἡ, ὄν, assus, a, um.
 ψηφηφορέω -ῶ, suffragium fero.
 ψηφηφορία, ἡ, suffragii ἢ sententiae latio.
 ψηφηφόρος, ον, qui suffragium ἢ sententiam fert.
 ψηφίζω, 1) calculus computo, supputo -are· 2) -ομαι, a) suffragium fero ἢ in eo β) decerno (crevi), -ere, aliquid· γ) -ομαι τινα, suffragiis aliquidem creo.
 ψηφίον, τό, calculus, i, ἄ.
 ψηφίς, ἡ, 1) calculus, ἄ. 2) lapillus pretiosus; gemma, θ.
 *ψηφίσις, ἡ, decretio, θ.
 ψήφισμα, τό, decretum, οὐ.
 ψηφιστής, δ, calculator, ἄ.
 ψηφοθετέω -ῶ, opus tessellatum facio.
 ψηφοθέτημα, τό, opus tessellatum; tessellatum pavimentum.
 ψηφοθέτης, δ, tessellarius, ἄ.

*ψηφολέκτης, δ, diribitor, á.

*ψηφολεξία, ἡ, diribitio, θ.

ψηφολογέω -ᾶ, 1) artem circulatoriam exerceo, -ere 2) opus tessellatum facio.

ψηφολόγος, δ, tessellarius, á.

ψηφοπαίκτης, δ, qui calculis ludendo fallit.

ψῆφος, ἡ, 1) calculus, -i, á. 2) ἡ διὰ ψήφου γνώμης ἀπόφανσις, suffragium, -i, οὐ. 3) ἡ τοῦ ψηφωτοῦ δδάφους, tessela, θ. tessera, θ.

ψηφηφορέω -ᾶ, suffragium fero.

ψηφηφορία, ἡ, suffragii elatio.

ψηφηφόρος, qui suffragium fert.

ψηφών, δ, spiritus putator.

ψηφωτός, tessellatus, a, um.

ψήχω, fricando detergo.

ψιάθιον, τό, storeola, -ae, θ.

ψιαθοποιός, δ, tegetarius á.

ψιαθος, ἡ, storea, θ. teges, θ.

ψιθυρίζω, 1) susurro, -are; murmuro, -are 2) obtracto.

ψιθυρίσμα, τό, susurramen, οὐ.

ψιθυρισμός, δ, susurramen, θ.

ψιθυριστής, δ, susurrator, á.

ψιθυρος, ον, susurrans, -ntis.

ψιθυρος, δ 1) = ψιθυρισμός, susurrus, á. 2) = ψιθυριστής, susurro, á.

ψιλή, ἡ, spiritus lenis.

ψιλός, ἡ, δν, 1) = γυμνός, nudus, a, um 2) = ἄθριξ, glaber, bra, brum; οἱ ψιλοί, milites levis armaturae 3) = λεπτός, tenuis, e.

ψιλότης, ἡ, 1) nuditas θ. 2) calvitium, οὐ. 3) tenuitas, θ.

ψιλόω -ᾶ, 1) nudo privo, -are, 2) spiritu leni noto 3) -οἶμαι, α') = ψιλός (φαλακρός) γίγνομαι, glabresco β') spiritui leni notor.

ψιλωμα, τό, calvities, -ei, θ.

ψιλωσις, ἡ, 1) nudatio, θ. 2) pilorum evulsio.

ψιμυθίζω, cerussa illino.

ψιμυθισμός, fucatio per cerussam

ψιμύθιον, τό, cerussa, -ae, θ.

ψιμυθιδόω -ᾶ, cerussa illino, cerussa fuco; -οἶμαι, cerussa me illino ἢ fuco, ἐψιμυθιαμέτος, ἡ, ον, cerussatus, a, um.

πίξ, ἡ, mica panis.

*πιττακίζω, dictata decanto.

πίττακος, (-κός), δ, psittacus.

πίχα, ἡ, panis molior pars.

πιχίον, τό, parva micas panis.

πιχολογέω -ᾶ, micas lego.

ψόα, ψοιά, ἡ, lumbus, -i, á.

ψόγος, δ, reprehensio, θ.

ψοφέω, -ᾶ, 1) sono strepo *2)

νεοεὺ. = ἀποδνησκω, morior, emorior.

ψόφημα, τό, strepitus, -us, á.

ψοφητικός, strepitum edens.

ψοφοδεής, ἐς, ad quosvis sonos

ἢ strepitus expavescens.

*ψοφοδεῶς, pavide.

ψόφος, δ 1) strepitus, á. *2) θά-

νατος ζῶου, mors animalis.

ψοφώδης, ἐς, strepens, -ntis.

ψυγείον, τό, figidarium, -ii, οὐ.

ψυγεύς, δ, refrigerans.

ψῦγμα, τό, frigus, -oris, οὐ.

ψυγμός, δ, refrigeratio, θ.

ψυκτήρ, δ, frigidarium, -ii, οὐ.

ψυκτήριος, α, ον, ψυκτικός, ἡ,

δν, refrigeratorius, a, um.

ψυκτός, ἡ, δν 1) refrigeratus, a,

um; 2) refrigerandus, a, um.

ψύλλα, -ἡ, ψύλλος, δ, pulex, á.

ψυλλίζω, pulico -are, ψυλλίζομαι,

me pulico.

ψῦξις, ἡ, refrigeratio, θ.

ψυχαγωγέω -ᾶ, 1) animas duco

ἢ deduco 2) animum flecto et

attraho, animum alliceo.

ψυχαγωγία, ἡ, animi oblectio.

ψυχαγωγικός, ἡ, δν, animum al-

liciens, oblectans, -ntis.

ψυχαγωγός 1) ductor (deductor)

animarum 2) oblectabilis, e.

ψυχάζω, me refrigero.

ψυχαίος, ad animum pertinens.

ψυχάριον, τό, animula, -ae, θ.

ψυχή, ἡ 1) anima, -ae, θ. vita,

-ae, θ. animus, -i, á. 2) ψυχή μου,

anima mea! anime mi!

ψυχικός, ἡ, δν, animalis, e.

ψυχόθεν, ex animo.

ψυχραίνω 1) refrigero, -are;

-ομαι, frigesco -ere; *2) μετφ. ψυ-

χραίνω τόν ζῆλόν πινος, studium

alicujus restinguo.

ψυχρασία, ἡ, ψύχρευμα, τό 1)

frigus, οὐ. 2) ineptiae, θ. πλ.

ψυχρία, ἡ, frigiditas, θ.
 ψυχρίζω, refrigero, -are.
 ψυχρολογέω -ᾶ, frigide dico.
 ψυχρολογία, ἡ, dictio frigida.
 ψυχρολουσία, ἡ, lotio in (aqua) frigida.
 ψυχρολουτέω -ᾶ, -λουτρέω -ᾶ, frigida me lavo ἢ labor, -ari.
 ψυχομαχέω -ᾶ 1) ad extremum spiritum depugno 2) = ψυχορραγῶ, animam ago.
 ψυχομαχία, ἡ, ad extremum usque spiritum producta dimicatio.
 ψυχοπομπός, δ, animarum deductor
 ψυχορραγέω -ᾶ, animam ago.
 ψυχορραγία, ἡ, singultus, ἀ.
 ψύχος, τό, frigus, -oris, οὐ.
 ψυχοφθόρος, ον, animam perdens; letifer, a, um.
 ψυχόω -ᾶ, animo, -are.
 ψυχρός, ἀ, ὄν, frigidus, a, um.
 ψυχρότης, ἡ 1) frigiditas, θ. 2) — λόγος, frigus, -oris, οὐ.

ψυχρόω -ᾶ, refrigero, -are; —ομαι, frigesco, -ere
 ψύχω, irigefacto, -are; refrigero, -are; —ομαι, frigesco, -ere.
 ψύχωσης, ἡ 1) = ἐμψύχωσης, animatio, θ. *2) νεοσλ. psychosis, θ.
 ψυχοφελής, ἐς, animo utilis.
 ψωλή, ἡ 1) glans penis denudata: 2) = πόσθη, mentula, -ae, θ.
 ψωλόεις, ψωλός, ψωλών, δ, mentulatus, -i, ἀ.
 ψωμίζω, panem praebeo, -ere; nutrio, -ire aliquem; —ομαι, panem accipio; nutrior, -iri.
 ψωμίον, τό 1) frustulum panis: *2) νεοελ. = ἄρτος, panis, -is, ἀ.
 ψωμός, δ, buccae, -ae, θ.
 ψώρα, ψωρίασις 1) scabies, -ei, θ. 2) arborum impetigo, θ.
 ψωραλός, α, ον 1) scabiosus; scaber, bra, brum *2) μεταφ. vilis, e.
 ψωριάω -ᾶ, scabie laboro.
 ψωροώδης, ψωροειδής, ἐς, scabiosus, a, um.

Ω.

Ω, ω (ὦ μέγα) τὸ ἄρον γράμμα, littera ω 2) ὡς ἀριθμ. ω = octingenta, τὸ δὲ ᾠ = octingenta millia.
 ᾠ, δ.
 ᾠ, δ, ᾠ πολὺν πρόσωπον! o qualis facies!
 ᾠ, oh.
 ᾠα, ἡ 1) pellis ovina 2) vestis ex pelle ovina.
 ᾠάριον, τό, ovum parvum.
 ᾠδάριον, τό, cantulus, -i, ἀ.
 ᾠδε, ᾠδί, sic; hic; hac.
 ᾠδειόν, τό, Odëum, -i, οὐ.
 ᾠδή, ἡ 1) cantus, us, δ. 2) carmen, -inis, οὐ. ode, -es, θ.
 ᾠδικός, ἡ, ὄν 1) canorus, a, um canticus, a, um.
 ᾠδίνες, ἀ 1) dolores parturientis 2) dolores vehementes.
 ᾠδίνη, ἡ, dolor, -oris, ἀ.
 ᾠδινηρός, dolorosus, a, um.
 ᾠδίνω, partus dolores sentio.

ᾠδός, δ, cantor.
 ᾠδονίς, indignatio, θ.
 ᾠέ, ᾠή, oh!
 ᾠζώ, exclamo oh.
 ᾠθίω -ᾶ 1) trudo 2) pello *3) μεταφ. propello 4) —ομαι, trudo -i; pellor, -i.
 ᾠθησις, ἡ, actio trudendi.
 ᾠθίζω 1) trudo (-si) -ere *2) vexo, -are; male tracto, -are; —ομαι, a) in turba premor β) contendo, -ere.
 ᾠθισμός, δ 1) nixus, quo aliquid amoliri, pellere ἢ dejicere conamur 2) impulsio, propulsio, θ. 3) conflictus, ἀ. proelium, οὐ.
 ᾠκέως, celeriter; cito.
 ᾠκύαλος, ον, citus in mari.
 ᾠκύβηλος, ον, celeriter feriens.
 ᾠκυρόμομος, ᾠκυρόμομος, ον, celeriter currens.
 ᾠκυδρομέω -ᾶ, celeriter curro.

ὠκυπέτης, δ, celeriter volans.
 ὠκύπους, ουν, pedibus celer.
 ὠκυπορεύω -ῶ, celeriter -eo.
 ὠκύς, εἶα, ὕ, celer, -eris, -ere.
 ὠκύτης, ἦ, celeritas, -atis, θ.
 ὠλένη, ἦ, ulna, -ae, θ.
 ὠμαδῖς, ὠμαδόν, in humeris.
 ὠμιαῖος, qui est in humero.
 ὠμοβορεῦς, ὠμοβόρος, ὠμοβρώς,
 qui carne cruda vescitur.
 ὠμόθυμος, ον, crudelis, e
 ὠμοί, heu mihi.
 ὠμολογημένως, haud dubie.
 ὠμόμοι -οῦμαι, crudescio, -ere.
 ὠμοπλάται, αἱ, scapulae, θ.
 ὠμων, τό, humerulus, -i, οὐ.
 ὠμος, δ, humerus, -i, ἀ.
 ὠμός, ἦ, ὄν· 1) crudus, a, um·
 2) μεταφ. crudēlis, e.
 ὠμόσιτος, crudis cibis vescens.
 ὠμότης, ἦ· 1) = ἀπειρία, cruditas,
 -atis, θ. 2) μεταφ. crudelitas, θ.
 crudelitas, θ.
 ὠμοφαγία, ἦ, crudorum voratio.
 ὠμοφάγος, crudis cibis vescens.
 ὠμόφρων, δ, ἦ, crudelis, e.
 ὠνέμομαι -οῦμαι (ἐπιρῖαμη)· 1) embo
 (emi, -ere) 2) -τίλη, φόρος, re-
 dimo (-emi -ere) vectigalia.
 ὠνή, ἦ, emptio, redemptio, θ.
 ὠνημα, τό, res emptae.
 ὠνησις, ἦ, emptio, θ.
 ὠνητής, δ, emptor, -oris, ἀ.
 ὠνητικός, ἦ, ὄν, emax, -acis.
 ὠνητός, ἦ, ὄν· 1) emptus, a, um;
 2) venalicius, a, um.
 ὠνιος, α, ον, venalis, e.
 ὠνος, δ, pretium, -ii, οὐ.
 ὠογενής, ἐς, ex ovo genitus.
 ὠοειδής, ἐς, ovo similis.
 ὠόν, τό, ovum, -i, οὐ.
 ὠοπώλης, δ, ovorum venditor.
 ὠόπωλις, ἦ, ovorum venditrix.
 ὠοσκοπία, ἦ, vaticinatio ex ovis
 φωτοκέτω -ῶ, ovum (ova) pario
 gigno edo, -ere.
 φωτοκία, ἦ, ovi generatio.
 ὠτόκος, ον, oviparus, a, um.
 ὠφορός, ον, ovum ferens.
 ὠρα· 1) tempus, anni, hora -ae,
 θ. 2) = καιρός, εὐκαιρία, tempus,
 -oris, οὐ. hora· 3) aetas florens

juventas, ἦ juvenus· 4) pulchri-
 tudo, θ. 5) αἱ Ὠραὶ, Horae, -arum,
 θ. πλ. *6) νεοελ. tempus diei, hora,
 -ae, θηλ.

ὠρα, ἦ, cura, -ae, θ.

ὠραίζω, decoro, -are; orno ἦ
 exorno, -are; -ομαι, α') nimis
 orno me· β') floreo, -are; sum
 pulcher.

ὠραῖος, α, ον· 1) tempestivus, a,
 um; maturus, a, um· 2) qui est in
 aetatis flore· 3) pulchet, chra,
 chrum.

ὠραιότης, ἦ· 1) tempestivitas,
 maturitas, -atis, θ. 2) pulchritudo,
 -inis, θ. venustas, -atis, θ.

ὠραῖσμα, τό, ὠραῖσμός, δ, orna-
 tus exquisitor; exornatio, θ.

ὠραῖστής, δ, qui se ornat; for-
 master, -tri, ἀ.

ὠραῖως, mature.

ὠρημα, τό, cura, -ae, θ.

ὠριαῖος, α, ον, unius horae.

ὠρικός, tempestivus, a, um.

ὠριμάζω· 1) matuoro, -are, ali-
 quid· 2) maturesco, -ere.

ὠριμος, ον, maturus, a, um.

ὠριμότης, ἦ, maturitas, -atis, θ.

ὠρολογητής, δ, horarum index.

ὠρολόγιον, ὠρονόμιον, τό· 1) horo-
 logium, -ii, οὐ. *2) νεοελ. horae.

ὠρονομέω -ῶ, horas indico.

ὠρονόμος, ον, horas regens.

ὠροσκοπεῖον, ὠροσκόπειον, τό,
 horoscopium, -ii, οὐ.

ὠροσκοπέω -ῶ, horas considero
 et noto; horoscopyo, -are.

ὠροσκοπήσις, ὠροσκοπία, ἦ,
 consideratio horarum.

ὠροσκόπος, δ, horoscopyo, -i, ἀ.

ὠρυγή, ἦ, ὠρυγμός, δ, ὠρυγμα,
 τό· 1) mugitus, rugitus, -us, ἀ. 2)
 ulutatus, -us, ἀ.

ὠρύω, ὠρύομαι· 1) = βρυχώμαι.
 rugio· 2) = βλολύζω, ululo.

ὦς (= οὔτως), ita, hoc modo.

ὦς· 1) ἐπιρ. α') ut ἦ uti: β') si-
 cut ἦ sicuti quemadmodum: γ')
 tanquam: δ') quasi: (κατελεπετο)
 ὡς γοσῶν quasi aegrotaret· ε') μετ'
 ἀριθμητ. circiter, fere ad: ὡς ὀκτὼ
 σταδίους ἀπέχει, circiter mille pas-

sus abest· ζ') μεθ' ὑπερθι. quam :
 ὡς τάχιστα, quam celerime· ζ')
 ὡς πρὸς τι, versus· η') ἐν ἐπιφων·
 quam, quantopere· ὡς ἀστεῖος ὁ
 ἀνθρώπος, quam urbanus iste est·
 θ') φράσεις: ὡς εἰκός· ut aequum
 est· 2) πρόθ. in, ad (aliquem ἢ
 σπαν. aliquid)·—3) σύνθ. α') χρον.
 ut, quum, ubi postquam: β') αι-
 τιολογ. quia, quoniam; quod: γ')
 τελικ. ut, quo: δ') ὡς μή, ne: ε')
 συμπτ. = ὥστε, ut.
 ὠσάν, ὡς ἄν, dum, donec.
 ὠσανεῖ, ὡς ἄν εἰ, prout, tanquam
 quasi, pefinde ac si.
 ὠσαύτως, similiter.
 ὠσει, quasi.
 ὠσις, ἦ, impulsus, -us, ἄ.
 ὠσπερ, ut, quemadmodum.
 ὠσπερεῖ, ὠσπερ εἰ, ut si.
 ὠσπερανεῖ, ὠσπερ ἄν εἰ, quasi.
 ὠστε, ut (προηγ. δεικτικῶν).
 ὠστις, ὁ, qui trudit.
 ὠστιζῶ, saepius trudo.
 ὠστικὸς, ἦ, ὄν, impellens.
 ὠστικῶς, ἐπίρ. impellendo; tru-
 dendo.
 ὠσισμός, ὁ, impulsus, us, ἄ.
 ὠστός, impellendus, a, um.
 ὠτάγρα, ἦ, foriceps auricularia.
 ὠτακουστής, ὁ, ausculto.
 ὠτακουστέω -ῶ, qui auscultat.
 ὠταλέω -ῶ, ὠταλιδάω -ῶ, au-
 rium dolore labōro, -are.
 ὠταλία, ἦ, aurium dolor.
 ὠταλικός, ἦ, ὄν, 1) aurium do-

lore laborans· 2) aurium dolorem
 excitans.

ὦ τᾶν, ὦ τάν, o homo!
 ὠτειλή, ἦ, cicatrix, -icis, θ.
 ὠτικός, ad aurem pertinens.
 ὠτίον, τό, auricula, -ae, θ.
 ὠτίς, (πι.) otis, -idis, θ.
 ὠτογλυφίς, auriscalptum, οὐ.
 ὠτοειδής, ἐς, similis auriculae.
 ὠτοειδῶς, in formam auriculae.
 ὠτός, ὠτος, (πι.) otus, -i, ἄ.
 ὠτόεις, εσσα, εν, auritus, a, um.
 ὠφέλεια, ἦ, utilitas.
 ὠφέλω -ῶ, juvo, adjuvo, -are,
 aliquem·—οὔμαι ἀπό τινος, ἐκ τινος
 utilitatem capio ex aliquo.
 ὠφέλημα, τό, adjumentum, οὐ.
 ὠφέλησις, ἦ, utilitas, θ.
 ὠφέλητός, adjuvandus, a, um.
 ὠφέλιμος, ὄν, utilis, e.
 ὠχρα, ἦ, ochra, -ae, θ.
 ὠχραίνω· 1) pallidum reddo· 2)
 pallesco, -ere.
 ὠχραντικός, pallidum redens.
 ὠχράω -ῶ, palleo, -ere.
 ὠχρία, ἦ, pallor, -oris, ἄ.
 ὠχρίας, ὁ, homo pallidus.
 ὠχρίασις, ἦ, pallor, ἄ.
 ὠχρίδιω -ῶ, pallesco (-ui), -ere.
 ὠχρός, ἄ, ὄν, pallidus, a, um.
 ὠχρότης, ἦ, pallor, -oris, ἄ.
 ὠχρόω -ῶ· 1) pallidum reddo;
 -ere· 2) pallidus sum.
 ὠχρωμα, pallor corpori indutus.
 ὠψ (ὠπός), ἦ, oculus, -i, ἄ.
 φώδης, ἐς, ove similis.

Π Ι Ν Α Ε

ΤΩΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Α

Ἀάλας, Ahala, -ae, ἄ.
Ἀαρνα (πόλις) Aharna, -ae, θ.
Ἀβαντιάδης, Abantiades, -ae, ἄ.
Ἀβαντιάς, Abantias, adis, θ.
Ἄβας, Abas, -ntis, ἄ.
Ἄβατος (νήσος), Abatos, -i, θ.
Ἄββα (πόλις), Abba, -ae, θ.
Ἄβδηρα, Abdëra, -ae, θ.
Ἄβελλα (πόλις), Abella, ae, θ.
Ἄβελλῖνον (πόλις), Abellinum, οὐδ.
Ἄβεντῖνον (ὄρος), Aventinum, οὐδ.
Ἄβνοβα (ὄρος), Abnoba, -ae, ἄ.
Ἄβος (ὄρος), Aba, -ae, ἄ.
Ἄβυδος (πόλις), Abydus, -i.
Ἄβυδηνός, Abydaenus, a, um.
Ἀγαθοεργοί (ἐν Σπάρτῃ), Agathurgi, -orum, ἄ. πλ.
Ἀγαθονλήης, Agathocles, -is.
Ἀγαμέμνων, Agamemnon, -onis, ἄ.
Ἀγήνωρ, Agenor, -oris, ἄ.
Ἀγησίλαος, Agesilaus, -i, ἄ.
Ἄγλαϊα, Aglaja ἢ Aglaja, θ.
Ἄγλαοφῶν, Aglaophon, ἄ.
Ἀγρίππας, Agrippa, -ae, ἄ.
Ἀγριππίνα, Agrippina, ae, θ.
Ἄγγυλα (πόλις), Agylla, -ae, θ.
Ἀγύριον, Agyrium, -i, οὐ.
Ἀδραμύτιον, Adramytëuns.
Ἀδράστεια, Adrastëa, -ae, θ.
Ἀδραστος, Adrastus, -i, ἄ.
Ἄδρια (πόλις), Hadria, -ae, θ.
Ἄδριας, Hadria, -ae, ἄ.
Ἀδριανός, Hadrianus.
Ἄδωνις, Adônis, -idis, ἄ.
Ἀθαμανία, Athamania, -ae, θ.
Ἀθάμας, Athamas, -ntis, ἄ.
Ἀθηνᾶ, Minerva, -ae, θ.
Ἀθῆναι, Athenae, -arum.
Ἀθῆναιον, Athenaeum, -i, οὐ.
Ἀθηνῖον, Athenio, -onis, ἄ.
Ἀθηνόδωρος, Athenidorus, -i, ἄ.
Ἀλαίη (νήσος), Aeëa, -ae, θ.
Ἀλαός, Aeucus, -i, ἄ.

Ἀιακίδης, Aeacius, -i, ἄ.
Ἄϊας Ajax, -acis, ἄ.
Ἄϊγαι (νήσοι), Aegae, arum, θ.
Ἀϊγαῖον πέλαγος, Aegeus mare.
Ἄϊγέυς, Aegeus, -i, ἄ.
Ἄϊγινα, Aegina, -ae, θ.
Ἄϊγιον, Aegium, -i, οὐ.
Ἄϊγὸς ποταμοί, Aegos flumen.
Ἀϊγοῦσαι (νήσοι), Aegates; um, θ.
Ἄϊγυπτος, Aegyptus, -i; θ.
Ἀΐητης, Aeëta, -ae, ἄ.
Ἀιθιοπία, Aethiopia, ae, θ.
Ἄιλια (Ἰεροσαλήμ), Aelia, ae.
Ἄιλίλιος, Aemilius.
Ἄιμονία (Βοιωτία), Aemonia, -ae.
Ἄινείας, Aeneas, ae, ἄ.
Ἄινειδῆς, Aeneis, idis, θ.
Ἄιολία, Aeolia, -ae, θ.
Ἄιολεῖς, Aeoles, uns ἢ Aeolii.
Ἄϊολος, Aeolus, -i, ἄ.
Ἄϊσωπος, Aesopus, -i, ἄ.
Ἄϊτνη, Aetna, -ae, θ.
Ἄϊτωλία, Aetolia, -ae, θ.
Ἀκαδήμεια, Academia, -ae, θ.
Ἀκαρνανία, Acarnania, -ae, θ.
Ἀκράγας (πόλις), Agrigentum.
Ἀλεξάνδρεια, Alexandria, ae, θ.
Ἀλέξανδρος, Alexander, dri, ἄ.
Ἄλκιστις, Alcestis, -is, θ.
Ἀλκιβιάδης, Alcibiadës, -is, ἄ.
Ἄλπεις, Alpes, -ium, θ.
Ἄλφειὸς (ποταμός), Alpheus, -i, ἄ.
Ἀμαδρυάδες, Hamadryades, -arum.
Ἀμαζών, Amazon, onis, θ.
Ἀμάλθεια, Amalthea, -ae, θ.
Ἄμμων, (Jupiter) Ammon.
Ἀμφικτύονες, Amphictyones.
Ἀμφικτυονία, ancilium Amphictyonum.
Ἀμφιλοχία, Amphilochia, θ.
Ἀμφιτρίτη, Amphitrite, -es, θ.
Ἀμφιτρυῶν, Amphitryo, -onis, ἄ.
Ἀνακρέων, Anacreon, -ontis, ἄ.

Ἀνδρομάχη, Andromache, -es, θ.
 Ἀνδρομέδα, Andromeda, -ae, θ.
 Ἀντιόχεια, Antiochia, -ae, θ.
 Ἀντίχριστος, δ, Antichristus.
 Ἀπέννινα ὄρη, Apenninus, -i, δ.
 Ἀπόλλων, δ, Apollo, -inis, δ.
 Ἀππιος, δ, Appius, -ii, δ.
 Ἀραβία, ἡ, Arabia, -ae, θ.
 Ἀραβ, δ, Arabs, -abis, δ.
 Ἀργαφόντες, Argiphontes, -is, δ.
 Ἀργολίς, ἡ, Argolis, -idis, θ.
 Ἀργος, Argi, -orum, δ.
 Ἀργώ, ἡ, Argo, -us, θ.
 Ἀρειος Πάγος, Areopagus, -i, δ.
 Ἀρης, δ, Mars, -rtis, δ.
 Ἀριάδνη, ἡ, Ariadna, -ae, θ.
 Ἀρτεμῖς, ἡ, Diana, -ae, θ.
 Ἀσία, ἡ, Asia, θ.
 Ἀσκληπιάδης, δ, Asclepiades, δ.
 Ἀσκληπιός, δ, Aesculapius, δ.
 Ἀτλαντικός, δ, Atlanticus, a, um.
 Ἀτλαντίς, Atlantis, -idis, θ.
 Ἄτλας, Atlas, -antis, ἀρ.
 Ἀττική, Attica, -ae, θ.
 Αὐγουστα, Augusta, -ae, θ.
 Αὐγουστος, Augustus, -i, ἀρ.
 Ἀφροδίτη, Venus, -eris, Gyptris.
 Ἀχαΐα, Achaja, -ae, θ.
 Ἀχιλῆος, Achelous, -i, ἀρ.
 Ἀχέρων, Achéron, -ntis, δ.
 Ἀχιλλεύς, Achilles, -i, δ.

B

Βαβυλών, Babylon, -onis, θ.
 Βάκχος, Bacchus, -i, δ.
 Βοιωτία, Boeotia.
 Βόσπορος, Bosporus, -i, δ.
 Βυζάντιον, Byzantium, -ii, οὐδ.
 Βυζαντινός, Byzantinus, a, um.

G

Γάδειρα, τὰ, Gades, -ium, δ.
 Γάιος, δ, Gajus.
 Γαλλία, Γαλατία, ἡ, Gallia, -ae, θ.
 Γανυμήδης, δ, Ganymèdes, -is, δ.
 Γερμανία, ἡ, Germania, -ae, θ.
 Γοργίας, δ, Gorgias, -ae.
 Γοργόνη, ἡ, Gorgona, -ae, θ.
 Γοργώ, ἡ, Gorgon, -δονίς, θ.

A

Δαίδαλος, δ, Daedalus, -i, δ.

Δανάη, ἡ, Danae, -es.
 Δαναοί, οἱ, Danaï, -δρῦμ.
 Δαρεῖος, δ, Darèus ἢ Darius, -i.
 Δαυλῖς ἢ Δαύλεια, ἡ, Daulis, -idis.
 Δελφοί, οἱ, Delphi, δρῦμ, δ.
 Δῆλος, ἡ, Delos, (-us), -i, θ.
 Δημήτηρ, ἡ, Ceres.
 Δημήτριος, δ, Demetrius, -i, δ.
 Διογένης, δ, Diogenes, -is, δ.
 Διονύσιος, δ, Dionysius, -i, δ.
 Διόνυσος, δ, Bacchus, -i, δ.
 Διόσκουροι, οἱ, Castor et Pollux.

E

Ἐκάτη, ἡ, Hecate, -es, θ.
 Ἐκβάτανα, τὰ, Ecbatana, -orum.
 Ἐκτωρ, δ, Hector, -oris, δ.
 Εἰλείθυια, ἡ, Lucina, -ae, θ.
 Ἑλένη, ἡ, Helena, -ae, θ.
 Ἑλενος, δ, Helenus, -i, δ.
 Ἑλευσίς, ἡ, Eleusis, -is, θ. ||
 Ἑλευσίνιος, Eleusinius, a, um ||
 τὰ — α μυστήρια, mysteria Eleu-
 sinia.
 Ἑλικών, δ, Helicon, -δονίς, δ.
 Ἑλλάς, ἡ, Hellas, -adis, θ. Grae-
 cia, -ae, θ.
 Ἑλλήσποντος, δ, Hellespontus, -i.
 Ἐπαμεινώνδας, δ, Epaminondas.
 Ἐπιμηθεύς, δ, Epimethes, -i, δ.
 Ἐρατώ, ἡ, Eratu, -us, θ.
 Ἐρεχθεῖον, τό, Erechteum, -i, οὐδ.
 Ἐρεχθεύς, δ, Erechteus, -ci, δ.
 Ἐριν(ν)ύς, ἡ, Erinnys, -yos, θ.
 αἱ Ἐριννύες, Furiac, -arum, θ.
 Ἐρμῆς, δ, Mercurius, -ii, δ.
 Ἐτεοκλῆς, δ, Eteocles, -is, δ.
 Ἐβα, ἡ, Eva, -ae, θ.
 Εὐβοία, ἡ, Euboea, ae, θ. || Εὐ-
 βοϊκός, ἡ, ὄν, Euboicus, a, um.
 Εὐρουπίδης, δ, Euripides, -is, δ.
 Εὐρώπη, ἡ, Europa, -ae, θ.
 Εὐτέρπη, ἡ, Euterpe, -es, θ.

Z

Ζάκυνθος, ἡ, Zacynthus, -i, θ.
 Ζεύξιππος, δ, Zeuxippus, -i, δ.
 Ζεῦξις, δ, Zeuxis (pictor).
 Ζεύς, δ, Jupiter, Jovis, δ.
 Ζέφυρος, δ, Zephyrus, -i, δ.
 Ζήνων, δ, Zeno, -δονίς, δ.

Η

- Ἠλύσιον πεδίον, Elysium campus;
vallis Elysia.
Ἠρα, ἡ, Juno, -onis, θ.
Ἠράκλεια, ἡ, Heraclea, -ae, θ.
Ἠρακλῆς, δ, Hercules, -is, θ.
Ἠράκλειτος, δ, Heraclitus, -i, ἀ.
Ἠρώ, ἡ, Hero, -us, θ.
Ἠρώδης, δ, Herodes, -ae, ἀ.
Ἠσίοδος, δ, Hesiodus, -i, ἀ.
Ἠφαιστος, δ, Vulcanus, -i, ἀ.

Θ

- Θάλεια, ἡ, Thalia, -ae, θ.
Θαλῆς, δ, Thales, -is ἢ -etis.
Θάσος, ἡ, Thasus, (-os), -i.
Θέμις, ἡ, Themis, -idis, θ.
Θεμιστοκλῆς, δ, Themistocles, -is.
Θεοφάνης, δ, Theophanes, -is, ἀ.
Θεοφανώ, ἡ, Theopano.
Θεόφραστος, δ, Theophrastus, -i.
Θερμοπύλαι, αἰ, Thermopylae.
Θεσσαλία, ἡ, Thessalia, -ae, θ.
Θεσσαλονίκη, ἡ, Thessalonica, -ac.
Θήβαι, αἰ, Thebae, -arum, θ.
Θηραμένης, δ, Theramenes, -ae.
Θησεῖον, τό, Templum Thesei.
Θησεύς, δ, Theseus, -i, ἀ.
Θουκυδίδης, δ, Thucydides, -is.
Θράκη, ἡ, Thracia, -ae, θ.
Θρασύβουλος, δ, Thrasybulus.

Ι

- Ἰάσων, δ, Iason, -onis, ἀ.
Ἰδη, ἡ, Ida, -ae, θ.
Ἰδομενεύς, δ, Idomeneus, -i, ἀ.
Ἰεριχώ, ἡ, Iericho, -untis.
Ἱεροσόλυμα, τὰ, Hierosolyma.
Ἰησοῦς, δ, Jesus, -u, ἀ. Ἰησοῦς Χριστός, Jesus Christus ἢ πρὸ Χριστοῦ, ante Christum natus.
Ἰλιάς, ἡ, Ilias, -adis, θ.
Ἰλιών, τό, Ilion ἢ Ilium, -ii.
Ἰλλυρία, Ἰλλυρίς, ἡ, Illyria.
Ἰνδία, ἡ, India, -ae, θ. ἢ Ἰνδικός, ἡ, ὄν, Indicus, a, um ἢ Ἰνδός, δ, Indus, -i.
Ἰουδαία, ἡ, Judaea, -ae, θ.
Ἰούδας, δ, Judas, -aa, ἀ.
Ἰουλιανός, δ, Julianus, -i, ἀ.
Ἰούλιος, δ, Julius, -i, ἀ.
Ἰουλία, ἡ, Julia, -i, θ.

- Ἰουστινιανός, δ, Justinianus, -i.
Ἰπποκράτης, δ, Hippocrates, -is.
Ἴρις, ἡ, Iris, -is καὶ -idis, θ.
Ἰσοκράτης, δ, Isocrates, -is, ἀ.
Ἰστρος, δ, Ister ἢ Hister, -stri, ἀ.
Ἰταλία, ἡ, Italia, -ae, θ.
Ἰφιγένεια, ἡ, Iphigenia, -ae, θ.
Ἰωλκός, ἡ, Iolcos (-us), -i, θ.
Ἰωνία, ἡ, Ionia, -ae, θ.

Κ

- Κάδμος, δ, Cadmus, -i, ἀ.
Καῖσαρ, δ, Caesar, -iris, ἀ.
Καλλιόπη, ἡ, Calliope, -es, θ.
Καλλιρρόη, ἡ, Callirhoe, -es, θ.
Καλυψώ, ἡ, Calypso, -us, θ.
Κάλχας, δ, Calchas, -ntis, ἀ.
Καπιτώλιον, τό, Capitolium, -ii.
Καπύη, ἡ, Capua, -ae, θ.
Καρχηδών, ἡ, Carthago, θ. ἢ Καρχηδόσιος, α, ον, Carthaginiensis, e ἢ Καρχηδονιακός, ἡ, ὄν, Punicus, a, um.
Κάτων, δ, Cato, -onis.
Καύκασος, δ, Caucasus, -i.
Κιγκιννάτος, δ, Cinnatus, -i.
Κικέρων, δ, Cicero, -onis.
Κιλικία, ἡ, Cilicia, -ae.
Κίμων, δ, Cimon, -ōnis, ἀ.
Κλειώ, ἡ, Clio, -us, θ.
Κολοφών, ἡ, Colophon, -ōnis, θ.
Κολχίς, ἡ, Colchis, -idis, θ.
Κολωνός, δ, Colonus, -i, ἀ.
Κόρινθος, δ, Corinthus, -i, θ.
Κρήτη, ἡ, Creta, -ae, θ. ἢ Κρήσις, δ, Cres, -etis ἢ Κρήσσα, ἡ, Cressa, ae ἢ Κρητικός, Critensis, e.
Κρόνια, τὰ, Saturnalia, -ium.
Κρόνος, δ, Saturnus, -i, ἀ.
Κυβέλη, ἡ, Cybele, -es, θ.
Κυκλάδες (νησοί), Cyclades, um.
Κύκλωψ, δ, Cyclops.
Κύπρις (Ἀφροδίτη), Cypris, θ.
Κύπρος, ἡ, Cyprus, -i, θ. ἢ Κύπριος, -ακός, Cyprius, Cyprius, Cypriacus, a, um.
Κωκυτός, δ, Cocytus, -i.

Λ

- Λακεδαίμων, ἡ, Lacedaemon, -onis ἢ Λακεδαιμόνιος, α, ον, Lacedaemonius, a, um.

Λαμία, ἡ, Lamia, -ae, θ. || **Λαμῆς**, Lamiensis, e.
Λαοδίκεια, ἡ, Laodicæa, -ae, θ.
Λαοκόων, δ, Laocon, -ontis.
Λαομέδων, δ, Laomedon, -ntis.
Λάρισσα, ἡ, Larissa, -ae, θηλ. || **Λαρισσαῖος**, Larissæus, a, um.
Λέρνη, ἡ, Lerna, -ae, θ.
Λέσβος, ἡ, Lesbos, -i, θ. || **Λέσβιος**, a, on, Lesbius, a, um.
Λητώ, ἡ, Latona, -ae, θ.
Λιβύη, Libya, -ae, θ., Africa, æ. || **Λιβυκός**, ἡ, ὄν, Libycus, Africanus, a, um.
Λοκρίς, ἡ, Locris, -idis' || **οἱ Λοκροί**, Locri.
Λυδία, ἡ, Lydia' || **Λύδιος**, -ικός, Lydus, Lydius, a, um' || **Λυδός**, Lydus.
Λυκία, ἡ, Lycia, -ae.
Λυκοῦργος, δ, Lycurgus, -i.

M

Μαγνησία, ἡ, Magnesia, -ae.
Μακεδονία, ἡ, Macedonia, -ae' || **Μακεδών**, Macedo, -onis.
Μαραθῶν, δ, Marathon, -ónis' || **Μαραθῶνιος**, Marathonius, a, um.
Μάριος, δ, Marius, -ii, á.
Μαρία, ἡ, Maria, -ae.
Μάρκος, δ, Marcus, -i, á.
Μαθηαῖος, δ, Mathæus, -i, á.
Μέγαρα, τὰ, Megara, -orum, οὐ. πλ. || **Μεγαρεύς**, δ, Megarensis -is.
Μελπομένη, ἡ, Melpomene, -es, θ.
Μέμφις, ἡ, Memphis, -is, θ.
Μενέλαος, δ, Menelaus, á.
Μήδεια, ἡ, Medæa, -ae, θ.
Μηδία, ἡ, Media, ae, θ.
Μήλος, ἡ, Melus, -i.
Μιθριδάτης, δ, Mithridates, -is.
Μίλητος, ἡ, Milêtus, -i, θ. || **Μιλήσιος**, Milesius, a, um.
Μίνως, δ, Minos, -dis, á.
Μυκῆναι, αἱ, Mycenæ, arum, θ. || **Μυκηναῖος**, a, on, Mycenæus.
Μυτιλήνη, ἡ, Mytilene, -es, θ.

N

Νεάπολις, ἡ, Neapolis, -is.
Νεῖλος, δ, Nilus, -i, á.
Νέρων, δ, Nero, -onis.
Νικαία, ἡ, Nicaea, ae, θ.

Νικόλαος, δ, Nicolâus, -is, á.
Νιόβη, ἡ, Niobe, -es, θ.

Ξ

Ξανθίππη, ἡ, Xanthippe, es, θ.
Ξάνθιππος, δ, Xanthippus, -i, á.
Ξενοφάνης, δ, Xenophanes, -is, á.
Ξενοφῶν, δ, Xenophon, -ontis, á.

Ο

Ὀδησός, ἡ, Odessus, -i, á.
Ὀδυσσεύς, δ, Ulixes, -is, á. || **Ὀδύσεια**, ἡ, Odessea, -ae, θ.
Ὄκτη, ἡ, Oeta kai Oete, -es.
Ὀλυμπία, ἡ, Olympia, -ae, θ. || **Ὀλύμπια**, τὰ, (ἀγωνίσματα), ludii olympici, olympia, -orum.
Ὀλυμπος, δ, Olympus, -i, á.
Ὅμηρος, δ, Homerus, -i, á.
Ὀρέστης, δ, Orestes, -ae, á.
Ὀρφεύς, δ, Orpheus, -ei kai -eos.
Ὀυρανία, ἡ, Urania, -ae, θ.

Π

Παγασαί, αἱ, Pagasæ, -arum, θ. || **δ Παγασητικὸς κόλπος**, sinus Pagasæus.
Πανδώρα, ἡ, Pandora, -ae, θ.
Πάρις, δ, Paris, -idis, á.
Παρίσιοι, οἱ, Parisii, -orum, á.
Παρνασσός, δ, Parnasus, á.
Πάρνης, δ, Parnes, -ethis, θ.
Πανσανίας, δ, Pausanias, ae, á.
Πειραιεύς, δ, Piræus, -i, á.
Πεισίστρατος, δ, Pisistratus, -i.
Περικλῆς, δ, Pericles, -is ἢ -i.
Περσεύς, δ, Perseus, -i, á.
Προσεφώνη, ἡ, Proserpinâ, -ae, θ.
Πηνειός, δ, Peneus, -ei, á.
Πηνελόπη, ἡ, Penelope, -es kai Penelopa, -ae, θ.
Πίνδαρος, δ, Pindarus, -i, á.
Πλαταιαί, αἱ, Plataeæ, -arum, θ.
Πλάτων, δ, Plato ἢ Platon, á.
Πλίνιος, δ, Plinius, -i, á.
Πλούτων, δ, Pluto ἢ -n, á.
Πολυδέυκης, δ, Pollux, -cis, á.
Πολύμνια, ἡ, Polymnia, -ae.
Πολυνείκης, δ, Polynices, -is, á.
Πομπηία, **Πομπηῖοι** (πόλις), Pompeji, -orum, á.
Πομπήϊος, δ, Pompejus, -i, á,

Ποσειδῶν, δ, Neptunus, -i, ἄ.
 Πραξιτέλης, δ, Praxiteles, -is, ἄ.
 Πρίαμος, δ, Priamus, -i.
 Προμηθεύς, δ, Prometheus, -ei, ἄ.
 Πυθαγόρας, δ, Pythagoras, -ae, ἄ.
 Πυθία, ἡ, Pythia, -ae, θ.

Ρ

Ρέα, ἡ, Rhea, -ae, θ.
 Ρήνος, δ, Rhenus (fluvius).
 Ρόδος, ἡ, Rhodos, -i.
 Ρώμη, ἡ, Roma, -ae' || Ρωμαϊκός,
 ἡ, ὄν, Ρωμαῖος, α, ὄν, Romanus,
 Latinus, a, um' || ῥωμαῖστí, ro-
 mane.

Σ

Σαλαμίς, ἡ, Salamis, inis, θ.
 Σάμος, Samos (-us), -i.
 Σάρδεις, αἱ, Sardes, -ium, θ.
 Σελεύκεια, ἡ, Seleucéa, -ae, θ.
 Σίβυλλα, ἡ, Sibylla, -ae, θ.
 Σικελία, ἡ, Sicilia, -ae, θ.
 Σκύλλα, ἡ, Scylla, -ae, θ.
 Σμύρνη, ἡ, Smyrna, -ae, θ.
 Σοῦσα, τὰ, Susa, -orum, ἄ.
 Σόλων, δ, Solon ἢ solo.
 Σοφοκλῆς, δ, Sophocles -um -is, ἄ.
 Σπάρτη, ἡ, Sparta, -ae, ἢ Sparte,
 -es' || Σπαρτιάτης, Spartiates.
 Στράβων, δ, Strabo, -onis, ἄ.
 Στύξ, ἡ, Styx -ygis, θ.
 Συρακοῦσαι, Συρακόσσαι, αἱ, Syracūsae, -arum, θ.
 Σφίγξ, ἡ, Sphinx, -ngis, θ.
 Σωκράτης, δ, Socrates, -is, ἄ.

Τ

Τάναγρα, ἡ, Tanagra, -ae, θ.
 Τάνταλος, δ, Tantalus, -i, ἄ.
 Τάρας, δ, Tarentum, -i.
 Ταρσός, ἡ, Tarsus, -i, ἄ.
 Τεργέστη, ἡ, Tergeste, -is, ὄν.
 Τερψιχόρη, ἡ, Terpsichore, -es, θ.
 Τίταν, δ, Titan, -anis, ὄν.
 Τραπεζοῦς, ἡ, Trapezus, -untis, θ.
 Τροία, ἡ, Troja, -ae, θ.
 Τροϊζήν, ἡ, Troezen, -ēnis, θ.
 Τυνδάριος (-ως), δ, Tyndareus.

Τυρρηνία, ἡ, Etruscia' || Τυρρηνι-
 κός, Etruscus, a, um' || πέλαγος,
 mare etruscum.

Υ

Υάκινθος, δ, Hyacinthus, ἄ.
 Ὑλας, δ, Hylas, -ae, ἄ.
 Ὑλη (πόλις) ἡ, Hyle, -es, θ.
 Ὑμηττός, δ, Hymettum.
 Ὑπάτη (πόλις), ἡ, Hypata, -ae,
 θ. || Ὑπαταῖος, Hypateus, a, um.

Φ

Φάβιος, δ, Phabius, -ii, ἄ.
 Φαβρίκιος, δ, Phabricius, ἄ.
 Φαίδων, δ, Phaedon, onis, a.
 Φαιναρέτη, ἡ, Phaenareta, -ae.
 Φάληρον, τό, Phalerum.
 Φειδίας, δ, Phidias, -ae, -ae, ἄ.
 Φιλήμων, δ, Philemon, -onis.
 Φίλιππος, δ, Philippus, -i.
 Φιλοποίμην, δ, Philopoemen, ἄ.
 Φρυγία, ἡ, Phrygia, -a-, θ.
 Φρύνη, ἡ, Phryne, -es, θ.

Χ

Χαλκίς, ἡ, Chalcis, -idis' || Χαλχι-
 δεύς, Chalcidensis.
 Χάρυβδις, ἡ, Charybdis, -is, θ.
 Χάρων, δ, Charon, -ontis, ἄ.
 Χίος, ἡ, Chius (-os), -i, θ.
 Χριστός, δ, Christus, -i.
 Χρυσηῖς, ἡ, Chryseis, -idis, θ.
 Χρύσης, δ, Chryses, -ae, ἄ.

Ψ

Ψαμμήνητος, δ, Psammenitus, ἄ.
 Ψαμμήτιχος, δ, Psammetchus, ἄ.
 *Ψαρά, τὰ, Psara.
 Ψυχή, ἡ, Psyche, θ.

Ω

Ὠγύγης ἢ Ὠγγος, δ, Ogyges.
 Ὠκεανός, ἄ, Oceanus, -i, ἄ.
 Ὠκεανία, ἡ, Oceania, -ae, θ.
 Ὠκεανίτις, ἡ, Oceanitis, -idis, θ.
 Ὠρίων, δ, Orion, -ionis, ἄ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ - ΑΘΗΝΑΙ

Ἐξεδόθησαν τὰ ἐξῆς νέα βιβλία.

Πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

Α' Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Γ. Ἀλεξάνδρου. . . Δρ.	7.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΝ, Γ. Ἀλεξάνδρου. . . >	7.50
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ λεξικὸν Φ. Φιλίππου >	3.50
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΝ > Φ. Φιλίππου >	3.50
Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Χ. de Bouge. . . >	5.—
ΗΧΩ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ἔκδοσις νέα. . . . . >	1.25
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης, Γ. Ἀλεξάνδρου. . . >	2.—
ΔΙΑΔΟΓΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΙ, Ν. Κοντοπούλου. . . >	2.—
ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων >	0.90
ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ, Ἀλεξ. Γεωργιάδου . . . >	0.60

Β' Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ τόμ. 2 Θ. Γ. Κυπρίου Δρ. 12. —	
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΝ τόμ. 2 Θ. Γ. Κυπρίου . . . >	14. —
Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Χ. de Bouge . . . >	6. —
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ Δ. Κωνσταντίνου. >	2. —
ΜΙΚΡΟΝ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Δεξιλόγιον . . . . . >	1. —
ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΙ Διάλογοι Κουρσιέ . . . >	3. —
ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων >	0.80
ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΙ Διάλογοι, Χ. Γεωργιάδου. . . . . >	1.50
ΗΧΩ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ Μετὰ πλήρους Δεξιλογίου. . . . . >	2. —
ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ, Δ. Κωνσταντίνου . . . . . >	0.60
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ λεξικὸν Μελισσοπούλου >	4. —
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΝ λεξικὸν Μελισσοπούλου >	4. —

Γ' Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Ἐμ. Δρακοπούλου. Δρ.	7.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ, Χ. Χαμαδά. . . >	7.50
Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Sanderson. . . >	3.50
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης, Χ. Χαμαδά. . . >	2. —
ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλλήν. χαρακτήρων. >	1. —

Δ' Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΙΤΑΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Μ. Π. Περίδου. . . Δρ.	8. —
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΝ, Μ. Π. Περίδου . . . >	10. —
Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Χ. de Bouge. . . >	5.50
ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ, Χ. Γεωργιάδου. . . . . >	2. —
ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΙ Διάλογοι Χ. Γεωργιάδου . . . . . >	1.50
ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων. >	1. —
ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ Χ. Γεωργιάδου. . . . . >	0.60

ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΜΗΡΙΚΟΝ Μέγα, Ἰ. Παναζίδου. . . . . >	7.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ, Χρ. Μ. Ἀδαμαντίου. >	4.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΛΑΤΙΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Σ. Κουμανούδη . . . >	7.50

